

NORGES OFFICIELLE STATISTIK.

Tredie Række No. 124.

Uddrag

af

Aarsberetninger

fra de forenede Rigers Konsuler

for Aaret 1889.

Udgivet efter Foranstaltning af

Departementet for det Indre.

KRISTIANIA.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co.

Trykt i Ringvolds Bogtrykkeri.

1890.

NORGES OFFICIELLE STATISTIK.

Tredie Række No. 124.

Uddrag

af

Aarsberetninger

fra de forenede Rigers Konsuler

for Aaret 1889.

Udgivet efter Foranstaltning af

Departementet for det Indre.

KRISTIANIA.

I Kommission hos H. Aschehoug & Co.

Trykt i Ringvolds Bogtrykkeri.

1890.

INDHOLD.

Aarsberetninger fra

Adelaide	Side 271,	622	London	Side	167
Aden	"	611	Lourenço Marquez (Mo-		
Akyab	"	435	zambique)	"	558
Alexandria	"	518	Lübeck	"	25
Algier	"	604	Madras	"	612
Amsterdam	"	71	Madrid	"	583
Antwerpen	"	283	Malta	"	447
Archangel	"	586	Manilla	"	494
Bangkok	"	582	Marseille	"	573
Barbadoes	"	69	Melbourne	"	327
Barcelona	"	343	Messina	"	62
Belize	"	41,	Mexiko	"	16
Bermuda	"	612	Monrovia	"	23
Bilbao	"	42	Montevideo	"	396
Bolivia	"	612	Nantes	"	20
Bremen	"	120	Neapel	"	125
Breslau	"	59	New York	"	412,
Brüssel	"	612	Nürnberg	"	609
Budapest	"	531	Odessa	"	570
Buenos Ayres	"	373,	Papeete (Tahiti)	"	66
Cadiz	"	578	Piræus	"	352
Cagliari	"	528	Pointe à Pitre (Guade-	"	33
Calcutta	"	7	loupe)	"	611
Christchurch (New Zealand)	"	301	Port au Prince	"	350
Colombo	"	611	Port Louis (Mauritius)	"	621
Constantinopel	"	615	Quebec	"	401
Curaçao	"	69	Rangoon	"	70
Danzig	"	103	Riga	"	439
Dresden	"	592	Rio de Janeiro	"	540
Fiume	"	610	Rom	"	22
Galatz	"	519	San Francisco	"	497
Genf	"	597	Santo Domingo (Hayti)	"	372
Genua	"	353	Shanghai	"	547
Georgetown (Demerara)	"	496	Singapore	"	581
Gibraltar	"	65	Smyrna	"	511
Guatemala	"	624	Stettin	"	266,
Hamburg	"	129	St. Helena	"	561
Hannover	"	34	St. Johns (Antigua)	"	24
Havana	"	495	St. Johns (Portorico)	"	24
Havre	"	302	St. Petersburg	"	617
Helsingfors	"	449,	St. Thomas	"	535
Hongkong	"	623	Sydney	"	123
Honolulu	"	611	Tanger	"	486
Kapstadt	"	446	Tasmania	"	399
Karlsruhe	"	556	Triest	"	628
Kjøbenhavn	"	13	Trinidad	"	525
Königsberg	"	107	Tripoli	"	534,
La Paz (Bolivia)	"	90	Valparaiso	"	622
Larnaca (Cypern)	"	612	Venedig	"	609
Leipzig	"	559	Vera Cruz	"	506
Leith	"	598	Victoria (Br. Columbia)	"	486
Lima	"	273	Washington	"	610
Lissabon	"	60	Wellington (New Zealand)	"	610
Livorno	"	468	Yokohama	"	611
	"	67			

Archangel.

Aarsberetning dateret den 31te December 1889.

I.

Jeg giver mig herved den Ære at indberette, at Archangels Skibsfart paa Udlandet afsluttedes for iaar med et tydsk Dampskibs Afgang herfra den 26de September.

Exporten fra Archangel har omtrent været af samme Omfang som i foregaaende Aar. Derimod er de forenede Rigers Deltagelse i Skibsfarten — efter i de nærmest forudgaaende Aar at have hævet sig noget — iaar gaaet voldsomt tilbage, idet den saavel for Skibenes Antal som for den samlede Tonnages Vedkommende kun er naaet op til omtrent Halvparten af Fjoraarets Skibsfart.

Der ankom til Archangel 54 norske Fartøier (deraf 1 Dampskib) med samlet Drægtighed 13 208 Tons og 5 svenske Fartøier (hvoraf 2 Dampskibe) med samlet Drægtighed 2 188 Tons.

Sammenlignet med foregaaende Aar udgjør dette for Norges Vedkommende en Formindskelse af 47 Skibe og 13 400 Tons, og for Sveriges Vedkommende en Nedgang af 5 Skibe og 2 700 Tons.

Alt i alt afgik med Last fra Archangel i 1886 173 Skibe og 93 Dampskibe, 1887 197 og 109, 1888 193 og 142, 1889 112 Skibe og 166 Dampskibe.

Heraf sees, at Formindskelsen af de forenede Rigers Skibsfart paa Stedet hænger nøie sammen med Overgangen fra Seil til Damp, der, som fremhævet i tidligere Rapporter, maa antages i stedse stigende Grad at ville bringe Exporten over paa andre Nationers Hænder.

Hvorvidt denne Nedgang i vor Skibsfart paa Hvidehavet, om den — hvad der er sandsynligt — vil vise sig at være af permanent Natur, spiller nogen væsentlig Rolle for Skandinaviens Redere, er det selvfølgelig vanskeligt eller umuligt herfra at afgjøre. Det forsikres dog almindeligt, at de skandinaviske Redere iaar frivillig have trukket sig tilbage, da Farten paa andre Farvande, navnlig Amerika, antages at give bedre Resultater, uagtet Archangelsfragterne iaar, ligesom ifjor, maa siges at have været favorable.

Til Marseille betaltes saaledes for Trælast fr. 110 pr. Standard, til Bordeaux fr. 90—92, Englands Østkyst £ 2. 10. 0 og til Englands Vestkyst £ 3. 0. 0 pr. Standard.

Særlig kan nævnes en Befragtning af et norsk Skib med Trælast efter en Fragtsats af $\text{R} 9. 10. 0.$ pr. Standard.

Dampskibsfragterne for Havre til Østkysten var gennemsnitlig 2 sh. 6 d pr. Quarter, til Kontinentet mellem Hamburg og Havre $1\frac{1}{2}$ d mere. Flachs- og Hampfragterne til Østkysten var almindelig 30 sh. pr. Ton; for Tow og Codilla 50 sh.; 10 % mere til Kontinentet. For Tjære, der for

største Delen exporteredes i Seilskibe, betaltes 3 sh. 4½ d—3 sh. 6 d, Beg almindelig 9 d mere.

Medens de nærmest forudgaaende Aarsrapporter har maattet omhandle et ikke ubetydeligt Antal Uheld, overgaaede navnlig norske Skibe, har den skandinaviske Skibsfart iaar været saagodtsom befriet for Havarier. Kun et norsk Skib, der i den sidste Halvdel af Sæsonen forlod Archangel, sprang læk under en Storm udenfor den murmanske Kyst og maatte som Havarist vende tilbage hertil. At saa faa Havarier fandt Sted blandt de skandinaviske Fartøier hænger vistnok først og fremst sammen med, at et saa ringe Antal Fartøier iaar besøgte Hvidehavet. Forlisene ere derimod iaar gaaede ud over de andre Nationers Fartøier, navnlig de engelske, af hvilke ikke mindre end 3 Dampskibe ere forliste, nemlig et ved det nye Exportsted Kem, et andet i Mesen, medens et tredje, der blev afsendt fra England til Redning af det i Kem forliste, selv løb paa Grund og sank ved Indseilingen til Hvidehavet. Saavel i Kem som i Mesen foraarsagedes Forlisene ved uberegnelige eller ukjendte Strømsætninger.

To norske Dykkerselskaber har været her beskjæftigede med Optagelsen af de sunkne Dampskibe, hvilket Forsøg dog kun for det i Kem engagerede Dykkerselskabs Vedkommende — Weidemann, Thronhjelm — kronedes med Held.

Archangels Export omfattede iaar i det væsentlige følgende Artikler i de hosføjede Kvanta: Linfrø 37 175 Tschetwert, Havre 310 154 Do., Flachs 168 578 Pud, Tow og Codilla 137 212 Do., Tran 19 840, Fjer 837, Linkager 12 969, Harpix 940, Terpentint 7 565, Tjære 91 102 Tdr., Beg 13 477 Do., Skind 9 313 Stkr., Tunger 2 302 Dusin, Lastematter 88 560 Stkr., Trælast 54 531 Std.

Om Forretningernes Gang kan for hver enkelt Artikels Vedkommende anføres følgende:

Linfrø, der grundet paa den foregaaende Høsts ikke meget rige Afkastning, som anført exporteredes i betydeligt mindre Kyantum end i forrige Aar, betaltes i November Maaned forrige Aar med omtrent 10 Rubel pr. Tschetwert à 8 Pud 20 ₴. Under Indflydelse af den livligere Efterspørgsel i Begyndelsen af indeværende Aar steg imidlertid Priserne og i Sommerens Løb betalte man indtil 12 Rubel. Til England solgtes denne Artikel efter en Pris af 39 sh. 6 d—40 sh. pr. 424 eng. ₴ cif.

Havre. Ogsaa for denne Artikels Vedkommende blev de første Forretninger afsluttede til moderate Priser, nemlig SR. 2.80—2.90 pr. Tschetwert à 5 Pud 25—30 ₴; ud paa Foraaret betaltes allerede SR. 3.10—3.20 og om Sommeren SR. 3.50, en Stigning, der fremkaldtes ved det Londonske Markeds stadige Bedring.

Markedsprisen var paa Foraaret 13 sh. 3 d og ud paa Eftersommeren lige til 15 sh. cif Englands Østkyst pr. 304 ₴ engelsk.

Rug kom overhovedet ikke til Export fra Archangel, som Følge af de lave Markedspriser. De hidførte Forraad af denne Vare blev derfor enten forbrugt af Brænderierne eller formalet til Mel. I Archangel leveredes Varen til omtrent 75 Kopek pr. Pud.

Flachs. Man sorterer her Flachsen i 6 Sorter, nemlig II. og I. Zabrack, IV., III., II., I. Krone, af hvilke I. Krone er den høieste Sort. Ved Prisnoteringerne tages I. Zabrack som Basis og er Forskjellen mellem de lavere Sorter almindelig 5 Rubel og mellem de høieste Sorter 4 Rubel pr. Verkowetz à 10 Pud. Priserne i Udlandet faldt i Løbet af Aaret fra £ 32 for I. Zabrack pr. Ton à 20 cwt. cif Englands Østkyst til 29 £, som Følge hvoraf de russiske Priser faldt fra SR. 40.00 pr. 10 Pud I. Zabrack, til SR.

37.00. Forretningerne vare derfor for herværende Exportører forbundne med adskillige Vanskeligheder, baade ligeoverfor Sælgerne i Indlandet og Kjøberne paa de udenlandske Markeder. I mange Tilfælde antages Resultatet at have været Tab for alle Parter. Et betydeligt Kvantum, over 20 000 Pud, ligger urealiseret hersteds. Hvad der er sagt om Flachs gjælder, i endnu højere Grad om Tow og Codilla, i hvilken Artikel Stemningen var ganske ualmindelig flau. Den overliggende Beholdning af denne Vare beløber sig til ca. 42 500 Pud.

Sæltran expederedes næsten udelukkende til Hamburg, hvis Marked fuldstændig behersker Priserne. Producenterne af denne Vare, de russiske Kystbeboere, erholde indtil 2 Rubel pr. Pud.

Terpentin er først i de senere Aar optraadt som Exportvare fra Archangel. Man betalte hersteds for rød Terpentin ca. 60 Kopek pr. Pud.

Rugmel. Denne Artikel underkastedes hersteds en pludselig Stigning, dels som Følge af den ringe Vandstand i Dwinaen, der gjorde Tilførselen besværlig, dels som Følge af de en Tidlang truende Udsigter for Aarets Høst i det sydlige Rusland. En Del af det for Archangel destinerede Melkvantum blev derfor med større Fordel dirigeret til andre Egne af Riget, og i Archangel indtraf som Følge deraf en midlertidig Mangel, som bevirkede at Priserne hurtig gik op fra 75 Kopek pr. Pud til 90 og 95. Paa Lager haves ca. 90 000 Pud til Dækning af Konsumtionen under Vinteren og Foraaret.

Havregryn solgtes hersteds for SR. 1.10 pr. Pud.

Tjære. Stemningen for denne Artikel var i Begyndelsen flau, men den indtrufne stærke Efterspørgsel i Udlandet frembragte snart en exceptionel stærk Prisstigning. Fra SR. 2.50 pr. Tønde steg Prisen til SR. 3.60 for de tykke Sorter; de tynde Sorter kostede omtrent 30 Kopek mere. De engelske Kjøbere betalte i Begyndelsen 7 sh. pr. Tønde, senere lige til 10 sh. pr. Tønde Fob.

Beg. For denne Artikel gjælder hvad om Tjære er sagt. Stigningen paa det engelske Marked fra 4 sh. 9 d (i April og Mai) til 5 sh. 3 d (i August) pr. cwt. cif. bevirkede en Stigning i Indlandets Priser fra 45 Kopek til 55 Kopek pr. Pud.

Skind. Hovedsagelig udføres herfra Sælskind til Tydskland. Man betalte her for store Sælskind ca. SR. 2.20 pr. Stykke, og for Rensdyrskind, der ligeledes exporteres til Tydskland, omtrent den samme Pris.

Trælaster. Fob. Priserne paa denne Artikel var omtrent følgende pr. Standard: Furu £ 13 I. Sort, Do. £ 9 10 sh. II. Sort, Do. £ 6 10 sh. III. Sort, Do. £ 5 IV. Sort. Gran £ 7 5 sh. I. Sort, Do. £ 6 5 sh. II. Sort.

Disse Priser gjælde de gangbare Dimensioner 3'×11" og 3'×9"; de øvrige mindre attraaede Dimensioner betaltes forholdsvis billigere.

Et Forsøg, der ifjor blev gjort paa at exportere friske Hønseæg til England — hvorhen i nævnte Aar sendtes 258 600 Stykker — er ikke gjentaget iaar og antages derfor mislykket.

Udfaldet af Høsten 1889.

Linfrø har leveret en middels Høst, ikke under forrige Aars, og Priserne ere ikke høje; man forlanger 10 Rubel pr. Tschetwert, leveret Archangel, hvorefter kalkuleres 35 sh.—35 sh. 6 d pr. 424 engl. Pund Fob. Stemningen i denne Artikel flau.

Havrehøsten har atter været rig, men Kvaliteten er ikke overalt tilfredsstillende; delvis er den af let Vægt. Priserne ere temmelig høje, og

man har hersteds allerede betalt indtil SR. 3.50 pr. Tschetwert. Salg til London antages effektuerbar efter en cif. Pris af 16 sh. pr. 324 $\mathcal{R}$.

Rug har leveret en ringe Høst, og denne Artikel kan neppe paaregnes til Export, da antagelig det hele Forraad vil blive formalet til Mel. Som Følge af denne utilfredsstillende Høst ere Priserne høie, og staar det neppe til at antage, at Mel vil kunne erholdes leveret Archangel billigere end 1 Rubel pr. Pud.

Flachs har i kvantativ Henseende leveret en god Høst, men Kvaliteten lader i enkelte Distrikter adskilligt tilbage at ønske, hvorfor de bedre Sorter kun i ringe Udstrækning vil komme til Export herfra i 1890. Som Følge af Flaugheden paa de udenlandske Markeder er ogsaa Stemningen her mat og Priserne lave uden dog at føre til nævneværdige Forretninger. Efter Markedets nuværende Tilstand vilde Forretning med Udlandet kunne gjøres til £ 28 Fob.

Priserne paa Tjære og Beg ere her, som Følge af den livlige Efterspørgsel i Udlandet dyre og vil man antagelig ikke kunne købe Tjære under SR. 3.20 pr. Tønde og Beg 50 Kopek pr. Pud. De udenlandske Kjøbere maa altsaa gjøre Regning paa at maatte betale ca. 11 sh. pr. Tønde Fob. og ca. 4 sh. 6 d à 4 sh. 9 d pr. cwt. Beg.

Træløst. Det forhaandenværende Lager af skaaren og uskaaren Last, der kan komme til Afskibning i næste Aar, er kun ringe, da Trælasthan-derne, som tidligere indberettet, ved Tømmerauktionerne i forrige Aar holdt sig tilbage paa Grund af de høie Priser. I disse Taxtpriser er der iaar skeet et Afslag af ca. 10 %, men herværende Trælasthanlere have for største Delen fremdeles holdt sig tilbage, da Priserne endnu findes for stive. Et Par Sagbrug staa uvirksomme paa Grund af Mangel paa Raamateriale, og det høres fra flere Hold Klager over Trælasthanlens Usikkerhed. Et af de største og ældste Handelshuse i Archangel, saavel som det ene af Onegas to Sagbrug siges at ville liquidere. Paa den anden Side ombygges flere af de herværende Sagbrug efter nye og udvidede Planer. Et Par Ildebrande, der i de senere Aar har lagt flere forældede Sagbrug i Aske, har lettet Overgangen til en mere tidsmæssig Driftsmaade.

Høstmarkedet i Archangel.

I Sommerens Løb opgives at være hidført fra Murman og fra Norge følgende Kvanta Fiskevarer:

Fra Murman 64 000 Pud Saltfisk, 1 642 Pud Tørfisk, 6 687 Pud Tran og Iever. Fra Norge 768 848 Pud Saltfisk, 61 273 Pud Tørfisk, 1 887 Pud Sild. Ligeledes hidførtes fra Hvidehavet ca. 220 000 Dunke Sild, hver paa 30 russiske Pund.

Disse Fiskevarer, der for største Delen siges at være realiserede i Løbet af Markedet, omsattes efter følgende Priser:

Fiskepriserne under Høstmarkedet 1889.

Pr. Pud henholdsvis 1ste, 15de og 30te September: Torsk, stor, 1.20—1.30, 1.60 og 1.60—1.65, Torsk middels 0.90—1.00, 1.30, 1.30—1.50, Sei, stor 0.70, 0.75, 0.75, Sei, middels 0.50, 0.60, 0.65, Sei, smaa 0.40, 0.45, 0.50, Hyser 0.50, 0.70, 0.60—0.70, Stenbit 0.90, 0.85—1.20, 0.80. —1.20, Uer 1.10, 1.10, Kveite, stor 2.40, 2.60, 2.60, Kveite, middels 1.80, 2.00, 2.00, Tørsei, 1.00, 1.25, 1.30, Rotskjær 2.40, 2.60, 2.70.

Indkjøbspriserne for Raafisk under Pomorernes Tuskhandel i Norge siges at have været følgende:

Torsk fra $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ à 3 Pud pr. Pud Mel, Kveite fra 6—9 Pud pr. 9 Puds Matte Mel, Hyse fra 4—8 Pud pr. Pud Mel, Sei $3\frac{1}{2}$ —7 Pud pr.

Pud Mel. Tørfisk: Rotskjær fra 3—4 Pud pr. 9 Puds Matte Mel, Sei fra 7—10 Pud pr. 9 Puds Matte Mel.

Det til Norge medbragte Mel havde Pomorerne indkjøbt paa Kredit til Høsten til en Pris af 90—100 Kopek pr. Pud.

Resultatet af Omsætningen under Høstmarkedet skildres som tilfredsstillende for Pomorerne, der ogsaa nu i høi Grad trængte et godt Aar. Dette gode Resultat opnaaedes uagtet Vandstanden i Dwinaen hele Sommeren og under første Del af Markedet var ganske usædvanlig lav, hvorved alle Varetransporter i høi Grad vanskeliggjordes. Vandstanden bedrede sig dog i Markedets sidste Del, hvad der selvfølgelig først og fremst kom de senest hidkommende Pomorfartøier tilgode. Større Partier afsendtes som sædvanligt til St. Petersburg.

Den fra Hvidehavet modtagne Sild realiseredes til 75 Kopek pr. Dunk. Den fersksaltede Høstsild, der ankom fra Tromsø, opnaaede en Pris af SR. 1.50—2.50 pr. Pud. Agnsild fra Finmarken solgtes efter en Pris af 4 Rubel pr. Tønde.

Oplodsningsarbejderne i Onegabugten ere iaar fortsatte med vanlig Arbeidsstyrke. Extraordinært ville disse Arbeider i den gjenstaaende Del af Vinteren blive fortsat paa Isen ved Indseilingen til Kem, hvorfra, som tidligere meddelt, iaar for første Gang iværksattes Export af Trælast fra det nyoprettede Sagbrug dersteds. Erfaringerne fra dette Aars Skibsfartssæson har nemlig vist, at Farvandet ved Kem skjuler flere hidtil ukjendte Grunde, der ere generende for Skibsfarten, og af Hensyn hertil har det hydrografiske Departement i Marineministeriet givet sit Samtykke til, at de nævnte ekstraordinære Oplodsningsarbeider sættes igang allerede i Vinter, hvorved forhaabentlig det fornødne Kjendskab til Farvandet vil være erhvervet allerede inden Navigationens Aabning 1890.

Siden Syttiaarene har som bekjendt de russiske Toldafgifter været indkrævet i Guld, saaledes at vedkommende Importør personlig har maattet præstere det for Toldklareringen fornødne Kvantum ædelt Metal, medens der ikke har været Adgang til at indbetale Sølv eller Papir efter Dagens Kurs.

I Archangel har denne Ordning paa Grund af Stedets fjerne Beliggenhed været forbundet med mange Ulemper, da det hersteds til sine Tider er umuligt at opdrive Guld. Vistnok holder Archangels Afdeling af Rigets Bank i Almindelighed et begrændset Forraad af Guld, der forhandles til Publikum med et betydeligt Procenttillæg over Dagens Kurs, men det indtræffer dog ikke ganske sjældent, at Bankens Beholdning slipper op, og i saa Fald er man kun henvist til det ubetydelige Kvantum Guld, der kan være i Cirkulation blandt Publikum; men denne Kilde er selvfølgelig høist usikker.

Hertil kommer desuden, at Banken sælger sine Guldpenge uden at kontrollere deres Fuldvægtighed, medens Toldboden kun modtager dem efter Vægt, hvorfor ogsaa af denne Grund Extraudgifter kan paaføres Publikum.

I Erkjendelse af de mange Ulemper, der ere forbundne med det nu gjældende System, har Archangels Toldchef taget Initiativet til at hidføre for dette Steds Vedkommende en bedre Ordning af Forholdene, idet han til Finantsministeriet har indsendt et Forslag, gaaende ud paa, at Importører, der ikke ere i Besiddelse af det fornødne Kvantum Guld, skulle have Ret til at deponere i Toldboden det fornødne Beløb Papirrubler eller Sølv, hvorpaa Toldvæsenet selv for Importørens Regning rekvirerer Guld fra St. Petersburg.

Dette Forslag, der skal have gode Udsigter til at blive vedtaget af Centralstyrelsen, vil utvivlsomt repræsentere et ikke usædvanligt Fremskridt i herværende Forhold.

Foranlediget ved, at Finmarkens Kjøbmænd dette Aar ikke vare forsynede med Salt, da Pomorfartøjerne ankom forat gjøre sine Indkjøb, ere disse nu indgaaede til Styrelsen med et Andragende om at erholde Rettighed til at anlægge Transitlegere af denne Vare i Archangel, og siges det, at Myndighederne skal være velvillig stemt ligeoverfor dette Pomorerne Ønske.

Sundhedstilstanden under Sommerens Løb har været tilfredsstillende. For Tiden hersker her, som overalt, Influenza, der er meget stærkt udbredt.

Det er ovenfor sagt, at den iaar indtrufne voldsomme Nedgang i de forenede Rigers Skibsfart paa Archangel sandsynligvis vil vise sig at være af permanent Natur. Denne Antagelse grunder sig ikke alene paa Hensynet til de Faktorer, der have været virkende iaar, men ogsaa paa den Omstændighed, at de længe forberedte Arbeider paa Opmudringen af Archangels Bar iaar have taget sin Begyndelse og efter Programmet, om intet støder til, antages at kunne være afsluttede inden et begrændset Antal Aar, maaske 5 à 6, hvorved dog er at mærke, at allerede efter Halvdelen af dette Tidsrum den projekterede dybere Seilrende skal være udmudret i sin halve Bredde, og Adgangen for de dybtgaaende Dampskibe, der almindelig antages for største Delen at ville tilrive sig Archangels Export, aaben allerede fra dette Tidspunkt at regne. For 1890 Aars Vedkommende vil dog ingen Forandring paa Barren finde Sted.

Ifølge Meddelelser fra Bestyreren al disse Arbeider er det Meningen at udmudre en Seilrende paa 50 Favnes Bredde og 21 Fods Dybde, hvilket forudsætter Arbeide paa en Udstrækning af 2 Werst, hvilket, om alt gaar godt, vil kunne være tilendebragt i det ovenfor nævnte Tidsrum.

Haand i Haand med Arbeiderne paa Barren — det vil sige: om Vaaren i Tidsrummet mellem Flodens Opgang og Hvidehavets Befrielse for Is, samt om Høsten, fra den Tid, da Arbeiderne paa Barren forhindres af Veirforholdene, og indtil Flodens Islægning — skal der foretages Uddybningsarbeider paa en mellem Sollombol og Archangel beliggende Grund, der hidtil har hindret de udenlandske Fartøier fra at komme op til Archangel. I indeværende Aars Høst ere disse Arbeider allerede naaede saa vidt, at Farvandet til Archangel er aabent for Fartøier af 11 Fods Dybgaaende, og haaber man ved Arbeiderne næste Vaar at opnaa, at ethvert Fartøi, der nu kan passere Barren (14 Fods Dybgaaende ved Høivand) ogsaa kan passere den nævnte Grund, hvorved altsaa uhindret Forbindelse lige op til Archangel vil være tilveiebragt. Senere er det Meningen at lade Arbeiderne paa Barren og paa Grunden følges ad, saaledes at Dybden paa begge Steder bliver den samme.

Med dette Arbeides Fuldendelse antages, som nævnt, Archangels Export for den langt overveiende Del at ville komme over i de engelske og tyske Dampskibsrederes Hænder, og er der følgelig Grund til den Antagelse, at man for den skandinaviske Skibsfarts Vedkommende staar ved et Vendepunkt, forsaavidt dette Udtryk er anvendeligt om en Skibsfart af ikke større Omfang end den skandinaviske paa Hvidehavet.

C. Falsen.

Calcutta.

Der ankom til Hovedstationen fra fremmede Lande med Ladning 1 norsk Fartøj dr. 329 Tons, og i Ballast 9 dr. 3 050 Tons. Der afgik med Ladning til fremmede Lande 9 dr. 3 013 Tons. Bruttofragt for Udgaaende £ 9 560. Alle de ankomne var Seilskibe.

Af svenske Skibe ankom 2 Seilskibe dr. 755 Tons.

Konsulatafgift af norske Skibe R. 154. 14., af svenske R. 38. 14. 6.

Aarsberetning dateret 1ste Januar 1890.

Varemærkeloven traadte i Kraft i April 1889. Forfalskede japanesiske Efterligninger af svenske Fyrstikmærker er opdaget her i Byen, men Tilstedeværelsen af en Udsending fra den svenske Exportforening har i Forbindelse med Konsulatets Medvirkning bevirket at den nye Lov har kunnet paakaldes til at hindre videre Indførsel deraf.

Helbredstilstanden har været tilfredsstillende.

Høsten var i 1889 i det Hele middels. Jute og The var meget god, og Bomuld, Frø, Hvede, Ris og Korn middels. Stoklak slog delvis fejl, hvorfor Produktionen af Shellak var ringe.

Handel og Søfart. De officielle Opgaver for Aaret 1 April 1888—31 Marts 1889, udgivet af den britisk-indiske Regjering, er allerede oversendt ved Konsulatets Brev af 12 Juni.

De i 1889 ankomne norske og svenske Skibe kom i Ballast fra britisk Sydafrika under Reisebefragtning, medbringende Returladninger af Ris, Jutesække, Træ og andre Varer.

Hjemfragterne i 1889 fra Calcutta var: Til Kanalen og London Hvede fra 23 sh. 9 d i September til 37 sh. 6 d i Marts, Linfrø fra 27 sh. 6 d til 42 sh. 6 d, measurement, (se nedenfor) 25 sh. til 42 sh. 6 d.

Til Kap, London: Hvede 20 sh. til 27 sh. 6 d, Linfrø 25 sh. til 35 sh., measurement 26 sh. 3 d til 35 sh.

I April steg Fragterne paa Grund af Efterspørgsel efter Skibsrums for Kornvarer, ligesom en stor Efterspørgsel herskede ved Aabningen af Jutesæsonen. I September var Skibsrums optaget for Juteladninger til Dundee for 45 sh. Damp-, 35 sh. Seilskibe. Mod Aarets Slutning viste Fragtmarkedet en lettere Tendents, delvis paa Grund af stor Tilgang af uoptagne Skibe.

Fragterne til andre Havne end London var følgende: Dundee, Jernseilskibe 27 sh. 6 d, Dampskibe 30 sh., New York Seil, Linfrø, measurement § 5¹/₄, catch 5³/₄, Salpeter 3, Boston, ca. ¹/₂ § mere end New York, Mauritins, Korn, Seil Rs. 1, Damp 0.13 pr. Sæk, Jedda og Aden, Damp, Korn 1 Do, italienske Havne, measurement £ 2, light freight £ 2 10 sh. for Damp, Hamburg, Damp, measurement £ 1 15 sh., light freight £ 2, australske Havne, Damp, Ris, £ 1 10 sh., measurement £ 1 15 sh.

Fragten til Amerika beregnes efter en særskilt Skala, nemlig Linfrø pr. Ton à 1 600 lbs., measurement pr. Do. à 40 Kubikfod.

I Regelen regnes Fragt fra Calcutta efter det bengalske Handelskammers Skala, hvoraf Følgende er en Gjengivelse:

Aloe i Sække og Kasser 20 Cwt. netto, Mum i Do. 20 Do., Anisfrø i Sække 8 Do., Klæder i Kasser 50 Kubikfod, Arrowrod i Kasser 50 Do.,

Arsenik i Sække eller Kasser, Asafoetida i Do. og Barilla, 20 Cwt. netto, Bark i Sække, 8 Do., Bivox, Cwt. 20 brutto, Betelnødder 20 Cwt. netto, Bøger, 50 Kubikfod, Borax 20 Cwt. netto, Klid 14 Do., Svovl, 20 Do., Guld og Sølv efter pCt., Pladelak i Sække 16 Cwt. netto, Kamfer i Kasser og Kardemomme i Æsker, 50 Kubikfod, Kardemomme i robins 8 Cwt. netto, Cassia i Æsker 50 Kubfod, Do. i Sække, 12 Cwt. netto, Kastorfrø, 15 Do., Cayennepeber, tør 8 Do., Kinarod i Sække 11 Do., Do. i Æsker 50 Kubfod, Chiretta, Do. Do., Churrah, 14 Cwt. netto, Cigarer, 50 Kubfod, Nellikker i Æsker Do., i Sække 8 Cwt. netto, Kul 20 Do., Cochenille 50 Kubfod, Kaffe i Sække 18 Cwt. netto, Do. i Tønder 16 Do., Kokusbast, løs, 12 Do., Kopræ eller Kokuskjærner 14 Do., Koraller, raa, 20 Do., Corianderfrø 12 Do., Bomuld, ikke over 5 Baller, 52 Kubfod, Kauris 20 Cwt. netto, Kummenfrø, 8 Do., Do. sort, 8 Do., Østersrogn i Sække 18 Do., Dadler utørrede 20 do., tørrede 16 do., Dhol, 20 do., Elephanttænder i bulk, 20 do., Møbler 50 Kubfod. Hvid- og Rødløg 12 do., Ingefær 16 do., Gram 20 do., Gummi i Kasser 50 Kubfod, Gunjah, do., Jutesække og Tøi 50 do., ikke over 2 240 lbs., Hamp, 5 Baller, ikke over 52 Kubfod, Huder, Ko- eller Bøffel, beredt, 14 Cwt. netto, Hove, Hornspaan etc. 20 do., Horn af Ko, Bøffel eller Hjort 20 do., Gummi elasticum i Sække, 16, do., i Kasser 50 Kubikfod, Indigo, do., Jern 20 Cwt. netto, Jute og Juteaffald, 5 Baller ikke over 52 Kubikfod, Lakfarve 50 Kubikfod, Fedt 20 Cwt. brutto, Linfrø 20 do. netto, Muskatblomme 50 Kubikfod, Maskiner, Cwt. 20 netto, Mathiefrø 18 do., Metaller 20 do. Mirabolams 16 do., Sirup 2 puncheons eller 4 hogsheads, Perlemoder i Sække 20 Cwt. netto, i Kasser 20 do., Munjistarod, 50 Kubikfod, Sennep eller Rapsfrø 20 Cwt. netto, Nigerfrø 20 do., Muskatnød i Kasser eller Kister 50 Kubikfod, Rævekage 16 Cwt. netto, Havre, 16 do., Olie i Kasser 50 Kubikfod, do. i Tønder 4 hogsheads, Opium pr. Kiste, uskallet Ris 16 Cwt. netto, Palmatin i Sække 16 do., Ærter 20 do., Peber, lang, 12 do., sort 14 do., Planker og Bord 50 Kubikfod, Valmuefrø 20 Cwt. netto, Putschuk 10 Cwt. netto, Rødræ til Stuvning 20 do., Rhea, 5 Baller ikke over 52 Kubikfod, Ris 20 Cwt. netto, Toug, kveilet, 50 Kubikfod, Toug, Liner og Garn i Bundter, 16 do., Rum paa Fade, 2 puncheons eller 4 hogsheads, Saffor, 50 Kubikfod, Sago i Kasser do., Salmiak i Sække 20 Cwt. netto, do. i Kasser 20 do. brutto, Salt, 20 do. netto, Salpeter 20 do., Japantræ til Stuvning 20 do., Seglvox i Kasser 50 Kubikfod, Laklak i Kasser 50 do., i Sække 16 Cwt. netto, Senna, 50 Kubikfod, Schellak i Kasser 50 do., i Sække 16 Cwt. netto, Muslinger, raa i Sække 20 do., Silke Chusum, Affald og Stykker 50 Kubikfod, Skind 14 Cwt. netto, Sæbe, i Kasser 50 Kubikfod, i Sække 15 Cwt. netto, i Stænger 20 do., Stiklak i Kasser, 50 Kubikfod, i Sække 16 Cwt. netto, Sukker 20 do., Talk 20 do., Talg i Kasser eller Tønder 20 do., Tamarinder i do. 20 do., Tapioca 50 Kubikfod The 50 do., Sesamfrø 20 Cwt. netto, Træ, rundt 40 Kubikfod, firkantet 50 do., raa Borax, 20 Cwt. netto, Tobak i Baller 16 do. Skilpaddeskaller i Kister, 50 Kubikfod, Gurgemeie 16 Cwt. netto, Hvede 20 do., Uld 50 Kubikfod.

Handelskammerets Regler vedkommende Tonnageskalaen.

1. Naar Fragt skal betales efter Maal, udføres dette af edsvorne Maalere, under Opsyn af det bengalske Handelskammer. 2. Maalingen foregaar paa Ladestedet, se: den Brygge, Kai eller Pressehus, hvorfra Varer udføres og som tilligger Ladestedet, efter Maalingsopsynets Bestemmelse, men kun naar Kollierne strax bortbringes til Indladning. 3. Maalingen er endelig. 4. For Transitgods eller Varer som overføres fra et Skib til et

andet, anerkjendes den oprindelige Maaling. 5. Dog skal alle Varer som paany indføres, gjenmaales. 6. Maalet tages efter Ballens største Omfang, paa den ene Side indenfor, paa den anden Side udenfor Omslagssurringen. 7. Maal af Jute indladet uden Maaling, skal være fuldtud for Indladerens Ansvar, og Gjenstand for særlig Ordning mellem Afskiberen og Skibet. Alle Udgifter ved Maalingen deraf betales af Afskiberen. 8. Bomuld og andre Varer i Baller, som ankommer til the East India Railway Company's Terminus i Mowrah for at lades direkte i Baad, skal maales af de edsvorne Maalere i Selskabets Pakhuse under Bortbringelse for Udslibning. 9. Alle Varer i Baller presset eller udslibet fra noget af de Pressehuse, hvor en edsvoren Maaler er ansat, skal behandles paa samme Maade som Jute og som omhandlet under No. 2. 10. Juteballer pakket eller udført ved Fabriker inden Havnen skal ogsaa maales efter No. 2. 11. Juteballer eller andre Varer udført direkte tilsøs fra Sted udenfor Havnen, skal maales af de edsvorne Maalere paa Dækket eller ved Skibssiden; men udenforværende Fabriker og Presser skal kunne efter Overenskomst med Bestyrelsen erholde de edsvorne Maalers Bistand ved sine almindelige Udslibningssteder til Maaling efter No. 2. 12. Alle Baller, Kasser eller andre Varer, der ikke omhandles i nogen af de foregaaende Nummere, og som nu maales i Henholdt noget i Havnen brugeligt Tonnageregulativ, eller som her maa maales efter særlig Overenskomst mellem Afskiberne og Skibet, skal maales paa Toldbodens Brygge for Indlastning i Baad, og i Bryggepakhusene for Indlastning fra Bryggen, alt af de edsvorne Maalere. 13. De edsvorne Maalere, der ansættes til at udføre disse Regler skal indtil Videre staa under Opsyn af en Bestyrelse opnævnt af Handelskammerets Komite. 14. Maalingsudgifterne bæres af Skibet. 15. For Varer i Tønder eller Kasser regnes Bruttofragt, naar Fragt erlægges efter Vægt. For Jutesække og Jutetøi er en Ton 50 Kubikfod, ikke overstigende 2 240 Pund brutto. Udtrykket „død Vægt“ omfatter følgende Varer: Sukker, Ris, Salpeter, Hvede, Gram, Ærter, Dhole og alle Metaller.

Vægt. Den indiske af Staten benyttede Mound er $82\frac{2}{7}$ engelske lbs. Bazarmound benyttes væsentlig i Handelen. En engelsk Ton paa 2 240 lbs. er 27.222 Mounds, eller en Brøk mindre end $27\frac{1}{2}$ Mounds. Factory Mound bruges for nogle Handelsartikler. 30 Factory Mounds er en engelsk Ton. 1 Mound = 40 Seers, 1 Seer = 16 Chittacks, 1 Chittack = 5 Tolahs. Engelsk Vægt bruges ofte.

Mynt. Den gjældende Skillemynt er Sølvrupees, i Handelen benævnt Government eller Companys Rupees. Nogle Varer sælges efter en nu ubrugelig Myntsort kaldet Current Rupees. 116 Government Rupees er = 115 Current R. 1 Rupee = 16 Annas, 1 Anna = 12 pic.

Pengemarkedet. Den bengalske Banks Minimums Diskontosatser i 1889 var: Januar 7 %, Februar 10 %, Marts 12 %, April 11 %, Mai 9 %, Juni 7 %, Juli 4 %, August 4 %, September 5 %, Oktober 5 %, November 4 %, December 6 %. Værdien af 4 % Government Rupees var: Januar $97\frac{3}{4}$ %, Februar $97\frac{1}{2}$ %, Marts 98, April $99\frac{1}{8}$ %, Mai 100, Juni $100\frac{1}{4}$ %, Juli $100\frac{1}{2}$ %, August 100, September $98\frac{5}{8}$ %, Oktober $98\frac{3}{4}$ %, November $99\frac{3}{8}$ %, December $98\frac{1}{2}$ %.

Kurser. Da Myntfoden i britisk Indien er Sølv, betinges Landets Handel i stor Udstrækning af Sølvets Værdi i Forhold til Guld i Europa, idet Udførsel stimuleres hvergang et Fald i denne Værdi finder Sted, medens Indførselen paavirkes i modsat Retning. Efter Sølvværdiens Nedgang har Fabriker af forskellige Slags i Landet under europæisk Bestyrelse og med

europæisk Kapital og Maskiner taget stort Opsving, som f. Ex. Jute- og Bomuldsspinderier, Papirfabriker etc., der med Held konkurrerer med indførte Varer. Fra samme Tid skriver sig en stor Udvikling af Exporten, f. Ex. af Hvede, der nu er en regelmæssig og stor Udførselsartikel til England og Nabolandene.

I 1889 har Kurserne atter bevæget sig betydeligt, og Noteringerne for 6 Mdr. Sigt Vexler har været følgende: Januar 1 sh. $4^{13}/_{16}$ d pr. Rupee, Februar 1 sh. $4^{15}/_{16}$ d, Marts 1 sh. $4^{7}/_{8}$ d, April 1 sh. $4^{1}/_{4}$ d, Mai 1 sh. $4^{7}/_{16}$ d, Juni 1 sh. $4^{1}/_{2}$ d, Juli 1 sh. $4^{7}/_{16}$ d, August 1 sh. $4^{1}/_{2}$ d, September 1 sh. $4^{11}/_{16}$ d, Oktober 1 sh. $4^{3}/_{4}$ d, November 1 sh. 5 d, December 1 sh. $5^{1}/_{4}$ d.

Indisk Toldtarif. Krudt, almindeligt (Gjennemsnittsværdi pr. R 0.5), Jægtkrudt (Værdi pr. R 1), og alle andre Slags 10 pCt. af Værdien.

Drikkevarer. Pr. Imperial Gallon à 6 Quart Flasker: Ale, Øl og Porter, undtagen kondenseret og koncentreret, samt Cider og andre gjærede Drikke, 1 Anna, Likører Rs. 4.

Spiritus, bestemt udelukkende til Fabrikation eller Haandværkssiemed eller for Kemien og som er gjort effektivt og for stedse uskikket til Nydelse af Mennesker, 5 pCt. ad valorem.

Spiritus anvendt i Droguer, Medicin eller Kemikalier i et mindre Forhold end 20 % Spiritus af London proof Styrke, 5 pCt. ad valorem.

Spiritus anvendt paa samme Maade i et Forhold af 20 pCt. og mere, i Parfum, Træ eller Flasker over 4 Unzer, samt andre Slags Spiritus, Rs. 4, med Paalæg i Forhold eftersom Styrken overstiger London proof.

Vine. Champagne og andre mousserende Vine Rs. 2.8. Alle andre Slags Vine Rs. 1.

Opium der ikke ledsages af et Pas fra Regjeringen, pr. Seer à 80 Tolas, Rs. 24.

Salt, pr. indisk Mound à $82^{2}/_{7}$ lbs. avoirdupois Vægt, den for Tiden gjældende Acciseafgift.

Udførselstarif. Ris, skallet og uskallet pr. indisk Mound à $82^{2}/_{7}$ lbs. avoirdupois Vægt, 3 Annas.

Udførselsartikler. Følgende Priser har været gjængs i Calcutta i Aarets Løb for de vigtigste Produkter: Fuldgod bengalsk Bomuld pr. B. Md 16 sh. 12 d—17 sh. 12 d, Jute, første Mærker pr. Balle à 400 R 33—37 sh. 8 d, cutch pr. Bazaar Mound 9 sh. 8 d—11 sh., Shillong India Rubber pr. B M 65—95 sh., god Second Kastorolie 12 sh. 14 d—16 sh. 8 d, Linfrøkager pr. Sæk à 2 B M 14 d—2 sh. 6 d, small grain Linfrø pr. B M 4 sh. 3 d—5 sh. 4 d, brunt Rapsfrø 3 sh. 12 d—4 sh. 13 d, Colgong Kastorfrø 4 sh.—5 sh. 5 d, Cawnpore Hvede 2 sh. 13 d—3 sh. 2 d, grønne Ærter 1 sh. 9 d—2 sh. 8 d, Pubna Gurgemeie 2 sh. 12 d—3 sh. 10 d, Ingefær 4 sh. 12 d—5 sh. 8 d, T N Kvalitet Shellac 30 sh.—38 sh. 8 d, alt pr. B Md, Calcutta Salpeter pr. F Md 6 sh. 8 d—7 sh., Cossipore Tincal pr. B Md 8 sh. 12 d—9 sh. 4 d, Borax pr. Do. 12—13 sh., No. 1 Gross Taffelris pr. Do. 4 sh. 2 d—6 sh. 4 d, No. 2 Ballamris 2 sh. 10 d—3 sh. 14 d, Kazlaris 2 sh. 3 d—2 sh. 14 d, I & R W Surdah Silke pr. F Seer 16 sh. 12 d—20 sh., Benares Sukker pr. B M 9 sh. 8 d—11 sh. 8 d, Ackrasukker pr. B M 6 sh.—8 sh. 12 d, god Tirhoot Indigo pr. F M 235—240 sh., almindelig Oude Indigo pr. F M 140—170 sh. 10 R Durb., slagtede Huder pr. 20 Stk. 46—50 sh. 10 R Do., døde Huder 34—36 sh.

Indiens Thehandel voxer stadig og Exporten til England fra Cal-

cutta overstiger nu den fra Kina. Fra Calcutta udførtes fra 1ste Januar til 30 Novbr. i lbs., til Storbritanien 82 132 020, Australien 2 899 261, og Amerika 175 472, ialt 85 206 783, mod i 1888, 81 755 811, og i 1887, 78 864 201. De thedyrkende Distrikter er Assam, Cacharsylbec, Darjeeling, Terai, Dooars, Chittagong, Kangradaleu, Kumaon, Chota Nagpore og Dehra Doon. Ved de periodiske Auktioner i Calcutta er nylig følgende Priser betalt: Dust Rupees 0. 2. 6—0. 4. 0 (tilnærmelsesvis Pris i Sterling 6—7 d), Broken Tea og Fannings Rs. 0. 5. 3—0. 7. 3 ($7\frac{1}{4}$ — $7\frac{3}{4}$ d), Br. Pekoe Souchong og Pekoe Fannings Rs. 0. 7. 6—0. 10. 0 (10 d—1 sh. $\frac{1}{4}$ d), Souchong & Congou Rs. 0. 10. 3—0. 12. 9 (1 sh. 1 d—1 sh. 4 d), Pekoe Souchong Rs. 0. 13. 0—0. 15. 9. (1 sh. $4\frac{1}{4}$ d—1 sh. $7\frac{1}{4}$ d), Pekoe Rs. 1—1. 2. 6 (1 sh. $7\frac{1}{2}$ d—1 sh. $10\frac{1}{2}$ d), Broken Pekoe Rs. 1. 3. 0—1. 6. 0 (1 sh. 11 d—2 sh. $2\frac{1}{2}$ d), Orange Pekoe & Broken Or & Pekoe Rs. 1. 6. 6 og mere (2 sh. 3 d), alt pr. lb. Ingen direkte Salg til Sverige og Norge vides endnu at være skeet her paa Markedet, skjøndt sandsynlig en god Del af den i de forenede Riger benyttede The er indisk og antages indført over England.

Indførselsartikler. Salt og Kerosinolie (Petroleum) er de to fornemste Artikler som Skibene tilføre Calcutta for indgaaende Fragter, medens Hjemfragter altid kan faaes i de fornemste Havne i Europa, Nordamerika og andre Lande. Priserne i 1889 varierede for Liverpool Salt pr. 100 B. Mds. ved Skibssiden fra Rs. 88—Rs. 100 og for Kerosinolie, almindelige Kvaliteter pr. Kasse à 2 Tins, fra Rs. 3. 12—Rs. 4. 4.

Metaller. Priserne fluktuerede i 1889, for Kobberplader pr. F Md, fra 24—39 sh., for Yellow Metal Sheating pr. Do. fra 23 sh. 8 d—37 sh., for Bly i Klumper fra 7—7 sh. 10 d, for blød Zink, Ct. Rs. pr. F Md, fra 10 sh. 12 d—14 sh. 8 d, for Tin i Blokke fra 49—51 sh. pr. Do.

Fyrstikker. Hele Indførselen til britisk India udgjorde i Værdi 1886—87 Rs. 2 217 302, 1887—88 Rs. 2 435 537, 1888—89 Rs. 1 945 559. Den aarlige Konsumtion i Calcutta af svenske og norske Fyrstikker anslaaes til ca. 10 000 Kasser paa 50 Gross hver. Japanesiske Fyrstikker er udført i voxende Mængder, og Priserne er derfor gaaet betydeligt ned under Hjemmевærdien. Nuværende Bazar Noteringer 11—13 Annas pr. Gross.

Torsketran opgives ikke særskilt i Toldopgaverne og den aarlig indførte Kvantitet kjendes ikke. Calcuttas aarlige Konsumtion anslaaes til 6 000 Dusin. Gjængse Priser: De Ionghs i Pints Rs. 1. 2. 0 pr. Flaske, andre Mærker Rs. 1. 1. 6 pr. Do.

Beg, Tjære og Dammar. Hele Indførselen til britisk Indien 1886—87 Cwt. 110 903, 1887—88 Cwt. 98 103, 1888—89 Cwt. 100 116. Nuværende Priser: Kultjære i Fade à Cwt. 3, Rs. 11 pr. Barrel. Calcuttas Konsumtion anslaaes til 4 000 Fade aarlig. Stockholm Beg, Rs. 14 pr. do. Calcuttas Konsumtion 1200 Barrels. Kultjære, pr. Fad à 4 Cwt. Rs. 12. Konsumtion 3—4 000 Fade. Stockholm Tjære pr. do. Rs. 25, Konsumtion 1 000 Fade.

Trævarer. Hele Importen til britisk Indien 1886—87 Tons 11 224, Værdi Rs. 298 289, 1887—88 Tons 15 383, Værdi Rs. 383 940, 1888—89 Tons 19 850, Værdi Rs. 463 776.

Gjængse Kvaliteter og Priser: Furubord $1\times 9-14''\times 15$ Fod og mere $2\times 9-16''$, $3\times 9-16''$ og mere Sortering $1''$ 400 000 superficial $\square$ Fod, $2''$ 150 000 do., 3×300 000 do., Rs. 90—95 pr. 1 000 $\square$ Fod for 1 Tommes Tykkelse, andre Dimensioner i Forhold.

Master. Diameter 20, 25, 26, 28 Tommer og 50—60 Fod, Rs. 3—4 pr. løbende Fod.

Knivsmedarbeide. Totalimport til britisk Indien af Kortevarer og Knivsmedarbeide, 1886—87 Værdi Rs. 8 653 973, 1887—88 Rs. 10 939 396, 1888—89 Rs. 11 022 260. Priser og Noteringer ganske uregelmæssige efter Mærker og Kvalitet.

Støbejern. Totalimport til britisk Indien 1886—87 Cwt. 126 113, 1887—88 Cwt. 138 506, 1888—89, 138 542. Notering for Gartsherrie Rs. 68—70 pr. Ton, sædvanlige Mærker 65.

Forarbejdet Jern. Totalimport til britisk Indien, henholdsvis i 1886—87, 1887—88 og 1888—89: Stangjern Cwt. 975 165, 1 246 156, 1 235 806, Vinkel-, Bolt og Baandjern 444 676, 422 894, 442 164, Plader, heri indbefattet Timplader, 499 027, 506 134, 486 655, galvaniseret, undtagen Jerntraad, 255 604, 349 168. 360 603, Bjelker, Piller og Broværk 399 887, 563 164, 455 768, andre Slags 569 682, 1 090 256, 875 962, offentlige Leverancer 201 049, 275 339, 288 611.

Svensk Jern, antaget maanedlig Konsumtion i Calcutta 2 009 Tons, fladt $\frac{1}{2}$ "—6", square $\frac{1}{2}$ "—4", Rs. 4.8 pr. F. Md. Spiger, Patent i 1 Cwt. Kasser 1—6", Rs. 11 pr. Cwt. Traadspiger i do. $\frac{3}{4}$ "—6" Rs. 9.8 pr. Cwt.

Staal. Totalimport til britisk Indien i Cwt., henholdsvis 1886—87, 1887—88 og 1888—89: Støbestaal, 26 741, 19 608, 32 210, Baandstaal 173 223, 171 296, 137 108, andre Slags 149 353, 230 023, 373 070, offentlige Leverancer 6 556, 9 445, 20 464.

Svensk Staal i Butter paa 1 Cwt., antaget Calcutta Konsumtion 5 000 Butter aarlig. Gjennemsnits Notering: Rs. 7—Rs. 7.2 pr. F. Md. (current Rupees).

Papirimport, henholdsvis 1887 88 og 1888—89, til Calcutta: For Handelen: Trykpapir Tons 1 459 og 1 757, Værdi Rs. 535 018 og 625 707, Skrivpapir og Konvolutter, Værdi Rs. 352 573 og Rs. 266 093, andre Slags, Tons 717 og 485, Værdi Rs. 306 052 og 233 467, Karton, Pap etc. Tons 160 og 208, Værdi Rs. 27 502 og 36 908. Regjeringsleverancer: Trykpapir Tons 82 og 72, Værdi Rs. 49 431 og 44 632, Skrivpapir og Konvolutter, Værdi Rs. 622 540 og 431 845, andre Slags Tons 26 og 15, Værdi Rs. 29 812 og 34 789. Pap etc. Tons 230 og 344, Værdi Rs. 27 438 og 48 933, ialt Rs. 1 950 366 og 1 722 374.

En stor Del af Indfødte haandarbeidet Papir bruges endnu i Bengalen, og de fattige Klasser bruge endnu meget tørrede Palmeblade til Skrivning. Der er to europæiske Papirfabriker i Bengalen, der kan producere ca. 7 000 Tons aarlig og giver Aktionærerne gode Dividender. Konsumtionen i Landet udvider sig og vil kunne naa en stor Udvikling. Billige Sorter Skrivpapir, figureret Papir, Karton og Pap, er især efterspurgt. Markedspriser for de fornemste Kvaliteter er følgende: Brunt Papir 18×22 fra 10—16 ₧ pr. Ris, 22×29 fra 30—100 ₧ pr. Ris, Rs. 0. 1. 6. pr. lb., Trykpapir, uglaceret 18×22 fra 9—20 ₧ pr. Ris, 20×26 fra 16—24 ₧, 40×26 fra 26—40 ₧, Rs. 0. 2. 0. pr. lb., Foolscap 7—16 ₧, Rs. 0. 2. 3. til 0. 3. 0., Brevpapir pr. Ris Rs. 0. 8. 6.—0. 13. 0., Konvolutter i Æsker à 700, pr. 1 000 Rs. 1. 6. 0. Farvet Trykpapir 11—20 ₧ 18×22 , og 16—24 ₧, 20×26 , pr. lb. Rs. 0. 2. 6., Brevpapir, rødt, blaat, hvidt, almindeligt, Rs. 1. 4. 0. til 1. 8. 0 pr. Ris.

Optrævede Konsulatafgifter: Af svenske Skibe Rs. 38. 14. 6, af norske Rs. 154. 14, Sportler Rs. 13, ialt Rs. 206. 12. 0.

Fra norske Skibe afmønstredes 1, og paamønstredes 3 Sømænd.

Karlsruhe.

Aarsberetning dateret 23de Januar 1890.

I Sammenligning med de umiddelbart foregaaende Forretningsaar fremstiller 1889 sig som et Slags Høidepunkt for den industrielle og kommercielle Udvikling baade for dette Distrikt og hele Landet, om ikke Tydskland overhovedet; næsten alle Bedrifter havde hele Aaret Bestillinger, mange er udvidet og for en stor Del var Aaret fordelagtigt. Dog kan man neppe undlade at befrygte, at Fremtiden ikke vil sikre ligesaa gunstige Perioder. Ialfald turde de høiere Kulpriser faa en vis skadelig Tilbagevirkning paa nogle industrielle Værker og derved maaske endog kunne skade vor Konkurrence paa Verdensmarkedet. Men ogsaa de Resultater som er naaet i de sidste Aar ved Prisforeninger, har paa ingen Maade Karakter af en vis Sikkerhed og Bestandighed, hvilket er af saa meget større Betydning som Aaret slutter med tildels usædvanlig høie Priser for de vigtigste Forbrugsgjenstande i den daglige Husholdning, den vigtigste Faktor ved Arbejdsprisens Regulering.

Kornhandelens Udvikling 1889 frembyder en paafaldende Lighed med det umiddelbart foregaaende Aar, skjøndt Grundene er forskellige. Sidste Aars Havnetrafik i vor største Handelsplads Mannheim, svarer næsten nøiagtig til den i 1888. I vore Kornhandelskredse tror man med større Sikkerhed end forrige Aar at kunne vente en livlig Handelsbevægelse i første Halvjaar 1890.

Humlehøsten 1889 var ganske usædvanlig god, Udbyttet lige udmærket i Mængde og Kvalitet og, hvad der er af største Betydning for Exporten, den faldt usædvanlig tidlig. Tidligere end ellers rømmedes Forraadene hos Planterne, og paa Exportbestillinger fra England og Amerika manglede det ikke. Desuagtet var Producenterne lidet tilfredse, da Priserne i Forhold til de nævnte Omstændigheder var meget beskedne og ikke altid dækkede Produktionsomkostningerne — en ny mægtig Spore til, ved Dyrkning af saadanne Handelsplanter fremtidig kun at lægge an paa det Bedste.

For Frøhandelen var Forretningen ialfald ulige mere tilfredsstillende end Aaret forud og navnlig at kalde gunstig i den første Halvdel.

Heller ikke i 1889 var vore Møllere synderlig udsat for sine nordtydske Kollegers Konkurrents. Der er stedse stærk Efterspørgsel efter Mel. Uagtet disse tilsyneladende gunstige Forhold skildres dog Aarets Udbytte, ialfald i Hvedemel, som ikke egentlig lønnende.

For Melhandelen var af samme Grunde som for Kornhandelen kun Aarets anden Halvdel, hvori Priserne steg i Paavente af en ringe Høst, at betegne som tilfredsstillende.

Brændevinshandelen klager endnu stærkere end i forrige Aar over en daarlig Sæson, hvorimod Aaret for de store Brænderier betegnes som i det Hele normalt og Priserne endog som høiere end i 1888.

Salget af Presgjær var tilfredsstillende, men Priserne mindre lønnende.

Maltindustrien havde paa Grund af stigende Ølkonsum og fordi Bygget baade i 1888 og 1889 gav særdeles godt Udbytte, et meget gunstigt Aar, skjøndt de høiere Kulpriser og den formedelst den rige Foderhøst ringe Afsættelighed af Malt gjorde noget Aftræk i Gevinsten.

Ølbryggeriets Stilling var fremdeles gunstigt, men for Fremtiden synes det at stille sig Vanskeligheder iveien for Udvidelse af Ølafsætning.

Vinhøsten 1889 lover at give en god og brugbar Aargang, hvilket bevirkede temmelig høje Indkjøbspriser, der ogsaa kom de ældre Aargange tilgode, saa meget mere, som de til Høsten stillede Forventninger tilsidst ikke opfyldtes i fuld Udstrækning. Ogsaa i udenlandske Vine, hvoraf Tilførselen dennegang var betydelig større, har der udviklet sig en livlig Forretning.

Sukkerraffinerierne anse den første Halvdel af Sæsonen 1888—89 som tilfredsstillende, medens den anden led under Terminmarkedets skadelige Indflydelse. Herunder led selvfølgelig ogsaa Sukkerhandelen, der opviser en af de mest bevægede Perioder i de sidste Aartier.

Ogsaa paa Kaffemarkedet beklager 1889 fortsatte og især for Effektivforretning skadelige Prisbevægelser, der bringes i Forbindelse med Terminbørserne.

Aarets Forretning i indenlandsk Tobak var som forrige Aar vanskelig og lidet lønnende. Der synes Grund til Tvivl om den dyrt indkjøbte Tobak fra 1889 vil være skikket til, atter at hæve Forretningen. Vore talrige Cigarfabriker var alle hele Aaret rigelig beskæftiget, og manglede brugbar Arbeidskraft; dog klages adskillig over, at Priserne ikke svare til Produktionsomkostningerne. Den stærke Efterspørgsel efter Portlandcement har under den vedblivende Byggelyst holdt sig dette Aar, men man har maattet nøie sig med lavere Priser. Ligeledes steg fremdeles Efterspørgselen efter Stentøfabrikater, især for Kanalisation og Vandledninger i Byer, og Sysselsættelsen var derfor i det Hele tilfredsstillende.

Byggevirksomheden i 1889 var snarere mere livlig end Aaret forud, og rettedes især paa Fabrik anlæg, der skulde udvides.

Kulhandelen udviste efter den temmelig almindelige Bjergarbeiderstreik i Mai og Juni fremdeles stigende Priser, og da Afslutningerne for det meste allerede var skeet før Streiken, ogsaa tilsvarende Gevinst.

I Jern, Jernvarer og Metalhandelen var det afsluttede Aar paa Grund af de bestaaende Priskonventioner at betegne som særdeles gunstigt, men ogsaa for den videre umiddelbare Fremtid ventes med nogen Sikkerhed en ligesaa let Forretningsgang.

Vore Maskinfabriker og Støberier var uden Undtagelse godt forsynet med Bestillinger, navnlig fra Udlandet. Arbejdernes Antal tiltog og Fabriklokalerne blev tildels udvidet.

I Speceri- og Materialvarer var Forretningen hele Aaret ret livligt; ligeledes Afsætningen af farmaceutiske Artikler regelmæssig og mod Aarets Slutning mærkelig større i Forbindelse med den paa alle Dele af Kontinentet sig udbredende epidemiske Sygelighed.

Urtehandelen led under hyppige Prisbevægelser paa Kolonialvarer i det Hele, hvilket for en Del sættes i Forbindelse med den Omstændighed, at Spekulationen stedse mere bemægtiger sig ogsaa denne Artikel.

Om Petroleumshandelen lader der sig kun sige lidet Nyt; vi staar lige for Bedriften med Tankskibe paa Rhinen; i Mannheim er Bassiner færdig til at optage mange Millioner Liter Petroleum. Forhaabentlig vil, ogsaa ligeoverfor Jernbanens Konkurrentse alle dertil knyttede Forventninger opfyldes. Priserne for Petroleumsfadene har i dette Aar naaet en hidtil ukjendt Høide og derved holdt Affæren dermed inden beskedne Grændser. Fabrikationen af Planteolier til Levnetsmidler og Haandværksbrug var ogsaa i 1889 ikke ugunstig, skjøndt de betræffende Planter dennegang gav mindre Udbytte end ellers.

Forretningen i Chininfabrikationen var mere tilfredsstillende, om Høsten endog livligere.

Sæbefabrikationen fandt vistnok god Afsætning, men heller ikke her kunde Priserne følge Raastoffenes.

Forretningen i alleslags Manufakturvarer forløb i normalt Omfang. Derimod bragte det vedvarende milde Veir i Begyndelsen af Oktober Grossisterne Fuldne- og Bomulds Strømpevarer slemme Skuffelser, egnet til at gjøre Aarsudbyttet Aftræk.

Forretningen i Tapetfabrikationen angives som normal, Efterspørgselen livlig og især de her fortrinsvis producerede bedre Kvaliteter atter mere eftersøgt.

Vore Støvlelæderfabriker var meget godt beskæftiget; desværre var ikke Priserne saa gunstige.

Læderhandelen er tilfreds især for Import af amerikansk Læder til Militærbrug. Handelen med Skotøi var paa Grund af det gunstige Veir ret tilfredsstillende.

For Tømmer, saavel Eg som Furu, er Priserne steget hurtig, og stiger fremdeles, men disse gunstige Forhold mødes desværre af overordentlig høie Skovpriser. Forretningen paa Holland er atter i Tilbagegang uden Haab om nogen Bedring. I skaaret Furulast noteredes mod Aarets Begyndelse noget bedre Priser, som vistnok snart fulgtes af høiere Indkjøbspriser i Bayern og Würtemberg. Kulstreiken øvede nogen Tid en lammende Virkning paa denne Forretning.

Vore Høvlerier havde ialfald i Aarets første Halvdel en livlig Forretning med stigende Priser, indtil den gunstige Konjunktur standsedes ved Opløsningen af de nederrhinske Høvleriets Konvention. Forarbeidelse af tydsk Raastof ved Høvling beskrives som stedse forbundet med store Vanskeligheder.

Priserne paa Geværskjæfter til Militærbrug var paa Grund af Udlandets Konkurrents ogsaa dette Aar trykket. Cellulosefabriken Waldhof, som bekjendt den største i Verden, er i god Udvikling. Fremstillingen af Trætyper skal være i god Gang.

Vore Røderier led under Streiken af Bjergværksarbejderne ved Nederrhin og Havnearbejderne i London og Rotterdam, men tillige under den ringere Udførsel af Korn opad Rhinen; Bugserings- og andre Fragter gik paa Grund heraf ikke væsentlig op. Derimod var Persontrafiken 1889 ulige større end Aaret forud.

Speditionen var idet Hele under samme Forhold som Skibsfarten af omtrent samme Grund; især klage enkelte Firmaer over ulønnende Priser.

Transportforsikringsselskaberne kunde heller ikke regne Aaret 1889 til de gunstige.

For Pengemarkedet kan ogsaa denne Periode betegnes som ganske tilfredsstillende. Vor i sidste Beretning udtalte Frygt for at Forretningen i Værdipapirer allerede da skulde have udviklet sig til den yderste Grændse, har i det forløbne Aar heldigvis ikke bekræftet sig, men Penge er ved Aarets Slutning blevene betydelig knappere, og det synes, som om man har gjort noget for meget af det Gode med Indkjøb af spekulative Aktier, navnlig i Minebranchen, saaat en vis Forsigtighed turde kræves paa dette Gebet.

I det Hele har man Indtryk af, at Aaret 1890, uanseet at vi indtraadte deri med gunstige Udsigter, dog ikke vil naa det foregaaende Aars overordentlig livlige Udvikling.

Robert Koelle.

Mexiko.

Guaymas. (Vicekonsulens Beretning dateret 31te Decembris 1889). Dette Aar har været i det Hele heldigt i hele Staten. Høsten var overflødig og større end siden adskillige Aar. Grubedriften har i det Hele lønnet sig. Handelen er god. Ingen Sygdom har hersket. Apache Urolighederne er forbi, og det samme gjælder saagodtsom ogsaa Yaquierne, saa at man har været fredelig sysselsat hele Aaret i Forretningerne uden nogen væsentlig Afbrydelse.

Indførsel. Flere Skibe ankom med Stykgods direkte fra Europa, foruden den daglige Indførsel med Jernbane via New Orleans. Dampskibet „Newbern“ gjorde regulære Maanedsture fra San Francisco, altid vel ladet. Vi fik flere Træladninger fra Washington Territoriet samt fra Humboldt Bay, og hvert ankommende Tog bringer næsten daglig Varer fra alle Dele af de forenede Stater.

Export. Vor fornemste Export gaar pr. Jernbane til de forenede Stater. Sølv- og Blymalm gik især med Jernbane og Dampskib, indtil de sidste 2 eller 3 Maaneder, da den amerikanske Finantsministers Afgjørelse om Tolden derpaa midlertidig standsede Udførselen, der dog utvivlsomt snart vil komme i en tilfredsstillende Gang. Appelsiner udførtes mod Øst lige til Chicago og mod Vest til San Francisco. Meget Hvede udførtes i Vogne til New Orleans og med Dampskib til Liverpool, samt noget overland til Galveston og tilsøs til Vera Cruz.

Agerbrug. Hvede, Bomuld og Appelsiner er de 3 vigtigste Landbrugsexportartikler fra Staten. Hvedehøsten var dette Aar usædvanlig stor, men jeg er tilbøjelig til at tro, at Udførselen heraf til England ikke gav megen Fordel, da de store Udgifter paa Jernbane og Dampskib, omtr. Guld \$ 16 pr. Ton à 2 000 lbs., selvfølgelig optager al Gevinst. Den vil uden tvivl fremtidig blive udført med Seilskib herfra rundt Cap. Horn, hvilket er den naturligste og billigste Vej. Pakhuse til Indtagelsen af store Kvantiteter Korn vil antagelig blive opført her enten af Sonora Jernbaneselskab eller af Private, og da vil Intet hindre Skibe fra ved Lastning at opnaa forønsket Hurtighed. I Mangel heraf kunde iaar ingen Skibe faaes hid med et rimeligt Antal Liggedage i Certepartierne.

En stor Strækning er iaar beplantet med Bomuld, især i Dalen Hermosillo, og Planterne har stort Haab om en udmærket Høst. Kvaliteten af Bomulden kan siges at staa lige med den bedste Sea Island Bomuld fra de forenede Stater.

Plantning af Appelsintrær tiltager hvert Aar mere, og Udførselen heraf vil vistnok om faa Aar blive en af Statens første Udførselsartikler. Appelsinerne er meget søde og saftige, og Efterspørgselen efter dem fra de forenede Stater tiltager stadig. Her sælges de til \$ 10 pr. Mille afskaaret og pakket.

Skibsfart. Jeg beklager meget at maatte meddele, at intet svensk eller norsk Skib er ankommet til Distriktet i Aaret. Her har været danske, tyske, engelske og amerikanske Skibe, men intet skandinavisk. Megen Trælast kommer hid fra Puget Sound, og jeg antager, at denne Fart vil lønne sig godt for de Skibe, som forsøgte den. Fragten varierer fra omtr. \$ 10 til £ 15 pr. 1 000 Fod, og Returfragt kan altid faaes fra Bugten her med Salt, Gibs, Guano etc. til fra \$ 3½—\$ 4½ pr. Ton. Frem- og Tilbagereisen bør let kunne ske i 3 Maaneder. Paa Kysten herfra

gaar stadig Dampskibene Alejandro, Altata, Porfirio Diaz og Romero Rubio, samt til San Francisco Newbern.

Skibe. Hid ankommende Skibe vil finde at her er en meget sikker og for alle Vinde vel beskyttet Havn. Ved Indløbet mellem Pajaro Øen og Punta Baja er 7 Favne Vand. Skibene ankre sædvanlig mellem La Ardilla og El Almagre, hvor der er omtrent 6 Favne Vand, 5 Kabellængder fra Værftet. Nærmere mod dette er der kun 18 eller 15 Fod blød Muddergrund. Ud- og Indladning sker her i Lægtene, der slæbes ud og ind af Bugserbaade og Arbeidsfolk kan faaes ombord fra \$ 1—1.50 daglig. De særlige Havneudgifter er Fyrafgifter \$ 50 for Seilskibe og \$ 100 for Dampskibe. Lodsning \$ 1.75 pr. Fod og \$ 3 for Lodsbaad. Sundhedspas \$ 4. Læsteafgifter \$ 1.50 pr. Ton, der betales af alle ladede Skibe undtagen de, som medbringe hele Ladninger Kul, i hvilket Tilfælde ingen Afgift erlægges. Skibe ladet dels med Kul og dels med andre Varer erlægge alene Afgift af de sidste.

Fyret paa Cap. Haro udenfor Indløbet til Havnen ligger paa 27° 50' 41" nordlig Bredde og 110° 54' 14" vestlig Længde. Fyret er 105 Meter over Havfladen, er dioptrisk af 4de Klasse, fast med en Vidde af 30 Sekunder og synligt ca. 45 Kilometer eller 24½ Sømil. Fyrtaarnet er af Jern, af konisk Form og rødmalet.

Siden 1ste Februar 1889 er opkrævet 2 pCt. Tillæg til al Told paa Varer indført fra Udlandet. Disse Indtægter er bestemt til Forbedring af alle Republikens Havne ved Atlanterhavet og det stille Hav.

Forbedringer. Sonora, Sinaloa og Chihuahua Jernbaneselskab, med Koncession fra Centralregjeringen til at bygge herfra til Alamos og over Sierras gjennem Chihuahua til den amerikanske Grændse har i Aaret udført nogle Planeringer, og man antager nu at Arbeidet vil blive fremskyndet, da Bygningsarbejderne om kort Tid ventes hid. Sonora Jernbaneselskab, Limited, der i flere Aar har været drevet med Tab skal nu lønne sig godt.

Flere store og smukke nye Huse er opbygget i denne By. To prægtige nye Skolebygninger, der vilde være en Pryd for en meget større By er nu næsten færdige. To nye Taarne bygges paa Kirken og Byen gaar i det Hele hurtig frem.

Bjergværker. Der har i Aaret været stor Virksomhed i Grubedrift. Nogle store Eiendomme er solgt til fremmede Kapitalister, der nu anbringer forbedrede Maskiner, for at drive Minerne i fuld Udstrækning. „Mulato-“ Gruben er solgt til et amerikansk Selskab for 1¾ Million \$. The Milford Mining & Co., et engelsk Syndikat, har kjøbt flere, vistnok værdifulde, Eiendomme og fremskynder sine Arbeider. „Minas Prietas“ Mining Co. et af de ældste og værdifuldeste Bjergværker i Sonora, producerer fremdeles store Mængder Sølv og maa give et uhyre Udbytte. „San Ricardo,“ „Yeso“ og „Santa Elena,“ lønner sig alle godt. I det Hele er Grubedrift i Sonora en af de fornemste Industrigrene og vil i Aarenes Løb stedse gaa fremad. Boleo Kobberværk i Santa Rosalia er i en god Stilling. Produktionen af Malm i dets Gruber siden dens Begyndelse i Oktober 1866 var: i 1886 10 042 Tons, 1887 40 551 Tons, 1888 51 297 Tons og 6 Mdr. i 1889 29 958 Tons.

Følgende Priser for Bjergværksartikler kan anføres for denne Stat: Kviksølv \$ 84 pr. 100 lbs., Kobbervitriol 8 \$ pr. Do., Salt 9 eller 10 \$, Brændevad 8—10 \$, australisk Kul 15 \$ pr. Ton, Tømmer 50 \$ pr. 1 000 Fod, Stangjern 8 \$ pr. 9 lbs., Dynamit No. 1 38 cts. pr. lb., No. 2 28 cts. pr. Do.

Fabriker. Garverier, Isværker, Sagbrug, Saltværk og Fyrstikfabrik har alle gaaet stadig i Aaret. Skofabrikerne er nu ganske i Hænderne paa Kineserne, der ogsaa fabrikere Klæder for Arbeidsfolk af alle Slags. Møllerne har stedse Arbeide, og en ny bygges i Magdalena, der bliver den største i Staten. En Fabrik til Konservering af Frugter er oprettet i Hermosillo. Vi har her to Sæbefabriker, og i Ensenada har et amerikansk Selskab oprettet et stort Uldvæveri, der frembringer et smukt Udvalg af forskellige Uldvarer.

Indenrigsk Kystfart. Denne omfatter væsentlig Bønner, Ærter, Mais og Mel til Export, og til Import tørrede Frugter, Oliven, indenlandske Vine, Tobak, Sukker, Fedt, Kaffe, Ris, Cedertræ etc.

Kolonisation. Tobolobomposelskabet skal gjøre gode Affærer. Der reiser Følger igjennem her fra de forenede Stater. Antallet skal nu være næsten 500. De har udrettet adskilligt Arbeide, dyrket Jorden, bygget sig Huse, Skoler etc., og Kolonien bestaar nu ved sig selv og vil utvivlsomt blive en fuldstændig Succes. Om de svenske Kolonister i nedre Californien har jeg ikke kunnet faa nærmere Meddelelser. Jeg skrev flere Breve til dem, og Guvernør Torres har lovet at holde mig underrettet om dem. Han meddeler mig, at han anser dem for at være i god Forfatning.

Der er store uopdyrkede Strækninger i Sonora, der nu nylig er undersøgt af Regjeringen, som deler Landet i følgende 3 Klasser med forholdsmæssige Priser: 1) Land, som særlig er skikket for Agerdyrkning og ligger nær ved vigtige Byer, Jernbaner eller farbare Floder, samt saadant, hvor der findes Orchilla eller noget af de forskjellige Slags Farvetræ, eller Leier af Guano eller Salt. Denne Jord sælges til \$ 1.10 pr. Hektar. 2) Land, der ligger længere fra Byer eller Jernbaner, og som ikke kan anvendes til Agerbrug uden betydeligere Udgifter, men især benyttes til Kvægavl etc. sælges for 75 cts. pr. Hektar. 3) Hvad der ikke indgaar under de to foregaaende Klasser, og som sælges til 50 cts. pr. Hektar. I nedre California er Priserne for disse 3 Slags Land henholdsvis 65 c., 40 c. og 25 c. pr. Hektar.

Klima. I klimatisk Henseende har Forholdene været meget gode i Aarets Løb. Vi har aldeles ikke haft nogen Slags Epidemi. Sommermaanederne var ikke overdrevent varme, og oversteg ikke i Guaymas 96°. I Regnmaanederne Juli, August og September havde vi meget Regn, men ikke til Overmaal. Nu er Veiret udmærket og med en klar Himmel, saa at der ikke kunde findes noget bedre Sted til et Sanatorium end Guaymas.

Skandinaver i Sonora. Der er adskillige Svenske og Nordmænd spredt over hele Staten, nogle arbejdende i Bjergværkerne, andre paa Jernbanen, medens nogle gjør Forretning for egen Regning. Flere har reist igjennem her til Santa Rosalia. Nogle har Ansættelse i Kystfarten med mexikanske Skibe. Jeg har hjulpet nogle, som ankom her nødlidende, og skaffet Andre fri Reise til San Francisco.

Almindelige Bemærkninger. Til Underretning for Skibe kommet fra Europa til Santa Rosalia i nedre California, hvilket Sted endnu ikke er bleven rigtig aflagt paa Karterne, bemærkes, at Santa Rosalia ligger paa 27° 11' 50" nordlig Bredde og 112° 11' 40" vestlig Længde. Losning og Ladning dersteds sker paa Boleoselskabets Værft, hvor Skibe af ethvert Dybgaaende kan ligge sikkert, og kun naar de stærke Vinde blæser op eller ned Bugten nødes til at hale ud fra Værftet og kaste Anker. Skibsførere som kommer op Bugten bør om muligt undgaa at ankre i nogen af de andre smaa Havne før Ankomsten til Bestemmelsesstedet, da de derved vil paa-

drage sig Havneudgifter. Føreren af et norsk Skib bestemt til Santa Rosalia for 2 Aar siden kunde ikke finde Stedet og besluttede sig til at ankre ved Muleié for at indhente Oplysninger. Havnekapteinen kom ombord og gav ham den ønskede Besked, men beregnede ham 40 \$ for Ankring, skjøndt denne ikke varede over 1 Time. Han protesterede mod at betale og skjød Sagen tilsidst ind under mig; men ved Undersøgelse fandt jeg at han maatte betale, da Afgiften var beregnet som sædvanlig, skjøndt Skipperen ikke anvendte nogen Lods, eller endog selv gik iland.

En anden Ting hvormed Skibsførere, der kommer til disse Havne, skulde være meget omhyggelige, er at indføre Alt ombord paa Manifestet, og f. Ex. ikke indføre paa Fortegnelsen over Skibsfornødenheder Varer, som ikke hører derunder. Herved vil de kunne paadrage sig og sit Skib alvorlige Vanskeligheder. Føreren af et stort smukt engelsk Staalskib, der nu er i Santa Rosalia med Ladning Stykgods og Kul fra Europa, havde ombord tilsalg nogle ham selv tilhørende Varer, saasom Damekjoler, Silketøier, Tørklæder etc., som han satte paa Proviantlisten i den Tro, at dette gik an; Følgen var, at hans Varer blev beslaglagt og Skibet er nu arresteret af Øvrigheden under Paastand om, at han tilsigtede at smugle sine Varer iland, skjøndt han ikke kan overføres at have forsøgt dette. Sagen afgjordes mod ham i Santa Rosalia og appelleredes til Retten i La Paz og derfra til Culiacan; det er endnu uvist, hvorledes den tilsidst vil blive afgjort. Føreren vil sikkert miste sine Varer og kan komme til at erlægge en høi Mulkt for at faa Skibet frit. Jeg nævner dette som en Advarsel for svenske og norske Skibe der kommer hid.

Senere har nævnte Skibsfører meddelt mig, at Sagen afgjordes til hans Fordel af den høieste Ret i Culiacan, Skibet udleveredes til ham og Varerne returneredes, især ved Bistand af den britiske Minister i Mexiko.

William Lund
Vicekonsul.

Merida og Progreso (Vicekonsulens Indberetning). Der ankom hertil 17 norske Skibe dr. 6 983 Tons, alle fra fremmede Steder, hvilke alle afgik med Ladning til fremmede Steder.

Fra dette Vicekonsulat er Intet særligt at berette. Der har været flere norske og svenske Skibe i Progresos Havn, men ingen i direkte Fart paa enten Norge eller Sverige, med hvilke Lande Havnen ikke har direkte Forbindelse. Intet Uheld er tilstødt noget af disse Skibe i Aarets Løb i dette Distrikt, hvilket er en Fordel mod 1888.

I det Hele har Yucatan gjort betydelige Fremskridt i Aaret, paa Grund af de høie Priser paa den fornemste Exportartikel, Hamp; paa Grund heraf er Indførselen betydelig tiltaget og man maa haabe, at det nye Aar vil blive ligesaa fordelagtigt for Staten, hvis Indvaanere stedse forøger dens Velstand og aabner det Indre ved hurtig Bygning af Jernbaner i alle Retninger.

Arthur Pierce,
Vicekonsul.

Nantes.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter frcs.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedstationen	19	4 833	-	-	19	4 833	-	-	110 093
” Norge til Vicekonsuls- stationerne	85	12 982	-	-	85	12 982	-	-	260 934
” Sverige til Hovedstatio- nen	3	1 010	-	-	3	1 010	-	-	33 200
” Sverige til Vicekonsuls- stationerne	25	6 111	-	-	25	6 111	-	-	186 514
” andre Lande til Hoved- stationen	21	8 719	-	-	21	8 719	-	-	209 226
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne . . .	40	14 863	1	580	41	15 443	-	-	261 579
Ialt	193	48 518	1	580	194	49 098	42	18 531	1 061 546
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	12	3 100	12	3 100	-	-	-
” Norge fra Vicekonsuls- stationerne	-	-	45	9 686	45	9 686	-	-	-
” Sverige til Hovedstatio- nen	-	-	5	1 288	5	1 288	-	-	-
” Sverige til Vicekonsuls- stationerne	-	-	17	3 786	17	3 786	-	-	-
” andre Lande fra Hoved- stationen	10	3 771	19	7 293	29	11 064	-	-	9 852
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . . .	13	5 609	80	16 866	93	22 475	-	-	22 900
Ialt	23	9 380	178	42 019	201	51 399	42	18 531	32 752

I Fragterne er ikke medregnet maanedsbefragtede Dampskibe.

For Ordre anløb 1 Fartøi dr. 294 Tons.

Af svenske Skibe ankom 28 dr. 11 157 Tons.

For norsk Regning indkjøbtes 3 Fartøier dr. 971 Tons.

En norsk Brig strandede og blev Vrag ved Indløbet til St. Brienc. Besætningen reddedes og hjemsendtes af Konsulatet. Fra norske Fartøier afmønstredes 20 norske, 4 svenske og 7 fremmede og paamønstredes 10 norske, 4 svenske og 23 fremmede Sømænd. Ingen Rømning anmeldtes fra de forenede Rigers Fartøier i 1889.

Den norske og svenske Skibsfart paa Distriktets Havne i de sidste 5 Aar fremgaar af nedenstaaende Sammenstilling:

1885	201	norske Skibe	paa	51 945	Tons	32	svenske	paa	12 555	Tons
1886	220	—	—	59 847	—	25	—	—	7 979	—
1887	243	—	—	62 035	—	29	—	—	11 581	—
1888	232	—	—	58 306	—	30	—	—	11 882	—
1889	201	—	—	51 399	—	29	—	—	11 468	—

Trælastfragterne til Loirefloden har været høie hele Aaret; fra Norrbotten betaltes 65—72 fr. pr. Ptb. Std., fra Norge 45—52 fr. Rognfragterne fra Bergen, Aalesund m. M. var de sædvanlige, 3 frcs. pr. Tønde Rogn til de smaa Havne i Bretagne og Vendée. Udgaaende Fragter fra

Distriktet, meget faatallige, bestod egentlig kun af tomme Fade eller Piber til Spanien, som for største Delen afskibedes med maanedsbefragtede Dampskibe. Fragten kan anslaaes til ca. 8 fr. pr. tomt Vinfad.

Handelsberetning. Distriktets Import af svenske Produkter bestod fremdeles kun af Jern, Trævarer og Træmasse; af norske Varer indførtes Træ, Træmasse, Rogn, Is og et lidet Parti Fisketran. Ingen Export af Distriktets Produkter til de forenede Riger fandt Sted i forrige Aar.

Jern. Til Nantes ankom forrige Aar 23 995 Quintaux svensk Jern mod 42 070 i 1887 og 53 561 i 1888. Priserne her paa ufortoldet svensk Jern opgives nu til frcs. 24 pr. 100 Kg. hamret Lancashire, 1ma Klasse, frcs. 23 for do. ordinært, frcs. 23 for valset, 1ma, frcs. 24 for vergettes Lancashire.

Trælast. Med de forenede Rigers Fartøier indførtes til samtlige Havne i Distriktet i 1889: Fra Sverige 7 469 Pth. Std. sagede Trævarer, og fra Norge 4 308 do. do. samt 1 562 Grankubber og Plankeender.

De høje Priser, der i 1889 betaltes for Vare og Fragt har for en stor Del bevirket en Formindskning i Importen af Trælast til Distriktet. Bygningsforetagendernes sene Gang og Ubetydelighed var desuden til Hinder for Forretningernes Udvikling. Forraadet af Trævarer i Nantes er derfor nu ikke ubetydeligt, og antagelig bliver om Vaaren Efterspørgselen ikke særdeles livlig.

Træmasse. Af denne Artikel indførtes direkte under svensk og norsk Flag 395 Tons fra Sverige og 2 243 Tons fra Norge. Store Kvantiteter af denne Vare ankom derhos med udenlandske Lastedampskibe, baade direkte og om Antwerpen m. M.

Is. 1 261 Tons indførtes fra Norge til Bretagne for Konservering af fersk Fisk under Transport.

Rogn. Med norske Skibe ankom til Douarnenez, Concarneau, Lorient og Sables d'Olonne tilsammen 24 373 Tdr. Torskerogn. Priserne var ved Sardinfiskets Begyndelse i Juni til August frcs. 45 1ma Sort og frcs. 36 2da Sort, men faldt efterhaanden til frcs. 32 1ma og frcs. 26 2da, ved Fiskets Slutning i November. Paa Grund af det meget rige Fiske om Vaaren, konsumeredes da ikke meget Rogn, kun ca. 50 % af det sædvanlige Behov. Oplaget af Rogn i alle de smaa Fiskehavne antager jeg ikke overstiger 5—6 000 Tdr.

Fisketran. Til Nantes ankom fra Bergen et ubetydeligt Parti paa 628 Tdr.

Sardinfisket i Bretagne og Vendée var i Mai, Juni og Juli særdeles rigt, saa Fisken stod lavt i Pris og undertiden af Mangel paa Kjøbere igjen maatte kastes i Havet. Fra August til Fiskets Slutning i November blev det ofte hindret af Veiret, som var meget vexlende. Sardinbankerne var da blandet med meget smaa Sardinere uden Værdi, som betaltes med ca. 10 % af Prisen paa Fisk af sædvanlig Størrelse.

Saltproduktionen i le Croisic var ubetydelig ifjor paa Grund af en regnfuld Sommer. Ingen Export fandt Sted til Udlandet.

Konsulatet i Nantes ligger fremdeles No. 15 rue Jean Jacquess Rousseau. Kontortid fra 9 Fm. til 6 Em.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen fr. 2 614.95, ved Vicekonsulaterne fr. 5 747.45 og af svenske resp. fr. 645.60 og 1 298.40. Ialt tilfaldende Konsulen fr. 6 788.47. Expeditionsafgifter ved Hovedstationen fr. 356.50.

A. Backman.

R o m.

Aarsberetning dateret 8de Februar 1890.

Hvad jeg i mine tvende sidste Aarsberetninger har udtalt over Forretningsforholdene samt den økonomiske og finansielle Situation i Italiens Hovedstad, har i ingen Henseende forandret sig til det Bedre i det nys udløbne Aar. Om nogen særlig Fabriks- eller Handelsrørelse er der jo for Roms Vedkommende hidtil ikke Tale, men de stadig vanskelige Kreditforhold gjorde det endog umuligt at tage kraftigt fat paa Fuldførelsen af de større Byggeforetagender, som vare strandede af Mangel paa Midler, og som skulde skaffe Brød til det meget betydelige Antal af ledige Arbeidere. Da naturligvis Intet har kunnet gøres i Retning af at lette de trykkende Skattebyrder, lader det sig heller ikke negte, at saavel de Næringsdrivendes som de Besiddendes Modstandsevne efterhaanden svækkes betydeligt.

Paa den kommunale Administrations Omraade er den uheldige Situation blevet skarpt accentueret ved den i afvigte November stedfundne Nedsættelse af en kongelig Kommission med det Hverv at undersøge de ved det bestaaende System heftende Mangler, og indgive Forslag om, hvorledes Stadens Finantser kunne bringes ud af det nuværende Uføre. Der kan ikke være Tvivl om at det feberagtige Hastværk, som siden Rom blev Italiens Hovedstad, greb Alle — Regjeringen, Kamrene og Kommuneraadet — for at forvandle, hvad forvandles kunde, af det pavelige Rom til en moderne Stad, uden at man gjorde sig Rede for Opgavens Omfang, er den første og egentlige Grund til den nuværende ulykkelige Tilstand. Men samtidig har et aldeles utroligt Sløseri gjort sig gjældende paa alle Felter af Administrationen, og af de som Betingelse for Regjeringens fra først af meget betydelige Tilskud, bestemte større Arbeider, ere knapt en Tiendedel udførte, medens alle de bevilgede Summer ere forbrugte. Den kongelige Kommissions Rapport er endnu ikke offentliggjort, men hvad man end deri vil have at sige om Fordelingen af Skyld og Ansvar, hvis man overhoved indlader sig derpaa, saa er det forudgivet, at store og varige Offre med Nødvendighed maa gøres fra Statens Side for at bringe varig Orden tilveie, — om dette ellers vil være muligt, hvor saa utallige Misbrug finde Støtte hos selve den administrerede Befolkning, og ikke mindst i den Splid, som i Rom mer end noget andet Sted gjør sig gjældende mellem det klerikale Parti og dets Modstandere. Som allerede ad telegrafisk Vei bekjendt udviser det i disse Dage fremlagte Budget for Roms Kommune for 1890 et Deficit af 8 Millioner Lire, angaaende hvilket det ved Fremlæggelsen aabent udtaltes, at denne Sums hurtigst mulige Tilveiebringelse er nødvendig, om Stadens Kasse skal kunne vedblive at arbeide. Der udfordres desforuden til de løbende Udgifter 20 Millioner Lire for det indeværende Aar.

Paa det commercielle Omraade lover man sig et temmelig betydeligt Opsving, efter at Differentialtarifferne mellem Frankrig og Italien nu ere traadte ud af Kraft, men for Roms Vedkommende har dette liden Betydning. Der har været talt og skrevet en Del om et af fremmede Kapitaler baaret Project om at bringe Rom i direkte og fri Forbindelse med Havet, men noget Positivt foreligger ikke derom til Dato, og det maa vist ansees for meget tvivlsomt, hvorvidt Sagen vil tage virkelig Skikkelse i nogen nærmere Fremtid, og endnu mere om den vil svare Regning.

Angaaende de forenede Rigers Vare-Import vil Redegjørelse være at søge hos Konsulatet i Livorno, under hvilket Civitavecchia hører.

Det siden 2 Aar her bestaaende Agentur Firma S. B. Nerdrum & Co. har ved Aarets Udgang opløst sig. Firmaets ene Deltager Hr. Gustavo Schie af Kristiania fortsætter Forretningen alene. Adressen er Via Quattro Fontane 159.

Sundhedstilstanden har i det forløbne Aar Intet ladet tilbage at ønske. Den svenske Læge D. A. Munthe har siden Efteraaret taget fast Bolig her.

Den herværende skandinaviske Kunstnerforening frekventeres som tidligere. Bestyrelsen bestaar af Maleren C. M. Ross (Nordmand) som Formand, D. Munthe, Svensk, og Billedhugger L. Jensen, Dansk. Bibliothekar er Architekt Sven Kristenson. Af Videnskabsmænd som i Aarets Løb have studeret her nævner jeg Dr. H. Schuck fra Upsala og Dr. Sven Dahlgren fra Skara. Maleren Prof. G. Soloman opholder sig her i indeværende Vinter.

Konsulatets Assistance benyttes i samme betydelige Udstrækning som tidligere. Fra private Personer i og udenfor de forenede Riger indløb 120 Breve om personlige Anliggender, hvilke gave Anledning til Besvarelse. Under Konsulatets Adresse ankom til herværende Reisende og Bosatte 476 Breve foruden Telegrammer Tidninger og Pakker.

C. A. Myhlenphort.

Monrovia (Liberia).

Der ankom hertil 2 norske Skibe dr. 537 Tons med Ladning fra Norge for Eiernes Regning, der atter afgik med Ladning til Norge. Erlagte Konsulatafgifter 53 Kr. 54 Øre.

Handelen var i Aaret 1889 stille paa Grund af de lave Priser paa afrikanske Varer paa Markederne i Europa og Amerika, hvorhos ogsaa Kopperne, der rasede blandt de Indfødte paa N. W. Kysten hemmende den regelmæssige Handel mellem Indfødte og Fremmede. Liberia Kaffe var i det forløbne Aar godt efterspurgt og solgtes til 8 d pr. engelsk $\mathcal{H}$. Følgende fremmede Handelshuse er for Tiden etableret i Monrovia med Filialer paa Kysten: Et hollandsk Firma med 4 Filialer, 3 tyske med Filialer flere Steder i Republiken, 1 norsk uden nogen Filial. Et amerikansk Agentur-firma er i fuld Virksomhed, og en Filial af det allerede i Grand Bassa etablerede franske Hus (Senegal Co.) agter snart at begynde i Monrovia, og har opført et stort Jernhus. Det er at beklage, at medens et norsk Handels-hus arbejder her for at indføre norske Produkter, synes derimod dette nye Feldt for Handelsvirksomhed ganske at være forsømt i Sverige.

Skibsfart. Et norsk Skib har i Aarets Løb gjort to Reiser mellem Christiania og Liberia for at losse og lade Varer. En Sømand paamønstredes, Ingen rømte. Amerikanske Seilskibe ankommer leilighedsvis fra New York med Emigranter, hermetiske og saltede Fødevarer, Manufakturvarer, Tobak, Tømmer, Bord etc., og sælger disse Varer i de forskjellige Havne langs Kysten. Et hollandsk Skib fra Rotterdam anløber ogsaa 2—3 Gange om Aaret med Varer til Forsyning af de hollandske Faktorer paa Kysten, og medtager tilbage en fuld Ladning afrikanske Varer.

Love om Handel og Søfart. I Præsidentens Budskab til den lovgivende Forsamling af 31 Decbr. 1889 anbefales stærkt at Indførselstold

paa Tobak (5 am. ct. pr. $\text{\textcircled{D}}$) helt erlægges i Guld, mod som for Tiden halvt Guld og halvt liberisk Mynt, samt at af alle ikke specificerede Varer, der erlægge 10 % ad valorem, $\frac{1}{3}$ i Guld og $\frac{2}{3}$ i gjældende Penge, Halvparten af Tolden herefter skal erlægges i Guld. Ligeledes foreslaaes at en Del liberiske Penge skal inddrages hvert Aar til Lettelse af den paatænkte Betaling af Indførselstolden i Guld. Liberisk Mynt er Papirpenge, der modtages for Told og altid staar 50 pCt. under pari, men som udenfor Republiken ikke har nogen Værdi.

Industri. Heriblandt maa nævnes den tiltagende Brug af Dampkraft i Landbrugets Tjeneste. Blandt andre i Aaret indførte Maskiner er en paa 12 Hestes Kraft, der drives med stort Udbytte paa den lutherske Missionsstation ved St. Paul Floden. ca. 30 engelske Mile fra Mornovia.

Kommunikationer. 2 engelske Dampskibe af en Liverpool Linie og 2 tyske af en hamburgsk Dampskibslinie anløber Monrovia og andre liberiske Havne 1 Gang maanedlig med Post, Passagerer og Gods fra og til europæiske Havne. Vi kan snart vente en Dampskibslinie fra Baltimore, U. S. A., til Vestkysten af Afrika med Anløb hver 3die Maaned af liberiske Havne.

For den nuværende Legislatur foreligger et Andragende fra et amerikansk Firma om Koncession paa Anlæg af Jernbaner i Liberia, og et andet om Eneret til Udførsel af Gummi Elasticum.

M. A. Aenmeij.

St. Johns, Antigua.

Der ankom med Ladning 3 norske Skibe, dr. 529 Tons fra England, hvilke afgik til fremmede Lande i Ballast. Bruttofragt for det ene Skib £ 307. Konsulatafgift £ 1.17 sh.

Indtil Aarets Begyndelse erlagde Dampskibe ikke Tonnageafgift her, men nu skal alle Skibe, som indløbe i Havnen, erlægge Lasteafgift med 9 d pr. Ton af indladede og udlossede Varer.

Udsigterne for Høsten er meget gunstige paa Grund af overflødig Regn i 1889, og man venter en rig Høst, der vil give Sysselsættelse til mange Skibe til gode Fragter. Alt vort Sukker og Sirup gaar til de forenede Stater og Cannada. Seilskibe vil blive efterspurgt fra Marts til Juli. Sundhedstilstanden i Kolonien er fuldt tilfredsstillende.

F. Melchertson.

St. Helena.

For at reparere eller proviantere ankom hertil 19 norske Skibe dr. 11 174 Tons, deraf i Ballast 3 do. 733 Tons, og 12 svenske dr. 7 725 Tons.

Stedets Handel er indskrænket inden snævre Grændser og tilbyder ingen Adgang for fremmede Fabrikanter, men afhænger næsten ganske af de passerende Skibe, hvoraf omtrent 300 aarlig anløbe Havnen for at supplere sine Beholdninger af Vand og Proviant. De Skibe som her indtager Provisioner, aftager i Antal hvert Aar, sandsynlig paa Grund af den senere Tids stadige Forbedringer, hvorved de forholdsvis kan være uafhængig af Anløbshavne paa lange Reiser. Der ankom i 1889 288 Skibe, deraf 33 amerikanske,

3 østerrigske, 1 brasilske, 9 hollandske, 2 danske, 176 engelske, 8 franske, 9 tyske, 15 italienske, 19 norske, 1 portugisisk og 12 svenske. Indførselen udgjorde i Aaret 30 Oxer, 219 Faar og ca. 3 650 Tons Varer bestaaende af Korn, Manufakturvarer og Fødevarer af alle Slags, navnlig fra Storbritanien, Australien, Kapkolonien og de forenede Stater. Den saakaldte Udførsel var ialt 1 843 Tons, især bestaaende af Kokusnødolie og Blyant udskibet fra et havareret Skib og forsendt i andre Skibe, samt to Ladninger Hvaltran overskibet fra amerikanske Hvalfangere, der regelmæssig anløber her, og endel tomme Tønder og Jerntanks. Den eneste Udførsel af Øens Produkter er 20 Tons Uld, Oxehuder, Faareskind og Guano.

S. Solomon.

Lübeck.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Rm.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Vicekonsulsstationerne	59	6 463	-	-	59	6 463	-	-	81 197
„ Sverige til Hovedstationen	8	1 686	-	-	8	1 686	-	-	18 144
„ Sverige til Vicekonsulsstationerne	9	774	-	-	9	774	-	-	8 666
„ andre Lande til Hovedstationen	18	4 149	-	-	18	4 149	-	-	91 777
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	63	12 722	4	222	67	12 944	-	-	239 719
Ialt	157	25 794	4	222	161	26 016	45	12 391	439 503
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstationen	1	38	6	1 070	7	1 108	-	-	300
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	2	80	53	7 093	55	7 173	-	-	430
„ Sverige fra Hovedstationen	2	107	12	3 687	14	3 794	-	-	587
„ Sverige fra Vicekonsulsstationerne	2	161	16	3 654	18	3 815	-	-	1 153
„ andre Lande fra Hovedstationen	1	99	3	597	4	696	-	-	605
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	22	3 024	41	6 555	63	9 579	-	-	2 615
Ialt	30	3 509	131	22 656	161	26 165	46	12 779	5 690

Af svenske Skibe ankom 1 880 dr. 310 136 Tons. Indgaaende Bruttofragt Rm. 2 479 169, udgaaende 703 523.

Oppebaarne Konsulatafgifter: Ved Hovedstationen af norske Fartøier M. 433.85, af svenske M. 6 559.88; ved Vicekonsulsstationerne M. 1 416 99, og M. 7 589.29. Ialt tilfaldende Konsulskassen M. 11 496.87. Expeditionsafgifter M. 997.85 (med Fradrag af 20 %).

Den norske Skibsfart paa Distriktet viser en Tilvæxt af 16 Fartøier, men en Tilbagegang af 1 548 Tons. Den norske Skibsfart paa Distriktet udgjorde i 1889, 163 Skibe paa 26 640 Tons, 1888, 147 paa 28 188, 1887, 125 paa 23 046, 1886, 124 paa 27 269, og 1885 147 paa 31 389. De optjente Bruttofragter var i de samme Aar Kr. 395 736, 401 425, 380 534, 357 719, og 513 707.

De forskellige Havne i Distriktet besøgte i 1889 af følgende Antal norske Skibe: Lübeck 27, Apenrade 3, Burg (Fehmern) 6, Cappel 1, Eckernförde 4, Ekensund 3, Flensburg 17, Friedrichsstadt 1, Hadersleben 2, Heiligenhafen 4, Holtensau 1, Hoyer 1, Kiel 26, Neustadt 4, Rendsburg 1, Rostock 43, Schleswig 1, Sonderburg 5, Tönning 1, Wismar 12.

Forholdet mellem norske Dampskibe og Seilskibe var i 1889 46 mod 117, 1888, 48 og 99, 1887, 26 og 99, 1886, 33 og 91 og 1885, 40 og 107.

De Konsulskassen tilfaldende Afgifter aftog med Kr. 512 mod 1888, hovedsagelig ved Ophør af endel før udstedte Attester om Huder, Uld etc. Det store Expeditionsarbejde for Tjenestefolk, Haandværkere og Daglønnere sker altid uden Afgift.

Ved Hovedstationen udstedtes nye Matrikelbeviser for 9 Norske og 422 Svenske, hvorved Afgift erlagdes i 25 Tilfælde. I de mecklenburgske Størthertugdømmer, hvor der paa de store Godser klages over Mangel paa Arbeidere, behøves ikke Matrikelattester. I Provindsen Schleswig-Holstein synes det at komme an paa vedkommende Landrath eller Politimyndighed, om saadanne Legitimationspapirer skal forevises eller ikke. I Byen Lübeck og Omegn, samt det oldenburgske Fyrstendømme af samme Navn kræves Matrikelattest af alle Norske og Svenske uden Undtagelse.

Den efter Generalkonsulatets Forslag udfærdigede svenske Kgl. Kundgjørelse af 28 Novbr. 1884 om Tjenestetyendekommissionærer har i høi Grad indskrænket Indvandringen fra Sverige, især efterat flere Personer efter Anmeldelse herfra er mulkeret for uberettiget Optræden som Kommissionærer. Derimod hidsendes af saakaldte Fæstemænd i Kjøbenhavn Piger og Gutter, s. k., „Halbknechte“, der undertiden klager over at være bleven bedraget af de danske Kommissionærer og disses Forretningsvenner her i Lübeck. Lønningerne, der i Kjøbenhavn stipuleres i Kroner, udbetales ofte i Tydskland i tilsvarende Mark, og Tyendet maa ved Hidkomsten sædvanlig blive længere eller kortere Tid hos Adressaten, hvilket altid falder dyrt. At By- eller Fabrikpiger sendes til Meierier eller Bønder, i Stedet for efter Løfte til Herskaber, sker ogsaa undertiden. Mærkeligt nok hidsender disse Fæstemænd næsten udelukkende svenske Tjenestefolk. Danske Tjenestetyender hidkommer næsten aldrig; derimod har man i den sidste Tid begyndt i Kjøbenhavn ogsaa at antage norske Tjenestepiger.

Ved Hovedstationen paamønstredes paa norske Skibe 10, og afmønstredes 12 Mand.

Konsulatets Adresse er Mengstrasse No. 30. Kontortid 10—1, 3—5 og 6—8.

Trævareomsætningen inden Distriktet viste ogsaa i forrige Aar ret meget Liv. Paa Grund af det nordiske Trævaremarkeds faste Holdning og deraf følgende stærkere Efterspørgsel i det Indre af Tydskland rømmedes den for 1888 i Lübeck værende store Beholdning allerede i Aarets første Maaneder, saa at man utaalmodigt imødesaa Søfartens Aabning. I April foregik Importen udelukkende fra Memel, Königsberg og Sydsverige, i Mai ogsaa fra Nordsverige, Finland og Rusland. Den om Høsten indtraadte

Stigning af ca. 15 % ved Indkjøbene fra 1889 bibeholdt sig. Importen fra Sverige til Lübeck af Bord og Planker var i Aaret ca. 150 000 Kbm. mod 148 000 i 1888, 105 000 i 1887 og 93 000 i 1886. Af svenske Sparrer og Bjelker indførtes 1887 7 500, 1888, 11 900 og 1889, 12 500 Kbm. Af Aarets Bord- og Plankeimport kom fra Sverige 1889, 48 %, 1888 52 %, fra Finland, 1889 26 %, 1888 25 %, fra Rusland 1889, 16 %, 1888, 15 %, fra preussiske Havne, 1889, 10 %, 1888, 8 % Ogsaa den svenske Udførsel af grovere Snedkeriarbejde, især af Døre og Vindusrammer, var i Aarets Løb i Tiltagende. Kvaliteten af den svenske Import var i Almindelighed god; dog klagedes i den senere Halvdel af Sommeren undertiden over blaaflækket Vare. Om Sommeren ansattes firskaarne Furubord og Planker fra Gefle, Søderhamn og Hudiksvall til følgende Middelpriser pr. Standard frit ombord:

9—11 Toms, Mark 280 for I, 240 for II, 160 for III og 130 for IV, 8 Toms henholdsvis for I, II, III og IV, 260, 220, 150 og 120 Mark, 7 Toms henholdsvis for do. 220, 180, 140 og 110 Mark, 6 Toms, 200, 160, 130 og 110 Mark, 5 Toms sagfaldende 110—115 Mark.

Sagfaldende Være fra Sundsvalls—Ørnsköldsviks Distrikter inkl. obtinerede 9 Toms 160—180 Mark, 8 T. 150 M., 7 T., 140—145 M., 6 T., 130 M., 5 T., 100—110 M. Sagfaldende ab. Piteå 7—8 T., 130—133 M., 6 T., 115—118 M., 4—5 T. 100 M. For Gran fra Gefle—Hernösand inkl. regulerede 9—11 T., 125 M., 7—8 T., 110—115 M., 5 T., 100—105 M.

Hugget Virke syntes ikke at paavirkes meget af Prisstigningen for andre Trævarer. For $\frac{4}{4}$ "— $\frac{7}{7}$ " Sparrer fra Norrbotten betaltes 33—36 pf. pr. eng. Kubfod. f. o. b. paa Afladningsstedet; for Gran bevilgedes 10—15 % Rabat.

For vankantede $12 \times 1\frac{1}{4}$ " Furubord eller saakaldte Valbord fra Oskarshamns, Vesterviks og Kalmar Distrikter betaltes pr. Tylvt af I: 12", 20 M., 11", 18 M., 10", 16 $\frac{1}{2}$ M., 9", 14 M., Usorterede 8", 8 $\frac{1}{2}$ —9 M., 6"—7" 6 $\frac{1}{2}$ —7 M. 14"—16" i Forhold mere, 2a Sorter med 25 % Rabat, vankantede 14×3 " og 2" Planker samt 1 $\frac{1}{2}$ " Bord, 1a, betingede 1 M. 40 pf. å 1 M. 50 pf. pr. Kubfod; 2a med 25 % Rabat.

Firskaarne Granbord, sagfaldende fra Sydsverige, pr. Std. cif: 5—6", 125 M., 7—8", 130 M., 9—10", 140 M., 11" og derover 145 M.

To Ladninger Pitchpine fra Pensacola skal være blevet saa ufordelagtigt realiserede, at Forsøget paa at indføre nordamerikansk Træ i Lübeck ikke saasnart turde komme til at fornyes.

I Schleswig-Holstein regulerede omtrent samme Trævarepriser som i Lübeck.

Paa Grund af Streiken blandt Arbejderne i Londons Dokker og den i nogen Tid indskrænkede Udskibning til England solgtes om Høsten til Tydskland ikke saa faa for det engelske Marked bestemte Ladninger ca. 10 Mark under de om Sommeren gjældende Priser. Stemningen paa Trælastmarkedet er for Tiden fast og Fordringerne høje; da imidlertid Overproduktionen i Bygningsvirksomheden i de større Byer allerede foranlediger mange Betænkeligheder antages den opgaende Tendents i Trævareimporten ikke at kunne vedblive. Paa Grund af de mange paabegyndte Bygningsforetagender turde Forbruget af Trævarer ogsaa i det paabegyndte Aar blive ret betydelig, men paa den anden Side er Beholdningen, især i Lübeck, usædvanlig stor.

Importen af svensk Jern var i 1889 større end nogensinde før og opgives til over 100 000 metr. Centner mod 76 575 do. i 1888, 65 285 i 1887 og 60 177 i 1886. Af Takjern og Smeltestykker indførtes i Aaret 90 %

mere end i 1888, af Stangjern og „Hufnageleisen“ 80 %. De høje Jernbanefragter til det vestlige Tydskland, og Mangelen paa direkte Vandforbindelse med Elben bidrager fremdeles til at hemme Jernimporten over Lübeck. Priserne holdt sig den største Del af Aaret lave, og omsattes smeltet Stangjern til 8 M. 50—8 M. 25 indtil i Oktober, da i Forbindelse med de forhøjede Jernpriser i England ogsaa her indtraf en Stigning. I November regulerede 9 M. og i December 10 M. 25. „Hufnageleisen“ (Jern for Hesteskosøm) obtinerede i Januar—Marts 8 M. 75, i April—Juni 9 M., i Juli—Spt. 9 M. 25 og i Oktober—Decbr. 11 M. 50, Alt pr. 50 Kg. ufortoldet. Paa Grund af den i hele Tydskland usædvanligt stærke Bygningsvirksomhed og Stigningen af Malm- og Kulpriser samt Arbejdsløn steg Prisen paa tydsk Stangjern i Aaret fra 130 M. til 200 M. pr. 1 000 Kg. ab. Værk. Det bør bemærkes at Prisen i 1873 var dobbelt saa høi.

Tilførselen af norsk Sild, der i de sidste Aar næsten udelukkende foregaar over Hamburg, Kjøbenhavn og Stettin, opgives for sidste Aar til 7 000 Tdr. mod 6 000 Tdr. for 1888 og 7 500 Tdr. for 1887. I Aarets første Halvdel udgjorde Forraadet hovedsagelig af KKK, hvilket Mærke i de 4 første Maaneder omsattes til ca. 18 M., men i Juni og Juli kun betingede 13—14 M. Tilgangen paa KK og K var derimod begrændset, og Priserne opgik til resp. 27 og 22 M. Fra Marts til Juni ankom baade til Østersøhavnene og til Hamburg større Kvantiteter Nordfjordsild. For at gjøre denne store og magre Fisk mere efterspurgt havde man anvendt mindre Salt end sædvanlig, hvorved Varen for det Meste bedærvedes og maatte anvendes til Gjødse. Af denne Sort kom dog Lidet til Lübeck, Saavel den i Slutningen af Juli ankomne Sommerfangst som den senere indtrufne Høstfangst var af god Beskaffenhed, alene undtaget Mærket KKK, hvorefter Tilførselen var meget begrændset. De smukke og reelle Kvaliteter KK og K betingede i Begyndelsen resp. 34 og 26 M., siden 26 og 22 M. samt ved Slutningen af November 19 og 16 M. Da Poteteshøsten faldt rigt ud var Efterspørgselen ret livlig. For kommende Vaar kan en betydelig Prisstigning forventes.

Efter Opgave ankom i Aaret fra Sveriges Vestkyst til Røgerierne i Lübeck og den nærliggende Fiskerby Schlutup ikke mindre end 136 746 Kasser fersk Sild mod 77 625 do. foregaaende Aar og 70 340 do. i 1887. Priserne var fluktuerende og i Almindelighed lave; for største Delen af Importen er antagelig ikke betalt mere end $3\frac{1}{2}$ M. cif. I Marts og November holdt dog Priserne sig mellem 4 og 5 M. og derover. Disse Noteringer gjælde pr. Kasse à 4 Kbf. indeholdende ca. 90 Kg. netto. Silderøgningsindustrien i Lübeck, Kiel, Eckernförde m. fl. nordtydske Havne har vundet en Betydning, som Ingen har kunnet ane. Man antager, at alene fra Lübeck i forrige Aar 200 000 Ctr. røget Sild er bleven afsendt paa Jernbanen til alle Dele af Tydskland og Østerrige. De fornemste Konsumenter er dog de tæt befolkede Lande Sachsen, Westfalen og Rhinprovidnsen. Forsendingen sker sædvanlig med Posten og i Kasser paa 5 Kg.

Rostock. Efter Vicekonsulatets Opgave ankom til Rostock 43 norske Skibe paa 5 545 Tons, deraf fra Norge 34 paa 4 445 Tons. I det næstforegaaende Aar ankom 33 Skibe paa 5 957 Tons, altsaa 10 Fartøier mindre, men 411 Tons mere. De opseilede Fragter angives til 67 988 Mk. mod 83 804 M. i 1888.

De fra Norge med Sild ankomne Dampskibe lossede kun en Del af Ladningen i Rostock og afgik med Resten til preussiske Havne.

Importen fra Sverige med svenske Skibe var 8 073 Kbm. Bord, 332

do. Planker, 1 041 do. Sparrer, 482 do. Bjelker, 30 322 Std. ildfast Teglsten, 1 600 Slibestene, 340 Kbm. Kalksten, 6 877 Kg. ulædsket Kalk og Puksten, til Værdi Kr. 15 136. Derhos ankom fra Sverige med 37 fremmede Skibe 758 Kbm. Bord, 335 do. Sparrer, 2 Ladninger fersk Sild, 2 do. Puksten, 2 do. ildfast Teglsten, 17 do. Kalksten og 1 do. Klinksten. Med et tydsk rutegaaende Dampskib ankom fra Malmø 34 000 Kg. Granit, 43 589 Kg. Jern, 15 125 do. Frugt og Bær, 2 544 do. fersk Fisk, 605 Tdr. Sild, 1 250 do. Tjære, 776 Stk. Hornkvæg, 200 Kbm. Bord, 136 do. Sparrer etc. Hele Trælastindførselen fra Sverige var i Aaret 9 363 Kbm. Bord og Planker samt 1 994 do. Sparrer og Bjelker mod resp. 12 588 Kbm. og 2 128 do. i 1888. Bord og Planker kom som sædvanlig dels fra Havne i den botniske Bugt, dels fra Oskarshamn og andre Steder i Sydsverige; derimod er Import af hugget Virke fra Norrbotten ganske ophørt, og Rostock forsyner sig med sit Behov af Sparrer og Bjelker især fra Finland og for en Del fra Halmstad.

$1\frac{1}{4}'' \times 8''$ Bord, kontinental Sortering, betales med 210 M. for I, 170 for II, 120 for III og 105 for IV; $7''$ betingede resp. 190, 150, 120 og 105 M., usorterede $1'' \times 6''$ Bord 110 M. og $1'' \times 5''$ 105 M. samt Udskuds (sexta) 80 - 85 M., Alt pr. Std. f. o. b. paa Udskibningsstedet. For $12' 12'' \times 1\frac{1}{4}''$ Oskarshamnsbord, 1ste Sort betales 19 M. pr. Tylvt, andre Dimensioner i Forhold. Oskarshamnsplanker omsattes til 1 M. 40 pf. pr. Kbf. For II bevilgedes 25 % Rabat. Nævnte Priser gjaldt pr. Ladning cif. i Rostock. Gotlandskalk betales med 16 à $16\frac{1}{2}$ M. pr. Læst à 12 Tdr. frit paa Losningspladsen. Den før saa livlige Import har vanskeligt for at konkurrere med Kalkbrænderierne i Rostock, hvoraf det ene forarbejder svensk Raavare fra Limhamn.

Den direkte Import fra Norge udgjorde 1 Last Træmasse, 700 Kbm. Bord, 14 625 Hekt. Salt, 365 do. Tran samt 36 998 Hekt Sild. I 1888 opgik Sildeimporten kun til 22 677 Hekt, men i det næstforegaaende Aar til 35 947 Do. Middelpriserne for de fire Mærker KKK, KK, K og M var resp. 15, 27, 26 og 17 M., ved Sæsonens Begyndelse, 22, 28, 25 og 20 ved Midten deraf og 24, 18, 15 og 12 M. mod Aarets Slutning, alt pr. ufortoldet Tønde.

Til Wismar indførtes fra Sverige med 102 svenske, 1 norsk og 22 fremmede Skibe 21 354 Kbm. Bord og Planker, 3 317 do. Sparrer og Bjelker, 105 490 Stk. ildfast Teglsten, 256 000 Stk. Klinksten, 7 744 Hekt. Kalk, 12 953 Ctr. Træmasse m. M.

Fra Norge ankom med 10 svenske og 5 fremmede Skibe 32 160 Ctr. Træmasse mod 47 100 do. det næstforegaaende Aar og 29 959 do. i 1887.

Furusparrer og Bjelker fra Skellefteå og Piteå Distrikter, 1ste Kvalitet, regulerede $\frac{4}{4}'' - \frac{7}{7}''$ fra 36 til 40 pf., $\frac{8}{8}''$ mellem 45 og 55 pf. pr. eng. Kbf. f. o. b. Hugget Virke fra Halmstad, Oskarshamn m. fl. sydsvenske Havne obtinerede 56 - 58 pf. for $\frac{4}{4}'' - \frac{7}{7}''$ og 72 - 75 pf. for $\frac{8}{8}''$. Alt pr. eng. Fod cif. Gran solgtes 10 % billigere og for kortere Længder end 16 Fod bevilgedes $33\frac{1}{3}$ % Rabat. $1\frac{1}{4}'' \times 9''$ og $1'' \times 9''$ Bord fra Gefle og Hernösands Distrikter incl. omsattes til I, 350 - 270 M., II, 210 - 230 M., III, 160 - 170 M., IV, 140 - 150 M., Alt pr. Std. f. o. b., hvorved de høiere Noteringer sædvanlig gjælder for bedre Mærker fra Gefle og Søderhamn Distrikter. Smalere Vare solgtes til forholdsvis lavere Priser.

Før pleiede en betydelig Del af Wismars Trælastindførsel til bestaa af $1'' \times 6''$ og $1'' \times 5''$ Quarta, men nu er Exportørerne ikke villige til at sælge denne Kvalitet alene for sig. Af usorteret Vare omsattes, $1'' \times 6''$ til 115 -

120 M. og 1"×5" til 110—112 M. 1"×4½" og 1"×4" betaltes med 75—90 M., Alt pr. Std. f. o. b.

Vicekonsulen advarer Skipperne mod at undertegne rene Konossementer paa fugtige eller blaaflækkede Træladninger, da saadant ofte leder til Tvistigheder og Tab.

Træmasse indførtes for Regning af en Papirfabrik, der ved Kontrakter med Producenterne skaffer sig sit Aarsbehov til Priser, som ei bekendtgjøres.

Til Distriktets Havne i Schleswig-Holstein ankom med Ladning fra Sverige 624 svenske og 5 norske Skibe, hvoraf 488 var ladet med Trævarer, 24 med Murtegl, 106 Gadesten, 7 Kalk og Trævarer, 8 Kalk, 3 Granit, 1 Træmasse, 26 Sild, 5 gammelt Metal og 1 Jern.

Til Kiel ankom fra Sverige 185 Skibe med Trævarer, 115 med Sten, 12 med Ved, 26 med Stykgods, og fra Norge 3 med Trævarer og 1 med Is. Af norske Skibe ankom 5 med Trælast fra Norge, 1 med do. fra Sverige, 13 med do. fra Østersøhavne, 1 med Korn fra do., 3 med Kul fra England, 2 med Sten fra Danmark, ialt 25 dr. 2 973 Tons, (deraf 3 Dampskibe paa 1 033 T.), mod næstforegaaende Aar 27 paa 3 558 Tons.

Kiel er en Havn, hvor Fartøier sjelden kan regne paa Returfragt. Forrige Aar var de af norske Skibe her optjente Fragter for Indgaaende Kr. 29 511, i 1888 Kr. 33 085, og for Udgaaende resp. 0 og Kr. 880. Paa Grund af den livlige Bygningsvirksomhed saavel i Kiel og nærliggende Byer som langs hele Linien for Nord Ost See Kanalen var Trælastindførselen til Kiel ogsaa i det forløbne Aar betydelig; den opgives i runde Tal til 160 000 Kbm. mod 118 600 i 1887. Priserne for saget Vare holdt sig 15—20 % høiere end det næstforegaaende Aar. Efter Vicekonsulens Opgave antages Fiskeimporten fra Sverige at ville stige betydelig, efterat Dampskibet „Diana“ har begyndt en regelmæssig Fart mellem Gøteborg og Kiel. Importen af Is fra Norge var begrændset til 1 Ladning. Nogen større Tilførsel af denne Artikel er ikke at vente, da de to største Bryggerier har forsynet sig med Ismaskiner.

Til Sverige afgik med 22 svenske Dampskibe mindre Partier Mel, ialt 4 695 Sække og 1 svensk Skib med Kokes; til Norge udskibedes med fremmede Fartøier nogle Ladninger Mel fra den i Neumühlen nær Kiel liggende baltische Dampmølle.

Til Holtenau indførtes fra Sverige 4 972 Kbm, og 1 904 Tylvter Bord, 2 165 Kbm. Sparrer og Bjelker, 1 164 St. Kantstene, 300 løbende Meter Trappesten, 265 400 Mursten m. M.

Til Flensburg ankom fra Norge 3 svenske Fartøier paa 180 Tons. Af norske Fartøier ankom 17 dr. 4 506 Tons mod 22 dr. 7 553 T. i 1888. Af de ankomne var 5 Dampskibe dr. 3 343 T. mod 2 dr. 368 T. i 1888. Fra Norge ankom med Ladning 5 norske Skibe, og afgik i Ballast dertil 7. De opseilede Fragter var 155 705 M. Fra Sverige indførtes med 86 svenske og 2 norske Skibe 12 963 Kbm. og 360 Std. Bord og Planker, 3 682 Kbm. Bjelker og Sparrer, 428 000 Kg. Jern, 38 250 do. gammelt Metal, s. k. Kopfstene til Værdi 4 850 Kr. etc. Fra Norge ankom med 5 norske og 2 svenske Skibe 105 Std. Bord og Planker, 3 Ladninger Træmasse og 1 Ladning gammelt Metal. 3 norske Skibe kom fra Lagos og Liverpool med Palmefrø, 1 fra Marseille med Palmekager, 1 fra Rangoon med 22 858 Sække Ris, 1 fra Amerika med Petroleum, 3 fra England med Kul og 2 fra Østersøen med Korn.

Til Ekensund ankom kun 3 norske Skibe, nemlig 1 fra England med

Kul og 2 i Ballast; de to sidste indtog Mursten til Sverige, det første gik til Norge i Ballast. Af svenske Skibe ankom 26, hvoraf 24 afgik med Teglstén til svenske Havne. Stedets eneste Exportartikel er Teglstén, dels glaceret (Verblendsteine), dels sædvanlig Murtegl (Maschinensteine). At førstnævnte gik i Aaret 80 000 St. til Christiania og 162 000 til Gøteborg; af de sidste 695 000 St. til Gøteborg, 794 000 til Norrkøping, 30 000 til Varberg og 80 000 til Laurvig. Til den nærliggende Havn Brunsnis ankom i Aaret 3 svenske Skibe med Trælast.

Hele Trælastindførselen til Eckernförde anslaaes til 160 000 Kbf., til Værdi ca. 90 000 M. Baade Sparrer og Bord kommer dels fra Norrbotten, dels fra Kalmar. Aarets Import af svensk Sild for Røgerierne via Fredrikshavn og Kiel opgives til 220 000 Kbf., Værdi ca. 150 000 M., mod kun 80 000 Kbf. i 1888.

Til Cappelén ankom 1 norsk Skib med Ladning fra fransk Havn. Fra Sverige kom 10 svenske Skibe med Træ og 1 med Granit.

Til Schleswig kom 1 norsk Skib med Bord fra Sannesund. Fra Sverige kom 9 Ladninger Trævarer.

Til Sonderburg indførtes fra Sverige 1 180 Kbm. Bord, 37 do. Planker, 410 St. Sparrer, 133 do. Lægter etc. Af norske Skibe kom 2 fra England med Kul, og 1 fra preussisk Havn med Boghvede.

Til Apenrade indførtes fra Sverige 10 372 Kbm. Bord og Planker, 2 085 do. Bjelker og Sparrer, 60 000 St. Tagspaan etc. 1 norsk Skib kom fra Finland med Bord, 1 fra England med Kul, og 1 Dampskib fra Frankrig med Hvedeklid. Vicekonsulen bemærker, at Havnen sædvanlig forbliver aaben.

Til Hadersleben ankom fra Sverige 11 Træladninger; fra Norge fandt ingen Import Sted.

Til Rendsburg indførtes fra Sverige 1 932 Ctr. Superphosphatgibs, 30 300 Kbf. Bord, 7 513 Tylvter Bord og 4 916 St. Sparrer og fra Norge med et norsk Skib 1 792 Tylvter s. k. „Verschaalungsbretter“, og med 3 tyske og 1 dansk Dampskib 5 192 Ctr. Apatit og 16 795 Do. Svovlkis. Til Sverige udførtes 2 928 Ctr. artificielle Gjødningsstoffer og 11 951 Do. Svovlkis. Efter Vicekonsulens Opgave betingede $\frac{4}{4}$ — $\frac{7}{7}$ Furusparrer fra Piteå Distrikt 32—35 Øre pr. eng. Kbf. f. o. b. og Kalmar Sparrer 60—65 pf. cif., Granbord fra Høvlerierne regulerede pr. Std. f. o. b. af Hernøsand $1\frac{1}{4}$ ” $\times$ 6”, 110—115 M., $1\frac{1}{4}$ ” $\times$ 7, 115—120 M. Om Høsten gik Priserne ned 5 M. pr. Std. $\frac{3}{4}$ ” $\times$ 5” s. k. Verschaalungsbretter gjaldt 5 M.—5 M. 50 pf. pr. 330 eng. Fod f. o. b. af norsk Havn. Som Følge af den raadende Mangel paa Seilfartøier af mindre Dybgaaende befordredes største Delen af de til Rendsburg bestemte Trævarer til Holtenau, hvorfra de med Lægtere sendtes videre. Efterat man har bestemt sig til, i Rendsburg at bygge en Sluse mellem Nord Ost See Kanalen og nedre Eideren vil Byens Havn derved faa en Dybde af $5\frac{1}{2}$ Meter. En livlig Byggevirksohmhed viser sig allerede langs Kanallinien, og tør Forbruget af Trævarer komme til at tiltage i de nærmeste Aar.

Til Neustadt indførtes fra Sverige 1 969 Kbm. og 532 Tylvter Bord, 112 Kbm. Planker, 174 Do. Bjelker og 795 St. Sparrer. Fra Drammen kom 1 norsk Skib med 395 Tylvter Bord og 89 325 St. Stav.

Til Burg (paa Fehmern) kom fra Sverige 1 217 Tylvter Bord, 3 615 St. Sparrer og 1 384 Tdr. Kalk m. M. 6 norske Skibe ankom fra England med Kul.

Til den ved Størfloden liggende lille By Itzehoe, hvor de forenede

Riger ikke endnu har Vicekonsulat, har i de sidste Aar en temmelig livlig Import fundet Sted baade fra Sverige og især fra Norge. Efter privat Opgave didkom i 1889 fra Drammen, Laurvik m. fl. norske Havne 13 norske Skibe og 10 fremmede, alle med Trævarer. Fra Sverige ankom ogsaa adskillige Partier Trævarer fra Kalmar og Gøteborg; dog bestod Importen fordetmeste af Gadesten og Murtegl. Deri deltog 39 Skibe, hvoriblandt 2 norske. De fra Sverige kommende Skibe tog næsten alle Veien gjennem Eiderkanalen. I Fragt for Trævarer fra Norge betaltes 30 M. pr. Std., fra Sverige 36 M. pr. Do., for Murtegl fra Halmstad 15 M. pr. Last à 2 000 Kg.

Efter hvad jeg har ytret i min nylig offentliggjorte Beretning om Havnene i Distriktet kan Skibe paa 12—14 Fods Dybgaaende under Flodtiden passere opad Størfløden lige til Byen. Fast ansatte Lodser findes ikke men Bugserdampskib, som stedse er at faa nedenfor Glückstadt, er mere nødvendig for Seilskibe end Lods. Uden Bugserdampskib er skarptbyggede Seilskibe ved Vendingerne i Flodens mange Krumninger i stor Fare for at komme paa Grund, selv om der er Lods ombord. Med Bugserhjælp behøve Seilskibe kun omtrent 2 Timer for fra Størflodens Munding at komme op til Itzehoe, og Afgiften er efter Fartøiets Drægtighed 45—60 M. Vandstanden afhænger af Tidvandet og Vandet falder ved sædvanlig Ebbe $2\frac{1}{2}$ Meter. Ved lavt Tidvand bør nogle i Størfloden værende Pæle omhyggelig undviges. Med Dampskib indføres Raasukker fra Stettin for Chr. de Vos & Co.s herværende store Raffineri, og herved stipuleres, at Befragterne skal de paa Floden mulig nødvendige Lægtene.

I 1888 begyndte Søfarten sent og Tilførselen forblev længe begrændset, hvorimod i 1889 Søfarten ogsaa i de tre første Maaneder var ret livlig; dog klagedes over svære Masser af Drivis. Den regelmæssige Dampskibsfart fra Lübeck til København og Malmø led i Februar stedse mere Afbræk derved at begge disse Havne spærredes af Is. I Marts maatte de hollandske Dampskibe tage Veien herfra til København gjennem Storebelt, da det sydlige Indløb til Øresund var stængt. Ved Isbrydernes Hjælp kunde Passagen op til Lübeck hele Tiden holdes fri, ialfald for Dampskibe.

Fragterne holdt sig i 1889 med mindre Afvigelser i Aarets senere Halvdel, paa samme Høide som i 1889. For Seilfartøier gjaldt følgende Rater: Fra Havne i den botniske Bugt — Gefle og Hernösand inkl. for Bord og Planker 27—28 M. in full pr. Std. ved Søfartens Begyndelse, men siden paa Grund af rigeligere Anbud af Skibsrøm og overfyldte Lagere kun 24—25. Ved Senhøstens Slutning 27, 28 og 30 M. Fra Piteå og Skellefteå for Sparrer og Bjelker $4\frac{1}{2}$ — $5\frac{1}{2}$ Kr. in full pr. $31\frac{1}{2}$ Kbf. Fra Norrbotten til Holtenau, Kiel og nærliggende Havne betaltes indtil 31—32 M. for saget Vare og $5\frac{3}{4}$ —6 Kr. for hugget. Fra Waldemarsvik, Vestervik, Oskarshamn og Norrkøping 20—24 M. in full pr. Std. for firskaarne Bord, for vankantede Kr. 2 med 5 % pr. reduceret Tylvt $12 \times 12 \times 1\frac{1}{4}$ ". Til de schleswig-holdsteinske Havne holdt Fragterne hele Sommeren sig mellem 26 og 28 M. pr. Std. fra Havnene i Mellemsverige; om Høsten sluttedes 1 à 2 Mark billigere. Fra russiske og finske Havne regulerede omtrent samme Trævarefragter som fra de svenske; fra Memel, Danzig og Königsberg 24—26 M. Fra de engelske og skotske Kulhavne betaltes om Vaaren 6 sh. à 6 sh. 9 d pr. Ton; Fragterne holdt sig paa dette Punkt hele Sommeren; om Høsten gik de op til 7 sh. Til Flensburg for Petroleum fra New York og Baltimore 4 sh. 9 d pr. 40 Gallons; for Ris fra Rangoon 44 sh. pr. Ton; for Palmefrø fra Lagos 55 sh. pr. Do. For Pitch pine fra

Pensacola betales pr. Std. £ 5, 17 sh. og £ 5, 11 sh. til Lübeck; til Flensburg £ 6, 5 sh.

For Dampskibe regulerede følgende Fragter: For Trævarer samme Rater som for Seilskibe. For Fyrstikker fra Kalmar og Norrkøping Kr. 1 25 à 1.50 in full pr. Kasse, fra Malmø Kr. 1.25 (efter Aarsakkord 85 Øre). For Jern og Staal fra Stockholm Kr. 6—9 in full pr. 1 000 Kg. (efter Aarsakkord 4—5 M); fra Gøteborg Kr. 7 pr. Do. For Sild fra Marstrand og Gøteborg Kr. 1.33 in full pr. Kasse, under Vinterfisket Kr. 1.75, fra Malmø Kr. 1.10 med 10 %. For Granit fra Varberg 45 Øre in full pr. 50 Kg., fra Gøteborg 50 Øre og fra Vestervik 40 Øre pr. Do. Fra russiske Havne betales 12—15 M. pr. 1 000 Kg. Rug; andet Korn i Forhold.

Afbrydelsen i Udførselen af Svin vedbliver at tilføje de mellem Sveriges Vestkyst og Distriktets Havne trafikerende Dampskibe ikke ringe Skade. Det fortjener at bemærkes, at medens de svenske Passagerdampskibe i flere Aar har givet ufordelagtige Resultater, har de i Farten paa Finland og Rusland værende lübeckske Lastedampskibe i det Hele uddelt gode Dividender. De sidstnævnte er billigere og Driftsomkostningerne nedbragt saa lavt som muligt.

Efter officielle Opgaver ankom til Lübeck i 1889 1 565 Dampskibe paa 1 184 723 Kbm., og 1 031 Seilskibe paa 323 646 Kbm., ialt 2 506 Fartøier paa 1 508 369 Kbm., deriblandt 900 svenske paa 605 215 Kbm. eller over 40 % af hele Drægtigheden. I 1888 ankom 2 407 Skibe paa 1 279 864 Kbm., og i 1887 2 328 paa 1 270 856 Kbm.

Med Hensyn til Drægtighed indtager det svenske Flag siden 1886 den første Plads i Lübecks Havn. I 1889 ankom 999 tyske Skibe paa ialt 466 328 Kbm. eller ikke fuldt 31 % af hele Drægtigheden. Efter det tyske Flag kommer det russiske og derpaa det danske.

Leonard Åkerblom.

Piræus.

Fra fremmede Lande ankom med Ladning 7 norske Dampskibe dr. 3 727 Tons, Bruttofragt Kr. 34 175, hvoraf til Hovedstationen 1 dr. 1 065 T.

I Ballast ankom fra fremmede Steder til Vicekonsulsstationerne 6 Dampskibe, dr. 2 800 T. Til fremmede Steder afgik i Ballast 2 dr. 1 335 T., Resten med Ladning. Udgaende Bruttofragt Kr. 5 600.

For Havari anløb et Dampskib.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 895 Tons.

Oprævede Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen Kr. 67—63, ved Vicekonsulstationerne Kr. 346—13, af svenske Kr. 26—67 og Kr. 29—80. Ialt tilfaldt heraf Konsulen Kr. 282—26.

I min Rapport for forrige Aar meddelte jeg at det, skjøndt under mange Vanskeligheder fra de Handlendes Side, var lykkedes mig at gjøre Træløst fra de forenede Riger kjendt og definitivt indføre det i Grækenland. Jeg har nu den Ære at meddele, at Træløst fra de forenede Riger fremdeles vedbliver at være efterspurgt, især for Gulve, medens man er lidt bange for at benytte det til Vinduer og Døre etc., og foretrækker Træ fra Archangel, da det flere Gange har bøiet sig paa Grund af den her stedfindende stærke Varme. De mest efterspurgte Dimensioner er engelske Tommer $1\frac{1}{2} \times 5$ og 6 for Døre og Vinduer, $1\frac{1}{4} \times 5$ og 6 for Gulve.

M. N. Rodocanachi.

Hannover.

For alle Forretningsbrancher viste det forløbne Aar Fremgang og Udvikling. Handel og Industri blomstrede og Landbruget fandt i de stegne Priser Erstatning for den middelmaadige Høst. Da Frygten for politiske Forviklinger ophørte tilførtes Markedet talrige Kapitaler, der forøgede Omsætningen over al Forventning, og derhos bragte de store Staters Rustninger, og Bygningen af Krigsskibe, strategiske Jernbaner og Kanaler, sammen med Kulturfolkenes naturlig forøgede Behov, alle Industrier, især Bjergværksdriften, et glimrende Opsving, der atter øvede den bedste Indflydelse paa Bedrifternes Indtægter.

Spørger man nu, om Høidepunktet af denne glimrende Udvikling allerede er naaet eller er overskredet, møder man ofte den Mening, at først nu normale Forhold er indtraadt i den industrielle Produktion, og at disse er at tilskrive Indflydelsen af Kartellerne, som ventes at kunne fastholde de nærværende Forhold. Forsaavidt man af Fortiden kan trække Slutninger til Nutiden, maa desværre saadanne Meninger antages som illusoriske. Ligesom i den anden Halvdel af 70 Aarene til ind i 80 Aarene under svage Erhvervsforhold Konsumen paa alle Gebeter blev muligst indskrænket, er nu paa Grund af stegne Lønninger og Udbytte det Modsatte Tilfældet, og ligesom i hin Periode paa Grund af synkende Priser Forraadene blev opbrugt og kun suppleredes paa tarveligste Maade, ser nu de Handlende og Industrielle sig ved den stigende Tendents foranlediget til at forsyne sig med Forraad i størst mulig Udstrækning; og endelig opmuntres den stedse virksomme Spekulation til at skjærpe Prisstigningen og forhøje Øieblikkets Behov ved Opkjøb og Opsamling af Handelsartikler. At denne Bevægelse ikke kan vedblive i det Uendelige, men paa et eller andet Tidspunkt maa lede til Stilstand eller umiddelbart til Tilbageslag er klart. At forudsige dette Tidspunkt er umuligt, alene af den Grund, at der i enkelte Industrier endnu kan vise sig et livligt Opsving, medens der for andre allerede er de tydeligste Tegn paa Nedgang; i Almindelighed er det nok at erindre om, at Nedgang desto snarere kan ventes, jo højere og hurtigere Priserne stiger.

Børserne er nu knyttet nærmere end før til den industrielle Produktions Skjæbne, og de første alvorlige Tegn paa en Tilbagegang paa det industrielle Arbeidsmarked turde være Signal til at Børserne tager de forandrede Forhold i Beregning og betræder den modsatte Retning af den med saa store Resultater tilbagelagte Vei til høie Kurser paa Industripapirer.

Den uventede Stigning i Kul og Jern var Hovedgrunden til den paa Effektmarkedet indtraadte Bevægelse, der i maanedsvis ganske beherskede Børserne. Opsvinget i disse to Industrier staar indbyrdes i nøie Forbindelse. Jernindustrien er en Hovedkonsument af Kul, og netop den Omstændighed, at det ved Kularbeidernes Strike i Mai viste sig, hvor slet Etablissementerne for Jernindustri var forsynet med Kulforraad, er at anse som den første Anledning til den derefter indtraadte hurtige Forhøielse af Kulpriserne. Det fremgik ogsaa herunder, at Jernbane-Styrelserne havde for smaa Kulforraad, og at heller ikke de Handlendes Lagere paa langt nær strakte til for at dække Behovet. Derhos hindrede den Arbejderne tilstaaede Bortfalden af Overtiden og den større Forsigtighed i at antage nye Arbeidskræfter en raskere Udvinning; denne blev endog mindre end i 1887, f. Ex. i Saardistriktet fra Mai til November $8\frac{1}{2}$ pCt. Derved dreves Kulpriserne stadig i Veiret. Foreløbig kom dette vistnok kun i begrændset Grad Værkerne til gode; allerede før Streiken havde disse sluttet Kontrakter for længere Tid, og derhos

havde Arbeiderstreiken tilføiet den en temmelig betydelig direkte Skade og en vedvarende Tillægsbyrde, der først maatte udjævnes. Men da Efterspørgselen efter Kul stedse tiltog mere og Priserne hurtig steg, opveiede dette ikke blot disse Uheld, men Værkernes Udsigt til Mergevinst steg saa høit, at Kulindustrien nu arbeider under de bedste Auspicier.

Ligesaa er det gaaet med Jernindustrien. Jernbanerne havde længe tilbageholdt sine Bestillinger og var nu nødt til at gjøre store Udlæg baade til Skinner og Sviller og rullende Materiel. Krigsministerierne stillede store Fordringer til Jernværkerne, der i ikke mindre Grad fandt Beskjæftigelse ved Skibsbyggeriet. Ligesaa bidrog den stedse voxende Tiltagen af Jernkonstruktion for alle Slags Bygværker til at skaffe Værkerne betydelige Bestillinger. Paa Grund heraf aftog overalt Forraadene, og trods de mange Forbedringer og Driftsudvidelser var Værkerne neppe istand til at udføre Bestillingerne. Priserne gik stødvis i Veiret, og det saameget lettere, fordi Værkerne stod i megen Forbindelse indbyrdes ved Karteller og Priskonventioner. Ved at bedømme denne Bevægelse maa dog ikke glemmes, at Forbedringen i Konjunkturerne for Jernindustrien tildels kun beror paa øieblikkeligt, eller periodisk tilbagevendende, men ikke paa stadigt Behov. Følgende Tabel giver en Sammenstilling af Priserne paa endel mineralske Produkter:

					1888.		1889.		
					Begyn-	Slut-	Beg.	Slut.	Midt.
					delse.	ning.	Mai.	Aug.	Dcbr.
Kul	Düsseldorf	Förder	Gas	M.	7 $\frac{1}{4}$	8 $\frac{1}{4}$	8 $\frac{1}{2}$	13	15
"	—	Flamm	Stück	"	8	9	9	13 $\frac{1}{2}$	15
"	Coaks	Do.		"	9 $\frac{1}{4}$	11 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{3}{4}$	22 $\frac{1}{2}$	25
Jern	Glasgow	Warrants		"	42.08	42	43.11	46.08	59 7 $\frac{1}{2}$
"	Rheinl.-Westf.	Stangj.	Grund-						
	pris			"	122 $\frac{1}{2}$	126 $\frac{1}{2}$	130 $\frac{1}{2}$	142 $\frac{1}{2}$	187 $\frac{1}{2}$
Kobber	London	Chilibars		£	85	77 $\frac{1}{2}$	38	43 $\frac{1}{2}$	49 $\frac{3}{8}$
Tin	Do.			"	168	100	90	91 $\frac{1}{4}$	97 $\frac{1}{2}$
Zink	London	gew.	Marke	"	21 $\frac{1}{2}$	18	17 $\frac{1}{2}$	22	24 $\frac{3}{8}$
Bly	—	engelsk		"	15 $\frac{1}{4}$	12 $\frac{3}{4}$	12 $\frac{7}{8}$	12 $\frac{3}{4}$	14 $\frac{1}{8}$

Fraseet den heraf fremgaaende hurtige Forhøielse af Kul- og Jernpriserne er ogsaa af denne Sammenstilling den uhyre Tilbagegang i Kobberprisen iøinefaldende, hvilket dog vistnok senere gav Plads for en væsentlig Forbedring. I denne Kobberets skarpe Baisse sees Virkningen af Pariser Kobberkrachen, hvorfor i Vaares et af de første Pariser Bankinstituter faldt som Offer. Men skjøndt Comptoir d'Escomptes Fald og den i Begyndelsen dertil knyttede Frygt har forarsaget stor Skräk, fulgte dog ikke deraf stadig ugunstige Virkninger, og selv Parisermarkedet kunde atter komme sig med forbausende Hurtighed. Men i Tydskland fandt man en velkommen Afleder i den snart derpaa vaagnende Interesse for Montanpapirer, der trængte alle andre Faktorer tilbage og som nævnt, medførte hurtige Kursstigninger.

Paa Grund af den i vide Kredse stegne Foretagelseslyst konstateredes en i Aarets sidste Trediedel mærkbar og næsten stedse tiltagende Fordyrelse af Penge. Aaret begyndte med Bankdiskontoen 4 $\frac{1}{2}$ %, som den 12 Januar gik ned til 4 % og 4 Februar til 3 %. Denne lave Sats blev bestaaende uforandret hele syv Maaneder, hvorpaa den 4 September fulgte en Forhøielse til 4 % og 3 Oktober til 5 %.

I Handelen med Bygningstømmer har Aaret ganske svaret til de

nærede Forventninger, og en omsætningsrig Forretningsvirksomhed lader sig konstatere. De i min Beretning for forrige Aar antydede høiere Priser har med ringe Afvigelse ikke alene holdt sig, men er delvis ved Aarets Slutning endnu ca. 5—10 % høiere end i Begyndelsen af 1889. I forrige Aars Høst ytrede sig, dog kun for kort Tid, Indflydelsen af Dokarbeidernes Strike i London ved ca. 5—10 % lavere Offerter fra Norden, idet Afskibningerne til England strax hemmedes; men paa den anden Side var der dog nu saa kolossal Efterspørgsel, navnlig efter indenlandsk Træ, og ringere Skurmaterial fra Østerige, at Priserne for disse Sorter kunde gaa frem nogle Mark for Kubikmeteren. Nu er Markedet meget fast og Fordringerne fra Sverige og Rusland pr. første aabne Vand og pr. Terminlevering delvis høiere, medens der fra Østerrig fordres og villig betales ca. 2—3 M. pr. Festmeter mere end i Begyndelsen af forrige Aar; derhos forbliver færdigt Materiale meget sparsomt og kan kun erholdes i de her gangbare Dimensioner efter to til fire Maaneders Bestilling forud. Priserne i Indlandet forblev i det forløbne Aar, og er endnu, stigende. Fra Baiern kunde Lidet eller Intet faaes paa Grund af den betydelige Prisstigning, medens de tidligere høie Fordringer overhovedet udelukkede Tilgangen derfra. Memel og Königsberg, der i Begyndelsen af forrige Aar har betinget ca. 10 % høiere Priser end Høsten 1888, fordre ca. 5 % mere for nye Leverancer dette Aar. Harzen og Elben, vore Hovedtilgange for Rund- og Bygningstømmer, erholder villig de forhøiede Fordringer paa ca. 2—3 M. pr. Festmeter mod Begyndelsen af forrige Aar.

Foreløbig lader Intet formode en Nedgang i Træpriserne, saalænge Handel og Industri blomstre og den Bygningsvirksomhed, som især var tiltaget hersteds i det forløbne Aar, ikke ophører.

For Uldforretningen kan det forløbne Aar ansees som et meget gunstigt Afsnit. Fra Begyndelsen næsten til Slutningen viste sig en langsom stadig Fremskriden; først ved Londons Novemberauktion indtraadte i Løbet af Salget et Tilbageslag, efterat der i dets Begyndelse havde hersket en noget mere afgjort Bevægelse opad. Varens Værdi har nu næsten naaet det Trin, hvorpaa den var i September 1886, hvilket blandt de seneste Aar ansees som exceptionelt høit. Derved maa mærkes, at Produktionen i de engelske Kolonier og La Plata Staterne i 1888 bragte et Overskud af ikke mindre end 192 000 B., og i 1889 et yderligere Plus af 138 000 B., altsaa i to Aar en Forøgelse af næsten 20 %. Havde Markedet været mindre kraftigt, vilde denne Omstændighed ufeilbarlig have øvet et Tryk; at dette i hele Aaret aldrig indtraf, men Beholdningerne stedse forbleve middels, viser at Konsumenten holdt lige Skridt med Produktionen. Fabrikkerne var gennemgaaende regelmæssigt beskæftiget og havde Anledning til Forøgelse af Maskiner og nye Anlæg, hvilket navnlig i betydeligere Grad fandt Sted i Tydskland. Det bør fremhæves, at Spekulationen kun havde liden Andel i Prisforhøielsen, hvorimod Udviklingen næsten ganske grundede sig paa de tiltagende Anbud, der foranledigedes af Konsumenten paa Raauldmarkederne. Efter mangeaarigt Tryk er ogsaa her indtraadt et Omslag; paa Grund af de fredelige Tider hersker mere Tiltro, og Massernes Konsumtionsevne er steget.

For Sukkerindustrien stillede sidste Aar sig ikke ganske saa heldigt som det tidligere, da Sukkerpriserne, omend noget høiere ved Tilvirkningens Begyndelse, i de første Maaneder fordetmeste viste tilbagegaaende Bevægelser, hvorimod der i det foregaaende Aar netop i Hovedomsætnings-tiden, navnlig til Slutningen af Februar, allerede viste sig en efterhaanden stigende Retning. Ogsaa i 1889 steg Priserne uventet fra Marts af ved

Indgriben af den senere insolvente Magdeburger Haussespekulationsklik, og herved blev det muligt at sælge Efterprodukterne delvis til højere Priser, end i det første Halvaar lyst gehaltrigt Kornsukker; dog bragte dette paa Grund af det med stort Tab forbundne Fald af Spekulationen hverken Industri eller Sukkerhandel finansielle eller moralske Fordele. Efter de stedfundne Salg er Gjennemsnietsprisen paa Magdeburger Sukkermarked M. 18.55 mod M. 21.90, 19.35 og 21.95 de tre foregaaende Driftsaar. De arbejdende Fabrikers Antal er i Driftsaaret steget fra 391 til 396, hvoraf paa Provindsen Hannover 44. Udbyttet af hele Roeforarbejdelsen, der som i det foregaaende Aar kun enkeltvis optoges i Begyndelsen af September, men mest ved Slutningen af Maanedens anden Halvdel og fuldstændig først i Oktober, oversteg i 1889 det foregaaende Aar med 9 325 423 M. Ctr. eller ca. 13.4 pCt. Produktionen er dog mindre end 1888 i Øst- og Westpreussen, Schleswig-Holstein, Westfalen, Hessen-Nassau og Rhinlandet, samt Baden og Mecklenburg. Udførselen steg i endnu højere Grad end Produktionen og var i de fire Driftsaar, regnet fra September til August: Raffineret Sukker 1888 89, M. Ctr. 1 718 355, 1887—88 1 596 494, 1886—87 908 578 og 1885—86, 1 032 668, og Raasukker, 1888—89 4 119 831, 1887—88 3 443 051, 1886—87 4 243 406, 1885—86 5 516 790. Forbruget er desværre ikke lidet aftaget, og var efter officiel Statistik fra August—Juli for 1888—89 M. Ctr. 3 575 975, 1887—88 3 981 631, 1886—87 3 614 756 Forbrugssukker, eller i Raasukker-værdi resp. 402 297, 447 934 og 406 660 Tons.

Hvad angaar Europas Roesukkerproduktion, heri indbefattet Roesukker produceret i Spanien og Madeira, i 1888—89, har det tyske Rige produceret 990 604 Tons, udtrykt i Raasukker af middels Godhed, mod resp. 958 353, 1 012 968 og 838 131 T. de tre foregaaende Aar. Frankriges Produktion var 466 767 T., Østerrig Ungarn 523 242 T., Rusland 526 387 T., Belgien 145 804 T. og Holland 46 040 T. Europas hele Roesukkerproduktion, heri indbefattet Danmark, Sverige, Italien og Rumænien og Rørsukker produceret i Madeira og Spanien, var i 1888—89 2 753 844 Tons, 1887—88 2 451 137 T., 1886—87 2 730 206 T., 1885—86 2 219 973 T., 1884—85 2 612 883 T., 1883—84 2 415 813 T., 1882—83 2 147 034 T., 1881—82 1 905 974 T., 1880—81 1 814 545 T., 1879—80 1 493 929 T.

Kornforretningen var i det forløbne Aar livlig og tilfredsstillende, og Priserne med faa og korte Afbrydelser opgaaende. En længere flau Periode indtraadte kun i Juni, da man troede at kunne vente en stor Høst, hvilket Haab skuffedes. Høsten bragte almindelig Skuffelse og kan i det Hele betegnes som høist middelmaadig. Kornets Udvikling standsedes ved det kolde og vaade Veir, der i Juli indtraadte efter stærk Hede, og det var herunder en stor Velsignelse for Tydskland, at Poteteshøsten var saa god, idet ellers endnu større Prisstigninger var indtraadt. Det var ogsaa et Held, at Rusland endnu kunde indføre meget af sine gamle Beholdninger, da det ellers havde været vanskeligt at dække den store Deficit, især i Rug, uden væsentlig Stigning af de allerede meget høje Priser. Om Ruslands gamle Oplag og nye Høst fremdeles vil strække til for os kan nu neppe forudsiges. Det bør bemærkes at der fra Amerika uafsladelig indførtes og endnu indføres store Mængder Mais til meget billige Priser, der finder udstrakt Anvendelse som Erstatning for Rug og Havre til Brændevin og Foder. Amerikas Høst i denne Vare er saa kolossal som vel endnu aldrig før. Mod Aarets Slutning blev Kornmarkedet mere roligt og det synes at den højeste Prisgrændse foreløbig er naaet, hvilket dog navnlig vil bero paa Markernes Vaartilstand, der hidtil skildres som god. Priserne var ved Aarets Ende for Hvede og

Foderbyg som forrige Aar, for Rug og Havre 10 M. pr. Tonne høiere, men for Bønner 10 M. og for Mais endog 15—20 M. pr. Tonne lavere.

Juteindustrien har ogsaa i 1889 arbeidet med gode Resultater. Efterspørgselen efter Fabrikatet var stedse stærk og Behovet stundom saa trængende, at neppe alle Fordringer kunde tilfredsstilles. Raajute var hele Aaret væsentlig høiere end det foregaaende; dog holdt Priserne for Fabrikat i det hele Skridt med Raastoffets. Produktionsomkostningerne er vistnok steget betydeligt ved høiere Lønninger og de overordentlig høje Priser paa mange Materialier.

Raabomuld havde i 1889 en ikke uvæsentlig høiere Prisbasis end i de to foregaaende Aar. De tyske Spindrier havde i Høsten 1888 forsynet sig langt frem med Raamateriale til forholdsvis billige Priser, saa at saavel i de sidste Maaneder af 1888 som i Begyndelsen af 1889 Forretningen udviklede sig ret tilfredsstillende. Dette varede til omtrent Aarets Midte til hvilken Tid de billige Bomuldsforraad var opbrugt. Garnpriserne var ikke steget i samme Forhold som Priserne paa Raastoffet og Fortjenesten blev mærkelig ringere, ja tildels ganske absorberet. Den Omstændighed, at den nye amerikanske Sæson, 1889—90, aabnedes til $\frac{1}{4}$ d høiere Priser end i det foregaaende Aar, og at siden med ringe Svingninger en stadig Prisforhøjelse har fundet Sted hvormed Garnpriserne ikke holdt Skridt, medførte Fortsættelse af Garnforretningens ugunstigere Stilling i de sidste Maaneder af 1889. Det Hannoverske Bomuldsspindri og Væveri kan for 1888 uddele en Dividende af $5\frac{1}{2}$ —6 % (1888: 5 %).

Fra Bomuldsfløielindustrien gik den haabede Forandring til det Bedre ikke i Opfyldelse; det herværende store mekaniske Væveri, der i 1888 atter havde et Tab af næsten $\frac{1}{4}$ Million, lider endnu under disse ugunstige Forhold.

Handelen med raa Huder og Skind kan se paa det forløbne Aar med noget mere Tilfredshed end det foregaaende. Ikke fordi Forretningen kan kaldes lukrativ, men fordi de næsten i de 5 sidste Aar stadigt vigende Priser — enkelte Artikler, navnlig Kalveskind, gik siden 1885 efterhaanden næsten ned til Halvdelen af de daværende Priser — endelig i Aarets Løb naaede en Stilstand, saa at man ikke mere behøvede at regne med det næsten til Sædvane bleve Konjunkturtab. Selv om imidlertid denne Prisernes stadige Nedgaaen synes at have ophørt, er der dog ringe Udsigt til Bedring af Priserne paa raa Huder, som det vil fremgaa af en overfladisk Betragtning af nedenstaaende Tal. Slagtningerne i Tydskland har, trods ringe Kvægbestand og dyre Kvægpriser, tiltaget (i Hannover er f. Ex. Slagtingerne, der fra 1882—86 holdt sig paa samme Høide, i de sidste 4 Aar regelmæssig tiltaget med 10 % aarlig), og Indførselen af oversøiske Huder tiltager fremdeles. Alene Importen over Hamburg var i 1884 1 566 000 Huder og ca. 16 000 Baller ostindiske Kips, eller 10 % mere end det foregaaende Aar, hvorimod Læderkonsumen ikke holder Skridt med Produktionen. Militærbehovet indskrænker sig paa Grund af Fredsudsigterne til et Minimum, og saavel ved Hærens Udrustning som til Civilbrug kan Læder ved nye Opfindelser ofte erstattes ved andre Stoffe; det er da ikke noget Under, at der, især da Hudexporten er bleven meget mindre (Statistikken udviser for de første ni Maaneder en næsten 3 Gange saa stor Indførsel som Udførsel), ikke er Udsigt til Opgang i Priserne for raa Huder, saa meget mere som den hjemlige Læderindustri maa være beregnet paa lave Læderpriser. Den sidste er i et Omvæltningss stadium, paa Grund af at den lille Industri stedse mere fortrænges af Storindustrien, som med sin Masseproduktion i

en med hurtigst mulige Omsætninger billigst fabrikeret Vare ikke tillader en Værdistigning af Raamaterialet. Med Hensyn til de enkelte Sorter, saa kan meddeles om Oxehuder, at denne Vare ikke forandrede Pris i Aarets Løb. Kohuder var udsat for forskjellige Prisfluktuationer; Priserne veg successivt, indtil Høsten, men blev da stabile og atter flauere ved Aarets Slutning; Noteringerne 2 d pr. Pund lavere end ved Aarets Begyndelse; Frankrig optraadte kun forbigaende som Kjøber. Tyrehuder, afhængige af Militærbehovet og den russiske Export, maatte i Aarets første Halvdel ogsaa vige 10 %, men blev derefter paa Grund af den i sidste Kvartal stedfundne Forbedring af den russiske Valuta stabile. Hestehuder naaede, da der i Buenos Aires var en stor Deficit i Slagtingerne, og Fabrikanterne af Mangel paa oversøisk Vare vendte sig til det indenlandske Raamateriale, en Stigning, der efterhaanden næsten beløb sig til $1\frac{1}{2}$ M. pr. Stykke; ved Aarets Slutning indtraadte en Stilstand med forudseelig Afsvækkelse. I tørre Huder var Forretningen af Mangel paa Export, og da enkelte Fabrikationsgrene ikke længere anvende denne Artikel, endnu roligere end i de tidligere Aar, og Noteringerne reduceredes med ca 15 %. I tørre Kalveskind, der allerede ved Aarets Begyndelse var sunket til næsten 100 d pr. Pund, indtraadte i Aarets Løb smaa forbigaende Bevægelser, navnlig i de for Lak-, Satin- og Farveskind passende Sortiment; dog kunde Priserne aldrig overstige 110 d. Kidskind havde ikke Efterspørgsel, ligesom hele Kalveskindforretningen var hemmet; ved Aarets Slutning ligger Varen stille, dog uden væsentlige Forraad. Tørre Gjødkalveskind holdt fulde Priser og favoriseredes mere. Saltede Kalveskind fortsatte strax efter Nytaar sin tilbagegaaende Bevægelse; fra Foraaret til Senhøsten indtraadte Stilstand, derefter Knaphed, som havde tilfølgende en Forbedring af Priserne med ca. 2 d. I Faareskind var Slagtingerne, da England og Frankrig forbød Indførsel af levende Faar, meget større end i de foregaaende Aar, især da Exporten af slagtede Faar tog en forhen ikke anet Udstrækning. England og Frankrig tog store Poster Faareskind til langsomt opadgaaende Priser, hvorimod Belgien, modsat det foregaaende Aar, ikke traadte ind i Markedet. Gedeskind begyndte den nye Sæson med $3\frac{3}{4}$ M. og flot Afsætning, saaat ved Aarets Slutning Varen søgtes stærkt med $4\frac{1}{4}$ M. af Frankfurter og Kasseler Kjøbmænd og indenlandske Portefeuillefabriker. I Kid var Forretningen pr. Mellemhaand meget lønnende, navnlig i let, ringe Vare for Belgien, som steg ca. 20 %; derimod forblev tung Vare af bedre Provenients for Frankrig meget forsømt og led en Nedgang af ca. 15 %. Hareskind af den nye Sæson er efterspurgt og Vintervaren betales gjerne med 60 M.

Det tyske Forsikringsvæsen har i 1889 havt en i det Hele rolig og lykkelig Udvikling, der vidner om de allerfleste Selskabers Soliditet. Vistnok har det ikke manglet paa smaa ubehagelige Begivenheder, der ledede til Opdagelse af Misligheder, men disse Skyggesider træder dog langt tilbage ligeoverfor den hele Forretnings blomstrende Tilstand. Det økonomiske Opsving i 1889 var selvfølgelig ikke uden middelbar Indflydelse paa Forsikringsvæsenets Udvikling; umiddelbar Indflydelse, der havde maattet ytre sig ved Grundlæggelse af nye Anstalter, var naturligvis ikke mulig, da det tyske Forsikringsvæsen i sit nuværende Omfang fuldt modsvarer Folkets Behov. De faktisk indtraadte Nydannelser skede derfor ogsaa kun i Sidebrancherne. For Livsforsikringen maatte klarlig Opsvinget i Forretninger, Handel og Industri øve en gunstig Indflydelse. De hidtil kjendte Resultater lade haabe et godt samlet Udbytte. Stedse mere trænger Livsforsikringen ind i Folkets forskelligste Kredse, og det maa erkjendes, at de

fleste Selskaber gjør sit for at vække Publikums Tilbøielighed til Forsikring. Aaret 1889 udmærkede sig især ved den videre Udvikling af Krigsforsikringen og for Tiden staar kun faa Selskaber tilbage heri. Ikke alle Anstalter har truffet det Rigtige; men i det Hele frembyder Spørgsmaalets Stilling et langt bedre Udseende end før. Gothaer Livsforsikringsbanks meget omtalte Kamp mod Krigsforsikringen er afgjort til Selskabets Fordel, og herved er en hæsleg Strid inden den tyske Livsforsikring afsluttet. Iøvrigt kan mærkes Grundlæggelsen af Forsikringsaktieselskabet for Militærtjenesteudgifter „Arminia“ i München med en Aktiekapital af 2 400 000 M., hvoraf indbetalt 600 000 M., den ligeledes kort før Aarets Slutning tilbagetagne Klage over Koncessionsnegtelse mod Militærtjeneste- og Udstyrs-Forsikringsselskabet „Hannovera“, samt Rekonstruktionen af den store Rothenburger Sterbekasse. Forføiningerne i det Hannoverske Livsforsikringsselskab er formelt afsluttet; den hidtilværende Hovedbestyrelse er tilbagetraadt og vil ligeledes have at bøde for den tidligere Forvaltnings Synder. For de udenlandske Livsforsikringsselskabers Virksomhed stilles et skjærpet Statsopsyn i Udsigt; disse Anstalter skal tilholdes en mere omfattende Beretning om sin Udvikling og sine finansielle Forhold. I Ulykkesforsikringen gav sig en forhøiet Virksomhed tilkjende. De Resultater, som de Selskaber har naaet, der i den sidste Tid har kastet sig paa enkelt Ulykkesforsikring, forøgede Lysten til at udnytte denne Branche. Om Brandforsikringen er mindst at berette, fraseet de aldrig udsprungne Stridigheder mellem Privatselskaber og Societeter og det ligeledes udtømmelige „Verstaatlichungs“ Spørgsmaal. Ogsaa de theoretiske Spørgsmaal om Stats- og Politiopsigt, Skadestatistik etc., giver stedse rig Anledning til Drøftelser, der dog ikke har nogen Indflydelse paa Forretningsudviklingen. Om Bestræbelser efter i Løsøreforsikringen at frigjøre sig for de private og Aktieselskaberne vidner Oprettelsen af „Feuer-Versicherungsgesellschaft für Beamte der preussischen Staatsbanen.“ Det af et lignende Ønske udsprungne Projekt om en gjensidig Fabrikforsikringsforening har endnu ikke kunnet antage definitiv Skikkelse. For Haglforsikringen betyder 1889 et slet Aar; de store Haglskader stiller store Krav til Reserverne, samt Efterskud. Hos de fleste Selskaber viser Forsikringssummerne en glædelig Tilvæxt. Transportforsikringen, Forsikringsvæsenets Smertebarn, udviser ingen Forbedring. Tiltagende Skader og faldende Præmier gjør Forretningen meget resikabel.

Gummiindustrien har nu som før en sund Stilling, og det under Undertegnede Forvaltning staaende Continental-Caoutchouc og Guttapercha-Compagnie her uddeler, som i alle de sidste 5 Aar, atter 27 % Dividende, og det ligeledes under Undertegnede Medbestyrelse staaende Hannoversche Gummi-Kamm-Compagnie 15 % Dividende.

Ultramarinindustrien har endelig efter lang Hensygnen bedret sig noget, og den Hannoversche Ultramarin-Fabrik, der siden 1884 ikke kunde betale nogen Dividende, kunde for forrige Forretningsaar atter fordele en saadan.

Cementindustrien havde ogsaa i 1889 den gunstigste Udvikling, og skjøndt ved denne Industri de stigende Kulpriser er af væsentlig Vægt, kunde dog Lüneburger Cementfabrik give en Dividende af 17 % og Hannoversche Portland-Cementfabrik 13 %.

Bryggerierne gav ogsaa godt Udbytte. Städtische Lagerbierbrauerei, Lindener Actienbrauerei, Hannoversche Actienbrauerei og Vereinsbrauerei kunde atter forhøie Produktionen og Afsætningen ikke lidet.

Jernindustrien kan, som allerede fremhævet i Begyndelsen af min

Beretning, med stor Tilfredshed se tilbage paa det forløbne Aar. Hannoverske Eisengiesserei og Lüneburger Eisenwerk fordelte Dividender paa 10 % og Lindener Jernstøberi 15 %. Ogsaa Hannoversche Maschinenbau-Actien-gesellschaft har havt en gunstigere Forretningsdrift.

Arbejderforholdene stiller sig for hele Industrien, som altid i Tider med stort Opsving, stedse vanskeligere. Arbeidsindstillingens Damoklessværd hænger over ethvert industrielt Foretagende, og om Ens egne Arbeidere selv ere rolige og tilfredse med sin Løn og de til deres Fordel trufne Indretninger, saa kan Skaden komme fra en anden Side. Under Kularbeider-nes Streike og den derpaa følgende Fordyrelse af Lønninger og Priser lider alle Industrier. Arbeidsindstillinger ved Fremstillinger af Halvfabrikat kan tvinge Fabrikkerne for Helfabrikat til Standsning, og naar der hviles i disse sidste, standser Afsætningen for Forretningerne i Halvfabrikation og disse kan ogsaa se sig tvunget til at slutte. Saaledes hænger hele Industrien sammen som Stenen i en Hvælving; den ene bærer den anden, ingen lider Skade uden at det ogsaa gaar ud over den anden. Epokegjørende i den sociale Udvikling og paa en Maade at anse som en Mærkesten for en ny Tid er de to nylig publicerede Keiserlige Forordninger. For første Gang, og nu med fuld Bestemthed og utvetydig Klarhed omfatter disse Forordninger det sociale Spørgsmaal i sin Helhed. At føre den nuværende sociale Strømning til sit Maal ved Statens Initiativ og Kulturstaternes fælles Samvirken, er et Foretagende der i aandelig Storhed neppe kan sammenstilles med noget andet i Historien. Om Resultatet vil svare til det store Anlæg og den opførte Hensigt, kan alene Fremtiden lære; Tankens Storhed og Initiativernes Mod kan ikke forringes ved den i Fremtidens Mørke skjulte Udvikling.

Bernhard Caspar.

Belize.

Jeg beder undskyldt Udsættelsen med at sende vedlagte Import- og Exportopgaver for 1888, men indtil den aarligen af Colonial Office udgivne Blaabog udkommer er det umuligt at faa de nødvendige Oplysninger til disse Opgaver, og hvert Aar forsinkes dens Udgivelse stedse mere.

Paa Grund af de høje Priser for Logwood er Produktionen deraf tiltaget; den største Del af denne Vare gaar i norske og svenske Skibe til Goole og andre engelske Havne. Dyrkning af Bananer og andre tropiske Frugter, og Udførselen deraf til de forenede Stater er blevet en ganske vigtig Næringsvei her i de senere Aar, og Værdien deraf staar næsten lige med Mahogni, som hidtil har været Koloniens vigtigste Artikel.

A. Williamson.

Bilbao.

Skibsfarten i 1889.

Norske Fartøier.	Med Ladning.				Med Restladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i Kroner.	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.					
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Seil- skibe.	Damp- skibe.
I. Ankomne:																
Direkte fra Norge til:																
Hovedstationen	4	877	30	10 013	-	-	-	-	-	-	-	-	34	10 890	21 220	102 840
Vicekonsulsstationerne . . .	31	6 637	37	12 307	-	-	-	-	-	-	-	-	68	18 944	118 645	110 395
Fra Norge via Havn inden Distriktet til:																
Hovedstationen	-	-	-	-	3	768	9	2 911	-	-	-	-	12	3 679	9 700	33 145
Vicekonsulsstationerne . . .	-	-	-	-	1	152	37	11 995	-	-	-	-	38	12 147	1 300	68 010
Fra Norge via uden- landsk Havn til																
Vicekonsulsstationerne . . .	-	-	-	-	1	66	3	970	-	-	-	-	4	1 036	875	5 330
Direkte fra Sverige til																
Vicekonsulsstationerne . . .	8	2 651	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	2 651	66 750	-
Direkte fra Udlandet til:																
Hovedstationen	6	2 302	1	372	-	-	-	-	-	-	3	2 103	10	4 777	85 880	
Vicekonsulsstationerne . . .	8	3 001	20	8 630	-	-	-	-	-	-	4	1 757	32	13 388	90 950	
Fra Havne inden Distriktet til:																
Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	1 800	4	1 800	-	-
Vicekonsulsstationerne . . .	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	372	1	372	-	-
Overliggende fra Aar 1888	57	15 468	88	31 322	5	986	49	15 876	-	-	12	6 032	211	69 684	395 320	319 720
Indkjøbt	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1 317	-	-
Ialt	57	15 468	88	31 322	5	986	49	15 876	-	-	12	6 032	215	71 263	395 320	319 720

II. Afgaaede:																
Direkte til Norge fra:																
Hovedstationen	1	56	-	-	-	-	-	-	2	914	1	262	4	1 232	400	
Vicekonsulsstationerne . .	-	-	-	-	-	-	-	-	13	3 527	-	-	13	3 527	-	
Direkte til Sverige fra:																
Vicekonsulsstationerne . .	-	-	-	-	-	-	-	-	4	1 421	-	-	4	1 421	-	-
Til udenrigske Steder fra:																
Hovedstationen	2	914	12	5 475	-	-	8	2 565	8	2 063	-	-	30	11 017	2 900	55 980
Vicekonsulsstationerne . .	1	483	25	10 759	2	332	36	11 683	25	6 854	2	449	91	30 560	-	85 000
Til Havn inden																
Distriktet fra:																
Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	21	6 893	-	-	1	372	22	7 265	-	
Vicekonsulsstationerne . .	-	-	-	-	5	1 007	26	8 235	-	-	4	1 746	35	10 988	-	
Til spansk Havn udenfor																
Distriktet fra:																
Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	5	1 894	-	-	-	-	5	1 894	-	-
Vicekonsulsstationerne . .	1	58	-	-	1	142	9	3 159	-	-	-	-	11	3 359	375	-
Ialt	5	1 511	37	16 234	8	1 481	105	34 429	52	14 779	8	2 829	215	71 263	3 675	140 980

1 norskt Fartøi drægtigt 49 Tons anløb Distriktet for Ordre.

Den svenske Skibsfart i 1889.

Svenske Fartøier.	Med Ladniag.				Med Restladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i Kroner.	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.					
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Seil- skibe.	Damp- skibe.
I. Ankomne.																
Direkte fra Sverige til Vicekonsulsstationerne .	6	1 444	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	1 444	32 060	-
Direkte fra Norge til Vicekonsulsstationerne .	-	-	1	362	-	-	-	-	-	-	-	-	1	362	-	4 850
Direkte fra Udlandet til: Hovedstationen	2	1 152	-	-	-	-	-	-	-	-	2	1 331	4	2 483	44 250	-
Vicekonsulsstationerne .	-	-	26	19 123	-	-	-	-	-	-	3	1 628	29	20 751	-	-
Ialt	8	2 596	27	19 485	-	-	-	-	-	-	5	2 959	40	25 040	76 310	4 850
II. Afgaaede:																
Direkte til Sverige fra: Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	1	603	-	-	1	603	-	-
Vicekonsulsstationerne .	-	-	-	-	-	-	-	-	2	565	-	-	2	565	-	-
Til udenrigske Steder fra: Hovedstationen	1	549	2	1 331	-	-	-	-	-	-	-	-	3	1 880	2 430	11 570
Vicekonsulsstationerne .	-	-	29	20 751	-	-	1	362	4	879	-	-	34	21 992	-	142 200
Ialt	1	549	31	22 082	-	-	1	362	7	2 047	-	-	40	25 040	2 430	153 770

De forenede Rigers Skibsfart paa Bilbao Konsulatdistrikt udgjorde for de 3 sidste Aar:

Fartøier ankomne med Last og i Ballast:

	1887.		1888.		1889.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Norske Fartøier	210	71 217	197	65 149	211	69 684
Svenske Do.	34	16 222	20	9 302	40	25 040
Ialt	244	87 449	217	74 451	251	94 724

Den norske Skibsfart paa Distriktet forøgedes med over 4 500 Tons sammenlignet med 1888, men naaede ikke op til den Drægtighed, der noteredes i 1887, skjøndt Differencen blot beløb sig til ca. 1 500 Tons, medens Antallet var større i 1889. Den svenske Skibsfart naaede i 1889 sin største Høide. Den oversteg Fjoraarets med mere end 15 700 Tons og 1887 med over 8 800 Tons Drægtighed. For begge Lande tilsammen udgjør Tilvæksten i 1889 sammenlignet med Aaret før 34 Skibe af over 20 000 Tons Drægtighed.

Fordelingen mellem Damp- og Seilskibe stillede sig saaledes:

	1887.		1888.		1889.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Norske Dampskibe	149	52 378	131	45 139	149	53 230
Svenske Do.	21	12 391	9	6 576	32	22 444
Ialt	170	64 769	140	51 715	181	75 674
Norske Seilskibe	61	18 849	66	20 010	62	16 454
Svenske Do.	13	3 831	11	2 726	8	2 596
Ialt	74	22 680	77	22 736	70	18 950

Det viser sig altsaa for begge Landes Vedkommende at Seilskibstrafikken paa Distriktet gaar nedover. For den norske Seilflaades Vedkommende er Nedgangen i 1889 sammenlignet med 1888 over 3 500 Tons.

Den norske Skibsfartsbevægelse fordeltes paa Distriktets Havne saaledes i 1889: Bilbao 60 Skibe, dr. 21 146 T., Coruna 15 Skibe, dr. 4 612, Gijon 14 Skibe, dr. 2 620, San Sebastian 7 Skibe, dr. 1 927, Pasages 30 Skibe, dr. 12 464, Santander 52 Skibe, dr. 16 301, Vigo 33 Skibe, dr. 10 614, tilsammen 211 Skibe, dr. 69 684.

Den norske Skibsfart er saaledes tiltaget i samtlige Havne med Undtagelse af Pasages og Santander, hvor den er omtrent stationær.

De af de forenede Rigers Fartøier optjente Bruttofragter udgjorde Aar 1889 Kr. 859 695, 1888 Kr. 798 053, 1887 Kr. 796 910.

Til Avilés (hvor ingen Viceconsul findes) ankom 2 norske og 1 svensk Fartøi med Trælaster fra henholdsvis Fredriksstad og Sundsvall til samlet Drægtighed af 573 Tons og en opseilet Fragtfortjeneste for de 2de norske Skibes Vedkommende af Kr. 8 780 og for det svenske af Kr. 5 000.

Af foranstaaende Opgaver over de Forenede Rigers Skibsfart paa Nordspanien fremgaar det, at den i 1888 indtraadte forholdsvis stærke Nedgang

i det forløbne Aar er bleven afløst af en tilsvarende Stigning. Specielt gjælder dette for de svenske Skibes Vedkommende, og den svenske Skibsfart paa dette Distrikt har ikke engang tilnærmelsesvis tidligere antaget saadant Omfang som i 1889. Den nær liggende Grund til denne stærke Forøgelse er at søge i den i tidligere Aarsberetninger omtalte enorme Udførsel af spansk Vin til Frankrig, i hvilken Trade specielt svenske Skibe har havt lønnende Beskæftigelse. 10 svenske Dampskibe gjorde i 1889 29 Reiser mellem Pasages og Rouen under s. k. „time charters“. Hvorvidt dette Forhold vil vedvare turde afhænge af forskellige Omstændigheder, bl. a. af Spørgsmaalet om den spansk-franske Handelstraktats Forlængelse samt Navigeringen af Seinens øvre Løb fra Rouen til Paris, for hvilken Route flere i Vintraden interesserede franske Firmaer allerede ihøst satte i Gang særligt konstruerede fladbundede Dampskibe, hvoraf 1 allerede har gjort flere Reiser direkte mellem Pasages og Paris. Forøvrigt har svenske Skibe været beskæftiget i Trælastfarten mellem Sverige og Vicekonsulsstationerne; 1 svensk Skib hidkom til Bilbao med Petroleum fra Newyork; til Pasages ankom 1 svensk Skib fra Gøteborg med 260 Tons Træmasse. 3 svenske Skibe indtog i Bilbao Mineral for engelske og skotske Havne.

At den norske Skibsfart i 1889 idethele viste Fremvæxt sammenlignet med 1888 skyldtes væsentlig den forøgede Import af Klipfisk. Hvad Trælastførselen med norske Skibe angaar, er denne, som i tidligere Aarsberetninger berørt, betydelig nedgaaet. Det til Bilbao importerede Kvantum, tilsammen over 13 000 Std., hidførtes saaledes i 20 engelske og 4 spanske Dampskibe, medens blot 5 norske og 1 svensk Seilskib deltog i denne for os saa naturlige Vareførsel. Forøvrigt hidkom 6 norske Seilskibe med Petroleum fra Newyork og Filadelfia, hvoraf 3 til Bilbao, 1 til Coruna og 2 til Santander; 2 Skibe — 1 Seil og 1 Damp — ankom til Pasages med Træmasse fra Norge. 1 Seilskib udlossede i San Sebastian 400 Tons Is fra Kragerø. Af 7 norske Dampskibe gjordes ialt 25 Reiser mellem Pasages og Rouen i den ovenomhandlede Vintrade.

Fragter. Trælastfragterne holdt sig i Begyndelsen af Aaret vedblivende faste. Fra Østersøen f. å. v. til Bilbao betaltes Ptas. 65 à 70 pr. Pbg. Std. Udover Sommeren gik Fragterne noget ned, og for hele Aaret kan man neppe notere en større Gjennemsnitsfragt end Ptas. 64.50 pr. Std. Vaarfragterne fra Norge for Seilskibe stod i Ptas. 52 à 55 pr. Pbg. Std., til hvilken Notering de holdt sig udover Aaret. For Pitchpine erholdtes fra Pascagoula og Pensacola £ 6.15 à £ 7 pr. Std.

Petroleumsfragterne til Bilbao stode i 26 à 29 cents pr. Kasse.

Klipfiskfragterne varierede som sædvanlig mellem 6, 6½ à 7 Rvn. pr. Kvintal à 3 Voger. For Nyfiskten erholdes 7½ à 8 Rvn. Senhøstes og ved Aarets Slutning noteredes 7 à 7½ Rvn. pr. 54 Kgr.

Mineralfragterne var i det forløbne Aar stigende. Til Bristolkanalen opnaaedes 5 sh. 9 d, 6 à 6 sh. 3 d, udover Høsten saagar 7 sh. 6 d; til Østkysten 6 sh. 10½ d à 7 sh., Boness 6 sh. 9 d, 7 à 7 sh. 3 d, Terneuzen 7 sh. 6 d à 7 sh. 9 d.

Skibskjøb. I April Maaned f. A. indkjøbtes i Bilbao for norsk Regning spansk Dampskib Ripa drægtig 262 R.-Tons for en Købesum af Petas 40 000.

Indbjerget norsk Fartøi. I Februar Maaned indbjergedes hertil af et engelsk Dampskib en norsk abandoneret Burk „Petty“ af Sandefjord paa Reise fra West Bay til Conway G. B. Skibet blev efter langvarige Forhandlinger og en Række af Reklamationer sluttelig overleveret til Konsu-

latet af de spanske Marine Myndigheder. Skibet blev senerehen kondemneret og solgt som Vrag.

Den 10de April sidstleden strandede svensk Brig „Ariadne“ af Göteborg paa Reise fra St. Ybes til Dartmouth i Nærheden af Cap Finisterre. Besætningen blev reddet og ved Konsulatets Foranstaltning hjemsendt.

I Bilbao paamønstrede i 1889 paa norske Skibe 5 Sømænd, 3 norske, 1 svensk og 1 dansk. 2 norske Sømænd afmønstredes fra norske Skibe. Fra et norsk Fartøi deserterede 1 amerikansk Sømænd. 3 norske og 1 svensk Sømænd forpleiedes paa herværende Hospital. 1 norsk Sømænd afgik sammesteds ved Døden og begravedes paa den protestantiske Kirkegaard hersteds.

Mulkt er. I Vaares blev Føreren af et norsk Dampskib i Bilbao ilagt en Bod af ca. 3 800 Pesetas for endel Skrivefeil i det af vedkommende spanske Konsul viserede Manifest. Skibet blev beslaglagt, men mod Konsulatets Garanti frigivet. Det lykkedes senerehen ved Forestillinger fra Konsulatet til Finants Ministeriet samt ved Gesandtskabets Mellemkomst at faa det hele Beløb tilbagebetalt. Hertil medgik dog mere end $\frac{1}{2}$ Aar.

For ulovligen at have paalagt et til Bilbao ankommet norsk Fartøi 1 Uges Kvarantæne ved Lazarettet Pedroza i Nærheden af Santander lykkedes det Konsulatet af vedkommende Sanitets Direktør i Bilbao at opnaa kontant Tilbagebetaling af erlagte Kvarantæne Udgifter tilligemed Ertstatning for Tab og Tidsspilde af tilsammen ca. 3 000 Pesetas, der udbetaltes vedkommende Skibsfører.

Konsulat og Expeditions Afgifter. De ved Konsulatet i Aaret 1889 oppebaarne Afgifter udgjorde:

Erlagte Konsulatafgifter.				Expeditionsgebyrer.		
Ved Hovedstationen.	Ved Vicekonsulstationerne.		Ialt tilfalder Konsulskassen.		Ved Hovedstationen.	
	Ialt erlagt.	Heraf tilfalder Konsulskassen.			Ialt.	Hvoraftilfalder Konsulskassen.
Af norske Fartøier P.tas 1 760.44 . . .	3 450.10	1 725.05	3 485.49	For norske Expeditioner	298.40	238.48
Af svenske Fartøier P.tas 219.00 . . .	1 773.56	886.78	1 165.78	For svenske Expeditioner	26.40	21.12
Tilsammen P.tas 1 979.44 . . .	5 223.66	2 611.83	4 591.27	P tas	324.50	259.60

Altsaa tilfalder Konsulskassen ialt P.tas 4 850.87 eller Kr. 3 492.63. Sammenlignet med Aar 1888 udviser den Konsulskassen tilfaldne Afgift en Forøgelse i 1889 af P.tas 1 211.88 eller Kr. 872.55.

Etablerede svenske og norske Handelshuse. Det svenske Agentur Firma Ahlenins og Landegren i Tarragona har i det forløbne Aar i Bilbao aabnet en Filial for Salg af svenske Produkter, specielt Dannemora Staal og andre til Grubedrift hørende Redskaber saasom Kabler, Liner etc. Firmaet har i sit i Byens centrale Del beliggende Lokale en meget illustrativ Udstilling af sine svenske Jern og Staalvarer.

Til den af Nordenfeldt & Maxim Gun Ammunition Company i Placencia

(Provindsen Guipuzcoa) etablerede Vaabenfabrik indførtes i Aarets Løb via Bilbao 7 387 Kg. svensk Staal.

Erklæringer om Nationalitet. Af inden Distriktet bosatte eller der sig opholdende Nordmænd har ialt 26 afgivet den i Lov om norsk Statsborgerret af 21 April 1888 § 6 b. omhandlede Erklæring om vedblivende at ville være norske Statsborgere. Attest herom til Erhvervelse af norsk Eiendom er af Konsulatet meddelt ialt 3 Personer.

Trælasthandelen. Til Nordspaniens Havne indførtes Aar 1889 af saget Virke:

Importsted.	Fra Norge.	Fra Sverige.	Fra Finland.	Fra Nord-Amerika.	Til-sammen.
Bilbao . . . Kbm.	2 218	47 695	4 623	6 258	60 794
Santander . . -	11 413	18 928	2 106	607	35 054
Gijon -	7 205	2 082	—	—	9 287
San Sebastian . . -	691	2 406	644	—	3 741
Coruna . . . -	—	1 448	—	—	1 448
Avilés . . . -	757	467	—	—	1 224
Pasages . . . -	596	—	—	607	1 203
Vigo -	—	549	—	—	549
Ferrol . . . -	—	523	—	—	523
Ialt Kbm.	22 880	74 098	7 373	7 472	111 823

Aar 1888 tilsammen Kbm. 95 605 (hvoraf til Bilbao 50 921), 1887 106 436 (til do. 61 312), 1886 118 423 (til do. 65 130), 1885 94 446 (til do. 56 693).

Hvad Konsulatet forudsagde i Aarsberetningen for 1888, at Trælast Importen i 1889 til Nordspanien og specielt til Bilbao vilde antage større Omfang, har tilfulde bekræftet sig. Sammenlignet med Aaret før udgjør Forøgelsen af Importkvantummet idethele over 16 000 Kbm., der nærmest falder paa Hovedstationerne Bilbao og Santander. Til Gijon og det nærliggende Avilés er ifjor importeret ca. 3 200 Kbm. mere end Aaret forud, og det synes at disse Havne, specielt Gijon med sine rige Kulleier, gaar en større Fremtid imøde, især naar de mindre gode Havneforholde forbedres, hvorom der foreligger Planer i stor Udstrækning. I Konsulatets Rapport for 1887 er forøvrigt givet en længere Fremstilling af de forskellige Forholde berørende denne Havn.

Størstedelen af den til Bilbao importerede Last kom fra Sundsvalls Distrikt og bestod som sædvanlig hovedsagelig af lavere Kvaliteter. Fra Norge importeredes i Lighed med foregaaende Aar ca. 135 Std. Kassebord til Brug for de spanske Tobaksfabriker.

Forholdet mellem de forskellige Dimensioner stillede sig saaledes: ca. 40 % Planker og 3" Battens, 10 % 2½" & 2" Do., 30 % 1½" & 1" Bord til Høvling, 10 % hugne Bjælker og Sparrer og ca. 10 % Pitch Pine.

F. o. b. Priserne vare £ 12, £ 10, £ 8. 5 sh. à £ 8. 10 sh. og £ 7. 5 sh. à £ 7. 10 sh. for mixed 3die, 4de og 5te Planker med det sædvanlige Afslag for Battens og Bord. Gjennemsnits Salgspriserne i Bilbao holdt sig i 1.35 à 1.40 Rvn. pr. løbende Fod 3"×9" Furuplanker og 5½ à 6 Rvn. pr. Kbf. Bjælker.

De høje Priser i 1889 synes ingen Indflydelse at have havt paa Efter-

spørgselen og Afsætningen hernede. Dette Faktum maa tilskrives det stedse stigende Forbrug i Bilbao som Følge af Anlæg af en Mængde industrielle Brug og Byggevirksomheden idethele; neppe $\frac{1}{3}$ af det hid importerede Kvantum forsendes til Indlandet. Vistnok har, som tidligere paaapeget de tvende sidste Aars Stigning i Priserne paa nordisk Last bevirket at fransk og indenlandsk Virke er blevet anvendt i større Udstrækning; men at dette Faktum idetheletaget skulde virke i nogen større Mon hemmende paa den norsk-svenske Import er med de stedse større komercielle Fremskridt, som hernede spores, ikke at befrygte.

Klipfiskhandelen. Importen af Klipfisk Aar 1889 til Nordspaniens Havne udgjorde:

Klasse.	Bilbao.	Santander.	Vigo.	Coruna.	Pasages.	Tilsammen.
Norsk Kg.	7 423 650	4 090 427	2 007 713	660 050	—	14 181 840
Fransk ”	602 450	80 984	—	—	4 459 600	5 143 034
Islandsk ”	2 080 100	80 040	—	—	—	2 160 140
Skotsk ”	514 150	255 550	—	—	—	769 700
Ialt Kg.	10 620 350	4 507 001	2 007 713	660 050	4 459 600	22 254 714

Aar 1888 Kg. 20 476 590, hvoraf norsk 12 577 364 Kg., 1887 22 172 353 norsk 13 559 980, 1886 22 265 824, norsk 12 971 799, 1885 Kg. 22 522 624, norsk 14 525 814.

Forholdet mellem Totalimporten og Indførselen fra hvert Land stillede sig saaledes:

Klasse.	1881.	1885.	1886.	1887.	1888.	1889.
	%	%	%	%	%	%
Norsk	71.36	64.50	58.26	61.15	61.42	63.72
Fransk	1.67	23.40	31.47	28.36	25.96	23.11
Islandsk	20.46	10.70	9.42	6 00	7.92	9.71
Skotsk	6.51	1.40	0.85	4.49	4.70	3.46

En nærmere Granskning af ovenstaaende Tabeller viser at Total Importen af Klipfisk til Nordspanien i det forløbne Aar har naaet det Kvantum, der under almindelige Forholde kan betragtes som det normale. At Tilgangen Aaret før var nedadgaende skyldes neppe nogen Aftagen i selve Forbruget, men maa tilskrives de ved Udløbet af Aar 1887 værende forholdsvist store Beholdninger samt det mindre franske Fiske. Med Hensyn til Kvantitet vedligeholder endnu den norske Fisk som det sees en fremragende Stilling. Som af ovenstaaende Procentberegning fremgaar udgjorde nemlig det norske Kvantum ifjor næsten 64 % af hele Indførselen. At den franske Konkurrence ikke har været saa vanskelig at holde som man frygtede for, fremgaar af det Faktum, at medens vor Import siden 1887 stadig har været i Stigende og nu næsten naar sin gamle Høide i 1881 og 1882 Aarene, gaar den franske jevnt nedover, idet den i de sidste 3 Aar har tabt næsten 9 %, efterat den i sin Tid paa 1 Aar steg med over 21 %. Dette er det Resultat hvortil en ved kunstige Midler opdreven Produktion kan føre. Det kan forøvrigt forekomme overraskende, at vor Vare med sit vis

å vis vore Konkurrenter mindre tiltalende Udstyr fremdeles øver en Tiltrækning, som Statistiken med sine talende Zifre viser den har for den spanske Konsument. I Virkeligheden kan man søge Forklaringen hertil i intet andet end en gammel ved stabile Handelsforbindelser oparbejdet Koutume i Forbindelse med en udpræget tilvant Smag i enkelte Indlandsprovincer. I de større Byer konsumeres en Ubetydelighed af den norske Vare; man holder sig her til det finere og smagfuldere skotske og færøisk-islandske Produkt. I de kastilianske Spiselokaler, de s. k. „Figones“, blandt den store Arbejderbefolkning og hos Galiciens Jordbrugere trives vor Vare godt, neppe af andre Grunde end gammel Vane og Prisbillighed. Det sidste er nemlig hernede et altopslugende Hensyn. Skulde derfor — og her fremtræder et for vor fremtidige Export faretruende Moment — den norske Klipfisk tabe den gunstige Stilling den indtager siden Aar 1871 eller ved Afsluttelse af vor første Handelstraktat med Spanien (senerehen gjentaget ved Traktaten af 1883 og Forlængelsen Aar 1887), eller, med andre Ord, hvis vor den 1ste Februar 1892 udløbende Traktat opsiges og derefter ikke fornyes, vil Følgen formentlig blive, at vi kommer ind under den spanske Tarif General; at vore Varer paalægges speciel kommunal Accise; at de besværlige og tids-spildende Oprindelses Certificater igjen adopteres; at Differential Systemet i sin Helhed appliceres, kort sagt — vor Skjæbne vil derved være saagodtsom afgjort. Med Undtagelse af Nyfiskpartierne udover Vaaren antages den norske Klipfisk saaledes som den med Hensyn til Kvalitet, Udseende og Smag nu i Aartier har presenteret sig, neppe at kunne naa udover de Gjennemsnitspriser, hvortil den gennem en Række af Aar er bleven afhændet. Vor Traktat giver ikke Spanien et saavidt Vederlag, at dette Land ikke med større Fordel skulde hente andetstedsfra sin saltede Fisk — en Vare, der i og for sig hører til dem, der med Tiden utvivlsomt vil blive afløst af andre mindre tarvelige Næringsmidler, bl. A. billigt Kjød*). Man bør derfor ingenlunde hjemme indvugge sig i den Forestilling, at vi saagodtsom monopolisere det spanske Klipfiskmarked, eller at vi indtage en saavidt dominerende Stilling, at denne ikke skulde kunne slaa over i sin Mod-sætning. Det er forøvrigt ikke her Stedet at indgaa paa en nærmere Udvikling af de mere eller mindre skjæbnesvangre Følger for vore Exportprodukter i sin Helhed af en Traktatopsigelse. Konsulatet har herom udtalt sig med mere Udførlighed i Skrivelse til Gesandtskabet i Madrid af 31te Oktober f. A.

Kvaliteten af den norske Klipfisk af 1889 Aars Fiske, der hidkom i det forløbne Aar, var alt andet end tilfredsstillende. Større Partier specielt Søndmørsk og Finmarks Vare kom hened i en saadan Forfatning, at den med den udover Høsten indtrængende fugtige Temperatur temmelig hurtigt tog Mid til sig. Spiren hertil var i Virkeligheden allerede nedlagt i Norge under den høist utilstrækkelige Tørring, som blev disse Partier tildel. Paa-ny maa man paa det alvorligste fraraade at forcere Afskibningerne udover

*) Konsulatet har i tidligere Indberetninger omtalt den til Spanien stedse stigende Import af tørsaltet Kjød, det s. k. „Tasajo“ fra Cuba, Buenos Ayres og Montevideo. I et ifjor Høst afholdt Møde af Handelskamret i Montevideo holdt den ved Republiken Uruguay akkrediterede spanske Minister et længere Foredrag, hvori han bl. A. drog tilfæls mod den enorme Import af fremmed, specielt norsk, Klipfisk til Spanien og indtrængende anbefalede forskellige Foranstaltninger sigtende til at udvide Trafikken mellem de gamle oversøiske spanske Kolonier og Moderlandet. Ministeren paa pegede bl. A. den store Toldforskjel mellem Klipfisk (P.tas 23.50 og P.tas 18.70) og saltet Kjød, der blot toldbelægges med P.tas 2.50 pr. 100 Kgr.

Sommeren. Alene til Bilbao ankom i August Maaned tilsammen 10 norske Klipfiskladninger. Den mindre livlige Efterspørgsel, som altid hersker ved denne Aarstid, nødvendiggjør nemlig en længere Lagring, der medfører Bedærvelse af Fisken og deraf følgende tabgivende Salg. Det er at ønske at det af „Selskabet for de norske Fiskeriers Fremme“ for indeværende Aars Storthing fremsatte Andragende om Bevilgning til Anlæg af en praktisk-videnskabelig Forsøgsstation i vore Fiskeriers Tjeneste maatte vinde Fremme. Programmet for dennes Arbeide sees ogsaa at skulle omfatte det kapitale Spørgsmaal om Muligheden af at forhindre Sopdannelsen. Vi har allerede hjemme paa dette Felt en Literatur af flere af vore fremragende Bacteriologer, hvis Erfaringer og praktiske Forsøg vel burde tages til Indtægt. Dr. Alexander Edington i Edinburg, der ogsaa har taget Klipfisksoppen under videnskabelig Behandling, giver efter nøiagtige Undersøgelser følgende praktiske Vink: 1) Vandet, som benyttes ved Klipfiskens Saltningsproces bør være saa rent som muligt, 2) rent Salt bør bruges (at opvarme Saltet forringer ikke dets Egenskaber), 3) Fisken bør efter Nedsaltningen tørres hurtigst muligt, 4) Boraxsyre bør anvendes ved Nedsaltningen, ikke mindre end 3 % i Forhold til Vandet.

Omfanget af Bundtefisk Forsendelserne fra Norge direkte til Spaniens Indland vil fremgaa af følgende Tabel:

	1885.	1886.	1887.	1888.	1889.
Via Bilbao Kg.	205 200	45 550	480 000	183 700	220 900
- Santander -	—	598 450	1 446 000	567 622	981 200
Ialt Kg.	205 200	644 000	1 926 000	751 322	1 202 100

altsaa en Forøgelse sammenlignet med 1888 af ca. $\frac{1}{2}$ Million Kg., hvorved dog maa tages i Betragtning den formindskede Totalimport i sidstnævnte Aar. Det synes forøvrigt at denne Forsendelsesmaade, der er den brugelige for Shetlands og den franske Fisks Vedkommende, ogsaa hos os mere og mere adopteres.

Af Rogn importeredes i 1889: Til Bilbao 855 Tønder, til Santander 300 do., til Gijon 2 600 do., tilsammen 3 755 Tønder mod i 1888 tilsammen 3 176 Tønder.

Sardinfisket paa den Cantabriske Kyst udfaldt i det forløbne Aar særdeles heldigt. Sardinene synes i alt større Grad at trække nedover mod den sydvest-franske og nordspanske Kyst.

Til Bilbao importeredes i 1889 142 Tønder Tran.

Da Henvendelser jævnlig sker til Konsulatet med Anmodning om Op-gave over de fornemste Klipfisk Importører og Forhandlere i Nordspanien, hidsættes en Fortegnelse for Bilbao, Santander, Coruna og Vigos Vedkom-mende. Da Valladolid er et af vore større Indlandsmarkeder turde det være af Interesse ogsaa for dette Sted at erholde en Opgave, hvorfor en saadan hidsættes.

Denne gjør idethele ikke Fordring paa Fuldstændighed, ligesaa lidt som derved konstateres noget om vedkommende Firmaers Anseelse eller Soliditet. Fortegnelsen er kronologisk.

Bilbao. Engrossister: Basterra & Hijos, Pedro Basterra y Cia, Hijos de Gurtubay y Cia. Hilario Lund y Clausen, Hijos de Gerardo Mowinkel.

Detailister: Miguel Agaola, Estéban Egnia, Laureano Salcedo, Rica Hermanos, Rufino Videá.

Santander. Z. M. Crespo y Cia, Federico Gomez, Vincente Gonzales, Hijos de Gurtubay y Cia, Matias Mowinkel, S. Regatillo y Cia, M. R. Rodrigo, E. Tonning, Ramon Torcida.

Cornua. J. M. Dalman, J. Perez Lopez, Maristany Hermanos, Pena y Cia.

Vigo. M. Barcena y Franco, Emilio Fabregas, Pedro Molins, José R. Prat, Lorenzo Semprun, Iuan Tapias.

Valladolid. Antonio Condles y Cia, Alonso Hermanos, Mateo Hermanos, Norberto Luenzo y Cia, Rodriguez y Mantes.

Sprit. Konsulatet har ved særskilt Skrivelse afgivet Indberetning om de formentlige Følger for vor Export af den under 21de Juni 1889 vedtagne nye spanske Spritskattelov. Ved samme nedsattes den ved den skjæbnesvangre Lov af 26de Juni 1888 paalagte specielle Konsumtionsafgift til Staten fra Ptas 75 til Ptas 25 pr. Hl. 60 % Alkoholgehalt. Stødet blev derved givet til Gjenoptagelse af den saagodtsom paralyserede Import af udenlandsk Sprit. Samtidig dermed tiltog den spanske Vinexport til Frankrig, idet store Opkøb af den nye Vin gjordes for fransk Regning i Rioja og Aragon Distriktet udover Høsten. Hvorvidt Ophævelsen af Differential Afgifterne i Samfærdslen mellem Italien og Frankrige vil lægge en Dæmper paa den spanske Vinexport er det endnu fortidligt at bedømme. Overhovedet er det vistnok med spændt Forventning de spanske Vinhandlere imødese Udfaldet af Overlægningerne inden det franske Deputerkammers Traktatkomité.

Til Bilbao importeredes i 2det Halvaar 1889 1 159 646 Kg. tysk og 14 895 Kg. svensk Sprit. Herværende Markedspriser er fortiden f. o. b. Bilbao Ptas 36 for superior og Ptas 38 à 39 for Extrafino.

Øl. Importen af norsk Øl til Bilbao udgjorde: 1886 208 Kasser, 5 241 Liter, 1887 438 Kasser, 11 133 Liter, 1888 385 Kasser, 9 703 Liter, 1889 398 Kasser, 11 079 Liter.

Det ifjor importerede Kvantum indførtes i sin Helhed fra Kristiania. Med Skib direkte fra Norge hidførtes 26 Kasser eller 555 Liter; Resten kom i Transit via Antwerpen og Hamburg. Sammenlignet med 1888 viser Importen en Forøgelse af 1 376 Liter. Det norske Øl synes med Held at udholde Konkurrencen med det tyske og hollandske Fabrikat.

Af norsk Aracpunsch importeredes til Bilbao via Antwerpen 12 Kasser eller 100 Liter mod 75 Liter Aar 1888.

Træmasse. Med direkte Skib importeredes til Pasages: fra Norge 1887 3 492 Tons, 1888 2 840 Tons, 1889 526 Tons. Fra Sverige 1887 100 Tons, 1888 200 Tons, 1889 263 Tons.

Større Partier norsk og svensk Træmasse transiteredes som sædvanlig via Antwerpen og Hamburg. I og omkring Tolosa koncentrerer sig Papirfabrikationen. En større Papirfabrik er i de sidste Aar sat i Virksomhed i Landsbyen Zalla pr. Balmaseda (Provindsen Vizcaya). Som Agent for Salg af Træmasse kan Konsulatet nævne Firmaet Petribena Hermanos og Ybarra, San Sebastian.

Import og Export. Ifølge Opgave fra herværende Toldkammer udgjorde Bilbaos Toldintrader Aar 1889 idethele Ptas 10 564 000, hvoraf falder paa toldpligtige Varer Ptas 9 194 000 og som Skibsafgifter Ptas 1 370 000. Hvilket Opsving Handelen og Skibsfarten paa denne Havn har taget kan man slutte deraf, at Aar 1876 beløb nævnte Indtægter sig til

henholdsvis Ptas 3 785 000 og Ptas 388 000 eller tilsammen Ptas 4 173 000, en Forøgelse paa blot 13 Aar af over det dobbelte.

Malm Exporten, der Aar 1876 blot beløb sig til 432 000 Tons, udgjorde ifjor tilsammen 3 902 000 Tons, altsaa næsten 4 Millioner Tons, hvoraf til udenlandske Havne 3 856 000 Tons. Hertil kom Exporten fra følgende nærliggende Havne: Dicidio (D. Iron ore Cy 67) 216 000 Tons; Saltacaballo (Cia Minera de Letares) 157 000 Tons og Povená 42 000 Tons, idethele altsaa 4 317 000 Tons Raamalm. Fra Jernværkerne i Floden Nervion exporteredes Aar 1889 idethele 120 000 Tons Rujern, specielt til Italien.

Det var kun at vente at denne forcerede Brydning og Export sluttelig maatte lede til en Knaphed i Tilgang, der begynder at blive alvorligt følelig, specielt under de stadigt opadgaaende Konjunkturer i Jern- og Staalindustrien. I den Historik over Vizcayas Jernindustri, som gaves i Konsulatets Aarsberetning for 1887, omtaltes bl. a. at saavel Krupp som Cockerill under Følelsen af en mulig Aftagen af Produktionen havde fixeret et vist Leverance Kvantum pr. Aar, for i den nærmeste Fremtid at være sikker paa disponibel Malm for sin Tilvirkning. Til Westphalen og Belgien gaar imidlertid blot ca. 30 % af Bilbaos samlede Export, medens England og Skotland konsumere de resterende 70 %. Bessemer- og Siemens Martins Metoderne kræve Malm af prima Sort, men dette synes nu hernede at blive alt vanskeligere at erholde. „Vena dulce“ er forlængst forsvunden; den røde Hematit, Campanil, er i Hænderne paa nogle faa Grubeiere, og af prima Rubio ere allerede Kontrakter afsluttede „en boca mina“, d. v. s. for Leverancer ved selve Gruben, for hele det kommende Aar til betydeligt forhøjede Priser mod ifjor. For Campanil forlanges og betales nu lige op til 12 sh. pr. Ton, en Pris, som ikke har været kjendt siden Aar 1873 eller umiddelbart før den sidste Karlistrig. I 1887 og 1888 stod Campanil ikke høiere end fra 6 sh. 10 d til 7 sh. 3 d à 7 sh. 6 d. Rubio sælges fortiden til 8 sh. 6 d à 9 sh., mod 6 sh. 6 d à 6 sh. 9 d ved samme Tidspunkt f. A. Med de stigende Mineral Fragter til England er det ingenlunde paa-faldende at Bilbao Malm, der Aar 1886 kunde leveres i Syd Walesk Kulhavns for 10 sh. 6 d, for Tiden noteres til 19 sh. à £ 1 pr. Ton ex ship Swansea & Newport. Hvis det forholder sig saa, at Gellivara Malmen kan leveres f. o. b. Luleå til 5 sh. 6 d, synes et særdeles fordelagtigt Felt aabnet for den svenske Malm til Afsætning i engelsk og skotsk Østkysthavn. Vistnok ere nye Malmfelt i den sidste Tid aabnede paa forskellige Steder i Sydspanien saavel som i Algier og paa Øen Elba, men disse antages langt fra at kunne tilfredsstille Behovet. For Algiers Vedkommende berettes saaledes, at hele Produktionen Aar 1890 ved Benisaf allerede er bortkontraheret for engelsk Behov.

De øvrige Exportprodukter er af liden Betydning. Hvede Udførselen fra Castilien via Bilbao, der i 60 og 70 Aarene var ganske betydelig, er nu med den amerikanske Konkurrence aldeles ophørt. Til England, Frankrig og andre Lande exporteredes af det herværende „Compania Vinicola del Norte de Espana“ mindre Partier Riojavin. En Exportartikel, der i de sidste Aar har taget sig op, er uvasket Uld og Fjær. Exporten heraf, der begyndte i 1887 med et Kvantum af 203 000 Kg., udgjorde i 1888 719 000 Kg. og steg i 1889 til ca. 1 600 000 Kg. eller ca. 23 000 Sække. Heraf udførtes til norske Havne med direkte Skib, henholdsvis 2 830, 8 695 og 8 255 Kg.

Havnen. Bilbaos Havn besøgte i Aar 1889 af følgende Antal Far-

tøier: 4 162 Skibe (3 558 Damp- og 604 Seilskibe) drægtige 2 296 933 Tons med en Besætning af 62 380 Mand mod Aar 1888: 4 068 Skibe drægtige 2 151 803 Tons og 59 253 Mand. Altsaa idethele en Forøgelse i 1889 af 94 Skibe og en Drægtighed af 145 130 Tons.

For at vise den enorme Udvikling Skibsfarten paa denne Havn i de sidste Aartier har taget, kan anføres. at f. Ex. Aar 1860 besøgtes Bilbao af blot 512 Skibe til en Drægtighed af 47 570 Tons.

Som Afslutning paa de indre Havnearbejder er i det forløbne Aar af Bilbaos Havnekommission fuldført Kaiarbejderne paa Flodens venstre Bred ved Uribitarte i Byens umiddelbare Nærhed. Istedetfor de tidligere benyttede 4 Træbrygger af hver 26 Meters Længde har man udfyldt Distancerne mellem samme, saaledes at der nu haves en ligeløbende samlet Kairække paa dette Sted af idethele 400 Meters Længde. Da ved Uribitarte Udløsningen af Trælast- og Klipfisk-Ladninger foretoges, er denne Kais Udvidelse til stor Lettelse og Besparelse af Tid for vore Skibe.

Kontraktørerne for Udførelsen af det i forrige Aarsberetning omhandstorartede ydre Havneanlæg har i det forløbne Aar været fuldt beskjæftigede med Forarbejderne til samme. Arbeidet med Konstruktionen af selve Grunden for Anlægget af den ene af de store Moloer paabegyndtes sidstleden Sommer og har været fortsat udover Høsten saalænge Veiret og Strømforholdene tillod det. Vanskelighederne for mere dybgaaende lastede Fartøier at passere Barren har i den senere Tid vist sig større end tidligere. Sagkyndige paastaa at Grunden hertil, foruden i Efterdønningerne fra et i Vinter mere end almindeligt oprørt Hav, turde være at søge i Resterne af endel paa den nordvestre Banke tidligere strandede Fartøier (hvoriblandt 2 i Bilbao hjemmehørende Bugserbaade), der har sat Flodvandet i større Circularbevægelse og derved indsnævret yderligere selve den navigable Kanal som fører ind til Indløbet ved Portugalete. For Størstedelen af de forenede Rigers Fartøier har dette imidlertid ikke væsentlig Betydning, da de i Almindelighed ikke deltage i den betydelige Kulimport og Mineraleksport paa Stedet, hvilken for største Delen foregaar under engelsk og spansk Flag med Dampskibe af stor Lasteevne og meget Dybgaaende. Fra Havnekommissionens Side gjøres imidlertid fremdeles Alt for saavidt muligt at forbedre Strømforholdene og lette Indseilingen.

I Aarets Løb er udkommet saavel et nyt Havne- som Lodsnings-Reglement for Bilbao. Et Uddrag af samme hidsættes til Veiledning for vore Skibsførere og andre Interesserede:

I. Havnereglement.

Art. 1. Skibenes Ind- og Udseilen over Baren dirigeres af Overlodsens (El Piloto mayor) fra det i Portugalete placerede Taarn ved Hjælp af Signalfag; et rødt for Indgaaende og et hvidt for Udgaaende.

Art. 4. Skibe, der skal forlade Havnen, kan iværksætte dette fra høist 2 Timer før Høivande; Skibe for Indgaaende fra Høivande indtil 2 Timer derefter.

Art. 5. Overlodsens fastsætter for hver Dag Maximum af Dybgaaende for Skibenes Ind- og Udgaaende, alt efter Vandstanden paa Baren.

Art. 8. Skibe med Bestemmelse for Bilbaos Havn skal tage Ordensnummer paa Semaforen etableret ved Punta Galea, i hvilken Hensigt Skibet, saasnart Semaforen er isigte, skal heise Nationalflag og sit internationale Kjendingssignal.

Art. 9. Lastede Skibe har Fortrinsret for de i Ballast kommende. Ligesaa Seilskibe, alt efter Tilstanden paa Baren.

Art. 10. Forsøg paa at bryde Ordensrækken uden speciel Tilladelse af Overlodsens, medfører for vedkommende Skib ikke alene Strafansvar, men ogsaa Erstatning for den et andet Skib forvoldte Skade.

Art. 12. Stedet for Fortøiningen bestemmes af vedkommende Sektions Adjutant. I Tilfælde af at Kaipads for Øieblikket mangler, fortøies midlertidig i Bøie i Floden eller i Bugten ved Axpe.

Art. 15. Tilladelse til Afseiling gives kun mod Forevisning af Toldudklaringscertifikat for Marinekommandanten eller vedkommende Adjutant. For at erholde Sundhedspas skal af udenlandske Skibe paa Marinekommandantens Kontor forevises Udklaringscertifikat fra vedkommende Consul.

Art. 17. Til Veiledning for de om Natten kommende og afgaaende Fartøier placeres en rød $\frac{1}{2}$ Minuts Blinklanterne paa Toppen af Taarnet i Portugalete med Lys i østlig Retning. Skibets ombordværende Lods skal give tvende Signalstød med Damppiiben som Tegn paa at Lyset er forstaaet. Saafremt dette Tegn ikke høres vil Lanternens Blinken gjentage sig indtil Skibet giver det ovenfor nævnte Tegn. Derefter vil Lanternen blive fæstet og Skibet kan begynde at gaa fremover. For at bestemme Styreretningen mod N. O. eller S. O. placeres en Lygte med naturligt hvidt Lys paa den ene eller anden Side af den røde Lanterne.

Art. 19. Naar Baren paa Grund af Veiret ikke er passabel og Skibes Ind- og Udgang maa nægtes, vil den røde Blinklanterne blive stillet med Lyset mod de ankommende og udgaaende Skibe 4 eller 5 Minutter, hvorefter det borttages.

Art. 20. 2 Timer før og 2 Timer efter Høivande vil Floden blive oplyst med elektrisk Lys fra Desierto til den nye Kais Endepunkt ved Portugalete, en Længde af $3\frac{1}{2}$ Kilometer.

Art. 22. Skibe, som ankomme om Natten, har at ankre i Flodens 4de Sektion.

Art. 23. Hverken Dag eller Nat maa den høieste tilladte Fart overstige 3 Mil pr. Time. Naar 2 Skibe mødes vil begge have at lægge Roret Bagbord.

Art. 24. Bugserbaadstjenesten er ikke obligatorisk. Kun i Tilfælde af Havarier enten paa Baren eller i Floden beordrer Marinekommandanten eller hans Delegerede Assistance af Bugserbaad for vedkommende Interesseredes Regning, og erlægges Betaling efter for saa Tilfælde fastsat Tarif.

Art. 28 til 31 giver nærmere Regler for Anvendelse af Kystlodsens og Havnelodserne for de 4 Sektioner, hvori Floden Nervion er delt.

Art. 32. Skibe, som haler til eller stikker ud fra Kaierne eller foretager en hvilken som helst Bevægelse i Floden uden at være i Besiddelse af den nødvendige Tilladelse eller uden at medhave Lods fra vedkommende Sektion, vil ifølge kgl. Res. af 21de Februar 1867 blive mulktet med det dobbelte af, hvad der efter Tariffen bliver at erlægge for den foretagne Handling, hvilken Mulkt vil blive ilagt af Marinekommandanten. Desuden gjøres Skibet ansvarligt for muligens forvoldt Skade paa Havnearbejderne eller paa andre Skibe.

Art. 37. Hvis det paa Grund af stærk Vind eller Strøm ansees nødvendigt at Skibene forstærke sine Fortøininger, vil et blaåt Flag blive heiset paa de respektive Havneadjutanters Kontorer.

Art. 43. For hver Losning eller Ladning af Ballast, hvortil Tilladelse maa ansøges hos Marinekommandanten, betales P.tas 2.50 til Havnepolitiet for Vagthold.

Art. 45. Alle i Floden fortøjede Fartøier skal om Natten fra Skum-

ringstiden til Daglysningen udhænge paa Fokkemasten eller anden bekvem Plads forud en Lanterne med rundt naturligt Lys 6 Meter over Dæk og med mindst en Mils Synsvidde. En lignende Lanterne bliver at udhænge 1 à 2 Meter over Agterenden.

Art. 46 til 60 giver Regler om Anvendelse af Lægtære samt Passagerbefordringen paa Floden.

Art. 62. Det er forbudt at udkaste Aske, Ballastrester eller Affald i Floden. Alle saadanne Sager bliver at bringe fraborde og henlægge paa de dertil bestemte Steder.

Art. 65. For Overtrædelse af ovenstaaende Regler har den Skadegjørende, foruden at udrede Erstatning, at erlægge den Mulkt, der af Marinekommandanten fastsættes.

II. Lodsreglement.

Art. 1. Alle saavel Kyst- som Flodlodsning vedrørende Sager sortere direkte under Marinekommandanten.

Art. 2. For at veilede Skibene over Baren er beskikket tvende Overlodser. Den ældste af disse er Lodsernes umiddelbare Chef.

Art. 5. Lodserne kunne benytte til Tjenesten enten Steamlaunches eller større Baade. Disse skulde gaa ud for at møde Fartøjerne mindst saa langt, at de ligge udenfor en Linie, der tænkes trukken fra Castro Urdiales til Cap Villano.

Art. 8. Foruden Indseilingslodserne er der for Tjeneste i Flodens 1ste, 2den og 3die Sektion Lokal- og Fartøinings-Lodser. Disse skulle lodse Skibene i selve Floden og vare tilstede ved Fortøining og Loskastning.

Art. 9. Lokallodserne skulle ved Indseiling i Floden 4de Sektion ved Portugalete overlade Resten af Lodsningen til Kystlodserne.

Art. 13. Vedkommende Skibsførere, Redere eller Konsignatærer have i Tilfælde af Forsømmelse af et eller andet i Tjenesten fra Lokallodsernes Side at indgive Klage til vedkommende Sektions Adjutant, som enten selv irrettesætter Lodserne eller anmelder Sagen for Marinekommandanten.

Art. 16. Enhver Lods er forpligtet til at yde Tjeneste, naarsomhelst saadan forlanges af Skibene og skal, selv om ikke Lodssignal heises, i Tjenestens Medfør nærme sig indløbende Fartøier.

Art. 17. I Tilfælde af Skibsførernes Vægning ved at modtage den første sig meldende Lods skal dobbelte Lodspenge erlægges.

Art. 18. Indseilingslodserne skulle altid have med sig en legaliseret Kopi af sin Bestalling som Kyst-, Bar- eller Havnelodse. Dette Dokument har Lodsens at forevise Skibsføreren ved Ombordkomsten. Ligeledes har de at overlevere Kapteinerne paa Fartøier, der første Gang ankommer til Bilbao, et Exemplar af Havnereglementet og et lignende af nærværende Lodsreglement, forat vedkommende Skibsførere kan gøre sig bekendt dermed. Lodserne skulle desuden mundtlig afgive de til Forstaaelsen af Reglementerne nødvendige Forklaringer isærdeleshed med Hensyn til Paabud om ved Observeringen af Semaforen paa Punta Galea at heise Nationalflag og internationalt Kjendingssignal for derved at kunne faa det Ordens Nummer, som gives dem fra Semaforen for Indseiling over Baren. Dette Nummer bliver, naar det er forstaaet, at heise paa en af Skibets Mastetoppe. Uden dette Ordensnummer vil Skibet blive nægtet Indseiling.

Art. 19. Hvis Føreren paa et Skib, som har Lods ombord, undlader at opfylde et hvilket som helst Paabud, der findes foreskrevet i de af Lodsens Føreren overleverede og nærmere forklarede Reglementer, skal Lodsens strax nedlægge Protest og ved Ankomsten til Land rapportere det Skete til Over-

lodsens, som paa sin Side indgiver den nødvendige Rapport til Havneauthoriteterne. Disse kunne derefter, hvad enten Kapteinen Overtrædelse af Reglementet angaar Ordensnummeret for Overseilen over Baren eller et hvilket som helst andet Paabud, alt efter Sagens Prov ilægge Kapteinen en Mulkt. Mulktens Størrelse vil staa i Forhold til den skede Overtrædelse; er nogen Skade derunder foranlediget, vil Kapteinen gjøres ansvarlig for samme.

Art. 21. I Portugalet er oprettet et Bureau, der bestyres af Bilbaos Kystlodse og staar under Overlodsens Tilsyn. Til dette Bureau skal Skibsførerne eller vedkommende Konsignatører henvende sig for at bestille Lodser og for at erholde andre Oplysninger, de maatte ønske. Bureauet skal ogsaa være et Mellemed mellem Skibsførerne og vedkommende Konsignatører.

Art. 22. Hver Lods skal være i Besiddelse af en Talonbog med Text paa Spansk, Fransk og Engelsk, forat Skibsførerne kan udfylde og undertegne samme som Bevis for udført Lodsning. Hvis en Skibsfører skulde nægte at udfylde og undertegne Talonen, skal Lodsens ved Ilandkomsten underrette Overlodsens derom, forat denne kan dømme i Sagen. Hvis der af Undersøgelsen resulterer, at Lodsens rigtig har betjent Fartøjet og for tjent sit Tilkommende, udfylder Overlodsens Talonen og autoriserer Betalingen.

Art. 24. Enhver Lods, som assisterer et Fartøj ved Indseilingen, har Fortrinsret til Udlodsning, saafremt ikke nogen begrundet Klage over Lodsningen ved Ankomsten er indgivet af Skibsføreren. Vedkommende Lods er berettiget til at overdrage Udlodsningen til anden Indseilingsplads. I Tilfælde af Overdragelse skal Skibsførerens Indvigelse indhentes, i modsat Fald skal det indberettes til Overlodsens, som da har at beskikke en anden Stedfortræder.

Den Lods, som præsenterer sig ombord som stedfortrædende ved Udlodsningen, skal medhave et Papir, indeholdende Substituentens og Substituentens Navne, legaliseret af Overlodsens, hvilket Papir skal overgives til Skibsføreren.

Art. 26. Hvis en Skibsfører ikke sender Bud i rette Tid for at erholde Udseilingslods og paa Grund af beleiligt Høivande eller anden Grund benytter en Lokallods til Lodsningen til Portugalet og der optager Udseilingslodsens, skal han betale denne, som om han havde lodset Skibet fra Afseilingspladsen foruden at betale Lokallodsens hans Tilkommende for den Strækning han har lodset.

Art. 27. I alle Tilfælde af Grundstødning eller anden Skade i Floden foranlediget ved at Skibet ikke har fulgt Lodsens Forskrifter bliver Skibet alene ansvarlig; ligesaa ved Tab af Høivande. Skibsføreren maa desuden betale Lodsens efter Tariffen, hvilket ogsaa vil blive Tilfælde, naar Kapteinen, omendskjönt Lodsens paa Grund af Skibets Dybgaaende eller anden Aarsag fraraader Skibets Afseiling, alligevel paastaar at ville afgaa.

Art. 28. I Tilfælde af at et Skib ved Lodsens aabenbare Forsømmelighed ikke kommer ud ved den bestemte Høivandstid eller lider nogen som helst Skade ved dennes Feil, skal Vedkommende øieblikkelig suspenderes fra Tjenesten, og Skibet er ikke pligtig nogensomhelst Lodsbetaling. Der skal derefter skrides til nøiagtig Undersøgelse af Lodsens Forhold.

Art. 30. Ethvert Skib, som forsøger at seile ind eller forlade Havnen, saasom denne ikke er navigabel, udsætter sig for total Forlis samt for i længere Fremtid at gjøre Passagen ind og ud utilgængelig. Skibet paa lægges i saa Tilfælde indtil høieste Mulktbeløb, nemlig Ptas 2 500, saafremt det kommer uskadt fra Forsøget. Indtræffer Havari, er det ansvarlig for al Skade.

Art. 31. Hvis et Fartøi forcerer Baren i Uveir, endskjøndt Havnen da er lukket og Lodserne ikke udgaa, vil, da Humanitetshensyn gaa over ethvert andet, Overlodsens fra Taarnet i Portugalete have at give de nødvendige Signaler for Styringen, ifald Fartøiet skulde komme i en kritisk Stilling. Ligeledes vil der findes en Veiledningsbaad tilstede, for i For- ening med Signaler at medvirke til en lykkelig Indseiling. Veilednings- baaden fører rødt Flag med Bogstaverne P. M. i hvidt. En anden Baad med Lods vil være tilstede i Nærheden af Veiledningsbaaden for at borde Skibet saa snart som muligt og lodse det op til den bestemte Ankerplads.

Lodsens, som i saadant Tilfælde assisterer Skibet, har Ret til at for- lange Afgift udbetalt, som om han var kommet ombord udenfor Baren.

Art. 33. Hvis et Fartøi med Destination for Bilbaos Havn tager Ind- seilingslods ombord ude paa Havet, og siden af en eller anden Aarsag ikke effektuerer Indseilingen 36 Timer derefter, regnes Lodsafgiften i Overens- stemmelse med Tarifens Bestemmelser, saafremt Skibsføreren ønsker at beholde Lodsens ombord. Hvis Skibsføreren foretrækker at ilandsætte ham, skal han landsætte ham for egen Regning. Den landsatte Lods har des- uden Fortrinsret til Indløsningen, saafremt han da er tilstede, og hvis han ikke har givet Grund til Klage i sin Optræden ligeoverfor Kapteinen.

Art. 34. Alle Skibe, der overstiger 50 Registertons, ere nødte til at tage Lods for sin Ind- og Udseiling over Bilbaos Bar. Uanseet Drægtighed ere alle fremmede Skibe forbundne til at benytte Fortøiningslodser. Skibe, bestemte til 2den Sektion eller Olaveaga, skulle i alle Tilfælde tage Lokal- lods, under hvis Ledelse de fortsætter Videreseilingen og Fortøiningen.

Art. 37. Hvis en Skibsfører af hvilkensomhelst Grund klager over en Lods og ikke er tilfreds med Overlodsens eller Sektionsadjudantens Dom, men overgiver Sagen i Marinekommandantens Hænder, og denne efter Un- dersøgelsen finder Klagen ubegrundet, skal Skibsføreren som Erstatning for Tidspilde betale Lodsens, hvis det er en Indseilingslods, 10 Pesetas, og hvis det er en Lokallods 5 Pesetas pr. Dag, saalænge Undersøgelsen paagaar.

Faste Skibsudgifter i Bilbao. Da der oftere indløber Fore- spørgsler til Konsulatet om Størrelsen af de faste Skibsudgifter i Bilbao, og da disse i de senere Aar eller siden Konsulatets Aars Rapport for 1885, hvori de for første Gang indtoges, er undergaaet endel Modifikationer, hidsættes her nedenfor en mere fuldstændig Opgave til Veiledning for vore Rederier og Skibsførere:

A. Lodspenge for ind- og udgaaende Fartøier:

1. For Underretning om hvor mange Fod Vand, der er paa Baren (betales kun af Seilskibe)	P.tas.	6.25
2. Til Overlodsens (Piloto mayor)	"	9.20
3. " Lodsens pr. spansk Fod af Dybgaaende	"	2.50
4. For Lodsbaaden betaales alt efter de forskjellige Ankerpladse i Havnen saaledes:		

Fra Søen til Portugalete, Sestao og Floden Cada- guas Udløb (obligatorisk) om Dagen	"	25.00
Fra Portugalete til Disierto (frivillig) om Dagen	"	20.00
do. " Bilbao — — — —	"	37.50
" Søen til Portugalete & Sestao om Natten	"	37.50

B. Toldpapirer for ind- og udgaaende:

For Skibe i Ballast	"	9.00
" do. med Ladning	"	15.00 à 20.00
C. Havnetelegram efter Lods og Tougbaad	"	4.50

D. Søprotest, almindelig	Ptas	12.60
do., extra	"	15.00 à 25.00
E. Tougbaadspenge for Ind- og Udgaende efter Akkord; ellers:		
Fra Søn til Portugalete pr. Reg. Tons	P.tas	0.62
" — " Desierto " " —	"	0.75
" — " Zorroza & Olaveaga pr. Reg. Tons	"	0.87
" — " Bilbao " " —	"	1.00
F. Havneafgifterne for al Last fra Europa ere P.tas 1.25 pr. Ton død		
Vægt til Toldboden d. v. s. regulære Havneafgifter, og andre P.tas 1 25 pr.		
Ton d. V. ekstraordinært Tilskud til Havnearbejderne i Floden Nervion,		
undtagen for Kullast, i hvilket Tilfælde der betales P.tas 0.25 til Toldboden		
og P.tas 0.25 til Havnearbejderne. Skibe, kommende med Last fra Amerika,		
betale P.tas 2.50 pr. Ton d. V. til Toldboden, andre P.tas 2.50 pr. Ton d.		
V. til Havnearbejderne.		

Skibe, der afgaa med Last til europæiske Lande, have at erlægge: For Generalcargo: P.tas 1.25 pr. Ton, d. V. (P.tas 1.00 til Toldboden og P.tas 0.25 til Havnearbejderne). For Minerallast: P.tas 0.75 (P.tas 0.25 til Toldboden og P.tas 0.50 til Havnearbejderne).

Skibe, der afgaa med Last til Amerika, have at erlægge: For Generalcargo: P.tas 2.25 (P.tas 2.00 til Toldboden og P.tas 0.25 til Havnearbejderne), og for Minerallast: P.tas 1.00 (P.tas 0.50 til Toldboden og P.tas 0.50 til Havnearbejderne).

G. Mæglercourtagen er P.tas 0.37½ pr. Reg. Tons for Seilskibe; for Dampskibe betales med en rund Sum P.tas 100.00. Commisionen ved Fragtslutninger er 2 % til europæiske og 5 % til amerikanske Havne.

Alfred Kirsebom.

Breslau.

Den mangesteds fremsatte Mening, at allerede 1889 vilde bringe et Tilbageslag i de gunstige Næringsforhold har ingenlunde bekræftet sig; deres Udvikling var stedse fordelagtig uagtet heftige og ofte gjentagne Modvirkninger, hvortil især maa regnes Strikkerne. Af disse blev især Bjergværksindustrien rammet. Uventet sat i Scene i Mai i Westphalen, forplantede den sig strax til dette Konsulatdistrikts Bjergværksejere, hvor den delvis førte til beklagelige Udskeielser, men dog ikke varede længe, efterat Regjeringen og den offentlige Mening havde stillet sig ved Siden af den da endnu maadeholdne Bevægelse. Ogsaa senere paa Aaret gjorde andre Strikebevægelser sig gjældende, men første kun til delvise og forbigaaende Arbeidsnedlæggelser. Ialfald blev ikke blot Bjergindustrien, men formedelst Kulmangelen ogsaa alle andre Brancher ganske følelig truffet, og naar Bjergindustrien alligevel kan opvise gode Resultater, beviser dette dens fortiden iøvrigt endnu udmærkede Stilling.

Ogsaa paa Bankfaget øvede Situationen paa Bjergmarkedet direkte og indirekte en temmelig betydelig Indflydelse. Thi ligesaa animerende som Værkernes Prosperitet maatte virke paa deres Aktiers Kurs -- hvori Forretningen naaede et enormt Omfang — ligesaa hemmende maatte Strikkerne, eller alene Rygterne derom, gjøre sig gjældende paa Kursbevægelsen. Uagtet heftige Tilbageslag forblev Grundtendentsen stedse fast. Heller ikke

kunde den i Aarrækker exempelløse, mod Aarets Slutning indtrædende Fordyrelse af Pengene forandre noget heri. Rigsbanken satte i Oktober sin Diskontosats op til 5 %, medens for Børsøiemed i det sidste Kvartal maatte betales 10—15, eller endog 25 %. Bankerne sluttede Aaret 1889 med gunstige Gevinstzifre og har for at møde den stigende Omsætnings Krav, i stor Udstrækning forøget sine Aktiekapitaler. Den solide Fondsforretning maatte træde noget i Baggrunden under de herskende Forhold.

Textil- og Spindeindustrien udviklede sig paa en rolig, ret tilfredsstillende Maade videre, uden at mærkeligere Forhold gjorde sig gjældende. Det samme gjælder Porcelæn- og Glasindustrien, der kunde opnaa bedre Priser. Uldforretningen og Klædeindustrien kan opvise et normalt Aar. Ogsaa Rederiforretningen florerede, og en Konvention af Oderskipperne sikrede lønnende Udbytte. Maskinbygningsindustrien vandt selvfølgelig ved de andre Industriers Opblomstren. Den tør ogsaa fremdeles vente en gunstig Udvikling. Den kemiske Industri arbejdede med ret god Nytte, hvilket ogsaa gjælder Cementindustrien, skjøndt her Forretningen synes at være noget roligere. Bryggeribedriften led stærkt ved høie Materialpriser, og en ugunstig regnfuld Sommer. Sukkerindustrien skadedes haardt ved den fra Magdeburger Sukkerbørs udgaaende Katastrophe. Den af det derværende corner svindlerisk opskruede Kurs sank efter det første Fald inden kort Tid til et Punkt, hvorved alene den rationelle Fabrikation kunde svare Regning, især da Roekvaliteten i den forløbne Sæson ingenlunde var god. Spritindustrien arbejdede normalt med det bedste Resultat.

For Landbruget var det forløbne Aar meget slet. Vedvarende Tørre skadede meget Høsten, især Halmfrugterne, og heller ikke kunde de betydelig stigende Priser paa alle Produkter give et tilsvarende Ækvivalent for Høstens Udfald; derimod var Høsten af Rodfrugter fortrinlig.

Medens 1889 saaledes i økonomisk Henseende kan betegnes som i det Hele fordelagtigt, betegnes det i den Grad ved Opblomstringen og Udbredelsen af det sociale Spørgsmaal, at det almindelige Erhvervsliv allerede i den nærmeste Tid turde blive stillet foran uvante Vanskeligheder. Det nybegyndte Aar viser allerede i sit korte Forløb mange Symptomer til en Skjærpelse i denne Retning, som derfor lader slutte til en sandsynligvis ikke gunstig Indvirkning paa den økonomiske Virksomhed.

von Wallenberg-Pachaly.

Lima.

Der ankom til Callao to norske Skibe dr. 2 067 Tons med Ladning fra fremmede Lande. Fragt £ 2 600. Begge afgik i Ballast til fremmede Steder. Erlagt Konsulatafgift Kr. 131.22. Der ankom 1 svensk Skib dr. 604 Tons.

Siden min sidste Rapport har Peru havt Fred og i denne Tid har Landet under General A. A. Cáceres konstitutionelle Regjering kun langsomt kunnet reise sig fra den ulykkelige Tilstand, der herskede paa Grund af Krigen med Chili og de deraf flydende Tab. Da Regjeringen var i stor Forlegenhed formedelst Mangel paa finansielle Hjelpekilder, og samtidig var berøvet Indtægten af Guano og Salpeter, havde den ingen anden Udvei for at skaffe Penge til Krigens Fortsættelse end at forøge Udstedelsen af Papirpenge, saa at den nye Emission sammen med den tidligere tilsidst udgjorde

omtrent 120 Millioner Dollars. Efter Fredens Afslutning var Landet uden Kredit og med meget smaa Midler til at opfylde alle sine Forpligtelser. Embedslønningerne betales ikke, og Statskassens slette Tilstand foringede daglig mere Papirpengenes Værdi, som tilsidst faldt til 120—150 Soles Papir for 1 Sol Sølv. Denne Tingenes Tilstand bragte Panik i Folket, og paa engang blev over hele Landet Papirpenge tilbagevist af Enhver. Da Regjeringen ikke havde det i sin Magt at gjøre Noget til Fordel for Seddeludstedelsen, overlod den denne til dens egen Skæbne, og Sølvmyntfoden blev atter etableret med Udelukkelse af Papir. Ulykkeligvis er denne Fordel for Landet kjøbt med store Tab for alle Ihændehavere af Papirpenge, og dette har forårsaget stor Ulykke for Mange.

Kongressen i 1889 gav en ny Lov om Konversion og Betaling af den nævnte Emission efter et Forhold af 15 Soles Papirpenge til 1 Sol Sølv, men betalt i Certifikater, til hvilke skulde svare et synkende Fond af 1 % og Rente 1 % aarlig. Konversionen er allerede begyndt, men de Beløb som er bevilget hertil indflyder meget sent, saa at Operationen vil tage meget lang Tid og kun lidet hjælpe paa Besiddernes Stilling, hvorhos disse paa sin Side er meget uvillige til at bytte det ene Papir med et andet.

Det vigtigste Skridt, som den nuværende Regjering har taget, er den nu sluttede Kontrakt med Eierne af de peruvianske (europæiske) Statsobligationer, hvorved hele denne Del af Gjælden afgjøres ved at Obligationshaverne for egen Regning for 66 Aar overtager alle Landets Jernbanelinier og derhos erholder 3 Millioner Tons Guano og store Koncessioner (Overdragelse) af Land for Kolonisation og en stor Mængde Gruber. Det Fordelagtigste ved denne Kontrakt vil være, dels, at Peru nu er fri for al udenlandsk Gjæld og har gjenoprettet sin Kredit, og dels, at Jernbanelinierne under engelske Huses Bestyrelse vil blive fortsat saalangt behøves for at gjøre dem mere produktive, og endelig, at Spørgsmaalet om europæisk Indvandring endelig vil paa en lykkelig Maade blive løst til dette Lands Fordel. I Forventning af en bedre Æra for Peru er der givet flere Love til Beskyttelse af Industri og Bjergværker; de sidstnævnte er talrige og meget rige paa Guld, Sølv, Kviksølv, Kobber, Bly og Kul samt kræve kun nødvendig Driftskapital for at blive en sand Kilde til Rigdom. Flere europæiske Selskaber er allerede begyndt at drive dem og mange andre ventes snarlig at ville komme efter. Med disse Udsigter haaber man med Grund, at Handelen i det Hele vil tage et afgjørende Fremskridt. Desværre har vi endnu ingen paalidelig Statistik, men Indførselen har vist endel mere Virksomhed.

For den udenlandske Skibsfart kan tidligere Aars Virksomhed ikke gjenvindes. Dog kunde i en Henseende de forenede Rigers Skibe høste Udbytte, nemlig ved nu at passe paa den gunstige Leilighed til at faa Guanofragter. Under Afslutningen af Kontrakten med Obligationseierne blev Chilis Regjering efter Paatryk af flere europæiske Regjeringer drevet til at udlevere de nævnte Kreditorer alle de Guanoleier, der var taget fra Peru men tidligere pantsat til dem. Al denne Guano maa afskibes i Løbet af 8 Aar af det engelske Selskab, som i Henhold til den afsluttede Kontrakt er dannet i London.

Det er noksom bekendt, at de forenede Rigers Skibe har afleveret sine Guanoladninger i ualmindelig god Tilstand i Afladningshavnene, hvorefter de har været befragtet fortrinsvis af flere af de tidligere Modtagere af Guano. Dette kunde nu anføres for at erholde Fragter, der blive at slutte i London. Jeg sender i Korsbaand Kontrakten med Obligationseierne og flere Dekreter i samme Anledning.

Gmo Lembeke.

Messina.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Lire.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	4	1 336	-	-	4	1 336	-	-	39 000
„ andre Lande til Hoved- stationen	5	2 657	5	1 675	10	4 332	-	-	45 500
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	24	14 428	58	29 746	82	44 174	-	-	118 000
Ialt	33	18 421	63	31 421	96	49 842	83	46 673	202 500
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Vicekonsuls- stationerne	40	23 564	-	-	40	23 564	-	-	650 000
„ andre Lande fra Hoved- stationen	8	3 563	5	1 766	13	5 329	-	-	40 250
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	35	17 159	9	6 916	44	24 075	-	-	258 200
Ialt	83	44 286	14	8 682	97	52 968	85	49 920	948 450

Af svenske Skibe ankom 18 dr. 10 130 Tons.

Aarsberetning for 1889.

Skibsfarten. Til Messina Konsulatdistrikt ankom i det forløbne Aar (1889) 114 svenske og norske Fartøier, nemlig:

Til Messina 16, Augusta 2, Catania 19, Girgenti 6, Licata 7, Milazzo 2, Palermo 8, Riposto 2, Siracusa 3, Terranova 1, Trapani 48, tilsammen 114, imod i 1888 112, i 1887 177, i 1886 205.

Altsaa har Skibsfarten paa Sicilien i 1889 omtrent holdt sig paa samme lave Standpunkt som i Aaret 1888. Den gamle Trafik med norske Dampskibe i „timecharter“ for Transport af Vin mellem Sicilien og Frankrig er fuldstændigt ophørt, og desværre er Chancerne for en snarlig Gjenoptagelse heraf yderst smaa.

En stor Del af Fisketransporten fra Norge hertil foregik gennem fremmede Dampskibslinier, navnlig via Hamburg og Hull, og ligeledes foregik Indførselen af Trælaster fra Sverige til Messina gennem engelske Dampere, via Hull for Størstedelens Vedkommende.

Af her betalte Udfrakter kan eksempelvis anføres følgende: Svovl fra Catania, Girgenti og Licata til de forenede Stater 7 sh. pr. Ton som Ballast for de store Frugtdampere, forresten op til 27 sh. for mindre Dampskibslaster til New-York. Til Charleston 12 sh. pr. Ton. Til England (Bristol) 9 à 10 sh., og til Østersøen 13 sh. pr. Ton. Frugtkasser herfra til Triest 75 c. til 1 fr.

Kulfrakterne fra England til Palermo og Messina 9½ à 10 sh.

I den oversøiske Svovltrade deltog ikke nogen af de forenede Rigers Fartøier, og med faa Undtagelser heller ikke i Frugtfarten. Henimod Aarets Udgang blev 3—4 norske Jern- og Trædampskibe paa 300 à 350 Reg. Tons fra Bergen og Stavanger befragtet paa timecharter for 250 à 300 £ pr. Maaned samt fri Kul og Havneafgifter. Disse Baades Virksomhed falder altsaa først i indeværende Aar. Særdeles skikket for Farten fra Siciliens Østkyst til Genua, Venedig og Triest er netop de billige Trædampskibe paa 300 à 350 Reg. Tons, i hvilken Fart Skibene lider ringe Skade om Vinteren, og paa samme Tid kunne gjøre gode Remisser til Rhederne.

Siciliens Handel. Samme Stilhed som i 1888 herskede ogsaa i forrige Aar i Forretningerne paa Sicilien. Vinhandelen — og som Følge deraf ogsaa Vintransporten, hvori vore Dampskibe tog en saa livlig Del for 3—4 Aar siden — er fremdeles lammet grundet Afbrydelsen af Handels-traktaten mellem Frankrig og Italien. Det synes dog, som om Tegn paa Forbedring i disse Forhold er indtraadt, idet de i Sagen Interesserede nu synes at have faaet Øinene op for den Kjendsgjerning, at ingensomhelst Imødekommenhed er at vente fra Frankrigs Side, hvor Protectionisterne nu fuldstændigt fører Ordet i Kammeret, selv nu efter at Italienerne har gjort det første Skridt ved fra dette Aars Begyndelse at ophæve den saakaldte Differential-Told paa Frankriges Produkter. Efterat dette saaledes er blevet klart for dem, indser Vinproduktører og Vinhandlerne, at det ikke nytter længere at producere Vine blot tjenlig at blandes med de franske Bordeaux-Vine, men at de maa befitte sig paa en bedre Tilvirkning af de sicilianske Vine med andre Markeder for Øie, og lidt efter lidt vil Exporten af godt tilberedte Vine, tjenlig for alle Markeder, træde i Stedet for de simplere Kvaliteter, der kun fandt Afsætning til Frankrig.

Siciliens Oliehøst var ifjor slet, som overalt i Italien med Undtagelse af Gioia Tauro.

Frugthøsten lod ogsaa meget tilbage at ønske, grundet Sygdom paa Citron- og Appelsintræerne.

Udbyttet af Salthøsten var rigelig paa Sicilien, og Priserne derfor moderat. Hele Produktionen kan anslaaes til 325 000 Tons, hvoraf alene for Trapanis Vedkommende 250 000 Tons.

Hvad Mellemandshandelen mellem de forenede Riger og Sicilien angaar, var den heller ikke særdeles livlig, naar undtages Salthandelen med Trapani. Af Stokfisk ankom hertil ialt 1 700 000 Kilos, eller omtrent samme Kvantum som i 1888.

Tilfældigheder, saasom Pris og Kvalitet, kan til næste Sæson igjen bringe Importen heraf betydeligt op. Den Omstændighed, at ingen Nordmand eller Svenske findes etableret paa Sicilien, som Kjøbmand for vore hjemlige Produkter, samt den store Forsigtighed, som maa anvendes ligeoverfor Kjøbere og Agenter her paa Pladsen, som overalt paa Sicilien, bidrager naturligvis meget til at hemme Forbindelserne, og maa Konsulatet fremdeles fraaade Kreditgaven til optrædende nye Liebhabere. Især fraaades Indgaaen paa Betaling eller delvis Betaling ved Varernes Ankomst, da denne Klausul i de fleste Tilfælde kun har Chicaner og Pengetab for Afsenderen til Følge.

Klipfisken var ifjor for kostbar til med Held at kunne importeres hertil. Kun i Aar, hvor Prisen paa denne Vare i Norge er moderat, kan man tænke paa at fortrænge den newfoundlandske, hvoraf her forbruges store Kvanta. Fra Sverige importeredes til Trapani en liden Ladning Træløst, ligeledes indtraf her et Parti pr. direkte Dampskib. Via Hull ankom ca.

100 Std., og overstiger hele Indførselen af svensk Trælaster til Sicilien neppe 300 Std. Indførselen af Blokis fra Norge har desværre ikke kunnet holde sig, og den artificielle Is synes fuldstændigt at have fortrængt den naturlige, trods dennes Overlegenhed hvad Kvalitet angaar. Svensk Jern tilførtes muligens ad indirekte Vei, men visselig i smaa Kvanta.

Svovl og Frugt udskibedes til de forenede Riger i ikke ringe Maalestok, men i Mangel af nogen ordinær svensk eller norsk Dampskibslinie foregik Udførselen mestendels med fremmede Nationers Dampere, hvorfor ingen endog tilnærmelsesvis rigtige Ziffre kan angives. Saltudførselen fra Trapani var som oven berørt særdeles livlig grundet den moderate Pris, medens sandsynligvis Priserne paa Salt i Spanien og Portugal har været høie. Udskibningen fra Trapani stillede sig for hvert af de forenede Riger som følger:

Til Sverige 7 Seilskibe og 1 Dampskib, hvilke tilsammen lastede ca. 3 500 Tons Salt = ca. 30 000 Tdr. à 140 Liter; til Norge 3 Seilskibe og 35 Dampskibe, hvilke tilsammen lastede ca. 40 000 Tons Salt = ca. 350 000 Tdr. à 140 Liter.

Gjennemsnietsprisen var Lire 4.50 pr. Salma eller ca. Lire 9 pr. Ton, medens Cagliari-Salt, kjøbt i Trapani, stillede sig fra Lire 10 til Lire 12 pr. Ton à 1 000 Kilos. Størsteparten af disse Fartøier bragte Saltet hjem for Rederiernes Regniag, hvorfor ingen precise Angivelser af Fragt kan gjøres. Det tør dog antages, at den opseilede Fragt fra Trapani til Sverige beløber sig til ca. 80 000 Lire og til Norge ca. 650 000 Lire. Til Trapani ankom de fleste Fartøier i Ballast efter at have losset Fiskevarer i andre Steder i Italien eller Trælaster i forskjellige Middelhavshavne.

Konsulatets Bistand benyttes jævnlgt til Renseignements over Personer, til Indfordring af Differencer og til Bilæggelse af Tvistemaa. Megen Tilfredsstillelse havde Konsulatet i det forløbne Aar ved at have kunnet bilægge en Proces, der svævede siden Aaret 1888 i Syracus mellem den norske Damper „Tyr“ og den engelske Lystkutter „Chevy Chase“. Uagtet den Erstatning, som blev indrømmet den norske Damper for ydet Assistance og for lidt Skade under Hjælpen, ikke var saa stor som ønskeligt kunde være, saa kan man være overbevist om, at Resultatet af en langvarig Proces vilde være blevet negativt for „Tyr“ Rhedere; thi selv efter vundet Proces vilde utvivlsomt Omkostningerne have opslugt Erstatningen og mere til. Da desuden Kutteren var blevet aldeles ramponeret af Damperen, saa var „Tyr“ Rhedere særdeles tilfreds over at kunne bilægge Striden ad fredelig Vei med 100 £ Erstatning fra Englænderens Side.

Havnearbeider af Betydenhed vides ikke at have fundet Sted i Distriktet, naar undtages Catania, hvor stadige Forbedringer til Havnens Beskyttelse foretages.

Sundhedstilstanden paa Sicilien var i det Hele taget god, dog synes Kopperne i Provindsen Messina ikke at ville ophøre. Staden Messina er dog stadig temmelig forskaanet derfor. I det mindste optræder Sygdommen ikke som Epidemi her.

Konsulatets Kontor er i Via Garibaldi. Kontortid fra Kl. 10 til 2.
Konsulatafgifterne var i 1889 følgende:

Erlagte Konsulatafgifter: af svenske Fartøier ved Hovedstationen Lire 88.77, ved Vicekonsulsstationerne Lire 594.56, hvoraf tilfaldt Konsulen Lire 297.32. Af norske Fartøier ved Hovedstationen Lire 452.70, ved Vicekonsulsstationerne Lire 3 968.80, hvoraf tilfaldt Konsulen Lire 1 984.10, Ialt tilfaldt Konsulen Lire 2 823.19. Expeditionsgebyrer af svenske Skibe Lire 5.60, af norske Lire 171.60.

Til Messina ankom i 1889 følgende Fartøier: Italienske 3 985 dr. 974 081 R. T., Engelske 428 dr. 418 672 R. T., Tydske 40 dr. 400 234 R. T., Hollandske 27 dr. 18 652 R. T., Norske 25 dr. 8 001 R. T., Græske 225 dr. 65 903 R. T., Danske 27 dr. 16 243 R. T., Østerrigske 35 dr. 17 075 R. T., Belgiske 8 dr. 8 210 R. T., Svenske 2 dr. 1 293 R. T., Spanske 4 dr. 3 660 R. T., Amerikanske 1 dr. 1 445 R. T., Franske 6 dr. 5 328 R. T., Tyrkiske 18 dr. 2 840 R. T., Russiske 2 dr. 462 R. T., fra Samos 1 dr. 110 R. T. og Montenegro 1 dr. 270 R. T., ialt 1889 4 835 dr. 1 582 479 R. T. mod: 1888 8 801 dr. 1 477 242 R. T., 1887 4 644 dr. 1 405 500 R. T. og 1886 4 675 dr. 1 466 703 R. T.

Heri er indbefattet Fartøier, ankomne for at reparere Skade eller for at søge Ordre.

I. C. Martens,
tilf. Konsul.

Gibraltar.

Af norske Skibe ankom med Ladning: fra Norge 5 dr. 1 361 Tons, Bruttofragt 5 025 fr., fra Sverige 1 dr. 330 Tons, Bruttofragt 11 750 fr., fra andre Lande 17 dr. 6 974 Tons, Bruttofragt 134 250 fr., ialt 23 dr. 8 665 Tons, hvoraf Dampskibe 18 dr. 7 472 Tons. Til Norge afgik i Ballast 1 dr. 387 Tons og til andre Lande i Ballast 3 dr. 889 Tons og med Ladning 19 dr. 7 646 Tons. For norsk Regning indkjøbtes 1 Skib dr. 387 Tons.

Af svenske Skibe ankom med Ladning 5 dr. 1 460 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe Kr. 509.71, af svenske Kr. 92.70.

Aarsberetning for 1889.

Til Gibraltar ankom forrige Aar for at losse 23 norske Fartøier dr. 8 665 Reg. Tons, nemlig 18 Dampskibe dr. 7 472 Reg. Tons, hvoraf 13 med Kul fra England for en Bruttofragt af frcs. 105 900 og 5 med Fisk fra Norge, hvilke kun her lossede en Del af Ladningen for Bruttofragt af frcs. 5 025, samt 5 Seilskibe, dr. 1 193 Reg. Tons, hvoraf 3 med Kul fra England for en Bruttofragt af frcs. 9 250, en fra Canada med 224 Standards Planker, Bruttofragt frcs. 19 100; samt en med 154 Standards Planker fra Sverige for en Bruttofragt frcs. 11 750.

For at indtage Kul ankom 226 norske Dampskibe. For at reparere lidt Skade indkom 2 Seilskibe og 1 Dampskib, for Ordre 14 Dampskibe

og 2 Seilskibe; for Modvind og for at proviantere 12 Seilfartøier. 1 Seilskib var overliggende til 1890. Gibraltar besøgte f. A. ialt af 250 norske Skibe, eller 30 mere end i 1888.

Til Norge afgik 35 fremmede Skibe og ankom 6 fra Norge.

Af Klipfisk direkte fra Norge er der paa dette Konsulat anmeldt 2 015 Baller à 50 Kg. og via England ca. 1 000 Baller hvilket altsaa udgjør en Forøgelse af over 1 000 Baller imod i 1888.

Priserne varierede fra P.tas 29.50 til 36 pr. Balle og fra P.tas 35 til 45 en detail.

Af svenske Dampskibe ankom 54 for et indtage Kul. For at reparere lidt Skade indkom intet svensk Fartøi. For Ordre 6, for Modvind, og for at proviantere 9. Gibraltar besøgte under hele Aaret af 71 svenske Fartøier, eller 17 flere end i 1888.

De fra Sverige ankomne 3 svenske Seilskibe, samt 1 norsk lossede 537 Standards Planker, mest 3"×9" Furu, hvilke solgtes til frcs. 55 à 60 pr. Dusin, beregnet efter 14 Fod. Pladsforbruget var omtrent det samme som Aaret forud.

Der ankom ialt til Gibraltar 6 302 Dampskibe dr. 6 162 690 T., deraf 4 634 engelske og 848 Seilskibe dr. 94 242 Tons.

Priserne for Newcastlekul var forrige Aar 22 sh. pr. Ton og for Cardiffkul 24 sh. Her solgtes i Aaret 1889 Tons 562 122 imod 513 000 i 1888.

Fragterne var under hele Aaret udmærkede.

Ingen Rømminger fandt Sted.

Konsulatets Adresse er fra den 1 Marts Waterportstreet D. 3, H. 6. nærmest Hovedbryggen.

A. S. B. Dietrichson.

Odessa.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tona.	
I. Ankomne.									
Fra fremmede Lande til Hovedstationen	3	2 354	4	6 071	7	8 425	-	-	38 900
„ fremmede Lande til Vicekonsulsstationerne	2	2 460	52	63 964	54	66 424	-	-	?
Ialt	5	4 814	56	70 035	61	74 849	61	74 849	?
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Vicekonsulsstationerne	10	13 129	-	-	10	13 129	-	-	228 400
„ andre Lande fra Hovedstationen	7	8 963	1	993	8	9 956	-	-	167 330
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	42	50 835	2	2 460	44	53 295	-	-	1 327 000
Ialt	59	72 927	3	3 453	62	76 380	62	76 380	1 722 700

Af svenske Skibe ankom 6 dr. 7 887 Tons. Oppebaaret Konsulatafgift af norske Skibe Kr. 4 670.21, af svenske Kr. 500.79.

I Fragterne for norske Skibe er ikke indbefattet Dampskibe afgaaet fra Sevastopol, hvorom Opgave savnes.

Af Seilskibe, saavel norske som svenske, har der ikke været noget, hvilket iøvrigt ogsaa er Tilfældet med næsten alle andre Flag undtagen det græske, østerrigske og italienske.

Af de Dampskibe som har besøgt Distriktet, falder største Delen, 35, paa det azowske Hav. I de sidste Aar har den norske Skibsfart paa det azowske Hav taget et stort Opsving, og de norske Skibe vende sig fortrinsvis mod dette Farvand. Denne Forkjærlighed for det azowske Hav forklares ved Forskjellen mellem Fragterne dersteds og i det sorte Hav, der efter Saisonen er fra 5—10 sh. pr. Ton og frcs. 0.75, til frcs. 1.50 pr. Charge til Fordel for det første. Forskjellen kommer af den vanskelige Seilads og den ringe Dybde i det azowske Hav, som ikke tillader Skibene at indtage fuld Ladning i Lastningshavnen, og endog nøder dem til at overskibe endel af Ladningen i Lægtene for at passere Strædet Yéki-Ralé; dette foranlediger større eller mindre Tab af Tid og Udgifter. Disse Vanskeligheder er dog meget aftaget i de sidste Aar, efterat store Arbeider er foretaget af den russiske Regjering paa Havnene og paa Rederne i det azowske Hav, samt til Opmudring og Lettelse af Adgangen til det nævnte Stræde.

Rob. Wilkins.

Livorno.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto-fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	3	1 080	-	-	3	1 080	-	-	£ 9 166
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	6	2 088	-	-	6	2 088	-	-	£ 16 300
„ andre Lande til Hovedstationen	11	10 344	-	-	11	10 344	-	-	fr.150 400
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne . . .	3	3 567	-	-	3	3 567	-	-	fr. 74 750
Ialt	23	17 079	-	-	23	17 079	22	16 966	

Af svenske Skibe ankom 9 dr. 7 521 Tons.

Aarsberetning dateret 27de Februar 1890.

Under Aaret 1889 have Fragtsatserne ikke undergaaet nogen væsentlig Forandring; til England betaltes følgende Fragter: Marmor 22 sh. 6 d pr. Ton, Olie 27 sh. 6 d, Hamp 25 sh. pr. Ton og 15 %.

De sex Dampskibe af Svenske Lloyd, som besøgte denne Havn, have ialt udgjort £ 1 580 i Udgaandefragt med Stykgods.

Ingen synderlig Forandring har fundet Sted siden min forrige Rapport i Henseende til Forholdene rørende Handelen mellem Norge og denne Plads.

Indførselen af Rund- og Klipfisk har dog forøget sig noget. Med direct Leilighed fra Norge ankom hertil 32 000 Kg. Rundfisk, og paa indirect Vei omtrent Kg. 146 000; men det er vanskelig at opgive med Vished et akkurat Kvantum.

Af norsk Klipfisk indførtes til Livorno 312 000 Kg., til Civitavecchia 469 000 Kg.

Rundfisken detailleredes her til følgende Priser: Vestre £ 90, Almind. hollænder £ 80, Italiensk Assortiment £ 75 pr. 100 Kg., Told og alle Omkostninger betalte.

Norsk Klipfisk, gode og slette Kvaliteter, solgtes en Detail fra £ 65 à 45 pr. 100 Kg., alt iberegnet.

Af norsk Sild importeredes intet hertil. Ligeledes har ingen Tilførsel af norsk Træl原因 fundet Sted i Distriktet i afvigte Aar.

Af engelsk Klipfisk ankom hertil 10 Ladninger, som medførte Kg. 329 000 fra St. John, og 1 535 000 Kg. fra Labrador, hvoriblandt en norsk Skonnert med 160 Tons Fisk. For omtrent Halvdelen af dette Kvantum betaltes 23—24 Shillings pr. eng. Cwt. for „Shorefish“, og 16—22 for Labrador. Den anden Halvdel var endnu usolgt ved Aarets Ende, og man antog at Priserne vilde falde betydelig formedelst „Influenza“, hvorved Forbruget er meget formindsket.

Indførselen af røget Sild fra Yarmouth bestod i forrige Aar af 40 000 Tdr.; de først ankomne forhandlede à £ 25, senere faldt Prisen gradvis ned til £ 15 pr. Tdr.

Indførselen fra Sverige af Træl原因 bestod i forrige Aar af 3 Ladninger, med fremmede Fartøier, til denne Havn omtrent 2 500 Tylvter Planker, opkjøbte til fr. 300 à 310 pr. St. Petersborg Std. cif., svarende ca. til fr. 53 à 55 pr. Dussin. Furu Planker detailleres à £ 60 à 70 pr. Tylvt 3×9×14 Fod, mindre 3 % Disconto, men med langsom Afsætning. Af Bjelker fandtes ingen Indførsel. Til Civitavecchia ankom der en Ladning Planker med svensk Fartøj, hvis Værdi angives til £ 37 000.

Der har ikke været nogen directe Indførsel fra Sverige af Beg og Tjære, derimod importeredes fra Archangel og Finland 1 756 Tdr. Beg, 2 420 Do. Tjære, som solgtes til følgende Priser: Beg £ 17 à 20 pr. 100 Kg., Tjære £ 37 à 40 pr. fuld Td.

Af svensk Stangjern indførtes kun ubetydelige smaa Partier over Gøteborg til Lokalforbrug, som kostede ca. £ 30 pr. 100 Kg. „Cif.“ Livorno.

Gamle Jernbaneskiner finde altid let Afsætning paa dette Marked.

Andre svenske Artikler, som Øl og Brændevin, ere her kun afsættelige til lave Priser og i smaa Partier; derimod kan Træmasse godt anvendes i dette Land.

Sundhedstilstanden har i forrige Aars Løb idethele, været god; men ved det nye Aars Indtrædelse har Epidemien som graserer over hele Europa, ogsaa besøgt Distriktet. Mange Tilfælde af „Influenza“ har Livorno havt, men for det Meste af mild Beskaffenhed.

Vexelkursen den 31 December: London L. 25.17 Pund St., Tydskland L. 122½ pr. 100 M. à 3/m, Paris do. 101 pr. 100 frcs. à Vista.

Erlagte Konsulatafgifter af Svenske Fartøier: ved Hovedstationen L. 375.06, ved Vicekonsulsstationerne L. 92.70, hvoraf tilfaldt Konsulen

L. 46.35; ialt tilfaldt Konsulen L. 421.41. Af norske Fartøier: ved Hovedstationen L. 945.87, ved Vicekonsulsstationerne L. 406.35, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 203.17; ialt tilfaldt Konsulen L. 1 149.04. Summa tilfaldt Konsulen L. 1 570.45. Expeditionsgebyrer: For svenske Expeditioner L. 5.60.

Harald Kjeld Stub.

Barbados.

Der ankom fra fremmede Lande med Ladning 13 norske Skibe dr. 6 555 Tons, og i Ballast 306 dr. 132 801 Tons, ialt 324 dr. 141 165 Tons. Der afgik til fremmede Lande med Ladning 20 norske Skibe dr. 9 030 Tons, og i Ballast 286 dr. 125 249 Tons.

Af svenske Skibe ankom 55 dr. 21 029 Tons.

Skibsopgaverne bevidner Øens Popularitet som Anløbshavn. Anløbssportlerne er kun 12 sh. 6 d = Kr. 11.37 for hvert Skib til Havnemester og Havnepoliti. Der er ikke Fyrafgift, og Hospitalet er frit for alle. Stedets største Mangel er et virkelig godt Hjem eller Asyl for Søfolk. Staten har nylig gjort et Skridt til Forbedring heri ved at fordre, at de som holder Logihuse for Søfolk, altid skal have et Certifikat af det Offentlige, men endnu er der meget at gjøre, navnlig med Hensyn til Søfolk, der udskrives fra Hospitalet efter Behandling der.

Af de norske Skibe førte kun 33 Ladning til eller fra Øen. Denne er liden, og der er saa Lidet at bemærke af Nyt, at jeg frygter, Alt hvad jeg kan berette kun vil være en Gjentakelse fra foregaaende Aar. Produktionen bestaar udelukkende af Sukker og Sirup som Efterprodukt. Den udgjorde ca. 60 000 Tons Sukker og 45 000 Puncheons Sirup, der efter de betalte Priser ikke kan have udbragt under £ 1 250 000. Priserne oversteg tidligere Aars, hvorfor Dyrkningen var meget fordelagtig. Øens Import viser en tilsvarende Virksomhed, og Statsindtægterne et Overskud af ca. £ 50 000 kontant.

Veiret var meget gunstigt baade for forrige og sidste Høst, saaat man venter en rig Afgrøde. Aarets Slutning udmærkede sig ved lav Temperatur. Om Natten gik den ned til 65°—70° Fahr., hvilket var meget kjærkommet efter en Varme i August til Oktober 80°—88°.

Fragterne var ganske høje og til Skibenes Fordel. Øen besøgtes dette Aar for første Gaeng af et norsk Orlogsskib, „Ellida“, Kaptein Bretteville.

J. Gardiner Austin.

Curacao.

Intet norsk eller svensk Fartøj besøgte dette Distrikt i det forløbne Aar. Der er forøvrigt heller ikke indtruffet Noget som fortjener særskilt at omtales. Handelen, denne Øs første Næringskilde, har længe været i Stilstand.

Sundhedstilstanden har i Aarets Løb været særdeles tilfredsstillende.

Léon V. Leyba.

Rangoon.

Der afgik herfra med Ladning til fremmede Steder 20 norske Skibe dr. 23 891 Tons, hvoraf fra Hovedstationen 10 dr. 11 475 T. Bruttofragt for 12 Skibe dr. 14 524 T., £ 46 369 12 sh. 6 d.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 1 836 Tons.

Pacifikationen af øvre Burma har gjort betydelige Fremskridt i Aarets Løb, og den indre Handel tiltager. Regjeringen holder nu paa at afstikke Grændserne for den nylig annekterede Provinds mod Nord, Øst og Sydost, og en Vei er opstukket frem til Indien over Chinlandet i nordvestlig Retning.

Den direkte Indførsel til Burma af Varer udgjorde 1884—85 Rs. 36 953 834, 1885—86 34 198 154, 1886—87 37 100 538, 1887—88 56 893 422 og 1888—89 50 053 781. Exporten af Varer var i 1884—85 Rs. 52 871 688, 1885—86 67 803 690, 1886—87 65 866 750, 1887—88 66 317 470, 1888—89 61 088 221.

Teaktræ. Paa Grund af større Efterspørgsel i Europa og Arbeidets regelmæssige Gjenoptagelse i Skovene i øvre Burma, udviser Exporten for Aaret 1ste April 1888 til 31te Marts 1889 en betydelig Tilvæxt og udgjorde i Kubiktens: Til England 38 785, Frankrig 6, Italien 750, Malta 10, Spanien 4 388, Egypten 3 877, Ceylon 1 740, Straits Settlements 194, ialt K. T. 49 750.

Ris. Aaret var ganske gunstigt for Afskiberne, Exporten fra Burma var i 1889 652 499, 1888 591 927, 1887 654 363, 1886 604 690. Heraf udførtes i de nævnte Aar fra Rangoon henholdsvis 577 527, 314 306, 325 472, 281 938, fra Bassein 87 674, 92 224, 118 310, 158 088, fra Akyab 137 882, 143 510, 162 207, 117 086, og fra Moulmein 49 416, 41 887, 48 374 og 47 578.

Paddyhøsten, der nu næsten er indbjerget, er meget stor og Kvaliteten skal være meget god.

Fragterne var stadige i det forløbne Aar og Dampskibene fik fra 37 sh. 6 d til 32 sh. 6 d pr. Ton, Seilskibe i Sæsonen ca. 30 sh. pr. Ton. For det kommende Aar er Udsigterne baade for Dampskibe og Seilskibe meget gunstige og meget Ris vil blive sendt til de forskellige Konsumtionsmarkeder.

Jernbaner bygges af Staten i øvre Burma og man undersøger to vigtige Linier, heraf en for at forbinde Shan Staterne med nedre Burmas Jernbaner, hvorved den kinesiske Grændse vil berøres.

P. R. Bertram.

Amsterdam.

Skibsfarten 1889.

Norske Skibe.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i Kroner.	
	Seilskibe.		Dampskibe.		Seilskibe.		Dampskibe.					
	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Antal.	Tons.	Seil- skibe.	Damp- skibe.
I. Ankomne.												
Fra Norge til Hovedstationen . . .	30	7 659	52	21 594	-	-	-	-	82	29 253	93 702	162 059
- — - Vicekonsulsstationerne	67	15 966	36	11 659	-	-	-	-	103	27 625	192 118	105 704
- andre Lande til Hovedstationen	36	16 850	7	4 039	2	886	1	313	46	22 088	477 272	32 920
- — — - Vicekonsulssta- tionerne . . .	155	62 608	18	9 802	2	225	1	404	176	73 039	1 895 171	173 162
Ialt	288	103 083	113	47 094	4	1 111	2	717	407	152 005	2 658 263	473 845
											3 132 108	
II. Afgaaede:												
Til Norge fra Hovedstationen . . .	4	1 183	45	19 412	36	10 633	1	745	86	31 973	5 085	148 394
- — - Vicekonsulsstationerne	7	1 772	26	8 514	107	33 452	12	4 221	152	47 959	7 687	39 136
- andre Lande fra Hovedstationen	3	1 728	1	313	26	15 873	13	5 476	43	23 390	23 313	7 200
- — — - Vicekonsulssta- tionerne . . .	18	4 993	2	687	99	42 685	15	8 443	134	56 803	91 905	3 097
Ialt	32	9 676	74	28 926	268	102 643	41	18 885	415	160 130	127 990	197 827
											325 817	

Af svenske Skibe ankom 93 dr. 37 403 Tons. Bruttofragt for Ind- og Udgaende Kr. 760 247.

Aarsberetning dateret den 10de Marts 1890.

Sammenlignet med de fem foregaaende Aar stiller Aar 1889's Skibsfart sig som følger: ankomne norske Skibe i 1889 407, dr. 152 005 Tons, 1888 389, dr. 138 442 T., 1887 470, dr. 170 311 T., 1886 425, dr. 151 094 T., 1885 439, dr. 160 584 T. og i 1884 652, dr. 224 150 T., i Gjennemsnit for Aarene 1884—1888 475, dr. 168 916 Tons.

De forenede Rigers Skibsfart paa Nederlandene har i 1889 været noget større end i 1888, uden at den imidlertid har naaet op til Gjennemsnitszifferne for de fem foregaaende Aar. Med Hensyn til Fartøiernes Antal staar den fremdeles 12.6 % under det gjennemsnitlige Antal, der i 1884—88 besøgte nederlandske Havne, medens den samlede Drægtighed endnu udviser en Formindskelse af 12.1 %. Heri deltager de norske Skibe med 14.3 % for hvad angaar Antallet og med 10.1 % for den samlede Drægtighed, de svenske Skibe med henholdsvis 5.1 % og 12 %. Sammenlignes Skibsfarten i 1889 med Aar 1888's, fremgaar at Antallet og Drægtigheden af de ankomne norske Skibe er steget med henholdsvis 18 Skibe og 13 563 Tons, medens den svenske Skibsfart viser en Tilvæxt af Antallet (2), og en Formindskelse af Skibenes samlede Drægtighed med 2 823 Tons. For begge Riger tilsammen er Forøgelsen 20 Skibe og 10 740 Tons, der udgjøres af 29 ladede Skibe med 13 698 Tons, som ankom mere, og af 9 Skibe i Ballast med 2 958 Tons, som ankom mindre end i 1888. Forholdet mellem de med Ladning og de i Ballast ankomne Skibe har derved stillet sig gunstigere for førstnævnte end i det foregaaende Aar; af de 500 norske og svenske Skibe med 185 955 Tons, der ankom til Distriktet i 1889, har kun en forsvindende liden Del, nemlig 8 Skibe med 3 433 Tons eller 1.6 % hvad angaar Antallet og 1.8 % hvad angaar Tonnagen, været i Ballast; i 1888 udgjorde disse Percentager henholdsvis 3.1 og 3.6 %. Af de i Ballast ankomne Skibe har 6 med 1 828 Tons været norske og 2 med 1 625 Tons været svenske. Mellem Damp- og Seilskibe har i 1889 Forholdet været følgende:

Norske og svenske tilsammen: 160 Dampskibe, dr. 70 218 Tons, 340 Seilskibe, dr. 119 190 Tons, hvoraf norske 115 Dampskibe, dr. 47 811 Tons, 292 Seilskibe, dr. 104 195 Tons og svenske 45 Dampskibe, dr. 22 407 Tons, 48 Seilskibe, dr. 14 996 Tons.

Efter denne Opgave har omtrent 32 % af den sammenlagte norske og svenske Skibsfart paa Distriktet hvad angaar Skibenes Antal og 37 % hvad angaar disses Tonnage bestaaet af Dampskibe. Blandt de norske Skibe indtager Dampskibene $28\frac{1}{2}$ % af Antallet og $31\frac{1}{2}$ % af Tonnagen, blandt de svenske $48\frac{1}{2}$ og 60 %. I det foregaaende Aar 1888 var Dampskibenes Andel i de forenede Rigers Skibsfart paa Nederlandene efter Antal og Drægtighed $30\frac{1}{2}$ og $35\frac{1}{2}$ %; for Norges Vedkommende udgjorde den henholdsvis 25.2 og 27.8 %; for Sveriges 53.9 og 62.7 %.

De af de ankomne og afgaaede Skibe optjente Bruttofragter viser en betydelig Forbedring, nemlig ialt Kr. 754 283 eller 21 % mere end i Aaret 1888; heraf falder Kr. 730 854 paa de ankomne Skibe og Kr. 23 429 paa de afgaaede.

De norske Skibe viser en Tilvæxt baade for de ankomne og de afgaaede Skibes Vedkommende, der henholdsvis havde Kr. 684 730 og Kr. 40 707 større Indtægter. De svenske Skibe derimod deltager i denne Forøgelse kun hvad angaar de ankomne Skibe, der optjente Kr. 46 124 mere; de afgaaede Skibe viser derimod en Formindskelse af Kr. 17 278.

Dampskibenes og Seilskibenes Andel i de optjente Bruttofragter frem-

gaar af følgende Opgave: ankomne norske Dampskibe Kr. 473 845, Seilskibe Kr. 2 658 263, ankomne svenske Dampskibe Kr. 243 941, Seilskibe Kr. 343 505, ialt Kr. 717 786 og Kr. 3 001 768, Sum Kr. 3 719 554.

Afgaaede norske Dampskibe Kr. 197 827, Seilskibe Kr. 127 990, Do. svenske Dampskibe Kr. 157 434, Seilskibe Kr. 15 367, ialt Dampskibe Kr. 355 261, Seilskibe Kr. 143 357, Sum Kr. 498 618.

Hvilken Plads den norske og svenske Handelsflaade indtager blandt de fremmede Nationers Skibe, der aarlig besøger nederlandske Havne, fremgaar af følgende Opgave for 1888 (for 1889 foreligger endnu ikke nogen officiel Opgave.):

Ifølge de af Finantsministeriet aarlig udgivne Tabeller ankom i 1888 idethele til nederlandske Havne: 9 076 Skibe, dr. 5 108 164 Tons, heraf var nederlandske 2 743 Skibe, dr. 1 601 972 Tons, og fremmede 6 333 Skibe dr. 3 506 192 Tons. Blandt sidstnævnte er følgende af større Betydning: Engelske 4 376 Skibe, tyske 936, norske*) 437, danske 210, spanske*) 100, øvrige 188.

Det har allerede i tidligere Indberetninger været paapeget, at især engelske og tyske Dampskibe og større hollandske Seilskibe, der ellers gik i den ostindiske Fart, under de sidste fem Aars daarlige Fragtforholde og Mangel paa Vareførsel paa de fleste Farvande, mere og mere har trængt sig ind i Østersøtrafikken, der før saagodtsom udelukkende besørgedes af vore Seilskibe. Af Lister, der ved Mangel af officielle Meddelelser saavidt mulig holdes ved General-Konsulatet, fremgaar at Farten mellem vore Hjemlande og Nederlandene i det henrundne Aar atter for en fremragende Del har været besørget af fremmede Skibe, især Dampskibe; de høie Fragter, der i den første Halvdel af Aaret har kunnet betinges, har selvfølgelig bidraget sit til at gjøre denne Trafik endnu mere eftersøgt. Den ovenomtalte Forøgelse af den norske og svenske Skibsfart paa Nederlandene falder da ogsaa udelukkende paa Farten paa fremmede Lande, medens Drægtigheden af de fra Hjemlandene ankomne Skibe har holdt sig stationær (90 335 Tons i 1888, 90 417 Tons i 1889.) At vore Skibe mere end tidligere emanciperer sig fra den regelmæssige Fart paa nærliggende Lande og forsøger at opnaa sin Andel i Vareførselen paa alle Verdens Farvande, ansees som en Fordel; er Fragtforholdene paa det ene Farvand ugunstige, staar Adgang til at opnaa bedre Konjunkturer paa andre Kanter aaben. Ogsaa for Flaadens Beskaffenhed har det sin gode Side, da langt mere Omsorg maa gives Skibenes Underhold for at kunne beholde en god Klassifikation for Assurancens Skyld. Mange af de ældre Skibe, der kun kunde bruges i Nordsø- og Østersøfarten, er i de senere Aar forsvundne og replacerede af i Udlandet ofte for en Spotpris indkjøbte gode, større Fartøier, der kan bruges hvorsomhelst.

Paa hvilke Farvande de med Ladning til Distriktet ankomne norske Fartøier har været beskæftiget fremgaar af følgende Opgave:

Ankomne med Ladning fra Norge 185 dr. 56 879 Tons, fra Sverige 56 dr. 13 966 T., Ruslands nordlige Havne 28 dr. 8 826 T., do. sydlige 1 dr. 1 395 T., Danmark 1 dr. 89 T., tyske Havne 3 dr. 827 T., England & Skotland 7 dr. 2 067 T., Frankrige 9 dr. 4 576 T., Spanien 3 dr. 1 910 T.,

*) Forskjellen mellem de her anførte Zifre og de i Gen. Konsulatets Tabeller for 1888 anførte Antal af ankomne norske og svenske Skibe har sin Grund deri, at vore Skibe i det nævnte Aar har underholdt en livlig Fart paa Byen Terneuzen, hvor i ingen Vice-Konsul da fandtes ansat.

Donau Fyrstendømmer 1 dr. 1 050 T., Amerikas forenede Stater 65 dr. 43 005 T., Mexiko, Vestindien 22 dr. 8 128 T., La Plata Staterne 8 dr. 2 785 T., Afrikas Vestkyst 5 dr. 1 363 T., Afrikas Østkyst 5 dr. 1 541 T., Ostindien 2 dr. 1 769 T.

Det har ovenfor været antydet at de ankomne Skibe har saagodtsom alle været ladede; med de afgaaede Fartøier har imidlertid det Modsatte været Tilfældet, da Udfragter ligesom i tidligere Aar kun sjældent har været at faa. Der afgik saaledes norske Skibe med Ladning 106 dr. 38 620 Tons, i Ballast 309 dr. 121 528 Tons.

De i Ballast fra Distriktet afgaaede norske Skibe var bestemt til følgende Lande: Afgaaede med Ladning til Norge 82 dr. 30 881 T., til Sverige 5 er. 856 T., Ruslands nordlige Havne 2 dr. 495 T., England & Skotland 2 dr. 376 T., Danmark 4 dr. 328 T., tyske Havne 1 dr. 114 T., Amerikas forenede Stater 2 dr. 2 574 T., Brasilien 2 dr. 1 037 T., Afrikas Vestkyst 2 dr. 539 T., Afrikas Østkyst 1 dr. 344 T., Ostindien 1 dr. 371 T.,

Den allerstørste Del af de med Ladning herfra Landet afgaaede norske og svenske Skibe har som Ovenstaaende tydeliggjør været bestemt til Norge og Sverige. Af denne Export til Hjemlandene falder atter en overveiende stor Andel, nemlig 41 520 Tons, paa de i faste Router gaaende Dampskibe, de samme som omhandlet i min forrige Aarsberetning; Dampskibsselskabet Winge & Co. i Christiania deltog med 25 662 Tons i Exporten til Norge, og Aktiebolagene „Svea“ i Stockholm og „Gota“ i Gøteborg med 15 885 Tons til Sverige. De af disse Dampskibe i regelmæssig Fart transporterede Varer har saagaadtsom udelukkende bestaaet af Kolonialvarer og Stykgods. Andre Udfragter, som for det meste tilfaldt Seilskibene, har hovedsageligen bestaaet af tyske Cokes til norske og svenske Havne, Ler og Klid til Danmark, samt Torvstrøelse til England og Skotland, alle Artikler af liden Værdi, der kun kan taale en ganske billig Fragt.

Med Hensyn til Strandinger paa den hollandske Kyst har Aaret 1889 været uheldig stillet. Der forliste idethele 4 Skibe, alle norske, hvoraf 3 med hele Besætningen, medens af 4 norske Skibe, der blev forladt i Nordsøen, Besætningerne ilandbragtes i hollandske Havne.

Antallet af Skibbrudne og nødlidende Søfolk, der i Aarets Løb har modtaget Understøttelse af General-Konsulatet eller de under samme hørende Vice-Konsulater, og for hvilke Regning over havte Udlæg er bleven indsendt til vedkommende Myndighed, udgjorde i 1889 44 norske (ingen svenske) og Udlæggenes Beløb Kr. 2 225.41.

Under den norske Dampkorvet „Nornens“ Ophold i Amsterdam blev en Mand af Besætningen rammet i Hovedet af et Maskinstykke og døde samme Dag paa Hospitalet. Over hans Grav paa en af Byens Kirkegaarde er et Mindesmærke bleven reist af „Nornens“ Officerer og Mandskab.

Efterladenskaber efter ombord i norske, svenske eller hollandske Skibe afdøde Sømænd, der blev indbetalt til General-Konsulatet og remiteret til Hjemlandene, udgjorde til Norge Kr. 2 015.55, til Sverige Kr. 538.69.

Der udfærdiges Sømands-anvisninger til Hjemsendelse af opsparede Hyrer til Norge: For Hovedstationen 16 paa 2 034 Kr., og for Vicekonsulatet i Rotterdam 4 paa Kr. 478.50, ialt Kr. 2 512.50.

Foruden disse Hyrebøl, der hjemsendtes i den foreskrevne Form, blev ifølge Opgave fra den herværende norske Sømandspræst ogsaa større Beløb af ham eller hans Assistent i Rotterdam hjemsendt til endel Søfolks Slægtninger, i Postanvisninger og Banksedler; som allerede tidligere omtalt foretrækker mange Søfolk at oversende sine opsparede Hyrer paa den

sidstomtalte Maade, da Pengene kommer hurtigere frem end naar de indbefales til Konsulaterne.

Med norsk Skib paamønstreres ved Hovedstationen 73, og afmønstreres 71 Mand, 5 Mand rømte. Ved Vicekonsulsstationerne paamønstreres 272 og afmønstreres 401 Mand, 15 rømte.

Med de regelmæssig mellem Hjemlandene og Hovedstationen farende Dampskibe ankom i 1889 383 Emigranter, de fleste norske, mod i 1888 799; over Antallet, der ankommer hertil med Jernbane fra Hamburg og Lübeck, mangler enhver Opgave.

De af norske og svenske Skibe inden Distriktet erlagte Konsulatafgifter, samt de oppebaarne Konsulatgebyrer udgjorde i 1889:

	Ved Hovedstationen.	Ved Vice-Konsulaterne.		Ialt tilfaldt General-Konsulen.	Expeditions Gebyrer.
		Ialt erlagt.	Heraf tilfalder General-Konsulen.		
	Gulden.	Gulden.	Gulden.	Gulden.	Gulden.
Erlagt af norske Skibe . .	1 490.07	4 133.27	2 066.63	3 556.70	180.10
— - svenske Skibe . .	543.69	799.10	399.55	943.24	—
Ialt	2 033.76	4 932.37	2 466.18	4 499.94	180.10

Om de to fornemste Havne i Distriktet, Amsterdam og Rotterdam, haves følgende at bemærke:

Slusværket ved Ymuiden, Amsterdams Forhavn ved Indgangen til den 25 Km. lange Nordsøkanal, der fører til Amsterdam, har længe vist sig at være ufyldestgjørende for Nutidens Skibsfart, da den største Sluse kun byder Passage til Skibe af 120 M. Længde, 18 M. Bredde og med $7\frac{1}{4}$ M. Dybgaaende. Til Bygning af en større Sluse blev af Aar 1886's General-Stater bevilget de fornødne Midler, for at Amsterdam, som det hed i Regjeringens Indstilling, ved at byde Adgang til de største, især dybestgaaende Skibe, skulde komme at staa i Spidsen for sine Konkurrenter Hamburg, Bremen og Antwerpen; den nye Sluses Dimensioner blev da fastsat til 210 M. Længde, 24 M. Bredde og 8 M. Dybde. I de fire Aar, som er hengaaet siden Lovforslaget blev vedtaget og som har været brugt for endel forberedende Udgravningsarbejder etc., har imidlertid Farvandene til de nævnte andre Havne, især til Amsterdams farligste Konkurrent Antwerpen, betydelig forbedret sig og er Skibe med $8\frac{1}{2}$ M. Dybgaaende bleven indlodset til det sidstnævnte Sted, medens ogsaa Dimensionerne af de i Tidsrummet nybyggede Fartøier er bleven betydelig større. Med et Slusværk af 8 M. Dybde, (der selvfølgelig ikke tillader nogen Uddybning, medens Indløbet til Antwerpen yderligere kan blive dyberegjort) skulde Amsterdam altsaa ikke komme til at staa i Spidsen for de 4 konkurrerende Nordsøhavne, og blev fra Amsterdams Side gjort alt muligt for at faa Slusværkets Dybde forøget til $9\frac{1}{2}$ M. Først efter Appellation til General-Staterne er dette tilsidst lykkets. Den nye Sluse haaber man at faa færdig i Slutningen af 1891.

En anden Ting, der er af endnu større Betydning for Amsterdams Handel er Afskaffelsen af de nu gjældende Kanal- og Havneafgifter, som man i længere Tid har forsøgt at faa ryddet af Veien, og som der er Udsigt til bliver til Virkelighed inden Udgangen af den første Halvpert af 1890. Af hvilken Betydning Afskaffelsen er af disse nu paa Skibsfarten hvilende

Udgifter, der beregnes med 55 Cents for Dampskibe og 74 Cents for Seilskibe pr. hver 10 M³ af Drægtigheden, fremgaar tydeligst deraf at i ikke saa faa i de sidste Aar afsluttede Certepartier har Amsterdam paa Grund af de der afkrævede høie Afgifter været udtrykkelig undtaget fra de mellem Håvre og Hamburg beliggende Nordsøhavne. Forholdet mellem et Skibs Udgifter, der ankommer og afgaar med Ladning til og fra Amsterdam, Rotterdam og Antwerpen (i de to sidstnævnte Havne beregnes ikke Kanal- og Havnepenge), beregnes at staa som 11—6 og 4, og afgaar Skibet i Ballast, som 19 til 14 og 9.

Idethele begynder der at komme mere Liv i Foretagsomheden i Amsterdam; man nærer store Forhaabninger til den nu anlægges nye Kanal til Rhinen, der kommer til at give en bedre Forbindelse med Tydskland, og forventer at en større Del af Transitohandelen, der i de senere Aar mere og mere har forladt Amsterdam, vil kunne gjenerobres. Som en netop i disse Dage udkommen Rapport, affattet af et af Handelskamret udnævnt Udvalg, viser, indser man tilsidst at der er meget at gjøre, inden Amsterdam skal kunne kalde sig en i alle Henseender tidsmæssig og konkurensfæhig Havn; de i de sidste Aar med stor Bekostning anlagte Havnearbejder, Lossekaier, Trælasthavnen etc., fyldestgør paa ingen Maade, en ny Frihavn trænges længe til, Midler til hurtig og billig Omladning, Sortering og midlertidig Opbevarelse, de allerførste Betingelser for en Transithavn er primitive eller mangler helt, Havnens Forbindelse med Jernbanenettet er kun halv færdig etc. Kun for Petroleumshandelen danner de i de sidste Aar foretagne Arbejder en Undtagelse, en ny Dok med fornødne Hjælpemidler, Pumper, Tanks o. s. v. bliver snart færdig og dens Exploitation skal blive overladt et Selskab, der byder Udsigt til en tidsmæssig og sagkyndig Behandling.

For Rotterdams Vedkommende behøves ikke at istemmes saadanne Klage-toner; dens Kjøbmænd har bedre forstaaet at tyde Tidens Tegn og har udviklet større Energi, hvis Følger da heller ikke er udeblevne; medens Skibsfarten paa Rotterdam i 1880 udgjorde 1 681 650 Tons, var den i 1888 stegen til 2 721 500 Tons og skal i det henrundne Aar have været endnu større; den allerstørste Del deraf tilfalder Transitohandelen. Kanalen fra Maasfloden til Nordsøen gennem „Hoek van Holland“, der som bekendt er uden Slusværk, fyldestgør nu i alle Dele; selve Maasfloden forbedres stadig, Udybder borttages og korte Svinger afrundes; Skibe med 23½ Fod Dybgaaende kan derfor nu komme lige op til Lossekaierne uden først at maatte losse en Del af Ladningen i Pramme længere nede i Floden. Direkte Dampskibsforbindelser med de fornemste Europæiske Havne, samt med Java, New York, La Plata-Staterne, Kapland og Afrika's Østkyst er i de sidste Aar bleven etableret og driver en lønnende Virksomhed. Havne-emplacementen udbedres hvert Aar, kortsagt der gjøres Alt hvad gjøres kan for at tilvende Rotterdam en saa stor Del af Verdenshandelen som mulig. Man nærer Haab om at det denne Gang vil lykkes at faa Rotterdam anvist som Anløbshavn for den nylig oprettede med Statsmidler subsidierede Tydske Dampskibslinie til Øst-Afrika, istedetfor Antwerpen, der for enkelte Aar siden, da en lignende Bestemmelse skulde tages, blev foretrukket fremfor Rotterdam.

En tredie By, der fortjener Opmærksomhed som Transithavn, er Terneuzen ved Scheldeflodens sydlige Bredde, der hvor Kanalen fra Gent udmunder i Floden. Som allerede med et enkelt Ord antydet i General-Konsulatets forrige Aarsberetning, er der i 1889 bleven oprettet et Vice-Kon-

sulat dersteds. Havnen besøgte i det henrundne Aar af 16 norske Skibe med 5 766 Tons og 6 svenske Skibe, dr. 2 481 Tons; den har en særdeles gunstig Beliggenhed for Transitohandelen med Belgien og tilegner sig en ikke saa liden Del af Vareførselen, der ellers skulde gaa til Antwerpen; idethele ankom dertil i 1889 501 Skibe, dr. 250 402 Tons, der dersteds lossede sine Ladninger, foruden et Antal Skibe, der kun passerede Byens Sluser paa Veien til Gent. De anførte Varer bestod hovedsageligen i Jern og Jernmalm, Trælast, Kul, Melasse og Stykgods. En noksaa betydelig Del af de indførte Varer skal have været bestemt til Syd-Tydskland og Schweiz.

Fragtmarkedet. Resultaterne af Skibsfarten i det henrundne Aar har gennemsnitlig været meget gode; den længe ventede Bedring i Fragterne, der allerede i 1888 var bleven til Virkelighed, tiltog i endnu større Omfang, især i den første Halvpart af 1889 og har havt til Følge, at Aarets Udbytte seet under et uden Undtagelse har været godt, enkeltvis overordentlig godt. Aarsagen til denne heldige Tilstand skyldes selvfølgelig i første Række de for Tiden over hele Verden raadende gunstige økonomiske Forholde, der frembyder en stadig tiltagende Virksomhed i alle Handels- og industrielle Foretagender og som Følge deraf en livlig Efterspørgsel efter Tonnage paa alle Farvande. Medens det i Aarsberetningen for 1888 kunde fremhæves at Tilbud og Efterspørgsel af Skibsrum igjen var kommen i et sundt Forhold, kan det som karakteristisk for 1889 bemærkes, at Efterspørgselen, naar de sidste Maaneder af Aaret undtages, stedse har været, om ikke større saa dog lige stor som Tilbudet. Kun det fjerde Kvartal af Aaret medførte en ikke ubetydelig Nedgang i Fragtsatserne paa de fleste Farvande, der blev foraarsaget af et alt for rigt Tilbud af Dampskibsrums, og Aaret slutter med moderate Fragtsatser. Udsigterne for det kommende Aar er derved bleven mindre klare. En mægtig Faktor, der i den første Halvdel af 1889 har bidraget meget til Fragtforhøjelsen, den meget stærkt tiltagne Udførsel fra Europa til de Syd-Amerikanske Stater, Brasilien og den Argentinske Republik, er paa Grund af de alvorlige Kriser disse Lande for Øieblikket gaar igennem, for en stor Del sat udaf Virksomhed. Paa den anden Side har der aldrig hersket en saadan Travlhed paa Verdens store Skibsværfter som i det henrundne og næstforegaaende Aar, og aldrig tilforn er i et Aar et saa betydeligt Antal nye Skibe, de fleste Dampskibe, sat paa Vandet. Denne Forøgning af Handelsflaaden begynder imidlertid allerede nu at lade føle sin Indflydelse og vil muligens om kortere eller længere Tid paanyt føre til Overproduktion med alle dens Følger, som de henrundne Aar paa det tydeligste har gjort os bekendt med. Hvor glædeligt det end er at se paa hvilken Maade vor Handelsflaade er fornyet og har udbredt sig siden de første Tegn paa Gjenoplivens for snart 3 Aar siden formentes at kunne spores, især hvilken Udvikling Dampskibsflaaden har at fremvise i vore Lande, saa tør det dog ikke undlades at rette et advarende Ord til Alle, der ved Kjøb af Skibe i Udlandet eller ved Bestilling paa fremmede Værfter fremdeles gjør Regning paa de samme høie Fragtsatser, der har været raadende i det henrundne Aar. Hvis saa gjøres, vil uden Tvivl Skuffelser ei undgaa.

I Nederlandene er i det henrundne Aar bleven indkjøbt 6 Skibe, alle Seilskibe, for norsk Regning, tilsammen dr. 6 259 Tons og for en total Kjøbesum stor fl. 315 200, som udgjør omtrent fl. 50 pr. Ton. I 1888 erhvervedes 9 Skibe dr. 6 333 Tons for fl. 107 800 eller fl. 17 pr. Ton, i 1887 4 Skibe dr. 2 761 Tons for fl. 15.60 pr. Ton. Nedenstaaende følger en Opgave over Størrelsen og Kjøbesummen af ethvert af de i 1889 for

norsk Regning indkjøbte Skibe: 195 R.-Tons, bygget i 1873, Klasse A1 Lloyds, for fl. 12 100, 997 R.-T., bygget i 1885, Klasse $\frac{3}{3}$ L. $\frac{1}{1}$ Ver. for 56 000, 1 088 R.-T., bygget i 1855, Klasse $\frac{5}{6}$ A2.1 for 17 800, 1 263 R.-T., bygget i 1875, Klasse A2 Ned. for 64 100, 1 337 R.-T., bygget i 1886, Klasse $\frac{3}{3}$ L1.1 for 115 500, 1 379 R.-T., bygget i 1870, Klasse A2* N. Ver. for 49 600.

Det sees af denne Opgave at Betalingen for de fleste af disse Fartøier har været ret god, selv naar Hensyn tages til deres gode Klasser, og at Kapitalen, der aarlig maa forrentes og afskrives, ei længere er saa ubetydelig, som har været Tilfældet med de i 1887 og 1888 erhvervede Skibe, der kan antages for længe siden at have optjent de ved Kjøb og Istandsættelse udgivne Summer.

De af norske og svenske Skibe, der ankom til og afgik fra Distriktet med Ladning, optjente Fragter har været følgende:

Indgaaende Fragter. Trælast fra nordlige Østersøhavne 30 sh. à 37 sh. 6 d pr. Std., finske og livl. Havne do. do., Vestkyst af Sverige, Fredriksstad 25 sh. à 32 sh. 6 d do., Christianiafjorden, Laurvig do. do., forenede Stater, atlant. Havne 105 sh. à 115 sh. do., do. mexik. Bugt 105 sh. à 120 sh. do. Farvetræ fra Mexico 38 sh. à 45 sh. pr. Ton, Vestindien 36 sh. à 55 sh. do. Harpix fra de forenede Stater 3 sh. 6 d à 4 sh. 6 d pr. 310 eng. $\mathcal{H}$. Terpentint fra do. 3 sh. 9 d à 4 sh. 7 $\frac{1}{2}$ d pr. 40 Gallons. Rug fra Østersøen 1 sh. 4 $\frac{1}{2}$ d à 1 sh. 6 d pr. 500 $\mathcal{H}$, det sorte Hav 4 sh. à 4 sh. 9 d pr. Quarter. Hvede fra Østersøen 1 sh. 4 $\frac{1}{2}$ d à 1 sh. 6 d pr. 500 $\mathcal{H}$, det sorte Hav 4 sh. à 5 sh. 3 d pr. Quarter. Is fra Norge 7 sh. à 9 sh. pr. Ton. Petroleum fra de forenede Stater 3 sh. 1 d à 3 sh. 3 d pr. 40 Gallons. Kaffe fra nederl. Ostindien fl. 22 $\frac{1}{2}$ à fl. 24 pr. Last. Ris fra nederl. Ostindien fl. 15 à fl. 16 $\frac{1}{2}$ pr. do., Birmah 33 sh. à 37 sh. 6 d pr. Ton, Japan 32 sh. 6 d à 35 sh. Kobber og Jernmalm fra Spanien 7 sh. 9 d à 8 sh. 3 d pr. Ton, Frankrige 5 sh. à 5 sh. 6 d pr. Ton. Svovlerts fra Norges Vestland 6 sh. pr. Ton. Stenkul fra Englands Østkyst 5 sh. 8 d à 6 sh. 9 d pr. Ton, Englands Vestkyst 6 sh. 3 d à 7 sh. 3 d pr. Ton.

Udgaaende Fragter. Cokes til Christiania Rm. 5 $\frac{1}{2}$ à 7 pr. Ton, Vestkyst, Sverige do. Kul til Christiania 5 sh. 9 d à 6 sh. 3 d pr. Ton, Syd-Amerika 22 sh. à 24 sh. 6 d pr. Ton. Cement og Phosphat til Østersøen 6 sh. à 7 sh. pr. Ton. Pibeler til danske Havne Rm. 7 à 8 pr. Ton. Klid til danske Havne fl. 7 $\frac{1}{2}$ à fl. 9 pr. Ton. Linkager til danske Havne Rm. 6 $\frac{1}{2}$ à 8 pr. Ton, etc.

Handel. Naar man kaster et Blik tilbage paa Forretningsrørelsen over hele Verden i det Tidsrum denne Redegjørelse omfatter, kan man ikke sige andet end at det Aar, der nu atter er henrundet, har været gunstigt baade for Handelen og Industrien, ikke saa meget muligens med Hensyn til Varernes Priser, der seet under et staar omtrent paa det samme Standpunkt som i 1888, men især med Hensyn til Forretningsrørelsens Omfang. Det er som om den økonomiske Tilstand i de sidste 20 Aar har fulgt en bølgende Bevægelse og nu for tredie Gang siden 1870 har naaet til Hødepunktet, med den Forskjel imidlertid naar Forholdene sammenlignes med Tilstanden i de tidligere Aar, at Konjunkturerne nu tyder paa at vi har at gjøre med en Forbedring, der har antaget en langt mere almindelig Karakter, er trængt mere igjennem overalt, et Opsving der grunder sig paa større Foretagsomhed og gjenopvaagnet Tillid og byder Udsigt til at være af større Varighed end dens nærmeste Forgængere. Aaret har desforuden,

og dette maa betragtes som et godt Tegn, været forholdsvis frit for Tilbøieligheden til at opdrive Priserne, noget som ofte pleier at vise sig i deslige Gjenoplivelsestider og som det næstforegaaende Aar 1888, der gav Stødet til Omsvingningen, har seet saa mange beklagelige Exempler paa. Idetheletaget synes de fem magre Aar, der nu lykkeligvis hører Fortiden til, at have givet baade Handelen og Industrien gode, ofte drøje Læropenge til hvis Frugter: større Energi ved Opsøgning af nye Kilder for Raaprodukterne og af et udvidet Afsætningsgebet, forbedrede Tilvirkningsmetoder, Besparelse af undgaaelige Omkostninger, kortsagt en større Opmærksomhed ved „the struggle for existence“ den almindelige Opliven for en betydelig Del trygt kan tilskrives.

For Nederlandenes Vedkommende med Tal i Haanden at antyde i hvilken Grad Forholdene har forbedret sig, ser man sig desværre ikke istand til, da officielle Opgaver (Statistiske Meddelelser, Aarsberetninger fra de forskellige Handelskamre etc.) først udkommer efter længere Tids Forløb; ei heller haves her Meddelelser i Form af „Dock returns“ eller Opgaver over Omfanget af Jernbane-Transporten, som pleier at være en af de bedste Maalestokke for et Lands Virksomhed. Den eneste officielle Meddelelse, som haves om det henrundne Aar, er en foreløbig Opgave over Rigets Indtægter i 1889, der viser at samtlige Kilder, de direkte og indirekte Skatter, Indførselstolden, Acciserne, etc., har indbragt betydelig mere end hvad Budgetaaret havde været anslaaes til.

Ei heller er man ved denne Tid af Aaret istand til at frembyde en Oversigt af Handelsforholdene mellem de forenede Riger og Nederlandene i 1889; flere af vore Handelsartikler opregnes nemlig i de af Finantsministeriet for hver Maaned af Aaret udgivne foreløbige Tabeller om Ind- og Udførselen som fremkomme fra „alle øvrige Lande“; først i de senere udkommende statistiske Arbejder findes en specificeret Opgave over Ind- og Udførselsmængderne fra og til vore Hjemlande. Efter hvad er bleven mig meddelt fra competent Side kan det imidlertid siges, at saavel Indførselen fra Norge og Sverige til Distriktet, som Udførselen dertil fra Nederlandene har været større end i det næstforegaaende Aar 1888.

Om Handelsforholdene i Almindelighed i Nederlandene maa her bemærkes, at Landets Repræsentanter, General-Staterne, i det henrundne Aar endnu ikke har faaet Anledning til at udtale sig om det Spørgsmaal, der for Tiden staar paa Dagsordenen i de fleste Lande: Frihandel eller Beskyttelse. Noget som man endnu for 5 eller 10 Aar siden skulde have anseet som en Umulighed, har 1889 været Vidne til, nemlig at et Medlem af det 2det Kammer skulde vove at fremlægge et Lovforslag om Indførselstold paa Kornvarer, og derved sætte Landet foran Valget om Bibeholdelse af Systemet „laissez aller, laissez faire“, eller om det ikke skulde være mere i Landets Interesse atter at vende tilbage til Tilstanden i tidligere Aar og foranledige en maadeholdende Beskyttelse af Landets egne Produkter*).

Som det fremgaar af Referater af holdte Møder overalt i Landet og til General-Staterne indkomne Petitioner har den overveiede største Del af Landets Indvaanere erklæret sig imod Indførselen af nogen Beskyttelstold paa Kornvarer; det mærkværdigste derved er at saagodtsom samtlige Landbrugsorganer og de ledende Mænd i Landbrugssager har udtalt sig mod den paatænkte Told. Som Hovedargumenter anføres de ganske bekjendte: Frygt

*) Korntolden blev efter at den flere Gange havde været nedsat, i 1887 helt afskaffet.

for Stigning af Brødprisen, Frygt for at andre Næringsgrene naar man engang har betraadt Beskyttelsesveien snart vil forlange lignende Forholdsregler for sine Artikler, Frygt for at naar en maadeholdende Told paa Kornvarer engang er vedtagen forhøiede Toldsatser snart vil følge efter (Tydscklands Exempel henvises til) og lignende. Lovforslaget forventes taget i Behandling i de første Maaneder af 1890; om det denne Gang, som sandsynligt er, atter kommer fra Banen tror man dog ikke at dette vil være for længere Tid, thi flere Tegn tyder hen til at Frihandels- og Fribevægelses-systemet, iethvert Tilfælde Systemet gennemført i dets yderste Consequents, har levet sine længste Dage. Et Exempel paa Indskrænkning i Valget mellem indlandsk og fremmed findes saaledes i følgende: Et nyt Dampskibsselskab, der blev oprettet i 1889 og blev bevilget Eneretten til Transporten af Gouvernementsvarer i den nederlandsk-ostindiske Archipel, tilpligtedes at lade alle dets nye Dampskibe bygge paa hollandske Værfter og bemande dem udelukkende med hollandske Kapteiner og Styrmand, tvende Bestemmelser som det endnu for et Par Aar siden skulde have vist sig en Umulighed at faa General-Staternes Samtykke til.

Det kan have sin gode Side her med et Par Ord at omtale Virksomheden af en Forening, der blev oprettet for to Aar siden, og turde finde Efterlignelse i vore Hjemlande. Foreningen der kaldes „Het Buitenland“ (Udlandet) tilsigter at skaffe unge Hollændere, som har været nogen Tid sysselsat i Handelen og ønsker at etablere sig paa udenlandske Steder, Plads paa derværende Handelskontorer; hvis fornødent gives ogsaa pecuniær Understøttelse. Man haaber paa denne Maade at skaffe nye Afsætningsgebet for nederlandske Produkter og forventer at Resultaterne med Tiden vil være de samme, der har givet den hamburgske Handel et saa stort Opsving, nemlig at de unge Kjøbmænd naar de har forstaaet at oparbejde et eget Firma i Udlandet, atter vender tilbage til Moderlandet for derfra at fortsætte sine Operationer. Foreningen finder Støtte hos den nederlandske Regjering, der baade i 1888 og i det henrundne Aar har bevilget et Tilskud af fl. 5 000.

For Arbeidsindstillinger i større Maalestok, saavel blandt Dok- og Havnearbeidere, som blandt Fabrikfolk, har Nederlandene i det henrundne Aar været sparet, kun enkelte „Strikes“ forekom af og til hist og her i Landet, men var kun af kort Varighed og mindre Omfang.

Nedenstaaende følger en kortfattet Oversigt over Handelen i endel fra vore Lande til Nederlandene indførte Artikler, samt i de for Nederlandene vigtigste Exportartikler. Videre gives en Oversigt over Fondshandelen og Pengemarkedet og et Par af Landets vigtigste Næringsgrene, Landbruget og Fiskeriet.

Trælast. Efter hvad mig er bleven meddelt har Trælastimporten fra Norge og Sverige i 1889 været betydelig større end i det næstforegaaende Aar; af skaaren Last anførtes mere, af Bjælker omtrent det samme Kvantum.

Stemningen paa Trælastmarkedet var i de første Maaneder af Aaret ganske livlig med stigende Priser og god Afsætning. Hele Beholdningen fra 1888, der som tidligere meddelt har været større end ellers, kunde snart blive realiseret til fordelagtige Priser. De høie Fragtsatser, som da blev noteret, bidrog væsentlig til at opretholde den samme livlige Stemning i nogen Tid; saasnart imidlertid Fragterne begyndte at vise Tendents til Fald var det forbi med Livet i Forretningsrørelsen. Især udover Sommeren var Afsætningen meget træg, mod Høsten kom imidlertid nogen Bedring;

Slutten af Aaret derimod udmærkede sig atter ved Flauehed, som blev forarsaget af de for denne Aarstid usædvanlig store Tilførseler; et ikke saa ubetydelig Kvantum Træløst, der var bestemt for det londonske Marked siges at være bleven sendt her til Landet paa Grund af den ved de derværende Dokarbejderes Strike forarsagede Usikkerhed med Hensyn til Udlosning etc.

Priserne for de mest gangbare Gransorter (saakaldte „Mixed“) har været følgende: $3 \times 9 - 11$ fl. 100 à fl. 110 pr. Pet. Std., $3 \times 7 - 8$ fl. 90 à fl. 100 id., $2\frac{1}{2} \times 6 - 7$ fl. 85 à fl. 95 id., $2 \times 9 - 11$ fl. 95 à fl. 105 id., $1\frac{1}{2} \times 10 - 11$ fl. 120 à fl. 130 id., $1\frac{1}{2} \times 9$ fl. 105 à fl. 115 id., $1 \times 10 - 11$ fl. 120 à fl. 140 id., 1×9 fl. 100 à fl. 110 id., 1×8 fl. 100 à fl. 105 id., 1×7 fl. 90 à fl. 100 id., $1 \times 4 - 6$ fl. 90 à fl. 105 id.

Sammenlignes disse Priser med Aar 1888's Priser viser det sig at de fleste Sorter er stegne i det henrundne Aar, især er dette Tilfældet med de en-Toms Bord.

Af Furu blev lidet tilført, forholdsvis mindre end i tidligere Aar. Prisen stiller sig i Gjennemsnit 10 à 15 % høiere end for Granvirke.

Beholdningerne ved Aarets Slut er paa Grund af de usædvanlig store Tilførsler i det 4de Kvartal meget betydelige; det haabes imidlertid at de vil kunne realiseres inden Vaarskibningen begynder.

Andre Trævarer, saasom færdiggjorte Dører og Vinduer, Kassebord, Stav, etc., fandt livlig Afsætning til forholdsvis lønnende Priser.

Af Træmasse forbruges kun lidet her i Landet; kun en Fabrik, der er beliggende i Landets sydligste Provinds Limburg bruger Træmasse, efter hvad erfares, i større Mængder, den faar imidlertid sin Vare via Antwerpen og man mangler derfor nærmere Kundskab til Omfanget af dens Forbrug.

Is. Importen af Is fra Norge er atter i Aftagen. Mærkelig nok paa-staaes det her i Landet at Erfaringen har lært at de ganske tynde Isfliser, der indsamles paa Kanalerne ofte allerede efter en eneste Nat Frostveir skal holde sig lige længe i Iskjelderen som den norske Blokis. Forbrug af Is i Husholdningen, som den indlandske Is selvfølgelig ikke kan bruges til, er endnu ubetydelig her. Den største Del af hvad som tilføres bruges ved Fiskeriet, dog er ogsaa ved denne Drift i Aftagen, da mange Fiskere foretrakke Kunstis, der leveres adskilligt billigere, uagtet den paa langt nær ikke holder sig saa længe som Blokis. Kunstsmørfabrikkerne, der før brugte noksaa betydelige Mængder norsk Is, har i de seneste Aar anskaffet Refrigeratorer, og er saaledes uafhængige af vor Is. I Meierierne bruges næsten udelukkende den paa Kanalerne indsamlede Is.

Til Fiskerpladsen Vlaarding, det eneste Sted hvortil Isladninger indførtes, ankom i 1889 10 Ladninger med 4 200 Tons. Paa Grund af Konkurensen med Kunstisfabrikerne holdtes Prisen nede i fl. 10 à fl. 12 leveret frit omhord i Fiskekutterne.

Fisk. Om Tilførselen af fersk Fisk og Sild henvises til Afsnittet „Fiskeri“.

Afsætningen af hjemmerøget Sild (Kippers og Bokkings) er endnu ganske ubetydelig her i Landet; den skal ikke falde meget i Smagen og staar tilbage for den fra England indførte Vare.

Stokfisk indførtes hovedsageligen til Rotterdam, der staar i direkte Dampskibsforbindelse med Norges Vestland. Importen til dette Sted skal for alleslags have udgjort omtrent 600 000 Kg. Det er Landets sydlige Provindser, som har en overveiende katholsk Befolkning, der er det egentlige Afsætningsgebet for vor tørrede Fisk.

Tjære. For denne Artikel har 1889 været et godt Aar. Prisen, der i det næstforegaaende Aar var kommen op fra fl. 122 til fl. 164, har under Løbet af det henrundne Aar bibeholdt en stigende Bevægelse. For prima Umeå Tjære blev i Slutten af Aaret betalt fl. 195. Tilførselen her til Landet har som sædvanlig kun fundet Sted i mindre Ladninger fra Umeå-Distriktet, samt fra de nordlige finske Havne.

Beg. Begpriserne forbedrede sig i endnu stærkere Grad end Tjærepriserne, nemlig fra fl. 128 i Februar Maaned 1889 da de første Omsætninger fandt Sted til fl. 200 ved Aarets Slut. Fra svenske Havne ankom kun ganske smaa Partier, den største Del af hvad som indførtes var Archangelbeg.

Tran. Priserne for denne Vare har været trykket paa Grund af de lave Priser paa Linolje og andre flydende Fedevare. Af Levertran fra Bergen ankom kun mindre Partier, omtrent 400 Tønder brun Tran og 520 Tønder blank Tran. Priserne holdt sig paa fl. 25 à fl. 30 for blank og fl. 19 à fl. 21 for brun.

Om Importen af Fyrstikker, Jern, Kobber, Øl, etc., mangler enhver Op-gave. Norsk Øl, at dømme efter de paa Konsulatet attesterede Indførselsbeviser, begynder at finde Smag her i Landet; den største Del af hvad som afskibes til Nederlandene er imidlertid bestemt til videre Forsendelse til Indien.

Java Kaffe. De gode Farhaabninger som man ved Aar 1888's Slut nærede om Handelen i Java Kaffe i det paafølgende Aar, (der bl. A. fik Udtryk i Konsulatets forrige Aarsberetning), har ikke slaaet feil. Kaffe-høsten i Brasilien, der som flere Gange tidligere paaapeget stedse angiver Tonen ogsaa for Java Kaffens Vedkommende, og om hvis Udfald de ugunstigste Efterretninger havde været bekjendtgjort, viste sig at være betydelig mindre end i de foregaaende Aar. Forraadene paa de europæiske og amerikanske Hovedmarkeder, der allerede ved Aarets Begyndelse var meget ringe, fik ved den forminskede Tilførsel ingen Leilighed til at forsyne sig med ny Vare og Følgen: vedvarende høie Priser, udeblev ikke, selv viser Prisnoteringerne ved Aarets Slut en yderligere Forbedring af $5\frac{1}{2}$ Cents for den mest eftersøgte Sort af Java Kaffe: „God ordinær“. Aaret aabnede med en Notering for nævnte Sort af 49 Cents, der langsomt men stadig steg, til den i Mai Maaned naaede $52\frac{1}{4}$ Cents.

Terminhandelen, der ligesom i tidligere Aar ikke lod Kaffehandelen i Fred, frembragte da et pludseligt Fald til 46 Cents, imidlertid kun for kort Tid, da de udsprede Efterretninger, der skulde motivere et saadant Fald, viste sig at være ganske upaalidelige. Allerede i Juni Maaned havde „God ordinær“ gjenvundet det samme Standpunkt som om Vaaren og vedblev i jevn fremadgaende Bevægelse lige til Aarets Slut, da Prisen var kommen op til $54\frac{1}{2}$ Cents, en Notering, der, naar Aar 1887's ved vild Spekulation for kort Tid til 58 Cents opdrevne Priser undtages, er den høieste som er forekommen siden 1877. Af hvilken Betydning høie Kaffepriser er, ikke alene for selve Handelen, men ogsaa for Statshusholdningen i Nederlandene, hvor det Offentlige selv sælger den ved tvungen Kultur i Indien frembragte saakaldte „Gouvernementskaffe“ fremgaar bedst deraf, at enhver Cent i Prisen (pr. $\frac{1}{2}$ Kg.) paa en normal Gouvernementshøst af 600 000 Baller, udgjør en Forskjel af 720 000. For Budgetaaret 1890 er Høsten anslaaet til 460 000 Baller og Prisen til 45 Cents; kan i Gjennemsnit f. Ex. 50 Cents betinges udgjør Surplusdifferenten omtrent 3 Millioner Gulden.

Tilført blev i nederlandske Havne i 1889 fra Java og de andre ostin-

diske Øer (i runde Tal), af Gouvernementet 463 000 Baller, af Handelsfirmaer 355 000 Baller, ialt 818 000, mod i 1888 676 000 og i 1887 1 009 000 Baller. Solgt blev af Gouvernementet 455 000 Baller og af den første Haand Handel 349 000 Baller, ialt 804 000 Baller.

Omsætningen har imidlertid været større, da endel Kaffe har været solgt „paa Leverance“ ved Mellemkomst af Terminhandelens Likvidationskasser.

Fra Brasilien ankom i 1889 til nederlandske Havne 149 000 Baller, fra Afrika 35 200 Baller.

Udsigterne for Prisernes Løb i 1890 ansees at være særdeles gunstige, uagtet den høje Notering Aaret begynder med. Forraadene er ringe og større Tilførsler ventes ikke fra nogen af de kaffeproducerende Lande. Det kan imidlertid forventes at de høje Priser atter vil nedsætte Konsumtionen af Kaffe og forøge Salget af Surrogater, der som tidligere bemærket ved Aarene 1882—85's særdeles lave Noteringer havde været trængt fra Banen; (i Frankrige skal Forholdet mellem de aarlig brugte Kvantiteter Kaffe og Chicorie, der før Prisstigningen i 1887 var som 100 til 20, atter være stegen til 100 til 45!)

Terminhandelen har som ovenfor sagt ogsaa i 1889 beskæftiget sig med Kaffen, imidlertid i mindre Grad end i de to—tre foregaaende Aar. For Indfyldelsen af denne Slags Handel paa den egentlige Varehandel henvises til Udtalelser i tidligere Aarsberetninger, som formodentlig fremdeles bør betragtes som rigtige.

Tobak. Sumatra Tobak har i det henrundne Aar givet rigt Udbytte, ikke saa meget paa Grund af Varens gode Beskaffenhed, som ved en særdeles rigelig Høst, der med ikke mindre end 25 % overstiger dens Forgjænger, nemlig i runde Tal 182 300 Baller mod i 1888 144 400 Baller. Af det nævnte Kvantum blev 168 000 Baller indførte til Amsterdam og Rotterdam og 14 300 Baller direkte til Bremen. Varen var idetheletaget af bedre Kvalitet end i det næstforegaaende Aar, men ei længere af den samme Beskaffenhed som i tidligere Aar; der klages mere og mere over at Planterne paa Sumatra gjør alt for at forøge Høsternes Kvantitet og som Følge deraf som oftest forsømmer at drage behørig Omsorg for Fermentationen, Forpakningen etc. I Gjennemsnit har $127\frac{3}{4}$ Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kg. kunnet betinges, mod i 1888 $120\frac{1}{3}$ Cents, i 1887 $154\frac{1}{2}$ Cents. Værdien af den fra Sumatra udførte Tobak har udgjort $35\frac{1}{2}$ Million Gulden, hvoraf $2\frac{1}{2}$ Million falder paa den direkte til Bremen afskibede Vare og 33 Million paa Tobakken, der indførtes her.

Kvaliteten har som allerede sagt været bedre end i 1888; den gav en ganske let Vare af fin Farve og neutral Smag, alle Egenskaber der netop gjør Sumatra Tobakken uundværlig som Cigardækblad.

De forenede Stater og det tyske Rige vedblev at være de største Afgtagere; Bremen begynder imidlertid at blive en farlig Konkurrent og truer med at trække en stor Del af Handelen til sig direkte uden at benytte sig af Hollændernes Mellemkomst; som ovenfor nævnt er i 1889 8 % af Høsten afskibet direkte til denne Havn.

Med Java Tobakken har det været langt uheldigere stillet. Aaret 1888's Høst, der hidførtes i 1889, mislykkedes helt hvad Kvaliteten angaar; kvantitativ gav den dog større Udbytte end i det foregaaende Aar, nemlig 170 700 Baller mod i 1888 139 600 Baller. I Gjennemsnit kunde kun 27 Cents betinges mod i 1888 39 Cents (for 10 Aar siden 66 Cents, for 15

Aar siden 79 Cents!) Høstens Værdi udgjorde $8\frac{1}{2}$ Million Gulden, mod i 1888 $9\frac{1}{2}$ Million.

Foruden de ovennævnte Sorter Sumatra- og Java Tobak ankom ganske fortrinlig Tobak fra Øen Borneo, hvor flere Plantager har været anlagt i de seneste Aar. Varen har imidlertid endnu flere Feil og betales derfor ikke med de samme Priser som Sumatra-Tobakken; de anførte Mængder blev desforuden betydelig under hvad som Exporten derfra havde været anslaaet til. Idethele ankom fra Borneo her til Landet 1200 Pakker, der i Gjennemsnit blev betalt med 119 Cents.

Mindre Partier Tobak fra Øerne Celebes, Batjan, samt fra Ceylon gav liden Tilfredsstillelse.

Ris. Handelen i Ris har seet under Et givet godt Udbytte, omend-skjønt de særdeles gode Forventninger som blev nærede ved 1888's Udgang neppe kan siges at være gaaet i Opfyldelse. Efterspørgselen i Landet og for Export har i den første Halvdel af Aaret været tilfredsstillende; Tilbudet, især af de mindre Sorter vedblev imidlertid at overstige Efterspørgselen og foranledigede en langsom Nedgang i Prisen, ogsaa for de bedre Kvaliteters Vedkommende. Midten af Aaret bragte nogen Forbedring, der grundede sig paa de daarlige Efterretninger om Høstens Udfald i Japan og paa Java; de sidste Maaneder af Aaret har Rismarkedet derimod atter været stille. Prisen for de mest eftersøgte Sorter „Blank Java“ og „Java Taffel“ har været fl. 9 à fl. 10 og fl. 6 à fl. 7, mod i 1888 fl. 8 à fl. $8\frac{1}{2}$ og fl. 5 à fl. 7.

Tilførselen af Ris har været meget mindre end i det næstforegaaende Aar, nemlig 1 315 000 Baller mod i 1888 1 376 000 Baller. Den allerstørste Del af hvad som tilførtes var bestemt for Rismøllerne. Afsætningen af skallet Ris skal for første Gang i det henrundne Aar have følt Konkurrencen af den direkte fra Java indførte skallede Vare, i hvilket Land flere Møller, der kun arbejder for Exporten, nylig har været oprettet.

The. Af Java The tilførtes mere end i 1888, nemlig i runde Tal 33 500 Kvartkasser mod 29 600 i 1888. Afsætningen har været ganske tilfredsstillende, Priserne derimod noget under Aar 1888's; for Java Pecco betales fra 40 til 60 Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kg.

Tin. Med Artikelen Tin, der som Udførselsgods fra de i den nederlandske-ostindiske Archipel beliggende Øer Banka og Billiton har stor Betydning for den nederlandske Handel har det været langt roligere stillet end i de to foregaaende Aar. Prisen, der efter Tin-Syndikatets Likvidation i 1888 var kommen ned fra fl. 130 til et mere normalt Standpunkt, har holdt sig med kun liden Fluktuation paa omtrent samme Høide som ved Udgangen af 1888, nemlig fl. 58 à fl. 60 for Banka Tin, for Billiton Tin fl. 1 mindre. Afsætningerne har været tilfredsstillende under Aarets Løb.

Sukker. Medens Spekulationen i det henrundne Aar ikke har fundet tilstrækkelig Anledning til at beskæftige sig med endel Artikler, som Kaffe, Tin, Kobber etc., i samme Grad som i de næstforegaaende Aar, har den for en kort Tid under Løbet af 1888 havt saagodtsom frit Spil med Sukkerhandelen og frembudt et Skuespil, der endnu kan betragtes som enestaaende, nemlig at se et Konsortium af ganske faa, ikke engang kapitalstærke Folk have hele Handelen i denne Artikel, der jo produceres næsten over hele Verden baade i Europa og i Amerika, for nogen Tid i sine Hænder og opdrive Prisen til omtrent det dobbelte af hvad som Forholdet mellem Anbud og Efterspørgsel vilde have medført.

Aaret aabnede med en Notering af fl. $16\frac{1}{2}$ for Betsukker af 88° basis,

med livlig Efterspørgsel og smaa Forraad, der snart bragte Prisen op til fl. 18 $\frac{1}{2}$ i April Maaned. Det var da at Hausse-Spekulationen traadte paa Scenen og spillede sine Kort i den Grad energisk, at i Juli Maaned betales fl. 32. Hvad Erfaringen har lært at Udslaget af saadanne kjæmpemæssige Foretagender bliver i de allerfleste Tilfælde, hændte ogsaa med Consortiet i Magdeburg; det hele blev det for mægtigt, Omsætningerne antog for store Proportioner. Desforuden kom flere uventede Begivenheder til, f. Ex. Mangel paa Skibsrum til at faa større til Amerika solgte Partier Sukker afskibede dertil, som atter forhindrede at Salgsprisen, der som bekjendt kan faaes udbetalt naar Varen er indladet og Connosement tegnet, kunde blive indcasseret etc. Som sagt, Consortiet kunde ikke opholde Stillingen, dets ledende Mænd satte sine Formuer til og Sukkerprisen kom i et Sprang ned igjen til fl. 16 $\frac{1}{2}$ og slutter ved Aarets Udgang paa fl. 14.

Indførselen af Java Sukker har i det henrundne Aar været endnu mindre end i det næstforegaaende; omtrent 1 Million Kg. mod i 1888 1 $\frac{1}{4}$ Million. Det hollandske Marked har som allerede ofte paapeget tabt enhver Betydning for Java Sukker, siden de Varen paahvilende differentielle Afgifter blev afskaffet i 1874 (i det nævnte Aar ankom omtrent 400 Millioner Kg.) Den største Del af det fra Java udførte Sukker gaar direkte til de engelske Raffinaderier, samt til Syd-Frankrige, en mindre Del ogsaa til de forenede Stater og China.

Betsukker derimod er af stor Betydning for Nederlandene; der findes ikke mindre end 30 Fabrikker, der aarlig frembringer fra 45 til 52 Millioner Kg. Sukker. 25 000 Hektarer anvendes til Frembringelse af Sukkerrødder.

Fondshandelen og Pengemarkedet. Paa Fondsbørsen herskede i Aarets Løb en ganske livlig Stemning. Aaret begyndte med særdeles gunstige Udsigter og at disse ikke har slaaet fejl fremgaar tilstrækkelig af Kursnoteringerne ved Aarets Slut, der for de allerfleste Papirers Vedkommende viser mere eller mindre betydelige Stigninger. Først frembragtes en livlig Omsætning ved en rigelig Tilgang af Penge og ved Trangen til at anlægge større Kapitaler, der paa Grund af de foregaaende Aars Usikkerhed i den politiske Tilstand, havde været trukket tilbage fra Fondsbørsen; dernæst bidrog i ikke ringe Grad baade til livlig Omsætning og Kursforbedring de af de fornemste europæiske Finantsgrupper iværksatte Konverteringer. Det var atter Rusland, der ligesom i 1888 aabnede Rækken af de Stater, der i 1889 har benyttet sig af Pengemarkedets gunstige Stilling til Konvertering af ældre Laan med højere Rentefod i Laan med lavere Rente. Uagtet de fra Tid til anden, især i de første 5 Maaneder af Aaret opkomne Skyer paa den politiske Himmel, Boulangismens Seir ved Valgene i Paris, den østerrigske Politiks Nederlag i Serbien ved Kong Milan's Demission, samt den i omtrent samme Tidsrum stedfundne finansielle Krisis i Paris ved Sammenstyrtningen af Kobbersyndikatet og dens Følger, Faldet af Comptoir d'Escompte etc., kunde de fleste af disse Konverteringer sættes igjennem med stor Succes.

De nederlandske Statspapirer, især de saakaldte „Integralen“ (2 $\frac{1}{2}$ % Certifikater), har mere end i tidligere Aar været søgt for udenlandsk Regning ofte med store Beløb ad Gangen, som da under Tiden ikke undlod at fremkalde en betydelig Stigning i Kursen; Aaret har derved seet nok saa anseelige Variationer i Noteringen af de ellers saa stabile hollandske Statspapirer. Integralen, der den 1ste Januar 1889 noteredes 76 $\frac{1}{2}$ %, var ved Aarets Slut kommen op til 83 $\frac{1}{2}$ %; 3 % Obligationerne er i samme Tidsrum stegen fra 90 $\frac{1}{4}$ —97 $\frac{1}{4}$ %.

De fleste Handelsvarers Prisforhøjelse, forbedrede Fragtsatser og forøgede Varemængder for Transportmidlerne gav Anledning til en livlig Omsætning i Værdipapirer for indenlandske og oversøiske industrielle Foretagender, samt for Jernbane- og Dampskibsselskaber, hovedsageligen i disse Entreprisers Aktier, der da ogsaa saagodtsom Alle have at fremvise en god Kursforbedring. Helt fri for Spekulationslidenskab kan det herværende Marked imidlertid ei siges at have været for disse Papirers Vedkommende.

Blandt de Papirer, der nød Spekulanternes særlige Opmærksomhed hører i første Række Obligationerne for Luleå-Ofoten Jernbanen, der uden Tvivl vil efterlade yderst bedrøvelige Erindringer hos alle, som havde noget at gjøre med dem. Den allerede i Slutningen af 1888 begyndte nedadgaaende Bevægelse, der indlededes paa Grund af en af General-Konsulatet ifølge Ordre offentliggjort Meddelelse om at det ei var sandt at der med den svenske Stat blev underhandlet om Banens Overtagelse, blev snart efter fulgt af værre Efterretninger fra London, nemlig at Selskabets Midler var udtømte og at de til Couponernes Betaling deponerede Penge delvis havde været brugt til andre Øiemed. Følgen af disse Efterretninger udeblev selvfølgelig ikke og Kursen, der i Januar Maaned endnu holdt sig paa omtrent 61 %, var snart efter ned til 24 %, i Slutten af Aaret 20½ %. For hvor store Beløb den hollandske Børs er interesseret i Foretagendet fremgaar deraf at hos den i Sommer hersteds dannede Komité til Varetagelse af de hollandske Obligationseieres Interesser ei mindre end £ 1 200 000, af de udgivne £ 1 500 000, 5 % Obligationer er bleven deponeret. Udsigten at det skal blive et nyt Selskab muligt at opdrive de til Banens Fuldførelse fornødne Kapitaler, selv dersom Koncessionen bliver det overdraget paa gunstige Vilkaar, er nok yderst ringe.

Norske og svenske Statspapirer blev som stedse kun lidet forhandlede her; de enkelte Gange Omsætninger fandt Sted skeede dette dog med stedse fremadgaaende Kurser, som nedenstaaende Opgave udviser:

Norske Statsobligationer: Aar 1886's 3½ % Laan laveste Kurs 99⁵/₈ i Januar, høieste Kurs 101 i Juni; 1888's 3 % Laan laveste Kurs 89³/₄ i Januar, høieste Kurs 90⁵/₈ i August.

Svenske Statsobligationer: Aar 1875's 4½ % Laan laveste Kurs 101³/₄ i Januar, høieste Kurs 102½ i Juli; 1880's 4 % Laan laveste Kurs 103¹/₈ i Januar, høieste Kurs 104½ i Juli.

Pengemarkedet har som allerede sagt været rigelig forsynet hele Aaret rundt, stærkere Bevægelser fandt ikke Sted.

Den nederlandske Bank bibeholdt sin Disconto uafbrudt paa 2½ % for Vexler og 3 % for Promesser. Bankens Guldforraad fluktuerede kun ringe, det udgjorde i Januar Maaned omtrent 61 Millioner Gulden, i Midten af Aaret 66 Millioner og i Slutningen atter 61 Millioner, og dette uagtet de store udenlandske Banker, London, Berlin, Paris og Antwerpen, alt eftersom Øieblikkets Guldforraad krævede det, snart maatte nedsætte Discontoen fra henholdsvis 5, 4½, 4½ og 5, i Januar Maaned til 2½, 3, 3 og 3 om Sommeren og mod Aarets Slut atter forhøje den 6, 5, 3 og 4 %. At ikke den nederlandske Bank saa dets Guldforraad ved Aarets Slut flyde bort i samme Forhold som Tilfældet var hos de andre Bankinstitutter skyldes antageligen delvis den Omstændighed at Varebeholdningerne om Høsten har været forholdsvis ringere end ellers pleier at være Tilfældet, men hovedsageligen at de høie Kurser paa de udenlandske Papirer, samt ogsaa disses Konverteringer blev benyttet af ikke saa faa hollandske Eiendomme til at afhænde

dem, uden at de frikomne Kapitaler i samme Grad atter blev anlagt i udenlandske Effekter.

Privatdisconto noteredes næsten hele Aaret rundt til $1\frac{3}{4}$ à $2\frac{1}{4}$ %, Lombardrenten til 2 à 3 % med Undtagelse af December Maaned, da den steg til 4 %.

Den nederlandske Banks Kreditoperationer, Discontering, og Lombardlaan, udgjorde under Bankens Bogaar 1888—89 fl. 362 000 000 mod fl. 333 000 000 i 1887—88. Udenlandske Vexler har i det henrundne Aar spillet en større Rolle i Bankens Virksomhed end i tidligere Aar; fra 8 Millioner i Begyndelsen af Aaret er disses totale Beløb stegen til 30 Millioner. Den nye Banklov, der traadte i Kraft den 1ste Januar 1889, bemyndiger Banken til at købe og sælge udenlandske Vexler, (Bankens ældre Charter tillod kun at udenlandske Vexler blev diskonteret!) medens der er kommen en Forandring i Disconteringsmaaden, der bestemmer at det ikke længere staar Discontanten frit at forlange Vexelen restitueret, men at Vexelen ved Forfaldstiden skal forblive Bankens Eiendom mod Kursen fl. 12.08 pr. £, fl. 47.70 pr. 100 fr. og fl. 59.08 pr. Rm. 100.

Landbruget. Høsten af Jordbrugets Produkter har idetheletaget været tilfredsstillende i det henrundne Aar. Høavlen var meget rig og Kvaliteten udmærket, af Kornsorterne, Hvede, Rug, Byg, samt af Erter og Bønner var Høsten rigelig, af Havre kun Halvparten af en almindelig Høst, af Sukkerrødder og Potetes noget over et godt Aars Høst. For Havevæxt og Frugtavl har Aaret været gunstigt, de for Holland vigtige Havevæxtprodukter Grøntsager og Blomsterløg har givet rigt Udbytte; det samme gjælder om Frugt-, Bær- og Druvavl, der ligeledes er af stor Betydning her i Landet. At opgive Mængderne af de forskellige Landbrugsprodukter der har været indhøstet, er endnu ikke muligt, da officielle Opgaver derom ikke foreligger. Følgende Ziffre kan imidlertid tjene som Holdepunkt. Af Landets Areal af dyrkbar Jord anvendes 1 200 000 H. A. (i runde Tal) til Græsland, 870 000 H. A. til Agerland, 27 000 H. A. til Dyrkning af Grøntsager, 24 000 til Træskoler, etc. Af de 870 000 H. A. Agerland bruges 145 000 H. A. til Avling af Poteter, 20 000 H. A. af Sukkerrødder, 82 000 H. A. af Hvede, 205 000 H. A. af Rug, 125 000 H. A. af Havre, 45 000 H. A. af Byg, 44 000 af Boghvede, etc. omtrent 600 H. A. anvendes til Kultur af Blomsterløg.

For Hvede, Rug, Byg, Boghvede, Bønner, Erter samt Mel er Nederlandene i stigende Grad henvist til udenlandske Produkter; dets egen Frembringelse af Brødstofte dækker kun for omtrent Halvparten Landets Behov. Den eneste Landbrugsartikel, der udføres i større Mængder er Havre.

Udførselen af Blomsterløg anslaaes til en Værdi af 4 à 6 Millioner Gulden aarlig, af Grøntsager, saavel i fersk Tilstand, som tørret og nedlagt, til 22 à 25 Million Gulden.

Fædriften. Sundhedstilstanden blandt Fæet, der spiller en betydelig Rolle her i Landet paa Grund af at det vigtigste Exportmarked England strax forbyder Indførsel af levende Fæ fra Nederlandene naar Tilfælder af smitsomme Sygdomme, især den meget frygtede smitsomme Lungesygge blandt Hornkvæget forekommer, har i det henrundne Aar fremdeles været meget god, takket være de i de sidste Aar tagne energiske Forholdsregler. Efter mange Bestræbelser, der fra engelsk Side paa Grund af den der for Tiden herskende protektionistiske Aand i Landbrugsanliggender, har været modarbejdet saa længe som mulig, er det i det henrundne Aar tilsidst lykkets at faa Forbudet mod Indførsel af levende Fæ i England ophævet.

Alene blandt Svinene har Sundhedstilstanden været daarlig i 1889; den meget smitsomme Sygdom „Rothlauf“ og Svinediphterit har vist sig saagodtsom overalt i Landet, men skal nu atter være i Aftagen. Trikinsygdommen, der ifølge en i 1889 udkommen Lov med Tillæg til Loven om de smitsomme Sygdomme, nu ogsaa henregnes til de smitsomme Sygdomme, forekom kun et Par enkelte Gange. Hundegalskab (Vaudskræk) forekom i noksaa betydelig Udstrækning. Andre Sygdommer blandt Husdyrene viste sig som stedse hist og her i Landet.

For Meieridriften forventer man gode Resultater af en i 1889 udkommen Lov med Straffebestemmelser mod Bedrageri i Smørhandelen. Det haabes at det engelske Smørmarked, hvor det hollandske Smør før i Tiden nød Reputationen at være det bedste som fandtes, atter skal kunne gjenerebres, naar mere Sikkerhed end hidtil haves, at det som sælges som hollandsk Smør virkelig er Natursmør og ikke blandet med større eller mindre Kvantiteter Margarinsmør. Om Lovens Bestemmelser alene, selv dersom de bliver meget strengt overholdte, skal kunne skaffe det hollandske Smør dets gamle Renommée tilbage paa Verdensmarkedet, maa imidlertid betvivles, hvis ikke samtidig betydelig Forbedring anbringes i Tillavningsmaaden, der endnu i mange Distrikter skal være høist primitiv. Tilbagegangen i Smørrets Kvalitet skyldes, derom er Sagkyndige enige, for en stor Del selve Tilberedningen, der ikke har fulgt med Tidens nyeste Metoder, for ikke at tale om alleslags Fusk, som selve Meierifolkene har gjort sig skyldig i. At Aarsagen til Smørhandelens uheldige Stilling først og fremst ligger her, anerkjendes mere og mere og alvorlige Forsøg gjøres for at rette paa denne Tingenes Tilstand, hovedsageligen ved at forbedre Undervisningsvæsenet i Landdistrikterne, at oprette Meierifagskoler etc.

Fiskeriet. Sildefisket i Nordsøen har i 1889 beskæftiget 445 Fartøier med 6 012 Mand Besætning; af disse Skibe er 194 „Loggers“ (skarpkjølede Fartøier, hvoraf 79 hører hjemme i Vlaardingen, 71 i Maassluis, 2 i Schiedam, 1 i Haag, 1 i Katwyk, 1 i Noordwyk, 30 i Scheveningen og 9 i Amsterdam. Resten er „Bommen“ (fladbundede Skibe) hvoraf 278 er hjemme i Scheveningen, 58 i Katwyk og 16 i Noordwyk. Den totale Fangst skal ifølge Opgave fra Vicekonsulen i Maassluis beløbe sig til 380 000 Tdr. mod 320 000 Tdr. i 1888. Aarets Udbytte har idetheletaget været gunstigt, Fangsten har været meget rig og Prisen har i Forhold til Fiskens Mængde holdt sig godt oppe; den har været lavest i August Maaned, nemlig fl. 10.25, ved Aarets Slut atter fl. 14 à fl. 15. Efterspørgselen har været ganske livlig paa alle Markeder hvor den hollandske Sild har faaet Indpas.

Med Hensyn til af Stormveir og deslige Aarsager forvoldt Skade paa Fartøier og Garn har Aaret været særdeles gunstigt stillet; om Skade foraaarsaget af fremmede, hovedsageligen engelske og belgiske Fiskere, der som oftest om Natten og uden at føre de paabudne Lys, seiler tvertigjennem de af andre Nationers Skibe udsatte Garn, har derimod atter mange Klagemaal været reiste; hvor Misgjerningsmandens Nummer og Hjemstedsbogstaver er bleven kjendt har disse Klager ledet til Tiltale i Malefaktorens Hjemland og i de fleste Tilfælde til streng Bestraffelse (som bekjendt er Fiskefartøier der tilhører de Lande, som har afsluttet Overenskomsten om Tilsyn med Fisket i Nordsøen, forpligtede til at have sit Nummer og et Par Bogstaver, der angiver Skibets Hjemsted, anbragt paa tydelig Maade paa Skibets Sider, Storseilene etc.)

Kolje, Skrei og Torskefiskerierne, samt Fisket af Flyndre, Pigvar, Tunger og andre finere Fiskearter har ikke givet stort Udbytte; det drives som

bekjendt foruden af endel mindre Skibe, der hører hjemme i Pernis, Zwartewaai, Middelharnis, Hellevoetsluis og den Helder, af de samme Fartøier, der om Sommeren og Høsten gaar paa Sildefangsten.

Priserne for de nævnte Fiskeslags har været lave og Fangsten meget knap; idethele er det et meget beklageligt Symptom at de indbragte Fiskemængder bliver mindre med hvert Aar. Medens det for endnu 10 Aar siden ikke var en Sjældenhed at se hollandske Baade sælge sin Fisk i engelske Havne, forekommer ikke alene dette aldrig mere nu, men store Partier Fisk indførtes af engelske Fiskere. Især er Rotterdam i det henrundne Aar bleven til et Marked for engelsk Torsk og Kolje, der daglig indbringes med Dampskibe fra Hull, Grimsby etc.

I 1888 gjordes flere Forsøg paa at faa istand regelmæssige Forretninger i fersk Fisk fra Norges Vestland, dog har disse Forsøg efter hvad erfares bragt Afskiberne Tab og har i det henrundne Aar ikke været gentaget. Kun enkelte Partier ankom af og til, enten via England eller direkte fra Bergen og Stavanger, med hvad Udfald vides ikke. Grunden til de i 1888 mislykkede Forsøg paa at aabne det hollandske Marked for vor Fisk ligger først i de daarlige Transportmidler, der benyttes, nemlig Dampskibe der ikke er indrettede til Fiskeforsendelser, hvor den i aabne Kasser forpakkede Fisk enten staar paa Dækket udsat for Luftens Indvirken samt bliver støvet og sort af Røgen og Dampen, eller den staar for nær Maskinrummet og tager Skade af Varmen. Dampskibene er desforuden som oftest for længe underveis naar flere Anløbsteder skal anløbes. En anden Grund maa søges deri, at det nederlandske Fiskemarked ei endnu er tilstrækkelig udviklet, større Indretninger hvor den indførte Fisk kan bevares i kolde Rum naar Tilførselen den ene Dag er alt for stor, hvor den kan blive ordentlig forpakket til videre Forsendelse enten til Provindsbyerne eller til Tydskland og Belgien, findes saagodtsom ikke. En tredje Grund ligger i den hos Hollænderne særdeles udprægede Vedhængen ved det gamle, der nok afholder mange Folk fra at købe importeret Fisk; at dømme efter Afsætningen af de betydelige Mængder engelsk Fisk, der som ovenfor sagt indføres hver Uge til Rotterdam, maa denne Konservativisme imidlertid være i Aftagen. Holland med sin tætte Befolkning hvoraf $\frac{1}{3}$ er Katholiker, med Belgien og Tydskland i Baggrunden maatte, derom føler man sig overbevist, kunne absorbere betydelige Mængder Fisk, dersom Varen kun blev hidført paa behørig Maade og tidssvarende, afkjølede Pakhuse fandtes paa Ankomststederne, hvor Fisken, naar Markedet ved dens Ankomst netop var vel forsynet, enten kunde blive opbevaret et Par Dage eller ompakket til videre Forsendelse.

Fersk Sild for Røgerierne i Vlaardingen og Scheveningen har i 1889 været indført i temmelig større Partier; den bestod delvis af stor Indmad-sild fra Bergen, Stavanger, Fredrikstad og Gøteborg, delvis af maver Smaasild fra Bohuslæns Kyststeder; det regnes at omtrent 4 000 Tønder af førstnævnte og 5 000 Tønder af sidstnævnte Sorter er bleven indført. Kvaliteten af Indmadssilden siges at have været tilfredsstillende, den blev betalt med fl. 8 à fl. 10 pr. Tønde og skal her om Vinteren kunne sælges med Fordel. Den hidførte Smaasild var af mindre god Kvalitet og udbragte fl. 3 à fl. 5 pr. Tønde. En Del af den fra Sverige indførte Sild blev i Marstrand og andre svenske Kystbyer paa Stedet indkjøbt for egen Regning af Førerne af et Par hollandske Fiskefartøier og medtaget til Scheveningen for der at blive røget.

Om Østersfisket, der som turde være bekjendt hovedsageligen drives i Provindsen Zeeland, har den tilf. Vice-Konsul i Vlissingen meddelt, at Aaret

har været særdeles gunstigt baade for Udklækningen og Væksten af de tidligere paa Østersbankerne udplantede Østers. Tilførselen af Østers paa de forskjellige Markeder har som Følge deraf været meget stor; Priserne vedblev lave uagtet Varens gode Kvalitet. Med den allerede for enkelte Aar siden begyndte Uskik at bringe massevis unge, umodne Østers i Handelen for ganske billig Pris, fortsattes ogsaa i det henrundne Aar til stor Skade for Østersbankernes Frembringelse i det næstfølgende Aar. I 1888 skulder have været mindst 15 Millioner umodne, ganske smaa Østers blandt den til Udlandet udførte Vare. Som Regel betinger disse kun fl. 20 à fl. 25 pr. 1 000 Stykker, medens Prisen for fuldvoxne er fra 60 til 100 % høiere.

I 1889 er der udkommen en Lov her i Landet, der forbyder at Fiskeri drives af Besætningerne paa fremmede Nationers Fartøier i den nederlandske Stats Søterritorium og truer med Konfiskation af Skib og Garn naar et fremmed Fartøj bliver antruffet med udsat Garn. Ordlyden af Loven blev i sin Tid tilstillet det Kongelige Udenrigs Departement samt det Kongelige norske Indredepartement.

I den nederlandske Toldtarif er i 1889 kun kommen en Forandring, der gjælder Artikelen Edike; Oversættelse af den nye Lovbestemmelse er i sin Tid bleven tilstillet det Kgl. Udenrigsk Departement og det Kgl. norske Indre-Departement.

Thv Egidius.

Kø n i g s b e r g .

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	53	10 074	1	60	54	10 134	-	-	107 010
” Norge til Vicekonsuls- stationerne	39	7 429	3	1 248	42	8 677	-	-	65 485
” Sverige til Hovedsta- tionen	9	884	4	685	13	1 579	-	-	4 900
” Sverige til Vicekonsuls- stationerne	-	-	2	1 046	2	1 046	-	-	-
” andre Lande til Hoved- stationen	60	13 690	27	4 524	87	18 214	-	-	184 810
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne . . .	21	8 706	28	6 420	49	15 126	-	-	180 400
Ialt	182	40 783	65	13 983	247	54 776	142	35 111	542 605
II. Afgaaede.									
Fra Hovedstationen til Norge	47	8 062	4	1 560	51	9 622	-	-	80 110
” Vicekonsulsstationerne til Norge	16	3 920	2	106	18	4 026	-	-	44 400
” Hovedstationen til Sve- rige	8	913	3	1 019	11	1 932	-	-	8 558
” Vicekonsulsstationerne til Sverige	1	193	2	1 321	3	1 514	-	-	1 700
” Hovedstationen til andre Lande	82	15 516	10	2 847	92	18 363	-	-	147 510
” Vicekonsulsstationerne til andre Lande	63	16 672	11	3 160	74	19 832	-	-	203 580
Ialt	217	45 276	32	10 013	249	55 289	-	-	485 858

For at reparere eller for Ordre ankom 3 Skibe dr. 199 Tons.
 Af svenske Skibe ankom 268 dr. 52 873 Tons. Bruttofragt Kr. 162 800.
 Konsulatafgift af norske Skibe Rm. 3 762.35, af svenske 3 636.80.

Aarsberetning dateret 15de Marts 1890.

Der ankom til Pillau: i 1889 2 209 Fartøier paa 1 685 920 Kbm. imod i 1888 2 330 Fartøier med 1 962 163 Kbm., deraf var: i 1889 1 360 Dampskibe med 1 478 772 Kbm. imod i 1888 1 488 Dampskibe med 1 754 852 Kbm. og i 1887 1 273 Dampskibe med 1 409 916.

Nævnte 2 209 Fartøier vare lastede med: Ballast og tom 482 Fartøier med 402 501 Kbm., diverse Stykgods 586 med 643 765 Kbm., Stenkul, Koks 286 med 312 729 Kbm., Gips, Kalksten, Cement, Guano etc. 156 med 56 883 Kbm., Sild 177 med 108 240 Kbm., Olie, Petroleum, Harpix 62 med 43 220 Kbm., Jern, Jernbaneskiner, Maskiner etc. 9 med 4 659 Kbm., Salt 17 med 14 030 Kbm., Tagsten, Sten 419 med 91 423 Kbm., Vin, Spiritus, Frugter 6 med 4 816 Kbm., for Nødhavn 9 med 3 618 Kbm.

Af de indkomne Fartøier vare under: Tysk Flag 1 161, Engelsk 260, Dansk 334, Svensk 187, Norsk 186, Hollandsk 64, Belgisk 7, Russisk 9, Fransk 1.

Af ovennævnte Fartøier vare 1 740 Fartøier i Königsberg.

Der afgik fra Pillau: i 1889 2 176 Fartøier med 1 697 393 Kbm. imod i 1888 2 311 med 1 931 775 Kbm., deraf var: i 1889 1 360 Dampskibe med 1 492 120 Kbm. imod i 1888 1 486 med 1 749 041 og i 1887 1 252 med 1 378 170 Kbm.

Af nævnte 2 176 Fartøier ere afgaaede til: Tyske Havne 1 052, Storbritannien 365, Holland 53, Norge 79, Sverige 184, Danmark 250, Belgien 26, Frankrig 70, Rusland 85, Amerika 9, Portugal 3.

Hovedexporten søvarts fra Königsberg bestod i 1889 af Hvede 176 700 Tdr., Rug 45 800, Byg 27 400, Havre 15 200, Erter 18 000, Bønner 4 800, Vikker 5 700, Linfrø 10 700, Raps, Hamefrø og Diverse 24 000, Boghvede og Gryn 4 500, Flags 2 100, Hamp & Hampegarn 24 400, Flags og Hamp-hede 2 000, Sukker 8 500, Melasse 300, Shoddy og Uld 100, Eggeblomme & Eggehvide 170, Spiritus 2 300, Oliekager 3 400, Dyrben 240, Huder 500, Lumper og gammelt Taugværk 7 890, Lin- og Terpentolinolie 1 300 T., Træ og Stave 95 000 Læster.

Pariser Verdensudstillingen havde ligefra Begyndelsen paatrykt Aaret 1889 et Fredens Segl og under den politiske Ro, der blev endnu mere befæstet ved Englands Tilnærmelse til Triplealliancen kunde Handel og Vandel udbrede sig fordelagtigt over hele Verden. Desværre har vor Plads næsten slet ikke profiteret af dette Opsving af Handel og Industri. Aaret 1889 er endog for Königsberg paa Grund af den daarlige Høst i Almindelighed faldet ikke ubetydeligt daarligere ud end det foregaaende. Königsbergs Handel er som alt ofte sagt hovedsagelig afhængig af Udfaldet af Høsten i egen Provinds og i Rusland. Hvor meget Tilførselen af Korn staar tilbage for forrige Aars Tilførsel, fremgaar af de Tal, der forefindes i Kornberetningen senere hen. I Sammenhæng hermed har ogsaa Skibsfærdselen mistet i Omfang og Landbrugets formindskede Indtægtskilder kunde kun virke hemmende paa Byens og Provindsens Erhvervsevne. Fordybningen af Søveien mellem Königsberg og Pillau, der i Principet jo rigtignok er en afgjort Sag, er endnu ikke kommet ud over det theoretiske Stadium; dog har Regjeringen

i Finansbudgettet for dette Aar optaget en anden Rute paa 1 Million Mk., og turde Arbeidet vel begynde i Aarets Løb.

Landbruget i 1889. Var Aaret 1888 ugunstigt for Provindsen Østpreussen, saa var Aaret 1880 ligefrem skjæbnesvanger for Landbruget, og mangen en Landmand vil se sig nødsaget til at skille sig ved sin Besiddelse eller Forpagtning. Allerede da Sneen og Isen smeltede viste det sig, at al Vintersæden med Undtagelse af Raps havde lidt meget, og at en Ompløining af store Strækninger vilde være en nødvendig Følge heraf. Rigtignok gik Foraarsarbeidet regelmæssigt fra Haanden, men den fuldstændige Tørke, der kort efter indtraadte, var meget skadelig for Spiringen og Udviklingen af Sæden, men især for de svære Jorder. Ligeledes viste det sig snart at Foderplanterne og Enggræsset vare langt tilbage i Væksten. Derfor er Høsten ogsaa faldt meget utilfredsstillende ud saavel hvad Sædekornet angaar som med Hensyn til Straaet. De fleste Landmænd maa lade deres Kvæg og Hestehold undvære Strøelse, hvad naturligvis virker formindskende paa Beholdningen af Gødning. Høstresultatet turde være som følger:

Hvede pr. Hektar 7—15 Centner 1889 imod 10—25 Centner 1888, Rug 15—25 imod 20—30, Havre 20—35 imod 20—40, Bælgfrugt 20—30 imod 8—15, Potetes 100—300 imod 80—100, Foderroer 400—800 imod 200—300, Kløver & Hø 40—60 imod 40—60.

Kornpriserne med Undtagelse af Priserne for Hvede stillede sig høiere end i forgangne Aar:

Hvede Mk. 170—180 1889 imod 170—190 pr. 1000 Kil. 1888, Rug 155—165 imod 130—140, Havre 140—150 imod 120—136, Byg 120—140 imod 115—130, Erter 125—160 imod 150—180, Vikker 160—170 imod 170—200.

Anvendelsen af kunstig Gødning har vel ikke tiltaget som Følge af de forringede Pengemidler. Efterspørgselen efter Faxe Kalkmergel var større end Leveringen heraf, hvilket vel var en Følge af de høie Fragter for Seilskibe.

Produktionen af Melk var meget ringe. Smørpriserne steg af den Grund og holdt sig hele Aaret rundt tilfredsstillende paa 105—110, 120—130 Mk. Hvad Uld angaar saa er der ikke indtraadt nogen Forandring i denne Artikel.

Remontemarkederne havde snarere havt et roligt Udseende, let Material blev forsvundet. Priserne stillede sig omtrent som i Foraaret. Priserne for de forskjellige Slags Kvæg blev noteret væsentlig høiere.

Oxer gav Mk. 25—30 pr. 50 Kilo levende Vægt i 1889 imod Mk. 18—26 i 1888, Svin gav Mk. 30—45 Do. i 1889 imod Mk. 30—40 i 1888, Faar gav 42—50 Pfennig pr. 1 Kilo i 1889 imod 40—48 i 1889.

Bærende Kvier var søgt til Priser fra 250—300 Mk. Brænderierne have snarere formindsket deres Drift. Teglværkerne have i Aaret 1889 ikke givet fuldstændigt saa gunstige Resultater som i forgangne Aar.

Hypothekforholdene stillede sig i de første Maaneder af Aaret ret gunstigt, senere trykkede den almindelige Pengemangel.

Dyrkningen af Vintersæden for næste Høst var normal, saa at Udsigterne for Hvede, Rug og Raps indtil nu ere gode.

Kornberetning for 1889. Som Følge af den nogenlunde gode Høst i 1888 saavel her i Provindsen som i de tilgrændsede Distrikter i Rusland var Tilførslerne i den første Halvdel af Aaret i det Hele taget tilfredsstillende. Fornemmelig var Tilførslerne af Hvede, den for denne Plads vigtigste Kornsort, temmelig betydelige og fandt de i de første Maaneder af

Aaret en slank Afsætning til England og desforuden ogsaa til Belgien, Danmark, Sverige og Norge, for endel ogsaa til Frankrige. For Rug var der stor Efterspørgsel, men desværre vare Tilførslerne kun ringe, saa at Forretningen i denne Kornsort ikke kunde blive af større Betydning. Den indenlandske Rug solgtes udelukkende til Indlandet, medens de russiske Tilførsler hovedsagelig gik til Skandinavien. Af Byg leverede den indenlandske Høst kun lidet og af ringere Kvalitet, medens Tilførslerne fra Rusland i Begyndelsen af Aaret var ret betydelige; den største Del af Exporten gik til Skotland, Norge og Slesvig-Holsten. I Havre var Forretningen ubetydelig. Tilførslerne fra Rusland vare smaa. De ringe indenlandske Tilførsler var kun af mangelfuld Kvalitet og blev absorberet af Lokalkonsumet. Af Erter manglede Tilførslerne fra Indlandet næsten ganske; fra Rusland var derimod Tilførslerne i Begyndelsen af Aaret ret betydelige, saavel hvad Koge- som Fodererter angaar; senere gav Tilførslerne ogsaa fra Rusland betydelig efter. Slesvig-Holsten, England, Skotland, Sverige og Norge optraadte som Kjøbere. Meget betydelige vare Tilførslerne af Klid fra Rusland med Hovedafsætning til Danmark.

Udsigterne for Aaret 1890 ere hvad Kornforretningen angaar indtil den nye Høst, altsaa indtil Slutningen af August kun lidet glædelige. De herværende Forraad ere overordentlig smaa, fra Provindsen Østpreussen er kun lidet ivente og over Forraadene i Rusland ere Meningerne delte. Det vil være ganske afhængigt af Landeveiens Tilstand i det Indre af Rusland og af Kornpriserne, om Tilførslerne derfra ville antage større Dimensioner. Med en Gjennemsnitstilførsel af 80—100 Waggon daglig vilde man maatte tage vel til takke.

Følgende Tal give et Overblik over den herværende Kornhandel 1889 sammenlignet med 1888. Der ankom hertil henholdsvis fra Indlandet og Rusland Polen 1889 Hvede Tons 16 347 og Tons 124 603 mod 1888 Tons 52 466 og Tons 170 928, Rug 7 443 og 46 460 mod 63 999 og 89 061, Byg 4 064 og 34 882 mod 10 804 og 45 763, Havre 6 675 og 14 610 mod 26 584 og 45 574, Boghvede 11 og 5 141 mod 10 og 4 848, Erter 1 158 og 17 800 mod 3 236 og 30 451, Bønner 607 og 5 235 mod 2 551 og 6 838, Vikker 1 181 og 4 684 mod 4 463 og 2 952, Linsæd 864 og 12 149 mod 1 015 og 9 065, Hampsæd 0 og 3 226 mod 21 og 7 824, Røbs & Raps 640 og 7 121 mod 1 817 og 4 446, Sæd, diverse 897 og 34 121 mod 1 430 og 21 247.

Der afsendtes Hvede 1889 landværts Tons 2 562 og søværts Tons 176 710, 1888 Tons 882 og Tons 211 470, Rug 11 616 og 45 788 mod 1888 7 768 og 159 645, Byg 11 677 og 27 389 mod 9 830 og 44 521, Havre 4 391 og 15 222 mod 2 549 og 72 900, Boghvede 43 og 4 516 mod 121 og 4 508, Erter 500 og 17 926 mod 297 og 32 619, Bønner 125 og 4 780 mod 81 og 9 567, Vikker 224 og 5 653 mod 79 og 10 702, Linsæd 1 630 og 10 636 mod 1 329 og 9 578, Hampsæd 14 og 3 302 mod 23 og 4 947, Røbs-Raps 4 153 og 2 967 mod 2 798 og 4 606, Sæd diverse 8 580 og 16 999 mod 3 172 og 12 740.

Gjennemsnitspriserne har i det forløbne Aar stillet sig frit ombord fortoldet pr. 100 Kilo før:

	Hvede.	Rug.	Byg.	Havre.	Erter.
Januar . .	Mk. 13.80	Mk. 9.20	Mk. 9.00	Mk. 8.60	Mk. 13.50
Februar . .	" 14.20	" 9.30	" 8.70	" 8.60	" 13.00
Marts . .	" 13.90	" 9.30	" 8.80	" 8.80	" 13.00
April . .	" 14.20	" 9.90	" 9.00	" 9.30	" 13.50

	Hvede.	Rug.	Byg.	Havre.	Erter.
Mai. . .	Mk. 13.00	Mk. 8.50	Mk. 8.00	Mk. 9.20	Mk. 13.50
Juni . .	" 13.90	" 9.90	" 8.50	" 10.30	" 14.00
Juli . .	" 13.90	" 10.20	" 9.30	" 10.40	" 13.80
August. .	" 14.10	" 10.20	" 9.00	" 10.00	manglede
September.	" 14.10	" 10.20	" 9.50	" 9.80	" 15.00
Oktober .	" 14.30	" 10.60	" 9.40	" 10.50	" 16.00
November.	" 14.40	" 11.30	" 10.30	" 11.00	" 16.00
December .	" 14.30	" 11.50	" 10.00	" 11.80	" 16.00

Beholdningerne ved Aarets Slutning udgjorde:

Hvede 17 700 Tons mod 1888 44 990 Tons à 1 000 Kilo, Rug 7 800 mod 10 000 do., Byg 2 600 mod 5 600 do., Havre 1 000 mod 2 700 do., Erter 2 000 mod 3 300 do., Bønner 1 800 mod 1 600 do., Vikker 1 400 mod 2 000 do., Linsæd 1 700 mod 1 500 do., Rapsæd 1 200 mod 300 do., Dottersæd 500 mod 300 do., Hampefrø 1 200 mod 2 500 do., Boghvede 700 mod 500 do., Kløverfrø 200 mod 200 do., Thimotheifrø 100 mod 100 do., Hør-Hørblaar 1 500 mod 750 do., Hamp-Hampeblaar 4 000 mod 3 500 do., Oliekager 800 mod 500 do.

Hamp. De første Tilførsler af Høsten 1888 viste ret tilfredsstillende Kvalitet, dog viste de senere Tilførsler, at Kvaliteten ikke var ganske saa god som man havde ventet efter de første Prøver, men under enhver Omstændighed gav Høsten 1888 saavel kvantitativ som kvalitativ et tilfredsstillende Resultat. Forretningen var slæbende, da Udlandet regnede paa billigere Priser, hvortil de russiske Kjøbmænd kun vanskelig kunde bekvemme sig. Priserne stillede sig for 1888 Høst: Mittellagen 26—26½ Mk., Malestomker-Lagen 24½—25 Mk., Russisk Lagen 21½—22½ Mk. Petersburger-Lagen 18—18½ Mk., Strumel 16—16½ Mk. Angaaende Udfaldet af Hamphøsten 1889 lyde Beretningerne i det Heletaget mindre gunstigt og lader det til, at Kvaliteten af den nye Vare i Forhold til 1888 er mindre tilfredsstillende. De hidindtil indtrufne Partier er af en daarlig Farve, muligens at der senere kommer bedre Kvaliteter paa Markedet.

Hør. Efter de første større Mønstre af 1888 Høst, som viste en ret smuk, tildels sjelden god Kvalitet, maatte man have ventet en livlig Forretning; imidlertid blev dette ikke Tilfældet, da de senere ankomne Varer ikke tilnærmelsesvis svarede til de havde Forventninger. Det viste sig meget mere, at 1888 Hør tildels var af en ret mangelfuld utilfredsstillende Kvalitet, og at Varen ogsaa, saaledes som i flere Aar allerede har været Tilfældet, bragtes paa Markedet i en daarlig bearbejdet Tilstand. Som Følge heraf tog Forretningen en slæbende Gang. De bedre Kvaliteter som sjeldnere forekom, var meget efterspurgt af Spinderierne og opnaaede saaledes bedre Priser. Den høiere Rubelkurs bidrog meget til at vanskeliggjøre den herværende Forretning, da Russerne ikke gav efter i Forhold til stigende Kurser og paa den anden Side vægrede Spinderierne sig for at anlægge høiere Priser. Der betales i Begyndelsen af Aaret for geweichte Kran Pnik Hør 26—28½ Mk., geweichte Kvaliteter 20—23 Mk. Slanitz Hør 19½—25 Mk. pr. 50 Kilo. Disse Priser veg lidt efter lidt 4 à 5 Mk. Høsten 1889 svarede ikke til de oprindelige Forventninger og lader Kvaliteten ligesom ved Hamp tildels meget tilovers at ønske. Fornemmelig er de bedre Sorter meget knappe, som derfor er meget begjærende og betales forholdsmeessig høit. Ordinære Sorter, som vare temmelig rigelig forhaanden, vare lidet efterspurgt. Kvantitativ vil Hørhøsten 1889 heller ikke være tilfredsstillende. Ved Slutningen af Aaret stillede Priserne sig saaledes:

Geweichte Kran Pnik Hør 22—24½ Mk. geweichte Kvaliteter 15—18½ Mk., Slanitz Hør 17—25 Mk. pr. 50 Kilo. Man anslaaer det Kvantum som ankom hertil fra Rusland til ca. 550 000 Centner Hamp og ca. 300 000 Centner Hør excl. Spertionsvare. Lagerne ult. 1889 anslaaes til ca. 60 000 Centner Hamp og ca. 20 000 Centner Hør.

Sildeberetning for 1889. Importen af Sild beløb sig til 299 665 Tdr. imod 213 000 Tdr. i 1888.

Fra Norge (Fedsild) 107 763 Tdr., Do. (Vaarsild) 807, fra Sverige (Svensksild) 24 606½ Tdr. Holland (Hollandsksild) 2 554, Frankrig (Fransk-sild) 20, Skotland (Skotsksild) 161 696, (Matjessild) 356, (Vestkystsild) 962½, (Yarmouthsild) 900, ialt 299 665 Tdr.

Dette er den største Import, som nogensinde har fundet Sted hertil. Beholdningerne den 1ste Januar beløb sig til ca. 40 000 Tdr. norsk og ca. 17 500 Tdr. skotsk Sild. I Begyndelsen af Aaret ankom der ogsaa større Tilførsler af svensk Sild, og da saavel Kvaliteten og Behandlingen vare bedre end tidligere og Noteringerne billigere, fandt den især til Rusland en større Omsætning. I Begyndelsen af Aaret betales der for norsk Sild (4K) 15—16 Mk., (3K) 16—19 Mk., (2K) 22—26 Mk., (K) 20—24 Mk., (M) 16—19 Mk. Herved er at bemærke, at der var betydelige Tilførsler af de større Mærker, hvorved Priserne for disse trykkedes, medens de mindre Sorter var knappe og Priserne saaledes forholdsmæssig høie. For Svensk Sild betales der (2K) og (3K) 15—17 Mk., (M) 14 Mk., i skotsk Pakning. Svensk Ihlen ca. 16 Mk., Full 20—23 Mk.

Skotsk Sild. Crownbranded Full Do. 28 Mk., crownbranded Matties 26 Mk., crownbranded Ihlen og Mixed 24—25 Mk., ustemplede smaa Sorter 20—24 Mk., Tornbellies 17—18 Mk. Vestkystsild Do. 22 Mk. Engelsk Yarmouth 21—24 Mk. Nogle mindre Partier hollandsk Sild, som lagrede her, blev rømmet for 23—25 Mk. Selv i Fastetiden laa Forretningen mindre gunstig, og var Omsætningen langt mindre end almindelig, da de for Rusland gangbare Sorter skotsk Sild næsten ganske manglede. Paa Grund af den daarlige Kartoffelhøst i 1888, og den saaledes følbare Mangel paa denne Rodfrugt, var Omsætningen til Provindsen ogsaa meget slæbende. I Løbet af Foraaret var der fremdeles rigelige Tilførsler af norsk Sild, fornemmelig større Mærker, saa at Priserne for disse faldt noget; derimod kunde svensk og skotsk Sild opnaa lidt højere Noteringer. Fangsten af Matjessild var kun liden, men derimod var Kvaliteten udmærket god. For prima Kvalitet betales der 120—170 Mk., Middelsvare 50—100 Mk., ringere Sorter 25—40 Mk. Den nye Fangst i Skotland begyndte i dette Aar tidligere end det i mange Aar har været Tilfældet, ved Shetland i den anden Halvdel af Juni og paa Østkysten af Skotland i den første Halvdel af Juli. Medens Fiskerierne ved Shetlandsøerne ikke leverede noget navneværdigt Resultat, var Fiskeriet paa Skotlands Østkyst meget betydeligt. Man anslaaer hele Udbyttet til ca. 780 000 Crans eller ca. 200 000 Crans større end Aaret forud. Over Beskaffenheden af de skotske Afladninger, selv de med Regjeringsstempler forsynede, blev der atter igjen i dette Aar ført megen Klage. En stor Del var blandet med smaa, endog tildels beskadiget Vare, men ikke desto mindre havde ogsaa denne Sild erholdt Regjeringsstempler. Den herværende Handelsstand saa sig foranlediget til at indsende en Klage til Opsynsautoriteterne i Skotland, og der blev ogsaa i denne Anledning sendt et Par Deputerede hertil for at undersøge Sagen. Fremtiden vil vise, om dette vil hjælpe noget. De herværende Sildehand-

lere er af den Mening, at det vilde være langt bedre, ganske at ophæve Stempleingen og at overlade alt til den frie Konkurrence.

I August opnaaede ustemplet Full 20—25 M., Small Full 18—24 M., Matties 13—17 M., Tornbellies 8—13 M., de første Crownbranded og Trade Mark Full 28—30 M., Crownbranded Matties 18½—20 M., Crownbranded Ihlen 19—20 M. I September ustemplet og Trade Mark Full 28—31 M., Crownbranded Full 30—31 M., Crownbranded Matties 19—16 M., Crownbranded Ihlen 19½—18 M., Crownbranded Mixed 18—17, ustemplet Matties 12—16 M., Small Full 15—23 M., Tornbellies 7—13 M. Paa Grund af de betydelige Tilførsler kunde disse Priser ikke holde sig men faldt i Løbet af Høsten 1 à 2 M. pr. Td. Ultimo 1889 stillede sig saaledes: Crownbranded Full 30 M., Crownbranded Matties 16 M., Crownbranded Spent 16½—17 M., Crownbranded Mixed 15 M., Tornbellies 8 M. pr. Tdr. Omtrent i Midten af August ankom de første Tilførsler af den nye norske Fedsild. Paa Grund af den faue Stemning var Priserne i Begyndelsen lave, fornemmelig for Kjøbmandssild, men da det viste sig at den nye Fangst næsten ikke leverede nogen Kjøbmandssild, men for det meste middels og smaa Sorter, steg Priserne for Kjøbmandssild medens de andre Sorter gik tilbage. I Begyndelsen blev der betalt (3K) 23—20 M., (2K) 26—20 M., (K) 14—17 M., (MK) 11—14 M., (M) 11 M. I Slutningen af Aaret betaltes (3K) 25—27 M., (2K) 18—20 M., (K) 15—15½ M., (MK) 15—13—12 M., (M) 12—11 M.

For svensk Sild betaltes ultimo 1889 Full 23—24 M., Spent 12 M. pr. Td.

De hollandske Fiskerier i August og Septembers forløb ligeledes ret gunstig og anslaaes Udbyttet til 296 000 Tdr. imod 200 000 Tdr. i 1888. Det lader til at Fangsten fornemmelig har leveret større Sorter, som fandt bedre Afsætning i Vesten og som viste sig for dyr for denne Plads. De første smaa Tilførsler af Matjes opaaede 20—21 M., senere i September og Oktober betaltes Matjes 17—18 M., Ihlen 18—19 M., smaa Voll 21 M. Alle Priser pr. ufortoldet Td.

Beholdningerne ultimo 1889 beløb sig til skotsk Sild 36 585 Tdr., norsk Sild 34 135 Tdr., hollandsk Sild 913 Tdr., svensk Sild 2 672 Tdr., tilsammen 74 305 Tdr.

Fragtnoteringer. Se Side 98—101.

Af Aarsberetningen fra Vice-Konsulatet i Memel fremgaar at der-værende Skibsfart ogsaa dette Aar har taget et bedre Opsving, idet der indkom 11 136 Skibe med 273 291 Tons imod 1 014 Skibe med 265 504 Tons i 1888. Vice-Konsulen beretter, at man i Almindelighed maa antage at Handelsforholdene der paa Stedet have været gunstigere end siden længere Tid. Det Tryk, som saa længe hvilede paa al Handel og Vandel, har givet efter, og Skibsfragterne forbedret sig, saa at Situationen i det Heletaget maa betragtes som nogenlunde tilfredsstillende. Pengemarkedet har været let tilgængeligt og Diskontoen stod hele Aaret 3 % p. a. indtil September Maa-ned; fra den tid Tid af er den dog stegen til 5 % p. a. for gode Vexler. Af Stedets Import Artikler er især at fremhæve:

Stenkul kun fra Storbritanien. Tilførselen androg til ca. 72 970 000 Kilo mod ca. 69 100 000 Kilo 1888. Salgspriserne paa Stedet vare følgende: for engelske Maskinkul M. 0.78 Pf. à M. 0.88 Pf., for skotske Maskinkul M. 0.68 Pf. à M. 0.76 Pf. og for Smedekul M. 0.75 Pf. à M. 0.86 Pf. pr. 50 Kilo.

Sild. Fra Norge tilførtes 22 020 Tdr., fra Skotland 5 925 Tdr., fra Sverige 8 095 Tdr., tilsammen 36 640 Tønder imod 14 986 Tdr. fra Norge, 6 653 Tdr. fra Skotland, 1 870 Tdr. fra Sverige, tilsammen 23 509 Tdr. for 1888. Der betales: for norsk Fedsild M. 10 til M. 18 efter Kvalitet og Størrelse; for skotsk Sild M. 14 til M. 19 for crownbrand Matties Ihlen og Mixed, for svensk Sild M. 10 til M. 16 efter Størrelse. Alt pr. Td. ufortoldet.

Salt. Fra England indførtes ca. 5 227 000 Kilo imod ca. 4 929 000 Kilo engelsk Salt i 1888 og var Salgsprisen her hele Aaret igjennem M. 0.90 og M. 1 pr. Kilo ufortoldet. Til Udførsel kommer frem for alt

Trælast, som i høi overveiende Grad udgjør Stedets Export. Denne androg for 1889 til 492 487 Kub. Meter, mod 469 367 Kub. Meter for 1888. Trælasthandelen har i det Hele fundet en større Udvikling, især til alle tyske Havne, paa Grund af den høie Indførselstold for fremmed Trælast. Priserne til Udførsel noteredes: for Ege Bjælker, Kron, 90 Strl. pr. Load, andre Sorter i Forhold, for Furre Bjælker, middels Sort, om Foraaret 60 sh. Strl., om Sommeren 57 sh. 6 d, om Høsten 55 sh. Strl. pr. Load. For Furre Planker, 3 Tommes, 1 Sort £ 8 pr. Standard, andre Sorter i Forhold, for Gran Planker 3 Tommes, 1 Sort £ 7 5 sh. à £ 7 pr. Standard, andre Sorter i Forhold; for Furre Bord, 1 Tommes, 1 Sort M. 0.09½ Pf. à M. 0.10 Pf. pr. løbende Fod; andre Sorter i Forhold. For Gran Bord 1 Tommes, 1 Sort M. 0.07 Pf. à M. 0.07½ Pf. pr. løbende Fod; andre Sorter i Forhold. For Ege Pibestav, Kron, om Foraaret £ 160, om Sommeren £ 165, om Høsten £ 175 pr. mille, for Furre Sleepers 28 sh. à 30 sh. 6 d pr. Load.

Dernæst Kornvarer, men Handelen dermed er bleven saa indskrænket, især paa Grund af ugunstige Jernbane og Toldforhold, at den neppe kan komme i Betragtning i Sammenstilling med andre Steder.

Der udførtes: 276 175 Kilo Hvede, 1 977 365 Kilo Rug, 1 299 160 Kilo Byg, 4 011 680 Kilo Havre imod 1 247 800 Kilo Hvede, 7 102 800 Kilo Rug, 834 500 Kilo Byg, 7 567 300 Kilo Havre for 1888.

Transito-Noteringerne have været frit ombord: for Hvede M. 13.70 à M. 14.50 pr. 100 Kilo, for Rug om Foraaret M. 9.70, om Sommeren M. 10, om Høsten M. 11.50 pr. 100 Kilo, for Byg om Foraaret og Sommeren M. 9.20, om Høsten M. 10.50 pr. 100 Kilo, for Havre om Foraaret M. 9.50, om Sommeren M. 11, om Høsten M. 10.50 pr. 100 Kilo.

Kornhøsten har i den nordligste Del af Landet i det forløbne Aar været mislig, og der høres mange Klager fra Landmanden i saa Henseende, men Kartoffelhøsten har derimod været meget god.

Af Hørfrø udførtes 6 229 670 Kilo mod 6 568 700 Kilo i 1888, og stillede Priserne sig frit ombord: for fin Vare, om Foraaret M. 194, om Sommeren M. 170, om Høsten M. 186, for Middels Vare om Foraaret M. 170, om Sommeren 150, om Høsten M. 143 pr. 1 000 Kilo.

Hør, som i tidligere Aar især gik Søveien til Skotland, sælges nu næsten udelukkende til Spinderierne i Tydskland og Nord Frankrig, og hele Transporten gaar pr. Jernbane. Det omsatte Qvantum kan for Tiden ikke angives, men Salgspriserne have været M. 23 à 24 pr. 50 Kilo for Kron, andre Sorter i Forhold.

Fragterne have hele Aaret igjennem holdt sig temmelig uforandrede, og er at notere som følger: a) for Seilskibe: paa London 13 sh., 12 sh., Harwich 12 sh., Suttonbridge 12 sh. 6 d, Granton 10 sh., Grangemouth 9

Fragtnoteringer i Aaret 1889.

Til	Pillau			
	Vinter.		Foraar.	
	Dampskibe.	Seilskibe.	Dampskibe.	Seilskibe.
Norge & Sverige:				
Bergen pr. 2500 Kg. Rug	22 Mk.	—	25—23 Mk.	—
Østnorge Do.	19—20 Mk.	18—19 Mk.	20—19 Mk.	—
Trondhjem & Christianssund	24—25 Mk.	—	24 Mk.	—
Sydsverige Do.	17 Mk.	16—17 Mk.	18—17 Mk.	—
Danmark.				
Kjøbenhavn pr. 2500 Kg. Rug	16—17 Mk.	17 Mk.	18—17 Mk.	—
Øerne Do.	17—18 Mk.	18—16 Mk.	17—18—19 Mk.	—
Do. pr. Cent. Klid	55 Pf.	53 Pf.	60—55 Pf.	—
England.				
Østkysten pr. Cent. Hvede	2. 3. —1 ³ / ₆ .	1 sh. 9 d	1 sh. 7 d, 1 sh. 2 d, 1 sh. 6 d,	—
Do. pr. Ton Hamp	18—20 sh.	20 sh.	18 sh.	—
Do. pr. Do. Klude	16—17 sh. 6 d	18 sh.	17 sh. 6 d—17 sh.	—
Do. pr. Do. Sukker	10 sh. 2 d—8 sh.	—	9 sh.—8 sh. 6 d	—
Campletown pr. Cent. Hvede	2 sh. 9 d	—	2 sh. 9 d	—
Hayle Do	2 sh. 9 d	—	—	—
Engelske Kanal Do.	2 sh. 9 d	2 sh. 9 d	—	—
Østkysten for Load Sleepers	—	8 sh.	9—8 sh.	—
Do. for Minetræ	—	13—11 sh.	13—13 sh. 6 d	—
Kulhavn pr. Cent. Hvede	1 sh. 7 ¹ / ₂ d—1 sh. 6 d	1 sh. 9 d—1 sh. 6 d	1 sh. 6 d	—
Sunderland pr. Ton Hamp	—	20—18 sh.	—	—
Devonport Do	—	24—22 sh. 6 d	24 sh.	—
Firth of Forth pr. 50 Kbfd.	—	12—11 sh.	12 sh.	—
Østirland pr. Cent. Hvede	3 sh.	—	2 sh. 9 d	—
London, Hull, Leith pr. Ton Hamp	20—18 sh.	—	—	—
Chatham Do.	24—25 sh.	—	17 sh. 6 d.	—
London, Hull, Leith pr. Cent. Hvede	1 sh. 6 d—1 sh. 3 d	—	1 sh. 9 d—1 sh. 7 ¹ / ₂ d	—

Holland og Belgien.				
Rotterdam pr. Cent. Hvede	1 sh. 9 d—1 sh. 6	—	1 sh. 9 d—1 sh. 7½ d	—
Antwerpen	1 sh. 9 d—1 sh. 7½ d	—	1 sh. 10½ d—1 sh. 9 d	—
Amsterdam pr. 2 400 Kg. Hvede	12—11 Hfl.	—	13—11 Hfl.	—
Tyskland.				
Bremen, Hamburg pr. 2 500 Kg. Rug . . .	20—16 Mk.	20—22 Mk.	18—17 Mk.	—
Leer pr. Do.	—	—	22—20 Mk.	20 Mk.
Kiel, Lybeck pr. Do.	17—16 Mk.	—	17—16 Mk.	16—15 Mk.
Hamburg pr. Læst skaaret Træ	19—18 Mk.	—	22—20 Mk.	20—19 Mk.
Stettin pr. Do.	—	—	11—10 Mk.	10 Mk.
Flensborg pr. 2 500 Kg. Rug	18 Mk.	—	—	—
Stettin pr. Do.	—	—	12—10 Mk.	10—9 Mk.
Frankrige.				
Bordeaux pr. Cent. Hvede	3 sh. 3 d	—	3 sh. 3 d—3 sh.	—
Rouen pr. Do.	3—2 sh. 9 d	—	2 sh. 9 d	—
Lorient	3 sh.	—	—	—
Bayonne pr. Do.	3 sh. 6 d	—	3 sh. 6 d—3 sh. 3 d	—
Recamp pr. Ton Hamp	—	—	2—2 sh. 6 d	24—22 sh. 6 d
Granville Do. Do.	—	—	—	27 sh. 6 d—25 sh.
Dunkerque pr. 1 000 Kg. Melasse	—	—	—	11 frs.
Nantes pr. Ton Hamp	32 sh. 6 d	—	32 sh. 6 d	—

Til	Königsberg.			
	Sommer.		Efteraar.	
	Dampskibe.	Seilskibe.	Dampskibe.	Seilskibe.
Norge og Sverige.				
Bergen pr. 2500 Kg. Rug	20—18 Mk.	—	17—20 Mk.	—
Østnorge Do.	17—18 Mk.	18—17 Mk.	19—18 Mk.	20 Mk.
Trondhjem & Christiansand Do.	21—20 Mk.	—	20—22 Mk.	—
Sydsverige Do.	17—15 Mk.	16—13 Mk.	14—16 Mk.	16 Mk.
Wasa	18 Mk.	—	19—20 Mk.	—
Danmark.				
Kjøbenhavn pr. 2500 Kg. Rug	16—15 Mk.	15 Mk.	15—16 Mk.	15 Mk.
Øerne Do.	17—16 Mk.	16—15 Mk.	16—17—18 Mk.	16 Mk.
Do. pr. Cent Klid	55—50 Pf.	50—40 Pf.	45—50 Pf.	50—45 Pf.
England.				
Østkysten pr. Cent. Hvede	1 sh. 7½ d—1 sh. 6 d	1 sh. 7 d—1 sh. 4½ d	1 sh. 5⁄7 d—1 sh. 9 d	17 sh. 9 d
Do. pr. Ton Hamp	20—18 sh.	18—17 sh. 6 d	18 sh.	19 sh.
Do. pr. Do. Klude	18—16 sh.	16 sh.	17 sh. 6 d	—
Do. pr. Do. Sukker	9—8 sh.	—	—	—
Campletown pr. Cent. Hvede	2—6 sh.	—	2 sh. 7½ d	—
Hayle Do.	2—9 sh.	—	2 sh. 9 d	—
Engelske Kanal Do.	2 sh. 9 d—2 sh. 6 d	2 sh. 9 d—2 sh. 6 d	2 sh. 9 d	2 sh. 9 d
Østkysten for Load Sleeper	8 sh. 6 d	9—7 sh. 6 d	8 sh. 6 d	8 sh.
Do. for Minetræ	14—13 sh.	13—12 sh.	14 sh.	12 sh.
Kulhavn pr. Cent. Hvede	1 sh. 6 d	1 sh. 6 d—1 sh. 3 d	1 sh. 6 d	1 sh. 6 d
Sunderland pr. Ton Hamp	18 sh.	18—17 sh.	—	18 sh.
Devonport Do.	22 sh. 6 d	22 sh. 6 d	—	—
Firth of Forth pr. 50 Kbf.	12 sh.	11—12 sh.	11 sh.	11—10 sh. 6 d
Østirland pr. Cent. Hvede	2 sh. 7½ d	—	2 sh. 9 d	—
London, Hull, Leith pr. Ton Hamp	18—16 sh. 6 d	—	20—16 sh.	—
Chatham Do.	23 sh.	—	—	—
London, Hull, Leith pr. Cent. Hvede	1 sh. 6 d—1 sh. 4½ d	—	1 sh. 10½ d—1 sh. 6 d	—

Holland og Belgien.				
Rotterdam pr. Cent. Hvede	1 sh. 6 d	—	1 sh. 9 d—1 sh. 10½ d	—
Antwerpen Do.	1 sh. 7½ d	—	2 sh. 1½ d—2 sh.	—
Amsterdam pr. 2 400 Kg. Hvede	12—10 Hfl.	—	13—12 Hfl.	—
Tyskland.				
Bremen, Hamburg pr. 2 500 Kg. Rug.	20—15 Mk.	22—20 Mk.	20—16 Mk.	20 Mk.
Leer pr. Do.	18 Mk.	17 Mk.	—	—
Kiel, Lübeck pr. Do.	15—13 Mk.	15—14 Mk.	18—16 Mk.	15 Mk.
Hamburg pr. Læst skaaret Træ	18—19 Mk.	18 Mk.	22—19 Mk.	—
Stettin pr. Do.	10—9 Mk.	9 Mk.	11—8 Mk.	10 Mk.
Stettin pr. pr. 2 500 Kg. Rug	9—7 Mk.	9 Mk.	11—9 Mk.	—
Frankrig.				
Bordeaux pr. Cent. Hvede	3 sh.	—	3 sh. 6 d—3 sh.	—
Rouen pr. Do.	2 sh. 6 d	—	2 sh. 9 d—2 sh. 6 d	—
Lorient pr. Do.	—	—	—	—
Bayonne pr. Do.	3 sh. 3 d	—	3 sh. 3 d—3 sh. 6 d	—
Fecamp pr. Ton Hamp	—	24 sh.	—	25 sh.
Granville Do.	—	26 sh.	—	30 sh.
Dunkerque pr. 1 000 Kg. Melasse	—	11 frs.	—	—
Nantes pr. Ton Hamp	30 sh.	—	32 sh. 6 d—30 sh.	—

Paa- og Afmønstring. Ved Hovedstationen paamønstreet Aar 1889 12 Sømænd (5 Svenske, 3 Norsk, 4 Tyske), afmønstreet: 14 Sømænd, (3 Svenske, 10 Norske, 1 Tysk).

sh. 6 d, 10 sh., Portsmouth 13 sh., Poole 12 sh. 4 d, Leith 10 sh., Southampton 12 sh. 6 d, Gloucester 14 sh., Grimsby 12 sh., Liverpool 14 sh. pr. Load Furre Bjælker, Yarmouth 35 sh., 36 sh., Sunderland 28 sh. 6 d, 30 sh., 26 sh., 27 sh., 28 sh., 28 sh. 6 d, 30 sh., Hartlepool 30 sh., Cardiff 32 sh. 6 d, Pernambuco £ 6, Rio de Janeiro £ 6 10 sh. pr. Standard Furre Planker, Amsterdam fl., 24, Brake M. 38 pr. Standard Furre Bord. Geestemünde M. 37, 35, 36, Emden M. 40, Altona M. 38.40, Lübeck M. 25.26, Papenburg M. 38, Bremen M. 40, Kiel M. 25.26, Stralsund M. $26\frac{1}{2}$ pr. Standard Furre Bord, Kiel M. 13, $12\frac{1}{2}$, 12, Eckernförde M. 13, Lübeck M. 13, Hamburg M. $18\frac{1}{2}$, Bremen 19, 20, Emden M. 19, 18, 20, $21\frac{1}{2}$, Stralsund M. $11\frac{1}{2}$, Rostock M. 14, Flensburg M. $13\frac{1}{2}$, Altona M. 19, $19\frac{1}{2}$ pr. Last Furre Bord, Firth of Forth og Hartlepool £ 11, $10\frac{1}{2}$, $9\frac{1}{2}$, 10, 11, $11\frac{1}{4}$, Goole £ $13\frac{1}{2}$, Grimsby £ $10\frac{1}{4}$, Granton £ 11, $11\frac{1}{2}$, London £ 13 pr. mille Pibestav, Methil 8 sh. 6 d, Newport 10 sh. pr. Load Furre Sleepers, Stettin 47 Pf., 46 Pf. pr. St. Furre Sleepers. b) for Dampskibe: paa London 12 sh., 11 sh. 6 d, 9 sh. 6 d, 11 sh., 12 sh., Lowestoft 11 sh. 6 d, Dundalk 16 sh. 9 d, Portsmouth 14 sh. Suttonbridge 12 sh. 6 d pr. Load Furre Bjælker, London 30 sh., 27 sh., 30 sh., 30 sh. 6 d, Sunderland 27 sh., 30 sh., Lynn 32 sh. 6 d, Stockton 28 sh., 30 sh., Oporto 55 sh., Rotterdam 35 sh. pr. Standard Furre Planker, Rotterdam fl. $20\frac{1}{2}$, $21\frac{3}{4}$, Dortrecht 34 sh., 35 sh., 34 sh., Papenburg M. 40, 39, Lübeck M. 24, 25, Stralsund M. 24 pr. Standard Furre Bord, London £ 11, $10\frac{1}{2}$, $13\frac{1}{4}$, $12\frac{1}{2}$, $13\frac{1}{2}$, Firth of Forth £ 10, $11\frac{1}{4}$, Hull £ 9, $12\frac{1}{2}$, Grimsby £ $9\frac{1}{2}$ pr. mille Pibestav, Hartlepool £ 9, $11\frac{1}{4}$, $10\frac{1}{2}$, Oporto £ 21, 18 pr. mille Pibestav, Grangemouth 9 sh. 3 d, 8 sh. 3 d, 8 sh. 7 d, London 10 sh., 9 sh., Hartlepool 8 sh. 4 d, Grimsby 7 sh. 6 d pr. Load Furre Sleepers, Stettin 40 Pf., 41 Pf., 50 Pf., Flensburg 60 Pf., Rotterdam 70 Pf. pr. St. Furre Sleepers, Kjøbenhavn M. 16, $16\frac{1}{2}$, Christiania M. 20, 18, 16, Bremen M. 24, Kiel M. 16 pr. 5 000 Pund Rug.

Havneforholdene ere gunstige og sikre, og Vanddybden i Indløbet for Tiden $20\frac{1}{2}$ Fæd.

Sundhedstilstanden — baade for Mennesker og Qvæg — har været god, omendskjønt den over hele Europa herskende Influenza i den senere Tid heller ikke har forskaanet Distriktet.

Carl L. Meyer.

Danzig.

Skibsfarten 1889.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	6	856	6	2 468	12	3 324	-	-	7 321
” Norge til Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” Sverige til Hovedstationen	4	865	3	979	7	1 844	-	-	6 756
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	1	56	-	-	1	56	-	-	
” andre Lande til Hovedstationen	43	16 637	37	9 474	80	26 111	-	-	296 809
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	
Ialt	54	18 414	46	12 921	100	31 335	74	22 102	310 886
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstationen	34	6 813	4	3 082	38	9 896	-	-	69 445
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” Sverige fra Hovedstationen	7	1 768	3	837	10	2 605	-	-	23 138
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” andre Lande fra Hovedstationen	47	17 942	4	836	51	18 778	-	-	-
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	1	56	-	-	1	56	-	-	-
Ialt	89	26 579	11	4 755	100	31 335	74	22 102	92 583

For at reparere eller for Ordre anløb 3 Skibe dr. 313 Tons.

Af svenske Skibe ankom 168 dr. 37 287 T.

Bruttofragt for Indgaaende Kr. 130 097, for Udgaaende Kr. 102 155.

Aarsberetning dateret 15de Marts 1890,

Danzigs Handel og Skibsfart er i det forløbne Aar aftaget. Exporten af de fleste Produkter var af væsentlig mindre Omfang end det foregaaende Aar, især af Korn og Frø. Alene Trævarer gik frem. Fra Danzig afgik med Ladning søvært kun 1 652 Skibe, eller 166 mindre end i 1888. Antallet af kornlastede var 342 (237 mindre end i 1888), med Trævarer 628 (137 flere end i 1888), og med andre Varer 682. Antallet af ankomne Skibe var 1 863, eller 107 færre end i 1888.

Kornhandelen kunde ikke gaa fremad og blev langt tilbage mod det forrige i denne Henseende meget gode Aar; Exporten af Korn søvært var ca. 37 % mindre end i 1888. Grunden hertil ligger tildels i den util-

strækkelige Høst 1888, og den endnu slettere 1889, samt det førstnævnte Aars særdeles store Udslibning, men ogsaa i Beskyttelsestoldens skadelige Indflydelse. Exportens Aftagen viste sig i alle Kornsorter, men især for Hvede og Byg. Korn og Frøexporten fra Danzig udgjorde: 113 297 Tons Hvede (ca. 41 000 T. mindre end i 1888), 13 601 T. Rug (ca. 18 000 T. mindre end 1888), 3 304 T. Ærter, 27 492 T. Byg (ca. 22 000 T. mindre end 1888), 20 T. Havre, ialt 157 714 T. Korn, samt 1 790 T. Vikker, 4 227 T. Bønner, 8 591 T. Oliefrø, 475 T. Hampefrø, 243 T. Kløverfrø, 916 T. ialt 173 956 T. Korn og Frø. Udslibningen af Mel og Klid var ogsaa ringere og udgjorde 31 302 T. Klid og 22 511 T. Mel af Hvede og Rug.

Aarets Høst var i dette Distrikt haade liden og daarlig, og har ikke paa 30 Aar været saa utilfredsstillende. Den stod for alle Korn- og Frøsorter mere eller mindre under en Middelshøst. Hveden gav kun $\frac{2}{3}$ af en saadan og i Kvalitet en daarligere Handelsvare end de øvrige Kornsorter. Den betaltes i Gjennemsnit højere end i 1888, nemlig f. o. b. hersteds 137 Kroner. Rug, ogsaa tildels af daarlig Kvalitet, naaede $\frac{3}{4}$ af en Normalhøst og betaltes højere end i 1888, nemlig f. o. b. 146 Kr. Byg, af samme Kvantum, og heller ikke feilfri Kvalitet solgtes f. o. b. til tidligere Pris Kr. 107. Havre gav Kvantitet som de to sidstnævnte med daarlig Kvalitet. Prisen særdeles høj paa Grund af større Efterspørgsel fra Indlandet, nemlig Kr. 136. Ærter gav 10 % under middels; Pris f. o. b. 115 Kr. Af Poteter høstedes derimod 15—20 % over det sædvanlige, men desværre ikke af tilfredsstillende Kvalitet. Høghøsten blev alt for ringe.

Havnen har hidtil uafbrudt været aaben for Skibstarten; endog Dampskibsforbindelsen mellem Byen og Neufahrwasser fortsattes uhindret af Is til Slutningen af Februar. Først da indtraadte større Vinterkulde, der for nærværende raader; dog holdes Skibsfarten fremdeles aaben ved Isbrydere. I disse første 2 Maaneder afgik fra Danzig 60 Skibe, hvoraf 8 svenske og 4 norske. Af Korn og Frø udslibedes i nævnte Tid 10 611 Tons, hvoraf til Sverige Intet og til Norge kun 100 Ton Rug, mod 4 027 Ton til S. og N. ved denne Tid 1889.

Paa Grund af Aarets Misvæxt og den altfor ringe Høst 1888 er der paa flere Steder i Distriktet Mangel paa Saakorn. Priserne paa alle Kornsorter er for Tiden særdeles høje, nemlig pr. Ton f. o. b. her, for Hvede Kr. 144, Rug Kr. 165, Byg Kr. 124, Havre Kr. 154 og Ærter Kr. 112. Under disse Forhold er Udsigterne mørke til Udslibning af Korn i dette første Halvaar. Derimod er der Grund til at haabe paa gode Fragter med Trævarer frem paa Sommeren, da en betydelig Tilførsel deraf fra Polen skal kunne hidsendes. Fra Sverige og Norge ventes dette Halvaar en betydelig Tilførsel af Granitsten og Tjære.

I Trævarehandelen tiltog Udførselen betydelig og havde et større Omfang end siden 1885. Det afskibede Kvantum var $34\frac{1}{2}$ % mere end det forrige Aar. Blandt Træsorterne favoriseredes mest Furubjelker med en Udførsel af 4 530 Festmeter mere end da, dernæst Sleepers af Furu og Eg med 23 600 Festmeter mere. Ogsaa Egebjelker og Stammer var meget efterspurgt. Af førstnævnte Slags afskibedes det Meste til England, dernæst til Pommern, af Furusleepers mest til England, dernæst til Danmark, af Egesleepers den største Del til Belgien, og af Egebjelker og Stammer til England. Den eneste Træsart, hvoraf indførtes mindre end i 1888, var Furubjelker og Bord (ca. 430 Festmeter mindre).

Exporten fra Danzig bestod i det Hele af følgende Trævarer: Furu-

bjelker 141 485 Festmester, Furuplanker og Bord 7 893 Fm., Furusplitved 60 Fm., Furusleepers 78 219, Egesleepers 53 846 tils. 132 065 Fm., Egebjelker og Stammer 21 643 Fm., Egeplanker og Bord 9 240 Fm., Egestav 14 212 Fm., Diverse Trævarer 36 366 Fm., ialt 362 064 Festmeter.

Diverse andre Produkters Export var væsentlig mindre end det foregaaende Aar og afskibedes med 166 færre Skibe end da. Mest aftog Sukker, (31 Skibslaster færre), Sprit (30 færre), og Oliekager (20 færre).

Danzigs Rederi bestod i Begyndelsen af 1889 af 44 Seil- og 26 Dampskibe paa 34 821 Tons, samt 12 Kystfartøier og 50 Weichseldampbaade.

Søværts ankom til Danzig af forskellige Nationers Flag 1 155 Damp- og 708 Seilskibe, dr. 583 714 Tons. Heraf var norske 102, svenske 170, danske 236, engelske 243, hollandske 49, russiske 17, græsk 1, belgisk 1, amerikansk 1, tyske 1 863.

I Sveriges Handel og Skibsfart mærkedes ogsaa den almindelige Reaktion; baade Udførselen til Sverige og Importen af svenske Produkter var væsentlig mindre, skjøndt Formindsnelsen ikke var saa stor som for de fleste andre Flag.

Indførselen af svenske Produkter i svenske Skibe var: svensk Vaarsild 5 724 Cent., Granitsten 3 505 Kbm., Kalksten 744 Cm., Teglsten 105 Cm., Stenkultjære 273 Fustager, gammelt Jern 100 Ton. Desuden med norske Skibe: fersk svensk Sild 5 200 Cent., Kalksten til Danzig Kbm. 99, Do. til Elbing Cm. 31, Teglsten Cm. 51. Indførselen af Gotlandskalk, i flere Aar aftagende, er nu ganske ophørt.

Middelpriserne paa følgende svenske Produkter var fra Fartøiet: Kalksten 52 M. pr. Rhinl. Kubikfavn, og fra Pakhus: Stangjern M. 13 pr. tysk Cent., Skrabjern M. 1.30 pr. Do., Tjære M. 23 pr. Originaltønde, Beg M. 30 pr. Do. Paa Torvet fersk svensk Sild 80 pf. pr. 60 Stk.

Udførselen til Sverige var ialt Hvede 11 282 T., 470 Tdr. Ærter 19 T., Vikker 216 T., Oliefrø 137 T., Hvede- og Rugmel 1 066 T., Klid 2 463 T., Oliekager 757 T., Planker 505 Fm., Egestav 391 Fm., Sukker 1 785 T., Sprit 265 Fade, Benmel 350 T., Tagsten og Pap 64 T., Saltsyre 49 T.

Den norske Handel paa dette Distrikt begunstigedes ikke af stort mere Fremgang end den svenske. Importen hertil af de fleste norske Produkter var mindre end det foregaaende Aar, og Udførselen herfra til Norge ligeledes svagere; dog viser det sig, at Udskebningerne af Korn og Frø til Norge med alle Nationers Skibe kun var 4 000 Tons mindre end det foregaaende Aars betydelige Udførsel af de nævnte Produkter. I Skibsfarten oversteg de hidkomne norske Fartøiers Tonsal det tidligere Aars med 3 671 Tons, men Fartøierne Antal var 13 mindre.

De med norske Fartøier hidførte norske Produkter var kun følgende: Sild 2 578 T., Granitsten 243 T., Phosphat 80 T. og med svenske Fartøier Granitsten 1 011 Kbm., Svovl 520 Ton.

Udførselen til Norge med alle Nationers Skibe var følgende: Hvede 2 512 Ton, Rug 6 397 T., Ærter 1 083 T., Byg 1 634 T., ialt Korn 11 656 T., Hvede og Rugmel 518 T., Vikker 41 T., Hampefrø 10 T., Oliefrø 340 T., Potetemel 88 T. og Egestav 262 Fm.

Fragtfarten var lønnende og ved Afslutninger bevilgedes for det meste ligesaa gode Vilkaar som det foregaaende Aar. I Mai og Juni, da Formindsnelsen i Kornafskibningen pludselig begyndte, blev Betingelserne slettere, hvorpaa de efterhaanden gik op, saa at særdeles gunstige Fragter afsluttedes i Aarets 3 sidste Maaneder. Følgende Befragtninger kunne ansees som betegnende Middelfragten:

Til London 10—10 sh. pr. Load Furubjelker, 7—8 sh. pr. Ton Sukker, til Grangemouth 15 sh. 3 d pr. Load Furuplanker, Newcastle 1 sh. 9 d pr. Qvarter Hvede, Cardiff 12 sh. 6 d pr. Load Furubjelker, Liverpool 15 sh. pr. Load Furutræ, Gloucester 21 sh. pr. do. Egetræ, Hull 11 sh. 6 d pr. do. Furubjelker, Southampton 13 sh. 6 d pr. do. do., Bristol 2 sh. 6 d pr. Qvarter Byg, Sunderland 15 sh. 6 d pr. Load Egetræ, do. 12 sh. pr. do. Furutræ, do. 1 sh. 9 d pr. Qvarter Hvede, Stockton, 1 sh. 10 d pr. do., West Hartlepool 10 sh. 6 d pr. Load Furubjelker, 18 sh. pr. do. Egetræ, Greenock 10—11 sh. pr. Ton Sukker. Grimsby 10 sh. 6 d pr. Load Furubjelker, Boston 9 sh. 6 d pr. do. Furutræ, Peterhead 2 sh. pr. Qvarter Byg, Nantes 3 sh. 9 d pr. do., Bordeaux 36 fr. + 15 % pr. Læst Furutræ, Gent 11 sh. 6 d—12 sh. pr. Load Egesleepers, Ostende 11 sh. pr. do., St. Petersburg 10 Rubel pr. Normallast diverse Trævarer, 30 pf. pr. Centner Kridt, Gøteborg 40 pf. pr. Centner Sukker, 7 M. pr. Ton Mel, Ystad 10 M. pr. Ton Hvede, Malmø 50 pf. pr. Centner Klid, 13 M. pr. Ton Rug, Landskrona 37 $\frac{1}{2}$ pf. pr. Centner Oliekager, Bergen (Norge) 10 M. pr. Ton Rug, Christiania 11 M. pr. Ton Hvede, Christianssund 7 M. pr. Ton Rug, Laurvig 9 M. pr. do., Kjøbenhavn 6 $\frac{1}{2}$ M. pr. do. Hvede, Aalborg 55 pf. pr. Centner Hvedeklid, Aarhus 50 pf. pr. do., 25 pf. pr. Kubikfod Egebjelker, Svendborg 8 M. pr. Ton Rug, Kallundborg 60 pf. pr. Centner Hvedeklid, Randers 25 pf. pr. Kubikfod Egebjelker, Kolding 40 pf. pr. Centner Oliekager, Kiel 12 M. pr. Last Furuplanker, Stralsund 0 M. pr. Ton Hvede, Rostock 8—10 M. pr. do., Stettin 15 pf. pr. Kubikfod Egebjelker, Hamburg 7 sh. pr. Ton Sukker.

Elbings Handel gik frem i Export af Trævarer men mere tilbage i Korn, hvoraf hele Aftkibningen til Udlandet kun var 20 Ton. Af diverse Varer udførtes ogsaa betydeligt mindre. Skibsfarten var noget større, da der fra Udlandet kom 44 Skibe, eller 10 flere end 1888. Derhos gjorde Elbings Rederis egne Skibe 50 Reiser paa Udlandet. Af de fremmede Skibe afgik kun 14 med Ladning. Den samlede Afskibning til fremmede og indenlandske Havne var: Trævarer 12 194 Km., Egestav 1 618 St., Korn og Mel 2 252 Ton, Teglsten 1 000 Mille, diverse Varer 1 407 Ton. Af Produkter tilførtes 31 Km. Kalksten til Fragt 400 Kr. med et norsk Skib fra Limhamn, samt med andre Skibe 630 Km. Kalksten. Prisen var 17—18 M. pr. Km. Ingen direkte Tilførsel af norske Varer fandt Sted.

Elbings Rederi udgjorde 16 Dampskibe. Stedets Fabriker for Skibsbyggeri og Agerbrugsmaskiner florerede i Aaret. Elleve nye Torpedobaade byggedes for Tydskland, Østerrige og Italien.

Af Søulykker indtraf en paa denne Kyst, idet svensk Skonnert „Maria“ den 11 Novbr. strandede ved Østl. Neufähr ca. 2 Mil fra Danzig, og kondemneredes

Læste- og Expeditionsafgifter 1889. Af norske Skibe: Ved Hovedstationen Kr. 1 979.50, ved Vicekonsulatet Kr. 3.50, af svenske Skibe ved Hovedstationen Kr. 2 148.40. Expeditionsgebyrer: ved Hovedstationen af norske Skibe Kr. 38.70, af svenske Kr. 56.46.

Augt. af Segerstrøm.

Kjøbenhavn.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	60	5 485	1	37	61	5 522			49 870
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	640	45 062	3	227	643	45 289			246 396
„ Sverige til Hovedsta- tionen	25	1 181	-	-	25	1 181			10 300
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne	57	3 423	2	222	59	3 645			37 500
„ andre Lande til Ho- vedstationen	106	30 524	6	666	112	31 190			285 620
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	520	103 609	28	2 616	548	106 225			1 252 743
Ialt	1 408	189 284	40	3 768	1 448	193 052	333	86 014	1 882 429
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	15	1 489	70	10 518	85	12 007			5 275
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	205	32 226	787	76 117	992	108 343			65 775
„ Sverige fra Hovedsta- tionen	2	214	42	5 003	44	5 217			100
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	3	426	107	14 311	110	14 737			550
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	37	9 353	34	11 585	71	20 938			18 390
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	48	6 400	99	24 775	147	31 175			46 895
Ialt	310	50 108	1 139	142 309	1 449	192 217	337	87 072	136 985

For Ordre eller for at reparere anløb 17 Skibe dr. 4 857 Tons.

Af svenske Skibe ankom 4 174 dr. 523 062 Tons, heraf 1 350 Dampskibe. Bruttofragt for indgaaende Kr. 2 784 171, for udgaaende Kr. 375 348.

Oppebaarne Konsulatafgifter: Af svenske Fartøier ved Hovedstationen Kr. 8 103.05, ved Vicekonsulsstationerne Kr. 10 082.94, hvoraf tilfalder Konsulskassen Kr. 5 041.47. Af norske Fartøier ved Hovedstationen Kr. 2 103.65, ved Vicekonsulsstationerne Kr. 8 064.36, heraf tilfalder Konsulskassen Kr. 4 032.18. Ialt tilfaldt Konsulskassen af svenske Fartøier Kr. 13 144.52, af norske Kr. 6 135.83. Expeditionsafgifter, af svenske Expeditioner Kr. 799, af norske Kr. 339.50, tilsammen Kr. 1 138.50, ÷ 20 % Kr. 910.80.

Aarsberetning dateret den 21de Marts 1890.

Der ankom til Kjøbenhavn i 1889 1 415 Seil- og 5 747 Dampskibe, ialt 7 162 Skibe dr. 1 658 961 Tons, hvoraf 6 109 danske, 400 engelske, 468 tyske, 106 russiske, 64 hollandske, 3 belgiske, 12 franske.

Fra norske Skibe afmønstredes 150 og paamønstredes 140, samt rømte 3 Mand.

Etablerede norske Firmaer: I Kjøbenhavn: L. H. Arnesen, etabl. 1869, Kornforretning, L. Chr. Gjertsen, 1865, Kommissionshandel i Sild, samt norske Produkter, Wilh. Schjelderup, 1865, Do., Brødrene Hjort (A. E. Hjort og H. J. Hjort), 1856, Kolonial- og Kornforretning, Carl Nordstrand, 1880, Jern og Assuranceforretning, I. S. Thorvildsen, 1873, Smørforretning, H. Konow, 1860, Skibsreder, P. T. Wølner, 1878, Do., Island: (Akureyri) E. Berentsen, (Olaus Housken, Bestyrer), 1880, Kommissionsforretning. (Seydisfjord) G. A. Jonasen, (Imslund Bestyrer), 1882, Export og Kjøbmandshandel, „Norske verzlan“, S. Johansen, 1881, Do., Otto Wathne, 1886, Kulforretning, Export af Fiskeriprodukter. (Reykjavik) Johansen, 1880, Kjøbmandshandel.

Importen til Danmark i Aaret 1889:

De forenede Rigers vigtigste Produkter har ifølge meddelte Opgaver udgjort:

Fra Sverige:

a. Jern og Staal. Stangjern 175 563 Cnt., hvoraf 136 273 Cnt. til Kjøbenhavn, Staal 6 167 Cnt., hvoraf 4 250 Cnt. til Do., Søm og Spiger 9 957 Cnt., hvoraf 5 925 Cnt. til Do., Plader 17 276 Cnt., hvoraf 16 168 Cnt. til Do., Støbegods 11 102 Cnt., hvoraf 11 073 Cnt. til Do., andre Jernvarer 14 597 Cnt., hvoraf 13 793 Cnt. til Do., Alt dansk Vægt.

Tilførslen var gennemgaaende større end Aaret forud.

Raajern. Dette Aar viser betydelig Forandring i Jernpriserne. De stigende Kulpriser, hovedsagelig forårsagede ved forøget Efterspørgsel, som atter medførte Arbejderstriker med Forlangende om bedre Løn, fordyrer jo Fremstillingen af Jernet, og da de fleste Bjergværksarbeidere have opnaaet Lønningstillæg i Løbet af sidste Aar med stadig stigende Efterspørgsel for Jern, slutter Aaret med meget højere Priser end det begyndte. At ansætte det svenske Raajerns Pris for Tiden falder vanskeligere end ifjor, da Prisen var mere ens for de forskellige Mærker i 1888 end i 1889. Det svenske Jern anvendes til forskjellige Øiemed, hvor Kvaliteten er af den største Betydning, derfor afviger Priserne mellem de forskellige Sorter mere i 1889 end i 1888. Den stedfundne Stigning kan imidlertid ansættes til ca. 50 % og svensk 1a Støbejern, der i Januar 1889 kostede Kr. 7 cif. Kjøbenhavn, stod ved Aarets Slutning i 10 Kr. pr. 100 Kg.

Gammelt svensk Jern til Osmeltning indgaar fremdeles i betydelige Mængder og sælges mærkeligt billigt, samtidig med at svenske Støberier indføre skotske og engelske Støbejernsmærker, som i Sverige komme 70 % over den Pris, hvortil der fra Sverige sælges gammelt Jern af en Kvalitet, der staar lige høit.

Stangjern. Prisstigningen falder stærkest paa det fabrikerede Jern. Den højere Arbeidsløn falder her dobbelt, og Værkerne kunne under en livlig Periode lettere opnaa højere Priser for disse Artikler. Strikerne i Tydskland have været til betydelig Gavn for den svenske Industri, og vil det af de følgende Noteringer sees, hvorledes Markedet er gaaet fremad efterhaanden. Priserne for svensk Stangjern vare: cif. Kjøbenhavn 1889, Januar Kr. 5.30 pr. svensk Centner, April Kr. 5.40 pr. Do., August Kr. 12.75 pr. 100 Kg., November Kr. 15 à 17 pr. Do., December Kr. 18 pr. Do.

Jernplader. Herom kan omtrent siges det samme som om Stangjern. Stærk Efterspørgsel og højere Priser. Der betales for svenske Plader pr. Kg. cif. Kjøbenhavn 1889, Januar Kr. 25, April Kr. 25, August Kr. 26, November Kr. 30, December Kr. 34.

Staal. Indførslen af Staalstøbegods er fremdeles stor. Af Staal i Stænger indførtes der meget i 1889. Priserne have været: cif. Kjøbenhavn 1889, Januar Kr. 7 pr. svensk Cnt., April Kr. 7 pr. Do., August Kr. 7 pr. Do., November Kr. 18.80 pr. 100 Kg., December Kr. 24 pr. Do.

Søm og Spiger fremdeles i godt Begjær. Priserne have været for smedede Søm pr. Par K $\frac{1}{2}$. 3" og 4" cif. Kjøbenhavn 1889 Januar Kr. 48, April 47, August 48, November 50, December 56.

b. Trævarer. Egetræ 79 253 Cbf., hvoraf 52 612 Cbf. til Kjøbenhavn, Bjelker, Sparrer, Bræder, Planker m. m. 8 655 092 Cbf., hvoraf 2 501 625 til Do., Bygningstømmer (forarb.) 65 016, hvoraf 9 487 til Do., Tagspaan m. m. 43 910 Cnt., hvoraf 6 830 Cnt. til Do., Snedkerarbeide 8 966 Cnt., hvoraf 7 731 Cnt. til Do., Brænde 40 139 Fv., hvoraf 30 242 Fv. til Kjøbenhavn.

Importen af ovenstaaende Trævarer var med Undtagelse af Brænde betydeligt større end Aaret forud. Ifølge Opgivelse af herværende Mæglere ere Partipriserne paa svenske Trævarer, iberegnet Told, under Aaret noteret til: 12 Fods 1 $\frac{1}{4}$ " & 9 à 10" Kalmar Fyrrebræder ca. 9 à 10 Kr., Do. 8 à 9 Do., ca. 8 à 9 Kr., Do. 7 à 8 Do., ca. 7 à 8 Kr., Do. 6 à 7 Do., ca. 6 à 7 Kr., 12 Fods 1" & 8 à 9 firskaarne Piteå Fyrrebræder ca. 7 $\frac{1}{2}$ à 8 $\frac{1}{2}$ Kr., Do. 1 & 7 Do., ca. 6 $\frac{1}{2}$ à 7 $\frac{1}{2}$ Kr., 14 Fods 2" & 8 Do. Fyrreplanker, ca. 14 $\frac{1}{2}$ à 15 $\frac{1}{2}$ Kr. pr. 144 Fod, Do. 2" & 9 Do., ca. 16 $\frac{1}{2}$ à 17 $\frac{1}{2}$ Kr. pr. Do., Do. 3" & 9 Do., ca. 24 $\frac{1}{2}$ à 26 Kr. pr. Do., Piteå Fyrretømmer (firhugget) 4" ca. 14 à 16 Øre pr. løbende Alen, Do. 5" ca. 19 $\frac{1}{2}$ à 22 Øre pr. Do., Do. 6" ca. 25 à 28 Øre pr. Do., Do. 7" ca. 38 à 40 Øre pr. Do., Do. 8" ca. 60 Øre pr. Do., Piteå Fyrretømmer (firhugget) 9" ca. 70 Øre pr. løbende Alen. Alt fortoldet; og ere Priserne gennemgaaende høiere end under sidst afvigte Aar.

c. Kornvarer. Uformalet Hvede 744 Cnt., hvoraf 95 Cnt. til Kjøbenhavn, Do. Rug 6 478 Cnt., Do. 3 124 Cnt. til Do., Korn 25 576 Do., 5 635 Do., Havre 507 392 Do., 28 563 Do., formalet Hvede 9 524 Do., 9 324 Do., Do. Rug 9 041 Cnt., hvoraf 8 991 Cnt. til Kjøbenhavn. Importen har for alle Kornsorter været betydelig mindre end Aaret forud.

d. levende Kreaturer. Heste 3 061 Stk., hvoraf 2 704 Stk. til Kjøbenhavn, Oxer, Kjør og Kalve 18 510 Stk., 17 079 Stk. til Do., Faar og Geder 27 536 Stk., 26 650 Stk. til Do. Sammenlignet med foregaaende Aar har Tilførselen af ovenstaaende Kreaturer med Undtagelse af Oxer, Kjør og Kalve været mindre.

e. andre Landbrugsprodukter. Smør 70 718 Cnt., hvoraf 68 756 Cnt. til Kjøbenhavn, Kjød 9 286 Cnt., 8 870 Cnt. til Do., Flæsk 62 765 Cnt., alt til Do., Æg 346 910 Snes, 346 376 Snes til Do., hvilken Tilførsel, med Undtagelse af Smør var betydelig større end Aaret forud.

Fra Norge hidførtes:

a. Trævarer. Tømmer, Planker, Bræder m. m. 911 732 Cbf., hvoraf 30 871 Cbf. til Kjøbenhavn, Egetræ 32 088 Cbf., Bygningstømmer (forarb.) 105 275 Cbf., hvoraf 20 092 Cbf. til Kjøbenhavn, Tagspaan 59 Cnt., 30 Cnt. til Do., Snedkerarbeide 96 Cnt., 96 Cnt. til Do., Brænde 3 240 Fv., 2 599 Fv. til Do. Indførselen fra Norge af Trævarer har været betydeligt større end Aaret forud.

b. Fiskevarer. Tørfisk 779 Cnt., hvoraf 627 Cnt. til Kjøbenhavn, Ansjovis 1 009 Cnt., 886 Cnt. til Do.

c. Høstsild. Tilførselen ca. 56 000 Td., Beholdning ca. 2 600 Td. Ved Aarets Begyndelse var Beholdningen ca. 3 900 Td., som tillagt oven-

staaende Tilførsel ca. 56 000 Td., udgjør ca. 59 900 Td. Deraf er i Aarets Løb solgt in loco ca. 30 600 Td., og lægges hertil førnævnte Beholdning 2 600 Td., er ialt forblevet her i Markedet ca. 33 200 Td. Resten ca. 26 700 Td. er udført til fremmede Steder.

Priserne stillede sig som følger for fjorgammel Vare: for Kjøbmands-sild solgt 1ste Halvaar 16 à 22 Kr., stor Middel Sild Kr. 23 à 28, Middel Sild Kr. 22 à 28, smaa Middel Sild 14 à 18½ Kr. For ny Vare: I Juli for Kjøbmandssild, stor Middel Sild Kr. 30 à 31, Middel Sild 26 à 30, smaa Middel Sild 17 à 20, August Kr. 21 à 28, 26 à 31, 23½ à 27, 17 à 20, September Kr. 18 à 21, 21 à 26, 17 à 22½, 16 à 18, Oktober Kr. 19 à 24, 17 à 21, 14 à 17, 12 à 16, November og December Kr. 22, 16½ à 18½, 14 à 16½, 12 à 14, alt pr. Td., fortoldede Priser. Tilførslen var ca. 13 400 Td. mindre end forrige Aar.

Fra Danmark udførtes i Aaret 1889:

Til Norge. Levende Kreaturer, Heste 27 Stk., hvoraf 19 Stk. fra Kjøbenhavn, Oxer, Kjør og Kalve 1 024 Stk., Svin 54 Stk., hvoraf 33 fra Kjøbenhavn, Grise 3 132 Stk., Faar, Geder m. m. 79 Stk., hvoraf 10 fra Kjøbenhavn.

Kornvarer, uformalet Hvede 17 177 Td., hvoraf 996 Td. fra Kjøbenhavn, Rug 7 275, 20 Td. fra Do., Korn 64 737, 8 401 fra Do., Havre 90, 10 fra Do., formalet Hvede 112 144 Cnt., 102 996 Cnt. fra Kjøbenhavn, Do. Rug 9 271 Cnt., hvoraf 9 249 fra Kjøbenhavn.

Andre Landbrugsprodukter, Flæsk 6 448 Cnt., hvoraf 5 615 Cnt. fra Kjøbenhavn, Kjød, alle Slags 5 372 Cnt., 3 888 Cnt. fra Do., Ister og Fedt 104 Cnt., 104 Cnt. fra Do., Smør 1 273 Td., 764 Td. fra Do., Æg 139 651 Snes, hvoraf 19 189 Snes fra Kjøbenhavn.

Fra Island. Forholdene for Islands Vedkommende maa i det forløbne Aar siges at have været ret gode. Landet har været fri for Grønlandsisen og Veiret har, naar undtages en Tid i Sommer, hvor der faldt en Del Regn paa Sønder- og Vesterlandet, været gunstigt, for Nord- og Østerlandets Vedkommende vel endog meget gunstigt.

Torskefiskeriet under Island har i Aaret 1889 været ret godt, men Kvaliteten af Fisken har gjenneemgaaende været mager, og i det Hele taget, dog navnlig for Sønder- og Vesterlandets Vedkommende, været af mindre holdbar Natur, hvad vel væsentlig maa tilskrives det regnfulde Veir, der vanskeliggjorde Fiskevirkningen. Havkalvsfiskeriet under Nordlandet har været meget heldigt. Faareavlen begunstigedes ved et mildt og tidligt Foraar, og en livlig og stor Export af levende Faar har i Efteraaret fundet Sted til England til gode Priser.

Under Aaret 1889 hidførtes: Klipfisk ca. 5 690 000 $\mathcal{B}$, Beholdning ca. 700 000 $\mathcal{B}$, Platfisk 45 000, Uld 933 000, Talg 25 000, Tran 9 400 Td., Beholdning 3 000 Td., salt Lammekjød 1 540 Td., saltede Faareskind 4 900 Bdt., rensede Edderduun 7 800 $\mathcal{B}$, Beholdning 2 000 $\mathcal{B}$.

Det for det spanske Marked bestemte, i Island i Aaret 1889 producerede Kvantum Klipfisk, anslaaes til ca. 7 925 000 $\mathcal{B}$. Der afskibedes direkte fra Island til Genua ca. 1 200 000 $\mathcal{B}$ smaa Klipfisk, dels fra Sønder- og dels fra Vesterlandet af Island, der betales med Priser 47¼ til 50 Kr. pr. 320 $\mathcal{B}$ frit ombord ab Island. Den til England direkte exporterede Fisk anslaaes at have været ca. 5 840 000 $\mathcal{B}$, den fandt god Afsætning til opadgaaende Priser.

Ifølge Efterretninger fra Øfjord paa Nordlandet af Island har der i afvigte Efteraar været 5 engelske Dampskibe paa Øfjord, hvor de have indladet 16 000 Faar, der betales med 11—20 Kr. pr. Stk. Denne Masse af

Faar var udelukkende fra Things- og Øfjordsyssel, og i samme Forhold er der bleven udført Faar fra andre Kanter af Island. Der har været stor Efterspørgsel af Ryper, hvoraf mange Tusinde ere udførte til England fra Nordlandet. Det gode Aar — paa sine Steder har man endog slaaget Hø trende Gange — har medført, at Udvandringen ikke har været stor, omtrent 650 Personer.

Af Love fra det sidste Althing have følgende opnaaet kgl. Stadfæstelse: 1) Lov af 9de August 1889 om Told af Kaffe og Sukker, 2) Lov af 9de August 1889 angaaende Forandring af Lov af 11te Februar 1876 om Forhøjelse af Told paa Tobakker og Cigarer.

Postdampskibsfarten mellem Kjøbenhavn, Island og Færøerne skal i indeværende Aar blive udvidet med 1 Tur, saa at der ialt vil blive udført 12 Ture af 3 Postdampskibe. Første Gang fra Kjøbenhavn 16de Januar og sidste Gang fra Reykjavik den 28de November.

Fra Færøerne hidførtes ligeledes:

Tran ca. 400 Td. imod ca. 700 Td. i f. A., Tørfisk ca. 9 000 $\mathcal{D}$ imod ca. 8 500 $\mathcal{D}$ i f. A., Klipfisk ca. 1 250 000 $\mathcal{D}$ imod ca. 980 000 $\mathcal{D}$ i f. A., Trøier ca. 44 400 Stkr. imod ca. 38 800 Stkr. i f. A.

Fra Færøerne meddeles, at Lagthinget i sidste Samling har vedtaget flere Lovforslag, og deriblandt om Beskyttelse af det færøiske Fiskeri. Man havde begjært, at et Orlogsskib maatte blive stationeret ved Færøerne for at hindre, at der af Fremmede fiskedes paa dansk Søterritorium, og vedkommende Ministerium havde afgivet det Svar, at man agtede at lade det ved Island stationerede Orlogsskib foretage Krydstogter til Færøerne, hvorhos man vilde tage under Overveieles hvilke Foranstaltninger der senere kunde træffes til Betryggelse af det færøiske Fiskeri.

I Midvaag blev der i September Maaned fanget over 200 Hvaler og 70 Grinder.

Et Dampskib bragte i samme Maaned 150 færøiske Fiskere tilbage til Thorshavn, efterat de med heldigt Udfald havde fisket under Island.

Exporten fra Danmark til Storbritanien og Irland af levende Kreaturer har i Aaret 1889 udgjort: Oxer og Kjøer 71 538, Kalve 10 291, Faar m. m. 93 691, Heste 253, Svin og Grise 21 039.

Med Hensyn til Danmarks Ud- og Indførsel i 1889, har jeg Æren at meddele følgende Resultater vedrørende Landbrugsaarets Omsætninger:

Kornhandelen viser, at af uformalet Korn er indført 576 Mill. $\mathcal{D}$ og udført 127 Mill. $\mathcal{D}$ saaledes at der viser sig en Overskuds Indførsel af 449 Mill. $\mathcal{D}$.

Af formalet Korn indførtes ca. 14 Mill. $\mathcal{D}$ og da Udførslen viser 56 Mill. $\mathcal{D}$, saa er her en Overskuds Udførsel paa 42 Mill. $\mathcal{D}$.

Uformalet Korn. Boghvede, Indførsel 1889 4 491 230 $\mathcal{D}$, Udførsel 1889 12 070 $\mathcal{D}$, Byg I. 30 814 895 $\mathcal{D}$, U. 80 378 615 $\mathcal{D}$, Bønner I. 244 732 $\mathcal{D}$, U. 88 000 $\mathcal{D}$, Ærter I. 4 672 350 $\mathcal{D}$, U. 1 247 625 $\mathcal{D}$, Havre I. 73 243 100 $\mathcal{D}$, U. 838 460 $\mathcal{D}$, Hvede I. 136 046 625 $\mathcal{D}$, U. 24 054 200 $\mathcal{D}$, Mais I. 97 610 000 $\mathcal{D}$, U. 5 982 400 $\mathcal{D}$, Malt I. 5 850 300 $\mathcal{D}$, U. 1 678 050 $\mathcal{D}$, Rug I. 221 838 700 $\mathcal{D}$, U. 12 225 790 $\mathcal{D}$, Vikker I. 920 700 $\mathcal{D}$, U. 144 760 $\mathcal{D}$, andre Kornvarer I. 269 755 $\mathcal{D}$, total I. 576 001 387 $\mathcal{D}$, U. 126 649 970 $\mathcal{D}$.

Formalet Korn. Boghvede I. 2 931 860 $\mathcal{D}$, U. 1 480 $\mathcal{D}$, Byg I. 57 933 $\mathcal{D}$, U. 2 684 084 $\mathcal{D}$, Havre I. 485 919 $\mathcal{D}$, U. 20 699 $\mathcal{D}$, Hvede I. 5 799 432 $\mathcal{D}$, U. 47 040 543 $\mathcal{D}$, Mais I. 442 366 $\mathcal{D}$, U. 141 555 $\mathcal{D}$, Rug I. 4 092 787 $\mathcal{D}$, U. 6 303 731 $\mathcal{D}$, andre Kornvarer I. 30 $\mathcal{D}$, total I. 13 810 327 $\mathcal{D}$, U. 56 192 092 $\mathcal{D}$.

Sammenligner man dette Landbrugsaar med det foregaaende (1888) har Danmark af uformalet Korn en Merindførsel af 2 Mill. $\mathcal{T}$, men en Mindreudførsel af 76 Mill. $\mathcal{T}$, og af formalet Korn en Merindførsel af $1\frac{1}{2}$ Mill. $\mathcal{T}$, men en Mindreudførsel af 24 $\mathcal{T}$. Danmarks eget Forbrug af Kornvarer er i de senere Aar tiltaget betydeligt og i sidste Landbrugsaar endog med en Trediedel. Total-Overskudsindførslen af samtlige Kornvarer stiller sig nemlig saaledes: 1889 406 969 652 $\mathcal{T}$, 1888 303 812 917 $\mathcal{T}$. Dette betydelige Merforbrug af 103 Mill. $\mathcal{T}$ maa tildels søges i den ualmindelige Varme som herskede her i Foraaret og Sommeren, hvor den brændende Tørke afsved Græsmarkerne. Kornet blev langt i Straaet, men ringe i Kjærnen, og Landet kom derved i Trang til større Kornindførsel end Aaret forud.

Med Hensyn til Dyr og dyriske Produkter, samt andre Landbrugets vigtigste Artikler er Resultatet saaledes: Faar og Geder Indførsel 26 958 Stk., Udførsel 82 695 Stk., Heste I. 6 751, U. 16 967, Oxer og Kjører I. 17 078, U. 96 792, Kalve I. 931, U. 8 759, Svin I. 59, U. 21 589, Grise I. 73, U. 3 457, Flæsk og Skinker I. 6 266 693 $\mathcal{T}$, U. 80 861 837 $\mathcal{T}$, Kjød og Pølser I. 2 946 121, U. 2 112 121, Ost I. 1 031 273, U. 578 259, Uld I. 3 356 391, U. 2 421 169, Fedt og Ister I. 13 909 314, U. 7 468 826, Æg I. 568 187 Snese, U. 5 423 078 Snese, Smør I. 13 593 529 $\mathcal{T}$, U. 65 306 674 $\mathcal{T}$, Margarin I. 3 478 967, U. 147 373, Klid I. 213 480 441, U. 1 205 472, Oliekager I. 140 406 839, U. 5 866 698, Kløverfrø I. 5 721 936, U. 813 801, Græsfrø I. 6 174 474, U. 1 102 848, Gjødning (nat.) I. 3 011 152, U. 45 000, Do. (kunstig) I. 53 954 739, U. 6 685 476.

Den omtalte stærke Varme og Tørke i afvigte Sommer virkede som alt meddelt ødelæggende paa Græsgangene, og Følgen deraf viser sig i de usædvanlig stærke Indkjøb af Foderstoffer. Overskuds Indførselen af Klid var saaledes 16 Mill. $\mathcal{T}$ og af Oliekager $5\frac{1}{2}$ Mill. $\mathcal{T}$ større end i det forrige Aar, for disse to Foderstoffer alene altsaa en Mer-Overskuds Indførsel af $21\frac{1}{2}$ Mill. $\mathcal{T}$. Disse Tal tale tilstrækkeligt om den Fodermangel der har hersket, og de store Summer Landmanden har maattet sende til Udlandet for at bøde paa samme, men samtidig viser der sig en Fremgang i Smørexporten paa 5 Mill. $\mathcal{T}$ og en stigende Overskudsudførsel af Kvæg, saaledes at Landmanden i 1889 til Udlandet har solgt 30 000 Faar og Geder, 7 000 Oxer og Kjører, 400 Kalve mere end i 1888, vel sagtens paa Grund af Foderknaphed, men derved kom Pengene atter ind i Landet.

I den Retning har i det forløbende Aar ogsaa Sukkeret spillet en Rolle. Danmark har i Aaret 1889 selv frembragt 27 Mill. $\mathcal{T}$, men dette er langt fra hvad Landet forbruger og sædvanligvis foregaar der da en Indførsel af Sukker fra Udlandet hertil. Saaledes indførtes der i 1889 42 Mill. $\mathcal{T}$, men udførtes 22 Mill. $\mathcal{T}$.

Det var ifjor Sommer at Magdeburg-Speculanter fandt paa at drive Sukkerpriserne i Veiret, da danske Sukkerfabrikker benyttede Konjunkturen til Realisation af deres Beholdninger i det rigtige Haab senere at kunne indforskrive Landets Behov billigt, og denne ekstraordinære Manøvre indbragte Landet en Merudførsel af over 6 Mill. $\mathcal{T}$ til Værdi ca. 1 Mill. Kroner.

Den indenlandske Frembringelse af Brændevin har i 1889 været 32 571 814 Potter af Styrke 47.4 % altsaa 805 890 Potter mere end i 1888.

Som et ikke uvæsentligt Billede til Bedømmelse af den merkantile Virksomhed kan Telegrafkorrespondancen tjene, hvorfor jeg tillader mig at give en Oversigt over Danmarks Telegrafkorrespondance og Telegramindtægter i det forløbne Aar, som sammenholdt med Aaret 1888 giver følgende Resultat:

Telegrammer.	1889.		1888.	
	Antal Depecher.	Indtægt Kr.	Antal Depecher.	Indtægt Kr.
Indenrigske	533 714	284 609.70	579 444	309 198.80
Mellemrigske	544 622	323 558.06	520 280	319 586.81
Gjennemrigske	420 286	110 908.93	425 544	115 203.06
Total	1 498 622	719 076.69	1 525 268	743 988.67

Aaret 1889 viser altsaa overfor 1888 en Tilbagegang i Antallet, stort 26 646 Telegrammer, som repræsenterer en Sum af 24 912 Kroner, men denne Tilbagegang sees at hvile over de gennemrigske Telegrammer med 5 258 Depecher, medens den Tilbagegang som de indenrigske vise, 45 730, tildels kan tilskrives de mange Telefonstationer, som ere oprettede i Aarets Løb. De mellemrigske Telegrammer vise derimod en Tilvæxt paa 24 342 Depecher og vidne om en forøget Virksomhed fra Danmark udadtil.

Med Hensyn til Kreaturholdet i Danmark blev der den 16 Juli 1888 foranstaltet en almindelig Kreaturtælling, hvis Resultat nu foreligger. Den foregaaende Kreaturtælling blev foretaget den 15 Juli 1881, medens den første fandt Sted 1838. Vi have altsaa en Sammenligning for os af henholdsvis 7 og 50 Aar. I det nævnte halve Hundrede af Aar er Antallet voxet med henved Halvdelen, nemlig fra 1 565 538 Stykker i 1838 til 2 239 475 i 1888. Hovedresultaterne ere følgende:

Heste 16 Juli 1888 375 533, 15 Juli 1881 347 561, Februar 1838 325 019, Hornkvæg 1888 1 459 527, 1881 1 470 078, 1838 854 726, Faar 1888 1 225 196, 1881 1 548 613, 1838 1 644 607, Svin 1888 770 785, 1881 527 417, 1838 235 291, Æsler 1888 186, 1881 282, Geder 1888 13 405, 1881 9 331, Høns 1888 4 592 224, Kalkuner 1888 32 200, Ænder 1888 643 862, Gjæs 1888 213 530, Bistader 1888 125 771, 1881 132 883.

I Sammenligning med andre Lande og efter Forhold til Folkemængden indtager Danmark med Hensyn til sin Kreaturbestand en høi Plads i Rækken, idet hvad europæiske Stater angaar, kun Irland overgaar det. For hver 1 000 Mennesker har nemlig: Irland 1 177 Kreaturer, hvoraf 854 ere Hornkvæg, Danmark 1 093 Do., hvoraf 682 ere Hornkvæg. Udenfor Europa har: De forenede Stater i Nord Amerika 1 494, hvoraf 849 ere Hornkvæg.

Høsten i Danmark 1889.

Rughøsten, har været Aarets bedste Afgrøde, 14 Amter have Middelhøst eller derover, medens kun 4 have under Middelhøst. Ogsaa med Hensyn til Kjerne og Halmens Beskaffenhed staar Rugen i Forhold til andre Sædarter høist. Indhøstningen var ledsaget af gunstigt Veirig, og det tilfredsstillende Resultat maa tillægges saa meget mere Betydning som Dyrkning af Rug er saa almindelig udbredt, at Resultatet kommer den største Del af Landet tilgode. Hveden har givet et tarveligt Resultat og maa regnes som under Middelhøst. Kjærnes Beskaffenhed er i Regelen tilfredsstillende, men Halmen har lidt en Del. Byg, der optager et lige saa stort Areal som Hvede og Rug tilsammen, viser i 16 Amter under Middelhøst, medens kun 2 Amter have naaet en Middelhøst. Det er baade Kjerne og Halmudbyttet der er ringere og kan anslaaes til 25—40 % under Middelhøst. Havren, som blandt alle Kornsorterne optager det største Areal, har

været Aarets daarligste Afgrøde. Den har givet under Middelhøst i samtlige 18 Amter og i de fleste meget under Middelhøst, adskillige Steder endog nær Misvæxt. Blandsædens Høst er bedre end Havrehøsten, men daarligere end Byghøsten.

Sommergræsningen viser kun i 2 Amter over Middelhøst, 1 Amt har Middelhøst, men Resten, 15 Amter, have alle derunder. Den usædvanlige Varme og Tørke i Mai, Juni og Juli er Skyld i dette ugunstige Resultat og som foraarsagede Græsmangel i den bedste Græsningstid. Udbyttet af Agerhø har for 10 Amter været under Middelhøst, for 8 over Middel- eller Middelhøst. Udbyttet af Enghø anslaaes til lidt over Middelhøst.

Man tør derfor som Gjennemsnit betragte Høsten i 1889 at være betydeligt under et Middelaar.

Middelpriserne paa Kornvarerne have i Aaret 1889 været noteret saaledes:

Maaned.	Hvede pr. 100 Kg.	Rug pr. 100 Kg.	Byg pr. 100 Kg.	Havre pr. 100 Kg.	Ærter pr. 100 Kg.
	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
Januar	13	10	11 ³ / ₅	10	15 ¹ / ₂
Februar	13	9 ¹ / ₂	11 ¹ / ₂	10	15
Marts	12 ³ / ₄	9 ³ / ₅	11 ¹ / ₂	10	15
April	12 ¹ / ₅	9 ³ / ₅	11 ¹ / ₅	10	15
Mai	12 ³ / ₄	10	11 ¹ / ₅	10 ³ / ₄	15
Juni	12 ¹ / ₅	10 ¹ / ₃	11 ¹ / ₅	11	15
Juli	13	10 ¹ / ₂	11 ¹ / ₅	11 ¹ / ₂	15
August	12 ³ / ₄	10	11 ¹ / ₂	11 ¹ / ₂	15
September	12	10	12	11 ¹ / ₂	15
Oktober	12	10 ¹ / ₂	12	11 ³ / ₄	16 ³ / ₄
November	12 ¹ / ₂	11 ¹ / ₂	13	12 ¹ / ₃	16 ³ / ₄
December	12 ³ / ₄	11 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂	13 ¹ / ₂	16 ³ / ₄

I Ugeskrift for Landmænd meddeles sidst i Oktober Maaned, at Efteraarsarbejderne, Pløining og Rodfrugternes Bjergning, er foregaaet paa en heldig Maade. Rodfrugterne give et fortrinligt Udbytte, hvor de ikke ere altfor sildigt saaede, og Sukkerroer, der ere saaede til rette Tid, give et Udbytte i Kvantum og Kvalitet, som neppe tidligere er naaet. I Melke-rierne foranlediger Fodring med Roeblade som sædvanligt Vanskeligheder, og disse kunde derfor ikke anvendes til Malkekjør.

Smørmarkedet i 1889. I det forløbne Aar have Priserne for første Gang efter flere Aars Forløb vist Tegn til Stigning, hvilket dog væsentlig gjælder fint Smør, hvis Aars Gjennemsnitspris var 4¹/₂ Øre højere pr. Pund end i 1888 og ligeledes noget højere end i 1887 og 1886.

Medens Prisen i 1887 naaede Høidepunktet i Oktober og i 1888 i December, havde man i 1889 den højeste Pris sidst i Februar og først i Marts.

Aaret begyndte med en højeste Notering for fint Smør af 106 Kr., som holdt sig med roligt Marked til Maanedens Slutning, da Prisen dalede til

101 Kr. I Begyndelsen af Februar blev Markedet fastere, og i Løbet af Maaneden udviklede sig en livlig Forretning, hvorved Prisen efterhaanden steg til 113 Kr. sidste Uge i Februar og holdt sig herpaa første Uge i Marts. Derefter begyndte Markedet at blive mat og gik i Løbet af Maaneden stærkt ned, saa at høieste Notering sidst i Marts stod i 93 Kr. I Løbet af April dalede Prisen yderligere til 84 Kr., hvorefter Markedet blev fastere med livlig Forretning i første Halvdel af Mai Maaned. Prisen steg til 87 Kr., men i sidste Halvdel af Mai gik Noteringen ned til 82 Kr., hvorpaa den stod i første Halvdel af Juni. God Efterspørgsel for fint Græsmør til England og indenlandsk Forbrug bragte Prisen til successive i Løbet af Juni og Juli at stige til 94 Kr., hvorpaa den holdt sig til midt i August, da Markedet blev stille, og Prisen dalede til 89 Kr. I Slutningen af August rettede Markedet sig igjen. Prisen hævede sig til 92 i Begyndelsen af September, holdt sig herpaa Maaneden igjennem og gik sidste Uge op i 94 Kr. I Oktober holdt Prisen sig paa 96 à 98 Kr., men gik i November successive op til 108 Kr. I December gik Noteringen op til 110 Kr., men nu indtraadte en stærk Reaction, hvorpaa Prisen dalede til 100 Kr. og Markedet var ved Aarets Slutning uden synderlig Om-sætning.

I secunda Herregaardssmør, og Mellemvarer var Afsætningen væsentlig til Pladsforbrug.

Tilførselen af dansk Bondesmør var fremdeles meget ringe og erstattedes væsentlig ved Indførselen af større Partier fremmed, navnlig finsk og amerikansk; Prisen varierede fra ca. 50—75 Kr. Aaret sluttede ogsaa hermed.

Aarlige Gjennemsnitspriser for Smør var 1889 96½, 1888 91½, 1887 94½, 1886 95, 1885 100, 1884 109, 1883 112, 1882 117, 1881 120, 1880 117, 1879 102, 1878 113, 1877 119, 1876 127, 1875 119, 1874 123, 1873 111, 1872 102.

Fragtmarkedet. Den Bedring, der i Aaret 1888 viste sig i Fragtmarkedet, holdt sig til Midten af 1889, da en følelig Tilbagegang, for mange Fragters Vedkommende, gjorde sig gjældende i Farten paa Østersøen. Der til bidrog forskellige Aarsager, navnlig den ualmindelige tørre Forsommer, hvorunder Grøden led meget i Danmark, samt den stadigt stigende Rubelkurs, der lagde Exporten fra Rusland store Hindringer i Veien. Den Del af Østersøfragterne der forholdsvist holdt sig bedst hele Aaret, var Træfragterne fra Sverige og Finland. Til Danmark betaltes for første Reise fra de sydlige Pladser i den botniske Bugt Rm. 28 à 30 pr. Std. Bræder, hvilket vel i Sommerens Løb sank et Par Rm., men for Høstreisen betingedes igjen samme Rater. Derimod var Exporten af Kornvarer fra Danmark med Seilskibe meget ringe. Vel skibedes der om Foraaret nogle Ladninger til England, til omtrent 1 sh. 9 d Londonbasis for 448 lbs. Byg, men den tørre Forsommer standsede Exporten, og Beholdningerne forbruges til Kreaturfoder og andet lokalt Brug. Da Tørken vedblev, vendte Forholdet sig saaledes, at en særdeles stor Import af Klid og andre Foderstoffer fandt Sted, hvilket holdt Fragterne til Danmark fra Nordsøhavnene ganske godt oppe. Der betaltes fra Nordfrankrig fra 16 à 17, fra Antwerpen fra 14 à 15, fra Østbritannien 12 sh. 6 d pr. Ton Klid til Danmark. Den slette Høst i Rusland medførte, at der kun sendtes faa Varer derhen, og Fragterne vare om Efteraaret kun ca. 14 Rm. fra Riga og Libau for Rug, 60 à 65 Pf. pr. Centner Klid. Imidlertid havde det Liv, her herskede i første Halvdel af Aaret, givet Rhederierne en saa god Indtægt, at de fleste i det Hele taget med Tilfredshed se tilbage paa Aaret 1889.

Blandt de Lovforslag, som Regjeringen i indeværende Saison har forelagt Rigsdagen til Vedtagelse skal jeg, som særlig vigtig for Handelen og Industrien nævne Brændevin- og Ølskat samt en ny Toldlov.

Det Lovforslag som Finantsministeren har forelagt Landstthinget, gaar ud paa at lægge følgende Skat paa Produktionen af Øl og Spiritus, nemlig for hver Tønde Øl (144 Litres) Kr. 7 (forhen fri), for hver Litre Spiritus 100 % Kr. 1 (forhen 0.18.) Saafremt Forbruget af Bayersk Øl maatte vedblive i samme Omfang som nu, vilde Skatten indbringe 19 Mill. Kr., men da man regner at Ølforbruget vil synke fra 600 000 Tdr. til 500 000 Tdr. og Brændevinsforbruget til omtrent det Halve, saa vil Afgiften rimeligvis kun blive 11 Mill. Kr. Heraf skulde 2 700 000 Kr. forlods tilfalde Statskassen, medens Resten 8 300 000 Kr. deles lige mellem Staten og Kommunen. Den forøgede Skatteindtægt sætter Regjeringen istand til at foretage en længe ønsket Revision af Toldloven og særlig at yde Toldlettelser for saadanne Varer, hvis Forbrug man kunde ønske traadte i Stedet for Alkohol, saaledes f. Ex. Kaffe.

I Samklang hermed har Regjeringen fremlagt sit Toldlovforslag, der tilsigter en Beskyttelse for den indenlandske Industri, ved at lægge en høj Told paa de færdige Produkter, men lade Raastofferne saavidt muligt indgaa i Landet toldfrie.

Tolden forhøies paa følgende Artikler: Blomster (kunstige), Drikkevarer (Vin), Edikke, Frugter, Galanterivarer, Humle, Instrumenter, Jord og Ler, Kakao, Kornvarer, Krudt, Kryderier, Legetøi, Papir, Paraplyer og Parasoller, Parfumer, Skibe, Skind og Huder, Margarine, Spisevarer, Sten, Tobak, Trær og Buske, Tømmer og Træ, Uhre og Vox.

Tolden nedsættes paa følgende Artikler: Børstenbinderarbeide, Cikorierødder, Dyr, Farvevarer, Glas, Gummier og Harpixer, Kaffe og Surrogater, Lim, Madratser, Manufakturvarer, Metaller, Olier, Ost, Ris, Salt, Sukker, Sæbe, Talg etc.

Toldfrie ere følgende Artikler: Apothekervarer, Ben og Tænder, Blank- og anden Lædersværte, Bogtrykkersværte, Dreierarbeide, Fjær og Dun, Gjør, Kaffe, Kork, Kul, Mineralier, Sago, Salep, Salpeter, Svampe, Syrer, The, Tran, hvilke gav en Gjennemsnitsindtægt i 1884—1888 af Kr. 1 630 948.

Der har gjentagne Gange været nedsat Kommissioner betræffende det reiste Spørgsmaal om en Udvidelse af Kjøbenhavns Havn. Disse Kommissioner ere komne til det Resultat, at Havnen tiltrænger at udvides, og at Udvidelsen bør ske nordover og at de nye Anlæg helt eller delvis bør indrettes som Frihavn. Det anføres at Havnekaierne undertiden ere saa overfyldte, at Trafiken bliver meget besværlig, ligesom de til Kaierne stødende Arealer og Pakhuse ere saa indskrænkede, at Omsætningen lider derunder. Forbindelse mellem Havn og Jernbane er mangelfuld og Forandring heri antages ikke at kunne ske uden uforholdsmæssige Udgifter. Der er imidlertid ved Kjøbenhavns Beliggenhed særlige Forhold, som synes at burde lede til at den bliver en større Stabelplads. Frygt for at Østersøen skal fryse til bevirker at man fra de russiske Havne inden Frost indtræder bringer Varer i Sikkerhed til Kjøbenhavn, hvor de oplægges, indtil de kunne afgaa til Bestemmelsesstederne, medens omvendt Varer bestemte til Østersøen i Løbet af Vinteren ankomme til Kjøbenhavn for at oppebie Isløsning. Den Mængde Varer, der saaledes lagres, kan man neppe paa Forhaand danne sig noget nøiere Begreb om, saa meget mere som Nord-Østersøkanalens fremtidige Betydning for Kjøbenhavn ikke er let at bedømme.

Der er forøvrigt i den Diskussion, der føres i Pressen, bleven gjort opmærksom paa, at Regjeringen ikke kan give Koncession paa Anlæg af en Frihavn, men at der hertil udkræves en Lov, saa at følgelig Sagen først maa forelægges Rigsdagen. Dette er nu ogsaa skeet, idet Regjeringen for den forsamlede Rigsdag har fremsat Forslag til Lov om Anlæg af en Frihavn samt Ophævelse af Havneafgift til Kjøbenhavns Havn.

Frihavnen skal udgjøre en Del af Kjøbenhavns Havn. Lovforslaget indeholder blandt andet Bestemmelse om, at der inden 1ste Juli d. A. skal være dannet et Aktieselskab, som med en Kapital af mindst Kr. 3 800 000 paatager sig Anlægget af den kommercielle Del af Frihavnen — Opførelse af Pakhuse, Skure, Kraner m. m. Den Minoritet, der ved Behandling af Lovforslaget har udtalt sig mod samme, har navnlig søgt at fremhæve, at Udgifterne utvivlsomt ville blive betydelige, medens Resultatet var tvivlsomt.

Den i forrige Aarsberetning omtalte Nord-Østersøkanal, der paabegyndtes i Aaret 1887, søger man saavidt muligt at paaskynde; for at fremme Arbeidet er der tildels indført Natarbeide, idet der arbeides ved Fakler. Efter Begjæring af det tyske Admiralitet vil der ved Grünthal blive anlagt særskilte Damme. Der skal bygges en Bro 39 Meter høi, for at tyske Orlogsskibe uhindret kunne passere. Ved enkelte af Sluserne er Arbeidet gaaet rask fremad, især ved Elbslusen og Holtenauslusen i Kielerfjord. Kanalen antages at kunne benyttes af de største Krigsskibe, som er eller vil blive byggede i Tyskland; den vil kunne befordre dem fra Kiel til Elben i mindre end 8 Timer. Man venter allerede i Aaret 1894 at have tilveiebragt et saa dybt Stræde, at tyske Panderskibe kunne passere. Paa nogle Steder frembyder Kanalanlægget store Vanskeligheder; der findes Moser med meget ugustige Forhold for Kanalisering, idet der under et 2 à 3 Meter dybt Jordlag af Torv findes et tykt Lag af Kviksand. Jo dybere man kommer ned, desto besværligere bliver Udgravningen.

I Danmarks udenlandske Omsætning er det Storbritannien med Irland samt Tyskland, der indtager første Plads, baade med Hensyn til den omsatte Varemasse, som dennes beregnede Værdi. Omtrent to Trediedele af Danmarks udenlandske Handel foregaar med de nævnte Lande. Indførselen fra Storbritannien med Irland bestaar af en stor Del af tunge Varer af lav Værdi, medens Indførselen fra Tyskland omfatter værdifuldere og mindre vægtige Varer. I Omsætningen med Storbritannien er det Udførselen, der har størst Betydning for Danmark, medens det i Omsætning med Tyskland er Indførselen.

Næst de tvende nævnte Lande have de forenede Riger Sverige og Norge størst Betydning for Danmarks udenlandske Omsætning. I Femaaret 1884—1888 blev der saaledes alene med Sverige omsat en Varemasse, der i Gjennemsnit udgjorde 17 % af samtlige mellem Danmark og Udlandet omsatte Varer. Danmarks Handel paa Norge og Sverige overstiger i kvantitativ Henseende Danmarks Handel med Tyskland, hvorimod den i Henseende til Værdi kun er halv saa stor, hvilket har sin Grund i Beskaffenheden af de Varer, som disse Lande nærmest forsyne med.

I Henhold til Beslutninger der fattedes paa det andet nordiske Søfartsmøde, blev der i Mai Maaned 1889 nedsat et Udvalg for at udarbejde Love for en nordisk Skibsrhederforening, hvilke Love vedtoges den 14 Mai paa en Generalforsamling. I November samme Aar begyndte den nordiske Skibsrhederforening, der har et Central Bureau i Kjøbenhavn, at udgive et Tidsskrift; af dette erfares, at Bestyrelsen for hvert af de tre Riger er bestemt til 5 Personer samt en Bestyrer for Centralbureauet. Formaalet for denne

Forening er ved forenede Kræfter og Indflydelse at hjælpe Medlemmerne til Varettagelse af fælles Skibsfartsinteresser. Kontingentet er ansat til 5 Øre pr. Brutto Tons for Dampskibe og pr. Register Tons for Seilskibe; for andre Medlemmer betales 25 Kr. aarlig.

Den danske Nationalbank har i sidste Bankaar havt Præget af samme Stilhed i den almindelige Forretningsvirksomhed, der har hersket i de nærmest forudgaaende Aar. Der har i det Hele taget ikke været nogen Tilbøielighed til at udvide Virksomheden, naar undtages for Skibsfartens Vedkommende. Penge har været rigelige og Rentefoden lav.

Af en Oversigt over det danske Statsregnskab for Finantsaaret 1888—89 fremgaar, at Indtægten har været 55 880 000 Kr. og Udgiften lidt over 60 Mill. Kr. Til Statsgjældens Forrentning er opført noget over 7 Mill.

Danske Fonds og Aktier have i f. Aar ikke frembudt synderlig Interesse; Kurserne holdt sig temmelig uforandrede, og de Konverteringer, der foregik med flere Papirer, vare tildels allerede bestemte i Aaret 1888. De største Konverteringer foregik i September og Oktober og bragte det uventede Resultat, at omtrent $\frac{4}{5}$ af Obligationer konverteredes. Diskontoen, der i 3 Aar uforandret have været noteret 3 à $3\frac{1}{2}$, hævede sig til $3\frac{1}{2}$ à 4. Omsætning i Fonds ved officiel Notering er stadig dalende; og den beløb sig i 1889 til ca. $3\frac{1}{2}$ Mill., medens Omsætning i 1886 udgjorde $12\frac{1}{2}$ Mill., i 1887 $7\frac{4}{5}$ Mill., og i 1888 $4\frac{4}{5}$ Mill.

Paa Aktiemarkedet har Omsætningen i 1889 afveget betydeligt fra 1888, nemlig $24\frac{5}{8}$ mod $24\frac{3}{8}$ Mill. Kr. Ligesom i f. Aar har Omsætningen i Dampskibsaktier været meget betydelig, og Tilliden til disse Papirer synes paa ny at være vendt tilbage.

Der stiftedes tvende mindre Dampskibsselskaber, „Nordsøen“ og „Østersøen“, og det Helsingørske Dampskibsselskab udvidede sin Aktiekapital med 100 000 Kr. Derimod har Thingvallaselskabet ikke kunnet udvide Aktiekapitalen saaledes, at det kan paabegynde Fart paa Sydamerika, som Følge af det i April Maaned indtrufne Forlis af Dampskibet „Danmark“.

Kursen paa herværende Børs i Aaret 1889 paa svenske og norske Værdipapirer:

	Mellekurs.
$3\frac{1}{2}$ % svenske Stats Obligationer af 1886	100 %
3 „ — „ — „ 1888	$88\frac{1}{2}$ „
$3\frac{1}{2}$ „ Stockholm Hypt. Kasse Oblg. af 1886	$95\frac{1}{2}$ „
4 „ skaanske Intecknings Aktieb.	100 „
4 „ Landscrona-Engelholm Jernb. Oblg. 1887	$100\frac{1}{2}$ „
$4\frac{1}{2}$ „ Helsingborg-Hesleholm Do. 1886	$101\frac{1}{2}$ „
$5\frac{1}{2}$ „ Sundswalls Stads Do. 1886	$104\frac{1}{2}$ „
$4\frac{1}{2}$ „ Kristianstads Do. Do. 1883	101 „
5 „ Helsingborg, Hesleholm Do. 1882	$103\frac{1}{2}$ „
$4\frac{1}{2}$ „ Ystad Kommune Do. 1883	101 „
5 „ Landskrona Engelholm Do. 1880	$100\frac{1}{2}$ „
$4\frac{1}{2}$ „ Helsingborg Kommune Do. 1886	101 „

Følgende svensk-norske Papirer findes anbragte her paa Pladsen, men da der i disse i det forløbne Aar ikke har fundet nogen Omsætning Sted, kan nogen Kurs ikke vedføres, nemlig:

$3\frac{1}{2}$ % Almäna Hypt. Kasse Obligationer af 1888	
$3\frac{1}{2}$ „ norske „ Bank — „ 1887	
4 „ — — „ 1886	
4 „ Stockholm Westerås — „ 1886	
4 „ Kristiania Kommune — „ 1880	

Danmarks Handelsflaade (herunder ikke indbefattet de paa Færøerne, Island, Grønland samt de dansk vestindiske Øer hjemmehørende Fartøier) udgjorde ved Udgangen af 1888 3 179 Skibe med samlet Tonnage af 262 463 Tons. Heraf var 2 889 Seilskibe med Register Tonnage af 166 887 Tons, og 290 Dampskibe med Tonnage 95 576; Antallet er i 1888 forøget med 21 Skibe og Tonnagen med 421 Tons eller omtrent $\frac{1}{5}$ %. Handelsflaaden er i Løbet af sidste Femaar bleven forøget med 64 Skibe, medens den derimod samtidigt er formindsket med 3 932 $\frac{1}{2}$ Register Tons. I Løbet af sidste Tiaar er Seilskibenes Antal aftaget med 82 Skibe, medens Dampskibenes Antal i samme Tidsrum omvendt er voxet med 101 Skibe. Seilflaadens Tonnage, er samtidigt sunket med 37 698 Tons, eller med henimod 20 %, hvorimod Dampflaadens Tonnage i Løbet af Tiaaret er steget 48 953 Reg. Tons, eller med ikke mindre end over 100 %. Der finder en stadig Overgang Sted fra Seil til Damp samt for Dampskibenes Vedkommende fra mindre til større Skibe. Der blev i Aaret 1888 bygget i Danmark 55 Skibe af 4 755 Reg. Tons, medens Antallet i hvert af de 4 forudgaaende Aar udgjorde 63 Skibe med 4 406 Tons. Der blev saaledes bygget mindre i 1888. Af de i 1888 nybyggede 52 Seilskibe, kunde som bestemt til til Fiskeri henregnes 35 Fartøier med 611 Reg. Tons eller omtrent 70 % af Antallet. Ved Udgangen af 1888 bestod Antallet af Skibe, der benyttedes til Fiskeri, af 750 Seilfartøier med 8 400 Reg. Tons, og heraf benyttedes 171 til Fiskeribedrift i Nordsøen.

Om Redningsvæsenets Virksomhed i Aaret fra 1 April 1888 til 31 Marts 1889 har det danske Indenrigsministerium blandt andet meddelt, at da den ved Stationen Gammel Skagen benyttede Redningsbaad var af ældre Konstruktion, er den afløst af en ny, der vil kunne gjøre bedre Fyldest under de vanskelige Forhold ved Gammel Skagen. Et nyt Baadhus er bleven opført paa et mod Stranden dækket Sted, der ikke er udsat for Sandflugt. Tidligere paabegyndte Telefonledninger mellem Redningsstationerne ere fortsatte, da de gjorde Forsøg have godtgjort Nytten og Hensigtsmæssigheden af saadanne Anlæg; disse Ledninger udgjøre nu over 22 Mile, der have kostet henved 34 000 Kr. Lynafledere ere anbragte paa Baadhusene ved Stationerne Løkken og Lønstrup, da Fare for Lynslag er meget stor i de med Raketbeholdninger forsynede Huse. I Aarets Løb er fra Søetatens Laboratorium leveret til Redningsvæsenet Raketter med Tilbehør for et Beløb af 5 777 Kr. Til Olie som Bølgedæmper er ved Baadøvelser i Nørrejylland forbrugt 904 Potter og ved Redningsforsøg 90 Potter. I det Hele er i Finantsaaret 1888-89 til Redningsvæsenet forbrugt omtrent 125 000 Kr. I Aaret April 1888 til 31 Marts 1889 strandede paa de danske Kyster 105 Skibe; af disse vare 26 tyske, 20 danske, 20 engelske, 15 svenske, 15 norske; fra 51 Skibe reddede Besætningen sig ved egen Hjælp; 6 Skibe vare uden Besætning.

Generalkonsulatets Kontor er i Lille Strandstræde No. 24, 1 Sal, og er aabent hver Søndag fra Kl. 10 Fm. til Kl. 3 Em.

H. Bernhoft.

Bremen.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	1	78	-	-	1	78	-	-	1 387
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	53	17 926	-	-	53	17 926	44	16 128	172 619
„ andre Lande til Hovedstationen	14	2 289	31	10 182	45	12 471	32	10 372	61 445
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	95	39 024	16	3 799	111	42 823	17	12 229	1 244 193
Ialt	163	59 317	47	13 981	210	73 298	93	38 729	1 479 644
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstationen	34	10 565	2	506	36	11 071	31	10 182	72 128
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	27	7 709	32	7 157	59	14 866	12	5 322	40 142
„ andre Lande fra Hovedstationen	1	148	10	2 476	11	2 624	1	191	834
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	28	8 414	80	38 921	108	47 335	49	22 797	71 303
Ialt	90	26 836	124	48 060	214	75 896	63	38 492	184 407

Af svenske Skibe ankom 85 dr. 21 019 Tons.

Aarsberetning dateret 31te Januar 1890.

Det tilendebragte Aar har været ret gunstigt for Bremen. Ind- og Udførsel til og fra de forenede Riger var i 1889 Rm. 11 617 083, mod 1888 10 095 098, 1887 9 782 508, 1886 9 989 824, 1885 10 876 9595.

Antallet af de paa Weser ankomne norske Skibe der indklareredes i Bremen, var i 1889 100 paa 39 547 T., 1888 97 paa 42 269 T., 1887 93 paa 46 609 T., 1886 97 paa 41 582 T., 1885 100 paa 42 229 T. Fra Norge ankom paa Weseren 42 norske, 1 bremer, 27 andre tyske, 6 hollandske og 2 danske Skibe, ialt i 1889 78 Skibe paa 18 737 T., mod i 1888 99 paa 18 239 T., 1887 73 paa 19 788 T., 1886 60 paa 14 850 T. og 1885 92 paa 19 453 T. Værdien af de dermed udførte Ladninger var i 1889 Rm. 781 264, 1888 Rm. 701 799, 1887 Rm. 614 332, 1886 Rm. 552 773, 1885 Rm. 639 519. Fra Weser gik til Norge 28 norske, 2 bremiske, 32 andre tyske, 11 hollandske, 5 storbritanske, 4 danske, 1 fransk Skib, ialt i 1889 83 Skibe dr. 20 764 T. mod i 1888 92 dr. 20 204 T., 1887 60 dr. 11 966 T., 1886 84 dr. 20 042 T., 1885 82 dr. 20 121 Tons. Værdien af de dermed afskibede Ladninger var i 1889 Rm. 3 035 961, 1888 Rm. 2 997 597, 1887 Rm. 2 770 760, 1886 Rm. 3 340 674, 1885 Rm. 3 553 386. Altsaa har baade Indførselen fra og Udførselen til Norge tiltaget i forrige Aar.

For norsk Regning indkøbtes her i 1889 5 Skibe dr. 3 384 T. for Rm. 307 500, og 1 Skib dr. 1 045 T. liggende i Havre for Rm. 67 500.

Til Brake og Nordenhamm ankom i 1889 35 og 18 norske Skibe paa 12 174, og 10 685 T. med Ladning, og 1 norsk Skib dr. 99 T. i Ballast fra fremmede Havne; 2 Skibe paa 1 285 T. købtes for Rm. 132 115 for norsk Regning. Til Leer ankom 5 norske Skibe med Ladning og 5 i Ballast. Til Papenburg ankom 31 norske Skibe med Ladning, og til Emden 2 norske Skibe.

Indførselen fra Sverige udgjorde Rm. 1 282 411, og Udførselen dertil Rm. 6 517 447. Et svensk Dampskib, Danmark, paa 368 T. solgtes her for Rm. 123 000.

Indførselen til Bremen udgjorde i 1889 Rm. 663 542 639, og Udførselen Rm. 628 495 155, ialt 1 292 037 794, mod i 1888 Rm. 1 190 196 094, 1887 1 094 226 190, 1886 997 753 297 og 1885 975 127 320. Fra alle Dele af Verden ankom i 1889 2 883 Skibe paa 1 682 726 T., 1888 2 665 paa 1 477 499 T., 1887 2 897 paa 1 444 683 T., 1886 2 744 paa 1 263 363 T., 1885 2 979 paa 1 289 399 T. Udvandringen over Bremen var i 1889 102 023 Personer, 1888 95 270, 1887 99 350, 1886 76 748 og 1885 83 973. Wesers Handelsflaade var i 1889 513 Skibe paa 458 905 T., 1888 520 paa 436 776 T., 1887 537 paa 437 957 T., 1886 561 paa 447 511 T., 1885 571 paa 434 827 Tons.

Angaaende Handelsforholdene hersteds i Aaret giver medfølgende Beretninger fra Bremer Bank, Mæglernes Tilbageblik og Uldberetningen nødvendige Oplysninger. Til de forandrede Toldforhold, omhandlet i forrige Aarsberetning, har man efterhaanden vænnet sig og indrettet sig derefter i Forretningslivet. Skibstrafiken til Byen i den herværende nye Frihavn udvikler sig kun langsomt, da Korrektionsarbejderne paa Nedre Weser hidtil kun tillader Skibe paa 4 M. Dybgaaende at komme op til Byen under sædvanlige Forhold; Arbejderne fortsættes dog energisk, og man haaber i Aarets Løb at bringe Dybden til $4\frac{1}{2}$ M.

Af nye regelmæssige Dampskibsforbindelser er den i forrige Aar omhandlede 14 daglige Fart fra Bremen til Köln a/R aabnet af Selskabet Neptun, og dette Selskab vil i dette Aar ogsaa istandbringe en regelmæssig Dampskibsforbindelse mellem Bremen og Kjøbenhavn og andre danske Pladse, medens Selskabet Hansa foruden den maanedlige Fart paa Calcutta i dette Aar vil aabne en regelmæssig maanedlig Forbindelse mellem Bremen og Bombay. Begge disse Selskaber opnaaede forrige Aar gode Resultater, og fordelte, Neptun 12 %, og Hansa 16 % Dividende.

Ogsaa Norddeutsche Lloyd har i forrige Aar atter udviklet sig gunstigt og vil af den, ved de i forrige Aar udstedte nye Aktier à 148 % for 30 Millioner, til 40 Millioner Mark forhøjede Aktiekapital uddele $11\frac{1}{4}$ % Dividende. Passengerfarten til og fra de forenede Stater er ogsaa i forrige Aar tiltaget, hvorfor 2 nye Hurtigdampskibe, der løbe 10 Knob og skulle leveres i dette Aar, er sat under Bygning hos Vulcan i Stettin, medens 4 andre store Dampskibe, mere indrettet for Vare- og Mellemdækstrafik, bygges i Glasgow.

Det i forrige Beretning omtalte Hurtigdampskib „Kaiser Wilhelm II“ er nu leveret og sat i Fart paa den australiske Linie. Norddeutsche Lloyd agter i Juli d. A. at lade dette smukke og prægtige Skib gjøre en Lystreise med 1ste Klasses Passagerer til de norske Fjorde, Nordkap, og tilbage til Bremen, hvilken Reise uden Tvivl vil finde megen Deltagelse, da

der efter den tyske Keisers Reise forrige Aar i Tydskland viser sig forøget Interesse for at besøge det høie Norden.

Handelskammeret hersteds har i forrige Aar udgivet et lidet Værk for Skippere bestemt til Bremen, betitlet „aus See nach Bremen Stadt, Wegweiser für Schiffsführer“, som jeg har tilladt mig at oversende Departementet. Da det indeholder en sammentrængt Fremstilling af Alt hvad der er nødvendigt og ønskeligt at vide ved Befaring af Weseren, vil det lette vedkommende Skippere og Redere Orienteringen i de nyskabte Forhold.

For den europæiske Træhandel er her i forrige Aar begyndt Bygning af en ny Træhavn i Nærheden af den nye Frihavn, hvilken antagelig vil blive fuldendt i det løbende Aar. Man venter ved den derved frembudte forøgede Anledning at kunne drive Træhandelen med billige Lager- og Forsendelsesudgifter, til væsentlig Forøgelse af denne Gren af den herværende Handel.

Anlægget af Styrteindretning for Kulladninger i den herværende Frihavn lader endnu vente paa sig; derimod var der i Løbet af Vinteren en betydelig Export fra Bremerhavne og Geestemünde af tysk Salt til Rishavne etc., for en Del begunstiget derved, at Jernbanefragterne derhen fra Produktionspladsene er bleven reduceret.

Bygningen af den herværende Banegaard er fuldendt i 1889, og Persontrafikken er den 15 Oktober bleven overført til den nye og smukke Banegaard.

For den i 1889 fra 1 Juni til 30 September her stedfindende Nordwestdeutsche Gewerbe-, Industri-, Handels- og Kunstudstilling træffes storartede Forberedelser. Man venter dertil en stor Konflux af Fremmede og nærer de bedste Forhaabninger for sammes gunstige Følger for Handel og Industri.

Anlægget af en ny og stor Havn i Nordenhamm, der som nævnt i forrige Beretning var planlagt af et engelsk Aktieselskab, er atter opgivet, da Aktierne ikke kunde anbringes.

De norske Dampskibe „Kong Sigurd“ og „Bremen“ har ogsaa i forrige Aar gjort de regelmæssige ugentlige Reiser mellem Christiania og Bremen; derhos har det svenske Dampskib „Mudir“ i nogle Sommermaaneder underholdt maanedlig Fart mellem Stockholm og Bremen.

Vicekonsulen i Papenburg meddeler Følgende om Handelen dersteds.

„I forrige Aar var Handelen paa denne Plads ret livlig, især i Træ, Stedets Hovedartikel, var paa Grund af de stigende Træpriser i de oversøiske Træexportlande fra Aarets Begyndelse til Sommeren flot Afsætning til gode Priser. Skibsfartens sene Aabning bidrog derhos til at det foregaaende Aars billige, ikke store Trælagere ved Ankomst af dyrere ny Vare blev ganske rømmet. Ogsaa i andre Handelsartikler var Forretningen i det Hele tilfredsstillende. Paa Grund af Bjergarbejderstreiken i Westphalen indtraadte om Sommeren en kort Tid en følelig Flauehed i Handelen, der navnlig virkede meget lammende paa Byggevirksomheden, og meget hindrede Afsætningen af Trævarer. Lidt efter lidt forbedrede disse Forhold sig igjen, dog var Priserne i den anden Halvdel af Aaret mere trykket. I det Hele har Handelen givet et tilfredsstillende Resultat. Importen var 1 200 Std. Træ fra Norge, 6 300 Do. fra Sverige, 6 000 Do. fra Rusland, 4 500 Do. fra tyske Østersøhavne, 4 700 Tons Skifer fra England, 400 Tons Kul fra Do., 2 000 Tons Korn fra Rusland, 1 100 Tons diverse fra Holland og tyske Østersøhavne. Exporten var 4 400 Tons Coaks til Norge, 3 200 Do. til Sverige, 1 500 til Rusland, 4 500 Do. til tyske Østersøhavne, 950 Tons Straapap til England, 250 Do. Torvstrøelse til Do., 120 Do. Minetømmer

til Do., 460 Tons Metalpap til Do., 370 Tons Zinkaffald til Do., 300 Tons Rujern til tyske Østersøhavne, 500 Tons Kul til Do., 350 Tons diverse til Holland og tyske Østersøhavne. Skibsfarten var ret lønnende. Paa Grund af dens sene Aabning om Vaaren søgtes stedse Skibe til gode Fragter. Trælastfragterne var fra Norge hertil i Gjennemsnit Rm. 27 pr. Std., fra Sverige Rm. 41, Rusland 41, tyske Østersøhavne 38. Fragterne for Coaks var herfra til Norge Rm. 5—6½ pr. Ton, Sverige Rm. 4½—7½, Rusland Rm. 4—6, tyske Østersøhavne 5—8“.

Saa vel i Bremen som i Vicekonsulsdistrikterne var Sundhedstilstanden forrige Aar tilfredsstillende.

Konsulatgebyrer i 1889: Af norske Skibe ved Hovedstationen Rm. 436.62, ved Vicekonsulaterne Rm. 3 837.66, af svenske Skibe ved H. Rm. 376.91, ved V. Rm. 897.90, ialt ved H. Rm. 813.53, ved V. Rm. 4 835.56. Ialt tilfaldt Konsulen Rm. 3 231.31

Indførsel fra Norge til Bremen: Øl 3 855 Liter, M. 2 583, Fisk, fersk, 458 Kil. n., M. 1 030, saltet Sild 32 Ton, M. 797, Ansjos 2 107 Kil. n., M. 1 775, tørret Fisk 7 126 Kil. n., M. 3 554, Havre 109 073 do., M. 12 434, Levnentsmidler, Fuglevildt 999 do., M. 1 320, andre Levnetsmidler 523 do., M. 474, andre Konsumtionsgjenstande for M. 58, Bygningsmaterialier, Graasten, 75 Kbm., M. 6 190, Brosten, 373 Kvm., M. 2 700, Is, 12 112 Ctn., M. 7 780, Træ, Tønder etc. 6 073 Kbm., M. 158, Bord og Planker 1 215 946 St., M. 493 069, Søgræs og andet Stopningsmaterial 5 392 Kil. n., M. 474, Lerjord, Porcelænjord etc. 131 363 Kil. n., M. 3 678, Tran 1 912 Td., M. 74 952, andre Raastofte for M. 273, Uldvarer 2 Kil. br., M. 20, Jernvarer, Søm, 27 413 Kil. n., M. 8 517, andre Jernvarer 1 519 Kil. n., M. 920, Fyrstikker 700 Kil. n., M. 273, andre Industriprodukter 90 Kil. n., M. 235, ialt Rm. 781 264.

Herm. S. Gerdes.

St. Thomas.

Der ankom til Hovedstationen med Ladning 6 norske Skibe dr. 4 211 Tons, og i Ballast 1 dr. 489 T., og til Vicekonsulsstationerne med Ladning 10 dr. 3 881 T. og i Ballast 5 dr. 1 527 T., ialt 22 dr. 10 108 T., hvoraf Dampskibe 3 dr. 2 964 T. Til fremmede Lande afgik med Ladning 13 dr. 5 979 T. og i Ballast 6 dr. 2 551 T.

For at reparere eller for Ordre ankom 53 dr. 23 466 T.

Af svenske Skibe ankom 5 dr. 1 243 T. og for at reparere eller for Ordre 18 dr. 6 697 T.

Aarsberetning dateret 6te Marts 1890.

Ifølge den officielle Statistik udgjorde Indførselen for 1888—1889 (Finantsaaret regnes fra 31te Marts til 31te Marts) knap 1 Million Dollars Af Kul (der ere toldfrie, medens alle andre Varer betale 20 % Told af Værdien) indførtes henved 60 000 Tons. Kulimporten vil dog uden Tvivl forøges betydelig i det kommende Aar da Antallet af de regelmæssige Dampere er betydelig forøget.

Medens Kul før udelukkende importeredes fra England, er der heri i de sidste Aar skeet en fuldstændig Omvæltning, idet Importen nu aldeles er gaaet over til de amerikanske Kul. Samtidig har Seilskibene mistet denne Trafik og de engelske Dampere vare for en Tid ene herom. I dette Aar (1890) have dog adskillige norske Dampere begyndt at konkurrere, som det synes ei uden Held.

Udførsel fra St. Thomas finder kun Sted for en Artikels Vedkommende, Bayrom, der finder god Afsætning navnlig i de forenede Stater.

For St. Crois's Vedkommende udgjorde Toldindtægterne af indgaaende i Finantsaaret 1888—1889 \$ 56 169.12 (mod \$ 61 103.30 i 87—88) og af udgaaende \$ 28 885.92 (mod \$ 27 176.16 i 87—88); da Tolden varierer mellem 5 % og 12 % af Værdien kan Indførselen ikke opgives nøjagtig.

	til	Sukker.	Molasses.	Rum.
Danmark	1 469 266	Th	—	27 466 gl.
Andre europæiske Lande	6 518 070	-	—	6 030 -
Amerika	12 854 363	-	241 190 gl.	21 876 -
St. Thomas	303 428	-	969 -	55 005 -
	ialt	21 145 147 Th	242 159 gl.	110 377 gl.
	imod i 87—88	21 495 929 -	271 144 -	132 682 -

Hovedmængden af Importationen for disse Øer kommer fra Amerika, og bestaar hovedsagelig af Fødevarer.

Til Distriktet ankom i 1889 16 norske Skibe dr. 8 092 med Ladning fra fremmede Lande og 6 Skibe dr. 2 016 Tons i Ballast for at losse eller lade, (hvoraf 3 Dampskibe dr. 2 964 Tons) og afgik til fremmede Lande 13 Skibe dr. 5 979 Tons med Ladning og 6 Skibe dr. 2 551 Tons i Ballast (hvoraf 3 Dampskibe dr. 2 964 Tons), medens der anløb 51 Skibe dr. 22 635 Tons for Ordre og 2 Skibe dr. 831 Tons i Havari, der efter endt Reparation fortsatte Reisen. Ialt 75 Skibe dr. 33 574 Tons.

Af svenske Skibe ankom 5 dr. 1 243 Tons fra fremmede Lande i Ballast for at losse eller lade; disse afgik alle med Ladning til fremmede Lande. 18 svenske Skibe dr. 6 697 Tons anløb St. Thomas for Ordre; ialt 23 svenske Skibe dr. 7 940 Tons.

Dette udviser, i Særdeleshed for den norske Skibsfart en meget betydelig Forøgelse af Tonnage, der falder paa St. Thomas, idet mange flere Skibe ere komne her for Ordre, et Resultat der synes tilfulde at stadfæste min i sidste Aarsberetning udtalte Mening om at de fragtsøgende Skibe atter vilde søge tilbage til St. Thomas som Fragt Markedsplads.

Der paamønstredes i 1889 ialt 6 Mand, hvoraf 4 til norske Skibe og 2 til svenske; der afmønstredes i Aarets Løb kun en Mand fra norske Skibe medens en Mand rømte.

Frugtmarkedet, der i Aarets Løb yderligere steg betydeligt, faldt desværre i Slutningen af Aaret, begrundet paa det svære Tilbud af Tonnage og om forholdsvis megen liden Forespørgsel, atter meget.

Dampskibsforbindelsen udvider sig stadig og navnlig Forbindelsen med Hamburg („Hamburg Amerikanische Packet Actien Gesellschaft“) er betydelig udvidet, saaledes at der nu anløber Damper hver femte Dag saavel fra som til Hamburg.

Dette Selskab gaar stadigt og sikkert fremad og har vistnok endnu ikke naaet sit Høidepunkt. Mærkværdig nok synes ingen andre Kompagnier at tænke paa at tilbyde kraftig Konkurrence, og Spørgsmaalet synes at ligge nær, hvorfor ikke de skandinaviske Lande med deres store Damp-

skibsflaade sætte en skandinavisk Linie igang i Vestindien, Syd- og Centralamerika. Uden Tvivl vilde et Aktieforetagende af denne Natur, der havde Dampere af passende Størrelse til Raadighed, kunde betale sig.

St. Thomas tilbyder store Fordele som Hovedstation for saadanne Foretagender saavel fordi der tilstaaes saadanne regelmæssige Linier særlige Begunstigelser, som fordi der er let Adgang for Dampskibe til at indtage Kul. De fleste af de regelmæssige Linier, der anløbe her, have deres egne Kulværfter.

Sundhedstilstanden har i det forløbne Aar været udmærket; jeg vedlægger de officielle Lister, der tilfulde stadfæster dette; da endel af de nærmere og fjernere Nabøer stadig, sandsynligvis af Jalusi, udsprede Rygter om Øens usunde Forhold, henleder jeg specielt Opmærksomheden paa, at vor Sundhedstilstand er fortrinlig, en naturlig Selvfølge af Øens Klippenatur og bakkede Terræn med stærkt Afløb.

Yderkanten af den Orkan, der i September Maaned anrettede saa store Ødelæggelser paa Amerikas Kyst, berørte St. Thomas; men takket være vor gode Havn lede de her værende Skibe ikke den ringeste Skade; paa Land gik det mest ud over Trær og Plankeværker.

Iøvrigt henviser jeg til de om Øernes almindelige Forhold i Aarsberetningen for 1888 gjorte Bemærkninger.

P. Aubeck.

Vicekonsul.

Neapel.

Skibsfarten i 1889.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Tilsammen.		Brutto- fragter. Lire.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	
I. Ankomne.							
Fra Norge til Hovedstationen .	19	6 830	-	-	19	6 830	85 325
” Norge til Vicekonsulssta- tioner	7	2 050	-	-	7	2 050	19 875
” andre Lande til Hovedsta- tionen	6	5 927	-	-	6	5 927	126 990
” andre Lande til Vicekonsuls- stationerne	3	3 052	3	1 227	6	4 279	61 800
Ialt	35	17 859	3	1 227	38	19 086	293 990
II. Afgaaede.							
Til andre Lande fra Hovedsta- tionen	-	-	25	12 757	25	12 757	-
” andre Lande fra Vicekonsuls- stationerne	3	1 227	10	5 102	13	6 329	24 700
Ialt	3	1 227	35	17 859	38	19 086	24 700

Af de ankomne var 35 Dampskibe dr. 17 881 Tons.

Intet svensk Skib ankom. I svensk Seilfartøi dr. 474 Tons laa over fra 1888 og afgik i Ballast.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

Til Distriktet ankom i 1889 38 norske Fartøier dr. 19 086 Tons mod 86 dr. 34 501 Tons i 1888, altsaa en Formindskelse af 15 415 Tons. De opseilede Bruttofragter udgjorde indgaaende Lire 293 990 mod Lire 393 242 i 1888, altsaa en Formindskelse af Lire 99 252 og udgaaende Lire 24 700 mod Lire 182 575 i 1888, altsaa en Formindskelse af Lire 157 875.

Fordelingen paa de forskjellige Stationer af i 1889 til Distriktet ankomne svenske og norske Fartøier fremgaar af følgende: Neapel 25 Skibe dr. 12 757 Tons, Bari 7 dr. 2 295 Tons, Brindisi 3 dr. 3 052 Tons, Gallipoli 2 dr. 673 Tons, Gioja Tauro 1 dr. 309 Tons, tilsammen 38 dr. 19 086 Tons.

Desforuden ankom, saavidt Konsulatet har kunnet erfare, 1 svensk og 10 norske Fartøier dr. 8 654 Tons i 1889 til Havne, hvor Vicekonsul ikke er stationeret.

Aarsagen til den stedfundne Tilbagegang maa søges, dels i Oliehøstens daarlige Udfald, dels i den alvorlige Krise som hjemsøgte Distriktet, men ogsaa for en stor Del i Ophøret af Vinudførselen til Frankrig.

Af de ankomne Fartøier hidførte 26 Fisk fra Norge; 9 kom fra England, Sortehavet og Amerika med Stenkul, Kornvarer og Trælast, 3 ankom i Ballast.

36 Fartøier afgik i Ballast eller med Restladning, 1 Dampskib erholdt Olieladning til Frankrig, 1 do. Vin til Venedig og 1 do. do. til Genua. 1 norsk Baad fandt Sysselsættelse i Maanedsfragt og befragtedes af et Firma i Bari for Kystfart.

Skibsfarten paa Neapel udgjorde i det Hele: italienske Skibe 3 056 dr. 1 054 720 T., storbritanske 390 dr. 405 548 T., franske 118 dr. 101 094 T., græske 53 dr. 25 144 T., tyske 36 dr. 36 042 T., svenske og norske 25 dr. 12 757 T., østerrikske 7 dr. 3 324 T., amerikanske 1 dr. 1 415 T., andre Skibe 57 dr. 42 441 T., ialt 3 743 dr. 1 682 485 T., hvoraf Dampskibe 1 926 dr. 1 539 544 Tons.

Handel.

Import. Fra Sverige indførtes til Neapel ca. 1 200 Std. Trælast, 507 588 Kil. Jern, nogle mindre Partier Tændstikker, Eskilstuna Smedevarer, Tjære m. m., og fra Norge 3 321 218 Kil. Fisk, nogle mindre Partier Røgesild, Tran, Øl, m. m. Kvantiteten og Værdien af de fra Sverige og Norge til Vicekonsulsstationerne importerede Varer kan endnu ikke nøiagtig angives, da de Opgaver Konsulatet har erholdt fra Distriktets Vicekonsuler tildels ere ufuldstændige. Ogsaa for Hovedstationens Vedkommende har det vist sig at være vanskeligt at faa paalidelige Oplysninger angaaende Importens og Exportens Omfang paa Grund af at Toldstyrelsen ikke opfører de forenede Riger under særskilt Rubrik.

Trælast. De mest gangbare Dimensioner ere 3×9—3×11. Detailprisen fra Lager opgives at være Lire 75 à 78 pr. Kbm. Til Marinens Værft benyttedes tidligere fortrinsvis Furu, medens man nu foretrækker Gran og Pitch Pine. I Anledning af de store Byggeforetagender, som paagaa i Neapel, har Konsulatet søgt at virke til Fordel for vor Trælast. Det har imidlertid vist sig, dels at Pitch Pine kan erholdes 6 à 10 % billigere end Furu, dels at en forceret Hidførsel sandsynligvis vilde paaføre Afskiberne Tab.

Jern. Til de ovenfor omtalte Byggeforetagender udkræves betydelige Kvantita Jern. Men da Prisen her spiller langt større Rolle end Kvaliteten,

anvendes næsten udelukkende indenlandske og andre billige Sorter. Noteringerne vare: svensk Jern Lire 35 à 38, welsk 27 à 29, laminé 28.50 à 30, italiensk 25 à 27 pr. 100 Kilo.

Tændstikker. Konkurrencen med de italienske Voxstikker, som nu kan erholdes for 2½ Cent. pr. Æske, er vanskelig, og den i min forrige Aarsberetning omtalte Import af vore „Stormstikker“ har desværre ikke havt Fremgang, da Tolden paa disse Stikker er forhøjet.

Eskilstunavarer roses som gode og smagfulde og finde Afsætning i smaa Partier.

Tjære er af underordnet Betydning i dette Distrikt, hvor Skibsbyggeriet ikke mere flourer som før var Tilfældet.

Fiskevarer. Konsumen af vore Fiskeriprodukter afhænger af Priserne, da det hovedsagelig er den ubemidlede Del af Befolkningen, som forbruger disse Varer. Norsk Klip- og Rundfisk vinder mere og mere Terrain, og da Afskiberne i Norge lægge Vind paa at imødekomme Kjøbernes Ønske med Hensyn til Fiskens Sortering, tør man haabe, at dette Marked vil blive af endnu større Betydning for os. Kvaliteten af den norske Fisk, der hidkom i det forløbne Aar, lod tildels meget tilbage at ønske. Søgningen var alligevel ganske livlig. Klipfiskpriserne varierede fra Lire 45 til 65 pr. 100 Kil. For „Vestre“ Rundfisk betaltes Lire 82 à 95, almindelig Hollænder betingede Lire 80 og italiensk Sortering Lire 65 pr. 100 Kil. Den Omstændighed at et Firma, som i en Række af Aar har modtaget Fiskevarer i Konsignation fra Norge, indstillede sine Betalinger, synes ikke at have havt stor Indflydelse paa Markedets Stilling.

Sild. Vor Røgesild vil forhaabentlig kunne konkurrere med Yarmouthsilden. Men man bør kun benytte gode Tønder. Salgsprisen aabnedes med Lire 24, men faldt senere ned til Lire 15 pr. Tønde.

Tran. Af denne Artikel forbruges kun lidet.

Øl bør tappes paa Champagneflasker. Münchener- og Wienerøl sælges paa Kaféerne for 30 Cent pr. Seidel, som indeholder ca. ¼ Liter. Flaskeøllet betinger i Detail Lire 1 à 1.50.

I Haab om at Importen fra de forenede Riger yderligere maa kunne opbæjles, er Konsulatet villig til at modtage og udstille Prøver paa vore Exportartikler.

Foruden Røgesild og Øl turde Konserver, færdige Døre, Vinduer og Persiener samt Hestekosøm og Angler have Udsigt til Afsætning.

Den allerede omtalte Krise samt Mangel paa direkte Dampskibsforbindelse vanskeliggjorde Affærenes Udvikling, og jeg maa atter indtrængende advare mod at give Kredit til Personer, til hvem man ikke har nøie Kjendskab.

Saa vel i mine Aarsberetninger som i specielle Rapporter har jeg fremhævet, at en regelmæssig, vel organiseret Dampskibslinie mellem de forenede Riger og Italien sandsynligvis vilde være til stort Gavn for vore Handelsforbindelser med dette Land og haaber jeg at Planen snart maa kunne realiseres.

Baade Importen fra og Exporten til de forenede Riger foregaar nu for en stor Del med engelske, danske, tyske og hollandske Linier og Klagemaal over Varernes langsomme Befordringsmaade høres ofte.

Exporten til de forenede Riger bestaar hovedsagelig af Olie samt nogle mindre Partier Frugt og Vin. Da det turde være af Interesse at erfare Totalværdien af de under de sidste Aar til Neapel importerede og derfra exporterede Varer hidsættes følgende Oversigt:

Import Lire: 1886 144 779 454, 1887 141 397 953, 1888 134 437 875, 1889 117 136 218.

Export Lire: 1886 29 398 912, 1887 50 896 600, 1888 41 087 458, 1889 32 483 211.

Distriktets finansielle Situation lader endnu meget tilbage at ønske, og de nys stedfundne Retalingsindstillinger i Bari og Neapel have selvfølgelig svækket Tilliden.

Paa Industriens Omraade mærkes nogen Fremgang.

Neapels Havn er forbedret ved Anlæg og Forlængelse af Moloer.

Sundhedstilstanden var i det Hele taget god.

Firmaet Persøn & Co. i Neapel er opløst.

Konsulatet flyttes den 4de Mai til Largo Santa Maria la Nuova No. 12.

Erlagte Konsulatafgifter: af svenske Skibe ved Vicekonsulsstationerne L. 41.70, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 20.85, af norske Fartøier ved Hovedstationen L. 889.15, ved Vicekonsulsstationerne L. 435.55, hvoraf tilfaldt Konsulen L. 217.75. Ialt tilfaldt Konsulen af svenske Skibe L. 20 85, af norske L. 1 106.90, tils L. 1 127.75. Expeditionsafgifter af svenske Expeditioner L. 86.05, af norske L. 93.35.

Wilh Klouman.

H a m b u r g .

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	189	96 427	4	2 407	193	98 834			819 569
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	7	2 237	-	-	7	2 237			21 759
„ Sverige til Hovedsta- tionen	5	1 128	-	-	5	1 128			13 152
„ andre Lande til Ho- vedstationen	146	69 377	25	9 939	171	79 316			1 900 684
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	49	22 539	2	96	51	22 635			494 806
Ialt	397	192 708	31	12 442	427	204 150	256	136 977	3 249 970
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	179	94 163	31	12 649	210	106 812			665 468
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	4	1 129	14	5 560	18	6 689			3 120
„ Sverige fra Hovedsta- tionen	11	3 412	4	1 633	15	5 045			14 766
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	2	307	-	-	2	307			1 558
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	115	62 500	64	30 665	179	93 165			1 378 050
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	24	11 669	12	4 827	36	16 496			455
Ialt	336	172 180	125	55 334	460	228 514	259	138 070	2 063 407

For at reparere eller for Ordre anløb 2 Skibe dr. 302 Tons.

Af svenske Skibe ankom 155 dr. 56 982 Tons.

Konsulatafgift af norske Skibe Kr. 10 284.20, af svenske Kr. 2 173.72

Aarsberetning dateret 31de Marts 1890.

Til Hamburg kom i 1889 369 norske Fartøier dr. 179 278 Tons, deraf 248 Dampskibe dr. 131 815 Tons og 121 Seilfartøier dr. 47 463 Tons. Af disse 369 norske Fartøier kom fra Norge 193 dr. 98 833½ Tons, nemlig 185 Dampskibe dr. 97 955½ Tons og 8 Seilfartøier. De fra Norge hidkomne norske Dampskibe, de fleste gaaende i regelbunden Fart, indehavde næsten alle blandet Last; tre kom ballastede. De vendte alle tilbage til Norge med Stykgods undtagen 15, af hvilke et gik til Montevideo med Stykgods, to til Danmark med Petroleum, tre til Sverige, deraf to med Salt og et med Ballast, og Resten til Storbritanien ballastede.

Af de fra Norge hidkomne norske Seilfartøier indehavde fire Planker og Stav, tre Guano og Tran, og et var ballastet. Et af dem gik herfra til Lagos med Stykgods, et til Frankrige med Melasse, tre til Norge og tre til Elbhavne ballastede.

Fra ikke-norske Havne eller Farvande kom 176 norske Fartøier dr. 80 444 $\frac{1}{2}$ Tons, deraf 63 Dampskibe dr. 33 859 $\frac{1}{2}$ Tons. Af disse sidste kom to fra Sverige med Jern, Træ, Staal m. m., et fra Grønlandshavet med Sælspæk, tre fra Rangoon med Ris, tre fra Odessa med Byg, et fra Valencia med Apelsiner, et fra Konstantinopel med Kis, tre fra Montevideo, et fra Portorico, et fra New Orleans, et fra Montreal og et fra Frankrig, alle med Stykgods, et fra Algier med Phosphat, 23 fra Storbritanien med Stenkul, 11 fra Danmark med Stykgods, to fra Storbritanien med Sild, et fra Königsberg med Planker samt et fra Rotterdam, fire fra Bremerhaven og to fra Elbhavne ballastede. Af bemeldte Fartøier gik ti herfra til Norge, nemlig otte med Stykgods og to ballastede, ni til Sverige, et til Rusland, to til Montevideo, to til St. Thomas, 11 til Danmark, alle med Stykgods, samt 28 til Storbritanien ballastede.

Af de 113 fra Udlandet hidkomne norske Seilfartøier indehavde 100 Ladning; deraf vare 31 fra de forenede Stater, nemlig ni med Petroleum, tyve med Harpix og Terpentint samt to med Pitch Pine; 16 kom fra Mexico med Farvetræ og et sammestedsfra med Mahogany, et fra Rock Island med Guano, et fra Guayaquil med Stennødder, et fra Lagos med Palmenødder, fem fra Montevideo med Benaske, syv fra Rio Grande med salte Huder, et fra Singapore med Stykgods, et fra Maracaibo med Kaffe, et fra Trinidad med Asfalt, to fra Frankrig med Phosphat og et sammestedsfra med Vin, fem fra Buenos Ayres med Farvetræ, 21 fra Vestindien med Farvetræ, et fra Skotland med Sild, to fra Sverige med Gadesten og et fra Rostock med Jern. Et kom fra Nedre-Elben ifølge Havari. Tretten kom her ballastede, alle fra Steder inden dette Konsulatdistrikt.

Af de her nævnte 113 Skibe gik igjen herfra til de forenede Stater 21 med Salt, Cement og tomme Fade, 19 til Brasilien, 6 til Buenos Ayres, 5 til Porto Cabello, et til Port Elisabeth, et til Portorico, et til de kanariske Øer og to til Mexico, alle med Stykgods, to til Sverige med Salt, et til Rusland med salte Huder, to til Danmark med Petroleum, et til Rostock med Petroleum samt tre til Norge med Stykgods.

Ballastede gik 19 til Norge og 22 til andre Lande; 7 bleve overliggende ved Aarets Udgang.

Til Altona ankom fra Norge syv norske Fartøier, nemlig fem Dampskibe, deraf to med Is og tre med Brolægningssten, og to Seilfartøier med Is. Fra andre Lande kom derhen 16 Seilfartøier og to Dampskibe, de sidstnævnte fra Sebastopol med Rug; af hine kom fire fra Rosario med Farvetræ, 11 fra Vestindien ligeledes med Farvetræ samt et fra Elbhavn uden Ladning. Af de fra Norge komne Fartøier vendte fem derhen tilbage, et gik til England og et til Elbhavn, alle ballastede. Af de øvrige gik fire til England, ni til Norge samt fem til Elbhavne, ligeledes alle ballastede.

Til Harburg ankom fra Norge et norsk Dampskib med Apatit; fra andre Lande kom 21 Fartøier, alle Seilskibe, nemlig tre fra Lagos med Palmenødder, to fra Pasagoula med Benaske, ti fra Amerika med Harpix, et fra Frankrig med Vin, to fra Storbritanien med Ler, to fra Archangel med Tjære og et fra Elbhavn ballastet. Det fra Norge hidkomne Fartøi afgik ballastet til Elbhavn; af de andre gik to til Norge med Salt, to til Sverige ligeledes med Salt, et til England med Oliekager. Ballastede afgik tre til Norge, to til Sverige, fire til Storbritanien samt syv til Elbhavne.

Til Glückstadt kom intet norsk Fartøi.

Til Cuxhaven kom 11 norske Fartøier, alle paa Grund af Isvanskeligheder; de gik siden videre til Hamburg.

Til Hamburg var i 1888 kommt 335 norske Fartøier, dr. 168 583½ Reg.-Tons; af disse kom fra Norge 161 Dampskibe og 10 Seilfartøier, medens der blandt de 164 Skibe fra andre Lande var 38 Dampskibe. I 1887 kom her 300 norske Fartøier, dr. 156 464 Tons, deraf 173 Dampskibe.

Fra Norge kom til Hamburg-Altona i 1887 11 Skibe af ikke norsk eller svensk Nationalitet, nemlig et Dampskib med Apatit og ti Seilskibe, alle tyske, af hvilke et med Træløst og et med Brolægningssten, samt otte (fra Finmarken) med Tran, Rensdyrhorn etc.

Kultilførselen til Hamburg-Altona fra Storbritanien skede i 1 040 Fartøier, nemlig 596 britiske, 406 tyske, 23 norske og et svensk, 4 hollandske og 3 danske Dampskibe, samt i syv tyske, danske og britiske Seilskibe; denne betydelige Transport foregaar saaledes nu næsten alene i Dampskibe. Blandt disse sees i de sidste Par Aar ogsaa at have været endel norske.

Det vil sees, at Petroleumsfarten fra Amerika hertil for vore Fartøier har været stærkt i Nedgang i den senere Tid; i 1888 kom her endnu 19 norske med denne Artikel, i 1889 kun 9, af svenske i 1888 kun 2 og 1889 ingen. Dette stod selvfølgelig i Forbindelse med den mer og mer tiltagende Benyttelse af Tankdampskibe; i saadanne hidbragtes ikke mindre end 320 147, og til Harburg endog 503 317 Barrels, medens der i Seilskibe og paa den gamle Maade kun kom til begge Havne tilsammen omtr. 419 000 Barrels. Fragterne for Petroleum i Seilskibe vare dog tilfredsstillende, varierende mellem 3 og 4 sh. pr. Fad.

I Transporten hertil af Harpix og Terpentin deltog adskillige norske Seilskibe fra Charleston og Savannah til Fragter mellem sh. 3.3 og 3.6. I Farten med Farvetræ og Mahogni fra Mexiko, Vestindien og Sydamerika vare baade svenske og norske Seilskibe i forholdsvis ret betydelig Grad beskæftigede. Fra Laguna erholdtes for Farvetræ i Januar 33 sh. 6 d og i Marts 36 sh. 3 d pr. Ton, i August 36 sh. 6 d—40 sh., i Oktober og November 35 sh. à 37 sh. 6 d, enkeltvis dog kun 33 sh., i Juni fra Laguna for Mahogni 47 sh. 6 d. For Farvetræ fra Jamaika erholdtes i Januar 34 sh. pr. Ton, i Mai 30 sh.—33 sh. 6 d, i Juni og Juli 33—36 sh., September 38 sh., i December 35 sh. Fra Hayti i Marts 43 sh. 6 d—46 sh., i Mai 45 sh. For salte Huder fra Rio Grande betaltes i April 40 sh. og i Oktober 37—38 sh. pr. Ton, fra Rio Janeiro i August 32 sh., i Oktober 31 sh. 6 d og fra Uruguay i September 32 sh. 6 d. For Benaske fra Montevideo erholdtes i September 15 sh. og i November 17—18 sh. pr. Ton. For Stennødder fra Guayaquil i November 40 sh. pr. Ton. For Ris fra Moulmein pr. Dampskib i Juni 40 sh. pr. Ton, og fra Bangkok i December ligeledes pr. Dampskib 48 sh.

Idethele holdt Fragterne sig godt for Seilskibe, om de end i Sammenligning med det næstforegaaende Aar havde Tendens til at afsvækkes, fornemmelig i de seneste Maaneder. Dette gjaldt ogsaa om Udfragterne. Udpaa Høsten betaltes herfra til New York 5 sh. 6 d—6 sh. 6 d pr. Kbm.; til St. Francisco 25 sh., til Vera Cruz 5 \$, til Pernambuco 30 sh., til Rio Janeiro, Buenos Ayres, Montevideo og Santos 25 sh. & 15 %, alt pr. Kbm., til Valparaiso 20 sh. og til Callao 30 sh. pr. 40 engelske Kbf. Til Australien betaltes i December paa de Slomanske Seilskibe for svært Gods 30 sh. pr. 40 engelsk Kbf., og for let Gods 27 sh. 6 d; Rujern, Stangjern, Jernplader m. m. for Port Adelaide eller Melbourne pr. 1 016 Kg. 27 sh. 6 d, alt med 5 % Primage; Fragterne til Sydney tildels 2½ sh. billigere. Disse Priser ogsaa under Forudsætning at Betalingen skeede her, idet der beregnes mere naar den skulde erlægges derover.

For Dampskibe fandtes Konjunkturerne til sine Tider mindre fordelagtige end for Seilfartøjerne; hvorved ogsaa kom i Betragtning at Stigningen af Kulpriserne faldt trykkende paa de Rederier, som ikke vare beskyttede derimod ved tidligere indgaaende Kontrakter, medens derhos allerede Følgerne af den overordentlige Skibsbygningsvirksomhed begyndte at føles, eller ialfald Ængstelse i denne Henseende var tilstede. Exporten til oversøiske Steder, især Amerika, og navnlig Argentina og Brasilien, var vistnok næsten hele Aaret igjennem meget levende, og der tjentes saaledes tilfredsstillende, om end ikke ret høie Udfragter; men for Hjemreisen var det vanskeligere at finde tilstrækkelig Last; og mange Dampskibe maatte derfor lade sig nøie med Seilskibsfragter eller endog afgaa i Ballast; rigtignok fandt en hel Del lønnende Beskjæftigelse ifølge den store Bomuldsexport fra Nordamerika og ligeledes ved Kornudførselen derfra; ogsaa bød Ostindien ialfald i Aarets Begyndelse mange gode Fragter.

For de svenske Fartøier, som besøgte Hamburg, var Fragternes Bruttobeløb for Indgaaende fra Sverige Kr. 222 222, for Udgaende herfra til Sverige Kr. 206 425. Indgaaende Fragt hertil fra andre Lande var Kr. 290 677 og udgaende herfra til andre Lande Kr. 110 044. I 1888 vare disse Tal resp. Kr. 161 849, 229 220, 169 492 og 149 283.

Bruttofragterne for de til Vicekonsulaterne komne svenske Fartøier vare i 1889 Kr. 83 749, deraf Kr. 69 759 for Indgaaende fra ikke svenske Havne; i 1888 vare disse Tal resp. 98 842 og 71 911.

For de norske Fartøier, som besøgte Hamburg, udgjorde Fragternes Bruttobeløb for Indgaaende fra Norge Kr. 819 569, og for Udgaende herfra til Norge Kr. 665 468. Indgaaende Fragt hertil fra andre Lande Kr. 1 913 836, og udgaende herfra til andre Lande Kr. 1 392 816. I 1888 vare disse Tal resp. 641 867, 508 573, 1 820 103 og 960 079.

Bruttofragterne for de til Vicekonsulaterne komne norske Fartøier vare i 1889 Kr. 521 689, deraf for Indgaaende fra Norge Kr. 21 759 og fra andre Lande Kr. 494 807; i 1888 vare disse Tal Kr. 247 468, Kr. 15 108 og Kr. 207 567.

Det skal dog bemærkes, at en om end ikke betydelig Del af ovennævnte Fragter ikke er tilfaldet svenske eller norske, men udenlandske Rederier, da fem svenske og ligeledes fem norske Dampskibe vare engagerede af saadanne, og deriblandt Hamburgske Dampskibsselskaber, til Fart paa disses Regning i visse Tidsrum under særegne Betingelser.

Paa dette Konsulatkontor udmønstredes i 1889 for norske Fartøier 227 Nordmænd, 132 Svenske og 107 Udlændinge og afmønstredes 348 Nordmænd, 87 Svenske og 134 Udlændinge. Antallet af Svenske og Norske, som paa det herværende Seemannssamt bleve udmønstrede og altsaa engageredes til at gjøre Tjeneste paa tyske Fartøier, var 629, uden at det vides, hvor mange der tilhørte hver af disse Nationaliteter; for britiske Skibe udmønstredes 415 svenske og 285 norske Sømænd; for danske Skibe 40 Svenske og 9 Nordmænd. I Altona udmønstredes for norske Skibe 9 Nordmænd og 2 Svenske samt 2 Fremmede og afmønstredes 68 Norske, 5 Svenske og 4 Fremmede. Rømninger fra svenske og norske Fartøier vare som sædvanligt ganske faa. Der anmeldtes paa herværende Konsulat tre saadanne. Angjældende vare Norske og deserterede fra norske Skibe. Certifikater for Udmønstring med tyske eller andre fremmede Fartøier udstedtes af dette Konsulat for 115 Svenske og 87 Norske.

Af det norske Veritas's herboende Besigtelsesmand udførtes i 1889 132 Besigtelser, hvoraf 66 faldt paa Hamburg og andre Elbhavne, 24 paa tyske Nord- og Østersøhavne, 16 paa hollandske og 26 paa belgiske Havne.

Den Hamburgske Koffardiflaade, som ved Udgangen af 1888 bestod af 501 Fartøier dr. 384 310 Registertons, deraf 230 Damp- og 271 Seilfartøier, af Drægtighed resp. 237 327 og 146 983 Tons, bestod ved Udgangen af 1889 af 545 Skibe, nemlig 274 Damp- og 271 Seilfartøier, dr. resp. 317 905 og 160 578 Tons. Den igjennem de senere Aar stedfundne Udvikling af denne Flaade er, om end med enkelte Afbrydelser, foregaaet saaledes, at baade Antal og Tonnage af Dampskibene har været i stærkt Stigende, hvorimod vistnok Seilskibenes Antal er gaaet langsomt ned, men dog ogsaa disses Tonnage snarere har en opadgaaende Tendens, om end i mindre Grad. Dampskibstonnagen sees saaledes i Aarets Løb at være voxet omtrent 80 580, Seilskibstonnagen 13 600 Tons. Den gennemsnitlige Drægtighed af Dampskibene var i Aarets Begyndelse 1031, ved dets Udgang 1 160 Tons; den gennemsnitlige Drægtighed af Seilskibene resp. 542 $\frac{1}{2}$ og 592 $\frac{1}{2}$. Ved Udgangen af 1889 var for hamburgsk Regning under Bygning 33 Dampskibe af Drægtighed omtrent 82 000 Reg. Tons og 4 Seilskibe dr. omtrent 6 700 Reg. Tons, af hine 24 paa tyske og Resten paa britiske Værfter. Ved Udgangen af 1885 bestod den Hamburgske Handelsflaade af 481 Skibe, nemlig 189 Dampfartøier og 292 Seilskibe af Drægtighed resp. 188 296 og 133 839 Tons.

Den tyske Handelsflaade skal i 1889 være bleven idethele forøget med 98 søgaaende Dampskibe dr. 134 380, og 33 Seilskibe af Jern dr. 34 067 Tons; af hine skulde 53 og af disse 19 være byggede paa tyske Værfter.

Antallet af de til Hamburg idethele ankomne søgaaende Fartøier var i 1889 8 079, dr. 4 808 421 Tons, deraf 5 772 Damp- og 2 307 Seilskibe af Drægtighed resp. 4 204 942 og 603 479 Tons. Skibstrafiken i sin Helhed, forsaavidt som den viste sig i Antal og Drægtighed af hidkomne Skibe, var saaledes ogsaa i 1889 ret betydelig; i 1888 var Tallet 7 524, og Drægtigheden 4 355 511 Tons, deraf Dampskibe 5 214, dr. 3 721 694 Tons; gjennem et længere Tidsrum har Progression fundet Sted, saaledes at hvert Aar har overgaaet det næstforegaaende.

Besætningen paa ovennævnte 545 Skibe bestod af 11 674 Mand. Antallet af tyske Fartøier, som mønstrede Folk her (paa det Hamburgske Seemannsamt), var 1 371, og de saaledes Forhyredes Tal var 30 817, hvoriblandt 1 848 Udlændinge, deraf ikke mindre end 104 Chinesere og 50 Afrikanere. Af 479 Rømninger, som kom til Seemannsamts Kundskab, blev ikke mindre end 114 udførte af Udlændinge; i New York deserterede 434 Personer og i Hamburgs Havn selv strax efter Paamønstringen 143. Den tidligere jevnt vedvarende Formindskelse i Antallet af paamønstrede Skibsgutter viste sig ikke i 1889; man havde den Tilfredsstillelse, at der, istedetfor 563 i 1888, mønstredes 1 003, deriblandt 481 ubefarne. Med Hensyn til Virkningen af Loven af 13 Juli 1887 om Ulykkesforsikring af Sømænd kan bemærkes, at der i 1889 paa Seemannsamt anmeldtes 492 Tilfælde, nemlig 88 paa Seil- og 404 paa Dampskibe, hvoriblandt 196 rammede Maskinpersonalet.

Antallet af de til Altona idethele ankomne søgaaende Skibe var 868, dr. 276 915 Tons, deriblandt 206 Dampskibe af Drægtighed 213 930 Tons. Sammenlignet med det næstforegaaende Aar viste sig en Forøgelse af næsten 28 pCt. med Hensyn til Antal og omtrent 67 pCt. med Hensyn til Drægtighed. Det var saaledes især større Dampere, som søgte Altona Havn. Ogsaa i Hamburg viste sig betydeligt Opsving i Skibsfarten. I 1888 var der ankommet 338 760 Reg. Tons; i 1889 kom 596 182.

Om den her sædvanlige Matroslyre anførtes i min forrige Aarsberet-

ning, at den i 1888 var gaaet op til 50 Mark for Helbefarne pr. Maaned, og at den i Begyndelsen af 1889 gennem en Streik dreves op til 60 Mark. Dette varede dog ikke længe; gennemsnitlig for Aaret blev den omtrent $57\frac{4}{5}$ Mark. Siden Aaret 1880, da den gennemsnitlige Hyre for Heelbefarne efter en Nedgangsperiode var kun 43 Mark, befandt den sig i Stigende indtil 1883, da den naaede M. 47.74, sank derefter indtil 44.30 i 1887, hvorefter den saaledes blev stærkt opadgaaende. For Maskinpersonalets Vedkommende var der i 1889 temmelig megen Bevægelighed i Lønningssatserne, ligesom der til sine Tider agiteredes stærkt mod at Chinesere og Negere engageredes som Fyrbødere og Kullempere navnlig paa Dampskibe i østasiatisk og vestafrikansk Fart, medens der fra anden Side paa-stodes, at Saadant motiveredes mere af Humanitetsgrunde end af Ekonomi; Hyren for de nævnte Arbejderklasser dreves ved Streik op indtil resp. 85 og 75 Mark.

Blandt de i regulær Fart fra Hamburg til andre Verdensdele gaaende Dampskibe have de, som tilhørte det Hamburg-amerikanske Paketaktieselskab, i 1889 ligesom overhovedet i de seneste Aar havt god Fremgang. Paa alle dets Linier var Driften heldig og en videre Udvikling fandt Sted. Dets to store og udmærket udstyrede Hurtigdampere bleve færdige og toges i Brug for Farten mellem Hamburg og New York samt erhvervede sig snart det reisende Publikums Gunst ved Hurtighed, Sikkerhed og Komfort, saa at Selskabet gjenvandt sin gamle Betydning blandt Postlinierne mellem Europa og Nordamerika. For yderligere Befordring af denne Fart har man bestilt to nye Dampskibe af samme Klasse som de nysanførte; det ene af disse, „Reichskanzler Fürst Bismark“, bygges paa Vulcan i Stettin og bliver det største, som nogensinde er istandbragt paa et tysk Værft. Ogsaa Selskabets øvrige i New Yorker Routen gaaende Dampskibe vare i fordelagtig Fart og deres Antal forøgedes med fire, medens der paa den anden Side solgtes et Par ældre Skibe, deraf et paa Auktion til et svensk Rederi. Der gjordes idethele 111 Reiser paa New York istedetfor 63 i 1887 og 101 i 1888. Ogsaa Linien Stettin-New York forøgedes med et Fartøj, hvorhos oprettedes en ny Linie Hamburg-Baltimore. Ligeledes har Selskabet i Forbindelse med et herværende Rederifirma oprettet en Fragtlinie Hamburg-Philadelfia. Kun en af Selskabets Linier har, om end ikke været uheldig, saa dog ikke opnaaet saa gode Resultater som de andre, nemlig den vest-indisk-mexikanske; et kraftigt Opsving i dennes Virksomhed kunde ikke finde Sted paa Grund af de revolutionære Begivenheder paa Hayti saavelsom af Standsningen i Panamakanalentreprisen. Paa de forskellige Linier befordredes 58 999 Passagerer, deraf 42 129 fra Tydskland til New York. Vareførselen var 807 395 Kbm. Dividenden blev 11 %; for 1888 var den $8\frac{1}{2}$, for 1887 6.

Kosmoslinien, hvis Fartøier ere beskæftigede paa La Plata og Vestkysten af Sydamerika, befandt sig i vedblivende fordelagtig Udvikling og havde fuldt op af Udfragter, især til den Sidstnævnte paa Grund af den Masse af Materialier, som skulde skaffes derhen for Jernbanebygning og andre Entrepriser, medens Salpeter og Malme nogenlunde fyldte Skibene paa Hjemturene, hvorhos tillige Passagertilgangen var i Stigende. Aktiekapitalen forøgedes med en Million Mark og naaede saaledes op til 6 Millioner; tre nye store Dampskibe toges i Brug og to nye bestiltes, hvilke i indværende Aars Foraar og Sommer skulle sættes i Fart. Selskabets Flaade er saaledes nu opført med 17 Dampskibe, hvoraf de nyere forsynede med

Triple Expansionsmaskiner. Dividenden, som for 1888 var $8\frac{1}{2}\%$, blev for 1889 12 pCt. for de gamle og 6 % for de nye Aktier. Den i 1888 oprettede Konkurrencelinie, Hamburg-Pacifik, har allerede elleve Dampskibe og er ligeledes ifærd med at udvide sin Flaade. Ogsaa denne, hvis Aktiekapital er fire Millioner, havde god Fortjeneste af Farten paa det vestlige Amerika og gav 10 % Dividende.

Det Hamburg-Sydamerikanske Dampskibsselskab, hvis Fartøier gaa til Brasilien og La Plata, gav endnu bedre Udbytte end de ovennævnte, nemlig en Dividende af 14 % — den samme som for 1888. Exporten saavel til det førstnævnte som til Argentina af europæiske Industriprodukter var i stærk Fremgang som Følge af begge disse Landes overordentlige Udvikling, som ikke syntes at lide noget Afbræk hverken ved det enes Revolution eller det andets abnorme Finantsforholde. Dog klager Direktionen i sin Aarsberetning over, at der paa Grund af den mislykkede Kornhøst ved La Plata og den ringe Kaffehest i Brasilien langt fra ikke frembødes tilstrækkeligt Gods for Hjemfragterne, og tillige over at Selskabet led Tab som Følge af dets Bestræbelser for ved Befragtning af fremmede Dampskibe til høje Priser at kunne bestride den ellers til sine Tider overvældende Tilgang af udgaende Gods. Der gjordes ikke mindre end 107 Rundreiser og Rengevinsten blev omtrent $1\frac{8}{10}$ Million Mark. Man har gjort Bestilling paa to nye Dampskibe, og Selskabet haaber paa videre fremskridende Prosperitet i indeværende Aar paa Grund af gode Høstudsigter i Sydamerika.

Kingsin-Linien — „die deutsche Dampfschiffsrhederei“ — har ligeledes havt et meget heldigt Aar, endog bedre end det for samme saa fordelagtige 1888, idet der baade ud til Ostindien, China og Japan befordredes betydeligt større Godsmasser end da og ligeledes til gode Betingelser. Der indvandedes paa Fragter omtrent 976 000 Mark, og Dividenden blev 10 %, $\frac{1}{2}$ pCt. mer end for 1888. I Aarets Løb kontraheredes Anskaffelsen af to nye store Dampskibe, og et af dem blev færdigt og satte i Fart; ogsaa det andet har i indeværende Maaned tiltraadt sin første Reise. Selskabet besluttede i December at indrette en Dampskibslinie til hollandsk Ostindien, navnlig Java, samt i den Anledning at skaffe fire nye Dampskibe, hvormed Farten haabes at kunne begyndes henimod Slutningen af indeværende Aar. I denne Anledning besluttedes en Kapitalforhøielse ved Udgivelse af nye Aktier til et Beløb af tre Millioner Mark.

Ogsaa Dampskibsrederiselskabet Hansa opnaaede gode Resultater af sin Virksomhed i 1889; der gaves en Dividende af 12 %, efter 6 i 1888. Dets Kanadalinie vedblev at udvikle sig heldigt og dets Deltagelse i den sydamerikanske og vestindiske Fart bragte ligeledes Fordel. Det fandt sig derfor foranlediget til at forhøje sin Kapital ved Udgivelse af nye Aktier samt til at forøge Antallet af sine Skibe.

Dampskibsselskabet Albis gav en Dividende af 11 % imod 12 % i 1888; og Swatov 10 % imod 8 i det næstforegaaende Aar. Ogsaa det afrikanske Dampskibsselskab, Woermanns Linie, hvis Fartøier gaa paa Vestafrika, har havt godt Udbytte; Dividenden var $7\frac{1}{2}\%$, for 1888 var den 5 %.

En nyoprettet tydsk-australisk Linie begyndte sine Farter med Held og ligeledes oprettedes en Levantlinie.

Her dannede sig ogsaa et tydsk Kyst-Dampskibsaktieselskab, hvis Op-gave er at tilveiebringe en regelmæssig Forbindelse baade Sommer og Vinter med Havne, hvis Vandstand ikke tillader de større Dampskibe at anløbe samme, og saaledes navnlig med Emden, Leer, Papenburg og Grøningen, eventuelt ogsaa med flere andre Havne. Et af disse Skibe, hvilket ogsaa

skal kunne benyttes som Isbryder, er nylig afleveret til Rederiet fra Stettin, og et andet vil snart blive leveret derfra; et tredje bygges i Malmø.

Ligeledes dannedes en Hamburg-Calcutta Linie, og det første denne Linie tilhørende Dampskib, som i Slutningen af Aaret blev færdigt i Glasgow, er nylig med fuld Ladning udgaaet paa Reise til Calcutta. Man haaber ved denne Forbindelse at drage en god Del af den for kontinental europæisk Konsum udforderlige Jute direkte til Hamburg, istedetfor at den før kom over England.

Det er som bekjendt bestemt, at der skal med Subvention af Rigsregjeringen oprettes en østafrikansk Dampskibslinie, og herværende Rederier ere fra officiel Side opfordrede til at gjøre Anbud for Overtagelse af samme; og det tør saaledes forudsættes, at denne Linie vil komme til at udgaa herfra. For denne antages ikke alene Forbindelsen med Zanzibar og dets Opland, men vel ogsaa med det i overordentlig Grad fremblomstrende Transvaalgebet at ville blive af Vigtighed.

Ogsaa for Elbskibsfarten ovenfor Hamburg var 1889 et fordelagtigt Aar, idet Transportmasserne saavel fra Hamburg op til Indlandet som derfra til Hamburg vare stærkt voksende, og Fragterne fordetmeste lønnende, ialfald for Farten ned ad Floden til Hamburg. Rigtignok klagedes i Foraaaret over at Konkurrancen trykkede Fragterne for Førselen til Oberelbe og Mittel-elbe endogsaa i en ganske overordentlig Grad; og dertil kom, at Vandstanden fra Juli til henimod Slutningen af August var særdeles lav; senere indtraadte dog Forbedring i begge Henseender. I September betaltes paa Grund af den stærke Tilgang af Gods for Berlin næsten ligesaa høi Fragt derhen, som om det havde skullet befordres til New York. Blandt de forskellige paa Elben ovenfor Hamburg navigerende Selskaber kan nævnes „neue norddeutsche Flussschiffahrtsgesellschaft“, hvis Dividende blev 16 %. Her har været endel agiteret for at Elben ovenfor Hamburg burde idethale skaffes en større Dybde end det ved tidligere Overenskomster for laveste Vandstand bestemte og derhos praktisk hidtil neppe overalt naaede Minimum af 0.835 M., idet saadan Uddybning vilde føre til en meget bedre Udnyttelse af Elbfartøierne Bæreevne; og man anfører blandt Andet til anbefaling derfor den Omstændighed, at Hamburg kan betragtes som det mægtigt voksende Berlins Havn for Verdenshandelen. Imidlertid er Udsigterne til Udførelsen af et saadant Foretagende, for hvilket især den herværende anseede Skibsrheder R. M. Sloman interesserer sig, neppe store paa Grund af de særdeles betydelige Vanskeligheder og Omkostninger, som vilde være dermed forbundne, og man synes her mere stemt for at koncentrere sin Kraft paa Bestræbelserne for en større Uddybning samt Regulering af Seilleden i Nedre Elbe til Lettelse for Hamburgs Forbindelse med Havet. Den er vistnok efterhaanden uddybet fra 13 til 22 à 23 Fod, men meget staar endnu tilbage, førend Forholdene kunne ansees som tilfredsstillende.

Handel. Idet Hamburgs Handelskammer i sin Aarsberetning udtaler, at Stadens Handel i det forløbne Aar har vundet yderligere Udvikling i flere Retninger, lægger det særdeles Vægt paa det Opsving, som Exporten erholdt ved Nord- og Sydamerikas Modtagelighed for store Varemængder, samt paa den stærke Import hersteds af Korn, af Fornødenhedsartikler for Landbruget som Salpeter og andre Gjødningsstoffer samt Foderstoffer saavel som af Oliefrugter og Oliesæd. Som Kaffemarked ikke alene bevarede Hamburg sin allerede tidligere fremragende Plads, men indtog ogsaa en forholdsvis endnu betydeligere Stilling fremfor andre Markeder. Den stedfundne Opblomstring kan vel medrette for endel tilskrives den heldige

Omstændighed, at medens Hamburg ved sin Optagelse i det tyske Toldgebet kom i nærmere Forbindelse med Indlandet og derved opnaaede Betingelserne for selv og med sin nærmeste Omegn at blive Centrum for en storartet industriel Virksomhed, har det ved at beholde et Frihavngebet og udstyre dette paa en tidsmæssig Maade seet sig istand til at styrke og udvide sin Verdenshandel, hvilket ogsaa viser sig i den stedfundne Tilstrømning af inden- saavel som udenlandske Firmaer trods de stærkt stegne Priser paa Livsfornødenheder. Ogsaa har den her i 1889 afholdte Industriudstilling, og endnu mere Udstillingen af fremmede, især af oversøiske Raaprodukter, bidraget til at demonstrere for Verden, i hvilken Grad Hamburg og dets Kjøbmandsstand har vidst at afpasse sin Virksomhed efter de forandrede Forholde og med Energi at udnytte disse.

Omsættingerne med Sverige og Norge sees at være voxede i nogen, om end ei meget betydelig Grad. Indførselen hertil tilsøs fra Sverige af de væsentligere Artikler skal ifølge hosfølgende foreløbige Opgaver fra Hamburgs handelsstatistiske Bureau have beløbet sig til en Værdi af omtrent $7\frac{3}{4}$ Millioner Mark. Saaledes sees Stang- og Smedejern at være indført for 2 252 070 Mark, Rujern, Vinkeljern og andet Jern samt Jerntraad, Spiger og Jernvarer for 1 034 000 M., Staal og Staaltraad for 497 980 M., Trælaster for 552 920, Trævarer 459 740 og Træmasse 98 510 M., Tændstikker 1 151 870 M., Sten 492 180 M. og Papir 352 360 M., Maskiner 181 970 M., Huder og Skind 176 220 M.; disse Artikler tilsammen omtrent 7 327 000 Mark. Blandt de Artikler, hvoraf i 1889 hidførtes mer end i 1888, kan nævnes Stang- og Smedejern, Rujern, Jernvarer og Jernspiger, Staal og Staaltraad, Trævarer, Tændstikker og Sten, hvorimod der kom mindre Jerntraad, Pladejern og Jernblik, Trælaster og Træmasse. Værdien af den hele Indførsel tilsøs i 1888 ansloges til M. 7 286 320, i 1887 til M. 6 322 180.

Indførselen fra Norge sees ifølge de nævnte Opgaver at have beløbet sig til en Værdi af over $13\frac{4}{5}$ Millioner Mark. Saaledes ere Sild og andre Fiskevarer, Fiskeguano, Tran, Trælaster og Træmasse, Papir, Fyrstikker, Øl, Huder og Skind, Metaller og Malme, Sten, Jernspiger, Maskiner, Jod, Jodkalium og phosforsur Kalk anførte til en Værdi af omtrent 13 384 000 Mark. Blandt de Artikler, hvoraf i 1889 hidbragtes mer end i det næstforegaaende Aar, kan anføres tørrede Fiskevarer, Fiskeguano, Tran, Trælaster, Træmasse, Skind og Fyrstikker, ogsaa Guld- og Sølvmaalm samt Kobolt- og Nikkeltmaalm, derimod noget mindre af Sild og Ansjos samt af Papir. Den hele Indførsel i 1888 ansloges til M. 13 300 880, i 1887 til M. 10 841 530.

Jern. De særdeles ugunstige Forholde, som trykkede paa det svenske Jern ved Udgangen af 1888, idet endog prima Smedejern solgtes for M. 14.80 pr. 100 Kg., og ordinære Mærker kun gjaldt M. 14.40 Grundpris cif Hamburg, for hvilken sidstnævnte Pris ogsaa omsattes valset Jern, vedbleve ogsaa nogen Tid i 1889; Priserne gik endog end yderligere noget ned. Store Forraad af Rujern vare forhaanden og udbødes ganske særdeles billigt, og Priserne for færdigt Jern sank i Forhold dertil; da der imidlertid blev Udsigt til at de gennem en længere Tid i Sverige stedfundne Underhandlinger om Tilveiebringelse af en Forening mellem Jernværksbesidderne for Befordring af deres Interesser vilde lykkes, syntes dette at bebude en Vending til det Bedre. Efterat denne Forening virkelig var kommen istand, indtraadte vistnok ikke strax nogen væsentlig Forbedring; men snart kom andre Momenter til, og Markedet viste væsentlig opadgaaende Tendenser, idet der navnlig i England opstod større Søgning efter Rujern, hvilken

Bevægelse ogsaa hurtigen naaede Tyskland, saa at allerede ud paa Vaaren et mærkeligt Omslag fandt Sted. Medens her gjorde sig gjældende et voxende Behov for Jernmaterial i Forbindelse med det stedfindende Opsving paa forskjellige Gebeter af den tyske Industri, indtraf just i Mai den store Bjergarbejderstreik, hvorved bevirkedes Stigning i Kulpriserne og altsaa ogsaa i Produktionsomkostningerne for Rujernet. Den af Streiken forarsagede delvise Standsning af Driften af Jernvaltsværkerne i den livligste Aarstid forøgede i høi Grad Kjøbelysten samt førte tillige til at denne kun med Vanskelighed kunde tilfredsstilles, idet Værkerne endog maatte forlange Forlængelse af Leverancefristerne. Under disse Omstændigheder og medens Jernbanearbejder og det overordentlig driftige Skibsbyggeri i overordentlig Grad forøgede Konsumen, gik Priserne springvis iveiret, og dette kom ogsaa efterhaanden det svenske Jern tilgode. Udpaa Sommeren var Prisstigningen ogsaa for dette ganske betydelig; og henimod Slutningen af Aaret noteredes saaledes for gode Mærker smedet og valtset Jern M. 20 pr. 100 Kg. cif. Paa herværende Jernhandlers Lister fandtes i Begyndelsen af Januar 1890 bedste svensk Stangjern pr. 100 Kg. sædvanlige Dimensioner opført med indtil M. 28.20 (med Godtgjørelse af en Mark pr. 100 Kg.), medens prima tysk Stangjern noteredes M. 23.20 samt tysk Spigerjern No. 4—8 M. 24.60. Fordelen af Stigningen for de svenske Værker neutraliseredes forøvrigt vistnok for en ikke ringe Del ved de gennem høiere Priser paa Trækul m. m. forøgede Produktionsomkostninger. Rujernet, som ved Aarets Begyndelse solgtes for 7 Mark pr. 100 Kg., vilde man ved dets Udgang ikke afgive for 10 Mark.

Prisforbedringen har ogsaa gjort sig gjældende for den over Hamburg gaende betydelige Export. Førend Hamburgs Tilslutning til det tyske Toldgebet holdt Priserne for Export sig langt under Priserne for Konsumen i Hamburg selv; og endnu i Begyndelsen af 1889 afgave de westfalske Værker sit Jern adskilligt billigere for Export end for Pladsens eget Behov; senere forandrede dette sig dog, alt eftersom Værdien ogsaa i andre Lande gik op, saa at der her ved Aarets Udgang ikke viste sig særdeles stor Forskjel. Exportprisen for Stangjern, som saaledes i Aarets Begyndelse stillede sig paa 105 M. pr. 1000 Kg. ab Werk, høinede sig i saadant Forhold, at udpaa Høsten baserede Grundprisen sig paa M. 140, og senere bevilgedes endogsaa M. 172.50; for Konsumen her betaltes i Begyndelsen af Aaret M. 120 pr. 1000 Kg. ab Werk, et Fjerdingsaar derefter M. 127.50, tre Maaneder derefter M. 137.50, ved Begyndelsen af Oktober 160 og slutte- ligen indtil M. 180.

Ogsaa i Baandjern vare de tyske Værker stærkt beskæftigede; og Priserne steg ligesom ved Stangjernet, med det sædvanlige Tillæg. Ogsaa Finblikfabrikanterne kom den opadgaende Konjunktur fuldeligen tilgode; hvor der i Begyndelsen af Aaret havde været beregnet 142 Mark Grundpris ab Værk, tilstodes ved Aarets Udgang 230 for Export, medens der for Pladskonsumen stilledes endnu noget høiere Fordringer.

I den efter Foranledning af det Hamburgske Handelskammer her udkommende Pris-Courant opførtes den 4de Januar d. A. for prima westfalsk Stangjern pr. 100 Kg. M. 18.60, tysk Baandjern M. 19.60, og svensk Stangjern M. 23.90. Af svensk Staal sees at være indført omtr. 10 359 DC; endel deraf var destineret for den preussiske Militærforvaltning. I ovennævnte Priskurant opførtes Staal, svensk Art, i Fade eller Kasser af 50³/₄ Kg. Nettovægt ³/₈ Z ☐ M. 10.30.

Den hele Jern- og Staalindustri var ved Aarets Udgang i den mest levende Virksomhed; alle Værker vare fuldtop optagne med Bestillinger for flere Maaneder, maaske med nogen Undtagelse for Traadfabrikationens Vedkommende, idet denne sidste for en stor Del er beregnet paa Export. Den tyske Rujernsproduktion saa sig endog ude af Stand til at tilveiebringe det for Behovet inden Landet udforderlige Material, uagtet denne Produktion (deri indbefattet den luxemburgske) idethele i 1889 skal have udgjort omtr. $4\frac{4}{10}$ Millioner Tons, det Dobbelte af hvad den var i 1879. Ialfald gik Prisen op til en trykkende Høide. Kvalitetsrujern, hvorfor i Januar 1889 i Westfalen betaltes 50 M. pr. Ton, kostede i December 84 M. Meget blev derfor taget fra Udlandet, fornemmelig England og Frankrig.

Prisnoteringerne vare temmeligt i Hænderne paa de tyske Jernværksforeninger, og disse have som bekjendt i den sidste Tid været beskyldte for alvorlige Misbrug af den overordentlige Magt til Prisforhøielser, hvoraf de ved sit Sammenhold have vidst at sætte sig i Besiddelse. En af de betydeligste blandt disse Foreninger, den rhinsk-westfalske Valtseværksforening, har nylig besluttet at forlænge sin Virksomhed til Udløbet af 1893; og det samme skal være Tilfældet med den overschlesiske Valtseværksforening. Som Exempel paa Jernindustriens Fordelagtighed i 1889 kan bemærkes, at nylig Opsigtsraadet i det overschlesiske Jernindustriaktieselskab besluttede at foreslaa en Dividende af 14 %, idet Nettogevinsten havde været 3 646 000 M.

Naar Indførselen af Jern fra Sverige sees at have ret anseligen forøget sig med Hensyn til Stangjern, Rujern og Staal, er det skeet i betydeligt Maal for herover at føre det til Middelhavslandene, saavelsom til oversøiske Pladse. Saaledes er mig meddelt, at alene med Firmaet Rob. Sloman's Fartøier er sendt til Italien (Genua, Livorno, Neapel, Messina, Palermo og Catania) omtr. 41 291 DC., til Malaga og Barcelona 1 622 og til Marseille 1 775 DC. svensk Jern. Af tysk Jern og Jernvarer var som bekjendt overhovedet Exporten i 1889 temmelig mat, omtr. 562 000 DC. mindre end i 1888, vel en Følge af det antagne System, hvis Hovedformaal er Tilveiebringelsen af høie Priser i Tyskland selv i Forbindelse med stærkt indenlandsk Forbrug.

Med Hensyn til at Hidførselen af gammelt Jern fra Sverige er ret betydelig kan bemærkes, at her i Slutningen af Aaret solgtes pr. Ton gamle Jernbanehjul og desl. for M. 77, gamle Hesteskojern for M. 84, gamle Jernskinner for M. 93.

Fra Norge var Indførselen af Jern og Staal, saaledes som sædvanligt, kun ringe; af Stang- og Smedejern endog mindre end i 1888, af Staal dog noget større. Ogsaa Indførselen af Spiger fra Norge var noget betydeligere i 1888. Kristiania Hestekosømfabrik ved Bergedorf, hvis Arbeiderstok vedblivende for en stor Del bestaar af Skandinaver, var tilstrækkeligt beskæftiget og arbeidede med fuld Kraft, men under stærk Konkurrence; og Følgen heraf i Forbindelse med Stigningen af Priserne paa det benyttede svenske Jern samt Kul og Cokes forklares at have været, at uagtet der ikke manglede Afsætning, dog ingen synderlig Avance opnaaedes. Sømfabrikerne forhøiede vistnok ogsaa Prisen paa sin Vare med 12 %; men dette skeede først henimod Aarets Slutning og antages ikke paa langt nær at have dækket Raamaterialiernes Merkestende. I Flensborg er nylig bygget en Fabrik for Søm med „Ribber“ paa Hovedet; men dens Vare var endnu ikke kommet paa Markedet ved Aarets Slutning.

Træ, Træmasse, Tændstikker m. m. Fra Sverige var ifølge de

foreløbige statistiske Opgaver og i Overensstemmelse med det ovenfor Anførte Indførselen søværts til Hamburg 101 006 DC. (ikke indbefattet en ringe Kvantitet Stav); i 1888 havde den været 157 372 DC. Til Altona kom søværts 7 146 DC. Indførselen blev saaledes ganske betydeligt tilbage for hvad den i de nærmest foregaaende Aar havde været; hvilket vistnok for en Del havde sin Grund i de gennem en stor Del af Aaret stærkt forhøiede Priser. Saaledes har en herværende større Trælasthandler, som ellers pleier i væsentlig Grad at forsyne sig fra Skandinavien, forsikret, at han i 1889 fandt sin Regning i at lade hidbringe 200 000 Kbf. fra Rusland, næsten det Tredobbelte af hvad han ellers tager derfra. Det er derhos selvfølgeligt, at her, siden man mistede Toldfriheden, konsumeres mere Træ end forhen fra de tyske Østersøhavne, navnlig fra Memel og Königsberg, idet man ved at købe dette, om end Priserne derfra nu ere omtrent i Niveau med hvad den skandinaviske Vare koster, dog slipper fri for en Del Ubequemmeligheder, som følge med Fortoldning af Indførsler fra Udlandet.

Indkjøbet af Træ fra Norden begyndte usædvanligt tidligt; allerede i November og December 1888 var der indtraadt Villighed til at afslutte, til samme Tid som der fandtes en stærk Tendens til opadgaende Priser. Efterat der i December var kontraheret betydelige Kvantiteter, viste sig tidligt i Januar en Stigning af 10 Mark pr. Standard, og senere i samme Maaned gik den op til 15. Saaledes betaltes først i Januar 110 og strax derefter 115 Mark for 7 toms Granbattens fra Sundswall, i enkelte Tilfælde endog $117\frac{1}{2}$. Furubord fra Sundswall betingede til samme Tid: 7" I. M. 200, II. 160, III. 130, IV. 110; fra Söderhamn omtrent ligemeget og fra Gefle-Körsnäs, fineste Mærke, 7" I. M. 220, II. 180, III. 150, IV. 130, 6 toms den sædvanlige Reduktion. Salget af disse 6", 4de Kvalitet, mødte især Vanskelighed paa Grund af Priserne, hvilke stilledes indtil 40 % høiere end i 1888. Ret god Afsætning fandt dog usorterede, fordetmeste af middel og ringe Sorter bestaaende Ladninger fra Sundswall, Hernøsand etc. og Priserne derfor holdt sig for passende Dimensioner til udpaa Høsten. Det paastaaes, at over Halvdelen af hele Aarets Import var kontraheret allerede i December og Januar, fornemmelig til Levering ved første aabne Vande, noget ogsaa i Juli og August. Fra Marts og lige til udpaa Sommeren var her stor Stilhed i Trælastmarkedet, idet Kjøberne da havde dækket sine Behov; ogsaa stod denne Mathed vistnok tildels i Forbindelse med den Forstyrrelse i Byggevirksomheden, som bevirkedes ved de mange Streiker, medens Sælgerne dog ikke vilde sænke sine Fordringer. Men i August bleve Priserne vaklende, idet enkelte Sælgere gave efter og gik end-ogsaa ganske betydeligt ned. Saaledes tilbødes i August og September fordetmeste Nedslag af 5 à 10 Mark, tildels endog mere, og sent paa Høsten gjordes endnu lavere Prisofferter for at undgaa Varens Overvintring.

Afsætningen af Granplanker — 3×9, 10, 11 — forklares at have været usædvanligt ringe, idet man for en stor Del har købt sine Behov for Kistefabrikation fra Galizien og andetstedsfra, hvilken Vare udbødes cif. Hamburg til 130 à 132. Nogle faa Partier afsluttedes med Sverige og betaltes for 11 & 10" M. 130, for 9" M. 125. Ni toms solgtes sent paa Sommeren til M. 120, frit ombord. Ogsaa Sparrer bleve kun lidet efterspurgt, og Priserne sank stærkt fra 40 til 33 Pf. pr. Kubikfod.

Indførselen fra Norge til Hamburg sees at være steget endel, nemlig til omtrent 126 470 DC. (ikke indberegnet Stav); til Altona var den 492 DC. Fra Norge vare Forskalingsbord, $\frac{3}{4}\times 5$ ", Gjenstand for ret livlig Søgning; og der vilde antageligen have været Anvendelse for mere end der

kom hid. Prisen skal dog igjennem hele Aaret have været omtrent den samme, nemlig M. 5.25 pr. 330 løbende engelske Fod. Ogsaa for Rispebord var nogen, om end mindre Omsætning. For „Kanthölzer“ vare Priserne vaklende; henimod Aarets Slutning betaltes 55 Pf. pr. engelsk Kubikfod f. o. b. Ogsaa har man forsøgt igjen at indføre norske høvlede Bord.

Den i de seneste Aar voxende Indførsel af Træløst fra Rusland hertil, som til det nordlige Tydskland og til Rhinlandene, var i 1889 særdeles betydelig; især har Forretningen fra St. Petersburg af Cronstadt af saavel Gran som Furu gjort Fremskridt paa Grund saavel af Træets gode Kvalitet som dets Behandling.

Indførselen af færdigt Snedkerarbejde, Døre, Vinduer, Lister og Rammer m. v. tilsøs fra Sverige til Hamburg var ifølge den foreløbige statistiske Opgave 15 125 DC. Den har saaledes været fortsat efter en stærkt stigende Skala; i 1888 var den 10 440 DC. og mer end dobbelt saa stor som i 1887. Det meste leveredes fra Gøteborg og dernæst fra Stockholm, endel ogsaa fra andre Steder. Trods den høie Told af 3 M. pr. 100 Kg. ere de nævnte Gjenstande dog billigere end hvad der forfærdiges her, og have saaledes god Afsætning. Bygningsvirksomheden i Hamburg og Altona var idethele trods Streikerne temmelig stor.

I Staden Hamburg med Forstaden St. Pauli opførtes 149 nye for Beboelse bestemte Bygninger, deri 1 420 Vaaninger, og afbrødes 201 Huse. Vaaningernes Antal forøgedes med 944. I Hamburg med Forstad, „Vororte“ og Landgebet var Forøgelsen i 1889 5 404, i 1888 3 182.

Den svenske Udførsel af færdige Træhuse tager for nogen Del sin Vei over Hamburg; flere saadanne bleve saaledes i 1889, ligesom ogsaa i det indeværende Aar, sendte hid for derefter at føres til transatlantiske Steder, især Brasilien og andre Dele af Sydamerika.

Blandt andre Træartikler, som ere komne hid fra Sverige, kan nævnes Trætraad for Tændstikker, vistnok mest for videre Førsel til andre europæiske, saavelsom ogsaa til oversøiske Pladse. Her klages dog over at svensk Aspevirke er blevet kostbart, saa at man tager det mest fra Rusland. Blandt mindre Trævarer fra Norge kan nævnes Tøndehunde af Furu og Gran.

Af Træmasse hidførtes ifølge de ovennævnte statistiske Opgaver fra Sverige omtrent 7 825 og fra Norge 6 095 DC., altsaa fra hint lidt mindre og fra dette lidt mer end i 1888. Denne Vare har at udholde en vanskelig Konkurrence med det tydske Fabrikat, hvis Kvalitet fordetmeste er fortrinlig paa Grund af Tilvirkningsmethodens Fuldkommenhed, og som ogsaa paa fremmede Markeder har erhvervet sig et fordelagtigt Omdømme. Fra Hamburg førtes betydelige Masser Cellulose til Nordamerika, deriblandt ogsaa endel af skandinavisk Oprindelse; men det derværende Marked synes at være overfyldt, idet der i de forenede Stater selv nu produceres Træmasse i meget stor Skala. I Tydskland har efterhaanden mange større Papirfabriker inddraget ogsaa Cellulosefabrikationen under sin Virksomhed; saaledes er dette nylig skeet med de Winter'ske Fabriker i Nærheden af Hamburg. Papirindførselen fra Sverige, 9 448 DC., sees at have været lidt større end i 1888, medens der fra Norge hidførtes lidt mindre end i det næstforegaaende Aar.

Af Tændstikker opgives at være hidkommet i Aarets Løb fra Sverige direkte 28 412 Kasser; med Lübeckerbanen kom derhos 39 084, ogsaa for det allermeste svensk Produkt. Fra Norge opgives at være kommet 13 217 Kasser. I Aarene 1888, 1887 og 1886 bragtes fra Sverige

søværts resp. 25 539, 21 365 og 27 282 Kasser, hvorhos der da skal være kommet fra Lübeck resp. 35 557, 37 685 og 46 317 Kasser. Fra Norge hidførtes i bemeldte Aar 7 751, 8 292 og 7 118 Kasser. Fra tyske og østerrikske Pladse kom i Løbet af 1889 19 831 og fra andre fremmede Havne 1 314, saa at her modtoges idethele ikke mindre end 101 858 Kasser, hvilket var omtrent 4 000 Kasser mer end i 1888. Af ovenanførte Merindførsel direkte fra Sverige og over Lübeck i Aaret 1889 sammenlignet med Aaret 1888 af omtrent 6 400 Kasser antages henved 6 000 at have været svensk og omtrent 500 dansk Produkt; dette viser, at den svenske Fyrstikudførsel har en Tendens til at trække sig hid, saa meget mere som Sveriges Export idethele af denne Artikel skal have været omtrent 5 500 Kasser mindre end i det næstforegaaende Aar. Ogsaa den norske Import sees at vende sig hid, idet der hidbragtes ikke langt fra dobbelt saa meget som i 1888.

I den foreløbige Statistik anslaaes den direkte Indførsel fra Sverige i 1889 til omtrent 21 587, fra Norge til 7 204 DC. Indførselen fra Sverige, ligesom hvad her kom af dansk og tysk Vare, var næsten udelukkende Sikkerhedsfyrstikker, hvorimod meget af hvad der leveredes fra Norge var Fosforstikker; fra Østerrig modtoges fornemmelig de saakaldte Salonfyrstikker. For hannoverske Stikker arbeidedes her med adskillig Energi.

Priserne paa svenske og norske Stikker stillede sig noget høiere end i 1888.

Forretningen i finere Træsorter var tildels mindre livlig end i 1888, og man klagede over at de høiere Fragter samt øvrige Transportudgifter og i Forbindelse dermed de stegne Indkjøbspriser traadte hindrende iveien for det ellers for disse Produkter saa betydelige hamburgske Markeds Trivsel og Udvikling. Hvad navnlig angik amerikansk Nøddetræ blev Indførselen ganske betydelig mindre end i 1888, og det blev derhos paastaat, at der hidsendtes saa megen skaaren Last, istedetfor at man her tidligere fordetmeste modtog dette Træ i Blokke, hvorefter disse, navnlig de som vare af ringere Beskaffenhed, bleve opskaarne her. Imidlertid havdes her fra tidligere adskillige ikke ubetydelige Forraad af Blokke, saa at der neppe opstod nogen Mangel paa saadanne. Ogsaa klagedes over Kvaliteten af meget af hvad her kom fra Amerika. God Vare var let at afhænde og blev godt betalt. Af italiensk Nøddetræ kom kun lidet og af middelmaadig Kvalitet; det forblev ogsaa fordetmeste usolgt, hvorimod det kaukasiske, ligesom i 1888, hidførtes i store Kvantiteter, og meget deraf smuk Vare, som solgtes til gode Priser. Ogsaa amerikansk Poppel og White-wood afsattes til forhøjede Priser, tildels 10 à 15 pCt. mer end før, medens Indførselen var næsten 50 pCt. ringere end i 1888. Ogsaa af amerikansk Hickory hidførtes kun lidet.

Af Jakaranda, som i de senere Aar og navnlig siden 1888 er blevet igjen stærkt søgt, blev ikke meget hidført, og hvad der kom, fandtes for en stor Del mindre passende for det herværende Behov; Priserne steg imidlertid betydeligt, og man forsynede sig over Håvre, hvor der havdes bedre Udvalg, med denne Træsart saavel fra Bahia som fra Rio.

Ogsaa paa Mahogni — ordinært saavel som stribet — steg Priserne, medens Tilførselen vedblev ligesom i 1888 at være kun ringe; den bestod næsten alene af mexikansk Produkt, idet der kun kom meget lidet fra Vestindien. De fra tidligere bestaaende Lagere svandt saaledes meget ind.

Pyramider var ret godt søgte, og temmelig betydelig Tilførsel saavel som Omsætning til gode Priser fandt Sted i denne Artikel.

Af Cedertræ for Cigarkasser fandtes kun ringe Forraad ved Aarets Begyndelse, og Priserne gik opad, disse holdt sig derpaa i det væsentlige, om de end for en kortere Tid sank noget paa Grund af større Tilførsel. Ogsaa for Cedertræ til Blyanter steg Priserne, saameget mere som hvad her tilførtes var af ret god Kvalitet, bedre end det meste af Indførselen i 1888.

Af Ibenholt blev paa Grund af de høie Priser, der vare betalte i 1888, hidført usædvanligt store Partier, navnlig af madagascarsk og anden afrikansk Vare, og Priserne vedbleve desuagtet at stige ialfald paa den sidstnævnte. Af Ceylon indførtes lidet eller intet ialfald direkte, og af Macassar kom heller ikke meget. Pokkenholt hidbragtes i større Kvantiteter end i det næstforegaaende Aar og betaltes tillige bedre. Af vestindisk Buxbom var Indførselen omtrent som i 1888, og Kvaliteten var fordetmeste tilfredsstillende; i Priserne indtraadte ingen synderlig Forandring. Af tyrkisk Buxbom kom kun lidet og for en stor Del mindre god Vare.

Af Teak kom endel saavel direkte som indirekte; saaledes tre Ladninger fra Bangkok.

For Farvetræ var her ligesom i 1888 et livligt Marked, og Priserne fordetmeste opadgaaende. Fra Laguna, Campeche og Yucatan kom omtrent 18 Mill. Kg., omtrent en Mill. mere end i 1888, og deraf de to Trediedele direkte fra Laguna i 45 Ladninger. Af Domingo og Jamaika Blaatræ kom 22 850 000 Kg., hvilket ligeledes var mer end i 1888. Af Gultræ var derimod Indførselen noget mindre; men af Lima Rødtræ sasvelsom af Pernambuco og Bahia Rødtræ betydeligt mere og ligesaa af Sandeltræ. Af det sidstnævnte kom over to Mill. Kg. og Prisen derpaa var stærkt stigende. Quebrachotræ er kommen mer og mer i Brug i Garverierne; og her indførtes deraf næsten 18 Mill. Kg., hvilke fordetmeste forarbejdedes i herværende Møller. Søgningen var større end Anbudet og Priserne steg.

Sild og Fisk m. m. Det herværende Lager af salt Sild opgives at have været ved Aarets Begyndelse 12 598 Tdr., deraf 7 931 norsk, 3 921 skotsk og 746 hollandsk Vare.

Hidførselen af norsk Sild i Løbet af 1889 opgives at have været noget over 58 000 Tdr. (ifølge den foreløbige Statistik 56 000), saaledes tilnærmelsesvis af samme Størrelse som i de Par nærmestforegaaende Aar (1887 63 413 og i 1888 61 177). Af denne Indførsel skal henved 13 000 Tdr. have været KKKK og KKK, deraf omtrent 6 500 ny Vare, henved 12 000 KK, 8 à 9 000 K og omtrent 3 000 MK, disse tre Mærker næsten alt ny Vare; skaaret Christiania 7 000, deraf 4 000 ny Vare, anden Christiania noget over 5 000, næsten udelukkende ny Vare, Matjes 6 à 700, ogsaa mest ny Vare, samt Brisling omtrent 4 000. Enkelte af disse Angivender synes dog at være noget for knappe. Af svensk Vare opgives — dog formentlig ligeledes for lavt — at være tilført 1 329 Tdr. (i 1837 393 og i 1888 110), af skotsk 108 990 Tdr. (i 1887 113 156 og i 1888 108 651), af hollandsk 118 343 (i 1887 og 88 resp. 59 533 og 69 446).

I Aarets Begyndelse fandtes efter det Anførte her, ligesom paa andre tyske Pladse, ret anseelige Forraad; og da hertil stærke Anbud kom, især fra Holland, hvis betydelige Høst- og Vinterfangst fra 1888 for en væsentlig Del først kom til Forsendelse hid i de følgende Maaneder, medens ogsaa Rhinprovindsen og Westphalen derfra forsynedes med store Masser, kunde Priserne ikke opretholdes, saameget mindre, som Fangsten af Slosild i Distrikterne nordenfor Bergen i den senere Del af 1888 viste sig at overgaa Behovet i betydeligt Maal. Dertil kom et stort Fiske i Sydnorge i

December 1888 og Begyndelsen af 1889 samtidigt med et ualmindelig rigeligt Fiske i den svenske Skjærgaard. Alt dette bevirkede, at her den storfaldne norske Sild, som endnu i Januar solgtes til 18 à 19 Mark, i April vanskeligen kunde opnaa 7 M. Nogle Indehavere bestemte sig til at forsøge andre Markeder, tildels ifølge Ordres fra Afskiberne i Norge, for hvem det faldt kostbart at lade sin Vare blive liggende i Hamburg, og der foregik saaledes nogle Afskibninger herfra til preussiske og russiske Østersøhavne. Resultaterne for Vedkommende vare dog neppe heldige; hvorimod Prisen for saadan Sild, som forblev her, efter Indtrædelsen af den nye Sæson steg fra 7 til 10 Mark. Betydelige Kvantiteter fandtes her nemlig endnu paa den Tid.

Af svensk saltet Sild og navnlig af Fuldsild kom ikke meget her; men den vakte Opmærksomhed, da den fandtes meget reelt behandlet, vel sorteret og stramt pakket i gode Tønder, der tildels vare fuldbaandede efter skotsk Methode; hvorhos den rostes for ikke at være stærkt saltet, hvilket ikke vilde have passet for en saadan temmelig mager Vare. Dertil kom, at den var billig; de store Tilførsler deraf til Stettin ytrede ogsaa sin Indflydelse paa det herværende Marked, saaledes at den trykkede paa de skotske Crownfulls saavel som ogsaa paa den norske Slosild.

Da den nye Saison begyndte, stillede Priserne sig som sædvanligt temmelig høie, og trods stærke Tilførsler holdt de sig en Tidlang ret godt. Den bedste norske Fedsild af 1889 Aars Fangst noteredes endog i Juli en Tidlang M. 36, idet dens Kvalitet erkjendtes at være udmærket, og den betaltes saaledes endog høiere end Crownfulls pr. Tønne, uagtet denne sidste paa Grund af sin Størrelse og den stramme Pakning indeholder en god Del mere; men da ogsaa Fangsten i Foraaret og senere viste sig ret heldig, gjordes her Anbud fra alle Sider, og Prisen for KKK gik saaledes ned indtil M. 20 i September. KK, som begyndte med 30 à 32, sank til M. 15; K gik ned fra 25 til 12 à 14, og MK, som især benyttes til Fabrikationen af russiske Sardiner, sank til 10 à 11. Imidlertid var Afsætningen idethele ret livlig, hvilket vistnok skyldtes ikke alene Varens Godhed, men ogsaa for en Del de høie Kjødpriser, hvorved det kom vel tilpas at kunne gribe til et paa en Gang saa billigt og nærende Fødemiddel. Den gode Poteteshøst befordrede derhos i de seneste Maaneder af Aaret Konsumen i en overordentlig Grad, saa at Lagerne baade her og i det Indre af Landet meget formindskedes. Mod Aarets Slutning og da Fisket i Sverige af Sild, der passede for Saltning, blev mindre betydeligt, viste sig ogsaa tildels igjen nogen Prisstigning; saaledes gik navnlig KKK paany op til M. 28—30; og dette gjaldt ligeledes endel Slosild, som hidførtes i December fra Hvaløerfisket, uagtet dens Magerhed, idet Røgerierne villigen optoge samme. Ligeledes forbedrede KK sig slutteligen omtrent 2 Mark pr. Tønne.

Ogsaa den ovennævnte Smaasild, som bruges i Fiskekonserverfabriker til Nedlægning, gik op til 12 à 13 Mark eller vel endog høiere, da den var bleven ret knap; i færdig skaaret Stand betaltes den fra 20 til 24 Mark. Denne Skjæring, Afkapning af Hovedet m. m. og Udtagning af Maveindholdet, er blevet meget almindelig i Norge, idet man derved sparer betydeligt i Fragt, Told og Tønder; man finder saadant mere fordelagtigt end at foretage selve Nedlægningen hjemme og derpaa sende Varen hid ind under Trykket af den svære Beskyttelsestold. Rigtig nok klages her ofte over, at Skjæringen er foregaaet paa en slurvet Maade, hvorved foranlediges Underpriser og Stridigheder. Ogsaa have norske Afskibere i den seneste Tid forsøgt med Held at sælge direkte til Polen, Galizien og andre

østerrigske Provindser samt Rumænien m. v., i hvilke Lande Kjøberne have med Iver benyttet Anledningen for at undgaa de her sædvanlige temmelig brydsomme Betingelser for Kjøb. Man er nemlig her — efter havte daarlige Erfaringer — ganske utilbøielig til at sælge derhen uden kontant Betaling eller betydelige Haandpenge samt Efterkrav paa Varen, der saaledes ikke leveres uden at Restbeløbet betales ved Afhentningen. Det paastaas derimod, at man i disse Lande kan købe direkte fra Norge paa tre Maaneders Accept eller løs Kredit. Ogsaa fra Sverige kom adskillig Smaasild, mest i skotsk og hollandsk Saltning.

For norske Matjes opnaaedes neppe mer end 25 à 30 Mark.

Brisling i haard og letsalt Stand betaltes i Aarets Løb varierende fra 13 til 18 Mark, saaledes en god Del mindre end til sine Tider i 1888. Af Ansjos hidkom fra Norge omtrent 1521 DC; i 1888 havde Tilførselen derfra været 1830, i 1887 endda noget mere. Den fandt ret god Afsætning og idethele er Konsumenten deraf saavelsom af Appetitsild og deslige ikke aftaget saa meget som man havde befrygtet at ville ske ifølge Toldtilslutningen. For at undgaa Beskyttelsestolden paa Marinader i Blikdaaser have enkelte norske Firmaer indrettet sig saaledes, at Silden sendes ud i Trækar og lægges om i Blik inden den tyske Toldgrændse.

Over de norske Sildetønders Soliditet høres i den seneste Tid ikke megen Klage, men vel nu og da — maaske især fra Harburg, hvorhen ret betydelige Kvantiteter norsk Sild gaa herfra — over, at de ikke tilfredsstille i andre Henseender. Det hedder saaledes i en Indberetning fra Vicekonsulen dersteds, som tillige er Præsens i Stadens Handelskammer, at „en stor Ulempe ved Handelen med norsk Sild bliver fundet deri, at Tøndernes Indhold ikke er tilforladelig. En officiel Besigtelse med Hensyn til Tøndernes Størrelse, reel fast Pakning af ligemæssig store Fiske og den deraf fremgaaende rigtige Betegning af Kvaliteterne vilde være af stor Nytte til at forbedre Forretningen i denne Artikel. Jeg er af den Mening, at den norske Fisk under saadanne Forudbetingelser vilde opnaa væsentlig bedre Priser end nu er Tilfældet.“

Af skotsk Sild sees Indførselen at have været mindre end i de nærmest foregaaende Aar; af Matjes endog meget mindre, nemlig kun 11 584 Tønder (i 1888 18 220), saa at Markedet her idethele var ret knapt forsynet med denne Artikel. Ligeledes hidbragtes kun lidet Shetlandsild, da ogsaa Fangsten af denne havde været ringe og det endog i ganske usædvanlig Grad. De første nye skotske Matjes kom her omtrent den 20de April, og derfor betaltes da trods dens middelmådige Kvalitet 200 Mark pr. Tønde; men denne Pris holdt sig kun ganske kort Tid og gik ned lige til 20 M., for siden i Juni og Juli igjen at stige indtil 150. Fangsten deraf ophørte usædvanlig tidligt. I Juni indtraf de første ustemplede Fuldsild, og derfor betingedes i Begyndelsen en Pris af 50—60 M.; ogsaa denne gik snart stærkt ned, til mindre end det Halve, for derefter igjen at gaa op indtil 30—35; de første Crownfulls forhandlede i Begyndelsen af August til M. 33, faldt siden indtil 25, og betaltes igjen i December omtrent som ved sin Hidkomst i August. Med Hensyn til skotske Fuldsild fremsattes ret mange Klager over at man i den stemplede Vare ikke havde nogen sikker Garanti for dens Godhed.

Af den rigelige hollandske Fangst ud paa Sommeren kom meget hid og udbødes til meget billige Priser, men havde senere en stigende Tendens. Smaa Fuld steg fra 17 til 23 Mark, Prima fra 20 til 26 à 28 og Superior fra 25 til 32 à 34. Den hollandske Konkurrence synes vistnok især at

have været farlig for den skotske Sild; dog kan det vel være, at enkelte Distrikter, som havde vænnet sig til den norske Vare, nu have begyndt med den hollandske. Denne anbefaler sig ikke alene ved sin Saltning og Behandling, men ogsaa derved, at Hollænderne almindeligen garantere et bestemt Stykketal pr. Tønde.

Ved Udgangen af 1889 skal her have været paa Lager af norsk Sild KKK 130 Tønder, KK 1 519 (efter en anden Opgave 1 706), K 2 218 (efter den anden Opgave 2 040), MK 365, M & G 320, skaarne 240 (efter den anden Opgave 480), Slosild 239, Matjes 154 og Brisling 234 Tdr.; altsaa idethele omtrent 5 419 Tdr (efter den anden Opgave 5 609); af hollandsk 1 911 og af skotsk 2 159 Tdr. (efter den anden Opgave resp. 1 806 og 2 638.)

For tom fersk Sild i Kasser fra Sverige betales jevnt fra $3\frac{1}{2}$ til 6 à 8 Mark; for fuld Sild væsentlig mere. Alt eftersom Tilførselen af svensk fersk Sild er voxet, er ogsaa Antallet af Røgerierne stærkt forøget; og denne billige Vare gaar over hele Tydskland, samt er bleven en farlig Konkurrent især for den skotske salte Sild, idet netop de Distrikter, som helst toge denne, skulle være blevne Konsumenter af denne Røgesild.

Borsyret Sild synes at finde mindre og mindre Paaagtning, hvilket vel for en Del er at tilskrive den rigelige Tilgang af ovennævnte ferske Vare. I Røgerierne paastaas hyppigen, at Silden faar en Afsmag ved Borsyren; og man tager derfor heller Silden i Is, naar Temperaturen ikke tillader at sende den uden Konserveringsmiddel, saaledes som for det meste sker fra December til ud i Marts. Dette sidste skeede endogsaa i bemeldte Tidsrum meget saaledes, at Silden førtes løs i Waggonerne, hvilket i den seneste Tid har været tilladt paa vedkommende danske og tyske Baner og hvorved adskilligt spares, idet Emballagen allerede kunde returneres til Sverige fra Fredrikshavn, ligesom ogsaa Fragten blev noget billigere.

Med anden fersk Fisk fra Sverige og Norge have Forsøgene i 1889 tildels ikke været særdeles heldige; og en af Grundene dertil har man søgt i den Omstændighed, at de største Sendelser ankom henimod Slutningen af Fastetiden, altsaa henimod den Tid, da Befolkningerne i de katholske Provindser ikke længer ere i væsentlig Grad henviste til at nyde Fiskemad. Regelmæssig Tilførsel vil altid i Fastetiden være af Vigtighed, især naar Veiret er koldt og saaledes Fangten af Flodfisk er vanskelig.

I det herværende Auktionsmarked var Omsætningen i 1889 ringere end i det næstforegaaende Aar; der solgtes saaledes af Kolje, Pigvar, Sætunge og Flyndre m. m. 1 697 567 Pund, anslaaede til Værdi omtr. 369 890 M. — deri ikke indbefattet Hummer og andre Skaldyr samt Sild af Værdi M. 64 881; i 1888 var derimod solgt 2 423 000 Pund — ligeledes deri ikke indbefattet Hummer m. m. Imellem Totalværdierne blev dog ikke stor Forskjel, hvilket foranledigedes ved at der afsattes meget mere af den kostbare Sætunge og ved at denne betales gennemsnitlig med 90 Pf. istedetfor $83\frac{1}{3}$ i 1888, medens Gjennemsnitspriserne for de andre Fiskesorter bleve noget nær de samme som tidligere, nemlig for Pigvar $60\frac{1}{2}$ Pf. pr. Pund, for Kolje 9 og for Flyndre $9\frac{1}{5}$ — efter i 1888 at have været resp. 60, 10 og 9. For Hummer var Gjennemsnitsprisen 144 Pf. pr. Pund. Af den nævnte Tilførsel var en ganske betydelig Del fra Udlandet, nemlig 524 603 Pund istedetfor 324 309 i 1888; men disse Kvantiteter kom væsentlig fra Danmark, og kun ganske ubetydeligt fra Sverige og Norge. Fra disse Lande førtes derimod adskilligt til Fiskemarkedet i Altona, som idethele i den senere Tid har udviklet sig mere end det Hamburgske, tildels vistnok

fordi den derværende rummelige og vel indrettede Auktionshalle har en gunstigere Beliggenhed end den herværende, som er trang og generes af Kulrøg. Fra Sverige og Norge kom pr. Jernbane til Altona 1 184 Colli med fersk Fisk og 2 024 med Hummer, af Vægt resp. 1 110 og 747 DC.

Paa Fiskeauktionerne i Altona afsattes saaledes ikke mindre end 3 285 744 Pund af Kolje og saadan anden Fisk, som sælges pundevis, hvilken var omtr. 2 Millioner mer end i 1888; og Værdien ansloges til over 560 000 M., medens det hele Salg af Fiskevarer opgaves til en Værdi af M. 784 000 — omtr. 465 000 M. mer end Salget i 1888 var opgaaet til. I denne Sum indgik Værdien af 12 611 Kasser svensk fersk Sild, hver af gennemsnitlig Vægt 200 Pd. og Værdi M. 5.22 samt Hummer og andre Skaldyr fra Skandinavien for M. 13 281; Priserne idethele omtrent de samme som i Hamburg.

Det saaledes indførte Auktionsvæsen har, som naturligt, fundet adskillig Opposition blandt her og i Altona værende Fiskehandlere, som foretrakke at staa i direkte Forbindelse med Fiskerne saavelsom med Exportørerne i Norden. I sidste Høst dannede endogsaa en Del af dem en Forening, hvis Medlemmer forpligtede sig til ikke paa Auktion at købe nogen fra Skandinavien hidført Fisk. Ogsaa de Handlende, der drage ud paa Opkjøberi førend Fiskernes Ankomst hid, ere meget misfornøjede med Auktionssystemet; og der strides meget om hvorvidt det ene eller det andet System er fordelagtigst for Fiskerne. Af disse selv synes de fleste at være mest tilfredse med Auktionsvæsenet.

Her høres ret ofte Misnøje over Mangel paa Folk i Fiskeribedriften; og man finder at denne Næringsvei ikke, sammenlignet med andre, har tilstrækkelig Tiltrækning for unge Mennesker. Nyligen beskjæftigede en Forsamling af Deputerede fra Finkenwärder, Blankenese og Cranz sig med dette Spørgsmaal saavelsom med at søge Midler til Afhjælpelse af denne Mangel. Man kom ikke til noget tilfredsstillende Resultat; imidlertid er der gjort Forsøg paa at skaffe Folk fra Østersøkysten, navnlig fra Memel. Man synes forøvrigt at være enig i, at Fiskeriet i de seneste Aar har været mindre indbringende end før. Vist er det, at samme for en stor Del har antaget andre Former og at idethele Arbeidet udføres anderledes end forhen. Der kommer nemlig mere og mere Drift i Fiskeribedriften ved Dampskibe. Disse udgaa i Nordsøen for at fange fornemmeligen Kolje, Torsk og Flyndre samt anvende i Regelen kun omtrent 8 Dage for hver Reise; men det kan træffe, at tre à fire saadanne komme ind paa en Dag — eller endog flere efter Storme — hvorved da Fiskeforsyningen bliver rigelig og Priserne stærkt trykkes ned, hvorimod det Modsatte bliver Tilfældet i de seneste Dage førend deres Ankomst. For at modvirke denne Ulempe har man begyndt at hidføre de nævnte Fiskearter i Jernfade under Lufttryk (A. R. Roosens Patent), hvorved Varen holdes frisk i længere Tid, saa at den kan her udtages efterhaanden for Konsumen paa Stedet, eller for Videreforsendelse i Kurve til Berlin og andetsteds i det Indre. I Løbet af 1889 skal Hamburg-Altonas Dampskibsflaaden være forøget med 5 Fartøier; og dette viser vistnok, at Bedriften findes fordelagtig. Her kom ogsaa 6 ikke-tydske Fiskedampskibe.

Til Altona ankom i 1889 ikke mindre end 2 090 større Fiskefartøier, Dampskibe og andre, fra Fangst i Nordsøen. I Geestemünde, hvor Fiskehandelen har naaet en særdeles Udvikling og som er blevet overmaade vigtig for Berlins Forsyning, har man 20 Fiskedampskibe, og i 1889 ilandbragtes omtrent 13 Millioner Pund Fisk. Stedet har saaledes aldeles over-

fløiet Norderney, hvis 56 Fiskelupper i Aarets Løb kun bragte 1 450 000 Pund Fisk. Man haaber i Geestemünde, naar umiddelbar Forbindelse mellem Landingspladsen og Jernbanen er tilveiebragt, at ville kunne levere Varen i Berlin ret billigt. Vistnok klages over, at ved Dampskibsfiskeriet Fiskegrundene beskattes for stærkt og andre Fiskere fortrænges.

Den i min forrige Aarsberetning omhandlede Spekulation at hidføre stor Torsk fra det sydvestlige Norge findes ikke at være udfalden idethele heldigt. Den foranledigede at Priserne stege stærkt paa Exportstederne, medens Markedet her overfyldtes i den Grad at Prisen gik ned indtil 8 Pf. pr. Pund. Derhos forsikres, at denne Torsk ikke med Hensyn til Godhed kunde maale sig med den, der af de tyske Dampere fiskes i Nærheden af Helgoland. Dertil kom ogsaa, at Torsken overhovedet ikke her yndes saameget som Koljen eller Hysen, af hvilken adskillig god Vare hidførtes fra Norden, især fra Gøteborg og i store Masser fra Jylland og England.

Af andre ferske Fiskesorter end Sild, Torsk og Kolje indførtes ikke meget, navnlig kun lidet af Lax, og det uagtet Rhinlaxen i en stor Del af Aaret, ligesom ogsaa fornærværende var kostbar, og lidet af Makrel. For den Sidste tør formentlig haabes, at der i indeværende Aar vil kunne istandbringes en livligere Omsætning.

For et Par Aar siden gjordes et interessant Forsøg paa at indbringe Hvalfiskekjød i Konsumen her; den blev paa flere Restaurationer tilberedet som Lapskous og fandt Bifald. En herværende Handlende tænkte at anbringe samme i en Pavillon paa den Hamburgske Industriudstilling i 1889; men det Parti som for saadan Hensigt hidbragtes, befandtes ikke vel conditioneret, og Planen bortfaldt derfor.

I den foreløbige Statistik sees Indførselen af fersk Fisk fra Sverige at være anslaaet til 8 268 DC., fra Norge 5 885 DC.; i 1888 vare disse Tal resp. 3 378 og 6 528.

Udbyttet af det Emdenske Fiskeriselskabs Virksomhed var nærlig det samme som i 1888, nemlig 13 443 Tønder, idet alle dets 17 Fartøier gjorde fire Reiser. Salget var dog ikke tilfredsstillende, da Prisen pr. Tønde blev i Gjennemsnit M. 2.17 lavere end i det næstforegaaende Aar (M. 25.97 mod M. 28.14). Selskabet beholdt sin Subvention af 2 000 M. pr. Fartøi. Den gamle Klage over Produktionsomkostningernes Høide vedblev; men Varen var, saaledes som i de senere Aar har været sædvanligt, af god Kvalitet og omhyggelig pakket, saa at den hvor den kjendes sættes ved Siden af den bedste hollandske og vel endog tildels foretrækkes for denne, hvilken den idethele med Hensyn til Fangsttid og Behandlingsmaade staar nær. Der har været opkastet Spørgsmaal, om man ikke, istedetfor at oplægge Fartøierne om Vinteren, burde benytte dem t. Ex. til Kolje- og Flyndrefangst i Nordsøen eller Sildefangst paa den nyfundne Grund sammesteds eller endog til Deltagelse i Sildefisket ved den svenske Vestkyst; men der er navnlig imod det Sidste indvendt, at den svenske Sild er saa „frygtelig billig“, at Saadan ikke vilde lønne sig med saa kostbare Skibe og Redskaber; Fiskerøggerierne i Emden selv erholde saaledes paa den Tid Sild fra Sverige og fisket af Svenske.

Et andet tysk Fiskeriselskab, etableret i Norden og Norddeich, har ligeledes forsøgt Sildefiskeri i 1889, men uden synderlig Fordel, idet samme har fundet Jernbanefragterne til det Indre af Tydskland for høie og saaledes ikke kan konkurrere med Hollænderne.

Hidførselen af Klipfisk og Tørfisk fra Norge til Hamburg sees at have

været ganske betydelig, nemlig omtrent 99 447 DC.; i 1888 var denne Indførsel 90 305 DC. og i tidligere Aar meget mindre. Den oversøiske Forretning var neppe synderlig større end i 1888; navnlig skal Forsendelsen til La Plata endog paa Grund af de derværende kritiske Forholde være gaaet endel tilbage, hvorimod en væsentlig Forbedring viste sig i Forbindelsen med Italien. Den Mangel paa Dampskibe, som i Høsten 1888 havde foranlediget nogen Standsning i Hidførselen af denne Artikel, fandtes ikke synderlig følelig i 1889; og det fandtes ikke heller fornødent at sende mange Extrakibe. Det antages, at Afladerne i Christiansund og Aalesund ikke have høstet saa stor Fordel som i 1888, da de havde maattet betale Raafisken temmelig dyrt. Prisstillingen her var nemlig lidet eller intet højere for Klipfisk; der betales nemlig gennemsnitlig M. 23 à 24 for 45 Kg. Kistepakning og M. 29 for 58 Kg. Kistepakning.

For Stokfisksens Vedkommende var der nogen, om end ikke heller betydelig Forskjel, idet der nemlig for Lofotenvare betales M. 56 à 58, og for Finmarkvare M. 46--48.

Det paastaaes, at Finmarksfisksens, baade Klipfisksens og Stokfisksens, Kvalitet fordetmeste ikke var saa smuk som i 1888, idet den havde lidt af Sol og Varme, hvorimod det, der hidførtes fra Lofoten, befandtes at være i god Stand. Klipfisk og Tørfisk bliver, som bekjendt, kun lidet Gjenstand for Omsætning i herværende Marked, medens det Allermeste her omlastes til de sydeuropæiske og oversøiske Havne. Den Artikel, som mest omsættes her, nemlig Rødskjær, hovedsagelig Høkerfisk og tildels Vækkerfisk, solgtes her i Begyndelsen af Høsten for lige op til 65 Mark pr. 100 Kilo, men kunde senere neppe naa 45.

Tran. Beholdningen af denne Artikel var ved Aarets Begyndelse 7 000 Tønder brun og 13 000 Tønder blank Vare, saaledes noget mindre end i Begyndelsen af 1888. Priserne som i sidstnævnte Aar havde hævet sig noget, ialfald for den blanke Tran Vedkommende, forbleve temmelig uforandrede i de første Par Maaneder, men steg noget i den første Del af Marts i Anledning af Efterretningen om et utilfredsstillende Lofotfiske, saa at her betales indtil 38 Mark for brun og 50 for blanke Sorter, samt 80 for Damptran i Bliktønder og 55—58 for raa Medicintran. Dog bleve nærmere henimod Vaaren Underretningerne bedre; og efterat først Damptranen var begyndt at falde, bleve i April og Mai ogsaa de andre Sorter revne med ifølge det store Fiskeindsig i Finmarken. Brun Tran sank efterhaanden lige ned til 28 og blank til 34 à 38 Mark, samt Damptran indtil 45 à 46. Grunden til denne sidste Fald laa vistnok i en væsentlig Grad i Overproduktion, medens de andre Sorters nedadgaaende Konjunktur antageligen stod i Forbindelse med trængende og særdeles billige Anbud fra Finmarken. Da man i August erfarede det mindre heldige Resultat af Sælfangsten ved Grønland, blev Markedet igjen noget fastere ialfald for de gode blanke Sorters Vedkommende, og disse gik i den seneste Del af Aaret op til 40 Mark, medens raa Medicintran naaede op til 44 og Damptran til 53. Sæltranen selv blev i Begyndelsen af Høsten solgt til omtrent 37 à 38 M., og senere gik Prisen langsomt op til 41 à 42. Endel deraf kom fra Tromsø, som nu leverer god klaret Vare; men adskilligt formodes at være holdt tilbage i Haab om at Artikelen vilde stige mere; den har dog stærke Konkurrenter i den billige og gode blanke Torsketran, Seitræn og Haakjeringtran. Med Spæk kom her kun et Dampskib.

Indførselen af Tran idethele var meget betydelig og er anslaaet til 85 000 Tdr., hvoraf 25 000 brun og 49 000 blank, 6 000 Damptran og 5 000

raa Medicintran; i 1888 hidførtes resp. 25 000, 32 000, 5 000 og 3 000 Tdr. af de nævnte Sorter, altsaa tilsammen 65 000. Af brun Tran var Forraadet her ved Aarets Udgang 8 500, af blank 10 500, af Damptran og raa Medicintran resp. 1 000 og 500 (ved Aarets Begyndelse 750 og 250).

Den aldeles overveiende Del af Indførselen af Tran var norsk; Konsumen af samme var idethele god og Omsætningen livlig; det anerkjendes, at der er gjort betydelige Fremskridt i Varens Behandling og Klaring, navnlig i Hammerfest og Tromsø. Naar Priserne dog ikke stillede sig høiere, formenes Grunden at være mindre at søge i stor Indførsel fra andre Lande — thi en saadan skal ikke have fundet Sted hverken fra England eller Amerika — end i Konkurrencen med Mineralolier samt andre Olier og Fedtsubstanter, som man nu har lært at ekstrahere af allehaande Affald.

Blandt fremmede Transorter, som her fandt Søgning, var den hvide Newfoundlandtran, som var i jevnlig Stigen og ved Aarets Udgang endog noteredes 56 à 57 Mk. i store Fade og saaledes endog høiere end norsk Damptran; den benyttes meget til tekniske Øiemed og skal egne sig i enkelte Retninger bedre hertil end andre Transorter. Forhen benyttedes den ogsaa ikke sjelden til Forfalskning af norsk Damptran.

Af spansk Sardinolie er ligeledes hidført endel, og formentlig mer end i 1888; men ogsaa af norsk Sildetran, som dermed vil kunne konkurrere, naar man har naaet frem til en fuldkommere Afklaring end hidtil har været almindeligt, skal Tilførselen have været større end tidligere. Af Japantran kom kun lidet.

Af Is hidførtes kun ubetydeligt; og man havde vel endog i Begyndelsen af Aaret, da Vinteren var temmelig gunstig for Opsamling af ret god Is i Hamburgs umiddelbare Nærhed, troet aldeles at kunne undvære Indførsel af denne Artikel. Der indtraadte imidlertid vedholdende mildt Veir i Foraaet, hvorved Forbruget her steg til et for den Aarstid usædvanlig Høide; og dette foranledigede endel Tilførsel fra Norge til Hamburg og Altona, til hvilken sidste Stad kom fire Fartøier dermed. Aktieselskabet Hamburger Eiswerke's Direktion, som ifølge egen Forklaring anvendte 40 000 Mk. herpaa, solgte igjen denne Is med god Fordel, og gav sine Aktionærer $12\frac{1}{2}$ % Dividende; for 1888 var Dividenden $7\frac{1}{2}$ %. Selskabet har med Besidderen af Quickborner Sø afsluttet en Isleverancekontrakt for 14 Aar, hvorefter det lover sig god Fordel. Fra Gestemünde forsikres, at man der ofte har vanskeligt for at skaffe sig den for Fiskeriet, navnlig for Fiskerdampskibene fornødne Is; i tidligere Aar med milde Vintre hentede man det fornødne fra Norge, hvorimod man nu oftere benytter Kunstis. Nyligen har man der sat en stor Eng under Vand fra en artesisk Brønd, og naar Isen naaede en Tykkelse af 15—20 Cm., har man opskaaret den og bragt Stykkerne ind i de store Ishuse. Den her ved Hamburg i Vinteren 1888—89 indsamlede Naturis havestilste i betydelige Masser, men er for en stor Del ret tynd, formentlig neppe 10 Cm. tyk; og det tør nok ventes, at Indførsel vil behøves ud paa Sommeren. Herværende Bryggerier have i 1888 fortsat med at anskaffe sig Ismaskiner, Lindes System.

Skind og Huder. Over Forretningen i disse Artikler har man i flere Aar klaget som utilfredsstillende for de fleste Sorters Vedkommende; men man erkjender, at Tilstanden i 1889 har været bedre, idet de fleste af disse Artikler disponeredes med temmelig Lethed. Med Hensyn til Kalveskind var det dog, ligesom i det næstforegaaende Aar, Tilfældet, at den større, tykke og tunge Vare ikke meget efterspurgtes, og derfor i Regelen fandt kun slæbende Afsætning, naar ikke Eierne viste stor Imødekommenhed.

Imidlertid kom derigjennem adskillige Salg istand. Priserne paa svenske Kalveskind stillede sig tildels endog under hvad der var betalt i 1888. Derimod fandt gode, lette, deriblandt norske, Skind til sine Tider og navnlig i de første Maaneder fordelagtigt Marked her, og ret betydelige Poster afsattes; rigtignok formindskedes Søgningen og Priserne gik noget ned senere hen, og det uagtet Tilførselen var mindre end i det foregaaende Aar. Blandt de lette og her yndede Skind vare mange fra Finland, men for disse, saavel som for russisk Vare, opstilledes paa Grund af høje Priser i Hjemlandene saadanne Fordringer, at Kjøbelysten her kun sent indtraadte og idethele ikke blev saa livlig som i 1888. Paa Gjedeskind vare Priserne allerede i 1888 gaaede ned, og ifølge deraf var der ogsaa i 1889 en ikke ubetydelig Afsætning af denne Artikel. Vistnok gjaldt dette fornemmeligen om indenlandske og russiske Sorter, medens de nordiske, for hvilke begjæredes noget mere end for hine, kun langsomt kunde rømmes; imod Aarets Slutning var dog Tendensen idethele opadgaaende. Den gode Konjunktur for Kidskind, som havde vist sig i 1888, holdt sig ogsaa i Almindelighed igjennem forrige Aar; og Afsætningen var temmelig rask. — Af Faareskind fandt især lette for Glacélæder passende Vare rask Afsætning. I tyske Faareskind udviklede sig her en livlig Omsætning og til stigende Priser; idet her nemlig paa Grund af Forbudet i England mod Indførsel af levende Dyr slagtedes en Mængde Faar, hvis Kjød sendtes derhen. Priserne paa syd-amerikanske Lammeskind stege betydeligt, idet Tilførselen fra La Plata blev endnu ringere end den havde været i 1888. Stigningen kom ogsaa tildels europæiske for Glacélæderfabrikationen tjenlige Sorter, dog fornemmeligen spanske og italienske, tilgode.

I Bukkeskind var, saaledes som overhovedet i de senere Aar, Omsætningen her kun ubetydelig. Forbruget af denne Artikel paastaaes overhovedet at være blevet mindre end i tidligere Tid; og Konsumenterne forsyne sig ialfald væsentligen ikke over Hamburg.

For Rensdyrskind var Søgningen ligesom i den seneste Del af 1888 ret god, og Priserne stillede sig i Almindelighed lidt højere end da, tildels endog saa høit, at derved indvirkedes slappende paa Afsætningen; endel Forraad bleve saaledes tilovers ved Aarets Udgang, uagtet Tilførselen i det Hele ikke havde været betydelig, hverken fra Sverige eller Norge; fra første Land kom til Hamburg omtrent 205 og fra det andet 201 DC.; i 1888 havde den været fra Norge 147 og fra Sverige ganske lidet.

Af saltede Sælhundskind kom, ligesom i de to nærmest foregaaende Aar, et meget ringe Kvantum fra Norge eller Grønlandshavet; hvorimod der fra Archangel hidbragtes større Partier; fra Priserne af 1888 fandt nogen Nedgang Sted. Hvidfiskehuder, som i 1888 var sunkne i Pris, vedbleve at staa lavt, uagtet Indførselen var ubetydelig, og Salget gik temmelig rask. Af Hvalroshuder kom lidet eller intet, uagtet her var nogen Efterspørgsel.

I oversøiske Huder var Omsætningen omtrent ligesaa livlig som i 1888, eller vel endog noget større; ogsaa var Indførselen meget betydelig, nemlig omtrent 1 666 000 Stk. og 16 000 Baller. Det hamburgske Marked for denne Artikel forsikres at overgaa alle andre ved sin Mangesidighed; og den hyppige direkte Forbindelse med Sydamerika kommer det selvfølgelig i høi Grad tilgode. Konsumenterne kunde i hele Importsæsonen dække sit Behov til billige Priser, tildels endog meget lavere end i det næstforegaaende Aar, medens ogsaa Læderpriserne vare meget nede, ialfald for de ringere Sorters Vedkommende.

I Aarets Begyndelse vare Priserne paa Salthuder endog ganske usæd-

vanlig lave, undtagen tildels for svære Oxehuder, af hvilke Forraadet i Europa da var temmelig ringe; og senere i Aaret var der idethele ikke megen Forandring heri. For Rio Grande salte Huder, af hvilke det hamburgske Marked omtrent optog Halvdelen af den hele Produktion, aabnede Priserne i Januar til $4\frac{1}{2}$ og $4\frac{5}{8}$ d for svær Vare, hævdede sig i Begyndelsen af Marts til $4\frac{3}{4}$ à $4\frac{13}{16}$ d og holdt sig i det Væsentlige paa denne Basis, indtil i September Værdien for langhaaret Gods gik tilbage til $4\frac{1}{2}$ d og senere endog lidt derunder. Ved Aarets Udgang noteredes dog svære Rio Grande Oxehuder igjen $4\frac{1}{2}$ d, og lettere saadanne 4 d. River Plate Oxehuder stode en Tidlang temmelig høit; og det samme var henimod Aarets Udgang for en Del Tilfældet med Rio Janeiro.

For saltede Hestehuder, hvis Produktion ved Platafloden vedvarende formindskes, bleve ret høie Priser bevilgede; i Slutningen af Juli naaede de sit Høidepunkt, M. 16.50.

Tørre saltede Brasilsorter gik fra Slutningen af Mai til Slutningen af Oktober ned omtrent 6 à 8 pCt.; Ceara Huderne vel endog mere paa Grund af mindre god Kvalitet. Tørre Rio Grande, som indførtes i meget store Masser, sank omtrent 14 pCt. og gik saaledes ned til ganske usædvanlig lave Priser; af tørre La Plata indførtes derimod kun lidet og af middelmaadig Kvalitet, ogsaa stode de i ringe Pris. I China-, Japan- og afrikanske Huder var Forretningen mere ubetydelig end i tidligere Aar; ogsaa for disse gik Priserne ned.

Ved Udgangen af 1888 fandtes her paa Lager kun omtrent 42 000 Stk. oversøiske Huder, ved Udgangen af 1889 noget mere, nemlig 51 000 Stk.

Spiritusforretningen led for en stor Del af Aaret under Trykket af de samme Vanskeligheder som i 1888; og Indførselen, som allerede da var ringere end i de næstforegaaende Aar, viste yderligere Nedgang. I 1888 hidførtes omtrent 98 000 Fade, hvoraf 16 000 transiterede, i 1889 kom kun 79 700, hvoraf transiterede 6 300. I 1887 var hidført omtrent 120 000 og i 1886 146 000. Af ovennævnte 79 700 Fade forklares 19 607 at have været tydsk Produkt, saa at kun omtrent 60 000 Fade vare af udenlandsk Oprindelse. De i min forrige Aarsberetning omhandlede Forhaabninger om snarlig Forandring i den af Spanien i 1888 vedtagne Konsumskatlovgivning, ifølge hvilken der opkrævedes en Alkoholkonsumskat af 75 P.tas pr. Hktl., forbleve i Aarets første Maaneder ret usikre; og saa længe som det forblev tvivlsomt, hvilke af de stridende Interesser, som gjorde sig gjældende inden den spanske Legislatur, vilde blive de seirende, holdt man sig her temmelig tilbage fra det derværende for den tydske Sprit saa særdeles vigtige Marked, saa meget mere som Lagrene dersteds vidstes at være temmelig betydelige i Forhold til Behovet, tildels paa Grund af de svenske Konsignationer fra 1888. Kun i Februar rørte Spekulationen sig noget. Forhandlinger fandt Sted mellem den tydske og den spanske Regjering; og Resultatet deraf blev Udkast til Bestemmelser, der forelagdes Cortes og inden samme henvistes til en Komité. Dennes Indstilling blev færdig i April og gik ud paa, at al i Handelen kommende Brændevin skulde bære en Konsumskat af kun 25 P.tas, medens den gjældende Indførselstold $21\frac{1}{10}$ P.tas skulde bibeholdes, dog med Forbehold at Brændevin fra de spanske Kolonier skulde være fri derfor. Mod denne sidste Begunstigelse blev af den tydske Regjering gjort Indsigelse, og slutteligen bortfaldt den, hvorimod Brændevin beredt af Vindruerester etc. forblev afgiftsfri. Bygget paa disse Grundsætninger kom Loven istand og gjordes gjældende fra 1ste Juli. Derved udvidedes i betydelig Grad det spanske Marked for den tydske Spritexport, og denne blev,

fordi Lagerne dersteds da vare temmelig reducerede, medens de her endnu vare rigeligen forsynede, temmelig livlig, ialfald til ud i November. Ogsaa bleve betydelige Kvantiteter exporterede til andre Lande, og derhos blev Afsetningen til det tyske Indland noget stærkere end forhen; der, saavel som paa det spanske og andre Markeder, havde dog Hamburg skarp Konkurrence at bestaa med preussiske Fabriker, som tildels fik Raaproduktet mere billigt.

En Lettelse af de fulde Lagere hersteds fandt Sted i Slutningen af August og Begyndelsen af September, idet Fabriken i Karlshamn her forsynede sig med et ganske betydeligt Kvantum — anslaaet til omtrent 11 000 Fade — fordelmeste Raavare. Derved gjordes et stærkt Indtryk paa det herværende Marked, og dette var antageligen Grunden til en da stedfindende midlertidig Prisstigning. Reguleringsprisen for god raa Potetesspiritus pr. 100 Liter à 100 % inclusive gode Jernbaandsfade noteredes i Januar M. 19⁵/₈ til 20³/₈ og bevægede sig siden ubetydeligen op og ned; laveste Notering indtraf i Februar, nemlig 19³/₈, høieste i September 24⁷/₈; dette fandt Sted den 7de i samme Maaned, efterat der den 20de August var noteret 23¹/₈. Senere gik den igjen strax ned; saaledes var samme den 16de September 23³/₈, altsaa nærvet det Standpunkt, som indehavdes umiddelbart før Indkjøbene fra Karlshamn. I Midten af September hørte man om at der fra Karlshamn var gjort en større Afslutning paa Levering i Vintermaanederne fra Reval, hvilket foranledigede de herværende Fabrikanter til større Tilbageholdenhed ligeoverfor rigelige Anbud især fra Polen. Prisernes Tendens var fra September af til Aarets Udgang i det væsentlige nedadgaende.

Den meste udenlandske Raaspiritus, som kom her, var som sædvanligt fra Rusland; dog var Hidførselen derfra betydeligt mindre end i 1888 paa Grund af at Poteteshøsten der faldt mindre heldig ud, medens Rughøsten ligesom i Tydskland var saadan, at dens Produkt for en stor Del lønnede sig bedre som Brødrugt end for Anvendelse til Spiritus. Fra Sverige skal være hidført 600 Fade, hvoraf 195 over Lübeck og Resten direkte pr. Dampskib; i 1888 kom 1891, hvoraf 30 over Lübeck. Fra Norge var Indførselen næsten ingen, efterat den i 1888 havde bestaaet i 79 Fade. Den nævnte svenske Import bestod væsentlig af ringere Kvaliteter, og opgives at have været fordelmeste fra Karlshamn.

De hamburgske Fabrikanter vare hele Aaret igjennem ret godt beskæftigede, saavel for den indenlandske Konsum, der siden Toldtilslutningen er næsten udelukkende indskrænket til Benyttelse af tysk Material, som ogsaa i ganske anseeligt Forhold ved Forarbeidelse af udenlandsk Raavare for Exporten til oversøiske Pladse og i Aarets anden Halvdel som ovenanført tillige til Spanien.

Ved Aarets Udgang fandtes Forretningsstillingen for Spekulationen temmelig gunstig. Priserne vare idethele lave, og der havdes Udsigt til en livligere Export til Spanien; Forraadene her saavelsom i det Indre af Tydskland vare ikke betydelige; den sidste tyske Poteteshøst var vistnok stor, men Frugten sagdes at være mindre rig paa Stof for Spiritusfabrikation end sædvanlig; betydelig Tilførsel fra Rusland ventedes ikke paa Grund af dets noget mislige Kornhøst og den høie Rubelkurs; og det samme var i det væsentlige Tilfældet med det polske Raaprodukt.

Korn, Smør, Øl. Kornhandelen i Hamburg var i 1889 usædvanlig livlig, ialfald i Aarets sidste Halvdel, efterat her var kommet Efterretning om at Udsigterne for den russiske Høst stillede sig mislige, medens derhos Tydsklands egen Høst syntes at ville blive mindre god. Det udenlandske

Korn hidførtes da, fornemmeligen i Dampskibe fra det sydøstlige Europa i saa kolossale Masser, at man her kom i største Forlegenhed for Lagerplads; meget maatte derfor i lange Tider og til høie Priser opbevares i Fartøier eller med overordentlige Omkostninger sendes til det Indre af Landet. Der udtales Frygt for, at hvis der ikke ret snart sørges for Afhjælpelse, vil Indlandet mer og mer optræde direkte og bemægtige sig Forretningen, saaledes at den gaar tabt for Hamburgs Marked og Varen blot transiterende kommer til at berøre denne Plads. Selv østlige Dele af Tydskland forsynedes fra det sorte Hav over Hamburg, idet en stor Del af det indre Ruslands Høstudbytte paa Grund af særegne Kommunikationsforholde søgte ned til dette Lands sydlige Havne istedetfor til Østersøen og Vestgrænsen.

Rug var, saaledes som fordetmeste har været Tilfældet, den toneangivende Artikel; og det var saaledes især denne Kornsort, som henimod Midten af Aaret blev i overordentlige Kvantiteter ledet hid fra det sorte Hav, Donau, Tyrkiet osv., trods den høie Told; Priserne, som i den første Del af Aaret vare gaaede ned omtr. 10 Mark, steg i den anden Halvdel vedholdende.

For Hvede var Markedet idethele meget mere stille; man beskæftigede sig forsaavidt vel udelukkende med at dække Behovet for Møllerne, som anvendte den indenlandske Vare for Konsumen i Landet og den udenlandske til Æraf at producere Mel for Exporten. Fra Amerika kom i 1889 lidet eller intet Hvede, men det meste fra Rusland. Prisforandringerne i Aarets Løb vare ikke betydelige. Ogsaa i Byg, navnlig i Maltbyg, var Forretningen af ikke betydeligt Omfang, idet nemlig England havde en god Høst baade forsaavidt Kvantitet og Kvalitet angik. Forsendingen derhen var saaledes kun til enkelte Tider af nogen Vigtighed. Paa det tyske Produktionsgebet selv vare Priserne temmelig høie; og da Byghøsten sammesteds ligesom i Østerrig og Ungarn var temmelig ringe i kvantitativ Henseende, gik adskillig for Bryggerier vel skikket russisk og Donauvare til Hamburg samt herover til det Indre af Tydskland. Af russisk Byg som Foderstof indførtes ligeledes ganske betydeligt. Ogsaa i Mais var der livlig Forretning navnlig i Aarets sidste Halvdel paa Grund af de billige Priser i Nordamerika og den forholdsvis moderate tyske Told. Hertil kom, at der fra La Plata importeredes meget deraf i de seneste Maaneder, dog fordetmeste mindre god Vare; fra det sorte Hav og Donau kom derimod kun lidet Mais, idet Prisforholdene dersteds vanskeliggjorde Konkurrencen med det amerikanske Produkt.

Af Havre hidførtes kun lidet, fordetmeste fra Rusland; Priserne for finere Sorter vare dog tildels noget høiere end i det næstforegaaende Aar.

I Slutningen af 1889 noteredes her pr. 1 000 Kg. netto tysk Rug M. 180—190, tysk Hvede M. 190—204, Saalebyg M. 225—250 og tysk Havre M. 168—182.

Med Smørforretningens Gang i 1889 har man idethele ikke været ret tilfreds. Efterat Aaret var begyndt med temmelig faste Priser, saaledes at der den 4de Januar noteredes M. 123 med 8 Kg. Tara, gik Priserne snart temmeligen ned. Vistnok steg de i Løbet af Februar til 130, men sank hurtigen paany; i Slutningen af Marts var høieste Notits M. 104, og April bragte en yderligere Nedgang til 95 omtrent i Midten af Maaneden; efter endel Vaklen noteredes endog 88 i Begyndelsen af Juni. Da indtraadte Kjøbelyst og henimod Slutningen af denne Maaned var Prisen 103 og henimod Slutningen af Juli M. 112; efter nye Bevægelser ned og op kom man den 10de December igjen til M. 123, og ved Aarets Udgang noteredes M. 107.

Meningsforskjellighederne med Hensyn til hvorledes Smørnoteringerne burde foregaa, vedbleve; og Medlemmer af den østholsteinske Meieriforening, som vare misfornøiede med de i Hamburg opnaaede Priser — idet t. Ex. Prisnoteringerne i Kjøbenhavn gennem en Række af Aar have gennemsnitlig staaet adskilligt høiere end i Hamburg — bestemte sig til at gjøre Forsøg med at sælge sit Produkt her ugentlig paa offentlig Auktion; de første Salg, som saaledes foregik, nemlig i December, fandtes ogsaa at give gunstige Resultater.

Forretningen i finlandsk Smør var tilfredsstillende, ialfald forsaavidt angik Vintervare, som solgtes til M. 80—90; ogsaa af galizisk fin frisk Vare afsattes meget til M. 88—95, medens de midlere Kvaliteter forbleve uden Søgning. Amerikansk Smør tilførtes ogsaa i store Kvantiteter og fandt god Afsætning til Priser varierende fra M. 40—70, heri dog ikke Tolden medregnet. Smørtolden er som bekjendt M. 20 pr. 100 Kg.

Man har gjort den Bemærkning, at Hamburgs Smørhandel i Aaret 1889 har vist sig at være blevet emanciperet fra det engelske Marked; medens Priserne der stode lavt, fandt her i flere Maaneder god Afsætning Sted til Indlandet til gode Priser. Vistnok er denne Forandring, ialfald for en Del, foranlediget ved Hamburgs Tilslutning til det tyske Toldgebet.

Af Øl hidførtes i 1889 ifølge den foreløbige Statistik kun ubetydeligt fra Sverige, og fra Norge omtr. 7 352 Hl., tilnærmelsesvis samme Kvantum som i 1888, men dog en Del mindre, og som sædvanligt næsten udelukkende bestemt for fjernere Havne. Den hamburg-altonaiske Bryggevirksomhed vedblev at udvikle sig trods den voxende Konkurrence med andet især bayersk Øl, samt trods de stegne Priser paa dens Raamaterial og andre Fornødenheder og trods endelig en meget brydsom Streik i Mai Maaned, som førte til midlertidig Forstyrrelse og til Lønningsforhøielser. Omsætningen var, vel tildels paa Grund af Industriudstillingen, overmaade betydelig i Forretningsaaret Oktober 1888 til Oktober 1889, endog over 20 % mere end i det næstforegaaende Aar, og et enkelt Bryggeri skal have solgt over 108 000 Hl. Vel saa ikke noget af dem sig istand til at give en Dividende af 16 %, saaledes som for 1887—1888 havde været Tilfældet med det ene; men Dividenderne vare dog ret anseelige for de fleste af dem, som 14, 12½, 12, 10, 8 og 7½ %; og Udsigterne for Fremtiden be fandtes derhos ret gode; thi vel steg paa Grund af Høstens Udfald Byg- og Maltpriserne, men Humleprisen gik ned. Udførselen til Udlandet syntes at være i Stigende; allerede i 1888 udgjorde denne 450 000 DC., hvoraf 237 000 til Sydamerika og Vestindien, samt 31 000 til Japan, i hvilket sidste Land dog nu Bryggeri-Industrien kultiveres med megen Energi af de Indfødte selv saavel som af derværende Tydskere.

Af Kaffe var Indførselen ikke mindre end 102 100 Tons, formentlig større end i noget foregaaende Aar, og omtr. 3²/₁₀ Mill. Kg. betydeligere end i 1888; den skal have udgjort næsten 27 % af den samtlige europæiske Kaffeimport, forsaavidt omtrent det samme Forhold som fandt Sted i 1888. Det har lykkets den hamburgske Handel, i en temmelig fuldstændig Grad at bemægtige sig det tyske Marked med Fortrængsel af udenlandske konkurrerende Pladse, medens den tillige ifølge den fransk-italienske Toldkrig har forstaaet at udvide sine Forbindelser med Italien. Derimod er det gaaet tilbage med Forsyningen herfra af de skandinaviske Markeder, idet disse hovedsageligen forbruge Riokaffe og saaledes mere finde sig hen viste til det londonske Terminmarked, der for denne Kaffesorts Vedkom mende er i vedvarende Fremgang, medens Santoskaffeen her vedbliver at være dominerende.

Af denne Kaffe indførtes $35\frac{9}{10}$ Millioner Kg., af Rio kun $7\frac{9}{10}$; i 1888 kom resp. $33\frac{1}{2}$ og $15\frac{4}{5}$ Millioner. Af de her meget yndede Guatemala og Costarica tilførtes $24\frac{1}{5}$ Millioner Kg., i 1888 $15\frac{3}{4}$. Af Laguayra, Porto Cabello og Curaçao kom over 6 Millioner imod henved 4 i 1888; af Domingo derimod, hvoraf nogle smukke Partier hidbragtes, paa Grund af fransk Konkurrence kun omtr. 5 Millioner mod næsten 7 i 1888. Fra Portorico tilførtes ikke mer end $1\frac{7}{10}$ Millioner, lidet over det Halve af Indførselen i 1888. Ogsaa fra Bahia og Ceara kom kun ubetydeligt, ligesom fra Maracaibo og Sabanilla. Af afrikanske Sorter hidbragtes ogsaa kun ringe Kvantiteter og de solgtes billigt.

I Aarets Begyndelse noteredes reel average Santos her $77\frac{1}{2}$ Pf. pr. Pd., men den steg allerede efter faa Dage betydeligt paa Grund af en Depesche fra Brasilien, gik vel snart derefter igjen noget ned, men havde dog idethele en stigende Retning indtil den i Begyndelsen af Juni naaede 86, og det uagtet ganske betydelige Tilførsler af Kaffe bragtes saavel fra Brasilien som fra Vestindien og Mellemamerika, saa at Forraadet var steget fra omtr. $13\frac{1}{2}$ til $25\frac{1}{2}$ Millioner Kg. Her blev nemlig spekuleret efter en stor Maalestok, og ved Opkjøb af ankommende og udbudte Partier hindredes Nedgang i Priserne, medens der gjordes Regning paa, at Tilførslerne i den senere Del af Aaret vilde stærkt aftage og saaledes Knaphed opstaa. Man var imidlertid uheldig; og i Midten af Jnni, medens endnu betydelig Indførsel fandt Sted, blev det bekjendt, at Haussepartiet saa sig nødt til selv at optræde som Sælger. Der opstod saaledes Deroute; paa enkelte Dage kastedes Prisen 5 Pf. eller mere og ved Slutningen af Maaneden noteredes i Terminmarkedet 15 à 16 Pf. mindre end i dens Begyndelse. Under disse Forholde standsede til sine Tider Forretningen i effektiv Vare ganske. I Begyndelsen af Juli havdes her et Forraad af næsten 28 Millioner Kg.; og Priserne i Terminmarkedet gik ned til $66\frac{1}{2}$; snart vandt dog Markedet igjen nogen Fasthed, idet Indførselen blev mindre; den bedre Stemning fik efterhaanden Overhaand, og i den senere Del af denne Maaned blev ogsaa Forretningen i effektiv Vare paany livlig. Indlandet forsynede sig og rask Afsetning fandt Sted til de daværende forholdsvis billige Priser. Tendensen blev saaledes igjen stigende; i September betaltes 82 for reel ordinær Santos, og eftersom man nærmede sig Decemberterminen, gjorde sig et stærkt Dækningsbehov gjældende. I November bleve saaledes Priserne i Terminmarkedet jevnlig opadgaaende; og da Underretningen om den politiske Omvæltning i Brasilien naaede hid, fik denne Strømning yderligere Fart, idet Huse, som endnu ikke havde dækket sine Engagements for December, bleve ængstelige; den 25de noteredes $88\frac{1}{4}$. Ogsaa for effektiv Vare steg Fordringerne, og Priserne paa reel ordinær Santos stode ved Maanedens Udgang i 86. December Maaned hengik uden særdeles Vanskeligheder; Terminen noteredes den 24de med 85 Pf.; og efterat Forretningen i effektiv Vare Maaneden igjennem havde været slæbende, stillede Prisen for reel ordinær Santos sig ved Aarets Slutning paa 84 Pf.

Priserne paa reel ordinær Ris vare hele Aaret igjennem lidt lavere end for samme Klasse Santos; i Oktober og November var Forskjellen dog ganske ubetydelig, gennemsnitlig kun en Pfennig pr. Pd., ellers lidt mere.

Den Hamburgske Terminforretning har i Aaret 1889 tabt endel af sit tidligere Omfang, fornemmeligen efterat den ovenfor omhandlede Haussepekulation var mislykket. Efter den i Sommer stedfundne Afvikling af samme forringedes Omsætningerne inden Terminmarkedet i høi Grad og en roligere Stemning indtraadte idethele. Nogen naturlig Foranledning til

stærke Prisfluktuationer fandtes egentlig ikke, og der havdes saaledes ingen videre Opfordring til Spekulationer enten à la hausse eller à la baisse.

Ved Aarets Ende var her i Forraad $12\frac{7}{10}$ Millioner Kg., deraf $8\frac{1}{2}$ Millioner Santos; ved Udgangen af 1888 havdes et Forraad af $13\frac{6}{10}$ Millioner, deraf ligeledes $8\frac{1}{2}$ Million Santos.

Hvad angaar Sukkermarkedet, har Aaret 1889 vist en yderligere Fremgang i de siden Begyndelsen af 1888 stedfundne Bestræbelser for igennem Oprettelsen af Terminhandel at tilvende Hamburg en betydelig Stilling inden denne Handelsbranche; at ogsaa virkeligen en anseelig Tilvæxt i Omsætninger har fundet Sted, fremgaar af en Sammenligning mellem hvad der i Varelikvidationskassen bogførtes i Aarene 1888 og 1889; i førstnævnte Aar var det 4 362 500, i sidstnævnte 9 129 500 Sække Raasukker. Ved Siden heraf er det ogsaa lykkets i høj Grad at fremme Forretningen i effektiv Vare, og betydelige Afslutninger fandt Sted med Amerika, England, og Holland, ogsaa med Skandinavien, ved Hamburgske Firmaer, ligesom store Kvantiteter bleve her bragte til Levering og Udslibning. Flere i Sukkerfaget anseede Huse i det Indre af Tydskland besluttede sig ogsaa til her at oprette Filialer for Effektivforretningen. Paa Grund af de overdrevene Spekulationer i Magdeburg og det Krach, som der fandt Sted ifølge et Hausse-Konsortiums mislykkede Operationer vendte mange gode Forbindelser sig fra Markedet sammesteds til Hamburg, som saaledes derved opnaaede adskillig Fordel, om end ogsaa her nogle Tab resulterede deraf. Som bekjendt har Likvidationskassen selv mistet et meget betydeligt Beløb — næsten en Million Mark — som Følge af sine Magdeburgske Engagements og de dermed forbundne Forviklinger.

Ogsaa for raffineret Vare var der i Aarets Løb god Søgning; dog led Forretningen paa La Plata og det vestlige Sydamerika meget ved den franske Konkurrence; denne gjorde sig forresten ogsaa gjældende med Hensyn til Exporten af Raasukkere, foranlediget ved Frankrigs Sukkerlovgivning og dets usædvanlig store Høst.

Med Hensyn til Stennødder vedbliver Hamburg at være det betydeligste og næsten eneste Marked i Europa; ligesom Tilførsler næsten udelukkende, ialfald i Seilfartøier, kom fra Ecuador. Af tyve i Seilskibe afgaaende Ladninger af denne Vare vare de 18 bestemte til Hamburg, de øvrige til Håvre. Tilførselen fra det nævnte Land var saa uforholdsmæssig stor, at Priserne, som allerede tidligere paa Grund af Markedets Overfyldning vare sunkne, gik yderligere ned 20 à 30 pCt.; og de Knapfabrikanter, som ved de lave Noteringer fandt sig foranledigede til at købe, forsynedes saaledes over sit Behov, medens Konsumenten af Fabrikatet neppe forøgede sig, uagtet ogsaa Prisen paa samme gik ned.

Pris paa Penge, Bankforholde. Paa Pengemarkedet stillede Forholdene sig forsaavidt temmelig nær hvad de havde været i 1888, at Pengeoverflod især viste sig i de første Maaneder, hvorimod temmelig Knappe indtraadte og Diskontoen steg henimod Høsten først langsomt og siden ret stærkt, under Paavirkningen af en Mængde Grundinger, Statslaan — sydamerikanske og andre — samt Konversioner, til samme Tid som tillige Handelens og Industriens voksende Behov foranledigede livlige Omsætninger. Den gennemsnitlige Diskonto i aabent Marked var 2.56 pCt., og den gennemsnitlige Lombardrentefod 4.14 pCt., medens Rigsbankens Noteringer gennemsnitligen stillede sig paa resp. 3.67 og 4.17 pCt. Diskontoen og Lombardrenten i aabent Marked var saaledes i Gennemsnit resp. henved $\frac{1}{2}$ og $\frac{4}{5}$ % høiere end i 1888, og der viste sig saaledes omsider en Tendens til Stigning i Pengenes Laaneværdi efter den fleraarige nedadgaaende Bevægelse.

De her stedfundne Grundinger bestode fordetmeste i Omdannelse af ældre bestaaende Privatforetagender til Aktieselskaber i Forbindelse med Planer til igjennem Forøgelse af deres Kapitaler at bevirke en udvidet Virksomhed. Derhos kan blandt de mest fremtrædende Momenter nævnes Opsigelsen fra den preussiske Stats Side af særdeles store Beløb prioriterede Jernbaneobligationer og disses Ombytning mod $3\frac{1}{2}$ % Konsols. Ogsaa krævedes store Summer for Begrundelse af nye Rederier. Tillige udgik ret megen tysk Kapital til andre Lande for Entrepriser, hvis Nytte eller Fordelagtighed i adskillige Tilfælde kunde være underkastet Tvivl og hvorved iallefald Driftsmidlerne i Tydskland selv udsattes for at blive fordyrede.

Under Indflydelsen af den idethele gunstige Forretningstilling var næsten alle Bankernes Virksomhed i forskellige Retninger tilfredsstillende og gav fordelagtige Resultater for Aktionærerne; Aktiernes Kurs gik derimod under Paavirkning af Pengeknapheden ikke fremad for alle.

Dividenden i Norddeutsche Bank blev 12 %; i 1888 havde den været 10, i 1887 $8\frac{1}{2}$ %. Denne Banks Omsætninger saavel i Debet som i Credit vare omtrent 778 Millioner Mark større end i det næstforegaaende Aar, nemlig idethele omtrent 13 389 Millioner; og den opnaaede en Nettogevinst af omtrent 5 764 000 M. (i 1888 4 770 000). Direktionen erklærede i sin Aarsberetning, at alle Bankens Forretningsgrene havde givet større Udbytte end før. Saaledes havde dens Emissionsvirksomhed været særdeles omfangsrig og lønnende. Blandt de større Foretagender, hvori den tilligemed flere andre tyske Banker havde deltaget, omhandles Oprettelsen af den tysk-asiatiske Bank i Berlin med Filial i Shanghai, hvilken i Januar indeværende Aar har aabnet sin Virksomhed i China. Den af nordtyske Bank og Direktionen for Diskontoselskabet i Berlin for et Par Aar siden oprettede brasilianske Bank for Tydskland, med Filial i Rio Janeiro, har opnaaet gunstige Resultater. Ogsaa tog norddeutsche Bank i 1889 væsentlig Del i Oprettelsen af Hammonia Stearinfabrik hersteds med en Nominalkapital af to Millioner Mark. Ved den stadigt vedvarende Udvidelse af Forretningerne i Forbindelse med den overordentlige Udvikling af den Hamburgske Handel, saavelsom ifølge de i de seneste Aar knyttede fordelagtige oversøiske Forbindelser har man fundet sig foranlediget til at beslutte Bankens Grundkapital forøget fra 45 til 60 Millioner Mark, og ved Agioen paa de nye Aktier tilføres Reservefondet ikke mindre end $7\frac{1}{2}$ Millioner, saa at det stiger fra $4\frac{1}{2}$ til 12 Millioner. Allerede ved Udgangen af 1888 noteredes nordtyske Banks Aktier til den høit opdrevene Kurs af 176; denne opretholdtes ogsaa omtrentlig ved Udgangen af 1889, nemlig $175\frac{1}{2}$ til $175\frac{3}{4}$.

Commerz- og Diskontobank gav $7\frac{1}{2}$ %, altsaa noget nær samme Dividende som for 1888, da den var $7\frac{1}{3}$ %, efter for 1887 at have været 6 %; dens Nettogevinst i 1889 var lidt over $2\frac{1}{4}$ Millioner Mark. Direktionen bemærkede i sin Aarsberetning, at den under sine Operationer havde fundet sig specielt opfordret til Forsigtighed ved de fremtrædende Symptomer paa nogen Overdrivelse paa flere Gebeter af den spekulative Bevægelse. Et af dens Foretagender bestod i at den overtog en Million Mark 4 % 1ste Prioritetsobligationer udstedte af det afrikanske Dampskibsaktieselskab Woermannlinien, ligeledes en Million af det „nordtyske Raffineris“ $4\frac{1}{2}$ % Prioritetsobligationer; ligesom den tilligemed de ledende Firmaer i Magdeburg der grundede en Sukkerlikvidationskasse, hvoraf den lover sig gode Resultater. Af de forskellige Foretagender, hvori Banken allerede tidligere var engageret, nævntes som fremdeles prospererende London and Hanseatic Bank; og Søforsikrings-selskabet „indendeutscher Rhedereiverein“; selv den tidligere saa uheldige

„nordischer Bergungsverein“ opnaaede temmelig gode Resultater, dog uden at afgive nogen Dividende. Commerz- & Diskontobanks Aktier noteredes ved Udgangen af 1888 $132\frac{3}{4}$, ved Udgangen af 1889 135.

Anglo-Deutsche Banks Direktion erklærede sig ligeledes i sin Aarsberetning meget tilfreds med den stedfundne Udvikling af Forholdene. Nettogevinsten havde været omtrent 898 000 Mark; og der kunde saaledes udddeles en Dividende af 8 %, hvilket ligesom Dividenden for 1888, $7\frac{1}{2}$ %, afgav betegnende Vidnesbyrd om den Prosperitet, hvortil dette Institut er naaet frem efter dets tidligere flereaarige Svækkelsestilstand. Det vedblev ligesom tidligere at deltage ikke alene i Laan til Stater og Selskaber, blandt disse sidste det zoologiske Selskab hersteds, af hvis Obligationer det overtog en halv Million Mark, men ogsaa i Finantsoperationer vedkommende forskellige industrielle Foretagender i eller nær Hamburg, saasom til Ex. i en Kapitalforhøjelse for det nys oprettede store Jutespinderi og Væveri. Bankens tidligere Engagements i Berlinske Terrainbesiddelser ere paa det Nærmeste afløste, efterat deraf var fremgaaet ikke mindre end tre forskellige Aktieselskaber, hvoriblandt Byggeselskaberne Moabit og Humboldthain. Anglo-Deutsche Banks Aktier noteredes i Slutningen af 1888 M. 119—120; ved Udgangen af 1889 $117\frac{1}{4}$ — $117\frac{1}{2}$.

Vereinsbanks Dividende gik for 1888, efterat have været $7\frac{1}{2}$ % gennem en Række af Aar, op til $9\frac{1}{2}$ % og blev for 1889 $11\frac{1}{4}$ %. Den stedfindende Bevægelse i Renten afgav det væsentligste Grundlag for dens Indtægter, idet nemlig deraf resulterede en Gevinst af over $1\frac{7}{10}$ Millioner, medens den ogsaa tjente ved en forøget Omsætning af Effekter saavelsom ved sine Emissioner; dens Gevinst- og Tabkonto opviste en Rengevinst af omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill. Mk. Blandt de Forbindelser, som have bragt eller kan komme til at bevirke Tab, nævner Direktionen i sin Aarsberetning Forholdet til Stavanger Kreditbank, i hvis Betalingsindstilling den endnu er engageret for henved 83 000 Mk. efterat have modtaget en Indbetaling af 25 %. Vereinsbanks Aktier noteredes i Slutningen af 1889 $138\frac{1}{2}$, i Slutningen af 1888 $129\frac{1}{2}$.

Wechslerbanks Dividende, som for 1888 havde været usædvanligt høj, nemlig 8 %, gik for 1889 yderligere noget op, nemlig til $8\frac{1}{4}$ %. Den anbragte ringere Midler end forhen i Forskud paa Effekter; derimod anvendte den betydelige Beløb i omfangsrige Reportforretninger; og medens saaledes Indtægten paa Rentekontoen noget formindskedes, blev Provenuet af Fondskontoen forbedret; ogsaa Pengenes større Laaneværdi i Aarets sidste Kvartal kom samme tilgode. Denne Banks Aktier noteredes ved Aarets Udgang M. 123, ved Slutningen af 1888 M. 118.

Maklerbank, hvis Dividende siden Aaret 1886 havde været opadgaaende intil $10\frac{1}{2}$ % for 1888, saa sig ifølge det yderligere Opsving i Børsforretningerne istand til for 1889 at give $14\frac{1}{4}$ %, idet Indtægten saavel paa Courtagekontoen som paa Kontoen for Reporteringer og Renter steg ikke ubetydeligt. Maklerbanks Aktier noteredes ved Aarets Udgang $126\frac{1}{4}$, ved Udgangen af 1888 $122\frac{1}{2}$.

Waaren-Creditanstalt gav en Dividende af $11\frac{1}{4}$ %, istedetfor 10 for 1888 og $8\frac{3}{4}$ for 1887. Blandt de for denne Anstalt særlig gunstige Momenter var at regne den usædvanlig stærke Kornindførsel, ved hvilken dens Medvirkning i væsentlig Grad paakaldtes; ligesom ogsaa dens Pakhusdrift forøgedes ifølge deraf. Aktiernes Kurs var i Slutningeu af 1889 $120\frac{1}{2}$, ved Udgangen af 1888 116.

Ogsaa Volksbank, et Selskab, som er bygget paa Medlemmernes gjensidige Forpligtelser med solidarisk Ansvarlighed, udvidede yderligere sin tidligere Virksomhed; dens Omsætning, som i 1888 steg til $194\frac{1}{2}$ Mill., voxede

i 1889 til 249, hvilket betegnede en ret livlig Forretning, saameget mere som saavel i Indtægt som Udgift de enkelte Beløb for det meste kun ere smaa. Den i Aarets sidste Kvartal stedfundne Stigning af Rentefoden var for denne Bank mindre velkommen og nødte den til paa visse Gebeter ligeledes at fordre mer end forhen. Dividenden blev 9 %, saaledes den samme som i det for Volksbank særdeles gunstige Aar 1888. Som en for denne Bank væsentlig Begivenhed i Løbet af 1889 kan bemærkes, at den flyttede ind i sit nye prægtige og med ildfaste Hvælvinger forsynede Lokale.

Hamburgs Hypothekbank gav en Dividende af 8 %, hvilket var en % mer end i de to nærmest foregaaende Aar. I Slutningen af 1889 besad denne Bank Hypoteker til et Beløb af omtrent 143 Mill. Mk., idet en Forøgelse af $27\frac{1}{2}$ Mill. havde fundet Sted i Aarets Løb. For de Summer, der udlaautes i de tre første Kvartaler, betingedes i Almindelighed en Rente af $4\frac{1}{6}$ %, hvorimod der henimod Slutningen af Aaret var en Stigning indtil $4\frac{1}{2}$ %. Denne Banks Aktier noteredes i Slutningen af 1889 130, ved Udgangen af 1888 124.

Rigsbanken, som vistnok har sit Hovedsæde i Berlin, men til hvis Filial hersteds den gamle Hamburger Bank i sin Tid omdannedes, gav for 1889 en Dividende af 7 %, imod $5\frac{2}{5}$ for 1888 og $6\frac{2}{10}$ for 1887. Spørgsmaalet, om Riget skulde benytte den for samme i Bankloven af 14de Marts 1875 forbeholdte Ret til den 1ste Januar 1891 enten at ophæve denne Bank eller indløse alle Rigsbankandele for deres Navneverdi, blev som bekjendt ikke benyttet, idet man har fundet, at det hidtil bestaaende System har virket heldigt, om det end maaske ikke helt igjennem er kommet de agrariske Interesser ligesaameget som de kommercielle tilgode. Denne Stemning fik ogsaa Udtryk i en af vedkommende Komité inden den tyske Handelstag den 19de November enstemmig fattet Resolution, hvori nemlig erklæredes, at Rigsbanken i sin Indretning og i sin Ledning fuldstændigen havde tilfredsstillet det tyske Forretningslivs Behov. Bankloven af 1875 blev saaledes ved den nye Rigslov af 18de December 1889, hvilken træder i Kraft 1ste Januar 1891, kun forsaavidt modificeret, at der bestemtes en ny Fordeling af Bankens Nettogevinst mellem Andelhaverne, Bankens Reservecfond og Rigs-kassen, navnlig til Bedste for den Sidste. Ogsaa i Aaret 1889 har Rigsbanken haft Leilighed til at godtgjøre den overordentlige Betydning af sin Virksomhed, navnlig som Regulator af Pengemarkedet, der frembød adskillige Vanskeligheder i Anledning af det stærkt fremtraadte Behov af Guld. Heraf udgik betydelige Beløb til Frankrig og andre fremmede Lande, ligesom ogsaa meget blev trukket ind i flere af Indlandets Omsætningskanaler, tildels som Følge af den stedfundne Stigning af Priserne paa mange Artikler.

Rigsbankens Aktier, som ved Udgangen af 1888 stode i en Kurs af 135, noteredes i Slutningen af 1889 $135\frac{1}{2}$.

Offentlige Foranstaltninger m. m. Som det for Hamburg og for det hele Rige betydningsfuldeste i 1889 emanerede Lovarbejde kan man vel betegne Rigsloven af 22de Juni om Invaliditets- og Aldersforsikring, af hvis Indhold jeg indsendte et kort Uddrag den 5te Juli, og som gaar ud paa til en vis Grad at sikre de for Løn arbejdende — omt. 11 Millioner Mennesker — imod Nød, naar de blive gamle eller invalide. Kun efter store Tvivl og megen Dissens naaede man frem til den omsider vedtagne Løsning af den store Opgave; efter den omhyggeligste Behandling fra Regjeringens Side saavel som inden en Rigsdagskommitté bestaaende af 28 Medlemmer, og tillige i Rigsdagens Plenum, blev Loven slutteligen af denne kun vedtagen med 20 Stemmers Majoritet, bestaaende fornemmelig af Pluraliteten inden de

to konservative Partier og det nationalliberale Parti, samt af en Minoritet inden Centrum. Lovens væsentlige Bestemmelser ville først træde ikraft til saadan Tid, som af Keiseren med Forbundsraadet bestemmes; dog gjordes Undtagelse for de Forskrifters Vedkommende, som angaa Oprettelsen af de til Forsikringens Gennemførelse udforderlige Indretninger; disse traadte straks ikraft, og man er følgelig nu allerede siden længere Tid beskæftiget med Forberedelser. Saaledes har det været under Ventilation, hvorvidt de forskellige Forsikringsanstalter, som skulle oprettes, bør helst omfatte større eller mindre Distrikter, og efterat Rigskansleren til Befordring af Simplifikation af Fællesorganisationen samt i Interesse af en billigst mulig Forvaltning og med Hensyn til at Bidragene desto tilforladeligere kunne beregnes, jo større Antallet er af Bidragende, havde anbefalet det første Alternativ, have de tre Hansestæder forenet sig om en fælles saadan. Ligeledes er man bleven enig om, at den skal have sit Sæde i Lübeck, og som Grund herfor er blevet anført, at de fornødne Lokaler der kunne skaffes uden Vanskelighed, ligesom overhovedet denne Stad er et saameget billigere Levested end Hamburg, som ellers ved sin centrale Beliggenhed og sit mangedobbelte Folketal m. v. kunde synes at egne sig bedre for Placeringen af denne Indretning. At Hamburg gik ind derpaa, skede ogsaa tildels i hensynsfuld Betragtning af, at Oberlandesgericht var bleven installeret der og ikke i Søsterstaden, hvor dog den tidligere Oberappellationsret havde resideret.

Medens der som almindelig Betingelse for at kunne erholde Invalid- eller Aldersrente ifølge Loven ialmindelighed udkræves en foregaaende Ventetid, som for den førstnævntes Vedkommende er 30 og for den sidstes 5 Bidragsaar, er der dog i Lovens Overgangsbestemmelser tilstaaet Undtagelse til Fordel for de Forsikrede, som i de første fem Kalenderaar efter Lovens Ikrafttræden blive erhvervsudygtige, men for hvem dog i et helt Bidragsaar de lovlige Bidrag paa Grund af Forsikringspligten have været udrede; thi for dem formindsker sig Ventetiden det Antal Uger, hvori de bevisligen i en vis Tid før Lovens Ikrafttræden befandt sig i et Arbeids- eller Tjenesteforhold, som ifølge Loven vilde begrunde Forsikringspligt, og ligeledes tilstaaes Undtagelse til Fordel for saadanne Forsikrede, som, naar Loven træder ikraft, have fulden det 40de Leveaar og i de umiddelbart før Lovens Ikrafttræden henrundene tre Kalenderaar have idetmindste gennem et Tidsrum af 141 Uger staaet i et Arbeids- eller Tjenesteforhold, som efter Loven begrunder Forsikringspligt. Det er saaledes allerede nu for mange af Interesse at tilveiebringe Beviser for de her antydede Forhold; og indtrængende Opfordringer ere derfor af Autoriteterne i den seneste Tid rettede til disse Personer at sørge herfor.

Den 1ste Mai 1889 udkom en Rigslov om "Erwerbs- und Wirthschafts-genossenschaften", hvilken traadte i Kraft den 1ste Oktober og betegnede et vigtigt Led i Udviklingen af den tyske Ret med Hensyn til Foreninger for Fremme af Erhverv og Industri, saadanne som Forskuds- og Kreditforeninger, Produktionsforeninger, Konsumforeninger, Foreninger for Anskaffelse af Gjenstande for Landbrug eller Haandværksdrift og til deres Benyttelse for fælles Regning, Foreninger for Tilveiebringelse af Boliger osv. Vistnok eksisterede allerede i Aaret 1867, væsentlig ifølge Bestræbelser af Schultze-Delitzsch, en Lovgivning, hvorved der tilstodes dem Rettigheder som juridiske Personer, saa at de kunde sagsøge og sagsøges m. v.; men der blev for Tilfælde af Konkurs forbeholdt Kreditor Ret til at gjøre sit Krav gjældende mod de enkelte Medlemmer, idet man overensstemmende med den preussiske Rets Traditioner fastholdt den Tanke, at Saadant var nødvendigt for at sikre

Foreningerne et fast Grundlag for deres Kredit. Begivenhederne i Syttiaarene viste imidlertid, for hvilke Farer formuende Medlemmer af disse Foreninger kunde blive udsatte ved den uindskrænkede direkte Ansvarlighed, og efterhaanden modnede sig Anskuelserne derhen, at der ondsider henimod Slutningen af Aaret 1888 kunde forelægges Rigsdagen et Udkast, der som ovenanført nu er blevet Lov, og hvorved der aabnedes Adgang for Vedkommende til selv at bestemme, hvorvidt de ville underkaste sig Solidarheftelse eller ikke. Idet den nemlig nævner forskellige Klasser af Foreninger (Genossenschaften), hvis Forholde den vil ordne, tillader den Oprettelsen af tre Arter af saadanne, den ene med uindskrænket Ansvarlighed, medens Medlemmerne af den anden ikke med deres hele Formue hefte ligeoverfor Foreningens Kreditorer for de af denne indgaaede Forpligtelser, men skulle til den selv yde de til deres Tilfredsstillelse fornødne Efterskud; hvorimod inden den tredje Art Foreninger Medlemmernes Ansvar for Foreningens Gjæld forud er indskrænket til en bestemt Sum. Desuden tillades det enhver af disse tre Arter at forvandle sig til en af de andre Arter, hvis den finder Saadant stemmende med sine Interesser.

I Hamburg var den offentlige Interesse vedblivende i særdeles betydelig Grad henvendt paa de i Forbindelse med Toldtilslutningen staaende Anliggender, medens derhos den gjennem flere Maaneder stedfundne vellykkede Industri- og Raaprodukt-Udstilling gav talrige Besøgere Anledning til at iagttage, hvor store og berettigede Forhaabninger der knytte sig til denne Begivenhed ikke alene som befordrende Hamburgs Handel, men ogsaa i høi Grad bidragende til dets Fremvæxt som stort Industricentrum.

Allerede i 1888 havde Erfaringen vist Utilstrækkeligheden af de foretagne, om end i sig selv overordentlige Forbedringer i Havnevæsenet; og i 1889 vedblev en hel Del Ulemper i den Anledning. I næsten alle Retninger fremtraadte et paatrængende Behov for nye Arbeider saavel som Kompletteringer af det Udførte; meget blev ogsaa i denne Retning istandbragt eller forberedt, f. Ex. for at sætte Frihavnslagerhuusselskabet istand til at udvide sine storartede Lokalteter. Allerede i Midten af Aaret bleve de for Adgang til direkte Omladning fra Skibene paa Jernbanen og omvendt foretagne Arbeider paa Syd- og Sydøstsiden af Seilskibshavnen færdige; ligesom det i denne Henseende fornødne Regulativ emanerede; og stor Energi udvikledes forsaavidt muligt at afhjælpe Manglen paa Plads ved Kaierne og paa dækkede Vareskure. Imidlertid vil der endnu udfordres meget Arbeide, førend man i denne Henseende kan naa frem til et tilfredsstillende Forhold; og mange have under Indtrykket af det utilfredsstillende Faktum, at Fartøier oftere nødes til at losse ude paa Strømmen, ment, at allerede nu noget maatte kunne gjøres for at skaffe Kaiplads ved at forkorte Losse- og Ladeterminerne. Ogsaa har den under Kaiforvaltningens Opsyn stedfindende Bedrift været beskyldt for ikke at være organiseret paa den hensigtsmæssigste og expediteste Maade; i hvilken Henseende man har henvist til den Raskhed, der vises paa den Del af de nye Anlæg, der besiddes af det Hamburg-amerikanske Dampskibsaktieselskab. I 1889 har den hamburgske Statsstyrelse bestemt sig til at anvende ikke mindre end 9 Millioner Mark til yderligere Bygning af Skure ved Baakenkaien og Seilskibshavnen foruden de allerede der forhaanden-værende, saavel som til at anbringe saadanne paa Kirchenpanerkaien paa den høire Elbbred tæt nedenfor Elbbroerne, saavel som til andre dermed sammenhængende Foretagender, Anbringelse af Jernbaneskinnegeange og af Dampkraner efter et nyt System med Forsyning af Damp fra en Centralstation m. v.; og alt dette haabes at blive færdigt iaar; ligeledes er en Flodskibshavn under

Arbeide. Desforuden er der nu af Senatet foreslaaet Bevilgelse af omtr. $5\frac{8}{10}$ Millioner Mark til Anbringelse af en stor ny tildels med Kaier forsynet Havn, med to Afdelinger, en for søgaaende Skibe, 170 000 □ m. og en for Flodfartøier 180 000 □ m. imellem Seilskibshavnen og Petroleumhavnen. Frihavnsgæbetet selv er blevet forøget med et ikke ubetydeligt Areal, som skal anvendes til Bebyggelse med Pakhuse.

Flytningen af Petroleumhavnen, hvis Nærhed ved de i Seilskibshavnen og Elben selv tæt sammentrængte Skibe syntes at medføre Fare, har, som ogsaa tidligere af mig indberettet, allerede i længere Tid været omventileret; men i den sidste Tid er man kommen til den Anskuelse, at Brandfaren er mindre patrængende, siden det er blevet mere og mere sædvanligt at lagre Petroleum i Tanks istedetfor i Barrels; man anser nemlig ifølge den Erfaring, som erhvervedes ved den store Brand i Antwerpen, at saadan Lagring giver meget mindre end den tidligere Anledning til Antændelse. Ganske opgivet er dog Planen ikke, blandt andet fordi det dog ikke heller i Fremtiden vil undgaaes altid at have ialfald en Del Petroleum opbevaret i Barrels, ligesom der ogsaa i den nuværende Petroleumhavn findes en Del andre ildsfarlige Stoffe. Saalænge imidlertid Usikkerheden varer med Hensyn til om og naar og hvor en ny Petroleumhavn skal anlægges, har det sine Betæneligheder, i den nuværende at oprette Tanker videre end de, som allerede findes der; og det kan under disse Omstændigheder ikke hindres, at Petroleumshandelen, som i de senere Aar havde faaet et ret anseeligt Omfang i Hamburg, standses i sin Udvikling her eller endog gaar noget tilbage. I 1889 indtraf det endog at Firmaer, som vilde indrette Tankanlæg, maatte her afvises, — vistnok tildels af Grunde, der stode i Forbindelse med Kontraktforholdet til Forpagteren af Petroleumshavneu. I Harburg findes flere Tankanlæg; og Forretningen har vist stærk Tendens til at flytte over derhen fra Hamburg, saa meget mere som ogsaa Varen kan bekvemmere og billigere forsendes derfra til en stor Del af det indre Tyskland. Det er ogsaa i det Foregaaende paavist, at Indførselen derhen af amerikansk Petroleum i 1889 var ganske betydelig.

En eiendommelig Ulempe har foranlediget Klager fra flere Skibsførere og Rederier, nemlig den Omstændighed, at Førerne af op- eller udgaaende Fartøier ved Nattetider blændedes ved de skarpe Straaler af det elektriske Lys fra de langs Havnene beliggende Værfter og industrielle Etablissementer. Der er dog nu truffet Forføjninger til at afhjælpe denne Mislighed; allerede tidligere er saadant skeet fra det Offentliges Side med Hensyn til Kehrwierspidsen, ligesom det ogsaa for længere Tid siden paalagdes de i Havnen ved elektrisk Lys lossende og ladende Dampskibe at anbringe hensigtsmæssige Afblandinger.

De stedfundne saavel som projekterede Arbeider gaa selvfølgeligen ikke alene ud paa at forbedre Forholdene inden Frihavnsgæbetet, men ogsaa i Toldhavnen, og ikke alene for de store fra Søen kommende Skibe, men ogsaa for Flodfartøjerne navnlig den oberelbiske Skibsfart.

Blandt de mange Behov, som endnu tiltrænge Fyldestgjørelse, kan nævnes Trangen til en ny, efter de indtraadte større og fra de tidligere saa høist forskellige Forholde afpasset Havneanordning. En saadan er ogsaa under Arbeide.

Medens Udviklingen af Havnevæsenet i Hamburg har havt og har en rask Fart, er der ogsaa i Altona, efter flere Aars noget langsommere Arbeidsdrift, i den seneste Tid antaget et hurtigere Tempo; og der er saaledes med Bistand af det betydelige Tilskud fra vedkommende Statskasse (idethele 6 Millioner Mark) saavel som igjennem Virksomhed af det Altonaiske Kai- og

Lagerhusselskab dels udført og dels bragt langt frem paa Vei til Udførelse en meget omfattende Forbedring samt tildels Omdannelse af den derværende Havn med Kaier, Skure og Dampkraner. Disse Anlæg komme for en Del ogsaa Hamburgs Handel direkte tilgode, idet her endnu langt fra ikke i tilstrækkelig Grad er sørget for Liggepladse m. m. for saadanne fra Søen komne Skibe, som vel ere destinerede til Hamburg, men ikke ville ind i dets Frihavn. Ingen Del af Altonas Havnegebet er nemlig som bekendt nu udenfor Toldgrænsen.

Med Hensyn til Anlægget af en større Havn i Cuxhaven er det endnu ikke kommet til endelig Bestemmelse videre end at der kan ansees i Principet at være Enighed mellem alle Myndigheder om at en saadan bør anlægges, idet den tidligere tilsynekomne Frygt for at dette lille Sted ved Elbens Munding ved en saadan Havn vilde komme til i nogen Grad at konkurrere med Hamburg og florere paa dets Bekostning, kan ansees bortfaldet, som grundet i antikverede Betragtninger, hvorhos det tillige alsidig anerkjendes, at allerede Hensynet til den under Bygning værende Nordøstersøkanal absolut kræver Indretningen idetmindste af en Tilflugtshavn. Kystbefæstningerne og andre militære Foranstaltninger ved Cuxhaven til Beskyttelse af Elbens Udløb ere fortsatte med Energi; og Forterne med deres Bestykninger have naaet en formidabel Styrke.

Ogsaa i Harburg paatænkes betydelige Havnearbejder, Planer dertil ere af Statsregjeringen bifaldte og forelagte den preussiske Landdag. Man haaber, at naar disse komme istand, ville de hidtil ikke sjældne Differentser mellem Skippere og Ladningsmodtagere angaaende Liggedagspenge lettere kunne undgaaes. Medens man der har grundet store Forhaabninger paa Havneudvidelsen, lover man sig ogsaa meget af den nylig stedfundne Overgang af Jernbanen mellem Harburg og Cuxhaven fra et Privatselskabs Hænder i den preussiske Stats Besiddelse.

Af Interesse for den fremtidige Udvikling af Hamburgs Forbindelser vare Forhandlingerne angaaende Anlæg af en Jernbane mellem Cuxhaven og Geestemünde, hvoraf er resulteret et Hamburg-Preussisk Statsforedrag i Januar indeværende Aar; ifølge dette vil Banen blive bygget af Staten Preussen og blive dens Eiendom. Derimod sees ikke de allerede gjennem et længere Tidsrum stedfundne Forhandlinger med samme Stat om Jernbanevæsenets Forbedring i Hamburg selv at have endnu ført til et tilfredsstillende Resultat; dets nu bestaaende Etablissementer og Indretninger ere utilstrækkelige for den voxende Trafik. Blandt andet erkjendes der at være et stærkt Behov for en Centralstation for Persontrafikken og for at de talrige Niveauovergange over meget frekventerede Gader maa blive afskaffede. Forholdene befindes at være meget komplicerede og Sagen er idethele ret vanskelig; man venter dog med Sikkerhed, saavel som med en vis Utaalmodighed paa at en endelig Plan maa blive vedtagen og det omfattende Arbejde begynde.

I Forbindelserne med Norden indtraadte i 1889 forsaavidt en Tilbagegang, som den jyske Statsbane i Juni Maaned indstillede sine Nathurtigtog mellem Wamdrup og Frederikshavn, hvoraf resulterede, at ogsaa Tilslutningstoget Wamdrup-Flensburg bortfaldt. Man beklagede dette her i høi Grad, idet derved foranledigedes Forsinkelse af Posten fra Jylland, medens ogsaa indel af Personbefordringen fra Sverige og Norge lededes over paa andre Linier og saaledes kom til ikke at berøre Hamburg. Det herværende Handelskammer har meget interesseret sig for at opnaa Fornyelse af det tidligere Forhold.

Sidste Aars Foraar blev man foruroliget ved en Efterretning om, at der fra Kiel arbejdedes paa at foranledige Rigsstyrelsen til at udelukke nogle

fremmede og deriblandt de svenske og norske, Fartøier fra den tyske Kystskibsfart, ialfald saaledes, at det skulde formenes dem at gaa fra Nordsøhavne til Østersøhavne og omvendt. I Hamburgske Rederikredse erklærede man sig imidlertid med Bestemthed derimod, ligesom ogsaa Handelskammeret aldeles fraraadede Saadant, idet der ikke i den tyske Kystskibsfarts Forholde fandtes nogen rimelig Grund til paa saadan Maade at bekjæmpe den udenlandske Konkurrence, hvorhos det var antageligt, at eventuelle Repressalier vilde tilføie de tyske Skibsfartsinteresser stor Skade. Rigsregjeringen lod ogsaa Sagen falde.

Det udenfor Altona beliggende, men umiddelbart dertil grændsende Ottensen havde førend Altonas og Hamburgs Tilslutning til det tyske Toldgebet udviklet sig til en ret blomstrende Fabrikstad, idet ingen Toldlinie skilte samme fra det indre Tydskland; men efter Toldtilslutningen fandtes ikke længer tilstrækkelig Grund for dets Særeksistens; og begge Stæder forenedes derfor om at slutte sig sammen i en fælles Kommune, hvilket ogsaa bifaldtes af vedkommende høiere Autoriteter; denne Forening traadte i Virksomhed i Juli Maaned 1889. Jeg har antaget, at Ottensen ved denne Forandring er blevet en Del af det Hamburgske Konsulatdistrikt og altsaa ogsaa i denne Henseende er nu i samme Stilling som Altona.

Antallet af de i dette Konsulatdistrikt med Penge eller frit Ophold og tildels med fri Hjemreise Understøttede var i Aarets Løb 121, deraf 30 Sømænd af svensk, 81 af norsk, 3 af britisk og 1 af finsk Nationalitet, samt 3 svenske og ligeledes 3 norske Ikke-Søfarende. Understøttelsernes Beløb var idethele omtrent 3 076 Mark, hvori dog ikke indgik Udgift for Transport herfra til Norge og kun en Del af Transporten til Sverige. Matrikelattester eller Bevidnelser om Nationalitet udstedtes for 660 Svenske og 230 Norske; i 1888 var disse Tal resp. 394 og 150. Blandt de hidkomne Svenske vare endel Skibstømmermænd samt Pottemagerarbeidere (Kakkelovnsarbeidere), hvilke engageredes paa deres Hjemsteder og hidførtes i Anledning af herværende Streiker. De modtoges med Uvillie af de Streikende, og adskillige af dem vendte meget hurtigt tilbage.

Til Opretholdelsen af den skandinaviske Gudstjeneste hersteds indkom paa dette Konsulatkontor i Gaver Mk. 658.60. Det skandinaviske Sømandshjem fortsatte sin Virksomhed, skjøndt under mindre heldige økonomiske Vilkaar. Endel herværende Norske sluttete sig sammen til en selskabelig Forening, der synes at være i Fremgang.

Den 6te Juli 1889 var i Hamburg en sjelden Fest, idet den hamburgske Borgemester, Dr. jur. Petersen, som igjennem en mangeaarig udmærket offentlig Virksomhed er bleven Gjenstand for ubetinget Høiagtelse og Veneration fra alle Sider, da feirede sin 80aarige Fødselsdag. Han er som bekjendt Bestyrer af de hamburgske udenlandske Anliggender; og alle herværende diplomatiske og konsulariske Repræsentanter for andre Stater forenede sig om at offerere ham en Æresgave.

Indførsel tilsøs af nogle Artikler fra Norge til Hamburg i Aaret 1889 var: Frisk Frugt 900 Kg., Værdi M. 310, Sprit 114 Hl., M. 1 320, Liqueur og andre Brændevine 85 Hl., M. 11 360, Øl 7 352 Hl., M. 423 070, Karve 1 144 Kg., M. 46 560, Klid 3 685 Kg., M. 36 270, Sild, saltede 56 000 Tdr., M. 970 540, Ansjos 1 521 Kg., M. 111 440, Fisk, tilberedede 1 248 Kg., M. 92 670, Fisk, tørrede 99 447 Kg., M. 4 752 730, Fisk, fersk 5 885 Kg., M. 348 820, Hummer 61 Kg., M. 15 030, Vildt og Fugl 95 Kg., M. 10 710, Planker, Bord etc. 126 469, M. 587 310, Stav 1 780, M. 5 450, Sand-, Granit- og Brolægningsten 196 842 Kg., M. 487 830, Jod og

Jodkalium 77 Kg., M. 216 240, Kalk, Phosphor, Miner 39 713 Kg., M. 290 830, Is 6 500 Kg., M. 6 500, Guld- og Sølvertz 3 782 Kg., M. 112 550, Kobolt- og Nickelertz 752 Kg., M. 127 620, Skrabjern 689 Kg., M. 7 420, Kant- og Vinkeljern 10 Kg., M. 960, Stang- og Smedejern 2 358 Kg., M. 59 050, Staal 194 Kg., M. 11 110, Guld- og Sølvaffald 49 Kg., M. 6 890, Nikkel 130 Kg., M. 48 100, Staaltraad 12 Kg., M. 2 760, Oxehuder, saltede 225 Kg., M. 19 180, Kalveskind 987 Kg., M. 235 820, Faar- og Gjedeskind 241 Kg., M. 67 650, Rensdyrskind 201 Kg., M. 47 400, Pelsskind 66 Kg., M. 122 120, Pelsværk, færdigt 11 Kg., M. 12 360, Hvalfiskbarder 171 Kg., M. 35 380, Fiskeguano 38 058 Kg., M. 575 880, Sengefjær 12 Kg., M. 21 710, Lim 431 Kg., M. 34 380, Tran 57 031 Tdr., M. 2 419 600, Europæiske finere Træsorter 7 848 Kg., M. 99 470, Træmasse 6 095 Kg., M. 110 140, Klude 988 Kg., M. 19 150, Kork 8 980 Mille, M. 28 860, Trævarer 334 Kg., M. 14 610, Papir 15 462 Kg., M. 395 690, Hulglasvarer 117 Kg., M. 2 020, Jernspiger 5 799 Kg., M. 270 980, Jernvarer 309 Kg., M. 20 080, Maskiner 462 Kg., M. 51 320, Fyrstikker 7 204 Kg., M. 436 820, Total 13 832 070.

Konsulatafgifter. Af norske Fartøier: Ved Hovedstationen Kr. 9 114.70, ved Vicekonsulsstationerne Kr. 1 169.47, hvoraf tilfaldt Konsulen Kr. 584.74. Af svenske Fartøier ved Hvst. Kr. 1 907.13, ved Vicekst. 267.59, hvoraf tilfaldt Konsulen Kr. 133.79. Ialt tilfaldt Konsulen Kr. 11 739.39. Expeditions-afgifter: Af norske Expeditioner Kr. 2 071.49, af svenske Kr. 1 150.83, af fælles Kr. 4, ialt Kr. 3 226.32.

Munch Ræder.

London.

Skibsfarten i 1889.

Norske Fartøier.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragt i £.	
	Antal.	Seilskibe. Tons.	Antal.	Dampskibe Tons.	Antal.	Seilskibe. Tons.	Antal.	Damp- skibe.	Antal.	Tons.	Seilskibe.	Dampskibe.
I. Ankomne:												
Fra Norge til Hovedstationen	306	112 552	110	44 640	-	-	-	-	416	157 192	66 987	33 115
" Norge til Vicekonsulstationerne	1 649	429 313	296	126 918	60	21 195	72	50 237	2 077	627 663	279 588	51 038
" andre Lande til Hovedstationen	387	216 806	28	16 337	5	1 623	1	387	421	235 153	263 116	18 720
" andre Lande til Vicekonsulstationerne	1 329	580 647	204	87 295	696	346 009	331	165 360	2 560	1 179 311	803 718	76 432
Ialt	3 671	1 339 318	638	175 190	761	368 827	404	215 984	5 474	2 199 319	1 413 409	179 305
II. Afgaaede:												
Til Norge fra Hovedstationen	5	2 240	3	646	362	151 760	54	21 809	424	176 455	592	200
" Norge fra Vicekonsulstationerne	716	162 487	386	168 572	624	183 553	75	25 647	1 801	540 259	65 383	33 358
" andre Lande fra Hovedstationen	83	37 686	12	6 023	262	147 727	74	34 559	431	225 995	65 688	3 030
" andre Lande fra Vicekonsulstationerne	1 721	743 276	311	186 530	765	331 457	144	62 562	2 941	1 323 825	1 308 992	55 771
Ialt	2 525	945 689	712	361 771	2 013	814 497	347	144 577	5 597	2 266 534	1 440 655	97 359

Af svenske Skibe ankom 2 053, drægtige 936 506 Tons, hvoraf Dampskibe 989, drægtige 638 027 Tons. Samlet Bruttofragt £ 806 861.

Summarisk Opgave over den norske Skibsfart paa Londons Generalkonsulatdistrikt i 1889.

	Antal.	Tons.	Konsulatafgifter.			Brutto- fragter.
			£	sh.	d	£
A. Ankomne for at losse eller lade:						
1. fra Norge med Last	2 361	713 423	-	-	-	430 728
- — i Ballast	132	71 432	-	-	-	-
2. fra Sverige med Last	564	214 313	-	-	-	190 993
- — i Ballast	4	1 517	-	-	-	-
3. fra andre Lande med Last	1 384	686 772	-	-	-	970 993
- — — i Ballast	1 029	511 862	-	-	-	-
Tilssammen ankomne	5 474	2 199 319	-	-	-	1 592 714
deraf Dampskibe 1 047, drægtige 492 797 Reg. Tons.						
Overliggende fra 1888	204	101 545	-	-	-	-
Indkjøbte for norsk Regning	101	70 299	-	-	-	-
Sum	5 779	2 371 163	-	-	-	-
B. Afgaaede efter at have losset eller ladet:						
1. til Norge med Last	1 110	333 945	-	-	-	104 533
- — i Ballast	1 115	382 769	-	-	-	-
2. til Sverige med Last	251	77 338	-	-	-	32 642
- — i Ballast	252	109 115	-	-	-	-
3. til andre Lande med Last	1 876	896 177	-	-	-	1 400 839
- — — i Ballast	993	467 190	-	-	-	-
Tilssammen afgaaede	5 597	2 266 534	7 465	19	4	1 538 014
deraf Dampskibe 1 059, drægtige . 506 348 Reg. Tons.						
Overliggende til 1890	174	101 801	-	-	-	-
Solgte til Udlandet	8	2 828	8	4	10	-
Sum	5 779	2 371 163	7 474	4	2	-
C. Fartøier, der have anløbet Distriktets Havne blot for at reparere eller erholde Ordre						
	424	158 471	-	-	-	-

Følgende Zifre udvise Omfanget af Norges Skibsfart paa Londons Generalkonsulatdistrikt under Aaret 1889 sammenlignet med i 1888.

	1888.		1889.		Forøgelse.		Formindskelse.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Ankomne Fartøier:								
Med Last	3 789	1 403 872	4 309	1 614 508	520	210 686	-	-
I Ballast	1 111	536 274	1 165	584 811	54	48 587	-	-
Tilsammen	4 900	1 940 146	5 474	2 199 319	574	259 173	-	-
Afgaaede Fartøier:								
Med Last	2 888	1 137 648	3 237	1 307 460	349	169 812	-	-
I Ballast	1 970	798 697	2 360	959 074	390	160 377	-	-
Tilsammen	4 858	1 936 345	5 597	2 266 534	739	330 189	-	-
Skibsfartens hele Omfang	9 758	3 876 491	11 071	4 465 853	1 313	589 362	-	-
Bruttofragter med								
Ankomne Fartøier . .	£ 1 135 843		£ 1 592 714		£ 456 871		-	-
Afgaaede Fartøier . .	„ 1 095 274		„ 1 538 014		„ 442 740		-	-
Tilsammen	£ 2 231 117		£ 3 130 728		£ 899 611		-	-

Tilsvarende Opgaver for den svenske Skibsfart udvise:

	1888.		1889.		Forøgelse.		Formindskelse.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Ankomne Fartøier:								
Med Last	1 581	681 086	1 608	712 683	27	31 597	-	-
I Ballast	430	219 601	445	223 823	15	4 222	-	-
Tilsammen	2 011	900 687	2 053	936 506	42	35 819	-	-
Afgaaede Fartøier:								
Med Last	1 457	634 783	1 599	701 487	142	66 704	-	-
I Ballast	519	256 472	492	246 069	-	-	27	10 403
Tilsammen	1 976	891 255	2 091	947 556	115	56 301	-	-
Skibsfartens hele Omfang	3 987	1 791 942	4 144	1 884 062	157	92 120	-	-
Bruttofragter med								
Ankomne Fartøier . .	£ 428 142		£ 480 001		£ 51 859		-	-
Afgaaede Fartøier . .	„ 229 322		„ 326 860		„ 97 588		-	-
Tilsammen	£ 657 464		£ 806 861		£ 149 397		-	-

Begge Landes samlede Skibsfart udgjorde:

	1888.		1889.		Forøgelse.		Formindskelse.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant	Tons.
Ankomne Fartøier:								
Med Last	5 370	2 084 958	5 917	2 327 191	547	242 233	-	-
I Ballast	1 541	755 875	1 610	808 634	69	52 759	-	-
Tilsammen	6 911	2 840 833	7 527	3 135 825	616	294 992	-	-
Afgaaede Fartøier:								
Med Last	4 345	1 772 431	4 836	2 008 947	491	236 516	-	-
I Ballast	2 498	1 055 169	2 852	1 205 143	363	149 974	-	-
Tilsammen	6 834	2 827 600	7 688	3 214 090	854	386 490	-	-
Skibsfartens hele Omfang	13 745	5 668 433	15 215	6 349 915	1 470	681 482	-	-
Bruttofragterne udgjorde for de ankomne Fartøier	£ 1 563 985		£ 2 072 715		£ 508 730		-	-
afgaaede Fartøier . .	- 1 324 596		- 1 864 894		- 540 278		-	-
Tilsammen	£ 2 888 581		£ 3 937 589		£ 1 049 008		-	-

Skibsfarten paa London (ballastede Fartøier ikke iberegne) stillede sig som følger:

	1887.		1888.		1889.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Norske Fartøier:						
Ankomne	817	373 900	740	346 354	831	390 335
Afgaaede	148	60 494	103	45 458	103	46 191
Tilsammen	965	434 394	843	391 812	934	436 526
Svenske Fartøier:						
Ankomne	292	197 048	275	202 126	276	203 229
Afgaaede	125	92 875	102	86 881	139	107 495
Tilsammen	417	289 923	377	289 007	415	310 724
For begge Lande tilsammen	1 382	724 317	1 220	680 819	1 349	747 250

Ifølge Board of Trades Opgaver deltog de norske og svenske Skibe i Vareførselen mellem Storbritannien og Irland samt fremmede Lande og de britiske Kolonier med følgende Tonnage:

Lastede Fartøier fra eller til:	Norske Fartøier.		Svenske Fartøier.	
	Ankomne fra	Afgaaede til	Ankomne fra	Afgaaede til
	Tons.	Tons.	Tons.	Tons.
Norge	845 351	497 366	17 972	10 805
Sverige	237 017	101 180	578 659	544 163
Ruslands nordlige Havne . .	134 690	70 937	21 180	10 606
— sydlige Havne . . .	5 688	5 457	982	-
Danmark	7 780	87 520	-	28 556
Tyskland	27 830	41 396	3 526	7 281
Holland	1 568	2 070	673	-
Belgien	16 069	3 518	973	543
Frankrig	28 172	10 552	7 349	7 951
Spanien	12 155	7 468	4 408	3 952
Portugal	1 081	11 095	-	3 105
Italien	2 397	34 653	640	3 743
Grækenland	610	2 033	-	-
Rumænien	-	958	-	-
Tyrkiet	1 214	4 578	3 752	-
Egypten	1 956	4 071	-	1 692
De forenede Stater	172 376	23 137	12 426	663
Mexico, ikke britiske Besiddelser i Vestindien og Centralamerika	15 729	23 411	2 743	3 686
Brasilien	5 203	190 660	197	12 955
Chili	-	1 473	1 110	-
Andre Lande	37 047	339 907	6 792	32 409
Britiske Kolonier i:				
Nord-Amerika	357 968	62 740	11 061	506
Ost-Indien, Ceylon, Singapore og Mauritius	2 886	19 616	1 836	-
Australien, New Zealand . .	6 459	1 216	1 323	-
Vestindien	31 278	16 685	9 316	2 651
Kanal-Øerne	375	-	-	-
Andre britiske Besiddelser . .	11 886	70 633	3 781	6 135
Tilsammen i 1889	1 964 785	1 634 366	690 699	681 402
mod i 1886	1 726 455	1 453 233	640 320	632 407
- i 1887	1 685 775	1 294 232	650 214	645 901

Opgave over det samlede Beløb af de i Aaret 1889 inden Londons Generalkonsulatdistrikt oppebaarne Afgifter.

Konsulatafgifter:

Af	Ved Hoved- stationen.			Ved Vicekonsuls- stationerne.						Total- summen af hvad der tilfalder Konsulat- kassen.		
				Total- summen.			Deraf til- falder Konsulat- kassen.					
	£	sh.	d	£	sh.	d	£	sh.	d	£	sh.	d
Norske Fartøier . . .	1 352	15	11	6 121	6	7	4 414	9	6	5 767	5	5
Svenske Fartøier . . .	429	5	2	2 097	17	5	1 281	6	10	1 710	12	-
Tilsammen	1 782	1	1	8 219	4	-	5 695	16	4	7 477	17	5
mod i Aar 1888 . . .	1 625	1	7	7 212	16	5	5 010	8	-	6 635	9	7
- 1887 . . .	1 712	5	1	6 836	6	6	4 665	13	10	6 277	18	11

Expeditionsafgifter:

For	Ved Hovedstationen.			Ved de lønnede Vicekonsulsstationer.			Summa af hvad der tilkommer Konsulat-kassen.		
	£	sh.	d	£	sh.	d	£	sh.	d
Norske Expeditioner	183	12	-	201	5	2	307	17	10
Svenske Expeditioner	58	15	4	55	4	-	91	3	6
Fælles Expeditioner	-	14	6	-	10	-	-	19	5
Tilsammen	243	1	10	256	19	2	400	-	9
mod i Aar 1888	231	3	2	224	13	10	364	13	7
- 1887	196	8	7	186	15	5	289	-	9

Antallet og Drægtigheden af de ved de forskjellige Havne inden Distriktet indklarede norske Fartøier i 1889 var ved London 855, 402 450 T., Amble 33, 12 733 T., Appledore 3, 920 T., Barrow 29, 14 814 T., Belfast 60, 24 725 T., Berwick 14, 3 413 T., Blyth 269, 91 037 T., Boston 40, 13 424 T., Bridgewater 24, 5 743 T., Bristol 86, 42 882 T., Cardiff 547, 354 279 T., Cork 37, 15 485 T., Cowes 4, 1 021 T., Dartmouth, Douglas 23, 4 816 T., Dover 6, 1 435 T., Dublin 53, 27 522 T., Dundalk 3, 839 T., Exeter 16, 5 004 T., Falmouth 11, 4 594 T., Fleetwood 50, 29 109 T., Torrey 9, 2 731 T., Galway 5, 2 447 T., Gloucester 60, 28 618 T., Goole 49, 20 128 T., Grimsby 218, 75 088 T., Guernsey 8, 1 898 T., Hartlepool 323, 78 751 T., Harwich 13, 4 519 T., Hayle 5, 1 257 T., Hull 278, 93 328 T., Ipswich 18, 3 678 T., Jersey 9, 1 957 T., Limerick 20, 9 704 T., Littlehampton 5, 960 T., Liverpool 422, 215 289 T., Llanelly 18, 5 798 T., Londonderry 9, 3 738 T.,

Lowestoft 29, 8 416 T., Lynn 14, 3 561 T., Maryport 11, 4 711 T., Middlesbro 144, 37 066 T., Milford 20, 6 303 T., Newcastle 699, 266 213 T., Newhaven 32, 8 741 T., Newport 181, 90 605 T., Newry 11, 4 827 T., Padston 2, 354 T., Penzance 14, 3 391 T., Plymouth 77, 23 586 T., Poole 27, 5 999 T., Portsmouth 38, 10 678 T., Port Talbot 1, 110 T., Ramsgate 21, 4 122 T., Rochester 59, 14 356 T., Rye 3, 417 T., Scarborough 17, 2 659 T., Seaham 49, 6 970 T., Shields 9, 5 380 T., Shoreham 30, 7 270 T., Sligo 10, 3 048 T., Southampton 38, 12 782 T., Sunderland 221, 58 558 T., Swansea 76, 31 254 T., Teignmouth 7, 1 502 T., Truro 14, 5 261 T., Waterford 21, 9 789 T., Weymouth 6, 1 315 T., Wisbeach 16, 5 561 T., Yarmouth 68, 15 595 T., tilsammen 5 597, 2 266 534 T.

De af norske Skibsførere ved Generalkonsulatet tegnede frivillige Bidrag til den norske Sømandskirke i London udgjorde i 1889: £ 76. 18. 4 mod i 1888 £ 67. 13. 9 og i 1887 53. 10. 1. De for svenske Fartøier ved Lov fastsatte Afgifter til Ulrika Eleonora Kirken i London udgjorde i Aarene: For Londons Distrikt 1887 £ 302. 14. 11 og £ 33. 14. 5, 1888 £ 305. 13. 4 og £ 34. 2. 11, 1889 £ 317. 3. 6 og £ 40. 15. 8. Tilsammen for 1887 £ 336. 9. 4, 1888 £ 339. 16. 3, 1889 £ 357. 19. 2. De af saavel norske som svenske Skibsførere ved Generalkonsulatet indsamlede frivillige Bidrag til Seamen's Hospital i Greenwich udgjorde tilsammen £ 54. 5. 4 i Aaret 1889 mod £ 47. 18. 0 i 1888 og £ 41. 8. 11 i 1887.

I det forgangne Aar bleve 111 norske og 125 svenske Sømænd uden Godtgjørelse pleiede i det nævnte Hospital, paa samme Tid som et ikke ubetydeligt Antal der erholdt Lægetilsyn og Medicin frit som „Outpatients“. I det herværende engelske Sømandshjem eller Sailors' Home, Wellstreet, E. have, under Aaret 1889, 285 norske og 266 svenske Sømænd havt Logi.

Det skandinaviske Sømandshjem hersteds — „The Scandinavian Sailors' Temperance Home“ — har i 1889 afgivet Logi for 2 934 Personer, hvoraf 603 vare norske Sømænd, 1 540 svenske, 326 andre Nationers og 465 Emigranter eller Passagerer med Fartøier.

Det er et talende Vidnesbyrd om den Tiltro, Hjemmets ihærdige Forstandere — Ingeniør Welin og hans Hustru — nyder, at der i 1889 blev deponeret hos dem ikke mindre end £ 15 366. 17. 5, af hvilket Beløb der blev hjemsendt i Vexler: til Norge £ 2 450. 0. 7, til Sverige 4 985. 10. 3, til andre Lande £ 1 519. 16. 4, tilsammen £ 8 955. 7. 4, samt i Kontanter og ved Postanvisninger £ 648. 0. 0 eller tilsammen £ 9 603. 7. 4.

Hjemmet omfattes stadig med særdeles Velvilie af de i længere Tid og senere tilkomne i dets Virksomhed interesserede Personer, der i Aarets Løb have bidraget til Hjemmets Udvikling med et samlet Beløb af £ 394. 3. 3, hvoraf £ 41. 14. 3 er indkommet fra Hjemlandene. Desuden er der til det med Hjemmet forbundne „The destitute Seamen's Fund“ bleven ydet et samlet Beløb i Kontanter af £ 48. 2. 6, hvoraf £ 7. 4. 7 fra Hjemlandene, samt desuden Gaver af Beklædningsgjenstande m. m. in Natura. Til Indkjøb af Bøger, Tidsskrifter o. s. v. er der fra Sverige indløbet en Gave af £ 100. De med Hjemmets Drift forbundne Udgifter have beløbet sig til £ 3 505. 6. 2, hvortil kommer til Indkjøb af Inventar £ 131. 12. 10 samt til endel nødvendige Udvidelser £ 546. 11. 1 tilsammen £ 4 183. 10. 1, til Dækkelse heraf er der indkommet: som betalt for Kost og Logi £ 3 462. 0. 0, Gaver £ 394. 3. 3 tilsammen £ 3 856. 3. 3. Det manglende Beløb forskudteret af Ingeniør Welin, med £ 327. 6. 10 tilsammen £ 4 183. 10. 1.

Til det omhandlede Forskud kommer yderligere et lignende i det næst foregaaende Aar af £ 46. 5. 7., hvilket viser, at denne velgjørende Indret-

ning fremdeles til en vis Grad tiltrænger en velvillig Støtte fra dem, der gav sin Hjælp ved dens Oprettelse.

Betræffende den i forrige Aarsberetning omtalte Skandinaviske Understøttelsesforening „The Scandinavian Benevolent Society“ kan anføres, at den i Løbet af 1889 har ydet 176 trængende i Kontanter Understøttelse og Laan til et samlet Beløb af £ 232. 11. 4. samt uddelt 1516 Billetter for Føde, Logi og Kul, til en samlet Værdi af £ 49. 18. 2., hvorhos ialt £ 10. 10. 0. ere blevne som Gave tilstillede endel Hospitaler for Pleie der var ydet Skandinaver. Foreningens Indtægter af Aarsbidrag og Gaver gik op til £ 436. 4. 6., og var dets Indtægt af Renter £ 64. 16. 1. Ved Aarets Udgang udgjorde dens rentebærende Kapital £ 1181. 9. 3.

Paa- og Afmønstringer i 1889 paa norske Skibe, i London 893, ved de lønnede Vicekonsulater i Cardiff 1533, Liverpool 1351, Newcastle 128, ved Distriktets øvrige Vicekonsulsstationer 1530, Sum 5435, mod i 1888 4818, mod i 1887 3591.

Antallet anmeldte Rømningsudgjorde i 1889: Fra norske Fartøier, i London Nordmænd 92, Svenske 43, Udlændinge 12, Sum 147, ved de lønnede Vicekonsulater i Cardiff Nordmænd 141, Svenske 46, Udlændinge 72, Sum 259, Liverpool Nordmænd 79, Svenske 13, Udlændinge 17, Sum 109, Newcastle Nordmænd 13, Svenske 7, Udlændinge 6, Sum 26, ved Distriktets øvrige Vicekonsulsstationer Nordmænd 217, Svenske 48, Udlændinge 41, Sum 306, ialt Nordmænd 542, Svenske 157, Udlændinge 148, Sum 847, mod i 1888 Nordmænd 578, Svenske 144, Udlændinge 127, Sum 849, mod i 1887 Nordmænd 343, Svenske 73, Udlændinge 81, Sum 497.

Antallet af skibbrudne, syge og nødlidende Sømænd, der ere blevne hjemsendte eller have erholdt anden Understøttelse af Generalkonsulatet, og for hvilke Refusion er bleven begjært fra vedkommende norske eller svenske Myndighed, har udgjort: norske Undersaatter 582 i 1889 og 792 i 1888, svenske Do. 81, 123, fremmede Do. 14 og 22, tilsammen 677, 937.

Ved Søgandsanvisninger er der i Aarets Løb bleven hjemsendt følgende Beløb til Norge: indbetalte ved Hovedstationen 83, £ 841. 8. 0, Vicekonsulaterne i Cardiff 48, £ 290. 10. 0, Hull 4, £ 71. 00. 3, Liverpool 3, £ 60. 10. 0, Newcastle 3, £ 27. 10. 0, tils. 141, £ 1290. 18. 0, mod i 1888 149, £ 1720. 15. 2 og i 1887 218, £ 1756. 11. 3.

Efterladenskaber efter afdøde norske Sømænd ere i 1889 blevne hjemsendte med: Beløb £ 766. 7. 3, mod i 1888 £ 814. 14. 7 og i 1887 £ 824. 14. 1, samt desuden Effekter alene efter 68 norske og 15 svenske Sømænd. Antallet af de fra Generalkonsulatet afsendte Skrivelser (Cirkulærer til Vicekonsulaterne ikke iberegnet) udgjorde i 1889: til Udenrigsdepartementet 174, Indredepartementet 907, Kommerce Kollegium 296, Vicekonsuler, andre Myndigheder og Private 4201, tils. 5578. Antallet af modtagne Skrivelser beløb sig til i Aaret 1889 4748, 1888 5023, og i 1887 4576.

Ved Generalkonsulatet er der modtaget og videre expederet følgende Antal Breve, adresserede til Førere og Besætninger paa norske og svenske Fartøier samt andre norske og svenske Undersaatter, der i Tilfælde opholdt sig i London: Aar 1889 20095, 1888 17227 og i 1887 18793.

Almindelig Oversigt over de økonomiske og kommercielle Forhold. Den i forrige Aarsberetning antydede forhaabningsfulde Stemning inden Forretningsverdenen i Begyndelsen af Aaret 1889 er senere stadigen blevet stærkere, idet Resultatet af Aarets Virksomhed betegnes som særdeles gunstigt i næsten alle de forskjellige Grene af Handel og Industri, og det uagtet det første Vilkaar for en jævn Udvikling af Spekulationen, nemlig

Sikkerhed for politiske Forviklinger, fremdeles har ladet adskilligt tilbage at ønske, omend i mindre Grad end i det nærmest foregaaende Aar. Men lige- som Frykten for en stadig overhængende Fare lidt efter lidt slappes, synes den i flere Aar herskende politiske Usikkerhed ikke nu længere at virke saa forstyrrende paa Forretningslivet som før, paa samme Tid som andre Vilkaar for en forøget Virksomhed have vist sig saa overvældende, at de have gjort sig gjældende, omendskjøndt der ingenlunde har været Mangel paa Anledning til forstyrrende Indvirkning fra ydre eller indre Vanskeligheder. Blandt de sidstnævnte turde først bemærkes Arbeidernes hyppigere og mere omfattende Forsøg ved Arbeidsindstillinger — de saakaldte Streiker — at tiltvinge sig en afgjørende Stemme ikke blot ved Fastsættelsen af den dem tilkommende Aflønning, hvortil der ofte er føie Grund, men ogsaa, hvad der er af ulige større Vigtighed, med Hensyn til de Betingelser, under hvilke det Arbeide skal udføres, hvorfor de selv bestemme Godtgjørelsen. Den Fremgang en misforstaaet Filantropi forskaffede Londons Dokarbeideres Demonstration, der udmærkede sig ved alle Slags Voldsomheder, foraarsaget ved socialistiske Agitatorer, turde høist sandsynligt komme at medføre en skadevirkende Indflydelse, først med Hensyn til denne Havns ubestridelige Overlegenhed som den vigtigste Formidler af Verdenshandelen, og dernæst ogsaa i de øvrige centrale Omsætningsteder inden Landet, forsaavidt ikke en bestemt af Autoriteterne inden Lovens Grændser understøttet Sammenslutning mellem Arbeidsherrerne sætter en Skranke derimod, hvorved den Værdimaaler — Tilbud og Efter-spørgsel — som er prisbestemmende i alle andre Forhold, ogsaa faar gjøre sig gjældende ved Bestemmelsen af Prisen for legemligt Arbeide.

Angaaende den ved Dokstreiken allerede foraarsagede Skade skal nedenfor videre blive omhandlet.

Følgende statistiske Data vise Forretningsvirksomhedens Omfatning i 1889 samt de derved opnaaede Resultater, sammenlignet med de nærmest foregaaende Aar:

Aar.	Indførsel.	Udførsel af britiske Produkter.	Udførsel af fremmede og koloniale Produkter.	Summa. Indførsel og Udførsel.
	£	£	£	£
1885 . . .	370 067 955	213 044 500	57 359 194	641 371 649
1886 . . .	349 863 472	212 432 754	56 234 263	618 530 489
1887 . . .	362 227 564	221 414 186	59 348 975	642 990 725
1888 . . .	386 582 026	233 842 607	64 042 629	684 467 262
1889 . . .	427 210 830	248 091 959	64 939 775	740 242 564

hvortil komme i 1889 Indførsel med Pakkepost til Værdi £ 374 612 og Udførsel med Pakkepost £ 886 938.

Som det fremgaar heraf er Indførselsværdien tiltaget med ikke mindre end £ 40 628 804 eller $11\frac{1}{10}$ % samt Udførselen af britiske Produkter med £ 14 249 352 eller 6 %, medens de modsvarende Ziffre for 1888 udgjorde henholdsvis $6\frac{7}{10}$ % og $5\frac{1}{10}$ % og i 1887 $3\frac{4}{10}$ % og $4\frac{2}{10}$ %. Vareudbyttets Totalsum var større end nogensinde før og oversteg Gjennemsnits Resultatet for den seneste 5 Aars Periode med £ 74 722 026. Da Vare Værdierne endogsaa i et saa kort Tidsrum som to paa hinanden følgende Aar varierer noget er det naturligt, at Forholdet mellem Kvantiteterne af Ind- og Udførselen i begge Aar ikke bliver det samme som det for Værdierne ovenfor angivne; men sammenstilles begge Faktorerne — Mængde og Værdi — under heromhandlede Femaarsperiode bliver Resultatet saaledes:

	Indførsel til indenlandsk Forbrug Procent.	Udførsel af britiske Produkter Procent.	Ind- og Udførsel Procent.
1885	+ 3.28	÷ 3.84	÷ 0.26
1886	÷ 0.37	+ 5.33	+ 1.94
1887	+ 5.07	+ 4.80	+ 4.93
1888	+ 3.42	+ 4.64	+ 3.91
1889	+ 11.25	+ 3.71	+ 8.08

Saaledes oversteg Tilvæksten af Indførselen i sidstledne Aar betydeligt den under nærmest foregaaende Aar, men var derimod mindre end Forøgelsen i Udførselen for Aarene 1886—1888, i hvilken Henseende der dog bør bemærkes, at Udførselens Omfang ingenlunde afgiver en ganske nøjagtig Maalestok for Virksomheden inden den indenlandske Industri, som først og fremst paavirkes af Landets eget Forbrug, og det er utvivlsomt at dette i afvigte Aar tiltog i langt større Udstrækning end Afsætningen til andre Lande. Saaledes udgjorde f. Ex. Tilvæksten i Udførselen af Takjern 163 000 Tons samtidigt som det indenlandske Forbrug steg med ikke mindre end 857 000 Tons. Dertil kommer, at de under de foregaaende ugunstige Aar ophobede Beholdninger især af Bomuldsvare i Orienten først maatte forbruges, førend nogen forøget Afsætning af Aarets Produktion kunde mærkes.

Betræffende den indenlandske Omsætning foreligge ikke nøjagtige Op-gaver, men Landets Jernbanetrafik og Kystskibsfarten frembyde en ganske paalidelig Gradmaaler desangaaende. For den førstnævntes Vedkommende er der endnu ikke udkommet fuldstændige Data, men de 15 fornemste Jernbane-liniers Bruttoindtægter udgjorde i runde Tal.

	Personer & Post. £	Handelsvarer. £	Mineralier. £
1886	23 904 300	15 984 100	11 510 300
1887	24 189 200	16 245 500	11 926 500
1888	24 388 500	16 920 500	12 262 900
1889	25 811 300	18 091 000	13 028 100
altsaa en Forøgelse i 1889 i Forhold til 1888 af: £ 1 422 800 = 5.6 % for Personer & Post, £ 1 160 500 = 7 % for Handelsvarer, £ 765 200 = 6.1 % for Mineralier.			

Kystfarten, der ikke viser et saa gunstigt Resultat udgjorde:

	Indklarerede. Tons.	Deraf fremmede Nationers. Tons.	Udklarerede. Tons.	Deraf fremmede Nationers. Tons.
1887	27 194 231	113 235	25 124 776	128 901
1888	29 080 222	81 524	27 775 181	93 351
1889	28 810 756	79 394	27 502 997	73 606

altsaa en om end ikke betydelig Nedgang i det seneste Aar, hvilket nærmest er en Følge af de under Aarets Løb indtrufne Streiker.

Flere forskellige Forhold begrunder, hvorledes den tiltagende Omsætning medførte en Stigning i Handelsfortjenesten, nemlig først en Stigning i Priserne paa de vigtigste Forbrugsartikler og dernæst en Tilgang i disponibel Kapital til nye Foretagender. Med Hensyn til den førstnævnte bør bemærkes, at ifølge en i „Economist“ anført Beregning, hvor Normalprisen sættes til 100, Prisen paa 22 af de vigtigste Handelsartikler den 1ste Januar 1884 svarer til et Beløb af 2 221, 1885 til 2 098, 1886 til 2 023, 1887 til 2 050,

1ste Juli 1887 til 2 116, 1ste Januar 1888 til 2 230, 1ste Juli 1888 til 2 121, 1ste Januar 1889 til 2 187, 1ste Juli 1889 til 2 161, 1ste Januar 1890 til 2 236.

Stigningen i det sidste Aar udgjorde saaledes kun $2\frac{1}{4}$ %, men derved bør dog erindres at Prisen paa Kobber ved Aarets Begyndelse steg til en unaturlig Høide og faldt i Løbet af det første Halvaar til under det Halve, samt at en endog forholdsvis mindre Stigning har større Betydning ved en livligere Omsætning end naar det Modsatte er Tilfældet. Variationerne i Priserne paa ind- og udførte Artikler i de sidst forløbne 5 Aar, med Anvendelse af den samme forholdsvis Fremstilling som ovenfor med Hensyn til Vare-mængderne, fremgaar af følgende Opgaver:

	Indførsel til inden- landsk Forbrug. %	Udførsel af britiske Produkter. %	Ind- og Ud- førsel. %
1885 .	÷ 5.63	÷ 4.89	÷ 5.44
1886 . . .	÷ 5.67	÷ 5.35	÷ 5.53
1887	÷ 1.72	÷ 0.25	÷ 1.22
1888	+ 2.89	+ 0.90	+ 2.04
1889	+ 1.14	+ 2.32	+ 1.61

Angaaende Livligheden i Forretningerne vidner ogsaa den Pengeomsætning som i Aarets Løb fandt Sted inden Bankernes „Clearing House“, hvor Udvexlingen af de paa disse trukne Anvisninger foregaa. Nævnte Omsætning har nemlig naaet det enorme Beløb af £ 7 618 766 000 eller næsten 10 % højere Beløb end i 1888 og det største, der nogensinde er naaet.

At Kapitaler grundlægges og findes anvendelig til nye Foretagender bevises derved, at Depositionsbeløbene i Bankerne ved Aarets Udgang gik op til £ 630 000 000, en Forøgelse af 30 Millioner, og at ikke mindre end 2 560 nye Selskaber med en nominel Kapital af 222 658 000 bleve i Aarets Løb indregistrerede. Denne Registreringsforanstaltning danner imidlertid kun det første Stadium af Foretagendets Tilværelse og en stor Del deraf kommer aldrig videre, men heller ikke de lykkes altid, hvor der i de fleste Tilfælde med overmaade store Omkostninger senere søges at tilvende sig fornødne Kapitaler. Iberegnet ogsaa andre Emissioner end Aktieselskaber udgjorde de Kapitalbeløb, der søgtes anvendt i dette Marked med et rundt Tal £ 207 000 000 imod i 1888 £ 160 000 000, 1887 111 000 000, 1886 102 000 000 1885 £ 78 000 000 og var saaledes større end nogensinde. De indkaldte Beløb udgjorde £ 167 804 139 (hvoraf ved Tegning og Uddeling af Aktier £ 39 274 781 mod £ 137 252 000 i 1888, £ 93 668 000 i 1887, £ 87 476 000 i 1886 og £ 77 875 000 i 1885).

I Forbindelse hermed bør bemærkes at af nævnte Beløb anvendtes for udenlandske Jernbaneanlæg 25 Mill. £, 30 Garantiselskaber 30 M. £, udenlandske Bryggeriselskaber 20 M. £, engelske Do. $8\frac{1}{4}$ M. £ og 75 Grube-selskaber $4\frac{1}{2}$ Mill. £.

Denne Livlighed i Etablering af Aktieselskaber har imidlertid sine mørke Sider, thi en betydelig Del af de deri nedlagte Kapitaler gaa uden Tvivl aldeles tabt, idet i mange Tilfælde den største Part høstes af de finansielle Parasiter, hvis Livsopgave det er at faa istand disse Foretagender, og det derved foranledigede Kapitalforbrug har i høi Grad bidraget til den for nær-værende Knaphed paa Pengemarkedet, som om den fortsættes, vil blive en betænkelig Hemske for bona fide legitime Forretninger.

Arbejdsklassen har unægtelig draget den største Fordel af de gunstige Konjunkturer. Den duelige Arbeider behøver aldrig at være arbejdsløs og samtidigt som en ganske væsentlig Stigning indtraadte i samtlige Aflønninger, forbleve Priserne paa de fleste Livsfornødenheder uforandrede. Desværre synes ikke Arbejdsklassen i ønskelig Grad at have benyttet sig af disse for dem saa gunstige Forholde, idet der især mod Aarets Udgang fremkom mange Klagemaal fra Arbejdsgiverne inden adskillige Industrigrene over, at Arbejderne viste mindre Stadighed og Flid end før, naar Aflønningerne vare lavere, og Depositionerne i Sparebankerne tiltog i lavere Progression end under nogen Aarsperiode siden 1883, paa samme Tid som Forbruget af berusende Drikke tiltog i betydeligt Mon.

De i Sparebankerne og Postsparekasserne indsatte Beløb udgjorde ved Begyndelsen af 1886 93 828 036, 1887 97 535 537, 1888 101 060 258, 1889 104 574 456 og i 1890 107 882 373, hvorimod Forøgelsen i Forhold til Aar før udgjorde i 1886 3 387 052, 1887 3 707 501, 1888 3 524 721, 1889 3 514 198 og i 1890 3 307 917.

De her anførte Forholde bekræfte forøvrigt det velbekendte Faktum, at mange Arbeidere foretrække at tilvende sig højere Løn ved mindre Arbeide istedetfor at berede sig højere Indtægt, hvortil vel ogsaa Arbeiderforeningernes tyranniske Forskrifter i ei ringe Grad turde have bidraget. Disse Foreninger bære Skylden for de talrige Streiker, som have fundet Sted, især i de Tilfælde hvor Formaålet var ikke saa meget at opnaa forøget Løn som at lægge Baand paa Arbejdernes individuelle Produktionsevne og derved udjævne Uligheden i Arbeidsfortjenesten foruden at udestænge Ikke-Medlemmer af Foreningerne fra Konkurrence inden vedkommende Yrke. Dette Misbrug af Foreningsfriheden, hvorved uden Tvivl Arbejderne selv i Længden ville blive de mest lidende, indeholder i sig selv en Fare for Landets Næringsliv, som, forsaavidt ikke derpaa raades Bod, kommer til at medføre de allerskadeligste Følger. Paa den anden Side bør ogsaa erindres, at den engelske Befolkning i Almindelighed, til Forskjel f. Ex. fra de sparsomme Franskmand, ved en forøget Indtægt anvender mere til Livets Komfort og kun sparer hvad derudover er tilovers til fremtidige Behov. Hvilke overordentlige Kapitalforøgelser disse Arbejdsklassens Besparelser udgjør i de seneste 25 Aar, fremgaar imidlertid deraf at samtlige Sparebanksdepositioner i 1864 gik op til lidt over 40 Mill. mod i 1871 til 56 og i 1889 som anført til 108 Mill.

Herved bør bemærkes at nævnte Besparinger næsten udelukkende tilhøre Samfundets laveste Klasser, hvis Indtægt alene bestaar af fortjent Dagløn, for hvilken ingen Skat aflægges hverken til Staten eller Kommunen, og dette fremviser et Fremskridt af det mest tilfredsstillende Slags saavel fra et materielt som fra et moralskt Synspunkt. Og vanskeligt vil det kunne benægtes, at det hersteds i nævnte Periode gjældende statsøkonomiske System ikke alene har bidraget til Nationalformuens Forøgelse, men ogsaa til dens jævne Fordeling. Ved en nøagtigere Granskning af Sparebankdepositionerne i de sidste 10 Aar inden Rigets forskjellige Dele viser sig det eiendommelige Forhold, at Forøgelsen foregik i langt højere Progression i Irland end i England og Skotland, nemlig 121 % i førstnævnte Land mod 74 % i England og Wales, og 108 % i Skotland, og tilmed i en Periode, da Fremstillingen om yderste Nødstilstande stadigen har foranlediget fornyede Forsøg ad Lovgivnings Vei at nedsætte Forpagtningsafgifterne og andre den arbejdende Befolkning — paa-hvilende Byrder.

Af spirituøse Drikke konsumeredes:

	1888. £ Værdi	1889. Gallons.	1889. £ Værdi.
Britiske spirituøse Drikke 20 sh. pr. Gall.	25 963 593	27 183 351	27 183 351
Andre Landes Do. à 24 sh. pr. Gall.	9 741 040	8 552 310	10 262 772
Øl à 1 sh. 6 d pr. Do. . . .	75 260 615	1 073 655 828	80 524 187
Vin à 18 sh. pr. Do.	12 150 098	14 158 851	12 742 966
Cider og andre lignende Slags Drikke af indenlandsk Tilvirkning	1 500 000	15 000 000	1 500 000
	124 615 346		132 213 276

Ansættes Befolkningen til 37 808 892, har Udgiften til stærke Drikkevarer beløbet sig til £ 3. 9. 11 pr. Individ i 1889 mod £ 3. 6. 8 i 1888. Forøgelsen i Forbruget udgjør £ 7 597 930, uden Tvivl en Følge af rigeligere Indtægter, og da Tilvæksten er størst med Hensyn til Øl og indenlandske Alkoholdrikke er det høist sandsynligt at antage, at den større Udgift er gaaet af Arbeidernes Lommer.

Sammenlignes Forholdet under de tvende seneste Tiaarsperioder, saaledes:

1870 forbrugtes for . . £	118 738 279	1880 for . . £	122 279 275
1871 — " . . "	125 586 902	1881 " . . "	127 074 460
1872 — " . . "	131 601 490	1882 " . . "	126 251 359
1873 — " . . "	140 014 712	1883 " . . "	125 417 275
1874 — " . . "	141 342 997	1884 " . . "	126 349 256
1875 — " . . "	142 876 669	1885 " . . "	123 268 806
1876 — " . . "	147 288 759	1886 " . . "	122 905 765
1877 — " . . "	142 007 231	1887 " . . "	124 953 680
1878 — " . . "	142 183 900	1888 " . . "	124 615 346
1879 — " . . "	128 143 885	1889 " . . "	132 213 276
Tilsammen £	1 359 787 804		£ 1 255 388 518

altsaa Gjennemsnit pr.

Aar " 135 978 780 " 125 538 851
viser der sig et ei ubetydeligt Aftagende i dette Forbrug, især naar den Forøgelse der samtidigt fandt Sted i Befolkningen, tages i Betragtning. Hvad utvivlsomt væsentlig bidrager til dette overmaade store Forbrug af stærke Drikke er den Omstændighed at Udskjænkningstederne — The Gin Palaces — fremdeles er de eneste offentlige Steder som holdes aabne om Søndagene for den Del af Befolkningen, som søger sin Adspredelse udenfor Hjemmet, en Tingenes Tilstand, hvori der inden Parlamentet ofte har været foreslaaet Forandring, men hidindtil altid forgjæves.

Emigrationen talte i 1889 343 551 Personer eller 54 943 mindre end i 1888, hvori ogsaa ligger Antydning til forøget Anledning til Arbejde inden Hjemlandene. Af disse Emigranter vare 254 568 britiske Undersaatter, hvoraf 241 029 flyttede til Nordamerikas Forenede Stater, 38 132 flyttede til Britisk Nordamerika, 29 040 flyttede til Australien, 35 350 flyttede til andre Lande.

Pengemarkedet er i Aarets Løb paavirket af tvende Forholde, der begge medførte Fasthed i Samme. Den nu heldigt afsluttede Konvertering af det britiske 3 % Statslaan foraarsagede en forøget Efterspørgsel efter første Klasses Sikkerhedspapirer af alle Slags, samtidig som Formyndere — Trustees

— paa Grund af deres ved Lov udstrakte større Frihed med Hensyn til Udlaan af betroede Midler, nøiede sig med Værdipapirer af lidt lavere Klasse end før. Rentefoden undergik en jævn Reduktion formedelst en fortsat Kapitalforøgelse for hvilken sikker Anvendelse søgtes uden at afstedkomme en tilsvarende Tilvæxt i dertil passende Værdipapirer. Hertil kom, at Handelsomsætningens største Livlighed mere eller mindre indvirkede paa næsten samtlige indenlandske Værdier, især paa Jernbaneaktier. Endvidere har de udenlandske Fondsmarkeder i det Hele taget været meget faste og endog Kobbersyndikatets Fald samt Revolutionen i Brasilien havde langt mindre Indflydelse end man antog. Englands Bank har fremdeles havt stadigt mindre Evne til at influere Rentefoden i det aabne Marked. Dette er en uundgaaelig Følge af den uafbrudte Udvikling af de store Bankinstituter, der ere traadte i Virksomhed i den sidste Tiaarsperiode hersteds, uden at de samtidigt forøgede sine kontante Beholdninger i tilsvarende Grad. Paa Grund heraf er der ogsaa vakt Spørgsmaal om Paalæg til Aktiebankerne at publicere Ugerapporter, udvisende blandt andet Beløbene af deres kontante Beholdninger og de i Englands Bank indestaaende Balancer.

Bankrenten var ved Begyndelsen af Aaret 5 % men nedsattes ved Januars Udgang til 4 % og senere til $3\frac{1}{2}$ % og 3 %, hvorved den blev staaende uforandret indtil Midten af April, da den yderligere faldt til $2\frac{1}{2}$ %, der varede til Begyndelsen af August Maaned, da dels en Forøgelse i den indenlandske Circulation, dels Udførsel af Guld for sydamerikansk Regning forårsagede en Stigning til 3 % og allerede 3 Uger senere opstod Nødvendigheden af en yderligere Stigning til 4 %. Da imidlertid Udtagningen fra Banken fortsattes, steg Rentefoden til 5 % ved Septembers Udgang.

Ved denne Tid var Renten i det aabne Marked for bedste 3 Maaneders Vexler inden $\frac{1}{2}$ % af Bankrenten, men kort efter faldt den førstnævnte og endmere senere paa Grund af Guld-Indførsel fra Rusland, og denne af de store herværende Banker foretagne Operation foranledigede yderligere Nedgang, hvoraf Følgen blev, at uagtet Banken fremdeles bibeholdt en Rentefod af 5 %, ligetil henimod Slutningen af Aaret, vedblev Guldudførselen. Bankens Bestyrelse fandt sig derfor nødsaget at forhøje Renten til 6 % i de sidste Dage af December, hvilken endnu bibeholdes.

I de sidste 10 Aar varierede Rentefoden saaledes:

	1880.	1881.	1882.	1883.	1884.
Forandringer i Bankrenten.	2	6	6	6	7
Høieste Rente % . . .	3	5	6	5	5
Laveste — . . .	$3\frac{1}{2}$	$2\frac{1}{2}$	3	3	2
Gjennemsnits do. pr. £ 100	2. 15. 3.	3. 9. 6.	4. 2. 8.	3. 11. 6.	2. 19. 2.
I det aabne Marked for					
1ma 3 Maaneders Vexler	2. 6. 6.	2. 18. 0.	3. 7. 3.	3. 0. 8.	2. 8. 1.
Markedets Rente var lavere					
end Bankens med pr. £ 100	0. 8. 9.	0. 11. 6.	0. 15. 5.	0. 10. 10.	0. 11. 1.
	1885.	1886.	1887.	1888.	1889.
Forandringer i Bankrenten.	7	7	7	9	8
Høieste Rente % . . .	5	5	5	5	6
Laveste — . . .	2	2	2	2	$2\frac{1}{2}$
Gjennemsnits do. pr. £ 100	2. 16. 9.	3. 0. 4.	3. 6. 0.	3. 6. 3.	3. 14. 10.
I det aabne Marked for					
1ma 3 Maaneders Vexler	2. 0. 9.	2. 1. 0.	2. 7. 3.	2. 7. 0.	2. 15. 6.
Markedets Rente var lavere					
end Bankens med pr. £ 100	0. 16. 0.	0. 19. 4.	0. 18. 9.	0. 19. 3.	0. 19. 4.

Norske og svenske Statsobligationers Værdi forandredes i Aarets Løb saaledes:

Norske Obligationer.

			Laveste Kurs.	Høieste Kurs.
1880 Aars	4	0/0 Laan . .	100 ¹ / ₄ i Oktober	105 i Februar
1886 —	3 ¹ / ₂	" — . .	98 ¹ / ₂ i Januar	102 ³ / ₄ i Oktober
1888 —	3	" — . .	87 ¹ / ₄ i Marts	92 ³ / ₄ i August

Svenske Obligationer.

1878 Aars	4	% Laan . .	99 ³ / ₄ i Januar	106 i November
1880 —	4	" — . .	102 i Juni	106 ¹ / ₂ i Febr. & Marts
	3	" — . .	88 ³ / ₄ i Febr. & Marts	92 ¹ / ₂ i Juli

Antallet af Betalings-standsninger inden England og Wales udgjorde 4 570 eller 273 mindre end i det nærmest foregaaende Aar. Der føres stadig Klagemaal over de svære Omkostninger, der ere forbundne med et Konkursbos Administration og Realisation, og for at undgaa disse, bliver derfor ogsaa som oftest ethvert fremsat Akkord-tilbud antaget, hvor lavt det end kan være. Som et Exempel paa det her anførte Forhold kan anføres, at Dividenterne til Kreditorerne i det ogsaa i Norge og Sverige kjendte Trælafirma Esdaile & Co's Konkursmasse blev uddelte med 1 sh., 4³/₄ d pr. £ stlg., idet der af Boets realiserede Aktiva £ 6 798 medgik ikke mindre end £ 2 280 til Omkostninger, deraf £ 1 200 til Sagførere.

Statsgjældens uafbrudte Amortisering giver et yderligere Bevis for den blomstrende Tilstand, hvori Landets Financer befinde sig. Ved Begyndelsen af Aaret 1836 udgjorde Statsgjælden £ 852 864 000 mod £ 699 300 000 ved forrige Finansaars Udgang den 31te Marts 1889, hvoraf det altsaa fremgaar, at der i det angivne Tidsrum er bleven afbetalt ikke mindre end £ 153 564 000; og det tiltrods for, at der i det samme Tidsrum blev optaget nye Laan til Erstatning til Slaveeierne ved Slavernes Frigivelse med £ 20 000 000, i Anledning af Krimkrigen 41 000 000, i Anledning af forskellige mindre Felttog 19 000 000, for Bygning af Fæstninger 9 000 000, for Indkjøb af Telegrafer 10 000 000, for Indkjøb af Suez-Kanal-Aktier 4 000 000, samt for forskellige andre Formaal 2 000 000, tilsammen £ 105 000 000.

Den aarlige Besparelse i Rente, der opnaaedes ved denne Reduktion udgjør Forskjellen mellem £ 28 880 000, det Beløb, som 1836 blev opført til Udgifter vedkommende Statsgjælden og det i forrige Aar under samme Post opførte Beløb £ 21 070 000. Denne betydelige Reduktion er for en væsentlig Del frembragt ved de forskellige Konverteringer af Renten.

De engelske Jernbaner havde, som før anført, en meget udvidet Passagertrafik og Varetransport. Den senest offentliggjorte Opgave om dette Forhold, der omfatter Aarets anden Halvdel, udviser, at omtrent 60 % af den forøgede Indtægt gik med til Dækkelsen af forøgede Driftsomkostninger. Den Forøgelse i Passager-trafikens Afkastning, der gav en Indtægt næsten lige saa stor som den fra samtlige andre Kilder, frembragtes næsten udelukkende ved en betydelig Stigning i Antallet af 3die Klases Reisende. I Løbet af de sidste 10 Aar har Indtægterne fra Passagervognene for 1ste og anden Kasse udvist en jevn Aftagen; men i Aaret 1888 mærkedes en Forandring heri, der formentlig maa tilskrives de forbedrede Konjunkturer; men endskjøndt Konjunkturerne i 1889 vare end bedre end i 1888 og i Almindelighed gav gode Indtægter, udviste alligevel de to høiere Klasser, besynderligt nok, kun ganske ubetydelig Tilgang. Aarsagerne hertil antages at bero dels paa, at Bekvemmelighederne paa 3die Klasse stadig forøges, medens 1ste og 2den Klasse ere forblevne omtrent uforandrede, dels ogsaa paa, at der Aar for Aar tages

mindre Hensyn til social. Forskjel og Klassefordomme; og er der nu herved etableret det Forhold at 3die Klasses Trafik danner Jernbanernes bedste Indtægtskilde, og dette vil vedblive at være Tilfældet, intil begge de første Vognklasser gives et bekvemmere og mere indbydende Udstyr, end fortiden er Tilfældet.

Post- og Telegrafvæsenet. Heri viser sig i det forløbne Aar en stadig Udvikling. Øgningen i Landets Brevvexling var $3\frac{1}{2}$ %, medens Forbruget af Brevkort steg med 7 %. Antallet af Aviser, der befordredes med Post, aftog derimod endel, navnlig som en Følge af et Arrangement, der indførte specielle Avis-posttog. Der afsendtes fra Londons Postkontor et Antal af 480 Millioner Breve, hvilket udviser en Forøgelse af 7 % i Forhold til næst foregaaende Aar. At Forøgelsen i Brevvexlingen har været større i London end udenfor, formenes isærdeleshed at bero paa, at Antallet af Indleveringssteder og Udleveringstider ere blevne forflerede i større Progression i Hovedstaden; thi Erfaringen viser, at Brevvexlingen altid tiltager i samme Grad, som der aabnes Adgang til hurtigere Postbefordring. Ikke mindre end 28 000 Breve indleveredes til Postvæsenet uden nogensomhelst Adresse; og af disse indeholdt næsten 1 400 Penge, Bankanvisninger eller andre Værdipapirer til en Værdi af £ 8 700. Mærkelig nok er disse Tal temmelig lige i de forskjellige Aar. Ogsaa Pakkeposten bliver stærkere og stærkere benyttet. Forøgelsen i Antallet af i Aarets Løb befordrede Pakker udgjør næsten 3 Millioner Stykker tilsvarende 7.8 %, og hele Antallet naaede næsten 40 Millioner. Ogsaa med Hensyn til Pakkeposten overgaar Stigningen i London den i Provindserne. Mærkværdig er den Jævnhed, som Aar efter Aar viser sig i Pakkernes gennemsnitlige Vægt. Efterat Taxten for Befordring var bleven ansat til $4\frac{1}{2}$ d for en Pakke paa 2 Skaalpund og 6 d for en paa 3 Skaalpund, har den gennemsnitlige Porto for hver Pakke varieret mellem 5.25 d og 5.32 d, eller med andre Ord Gennemsnitsvægten har altid været noget under 3 Skaalpund. Denne Forsendelsesmaade er i Aarets Løb bleven udstrakt til mange Kontinentale Lande og til Kolonierne, blandt de sidstnævnte med Nedsættelse i Fragten til Kap og Australien, en Nedsættelse, der havde til Følge en Forøgelse i Forsendelsernes Antal af 40 %. Til Canada modtages Pakker, der veie indtil 5 Pund; men de forenede Stater have stadigt vægret sig ved at optage denne Forsendelsesmaade.

Paa Telegrafvæsenets Omraade er den vigtigste Tildragelse i Aarets Løb Overtagelsen for Statens Regning af det private Telegrafskab „Submarine Companys“ Kabel, der betaltes med et Beløb af £ 67 163. Denne, saavel som alle de øvrige private Telegraffinier, havde altid søgt at erholde den størst mulige Indtægt af sine Anlæg; men efter Overtagelsen af Staten er der vedtaget en Nedsættelse i Telegram-gebyrerne for Korrespondance med Frankrig, Tydskland, Holland og Belgien til 2 d pr. Ord med en Grundtaxt af 10 d pr. Depeche. Antallet af de ved Statens Telegrafer i Aarets Løb expederede Telegrammer udgjorde næsten 58 Millioner eller omtrent 4 Millioner mere end i det næstforegaaende Aar, en Forøgelse af 8.5 %. Gennemsnitsantallet af Ord i hvert Telegram har været 16 og Gennemsnits-gebyret 8 d.

Saavel Post- som Telegrafvæsenet give betydelige Indtægter til det Offentlige; og der arbeides som Følge heraf paa at erholde Nedsættelse i Portoen, navnlig for de transoceaniske Forsendelsers Vedkommende.

Toldvæsenet. Følgende Meddelelser, der ere hentede fra den henværende Toldstyrelses senest afgivne Aarsberetning, turde have almindelig Interesse.

De tre vigtigste Kilder for Toldintraderne ere fremdeles at finde i Im-

porten af Tobak, The og Spirituosa. Lige til 1877 øgedes efterhaanden Forbruget af Tobak. Fra 1.268 Th for hver Person af Befolkningen, steg Forbruget svagt til 1.498 Th i 1877. Det følgende Aar forhøiedes Tolden med 4 d (30 Øre) pr. Th , hvilket umiddelbart havde til Følge et formindsket Forbrug, saa at det i 1881 gik ned i 1.412 Th pr. Person, og skjønt det igjen begyndte at tiltage, kom det alligevel i Aaret 1886 ikke op til mere end 1.424 Th . I 1887 sløfedes dette Toldpaalæg med den Følge at Tobaksforbruget strax tiltog, saaledes at det i det sidste Finansaar udgjorde 1.544 Th pr. Person; men det har altsaa endnu ikke naaet den samme Høide som elleve Aar tidligere. Da det i Forbindelse med den seneste Toldnedsættelse blev bestemt, at Tobak ved Salg ikke maa indeholde en større Grad Fugtighed end 35 %, antages dette at ville medføre en Tiltagen i Forbruget, der vil gaa op til, hvad der er anført for Aaret 1877, og muligens overstige dette. Importen for indenlandsk Forbrug i det sidste Aar — 1888—1889 — udgjorde af raa Tobak 53 303 000 Th og af forarbejdet Tobak 2 136 200 Th , og gav en Toldindtægt af £ 9 012 000 eller 162 000 mere end i det nærmest foregaaende Aar.

Med Hensyn til The fremholdes den Hurtighed, hvormed den kinesiske Vare drives ud af dette Marked af den i Indien og Ceylon indhøstede, og fremgaar dette af nedenanførte Opgave.

	Importen udgjorde		Hvert Lands Andel i Importen	
	i 1888. Th	i 1878. Th	i 1888. %	i 1878. %
Fra Holland . . .	2 299 264	3 145 361	1.03	1.54
- China . . .	103 951 313	165 655 634	46.67	80.85
- Indien . . .	89 895 885	35 423 095	40.36	17.29
- Ceylon . . .	22 509 564	1 516	10.10	—
- andre Lande . .	4 102 270	647 293	1.84	0.32
Tilsammen	222 758 296	204 872 899	100.00	100.00

Grundene til dette Forhold opgives at ligge i høi Exporttold i China medens Udførselen fra Indien og Ceylon er fri, større Driftighed hos The-producenterne i de sidstnævnte Lande, samt formentlig navnlig den Omstændighed, at den indiske The er omtrent en Trediedel stærkere end den kinesiske, og der opnaaes saaledes i Virkeligheden en Toldnedsættelse i samme Udstrækning ved Brugen af den førstnævnte Thesort.

Hvad angaar Spirituosa oplyses, at den med Spanien i 1886 afsluttede Traktat, hvorved Styrken af derifra mod en Toldsats af 1 sh. pr. Gallon (= 6 Flasker) importerede Vin blev forhøiet fra 26—30 Grader, har bevirket en Forøgelse i Importen fra 590 000 Gallons i 1885 til 1 500 000 Gallons i 1888. En anden vigtig Forandring af Vintolden blev vedtaget forrige Aar, idet mousserende Vine bleve underkastet en Tillægsafgift af 1 sh. pr. Gall., naar deres Værdi i det engelske Marked ikke overstiger 14 sh. pr. Gall., og af 2 sh. 6 d, naar Værdien er større. Frygten for, at Tillempningen af denne „ad valorem“ Beskatning vilde møde svære Vanskeligheder og give Anledning til talrige Uenigheder og Forsøg paa at undgaa at betale den høiere Afgift, har vist sig at være ugrundet, og den ved Forhøielsen frembragte Merindtægt har oversteget Beregningerne. Opmærksomheden henledes ogsaa paa den i forrige Aar stedfundne Forøgelse i Importen af Spiritus fra Tydskland. Den fornemste Grund hertil er, at da Spanien paalagde en næsten prohibitiv Told paa den Slags Spiritus, fandt de tyske Exportører sig foranledigede til

her at søge et Marked for sin Vare; og er der bleven solgt for en saa lav Pris som 8 d pr. Gall. Spiritus. Den saaledes indførte Vare turde formentlig finde Anvendelse til Opblanding med billig „Whisky“ og „Gin“, ligesom ogsaa af Værtshusholdere til Forfalskning af Rum, samtidigt som den i en mindre Udstrækning benyttes til at tilføre lette Vine, der indføres mod en Told af 1 sh. pr. Gall., den fornødne Styrke. Efter Toldstyrelsens Opfatning bør der, af Hensyn til denne Spiritus's helbredsnedbrydende Beskaffenhed, blive truffet Forholdsregler for Forhindring af de oven omhandlede Forfalskninger, der ere i høi Grad fordømmelige. Sluttelig omhandles den Indvirkning, Tillempningen af Loven om Varemærker har havt i det forløbne Finansaar, der afsluttedes den 31te Marts. I dette Aar udførtes Beslaglæggelse af Varer i 7 876 Tilfælde, hvori der var anvendt lovstridige Varemærker, og hvorved der blev tilbageholdt 217 458 Kolliies. Blandt de anførte Tilfælde af Beslag, gjaldt ikke mindre end 2 898 Gods, der ankom fra Tydskland. I Forbindelse hermed udtaler Toldstyrelsen: „Som begrundet i den herved vundne Erfaring tro vi, at der inden talrige Forretningsgrene i Storbritanien er indtraadt en stor Forbedring med Hensyn til Varemærker. Saaledes finder man f. Ex. nu sjelden Ordet „Havana“ anbragt paa Cigarer, der ere importerede fra Fastlandet, ligesom heller ikke tydsk Spiritus og Vin nu indføres under franske Mærker, — der hersker, med andre Ord, en større Ærlighed i disse Forhold. Paa samme Tid er derimod Importen af Gods uden ethvert Mærke tiltaget, og det ansees som sandsynligt, at saadanne Varer efter Toldbehandlingen paaføres falske Varemærker. En saadan Anskuelse bestyrkes ved den Omstændighed, at en Mængde Etiketter og andre Mærker bleve importerede særskilt og bleve disse beslaglagte af Toldmyndighederne, som tydeligvis bestemte til Arbringelse paa Varer, der skulde omsættes inden Landet. Det Spørgsmaal er paa Grund heraf blevet fremsat, om saadanne Etiketter kunde med Rette konfiskeres; men da Benyttelsen af det engelske Sprog i Etiketternes Text antoges at give en falsk Antydning af deres Oprindelse, blev det vedtaget, at vedligeholde Beslaglæggelserne, indtil der fra Importørerne skaffedes tilveie fuldt Bevis for, at Etiketterne virkelig vare bestemte til at benyttes for Varer af den i deres Text anførte Beskaffenhed. Sædeles Vanskelighed har været forbundet ved forskellige Anledninger med Mærker paa Varer, der ere fabrikerede i dette Land, men derefter forsendte til Udlandet for at paaføres nye Dele, f. Ex. Tobakspiber, der herfra sendes til Wien for Paasættelse af Ravnemundstykker, eller for at gives den afsluttende Behandling, Barberknive der sendes til Tydskland for at undergaa Slibning („hollow ground“) o. s. v. Det er vanskeligt at afgjøre, i hvilke Tilfælde et oprindeligt i England forfærdiget Produkt, der senere har faaet sin endelige afsluttende Bearbejdelse i Udlandet, skal tabe Egenskaben af et engelsk Fabrikat og i Forbindelse dermed Retten til at forsynes med engelsk Varemærke. Det har ogsaa været forbundet med adskillige Vanskeligheder at skjelne, i Tilfælde hvor Varer ere blevne beslaglagte, mellem saadanne, som ere af udenlandsk Tilvirkning forsynede med falske Varemærker, og de, der virkelig ere af britisk Tilvirkning, forsynede med ægte Mærker, og ere Gjenstand for Re-Import. I Henhold til Bestemmelserne i vedkommende Lov skal Varer, der ere forsynede med en britisk Fabrikants Navn eller Mærke, i Tilfælde af Re-Import enten anmeldes ved „Bill of Store“ ledsages af et Uddrag af den oprindelige Exportangivelse, eller ogsaa udleveres ved Forevisning af en skriftlig Tilladelse fra vedkommende Eier af det foreliggende Navn eller Mærke, samt ligeledes en Attest fra denne om, at Varerne ere blevne fabrikerede af ham inden Rigets Grændser; eller endelig efter at andet Bevis afgives af Importøren for Varernes britiske

Tilvirkning, naar dette Bevis tages for godt af Toldstyrelsen. Ligeledes for at lette Udleveringen af reimporterede Varer, har samtlige Toldforvaltere og Toldkontrollører erholdt Myndighed til i saadanne Tilfælde at afgjøre Sagerne efter eget Skjøn uden forudgaaende Anmeldelse til Toldstyrelsen, en Fremgangsmaade, der ogsaa er bleven gjort anvendbar ved Import af fremmede eller britiske Prøver, der importeres eller reimporteres for Handelsformaal, ligesom ogsaa af private Effekter, og Gjenstande, der importeres for at undergaa Reparation o. s. v.

Den Nøiagtighed, hvormed Gods af udenlandsk Tilvirkning, der sendes i Transit over de britiske Havne, bliver underkastet de i Loven om Varemærker indeholdte Bestemmelser, har dog medført, at den nævnte Transitforretning har mindsket betydeligt og er bleven overført til kontinentale Havne, til stort Tab for engelske Jernbaner og Dampskibe, og uden at det i transoceanske Havne foregaaende Salg af andre Landes Varer, som af engelsk Produktion, derved er blevet forhindret.

Dannelsen af Aktieselskaber har som ovenfor anført været et karakteristisk Træk i det herværende Pengemarkeds Virksomhed, og det i høiere Grad end nogensinde tidligere. Med dette Forhold for Øie er det let forklarligt, at norske og svenske Opfindere, Patentindehavere, Eiere af Malm-anvisninger eller Industridrivende her have søgt at finde Kapital for Udnyttelsen af den, i hvert Fald i deres egen Mening, meget værdifulde Eiendom, som de ville sælge, samt ogsaa ofte for dette Formaal henvendt sig til Generalkonsulatet om Oplysninger, Raad og Assistance for Fremme af sine forskellige Maal. Meddelelse om de forsaavidt fornødne Skridt og Opgave over Personer, der kunde assistere ved Gjennemførelsen deraf har det været let nok at tilvejebringe i de Tilfælde, hvori den, der søgte Kapital, selv havde tilstrækkelige Midler til at bestride de meget betydelige foreløbige Udlæg, der maa bestrides, om der skal kunne regnes paa i det herværende Fonds-marked at udrette noget med Indbydelse til og Samling af Deltagere i et nyt Foretagendes Grundlæggelse. Men ikke en af Hundrede er i den lykkelige Stilling; og til Advarsel for dem, der, som det ofte hænder, er sangviniske nok til at tro, at ethvert Tilbud af en Opfindelse, især da af en patenteret, men som endnu ikke er prøvet, her strax finder en god Modtagelse og bliver Gjenstand for Spekulation, skulde man anføre et Exempel, hentet fra Virkeligheden, og som ikke er enestaaende og som stadigt gjentager sig. En Opfinder, som, da han selv var uden Indsigt i Forretninger og ukyndig i det engelske Sprog, blev ledsaget af en i disse Henseender erfaren Assistent, ankom hertil for om muligt at opdrive en Kjøber af sit her udtagne Patent eller ogsaa Kapital, gennem Foretagendets Basering paa Aktier, for Udnyttelse i en stor Maalestok af Opfindelsen, hvorfor, om alt gik godt, Assistenten blev garanteret en betydelig Del af Salgssummen eller et dertil svarende Antal Aktier. Igjennem Personer, der vare vel kjendte med Forholdene her paa Stedet, og som for sine gode Raad garanteredes rigelig Erstatning, blev nu Opfinderen introduceret til en saakaldet „Company — Promotor“, en Person, hvis Forretning det er at danne Aktieselskaber. Denne, som naturligvis var uden den ringeste Forstaaelse af Opdagelsens virkelige Værdi, søgte desuagtet især paa alle mulige Maader at frembringe en Opinion for Foretagendets Fortræffelighed, og lykkedes paa den Maade at tilvejebringe de nødvendige Midler til Bestridelse af de aller nødvendigste forberedende Udlæg, der vare forbundne med Selskabets Stiftelse, Forsøg i mindre Skala, Annoncer, Avertissementer o. s. v. Derefter engageredes en Sagfører — „Solicitor“ -- der, ligeledes kun mod svær Betaling, havde at opsjøge endel

Personer med et i den ene eller anden Henseende fremragende Navn — des bedre jo højere oppe i Rangstigen — men uden at tage det mindste Hensyn til deres Evne til at bedømme, eller deltage i Ledelsen af den Forretning, til hvis Grundlæggelse deres Navne skulde tjene som et Tilløkkelsesmiddel; og hvilke mod Godtgjørelse i Kontanter eller Løfter om høje Aflønninger satte sig i Spidsen for en Indbydelse til Aktietegning med en Kapital, der var mange Gange større end hvad der tiltrængtes til Indkjøb af Patentet og dets Udnyttelse. Blandt den altid talrige Mængde større og mindre Kapitalister, hos hvem Haabet om høje Dividender er større end deres Evne til at bedømme Beskaffenheden af den Sikkerhed, der bliver dem tilbudt for Opnaaelsen deraf, lykkedes det virkelig at erholde saa meget subskriberet, at Bolaget kom istand, dog kun ved den Omstændighed, at Patentets Eier maatte modtage Aktier for den største Del af Købesummen. Af den saaledes samlede Kapital gik imidlertid den største Del til Godtgjørelse til „Promotor“ og „Solicitor“, der ikke lade sig afspise med Aktier, samt til Dækning af de forberedende Udlæg, saaledes at Størrelsen af den gjenværende Kapital nødvendiggjorde lagttagelsen af alle mulige Indskrænkninger under Opfindelsens Udnyttelse, endog til Skade for den fremtidige Produktion, og efterat Opfinderen havde betalt sine førnævnte Medhjælpere de dem lovede Aktier, var alt, hvad der var tilbage for ham selv endel, formentlig temmelig værdiløse Aktier og for det store Flertal af Aktieeierne et Haab om Dividender, som neppe nogensinde vil blive realiseret, forsaavidt det ikke lykkes igjen at „rekonstruere“ Selskabet, og at indlokke i Selskabet nye Ofre for denne Svindel.

Den største Del af dem, som i lignende Hensigt have opsøgt dette Marked, have dog ikke naaet saa langt. Efter i Ugevis at være bleven opholdt med gode Løfter, og imidlertid at have forbrugt de kontante Midler, de førte med sig, have de fundet sig selv lige langt fjernet fra sit Maal — klogere, men ikke rigere.

Den Svindel i Grundlæggelsen af Aktieselskaber, som saaledes har udviklet sig, har foranlediget Regjeringen til at indbringe i Parlamentet et Forslag til Lov, der isærdeleshed øger Ansvaret først og fremst for Indbyderne og Medlemmerne af Direktionen i et „Limited Company“ samt dernæst ogsaa for dem, der tegner Aktier, idet det dog samtidigt begrænses de Sidstnævntes Forpligtelser i de Tilfælde, hvori de maatte være blevene forledede til at tegne Aktier ved falske, bedragerske Opgaver. *)

Tilbud af saakaldet Blanko-Kredit er en anden Maade, der af en særskilt Klasse af de herværende Bedragere anvendes for at benytte sig af Godtroenheden og Ukyndigheden. Ganske hyppigt har saaledes Svenske Kjøbmænd eller Industridrivende modtaget omtrent saalydende Tilbud fra London:

Tit. „N. tillade sig at underrette om, at vi have etableret os hersteds som Bankagenter, og tilbyde herved vor Tjeneste, idet vi ønske at udvide vor Virksomhed. For det Tilfælde De skulde ville forøge Omfatningen af Eders Forretning, ere vi villige til at aabne for Dem en Blanko-Kredit og

*) Som et Exempel, blandt en Mængde lignende, paa Svindel ved Stiftelse af Aktieselskaber kan tjene følgende. Et Selskab med en Kapital af £ 50000 er i disse Dage blevet registreret under Navnet „The Ocean Wave, Limited“ for at indkøbe og udnytte en Maskine, „ved hvilken en nøiagtig Efterligning af en Baads Bevægelser i svær Søgang erholdes!“ „Kommer ikke Aktieeierne i dette Selskab til at lide af Søsyge, var det mærkværdigt, bemærker den Finansavis, hvorfra Opgaven er hentet.

bemyndige Eder at trække paa vort Firma 1, 2, 3 eller 4 Maaneders Vexler indtil et Beløb af £ 5 000, som af os accepteres ifølge Advis, forudsat at De indsender til os Dækning 10 Dage før Forfaldstiden. Den af os beregnede Provision er $\frac{3}{4}\%$ af det af Dem trukne Beløb, og denne Provision bør indsendes til os samtidigt med Advisbrevet“.

N. N.

Man skulde neppe kunne tro, at et saadant Tilbud fra et fuldstændigt ukjendt Firma skulde kunne bevæge nogen til at benytte sig deraf og samtidigt indsende den forlangte Provision. Saaledes har imidlertid været gjort, naturligvis uden at den i Forbindelse dermed trukne Vexel er bleven accepteret, og naar derefter Generalconsulatets Bistand er bleven forlangt for at erholde tilbage den remitterede Provision, er enten det liberale Firma ganske forsvundet eller i en saadan Stilling at hvilkensomhelst Forføining kun vilde medføre yderligere Tab.

De britiske Konsulære Embedsrapporter fremholde fremdeles, at engelske Fabrikvarer paa mange Steder fortrænges af tyske, uagtet de førstnævnte ubestridelig er af bedre Kvalitet og ofte lige billige. Den vigtigste Grund hertil anføres at være den, at de engelske Fabrikanters Konservatisme ved Tilvirkningen af saadanne Produkter i Forening med den mere praktiske Maade, hvorpaa Tydskerne søger at vinde Indpas paa nye Markeder, give disse Sidste Overtaget, Forholde, som vistnok ikke savne Sideskykker ogsaa hos os. Ved nærmere Gjennemgaaelse af disse Rapporter finder man en mærkelig Samstemmighed deri, at næsten overalt blive de britiske Fabrik-Produkter fortrængte af andre Lande, og dette ikke paa Gruud af disses bedre Beskaffenhed og billigere Pris, men hovedsageligen fordi de ere bedre afpassede for Befolkningens specielle Behov og Smag. Naar Engelskmænd og Tydskere søge at trænge ind paa udenlandske Markeder, gaa de frem efter diametralt modsatte Principer. De førstnævnte indrette sig efter hvad der passer bedst for dem selv uden at tage i Betragtning Forskjellighederne i Klimat, Sædvaner og Opdragelse m. m., og vedblive at søge at indtvinge sine Forestillinger hos den Fremmede. Dersom denne ikke formaar at opfatte disse rigtig, saameget værre for ham; thi om han forstod sit eget Bedste, skulde han efterligne sin Læremester i alt, Dragt, Føde, Opførsel, Sprog o. s. v. Tydskeren derimod anvender en langt enklere, fornuftigere og mere lønnende Fremgangsmaade. Han begynder med klog Forsigtighed. Han søger at trænge ind i den Fremmedes Smag og Behov, at imødekomme disse og faar derved i ham en Kunde. Konsulatrappporterne indeholde mange Beviser paa, at saa er Tilfældet. For Exempel Viceconsulen i Gijon, Spanien, meddeler, hvorledes Indførselen af britiske Varer uafbrudt aftager især af Chemikalier fra Newcastle, Takjern fra Glasgow og forarbejdet Jern og Maskinerier fra Liverpool, hvilke samtlige erstattes af tyske Varer; som væsentlig Aarsag hertil anfører han at de engelske Fabrikanter ere ligegyldige og utilbøielige til at afpasse sine Produkter efter specielle Fordringer, hvorpaa fremføres følgende Bevis. For nogen Tid siden afsluttedes i Gijon en Kontrakt med et tysk Firma om en Leverance af Glasflasker til en bestemt Pris. Konsulatet havde forud indsendt Prøver med fuldstændige Oplysninger til en engelsk Fabrikant, som svarede at han for Tilfældet var optaget af det indenlandske Marked, men omendskjøndt han udtrykte den Forhaabning ogsaa at finde Afsætning i Spanien, havde han senere hverken oversendt til Konsulatet Prøver eller Prisoppgaver. Imidlertid havde den tyske Fabrikant kunnet afskibe adskillige Skibsladninger af nævnte Vare. Omtrent paa samme Tid, anføres der, oversendte Konsulatet til et Firma i Birmingham Opgave over

en Del Jernkramvarer, som antagelig vilde kunne afsættes, og derpaa svarede, at Arbeiderne ikke vare at formaa til at tilvirke dem da de vare forskellige fra dem, de vare vant til. „Vi have“ yttres der i Svaret, „besøgt 18 forskellige Fabrikanten, men da de fik se de indsendte Modeller, vilde de ikke have nogen Befatning dermed“ —, „er af fuldkommen kontinental Model og hverken Sheffieldfabrikanten eller nogen anden vilde engang se paa dem“. „Det ser sandelig ud til“, fortsætter ovennævnte Vicekonsul, „som om vi slet ikke spørge efter disse andre Brancher i Nordspanien, eftersom vore Konkurrenter altid ere villige til at lempe sin Tilvirkning efter de lokale Behov, hvorved de aldrig møde nogen Vanskelighed fra sine Arbeidere og afslutte Kontrakter om hvad der forlanges, ligemeget hvad det er“. Paa samme Maade besværer Konsulen i La Rochelle sig over de britiske Fabrikanters Ligegyldighed, hvorved en uhyre stor Afsætning gaar tabt, som sikkert vilde kunne paaregnes, naar man blot vilde lempe sig efter Forholdene, men han tror neppe man kan vente nogen Forandring i den gennem saa lange Tider anvendte Fremgangsmaade. „Den engelske Handelsreisende“, siger han, „kommer sjelden hertil med Undtagelse af en Udsending fra et eneste Firma med det Resultat, at dettes Fabrikat nu har faaet saadan Fodfæste paa det herværende Marked, at det bliver vanskeligt at fortrænge det“.

Lignende Indberetninger indløbe fra de halvciviliserede Lande og endog fra saadanne Egne, hvor den tyske Kjøbmand ingen Beskyttelse har af sin Regjering, og blot i de britiske Kolonier, hvor Sproget ingen Vanskelighed medfører, og hvor de engelske Firmaer have faste Filialer med rigelige Kapitaler og mangeaarig Erfaring viser der sig en Udvidelse af Forretningerne. Pluraliteten af Konsulerne paapege Nødvendigheden af at befordre Afsætning ved talrige Handelsreisende (i Spanien og Italien findes 30 tyske paa 1 engelsk Handelsreisende), som ere fortrolige med fremmede Sprog og vel bekendte med det eller de Landes eiendommelige Forholde, hvor de have at virke, samt tillige have et indtagende Væsen og være forsynede med rigelige Prøvesamlinger. Det formenes ogsaa i væsentlig Grad at bidrage til Afsætnings Fremme at anordne permanente Udstillinger i tjenlige Lokaler i det Land, hvor man søger at forøge Afsætningen og derfra sende Prøver til Landets øvrige Dele

Det ovenfor omhandlede Behov af flere og bedre kvalificerede Handelsreisende har paa sin Side givet Anledning til Spørgsmaal om, hvorledes dette Behov skal kunne tilfredsstilles paa bedste Maade. Pressen har allerede i nogen Tid besværet sig over det stedse forøgede Antal tyske Kontorister, der erholde Ansættelse i herværende Handelskontorer, uagtet Tilgangen paa indenlandske Ansøgere altid overstiger Efterspørgselen, og man har derfor fremsat Spørgsmaal om, hvorvidt de hidkomne tyske unge Mænd i Reglen ere de engelske Konkurrenter overlegne ikke alene i Kundskaber men ogsaa i Flid og Evne til at klare sig med de i Forhold til Leveomkostningerne lave Aflønninger, som hersteds sædvanlig betales til saadanne unge Kontorister, og man fandt i de her anførte Egenskaber Grunden til at Tydskerne som Handelsreisende opnaaede bedre Resultater end Engelskmændene. Derefter opstod uvilkaarligen det Spørgsmaal, paa hvilken Maade de unge Mænd skulde kunne erholde en fuldstændigere og mere til Formaalet svarende kommerciel Uddannelse, og denne Opgaves Løsning optoges af Londons Handelskammer — „Chamber of Commerce“ — ved hvis Møde den 19de September sidstleden der fattedes Bestemmelse om, at søge at formaa Landets samtlige ligeartede Institutioner til at adoptere en fælles Plan til kommerciel Uddannelse i Samarbejde med Universiteterne i Oxford og Cambridge samt allerede

i Aaret 1890 saavel ved de nævnte Høiskoler som i London at anstille Prøver eller Examinationer af dem der anmelde sig til Erholdelse af Vidnesbyrd om Indsigter og Kundskaber i Overensstemmelse med den omhandlede Kundskabsplan, og i dette Øiemed er der ikke alene bevilget Pengebelønninger for dem, der erholde de bedste Vidnesbyrd, men det har ogsaa lykkedes at sikre sig Understøttelse af over 200 Handelsfirmaer i London City, som have forpligtet sig til, blandt forøvrigt jevn gode Ansøgere til ledige Poster i deres Kontorer, at give Fortrinet til dem, der ved nævnte Prøve have opnaaet godkendte Vidnesbyrd.

Streiken i Londons Dokker turde, som oven antydet, komme at indvirke paa Skibsfartsforholdene i denne Havn. Omfatningen af denne Streik, der indbegreb næsten alle de Arbeidere, som paa en eller anden Maade er beskæftiget med Losning eller Ladning af de Fartøier, der besøge Londons Havn, kan bedst bedømmes, naar det erindres, at Havnen aarlig besøges af 79 000 Skibe med omtrent 20 Millioner Tons Drægtighed, altsaa en større Skibsfart end i nogen Havn i hele Verden. Det Arbeide, der udfordres, udføres ei alene af en fast Arbeidsstok, som i Regelen er tilfreds med sine Kaar, men desuden af Løsarbeidere, der lønnes pr. Time, eftersom de fornødiges, og uagtet Usikkerheden i Fortjenesten, havde dog den sædvanlige Betaling pr. Time af 5 pence ($37\frac{1}{2}$ Øre) tillokket Skarer af Arbeidssøgende, væsentligst fra Samfundets laveste Klasser, der baade savne Evne og Ihærdighed til at søge Livsophold ved større Anstrængelser eller Arbeidsdygtighed. Det er naturligt, at stor Nød raadete blandt disse Skarer af flere Tusinde Mænd, og da deres Forlangende om Lønsforhøjelse til 6 pence (45 Øre) pr. Time foruden Tilsagn om stadigere Sysselsættelse besvaredes dermed, at Tilbud paa Arbeidskraft under de hidtil gjældende Vilkaar langt oversteg Behovet, lykkedes det nogle energiske socialistiske Anførere ikke alene at formaa det øvrige i Dokkerne beskæftigede Personale at forene sig med de Førstnævnte i en almindelig Indstilling af Arbeidet, men ogsaa ved Henvendelse til Samfundets i økonomisk Henseende bedre stillede Klasser, at erholde sig tilstillet saa betydelige Pengebidrag, isærdeleshed fra Australien, at Dokkernes Bestyrelse, efter 5 Ugers Indstilling af Arbeide, fandt sig tvungen til at indrømme Arbeiderne deres Fordringer i de fleste Punkter, et Resultat, der ogsaa tildels skyldtes den Sympathi, der fra alle Klasser udvistes for de Streikende, samt ogsaa den Omstændighed, at Politiet ikke gav sin Medvirking til Hindring af Voldshandlinger fra de Streikendes Side, hvorefter der forefaldt mange Tilfælde, og hvilke i høi Grad vanskeliggjorde og fordyrede Anvendelsen af Arbeidere, der ikke deltog i Streiken, og hvorpaa der var rigelig Tilgang.

Da de Kompanier, der eie de herværende Dokker, allerede forud for Streiken, paa Grund af indbyrdes Konkurrence havde havt en kun liden Indtægt af samme, var det naturligt at den tilstaaede Forhøjelse af Arbeidslønnen af 20 % vilde nødvendiggjøre en tilsvarende Stigning i de Afgifter, som Skibsfarten har at erlægge for Dokkernes Benyttelse. Senere vundne Erfaringer har dog vist, at det neppe vil komme til at standse derved. Streikens Ledere erkjende nu aabent, at deres Hensigt ikke blot var at skaffe Arbeiderne højere Løn, men ogsaa at skaffe Arbeide for et forøget Antal, idet man nu til et Arbeide, der tidligere udførtes af 8 Mand, forlanger, at 10 Mand skal anvendes, paa samme Tid som hver af disse 10 Mand skal have en højere Betaling end den tidligere. Hertil kommer endvidere, at Dokarbeidernes Forening paa flere Maader har undladt at opfylde de ved Streikens Ophør vedtagne Forpligtelser og fremdeles forlanger at have en afgjørende Stemme

ved Anordningen af de vigtigste Detaljer i Arbeidets Udføring. Alt dette har havt til Følge en Forøgelse i Udgifterne ved Benyttelsen af Dokkerne, der høist sandsynlig, om ingen Forandring til det bedre indtræffer, vil gjøre det uundgaaelig nødvendigt for Skibsfarten og den Del af Varetrafiken, der ikke er bestemt for direkte Forbrug i London, at søge til andre nærliggende Havne, hvori Udgifterne ere mindre og man har større Sikkerhed mod egenmægtig Optræden af Arbeidere, under Paavirkning af socialistiske Ledere. Det er almindelig bekjendt, at dette allerede for en Del har indtruffet; og at Exemplet kalder til Efterfølgelse, fremgaar til Fulde af nedenanførte sammenlignende Opgave over Omkostningerne ved Losningen af to ligestore, med Jute fra Calcutta, til London og Dundee ankomne Dampskibe:

	Dundee.			London.		
Dokafgifter	£	79.	4. 6	£	78.	19. 0
Fyrafgifter	"	31.	16. 4	"	24.	10. 3
Lods- og Dampskibspenge	"	14.	8. 4	"	27.	13. 6
Lastens Losning og Veining	"	81.	16. 11	"	282.	6. 4
Kommission m. m.	"	11.	11. 7	"	7.	19. 6
Tilsammen	£	218.	17. 8	£	421.	8. 7

Den for Losningen anvendte Tid var
i London 12 Arbeidsdage
i Dundee 4 —

= 8 Dages forlænget

Ophold i London, à £ 35 pr. Dag	"	280.	0. 0
Tilsammen for London	£	701.	8. 7
Forskjellen til Fordel for Dundee	"	482.	10. 11

I Forbindelse med, hvad der er anført angaaende denne Arbeidsindstilling, skulde man endvidere meddele, at Følgerne af den under Streiken tilladte Lovløshed, strax efter sammes Begyndelse, ogsaa gjorde sig gjældende overfor norske og svenske Fartøier, der lossede eller lastede i Londons Dokker, idet Udførelsen af disse Arbeider ved Skibenes egne Besætninger blev med Magt hindret af de Streikende. Da de hos vedkommende Politimyndighed i den Anledning gjorde Forestillinger ikke ledede til noget Resultat, fandt Generalkonsulatet sig forpligtet til at afgive Meddelelse om Forholdet til de forenede Rigers herværende Gesandtskab med Begjæring om, at dette ved velvillig Henvendelse til vedkommende høieste Autoriteter vilde søge udvirket, at der ydedes de herværende norske og svenske Besætninger den fornødne Beskyttelse, og uagtet der endog paa denne Henvendelse i Begyndelsen kun gaves afvigende Svar, lykkedes det dog tilslut ved Gesandtskabets fornyede og energiiske Forestillinger i Sagen, at udvirke, saavel at der afgaves en nogenlunde tilstrækkelig Styrke Politi til Beskyttelse, som ogsaa at en af Streikerne, der ombord i Dampskibet „Thorsten“ havde gjort sig skyldig i direkte Vold, blev sat under Tiltale og straffet.

Af Hensyn til de vidtrækkende Følger af den foran omhandlede Dokstreike har ogsaa Londons Handelsforening — „Chamber of Commerce“ — fæstet sin Opmærksomhed paa Spørgsmaalet om Muligheden af i Fremtiden at forebygge Udbruddet af lignende Stridigheder mellem Kapital og Arbeide, samt nedsat en Komité til Udarbeidelse af et Forslag om Nedsættelse af en permanent Voldgiftsret — „Labour Conciliation Committee“ — under hvis Afgjørelse opkommende Tvistigheder af begge Partier kunde henskydes. Den ringe Agtelse for indgaaede Forpligtelser, som Deltagerne i Londons Dokstreiker have udvist, siden det lykkedes dem ved høitstaaende Personers

Mægling at fremtvinge Dokstyrelsens Samtykke til Indvilgelsen af de fleste af deres Fordringer, der vare fremsatte af deres Ledere, giver dog berettiget Grund til Tvivl om, hvorvidt en saadan Voldgiftsrets Kjendelse i Tilfælde vil blive godtkjendt af Arbeiderne og ei blot efterlevet i den Udstrækning hvori den findes at være til deres egen Fordel og Ønsker. Erfaringen viser nemlig ganske bestemt, at Arbejderforeningernes Bestyrelse næsten uden Undtagelse formaar helt ud at gennemføre sin Vilie, naar det gjælder at optræde mod Arbeidsgiverne; men alle Tegn tyde paa at dette ei vil blive Tilfældet, om de forsøge at indvirke paa Foreningsmedlemmerne, naar der er Tale om Opfyldelsen af overtagne Forpligtelser, i hvilken Henseende den nævnte Bestyrelse forøvrigt ikke paa nogen Maade har vist sig tilbøjelig til at overholde Løfter og Aftaler i større Udstrækning eller længere, end det har været foreneligt med Bibeholdelsen af deres Indflydelse over Arbeiderne*).

Aaret 1890 giver meget gode Løfter for Forretningsverdenen. Inden næsten alle Grene af Industrien er der allerede indløbet Bestillinger, der vil give fuld Beskæftigelse i mange Maaneder, og der forefindes ikke Anledninger til politiske Forviklinger. Under disse Forhold turde man neppe vente at se en lav Rente i den nærmeste Fremtid, men der er samtidigt ingen Grund til at imødesee, at denne Rente, uden ganske tilfældigvis vil naa en for Omsætningen besværlig Høide, altid forudsat at Bank of England erholder den fornødne Støtte af de øvrige herværende mægtige Bankinstituter.

Handel. Værdien af Storbritanniens Vareomsætning med forskellige Lande i 1889 vil sees af nedenstaaende Tal-opgaver. Import fra Frankrig £ 45 723 000, Export til Frankrige £ 14 555 000, Tyskland I. 27 045 000, E. 18 382 000, Holland I. 26 658 000, E. 9 705 000, Belgien I. 17 661 000, E. 7 147 000, Rusland I. 27 160 000, E. 5 337 000, Italien I. 3 203 000, E. 7 116 000, Østerrige I. 2 284 000, E. 1 021 000, Spanien I. 11 548 000, E. 4 215 000, Portugal I. 3 107 000, E. 2 527 000, Danmark I. 7 850 000, E. 2 356 000, Sverige I. 9 213 000, E. 2 772 000, Norge I. 3 496 000, E. 1 716 000, Tyrkiet I. 5 250 000, E. 6 162 000, Egypten I. 8 495 000, E. 2 941 000, China I. 6 178 000, E. 5 037 000, Japan I. 989 000, E. 3 889 000, Vest-Indien I. 161 000, E. 2 303 000, Mexiko I. 466 000, E. 1 514 000,

*) For at tydeliggjøre, i hvor høi Grad Arbeidsindstillinger er bleven benyttede af dette Lands Arbeidere for Gjennemførelse af deres Forlangender under Aaret 1888, og for at vise, hvilke Opofrelser der have været forbundne dermed, tilføjer man sig at anføre følgende Uddrag af en i Sagens Anledning til Board of Trade afgiven Indberetning.

Antallet af Arbeidsindstillinger gik i det nævnte Aar op til 509, hvoraf 155 inden Bomuldsindustrien, 107 af Kulgrubearbeidere, 62 inden Skibsbyggeriet og 42 ved mek. Værksteder. Af disse vare 320 eller 62 % begrundede i Forlangende om forhøiede Arbeidspenge. Det lykkedes de Streikende at drive sine Fordringer igjennem helt ud i 249 Tilfælde, for en Del i 94, medens de intet opnaaede i 116; for 50 Tilfælde savnes Opgave om Udfaldet. Fuldstændige Opgaver om Antallet af de i hver Streike deltagende Arbeidere foreligger ikke; men i 180 af de Streiker, der lykkedes, deltog 65 598 Arbeidere, i de 94, der tildels lykkedes 17 602 og i 92 af de mislykkede 29 600. Med Hensyn til Beløbet af de ved disse Arbeidsindstillinger foraarsagede Tab er det naturligvis omtrent umuligt at erholde en fuldstændig Redegjørelse; men blot den tabte Arbeidsløn udgjorde ved 328 Streiker et Beløb af £ 365 587, og Kapitalværdien af de Anlæg, der i 123 Tilfælde stode ledige, var over 6 Mill. Pund. Den sidste Arbeidsindstilling ved Søndre Londons Gasværk, der ikke lykkedes, medførte desuagtet et forøget Udlæg for Kompaniet af over £ 50 000, og den blot i nogle Dage af forrige Maaned varende Streike af Kulgrubearbeiderne et Tab af £ 350 000.

Central- og Syd Amerika I. 13 866 000, E. 26 435 000, De forenede Stater I. 95 340 000, E. 30 299 000, andre Lande I. 14 293 000, E. 9 802 000, Summa I. 329 986 000, E. 165 231 000, britiske Kolonier og Besiddelser I. 97 136 000, E. 82 862 000, tilsammen I. 427 122 000, E. 248 093 000.

Angaaende Ind- og Udførselen af Guld og Sølv, myntet og i Barer, skal man henvise til nedenanførte Tal. Indført af Guld fra Frankrig i 1889 £ 1 672 654, exporteret af Guld til Frankrig i 1889 1 692 156, Tydskland I. 186 443, E. 334 476, Holland I. 2 250 934, E. 183 910, Belgien I. 450 222, E. 271 282, Spanien I. 39 517, E. 298 800, Portugal I. 7 398, E. 2 070 528, Sverige I. 7 379, E. 203 000, Gibraltar I. 17 252, E. 24 470, Malta I. 5 440, E. 40 000, Egypten I. 670 399, E. 650 000, Afrikas Vestkyst I. 169 777, E. 18 712, Britisk Syd Afrika I. 1 441 987, E. 2 390 680, Britisk Ostindien I. 320 397, E. 1 669 486, China I. 1 051 520, Japan I. 12 577, Australien I. 4 168 729, E. 297, Britisk Nordamerika I. 44 938, E. 14 938, Brasilien I. 77 608, E. 3 348 462, Mexiko og Syd Amerika I. 2 723 559, E. 748 528, De forenede Stater I. 2 568 966, E. 10 300, andre Lande I. 204 628, E. 485 293, tilsammen I. 17 686 174, E. 14 455 318, mod i 1888 I. 15 790 258, E. 14 944 143, mod i 1887 I. 9 939 934, E. 9 323 614. Indført af Sølv fra Frankrig £ 2 280 522, exporteret af Sølv til Frankrig 126 411, Tydskland I. 257 349, E. 39 257, Holland I. 3 133, E. 6 651, Belgien I. 127 139, E. 814, Spanien I. 159 154, E. 102, Portugal I. 2 160, E. 43 467, Sverige I. 22, E. 75, Gibraltar I. 2 325, E. 7 386, Egypten I. 149 388, E. 205, Afrikas Vestkyst I. 27 153, E. 81 929, Britisk Sydafrika I. 2 158, E. 242 000, Britisk Ostindien E. 8 170 797, China I. 63, E. 404 711, Japan E. 1 045 000, Australien I. 28 209, E. 47 781, Mexiko og Sydamerika I. 2 137 160, E. 259 692, Britisk Nordamerika I. 580, E. 20 319, Brasilien I. 9 092, E. 62 404, De forenede Stater I. 3 975 943, E. 31 150, andre Lande I. 22 137, E. 75 265, tilsammen I. 9 184 980, E. 10 666 312, mod i 1888 I. 6 213 940, E. 7 615 428, mod i 1887 I. 7 825 381, E. 7 807 404. Lægges de anførte Slutsummer for Guld og Sølv, samt for andre Handelsvarer sammen, fremkommer følgende Resultat.

	Import. 1889. £	1888. £	1887. £
Guld og Sølv	26 871 154	22 004 198	17 765 315
Andre Varer	427 122 000	386 727 000	361 982 000
Tilsammen	453 993 154	408 731 198	379 747 315
	Export. £	£	£
Guld og Sølv	25 559 571	22 559 571	17 131 018
Andre Varer	248 093 000	233 842 000	221 414 000
Tilsammen	273 652 571	256 401 571	238 545 018

hvilket udviser en stadig Stigning i de sidste 3 Aar i saavel Indførselen som Udførselen, men især i førstnævnte, hvilket formentlig i særdeles Grad er at tilskrive Befolkningens Konsumptionsevne. At saa har været Tilfældet, fremgaar tydeligst af en Undersøgelse af Værdien af de forskjellige Slags Artikler, der vare Gjenstand for Ind- og Udførsel i 1889, sammenlignet med Værdien i det nærmest foregaaende Aar. Indførselen bestod i:

Varernes Art.	Værdi i £	Forøgelse eller Formindskelse mod i Aar 1888 i £
Levende Slagtekvæg	10 360 084	+ 2 632 780
Toldfrie Føde og Drikkevarer . . .	134 860 525	+ 10 579 428
Toldpligtige do. do.	26 210 774	+ 1 251 976
Tobak	3 973 925	+ 1 152 607
Metaller	22 084 845	÷ 1 158 113
Kemikalier, Farve- og Garve-emner	8 635 378	+ 520 939
Olier.	7 122 998	+ 690 127
Textile Raastoffe	91 307 086	+ 10 838 411
Raastoffe til andre Industrigrene .	43 694 671	+ 6 972 170
Manufaktur-Artikler	64 263 411	+ 6 469 807
Diverse Varer	14 608 300	+ 678 672
Tilsammen	427 210 830	

Udførselen af britiske Produkter og Fabrikater fordeler sig derimod paa følgende Hoved-Artikler:

Varernes Art.	Værdi i £	Forøgelse eller Formindskelse mod i Aar 1888 i £
Levende Husdyr	1 172 063	+ 131 889
Føde- og Drikkevarer	10 718 662	+ 480 591
Raastoffe	17 357 920	+ 3 378 039
Garn og vævede Stoffe	110 210 484	+ 1 340 334
Metaller og deraf tilberedte Artikler, undtagen Maskiner	40 945 785	+ 3 790 154
Maskiner	15 254 658	+ 2 315 391
Beklædningsartikler	11 425 731	+ 231 411
Kemikalier og Droguer	7 993 519	+ 497 448
Andre Artikler	33 072 146	+ 2 004 145
Tilsammen	248 090 968	

Forretningerne have i Aarets Løb ikke alene som allerede anført, vist sig at have været lønnende i en usædvanlig høi Grad; men de have ogsaa udvist en betydelig Fasthed. Der har visselig ikke paa nogen Maade manglet Forsøg paa ved kunstige Midler at tilrive sig et Herredømme over Markedet i forskellige af de større Forretningsgrene, men, selv om de i enkelte Tilfælde have lykkedes at drive en for deres Konkurrenter ødelæggende Forretning, saa har dog inden forholdsvis kort Tid disse Forsøg blot givet sine Ophavsmænd et ganske føleligt og nedslaaende Resultat. Som Exempler herpaa kan nævnes det franske Kobbersyndikat, det af endel tyske Kapitalister ved Aarets Begyndelse gjorde Forsøg paa at drive Priserne paa Sukker op til en unaturlig Høide, det i Løbet af Høsten i Liverpool gjorde Forsøg med raa Bomuld, og nu senest den rasende Spekulation i Pig-Jern, hvilken sidste ikke var uden uheldig Indflydelse paa forskellige Industrigrene. Muligheden af paa en saadan Maade at kunne for en længere Tid monopolisere Tilgangen paa en eller anden Nødvendighedsartikel og derved opnaa ublue Priser fra det Publikum, der forbruger disse Varer, antages dog ialmindelighed nu at være noget, der tilhører en svunden Fortid.

Skibsfart og Skibsbyggeri. Aaret 1889 kommer uden Tvivl at blive anseet som et af de mest tilfredsstillende af Rederier og Skibsbyggere.

Drægtigheden af de med Last i britiske Havne ind- og udklarerede Fartøier udgjorde:

Indklarerede	28 517 820 Tons
Udklarerede	33 048 881 —
Tilsammen	61 566 701 Tons
imod	58 741 622 — i 1888
altsaa en Forøgelse af	2 825 079 — i 1889

De forskjellige Nationers Fartøier deltog i denne Skibsfart saaledes: Britiske Fartøier, indklarerede 21 077 196 Tons, udklarerede 24 766 353 Tons, norske i. 1 964 785, u. 1 634 366, tyske i. 1 134 700, u. 1 876 858, hollandske i. 885 968, u. 875 010, franske i. 621 492, u. 824 333, danske i. 626 586, u. 799 410, svenske i. 690 699, u. 681 402, spanske i. 532 412, u. 556 152, belgiske i. 315 095, u. 278 224, russiske og finske i. 227 552, u. 205 528, italienske i. 168 362, u. 218 421, de forenede Stater i. 150 387, u. 142 672, græske i. 37 892, u. 75 677, østerrigske i. 47 288, u. 59 981 portugisiske i. 30 190, u. 28 467, andre Landes Fartøier i. 7 216, u. 26 027, tilsammen indklarerede 28 517 820 Tons og udklarerede 33 048 881 Tons.

Sammenlignes disse Ziffre med de modsvarende i Aarsberetningen for 1888 fra dette Generalkonsulat viser det sig at de norske Skibes Drægtighed er forøget med 419 355 Tons og de svenske Skibes med 99 474 Tons samt at de førstnævnte fremdeles bibeholder sin Plads næst efter de britiske, hvorimod de svenske, der i 1888 indtog 6te Plads i Følgeordenen, i 1889 nedflyttedes til 7de, nemlig efter de danske.

Kystskibsfarten af de med Ladning ind- og udklarerede Fartøier udførtes af britiske, indklarerede 28 731 362 Tons, udklarerede 27 429 391 Tons, andre Landes i. 79 394, u. 73 606, tilsammen i. 28 810 756, u. 27 502 997 mod i 1888 i. 29 080 222 Tons, u. 27 775 181 Tons.

Skibsfarten med lastede Skibe mellem Storbritanien og Norge stillede sig saaledes:

		fra Norge. Tons.	til Norge. Tons.	Til- sammen. Tons.
Norske	Fartøier	845 351	497 366	1 342 717
Britiske	—	249 787	200 450	450 237
Danske	—	25 386	7 315	32 701
Svenske	—	17 972	10 805	28 777
Tyske	—	4 851	14 064	18 915
Russiske & finske	Fartøier	5 762	3 875	9 637
Hollandske	Fartøier	1 975	3 537	5 512
Belgiske	—	1 031	2 062	3 093
Spanske	—	289	1 362	1 651
Franske	—	—	1 583	1 583
Andre Landes	—	230	—	230
Tilsammen		1 152 634	742 419	1 895 053

Skibsbyggerivirksomheden har i det forløbne Aar inden dette Land naaet en større Omfatning end nogensinde før, idet Handelsflaaden er forøget med $1\frac{1}{4}$ Mill. Tons, og desuden har Værfterne Beskæftigelse for mange Maaneder af indeværende Aar. Omtrent to Trediedele af nævnte Forøgelse er kommet den britiske Handelsflaade tilgode, og medregnes de fra Udlandet indkøbte Fartøier, er der i Aarets Løb bleven indregistreret 1 028 649 Tons, hvoraf 860 380 Tons faldt paa Dampskibe og 168 269 paa Seilfartøier. Af Handelsflaadens Register er samtidigt udgaaet omtrent 488 900 Tons, hvoraf

210 480 Dampskibsdragtighed og 278 420 Seilskibsdragtighed. Heraf fremgaar, at den britiske Dampskibsflaades Drægtighed tiltog med 649 900 Tons, medens Seilskibsflaadens Drægtighed aftog med 110 151 Tons. Ved Slutningen af Februar i indeværende Aar er 430 000 Tons under Bygning, bestemte til regulære Linier eller specielle Øiemed, men blot 380 000 til almindelige Lastedragere, hvilket bør tages i Betragtning af dem, der frygter Overproduktion, foruden at de fleste forliste Dampskibe tilhøre den sidst nævnte Klasse. Uden Tvivl sendes store Kvantiteter Gods med de regulære Passager-Dampskibe, der tidligere kom til de egentlige Lastedragere, men ogsaa her bør erindres, at de store hurtiggaaende Dampskibe representere forholdsvis langt mindre Lasteevne formedelst den store Plads, der optages af Kul og Passagerer, samt at deres bestemt fastsatte Router ikke tillade dem at slutte Fragter for Ordre -- til det for Tilfældet heldigste Marked -- hvortil en betydelig Del af Handelsrørelsen har Behov. De i specielle Øiemed byggede store hurtiggaaende Dampskibe, bestemte til Transport for transatlantiske Havne af Kjød, Olie, Frugt o. s. v., indvirke heller ikke i nogen synderlig Grad paa forudgaaende Fragtforholde, og derfor synes det at være den almindelige Mening at den senere Forøgelse i Handelsflaaden ikke overstiger det jævnt voksende Behov. De i Aarets sidste Halvpart og Begyndelsen af dette Aar kontraherede Fartøier er imidlertid mindst 15 % dyrere end tidligere formedelst den høiere Arbejdsløn og de dyrere Materialer, hvilket selvfølgelig vil forringe Nettooverskuddet. Der fremføres ofte Besværginger over de eksisterende strenge Bestemmelser med Hensyn til Lastemærket "Loadline" Dækslast, og de høie Omkostninger ved ældre Skibes Omklassificering o. s. v., fra hvilke Restrictioner udenlandske Fartøier i Regelen ere fritagne, og paa Grund hvoraf altsaa Konkurrancen med disse vanskeligliggøres i høi Grad og Salg af ældre britiske Fartøier, for en stor Del til norske Rederier, fremtvinges. Foranlediget af disse Forholde er der ogsaa i Parlamentet fremkommet Forslag om fuldstændig Ligestillethed mellem indenlandske og udenlandske Fartøier, som drive Fragtfart i britiske Havne, og er det temmeligt sandsynligt, at saadan Lovbestemmelse kommer istand inden et ikke altfor fjernt Tidspunkt.

Paa nedenangførte vigtigste Byggesteder blev i 1889 bygget:

Ved Clyde	321 469 Tons eller 51 509 Tons mere end i 1888						
— Tyne	281 710	—	—	68 505	—	—	" - —
I Sunderland	217 336	—	—	74 926	—	—	" - —
Ved Tees	110 429	—	—	53 258	—	—	" - —
I Hartlepool	84 109	—	—	10 200	—	—	" - —
I Belfast	79 853	—	—	44 358	—	—	" - —

Af nye Skibe byggedes 770 Dampfartøier og 164 Seilfartøier, og Gjennemsnitsdrægtigheden af de førstnævnte var 1 534 Tons mod 1 396 i 1888 og et betydeligt Antal havde en Drægtighed af over 4 000 Tons hver. Ikke mindre end $93\frac{29}{80}$ % af de nybyggede Skibe vare forarbejdede af Staal, vistnok ikke en væsentlig Forøgelse mod 1888, da dette Materiel anvendtes ved $92\frac{26}{100}$ % af de nybyggede Skibe, men ligefuldt et Bevis for, at Benyttelse af Træ og Jern turde meget snart ophøre som Skibsmaterial. For Seilfartøier af Staal betaltes fra £ 11 til £ 14 pr. Ton Register, og for Dampskibe paa 4—6 000 Tons med middelsstor Dampkraft kan beregnes £ 9. 10. 0 pr. Ton dead weight med forholdsvis høiere Pris for mindre Dimensioner. Man har fundet, at Staalet kræve omhyggeligere Behandling og hyppigere Ommaaling end Jernfartøier, men har paa den anden Side overveiende Fordele fremfor de sidstnævnte.

I dette Distrikt blev i Aarets Løb midlertidig naturaliserede: For norsk Regning 15 Dampskibe, dr. 11 098 Tons til Værdi £ 174 802 og 84 Seilskibe, dr. 55 726 Tons til Værdi £ 218 814, og for svensk Regning 2 Dampskibe, dr. 1 549 Tons til Værdi £ 34 100 og 3 Seilskibe 1 161 Tons til Værdi £ 2 123.

Fragterne have i Almindelighed været langt højere end under de nærmest foregaaende Aar, og har derfor Skibsfarten givet et særdeles tilfredsstillende Resultat. Som det fremgaar af den betydelige Forøgelse i Landets Handelsflaade, dels ved Kjøb i Udlandet og dels ved Bygning i Hjemlandet, har Norge søgt at drage størst mulig Nytte heraf. Som sædvanlig vare vistnok Fragterne midtvinters noget lavere og Efterspørgselen efter Fartøier noget mindre, men der synes ikke egentlig at være nogen Grund til allerede nu at befrygte en Tilbagegang i de for denne Næringsgren saa favorable Konjunkturer, idet en Stilstand allerede vil indtræde i Skibsbygningsvirksomheden, naar forrige Aars Bestillinger ere udførte, thi næsten fra alle Værfter og Værksteder meddeles, at der i 1890 næsten ingen Ordre er modtaget for Bygning af nye Fartøier. En ei ubetydelig Del af Fragtfarten synes at befinde sig paa god Vei til ganske at ophøre nemlig Overførelse af Petroleum i Tønder. Medens Forbruget af dette Belysningsmiddel er i stadigt Stigende — Indførselen til Storbritannien fra Nordamerika og Rusland udgjorde i 1889 2 126 000 Tønder mod 1 835 000 i 1888, og under 1½ Million i 1887 og 1886 — foregaar Transporten af denne Artikel nu i meget stor Maalestok i dertil specielt konstruerede Tank-Fartøier og dette ikke blot fra Rusland, hvorfra sidstnævnte Befordringsmaade næsten udelukkende anvendes, men ogsaa fra de nordamerikanske forenede Stater, som nedenstaaende Ziffre vil vise:

I 1883 hidførtes fra Amerika 1 320 000 Tønder og fra Rusland 500 Tdr., medens der i 1889 fra Rusland hidførtes i Tank-Skibe en Kvantitet modsvarende 771 000 og fra Amerika i Tankskibe en Kvantitet modsvarende 295 000 Tønder. Fra Amerika afskibedes til Hamburg 810 100 Tønder i Tankskibe og 440 000 i Tønder; til Bremen indførtes 1 100 000 Tønder i Tankskibe og 610 000 i Tønder. Det russiske Produkt synes mere og mere at udtrænge Tilførselen fra Amerika fra herværende Marked, hvorimod amerikansk Petroleum fremdeles bibeholder Fortrinnet paa Europas Fastland.

Nedenstaaende Opgave viser de af de norske og svenske Fartøier opnaaede Fragter i 1889:

Indgaaende Fragter. Trælast pr. St.; nordre Botniske Bugt August 42 sh. 6 d, September 37 sh. 6 d, Oktober 40 sh., søndre Do. Mai 37 sh. 6 d, Juni 30 sh. à 37 sh. 6 d, Juli 28 sh. 9 d à 37 sh. 6 d, August 30 sh. à 37 sh. 6 d, Septbr. 32 sh. 6 d à 50 sh., Oktbr. 35 sh. à 42 sh. 6 d, Novbr. 33 sh. 9 d à 40 sh., Decbr. 34 sh. à 36 sh. 3 d, Østersøen April 28 sh., Mai 31 à 35 sh., Juni 35 à 39 sh. 6 d, Juli 27 sh. 6 d, August 27 sh. 6 d, September 35 sh., November 32 sh. 6 d, December 40 sh., den svenske Vestkyst og Norge, Januar 22 sh. 6 d à 35 sh., Februar 20 à 28 sh., Marts 19 à 35 sh., April 19 à 29 sh., Mai 20 sh. 6 d à 38 sh. 9 d, Juni 23 à 37 sh, Juli 20 à 29 sh., August 22 sh. 6 d à 35 sh., September 30 à 37 sh., Oktober 28 à 35 sh., November 22 à 32 sh., December 26 à 37 sh. 6 d, Finske Bugt Juli 45 sh., August 41 sh. 3 d, Oktober 37 sh., November 32 sh. 6 d, Canada Juni 60 sh., Juli 60 à 65 sh., August 60 à 67 sh. 6 d., September 60 à 67 sh. 6 d, Oktober 60 à 70 sh., November 60 à 72 sh. 6 d, December 67 sh. 6 d à 70 sh., Forenede Staters Østkyst Marts 105 à 117 sh. 6 d, April 110 sh., Mai 115 à 116 sh. 3 d, Juli 110 à 120 sh., September 122 sh. 6 d, Oktober 130

sh., Do. Vestkyst April 118 sh., Juli 120 sh.; Ved pr. Favn, Botniske Bugts nordlige Havne Februar 42 sh. 6 d, Juli 47 sh. 6 d, August 40 à 50 sh., September 37 sh. 6 d à 50 sh., Oktober 45 à 52 sh., November 47 sh. 6 d à 50 sh., Do. sydlige Havne Januar 33 à 52 sh. 6 d, Marts 50 sh., April 48 sh., Mai 51 sh. 3 d, Juni 38 à 46 sh., Juli 30 sh. 6 d à 50 sh., August 40 à 45 sh., September 37 sh. 6 d à 47 sh. 6 d, Oktober 44 à 50 sh., November 42 sh. 6 d à 47 sh. 6 d, December 45 sh., Finske Bugt Januar 47 sh. 6 d, Juni 45 à 52 sh. 6 d, Juli 41 à 46 sh. 6 d, August 45 à 48 sh., September 39 à 46 sh., Oktober 42 à 47 sh., November 45 à 50 sh., December 46 à 46 sh. 6 d, den svenske Vestkyst og Norge Januar 35 sh., Februar 30 sh., Marts 22 à 28 sh., April 22 à 26 sh., Mai 24 à 40 sh., Juni 25 à 30 sh., Juli 25 à 30 sh., August 32 sh. 6 d, September 30 sh., Oktober 30 sh.; Teak pr. Load, Ostindien November 42 à 52 sh. 6 d, December 52 sh. 6 d; Mahogni-, Ceder- og Farvetræ, pr. Ton Mexico Februar 45 sh., April 50 à 52 sh. 6 d, Mai 45 à 52 sh. 6 d, Juni 36 à 46 sh., Juli 42 sh. 6 d à 70 sh. August 50 à 60 sh., Oktober 62 sh. 6 d, November 60 à 70 sh., December 45 sh., Centralamerika Januar 37 sh. 6 d, Marts 37 sh. 6 d à 45 sh., Cuba pr. Load Februar 37 sh. 6 d, Marts 37 sh. 6 d, April 36 sh. 6 d à 42 sh., August 40 sh., September 115 sh. (pr. Standard), Oktober 40 à 45 sh.; Træmasse pr. Ton, Norge April 9 sh.; Granit pr. Ton, den svenske Vestkyst og Norge Januar 8 à 10 sh. 6 d, Februar 8 sh., Marts 7 sh. 6 d à 8 sh., April 7 sh. 6 d à 8 sh., Mai 7 sh. 6 d à 8 sh. 3 d, Juni 7 sh. 9 d à 8 sh., Juli 7 sh. 6 d à 8 sh. 6 d, August 7 à 8 sh. 6 d, September 8 sh. 3 d, Oktober 8 sh. 6 d, November 8 à 8 sh. 6 d, December 8 à 8 sh. 6 d; Is pr. Ton, Norge Januar 9 sh. 9 d à 13 sh., Februar 8 à 9 sh., Marts 7 sh. 3 d à 8 sh. 6 d, April 8 à 9 sh., Mai 8 à 10 sh. 6 d, Juni 8 sh. 6 d à 10 sh. 6 d, Juli 8 sh. 6 d à 11 sh., August 9 à 11 sh. 6 d, September 8 à 11 sh., Oktober 8 sh. 6 d à 12 sh. 6 d, November 10 sh., December 10 sh. 6 d; Fiskeolie pr. Tønde, Norge Februar 3 sh. 7 d, August 3 Kr., December Kr. 2.50; Kokosnødder pr. 1 000, Vestindien, pillede Januar 25 sh., Februar 25 sh., Marts 25 sh., April 25 à 28 sh., Juni 25 sh., Juli 26 à 28 sh., September 20 sh., Oktober 20 à 22 sh. 6 d; Do. upillede Januar 35 sh., Februar 35 sh., Marts 35 sh., April 35 à 36 sh. 6 d, Juni 35 sh., Juli 36 à 38 sh., Oktober 32 sh. 6 d; Bomuldsfrø pr. Ton, Egypten December 14 sh. 6 d; Sukker pr. Ton, Brasilien Februar 43 sh., Britisk Guyana Marts 25 sh., Vestindien April 30 sh., Mai 25 sh., August 26 sh., Ostindien November 46 sh. 3 d; Terpentin pr. 40 Gallons, Forenede Stater og Vestindien Januar 5 sh., Februar 5 sh., Marts 4 sh. 9 d, Juli 5 sh., September 4 sh. 9 d à 5 sh., Oktober 5 sh., November 5 sh., December 4 sh. 9 d; Havre pr. Quarter, Skaane Mai 1 sh. 1½ d, August 1 à 1 sh. 10 d, Østersøen Januar 1 sh. 6¾ d, Februar 1 sh. ½ d, Mai 1 sh. 6 d, Juni 1 sh. 9 d, Oktober 1 sh. 3 d, December 1 sh. 3 d à 1 sh. 6 d, Svenske Vestkyst Januar 10½ d à 1 sh. 3 d, Februar 1 à 1 sh. 3 d, Marts 10½ d, April 1 à 1 sh. 3 d, Mai 1 sh., Juni 11 d, Juli 11 d, August 1 sh. 3 d à 1 sh. 7½ d, Oktober 1 sh., November 1 sh., December 1 sh., Archangel Oktober 2 sh. 9 d; Hvede pr. Ton Australien Januar 27 sh. 6 d; Harpix pr. Fad, Forenede Stater og Vestindien Februar 3 sh. 6 d, Marts 3 sh. 6 d, April 3 sh. 4½ d, Mai 3 sh. 6 d, Juni 3 sh. 6 d, Oktober 3 sh. 9 d, November 3 sh. 9 d, December 3 sh. 6 d à 3 sh. 7½ d; Petroleum pr. 40 Gallons, Forenede Stater Marts 3 sh. 3 d, April 1 sh. 11 d; Sild pr. Tønde, Norge Januar 2 sh.

6 d, Marts 1 sh. 6 d à 2 sh. 2 d, April 1 sh.; Ben pr. Ton, Sydamerika Februar 22 sh.; Kaffe pr. Ton, Brasilien Juni 25 sh., Oktober 25 sh.; Frugt pr. Ton, Zante Oktober 27 sh. 6 d; Fosfat pr. Ton, Tréport Januar 4 sh. 3 d; Huder pr. Ton, Sydamerika Januar 32 sh.; Kul pr. Ton, Engelsk Havn Februar 4 sh., Mai 4 sh. 6 d; Tjære pr. Tønde, Vasa December 2 sh. 6 d, Archangel Oktober 3 à 3 sh. 4 d; Jern pr. Ton, Gøteborg Januar 6 sh. 6 d, April 4 à 6 sh., Mai 5 sh., November 6 sh., December 6 sh., Østersøen Juni 7 sh., Botniske Bugt Mai 6 sh., Juni 4 à 7 sh., Juli 3 à 7 sh., August 7 à 7 sh. 6 d, September 4 à 7 sh., Oktober 6 à 8 sh., November 6 à 10 sh., December 10 sh.; Svin pr. Stykke, Helsingborg Juli Kr. 5.60, August Kr. 5.60, September Kr. 5.60, Oktober Kr. 5.

Udgaaende Fragter. Koks pr. Ton Gøteborg Februar 5 sh., Oktober 5 sh., December 5 sh., Kristiania Januar 5 sh. 6 d, Oktober 5 sh. 3 d à 5 sh. 9 d, November 5 à 5 sh. 6 d, Kronstadt August 5 sh. 6 d; Guano pr. Ton Valencia Marts 12 sh., December 11 sh., Vestindien Februar 17 sh., Juni 20 sh., Oktober 18 sh., November 18 sh., December 19 sh.; Cement Brasilien Februar 30 à 30 sh. 6 d, Oktober 31 sh., Buenos Ayres Marts 32 sh. 6 d, Mai 33 sh.; Kridt pr. Ton Riga April 3 sh., September 5 sh., forenede Stater August 7 à 8 sh., December 5 sh. 9 d; Kreosot pr. Td. Spanien Februar 4 sh., November 2 sh. 9 d; Svovel pr. Ton nordre Frankrige Marts 20 sh.; Jernbaneskiner pr. Load Sydamerika Mai 45 sh., Juli 40 sh., August 45 sh. Oktober 45 sh., November 45 à 49 sh.; Gammelt Jern pr. Ton Italien December 12 sh. 6 d; Klid pr. Ton Helsingborg Juni 12 sh., Danmark November 13 sh.; Beg pr. Ton Cette Juni 11 sh., September 10 sh. 3 d, December 10 sh. 3 d.

Landbrug. Allerede i tidligere Aarsberetninger har man henledet Opmærksomheden paa den væsentlige Forandring, som Jordbruget i Storbritanien i Løbet af de tvende sidste Decennier har været underkastet. Ved Begyndelsen af denne Periode indtog Avlingen af Landets Brødkorn — Hvede — den fornemste Plads, hvad ogsaa dengang gav den sikreste og mest lønnende Afkastning.

Eftersom imidlertid de lettende Søfartsforbindelser gjorde det muligt for selv de mest afsidesliggende Lande at optræde konkurrerende paa dette Marked, sank Prisen paa nævnte Nødvendighedsartikel, og det i saa høi Grad, at den britiske Jordbruger snart saa sig ude af Stand til at betale de Jordleie- og andre Afgifter, der vare beregnede efter en Hvedepris af 50 sh. pr. Quarter og derover, d. v. s. omtrent 20 sh. mere end den i de sidstforløbne Aar noterede Pris. Nøden tvang ham følgelig til at slaa ind paa den anden Vei, ved nemlig først og fremst at lægge sig efter Produktionen af saadanne Landbrugsartikler, hvis Beskaffenhed ikke lod dem taale nogen lang Transport eller Opbevaring for lænere Tid. Virkningen heraf sees bedst ved en Sammenligning mellem Forholdene i 1869 og 1889, forsaavidt angaar den Del af Storbritanien, der skaffer den meste Hvede — England:

	1869. Acres.	1889. Acres.		Forøgelse eller For- mindskelse.
Dyrket Jord	30 323 278	32 733 357	+	2 394 079
Saaet med Hvede	3 688 357	2 321 504	÷	1 366 853
Byg	2 251 480	2 121 530	÷	129 950
Havre	2 782 720	2 888 704	+	105 984
Det samlede Korn-Areal .	9 758 037	8 075 172	÷	1 682 865

	1869. Acres.	1889. Acres.		Forøgelse eller For- mindskelse.
Rodfrugter o. l.	3 575 067	3 299 647	÷	275 420
Græs og Kløver i Væxtfølge	3 448 726	4 877 298	+	1 428 572
Stadige Beiter	12 735 897	15 865 863	+	3 129 966
Brakmarker	738 836	513 320	÷	225 516

Heraf fremgaar, at medens det samlede Areal af dyrket Jord er bleven forøget med næsten 2.4 Mill. Acres, har Kornavlingen aftaget med omtrent 1½ Mill., hvorimod der til Avling af Foder anvendtes 4½ Mill. Acres mere end tidligere.

Af den saaledes tilveiebragte rigelige Tilgang paa Kreaturfoder burde man have kunnet slutte, at Antallet af Husdyr samtidig vilde have modtaget en tilsvarende Forøgelse. Saa er dog i det store og hele taget ikke Tilfældet, idet den inden Storbritanien forhaandenværende Kreaturbestand udgjorde:

	1869.	1889.		Forøgelse eller For- mindskelse.
Heste	1 461 061	1 421 389	÷	39 672
Kreaturer	5 313 473	6 139 555	+	826 082
Faar og Lam	29 538 141	25 632 020	÷	3 906 121
Svin	1 930 452	2 510 803	+	580 351

Formindskelsen i Antallet af Heste og Faar opveier her selvfølgelig det forøgede Aantal Kreaturer.

Det sidst forløbne Aar kan med Hensyn til Resultatet af Avlingen i sin Almindelighed kaldes et Middelsaar. Veiret forblev helt til den 7de Juli særdeles gunstigt for Vegetationen, saaledes at Høavlingen endog gav 17 % over en Middelshøst, og ihvorvel denne Periode efterfulgtes af stærk Nedbør, ledsaget af 2 Ugers lav Temperatur, troede dog „The Times“ for 12te August, paa Grundlag af Opgaverne fra 400 forskellige Gaarde, at kunne sætte Avlingen af Hvede til 101, af Byg 96 2, Havre 99.8, Poteter 100.5, samt øvrige Rodfrugter 99.9, naar en Middelshøst betegnes med 100. Senere indtraf voldsom Nedbør, som slog ned Kornet, saaa Avlingen heraf i høi Grad fordyredes og dets Kvalitet forringedes, medens derimod Rodfrugter og Græs kun trivedes desto bedre; af de førstnævnte erholdtes saaledes sjelden smukke Exemplarer, og Græsmarkerne bød godt Beite helt til Aarets Slutning, under Indflydelse af en usædvanlig høi Temperatur.

Ifølge de i December offentliggjorte officielle Opgaver beregnedes Aarets Kornavl inden Storbritannien til følgende Summer:

Slags.	Areal acres.	Beregnet Af- kastning pr. acre bushels.	Totalafkast- ning bushels.
Hvede	2 449 354	29.91	73 267 007
Byg	2 121 530	31.81	67 478 799
Havre	2 880 704	39.31	113 548 967

Sammenlignes nu den anførte Afkastning med den for det nærmest foregaaende Aar, bliver Resultatet følgende:

Slags Korn.	Besaaet Areal sammenlignet med Aar 1888.	Totalafkastning sammenlignet med Aar 1888.	Afkastning sammenlignet med Aar 1888.	Pr. acre sammenlignet med middel- høst.
	acres.	bushels.	bushels.	bushels.
Hvede . . .	÷ 114 833	+ 1 327 360	+ 1.86	+ 1.11
Byg . . .	+ 35 969	÷ 1 003 290	÷ 1.03	÷ 2.21
Havre . . .	+ 6 452	+ 6 204 868	+ 2.07	+ 0.28

Heraf sees, at Hvedeavlens i 1889 var betydelig større end i 1888, uagtet det hermed besaaede Areal var mindre, idet Afkastningen steg med over $1\frac{3}{4}$ bushel pr. acre og op til mere end 1 bushel over vanlig Middeelhøst.

Hvad Byg angaar, var Forholdet modsat; thi vistnok var det besaaede Areal større; men da Afkastningen var mere end 1 bushel pr. acre under foregaaende Aars, blev Totalafkastningen betydelig mindre. Havre dyrkedes paa et kun ubetydelig større Areal, men gav en særlig rig Høst, nemlig over 2 bushels pr. acre mere end i 1888.

Hvedeprisen har i Aarets Løb holdt sig særdeles lav, ligesaa Prisen paa Byg til Formaling, hvorimod Maltbyg, hvorpaa der dog var ringe Tilgang, betingede lige til 50 sh. pr. quarter. Ogsaa Middelprisen paa Havre var noget højere end under begge de nærmest foregaaende Aar. Ifølge officiel Beregning har Aarets Middelpris for de tre nævnte Kornsorter udgjort pr. quarter:

For Hvede 29 sh. 6 d mod i 1888 31 sh. 10 d og i 1887 32 sh. 6 d, for Byg 25 sh. 10 d mod i 1888 27 sh. 10 d og i 1887 25 sh. 4 d, for Havre 17 sh. 9 d mod i 1888 16 sh. 9 d og i 1887 16 sh. 3 d.

En anden Kilde „Dornbusch“, angiver den maanedlige Middelpris for Hvede i 1889 i 5 af de største Handelscentre saaledes:

Maaned.	London.	New York.	Paris.	Berlin.	Amsterdam.
	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d	sh. d
Januar	31 6	34 3	45 6	43 6	30 8
Februar	32 4	31 3	44 4	42 3	30 8
Marts	32 8	32 9	45 3	41 2	30 6
April	31 2	29 0	43 4	40 4	31 2
Mai	29 11	27 8	40 6	40 7	30 2
Juni	29 3	27 1	39 10	39 6	29 6
Juli	29 11	29 6	39 2	40 8	30 1
August	27 11	29 7	38 5	40 11	29 5
September	31 7	28 2	39 8	40 10	28 7
Oktober	29 8	28 5	39 9	40 5	28 3
November	30 7	28 1	38 6	39 3	27 5
December	30 11	28 6	39 8	42 4	30 6

Kvantiteten og Værdien af det til Storbritannien i Aarets Løb importerede Korn sees af nedenstaaende Opgave:

Fra Rusland Hvede Cwts. 21 321 628, £ 8 004 438, Tydskland Hvede Cwts. 2 538 629, £ 1 000 048, Hvedemel Cwts. 11 555 189, £ 693 699, Frankrig Hvede 126 440, 45 824, Hvedemel 90 613, 56 841, Østerig Hvedemel 1 838 115, 1 288 922, Tyrkiet Hvede 667 372, 234 406, Rumænien Hvede 2 862 487, 1 089 028. Ægypten Hvede 325 150, 103 817, Norge Hvedemel 4 297, 2 785, Sverige Hvedemel 1 110, 650, De forenede Staters Østkyst Hvede 5 044 960, 1 927 825, Hvedemel 10 067 827, 5 677 009, De forenede Staters Vestkyst Hvede 11 971 290, 4 894 413, Chili Hvede

572 953, 226 115, Britisk Ostindien Hvede 9 217 332, 3 404 940, Australien Hvede 1 406 060, 614 454, Britisk Nordamerika Hvede 1 168 320, 466 877, Hvedemel 1 168 892, 622 722, andre Lande Hvede 1 379 650, 518 653, Hvedemel 373 158, 216 935, tilsammen Hvede Cwts. 58 602 271, £ 22 530 838, Hvedemel Cwts. 14 699 201, £ 8 559 563, samt af de øvrige Sædsorter: Byg Cwts. 17 415 943, (fra Sverige Cwts. 64 747) £ 4 968 947, Havre Cwts. 15 999 060, (fra Norge Cwts. 2 327, £ 702, fra Sverige Cwts. 1 568 167, £ 459 251) £ 4 472 598, Ærter Cwts. 1 688 512, £ 553 503, Bønner Cwts. 3 585 473, £ 1 123 233, (fra Sverige Cwts. 13 129, £ 4 297) Mais Cwts. 36 203 069, £ 8 580 080.

Allerede ovenfor findes meddelt en Opgave over Antallet af Husdyr inden Storbritannien den 1ste Juni 1889. Sammenlignes de der angivne Tal med de modsvarende for 1888 — se Rapporten for nævnte Aar, Side 141—2 — viser det sig, at Antallet af Heste er steget med 1 039, Kreaturer med 9 780, Faar og Lam med 374 871, Svin med 106 459. Denne Forøgelse er, særlig hvad Heste og Kreaturer angaar, vistnok ikke stor; men Antallet af Agerbrugsheste har tiltaget med 9 918, medens der derimod for andre Hestes vedkommende har været en Nedgang af 8 879. Af Kreaturer har Antallet kun i 4 Aar været større, siden man begyndte at indsamle officielle Opgaver, hvorimod Antallet af Faar endnu ikke har naaet de samme Ziffre som i 1885, da det oversteg 30 Millioner. Med de nu raadende høie Priser paa Husdyr af alle Slags, i Forening med rigelig Tilgang paa Foder, vil Landbrugerne visselig gjøre alt for at øge Produktionen inden denne atter saa lønnende Del af deres Bedrift.

Exporten af Heste udgjorde i 1889: Til Holland 2 144 til Værdi £ 75 511, til Belgien 3 372, 106 354, til Frankrig 1 375, 110 767, til De forenede Stater 1 111, 70 509, til Britisk Nordamerika 2 934, 179 939, til andre Lande 3 331, 440 920, tilsammen 14 267 til Værdi £ 984 000, mod i 1888 12 880, 848 311 eller en Forøgelse af 1 387, 135 689.

Importen af Heste udgjorde: Fra Norge 624 til Værdi £ 8 572, fra Sverige 21, 540, fra Danmark 2 585, 20 643, fra Tydskland 6 954, 76 801, fra Holland 1 660, 61 048, fra Belgien 591, 25 800, fra Frankrig 887, 56 363, fra De forenede Stater 236, 13 708, fra Canada 119, 5 590, fra andre Lande 182, 6 336, tilsammen 13 859, til Værdi £ 275 401, mod i 1888 11 506, 192 624 eller en Forøgelse af 2 353, 82 777.

Middelpriisen paa de i Aarets Løb udførte Heste udgjorde følgende £ 68, paa de indførte derimod £ 19. De fra Norge indførte kostede gennemsnitlig £ 14, de svenske £ 26. Udførselen fra Norge har tiltaget med 399 Stykker i Sammenligning med det nærmest foregaaende Aar. Indførselen af de forskellige til Slagtning bestemte Dyr fordeler sig mellem de forskellige Lande som nedenfor anført:

Oxer og Tyre. Fra Norge 155 Værdi i £ 1 499, (173 værd £ 2 999 mindre end 1888), fra Sverige 11 280, 135 579, (1 736 værd £ 18 443 mindre end i 1888) fra Danmark 30 047, 359 245, fra Spanien 11 587, 190 754, fra Canada 82 207, 1 424 731, fra De forenede Stater 294 128, 5 793 366, fra andre Lande 12 407, 228 294, tilsammen 441 811, til Værdi £ 8 133 468.

Kjør. Fra Norge 491, Værdi i £ 4 593, (477 værd £ 4 401 mere end 1888), fra Sverige 2 887, 32 409, (174 værd £ 2 239 mindre end 1888), fra Danmark 47 895, 539 436, fra Canada 2 237, 39 342, fra De forenede Stater 262, 4 285, fra andre Lande 6 594, 112 320, tilsammen 60 366, til Værdi £ 732 385.

Kalve. Fra Norge 6, til Værdi £ 6, fra Sverige 556, 2 641, (491 værd £ 2 361 mere end 1888), fra Danmark 10 911, 39 474, fra Holland 41 214, 160 282, fra Canada 144, 249, fra De forenede Stater 33, 111, fra andre Lande 180, 691, tilsammen 53 044, £ 203 454.

Faar og Lam. Fra Norge 44 352, £ 58 494, (35 128 værd £ 47 204 mere end i 1888), fra Sverige 12 405, 18 760, (4 515 mere, £ 6 884 mindre end 1888), fra Danmark 153 362, 226 163, fra Tydskland 193 191, 318 939, fra Holland 198 035, 422 129, fra Canada 55 857, 111 128, fra De forenede Stater 18 690, 36 288, fra andre Lande 2 166, 3 506, tilsammen 678 058, £ 1 195 407

Svin. Fra Danmark 19 719, £ 79 036, fra Holland 1 675, 3 183, fra andre Lande 3 930, 13 154, tilsammen 25 324, £ 95 373.

De her anførte Opgaver vise, at Norge har naaet en fremtrædende Plads blandt de Lande, som hertil importere Faar, hvorimod Importen af Kreaturer fra Sverige er gaaet betydelig ned.

Middelprisen paa de hertil fra de forskellige Lande indførte Oxer, Kjør og Faar var: fra Norge, Oxer eller Tyre £ 9. 12. 9, Kjør £ 9. 7. 1, Faar eller Lam £ 1. 6. 4, fra Sverige resp. £ 12. 0. 4, £ 11. 3. 2 og £ 1. 10. 3, fra Danmark £ 11. 19. 1, £ 11. 5. 3 og £ 1. 9. 5, fra Tydskland Faar eller Lam £ 1. 13. 2, fra Holland Do. £ 2. 2. 7, fra Spanien Oxer eller Tyre £ 16. 9. 3, fra Canada Do. £ 17. 6. 7, Kjør £ 17. 11. 8. Faar eller Lam £ 1. 19. 11, fra de forenede Stater resp. £ 19. 13. 11, £ 16. 17. 1 og £ 1. 18. 10, fra andre Lande £ 18. 8. 0, £ 17. 0. 8 og £ 1. 12. 4.

Disse Tal vise tilfulde, at endnu meget staar tilbage, inden vore til dette Marked exporterede Dyr betinge de Priser, som her kunde opnaaes. Krydsning med storvoxne Racer og fremfor alt rigeligere Fodring ere de fornemste Betingelser herfor, og dette fortjener særlig at fremhæves med Hensyn til de fra Norge importerede Faar, som, efter hvad man synes at have vundet Erfaring for ifjor, dersteds vil kunne produceres i saadan Mængde og, ifølge Opgave, til saadanne Priser, at en anseelig Indtægt heraf maa kunne paaregnes.

Efterspørgselen efter ikke gjødet Kvæg har været meget livlig og Prisen som Følge heraf ei sjelden vel høi til Indtægt for Fedning, ligesom ogsaa Melkekjør og Kalve fandt et bedre Marked end i mangt et foregaaende Aar. Disse Salg sker nu i betydelig større Udstrækning end tidligere efter Vægt, til Fordel for Landmanden, saaledes som det nu almindelig erkjendes. Middelprisen paa korthornede Dyr, solgte ved offentlig Auktion, gik op til £ 32. 19. 2 pr. Stk. mod £ 27. 15. 8 i 1888. Den mest bemærkelsesværdige Efterspørgsel gjaldt en liden irlandsk Melkerace, Kersy og Dexter-Kersy, af hvilken Race der ved Aarets Udstillinger fremvistes udmærkede Dyr, baade hvad Kjødafsætning og Melkeafkastning angaar; ogsaa for vore nordiske Forhold turde den maaske fortjene Opmærksomhed.

Kjødprisen har, som Følge af den betydelige Import af dette Fødemiddel, været Gjenstand for en langsommere og mindre Stigning end Prisen paa levende Kvæg. Nedenstaaende Tabel viser den paa Londons Marked for Slagtekvæg gjældende Pris, for den første Uge af hver Maaned, beregnet pr. stone, af 8 $\frac{1}{2}$ Slagtevægt. 1ma store Oxer, Januar 1889 4 sh. 6 d—4 sh. 8 d, Februar 4 sh. 2 d—4 sh. 4 d, Marts 4 sh. 2 d—4 sh. 6 d, April 4 sh. 4 d—4 sh. 10 d, Mai 4 sh. 2 d—4 sh. 8 d, Juni 4—4 sh.

9 d, Juli 4 sh. 4 d—4 sh. 11 d, August 4 sh. 8 d—5 sh. 2 d, September 4 sh. 8 d—5 sh. 2 d, Oktober 4 sh. 8 d—5 sh. 4 d, November 4 sh. 6 d—5 sh., December 4 sh. 6 d—5 sh. 10 d.

1ma grovuldede Faar, Januar 1889 6—6 sh. 4 d, Februar 5 sh. 8 d—6 sh., Marts 5 sh. 8 d—6 sh. 6 d, April 5 sh. 10 d—6 sh. 6 d, Mai 5 sh. 2 d—5 sh. 8 d, Juni 5 sh. 6 d—6 sh., Juli 5 sh. 4 d—6 sh. 4 d, August 5 sh. 6 d—6 sh. 6 d, September 5 sh. 6 d—6 sh. 6 d, Oktober 5 sh. 8 d—6 sh. 4 d, November 5 sh. 10 d—6 sh. 6 d, December 5 sh. 10 d—6 sh. 5 d.

Man har beregnet, at der for hver 1 000 inden Landet holdte Kreaturer bringes 67 Tons Kjød af nævnte Sort paa Markedet, og af hver 1 000 Faar og Lam 12½ Tons. Det saaledes producerede Kjød antages at modsvare 74 % af Befolkningens Forbrug, idet de resterende 26 % erholdes gjennem Import af levende Dyr og fersk Kjød. Til Trods for de prohibitive Foranstaltninger, som ere blevne vedtagne ligeoverfor den førstnævnte Import, til Forebyggelse af smitsomme Kreatursygdomme, befinder dog samme sig, saaledes som ovenfor paavist, i stadig Stigning, samtidig med at Udnyttelsen af nye Methoder for Opbevaring af Levnetsmidler under maanedslang Transport finder en stadig tiltagende Anvendelse ved Importen af Kjød. Sidstnævnte Import tog egentlig sin Begyndelse i 1874. Mr. John Dyke, en i Liverpool stationeret Agent for den canadiske Regjering fæstede sin Opmærksomhed derpaa, at engelske Kjøbmænd pleiede at oversende Kalkuner og Faarestege som Gaver til sine i Amerika bosatte Forretningsvenner, og antog paa Grund heraf, at Forsendelse af fersk Kjød i modsat Retning ligesaa godt maatte kunne ske. Det lykkedes ham at formaa Allan-Linien til at anstille Forsøg hermed, og disse faldt heldig ud. Det viste sig dog snart nødvendigt at skaffe under den hele Transport jævn kold Temperatur i Kjødets Opbevaringsrum, og efter mangehaande Forsøg med forskjellige Afkølingsmetoder er det nu fuldstændig lykkedes med forholdsvis ringe Udgift at bevare selv de mindst holdbare Levnetsmidler fuldt friske under Transporten mellem forskjellige Verdensdele og nær sagt uden Tidsbegrænsning. Dette har ogsaa havt til Følge en uafbrudt stigende Import af fersk eller paa anden Maade end gjennem Saltning konserveret Kjød. Nedenfor meddeles en Del Opgaver over denne Import i 1889, sammenlignet med de tvende nærmest foregaaende Aar, samt over Importen af saltet Kjød og Flæsk:

Oxekjød, fersk fra de forenede Stater i 1887 cwts. 644 700, Værdi £ 1 456 446, 1888 785 214, £ 1 814 723, 1889 1 269 680, £ 2 812 475, fra andre Lande i 1887 cwts. 12 874, £ 24 737, 1888 52 230, £ 105 924, 1889 109 831, £ 202 705.

Faarekjød, fersk fra Holland i 1887 cwts. 62 887 Værdi £ 151 826, 1888 87 779, £ 190 227, 1889 77 720, £ 174 853, fra Australien i 1887 cwts. 441 289, £ 924 831, 1888 543 117, £ 1 104 173, 1889 612 578, £ 1 291 944, fra Argentina i 1887 cwts. 251 273, £ 442 597, 1888 346 806, £ 627 888, 1889 394 979, £ 749 810, fra andre Lande i 1887 cwts. 29 392, £ 57 345, 1888 11 383, £ 18 691, 1889 141 392, £ 362 014.

Flæsk, fersk fra Holland i 1887 cwts. 117 924 Værdi £ 293 051, 1888 191 218, £ 433 056, 1889 90 015, £ 218 123, fra Belgien i 1887 29 773, £ 71 248, 1888 34 939, £ 82 131, 1889 14 923, £ 37 625, fra de forenede Stater i 1887 cwts. 152, £ 310, 1888 8, £ 18, 1889 7, £ 10, fra andre

Lande i 1887 5 886, £ 14 994, 1888 16 613, £ 41 749, 1889 11 895, £ 30 381.

Oxekjød, saltede fra de forenede Stater i 1887 cwts. 203 112, £ 309 576, 1888 213 376, £ 325 134, 1889 253 585, £ 352 284, fra andre Lande i 1887 15 325, £ 24 474, 1888 13 160, £ 24 125, 1889 10 957, £ 19 296.

Kjød, ikke angivet Slags, fersk eller saltet, fra de forenede Stater i 1887 cwts. 5 828, £ 12 630, 1888 3 254, £ 6 269, 1889 21 849, £ 47 532, fra andre Lande i 1887 41 207, £ 103 020, 1888 53 527, £ 114 282, 1889 69 133, £ 149 485.

Kjød, konserveret paa anden Maade end ved Saltning, fra Belgien i 1887 cwts. 11 754, £ 176 204, 1888 15 561, £ 194 201, 1889 23 675, £ 246 226, fra Australien i 1887 167 177, £ 386 920, 1888 128 291, £ 267 076, 1889 65 214, £ 155 792, fra de forenede Stater i 1887 cwts. 227 435, £ 530 966, 1888 263 458, £ 630 071, 1889 412 446, £ 931 761, fra andre Lande i 1887 112 814, £ 255 895, 1888 135 289, £ 285 675, 1889 141 522, £ 298 554.

Flæskesider fra Tydskland i 1887 cwts. 359 172, Værdi £ 1 028 795, 1888 253 016, £ 666 599, 1889 63 639, £ 184 659, fra de forenede Stater i 1887 2 203 103, £ 4 228 559, 1888 1 865 130, £ 3 852 961, 1889 2 547 643, £ 4 810 458, fra andre Lande i 1887 438 536, £ 1 072 536, 1888 736 390, £ 1 873 399, 1889 886 862, £ 2 292 090.

Skinker fra de forenede Stater i 1887 cwts. 814 304, £ 2 097 394, 1888 646 672, £ 1 696 871, 1889 873 304, £ 2 217 087, fra andre Lande i 1887 106 313, £ 292 657, 1888 81 633, £ 227 065, 1889 104 304, £ 284 397.

Flæsk, saltet fra de forenede Stater i 1887 cwts. 191 512, £ 274 550, 1888 149 525, £ 237 633, 1889 191 767, £ 282 816, fra andre Lande i 1887 82 320, £ 118 671, 1888 95 366, £ 122 288, 1889 77 820, £ 107 449.

Kaniner fra Belgien i 1887 cwts. 110 476, £ 293 338, 1888 91 675, £ 250 237, 1889 112 564, £ 309 265, fra andre Lande i 1887 6 582, £ 18 528, 1888 9 197, £ 26 325, 1889 11 210, £ 32 218.

Fjærkræ og Vildt fra Norge i 1888 £ 8 419, 1889 £ 6 559, fra Sverige i 1888 £ 497, 1889 £ 1 915, fra Belgien i 1887 £ 84 387, 1888 £ 74 347, 1889 £ 103 814, fra Frankrig i 1887 £ 202 066, 1888 £ 198 707, 1889 £ 195 582, fra andre Lande i 1887 £ 122 730, 1888 £ 121 227, 1889 £ 164 816.

Den saaledes vundne Erfaring angaaende Muligheden af at tilfredsstille Befolkningens Behov for Kjød, hvor dette overskrider Mængden af den indenlandske Produktion, — uden paa samme Tid at resikere Indførselen af smitsomme Husdyrsygdomme, hvilket ikke kan undgaaes ved Import af levende Kvæg, — har foranlediget, at der især fra Landets Jordbrugere er fremkommet gjentagne og stadigt stærkere Fordringer om et absolut Forbud mod nævnte Import, et Forlangende, der synes at ville kunne paa-regne Støtte fra det nye, i forrige Aar oprettede, Agerbrugs-Ministerium. Men ogsaa bortset fra den anførte Resiko er den omhandlede Import af levende Kvæg, idetmindste paa den Maade, hvorpaa den nu drives, ledsaget af saa meget Grusomhed ved Dyrenes Behandling og derigjennem saa store Lidelser for disse, at den, blot set fra et for Dyrenes Beskyttelse venligt Standpunkt, burde forbydes. Noget nævneværdigt Tab vilde formentlig ikke derved paaføres de Lande, fra hvilke de levende Dyr importeres hertil. Med den senere Tids forbedrede Metoder for Konservering af Kjød, har

den tidligere raadende Forskjel i Prisen paa det inden Landet slagtede og det fra Udlandet hertil indførte Kjød gaaet ned saa meget, at den for Tiden ved Indførsel fra transatlantiske Havne neppe overskrider høist 3 pence pr. $\mathcal{R}$, og det er et almindeligt kjendt Faktum, at dette Slags Kjød ofte udbydes i Detaljhandelen som indenlandsk Vare og erholder Kjøbere til de for samme gangbare Priser. End lavere er Prisforskjellen ved Forsendinger fra Europas Fastland, hvortil kommer den Omstændighed, at der i Importhavnene findes Opbevaringsrum med afkjølet Luft, der ere store nok til at modtage en næsten ubegrændset Tilførsel, og hvori det som oven anført indførte Kjød kan, uden at tage mindste Skade, opbevares, indtil der gives Anledning til Salg; medens der aldeles savnes lignende Indretninger for hersteds slagtet Kjød, der af den Grund ofte nok under den varme Aarstid maa søges realiseret til nærsagt en hvilkensomhelst Pris, forinden det bliver ubrugeligt som Menneskeføde. Om den Udvikling, som Importen af amerikansk ferskt Kjød har naaet, giver en netop offentliggjort Indbydelse til Dannelse af et Aktieselskab til Drift af denne Slags Import en Forestilling. Messrs. John Bell & Sons i London, Liverpool og Glasgow have i en Række af Aar importeret hertil uhyre Mængder af amerikansk Kjød (i Forening med T. C. & Joseph Eastman i New York), denne Import er siden Aaret 1875, da disse Firmaer begyndte at samarbeide, steget til ikke mindre end 500 Millioner $\mathcal{R}$ slagtet Kjød og 182 000 Stykker levende Kvæg. Det amerikanske Firma disponerer for denne Trafik Koldluftsmaskiner og Opbevaringsrum ombord i 31 transatlantiske Dampskibe, deriblandt nogle af de mest hurtiggaaende Skibe, der existere. Paa denne Maade er Firmaet istand til at sende 5 à 6 forskellige Partier ferskt Kjød i hver Uge, uden nogensinde at behøve at være forlegen for Transportrum, idet det har en udelukkende Ret til Benyttelse af disse ombord i de forskellige Skibe. Det nævnte engelske Firma har paa den anden Side den største Omsætning her af udenlandsk Kjød, en Omsætning, der gaar op i en aarlig Værdi af over $1\frac{1}{2}$ Million £. Firmaet har i de sidste 10 Aar ikke mindre end 330 Udsalgssteder i Detalj rundt om i England, Wales og Skotland, ved hvilke det uden Benyttelse af Mellemand træde i direkte Forhold til Forbrugerne. Ved den nu foreslaaede Amalgation af disse tvende Firmaer til en enkelt Forretning med begrændset Ansvarlighed forsvinder yderligere et Baand mellem Afsenderne og Forbrugerne, der sandsynligvis vil medføre Fordel for saavel den amerikanske Producent som de herværende Forbrugere.

Ifølge offentliggjorte Opgaver for de sidste Regnskabsaar har Størstedelen af de Selskaber, der drive Import af Faarekjød fra Australien, givet gode Dividender, isærdeleshed gjælder dette, forsaavidt angaar Importen fra New Zealand. Saaledes har f. Ex. „The New Zealand Refrigerating Co.“ givet en Dividende af 8 %, tilligemed en Præmie af 5 %, og dette efter en Af-skrivning paa Bygnings- og Maskin-Konto af 10 %. Fragterne have ogsaa gaaet ikke uvæsentlig ned, ligesom ogsaa de øvrige Omkostninger ere blevne formindskede med Undtagelse af Salgskommissionen, der fremdeles er 12 %. Fra Argentina regnes der paa, at der i indeværende Aar vil blive importeret $1\frac{1}{2}$ Million Faareskrotte; men disse ansees dog ikke sammenlignelsesvis at have den samme Værdi, men en lavere, end de der komme fra New Zealand.

Som et Vidnesbyrd om den Omsætning, der finder Sted paa Londons Kvæg- og Kjødmarkeder kan anføres, at der i Aaret 1888 solgtes paa det i Islington liggende Marked for Salg af levende Husdyr, et Antal af 946 288

Stykker, hvilket udgjorde 123 000 Stykker mindre end i det nærmest foregaaende Aar, en Aftagen, der skrev sig fra en formindsket Import af udenlandske Dyr og en tiltagende Tilbøielighed til at afsætte Dyrene ved Auktioner paa Landet. Ved Markederne for fra Udlandet indførte Dyr i Deptford — hvor Nedslagtning uophødelig maa finde Sted ved Ankomsten — solgtes 852 661 Stykker, der vare bragte dertil i 1 176 Dampskibe. Store og vel indrettede Koldluftsrums ere nu blevne anlagte ved dette Marked, og imødesees som Følge deraf en forøget Tilførsel i Fremtiden. Den største Omsætning af Kjød foregaar ved Markederne i Smithfield, hvor den i det nævnte Aar gik op til 263 519 Tons, hvoraf ikke mindre end 49 000 Tons bestod i amerikansk frosset Kjød.

Som en Forholdsregel for, saavidt muligt, at sikre Vedligeholdelsen af den Ret til Import af levende Husdyr, der har været indrømmet Danmark saavel som de forenede Riger, har det førstnævnte Lands Regjering ansat en Veterinærkonsulent i Newcastle med den Opgave at have Indseende med Sundhedstilstanden hos de fra Danmark til Storbritannien indførte Husdyr, at holde sin Regjering à jour med hvad der i saa Henseende kan være Gjenstand for Bemærkninger, samt at afgive Indberetning om andre Forhold i det engelske Marked, forsaavidt der er Tale om Husdyr-Avlen, som kunne være af Betydning for Danmarks Indførsel til og Omsætning af Hornkvæg, Faar og Svin i Storbritannien. Den nævnte Konsulent har en fast Gage af Kr. 6 000, samt et Beløb af Kr. 2 500 til Kontor- og andre Udgifter, ligesom han erholder Reisegodtgjørelse efter Regning.

Den nu anførte Foranstaltning er unægtelig et Skridt i den rigtige Retning. Importen af levende Husdyr fra saavel Norge som Sverige er ganske vist endnu for ubetydelig til at berettigge den ikke betydelige Udgift, der er forbunden med en Foranstaltning som den omhandlede; men hvis der fra vedkommende danske Myndigheder kunde erholdes Samtykke til, at Konsulenten tillodes at ofre sin Opmærksomhed ogsaa paa de fra de forenede Riger til Newcastle importerede Dyr mod passende Godtgjørelse, vilde dette sikkerligt have en meget gavnlig Virkning. Et Samarbejde i denne og lignende Henseender mellem de skandinaviske Lande kan ikke andet end tjene til gjensidig Fordel.

Af smitsomme Husdyrsygdomme har ondartet Lungesygdom, Svinefeber, Faarskab, Miltbrand, Snive og Springorm, samt Vandskræk fremdeles krævet talrige Ofre, — navnlig de tre førstnævnte —, hvorimod der ikke er indtruffet noget Tilfælde af Mule- og Klovsyge siden Begyndelsen af Aaret 1886. Overbevisningen om, at ondartet Lungesygdom kun kan fuldstændig udryddes ved Nedslagtning af saavel de af Sygdommen angrebne Dyr som af de Dyr, der ere komne i Berøring med smittede, synes at gjøre sig stadigt mere gjældende. Saadan Nedslagtning har vistnok i de senere Aar havt lovlig Hjemmel; men da den Eierens i Tilfælde af Nedslagtning tilkommende Erstatning vilde være at betale af Kommunen, ere de gjældende Forskrifter ikke altid blevne efterfulgte, et Faktum der har ledet til, at der er bleven reist Spørgsmaal om Overdragelse paa Statskassen af Forpligtelsen til at udrede den omhandlede Erstatning.

Importen af Landbrugsprodukter fra de forenede Riger til dette Generalkonsulatsdistrikt foregaar især over London, Hull og Newcastle. Nøiagtige Opgaver om Størrelsen og Værdien af Importen til de nævnte Havne fra de forenede Riger foreligge først i anden Halvdel af Aaret, forsaavidt de angaa det foreløbende Aar; men ved Granskning af de af Toldkam-

merne bersteds og i Newcastle daglig udgivne „Bills of Entry“, har man kunnet udarbejde nedenstaaende Opvave derover, — forsaavidt London angaar ogsaa med Optagelse af vedkommende Modtageres Navne og Adresse, — ligesom man ogsaa tillader sig at vedlægge en af Vicekonsulen i Hull meddelt Opgave med Hensyn til de vigtigste Importartikler til nævnte Havn.

Til London Havre adresseret til F. & A. Delcomyn, 5 Trinity Square fra Sverige 8 285 Qwrs. og 330 Sække; til De la Condamine & Johnston, 40 Trinity Square fra Sverige 4 334 Qwrs.; til C. F. Claudius & Chattaway, Corn-Exchange Chambers, Seething Lane fra Sverige 1 674 Qwrs.; til Henry Watts, 109 Fenchurch St. fra Sverige 1 499 Qwrs.; til Sachse & Howard, 5 Trinity Square fra Sverige 202 Sække; til Stribolt & Co. St. Georges Wharf 81 Wapping Wall fra Norge 120 Sække; til Ordre fra Norge 663, fra Sverige 203 852 Qwrs.; til Ordre fra Sverige 2 897 Sække; til Ordre fra Sverige 350 Tons.

Hull Havre til Ordre fra Norge 1 432, fra Sverige 1 991 Tons. Newcastle Havre og Byg til Ordre fra Sverige 326 Tons; til Ordre fra Sverige 8 662 Qwrs.; til Ordre fra Norge 492 Sække. Hull til Ordre fra Sverige 944 Tons.

London Heste W. Bowyer, Son & East, 26 Foreign Cattle Marked, Deptford fra Norge 18 og Sverige 6 Stk.; Hull Heste til do. fra Norge 157 Stk.; Newcastle Heste til do. fra Norge 116 og Sverige 19 Stk.

London Oxer og Kjør L. N. Ladefoged, 12 Bank Buildings, Metropolitan Cattlemarked fra Sverige 659 Stk.; til C. Hicks & Co., 60 West Smithfield fra do. 105 Stk.; til Burka & Hamkins, Metropolitan Cattle Marked fra do. 174 Stk.; til Chope & Co., 27 Leadenhall St. fra do. 70 Stk.; til H. Hicks & Co., 60 West Smithfield fra do. 87 Stk.; til W. Low, Metropolitan Cattle Marked fra do. 46 Stk.; til P. A. Johanson & Co. fra do. 32 Stk.; til Alexander & Wieck fra do. 10 Stk.; til A. M. Pool, 2 Bank Buildings, Metropolitan Cattle Marked fra do. 20 Stk.; til Ordre fra do. 1 259 Stk.; Hull til Ordre fra Norge 285 Stk.; Newcastle til Ordre fra Norge 148 og Sverige 11 425 Stk.

London Kalve, L. N. Ladefoged fra Sverige 173 Stk.; til Ordre fra do. 261 Stk.; Newcastle til Ordre fra do. 239 Stk.

London Faar, L. N. Ladefoged fra Sverige 70 Stk.; til Ordre fra do. 36 Stk.; Hull til Ordre fra Norge 7 946 Stk.; Newcastle til Ordre fra Norge 17 365 Stk. fra Sverige 12 095 Stk.

London Svin, W. Bowyer, Son & East fra Sverige 1 563 Stk.; til Ordre fra do. 1 059 Stk.

London Kjød, Coey & Co., 45 Tooley Street fra Sverige 68 Kollis; til J. Wheeler, Bennett & Co., 33 Tooley Street fra do. 15 Kollis; til W. E. Bott & Co., 1 East India Avenue fra Norge 7 Kollis; til Ordre fra Norge 11 og Sverige 4 Kollis; Hull til Ordre fra Norge 1 798 Cwts.; Newcastle til Ordre fra Norge 261 og Sverige 80 Kollis.

London Flæsk, Coey & Co. fra Sverige 8 994 Kollis; til J. Wheeler, Bennett & Co. fra do. 1 178 do.; til R. H. Husey & Co., Dunster House, Mincing Lane fra do. 860 do.; til J. & W. J. Courtenay, 14 Tooley Street fra do. 338 do.; til F. & A. Delcomyn fra do. 191 do.; til P. A. Johanson & Co. fra do. 136 do.; til Ordre fra do. 174 do.; Hull til Ordre (Flæskesider) fra Norge 119 og Sverige 19 445 Cwts.; Hull Flæsk til Ordre (ikke angivet) fra Sverige 1 416 Cwts.; Newcastle til Ordre fra Norge 5 og Sverige 12 663 Kollis.

London Huder og Skind, Good, Rigg & Co., 10 Mark Lane fra Norge 19 839 Kollis; til A. & W. Nesbitt, 10 Fenchurch Avenue fra Norge 45 043 Kollis; til Christensen & Co., 10 London St. fra Norge 2 491 Kollis; til Ordre fra Norge 97 og Sverige 10 646; Hull til Ordre fra Norge 3 357 og Sverige 745 Cwts.; til Ordre (Skind) fra Norge 262 og Sverige 9 Baller; Newcastle til Ordre fra Norge 73 Baller.

Hull Horn til Ordre fra Norge 109 og Sverige 730 Cwts.; Haar til Ordre fra Norge 71 Baller; Uld til Ordre fra Norge 882 og Sverige 220 Baller; Newcastle Uld til Ordre fra Norge 33 Baller.

Meieri-Væsenet. Af de hertil hørende Fødemidler importeredes der i 1889:

Smør. Fra Norge Cwts. 5 282, værd £ 29 550, (Cwts. 909 værd £ 4 286 mindre end 1888), fra Sverige Cwts. 212 141 £ 1 141 215, (Cwts. 6 297, £ 12 279 mere end 1888), Danmark 677 491, 3 743 576, Tydskland 111 027, 588 660, Holland 151 073, 767 457, Frankrig 566 524, 3 073 473, Canada 22 634, 95 167, de forenede Stater 110 187, 448 825, andre Lande 71 110, 355 802, tilsammen Cwts. 1 927 469 £ 10 243 728, (Cwts. 258 155 værd £ 1 341 535 mere end 1888).

Margarin. Fra Norge 11 051, 33 399, (3 267, 8 354 mere end 1888) Holland 1 137 094, 3 280 628, Belgien 10 527, 30 269, andre Lande 82 088, 308 426, tilsammen 1 240 760. 3 652 722, (102 586, 388 896 mere end 1888).

Ost. Fra Norge 143, 408, (107, 240 mindre end 1888), Sverige 1 147, 2 934, (1 328, 3 162 mindre end 1888) Holland 327 384, 807 037, Frankrig 32 941, 106 057, Canada 675 900, 1 565 526, forenede Stater 827 626, 1 899 864, andre Lande 44 404, 112 728, tilsammen 1 909 545, 4 494 554 (7 996, 47 724 mindre end 1888).

Æg. Stort Hundrede, fra Tydskland 2 998 265, 893 902, Belgien 1 817 353, 565 057, Frankrig 2 950 566, 1 281 335, andre Lande 1 649 855, 482 519, tilsammen 9 416 639, 3 122 813, (96 022, 45 704 mere end 1888).

Melk og Fløde indførtes dels i kondenseret og med Sukker tilsat Form, navnlig fra Schweiz og Norge, dels uden saadan Tilsætning, saakaldet steriliseret Melk fra Norge, ligesom en ubetydelig Mængde Fløde importeredes fra Sverige. Opgaver over denne Import foreligger ikke i de offentliggjorte statistiske Meddelelser; men man har fra den herværende Toldstyrelse erholdt den Oplysning, at der fra Norge i 1889 indførtes af kondenseret Melk 42 047 Cwts. til en Værdi af £ 87 594, hvilket udgjør omtrent 700 Cwts. mindre end i 1888. Fra Sverige indførtes 18 Cwts. Fløde til en angiven Værdi af £ 46.

Smult er formentlig ogsaa at henhøre under denne Klasse Produkter. Importen deraf, der næsten i sin Helhed kom fra de forenede Stater, udgjorde 1 193 831 Cwts. til en Værdi af £ 2 178 408, en Stigning fra det nærmest foregaaende Aars Import af ikke mindre end 310 362 Cwts. trods den samtidige betydelige Import af Smør og Margarin.

Gjør man de anførte Tal til Gjenstand for en nærmere Granskning, navnlig med Hensyn til Importen af Smør, viser det sig, at den hele Import deraf er tiltaget i langt højere Grad end i det nærmest foregaaende Aar, cfr. Side 323 af Aarsberetning for 1888; at næsten Halvparten af denne Forøgelse falder paa Importen fra Frankrig, dernæst de forenede Stater, samt Danmark, Canada og Sverige, hvorimod der har fundet en Aftagen Sted i Importen fra Tydskland, Holland og Norge. Desuagtet fremgaar dog ogsaa, at Holland, der i 1888 indtog den femte Plads i Rækken

af smørexporterende Lande, nu har taget sin Plads foran Tydskland; samt at Sveriges Export vistnok er bleven forøget med 6 297 Cwts., men at denne Forøgelse ikke udgjør mere end omtrent 15 % af Exporten i 1888. Hvorvidt denne forholdsvise Forhøjning i Sveriges Export af denne Vare er virkelig eller blot tilsyneladende, kan man ikke med Sikkerhed bedømme, uden at der kan erholdes nøiagtige Opgaver angaaende den Andel, finsk Smør har udgjort i det under Navn af Svensk Smør hertil importerede Kvantum, eller den Udstrækning, hvori svensk Smør ere indført og angivet som dansk. Det er et almindeligt kjendt Faktum, at Exorten fra Finland i de senere Aar har begyndt i langt høiere Grad end tilforn at søge sin Vei til dette Marked over Danmark. Hvorvidt det samme Forhold gjælder for det syd-svenske er derimod Generalkonsulatet ubekjendt, men sletikke usandsynligt. Det hele Spørgsmaal er ogsaa temmelig ligegyldigt, naar blot det gunstigst mulige Resultat af Salgstransaktionen tjener til at berige svenske Exportører. Af større Vigtighed er det derimod, at en svensk Artikel bliver omsat som saadan i det herværende Marked. Som det vil være bekjendt, har dette ikke altid været Tilfældet hidtil, idet ikke blot over Danmark hidført Smør af svensk Tilvirkning, men ogsaa svensk Smør, der er blevet importeret hertil direkte fra Sverige, er blevet udbudet i Markedet som af dansk Tilvirkning. I dette Forhold har dog i de allerfleste Tilfælde Producenterne været uden Syld. Det kan ikke benægtes, at den saaledes usurperede Benævnelse har været os til Fordel; men derved kan den begaaede Svig ikke undskyldes. Med den Udvikling, som Landets Smørtilvirkning nu har naaet, resikerer den svenske Producent intet ved at optræde under eget Navn uden at laane et falsk Skildt. Han kan da ogsaa med større Ret end hidtil søge at tage sine Forholdsregler, om end- og dette Navn med Tiden bliver misbrugt for med det som Anbefaling at kunne erholde Adgang til det herværende Marked for en mindre værdifuld Vare.

Dette har mere end sandsynligt ikke sjelden fundet Sted, og det er almindelig bekjendt, at et i det nordlige England etableret Firma, der importerer Smør fra Nord Finland, i forrige Aar dels lod renskrabe de Træfustager, hvori Smøret var forsendt, dels ogsaa ompakkede det i nye Fustager, der i begge Tilfælde bleve forsynede med indbrændte Mærker, der lignede de af bekjendte svenske og danske Meierier benyttedes, hvorefter Smøret blev solgt som af svensk eller dansk Tilvirkning, vanligvis til en Pris, der var under den paa Kjøbenhavns Børs noterede, og til betydelig Skade for de Mærkers Anseelse, hvoraf denne bedrageriske Brug blev gjort. At kunne med Udsigt til Held anlægge Søgemaal mod en saadan Bedrager, er under den hersteds gjældende Lovgivning ingenlunde en let Sag, isærdeleshed da Mærkerne ikke er registrerede hersteds; men det turde derimod muligens lade sig gjøre for vor i Manchester stationerede Meieriaagent at søge Oplysning om og i Pressen meddele Opgave over de Firmaers Navn og Adresser, der i Virkeligheden repræsenterer de Meierier, af hvis Navne eller Mærker der gjøres Misbrug.

I § 4 af den før nævnte Agent af Landbrugsstyrelsen udfærdigede Instruction er der ogsaa anbefalet ham at udøve en saadan Virksomhed; men da der i den samme Instruction, — hvis fleste Bestemmelser ere i Overensstemmelse med de for Danmarks hersteds stationerede „Meerikonsulent“ gjældende, — savnes enhver direkte Antydning af en eksisterende Forpligtelse for Agenten til med korte Mellemrum i Tid at besøge gjentagende de vigtigste Afsætningssteder for Meieriprodukter inden Storbritannien for

at søge erhvervet et indgaaende Kjendskab til de med den ham paalagte Virksomhed forbundne Forholde, ligesom han hellerikke derved er tilstaaet Ret til den samme Godtgjørelse for de ved saadanne Reiser foranledigede Omkostninger, der tilstaaes den nysnævnte danske Agent udover det ham anviste faste Anslag, er Følgen den, at han visseligen kan komme til at gjøre megen Gavn i den i hans Instruktion angivne Retning inden Manchesters Distrikt; men derimod vil han forblive fremmed for Forholdene i andre Landsdele. Den Meieriagenten tilstaaede Aflønning og Kontorholdsgodtgjørelse ere i Forhold til Omkostningerne ved Levemaaden i England ikke saa rigelig anslaaet, at den tillader Indehaveren deraf at overtage den forøgede Udgift, der vilde være forbunden med en saadan omreisende Virksomhed; men paa den anden Side er det Tillæg til Anslaget, som vilde fordres til Erstatning for Udgifterne ved f. E. 3 maanedlige Rundreiser med Jernbane, saa ubetydeligt i Sammenligning med de samlede Omkostninger ved Agentens Ansættelse, at Besparselsen ikke staar i noget Forhold til den Formindskelse i Omfanget af Agentens Virksomhed og den Nytte, som derved gjøres. For en ringe Godtgjørelse vilde Agenten ogsaa være istand til fra de vigtigste Omsætnings-centrer at erholde paalidelige Uge-rapporter om de derværende Markeders Stilling og om muligens forestaaende Svingninger i samme, hvilke Oplysninger, naar de strax bleve gjorte tilgjængelige for de svenske Producenter og Exportører, burde yde disse en ikke uvigtig Veiledning ved Valget af den Havn, hvortil de i Tilfælde med bedst Udsigt til en fordelagtig Afhændelse burde skibe sine Varer. Det er en uomtvistet Kjendsgjerning, at Forsælning i fast Regning til paa Forhaand bestemt Pris er et Maal, som det vilde være meget ønskeligt at opnaa og værd at eftertrægte; men efter hvad derom er oplyst fra paalidelige Hold paa forskjellige Kanter, er det fremdeles Regelen, at Smør fremdeles forsendes fra Sverige i Konsignation, medens den førstnævnte Forsælgelsesmaade blot danner en Undtagelse; og omend Manchester med dets tæt befolkede Omgivelser hidtil har været det fornemste Afsætningsmarked for den her omhandlede Artikel, ligger det dog i vor Interesse at fæste Opmærksomheden ogsaa paa andre Markeder, navnlig paa Londons, forsaavidt og i den Udstrækning vor Tilvirkning kan bringes op til et Standpunkt, der vil tillade den at optage Konkurrencen paa dette, det mest fordringsfulde Marked i Storbritannien. Ogsaa i denne Henseende turde der være Grund for os til at følge vort sydlige Nabolands Exempel, der ganske sikkert har havt god Grund for at vælge denne Stad til Hovedstation for dets Meierikonsulent.

Et yderligere Bevis paa den Opmærksomhed, som der i det nævnte Land ofres alt, der kan bidrage til at gjøre Afsætningen af Landbrugs- og da navnlig Meieridriftens Produkter saa lønnende som mulig, er Oprettelsen af Dampskibsforbindelsen Esbjerg—Harwich med en 3 Gange ugentlig Rute, hvorved Transporten over Nordsøen af Smør, letsaltet Flesk, levende Husdyr m. m., blot medtager en Tid af 30 Timer, den besværlige og ofte tidsspildende Fart op Thamesfloden undgaaes, ligesaa de svære Omkostninger, der ere forbundne med Losning i Londons Dokker, og med Transporten derfra til Salgslokalerne, hvilke Omkostninger i Løbet af indeværende Aar ere blevne forøgede med midst 12½ %. Ved at anløbe den under alle Veirforhold let tilgjængelige „Parkeston Quay“ ved Harwich for at landsætte Passagerer og oplosse let beskadigt Fragtgods, vilde de Dampskibe, der underholde Forbindelsen mellem Gøteborg og London, gjøre denne Transportvei meget kortere, bekvemmere og, fra hvilketsomhelst Standpunkt seet,

mere nyttig, hvorfor det ogsaa vilde være vel anvendte Penge, om der til denne Forandring i den nævnte Rute blev anvist Midler af det Offentlige, om Forandringen uden saadant Tilskud ikke kan komme istand. Spørgsmaalet om Anløb af førnævnte Havn skal ikke have været fremmed for det svenske Rederi, som underholder Forbindelsen mellem Gøteborg og London; men Sagen er formentlig indtil videre ladet i Bero af Hensyn den indflydelsesrige Interesse i Hull, der opbyder alt for at drage Samfærdslen med de skandinaviske Lande til denne Havn.

De Priser, der i Aarets Løb ere blevne betingede for svensk Smør i dette Land, ere blevne offentliggjorte af Meieriagenten. Han nævner i den Forbindelse, at den stadig fortsatte Aftagen i den aarlige Gjennemsnitspris for Smør, der har fundet Sted siden 1880, synes at have naaet sit laveste Punkt i 1888, og at Priserne derefter igjen have vist en stigende Tendens. Denne Aftagen i Gjennemsnitsprisen var en naturlig Følge af den overordentlig stærke Tilvæxt i Importen, der fandt Sted under Tiaaret, ikke blot af Smør, men i end høiere Grad af Margarin. Den nu indtraadte Stigning i Priserne viste imidlertid, at Forbruget i end høiere Grad er steget senere, som Følge af den almindelige Forbedring i Forretningslivet i sin Almindelighed, der har gjort sig gjældende i det forløbne Aar, og forøget Befolkningens Forbrugsevne.

For at anskueliggjøre Variationerne i Priserne i hver af Aarets Uger, samt de paa Londons Markeder noterede Priser for de forskellige Landes Produkter af nævnte Fødestof, vedlægges den medfølgende Tabel, hvori ogsaa findes medtaget de tilsvarende Opgaver angaaende Margarin.

Januar. Dansk 117 à 126 sh. 6 d, Kieler 110 à 125 sh., Italiensk 95 à 100 sh., Australisk 82 à 116 sh., Cork 1a 132, 2a 126, 3a 109 sh. 9 d, 4a 92 sh. 3 d., Hollandsk 94 à 119 sh. 6 d, Normandiet i bkts. 115 sh. 6 d à 124 sh., i Firkins 106 à 116 sh., 2a 94 sh. 6 d à 104 sh., Jersey 95 sh. 6 d à 114 sh., Amerikansk 76 à 101 sh., Margarin etc. 49 sh. 6 d à 90 sh.

Februar. Dansk 122 à 130 sh. 6 d, Kieler 117 à 126 sh. 6 d, Italiensk 95 sh. 6 d à 106 sh., Australisk 87 à 116 sh., Cork 1a 139 sh. 8 d, 2a 127 sh. 6 d, 3a 113, 4a 100 sh. 3 d., Hollandsk 104 à 128 sh., Normandiet i bkts. 118 à 127 sh., Firkins 108 à 117 sh. 6 d, 2a 98 sh. 6 d à 103 sh. 6 d, Jersey 99 à 117 sh., Amerikansk 65 à 102 sh., Margarin etc. 48 à 90 sh.

Marts. Dansk 125 sh. 2 d à 130 sh. 7 d, Kieler 120 sh. 5 d à 127 sh. 7 d, Italiensk 95 sh. 2 d à 107 sh. 7 d, Australisk 87 sh. 5 d à 113 sh. 4 d, Cork 1a 134, 2a 125 sh. 10 d, 3a 107 sh. 10 d, 4a 95 sh. 7 d., Hollandsk 105 sh. 2 d à 117 sh. 2 d, Normandiet i bkts. 126 à 132 sh., Firkins 113 sh. 7 d à 119 sh. 7 d, 2a 103 sh. 2 d à 111 sh. 7 d, Jersey 99 sh. 7 d à 115 sh. 2 d, Amerikansk 56 sh. 10 d à 97 sh. 7 d, Margarin etc. 48 à 100 sh.

April. Dansk 102 à 108 sh. 6 d, Kieler 99 à 108 sh., Italiensk 79 à 86 sh. 3 d, Australisk 64 à 91 sh., Cork 1a 103 sh. 6 d, 2a 92 sh. 6 d, 3a 81, 4a 69 sh. 3 d., Hollandsk 83 sh. 6 d à 92 sh. 6 d, Normandiet i bkts. 110 à 117 sh., Firkins 99 sh. 6 d à 106 sh., 2a 81 à 95 sh. 6 d, Jersey 80 à 96 sh., Amerikansk 53 à 80 sh., Margarin etc. 38 à 88 sh.

Mai. Dansk 100 à 106 sh. 6 d, Italiensk 75 à 84 sh., Australisk 60 à 80 sh., Cork 1a 91 sh. 6 d, 2a 81 sh. 3 d, 3a 78 sh. 3 d, 4a 66 sh., Hollandsk 76 à 87 sh. 6 d, Normandiet i bkts. 97 à 105 sh., Firkins 87 à 92 sh. 6 d, 2a 77 sh. 6 d à 84 sh., Jersey 72 sh. 6 d à 86 sh., Amerikansk 50 à 75 sh., Margarin etc. 36 à 84 sh.

Juni. Dansk 95 sh. 2 d à 104 sh., Italiensk 70 sh. 10 d à 82 sh., Australisk 61 à 76 sh., Cork 1a 89 sh. 7 d, 2a 87 sh. 2 d, 3a 84, 4a 70 sh. 10 d., Hollandsk 78 sh. 5 d à 89 sh. 7 d, Normandiet i bkts. 91 sh. 4 d à 100 sh. 10 d, Firkins 81 sh. 4 d à 89 sh. 7 d, 2a 70 sh. 5 d à 80 sh., Jersey 70 à 81 sh. 2 d, Amerikansk 54 à 76 sh. 5 d, Margarin etc. 38 à 78 sh. 10 d.

Juli. Dansk 106 sh. 6 d à 113 sh., Italiensk 74 à 86 sh., Australisk 65 à 80 sh., Cork 1a 95 sh. 9 d, 2a 90 sh., 3a 84 sh. 9 d, 4a 78 sh. 6 d., Hollandsk 90 à 100 sh. 6 d, Nørmandiet i bkts. 94 à 103 sh. 6 d, Firkins 86 à 92 sh., 2a 80 sh. 6 d à 88 sh., Jersey 70 à 80 sh., Amerikansk 64 sh. 6 d à 88 sh. 6 d, Margarin etc. 46 à 88 sh.

August. Dansk 95 sh. 2 d à 115 sh. 7 d, Italiensk 76 à 85 sh. 2 d, Australisk 65 à 80 sh., Cork 1a 96 sh. 2 d, 2a 90 sh. 7 d, 3a 86 sh. 2 d, 4a 76 sh. 2 d., Hollandsk 88 sh. 5 d à 97 sh. 2 d, Normandiet i bkts. 103 sh. 7 d à 110 sh. 5 d, Firkins 90 sh. 10 d à 98 sh. 5 d, 2a 72 sh. 5 d à 86 sh. 10 d, Jersey 71 sh. 7 d à 84 sh. 5 d, Amerikansk 59 sh. 2 d à 88 sh., Margarin etc. 48 sh. 10 d à 89 sh. 7 d.

September. Dansk 91 sh. 6 d à 114 sh. 6 d, Italiensk 78 à 87 sh. 6 d, Australisk 67 sh. 6 d à 82 sh. 6 d, Cork 1a 97 sh. 6 d, 2a 89 sh. 9 d, 3a 82 sh. 6 d, 4a 72 sh., Hollandsk 83 à 98 sh., Normandiet i bkts. 103 à 110 sh., Firkins 93 à 101 sh., 2a 77 à 83 sh., Jersey 72 à 85 sh., Amerikansk 55 sh. 6 d à 84 sh. 6 d, Margarin etc. 45 sh. 3 d à 87 sh. 6 d.

Oktober. Dansk 93 sh. 6 d à 119 sh. 6 d, Italiensk 80 à 90 sh., Australisk 52 sh. 6 d à 83 sh. 9 d, Cork 1a 103 sh. 6 d, 2a 94 sh. 9 d, 3a 80 sh. 3 d, 4a 64 sh. 3 d., Hollandsk 91 sh. 6 d à 106 sh., Normandiet i bkts. 108 à 114 sh., Firkins 96 à 104 sh., 2a 80 à 86 sh., Jersey 77 sh. 6 d à 89 sh. Amerikansk 57 à 90 sh. 6 d, Margarin etc. 44 sh. 3 d à 88 sh.

November. Dansk 96 sh. 7 d à 124 sh. 5 d, Italiensk 82 sh. 5 d à 92 sh. 5 d, Australisk 44 à 92 sh., Cork 1a 109 sh. 7 d, 2a 94 sh., 3a 77 sh. 5 d, 4a 60 sh. 2 d., Hollandsk 88 sh. 10 d à 109 sh. 2 d, Normandiet bkts. 112 à 118 sh., Firkins 100 sh. 10 d à 108 sh., 2a 87 sh. 7 d à 92 sh. 10 d, Jersey 80 sh. 10 d à 95 sh. 7 d, Amerikansk 54 à 92 sh. 10 d, Margarin etc. 41 sh. 5 d à 89 sh. 2 d.

December. Dansk 105 à 131 sh., Italiensk 90 à 100 sh., Australisk 41 sh. 6 d à 115 sh., Cork 1a 124 sh. 9 d, 2a 105 sh. 9 d, 3a 83 sh. 9 d, 4a 56 sh. 6 d., Hollandsk 80 à 116 sh., Normandiet i bkts. 121 sh. 6 d à 127 sh. 6 d, Firkins 111 sh. 6 d à 117 sh. 6 d, 2a 98 à 105 sh. 6 d, Jersey 91 sh. 3 d à 112 sh. 6 d, Amerikansk 51 sh. 6 d à 97 sh. 6 d, Margarin etc. 37 à 96 sh.

I disse fra „The Grocer“ hentede Opgaver er det svenske Smør altid indbefattet med det danske. Med Hensyn til dette Forhold, skal man til-lade sig at anføre følgende Yttring, som man for en væsentlig Del er enig i, og som er fremført i den af Danmarks herværende Meierikonsulent, Hr. H. Faber, afgivne indholdsrige Aarsberetning for Aaret 1888—89:

„Det er min Overbevisning, at begge Lande ere bedst tjente med, at deres Smør paa det engelske Marked slaaes i en Klasse, hvert Mærke vurderet efter Kvalitet og ikke efter Nationalitet, ligesom det vil tjene dem bedst at bevare en fælles Notering. Svensk Smør bør selvfølgelig ikke sælges som dansk; men større Ulykke, end der derved afstedkommes vilde

følge af, at der kom konkurrerende Smørmarkeder i Danmark og Sverige, hvilket af Englænderne altfor let kunde benyttes til at tvinge Priserne ned for begge Landes Produktion. Tilsammen kunne Danmark og Sverige, som det er sagt, „indtage en Stormagts Rolle“ paa Englands Smørmarked. Denne Stilling burde ikke forspildes ved national Splid“.

I Forbruget af Margarin, den værste Konkurrent for det mindre omhyggeligt tilberedte Smør, har der under Aaret vist sig en betydelig Tiltagen, idet ikke blot Importen udviser en Stigning med over 100 000 Cwt., men ogsaa den indenlandske Tilvirkning deraf er stegen, uden at der dog om sidstnævnte Stigning foreligger nogen Opgaver til Bestemmelse af dens Omfang. Betegnende for den Opfatning af den her omhandlede Industri, der er den herskende hos britiske Meierister, er den Omstændighed, at der ved den britiske Meieriforenings sidste Sommermøde, der det Aar afholdtes i Skotland, ogsaa blev aflagt et Besøg ved Dunragit Meieri, hvor Melken fra 1 500 Kjør bliver forarbejdet til Smør, Margarin og med Fedt tilsat — „enriched“ — Ost, ved hvilket Besøg alle Tilvirkningens Detaljer blev forevist og forklaret paa det omhyggeligste, og hvor der faldt de mest smigrende Udtalelser om de ved Driften vundne Resultater.

Importen af Meieriprodukter og dermed i Klasse staaende Artikler til London, Hull og Newcastle udgjordes, ifølge de foran paaberaabte Opgaver, af:

Smør Til London: adresseret til H. Husberg, 28 Cow Cross St. fra Sverige 5 808 Bøtter; til Sørensen Brs., 11 Long Lane, W. Smithfield fra Norge 270, fra Sverige 2 417 do.; til Cocy & Co. fra Sverige 2 105 do.; til P. A. Johanson & Co. fra do. 1 507 do.; til F. Hunter & Co., New Hibernia Wharf Montague Close fra do. 639 do.; til Oetze & Gerritsen, 16 Water Lane fra do. 342 do.; til R. A. Husey & Co. fra do. 303 do., til Campbell, Shearer & Co., 4 Eastcheap fra do. 275 do.; til F. & A. Delcomyn, Trinity Square fra Norge 165 og Sverige 3 do.; til Reynolds, Sons & Co., 55 Charterhouse St. fra Sverige 201 do.; til Scheydt, Gallatly & Ferry, 88 Bishopsgate St. Within fra do. 119 do.; til G. J. Harvey & Sons, 26 Cow Cross St. fra do. 116 do.; til Ordre og diverse Personer fra Norge 77 og Sverige 829 do.; Hull til Ordre fra Norge 5 200 og Sverige 123 363 Cwt.; Newcastle til do. fra Norge 322 og Sverige 90 059 Bøtter.

Margarin: London G. Lesieur, 13 Park St. Borough Marked fra Norge 1 702 Bøtter; til Ordre fra do. 22 do.; Hull til do. fra Norge 12 377 og Sverige 240 Cwts.; Newcastle til do. fra Norge 28 Bøtter.

Ost: London H. Husberg fra Sverige 620 Kollis; til Ordre fra Norge 8 Sverige 7 do.; Hull til Ordre fra Norge 142 og Sverige 146 Cwts.; Newcastle til do. fra Norge 8 og Sverige 139 Kollis.

Kondenseret Melk og Fløde: London Anglo Scand. Condensed Milk Co. Lmt. 6 Victoria Warehouses, Mansell St. Aldgate fra Norge 87 799 do.; til H. C. W. Gibson fra Norge 2 780 og Sverige 20 do.; til Augsburg, Hopf & Co., 38 Fenchurch St. fra Norge 198 do.; til Dahls Pure Milk Syndicate Lmt. 11 St. John St., Chrutched Friars fra Norge 125 do.; til A. Fris, 14 Fenchurch St. fra Sverige 67 do.; til Ordre og diverse Personer fra Norge 2 881 og Sverige 7 do.; Hull til Ordre fra Norge 261 do.; Newcastle fra Norge 401 og Sverige 151 do.

Smult. London: Cocy & Co. fra Sverige 1 004 Kollis; til F. & A. Delcomyn fra Sverige 19 Bøtter; til Ordre fra Norge 10 o Svegrige 20 Kollis; Newcastle til do. fra Sverige 252 do.

Æg. London til Ordre fra Sverige 26 Kollis; Hull til do. fra do. 2 Kollis; Newcastle til do. fra do. 464 do.

Fisk.

Ifølge officielle Opgaver beløb Mængden og Værdien af de forskellige Slags Fisk, som, fisket i Havet, indbragtes til Kysterne af England, Wales og Irland i 1889, sig til:

For England og Wales Flyndrearter og anden saakaldet „Prime fish“ Cwts. 163 653, Værdi £ 738 849, Lax 4 593, £ 28 996, Sild 1 576 954, £ 469 357, Makrel 332 942, £ 229 533, andre Slags 4 384 245, £ 2 394 998, tilsammen 6 462 387, £ 3 861 733, Østers Stk. 36 588 000, £ 103 569, Hummer 719 549, £ 30 312, Krabber 5 076 756, £ 53 399, anden Skjælfisk Cwts. 457 997, £ 118 069, ialt 4 167 082.

For Irland Flyndrearter og anden saakaldet „Prime fish“ Cwts. 6 305, Værdi £ 21 989, Sild 113 976, £ 39 238, Makrel 442 989, £ 156 541, anden Slags 234 250, £ 97 492, tilsammen 797 520, £ 315 260, Østers, Stk. 972 970, £ 1 549, Hummer 407 650, £ 10 612, Krabber 310 915, £ 1 520, anden Skjælfisk Cwts. 15 686, £ 2 432, ialt 331 373.

Opgave over Fangsten i Indsøer og Elve mangler.

Med Hensyn til den samtidige Import af fersk Fisk findes endnu kun Opgaver for Norges og Sveriges vedkommende:

Fra Norge indførtes 214 619 Cwts. til Værdi £ 143 794 og fra Sverige 316 253, £ 56 214.

Af saltet og røget Fisk samt Tørfisk indførtes: fra Norge 192 948 Cwts. til Værdi £ 181 525, fra Sverige 3 367, £ 4 738, fra Frankrig 65 676, £ 237 573, fra Britisk Nordamerika 203 935, £ 396 040, fra de forenede Stater 262 869, £ 800 155, fra andre Lande 174 249, £ 229 074, tilsammen 903 044 Cwts., £ 1 849 105.

Samme Aars Export udgjorde af Sild: til Rusland 158 688 Tønder til Værdi £ 188 261, til Tydskland 787 438, £ 823 454, til andre Lande 205 316, £ 225 985, tilsammen 1 151 442, £ 1 237 700, samt af andre Slags 529 639, tilsammen £ 1 767 339.

Ved en Sammenligning mellem de her anførte Tal og de modsvarende i Aarsberetningen for 1888, Side 149 fremgaar:

at Udbyttet af Havfisket var omtrent det samme, saavel i Henseende til Mængde som Værdi,

at Importen af fersk Fisk fra Norge udviste en Nedgang i Kvantitet af 129 433 Cwts. og i Værdi af £ 45 030, hvorimod der for Sveriges Vedkommende var en Forøgelse af 94 161, idet dog Værdien blot steg med £ 4 002,

at Importen fra Norge af saltet og røget Fisk samt Tørfisk aftog med 3 589 Cwts. og £ 19 907, og at samme Import fra Sverige ligeledes gik ned med 6 192 Cwts., medens den derfor beregnede Indtægt ikkedestomindre steg med £ 36 — hvilken Opgave dog muligens ikke er fuldt paalidelig —, samt at Exporten af Sild er steget med 179 551 Tønder og £ 130 920.

Muligheden af for de forenede Riger at finde lønnende Afsætning paa det herværende Marked for fersk Fisk beror formentlig i høiere Grad end for noget andet Produkt paa Tilveiebringelsen af hurtig Transport i Fartøier forsynede med Afkjølingsrum. Efter hvad Fabrikanter af for nævnte Øiemed konstruerede Apparater meddele, ville adskillige af de for denne Trafik bestemte norske Fartøier blive forsynede med saadanne, hvorefter

vel ogsaa de Rederier, hvis Fartøier underholde Forbindelsen mellem Sverige og London, ville finde sig opfordrede til at træffe lignende Foranstaltninger. Det Resultat som en for nærværende til Regulering af Jernbanernes Fragtsatser nedsat Parlamentskommite maatte komme til, med Hensyn til Omkostningerne ved Transport af Fisk paa Landets Jernbaner, vil vel ogsaa blive af væsentlig Betydning for den omhandlede Import. Som Bevis for Nødvendigheden af en saadan Regulering blev der anført for den nævnte Komite — som et Exempel blandt de mange —, at der for et Parti Sild paa 400 Tons fisket ved Cornwalls Kyst og sammesteds repræsenterende en Værdi af £ 30, betales i Jernbanefragt til London £ 26. 9. 0., og efterat videre Torvafgift og Salgsprovision var fratrukket, udgjorde den Fiskerne tilkommende Gevinst £ 0. 19. 11. Det tilskrives disse Forhold, at Fisk er et saa kostbart Næringsmiddel inden de store Befolkningscentrer, uagtet Storbritannien paa alle Sider omgives af fiskerige Have.

Importen af Fiskevarer til London, Hull og Newcastle har udgjort:

Lax. Til London adresseret til W. F. Stuart & Co., 117 Lower Thames St. fra Norge 687 Kollis; til H. Barber & Son, 7 Billingsgate Marked fra Norge 1 og Sverige 64 Do. til Ordre fra Sverige 76 Do.

Konserveret Lax: Crosse & Blackwell, 21 Soho Square fra Sverige 264 Do.; til Staples & Co., 28 Margaret St. Regent St. fra Do. 38 Do.

Newcastle: Lax fra Norge 351 Do.

Alle Slags Fisk, hovedsagelig Sild, London: H. Barber & Son fra Norge 937 og Sverige 2 936 Tønder; Do. fra Norge 2 722 og Sverige 11 114 Kasser; til H. Pollock & Son, Billingsgate Marked fra Norge 25 og Sverige 599 Tønder; Do. fra Sverige 3 708 Kasser; til S. Barber & Co., 8 Lower Thames St. fra Sverige 3 017 Do.; til S. Larkin, Billingsgate fra Norge 30 og Sverige 3 253 Do.; til J. Bill & Co., 15 Lower Thames St. fra Norge 972 og Sverige 219 Tønder; til Do. fra Norge 2 853 og Sverige 600 Kasser; til E. Hoppe & Co., 15 Seething Lane fra Norge 2 402 og Sverige 117 Tønder; til J. E. Lithman & Co., 14 Fenchurch St. fra Sverige 130 Do.; til Do. fra Do. 1 392 Kasser; til Samuel Ives, Billingsgate fra Norge 692 og Sverige 60 Tønder; til Do. fra Norge 676 og Sverige 658 Kasser; til Hewett & Co., London Riverside Market fra Norge 3 051 og Sverige 50 Do.; til Do. fra Norge 130 Tønder; til Sayer & Co., 127 Lower Thames St. fra Norge 314 Do.; til Do. fra Norge 960 og Sverige 123 Kasser; til J. L. Sayer, 4 Lower Thames St. fra Norge 42 og Sverige 41 Tønder; til Do. fra Norge 300 Kasser; til Lelen & Co., 116 Lower Thames St. fra Norge 100 og Sverige 50 Tønder; til W. F. Stuart fra Sverige 250 Kasser; til S. Overall, Son & Co., 27 A. St. Macy at Hill fra Sverige 50 Tønder; til Do. fra Sverige 126 Kasser; til Joseph Marrel, Billingsgate fra Norge 1 989 Do.; til John Sherwood & Co., London Riverside Marked fra Sverige 320 Do.; til Ordre og diverse Personer fra Norge 9 233 og Sverige 161 Tønder; til Ordre fra Norge 11 456 og Sverige 826 Kasser.

Til Hull: Sild m. m. til Ordre fra Norge 255 981 og Sverige 279 171 Cwts.; Newcastle til Ordre fra Norge 3 222 og Sverige 7 431 Kasser & Kollis; til Ordre fra Norge 3 411 Tønder.

Til London: „Kippers“ (røget Sild) til J. Bell & Co. fra Norge 45 901 og Sverige 1 500 Kasser; til Sayer & Co. fra Norge 37 783; til Hewett & Co. fra Norge 24 674; til Barber & Son fra Norge 24 014 og Sverige 13; til S. Barber & Co. fra Norge 3 500; til S. Larkin fra Norge 1 185 og Sverige 600; til Lelen & Co. fra Norge 3 000; til W. F. Stuart & Co. fra Sverige 495; til Ordre og diverse Personer fra Norge 4 165 og Sverige 260; Newcastle til Ordre fra Norge 858.

Hummer. Til London: J. E. Lithman & Co. fra Sverige 22; til diverse Personer fra Norge 1 og Sverige 10; Newcastle til Do. fra Norge 57.

Ansjovis og lignende. Til London: til J. E. Lithman & Co. fra Sverige 13 Kollis; til Hansen, Salvesen & Co., 1 Elgar St. Rotherhithe fra Norge 15 Kollis; til Ordre og diverse Personer fra Norge 126 fra Sverige 486 Kollis.

Fiskeguano til J. Jensen & Co., 109 Fenchurch St. fra Norge 7 074 Sække; til Ordre fra Norge 381 Kasser; Hull til Ordre fra Norge 150 og Sverige 110 Tons.

Hvalfinner og Ben: London til G. H. Frank, 12 Bishopsgate St. Within fra Norge 141 Kollis; til Ordre og diverse Personer fra Norge 136.

Olie og Tran til J. Jensen & Co. fra Norge 6 845 Fade; til Game, Rows & Co., 118 Bishopsgate St. Within fra Norge 1 923 Fade; til J. Wilson, 92 Devart St. Bromley fra Norge 617 Fade; til Ordre og diverse Personer fra Norge 2 188 og Sverige 283 Fade; til Do. fra Norge 251 Kasser; Hull til Ordre fra Norge 1 882 Tons; Newcastle til Ordre fra Norge 127 Tønder; til Ordre fra Norge 107 Kollis.

Betræffende Afsætningen af svensk fersk Fisk til London, er det efterfølgende velvillig bleven meddelt af Hr. J. E. Lithman, Sveriges forhenværende Fiskeriagent hersteds:

„Afsætningen af svensk Sild var under forrige Aars første Kvartal meget ujævn, og Prisen rettede sig som sædvanlig efter den større eller mindre Tilførsel. Fuld Sild i Borsyre betaltes i Begyndelsen af Aaret med 12 sh. 6 d å 14 sh. pr. Tønde, men denne Slags Sild er ikke længere saa efterspurgt som i de første Aar efter dens Introduktion paa det engelske Marked, og den vil formentlig sjelden blive nogen lønnende Artikel hersteds for de udenlandske Exportører. Aarsagen dertil er udentvivl den, at den ikke holder sig mere end 3 å 4 Uger, og at den fattigere Befolkning, som under Form af „blooters“, „kippers“ og „red herrings“ har erholdt en mere eller mindre bedærvet Vare, er bleven mistænksom ligeoverfor Sild i Borsyre og har holdt op med at benytte den, især efterat det Rygte er kommet ud, at den endog skulde være skadelig for Sundheden. En nogenlunde god Pris er derfor kun bleven betalt for saadan Sild, naar Markedet ganske har savnet Tilførsel af fersk Vare. Saasnart der er bleven rigelig Tilgang paa fersk Sild, er Prisen paa Sild i Borsyre gaaet ned til 8 å 9 sh. pr. Tønde, en Pris, der alene bringer Exportørerne Tab.

For Sild i Is var Priserne under Aarets første Kvartal meget varierende. I første Halvdel af Januar solgtes udgydt Sild i Kasser til 7 å 9 sh., men senere i Maaneden faldt Prisen til 4 å 5 sh. 6 d pr. Kasse. Fuld Sild i Kasser opnaaede samtidig 6 å 7 sh. pr. Kasse, medens den i Begyndelsen af Januar betingede 12 sh. I Slutningen af Februar skeede en Prisforhøjelse; udgydt Sild solgtes til 7 sh. og fuld Sild til 11 å 14 sh. pr. Kasse I de første Dage af Marts gik Prisen paa udgydt Sild atter ned til 4 å 5 sh. pr. Kasse. Da Sildefisket i Sverige Høsten 1889 atter begyndte, var Tilførselen af indenlandsk Sild til det londonske Marked temmelig betydelig og Varen billig, hvorfor kun smaa Partier svensk Sild ankom hid i Løbet af Høsten. For Indmadssild i Borsyre erholdtes blot 9 å 12 sh. pr. Tønde, for fuld Sild i Kasser 7 å 8 sh. og for udgydt Sild i Kasser 5 å 6 sh.

I Løbet af Vaaren bleve ret betydelige Kvantiteter af Sild kondemnerede, især i Januar, da 93 Tønder og 1 019 Kasser af Besigtelsesmændene. beslaglagdes. Silden kom hid i god Kondition, men paa Grund af betydelig Tilførsel og altfor store Konsignationer til et Par Fiskehandlere paa Billingsgate Marked, kunde Silden, ved den ringe Efterspørgsel i Slutningen af

Januar ikke hurtig nok afsættes, hvorfor den blev for gammel og bedrøvedes.

Is. Af norsk Is indførtes 342 009 Tons til en beregnet Værdi af £ 240 982; fra Sverige derimod kun en Prøvesending paa 254 Tons, værd £ 180. For Norge har denne Export særdeles stor Betydning, ikke alene derved, at den omfatter et Raaprodukt, hvis Frembringelse kræver forholdsvis ringe Driftskapital, men ogsaa ved den Anledning til Fragtfortjeneste, som den byder de fra Hjemlandets Havne udgaende Skibe. Glædeligt er det derfor ogsaa at finde, at den udførte Kvantitet Aar for Aar synes at befinde sig i stadig Tilvækst. Saaledes udførtes der i 1885 268 575 Tons, 1886 290 666, 1887 315 008 og 1888 283 605 Tons.

Sidste Aars Export er følgelig større end vel nogensinde tidligere har været Tilfældet. Til Trods for Konkurrencen med den kunstige Is, synes det som Regel udmærket smukke norske Produkt mere og mere at vinde Indgang paa dette Marked. Resultatet af det forløbne Aars Virksomhed inden denne Industri angives at have været noksaa tilfredsstillende for samtlige deri interesserede Parter. De i denne Bedrift sysselsatte Arbeidere havde god Fortjeneste; der bødes lønnende Skibsfragter, og Exportørerne erholdt i det store og hele en rimelig Gevinst, da de her gjældende Priser i Almindelighed stod i passende Forhold til Produktions- og Transportomkostningerne.

Prisen for Is, cif. London, var i 1889: i Januar 10 sh., Februar 10 sh., Marts 10 sh., April 10 sh. 6 d—11 sh., Mai 12 sh. 6 d, Juni 13 sh. 6 d—15 sh., Juli 15—16 sh. 6 d, August 14 sh., September 12—14 sh. og Oktober 13 sh.

Da indeværende Vinters usædvanlig milde Temperatur omtrent ganske har umuliggjort Indsamlingen af Is inden Storbritannien, er der Grund til at imødesee jævn og lønnende Efterspørgsel i den kommende varme Aarstid, især da Is er en af de Luxusartikler, som man har vanskeligt for at undvære, naar man først engang har vænnet sig dertil.

Importen til London, Hull og Newcastle har udgjort:

Til London: George Stevenson, 117 Lower Thames Street, fra Norge 10 750 Tons, C Gatti, New Wharf Road fra do. 9 040, Stribolt & Co., 81 Wapping Wall fra do. 5 000, E. Newby, 15 St. Mary at Hill fra do. 2 490, J. W. Jepps & Co., 24 Leadenhall St., fra do. 1 700, W. Gibson & Son, 121 New Bond St., fra do. 2 245, De la Condamine & Johnston fra Sverige 254, Ordre og diverse Personer fra Norge 92 869 Tons.

Til Hull fra Norge 28 000 Tons, Newcastle 3 805 Tons.

Ø1. Importen heraf fra Norge er ligeledes i Tiltagende. Den udgjorde saaledes i 1883 848 Fade til Værdi £ 1 614, 1884 1 100, £ 2 197, 1885 1 178, £ 2801, 1886 1 684, £ 3 286, 1887 1 587, £ 2 893, 1888 1 992, £ 3 871 samt i 1889 2 520 Fade til Værdi £ 4 977, altsaa det høieste hidtil opnaaede Tal. Fra Sverige indførtes derimod kun 19 Fade til Værdi £ 71.

Antagelig bliver kun en ringe Del af denne Import konsumeret inden Storbritannien; det meste sendes videre til transatlantiske Lande; nogen næriere Opgave herom har man imidlertid ikke kunnet erholde.

Importen af Ø1 til London fordeler sig som nedenfor anført:

Adresseret til Stribolt & Co., Wapping Wall E., fra Norge 5 837 Fade, til H. Grey Jr. 3 Love Lane, Eastcheap fra Do. 50 Fade, til Do. fra Do. 687 Kasser, til Alsing & Co. fra Do. 80 Kasser, fra Sverige 404 Do., til Staley, Radford & Co., 2 Fenchurch Avenue fra Sverige 151 Do., til G. J. Mc.

Caul & Co., 27 Walbrook fra Norge 96 Do., til Ordre og diverse Personer fra Norge 10 Do. og fra Sverige 76 Kasser.

Træløst. Af denne for Skandinavien saa vigtige Artikel indførtes til Storbritanien og Irland i den sidste Femaarsperiode:

	1885.	1886.	1887	1888.	1889.
Hugget Virke.					
Fra Norge Loads	279 435	265 743	279 331	298 443	373 791
— Sverige —	261 176	280 306	264 119	284 257	362 692
— Rusland —	258 857	203 025	254 102	328 740	363 956
— Tydskland —	289 555	164 621	214 218	261 574	285 922
— Britisk Nord-amerika Loads	255 264	159 014	163 751	189 902	227 229
— andre Lande Loads . . .	590 350	505 283	539 920	622 333	775 901
Tilsammen	1 934 657	1 577 992	1 715 441	1 985 249	2 389 491
Saget, kløvet, høvlet eller paa anden Maade forarbejdet.					
Fra Norge Loads	384 058	367 390	380 131	388 484	444 302
— Sverige —	1 331 074	1 129 346	1 205 298	1 436 937	1 661 726
— Rusland —	1 188 380	1 035 138	1 056 550	1 236 408	1 476 165
— Britisk Nord-amerika Loads	995 374	948 349	866 857	921 887	1 233 750
— andre Lande Loads . . .	331 432	302 977	283 895	352 368	502 807
Tilsammen	4 230 318	3 783 200	3 792 731	4 336 084	5 318 750
Stav.					
Fra Norge Loads	31 089	35 525	36 710	32 630	36 867
— Sverige —	16 812	19 257	13 157	24 557	26 977
— andre Lande Loads . . .	76 473	75 926	87 543	86 685	106 311
Tilsammen	124 274	130 708	137 410	143 872	170 155
Hele Omfanget	6 289 353	5 491 900	5 646 430	6 462 205	7 878 396
og Værdien af ovennævnte Import udgjorde:					

	1885. £	1886. £	1887. £	1888. £	1889. £
Hugget Virke.					
Fra Norge . . .	366 708	346 341	347 968	398 403	541 260
— Sverige . .	391 861	415 801	359 156	396 494	558 553
— Rusland . .	465 805	343 072	393 496	541 632	661 041
— Tydskland .	693 247	403 620	470 013	573 684	720 995
— de forenede Stater . . .	470 984	281 329	341 746	409 535	633 832
— Britisk Nord-amerika . .	1 108 829	695 384	689 680	837 902	1 149 784
— Indien . . .	576 724	389 076	208 146	349 058	690 025
— andre Lande	558 017	530 905	424 625	535 699	679 628
Tilsammen	4 632 175	3 405 526	3 235 230	4 042 407	5 635 118

	1885. £	1886. £	1887. £	1888. £	1889. £
Saget, kløvet, høvlet eller paa anden Maa- de forarbejdet.					
Fra Norge . . .	844 399	786 766	794 907	874 426	1 082 155
— Sverige . . .	2 757 840	2 196 916	2 299 787	3 038 077	3 840 029
— Rusland . . .	2 551 123	2 100 360	2 061 880	2 579 898	3 386 469
— de forenede Stater . . .	702 879	632 776	555 440	732 399	1 218 957
— Britisk Nord- amerika . . .	2 437 629	2 272 408	1 956 203	2 174 679	3 257 527
— andre Lande	293 731	208 393	217 738	238 604	357 197
Tilsammen	9 587 601	8 197 619	7 885 955	9 638 077	13 142 333
Stav.					
Fra Norge . . .	67 281	69 765	67 281	98 118	84 203
— Sverige . . .	32 163	33 170	32 163	33 004	55 994
— andre Lande	439 527	429 184	464 324	458 990	553 918
Tilsammen	538 971	532 119	563 768	590 112	695 115
Hele Omfanget	14 758 747	12 135 264	11 684 953	14 270 596	19 471 566

Saaledes indførtes i 1889 1 400 000 Loads til Værdi af over 5 Mill. mere end i 1888, samtidigt som sidstnævnte Aars Indførsel var den betydeligste under den seneste Femaarsperiode.

Resultatet heraf har dog ikke været lige gunstigt for Producenterne og Importørerne. Som Følge af de lave Priser under 1888 vare Importørerne under de senere Maaneder af sidstnævnte Aar tilbøielige til at kontrahere for næste Skibning og betydelige Omsætninger fandt Sted til £ 12. 0. 0, 10. 10. 0, 7. 15. 0 og 6. 15. 0 f. o. b. for tilsvarende Kvantiteter af saget Virke af velkendte Mærker fra Nedre Botten. Ved forøget Efterspørgsel især for Sydafrika, steg Priserne lidt efter lidt, indtil der i Februar opnaaedes en Prisforhøjelse af 15—25 sh., hvilke Priser vedbleve til Efter-sommeren.

Den faste Tendens, der saaledes raadede under Vinter- og Vaarmaa- nederne, muliggjorde for Importørerne at realisere de i 1888 ophobede store Beholdninger, men det derved opnaaede gunstige Resultat medførte, at de kanske ikke tilstrækkeligt toge i Betragtning de høie Priser, der forlangtes for Vaarskibningerne, hvilket igjen foranledigede en Misstemning, da de mødte Vanskeligheder ved at omsætte disse med ligesaa gunstige Resultater. Den Forbedring, der indtraadte i alle Forretningsbrancher ved nævnte Tidspunkt, gav imidlertid Kjøberne gode Forhaabninger for Fremtiden, idet Sælgerne allerede da de afhændede en saa stor Del af Aarstilvirkningen, at Tilbudet af Restbeholdningerne ikke formaaede at indvirke trykkende paa Markedet. Det eneste Tidspunkt, under hvilken en mindre fast Tone mærkedes i f. o. b. Markedet var, da Dokstreiken næsten var tilende, idet derunder kun faa Partier bleve omsat og adskillige Afskibninger, bestemte for London, paatvingedes Kysthavnene til lidt billigere Pris end umiddelbart før Streiken. Den overmaade store Tilførsel, der fandt Sted efter Streikens Ophør havde mindre Indflydelse paa Markedet end man havde ventet, og under Aarets sidste 2 Maaneder blev Forbruget større og Markedet fastere.

Konsumenterne fjæiede sig modvillig i de høie Priser, hvorved Importørerne søgte at undgaa Tab. De førstnævnte levede saa at sige fra Haanden til Munden, og som Følge deraf vare de usolgte Beholdninger ved Aarets Slutning ikke ubetydelig større end ved den tilsvarende Tid i 1888, hvortil kom, at den spekulative Bygningsvirksomhed endnu ikke var bleven influeret af den Stigning i Omsætning og Pris, som gav sig tilkjennde inden næsten alle de øvrige Forretningsgrene. Tonen inden Trælastmarkedet er dog for nærværende, da Vaarskibningerne endnu ikke er begyndte, om end afventende, saa dog i det Hele forhaabningsfuld, hvortil formentlig den Omstændighed i ikke ringe Grad bidrager, at de abnorme Veirforholde under den nu snart tllendebragte Vinter antages at formindske Tilvirkningerne i betydelig Grad i den nærmeste Tid. Nedenstaaende Opgaver omfatte de Havne inden Distriktet, hvortil mere end 50 000 Tons er indført:

London hugget Virke 212 516, saget Virke 1 318 669, tils. 1 531 185, Liverpool h. 206 880, s. 644 405, tils. 851 285, Hull h. 162 329, s. 459 146, tils. 621 485, Cardiff h. 397 906, s. 176 972, tils. 574 878, Hartlepool h. 190 519, s. 218 763, tils. 409 282, Grimsby h. 81 042, s. 220 097, tils. 301 139, Newport h. 166 171, s. 45 517, tils. 211 688, Newcastle h. 80 811, s. 94 268, tils. 175 079, Sunderland h. 113 332, s. 53 726, tils. 167 058, Gloucester h. 10 860, s. 155 484, tils. 166 344, Bristol h. 11 204, s. 116 948, tils. 128 152, Belfast h. 18 694, s. 93 878, tils. 112 572, Swansea h. 79 667, s. 28 587, tils. 108 254, Fleetwood h. 15 889, s. 84 036, tils. 99 925, Dublin h. 14 703, s. 74 342, tils. 89 045, South Shields h. 47 847, s. 38 440, tils. 86 287, Barrow h. 16 105, s. 59 035, tils. 75 140, Wisbeach h. 2 776, s. 70 488, tils. 73 264, Plymouth h. 24 356, s. 43 314, tils. 67 670, Southampton h. 7 521, s. 42 967, tils. 50 488.

Indførselen til London udgjorde 158 312 Loads mere end i 1888, men kun 19.8 % af hele Landets Import mod 21.7 % i 1888. De i tidligere Aarsberetninger gjorde Bemærkninger, at de store Omkostninger i denne Havn tvinge Transithandelen saavidt muligt at søge billigere Gjennemgangssteder, have yderligere vundet i Styrke ved de ovenberørte Streiker, og de derved foranledigede Dokudgifter ville medføre, at Trælastimportørerne saavidt muligt vil søge at undgaa Virkets Losning og Ladning i de herværende Dokker.

Paa Grund heraf foregaar Losning paa Floden i Pramme i større og større Maalestok, som det fremgaar af følgende Ziffre:

Saget Virke i 1886 46 220 Std., 1887 49 860, 1888 47 240, 1889 49 260, høvlet Virke i 1886 4 980, 1887 6 290, 1888 6 846, 1889 8 620.

Indførselen til London fra de forskjellige Lande udgjorde:

Bjelker, Spirer, Sviller og andet hugget Virke fra Norge 4 500 Loads, Sverige 4 700, Rusland 68 000, Finland 230, Tydskland 80 000, de forenede Stater 26 000, Kanada 22 700, New Brunswick, Nova Scotia 1 700, Ost- og Vestindien 19 400, tils. 227 230 Loads, beregnet Forbrug 206 500, Overskud 20 730 Loads.

Saget Virke fra Norge 642 000 Stk., høvlede Bord fra Do. 6 614 000, fra Sverige 7 458 000, høvlede Bord fra Do. 7 183 000, fra Rusland 4 428 000, Finland 1 484 000, Tydskland 171 000, de forenede Stater 183 000, Kanada 3 385 000, New Brunswick Nova Scotia 411 000, tils. 31 959 000, beregnet Forbrug 29 712 000, Overskud 2 247 000 Stk.

Ved Aarets Udgang fandtes i Dokkene 8 288 000 Stykker Planker og Battens af alle Slags samt 7 831 000 Stk. Bord mod 7 585 000 af de førstnævnte og 6 287 000 af de sidstnævnte ved 1888 Aars Slutning, og for-

menes disse Beholdninger fuldstændig at kunne tilfredstille Behovet indtil ny Tilførsel ankommer.

Fra de forenede Riger fordeles Indførselen af de forskjellige Slags saaledes:

Norge Planker 67 000 Stk., Battens 576 000, Bord 6 614 000, Bjelker 34 000, Ved 9 600.

Sverige Planker 3 407 000 Stk., Battens 4 051 000, Bord 7 183 000, Bjelker 3 400, Ved 45 000.

Betræffende Beskaffenheden af disse Skibninger yttres der i den af Firmaet Churchill & Sims afgivne Aars Rapport:

Af de norske Skibninger have Høvlede Bord — uden tvivl den vigtigste Del deraf — maattet udstaa en skarp Konkurrence fra Sverige, hvorfra Tilførselen tiltog med omtrent en Million Stk. i 1887, ligesaa i 1888 og med yderligere 2 Millioner i 1889, og tages dette i Betragtning, maa det erkjendes at det herværende Marked viser megen Fasthed og sætter Pris paa den norske Vare, som altid finder villig Afsætning til gode Priser. De svenske Exportører have behandlet sin Vare med maaske end mere Omhyggelighed og Fremgang end sædvanligt, og til og med i saa høi Grad, at Tilvirkningerne fra de talrige Sagbrug synes at udgjøre Produktet af et eneste Foretagende. De, der ere mest interesserede i dette Marked, og de, hvem det paaligger fremdeles at skaffe antagelige Kjøbere, kunne ikke andet end ønske, at ogsaa disse Sidstnævnte maatte blive delagtige i de gunstige Konjunkturer, hvorved de førstnævnte -- Producenten og Agenten — har kunnet glæde sig.

Gadebrolægning med Træklubber vinder større og større Udstrækning, og ansees i Forhold til Prisen de svenske 4" Furuplanker som det bedste Material dertil; de optage Impregneringsstoffet Stenkulstjære bedre end de haardere Slags Træ, om end deres Varighed ikke engang kan sammenlignes med det australiske „Farrah“ Træ. Endogsaa under den overordentlige Slitage som finder Sted paa Londons mest trafikerede Gade „The Strand“, har Brolægning med de anførte svenske Furuplanker ikke tiltrængt nogen Reparation i de 6 Aar, der ere forløbne siden den udførtes. Man har vistnok anført imod dette Material, at det medgiver for lidet Fodfæste for Hestene især i fugtigt Veir, men Resultatet af en af et herværende „Selskab til Forebyggelse af Ulykkeshændelser med Heste“ afgivet Forestilling til de største Omnibus og øvrige Transport-Selskaber om hos Kjørerne at søge indhente Formeninger i Sagens Anledning, er at 750 Stemmer afgaves for Træbrolægning som den bedste for Hestene, 219 for Macadam, 197 for Granit og 51 for Asphalt. 1 046 Kuske ansaa Asphalt som det daarligste Brolægningsemne, men blot 122 afgav lignende Forkastelsesdom over Træ. Som Følge heraf har Selskabet begyndt at søge borttaget Asphaltet, hvor Gaderne ere belagte dermed.

Som Exempel paa Størrelsen af det Forbrug, der medgaar til Gadebrolægning, kan anføres, det der til Omlægning eller Nylægning af omtrent 1 000 Kvadrat Yards Gader i Norwich udkræves 150 Standards Gøteborgs 3" $\times$ 9' Planker, der betales med £ 13. 7. 6. pr. Stdr. De i denne Specialitet interesserede Aktiebolag give fremdeles gode Dividender, og Aktierne findes ikke i Markedet, hvilken Omstændighed i og for sig er et godt Vidnesbyrd.

Jern og Staal. Stor Virksomhed har i Aarets Løb været raadende inden den hertilhørende Industri, forarsaget ved en uventet betydelig, Produktionen langt overstigende Forøgelse i Forbruget af nærværende Raa-

produkt. Dette Forhold blev man imidlertid først under den sidste Halvdel af Aaret almindelig opmærksom paa, hvad der igjen fremkaldte en febrilsk livlig Spekulation, hvortil man neppe tidligere har seet Mage inden denne Forretningsbranche. „Warrants“ af alle Slags fandt derved Omsætning til hurtig stigende, ofte fluktuerende Priser; saaledes noteredes f. Ex. Takjernwarrants den 16de September til 47 sh. 2½ d; den 29de Oktober 60 sh. 4½ d og den 1ste November 56 sh. 6 d, under usædvanlig stor Omsætning. Den 18de November gik Prisen paa Middelsbro-warrants pludselig op til 68 sh. 9 d, Aarets høieste Pris, og store Formuer vandtes eller tabtes i dette Børsspil. Det bør bemærkes, at den her anførte Stigning i Priserne ikke, som ved tidligere lignende Tilfælde, beroede paa en i særlig Grad øget Afsætning til de forenede Stater eller andet udenlandsk Marked, men omtrent udelukkende skyldtes en forholdsvis umærkelig men jævnt tiltagende Øgning af det indenlandske Forbrug med en modsvarende Nedgang i de magasinerede Beholdninger. Trods den betydelige Prisforhøjelse, som saaledes fandt Sted, har denne dog neppe bragt Fabrikkerne en tilsvarende Gevinst eller i væsentlig Grad oversteget de ved de høiere Kul- og Arbejdspriser forøgede Produktionsomkostninger.

Aarets Import af de herhen hørende Produkter udgjorde forsaavidt Board of Trades Tabeller derom givne Oplysninger:

Jernmalm Tons 4 023 620 Værdi £ 3 121 307, Tons 471 212, £ 659 126 mere end 1888, smedet eller valset Jern Tons 111 803, £ 1 034 102, 1 159 Tons mindre, 6 916 £ mere end 1888, ubearbejdet Staal Tons 10 870, £ 96 865, 1 118 Tons, £ 14 159 mindre end 1888.

De forenede Riger deltog i denne Import med de nedenanførte Beløb:

Norge Jernmalm Tons 135, £ 506, Stangjern 137, £ 1 178, Skrabjern 807, £ 3 563, ubearbejdet Staal 11, £ 47, ikke specificerede Manufakturvarer 67 801 cwts., £ 67 113.

Sverige Jernmalm Tons 15 427, £ 13 095, Takjern 65 576, £ 282 216, Stangjern 98 242, £ 951 873, Skrabjern 12 040, £ 43 215, ubearbejdet Staal 6 033, £ 59 950, ikke specificerede Manufakturvarer 591 627 cwts., £ 461 086.

Sammenholdes disse Tal med de modsvarende for det nærmest foregaaende Aar, (se forrige Aarsberetning), viser det sig, at Importen fra Sverige af Jernmalm er gaaet tilbage med 47 245 Tons, af Takjern derimod steget med 31 782 Tons; Indførselen af Stangjern og Manufakturvarer er omtrent den samme, men for Skrabjern har den tiltaget med 10 566 Tons og for Staal med 366 Tons.

Nedenfor findes angivne Kvantiteten og Værdien af Exporten i 1889 til de forskjellige Lande af de her omhandlede Varer:

Takjern til Tydskland 316 465 Tons til Værdi £ 685 823, Holland 243 485, £ 589 586, de forenede Stater 116 346, £ 456 870, Italien 95 662, £ 236 933, Belgien 71 790, £ 183 133, Rusland 62 224, £ 155 850, Frankrig 53 219, £ 128 203, Britisk Nordamerika 51 737, £ 127 396, Australien 41 283, £ 103 467, Norge og Sverige 38 575, £ 90 891, andre Lande 99 438, £ 229 394, tilsammen 1 190 224, £ 2 987 546.

Stang-, Vinkel-, Bolt- og Ten-Jern. Til Britisk Ostindien 44 772 Tons til Værdi £ 268 495, Australien 44 067, £ 295 203, Argentinske Republik 26 891, £ 167 766, Japan 14 031, £ 87 774, Portugal 10 705, £ 64 357, Britisk Nordamerika 9 527, £ 63 563, Italien 7 003, £ 44 299, Norge og Sverige 6 782, £ 43 659, Tyrkiet 5 662, £ 32 025, Tydskland 5 563, 32 758, de forenede Stater 4 587, £ 34 890, Holland 3 997, £ 26 496, Rusland 3 107, £ 22 398, andre Lande 65 865, £ 440 810, tilsammen 252 559, £ 1 624 403.

Jernbaneskiner af alle Slags. Til Norge og Sverige 21 933 Tons til Værdi £ 101 511, andre europæiske Lande 19 325, £ 96 925, transatlantiske Lande 917 535, £ 4 475 076, til ikke angivne Lande 133 126 Tons, £ 665 792, tilsammen 1 091 919, £ 5 339 304.

Jern- og Staaltraad samt Arbeide deraf, undtagen Telegraphtraad. Til samtlige Lande, væsentlig transatlantiske 55 909 Tons til Værdi £ 832 285.

Baandjern, Plade og Jernblik. Til Australien 68 666 Tons til Værdi £ 895 546, Britisk Ostindien 53 305, £ 508 558, Argentinske Republik 45 067, £ 516 483, De forenede Stater 29 701, £ 230 480, Britisk Nordamerika 18 294, £ 184 042, Chili 15 319, £ 176 703, Tydskland 10 938, £ 82 546, Rusland 10 636, £ 173 525, Portugal 9 325, £ 70 754, Holland 6 126, £ 54 506, Spanien 5 673, £ 48 417, Italien 5 305, £ 40 500, Frankrige 1 876, £ 21 003, andre Lande 106 014, £ 1 131 810, tilsammen 386 247, £ 4 134 882.

Fortinnede Plader og Blik. Til europæiske Lande 12 296 Tons til Værdi £ 181 104, transatlantiske 358 697, 4 986 519, ikke angivne 59 630, 862 873, tilsammen 430 623, 6 030 496.

Støbt og smedet Jern, ikke specificeret undtagen Krigsmaterial. Til Australien 85 585 Tons til Værdi £ 1 041 859, Argentinske Republik 73 062, £ 698 520, Britisk Ostindien 62 477, £ 627 407, Brasilien 30 161, £ 310 827, Britisk Sydafrika 24 002, £ 379 640, Chili 16 329, £ 196 615, Norge og Sverige 12 060, £ 146 747, Britisk Nordamerika 11 996, £ 131 314, Tydskland 11 742, £ 156 063, Britisk Vestindien 11 194, £ 121 792, Japan 11 175, £ 111 872, Spanien 11 104, £ 160 966, Holland 10 275, £ 117 534, Italien 9 256, £ 101 000, Rusland 5 959, £ 83 523, Frankrige 3 812, 78 090, Peru 1 506, £ 24 629, De forenede Stater 3 332, £ 60 674, andre Lande 68 844, £ 882 733, tilsammen 463 871, £ 5 431 805.

Skrabjern. Til Italien 51 514 Tons til Værdi £ 157 668, Kina 21 101, £ 64 085, De forenede Stater 25 990, £ 75 612, andre Lande 48 286, £ 135 221, tilsammen 146 891, £ 432 586.

Ubearbejdet Staal. Til Tydskland 16 259 Tons til Værdi £ 209 273, Holland 9 786, £ 135 747, Frankrig 2 537, £ 84 724, De forenede Stater 33 799, £ 328 379, Britisk Nordamerika 18 110, £ 164 197, andre Lande 68 569, £ 778 643, tilsammen 149 060, £ 1 700 963.

Manufakturvarer af Staal eller af Jern og Staal i For-
ening: 21 085 Tons til Værdi £ 639 131, tilsammen af Jern og Staal 4 188 388 Tons, Værdi £ 153 401 eller en Forøgelse, sammenlignet med det nærmest foregaaende Aar, af 221 504 Tons, £ 2 780 646, et talende Bevis paa den betydelige Stigen af Priserne, som har fundet Sted ogsaa inden denne Industrigren.

Fra Sheffield, Sveriges vigtigste Afsætningssted inden Storbritanien, meddeles:

De ved Aarets Begyndelse nærede Forhaabninger bleve mere end opfyldte. For Storbritaniens Vedkommende har Afsætningen isærdeleshed tiltaget inden Irland, hvorfra der vedblivende indkommer talrige Bestillinger, ledsagede af regelmæssige Remisser, hvad der vidner om et Fræmskridt i Velstand, som man længe har savnet. Den udenlandske Afsætning har særlig tiltaget til de britiske Besiddelser i Sydafrika, ligesom til Kolonierne overhovedet. Revolutionen i Brasilien — et af de bedste Markeder for Sheffieldvarer — har hidtil ikke, saaledes som man frygtede, øvet nogen skadelig Virkning. Loven om Varemærker har havt den heldigste Indflydelse paa finsmedet Ejgjern- og Nysølvindustrien. Jernprisen sar været Gjenstand for en mærkelig Stigning under Aarets Løb. Den 1ste Januar 1889 note-

redes Hematit-Støbejern til 54 sh. pr. Ton, den 1ste April var den steget til 58 sh., den 1ste Juli til 60 sh., den 1ste Oktober til 68 sh. og den 1ste December til 86 sh., altsaa en Stigning i Aarets Løb af 32 sh. pr. Ton. Liøsnende var Forholdet for almindeligt Smedejern, der samtidig steg med 33 sh., eller fra 37—70 sh. pr. Ton. Priserne paa begge disse Sorter ere faste, og med den høiere Arbeidsløn, de dyrere Kul og den indskrænkede Tilgang paa Hematit-Jernmalm, maa man være forberedt paa endnu høiere Priser inden ikke altfor lang Tid. Pantserplader fandt kun ringe Efterspørgsel ved Aarets Begyndelse, men de betydelige Bestillinger, som senere modtoges fra det herværende Admiralitet, medførte en fuldstændig Forandring heri, især da store Ordres ogsaa modtoges fra Ruslands, Spaniens og den Argentinske Republiks Regjeringer, saaat Udførselen af de for Øieblikket forhaandenværende Bestillinger vil kræve adskillige Aar. Grove Axler og Kanondele nød ogsaa en usædvanlig livlig Efterspørgsel. Tilvirkning af færdige Kanoner er bleven optaget som en ny Gren af Sheffield's Industri. Omsætningen af Jernbanemateriel har været yderst omfattende, og adskillige Firmaer have Bestillinger for hele indeværende Aar. Som en Følge heraf er Prisen paa Hjulskinner og Axler steget fra £ 7. 10. 0 til £ 10. 10. 0. Ligeledes har der været livlig Efterspørgsel efter Dampmaskinsplader, som nu leveres fuldt færdige til at sættes sammen.

Ogsaa samtlige de Forædlingsindustrier, som denne Fabrikby udmærker sig ved, have havt fuld Sysselsættelse, hvad der medførte forhøiet Arbeidsløn; da Fabrikanterne frivillig indgik herpaa, har Streiker ikke forekommet paa dette Sted under Aarets Løb.

Angaaende det samme Emne og særskildt de Priser, som svensk Jern og Staal betingede paa dette Marked, meddeler de forenede Rigers derværende Vice Consul følgende:

„Sheffields Marked har i det forløbne Aar været Vidne til en uafbrudt fortsat Bedring, og Priserne paa Kul, Koks m. m. stege allerede fra Aarets Begyndelse med en ligefrem forbausende Hurtighed, hvilken Stigning fra September af ogsaa kom svensk Jern og Staal tilgode. Prisen paa Maskinkul steg fra 3 sh. 8 d. à 4 sh. 3 d. pr. Ton til 7 à 8 sh. 4 d., medens Koks, som ved Aarets Begyndelse kostede 13 sh. 3 d., nu er steget til 28 sh. pr. Ton. Herved foraarsagedes naturligvis en betydelig Forhøjelse af Omkostningerne ved Tilvirkningen af Støbestaal („Crusible — Cast — Steel“) — en af de vigtigste Industrigrene paa dette Omraade —, hvilket igjen har havt til Følge, at den tidligere for nævnte Tilvirkning sædvanlige Diskonto af 50 % nu er gaaet ned til 35 sh., medens Prisen paa det Kvantum Brændsel, der kræves til Smeltning af 1 Ton Staal, alene er steget med omtrent 45 sh., en Forhøjelse, som Fabrikanterne, ligesom den forhøjede Pris paa det svenske Raaprodukt, ikke altid erholder erstattet af Konsumenterne.

Vanskeligt er det at forudsige, hvorvidt den nuværende Tilstand vil blive af Varighed; men det synes dog antageligt, at saa idetmindste vil blive Tilfældet for indeværende Aar, ihvorvel de saa hurtig stegne Kul- og Kokspriser ikke give nogen gyldig Grund til at vente dette; men for Øieblikket ligger det i Kulgrubeieernes Interesse at søge Erstatning, saavidt Forholdene maatte tillade det, for de Tab eller den Nedgang i Indtægter, hvorunder de have lidt i de sidste 8, for dem saa daarlige Aar.

Takjern, af ordinær Kvalitet, betingede i Begyndelsen af 1889 fra £ 3. 2. 6. til £ 3. 12. 6., gode ordinære Mærker fra £ 3. 17. 6. og opover, samt Dannemora af garanteret Kvalitet fra £ 5. 10. 0. £ 6. 0. 0., alt pr. Ton. Samtlige disse Priser ere nu stegne med 35 sh. à 45 pr. Ton.

Iron-Blooms, enkeltsejede, siges at have været solgte til £ 6. 7. 0. à £ 6. 10. 0., dobbeltsejede til £ 7. 15. 0. à £ 9. 0. 0. For nærværende ville de dog neppe kunne købes billigere end med et Pristillæg af 30 sh. à 45 sh. pr. Ton.

Trækulsjern i Ringe, for Kardedistrikterne betingede £ 8. 5. 0. til £ 10. 0. 0., efter Kvaliteten; men mod Aarets Slutning aftog Efterspørgslen; for Øieblikket vilde dog vistnok £ 11. 10. 0. være den laveste opnaelige Pris.

Sorterne Nailrods, „Bundling“ og „Tang“, Jern skiftede Eiere til £ 7. 15. 0 à £ 8. 12. 0 men for nærværende forlanges herfor £ 10. 10. 0 à £ 11. 2. 6.

Staaljern til Omsmelting er aldrig bleven afhændet til lavere Pris.

Ordinære Raastænger betingede £ 6. 15. 0 à £ 7. 0. 0, gode ordinære £ 7. 0. 0 à £ 7. 15. 0, bedste £ 8. 0. 0 à £ 10. 0. 0.

En Prisstigning af £ 2 à £ 3 pr. Ton er imidlertid nu indtraadt. Omsætningen af denne Vare har været temmelig omfattende, men har vistnok kun givet Producenterne ringe Udbytte paa Grund af de for Øieblikket gjældende Priser paa Trækul.

Dobbeltseiset, valset eller smedet Staaljern til Omsmelting m. m. har betinget: Godt ordinært £ 7. 10. 0 til £ 8. 10. 0 pr. Ton, Middelssorter £ 9. 10. 0 til £ 10. 10. 0, Bedste £ 10. 15. 0 til £ 12. 0. 0.

For disse Sorter er Prisen nu omtrent 25 sh. højere. Da Efterspørgslen er begrænset, har Prisstigningen været forholdsvis mindre end den for Raastangjern.

Dannemorajern er bleven betalt med: Lancashire eller Franche Comté £ 11. 0. 0 pr. Ton, Wallon, Middelssorter £ 14. 10. 0 à £ 18. 0. 0, bedste £ 20. 0. 0 à £ 25. 0. 0.

Denne Tilvirknings velbegrundede Anseelse har foraarsaget en stadig stigende Efterspørgsel.

„Iron Box Ends“, valsede eller smedede, samt „Nail Rod Ends“ vare Gjenstand for livlig Efterspørgsel til stadig opgaaende Priser, idet store Kvantiteter nok ogsaa ere blevne afhændede til Kontinentet. Den laveste kjendte Pris har været £ 6. 0. 0 for ordinære Mærker, medens de bedre betingede £ 6. 10. 0 à £ 9. 0. 0 og Dannemora „Ends“ £ 11. 0. 0 til £ 14. 0. 0. Ogsaa ordinære „Iron Ends“ kan for Tiden ikke erholdes under £ 9. 0. 0 pr. Ton.

For „Nail Iron Scrap“ og „Martin Siemens Scrap“ varierede Prisen, efter Form og Størrelse, mellem £ 4. 0. 0 og £ 5. 0. 0, pr. Ton.

„Merchant Iron“ var i Begyndelsen af Aaret meget billigt, fra £ 6. 15. 0 til £ 7. 0. 0, men steg senere til £ 7. 15. 0 à £ 8. 0. 0, og kan vel for nærværende vanskelig erholdes under en yderligere Prisforhøjelse af 35 à 40 sh. pr. Ton.

Svensk Bessemer nyder stedse tiltagende Efterspørgsel.

„Ingots“, støbte, i ujevne Partier, solgtes til den billige Pris af £ 5. 17. 6. Ved regelmæssige Leverantser betingedes, efter Kvaliteten, fra £ 6. 0. 0 til £ 7. 15. 0, Billets fra £ 8. 2. 6 og derover. For nærværende kan dog ingen af de nævnte Sorter erholdes billigere end fra £ 9. 0. 0 til £ 11. 10. 0 pr. Ton. Firkantede, runde og flade noteredes i adskillige Tilfælde til samme Pris som „Billets“, men betaltes dog ogsaa med 10 til 30

sh. pr. Ton extra, alt efter Størrelsen. „Rods“ no. 4 og 5 betingede 20 à 30 sh. mere end Prisen paa Billets.

Siemens-Martin: „Ingots“ solgtes til £ 7. 0. 0 pr. Ton og betinge for Tiden £ 10. 0. 0, medens der for „Billets“ forlanges lige op til £ 13. 0. 0 à £ 14. 0. 0 pr. Ton.

Siemens-Martins Rods fandt Afsætning til Halifax-Distriktet til Priser varierende mellem £ 9. 10. 0 og £ 10. 17. 6 samt derover.

Svenske Bessemer „Box Ends“, hvorefter der her er livlig Efterspørgsel, solgtes fra først af for helt ned til £ 5. 10. 0 à £ 6. 2. 6, men nylig bødes der for et stort Parti £ 9. 5. 0, og sandsynligvis komme de til at stige end yderligere i Pris.

Svensk Bessemer „Scrap“ er steget fra £ 4. 10. 0 à £ 5. 10. 0 til for nærværende £ 8. 10. 0 og derudover.

Svensk Speiljern finder hersteds kun ringe Afsætning, men noteres til £ 8. 10. 0 pr. Ton.

Samtlige her angivne Priser ere loco Sheffield.

Stenkul. Der produceredes i 1889 inden Storbritanien 172 Millioner Tons Stenkul, hvoraf der exporteredes 28 974 Tons til en Værdi af £ 14 793 655 og af Dampskibe i udenlandsk Fart antages forbrugt 7 736 794 Tons, altsaa en Totalexport af 36 710 923 Tons, saaledes at der inden Landet forbrugtes 135 000 000 Tons. Til Norge og Sverige exporteredes 2 282 645 Tons til en Værdi af £ 1 019 038, en betydelig Forøgelse i Forhold til de tidligere Aar. Priserne paa denne Nødvendigheds Artikel ere i væsentlig Grad stegne i Aarets Løb paa Grund af Kularbeidernes gjentagende Forlangende om Lønshøjelse, som af Grubeeierne ere blevne indvilgede. I November 1888 bevilgedes 10 % Tillæg paa Lønningen, uagtet Grubeeierne erklærede, at dette Tillæg maatte betales af dem selv, idet de under de nærmest 8 a 9 Maaneder vare ved Kontrakter forpligtede til at levere Kul til de før gjældende Priser. Da Kontrakterne i Vaaren 1889 med de store Konsumentter — Jernbane og Gasselskaberne — skulde fornyes opnaaedes dog en tilsvarende Prisforhøjelse. Dette gav imidlertid Arbejderne fornyet Anledning til at kræve Lønspaalæg, og efter megen Modstand fandt Arbeidsherrerne sig nødt til ved Begyndelsen af Juli og October atter at forhøje Aflønningerne med 5 % hver Gang. Nok et lignende Tillæg er tilstaaet fra og med Begyndelsen af 1890, og som Følge heraf er Arbeidslønnen nu 30 % højere end under det næst foregaaende Aar. Det er Selvfølge, at disse Forholde maatte indvirke paa Priserne. I 1888 var Gjennemsnitsprisen for det exporterede Kul 8 sh. 4½ d pr. Ton, i 1889 10 sh. 1½ d, og i indeværende Aar ere Priserne betydelig højere. Det er saaledes Konsumenterne, der maa betale den forøgede Arbeidsløn, og herover findes ingen Grund til Besvær; men da hver Forhøjelse i Arbeidsprisen af 10 % kun modsvarer en Stigning af 4½ d pr. Ton, og altsaa 1 shilling ved 30 % Forhøjning i Arbeidslønnen, ere Priserne paa Kul derimod stegne med et dobbelt saa stort Beløb, ja i nogle Tilfælde lige til 3 sh. 6 d pr. Ton, og under saadanne Omstændigheder turde Kularbeidernes Forlangende om yderligere Tillæg paa Lønningen ikke være saa ganske uberettiget. Hvilken Betydning heromhandlede Prisforhøielser har for Englands Industri viser sig tydeligst, naar det erindres, at 40 % højere Kulpris svarer til en Forøgelse af over 20 Millioner Pund Sterling i Produktionsomkostningerne.

Fyrstikker. Værdien af Indførselen udgjorde fra Norge i 1887: £ 110 935, 1888 £ 104 613, 1889 £ 74 559, fra Sverige i 1887 £ 219 346, 1888 £ 229 749, 1889 £ 208 424, udvisende altsaa en ikke ubetydelig Ned-

gang for begge Landes Vedkommende. Uagtet Efterspørgselen efter Sikkerhedsfyrstikker har været noget større end i 1888, indtraadte ingen Bedring i Priserne førend „The Swedish Match Company“ standsede sine Betalinger, og den derved foranledigede Formindskning i Produktionen medførte et betydeligt Opsving saavel i Afsætning som Pris, og er der al Grund til at antage, at de gunstigere Konjunkturer ville vedblive, idetmindste indtil nævnte Compani gjenoptager sin Virksomhed.

De kinesiske Markeder beherskes fremdeles af de japanesiske Fabrikker, men Strait Settlement, Java, Siam m. fl., som i det foregaaende Aar indførte Fyrstikker fra Japan, have i 1889 afsluttet ganske betydelige Kontrakter for Leverance af saavel norske som svenske Fabrikata. Paa Grund af Nedgang i Afsætningen til sidstnævnte Markeder har Japan lagt sig mere efter Australien, og er derfor Afskibningerne dertil fra Norge og Sverige aftaget lidt, men da dersteds Kvaliteten er af mere Vigtighed end paa de asiatiske Markeder, turde Konkurrencen ikke blive særdeles farlig. Til Afrika, hvor flere Fabriker nu ere i Virksomhed og beskyttes ved høie Toldsatser, er Skibningerne fra Norge og Sverige i Aftagende. Til Brasilien sendes forholdsvis smaa Kvantiteter over England, idet største Delen exporteres over Hamburg, dels paa Grund af fordelagtigere Fragtforholde og dels fordi Hamburgerfirmaerne endnu lykkes at faa istand Consignationsforsendelser.

Efterspørgselen til Forbrug inden England har været meget livlig, men der er stærk Konkurrence fra Holland og Belgien. Det skandinaviske Produkt er imidlertid i større Gunst og obtinerer lidt bedre Priser. Der frygtes for, at Forbedringen i Markedet er ganske tilfældig og maa ganske tilskrives „The Swedish Match Company's“ Fallit.

Phosphorfyrstikker. I Begyndelsen af Aaret vare Priserne herpaa meget lave, men bedredes senere og vilde uden Tvivl kunne holdes oppe, om det var muligt at tilvejebringe en Overenskomst mellem de faa Fabrikker som findes i Norge; desværre synes dette ikke at lade sig gjøre, hvorfor Resultatet formentlig bliver en Tilbagevenden til de daarlige Priser, som tidligere gjaldt. Dette maa meget beklages; thi Efterspørgselen er vedblivende noksaa stor, baade for Indien og Kina, de to Lande — og da især Indien — som særlig importere disse Fyrstikker. Skibningerne til Australien og Afrika ere ubetydelige og i Aftagende.

Parafinfyrstikker. Den største Konsumption heraf finder Sted i Storbritanien; men de svenske Parafinfyrstikker have at kæmpe med en stærk Konkurrence fra de belgiske Fabrikkers Side; vistnok staar de første høiest med Hensyn til Kvalitet, men Fragtforholdene ere i høi Grad ugunstige for de svenske Fabrikker.

Dette gjælder alle Slags Fyrstikker; Fragten er mere end dobbelt saa høi fra Norge og Sverige som fra Holland og Belgien.

Priserne for de sædvanlige Mærker stille sig for Øieblikket omtrent saaledes:

Sikkerhedsfyrstikker. 52 à 54 sh. pr. Kiste paa 50 Gros i 6 Zink, 50 à 52 sh. pr. Do. i Zink, 45 à 46 sh. pr. Do. uden Zink.

Phosphorstikker. Norske 50 sh. pr. Kiste paa 50 Gros i 1 Zink, svenske 46 à 48 sh. pr. Gros i 1 Zink, svenske 42 à 44 sh. pr. Gros uden Zink.

Parafinstikker. 52 à 54 sh. pr. Kiste paa 50 Gros uden Zink, alle franco London.

Nedenfor meddeles en Fortegnelse over de største Importører i London, samt over den samlede Import til London, Hull og Newcastle:

Til London Trummer & Co., 4 Fenchurch Avenue fra Norge 11 521 Kasser, fra Sverige 12 255 Kasser, Bryant & May, Tanfield Works, Bow 733, 12 448, Alsing & Co., 27 Leadenhall St. 3 687, 5 971, A. & E. Cohen, 2 Bury St., St. Mary Axe fra Sverige 1 932, C. Maigatter, Billiter Square Buildings 1 506, F. Carfield Smith, 63 Cornhill fra Norge 4 938, fra Sverige 250, Krenger & Co., Botolphs House Eastcheap 175, 3 839, Swedish Match Co. Lmt. 16 Mark Lane fra Sverige 10 005, Axel Stärk, Metropolitan Chambers, New Broad Street 1 487, G. Meyer & Co., Corn Exchange Buildings, Seething Lane 1 045, Ordre og diverse Personer fra Norge 1 262, fra Sverige 4 105.

Til Hull fra Norge 50 og fra Sverige 317 Kasser.

Til Newcastle fra Norge 107 og fra Sverige 2 718 Kasser.

Papir, Pap og Træmasse. Til Storbritanien indførtes i 1889 af de herhenhørende Produkter de nedenfor anførte Kvantiteter:

Tryk- og Skrivpapir. Fra Tydskland cwts. 111 161, Værdi i £ 135 953, Belgien 63 644, 95 806, Sverige 49 548, 57 660, Holland 22 644, 31 002, Norge 8 660, 8 202, Frankrig 4 482, 18 874, andre Lande 34 660, 50 217, tils. cwts. 294 799, £ 397 714.

Papir af anden Slags, undtagen Tapeter. Fra Holland cwts. 779 348, Værdi i £ 435 525, Tydskland 554 720, 456 901, Sverige 142 053, 129 680, Belgien 130 266, 189 823, Frankrig 36 706, 87 388, Norge 42 100, 34 099, andre Lande 134 086, 128 701, tils. cwts. 1 819 279, £ 1 462 117.

Pap og Karton. Fra Sverige cwts. 30 876, Værdi £ 15 360, Norge 28 405, 15 062.

Opgave over Importen fra andre Lande foreligger endnu ikke.

Træmasse, alle Slags. Fra Norge 89 622 Tons, Værdi i £ 426 948, Sverige 18 049, 119 375, andre Lande 13 863, 142 248, tils. 121 534 Tons, £ 688 571.

Sammenholdes de her anførte Tal med de modsvarende for de nærmest foregaaende Aar — se Aarsberetningen for 1888 — fremgaar, at Totalimporten af Tryk- og Skrivpapir er aftaget med 44 115 cwts. og £ 78 387, af andre Slags Papir er tiltaget med 235 910 og 171 075, af Træmasse er tiltaget med 11 494 Tons og £ 10 705.

Hvad særskilt Norge angaar, er Importen af Tryk- og Skrivpapir tiltaget med 6 112 cwts. og £ 5 900, af andre Slags Papir aftaget med 5 051 og 12 579, af Pap og Karton tiltaget med 9 080 og 15 649, af Træmasse tiltaget med 11 929 Tons og £ 35 728, medens Importen fra Sverige af Tryk- og Skrivpapir er tiltaget med 3 455 cwts, men i Værdi aftaget med £ 2 864, af andre Slags Papir er tiltaget med 5 907 cwts. og £ 6 633, af Pap og Karton er tiltaget med 6 115 og 2 394, af Træmasse er tiltaget med 3 108 Tons og £ 6 638.

Der har ikke været Anledning til at erholde nærmere Opgaver betræffende de Priser, hvortil de forskjellige Slags af de oven anførte Produkter have fundet Afsætning paa dette Marked.

At dømme efter de talrige nye Anlæg for Tilvirkning af Træmasse, hvorom Dagspressen jævnlig bringer Meddelelser, turde denne Vare for Tiden være den for de forenede Riger vigtigste af de her omhandlede Produkter. Det er dog en almindelig Klage blandt de herværende Agenter over en gennem Overproduktion foraarsaget Nedgang i Priserne og en deraf følgende Vanskelighed for at udholde Konkurrencen med tysk Vare. Dette Prisfald fremgaar ogsaa af den i Toldrapporterne angivne Importværdi. Denne beregnes i Middeltal for Masse af alle Slags, baade af kemisk og mekanisk Til-

virkning, at udgjøre i 1887 £ 6. 8. 7, i 1888 £ 6. 3. 2 samt i 1889 £ 5. 13. 3. Nedenfor meddeles en Opgave over de fornemste Importører heraf i London samt over Importen til Hull og Newcastle.

Papir og Pap, til London G. Schenkenwald & Co., 91 Queen Victoria Str. fra Norge 1 451 og Sverige 4 686 Kollis, Alsing & Co., 27 Leadenhall Str. 12 378, 6 587, R. L. Lundgren, 75 Queen Victoria St. 7 656, 9 067, G. Hagborg & Co., 35 Do. Do. fra Sverige 7 319, Korndals Aktiebolag, 46 Do. Do. 8 464, L. C. Lockwood, 46 Do. Do. 5 214, O. König & Co., 27 Wilson St., Finsbury fra Norge 1 889, D. Gulland, 6 Dowgate Hill fra Sverige 3 901, Js. Hamilton, 235 Upper Thames St. fra Norge 1 864 og Sverige 35, E. & P. Sabel, 85 Cannon St. 1 606, 1 325 Kollis.

Til Hull fra Norge 6 930 og Sverige 33 723 cwts.

Til Newcastle fra Norge 527 og Sverige 3 695 Kollis.

Papirmasse til London W. G. Taylor & Co, 59 Eastcheap fra Norge 8 831 og Sverige 6 454 Kollis, G. F. Green & Co., 5 Laurence Pountney Hill 88, 3 874, G. Hagborg & Co., 35 Queen Victoria St. 7 789, 276, E. J. & W. Goldsmith, 11 London St. E. C. 6 005, 100, F. G. Lloyd, 14 Queenhithe fra Norge 18 898, Henderson, Craig & Co., 41 Eastcheap fra Norge 3 206 og Sverige 2 470, Flodquist's Patent Sulphite Pulp & Co., 35 Queen Victoria St. fra Norge 1 436, Bergviks Co., 45 Broad Street Avenue fra Sverige 8 920, Knudsen Brs., 38 Lime St. fra Norge 3 890 og Sverige 140, A. Arfwedson, 9 Fenchurch Steet 20 og 1 052, A. Frey & Co, 40 Seething Lane fra Norge 2 140 Kollis.

Til Hull fra Norge 21 445 og Sverige 9 305 Tons.

Til Newcastle fra Norge 14 863 og 4 987 Kollis.

Andre Importartikler. Foruden de ovenfor under særskildte Rubrikker anførte ere følgende Artikler, ifølge de nu tilgængelige Toldopgaver, blevne importerede fra de forenede Riger til London, Hull og Newcastle i nogen større Mængde.

Frugt og vilde Bær. Heraf indførtes: Fra Norge til London 367 Kollis, fra Sverige 758 Kollis, til Hull 503, 1881, til Newcastle 18, 365.

Som det sees, er den største Del bleven indført over Hull, hvis Import i 1889 steg med over 1 000 Kollis. Størsteparten af denne Import udgøres uden Tvivl af Tyttebær; men ogsaa Æbler er man begyndt at indføre hid, og alt taler for, at man hersteds maa kunne erholde et godt Marked for visse Sorter af denne Frugt. Blandt den Overflod, som det herværende Frugtmarked byder, savnes nemlig, som bekendt Dessertæbler af den udmærkede Kvalitet, som saa almindelig forekommer i det mellemste og sydlige Sverige.

For at vinde Indpas her og opnaa de Priser, som stedse betinges for Luxusartikler, kræves der imidlertid, at Æblerne naa Markedet i fuldkommen ubeskadiget Stand, at de ere af bedste Kvalitet, samt at de ere indpakkede paa en tiltalende Maade.

Betræffende Importen af dyrkede Bær henvises til den vedføjede Beretning fra Vice Consulen i Newcastle.

Ogsaa for Grønsager findes her et lønnende Marked, og disses Beskaffenhed er for de fleste Sorters vedkommende, uden Sammenligning bedre i Norge og Sverige end de her producerede. I det forløbne Aar indførtes fra Sverige til Hull 98 Kollis.

Af Vildt og Fjærkræ indførtes: Fra Norge til London 317 Kollis, fra Norge til Hull 761, fra Sverige 8, til Newcastle 60, 36.

Den væsentligste Del heraf har formentlig bestaaet af Ryper, hvorpaa der i London har været rigelig Tilgang; Prisen har derfor ogsaa undertiden

været kun lidet høiere end den i Hjemlandet gjældende. Ved de stadig lettere Dampskibsforbindelser, selv i den kolde Aarstid, med Finland og Rusland, er der herfra opstaaet en Konkurrance, som ialfald for den nærmeste Fremtid turde gjøre denne altid med nogen Risiko forbundne Import mindre lønnende end hidtil. De fornemste Importører i London vare:

Fra Norge R. T. & I. Broome, 263 London Central Poultry Market 41 Kollis; Brooke Bros, 206 London Central Poultry Market 37 do.; E. J. & F. W. Frank, C. block, Leadenhall Market 30; J. Rickehaus, 16 Beer Lane, Gt. Tower St. 30 do.; E. Howard, 1 South Avenue, Leadenhall Market 26 do.; G. F. Brooke & Co., Leadenhall Market 20 do.; Tomkins, Hildesheim & Co., 27 Mincing Lane 30 do.

Granit. Forsøgene paa her at finde Afsætning for poleret Granit, Marmor og lignende ere oftere blevne fornyede, men altid med samme daarlige Resultat, idet den forlangte Pris har oversteget den her for indenlandsk Tilvirkning gjældende. Tilhugne Gadesten synes derimod her at finde et lønnende Marked; Importen heraf har i 1889 udgjort:

Fra Norge til London 21 651 Tons, og 5 302 Stk. fra Sverige 954 Tons og 924 Stk., til Newcastle fra Norge 127 Stk. og 152 Tons, fra Sverige 12 Stk.

Totalimporten til Storbritannien gik op til: fra Norge 23 138 Tons til Værdi £ 24 988, fra Sverige 3 318, 5 270.

De største Importører i London vare: I. Goodchild & Co. 118 Fenchurch Street, E. C., D. Paiva, Norman & Co. 36 Mark Lane E. C., Blichfelt & Co. 16 Water Lane E. C.

Trækul er bleven indført ved J. A. Reid, 37 Walbrook, E. C., i en Mængde af 5 150 Sække.

Torvstrøelse. Talrige Forespørgsler ere indløbne fra Producenter af denne nu saa meget omtalte Vare betræffende Muligheden af at finde et Marked derfor i England; men de i den Anledning givne Oplysninger synes ikke at have ledet til nogen egentlig Export; thi denne har i Aarets Løb indskrænket sig til 207 Baller til London — hvoraf 140 til R. E. Drummond & Co., 25, Great St. Helens, E. C. —, og 67 Baller til Newcastle. Ifølge Meddelelse fra den største herværende Importør af tydsk Torvstrøelse, har Detailprisen herpaa i London været 7 sh. 6 d pr. Balle eller 36 sh. pr. Ton, medens hollandsk Torvstrøelse opnaaede lige til 7 sh. mere pr. Ton. Der gaar omtrent 7 Baller paa 1 Ton. Den hid indførte svenske Vare er bleven anseet som omtrent jævngod med den fra Holland.

Af Glas er bleven indført: fra Norge til London i 2 032 Kollis, fra Sverige 1 625 Kollis samt Flasker i 5 812 Matter, til Hull fra Norge 672 cwts., fra Sverige 989 cwts., til Newcastle fra Norge 38 cwts., fra Sverige 42 Kollis samt Flasker i 60 Matter.

Ifølge Opgave fra en Repræsentant for belgisk Tilvirkning, udmærker nærværende Import sig ved en særdeles god Glasmasse, ligesom der for det færdige Fabrikats vedkommende findes væsentlige Fremskridt. Med ufortrøden Iver og almindelig erkjendt Dygtighed har ogsaa den herværende Agent for de fornemste svenske Fabrikanter søgt — som det synes med Held —, at skaffe disse Indpas paa det engelske Marked. De betydeligste Importører af Glasvarer fra de forenede Riger til London have været:

R. Johnstone & Co. 19 New Broad Street, E. C., R. Rythén, 17 Thavies Inn, Holborn, E. C., Johnsen & Jørgensen, 54 Crutched Friars, E. C.

Af Kobberkis er fra Norge bleven indført 15 325 Tons til Værdi £ 18 408, altsaa noget mere end i 1888.

Kobber indførtes til Hull fra Norge med 2 905 cwts. og fra Sverige med 1 251; om Importen til de øvrige Havne savnes endnu nærmere Opgaver.

Retssager. Af Retssager, der have været refererede i den hersteds udkommende „Shipping and Mercantile Gazette“, har man troet at burde give et Resumé af følgende, der direkte berøre de forenede Rigers Skibsfart eller afgive Præjudikater, der kunne blive af Betydning for samme.

Rømning af Sømænd. Tre Matroser, hvoraf de tvende synes at have været Skandinaver, havde forhyret sig med det britiske Fartøj „Silistria“ for en Reise fra Liverpool til Quebec og tilbage til Europa. Ved Ankomsten til Quebec rømte de fra sit Fartøj og toge senere Hyre for en Reise til Greenock med et andet britisk Fartøj „Eriminta“. Efterat dette Fartøjs Rederi imidlertid var blevet underrettet om Forholdet ved Brev fra „Silistrias“ Rederi, der paastod, at de omhandlede Sømænds Hyrer skulde tilfalde dette, eftersom „Silistria“ ved Rømningen var blevet nødsaget til at forhyre nye Mandskaber i de rømtes Sted til højere Hyrer, vægrede det sig paa Grund deraf ved at udbetale til de tre Sømænd deres tilgodehavende Hyrebeløb, hvorefter det blev indstævnet for Greenock Sheriffs Court, hvor der som Grund for Nægtelsen af at betale Hyren blev anført Sømændenes Rømning fra „Silistria.“ Matrosernes Advokat indvendte dertil, at Rømningen ikke stod i nogen Forbindelse med det fremholdte Krav paa Udbetaling af Hyrerne, idet disse vare optjente ombord i et andet Fartøj, end det, hvorfra Rømningen skeede.

I Henhold til Bestemmelsen i The Merchant Shipping Act af Aar 1854 § 243, der gaar ud paa, at Sømænd, der i Udlandet rømmer fra Fartøj, derved i større eller mindre Udstrækning forbyrder den Hyre, han derefter og indtil sin næste Ankomst til Storbritanien fortjener ombord i et andet Fartøj, hvilken Hyre kan anvendes til Dækkelse af de Omkostninger, som ved den skeede Rømning ere blevne paaførte det Fartøjs Rederi, hvorfra Rømningen skeede, ligesom at det i hvert enkelt Tilfælde er overladt til Rettens Skjøn at bestemme, hvor stor Del af Hyren, der skal forbyrdes, blev der imidlertid fældet saadan Dom, at enhver af Sømændene af deres tilkommende Hyre skulde forbyrde £ 2.00, ligesom der blev tilkjendt Indstævnte £ 2.00 i Sagsomkostninger.

Fortolkning af en Assurance-policen. I den paa det britiske Fartøj „Celtic Monarch“ tegnede Assurance-policen var der indtagen følgende Klausul: „Warranted no Iron—or Ore—or „Phosphate—Cargoes, exceeding nett „Register Tonnage, across the Atlantic.“

Paa en Reise fra Cardiff til Philadelphia og New York forliste Fartøjet, hvis Nettodrægtighed var 1 307 Tons, og som paa den angivne Reise indehavde en Last af 7398 Stk. Emner til Staalskinner („Steel rail blooms“) og en Vægt af 2 000 Tons, 1210 Bundter Jernplader („Sheet Iron“) og 997 Stk. gamle Jernbaneskiner, de tvende sidste Partier af en Vægt af 223 Tons. Paa Grund heraf nægtede Assurandørerne at udbetale Forsikringssummen for Fartøjet, idet de paastod, at det i Policen indtagne Forbehold ikke var blevet overholdt, idet Udtrykket „Jern“ ogsaa indbefattede Staal, hvilket Fartøjets Rederi benægtede, idet de fremholdt, at Staal var et helt andet Metal end Jern. The Court of Appeal, hvis Afgjørelse Sagen blev undergivet, gav med den følgende Motivering, Dom i Favør af Assurandørerne: Forsikringsdokumentet maa bedømmes paa samme Maade som andre i Handelsrørelsen benyttede Dokumenter; og om de i samme benyttede Udtryk give Anledning til ulige Fortolkninger, er man berettiget til ved Bedømmelsen at tage Hensyn til den Hensigt, de kontraherende Parter havde med Kontrakten; og „Jern“ var et Udtryk vidt nok til ogsaa at omfatte Staal, og det maatte derfor an-

tages, at der ved det i vedkommende Klausul anvendte Udtryk „Jern“ ogsaa mentes Staal.

Fortolkning af Fragtkontrakter. Det britiske Dampskib „Abydos“ blev den 8de September forrige Aar befragtet for at gaa til Tripoli for Ordre og derefter i Homa, Tabia eller Zleiten indtage en fuld Ladning af Espartogræs for London. Ved Befragtingens Afslutning blev det opgivet, at Fartøiet var henliggende i Livorno og kunde være i Tripoli mellem den 1ste og 10de Oktober, og blev det vedtaget, at Fartøiet skulde være berettiget til forud for Indtagelsen af Espartoladningen at indtage i en eller flere Havne en Ladning Malm eller Metal som Ballast („Deadweight“). „Abydos“ afgik derpaa fra Livorno til Beyrout for paa sidstnævnte Sted at indtage en Ladning Malm; men saadan kunde ikke ved Fartøiets Ankomst dertil erholdes, hvorfor Rederiet, uden imidlertid at indhente Befragternes Semtykke til denne Foranstaltning, sendte Fartøiet til en Havn ved det Sorte Hav for at laste med Korn, og først i December ankom „Abydos“ til Tripoli; og som Følge heraf blev der af Befragterne anlagt Søgmaal mod Rederiet for Kontraktsbrud. Sagsøgeren nedlagde Paastand paa at tilkjendes en Erstatning af £ 1 200 og anførte til Støtte for denne Paastand, at han havde afsluttet Kontrakter angaaende tvende Leverancer af Espartogræs, samt at det havde været hans Hensigt at benytte den med „Abydos“ ventede Ladning til Opfyldelsen af disse Kontrakter, der hver gik ud paa Leverance af 250 Tons, hvoraf den ene skulde effektueres i Løbet af September eller Oktober Maaned og den anden i Tiden mellem 15de September og 15de Oktober, ligesom ogsaa at det maatte være vel bekjendt for Indstævnte, at Græsset allerede paa Forhaand var solgt. Som en Følge af „Abydos“ Udebliven kunde Sagsøgeren imidlertid ikke effektuere de Leverancer, han havde paataget sig, hvorved hans Kjøbere vare blevne nødsagede at dække sit Behov af Espartogræs paa andet Hold og til høiere Pris; og siden havde de overfor Sagsøgeren gjort Fordring paa Erstatning for Forskjellen i Pris af £ 1 047.

Dette Beløb blev ogsaa tilkjendt Sagsøgeren, tiltrods for Indstævntes Indvending, at han, da han intet Kjendskab havde til de nævnte Leverancekontrakter, ikke havde paataget sig noget Ansvar for deres Effektuering og saaledes heller ikke var skyldig til at erstatte de af Sagsøgeren i Forbindelse dermed lidte Tab, og uden at der toges noget Hensyn til den Omstændighed, at Skibet, selv om det havde været i Tripoli den 9de Oktober og saaledes inden det omkontraherede Tidsrum, neppe vilde kunne have været ankommet til London før i Begyndelsen af November Maaned.

Værftseieres Ansvarlighed. Efter Overenskomst mellem Skibets Reder og Eieren af St. Brides Wharf i London, skulde „Moorcock“ mod Betaling af Afgift efter Taxt oplosse og indtage Last ved nævnte Værft. „Moorcock“ blev følgelig forhalet til Kaien og fortøjet, og kom, som det ogsaa ventedes, ved Lavvande paa Grund; men derved brækkedes Skibets Kjel paa Grund af Flodbundens ujævne Beskaffenhed, og herfor forlangte Rederen Skadeserstatning af Værftseieren. Saavel The Admiralty Court som senere The Court of Appeal afgave Dom i Favør af Skibets Reder, og i begge Tilfælde var Dommenes Resultat navnlig baseret paa den Anskuelse, at Eieren af et Værft forudsættes at være bekjendt med Beskaffenheden af den Del af Flodbunden der støder op til hans Værft, og at det i modsat Fald er hans Skyldighed at meddele dette til den, der vil benytte Værftet.

Havariaffære. Spørgsmaalet om Ladningseierens Ret til Erstatning fra andre interesserede Parter for Gods, der i Tilfælde af Havari er bleven

opofret som en Følge af en feilagtig Handlemaade eller Forsømmelse fra Skipperens eller Mandskabets Side, et Spørgsmaal, hvorom der synes at have hersket de mest ulige Anskuelse hos engelske Retslærde, er i Anledning af en opstaaet Tvist blevet besvaret af The Judicial Committee of the Privy Council paa følgende Maade: „Uskyldige („Innocent“) Ladningseiere have fuld Ret til Erstatning ved almindelig Kontribution, al den Stund de, som uansvarlige for saadan Forsømmelse, hverken juridisk eller moralsk ere forpligtede til at lide et Tab til Bedste for andre, hvorfor ogsaa deres Fordring paa Erstatning er ligesaa gyldig, som i Tilfælde, hvor Faren har været forarsaget ved Sø og Vind alene.

Valg af Losningssted. Til Belysning af Spørgsmaalet om Retten til at vælge Stedet for Losning, naar intet bestemt i saa Henseende er fastsat i Certepartiet, kan følgende tvende Tilfælde, der begge blev afgjort til Fordel for Lastemodtagerne, fortjene at nævnes. Et med Sukker lastet Fartøi var befragtet paa det Vilkaar, at, om Ladningen skulde opløses i Liverpool, denne Losning skulde foretages i Dok, uden at der dog var omtalt nogen bestemt Dok. Modtageren af Ladningen forlangte, at Losningen skulde ske i en Dok, hvori Vandstanden var saa begrændset, at Skibet, om det ikke ankom inden en bestemt Dag, risikerede at maatte vente en Uge, førend det næste Gang vilde have Anledning til at komme ind i Dokken, hvorimod Fartøiets Reder ønskede at vælge en anden, dybere Dok, hvilket af Ladningens Modtager blev bestridt af den Grund, at den sidstnævnte Dok var bestemt til Losning af Korn, og det derfor ansaaes for mindre lempeligt at foretage Losning af en Sukkerlast i samme.

Et andet Fartøi var befragtet med en Ladning Espartogræs for Cardiff, uden at der i Certepartiet var indtaget nogen Bestemmelse om i hvilken Dok Losningen skulde foregaa, eller om, at Ladningens Modtager skulde have Ret til at træffe Afgjørelse derom. Ved Ankomsten til Cardiff lod Skipperen, da Skibet tiltrængte visse Reparationer, det henlægge i Roath Dok, hvorefter han paa behørig Maade afgav Meddelelse til Lastemodtageren om, at Fartøiet var færdigt til Losning. Denne meddelte derpaa Skipperen, at det var hans Ønske, at Losningen skulde foregaa i en anden Dok, og at han blot under Protest kunde modtage Lasten i den førstnævnte, samt fordrede senere at gjøre et Afdrag i Fragten for de Extra-Udlæg han havde maattet gjøre for Transporten paa Grund af at Skibet havde losset i Roath Dok.

Udenlandsk Doms Retskraft i England. Et Bankierfirma i Honfleur, der havde anlagt Sag ved fransk Domstol angaaende et Erstatningskrav mod et Firma i Hull, blev sluttelig ved Appel-retten i Rouen tilkendt et Beløb af £ 1 996 og indstævnte derefter sin Modpart for the High Court of Justice til Udbetaling af det nævnte Beløb som Følge af den i Frankrig til deres Fordel afsagte Dom. De Indstævnte bestrede Skyldigheden til at betale, idet de formente, at en i Udlandet afsagt Dom ikke havde Retskraft i England samt at Forhandlingerne ved Domstolen i Rouen vare blevne førte i Strid med den naturlige Retsopfatning („contrary to natural Justice“); men Dommeren, der kjendte dem pligtige til at betale Erstatningen, udtalte i det Væsentlige, at naar de Indstævnte havde indladt sig paa Rettergang ved en udenlandsk Domstol, uden i nogen Henseende at have været nødt til der at tage til Gjensvar, vare de ogsaa bundne til at underkaste sig vedkommende Domstols Afgjørelse, og med Hensyn til det af de Indstævnte Anførte angaaende Retsforhandlingerne i Rouen, saa kunde han, da disse Forhandlinger havde været førte i Overensstemmelse med den i Frankrig gjældende Lov, ikke andet end blot betragte disse Ytringer som løst Snak

(„empty declaration“) og ikke som et i alvorlig Mening fremført Argument.

Dækslast. Den 11 Mai 1889 blev Føreren af norsk Dampskib „Magnus Barfod“ ved North Shields Police Court idømt en Bod af £ 5, fordi Fartøiet ved Ankomsten til Shields den 8de April s. A. i Strid med Forskrifterne i The Merchant Shipping Act af Aaret 1876, § 24, fandtes at have en Dækslast (Pitprops) i en Høide af over 3 Fod. I det nævnte Lovsted bestemmes det, at om et Fartøj, det være et engelsk eller et udenlandsk, som i Tiden mellem 31te Oktober og 16de April ankommer til en Havn inden Storbritannien og Irland, fører Dækslast af en større Høide end 3 Fod over Dækket, skal Føreren være hjemfalden til at betale en Bod af 5 £ for hvert Hundrede Kbf., hvormed Dækslasten overstiger det tilladte Kvantum, dog skulle Bøderne i intet Tilfælde udgjøre et højere Beløb end £ 100. „Magnus Barfod“ kom med en Dækslast af 5 Fods Høide, der udgjorde 7 000 Kbf., hvorfor Bøderne i dette Tilfælde vilde have kunnet være blevne ilagte med fastsatte Maximums-beløb; men da Føreren fremførte den Undskyldning, at han ikke var bekendt med Tilværelsen af Indskrænkninger i Retten til at føre Dækslast efter den 1ste April, og denne Undskyldning toges for god, blev Bøderne besluttet ikke at skulle ansættes til et højere Beløb end £ 5.

Liggedage. Eierne af det svenske Fartøj „Charlotte“ anlagde Sag ved Newcastle County Court mod Modtageren af en fra Sverige til Blyth i nævnte Fartøj afskibet Ladning til Indtale af Godtgjørelse for 2 Dage, hvormed den i Certepartiet fastsatte Tid for Losningen var bleven overskreden. I Henhold til Sagsøgernes Paastand var der nemlig i Certepartiet indrømmet 6 Dage til Losningen, regnet fra Fartøiets Ankomst til Bestemmelsesstedet, medens der i det foreliggende Tilfælde medgik 8 Dage, efter at Føreren ved Ankomsten til Blyths Havn havde gjort Meddelelse til Lastemodtageren om at være klar til Losning. Herimod blev der af Indstævnte anført, at Fartøiet efter Certepartiet skulde afgaa til nævnte Havn „as ordered“, og at disse sidste Ord „as ordered“ vare at forstaa som: til det Værft eller det Lossested („Berth“), som maatte blive anvist af Ladningsmodtageren, ligesom Føreren ogsaa skulde være forpligtet til at oppebie Høivande. Hertil bemærkedes fra Sagsøgerens Side blandt andet, at om en saadan Fortolkning skulde vinde Medhold, vilde et Fartøj blive nødt til muligens at vente en Maaned, førend der blev anvist det Losseplads.

Retten afgav Dom, hvorved Sagsøgerens Paastand toges tilfølge, idet den fandt, at der med Ordene „proceed to the port as ordered“ simpelthen mentes, at Fartøiet skulde afgaa til Havnen, samt at Føreren, da der i Certepartiet ikke fandtes indtaget nogen Bestemmelse om Værft eller Lossested, maatte være berettiget til strax efter Ankomsten til Bestemmelsesstedet at melde Fartøiet færdig til Losning.

Aarsberetninger have ogsaa indløbet fra Vicekonsulerne i Belfast, Birmingham, Cardiff, Cork, Dover, Grimsby, Limerick, Liverpool, Middelbro, Milford, Newcastle, Portsmouth, Rochester; og tillader man sig deraf at anføre følgende:

Belfast. Forretningerne ere i Belfast i stadigt Stigende, og som Følge heraf tiltager Byen hurtigt i Omfang, medens Befolkningens Antal bliver større Aar for Aar.

Belfast's Havn vil meget snart blive en Første Rangs Havn, da en anlæggende Dybvands-Kanal nu næsten er færdig, hvilken vil gjøre det muligt for Skibe af hvilkensomhelst Størrelse at gaa ind i Dokkerne. Den nye Tørdok er stor nok til at optage Damp- og Seilskibe af alle Størrelser, og for at give Skibsfarten mere Kai-rum, er man nu i Gang med at anlægge en ny Dok som Tillæg til de allerede eksisterende.

Bygningen af Jernskibe tiltager stadigt og i dette Aar har det fremragende Skibsbyggerfirma Messrs. Harland & Wolff sendt fra Stabelen det meget omtalte Dampskib „Teutonic“ og have næsten færdig dettes Søsterskib „Majestic“, begge Dampskibe byggede for Regning af „White Star Line“.

Linvarer-forretningen har givet et nogenlunde tilfredsstillende Resultat; men, navnlig paa Grund af Konkurrence fra de Belgiske Spinderier, har Garnet holdt sig i en alt for lav Pris; og det er blot den mere lønnende Produktion af Linned, der har holdt Fabrikkerne fri for at komme i økonomiske Vanskeligheder.

Den almindelige Omsætning i Byen har været god; og fra de offentliggjorte Opgaver over gjorte Indskud i Sparebankerne kan man tydeligvis slutte, at de irske Forpagtere ere i en god økonomisk Stilling og vilde være lykkelige, om de ikke bleve hindrede deri ved Agitatorer, hvis eneste Opgave er at fostre Uro i Landet.

Vicekonsulatet i **Cardiff**. Den i en Række af Aar herskende Livlighed i Cardiffs Ind- og Udførsel, som under sidste Halvpart af Aaret 1888 ogsaa gav Tegn til at ville efterfølges af større Fortjeneste, er bleven fortsat under det forløbne Aar, idet Forhaabningerne om Gevinst gik i Opfyldelse ikke blot for Kjøbmændene og Arbeidsgiverne men ogsaa for Arbejderne, og et af Beviserne for de sidstnævntes heldigere økonomiske Vilkaar findes i det tiltagende Forbrug af stærke Drikke.

Forbedringer i Arbeidernes Lønninger, der tidligere tildels opnaaedes kun efter ruinerende Striker, synes nu at kunne erholdes ved rolige Raadslagninger mellem de forskellige interesserede Parter, og ved Kombination er Arbejderne blevet en Magt, som Arbeidsherrerne frygte, og for hvem de give efter, saalænge den benyttes med Moderation og ledes af Billighed. En Dags eller nogle Timers Strike har hersteds været tilstrækkeligt til at gjøre Arbeidsgiveren opmærksom, at Arbeidet ogsaa maa faa Del i de opadgaaende Konjunkturer og formaa ham til at indrømme hans Fordringer.

Ved Aarets Slutning frygtede man Indstilling af Arbeide blandt Kularbeiderne i Syd Wales og Monmouthshire, men den blev heldigvis undgaaet ved gjensidige Indrømmelser af Grubeieernes Association og Kularbeidernes Befuldmægtigede. Ved den Overenskomst, der afsluttedes i indeværende Aars Januar Manned, hvoraf Oversættelse vedlægges under Lit. A., have Arbejderne opnaaet et Lønstillæg af $7\frac{1}{2}$ % foruden en Forholdsskala (Sliding scale), som hurtigere end den før gjældende giver dem Gevinst eller Tab eftersom Kulpriserne stiger eller falder.

Ogsaa Sømændene søge ved sin „Seamens Union“ at opnaa Magt til at tilvende sig større Arbeidsfortjeneste. Denne Forening havde et Møde under Høsten, hvor Delegerede fremmødte fra forskellige Dele af Landet, men det er usikkert, hvorvidt denne Forening har lykket at fremtvinge Stigning i Hyrerne og Forbedring i moralsk Henseende. Vistnok er Hyren for en fuldbefaren Matros paa de britiske Skibe fra £ 3 i 1888 steget til £ 3. 5. 0 i Juni 1889 og videre til £ 3. 10. 0 i Juli samme Aar, men dette Tillæg er ikke større end hvad der betingedes af den voxende og mere lønnende Skibsfart. Paa norske Fartøier var Hyren i Mai 1889 £ 2. 15. 0, senere £ 3. 0. 0,

og ved Aarets Slut £ 3. 5. 0. Nogle skandinaviske Sømænd blive Medlemmer af Foreningen, men ogsaa ikke-Union Mænd erholde uden Vanskelighed Hyre med britiske Skibe.

Indførselen viser en jævnt tiltagende Stigning, om denne end ikke har været saa stor som mange ønskede og haabede. For Trælastens Vedkommende har Konjunkturerne været særdeles tilfredsstillende.

Kornindførselen viser nogen Tilbagegang, formentlig paa Grund af den høje Arbejdsløn eller maaske tildels foranlediget ved Disput med Dokkompagniet, men Forholdet er sikkerligen tilfældigt, og siden de store Mølle-eiere „Spiller & Co. Lmted.“ nu er amalgameret med dets næsten lige store konkurrerende Firma Baker & Co. Redcliff, Bristol vil Udviklingen fortsættes. Medens Kulexporten ikke har tiltaget i samme Proportion som de nærmest foregaaende Aar, er Værdien forøget i væsentlig Grad. Antagelig har de senere Maaneders høje Priser henvist Kunderne til de billigere Kulexporthavne Blyth og Kirkaldy, men Stigning i Priserne paa disse Steder eller en Nedgang hersteds forøger strax Efterspørgselen, og Udsigterne for Fremtiden ere gode.

Udskibningen af Jern og Staal, som gik ned i 1888, er atter i Opadgaende og Værdien er steget betydeligt.

Forøgelsen i Indførselsværdien til Cardiff udgjorde i 1888 25 % i Forhold til 1887 og i 1889 16 % i Forhold til 1888, idet Udførselsværdien viser en Forøgelse i 1888 af 16 % og i 1889 af 34 %.

Trælast tiltog i 1888 17 % i Kvantitet og 28 % i Værdi og i 1889 32 % i Kvantitet og 56 % i Værdi.

Jernmalm tiltog i 1888 16 % i Kvantitet og 18 % i Værdi og i 1889 16 % i Kvantitet og 28 % i Værdi.

Kornvarer tiltog i 1888 39 % i Kvantitet og 34 % i Værdi og aftog i 1889 $4\frac{1}{2}$ % i Kvantitet og $5\frac{1}{3}$ % i Værdi.

Af Udførselsværdierne tiltog: Kul i 1888 $12\frac{1}{2}$ % i Kvantitet og 18 % i Værdi og i 1889 $6\frac{1}{3}$ % i Kvantitet og 38 % i Værdi.

Jern og Staal aftog i 1888 $20\frac{3}{4}$ % i Kvantitet og $20\frac{1}{4}$ % i Værdi og tiltog i 1889 9 % i Kvantitet og $24\frac{3}{4}$ % i Værdi.

Indførselen var af Korn i 1889: Hvede 1 605 000 cwts., Værdi £ 579 570, Byg 527 075 cwts., £ 121 152, Havre 247 095 cwts., £ 68 968, Mais 191 574 cwts., £ 45 734, Erter 100 cwts., £ 55, Bønner 154 664 cwts., £ 47 201, Is 1 190 Tons, £ 1 158, Jern, Malm 633 299 Tons, £ 420 312, Takjern 115 Tons, £ 537, Stangjern 682 Tons, £ 6 087, Poteter 171 810 cwts., £ 33 956, Filler 343 Tons, £ 2 035, Esparto 16 789 Tons, £ 73 872, Træmasse 5 679 Tons, £ 19 903, hugget Trælast, Gran 390 487 Loads, £ 400 596, Eg 6 002 Loads, £ 31 987, andre Slags 1 425 Loads, £ 9 286, saget Trælast, Gran 175 775 Loads, £ 451 844, andre Slags 1 227 Loads, £ 1 821, Kobber, støbt 2 295 Tons, £ 68 238, andre Varer £ 117 500, tils. £ 2 501 802.

Af Importen kom fra Norge i 1889: Jern, forarbejdet 36 Tons, Værdi £ 27, Trælast, hugget 23 089 Loads, £ 37 031, saget 7 462 Loads, £ 19 558, Karmer £ 4, Is 1 190 Tons, £ 1 158, Papirmasse 5 283 Tons, £ 17 793, Svovelkis 1 139 Tons, £ 1 707, tørret Fisk £ 66, andre Varer £ 1 096, tils. £ 78 440.

Fra Sverige kom i 1889: Jern, Malm 115 Tons, Værdi £ 173, Takjern 30 Tons, £ 367, Stang 682 Tons, £ 6 087, Trælast, hugget 2 517 Loads, £ 5 056, saget 42 437 Loads, £ 111 887, Papirmasse 336 Tons, £ 1 740, tils. £ 125 310.

Exporten var i 1889: Kul, Koks, Patentbrænde 9 333 052 Tons, Værdi £ 5 615 810, Kobber, uforarbejdet 9 677 cwts., £ 25 362, forarbejdet 8 323 cwts., £ 21 220, Bomuldsvævede Stoffe 25 155 000 Yards, £ 286 134, Jerntak, Puddel, Stang, Vinkel 15 444 Tons, £ 71 780, Jernbaneskiner 49 415 Tons, £ 256 341, Staal, uforarbejdet 3 608 Tons, £ 16 164, andre Slags 6 697 Tons, £ 75 467, Maskinerier £ 25 830, andre Varer £ 157 087, tilsammen £ 6 533 195.

Heraf var til Norge i 1889: Kul 8 144 Tons, Værdi £ 5 546, galvaniserede Plader 3 Tons, £ 50, Jernrør 1 Tons, £ 19, Jernarbejde 1 Tons, £ 18, tils. £ 5 633.

Til Sverige kom i 1889: Kul 22 778 Tons, Værdi £ 13 612, Staal-skiner 2 633 Tons, £ 12 540, Skruer 93 Tons, £ 508, Tin 14 Tons, £ 209, tils. £ 26 869.

Agtpaagivende som Cardiffs Indvaanere almindelig ere naar det gjælder at varetage Stedets Handelsinteresser, har de vel været opmærksomme paa et Forslag gaaende ud paa ved Opmudring af Floden Severn og Udvidelse af Sharpness og nogle andre Sluser etc. at gjøre Severn navigabel for Fartøier af indtil 400 Tons Drægtighed op til Worcester, en Strækning af over 100 Mile og saaledes etablere en billig Transportvei for alle Midland Counties forskjellige Industriprodukter, som nu med høie Jernbanefragter maa føres over Liverpool, Hull og London. Fra Wolverhampton, Birmingham, Dudley, Wednesbury og hele Linien over det saakaldte Black Country skulde saaledes Varer sendes via Worcester og derfra med Skibe eller Baade direkte til Siden af de oceangaaende Fartøier i Cardiff, hvorved Fragtbesparelser vilde blive ganske betydelige, især for Gods, som nu sendes over London; og da Udfragter altid kan erholdes i Cardiff turde derved afstedkommes en betydelig forøget Indførsel af Trælast og andre Produkter bestemte til the Midland Counties.

I Betragtning af disse store Fordele, have Cardiffs Kjøbmænd garanteret foruden Varetransport af mindst 50 000 Tons, £ 1 000 som Bidrag til Omkostningerne ved Istandbringelse af en Parlamentsakt til Foretagendets Udførelse, hvorimod sikkerlig stærk Opposition vil opstaa fra Gloucester og Jernbaneselskaberne. Cardiffs Kommune afgiver et Laan af £ 5 000 som en Del af det forholdsvis ubetydelige Beløb £ 25 000, som beregningsvis udfordres til hele Arbejdets Fuldførelse.

Skibsbyggeriet, som i 1888 fordringsløst blev begyndt med Bygning af et 52 Tons drægtigt Fartøj, er kommet et Skridt fremad, idet i 1889 et Skib paa 2 750 Register Tons gik af Stabelen og vil om kort Tid efterfølges af et andet. Under indeværende Aar skal flere bygges, og da Dowlais Jernværk snart ventes at kunne paabegynde Tilvirkning af Staalplader, er Hovedvilkaaret tilstede for en Udvikling i stor Skala.

Som allerede anført i en anden Forbindelse aabnedes i Juli Maaned den Cardiffs Havn tilhørende Barry Dok for Skibsfarten. De mest sangvinske Forhaabninger i Anledning dette Foretagende synes hurtigt at blive opfyldte, idet allerede nu 1 088 457 Tons Kul er bleven afskibet, og det uagtet det fornødne Antal Kulspruter først i September Maaned kunde arbejde med fuld Kraft. Aktierne ere ogsaa i stadigt Stigende, og vil $5\frac{1}{2}$ % Dividende pr. Aar blive uddelt for den Tid Dokken har været aaben. Ved Slutningen af Aaret havde Dokken været benyttet af 35 norske Skibe med en Drægtighed af 32 438 Tons og 3 svenske Skibe drægtig 2 191 Tons.

Lodsningen til denne Dok udføres af særskilt opnævnte Barry Lodser, der lyder under en særskilt Styrelse, og Afgiften er omtrent 30 % lavere end til Butes Dokker, foruden at en Afgift til Byen af 5 sh. ikke erlægges i Barry.

Den norske Skibsfart paa Cardiff i 1889 sammenlignet med Aaret 1888 var af ankomne 1888 492 Skibe dr. 306 335 Tons og 1889 526 Skibe dr. 340 882 Tons, og en Forøgelse af 34 Skibe dr. 34 547 Tons, hvoraf Dampskibe 1888 46 Skibe dr. 33 030 Tons, 1889 59 Skibe dr. 45 802 Tons, og en Forøgelse af 13 Skibe dr. 12 772 Tons.

Afgaaede. 1888 468 Skibe dr. 292 459 T., 1889 547 Skibe dr. 354 279 T., hvoraf i 1888 45 Skibe dr. 31 888 T., 1889 61 Skibe dr. 47 581 T.

Den samlede Skibsfart 1888 960 Skibe dr. 598 794 T., 1889 1 073 Skibe dr. 695 161 T.

Bruttofragter med ankomne Fartøier 1888 £ 44 082, 1889 £ 82 302, afgaaede Fartøier 1888 £ 462 261, 1889 £ 667 510, Summa 1888 £ 506 343, 1889 £ 749 812.

Heraf fremgaar, at den norske Skibsfart tiltog med 113 Skibe dr. 96 367 Tons, hvoraf 34 Skibe dr. 34 547 Tons ankomne og 79 Skibe dr. 61 820 Tons afgaaede, eller en Forøgelse i Antal af 12 % og i Drægtighed af 16 % i Forhold til 1888.

Den svenske Skibsfart, som i flere Aar ikke havde undergaaet nogen Forandring, er i 1889 aftaget med 48 Skibe dr. 23 673 Tons, nemlig 27 Skibe, dr. 12 430 Tons ankomne og 21 Skibe, dr. 11 243 Tons afgaaede, der udgjør en Formindskelse af $33\frac{2}{3}$ i Antal og 32 % i Drægtighed i Forhold til 1888.

En Forklaring til denne Forskjel i den norske og svenske Skibsfart turde søges deri, at det store Antal for norsk Regning indkjøbte Fartøier i betydelig Del er afgaaet herifra til Brasilien og River Plate med Kul, medens de svenske Fartøier, der tidligere lastede Kul herteds for oversøiske Steder, i det forløbne Aar tildels have fundet mere lønnende Beskjæftigelse i Trælastfarten mellem Sverige og Afrika samt Australien.

Antallet og Drægtigheden af norske og svenske Skibe som ankom til Cardiff udgjorde:

1887 481 Skibe, dr. 257 542 Tons, 1888 565 Skibe, dr. 343 663 Tons, 1889 572 Skibe, dr. 365 780 Tons, hvoraf med Ladning: 1887 177 Skibe, dr. 74 098 Tons, 1888 176 Skibe, dr. 86 105 Tons, 1889 189 Skibe, dr. 95 665 Tons.

Medens derifra afgik: 1887 487 Skibe, dr. 258 556 Tons, 1888 538 Skibe, dr. 329 615 Tons, 1889 596 Skibe, dr. 380 192 Tons, hvoraf med Ladning 1887 479 Skibe, dr. 254 729 Tons, 1888 534 Skibe, dr. 327 976 Tons, 1889 587 Skibe, dr. 374 103 Tons.

Skibsfartens hele Omfang udgjorde: 1887 968 Skibe, dr. 516 098 Tons, 1888 1 103 Skibe, dr. 673 278 Tons, 1889 1 168 Skibe, dr. 745 972 Tons.

De af norske og svenske Skibe optjente Bruttofragter udgjorde:

Ankomne Skibe i 1887 £ 38 264, 1888 £ 54 386, 1889 £ 88 157; afgaaede Skibe i 1887 £ 296 519, 1888 £ 505 254, 1889 £ 707 973, tilsammen i 1887 £ 334 783, 1888 £ 559 640, 1889 £ 796 130.

Af- og Paamønstringer paa norske Fartøier i Aaret 1889: Afmønstringer 1 280, Paamønstringer 1 533, mod i Aar 1888 Afmønstringer 945, Paamønstringer 1 353, og i Aar 1887 Afmønstringer 470, Paamønstringer 782.

Antallet af anmeldte Rømninger under Aaret 1889 fra norske Fartøier var 259 mod i 1888 194 og 1887 93.

Af disse rømte i Cardiff og Penarth fra 491 norske Fartøier med 5 373 Mands Besætning, 227 Mand, 4.22 %, og i Barry fra 35 norske Fartøier med 429 Mands Besætning, 32 Mand eller 7.46 %.

Rømningerne fra britiske Fartøier, som ankom til Cardiff udviser derimod: Cardiff og Penarth Antal Fartøier 1 486, Antal af Besætninger 25 791, rømte 596, % 2.31; Barry Antal Fartøier 141, Antal af Besætninger 3 022, rømte 108, % 3.57; tilsammen Antal Fartøier 1 627, Antal af Besætninger 28 813, rømte 704, % 2.44.

For den norske Sømandsmissions herværende Kirke er der ved Vicekonsulatet blevet indsamlet i Aaret 1889 £ 111. 4. 10., 1888 £ 68. 2. 2., 1887 £ 49. 11. 3. Nævnte Kirke er i det forløbne Aar bleven nybygget og udvidet, saa at den nu rummer 450 Tilhørere. Omkostningerne ved Arbeidet ere blevne dækkede dels ved Bidrag fra Skippere og Sømænd, dels ved Overskuddet af en hersteds afholdt Bazar. Indvielsen skeede ved Missionsforeningens Udsending, Pastor Holt i Nærvær af Missionens Sekretær og 15 ved forskellige Stationer blandt Sømændene arbejdende norske, svenske, danske og finske Sømandspræster, der benyttede Anledningen til i en Konference af en Uges Varighed at drøfte endel for Sømandsmissionen vigtige Spørgsmaal.

I den nærmeste Fremtid, og sandsynligvis allerede i indeværende Aar vil der ligeledes blive reist norske Kirker i Barry og Newport, ihvorvel de vil blive mindre end den herværende.

Hospitalsskibet for Sømænd „Hamadryad“ vedbliver i sin gavnrige Virksomhed for de forenede Rigers Sømænd og til en ikke ubetydelig Besparelse af Udgifter for Rederierne.

Antallet af norske og svenske Sømænd, der pleiedes eller erholdt Lægetilsyn ved Hospitalskibet, udgjorde: I Hospitalet pleiede norske 73, tilstaaet Medicin og Tilsyn 256, svenske 52, 177, tilsammen 125, 433, mod i Aaret 1888 108, 347.

Der er et stærkt Ønske, som imidlertid af Mangel paa fornøden Kapital desværre ikke kan ventes opfyldt i en nær Fremtid, om at erholde et Hospital bygget iland, idet Rummet ombord i Fartøiet viser sig utilstrækkeligt, ligesom ogsaa Fartøiet selv er brøstfældigt. Indtil dette sker, er det imidlertid tilfredsstillende at høre det udtalt, at det for en væsentlig Del skyldes Bidragene fra de forenede Rigers Skibsfart, at denne Institution er sikret sin økonomiske Existens.

Stenkul. Af Kul udskibedes der: Til udenrigske Havne, i Aar 1889 Kul 8 996 976 Tons, Kokes 69 925 Tons, 1888 Kul 8 526 816 Tons, Kokes 53 855 Tons, 1887 Kul 7 516 898 Tons, Kokes 58 790 Tons, 1886 Kul 6 683 181 Tons, Kokes 55 594 Tons, 1885 Kul 7 132 133 Tons, Kokes 50 160.

Til indenrigske Havne i Aar 1889 Kul 1 201 288 Tons, Kokes 6 339 Tons, 1888 Kul 1 179 411 Tons, Kokes 699 Tons, 1887 Kul 1 192 807 Tons, Kokes 5 751 Tons, 1886 Kul 1 177 331 Tons, Kokes 11 072 Tons, 1885 Kul 1 090 253 Tons, Kokes 972 Tons, samt desuden for Dampskibenes Forbrug under Fart: i 1889 1 125 109 Tons, mod i 1888 1 086 897 Tons.

Prisen paa de bedste Kulsorter, der ved Aarets Begyndelse noteredes til 12 sh. pr. Ton, steg under Aarets Løb, indtil der ved Aarets Udgang opnaaedes 15 sh. à 16 sh. pr. Ton. Kul af ringere Kvalitet betingede 2 sh. pr. Ton mindre.

Af de vedlagte Fragtogaver fremgaar, at de gode Fragtsatser ikke undergik nogen større Forandring før i November og December, da der i Fragterne paa Brasilien og La Plata, der isærdeleshed have været optagne af de forenede Rigers Fartøier, skeede et hurtigt Fald. Paa Middelhavet holdt Fragterne sig oppe og viste en stigende Tendens.

For Kokes er der blevet betalt 16 sh. til 18 sh. og ved Aarets Ud-

gang 24 sh. Af Patent-Fuel, hvorfor der betales samme Priser som for Kul, blev der udskibet i 1889 266 151 Tons mod i 1888 200 380 Tons og i 1887 236 028 Tons.

Jern og Staal. Øgningen i Udskibningen af disse Artikler, der udgjør 9 %, skriver sig fra en forøget Udførsel af Jernbaneskiner, der tilligemed Stangjern og Pladejern noteredes til stadigt stigende Priser under Aarets Løb. Til Sverige udskibedes der 2 633 Tons Jernbaneskiner, hvorimod der fra Sverige blev importeret til Cardiff, foruden et ikke betydeligt Parti Malm, 682 Tons Stangjern, der videre forsendtes til Bristol for Tilvirkning af Spiger.

Ifølge Meddelelse fra Dowlas Iron Company vare de gjældende Priser under Aaret 1889 som nedenfor anført, frit leverede ombord i Cardiff:

Staalskiner, Januar £ 4. 7. 6, Februar £ 4. 5. 0, Marts £ 4. 5. 0, April £ 4. 10. 0, Mai £ 4. 12. 6, Juni £ 4. 12. 6, Juli £ 4. 15. 0, August £ 4. 18. 6, September £ 5. 5. 0, Oktober £ 5. 10. 0, November £ 5. 15. 0, December £ 5. 15. 0,

Staalplader, Januar £ 7. 0. 0, Februar £ 7. 0. 0, Marts £ 7. 0. 0, April £ 7. 5. 0, Mai £ 7. 5. 0, Juni £ 7. 10. 0, Juli £ 8. 0. 0, August £ 8. 10. 0, September £ 8. 10. 0, Oktober £ 8. 10. 0, November £ 8. 10. 0, December £ 8. 10. 0.

Jernplader, Januar £ 6. 10. 0, Februar £ 6. 10. 0, Marts £ 6. 10. 0, April £ 7. 0. 0, Mai £ 7. 0. 0, Juni £ 7. 0. 0, Juli £ 7. 10. 0, August £ 7. 10. 0, September £ 7. 10. 0, Oktober £ 7. 10. 0, November £ 7. 15. 0, December £ 8. 0. 0.

Stangjern, Januar £ 5. 0. 0, Februar £ 5. 0. 0, Marts £ 5. 0. 0, April £ 5. 5. 0, Mai £ 5. 5. 0, Juni £ 5. 5. 0, Juli £ 5. 5. 0, August £ 5. 15. 0, September £ 6. 0. 0, Oktober £ 6. 10. 0, November £ 7. 0. 0, December £ 7. 10. 0.

Importen af Jernmalm fra Spanien har taget et betydeligt Opsving, og disse Fragter have været noterede til omtrent 6 sh. pr. Ton, og Priserne cif. har varieret fra 13 sh. 6 d til 16 sh. 6 d.

Trælast. Af Board of Trades Tabeller fremgaar, at Importen af Trælast fra Sverige har været omtrent lige med Importen i 1888; medens Importen fra Norge har steget betydeligt, et Forhold, som imidlertid neppe tør forudsættes at ville være af Varighed, da Tilførselen har oversteget Forbruget. Der har været god Efterspørgsel efter svenske Furuplanker til taalelig høje Priser. Middelprisen kan formentlig ansættes til £ 9. 5. 0, og for usorterede Granplanker til £ 6. 0. 0 pr. Std. f o. b. Beholdningerne vare ved Aarets Udgang betydelige, og Kjøberne indtage en afventende Holdning overfor Afslutning af nye Kontrakter.

Norske Gulvplanker ere blevne indførte i betydelig Mængde, og have de betinget en gennemsnitlig Pris af £ 7. 15. 0 pr. Std. cif.

Omsætningen af norsk „Minetømmer“ har været livlig som Følge af de gode Konjunkturer, der have tilladt Grubeieerne at gjøre større Udlæg til dette i Grubedriften fornødne Materiale. I Februar solgtes „Minetømmer“ lastet paa Jernbanevogne (Lastningen og Maalingen koster 2 à 3 sh. pr. Load) for 38 sh. Efter en rigelig Tilførsel i Aarets Begyndelse, faldt Prisen i Marts til 37 sh. 6 d; men steg igjen paa Grund af ringe Tilførsel til „The Midland Counties“; og betaltes der i Maanederne Juni, Juli og August 37 sh. 6 d til 38 sh. 6 d. Som Følge af en betydelig Import af fransk Pitprops faldt igjen Priserne i Oktober til 35 à 34 sh., men steg derpaa atter i November, da indskrænket Adgang til at erholde den franske Pitprops frem-

kaldte en livlig Efterspørgsel efter norsk „Minetømmer“, hvorfor der blev betalt lige til 40 sh. Rigelig Tilførsel af saavel Props som Tømmer, drev igjen Priserne ned i Løbet af December lige til 33 sh., og gjorde Tømmeret usælgeligt ved Aarets Udgang. Det norske „Minetømmer“ har i den franske Pitprops en stærk Konkurrent, der imidlertid ikke vilde være af saa stor Betydning, om „Minetømmeret“, istedetfor at sælges pr. Load, string measure à 50 Kbf, hvorved der foraarsages baade Udgifter og Tvistigheder, blev solgt efter Vægt (Ton à 20 cwts.), samt behørigt Hensyn blev taget til at forsende passende Dimensioner, 6½, 9 og 13 Fods Længder, med henholdsvis 3—8, 4—9 og 6—12 Tommers Diameter. Der vilde i saa Tilfælde formentlig kunne oparbejdes et Marked for lige til 300 000 Tons. De herværende Kjøbere, der ikke ville høre Tale om det norske „Tømmer“, naar der kan erholdes fransk Pitprops, vilde foretrække det norske; men dette vilde muligens neppe være til Fordel for det norske Skogbrug. En Vanskelighed turde ligge i den Omstændighed, at „Minetømmeret“ er saa meget lettere i Vægt end den franske Pitprops, der sælges i nyhugget Stand med grov Bark, at Prisen maatte sættes saa høi, at den vilde afskrække Kjøberne. Salgsprisen for fransk Pitprops har i Aarets Løb varieret betydeligt i Forhold til Tilførslernes Mængde, nemlig fra 16 til 26 sh. Somen Gjennemsnittspris, der for det meste kunde erholdes, kan dog anføres ca. 17 sh. 6 d.

For den svenske Pitprops er der bleven betalt 5 til 5 sh. 6 d for 100 løbende Fod. Nogen større Import deraf har dog ikke fundet Sted.

Træmasse: Forbruget af denne Artikel ved Elys Papirfabriker synes at have naaet sit Maximum, idet ikke engang de lave Priser, som den stærke Konkurrence i Norge og Sverige fremkalder, har kunnet bevirke et større Forbrug. Den hertil indførte Masse er vaad mekanisk Træmasse.

Is. Importen af Is er i stadigt Aftagende og i indeværende Aar ventes ingen Tilførsel, idet den hersteds fabrikerede kunstige Is nyder god Efterspørgsel; og skal der endvidere anlægges en Isfabrik i Newport. For norsk Is har Prisen cif. hersteds varieret fra 10 til 14 sh.

Fragtlister udvisende de indgaaende Fragter for Trælast, Is etc. vedlægges som Litra B.

Der er i det forløbne Aar ikke foregaaet nogen Forandringer med Hensyn til Parthavere i norske eller svenske Handelshuse hersteds.

Text til ny „Sliding Scale“, der ligger til Grund for Overenskomst mellem Repræsentanterne for „The Monmouthshire and South Wales Collieries Association“ (Arbeidsgiverne) og Repræsentanterne for Arbejderne:

1) De nævnte Repræsentanter skulle herefter kaldes den sammensatte Komite og Udgifterne ved samme skulle bestrides af Arbeidsgiverne og Arbejderne.

2) Komiteen skal have 2 Sekretærer, en udnævnt af Arbeidsgiverne og en anden udnævnt af Arbejderne.

3) Antallet af Komiteens Medlemmer skal ikke overstige 22 (Sekretærene ikke iberegnet), hvoraf 11 skulle optræde paa Arbeidsgivernes og 11 paa Arbejdernes Vegne.

4) Komiteen er enig i følgende Bestemmelser angaaende Fastsættelsen af Arbeidslønner fra og med 1ste Januar 1890 for de til ovennævnte Association hørende Gruber.

5) Denne Overenskomst skal gjælde for alle Medlemmer af ovennævnte Association med Undtagelse af de i § 15 anførte.

6) Arbeidslønnerne skal reguleres efter en „Sliding Scale“, der beregnes efter Middel-Salgsprisen af Kul, som bliver undersøgt og fra Tid til anden attesteret af Regnskabs-Revisorerne.

7) Netto-Middel-Salgsprisen skal fastsættes i Henhold til, hvad der betales for ved Gruberne harpet Kul frit leveret ombord i Skib i Cardiff, Newport, Swansea og Barry.

8) For Kul, der sælges i Vognene eller paa anden Maade ved Gruberne, skal ved Beregningen af Middel-Netto-Salgsprisen medberegnes Fragtomkostninger til Udskeibningshavn.

Kul for Arbeidere undtaget herfra.

9) Grund aflønningen („Standard“) i hvilken der i Fremtiden skal tilstaaes Forøgelse eller ske Afdrag, skal være de forskellige ulige virkelig betalte Lønningssatser ved de respektive Gruber i December Maaned 1879; og disse Lønningssatser skulle bringes i Overensstemmelse med en bestemt Middel-Netto-Salgsspris af 7 à 10½ og under 8 sh. pr. Tons. Ved Gruber, hvor de i 1877 betalte Lønningssatser ligge til Grund for Reguleringen af Aflønningerne, skulle disse fremdeles være gjældende som den Standard, hvorefter Aflønningerne betales.

10) Aflønningerne skulle øges eller formindskes ved Udgangen af hver 3die Maaned, ved Tillæg til eller Fradrag af 1¼ Procent af den fastsatte Grund aflønning henholdsvis ved en Stigning eller Falden af 1½ d i Middel-salgssprisen for Kul i Overensstemmelse med den nedenfor anførte Skala; og skal de Arbeiderne tilkommende Lønningsbeløb i intet Tilfælde blive lavere ansat end til hvad der vilde tilkomme dem efter samme Middel-Salgsspris i Henhold til den „Sliding Scale,“ Overenskomst, der afsluttedes den 6 Juni 1882 og hvori Forandringer foretoges i November 1887.

11) Maximums- eller Minimums Aflønninger skulle ikke findes i denne Overenskomst.

12) Der skal opnævnes to Regnskabsrevisorer, en af Arbeidsgiverne og den anden af Arbeiderne, hvilke skulle undersøge Middel-Netto-Salgssprisen af Kul. Denne Middel-Netto-Salgsspris for de tre Maaneder, der afsluttes den 31 Marts, skal være den bestemmende for Fastsættelsen af Lønningerne fra 1ste Mai til 31 Juli; Prisen for de tre Maaneder afsluttede den 30te Juni for Lønningerne fra 1 August til 31 Oktober; Prisen for de 3 Maaneder afsluttede den 30 September for Lønningerne fra 1ste November til 31 Januar; og Prisen for de 3 Maaneder afsluttede den 31 December for Lønningerne fra 1ste Februar til 30te April.

13) Regnskabsrevisorerne skulle udfærdige et Certifikat angaaende Middel-Netto-Salgssprisen i hver af de ovennævnte tre Maanedes-Terminer, hvilket Certifikat skal oversendes til Komiteens Sekretær, og efter nævnte Kommités Bemyndigelse skal sammes Indhold meddeles Arbeidsgiverne og Arbeiderne.

14) Salgskontrakt for længere Tid end 12 Maaneder skal ikke medtages i Beregningen ved flere end 4 paa hinanden følgende tre Maaneders Revisioner.

15) Regnskabsrevisorerne skulle ikke i Beregningen ved Revisionen medtage Kul fra de Anthracit-Kulgruber, som af Komiteen angives.

16) Nævnte Komite skal holde Møde mindst en Gang hver Maaned.

17) Komiteen skal give Afgjørelse i Spørgsmaal angaaende paastaet Overskridelse af denne Overenskomsts Bestemmelser; men ingen Tvistighed skal optages eller afgjøres af Komiteen, uden at den først har været forelagt Arbeidsgiverne og Arbeiderne til Afgjørelse, uden at dette er lykkedes.

18) Aflønningerne skulle ved de Gruber, hvor denne Overenskomst gjælder, udbetales Arbeiderne en Gang hver fjortende Dag, saafremt ikke Aflønningerne ved disse Gruber har været udbetalte ugentlig, i hvilket Tilfælde den samme Regel for Udbetalingen skal vedblive at gjælde.

19) I Aflønningerne for Maskinister og Fyrbødere skal Forhøielsen eller Forringelsen finde Sted regnet fra en Maaned senere, end Forandringen træder i Kraft for de øvrige Arbeidere for hvem denne Overenskomst er gjældende.

20) Revisionen for Terminen 1ste September til 31te December 1889 skal lægges til Grund for Beregning af Aflønningerne under denne Overenskomst for de tre Maaneder fra 1ste Februar 1890; og i Paavente af en saadan Revisions Resultater, forpligte Arbeidsgiverne sig til at indrømme Arbejderne en Forhøielse i deres Løn af $7\frac{1}{2}$ pCt., regnet fra 1ste Januar 1890.

21) Denne Overenskomst skal staa ved Kraft i 6 Maaneder, regnet fra Januar 1890 og derefter indtil en af Parterne give 6 Maaneders Opsigelse, hvorom skriftlig Anmeldelse skal afgives den 1ste Juli eller den 1ste i hvilken som helst følgende Januar eller Juli Maaneder.

Arbeidslønnen udbetales med Tillæg til den vedtagne Grund aflønning („Standard“) af følgende Procenter af samme: Naar den gennemsnitlige Netto-Salgsspris af Kul pr. Ton f. o. b. er 7 sh. $10\frac{1}{2}$ d og under 8 sh. 0 d, Standard, for 8 sh. 0 d og under 8 sh. $1\frac{1}{2}$ d, $1\frac{1}{4}$, for 8 sh. $1\frac{1}{2}$ d og under 8 sh. 3 d, $2\frac{1}{2}$, for 8 sh. 3 d og under 8 sh. $4\frac{1}{2}$ d, $3\frac{3}{4}$, for 8 sh. $4\frac{1}{2}$ d og under 8 sh. 6 d, 5, for 8 sh. 6 d og under 8 sh. $7\frac{1}{2}$ d, $6\frac{1}{4}$, for 8 sh. $7\frac{1}{2}$ d og under 8 sh. 9 d, $7\frac{1}{2}$, for 8 sh. 9 d og under 8 sh. $10\frac{1}{2}$ d, $8\frac{3}{4}$, for 8 sh. $10\frac{1}{2}$ d og under 9 sh. 0 d, 10, for 9 sh. 0 d og under 9 sh. $1\frac{1}{2}$ d, $11\frac{1}{4}$, for 9 sh. $1\frac{1}{2}$ d og under 9 sh. 3 d, $12\frac{1}{2}$, for 9 sh. 3 d og under 9 sh. $4\frac{1}{2}$ d, $13\frac{3}{4}$, for 9 sh. $4\frac{1}{2}$ d og under 9 sh. 6 d, 15, for 9 sh. 6 d og under 9 sh. $7\frac{1}{2}$ d, $16\frac{1}{4}$, for 9 sh. $7\frac{1}{2}$ d og under 9 sh. 9 d, $17\frac{1}{2}$, for 9 sh. 9 d og under 9 sh. $10\frac{1}{2}$ d, $18\frac{3}{4}$, for 9 sh. $10\frac{1}{2}$ d og under 10 sh. 0 d, 20, for 10 sh. 0 d og under 10 sh. $1\frac{1}{2}$ d, $21\frac{1}{4}$, for 10 sh. $1\frac{1}{2}$ d og under 10 sh. 3 d, $22\frac{1}{2}$, for 10 sh. 3 d og under 10 sh. $4\frac{1}{2}$ d, $23\frac{3}{4}$, for 10 sh. $4\frac{1}{2}$ d og under 10 sh. 6 d, 25, for 10 sh. 6 d og under 10 sh. $7\frac{1}{2}$ d, $26\frac{1}{4}$, for 10 sh. $7\frac{1}{2}$ d og under 10 sh. 9 d, $27\frac{1}{2}$, for 10 sh. 9 d og under 10 sh. $10\frac{1}{2}$ d, $28\frac{3}{4}$, for 10 sh. $10\frac{1}{2}$ d og under 11 sh. 0 d, 30, for 11 sh. 0 d og under 11 sh. $1\frac{1}{2}$ d, $31\frac{1}{4}$, for 11 sh. $1\frac{1}{2}$ d og under 11 sh. 3 d, $32\frac{1}{2}$, for 11 sh. 3 d og under 11 sh. $4\frac{1}{2}$ d, $33\frac{3}{4}$, for 11 sh. $4\frac{1}{2}$ d og under 11 sh. 6 d, 35, for 11 sh. 6 d og under 11 sh. $7\frac{1}{2}$ d, $36\frac{1}{4}$, for 11 sh. $7\frac{1}{2}$ d og under 11 sh. 9 d, $37\frac{1}{2}$, for 11 sh. 9 d og under 11 sh. $10\frac{1}{2}$ d, $38\frac{3}{4}$, for 11 sh. $10\frac{1}{2}$ d og under 12 sh. 0 d, 40, for 12 sh. 0 d og under 12 sh. $1\frac{1}{2}$ d, $41\frac{1}{4}$, for 12 sh. $1\frac{1}{2}$ d og under 12 sh. 3 d, $42\frac{1}{2}$, for 12 sh. 3 d og under 12 sh. $4\frac{1}{2}$ d, $43\frac{3}{4}$, for 12 sh. $4\frac{1}{2}$ d og under 12 sh. 6 d, 45, for 12 sh. 6 d og under 12 sh. $7\frac{1}{2}$ d, $46\frac{1}{4}$, for 12 sh. $7\frac{1}{2}$ d og under 12 sh. 9 d, $47\frac{1}{2}$, for 12 sh. 9 d og under 12 sh. $10\frac{1}{2}$ d, $48\frac{3}{4}$, for 12 sh. $10\frac{1}{2}$ d og under 13 sh. 0 d, 50, for 13 sh. 0 d og under 13 sh. $1\frac{1}{2}$ d, $51\frac{1}{4}$, for 13 sh. $1\frac{1}{2}$ d og under 13 sh. 3 d, $52\frac{1}{2}$, for 13 sh. 3 d og under 13 sh. $4\frac{1}{2}$ d, $53\frac{3}{4}$, for 13 sh. $4\frac{1}{2}$ d og under 13 sh. 6 d, 55, for 13 sh. 6 d og under 13 sh. $7\frac{1}{2}$ d, $56\frac{1}{4}$, for 13 sh. $7\frac{1}{2}$ d og under 13 sh. 9 d, $57\frac{1}{2}$ d, for 13 sh. 9 d og under 13 sh. $10\frac{1}{2}$ d, $58\frac{3}{4}$, for 13 sh. $10\frac{1}{2}$ d og under 14 sh. 0 d, 60.

Det ved ovenanførte Skala anvendte Princip skal tillempes ogsaa i Tilfælde, hvor Salgsprisen er lavere end 7 sh. $10\frac{1}{2}$ d pr. Ton eller hvor den er 24 sh. pr. Ton eller derover.

Fragtsatser for norske og svenske Fartøier, ankomne til Cardiff: Træl last fra Øvre Botten, Std. August 40 sh., Oktober 37 sh. à 47 sh. 6 d; Nedre do. Std. Juni 40 sh., September 40 sh. à 35 sh., Oktober 32 sh. 6 d, November 35 sh.; finske Bugt Std. Juni 30 sh., Oktober 32 sh. 6 d; Danzig pr. Load September 11 sh.; Stettin pr. Load November 15 sh. à 15 sh. 6 d; Norge pr. Load Februar 29 sh., Marts 30 sh. à 31 sh. 6 d, Juli 30 sh., August 31 sh. à 32 sh. 6 d, Oktober 30 sh., December 31 sh.; St. John N. B. Std. Januar 65 sh., Marts 70 sh. à 75 sh., April 62 sh. 6 d, Mai 60 sh., Juli 62 sh. 6 d, August 62 sh. 6 d, September 60 sh., Oktober 60 sh. à 65 sh., November 60 sh.; Nova Scotia Std. Januar 60 sh., April 57 sh. 6 d, Juni 57 sh. 6 d; Quebec pr. Load Juni 27 sh., August 25 sh., September 27 sh.; Pascagoula pr. Load Marts 32 sh. 6 d, April 34 sh., Oktober 40 sh.; Pensacola pr. Std. Februar £ 5. 0. 0., April £ 5. 7. 6.

Minetømmer og Props. Kotka pr. Favn pr. Std. August 48 sh. 9 d à 50 sh; Vestervik pr. Std. Juni 40 sh.; Norge pr. Std. Januar etc.—December resp. 30 sh., 28 sh. à 31 sh., 30 sh. à 31 sh., 28 sh. à 30 sh., 25 sh. à 30 sh., 25 sh. à 30 sh., 30 sh., 30 sh., 30 sh., 30 sh. à 32 sh., 28 sh. à 30 sh., 26 sh. à 25 sh.; La Rochelle pr. Ton Mai 4 sh. 6 d; Bordeaux pr. Ton Januar 7 sh. 6 d, Februar 6 sh. 6 d à 8 sh., April 7 sh. 6 d à 7 sh., Mai 7 sh. à 6 sh. 9 d, August 6 sh., Oktober 6 sh. 9 d, November 6 sh. 3 d à 9 sh 3 d.

Ved. Sundswall pr. Favn September 42 sh. 6 d; Riga pr. Favn Juli 50 sh., August 48 sh., Oktober 65 sh.

Træmasse. Kristiania pr. Ton Februar 9 sh. 6 d, April 12 sh., August 10 sh.; Holmestrand pr. Ton Februar 10 sh. 6 d, Marts 10 sh. 6 d; Drammen pr. Ton April 10 sh. 6 d, Juli 10 sh. à 10 sh. 6 d, September 10 sh. 6 d, November 11 sh., December 10 sh.

Is. Kristiania pr. Ton Februar 9 sh.; Kragerø Juli 11 sh. 6 d, November 12 sh. Hvede. New Zealand April 35 sh. Mais. Buenos Ayres pr. Ton August 5 sh.; Campana pr. Ton Oktober 6 sh. Bønner. Saffi pr. Qvtr. Februar 3 sh. 6 d; Mazagan pr. Qvtr. April 4 sh. 3 d. Harpix Wilmington pr. Fad Marts 3 sh. 7¹/₂ d, Juli 3 sh. 6 d. Esparto. Almeria pr. Ton December 14 sh.

Kulfragter fra Cardiff for Seilfartøier i Aaret 1889. St. Petersburg 10 sh. - 7 sh. 6 d, Kronstadt 7 sh. 9 d—6 sh. 6 d, Riga 5 sh. 6 d—5 sh., Stockholm 9 sh.—6 sh. 3 d, Kjøbenhavn 9 sh.—6 sh. 6 d, Nyborg 10 sh.—6 sh. 3 d, Odense 10 sh.—6 sh. 6 d, Gøteborg 6 sh. 9 d—5 sh. 6 d, Landskrona 9 sh.—6 sh. 6 d, Kristiania 9 sh.—5 sh. 6 d, Bergen 6 sh. 6 d—5 sh. 6 d, Lissabon 9 sh.—7 sh. 6 d, Barcelona 14 sh. 6 d—13 sh., Triest 11 sh. 6 d—11 sh., Bombay 25 sh.—18 sh. 6 d, Calcutta 27 sh. 6 d—21 sh., Rangoon 23 sh.—18 sh., Singapore 23 sh. 6 d—20 sh., Bangkok 25 sh.—20 sh., Hong Kong 30 sh.—25 sh. 6 d, Shanghai 35 sh.—30 sh., Java 31 sh.—23 sh., Kapstaden 30 sh.—22 sh. 6 d, Algoa Bay 33 sh. 6 d—27 sh. 9 d, Cap Verde 15 sh. 6 d—10 sh. 6 d, Port Natal 41 sh. 6 d—32 sh. 6 d, Havannah 15 sh.—12 sh. 3 d, Jamaica 16 sh. 3 d—11 sh. 6 d, Aspinwall 26 sh.—20 sh. 3 d, St. Thomas 14 sh. 6 d—13 sh. 3 d, San Juan (Porto-Rico) 15 sh.—18 sh., Demerara 18 sh. 6 d—15 sh., Pernambuco 27 sh.—21 sh. 6 d, Bahia 26 sh. 9 d—22 sh., Rio de Janeiro 29 sh. 3 d—25 sh., Santos 30 sh.—26 sh. 6 d, Rio Grande 50 sh.—44 sh., Monte Video 31 sh.—24 sh., Buenos Ayres 35 sh. 6 d—27 sh., San Nicolas 43 sh.—38 sh. 3 d, Rosario 42 sh. 9 d—38 sh. 9 d, Valparaiso 32 sh.—24 sh., San Francisco 35 sh.—20 sh. 6 d, Panama 38 sh. 3 d—34 sh. 9 d.

Kulfragter fra Cardiff for Dampskibe i Aaret 1889. Kronstadt 9 sh. 3 d—6 sh. 3 d, Stockholm 11 sh.—6 sh., Gøteborg 8 sh.—6 sh., Kjøbenhavn 11 sh.—6 sh. 6 d, Bordeaux, frcs. 7 sh.—5 sh. $\frac{3}{4}$ d, Bilbao 6 sh. 6 d—4 sh. 6 d, Lissabon 9 sh.—6 sh. 9 d, Barcelona 14 sh. 9 d—12 sh. 6 d, Genua 12 sh. 3 d—10 sh., Alexandria 11 sh. 9 d—10 sh. 3 d, Triest 12 sh.—11 sh. 6 d, Konstantinopel 11 sh. 3 d—9 sh. 9 d, Odessa 11 sh. 3 d—9 sh. 6 d, Port Said 12 sh.—10 sh. 3 d, Aden 21 sh.—17 sh., Bombay 19 sh. 6 d—16 sh., Singapore 23 sh. 6 d—19 sh., Colombo 21 sh. 9 d—18 sh.

Cork. Torsk og Sild finder igjen et Marked, der formentlig vilde kunne yderligere oparbejdes, om Exportørerne sendte en for Markedet passende, let sælgelig Vare, der ved Salget vilde give et godt Resultat.

Høvlade Gulvbord blive mere og mere efterspurgt af Bygningsentreprenører. Ogsaa i Is er der en forøget Import; men det er at befrygte, at denne Forøgelse ikke vil vedvare, idet flere større Konsumenter af Is have paabegyndt kunstig Fremstilling af denne Vare.

Forrige Aars Høst gav et godt Udbytte af bedste Byg for Maltning og Opmaling, som Følge hvoraf Bryggerierne og Destillationerne importerede mindre fra Udlandet.

Grimsby. Trælaster. Indførselen viser en Forøgelse af 31 000 Loads i Forhold til 1888. Priserne har været faste, men da store Beholdninger bleve ophobede henimod Slutningen af Aaret, ere Udsigterne for 1890 ikke meget lovende og der maa ventes baade lavere Priser og ringere Fragter. Et Trælastfirma har falleret og intet nyt Firma er etableret.

Af Planker, Battens og Bord indførtes i 1888 183 634 Loads, 1889 198 420 Loads, Forøgelse i 1889 14 786 Loads.

Af Trælaster af alle Slags indførtes i 1888 89 020 Loads, 1889 105 556 Loads, Forøgelse i 1889 16 536 Loads.

Fragterne stillede sig saaledes: Archangel til Grimsby 50—47 sh. 6 d, Onega til Do. 45—42 sh. 6 d, Kronstadt til Do. 35—30 sh., Riga til Do. 35—30 sh., Wiborg til Do. 37 sh. 6 d—34 sh., Bjørneborg til Do. 35—32 sh. 5 d, Gefle til Do. 32 sh. 6 d—29 sh., nedre Botten til Do. 35—32 sh. 6 d, øvre Botten til Do. 42 sh. 6 d—37 sh. 6 d.

Jern. Indførselen har som sædvanlig hovedsageligen foregaaet som Ballast. I 1888 indførtes 10 022 Tons, 1889 10 516 Tons, Forøgelse i 1889 494 Tons.

Kul har stadigen tiltaget, og Gruberne have havt Vanskelighed med at tilfredsstille Behovet. Den indenlandske Konsumtion har været meget større end den sædvanlige og har foraarsaget en Stigning i Priserne i fuld Overensstemmelse med Forudsigelserne i forrige Aarsberetning. Bedste South Yorkshire Dampkul, der under Aarets Begyndelse betales med 10 sh. pr. Ton, steg til 14 sh. og 2da Hard Dampkul fra 8 sh. 6 d—12 sh.

Totaludførselen var i 1888 502 875 Tons, i 1889 559 048 Tons, Forøgelse i 1889 56 173 Tons.

Heraf til Norge i 1888 31 048 Tons, og i 1889 43 814 Tons, Forøgelse i 1889 12 766 Tons.

Til Sverige i 1888 127 322 Tons, i 1889 171 692 Tons, Forøgelse i 1889 44 370 Tons.

Kulfragterne vare: til Kristiania £ 5. 5. 0 til £ 5. 0. 0, Malmø £ 5. 10. 0 til £ 5. 5. 0, Norrkøping £ 6. 10. 0 til £ 6. 5. 0, Stockholm £ 6. 0. 0 til £ 5. 15. 0, Kronstadt £ 6. 0. 0 til £ 5. 10. 0, Kjøbenhavn £ 6. 10. 0 til £ 6. 5. 0.

Is. De tvende Kompagnier hersteds, som købte The Manufactory, har leveret omtrent 5 000 Tons, og Forretningen som befindes at være lønnende, vil blive fortsat. Imidlertid foranledigede den varme Sommer et forøget Forbrug saaledes at Indførselen, der i 1888 var 52 990 Tons, steg i 1888 til 57 200 Tons altsaa en Forøgelse i 1889 af 4 210 Tons.

Priserne f. o. b. varierede mellem 1 sh. 6 d og 2 sh. 9 d pr. Ton og cif. mellem 9 og 10 sh. pr. Ton.

Flere norske Skibe fra Brevig fragtedes for 7—8 sh.

Fisk. Trawlsmakkerne har mere og mere adopteret Flaadesystemet og deres Fangst er for Størstedelen bragt til London. Seilsmakkerne ere gaaet ned i Antal og nye bygges næsten ikke mere, idet Damptrawlers anvendes i deres Sted. Ogsaa Torske- eller Brønd-Smakkerne gaar af Brug og erstattes af Dampfartøier, der tillige ere forsynede med Trawls. Disse Fartøier eies af Kompagnier og sendes ofte til fjernere Fiskefarvande som Færo-Bank og Island, eftersom Fiskegrundene i Nordsøen synes at blive fattigere paa Fisk. Som et Exempel hidsættes: Dampsmakken „Sando“ byggedes ved Earls Skibsværft og Maskinværksted i Hull for Regning af „White Star“ Comp. i Grimsby og kostede £ 5 500. Den er 77 Register Tons, Dimensionerne 105 × 20 × 116“ og er forsynet med Fiskebrønd midskibs foruden de sædvanlige Fiske og Is Rum. Maskinen er „Triple compound“, Cylinderne 12³/₄ à 20“ og 32“ Diameter til 22“ Stroke. Farten 10¹/₂ Knots med 148 Revolutions og 150 *W*'s Damp. I 1889 byggedes 14 lignende Damp-Fiskesmakker til Grimsby Fiskerflaade og forefindes nu 39 Fartøier af samme Slags. De have alle gjort gode Forretninger, isærdeleshed Line-Fiskerne under Sommermaanederne, da de bragte tillands store Kvantiteter af Halibut fra Bankerne ved Færo og Island, og i Almindelighed solgte de 8 à 10 Dages Fangst for 3—400 Pund Sterling. Der er blot et norsk Fartøi af denne Slags paa Fiske udenfor Grimsby, nemlig „Cornelius“ dr. 54 R.-Tons af Bergen, Skipper H. Mortensen. Den er imidlertid meget mindre end de engelske og har i det heletaget ikke gjort saa gode Forretninger, omendskjøndt den har gjort flere heldige Ture. Der synes at herske Frygt for at disse uhyre store Fangstkvantiteter hvert eneste Aar snart vil formindske Fiskegrundenes Overflødighed.

Af fersk Fisk indførtes mindre end det foregaaende Aar, nemlig: i 1888 59 728 cwts., i 1889 50 618 cwts., Formindskelse 9 110 cwts.

Denne Nedgang tiltrods for Dampskibenes overmaade store Fangstudbytte er en Følge af en betydelig Aftagen i Indførselen af Makrel fra Norge, nemlig i 1888 32 Ladninger med 50 522 Kasser mod i 1889 18 Ladninger med 14 477 Kasser og af Sild er intet indført fra Norge i 1889. Foruden den ovennævnte Dampsmakke „Cornelius“ har de norske Seilsmakker „Rutland“, „Solo“ og „Duo“ gjort tilsammen 7 Reiser med Fisk i Grimsby og landet 1 150 cwts.

DHerrer Thomas Wilson Sons & Co. i Hull har begyndt en ugentlig Dampskibslinie herfra til Kjøbenhavn og Malmø, og det samme Firma har gjort Overenskomst med „The Manchester“ og „Sheffield & Lincolnshire Railway“, at aabne en anden Dampskibslinie herfra til Drammen under Aaret 1890.

Dette Distrikt har ikke været hjemsøgt af nogen smitsom Sygdom. Husdyrsygdomme har heller ikke fundet Sted.

Fiskepriser i Grimsby under Aaret 1889. 1ste Halvaar.

Helleflyndre pr. stone. Januar 8—10 sh., Februar 6—11 sh., Marts 5—7 sh., April 5—7 sh., Mai 3—6 sh., Juni 3—6 sh., Middelpriis 5 sh. 10 d—6 sh. 11 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 6—7 sh. 4 d.

Pigvar pr. Stykke Januar 4—10 sh., Februar 6—14 sh., Marts 7—15 sh., April 7—14 sh., Mai 5—10 sh., Juni 3—9 sh., Middelpriis 5 sh. 7 d—9 sh. 6 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 5 sh. 4 d—11 sh.

Sletvar pr. Stykke Januar 1—4 sh., Februar 2—4 sh., Marts 3—7 sh., April 3—6 sh., Mai 2—5 sh., Juni 1—3 sh., Middelpriis 2 sh. 2 d—3 sh. 9 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 1 sh. 8 d—2 sh. 11 d.

Rødspætte pr. Kasse Januar 17—40 sh., Februar 16—33 sh., Marts 18—25 sh., April 16—26 sh., Mai 22—38 sh., Juni 24—36 sh., Middelpriis 22 sh. 8 d—27 sh. 11 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 20—25 sh.

Tunge pr. Kasse paa 90 lb. Januar 105—170 sh., Februar 150—220 sh., Marts 100—150 sh., April 110—120 sh., Mai 80—130 sh., Juni 90—150 sh., Middelpriis 120—137 sh. 9 d, Middelpriis i 2det Halvaar 123 sh. 3 d—140.

Rokke pr. Stykke Januar 2—7 sh., Februar 3—8 sh., Marts 3—5 sh., April 4—8 sh., Mai 2—5 sh., Juni 1—2 sh., Middelpriis 3 sh. 2 d—5 sh. 1 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 2 sh. 11 d—4 sh. 1 d.

Levende Torsk pr. Snæs Januar 70—160 sh., Februar 100—160 sh., Marts 80—150 sh., April 140—210 sh., Mai 60—180 sh., Juni 40—90 sh., Middelpriis 82 sh. 9 d—125 sh., Middelpriis i 2det Halvaar 1888 152 sh. 10 d—200 sh. 1 d.

Død Torsk pr. Snæs Januar 30—140 sh., Februar 60—150 sh., Marts 60—120 sh., April 110—130 sh., Mai 60—120 sh., Juni 20—50 sh., Middelpriis 53 sh. 4 d—85 sh. 7 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 104 sh. 4 d—160 sh. 8 d.

Kolje pr. Kasse Januar 7—17 sh., Februar 16—21 sh., Marts 10—13 sh., April 14—16 sh., Mai 6—24 sh., Juni 8—16 sh., Middelpriis 11 sh. 1 d—13 sh., 11 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 12 sh. 1 d—13 sh. 2 d.

Lange, levende pr. Stykke Januar 2—6 sh., Februar 3—7 sh., Marts 2—5 sh., April 5—6 sh., Mai 2—5 sh., Juni 2—3 sh., Middelpriis 2 sh. 10 d—4 sh. 8 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 3 sh. 4 d—4 sh. 9 d.

Lange, død pr. Stykke Middelpriis i 2det Halvaar 1888 1 sh. 6 d—3 sh.

Hvitting pr. Snæs Januar 16—20 sh., Februar 4—5 sh., Marts 17—18 sh., Mai 2—6 sh., Juni 1—4 sh., Middelpriis 8—9 sh. 4 d.

Lax pr. lb. Juni 10—21 sh., Middelpriis 14—16 sh., Middelpriis i 2det Halvaar 1888 11—13 sh.

Makrel pr. Snæs Mai 11—20 sh., Juni 12—15 sh., Middelpriis 14 sh. 9 d—15 sh. 9 d, Middelpriis i 2det Halvaar 1888 8—9 sh. 8 d.

Sild fersk pr. 100 Middelpriis i 2det Halvaar 1888 3—4 sh. 2 d.

Fiskepriser i Grimsby i 1889, 2 Halvaar:

Helleflyndre Juli 3—4 sh., August 3—6 sh., September 5—7 sh., Oktober 6—9 sh., November 5—8 sh., December 6—7 sh., Middelpriis 4 sh. 9 d—5 sh. 10 d pr. Stone.

Pigvar pr. lb. Juli 3—12 sh., August 5—12 sh., September 12—14 sh., Oktober 7—15 sh., November 7—11 sh., December 9—12 sh., Middelpriis 8 sh. 7 d—10 sh. 9 d.

Sletvar pr. lb. Juli 4—9 sh., August 5—10 sh., September 7—12 sh., Oktober 6—10 sh., November 16—29 sh., December 16—26 sh., Middelpriis 20 sh. 3 d—25 sh. 2 d.

Rødspætte pr. Kasse Juli 18—30 sh., August 18—30 sh., September 20—28 sh., Oktober 19—26 sh., November 16—29 sh., December 16—26 sh., Middelpriis 20 sh. 3 d—25 sh. 2 d.

Tunge pr. Kasse à 90 lb. Juli 112—160 sh., August 112—150 sh., September 97—120 sh., Oktober 105—146 sh., November 95—120 sh., December 75—120 sh., Middelpris 108 sh. 4 d—118 sh. 11 d.

Rokke pr. Stk. Juli 1—4 sh., August 1—3 sh., September 1—3 sh., Oktober 2—6 sh., November 2—6 sh., December 3—5 sh., Middelpris 2 sh. 2 d—3 sh. 10 d.

Levende Torsk pr. Snes Juli 40—130 sh., August 60—170 sh., September 120—200 sh., Oktober 80—210 sh., November 80—180 sh., December 80—180 sh., Middelpris 104 sh. 6 d—140 sh. 3 d.

Død Torsk pr. Snes Juli 20—95 sh., August 40—150 sh., September 120—160 sh., Oktober 60—150 sh., November 60—130 sh., December 50—140 sh., Middelpris 81 sh. 7 d—107 sh. 1 d.

Kolje pr. Kasse Juli 6—12 sh., August 6—10 sh., September 9—13 sh., Oktober 12—18 sh., November 10—20 sh., December 9—15 sh., Middelpris 10 sh. 5 d—13 sh. 1 d.

Levende Lange pr. Stk. Juli 1—4 sh., August 1—3 sh., September 9—13 sh., Oktober 1—7 sh., November 1—6 sh., December 3—6 sh., Middelpris 2 sh. 1 d—4 sh. 3 d.

Død Lange pr. Stk. Oktober 2—5 sh.

Hvitting pr. Stone August 3—6 sh., September 4—5 sh., Oktober 2—4 sh., November 2—5 sh., December 1—4 sh., Middelpris 3—4 sh.

Lax pr. lb. Juli 10—14 sh., August 11—16 sh., Middelpris 11½—14 d.

Makrel pr. Snes Juli 13—14 sh.

Sild pr. 100 August 2—6 sh., September 2—9 sh., Middelpris 4 sh. 2 d—5 sh. 2 d.

Hull Vicekonsulat. Ved en Oversigt over Handelen i denne Havn under Aaret 1889 er det glædeligt at finde, at der næsten i enhver Henseende er en Stigning i Omfang, ledsaget af, i det Hele, bedre og mere tilfredsstillende Resultater end hvad der har været Regelen i flere Aar.

Naar der henses til Skibsfarten, viser det sig, at den hele Rigister-Tonnage af Fartøier af alle Nationer, der have besøgt Hull i 1889, var 3 036 602, imod 2 919 320 i 1888. Den stadige Øgning i disse Tal maa for en væsentlig Del tilskrives de udmærkede Arrangementer, der ere truffet af the Alexandra Dock for Skibe af stor Lasteevne, i hvilken Forbindelse det bemærkes, at endskjøndt enkelte af de allerstørste Skibe af den Klasse, der ere i Fart, nu komme til Hull, er intet af disse i noget Tilfælde blevet opholdt ved Doksætningen, idet Vandets Høide over Dokportens Bundstok ved „Spring Tide“ er 34 Fod.

Konkurrancen mellem de tvende Dokkompanier har selvfølgelig, om end til Fordel for Skibsfarten, haft en uheldig Indflydelse paa Aktieeierens Dividender i den senere Tid; men det er tilfredsstillende at erfare, at den forøgede Omsætning i 1889 i høi Grad har forbedret disse vigtige Anlægs økonomiske Stilling i Sammenligning med, hvad der var Tilfældet i det foregaaende Aar.

Det turde være af Interesse at sammenligne den samlede Tonnage af ankomne Fartøier i 1889 med de i de tvende foregaaende Aar ankomne.

Der ankom af norske Fartøier 1889 266 dr. 89 800 Tons, 1888 152 dr. 84 743 T., 1887 232 dr. 78 126 T. Procenttallet af saavel norske som svenske Fartøiers Tonnage er i stadigt Stigende i Forhold til den hele Tonnage af samtlige Fartøier, der besøge Havnen, idet Forholdet er følgende:

Norske Fartøier 2.95 % i 1889, imod 2.90 % i 1888, svenske Fartøier 2.53 % i 1889, imod 2.15 % i 1888.

Antallet af Skibe af fremmede Nationer, ankomne fra norske Havne, samt deres Tonnage er følgende: Fra Norge 1889 205 dr. 137 393 Tons, 1888 174 dr. 120 165 Tons, 1887 167 dr. 113 694 Tons.

Naar man tager Aaret i sin Helhed, kan der ikke herske Tvivl om, at med Undtagelse af enkelte Fragtruter i 1888, Fragtmarkedet i 1889 har været det fordelagtigste for Skibsredere siden den den Fransk-Tydske Krig følgende Periode.

De høie Fragter, der betales ved Aarets Begyndelse, have for det meste holdt sig; men det maa samtidigt bemærkes, at Omkostningerne ved Skibsfarten have steget betydeligt paa Grund af forhøiede Priser paa Kul og Udstyr samt forhøiede Hyrer. Ligeledes indtraf imod Aarets Udgang et bestemt Fald i Fragtmarkedet, fra hvilket der der desværre, ikke for Øieblikket er Udsigt til at det atter vil hæve sig.

De af norske og svenske Fartøier, der ankom til Hull i 1889, oppebaarne Fragsatser ere, ifølge de af Førerne ved Vicekonsulatet afgivne Forklaringer følgende:

Tømmer og Pitprops. Kristianiafjorden. Januar 25 sh., April 20 à 22 sh., Juli 22 sh. 6 d, Oktober 25 à 27 sh., November 21 sh.; Fredrikshald, September 21 sh., Oktober 26 sh., November 20 sh.; Skien-Porsgrund, Februar 27 à 28 sh. 6 d, April 30 sh., September 30 sh., Oktober 30 sh.; Laurvig, Oktober 25 sh. 6 d; Kragerø, Juli 29 sh., Oktober 29—26 sh.; Risør, Januar 25 sh., Marts 22 sh., April 20 sh., Juli 24 sh., September 25 sh., Oktober 25 à 26 sh., December 22 à 24 sh.; Arendal, Januar 27 à 30 sh., Februar 24 sh., Marts 19 sh. 6 d, Mai 19 sh., Juli 24 sh., September 24 à 28 sh., Oktober 26 sh., December 22 sh.; Tvedestrand, Mai 19 sh., August 28 sh.; Grimstad, Mai 20 sh.; Kristianssand, Januar 29 sh., April 27 sh., Mai 20 sh.; Mandal, Marts 27 sh. 6 d; Warberg, Januar 21 sh., April 16 sh., December 20 sh. (18 Kbf.); Halmstad, April 19 sh., Juli 22 sh., Oktober 22 sh.; Carlsrona, Oktober 30 sh.; Kalmar, Oktober 40 sh. (1500 løbende Fod), November 28 sh.; Oscarshamn, Mai 32 sh. 6 d (Do.), Juli 35 sh., September 37 sh. 6 d, Oktober og November 42 sh.; Westervik, Januar 50 sh., August og September 30 sh., December 42 à 37 sh.; Söderhamn, Juli 37 sh. 6 d; Hudicksvall, August 37 sh. 6 d, Oktober 36 sh. 6 d; Sundsvall, August 38 sh. 6 d; Umeå, Juli 40 sh.; Mem, Oktober og November 40 sh.; Luleå, September 43 sh.

Planker. Throndhjem, Januar 32 sh. 6 d; Laurvig, April 23 sh.; Gøteborg, Januar 40 sh.; Nordmaling, September 34 sh. 6 d, November 47 sh. 6 d; Vadsø, August 50 sh.; Archangel, Juni 51 sh. 3 d, Juli og August 50 sh.; Gefle, August 37 sh. 6 d, September 30 à 32 sh. 6 d, Oktober 30 sh.; Piteå, September 40 sh.; Hernösand, Mai 35 sh., Juli 40 sh., Oktober 36 sh. 6 d, November 35 sh., December 40 sh.; Sundsvall, Juli 34—35 sh., November 32 sh. 6 d; Söderhamn, September 32 sh. 6 d; Skellefteå, September 40 sh., Oktober 41 sh. 3 d, November 50 sh.; Hudicksvall, November 38 sh.; Hallsta, Juli 32 sh. 6 d, September 32 sh. 6 d; Husum, Juli og September 36 sh.; Ørn-skjöldsvik, Oktober 37 sh. 6 d; Haparanda, Oktober 45 sh.; Luleå, November 46 sh. 6 d; Skutskår, Juli 32 sh. 6 d, November 30 sh.; Helsingborg, August 30 sh. 3 d; Åbo, September 30 sh.; Wiborg, September 35 sh.; Bjørneborg, September 33 sh.; Torneå, Oktober 42 sh. 6 d; Cronstadt, Oktober 30 sh.; Kotka, Oktober 40 sh., November 35 sh.

Vedfragter. Cronstadt, Oktober 45 sh. pr. Favn; Umeå, December 45 sh.; Sundsvall, Oktober og November 45 sh., November 40 sh.

Træmasse. Göteborg, Januar 71 sh., Februar 8 sh. 6 d, April 6 sh., September 8 sh. 6 d. Oktober 8 sh. 3 d; Arendal, Oktober 15 sh.

Pitch Pine Tømmer. Darien, Juli £ 6. 2. 6; Pensacola, Oktober £ 5. 17. 6; Quebec, 30 sh. ld. Deals 70 sh. Std.

Is. Brevig, April 8 sh., Juli, September, Oktober og November 8 sh. 6 d; Kragerø, Juni 8 sh. 6 d, September 9 sh. 6 d; Risør, Oktober 9 sh.; Kristiania, Juni 10 sh., September 9 sh.; Drøbak, Juni 10 sh. 6 d; Moss, Juli 10 sh.; Laurvig, September 9 sh. 6 d.

Naphta og Petroleum. Philadelphia, Februar 4 sh.; New York, April 3 sh. 9 d à 3 sh. 3 d, December 3 sh.

Harpix. Savannah, Februar 3 sh. 6 d, August 4 sh.; Wilmington, Januar 3 sh. 10 $\frac{1}{2}$ d, April 3 sh. 6 d.

Terpentin. Savannah, Februar og Juli 5 sh., August 5 sh. 3 d; Wilmington, November 5 sh.; Brunswick, December 4 sh. 9 d.

Tjære. Wilmington, Januar 3 sh. 10 $\frac{1}{2}$ d, April 3 sh. 9 d.

Bomuldsfrø. Parahyba, Januar og Februar 27 sh. 6 d.

Barkextrakt. Miramichi, Oktober 7 sh. 6 d pr. Td.

Locustbønner. Cypern, Juni 25 sh., Juli 29 sh., December 32 sh.; Larnarca, Juni 25 sh.

Bønner og Mais. Saffi, Januar 5 sh.; Casablanca, Januar 4 sh. 9 d Qvr.

Det er tilfredsstillende at kunne paapege, at Skibsfarten paa denne Havn ikke i noget Tiltælde er bleven forstyrret i det forløbne Aar ved alvorlige Streiker enten blandt Dokarbejderne eller Sømænd.

En betydelig forøget Import af Smør fra Sverige er formentlig hovedsagelig at tilskrive de betydelige Forbedringer og Lettelser, der tilbydes af Wilson Dampskibslinier i Forbindelse med The Hull & Barnsley Railway (Alexandra) Dock Co., for Varens hurtige Befordring til Manchester og andre Indlandsbyer, og hvorved det nu er muligt for Smør, der forlader Göteborg paa en Fredag, at række disse vigtige Markeder omtrent Kl. 10 den paafølgende Mandag Morgen.

Man skulde imidlertid ogsaa tro, at svensk Smør stadig forbedrer sit Ry for Godhed; og i saa Henseende er det et Skridt i den rigtige Retning, naar det nu mere og mere bliver almindeligt at sælge Smørret som „Svensk“, det er under sit rette Navn.

Antallet af Butiker i Hull, hvori der sælges Smør, der udgives for svensk og dansk, tiltager stadig betydeligt; men det er at befrygte at disse Forretninger i Smør ikke altid drives paa en Maade, der er ganske i Producenternes Interesse. Det paastaaes nemlig ofte at endel af disse Butiker sælge Smør til Indkjøbspris eller endog derunder med Tab, som Avertissement for andre Varer, som The etc. — og det er ogsaa at befrygte, at Smør af ringere Kvalitet og Anseelse ofte bliver solgt som „Bedste Svensk“ eller „Dansk“, for i noget Mon at ophæve Følgerne af de lave Priser.

Importen af Smør fra Norge synes fremdeles at holde sig paa et lavere Standpunkt end i tidligere Aar. Grunden hertil er formentlig den, at der erholdes bedre Priser i Norge isærdeleshed i Sommer-Sæsonen, end det er muligt at opnaa under den skarpe Konkurrence, der nu hersker i England.

Totalimporten af Smør og Margarin, saavel som af Flesk og Smult, til Hull i det forløbne Aar har udvist en uhyre Stigning, der navnlig skyldes Wilsons Dampskibsforbindelse med New York og Boston fra Hull, hvilken

Forbindelse er bleven betydelig udviklet, og som en Følge hvoraf der paa alle Kanter hersker en stadig voxende Konkurrance i denne Handelsbranche.

Det følgende er en Vicekonsulatet velvillig tilstillet Rapport om Smør- og Margarinmarkedet fra et af Stedets mest fremskudte Firmaer i Importen.

„Markedet aabnede med god Efterspørgsel, der vedvarede til Maanedens Udgang; 125 à 130 sh. blev villigt betalt for fineste Smør. For Margarin var der ganske god Efterspørgsel og varierede Priserne fra 40 sh. til 70 sh. efter Kvaliteten.

Der var et Fald i Smør i Begyndelsen af den næste Maaned af 5 sh.; men dette blev mere end erstattet imod Slutningen af Maaned, da Priserne, grundet paa liden Forsyning løb op i 135 til 138 sh. Disse Priser holdt sig indtil i Midten af Marts, da der var et Fald paa 20 sh. pr. cwt., og Priserne faldt endnu videre, lige til 100 sh. var alt, hvad der kunde erholdes for den mest udsøgte Vare ved Aprils Udgang. Der var i dette Tidsrum en god Efterspørgsel efter Margarin med liden Variation i Priserne. I Mai viste der sig en Reaktion — en Stigning af 5 sh. — der holdt sig den største Del af Maaned, da Priserne igjen faldt, til ikke mere end 95 sh. kunde erholdes for bedste Vare gennem hele Juni. Priserne steg igjen i Juli endel, Gjennemsnitsprisen var omtrent 114 sh., medens Priserne for Margarin vare 42 til 46 sh. Der herskede god Efterspørgsel i August, og opnaaedes der 110 til 116 sh. for bedste Vare. Disse Priser holdt sig uden Forandring til i Midten af September, da der indtraf en Stigning af omtrent 4 sh. pr. cwt., der holdt sig gennem hele Oktober Maaned. Markedet i November var stille, de ledende Priser vare 116 til 120 sh., og for Margarin 45—68 sh. I December saa man en hurtig Stigning til 125 à 128 sh. for bedste Vare, der betaltes frit; og i Midten af Maaned var 135 à 138 sh. de gjældende Priser. Markedet begyndte nu at dale, og ved Aarets Udgang var 118 à 120 sh. de høieste Priser, der kunde erholdes, medens Margarin fremdeles betingede de gamle Priser.

En betydelig Indførsel af Flæsk har fundet Sted fra Sverige (Gøteborg), og da Varen ansees lige saa god som de bedste Mærker fra andre Lande, vil Indførselen sandsynligvis tiltage end mere.

Handelen med Æg har endnu ikke naaet nogen betragtelig Udvikling forsaavidt angaar direkte Indførsel til Hull, men man antager at Hull Markedet ogsaa snart vil have sin Opmærksomhed henvendt paa denne Artikel, og vil det i Tilfælde være af største Vigtighed, at Forsendelserne pakkes forsvarlig og omhyggelig, at Varen sorteres, samt at Æggene ere friske.

Faar og Kvæg. Norge udførte hertil et forholdsvis stort Antal Faar. Det anføres, at i Begyndelsen af Sæsonen bleve høie Priser betalte af Kjøbere, som reiste over til Norge, og at mange Faar senere bleve hid-sente i Konsignation i Haab om Erholdelse af de samme høie Priser, som de ovennævnte Kjøbere betalte for begrændsede Antal, men det er at befrygte, at dette Haab altfor ofte blev skuffet og at store Tab paaførtes i enkelte Tilfælde. Der burde gjøres store Anstrængelser at forbedre Racen saaledes at den vil passe for det Engelske Marked. Faarene ere for magre og ere ikke saa vel skikkede til Fedning som de Engelske Faar. Det er endvidere en stor Mangel i de Engelske Kjøberes Øine, at Halerne ikke ere borttagne naar de vare Lam.

Følgende Priser erholdes i Forhold til Størrelse og Beskaffenhed:

Oktober 16de 24 sh. 6 d til 26 sh. 6 d pr. Stykke, Oktober 24de 25 sh. pr. Stk., November 12te 26 sh. 6 d pr. Stk., November 19de 18 til 23 sh. Gjennemsnitsvægten for hver Faareskrot var fra 32 til 42 Pund.

Antageligen som Følge af Foder-Mangel i Norge bleve Kjør exporterede fra Stavanger, men de vare af ringe Kvalitet med Undtagelse af nogle Melkekjør, der vare meget søgte.

Totalindførselen til Hull af Kvæg og Svin fra alle Lande viser en betydelig Forøgelse i det sidste Aar medens Faareindførselen er aftaget paa Grund af Forbud mod Indførsel af Faar fra Tydskland.

Is. Indførselen fra Norge af denne Artikel viser en tilfredsstillende Forøgelse, og Priserne vare lidt højere end i 1888, forarsaget ved de stegne Fragter, idet f. o. b. Priser vare næsten uforandrede. Det herværende Firma, der bruger mest Is, foretrækker den norske Vare for den kunstige Is. Den naturlige Is smelter bedre og giver Fisken et renligere Udseende end den kunstige. „The Hull Manufacturing Ice Co.“ som selv ere Konsumenter, agte imidlertid at udvide sine Fabriker og anskaffer nye Maskinerier, men man antager, at disse Foranstaltninger har mere sin Grund deri, at der allerede er nedlagt en stor Kapital i Forretningen, end i at Direktørerne ere enige i Fabrikernes Udvidelse. Skulde den norske Is iaar blive dyrere, hvilket ikke er usandsynligt formedels den milde Vinter og højere Arbejdspenge af Mangel paa Sne, antager man den kunstige Isproduktion vil svare sig bedre.

Fisk. Fra Norge er Indførselen af Fisk aftaget, medens den viser en stærk Forøgelse fra Sverige. For Sild stillede Priserne sig saaledes: Kasser „udgydt“ i Is 1889, 18de November 3 à 4 sh., 25de 5 à 6 sh., 29de 6 sh. 6 d à 7 sh. 6 d, 2den December 6 à 6 sh. 6 d, 4de 5 à 6 sh., 6te 3 sh. 6 d à 6 sh., 7de 3 sh. 3 d, 9de 3 sh. 3 d à 3 sh. 9 d, 13de 3 sh. 6 d à 4 sh. 6 d, 17de 3 sh. 6 d à 4 sh., 21de 3 sh. à 3 sh. 6 d, 27de 4 à 5 sh., 30te 6 à 7 sh. 1889 3die Januar 6 sh. 6 d à 8 sh., 6te 5 sh. 9 d à 6 sh., 11te 7 sh. à 7 sh. 8 d, 13de 5 sh. 7 sh. 9 d, 17—20de 5 sh. 9 d à 6 sh., 22de 6 sh. à 7 sh. 6 d, 27de 4 sh. à 5 sh., 29de 2 sh. 6 d à 3 sh., 3die Februar 3 sh. à 4 sh. 3 d, 7de 4 à 5 sh., 10de 3 sh. à 3 sh. 6 d, 14de 4 à 5 sh., 15de 4 sh. à 4 sh. 6 d, 17de 6 sh. 6 d à 6 sh. 9 d, 21de 4 sh. à 4 sh. 6 d.

Kasser „fuld“ i Is 1889 30te September 13 sh. à 14 sh. 6 d, 25de November 9 à 10 sh., 2den December 10 sh. à 12 sh. 6 d, 4de 10 à 11 sh., 6te 11 à 12 sh., 7de 5 sh. 6 d à 6 sh. 6 d, 9de 11 à 12 sh., 13de 7 sh. à 7 sh. 6 d, 17de 6 sh. 6 d à 7 sh., 21de 7 à 9 sh., 30te 11 à 12 sh. 1890 3die Januar 14 sh. 6 d à 15 sh. 6 d, 6te 15 sh. à 15 sh. 6 d, 11te 11 sh. 6 d à 12 sh. 6 d, 13de 16 sh., 17—20de 11 à 12 sh., 22de 11 à 12 sh., 27de 8 à 12 sh., 29de 8 sh., 31te 9 sh., 3die Februar 6 sh., 7de 6 à 7 sh., 10de 6 à 7 sh., 14de 6 sh. 6 d, 15de 6 sh., 17de 7 sh. 9 d, 21de 6 sh. 6 d à 7 sh. 6 d.

Tønder „fuld“ i Borsyre 1889, 26de September 14 sh. à 15 sh. 6 d, 30te 20 à 21 sh., 4de Oktober 14 à 15 sh., 7de 20 sh. à 21 sh. 6 d, 18de November 12 sh., 25de 12 sh. à 13 sh. 6 d, 29de 13 sh., 2den December 12 sh., 4de 8 à 13 sh., 6te 10 à 12 sh., 7de 10 sh. 6 à 11 sh. 6 d, 9de 11 sh. 1890 3die Januar 16 à 17 sh., 13de 14 à 15 sh., 17—20de 17 sh., 22de 14 à 16 sh., 27de 14 à 15 sh., 31te 13 à 14 sh., 3die Februar 10 sh. 6 d à 11 sh., 7de 10 à 11 sh., 10de 10 à 11 sh. 6 d, 15de 9 à 10 sh., 17de 10 sh., 21de 9 sh. à 9 sh. 6 d.

Resultatet af Fiskeindustrien i Hull var i det Heletaget utilfredsstillende, og man synes at være enige i at nye Foranstaltninger ere nødvendige for at gjøre Fiskeforretningerne lønnende. Saaledes anskaffes nu Dampsmakker istedetfor de tidligere brugte Seilsmakker og nylig er en hel Flaade

af Damp-Linefiske Smakker udrustet. Den tiltagende Vanskelighed ved at drive Seilsmakkefiskeriet med Fortjeneste har tvunget mange Eiére og Pant-havere til at afhænde et usædvanlig stort Antal af saadanne Smakker, hvoraf norske Kjøbere have benyttet sig og tilforhandlet sig ikke saa faa af disse Fartøier for en forholdsvis billig Penge.

Træ. I denne Artikel har der ogsaa i det forløbne Aar vist sig en betydelig Udvikling og Udvidelse i Forhold til de tidligere Aar. Totalindførselen til Hull viser en Forøgelse af saget Virke af 66 733 Loads over 1888 og 100 000 Loads over 1887, og hugget Virke tiltog med 37 722 Loads, og vil det bemærkes, at en meget stor Del af denne Forøgelse af begge Slags falder paa Indførselen fra Norge og Sverige. Forretningerne have været nok-saa lønnende. Den i Høsten 1888 stedfundne Prisforhøielse vedligeholdtes udover Vinteren og Vaaren, og synes der være Udsigter til Fortsættelse af de samme forhøiede Priser for den kommende Sæson. Imidlertid ere Behold-ningerne meget store.

Byg. Afskibningen af Byg fra Sverige hertil er gaaet betydelig ned og Totalindførselen til Hull er meget under 1888 Aars nemlig: 1888 823 563 Q., 1889 437 846 Q.

Den svenske Byg synes ikke at have været af god Kvalitet og Afskib-ningerne under Aarets Begyndelse vare ikke fordelagtige for de svenske Exportører.

Hvede. I 1889 indførtes til Hull 2 112 699 Q., hovedsagelig fra Rusland, Indien og Kalifornien. Den engelske Hvedehøst i Distriktet ind-bragtes i god Tilstand, som ogsaa var Tilfælde med Havre.

Kul. Totalindførselen af Kul til dette Sted var større end nogen-sinde tilforn.

I 1888 indførtes 1 795 392 Tons og i 1889 indførtes 1 990 968 Tons.

I 1888 udførtes 783 433 Tons og i 1889 udførtes 968 278 Tons.

Til Norge udførtes i 1887 49 695 Tons, 1888 40 483 Tons, 1889 42 710 Tons og til Sverige 172 586 T., 188 763 T., 229 427 T. Mod Slutningen af Aaret steg Priserne betydeligt paa Grund af den høiere Ar-beidsløn og kostbarere Produktion foruden den tiltagende Efterspørgsel.

For bedste Syd Yorkshire Hard Steam Coals f. o. b. Hull betaltes. Januar—Juni 10 à 11 sh. Juni—Novbr. 11 à 11¹/₆ sh. og steg ved Slutnin-gen af December til 15 sh.

Tjære. Totalindførselen, 19 401 Tønder viser en Forøgelse af 3 000 Tønder over 1888, men der har været mindre Tilførsel af „Stockholm“; 6 637 Tønder kom fra Østersøen, 9 264 fra Archangel, 3 500 fra Wilmington For Archangel betaltes i de første Maaneder 13 sh. 6 d. à 14 sh., „Stock-holm“ 22 sh., den sidste Slags steg i Juli Maaned til 24 sh. 6 d. og i Ok-tober & November til 25 sh. 6 d., December 26 sh. Ved Aarets Slut op-naaede „Archangel“ 18 sh. „Stockholm“ 27 sh. à 27 sh. 6 d, som Følge af de meget sparsomme Tilførsler.

Kulfragter for Selskibe fra Hull i 1889. Til Gøteborg £ 4 —£ 5 5 sh., Åhus £ 6—£ 6 10 sh., Malmø £ 5 5 sh.—£ 7, Nyköping £ 7 5 sh., Trelleborg £ 5—£ 5 12 sh., 6 d, Ystad £ 5 12 sh. 6 d—£ 6 15 d, Oskarhamn £ 4 10 sh.—£ 5 10 sh., Kalmar £ 5 10 sh.—£ 6, Landskrona £ 5 6 sh.—£ 5 10 sh., Carlshamn £ 5 10 sh., Cimbrishamn £ 6, Helsingborg £ 5 5 sh.—£ 6 10 sh., Warberg £ 6—£ 6 10 sh., Carlskrona £ 6 5 sh., Søderhamn £ 4 10 sh.—5, Norrkøping £ 6 10 sh.—£ 7 10 sh., Harnäs £ 5, Stockholm £ 5 10 sh.—£ 6, Gefle £ 4 15 sh.—£ 5 15 sh., Hudiksvall £ 4, Norrtelje £ 7, Harg £ 5 10 sh.—£ 6,

Cronstadt £ 5 5 sh.—£ 5 10 sh., Helsingfors £ 4 10 sh.—£ 5 10 sh., Buenos Ayres 32 sh. 6 d pr. Ton, Kapstaden 27 sh.—30 sh. pr. Ton, San Nicholas 40 sh. pr. Ton, Kjøbenhavn £ 6 12 sh. 6 d, Odense £ 7—£ 8, Rønne £ 6 10 sh.

Kulfragter fra Hull i 1889 for Dampskibe. Westervik 6 sh. 6 d, Gefle 4 sh. 6 d—5 sh., Stockholm 4 sh. 6 d—6 sh. 9 d, Oxelø Sund 4 sh. 9 d—5 sh., Malmø 4 sh. 6 d—6 sh. 3 d, Barcelona 12 sh. 6 d, Ystad 5 sh.—7 sh., Newfairwater 4 sh., Cronstadt 4 sh. 9 d—5 sh., Kjøbenhavn 6 sh. 6 d—7 sh.

Liverpool. Følgende Opgaver viser Skibsfarten paa Liverpool fra og til Udlandet i Aarene 1888 og 1889.

Ankomne Fartøier 1888 4 699 dr. 5 527 535 Tons, 1889 4 909 dr. 5 930 641 Tons. Afgaaede Fartøier 1888 4 011 dr. 4 942 389 Tons, 1889 4 074 dr. 5 158 795 Tons.

Disse Tal omfatte ikke Kystfarten, hvortil anvendes et større Antal Fartøier, men betydelig mindre Skibsrum.

Ligesom i det foregaaende Aar har der vist sig en Tilbøielighed til at anvende Fartøier af større Drægtighed. Middeldrægtigheden af ankomne Skibe var saaledes 1 210 Tons, mod 1 176 Tons i 1888.

Antallet af norske og svenske Fartøier, som i Aarets Løb besøgte Liverpool, udgjorde henimod 500 med en samlet Drægtighed af $\frac{1}{4}$ Million Tons.

Den norske Skibsfart viser Tilvækst i enhver Henseende. Antallet af Fartøier er steget fra 405 til 412, Drægtigheden fra 198 471 til 209 580 Tons, Middeldrægtigheden fra 490 til 509 Tons. De optjente Bruttofragter udgjorde: 1886 £ 286 330 eller 13 sh. 6 d pr. Ton, 1887 £ 283 715 eller 13 sh. 6 d pr. Ton, 1888 £ 334 270 eller 16 sh. 6 d pr. Ton, 1889 £ 449 715 eller 22 sh. pr. Ton, og som nedenstaaende Tabeller udviser, optjentes den største Del deraf ved Indførsel af Trælast fra Canada og Pitchpine-Havnene, samt ved Udførsel til La Plata Staterne og Brasilien af Stenkul samt, i nogen Udstrækning, Stykgods.

Antallet af norske Dampskibe er steget til 52 mod 32 i 1888, uden at der dog endnu eksisterer nogen regelmæssig Dampskibstrafik mellem Liverpool og Norge, med Undtagelse maaske af „Couriers“ maanedlige Fart mellem Fredrikstad og Liverpool.

De svenske Seilfartøier synes paa Vei til at forsvinde fra dette Fartssted. Kun 21 ankom hid i Aarets Løb mod 28 i 1888.

Ogsaa Antallet af Dampskibe har aftaget, idet blot 68 ankom mod 82 i det foregaaende Aar, med en henholdsvis Drægtighed af 50 676 og 54 560 Tons, og en Middeldrægtighed af 745 og 666 Tons. Den samlede Bruttofragt er steget fra £ 50 395 til £ 57 880.

Dampskibsforbindelsen mellem Liverpool og Gøteborg er bleven vedligeholdt med omtrent samme Antal Reiser.

Vor Deltagelse i Bomuldstransporten er saa godt som ophørt, men det fortjener at nævnes, at for første Gang har iaar et norsk Dampskib ført Bomuld til Liverpool for en Fragt af 65 sh. pr. Ton, og tror man at burde henlede Opmærksomheden paa denne Fart, der giver engelske Dampskibe stort Udbytte.

Fortjenesten i Farten paa Brasilien, der for nogle Aar tilbage var betydelig, især for svenske Fartøier, er ligeledes i stadig Nedgang, væsentligst formedels Dampskibenes Indtrængen ogsaa paa dette Omraade.

Medens ligeledes vor Deltagelse i Transporten af Ris fra Ostindien næsten ganske er ophørt, har Sukkerfragterne fra Sundaøerne og Philip-

pinerne, alene for norske Fartøier, indbragt den betydelige Sum af £ 19 550 mod £ 12 610 i 1888.

Tilførselen fra Norge af høvlede Bord og Is har været i stadigt Tiltagende, hvorimod en betydelig Aftagen har fundet Sted med Hensyn til Import af Pitprops.

Udgaaende Fragter.

Kul. Buenos Ayres, Januar 30 sh., Februar 30 à 32 sh., Marts 32 sh. 6 d, Mai 32 sh. 6 d, Juni 31 sh., Juli 30 sh., August 32 sh. 6 d à 33 sh., September 30 sh. 6 d, Oktober 32 sh. 6 d à 33 sh., November 31 sh., December 27 sh.; Rosario Februar 36 à 39 sh., Mai 39 sh., August 40 sh.; Santos, Januar 25 sh., Marts 29 sh., Juni 28 sh., Oktober 32 sh.; Bahia, September 25 sh., Oktober 20 à 21 sh.; Ceara, Januar 20 sh., Oktober 22 sh.; Para, Februar, April og Juli 22 sh. 6 d, Ensenada, Juni 34 sh., August 33 sh., Oktober 34 sh., November 29 à 31 sh.; Rio de Janeiro, April 25 sh.; Montevideo, September 30 sh. 6 d; Genua, August 9 sh. 6 d; Rangoon, Januar 19 sh. 6 d.

Salt. Bergen, Januar 10 sh., Oktober 7 sh.; Christianssund, Januar 7 à 10 sh.; Arendal, April 5 sh. 6 d; Vardø, Mai 7 sh.; Kjøbenhavn, Februar 7 sh. 6 d; Malmø, Mai 4 sh. 3 d; Halifax, Februar 8 sh., Marts 7 sh.; Qvebec, April 5 à 5 sh. 6 d; Archangel, Mai 6 sh.; Port Natal, November 31 sh.

Cokes. Christiania, Januar 6 sh. 6 d, Oktober 7 sh.; Aarhus, Mai 6 sh.; Kjøbenhavn, September 10 sh. 6 d, Oktober 11 sh. 6 d à 13 sh. 9 d, November 12 sh.

Stykgods. Buenos Ayres, Januar 36 sh., Marts 37 sh. 6 d, April 46 sh., Mai 35 sh., Juni 35 sh. 6 d, August 44 sh., Oktober 37 sh. 6 d, December 33 sh.; Rio de Janeiro, Februar 33 sh., Oktober og November 30 à 33 sh. 6 d; Santos, December 30 sh.; Bahia, November 31 sh. 6 d; Rosario, December 39 sh.; Santa Fe, Oktober 49 sh.; Port Natal, Mai 43 sh. 9 d, Juni 45 sh.; Bahia Blanca, April 41 sh.; Christiania, Marts 13 sh. 6 d, September 11 sh.; Island, Marts 14 sh.

Oliekager. Kallundborg, Juni 10 sh., August 9 à 10 sh., Oktober 10 sh. 6 d.

Beg. Brindisi, November 11 sh.

Jernbaneskiner. Paysandu, December 42 sh.

Superfosfat. Savannah, Januar 10 sh.

Indgaaende Fragter.

Minetømmer og Props. Christiania, Marts og April 29 à 30 sh.; Laurvig, April 31 sh., Juli 35 sh.; Kragerø, Januar 35 sh., Marts 29 à 30 sh.; Porsgrund, Marts 31 sh.; Risør, Januar 40 sh., Marts 30 à 33 sh.

Høvlede Bord. Fredrikstad, Januar 35 sh., Marts 24 sh. 6 d à 30 sh., April 30 sh., Mai 28 sh., August 37 sh. 6 d, Oktober 40 sh.; Fredrikshald, Oktober og December 40 sh.; Laurvig, April 30 sh.; Drammen, Marts og April 31 à 32 sh. 6 d.

Planker. Port Midway, Marts 67 sh. 6 d; Sheet Harbour, April og Mai 62 sh. 6 d; Shediac, Juni 68 sh. 9 d, Juli 67 sh. 6 d, August 68 sh. 6 d; Pugwash, Juni 65 sh.; Parsboro', Juni 65 sh.; Halifax, Juli 60 sh.; Bay Verte, Juli 52 sh. 6 d à 65 sh., December 73 sh. 9 d; Dalhousie, August 66 sh. 3 d; Chatham, September 72 sh. 6 d.

Stav. Christiania, April 29 sh.; Drammen, Mai 30 sh., Oktober 46 sh.; Hommelvik, September 35 sh., Oktober 37 sh.

Pitch Pine. Pensacola, April 5 £ 10 sh. à 5 £ 15 sh., Juni 6 à 6 £ 10 sh., Juli 6 £ 17 sh. 6 d; Mobile, Mai 6 £ 5 sh., August 6 £ 16 sh.; Pascagoula, Oktober 5 £ 15 sh.

Greenheart. Esequibo, Januar 1 sh. 1 d; Demerara, Februar 1 sh. 2 d, April 1 sh. 3 d, Mai 1 sh. 2 d, Juli 1 sh. 3 d, November 1 sh. 6 d, December 1 sh. $4\frac{1}{2}$ d.

Mahogni. Laguna, Marts 42 sh. 6 d, April 47 sh. 6 d, Mai 43 sh. 9 d à 47 sh. 6 d, September 47 sh. 6 d; Minatitlan, Marts og April 52 sh. 6 d; Tuxpan, September 67 sh. 6 d.

Logwood. Old Harbour, April og Mai 33 sh., Juni 30 sh.; Black River, April 32 sh.; Tlacotalpan, Juli 52 sh. 6 d.

Træmasse. Skien, Januar 12 sh., August 11 sh.; Drammen, Februar 11 à 12 sh., April og Mai 11 sh.; Christianssand, Mai 11 sh.; Porsgrund, Oktober 11 sh.

Sukker. Parahyba, Februar 15 sh.; Samarang Juli 35 sh., Oktober 47 sh. 6 d; Pasarouang, September 35 sh. à 37 sh. 6 d; Sourabaya, Oktober 47 sh. 6 d; Manilla, Oktober 40 sh.

Bomuld. Rio Grande, Januar 3 sh. 8 d à 7 sh. 16 d; Parahyba, Februar 5 sh. 16 d; Savannah, December 3 sh. 8 d.

Harpix. Wilmington, April & Mai 3 sh. 6 d; Savannah, Juli 3 sh. $4\frac{1}{2}$ d, September & December 3 sh. $4\frac{1}{2}$ d; Charleston, November & December 3 sh. 6 d à 3 sh. 9 d; New York, November 2 sh. $4\frac{1}{2}$ d.

Terpentin. Savanna, Juli 4 sh. $7\frac{1}{2}$ d, August 3 sh. $10\frac{1}{2}$ d, September 4 sh. $7\frac{1}{2}$ d, December 5 sh.; Charleston, November 5 sh.

Is. Risør, Februar 11 sh., April 13 sh., August 13 à 15 sh.; Kragerø, Marts 10 sh., April 9 sh., Juni 12 à 15 sh., August 13 sh., September 14 sh.; Lyngør, April 9 sh. 6 d; Drøbak April 10 sh. 6 d.

Petroleum. New York, Marts 3 sh.

Tjære. Archangel, Januar 2 sh. $10\frac{1}{2}$ d, August 3 sh. 6 d.

Salpeter. Pisagua, Juli 30 sh. -

Apelsiner. Valencia, Marts 1 sh. 6 d.

Middelsbro². Det forløbne Aar har udvist en stadig stigende Forretningsvirksomhed for dette Distrikts vedkommende. Vor fornemste Handelsvare, Rujern er, sammenlignet med i Begyndelsen af Aaret, næsten steget til den dobbelte Værdi, og det samme gjælder for forarbejdet Jern og Staal. Exporten i disse Artikler har tiltaget betydeligt, og Beholdningerne ere blevne meget reducerede. Prisen paa Kokes har mere end fordoblet sig siden Januar Maaned, og Kulpriserne have steget over 75 %.

Udførselen til Norge og Sverige i det forløbne Aar, sammenlignet med i Aaret 1888, udviser: til Norge 1888 Rujern 7 813 Tons, 1889 11 289 Tons, forarbejdet Jern og Staal 2 366 Tons, 4 559 Tons. Til Sverige 1888 Rujern 30 146 Tons, 1889 21 623 Tons, forarbejdet Jern og Staal 6 382 Tons, 6 153 Tons.

At Udførselen af Rujern til Sverige er omtrent 9 000 Tons mindre end i 1888, har sin Grund i, at Spørgsmaalet om Toldpaalæg paa Jern bragte Exporten i 1888 op til næsten det dobbelte af, hvad den beløb sig til i 1887.

Udførselen af Kul og Kokes til Norge og Sverige har omtrent været den samme som i det foregaaende Aar.

Skibningen herfra af Salt er i stadigt Tiltagende, og er der i Aarets Løb bleven skibet 2 800 Tons til Norge og 2 500 Tons til Sverige. Der er ligeledes Stigning i Exporten til saavel Norge som Sverige af „Slag Manure“.

Importen fra Norge har holdt sig fuldt ud i Høide med i tidligere Aar. Dette gjælder især for Træmasse, i Indførselen, af hvilken der endog er en afgjort Stigning.

Den ikke ubetydelige Import fra Sverige af Havre er omtrent uforandret. Derimod har Importen af Trælast fra Sverige taget betydeligt af, formentlig paa Grund af Mangel paa Tilbud af Seilskibstonnage, hvorved Forretningen overflyttes til andre Havne, der have regulære Dampskibsforbindelser med Sverige.

Milford Haven. Det herfra drevne Fiske har tiltaget betydeligt siden Afgivelsen af min seneste Rapport; og Importen af Is fra Norge steg lige til femten Ladninger i 1889, medens der det foregaaende Aar blot ankom tre Ladninger. Der er al Udsigt til, at indeværende Aar vil se en end større Tiltagen i denne Bedrift. Der er en Mulighed for, at Milford Haven vil blive en af de største Fiske-Havne i Storbritanien; den største Hindring for Udviklingen i saa Henseende er for Tiden den Omstændighed, at der ikke er tilstrækkeligt Husrum at erholde for Fiskerne, der have meget imod at seile op til Milford Haven, naar de ikke der kan erholde Boliger for sine Familier.

De Dokanlæg, der tilsyneladende bleve udførte hersteds for at optage den transatlantiske Skibsfart, ere neppe endnu istand til at løse denne Op-gave. Et af et atlantisk Dampskibsselskabs Skibe gjorde en Reise til Milford Haven fra New York og landsatte her blot Passagerer; men der er ingen Udsigt til, at der vil foretages videre i den Retning.

Newcastle on Tyne. I det forløbne Aar har Antallet af vore hertil ankomne Skibe naaet sit højeste Punkt. Den samlede norske Tonnage beløb sig saaledes til 272 462 Tons mod 218 790 i 1888 og 192 769 i 1887 og den svenske til 117 117 mod 110 863 i 1888 og 102 233 i 1887. Af den for 1889 anførte Tonnage tilhørte 129 431 norske og 80 210 svenske Dampskibe. Antallet af de Sømænd, som bemandede disse Skibe var for de Norskes Vedkommende 6 627 og for de Svenskes 3 264, af hvilke igjen 3 314 for med norske og 969 med svenske Dampskibe.

Det Opsving, som Newcastle saaledes fremviser, antages at være et af de mange Beviser for de gunstige Tider for al Handel og Skibsfart i Aaret 1889. Et glædeligt Moment i dette Opsving, Newcastle betræffende, er, at Indkjøbet til Norge af udenlandske Skibe ikke som før alene bestaar af ældre, men af nye Skibe, idet 5 462 Tons falder paa her nybyggede og 1 065 paa et ældre Dampskib. Den indkjøbte Seilskibstonnage beløb sig til 2 650.

Unseet den Velstandskilde, som Skibsfarten maa formodes at have været for de forenede Riger i det forløbne Aar, er der sikre Tegn paa en stigende Forkjærlighed for Damp versus Seil.

Af forliste, syge og nødlidende norske Sømænd er der i 1889 hjemsendt over Newcastle 421, mod 517 i 1888, hvoraf 365 med det Østlandske Lloyds Dampskibe og 48 til Bergen med „Norge“. Til Sverige hjemsendtes 8 svenske Sømænd.

De mange Interesser, udenfor Hjemlandene, som henhøre under Skibsfarten, har det hidtil tilhørt individuelle Bestræbelser at forsvare, og nogen Sammenslutning for ved forenede Anstrængelser at sikre sig mod Overlast, i Lighed med, f. Ex., de engelske Foreninger, har ikke existeret. Den nordiske Skibsrederforening, som ifjor stiftedes med ovennævnte Formaal for Øie, maa derfor ansees som et Skridt fremad ogsaa i den antydende Retning. Foreningens Anmodning til dette Vice Consulat om at blive gjort bekjendt med de Usancer og skadelige lokale Forhold etc., som her maatte findes, efterfulgtes derfor gjerne, og da denne Indberetning muligens turde være af

Betydning ogsaa her, har man nedenfor tilladt sig at fremkomme med en noget forkortet Afskrift af samme:

„I Anledning af det første Spørgsmaal, at lade undersøge i dette Distrikt de for Rederierne skadelige Befragtnings- og Certeparti Clausuler, Afregnings og andre Usancer, har jeg at meddele, at der findes en Usance, som her har indsneget sig under det bekvemme Navn „Custom of the port“, men som i Virkeligheden er ensbetydende med den Stærkeres Ret ligeoverfor den Svage, og under hvilken en stor Del af vore mindre norske og svenske Skibe lider; i Kraft af samme har Minetømmer og Kulleskarp, der losses i Tyne Dock, at ilandbringes ved Mandskabet, omendskjøndt Certepartiet stipulerer klart og tydeligt nok, at Lasten skal tages fra Skibet af Kjøbmanden, og da Lasten først maa flødes, for senere at trækkes paa Land (af Fartøiets Besætning) er dette ikke alene et brydsomt Arbeide, men Tidspilden er ogsaa stor, især naar Fartøiet ligger et Stykke fra Land. Blandt Overgreb, som vel ikke kan kaldes Usance, men som ogsaa kan henregnes under den Stærkeres Ret ligeoverfor den Svage, kan nævnes, at Udbetaling af Liggedagspenge for det meste nægtes aldeles, og at en delvis Udbetaling af samme næsten ansees som en liberal Fremgangsmaade af Kjøbmanden. Uden Tvivl vilde begge disse Overgreb kunne reduceres, for ikke at sige ganske standses, naar det tydeliggjordes, at man ikke længere agtede at lade sig behandle paa denne Maade og om nødvendigt at lade Loven afgjøre Sagen. Den engelske Ret er, som bekjendt, retfærdig nok, og vil neppe godkjende som „Custom of the port“ en Fremgangsmaade som den i Tyne Dock beskrevne; thi „Custom of the port“ kan vel i flere Tilfælde omfatte Tvistigheder ved Land mellem Skipper og Kjøbmand, naar Certepartiet ikke bestemt indeholder noget derom; men den er derimod neppe istand til at ophæve kontraktmæssige Betingelser, som Kjøbmanden har bundet sig til i Certepartiet. Det første Udlæg ved en Proces, i Forening med den noget indviklede og kostbare engelske Rettergang, er afskrækkende for alle Udlændinge og ikke mindst for en Skipper, hvis korte Ophold ved Land desuden er hæmmende i flere Retninger. Om den nordiske Skibsræderforening har til Hensigt at søge fjernet Usancer af den her berørte Slags og at staa en Skipper bi med Raad og Daad, naar han i Udlandet lider en saadan Overlast, som han ikke selv magter at beskytte sig imod, da burde sikkerlig en almindelig Tilslutning af vore Skibe alene af denne Grund kunne ventes at finde Sted, og da en saadan Tilslutning ikke vil koste de her berørte mindre Fartøier mere end omkring 10 à 15 Kroner, vil jo et saadant Udlæg være overkommeligt og vist ogsaa vel anvendt. Sammenslutning hører imidlertid ikke til Nordboens — idetmindste ikke Nordmandens — fremragende Egenskaber, og samme kan vel ansees for at være den værste Usance, som Deres Forening vil faa at kæmpe med, men som ogsaa er Anstrængelsen værd; thi det maa formodes, at den har gjort mere Skade for Handel og Søfart end alle de andre tilsammen.

Bevidstheden om de Vanskeligheder, som den Nordiske Skibsræderforening har at overvinde, og Ønsket om muligt at fremme en god Sag, har bevirket, at jeg allerede er gaaet noget udenfor min egentlige Opgave. Imidlertid vil jeg ikke i denne Forbindelse undlade at meddele, hvad der turde have sin Betydning som Vidnesbyrd fra herværende Foreninger, hvis Formaal og Opgave, saavidt jeg kan forstaa, er nogetsaa nær de samme som den nystiftede Nordiske Forenings. Alene Newcastle og Hartlepool tæller tre og Sunderland en saadan Forening, der alle ere stiftede for at beskytte Skibsfarten for Overlast med den bestemte Opfatning for Øie, at saadan

Overlast angaar den hele Stand, hvem det derfor ogsaa tilkommer som saadant at forsvare. Og naar Nødvendigheden af Sammenslutning har gjort sig gjældende blandt engelske Skibsredere, der ikke alene individuelt, i Magt og Vælde, ere af første Rang, men hvis Skibe hovedsagelig gaar i Fart paa deres eget Land eller med dette som Centrum, hvor meget større er ikke Nødvendigheden for vore Fartøier, hvis Fart næsten udelukkende er paa fremmed Grund. De Resultater, som opnaaes ved disse forenede Anstrængelser, ere ofte betydelige, for ikke at sige storartede, og beviser klart, hvilken Styrke og Magt der ligger i Enighed. Ingen Usancer eller Magtsprog, det være sig fra Stater, Autoriteter eller Corporationer, respekteres her, ligesaa lidt som Foreningerne bøie sig for tvivlsomme Domme, det være sig hjemme eller i Udlandet. Naar det gjælder en vilkaarlig Fremfærd af en udenlandsk Stat, og naar deres egen Magt og Midler ikke strække til, gjøres Henvendelse til det engelske Udenrigsdepartement, ved hvis Mellekomst den spanske Regjering saaledes, ifølge Foreningens (The North of England Protecting and Indemnity Association) sidste Rapport, sees at være aftvunget Tilbagebetaling af en betydelig Mulkt, som et Dampskib var ilagt for feilagtig Udfærdigelse af Ladningens Manifest.

Navnene paa disse engelske Foreninger ere i dette Distrikt:

1. North of England Protecting and Indemnity Association.
2. North of England Freight, Damage and Defence Association.
3. West Hartlepool Freight and Damage Association.
4. Damage and Defence Association.

af hvilke Navne det vil fremgaa, at Foreningernes Formaal er mere betegnende end Tilfældet er med den Nordiske.

Det formenes, at der ikke kan lægges for megen Vægt paa en praktisk Fremstilling og Anvendelse af det Beskyttelsessystem, der opfattes at være Kjernepunktet i den nordiske Forening, saaledes f. Ex., hvorledes Skibsfører har at forholde sig, og til hvem han har at henvende sig, naar han i Udlandet tiltrænger og tilkommer Hjælp, hvilke Bestemmelser visselig bliver en vanskelig Opgave at løse, men som af denne Grund derfor ikke tør forbigaaes.

Hvad angaar skadelige lokale Certepartiklausuler, da findes der ingen, saavidt vides, af nogen særdeles graverende Slags. Opfatningen af disse sees desuden ofte, som ved enhver Handel, fra et forskjelligt Standpunkt. Blandt saadanne Klausuler kan nævnes de i Kulcertepartierne, til Ost- og Vestindien ofte gangbare, hvorved Skibet ansvarliggjøres for det indtagne Kvantum Kul, hvis Rigtighed Føreren ingen Anledning har til at overtøye sig om. Sandsynligheden for, at det opgivne Kvantum er feilagtigt, er dog ringe, hvad der lettelig vil forstaaes, naar det tages i Betragtning, at Levering af Kul til Skibet berører fire forskjellige Parter, nemlig Grubekompaniet, Kjøbmanden, Jernbanekompaniet (der bringer Kullene til Afskibningsstedet) og Dokkompaniet (til hvem Afgift betales for hver Ton Kul), hvis særskilte Interesser udøver en Kontrol, der maa antages at være Garanti for rigtig Vægt; men da en saadan foregaar her i store Partier, fra fire indtil 10 Tons, i Henhold til Kulvognens Størrelse, og da der til Udloosningen benyttes en mere detaljeret Methode, tør det nok hælde, at Tabet undertiden bliver føleligt nok.

Besvarelsen af § B: Skadelige lokale, resp. personlige Forhold, formenes at være gjort ovenfor. Det turde dog være af Interesse her paa dette Sted at berøre de skadelige Forhold eller Resultater, som uforstandig Befragtning i Hjemlandene ikke saa sjelden fører med sig. Saadanne Befragtninger gaar

for sig i Norge, mellem Kjøbmand og Skipper om Vaaren, for det meste uden Mellemkomst af Mægler, ofte to à tre Maaneder før Konossementets Undertegning, og da er Certepartiet glemt, eller det ansees som en Kontrakt for sig selv, hvis Betingelser ere uafhængige af Ordformen i Konossementet, der igjen efter almindelig Opfatning kun ansees som et Kvitteringsbevis for rigtig Modtagelse af Lasten. Følgen heraf bliver, at Henvisning til Certepartiet udelades, og Konossementet, som det sidst undertegnede Papir, bliver bindende for Skipperen. De skadelige Følger, som heraf kunne opstaa, ere indlysende, især naar det erindres, at et saadant Konossement sælges i Udlandet til den høiest bydende gennem en Agent, at nogen Forbindelse mellem Aflader og Modtager følgelig ikke eksisterer, og at denne ofte er uvidende om Certepartiets Tilværelse. Skadelige lokale Følger ere imidlertid ogsaa opstaaede ved saadan uforstandig Befragtning, saavidt bekjendt dog alene ved Ladninger af Stav, idet man har bundet sig til at losse samme ved en navngiven Fabrik eller Kai og saaledes gjort sig afhængig af sammes lokale Forhold, i Henhold til hvilke Liggedagene ikke indrømmes fra den Dag, Fartøjet er færdig til at losse, men fra den Dag, der er Plads ved Fabriken eller Kaien. Om denne Opfatning er lovlig, kan der maaske være delte Meninger om; men dens Anvendelse vilde være undgaaet, om Skibet som vanligt var bundet til at losse i den Havn, hvortil det var bestemt“.

Seamen's and Firemen's Union (Sømandenes og Fyrbødernes Forening) stiftedes ifjor med det Maal for Øie at forhindre udenlandske Sømænd i at erholde Tjeneste ombord paa engelske Skibe. Ethvert Medlem forpligter sig til ikke at forhyre sig med et Skib, sammen med eller ombord paa hvilket der findes en Udlænding, medmindre denne har faret fire Aar med engelske Skibe. Indrullering i denne Forening har været almindelig, og den er derfor stærk nok til at gennemføre sin Beslutning. Oprindelsen til Foreningens Stiftelse forstaaes at have sin Grund i den Opfatning, at udenlandske Søfolk lod sig forhyre for en ringere Betaling, end Tilfældet var med Engelskmænd, og at hine derfor slog Hyrerne ned for disse. Om Sandheden af denne Paastand er der rimeligvis delte Meninger, men indrømmes maa det vistnok, at en Hob Rømlinger, i Skjul hos en Boardingmaster, er mere begjærlig efter hurtig Expedition end efter sin Ret, hvad Størrelsen af Hyren angaar, ligesom det nok ofte passer en Boardingmaster bedre at blive af med Kunder af denne Slags jo før jo heller, uden altid at staa paa deres Bedste. Konkurrencen fra denne Klasse Søfolk er imidlertid af mindre Betydning, sammenlignet med det store Antal udenlandske Søfolk, som ellers pleiede at komme hertil for at søge Hyre, og for hvem det nok ogsaa ofte var en Nødvendighed at finde Employ snarest muligt. Saalænge denne Forening staar ved Magt — og det er ikke godt at forstaa, hvad der skulde give Anledning til dens Opløsning — bør enhver udenlandsk hyressøgende Sømand ikke alene holde sig borte, men heller ikke udenfor England forhyre sig med et engelsk Skib for en kortere Reise, medmindre Returbefordring til Hjemmet eller Forhyringsstedet sikres ham. I modsat Fald staar han ved Ankomsten til England paa bar Bakke. Paa-mønstringer af denne Slags gaar ofte for sig i Havne paa Kontinentet, ja selv i Norge og Sverige, med en engelsk Havn som Maal for Reisen. Ved Ankomsten dertil afmønstres hele Mandskabet, og den ovennævnte Forenings Love forhindrer hans videre Fart med Skibet.

Gellivare Malm. Vicekonsulatet har gjort flere Forsøg paa at komme i Besiddelse af paalidelig Underretning angaaende denne Malm

praktiske Brugbarhed og sande Værdi paa det engelske Marked, men uden at det er lykkedes i den Udstrækning, som man havde ønsket. For at disse forsøgsvise Undersøgelser ikke skulde blive tillagt en større Vægt end de fortjene, ere Henvendelserne alene gjorde ad privat Vei. De nedenanførte Meddelelser ere derfor væsentlig af den Slags, som ligge fremme i Dagen for enhver Iagttager. Det vides saaledes, at 57 881 Tons Gellivare Malm indførtes til Newcastle i 1888 for at omdannes til Rujern, og at det hidtil ikke har erhvervet sig endog et middelmaadigt Renommé paa det engelske Marked, ligesom det bratte Ophør af næsten al Indførsel af denne Malm, som fandt Sted i 1889, under hvilket Aar ikke en eneste Ladning indførtes hertil, i sig selv er et Bevis, der ikke taler til Malmens Fordel. Til Middlesbro' indførtes to og til West Hartlepool en Ladning. Og dette Bevis bliver end mere talende, naar det tages i Betragtning, at Aaret 1889 var meget godt for Tilvirkning af Jern og Staal og følgelig ogsaa for Forbrug af Malm, hvoraf der saaledes fra Bilbao ifjor indførtes hertil 275 712 mod 256 661 i 1888. Om Grunden til dette Ophør maa søges i Malmens mindre gode Bestanddele eller i de store Transportomkostninger, har man ikke faaet nogen bestemt Oplysning, men det vides dog med temmelig stor Sikkerhed, at Malmen, om end særdeles jernholdig, indeholder Fosfor i en saa stor Grad, at dens Anvendelse til Staal derved vanskeliggjøres, ligesom Fragten fra Luleå til England stiller sig saare ugunstig, sammenlignet med Malmfragterne fra andre Lande. Den sidstnævnte Aarsag vil vistnok for lang Tid vanskeliggjøre Konkurrencen med engelske Malmsorter, selv af 2den eller 3die Rang. Og selv om der ganske bortsees fra de berørte Transportforhold, ifølge hvilke alene Fragten fra Luleå til Englands Østkyst er opgivet at være 13 sh. pr. Ton, mod 7 sh. 6 d fra Bilbao, formenes det, at ogsaa Naturforholdene i Luleå ere imod en jevn, profitabel Export; thi en Standsning af al Udførsel tre à fire Maaneder om Aaret kan neppe undgaa at føre med sig Vanskeligheder, som ikke kan rettes paa ved en forceret Udskibning i Sommermaanederne, hvilket er Tilfældet f. Ex. med Trælast; thi Malm taaler intet Oplag udenfor Værket, til hvilket det næsten bestandig føres lige fra Skibet; i modsat Fald forhøies Omkostningerne betydelig, og af denne Grund bliver en jevn Tilførsel i Længden næsten en Nødvendighed. Ofoten vil derfor i denne Henseende besidde et Fortrin for det svenske Udskibningssted, der vel for en Del forringes ved Malmfelternes længere Afstand fra den norske Kyst, men som vel igjen opveies ved en kortere Søvei til England og derfor ogsaa ved en forholdsvis billigere Fragt. Denne Forskjel i Fragt antages at være 3 à 4 sh. pr. Ton i Ofotens Favør.

Gellivare Malmens Fremtid paa Verdensmarkedet faar staa derhen. Et Skridt fremad er vistnok allerede vundet ved den saakaldte „Basic Process“*), der fordriver eller uskadeliggjør Fosfor i Jernmalm, men som igjen antages, skriver Sir I. L. Bell i sit Værk, at være saa kostbar, at det var uvist, om Udbyttet, erholdt ved denne Proces, var bedre end det, som opnaaedes af de dyrere, men renere Malmsorter, hvis Omdannelse til Staal fordrer en mere enkel Fremgangsmaade. „Men ved denne Methode“, nævnes der senere i dette Værk (Side 713—714), „har dog tyske Fabrikanter været istand til at exportere Staalskinner for Sporvognstrafik, saa langt ind i det Indre af England som til Birmingham, til en Pris af 10 sh. pr. Ton billigere, end de kunde erholdes i England“.

*) Sir I. Lonthian Bell: „Principles of the Manufacture of Iron and Steel“, London 1884, Side 4—28.

Toldopgaverne for 1889 indeholder adskilligt af Interesse for de forenede Riger. De udviser saaledes, at det fra Sverige indførte Kvantum af Deals, Battens og Bord beløb sig til 39 150 Loads, eller omtrent Halvparten af Kvantumet fra alle andre Lande; Norge derimod igjen staar høiest paa Listen med Hensyn til Minetømmer, hvoraf der fra Norge indførtes 44 484 Loads og fra Sverige 39 207. Den samme Plads indtager Norge, hvad Indførselen til Tynen af fersk Fisk angaar. Fra Norge kom der saaledes 809 Tons og fra Sverige 350. Af disse 809 falder omtrent Halvparten paa hver af de herpaa gaaende tvende norske Linier. Den hele Import til Tyne Floden af denne Vare beløb sig til 2 066 Tons, hvilket er omtrent 400 Tons, mindre end i 1888. Importen foregaar, med Undtagelse af mindre Kvantum fra engelske Kysthavne, næsten udelukkende fra Norge og Sverige samt Danmark. Store Forhaabninger knytter sig til denne Import af fersk Fisk, naar den nye, subvenerede Dampskibslinie kommer istand mellem Newcastle og Norges Vestkyst, og at denne hyppige Forbindelse vil være af største Betydning, om noget ellers kan gøres i denne Retning, er indlysende; men paa samme Tid maa det erindres, at England selv er næsten paa alle Kanter omringet af talrige, rige Fiskegrunde, hvorfor Konkurrancen paa dette Felt mere vil blive at betragte som et Lotteri end som en jevn profitabel Forretning; heller ikke bør det glemmes, at Fisk er i England mere en Biret paa den velhavende Mands Bord end nogen Nationalføde.

Den nye Linie omfattes her med megen Interesse. Den „pluck“ og Energi, som Bestyreren for den bergenske Afdeling har udvist, er anerkjendt af alle, som kjender noget til de Vanskeligheder, han har havt at overvinde, og da Dampskibet „Norge“ fra Begyndelsen af har været godt anskrevet hos det reisende Publikum her, er der al Grund til at tro, at en lignende Velvilie vil blive den nye Linie tildel ogsaa i Fremtiden. Turistsæsonen er imidlertid kort, og det er vistnok fra det norske Folks Side, at den største Hjælp maa komme for at gjøre Linien indbringende og derved sikre dens Existence. Det er en bekjendt Sag, at gode Kommunikationer skabe Trafik og fremme Produktionsevnen; men der tiltrænges ogsaa Forstand og Oplysning for at gjøre Produkterne anvendelige paa et udenlandsk Marked. Den norske Bonde har ved flere Anledninger bevist, at han kan bryde med gamle Traditioner; men næsten i alt, hvad der angaar Gaardens Drift, følger han gjerne de gamle Vaner. Det formenes, at denne Mangel paa Fremsyn og økonomisk Sands er for en stor Del Grunden til, at man i Norge paa disse Felter staar saa langt tilbage for Sverige og Danmark. Naturhindringerne ere visselig større i Norge end i Naborigerne, men at disse ere overkommelige, er der flere Beviser for, saaledes f. Ex. ved Faar-Udførselen ifjor Høst. Tusinder vare udvalgte Dyr, medens andre Tusinder igjen vare saa smaa, at de her gik under Navn af norske Kaniner. De tæt befolkede engelske Byer og den stedse tiltagende Folkemængde kræver stadig Forsyning og forøget Tilførsel. Til denne Forsyning benyttes hver Uge fra Danmark otte og fra Sverige mindst to Dampskibe, med Ankomst til Newcastle hver Lørdag eller Søndag.

Nedenfor gives en Afskrift af Importen med de forskjellige Dampskibe, hvis Ankomster vare annoncerede her den 1ste og 2den Marts sidstleden:

Dampskibets Navn.	Ankom fra	Stykker Kvæg.	Faar	Kalve.	Byg Jrs.	Smør cwt. (1 Ton = 20 cwt.)	Kasser Æg (1 Kasse = 1 440 Æg.)	Kurve Gjær.	Fjærkræ og Vildt Kasser.	Øl Kasser & Foustager.	Stykker Ost.	Fisk Kasser.	Skinker & Flesk cwt.
Georg . . .	Kjøbenhavn	174	234	—	—	4 265	409	41	1	60	—	95	1 100
Knuthenborg . .	Nakskov etc.	222	157	126	—	1 595	300	4	—	—	50	—	110
Union	Odense etc.	77	175	89	—	1 506	307	38	—	—	—	4	250
Hengist	Aarhus etc.	356	86	8	90	918	118	15	—	—	—	—	230
Jyden	Randers	117	40	58	—	497	67	61	—	—	—	—	510
Constantin . . .	Aalborg	525	—	—	—	302	71	—	—	—	—	—	100
Riberhus	Esbjerg	276	—	18	—	364	18	88	—	—	—	—	30
Minsk	Fredrikshavn	272	2	4	—	315	74	12	—	—	—	—	120
Ceres	Malmø etc.	213	117	—	—	1 323	37	—	—	—	—	—	100
Okta	Gøteborg	76	5	4	—	106	—	—	—	—	—	356	—
Norge	Bergen	—	—	—	—	19	—	—	2	—	—	1 729*)	—
Prospero	Christiania etc.	—	—	—	—	32	—	—	1	—	—	42	20
Grenadier	Rotterdam	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1 891
John Ormslon . .	Hamburg	—	—	—	—	67	21	—	—	—	—	—	—
Ialt		2 308	816	307	90	1 309	1 422	259	4	60	50	2 226	4 461

*) Hvoraf 1 052 kippers og fra Haugesund 167 Tønder og 499 Kasser Sild.

Det formenes, at den vestlige Del af Norge besidder Hjælpekilder, som ved ihærdige Anstrængelser med Held kan optage Konkurrencen paa det engelske Marked, hvad flere af de ovennævnte Produkter angaar. Den korte Søvei til Englands Østkyst turde ogsaa bidrage sit hertil.

Foruden de ovennævnte Produkter kan nævnes Frugt om Sommeren eller om Høsten, især Stikkelsbær og Ribs, hvis Udførsel paa Grund af deres senere Modning i Norge vil kunne gaa for sig paa en Tid, da Forsyning fra andre Lande er forbi, og som en Følge heraf vil der antagelig opnaaes gode Priser. Den norske Temperatur og rene Luft egner sig som bekendt udmærket for disse Druefrugter, der i Velsmag neppe overgaaes af noget andet Lands. Stikkelsbærtræerne tiltrænge nok paa mange Steder Forædling, men de norske Drueribs ere af første Sort og finde ikke sin Mage paa det engelske Marked, ialfald ikke her. Omplantning paa engelsk Jordbund af denne Slags Ribs skal flere Gange være forsøgt, men det er ikke lykkedes at frembringe de samme store Bær, under hvilke Træerne ofte sees at bugne i Norge. Andre Frugtsorter, som Kirsebær, Blommer, Pærer og Æbler ville ogsaa finde Afsætning, men for disses Vedkommende er en gennemgaaende Forædling nødvendig, førend de med Held kan konkurrere med andre Lande.

Kulfragter for Seilskibe i 1889 fra Newcastle on Tyne. Til Cronstadt 8 sh. 9 d—5 sh. 6 d, Stockholm 7 sh. 9 d—4 sh. 9 d, Ystad 7 sh.—5 sh. 3 d, Malmø 7—5 sh., Gøteborg 5 sh. 9 d—4 sh. 9 d, Halmstad 6 sh. 9 d—5 sh., Helsingborg 6 sh. 9 d—5 sh., Kjøbenhavn 7 sh. 9 d—5 sh. 9 d, Helsingør 7—5 sh., Christiania 5 sh. 6 d—4 sh. 6 d, Tønsberg 5—4 sh. 9 d, Arendal 4 sh. 6 d—4 sh. 3 d, Christiansand 5 sh.—4 sh. 3 d, Stavanger 6 sh.—4 sh. 9 d, Bergen 5—6 sh. Trondhjem 7—5 sh. 3 d. Genua 10—8 sh. 6 d, Triest 12—12 sh. 9 d, Point de Galle 20 sh., Singapore 21—25 sh., Bahia 27—22 sh. 6 d, Rio de Janeiro 30—26 sh. 6 d, Montevideo 23—30 sh., Buenos Ayres 35—27 sh. 3 d, Valparaiso 33—27 sh.

Kulfragter for Dampskibe i 1889 fra Newcastle on Tyne. Til Cronstadt 9 sh. 3 d—5 sh. 3 d, Stockholm 7 sh. 3 d—4 sh. 9 d, Norrkøping 7 sh. 3 d—5 sh. 3 d, Ystad 7 sh. 3 d—5 sh. 3 d, Malmø 6 sh. 6 d—5 sh., Gøteborg 5 sh. 3 d—4 sh. 9 d, Helsingborg 6 sh. 6 d—5 sh., Kjøbenhavn 7 sh. 3 d—5 sh. 3 d, Helsingør 7 sh. 3 d—5 sh. 3 d, Christiania 5 sh. 6 d—4 sh. 6 d, Stavanger 5 sh. 9 d—5 sh., Bergen 6—5 sh. 3 d, Trondhjem 6 sh. 9 d—5 sh., Genua 10 sh.—8 sh. 9 d, Triest 12 sh. 3 d—10 sh. 6 d, Aden 16 sh. 3 d, Point de Galle 17 sh. 6 d, Singapore 19 sh. 6 d—18 sh. 6 d, Rio de Janeiro 32 sh. 6 d, Buenos Ayres 37 sh. 6 d—36 sh.

Portsmouth. Ved Afgivelsen af min Rapport for Aaret 1889 er det tilfredsstillende at kunne anføre, at det, seet i sin Helhed, har været et langt bedre Aar end det foregaaende. Importen af Trælast fra Norge og Sverige har været betydelig. Kjøbmændene have oplagt store Beholdninger, uden Hensyn til den store Stigning i Fragterne, og dette, er der formentlig Grund til at befrygte, vil have en uheldig Indflydelse paa næste Aars Import, idet der har været bygget i altfor stor Skala, paa samme Tid som enkelte større Kontraktarbejder nu snart ere fuldførte, hvorved en betydelig Del Arbeidere vil blive sat ud af Beskæftigelse. Ved en af vore større Trælastkjøbmænds Dødsfald ere hans store Beholdninger blevne udbudte til

Salg, og dette vil naturligvis have adskillig Indflydelse paa de øvrige Kjøbmænds Dispositioner, og Trælastmarkedet vil uden tvivl blive overfyldt for en Tid.

Importen fra de forenede Riger udviser: Fra Norge 10 Ladninger Trælast i norske Skibe, 1 Ladning Trælast i svenske Skibe, 4 Ladninger Is i norske Skibe; fra Sverige 15 Ladninger Trælast i norske Skibe, 8 Do. i svenske Skibe, 5 Do. i danske Skibe, 3 Do. i russiske Skibe, 5 Do. i britiske Skibe.

Opgave over Tonnagen af Fartøier, der besøgte Portsmouth i 1889.

Ankomne fremmede Fartøier. I 1889 med Last, Seil 30 782, Damp 15 887, i Ballast, Seil 42, Damp 85, lossede Del af Lasten, Seil & Damp 2 508, i Kystfart med Last og i Ballast, Seil & Damp 1 377 952, tilsammen 1 427 256.

Afgaaede fremmede Fartøier. I 1889 med Last, Seil 3 310, i Ballast, Seil 25 626, Damp 13 664, i Kystfart med Last og i Ballast Seil & Damp 1 349 999, tilsammen 1 392 599.

Denne Opgave udviser en Forøgelse i de ankomne og afgaaede Fartøiers Drægtighed af 389 133 Tons i Sammenligning med 1888.

Der har været en god Indførsel af Trælast i det forløbne Aar, og Byggevirksomheden har været endog livligere end i det foregaaende Aar. Huse ere blevne byggede rundt omkring i Byens Udkanter i alle Retninger og, som det befrægtes, i større Udstrækning end Behovet for Husrum tilsiger. Byggere i smaa Kaar erholde Forskud og opføre nye Bygninger i større Mængde end der nogensinde har været Tilfældet, og Følgerne deraf begynder allerede at blive følt ved Aarets Udgang, idet en stor Del Huse nu henstaa ledige og følgelig ikke give nogen Indtægt; og da Beboerne flytte fra et Kvarter til et andet, medens de tidligere beboede Huse ikke erholde nye Leietagere, ere Udsigterne i denne Forretning for det kommende Aar ikke gode.

Høsten var idethele god, naar Hensyn tages til den store Mængde Regn og Mangel paa Solskin, og Landbrugsprodukterne bleve bragte i Hus i god Stand, medens de dog paa forskellige Kanter af dette Grevskab led saa meget af Væde, at de vare mere eller mindre værdiløse. Den første Høhøst var af god Kvalitet og blev heldigvis bjerget i god Tilstand; men den anden var ikke paa langt nær saa god, da den led meget af Væde.

Ogsaa Frugtavlen led af Mangel paa Solskin; og ser man hen til Afkastningen af Landbruget i sin Helhed kan det forløbne Aar for dette Distrikt, der ellers ansees som særdeles frugtbart, ikke ansees at have været et godt Aar; og Forpagterne finde det meget vanskeligt at klare sine Forpligtelser, tiltrods for at Afgifterne ere blevne nedsatte.

Denne Landsdel har været fri for Kvægsygdomme af ondartet Karakter, idet der dog har forefaldt enkelte Tilfælde af Svinefeber, i hvilke Tilfælde imidlertid strax nødvendige Foranstaltninger ere blevne med Held truffene til Hindring af Udbredelse af Sygdommen. Veiret har været meget foranderligt; men med Undtagelse af meget Regn og Taage, har der ikke hersket stærke Storme, og uagtet der har forefaldt Havarier, væsentlig begrundede i Kollisioner, er det glædeligt at kunne anføre, at blot et Fartøj har anløbet Havnen for Reparation af Skade.

Fragterne have i Aarets Løb været høie og fordelagtige for Skibarederne.

Naar man tager det forløbne Aar i sin Helhed, vil man finde, at det var bedre i alle Henseender end det foregaaende, og skjøndt Portsmouth ikke er en Handelsby af samme Rang som andre Havne paa Kysten, have

Kjøbmændene hersteds ingen Grund til at klage over Forretningernes Mængde; og dette Forhold gjælder ogsaa med Hensyn til det industrielle og andet Arbeide, en naturlig Følge af den Regel, at naar en Samfundsklasse er stærkt beskjæftiget, vil der med Nødvendighed ogsaa være Beskjæftigelse at erholde for de andre.

Man maa haabe, at det kommende Aar maatte blive et ligesaa godt Aar som det netop forløbne; skjøndt, som allerede anført, Udsigterne dertil ere mindre gode; paa den anden Side kan der blive sat nye Foretagender i Gang, og en Forandring inden kort Tid foregaa i Tingenes Tilstand.

Juhlin Dannfelt.

Stettin.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Km.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.			
							Ant.	Tons.		
I. Ankomne.										
Fra Norge til Hovedstationen	76	15 937	-	-	76	15 937	-	-	194 449	
” Norge til Vicekonsulsstationerne	6	1 502	-	-	6	1 502	-	-	19 330	
” Sverige til Hovedstationen	9	838	-	-	9	838	-	-	8 315	
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	8	999	-	-	8	999	-	-	12 142	
” andre Lande til Hovedstationen	95	32 610	1	339	96	32 949	-	-	874 307	
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	33	7 908	1	30	34	7 938	-	-	165 433	
Ialt	227	59 794	2	369	229	60 163	124	32 295	1 273 976	
II. Afgaaede.										
Til Norge fra Hovedstationen	1	256	41	10 733	42	10 989	-	-	400	
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	-	-	11	3 035	11	3 035	-	-	-	
” Sverige fra Hovedstationen	15	2 009	10	3 298	25	5 307	-	-	10 912	
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	-	-	10	2 803	10	2 803	-	-	-	
” andre Lande fra Hovedstationen	49	13 737	65	19 691	114	33 428	-	-	114 267	
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	8	960	19	3 640	27	4 600	-	-	5 675	
Ialt	73	16 962	156	43 200	229	60 162	124	32 295	131 254	

For Ordre eller for at reparere anløb 4 Skibe dr. 621 Tons.

Af svenske Skibe ankom 682, dr. 145 126 Tons.

Bruttofragt for Indgaaende M. 1 017 743, for Udgaaende M. 397 066.

Konsulatafgift af norske Skibe: Hovedstationen M. 3 552.65, Vicekonsulsstationerne M. 730.42, af svenske Skibe M. 5 141.33.

Aarsberetning dateret 20de Marts 1890.

I Sammenligning med 1888 staar den norske Skibsfart, hvad Tonnaget angaar, paa samme Standpunkt, medens Fartøierne Antal udviser en Forøgelse af 31 mod 1888. Af norske Fartøier opseiledes følgende Bruttofragter i 1889: I Stettin M. 1 202 651, Colberg 18 437, Rügenwalde 18 750, Stolpe-münde 7 698, Stralsund 51 002, Svinemünde 30 053, Wolgast 76 640, ialt 1 405 231, deraf for Udgaende 131 255. I 1888 var Beløbet M. 1 309 442. Af svenske Skibe opseiledes M. 1 414 809.

Den regulære svenske Dampskibsfart paa Stettin opretholdtes 1889 som før, nemlig:

Bergen—Stettin med Anløb af mellemliggende Havne, af Dampskibene Temis, Iris og Nornan, som gjorde ialt 41 Reiser paa Stettin. De hidførte Ladninger bestod hovedsagelig af Sild, Tran, Feltspat og Fyrstikker, og de udførte af Stykgods, Sukker og Mel.

Stockholm—Stettin med Anløb af Visby af Dampskibet Thjelvar, der ialt gjorde 27 Reiser. De hidførte Ladninger bestod især af Jern, Lax, Tyttebær og Filler, og de udførte af Stykgods og Mel.

Sundswall—Stettin med Anløb af mellemliggende Havne af Dampskibene Gøthe, Germania og St. Erik, der ialt gjorde 27 Reiser paa Stettin. De hidførte Ladninger var væsentlig Jern og Trævarer, og de udførte Stykgods, Sukker og Mel. I Mangel af tilstrækkelig Ladning til Stettin anløb disse Dampskibe ofte Lübeck for at losse.

Mellem Carlskrona Stettin gjorde Dampskibene Baltic, Carlshamn og Orvar Odd ialt 85 Reiser i Aaret med Granitsten. Herfra tog disse Dampskibe ofte Stykgods som Returlast til Carlskrona.

I det forløbne Aar paamønstredes paa norske Skibe 92 Mand og afmønstredes 133 Mand.

Maanedshyrerne paa Seilskibe har steget mod 1888, og betales der til Matroser Kr. 50—55 mod 40—46 i 1888, og til Letmatroser Kr. 32—40 mod 26—34.

To Rømninger anmeldtes, begge af Nordmænd, fra norske Skibe.

Det norske Dampskib „Kong Oscar“ paa 214 Tons kom i Brand udenfor Rügen og gik tabt.

Generalkonsulatet flyttes den 1ste April d. A. til Mittwochstrasse No. 18 umiddelbart ved Havnen og det tidligere Kontor. Det holdes aabent paa samme Tid som før, nemlig fra Kl. 9—12 og 3—6.

I 1889 besøgte Stettins Havn ialt af 2 617 Dampskibe paa 1 065 286 Tons og 1 580 Seilskibe paa 175 034 Tons mod 1888 af 2 215 Dampskibe paa 896 864 Tons og 1 428 Seilskibe paa 170 803 Tons. Af de ankomne var 2 569 tyske, 500 engelske, 431 svenske, 409 danske, 181 norske, 58 hollandske, 37 russiske, 8 franske, 1 spansk, 1 belgisk, 1 græsk og 1 amerikansk. Den store Forøgelse af hidkomne Skibe, 172 653 Tons = ca. 259 000 Tons Last kan antagelig i det Hele tilskrives den ved Isbryderen for Dampskibe muliggjorte Vintersøfart, der ikke afbrødes Vinteren 1888—89, samt den forøgede Import af Malm, Slag og andet Raamaterial.

Fragterne for Dampskibe holdt sig om Vaaren og Sommeren i det Hele paa samme Standpunkt. Om Høsten viste de paa Grund af den ringe Kornexport kun en delvis Forbedring.

For Dampskibe stillede Fragterne fra Stettin sig indtil April Maanedes Slutning saaledes:

London, Zink pr. Ton 6—5 sh. 6 d, Do. Sukker 10—8 sh., Hull, Zink

6 sh. 6 d, Do. Sukker 11—9 sh.; Do. Korn 2 sh. 3 d—1 sh. $7\frac{1}{2}$ d pr. Quarter, Leith, Sukker 10—8 sh. pr. Ton, Do. Korn 2 sh. 3 d—1 sh. $7\frac{1}{2}$ d pr. Quarter, Newcastle, Zink 7 sh. pr. Ton, Liverpool, Sukker 11 sh. pr. Ton, Greenock, Sukker 12 sh. 6 d—11 sh., Rotterdam, Sukker Mark 9— $8\frac{1}{2}$ pr. 1 000 Kilo, Do. Mel M. 9—10, Do. Hvede M. $6\frac{1}{2}$ pr. Do., Amsterdam, Sukker M. $10\frac{3}{4}$ — $8\frac{1}{2}$ pr. Do., Do. Mel M. 10— $8\frac{1}{2}$ pr. Do., Bordeaux, Sirup frcs. 36 pr. 2 000 Kil., Do. Mel 16—14 sh. pr. Ton, Brest, Do. 14 sh., Rouen Do. 12 sh. 6 d—12 sh. pr. Do., Antwerpen, Do. Mark 10—8 pr. 1 000 Kil., Østspanien, Sprit 30—27 sh. 6 d pr. Ton, New York, Træmasse 22—20 sh., Filler 26—22 sh., Farinasukker 17 sh. 6 d—16 sh., Zink 12 sh. 6 d pr. Ton.

Indtil Slutningen af August Maaned:

Sundswall, Mel Mark 5— $4\frac{1}{2}$ pr. 1 000 Kil., Do. Sukker i Fade Mark 10, Hernøsand, Mel M. $4\frac{1}{2}$ —5, Gefle, Do. M. 5, Hudiksvall, Do. M. 5 Christianiafjord, Do. M. 6 pr. 1 000 Kil., Riga, Kalksten M. $4\frac{1}{2}$ pr. Ton St. Petersburg, Glassand M. $4\frac{1}{2}$, London, Sukker 7 sh. 6 d—8 sh., Do. Zink 6—6 sh. 6 d, Hull, Sukker 8 sh., Do. Zink 6 sh., Leith, Sukker 7 sh. 6 d—8 sh., Do. Zink 7—8 sh., Leith, Korn 1 sh. 3 d pr. Quarter, Greenock, Sukker 10 sh. 6 d—10 sh. 9 d pr. Ton, Liverpool, Sukker, 10 sh. 6, d—11 sh., Kulhavn, Englands Østkyst Zink, 8 sh. pr. Ton, Pitprops 11 sh., 6 d—12 sh. 6 d pr. Load, Rotterdam, Mel, Sukker, M. $6\frac{1}{2}$ —7 pr. 1 000 Kil., do. Zink, 6 sh. pr. Ton, Amsterdam, Mel, Sukker, M. 8 pr. 1 000 Kil., Lorient, Mel, 10 sh. pr. Ton, Nordspanien, Sprit 25 sh. pr. Ton, Østspanien do. 30 sh., Lissabon, Chamottesten, 19 sh., Danzig, Königsberg, Cement, pfennig 45 pr. Tønde, Newyork, Zink, 9 sh. pr. Ton, do. Filler 21 sh. 6 d—17 sh. 6 d, Potetemesel 16 sh.—18 sh., Træmasse 20 sh.—17 sh. 6 d, Farinasukker 17 sh. pr. Ton.

Indtil Aarets Slutning:

Sundswall, Mel, M. 5—9 pr. 1 000 Kil., Hernøsand do., M. 5, Gefle do., M. 5—9, Hudiksvall, do., M. 5, Christianiafjord, M. 6 pr. 1 000 Kil., Riga, Kalksten, M. $4\frac{1}{2}$ —5 pr. Ton, St. Petersburg, Glassand M. $4\frac{1}{2}$, London, Sukker 8 sh. 6 d—10 sh., Zink 6—7 sh., Hull, Sukker 8—10 sh. do. Zink 7 sh.—7 sh. 6 d, Leith, Sukker, 8 sh. 6 d—10 sh., Greenock do. 11 sh. 6 d—12 sh. 6 d, Liverpool, do. 11—12 sh., Kulhavn, Englands Østkyst, Pitprops M. 13 pr. Load, Rotterdam, Mel M. $7\frac{1}{2}$ — $8\frac{1}{2}$ pr. 1 000 Kil., Amsterdam do. M. $8\frac{1}{2}$ —9 pr. do., Nordspanien, Sprit 25 sh.—27 sh. 6 d pr. Ton, Østspanien, do. 30 sh.—32 sh. 6 d, Lissabon, Chamotte, 19 sh., Newyork, Filler, Træmasse, 20 sh.—17 sh. 6 d, do. Dextrin, 18 sh. pr. Ton.

Med Königsberg, Danzig og Memel udviklede der sig i Aaret en livlig Træforretning med Afskibning saavel pr. Damp- som Seilskib.

Kornimporten fra de russiske Østersøhavne var meget liden og skaffede Skibene en kun lidet lønnende Sysselsættelse. Fra det sorte Hav hidkom flere store Dampskibe med Kornlaster, deriblandt et svensk.

De mange regulære Liniebaade, som underholdt Samfærdselen mellem Stettin og Havne i Skandinavien, samt danske, tyske og russiske Østersøhavne, havde for største Del tilstrækkelig Sysselsættelse. De regulære Dampskibe til Holland, Belgien, England og Skotland fandt under Vaaren og Sommeren fulde Laster til moderate Satser. Høstaffærerne medførte kun ringe Bedring paa Grund af den ugunstige Kornhøst.

Fragterne til Newyork var ved Sæsonens Begyndelse temmelig gunstige, men under den Mangel paa Ladning, som senere gjorde sig mere og mere

mærkbar, gik de uafbrudt ned. Det lykkedes kun undtageligvis at expedere de regulære Dampskibe med fuld Ladning.

For Kul, Slag og Rujern indtraadte i Høstmaanederne en betydelig Fragttigning, hvorved de lave Østersøfragter i nogen Grad udjævnedes.

For Seilskibe var Fragterne om Vaaren højere end i 1888 og beholdt de første Maaneder en stigende Tendents. Livligst stillede Forretningerne sig i Juni Maaned, da efter den lange Vinter og vedvarende høje Vandstand større Træladninger ankom. Senere blev Markedet flaut paa Grund af de af og til ugunstige Vandforhold i Floder og Kanaler, samt de fornyede Streiker blandt Fløderne, hvorved ny Tilførsel af Træ længe forhalede. I Oktober og November indtraadte fuldstændig Mangel paa Træladninger, hvorfor endel Seilskibe lagde op og andre seilede til Danzig, hvor de endnu fandt Sysselsættelse til gode Fragter.

Fragterne for Seilskibe stillede sig om Vaaren indtil Slutningen af April saaledes:

Helsingborg, Salt, pfennig 25 pr. 50 Kilo, Hernøsand, Sukker i Fade 50 pf. pr. do., Fredrikshamn, Sukker 60 pf. pr. do., St. Petersburg, Cement 75 pf. pr. Tønde, Svendborg, Egestammeender 30 pf. pr. Kbf., Aarhus, do. 35 pf. pr. do., London, Egestokke 13 sh. pr. load, Hartlepool, do. 10 sh.—11 sh. 6 d, Sunderland, do. 10 sh.—11 sh. 6 d, do. firhugget Furutømmer 8 sh., Grimsby, Egestokke 11 sh., Hull, do. 11 sh. 6 d, Leith, do. 10 sh. 6 d, do. firhugget Furutømmer 8 sh. 9 d, Grangemouth, do. 8 sh. 6 d, Dundee, do. 9 sh.—9 sh. 3 d, do. Furubjelker 8 sh. 9 d, Plymouth. firhugget Furu 10 sh. 6 d, Liverpool, do. 14 sh., Methil, do. 8 sh. 9 d, Goole, do. 11 sh., Whitehaven 13 sh., Dublin 14 sh., Belfast 12 sh., do. Bjelker 12 sh., Alt pr. Load. Bordeaux, Bjelker, Egebord, frcs. $29\frac{1}{2}$ —30 + 15 % pr. Last, Dünkirchen, Sirup, frcs. 21 pr. 2 000 Kilo, Rochefort, Furubjelker, Egetømmer, $28\frac{1}{2}$ —30 + 15 % pr. Last, Nantes, do. $29\frac{1}{2}$ + 15 %, Sable d'Olonne, do. 29 + 15 %, Caen, Egestammeender 31 + 15 %, Alt pr. Last. Ghent, Furubjelker 10 sh. 3 d, Ostende, do. 11 sh., Antwerpen, do. 11 sh. 6 d, do. firhugget Furu 12 sh., Løwen do. 15 sh., Lissabon, do. 15 sh. 6 d, Alt pr. Load.

Om Sommeren til August Maanedes Slutning: Gøteborg, Chamottesten pf. 40 pr. 50 Kil., Norrkøping, Glassand, 30 pf., Oliekager 30 pf., Hernøsand, Sukker 50 pf., Haparanda, do. 1 M., Gefle, Oliekager 35 pf., do. Salt i Sække 15 pf., Søderhamn, do. 15 pf., Skellefteå, Mel 30—35 pf., Oscarshamn, Glaubersalt 25 pf., Sundsvall, Salt, 15 pf., Kragerø, Mel 35 pf., Moss, do. 30 pf., Drammen, do. 35 pf., Helsingborg, Oliekager, 22 pf., Aalborg, do. $27\frac{1}{2}$ pf., Alt pr. 50 Kil, Helsingfors, Egestokke, 30 pf. pr. Kbf., London, do. 15 sh. pr. Load, do. Furu, firhugget 12 sh., Hull Furubjelker 10 sh. 6 d, Hartlepool, Egestokke 12 sh.—11 sh. 6 d, do. Furu, firhugget 8 sh. 6 d, Sunderland, Egestokke 12 sh.—11 sh. 6 d, Cardiff, do. 15 sh., do. Furubjelker 11 sh. 6 d, Dundee, do. 9 sh. 6 d, Tyne, firhugget Furu 9 sh. 6 d, Grangemouth, do. 10 sh., Cork, do. 14 sh., Bristol, Egestokke 18 sh., Southampton, Furubjelker, 12 sh. Inverness, firhugget Furu 11 sh. 3 d, Liverpool, do. 14 sh., Ghent, Furubjelker 10 sh., Egebjelker 15 sh., Alt pr. Load, Nantes, Furubjelker, Egebord, frcs. 30 + 15 % pr. Last, Bordeaux, Sirup, 27 sh. pr. 2 000 Kilo, Furubjelker, Egebord, 32—34 sh. + 15 % pr. Last, Rochefort, Furubjelker, Egebord 32—34 sh. + 15 % pr. do., Honfleur, Furubjelker, 27 sh. + 15 % pr. do., Lissabon do., 15 sh. 6 d pr. Load, Charleston, Kainit, 8 sh. pr. Ton, Philadelphia, Cement 10 sh. 6 d pr. Ton, do. tomme Fade 13 d pr. Stykke.

Fra og med September Maaned indtil Aarets Slutning: Stilleryd, Egestav pf. $22\frac{1}{2}$ —25 pr. 50 Kil., Carlshamn, do. pf. 20— $22\frac{1}{2}$ pr. do., Kalmar, Glassand, pf. 20 pr. do., Sundswall, Salt, pf. 20 pr. $1\frac{1}{4}$ Ctr., Oscarshamn, do. pf. 30 pr. 50 Kil., Stockholm, Oliekager, 40 pf., Norrköping do. 40 pf., Oxelösund, do. 40 pf., Helsingborg, Malmø, Rapskager 25 pf., do. Sukker 35 pf., Moss, Mel 35 pf., Aarhus, do. 35 pf., do. Stangjern, 50 pf., Kjøbenhavn, do. $22\frac{1}{2}$ —25 pf., Alt pr. 50 Kil., Kjøbenhavn, Cement 75—80 pf. pr. Td., Potetes M. $8\frac{1}{2}$ pr. Wispel, Uleåborg, Sukker 100 pf. pr. 50 Kil., Königsberg, Gibsten 15 pf. pr. do., London, Egestokke 15 sh. 3 d—17 sh. pr. Load, Hartlepool, do. 12—14 sh., Grimsby, do. 12 sh., Hull, do. 14 sh. 6 d, do. Furubjelker 11 sh., Cardiff, Egestokke 14 sh. 9 d—16 sh. 6 d, Liverpool, Furubjelker 14 sh., Perth, do. 11 sh. 9 d, Grangemouth, do. 8 sh.—8 sh. 6 d, Newport, Egestokke 14 sh. 9 d—16 6 d, Gijon, do. 23 sh., Gloucester, Furubjelker 14 sh. 6 d, Plymouth, do. 10 sh. Tyne, do. 11 sh., Østkysten, Firth of Forth, Pitprops 12—14 sh., Alt pr. Load, Bristol, Roelie 14 sh. pr. Ton, Zink 5 sh. pr. Ton, Bordeaux, Sirup frcs. 30 pr. 2000 Kilo, Egebord og Egestammeender frcs. 30 + 15 % pr. Last, Brüssel, Okkerjord 11 sh. 6 d—12 sh. pr. Ton, Ghent, Egestammeender 17 sh. pr. Load.

Fragterne til Stettin stillede sig i 1889 saaledes:

Newcastle, Sunderland, Burntisland, Kul 5—7 sh. pr. Ton for Dampskibe og Seilskibe.

For Dampskibe: Oxelösund, Malm 4 sh. 6 d pr. Ton, Köping, do. M. 7—8 pr. do., Bergen, Sild M. 1—50 pr. Td., St. Petersburg, Rug M. 10—15 pr. 2000 Kil., Reval, do. M. 8—12 pr. do., Riga, do. M. 10—14, Libau, do. M. 8—14, Alt pr. 2000 Kilo, Middlesbro, Jern og Slag 5 sh. 8 sh. 6 d pr. Ton, Huelva, Pomeron, Malm, 12 sh.—15 sh. 6 d, Marseille, Oliekager M. 14—16, Alt pr. Ton.

For Seilskibe: New York, Petroleum 2 sh. 8 d—7 sh. 9 d pr. Barrel, Savannah, Wilmington, Harpix 3 sh. 3 d—3 sh. 9 d pr. do.

Høsten 1889 var i For- og Bagpommern med Hensyn til Kvalitet meget gunstig. Med Hensyn til Kvantitet, har Rug, Byg, Havre og Ærter givet betydelig under en Middelshøst, men Hvede over Middelshøst.

Da Stettins Havn stedse tydeligere har vist sig utilstrækkelig for det store Antal Fartøier, som aarlig hidkommer, har Magistraten i Forening med Kjøbmandsforeningen nu fremsat Forslag om en betydelig Udvidelse af Havneomraadet, og Stettins Handel og Søfart vil antagelig undergaa en væsentlig Forbedring, naar dette Forslag kommer til Fuldbgyrdelse.

Kjøbmandsforeningen har ogsaa indgivet en Petition til Regjeringen om, at Dybden i Farvandet mellem Stettin og Swinemünde maa blive forøget til 7 Meter, for at større og mere dybgaaende Fartøier ikke skal paadrages saa store Udgifter, som Letning og Komplettering nu medfører.

Arbejderne paa Jernbanen mellem Bergen og Sassnitz paa Rügen er nu fremskredet saa langt, at Banen kan ventes aabnet for Trafik den 1 April 1891, paa hvilken Tid ogsaa Arbejderne med Sassnitz's Havn tør blive afsluttet.

F. L. P. Ivers.

Adelaide.

Aarsberetning dateret 21de Marts 1890.

Der ankom til Hovedstationen i 1889 med Ladning fra fremmede Lande 6 norske Skibe dr. 4 889 Tons. Bruttofragt £ 12 489.

Der afgik til fremmede Lande med Ladning 4 Skibe dr. 2 230 Tons, og i Ballast 6 dr. 5 109 Tons. Bruttofragt £ 1 584.

Af svenske Skibe ankom 7 dr. 4 552 Tons og afgik 8 dr. 5 901 Tons.

Konsulatafgift af norske Skibe £ 28. 14. 10, af svenske £ 23. 14. 10.

I Aarets Løb udlossede 7 Skibe paa 4 491 Tons Ladninger direkte fra de forenede Riger i sydaustraliske Havne, bestaaende udelukkende af skaa-ret Træløst (Bord, Planker eller Battens.) Efterspørgselen for Træløst var i Aarets første Del ringe, da der var store Forraad, men paa Grund af faa Tilførsler og voxende Efterspørgsel blev Oplagene saa formindsket, at der ved Aarets Slutning var lidet Træløst. Noteringerne var i Aarets Løb for Furuplanker fra $4\frac{1}{2}$ — $6\frac{1}{2}$ d og for Granplanker fra 4 til $4\frac{1}{2}$ d efter 9 $\times$ 3; for $1\frac{1}{8}$ Bord, 10—14 sh., $\frac{7}{8}$ do. 8—11 sh., $\frac{3}{4}$ do. 7 sh. 6 d—10 sh., $\frac{1}{2}$ do. 4 sh. 6 d—6 sh. 6 d, Weatherboards 4 sh. 6 d—6 sh. 6 d, Alt pr. 100 løbende Fod.

Man vil se, at medens Raterne for Planker er betydelig lavere end i 1888, er de høiere for Bord, men da Markedet sandsynligvis vil blive overfyldt af de sidste, vil Priserne antagelig gaa ned. Broken Hill Gruberne tager fremdeles en stor Del af vor Træløst, hvilket forhaabentlig vil virke til at lette Adelaides Marked.

En stor Del Bord ankommer fremdeles fra Skotland, efter at være forarbejdet fra Battens og baltiske Planker til Bord. Flere af de forenede Rigers Skibe gjør gode Forretninger i Træfarten. Store Partier Oregon kommer hid fra Puget Sound etc.

Indirekte Indførsel fra Sverige og Norge, via London, Antwerpen etc., hvorom ikke nøie Oplysninger kan faaes, er fra Tid til anden skeet af Øl, Mælk, Fyrstikker, Fisk etc.

Fragtfart fra South Australia. Udførselen af Hvede og Mel var i 1889 meget liden paa Grund af feilslaaet Høst i de fleste af Koloniens hvedeproducerende Distrikter. Efter statistiske Opgaver udførte vi kun 27 220 Tons Hvede og 52 755 Tons Mel, ialt ca. 80 000 Tons, hvoraf det Meste gik til de andre australiske Kolonier og Kap. Under disse Omstændigheder maatte de fleste af de forenede Rigers Skibe, der ankom i Aaret, gaa herfra i Ballast og søge Sysselsættelse andetsteds. Vor sidste Høst var meget tilfredstillende, næsten tre Gange saa stor. 1 913 000 Acres antages at anvendes til Dyrkning af Hvede, hvilket i Gjennemsnit gav ca. $9\frac{3}{4}$ bushels pr. Acre eller 18 655 000 B., hvilket efter Gjennemsnitsværdi $\frac{3}{4}$ pr. Bushel udviser en Værdi for Hvedehøsten denne Sæson af £ 3 109 166. Heraf antages 2 100 000 B. at behøves til Udsæd, og 2 Millioner til Føde, hvorefter der bliver til Export 14 555 000 eller ca. 390 000 Tons. Fradrages herfra 120 000 Tons for Udførsel til de andre australiske Kolonier, Kap etc., vil 270 000 Tons gaa til Europa, Rio de Janeiro etc., saa at Skibe, der kommer hid tidlig i 1890 let vil kunne faa Returfragt, i Stedet for som forrige Aar at afgaa i Ballast. Den gode Høst skyldes overflødig Regn i Aarets Løb, nemlig $30\frac{3}{4}$ Tommer mod $14\frac{1}{2}$ T. det foregaaende Aar. Hvis alt havde begunstiget Høsten ligesaameget som Veiret,

vilde Udbyttet have været overordentligt, men uheldigvis indtraf det, just som Kolonien ventede en Høst fra 12--14 Bushels pr. Acre, at rød Rust angreb Sæden og gjorde saa megen Skade, at hele 3 Bushels pr. Acre blev ødelagt, hvilket gav i rund Sum et Tab af 6 Millioner Bushels Hvede.

Koloniens Tilstand er i det Hele mere blomstrende end siden adskillige Aar, væsentlig paa Grund af den udmærkede Høst, som vi har havt, og Udsigterne til en ny god Høst næste Sæson, tildels sikret ved udmærket Regn i Begyndelsen af 1890. Andre Bedrifter, som Uldproduktion, Vinavl, Barkhøstning, Kobber- og Sølvværker, drives med Kraft, hvorfor det kommende Aar antages at ville blive i det Hele gunstigt.

Paa norske Skibe afmønstredes 5, rømte 6 og paamønstredes 12 Mand.

A. v. Treuer.
kst. Konsul.

Leith.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	93	24 302	4	1 995	97	26 297	-	-	11 251
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	536	101 989	83	20 800	619	22 789	-	-	38 536
„ Sverige til Hovedsta- tionen	15	3 941	-	-	15	3 941	-	-	3 039
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne	128	28 165	1	604	129	28 769	-	-	23 615
„ andre Lande til Ho- vedstationen	70	20 969	8	3 398	78	24 467	-	-	19 678
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	375	171 713	560	144 435	935	316 148	-	-	235 221
Ialt	1 217	351 079	656	171 232	1 873	522 411	342	141 877	351 340
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	42	15 107	5	2 194	47	17 301	-	-	5 058
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	650	149 198	112	26 824	762	176 022	-	-	62 872
„ Sverige fra Hovedsta- tionen	6	1 667	1	405	7	2 072	-	-	646
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	78	21 209	23	7 570	101	28 779	-	-	8 963
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	45	18 792	96	19 025	141	37 817	-	-	16 164
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	500	172 924	331	93 742	831	266 666	-	-	172 682
Ialt	1 321	378 897	568	149 760	1 889	528 657	346	144 321	256 385

Af svenske Skibe ankom 339 dr. 123 252 Tons.

For norsk Regning indkjøbtes 10 Skibe dr. 5 671 Tons.

Til Udlandet solgtes 2 norske Skibe dr. 421 Tons.

For at reparere eller for Ordre ankom 16 norske Skibe dr. 3 910 Tons.

Aarsberetning dateret den 28de Marts 1890.

Hovedopgaven med en Consulsrapport om et fremmed Lands Handel maa vel være den at henlede Opmærksomheden paa det i det fremmede Land som specielt kan tjene vore Lande til Mønster og Nytte.

Hvad Skotland angaar, saa er det nærmest og især den Skotske Jern-tilvirkning, som baade indirekte og direkte udøver saa stor en Indflydelse paa Skotlands Handel og Næringer, der kan tjene os til Forbillede.

For at vise, hvilke store Fremskridt Jerntilvirkningen har gjort her i Landet i en forholdsvis kort Tid kan anføres, at medens den aarlige Tilvirkning af Raajern i 1826 opgik til 29 000 Tons, udgjorde den i 1836 efterat Varmluftsmethoden til Malmens Smeltning var indført, 75 000 Tons og steg,

efterat Jernbanenettet var bleven udvidet til stor Lettelse for Transporten af Malm og Kul, i 1845 til 474 000 Tons. Nu beløber den aarlige Tilvirkning sig til omtrent 1 Million Tons. Forat tilfredsstille det store Behov af Rujern til Tilvirkning af Staal og Stangjern indføres desuden betydelige Quanta af Rujern fra England.

For at bevise Jernets Betydning for de Skotske Næringer, skal vi blot nævne Skotlands Skibsbyggeri, der i saa væsentlig Grad er baseret paa Landets Jern- og Staaltilvirkning. I forrige Aar opgik saaledes Værdien af de i Skotland byggede Skibe til 4 à 5 Millioner £.

Hos os raader almindelig den Tro at vi umulig kan optage Concurrencen med Stor-Britannien i Jern- og Staaltilvirkningen, fordi der Stenkul og Jernmalm ligger paa mange Steder lige ved Siden af hinanden, medens Stenkullene hos os bliver langt dyrere. Men til Gjengæld maa det dog erindres, at den Britiske Jernmalm tildels er af en ringere Qualitet, hvorfor man nødsages for Tilvirkningen af visse Sorter Staal, der nu mere og mere fortrænger Jernet, at indføre store Quanta af Malme fra fremmede Lande. Man turde derfor spørge, om det ikke skulde kunne lykkes os med Nutidens kulbesparende Masovne at tilvirke et ligesaa billigt Staal af vore egne gode Malme ved indførte Stenkul og Cokes, som Skotland, der vel selv besidder Kullene, men indfører Malmen.

I alle Fald er det vist, at skulde vi, hvorved hovedsagelig sigtes til Sverige, i Concurrencen med andre Lande blive istand til at indtage den fremragende Plads, som jern- og staalproducerende og industridrivende Nation paa Verdensmarkedet, hvortil vore udtømmelige Rigdomme paa Jern gjør os skikkede, saa udfordres hertil nødvendig Anvendelsen af billigere Methoder end den nuværende kostbare Trækulsmethode.

Indskrænket hertil kan Jern- og Staaltilvirkningen kun forblive yderst ringe, tilmed da gennem Videnskabens Fremskridt de chemiske Fordele, som Anvendelsen af Trækul medfører, er blevne meget reducerede, saa man nu kan tilvirke godt som billigt Jern og Staal ved Hjælp af Stenkul, hvorfor Efterspørgselen efter Trækulsjern ogsaa er i Aftagende.

Men selv om Trækulsjernet til enkelte Slags Brug turde komme til vedblivende at hævde sin Plads paa Verdensmarkedet, saa hindrer dette dog ikke at det Spørgsmaal snart for Alvor vil reises, hvorvidt vi ikke samtidigen kunde udvikle en Masseproduktion af Jern og Staal, der kunde concurrere med det billige Skotske og Engelske Jern paa Verdensmarkedet og tillige øve en tilsvarende Indflydelse paa vore øvrige Næringer til den, som den Skotske Jernproduktion og Jernindustri øver paa Skotlands Næringer.

Den gjængse Mening hos os, at der finder et Udelukkelsesforhold Sted mellem Tilvirkningen af Trækulsjern og en Masseproduktion af simplere Jern, er sikkerlig urigtig. De mest kompetente Mænd paa det chemisk-naturvidenskabelige Felt i Sverige holder for, at Sverige har alle Betingelser for den sidstnævnte Slags Production, dels gennem Anvendelsen af indførte Cokes og Stenkul, dels ved Brugen af Tørv, dels ved Brugen af Vandgas, tilvirket af Tørvkul, endelig ved Elektricitet, frembragt ved Vandkraft, til Malmens Smeltning. I de sidste Fald handles det altsaa om at udvikle en virkelig national Jern- og Staaltilvirkning, i Et og Alt uafhængig af Udlandet, baseret paa Landets egne naturlige Rigdomskilder, egen Malm som egen Smeltekraft. For at løse disse Opgaver fordes dog Austillelse af egne Forsøg. I capitalrige Lande vilde disse formodentlig blive udførte ved private Midler. Dette har sin Vanskelighed hos os.

Men fordi om de Private hjemme mangler Midler til at løse disse for Landet saa vigtige Opgaver, saa burde vel ikke derfor de store nationale Rigdomskilder, som vi har i vore Malmleier, vore Torvmyrer og vore Vandfald, henligge ubenyttede. Naar nemlig de mest kompetente Mænd er af den Mening at saadanne Forsøg vilde faa et gunstigt Udfald, saa maa det vel være en passende Opgave for Staten at træde hjælpende til og bevilge de nødvendige Midler. De Udgifter, som derved foraarsagedes, kunde desuden dækkes ved en Exporttold paa Raamalmen.

Hvis Forsøgene førte til det forventede Resultat, vilde vort hele Næringsliv faa en storartet Impuls. Tilvirkningen og Exporten af Jern og Staal vilde blive en langt anden Faktor i vor Handel og Næringer end nu, og fremfor alt vilde vi blive istand til at sysselsætte paa en fordelagtigere Maade end hidtil vor egen Befolkning og hemme Emigrationen, som for Tiden kan sammenlignes med en langsomt tærende Sygdom, hvorved vi mister vore dygtigste Kræfter ligesaa vore laveste Arbeidere og op til Mænd af John Eriksons Rang.

Ligeoverfor den tiltagende Mulighed af en praktisk Anvendelse af de ovennævnte nye Metoder kan man vel lidet bifalde den Udvei, som mange nu stemme for at man skal slaa ind paa, nemlig at overlade til Udlændinge vore Jernleier til Export af Raamalmen. Den Fordel, som heraf kommer til at høstes for Landet, indskrænker sig til Abeidsløn ved Malmens Brydning og Transport og er for lidet at regne i Forhold til det Udbytte, som kommer Udlandet tilgode, da det jo er Metallernes Forædling, som udgjør Hovedsagen i Jernets som i de andre Metalleres Tilvirkning. Medens saaledes Malmen til et Ton Jern ved Masovne i Gellivaradistriktet vil kunne leveres til ca. 12 sh. pr. Ton, vil samme Quantum Jern i Skotland, tilvirket f. Ex. til Staalskinner, koste ca. 10 Gange saa meget.

Det vilde være langt fordelagtigere og værdigere for vor Nation, om den skaffed sine Arbeidere en storartet Sysselsættelse paa Metallurgiens Felt, fremfor at de nuværende Forhold skulde vedblive, at nemlig Svenske Arbeidere tyer til Nabolandene „en masse“ og der mod lav Betaling udfører det manuelle Arbeide, som Landets egne Indvaanere ofte ikke vil paatage sig, saa de der synes at spille en lignende Rolle, som de Irske Arbeidere i Storbritannien.

Foruden den Hjælp, som Staten kunde yde vor Bjergværksdrift ved Bekostningen af de fornødne Forsøg til Udvikling af nye Metoder, kunde den vistnok ogsaa hjælpe ved Laan i den indenlandske Jerntilvirknings Interesse i Lighed med, hvad Staten gjør for Landbruget.

Værdien af Jern importeret til Skotland fra de forenede Riger opgik under 1889 til:

Fra Sverige: Jernmalm Tons 1 110, Værdi £ 1 138, Raajern T. 232, £ 1 074, Stangjern *) T. 1 565, £ 17 764, Staal T. 92, £ 969, Jern & Staalvare **) 22 834 Centner, £ 18 350.

Fra Norge: Jern & Staalvare 2 757 Centner, Værdi £ 2 832.

Værdien af Jern og Staal exporteret fra Skotland til de forenede Riger under 1889 opgik til:

Til Sverige: Rujern Tons 529, £ 1 363, Stangjern T. 12, £ 81, Vinkeljern T. 6, £ 43, Plader T. 21, £ 156, Jernrør T. 428, £ 6 969, forar-

*) Næsten udelukkende i Transit til Indien.

**) Hovedsagelig Hestekosøm.

beidet Jern T. 1 580, £ 8 597, Staalstænger T. 43, £ 305, Staalplader T. 16, £ 147.

Til Norge: Rujern Tons 1 661, £ 5 077, Stangjern T. 1 990, £ 12 911, Vinkeljern T. 597, £ 3 633, Plader T. 150, £ 991, Jernrør T. 207, £ 3 690, Søjern T. 205, £ 2 153, forarbejdet Jern T. 1 202, £ 8 261, Staalstænger T. 722, £ 4 844, Staalplader T. 1 589, £ 11 695.

Produktionen af Skotsk Rujern opgik i 1889 til 998 928 Tons. Aaret 1889 maa ansees at have været et for den Skotske Jernhandel, som for de fleste af Landets øvrige Næringer, ualmindelig godt Aar.

Skotland skylder fortrinsvis sine udmærkede Faar- og Kvægracer den Anseelse, som dets Landbrug nyder i Europa. Gang efter Gang har jeg i mine Aarsrapporter gjort opmærksom paa Vigtigheden af Forsøg med Indførselen af flere af de Skotske Racer, fornemlig de kjødproducerende Angus, Galloway- og West Highlandracen, der specielt paa Grund af sin Haardførhed maatte egne sig for vore Lande. Kun Ayrshireracen er kjendt hos os. Da mine Rapporter har ledet til lidet Resultat, henvendte jeg mig under mit Ophold sidste Gang i Stockholm til Direktøren for Landbrugsstyrelsen med Henstilling om, at en af dens Reisestipendiater maatte faa i Opdrag at studere de skotske Kvægracer herover. For Norges Vedkommende vil sandsynligvis den i Newcastle bosatte Landbrugsstipendiat sætte sig ind i Sagen.

Som Følge af vore Kreaturracers Underlegenhed og Skotternes Fordringer til en god Vare er den Andel, vi tager i den betydelige Import af Kvæg til Fedning, som her foregaar, meget ringe. Fra Sverige var der iaar ingen Export og fra Norge indskrænket den sig til 222 Mælkekjør af de smaa Vestlandsracer.

Med Hensyn til Importen af Faar fra Norge stiller Forholdene sig noget gunstigere, idet der i Løbet af de sidste Aar har begyndt en Export heraf fra Norges Vestland til Skotland. Dette var en Følge af, at jeg for nogle Aar siden formaaede den Skotske Kjøbmand Slimon, der i længere Tid har drevet en betydelig Import af Faar og Heste fra Island, til at reise til Norge for der personlig at undersøge Forholdene.

I 1887 indførtes af Faar 1 600, af Heste 100, i 1888 indførtes af Faar 6 000, af Heste 80, i 1889 indførtes af Faar 15 306, af Heste 256. Hr. Slimons Exempel fremkaldte ogsaa en større Export til England fra det Norske Vestland.

Hadde vore Faareracer været gode, saa var der vel al Grund til at tro, at nu, da Efterspørgselen af Faar er større end tidligere i Stor-Britannien, hvor Faareholdet er aftaget, vilde vi her have vundet et fast Fodfæste, hvorimod nu som Følge af vore middelmådige Racer selv Opretholdelsen af den nuværende Export er Tvivl underkastet. De her indkjøbte Faar kjøbes nemlig af fedes af Farmerne, hvorpaa de sælges til Slagt. Det fortjener at anføres, at bedre Skotske Dyr opnaar en Pris ikke langt fra den dobbelte af, hvad de Norske sælges til. Medens saaledes Norske Vædre solgtes til 16—24 sh., opnaaede Skotske Cheviot Gjeldvædre samtiden 36—44 sh.

For det fattige Vestland, der fremfor de andre Landsdele særlig egner sig til Faareavl, bliver det et Spørgsmaal af allerstørste Betydning at op- hjælpe sine Faareracer, og som bekjendt maa dette ske ved Blanding med Skotske Racer fornemmelig Cheviotracen. For at fremkalde en Export af Faar blandt andet var det ogsaa, at Staten gik til de betydelige Udgifter ved Subvention af Englandsruten.

Men en Forædling af vor Race er under de bestaaende Forhold en Umulighed paa Grund af gjældende Forbud mod Indførselen af Faar fra Skotland, et Forbud, som jeg efter bedste Evne har forsøgt i det mindste i dets nuværende Form at faa ophævet eller forandret derhen, at Indførselen tillades til visse bestemte Havne, hvor Dyrene skulde undersøges af Veterinærer, inden de tillodes Adgang. Som bekjendt blev det nu gjældende Forbud i sin Tid udstedt i Anledning af den i Storbritannien udbredte Mule- og Klovsyge. Da vedkommende Authoriteter hjemme var af den Tro, at Smittestoffets Livskraft var meget stor, og at Sygdommen kunde optræde paany endog Aar efter det sidste paaviselige Tilfælde, saa fandt man at burde opretholde Forbudet nogle Aar efterat Sygdommen var forsvunden i Skotland. Ligeoverfor denne Opfatning fandt jeg at burde indrapportere, at de herværende Authoriteter efter anstillede Forsøg er komne til det Resultat, at Smittestoffets Livskraft er meget kort og under almindelige Forhold høist varer nogle Uger. Gjennem de alvorlige Forholdsregler, som her tages mod Indførsel af Dyr fra smittede Steder, er Udsigten til fornyet Optræden af denne Sygdom bleven betydelig formindsket i Storbritannien. Naar dog Forbudet hos os fremdeles opretholdes, saa er det vel ikke længere paa Grund af Mule- og Klovsyge, men af Frygt for en anden Sygdom, nemlig Footrot, hvoraf nogle af de fra Skotland for den norske Stats Regning indkjøbte Faar viste sig at være befængte. Denne Sygdom skal efter paalidelige Folks Udsagn ogsaa fra tidligere Tid ikke være ukjendt i Norge, men man synes der endnu ikke at være paa det rene med dens Natur. Af de Oplysninger, som jeg har indhentet, dels hos de mest fremragende Veterinærer hersteds, dels hos Eiere af Faarehjorder samt større Kjøbmænd, der aarlig har en Omsætning af 100 000 Faar, fremgaar det, at „Footrot“ her er vel kjendt, og at den i det Hele ansees for en temmelig uskyldig Sygdom, der er en Følge af de høist forskjellige Naturforhold, hvorunder et og samme Dyr kommer til at leve. Den indtræder som oftest i sumpigt Terræn, kureres let, og er aldrig dødelig. Spørgsmaalet om, hvorvidt den er smitsom, er høist tvivlsomt. Staten, der her optræder med saa stor Energi ligeoverfor andre Dyresygdomme, tager ingen Forholdsregler imod den, hvor den viser sig.

Umuligt forekommer det mig, at en Sygdom, der optræder saa ofte, som Footrot, i et Land som Skotland, hvor Faareavlen er saa betydelig, skulde være af en alvorlig Natur og foraarsage Landmanden store Tab, uden at dette skulde komme til almindelig Kundskab. Hellere var der vel Grund til at tro, at Sygdommens Fare, om den virkelig var ondartet, skulde overdrives.

Jeg tror at burde tilføje, at jeg angaaende dette Spørgsmaal i disse Dage havde en Samtale med Hr. Menzies, Sekretæren ved det skotske „Highland Agricultural Society“, der selv har drevet Faareavl paa sine Eiendomme og flere Gange har haft Tilfælde af „Footrot“ i sine Hjorde. Han erklærede Sygdommen for uskyldig og sammenfattede sin Opfatning af den i de Udtryk: „we think nothing of it“ (vi agter den ikke for noget).

Da det forat man skal faa dette skadelige Forbud ophævet, er nødvendigt, at man hos os faar en klar Forstaaelse af Sygdommens Væsen og Virkninger, og at man lærer de simple Maader at kjende, hvorpaa den helbredes, saa tillod jeg mig i sin Tid at foreslaa, at en kyndig Veterinær skulde sendes herover.

Forbudet, der altsaa før var rettet mod Mule- og Klovsyge, er nu som paavist, udvidet til „Footrot“ og har derigjennem faaet en langt større og

vidtrækkende Betydning, idet den derigjennem truer med at blive af permanent Natur, da nemlig „Footrot“ i Lighed med andre mere uskyldige Sygdomme vil forekomme, saalænge de Eiendommeligheder ved Naturforholdene, hvorpaa den beror, ikke er eller lader sig forandre.

Denne Forlængelse paa ubestemt Tid og Udvidelse af Forbudet fra at gjælde en epidemisk og ondartet Sygdom til at gjælde en Sygdom af ganske anden Natur tør siges at være mere uheldig for vort Landbrug end et officielt erklæret nyt og permanent Forbud, da et saadant maaske vilde havt til Følge, at flere af vore større Landbrugere paa Vestlandet vilde kaste sig paa Avling af Forædlingsdyr, hvilke vi i saa høi Grad tiltrænger, og som det af Staten paatænkte Schäferi ikke paa langt nær vil kunne forskaffe i tilstrækkeligt Antal. Men herpaa vil ingen Landmand indlade sig saalænge han ikke er sikker for en uventet Ophævelse af Forbudet, hvorved Indførselen af skotske Forædlingsdyr atter bliver fri eller tilladt under antagelige Betingelser, og altsaa Indførselen af Stamdyr i større Skala fra Skotland selv vilde blive den naturlige Maade, hvorpaa vi i et nogenlunde kort Tidsrum kunde levere en respektabel Race.

For os er det en Sag af ligestor national Vigtighed at sikre vort Land mod Kvægsygdomme, som at indføre fremmede Racer til Forædling af vore egne. Den nuværende Lovgivning paa dette Omraade har ikke tilstrækkelig formaaet at mægle mellem disse Interesser, idet den ikke, som f. Ex. den svenske, indeholder særegne Bestemmelser for de Tilfælde i hvilke Forbud og dem i hvilke Karantæne bør anvendes. Hos os har vi derfor faktisk blot en Forholdsregel nemlig Indførselsforbud. Intet kan derfor gøres hos os, før Loven undergives en betydelig Revision, og der hos os bliver oprettet tidsmæssige Quarantæneanstalter ikke blot for Faar, men ogsaa for andre Husdyr, og der for de forskjellige Sygdomme fastsættes et bestemt Antal Dage, hvorunder Quarantænen skal vare forat den ikke skal blive vilkaarlig. En saadan Revision af Loven bliver saameget mere nødvendig, som det Omraade, Loven har at behandle, med hver Dag vil komme til at voxe i Betydning og Rækkevidde.

Nødvendigheden byder derhos, at de forenede Riger, der adskilles ved en langstrakt Grændse, som hverken bør eller kan afspærres, og over hvilken Transport af Kreaturer finder Sted hele Aaret rundt, hvorhos paa visse Tider af Aaret svenske Kreaturer stadig græsse paa norsk Mark og omvendt, har et nogenlunde ens System med Hensyn til Indførsel af Dyr fra fremmede Lande, og at den Tid maa ophøre, da f. Ex. vi i Norge opretholder et fuldstændigt Afspærringssystem imod Indførselen fra Lande, hvorfra Indførselen til Sverige er tilladt.

Importen af svenske Landbrugsprodukter til Skotland er aldeles ubestemmelig, da den største Del af det her indførte svenske Smør og Æg indføres som dansk Vare via Kjøbenhavn og noget overland via Newcastle. Af norsk Smør antages Intet at komme hid. Jeg maa her, som i tidligere Rapporter, fremhæve Vigtigheden af, at man paa det norske Vestland kaster sig paa Export af Æg til Skotland, hvorhen Importen deraf er betydelig. Forsendelsen kunde ske baade hurtig og billig, og man kunde saaledes konkurrere med Rusland, hvorfra der skibes store Kvanta hid, men som om Vinteren er afskaaret fra Trafiken.

Import af Kornvarer fra de forenede Riger til Skotland i 1889.

Havre, fra Sverige 13 520 Cnt., Værdi £ 4 554, Bønner, fra Do. 13 129 Cnt., £ 4 296.

Havre, fra Norge 20 Cnt., Værdi £ 6.

Af Interesse tror jeg, det turde være at angive, hvad Indførselen søvarts til skotske Havne opgik til af Smør, Ost, Kreaturer og Faar m. m. fra Udlandet.

Smør, Cnt. 140 055, Margarin, Cnt. 126 201, Ost (hovedsagelig fra Amerika) Cnt. 214 483, Æg (Antal) 470 058 (store Hundreder) Heste, Stk. 1 645, Kreaturer: Oxe, (hovedsagelig fra Amerika) Stk. 71 198, Kjør, Stk. 3 148, Kalve, Stk. 881, Faar, Stk. 53 989.

Træløst. Heraf ankom til Skotland i 1889:

Hugget Virke fra Sverige 71 544 Loads, Værdi £ 92 770, saget Virke fra Do. 155 438 Loads, £ 333 973, Stav fra Do. 1 866 Loads, £ 3 545, forarbejdede Trævarer £ 1 256.

Hugget Virke fra Norge 86 047 Loads, £ 97 344, saget Virke fra Do. 48 264 Loads, £ 93 329, Stav fra Do. 4 836 Loads, £ 12 420, forarbejdede Trævarer £ 90.

Hvad vor Export af Trævarer angaar, saa maa jeg her, som i tidligere Rapporter, fæste Opmærksomheden paa Misligheden af, at denne, især for Norges Vedkommende, for en stor Del bestaar af Pitprops.

Som bekendt foregaar Hugsten af Pitprops i et fuldstændigt Misforhold til vore Skoves Væxtevene. Hertil kommer den lave Pris, hvortil Varen leveres, hvorfor der ofte ikke levnes Skoveieren mere end en tarvelig Erstatning for Arbejdet ved Hugsten og Kjørselen fra Skoven til Udskibningsstedet, men lidet eller intet for selve Træet. Vor Opgave synes derfor at være den, at værne om vore Skove og lægge Hindringer iveien for deres Ødelæggelse ved overdreven Hugst, være sig ved Forbud eller ved at Skovene gennem en passende Skovlov underkastes forstmæssigt Tilsyn. Følgen heraf vilde være, at Priserne paa Pitpropsen steg, og at vi for et mindre Kvantum maaske fik den samme Betaling, som for det større. Selv om vi skulde afstaa en Del af Markedet til vore Konkurrenter, Russer, Finner og Tydske, som sender betydelige Kvanta hid, især naar Fragterne er lave, saa vilde Tabet herved være ringe i Forhold til den Skade, som resulterede af vore Skoves Ruin.

Jeg tror at burde fæste Opmærksomheden paa, at herværende Modtagere af Pitpropsen er misfornøjede med, at den norske Vare ikke saaledes, som den svenske, er forsynet med Mærke, der angiver dens Dimensioner, hvilket giver Anledning til Vanskeligheder ved Udlosningen fra Modtagernes Side. Dette kunde dog afværges derved, at man, ligesom Svenskerne, forsynede hver eller hveranden Dimension med et Farvemærke.

Det bør bemærkes, at man her i den senere Tid har begyndt at anvende Ender af Granbattens og Granplanker, som før blev brugte til Ved, til Forfærdigelse af Kasser.

Da den Splitved, som ankommer hid i Form af Bordstumper, ved Ankomsten hid ophugges til mindre Dimensioner og sælges i Bundter, opstaar let det Spørgsmaal, om ei denne Ophugning kunde ske hjemme.

I Løbet af Aaret 1889 indsendte jeg en af Vicekonsulen i Aberdeen paa min Opfordring affattet Rapport angaaende den derværende Granithandel og Udsigten for Sverige og Norge til med Fordel at kunne forsyne de talrige Granitlibrier i Aberdeen med Raastof. Den indsendte Rapport ledede til, at nogle Eiendomme af svenske og norske Granitbrud personlig gjorde sig bekendt med Forholdene i Aberdeen, hvilket fremkaldte Forretninger, saa at der i 1889 ialt blev exporteret ca. 2 400 Tons Granit fra Sverige. Den foregik ved 18 danske og 1 norsk Fartøj, intet svensk. Af norsk Granit opgik Importen til 90 Tons. Prisen paa den afskibede

Vare opgives til ca. 3 à 3 sh. 6 d pr. Kbf. f. o. b. Det er især den graa Granit, som anvendes til Monumenter, hvorefter der her er stor Efterspørgsel. Spørgsmaalet om at finde Afsætning for vor Granit og andre Stensorter i raa eller forædlet Tilstand samt i større Grad end hidtil at finde Anvendelse for dem inden vore egne Lande som Bygningsmateriale er for os en Sag af Vigtighed og kan kun løses derved, at der udsendes Specialister paa dette Omraade, forat indhente Oplysninger, men fremfor alt ved at vore egne Kjøbmænd, som handler med Granit og andre Stenarter, selv gjør sig bekendt med Forholdene i Udlandet. Et første Skridt er gjort for Sveriges Vedkommende ved Geologen Lundbohms Udsendelse til Skotland og andre Steder, og det burde ei blive med en enkelt Reise, hverken for Sveriges eller Norges Vedkommende.

I flere af mine Rapporter har jeg tilladt mig at fæste Opmærksomheden paa den betydelige Rolle, som Tilvirkningen af mineralske Olier af den bituminøse Skifer „Slates“, der findes i store Quanta i den Skotske Kulformation, spiller i den Skotske Industri. Den Skotske Olietilvirkning har i enkelte Aar opgaaet til 60 Millioner Gallons. Ved Fabricationen vindes de værdifulde Biprodukter Ammoniak, hvoraf atter svovlsur Ammoniak tilvirkss, et høist vigtigt Gjødningsstof, og Parafin, hvorpaa igjen en storartet Parafinlysindustri er baseret. Det indsees, af hvilken stor Betydning det vilde være, om vi i vore egne Lande kunde skaffe os et billigt Lysmateriale og derved kunde indskrænke eller om muligt undgaa Importen af Lysolie fra Udlandet. Da Sverige har større Rigdom paa bituminøse Skifere, tillader jeg mig derfor at tro, at det maatte være en Sag af Vigtighed, ja ligefrem national Interesse, at de Svenske bituminøse Skiferes Egenskaber i Industriens Tjeneste blev undergivne en nøiere Undersøgelse end hidtil, selv om det skulde komme til at ske paa offentlig Bekostning.

Importen til Skotland af Papir og Papirmasse i 1889 var:

Fra Sverige: Tryk- og Skrivpapir og forskellige Sorter Papir Cwt. 20 843, £ 17 873, Pap Cwt. 80, £ 42, Træmasse Tons 2 755, £ 17 409.

Fra Norge: Tryk- og Skrivpapir og forskellige Sorter Papir Cwt. 8 295, £ 6 566, Pap Cwt. 1 553, £ 1 049, Træmasse Tons 17 649, £ 65 673.

Importen fra Norge af Is til Skotland opgik i 1889 til 20 629 Tons.

Totalexporten af Kul fra Skotland opgik i 1889 til 3 859 251 Tons.

Til Sverige Kul Tons 283 791, £ 119 794, Cokes Tons 209, £ 62.

Til Norge Kul Tons 275 606, £ 108 427, Cokes Tons 216, £ 156.

Fra Norge indførtes 21 000 Fade Hval-, Bottlenose- og Sælolie, 2 893 Tønder Sild, 1 600 Kasser Kippers, 625 Tons Klipfisk.

Desuden indførtes fra Norge til Skotland Margarin, condenseret Mælk, Øl, Bark, Ben, Glasvarer, Svovlkis, Kobbermalm, Tændstikker m. m., og fra Skotland til Norge Maskiner, mineralsk Olie, Sukker, Sirup, Whisky, Chemikalier, Seilduge, Bomuld, Uld, Jute, Lin og Bomuldsvarer.

Udbyttet af de Skotske Fiskerier opgik i 1889 til: Det Skotske Hav- og Kystfiske £ 1 493 578, Laxefisket £ 222 650, Hval- og Sælfangst £ 89 483.

Skibsbyggeriet i 1889: Paa Clyden byggedes 335 261 Tons. Heraf Dampskibe 253 374. I Dundee 17 868 Tons, i Leith 17 776 Tons, i Aberdeen 9 380 Tons, i Granton og Alloa 14 047 Tons, i Kirkaldy 1 005 Tons, tilsammen byggedes 395 337 Tons.

Af de i Skotland udførte offentlige Arbejder fortjener fortrinsvis at nævnes Broen over „Firth of Forth“. Den vil formodentlig i sin Tid komme til at udøve en betydelig Indflydelse paa Postforbindelsen mellem

det norske Vestland og Skotland. Reisen fra Peterhead og Aberdeen til London bliver nu kun 12—13 Timer, og da Reisen over til Bergen fra de førstnævnte Steder med et hurtiggaaende Dampskib kan gjøres i ca. 20 Timer, vil Reisen fra Bergen til London kunne tilbagelægges paa 32—33 Timer.

Arbeidet ved den store nationale Nødhavn i Peterhead fortsættes.

Det fortjener at anføres, at Spørgsmaalet om Anlæg af en større Skibskanal mellem Clyden og Firth of Forth Aar efter Aar bliver mere levende.

Der ankom til Distriktet i Aaret 1888 1 723 norske Fartøier dr. 458 594 Tons, Bruttofragt Kr. 4 362 542, mod i 1889 1 873 norske Fartøier dr. 522 411 Tons, Bruttofragt Kr. 6 324 120.

Den norske Skibsfart var 1889 fordelt saaledes paa Distriktets Havne:

Leith 190 dr. 54 705 Tons, Aberdeen 42 dr. 14 662 T., Alloa 157 dr. 27 817 T., Arbroath 6 dr. 1 143 T., Ardrossan 12 dr. 3 182 T., Ayr 44 dr. 15 501 T., Boness 282 dr. 58 260 T., Burntisland 100 dr. 28 039 T., Charleston 129 dr. 17 136 T., Dunbar 2 dr. 185 T., Dysart 76 dr. 7 641 T., Fraserburgh 22 dr. 4 970, Glasgow 69 dr. 31 719 T., Grangemouth 251 dr. 89 270 T., Granton 47 dr. 12 308 T., Greenock 66 dr. 63 214 T., Inverness 13 dr. 3 919 T., Kirkwall 2 dr. 182 T., Lerwick 15 dr. 2 747 T., Leven-Methil 123 dr. 28 112 T., Macduff 5 dr. 424 T., Montrose 44 dr. 14 772 T., Peterhead 22 dr. 4 075 T., Port-Glasgow 5 dr. 3 258 T., St. Davids 54 dr. 7 100 T., Stornoway 9 dr. 1 944 T., Troon 16 dr. 8 070 T., Wick 27 dr. 3 324 T., tilsammen 1 873 dr. 522 411 T.

I Skotske Farvande forliste i Løbet af 1889 2 svenske og 8 norske Fartøier.

Ved Hovedstationen paamønstredes 12 Mand paa norske Fartøier. Fra norske Fartøier rømte 11 Mand.

Gjennem Consulatet hjemsendtes for svenske Sømænd £ 67 5 sh. for norske £ 191 12 sh. I frivillige Bidrag til den Skandinaviske Søndskirke i Leith indkom £ 16 2 sh. 8 d, og som Bidrag til den svenske Kirke i London blev der oppebaaret af de til Distriktet ankomne svenske Fartøier £ 37 14 sh. 3 d. De af Consulatet bestridte Udgifter for forliste, syge og nødlidende svenske og norske Undersaatter beløb sig for svenske til £ 47 2 sh. 9 d og for norske til £ 209 16 sh. 5 d.

I Consulatavgift erlagdes af svenske Fartøier £ 356 15 sh. og af norske £ 1 754 2 sh. 3 d. Heraftilfalder der Consulskassen £ 1 176 19 sh. $\frac{1}{2}$ d.

Fragter i 1889. Trælastfragter til Firth of Forth. Fra Gefle, Søderhamn og Hernösand 35 à 37 sh. pr. Standard, fra Trondhjem 25 sh. pr. Std., fra Christianiafjorden 18 à 21 sh. pr. Std., fra Helsingfors 35 à 38 sh. pr. Std., fra Quebec til Glasgow 28 à 30 sh. pr. Load.

Jutefragter til Dundee. Fra Calcutta og Chittagan, Seilskibe 27 sh. 6 d à 35 sh. pr. Ton, Dampskibe 37 sh. 6 d à 45 sh. pr. Ton,

Kulfragter fra Firth of Forth. Til Stockholm £ 5 10 sh.—£ 6 pr. Keel, til Gøteborg £ 5 10 sh.—£ 5 15 sh. pr. Keel, til Trondhjem £ 6 10 sh.—£ 7 pr. Keel, til Christianiafjorden £ 5 15 sh.—£ 6 5 sh. pr. Keel, til Riga £ 5—£ 5 10 sh. pr. Keel, til Kjøbenhavn £ 6 15 sh.—£ 7 5 sh. pr. Keel.

Sildefragter fra Skotland. Til Havne ved Østersøen 1 sh. 10 d—2 sh. 3 d pr. Tønde

Espartofragter fra Nordafrikanske Havne. Til Skotland 15—20 sh. pr. Ton.

Jernmalmfragter fra Bilbao. Til Boness 8—10 sh. pr. Ton.

Isfragter fra Christianiafjorden. Til Glasgow 10—12 sh. pr. Ton.

Prisnotering i 1889. Trævarer.

Lang svensk Pitprops paa	3" (15'—16' Middellængde)	4" (9'—10')	5" (9'—10')				
Laveste Pris	4 sh. 6 d	5 sh. 3 d	7 sh.				
Høieste Pris	5 sh. 6 d	6 sh. 3 d	8 sh. 6 d				
Lang norsk Pitprops paa	3" (11'—12' Middellængde)	4" (9'—10')	5" (9'—10')				
Laveste Pris	4 sh.	5 sh.	6 sh.				
Høieste Pris	5 sh.	6 sh. 3 d	8 sh.				
Kortblandet Pitprops							
2½" (2½—6 Fod)	3"	3½"	4½"	5"	5½"	6"	
Laveste Pris 2 sh.	3 sh. 3 d	3 sh. 9 d	4 sh. 6 d	5 sh.	5 sh. 3 d	6 sh.	7 sh.
Høieste Pris 2 sh. 6 d	4 sh.	4 sh. 9 d	5 sh. 6 d	6 sh.	7 sh.	8 sh.	9 sh.

Alt pr. 100 løbende Fod c. i. f. leveret i Havne i Leithfjorden.

For sorterede Ladninger erholdes fra 3—6 d mere pr. 100 Fod.

Svenske Granbattens fra £ 5 5 sh.—£ 5 15 sh. pr. Std. f. o. b., norske do. £ 6 10 sh.—£ 7 2 sh. 6 d pr. Std. cif., svenske Granplanker £ 6—£ 6—10 sh. pr. Std. f. o. b., svenske Furuplanker £ 7 10 sh.—£ 7 15 sh. pr. Std. f. o. b., svenske Furubattens £ 6 2 sh. 6 d—£ 6 10 sh. pr. Std. f. o. b., Birkestav 55—75 sh. cif., (pr. 1 000 overfladisk Fod) Planke- og Battensved £ 3 15 sh.—£ 4 5 sh. cif., (pr. Cubikfavn) Bordved do. £ 3 5 sh.—£ 3 15 sh., Hunved do. £ 1 13 sh.—£ 2 7 sh. 6 d.

Første Sort svensk Smør 94 sh.—140 sh. pr. engelsk Centner.

Træmasse tør, mekanisk af Asp 131—150 sh. pr. Ton, tør, mekanisk af Gran 81—111 sh. pr. Ton, med 50 % Vand af Gran 40—54 sh., kemisk ubleget (Sodaproces) 190—230 sh. pr. Ton, kemisk bleget (Sodaproces) 201—280 sh. pr. Ton, kemisk ubleget (Sulphit) 200—250 sh. pr. Ton, kemisk bleget (Sulphit), 181—280 sh.

Skotske Kul. Huskul (1ste Qualitet) 8 sh. 6 d—9 sh. pr. Ton f. o. b., do. (2den Qualitet) 7 sh. 6 d—8 sh., Splint 8 sh. 6 d—9 sh., Main Coal 7 sh. 6 d—8 sh., Slomannen Coal 8 sh. 6 d—9 sh., Fifeshire Coal 7 sh. 6 d—8 sh., Cowdenbeath 8—8 sh. 6 d, Hammilton Ell 8 sh. 6 d—9 sh., Longrig 8 sh. 6 d—9 sh.

Skotsk Rujern 41—64 sh. pr. Ton, Is 12 sh. 9 d—18 sh. pr. Ton, Torvstrø, tysk og hollandsk Vare: 25—30 sh. Ton, Thomas-phosphat 33 sh. f. o. b. i Glasgow, Bottlenoseolie £ 22—£ 29 pr. Tønde, Hvalolie No. 1 £ 18 10 sh.—£ 24 pr. Tønde, No. 2 £ 16 16 sh.—£ 22 pr. Td., No. 3 £ 15—£ 18 pr. Td., No. 4 £ 11—£ 13 pr. Td., Sæloolie £ 19—£ 21 10 sh. pr. Td.

Sild 14—17 sh. pr. Td., norsk Klipfisk Gjennemsnitspris £ 15 10 sh. pr. Ton.

C. Bødker.

Antwerpen.

Skibsfarten i 1889.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Andre.		Tilsammen.		Bruttofragt i Frcs.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	190	79 668	-	-	-	-	190	79 668	1 147 828
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	75	18 818	-	-	-	-	75	18 818	290 229
„ Sverige til Hovedsta- tionen	12	4 717	-	-	-	-	12	4 717	120 028
„ Sverige til Vicekon- sulsstationerne	19	5 166	-	-	-	-	19	5 166	133 478
„ andre Lande til Ho- vedstationen	70	45 016	9	2 287	-	-	79	47 303	1 929 542
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne	25	10 066	1	132	-	-	26	10 198	351 555
For norsk Regning er- hvervede	-	-	-	-	4	3 919	4	3 919	-
Overliggende fra Aaret 1888	-	-	-	-	17	8 169	17	8 169	-
Ialt	391	163 451	10	2 419	21	12 088	422	177 958	3 972 660
401 dr. 165 870 T., hvoraf Damps. 151 dr. 73 098 T.									
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedsta- tionen	57	23 686	71	27 446	-	-	128	51 132	281 622
„ Norge fra Vicekon- sulsstationerne	1	203	65	18 383	-	-	66	18 586	1 850
„ Sverige fra Hovedsta- tionen	1	292	19	7 689	-	-	20	7 981	2 500
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	1	265	19	5 674	-	-	20	5 939	2 800
„ andre Lande fra Ho- vedstationen	52	25 332	89	52 561	-	-	141	77 893	698 682
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne	12	2 491	26	8 612	-	-	38	11 103	21 775
Overliggende til Aaret 1890	-	-	-	-	7	4 444	7	4 444	-
For norsk Regning solgte Fartøier	-	-	-	-	2	880	2	880	-
Ialt	124	52 269	289	120 365	9	5 324	422	177 958	1 009 229
413 dr. 172 634 T., hvoraf Dampsk. 149 dr. 71 377 T.									

Ingen norske Fartøier anløb Distriktet for Reparation eller Ordre.

Af norske Skibe betales i Konsulatafgift tilsammen frcs. 12 200.95 (Kr. 8 784.68.

Af svenske Skibe ankom 159 dr. 73 153 Tons med Ladning og 3 dr. 960 Tons i Ballast. Bruttofragtfrcs. 1 237 064. Heraf var Dampskibe 116 dr. 61 545 Tons.

Der afgik 130 dr. 57 023 Tons med Ladning og 39 dr. 20 583 Tons i Ballast, Bruttofragten frcs. 682 085. Heraf var Dampskibe 118 dr. 63 198 Tons. I Konsulatafgift af svenske Skibe betaltes frcs. 5 385.15 (Kr. 3 877.30).

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

En Oversigt over de forenede Rigers Skibsfart paa Distriktet i 1888 og 1889 udviser, at der i 1889 i Sammenligning med 1888 har gjort sig en Tilbagegang gjældende i Fartøiernes Antal, men at Tonnagen udviser nogen Tilvæxt. Denne Tilvæxt falder dog udelukkende paa norske Fartøier; den svenske Skibsfart paa Distriktet har saavel hvad Fartøiernes Antal som hvad deres Tonnage angaar i det forløbne Aar gaaet 8 % tilbage mod 1888, der paa sin Side viser et Underskud mod 1887. Medens derimod i 1888 dette Underskud blot gjorde sig gjældende for Dampskibes Vedkommende, fremtræder det i 1889 saavel for Seil- som Dampskibe.

Overhovedet er der, naar Aaret 1884 undtages, ikke i det sidste Decennium ankommen en saa ringe svensk Tonnage som i det forløbne Aar.

Der ankom af norske Skibe gennemsnitligen i Femaaret:

	Norske Dampskibe		Norske Seilskibe.		Tilsammen.	
1879—1883	64	27 081	337	118 095	401	145 176
1884—1888	131	55 636	275	99 647	406	155 283
og i 1889	151	73 098	250	92 772	401	165 870

Der har altsaa i Tiaaret været en absolut Opgang i Tonnagen af norske Fartøier, om end Antallet har holdt sig paa samme Standpunkt. Denne Opgang falder dog udelukkende paa Dampskibe, hvis Tonnage i Tiaaret har næsten tredoblet sig, medens Seilskibenes er gaaet tilbage med 21 %. Under Skibsfartens nuværende Stilling maa imidlertid dette Forhold ansees for heldigt, og der synes at være Grund til at antage, at det end yderligere vil udvikle sig.

Af norske Skibe ankom:

Fra	Ladningens Indhold.	Dampskibe.		Seilskibe.	
		Antal.	Tons.	Antal.	Tons.
Norge, Trælast, Is, Feldspath etc.		122	54 875	143	43 629
Sverige, Trælast		4	1 648	27	8 285
Østersøen, —		6	4 173	10	3 042
England, Kul		6	4 228	—	—
Nordamerika, Trælast, Uld, Petroleum		—	—	28	23 980
Westindien, Mahogni, Farvetræ		3	3 891	9	3 397
Brasilien Huder etc.		—	—	4	1 579
La Plata, Huder, Uld, Guano		1	1 345	19	7 113
Andre Lande, Korn, Frugt etc.		4	2 163	1	57
Tilsammen		146	72 305	241	91 032

Af denne Oversigt fremgaar, at vor Dampskibsfart paa Distriktet endnu næsten udelukkende indskrænker sig til direkte Fart mellem de forenede Riger og Belgien. Nogen væsentligere Forandring i dette Forhold vil neppe indtræde, førend der ogsaa i de forenede Riger oprettes Dampskibslinier, der i større Grad end hidtil ere beregnede paa udenrigsk Fragtfart. Som et Foretagende, der i denne Henseende synes særlig at maatte komme i Betragtning, maa navnlig fremhæves Oprettelsen af en Dampskibsforbindelse mellem de forenede Riger og La Plata. I Begyndelsen turde en saadan Li-

nie vistnok ikke kunne gjøre Regning paa fuld Last i Sverige og Norge, men med Støtte af tidligere og nutidige Erfaringer er der al Grund til at antage, at den i forskellige andre europæiske Havne med Lethed og til fordelagtige Fragter vilde kunne supplere sine Fartøiers Last. I denne Henseende synes Antwerpen at yde fremtrædende Fordele. Skjønt forskellige og høist betydelige Linier knytte denne Havn til La Plata, have disse Liniers Fartøier dog oftere vist sig ude af Stand til at tilfredsstille Behovet for Dampskibs-Tonnage. „Outsiders“ og Seilfartøier have derfor maattet træde supplerende til, men desuagtet have Varer ofte hersteds maanedsviis maattet vente paa Leilighed til Skibning. Udfragterne, som stadigen have været gode, have derfor ogsaa i de sidste Aar gaaet ikke ubetydelig op.

I Tiaaret 1880—1889 har Gjennemsnitsfragten af Varer med Dampskib fra Antwerpen til La Plata været frcs. 40.30 pr. Ton, medens den, efter i 1887 at have været frcs. 37, i 1888 steg til frcs. 40 og i 1889 til frcs. 45 pr. Ton.

Vistnok har paa den anden Side Hidfragterne fra La Plata til Antwerpen i nævnte Tider i Gjennemsnit kun været frcs. 25.60 pr. Ton og har endog, efter i 1887 at være faldne til frcs. 17, i forrige Aar kun naaet op til frcs. 19, men selv disse Fragter antoges dog for lønnende, som Bevis hvorpaa kan tjene, at det har lykkedes næsten alle Linier, selv i mindre gode Tider, at realisere tilfredsstillende Dividender. Naar hensees hertil og til den Udvikling i de forskjelligste Retninger som La Plata Landene imødegaar, synes der at være al Grund for vore Skibsredere til at skjænke en saadan Linie, der ogsaa sees varmt anbefalet af den svenske Export Forening, sin fulde Opmærksomhed. Skulde derhos til Fremme af vore Handelsforbindelser med disse Lande, Statsmagterne imødekomme Foreningens Andragende om Bidrag for nogen Tid af det Offentlige til en saadan Linie, turde dennes Bestaaen og Trivsel neppe være underkastet nogen Tvivl.

Af foranstaaende Oversigt sees videre, at endog vore Seilskibsforbindelser med Belgien hovedsagelig ere baserede paa direkte Fart fra de forenede Riger. Af de ankomne 44 svenske Seilfartøier vare nemlig 28 direkte fra Sverige, medens af et Antal af 241 norske Seilfartøier 143 førte Varer hertil direkte fra Norge. Trælasttransporten fra Østersøen, der tidligere spillede en vigtig Rolle, optog kun 37 norske Seilfartøier og, naar Amerika undtages, sees næsten intet udeneuropæisk Land at have i 1889 benyttet vore Seilfartøier for Transport af Varer til belgiske Havne. Fra Amerika har imidlertid vore Seilfartøiers Virksomhed i det forløbne Aar været temmelig betydelig. Ikke alene er en stor Seilskibs Tonnage ankommen hertil fra de forenede Stater, men et ikke uanseeligt Antal Seilfartøier har tillige fra Syd-Amerika og navnlig fra La Plata hidbragt forskellige Varer. Den lønnende Trafik, som Transport fra Nord-Amerika af Petroleum hidtil har tilbudt, navnlig vore store Seilfartøier, trues imidlertid med Stands som Følge af den indtraadte Omformen i Transportmaaden for denne Vare, der nu næsten udelukkende føres i Tanks. Det er derfor Grund til at frygte for at vore Seilfartøier i Nord-amerikanske Havne kun vil blive henvist til Transport af Trælast, indtil de ogsaa i denne Fart maa vige Pladsen for Dampskibe. Tiltrods for vor ringe Seilskibstonnage i Fart paa Belgien er den dog næst efter Englands den betydeligste af alle Nationers. Medens nemlig England i 1889 optog 52 % af den Seilskibstonnage, der anløb Antwerpen (296 712 Reg. Tons), repræsenterede de forenede Riger 24 % af denne Tonnage. Næst i Rækken kom Tydskland med 7 %.

Anderledes stillede Forholdet sig hvad Dampskibstonnage angaar. Af de 4 356 Dampskibe paa omtrent 4 Mill. Tons, som i forrige Aar ankom til Antwerpen, var 2 545 engelske og 244 svenske og norske. Af nævnte Tonnage var 58 % engelsk, 15 % tydsk, 11 % belgisk og kun 5 % svensk og norsk. Det danske Flag dækkede 3 %.

Afgaaede Fartøier. Det har stedse vist sig vanskeligt for vore Fartøier i belgiske Havne at erholde Last for Udgaaende. I 1888 maatte saaledes 60 % af den norske Dampskibstonnage og 26 % af den svenske afgaa i Ballast, medens af den samlede svenske og norske Seilskibstonnage kun 26 % afgik bestuvet.

Dette Forhold har rettet sig noget under det forløbne Aar navnlig for svenske Fartøiers Vedkommende, idet 73 % af svenske Dampskibs- og Seilskibstonnage afgik med Ladning, medens af den norske Dampskibstonnage 41 % og af den norske Seilskibstonnage 24 % i 1889 forlod de belgiske Havne bestuvede.

Den større Del af de lastede svenske og norske Dampskibe var bestemt for de forenede Riger med Stykgods; kun 12 svenske og 15 norske Dampskibe afgik med Ladning til andre Lande, hovedsagelig til Danmark med Kli, til England med Fosfat og Stykgods samt til La Plata med Stykgods.

For vore Seilfartøier har navnlig Fragter for Amerika i 1889 været tilgængelige; 9 Skibe ere afgaaede lastede til Nordamerika med Jern, tomme Fade, Støbesand og Fosfat; 9 til La Plata med Stykgods og 11 til Brasilien med Stykgods og Jernbaneskiner, hvorhos 19 mindre Fartøier ere afgaaede herfra til Danmark med Kli. Som i tidligere Aar bragtes tillige af vore Fartøier noget Fosfat og Sand til Storbritannien samt Tagsten til preussiske Havne.

De optjente Bruttofragter fordelte sig i 1889 paa følgende Maade:

Ankomne.	Norske.	Svenske.	Totalbeløb.
Dampskibe frcs.	1 340 790	908 197	2 258 987
Seilskibe -	2 631 870	328 867	2 960 737
Tilsammen frcs.	3 972 660	1 237 064	5 209 724
Afgaaede.	Norske.	Svenske.	Totalbeløb.
Dampskibe frcs.	386 494	462 097	848 591
Seilskibe -	622 735	219 988	842 723
Tilsammen frcs.	1 009 229	682 085	1 691 314
			Ialt frcs. 6 901 038

Sammenlignet med 1888 viser denne Totalsum et Overskud af frcs. 758 000. Dette Overskud kommer paa de norske Dampskibes Conto med frcs. 612 000, paa de norske Seilskibes med frcs. 173 000. De svenske Dampskibe have mod 1888 et Fragtoverskud af frcs. 101 000, som udelukkende falde paa Fragter af Fartøier afgaaede fra Belgien; paa den anden Side vise de svenske Seilfartøier i 1889 et Underskud mod 1888 af frcs. 128 000.

Naar hensees til, at den paa Belgien trafikerende Tonnage, der førte de forenede Rigers Flag, i 1889 lidet oversteg det forudgaaende Aars, er dette Overskud meget betragtelig. Det har sin Grund saavel i den Omstændighed, at de i faste Router gaaende Dampskibe, navnlig hvad de norske angaar, afgik og ankom med fuldere Ladning end tidligere, som særligen i den betydelige Stigning i Fragterne, der i 1889 gjorde sig gjældende paa alle Farvande. Denne Stigning var allerede begyndt i den sidste Halvdel af

1888 og havde ved nævnte Aars Udgang naaet et Høidepunkt, der erindrede om Skibsfartens mest blomstrende Periode. Under Sommeren 1889 syntes der dog at skulle indtræde en Tilbagegang i disse høie Fragter, men de Krav, som navnlig Sydamerika stillede til Tonnage, bragte snart Efterspørgselen efter saadan til atter at stige, og senere under Aarets hele Løb viste der sig en usædvanlig Fasthed i Fragtmarkedet for næsten alle Farvande. Nedenstaaende Opgave giver en Oversigt over disse Fragter. Der betaltes til belgiske Havne:

Fra Christianiafjorden: Planker og Battens pr. Std. Seilskibe frcs. 30—44, Dampskibe frcs. 35—37, Kassebord pr. Std. S. frcs. 37—44, Træmasse D. frcs. 20. Det sydlige Norge: Planker og Battens pr. Std. S. frcs. 30—35, Bottniske Bugt Battens pr. Std. S. frcs. 40—61, D. frcs. 45—65, Jern pr. Ton D. 13—15, finske Havne, Battens pr. Std. S. frcs. 57—63, Nord-Amerika: Petroleum pr. Fad S. 2 sh. 9 d—3 sh. 6 d, Terpentin pr. Gallon S. 4 sh. 6 d—5 sh., Trælast pr. Std. S. 90—122 sh. 6 d, La Plata: saltede Huder pr. Ton S. 24—32 sh. 6 d, Uld pr. Ton S. 20—25 sh., Vestindien: Logwood etc. pr. Load S. 35—43 sh. 9 d, Bagindien: Ris D. 38 sh. 9 d—41 sh. 3 d. Fra belgiske Havne: til Christianiafjorden Stykgods pr. Ton D. frcs. 15—25, til Gøteborg Stykgods pr. Ton D. frcs. 20 + 15 %, til Bottniske Bugt pr. Ton D. frcs. 21—25, til Østersøen Fosfat pr. Ton S. frcs. 10, til Danmark Kli pr. Ton S. frcs. 15—19, D. frcs. 17—19, til Brasilien Stykgods pr. Ton S. 26—31 sh., til La Plata Stykgods pr. Ton S. 24—39 sh.

Disse høie Fragter, der havde tilfølge et glimrende Udbytte for Rederierne, undlod ikke at bringe tilveie et forøget Liv i Skibsbyggeriet, og i det forløbne Aar raadede der under samme en febrilsk Virksomhed; saaledes blev over en Million Tons, næsten udelukkende Dampskibe, i 1889 satte paa Vandet alene i Storbritanien. Denne betydelige Tilvæxt til Tonnagen har ikke kunnet undlade at udøve sin Indflydelse paa Fragterne, som i de sidstforløbne Maaneder af indeværende Aar have vist en høist betænkelig Tilbagegang. Vistnok er en Indskrænkning i Skibsbyggeriet atter indtraadt, men Vare-Omsætningerne synes ikke at ville med en Gang antage en Udvikling, der svarer til hin store og pludselige Forøgelse af Skibsrums, og der er derfor at frygte for, at der atter for nogen Tid vil indtræde mindre gunstige Forholde for Skibsfarten. De høie Priser, som nu betales for Kul, give imidlertid Anledning til at antage, at vor betydelige Seilflaade bedre end tidligere vil kunne udholde Konkurrancen med Dampskibe.

De heldige Fragtforholde have foranlediget Indkjøb hersteds under Aarets Løb af forskellige udenlandske Fartøier for svensk og norsk Regning. Et Rederi i Gøteborg har indkjøbt for en Kjøbesum af £ 24 700 2 tidligere tyske Dampskibe af resp. 865 og 788 Tons Drægtighed, og norske Rederier have for en Totalsum af £ 17 850 indkjøbt 4 Seilskibe, dr. resp. 1 199, 968, 593 og 1 159 Tons Register.

De af norske og svenske Fartøier i 1889 indbetalte Konsulatafgifter var for Hovedstationen for norske frcs. 9 143.30 og for svenske frcs. 4 675.75, og ved Vicekonsulsstationerne for norske frcs. 3 075.65 og for svenske frcs. 709.10, ialt frcs. 17 585.80 mod i 1888 frcs. 16 917.20 og i 1887 frcs. 18 659.85. Heraf er frcs. 15 702.42 kommen Konsulskassen tilgode.

I Expeditionsafgifter indkom et Beløb af frcs. 1 639.76.

I frivillige Bidrag til den herværende Sømandskirke blev i forrige Aar indbetalt paa Generalkonsulatet af svenske og norske Skibsførere et Beløb af frcs. 856 mod frcs. 671.65 i 1888 og frcs. 858.85 i 1887. Totalbeløbet

af de til Udgangen af 1889 til Generalkonsulatet i dette Øiemed indbetalte Beløb er frcs. 32 645.57.

Gjennem Generalkonsulatet oversendtes i 1889 til Hjemlandene af 42 norske Sømænd et Beløb af frcs. 8 909.50 og af 17 svenske Sømænd frcs. 2 995.73, tilsammen frcs. 11 905.23 mod frcs. 21 704.90 i 1888 og frcs. 26 029.27 i 1887.

Totalbeløbet af de til Udgangen af 1889 herfra hjemsendte Hyrebeløb er for svenske Sømænd frcs. 210 172.86 og for norske Sømænd frcs. 155 044.22, tilsammen frcs. 365 217.08.

Antallet af Skibsbrudne, Nødlidende og Syge, som i afvigte Aar have nydt Understøttelse af Generalkonsulatet, udgjorde i 1889: Svenske Undersatter 42, norske Do. 50, udenlandske Do. 3.

Antallet af paamønstrede Sømænd udgjorde paa norske Skibe 365, og afmønstrede 388, samt rømte 29.

Handel. Det forløbne Aar har holdt de Løfter, som 1888 syntes at give; i økonomisk Henseende har det for Belgiens Vedkommende i de fleste Retninger været fortrinligt og at betragte som det afgjørende Endepunkt for det vedholdende Tryk, hvorunder de fleste Forretningsgrene gennem en Aarrække har lidt. Fra alle Kanter er Bestillinger indløbne, og de fleste Handels- og Industriegrene have kunnet udvikle en Virksomhed, som længe havde været dem fremmed. Dette gjælder ikke blot de tvende vigtigste belgiske Industrier — Metal- og Kul-Industrien — som allerede i 1888 stærkt havde udviklet sig; ogsaa Textil- navnlig Uld-Industrien, samt Sukker-Fabrikerne har arbeidet under heldige Vilkaar, paa samme Tid som Agerbruget i 1889 har givet en bedre Afkastning end det foregaaende Aar.

Det er navnlig det Krav, som Anlæg af Jernbaner i Nord- og Sydamerika og det britiske Skibsbyggeri i 1889 stillede til Metalindustrien, der har været Aarsagen til dette Opsving. Disse Krav kunde ikke udelt tilfredsstilles fra vedkommende Lande selv, og talrige Bestillinger indløb til belgiske Værker. Denne Efterspørgsel bevirkede en jevn Stigning i Priserne paa og forøget Produktion af de forskjelligste Fabrikata af Jern og Staal, hvilket atter indvirkede paa Kulpriserne, der ligeledes i Aarets Løb var i stadig Stigen.

Omfanget af samme frengaar af følgende Oversigt:

Jern: Støbejern, Charleroi, Januar frcs. 63, Juni frcs. 65 og December frcs. 100, Fers Marchands No. 1 frcs. 12, 12.75 og 18, Poutrelles frcs. 12, 12 og 18, Cornières frcs. 13, 13.75 og 22, Jernplader No. 2 frcs. 15, 16 og 19. Kul: Fines $\frac{1}{2}$ grasses frcs. 7.50, 9 og 14, Fines à Coke frcs. 9, 10 og 20, Coke frcs. 15, 17 og 35.

Denne Stigen undlod ikke at have en væsentlig Indvirken paa de fleste industrielle Værdipapirer. Cockerill, som i Januar stod i frcs. 995, naaede saaledes i Deember frcs. 1 300. Athus steg fra frcs. 997 til frcs. 1 400 og Acieries d'Angleur fra frcs. 285 til frcs. 620, medens Aktierne i flere Kulminer, saasom Couchant Fléun, Sars Longchamps, Paturages & Wasmes m. fl., mere end fordoblede sin Værdi.

Afkastningen af de forskjellige Miner og Værker vilde have været end større, om der ikke fra Arbeidernes Side gjentagende i Aarets Løb havde gjort sig gjældende Krav paa højere Lønninger og kortere Arbeidstid, Krav, som i de fleste Tilfælde ere blevne indrømmede, men som oftest først efter længere eller kortere Streiker, der have været lige fordærlige for Arbejdere og Arbeidsherrer, og som have fremkaldt en Usikkerhed i forskjellige Forholde, der ikke baader vel for den fremtidige Udvikling.

Som Følge af de livlige Omsætninger have Statens Jernbaner i Aarets Løb givet en Afkastning, der med $4\frac{1}{2}$ Mill. frcs. overstiger den i 1888 opnaaede, medens Statskassens Indtægter i sin Helhed i 1889 med frcs. 2 825 922 har oversteget det forudgaaende Aars.

Paa lignende Maade har Værdien af Belgiens Indførsel til eget Forbrug (Commerce special) gaaet op til frcs. 1 336 Millioner eller med 3 % overskredet Værdien af 1888 Aars Import, medens Exporten i 1889 havde en Værdi af 1 248 Mill. eller med 14 % oversteg Exporten under Aar 1888. Som kan sluttes af Foranstaaende falder denne Forøgelse af Exporten væsentlig paa Maskiner, Metaller, Agerbrugsprodukter, Sukker og Vaaben.

Endnu er der ikke bleven offentliggjort tilstrækkelige statistiske Data forat den Del kan nøiagtigen paavises, som de forenede Riger har taget i disse Omsætninger. Det tør imidlertid med Sikkerhed antages, at vore Omsætninger med Belgien, som i de senere Aar jævnt har udviklet sig, idet de fra en Værdi af 37 Mill. frcs. i 1881 ere stegne til 71 Mill. frcs. i 1888, ogsaa i 1889 har fulgt denne opadgaaende Bevægelse, om der end i enkelte vigtige Forretningsbrancher som t. Ex. i Trælaster har givet sig et vist Tilbageslag tilkjennde.

Af den hidtil udkomne officielle Statistik fremgaar det, at vore Omsætninger med Belgien for Landets eget Forbrug (Commerce special) i det forløbne Aar har stillet sig paa følgende Maade i Sammenligning med det forudgaaende Aar:

Trælaster (huggen) m. c. 1889 5 474, 1888 9 096, Trælaster (saget) m. c. 291 086, 352 841, Havre Kil. 5 874 594, 367 297, Mel og Klid 19 514, 984 308, Sild 472 191, 316 744, Fisk (anden) 639 733, 622 898, Staal i Stænger, Blade eller Traade 33 220, 34 810, Rujern 2 214 534, 1 233 761, Stangjern eller valset Jern 1 047 686, 1 093 597, Spiger 151 895, 157 422, Papir, Carton 353 612, 270 649, do. (andet) 591 294, 798 443, Beg og Tjære 819 946, 940 695, og der udførtes til de forenede Riger af belgiske Artikler: Mel og Klid 1889 Kil. 1 416 000, 1888 361 000, Kjød 329 000, 964 000, Talg og Fedt 957 000, 993 000, Uld (af fremmed Oprindelse) 906 000, 842 000, Staalskinner 868 000, 2 969 000, Jernskinner 985 000, 171 000, valset Jern 1 444 000, 926 000, Stang- og Traadjern 7 617 000, 5 345 000, Vaaben 136 000, 188 000, Zink, ikke bearbejdet 418 000, 391 000, Huder, raa 750 000, 529 000, Olie 516 000, 506 000, Petroleum 1 277 000, 546 000, kemiske Produkter, Soda 542 000, 400 000, do. andre 511 000, 755 000, Gummier & Harpixer 478 000, 413 000, Sukker (Candis) 38 000, 10 000, do. raffineret 538 000, 499 000, Cigarer 6 144, 6 154, Vindueglas 1 059 000, 1 142 000.

Hvad vor Export til Belgien angaar viser der sig altsaa i Sammenligning med 1888 en Forøgelse i Udførselen af Havre, Fisk, Rujern og Carton, men en Formindskelse i Exporten af Trælaster, Klid, Guano, Papir og Tjære.

Paa den anden Side udviser vor Import fra Belgien en Forøgelse for næsten alle Artiklers Vedkommende, naar alene undtages Vaaben, Lys, Flesk, Smør, Smult, Staalrails, chemiske Produkter og Vinduesglas.

Det maa imidlertid bemærkes, at den officielle Statistik, hvorfra foranstaaende Opgaver ere uddragne, i og for sig selv er ufuldstændig, idet den ikke omhandler saa vigtige Artikler som Træmasse og Mineraler, og at den, som kun omfattende Artikler henhørende under Commerce special, udeslutter forskjellige Colonialvarer, saasom Kaffe, der danner en af Belgiens vigtigste Udførselsartikler til de forenede Riger.

Tvende af vore Exportartikler, der for nogle Aar siden syntes at ville i Belgien vinde et godt Marked, nemlig Øl og og Fiskeguano, sees i 1889 at være forsvundne fra de belgiske Importlister. Grunden hertil er mere at søge i tilfældige Forholde end i Muligheden for disse Artikler her at bryde sig en Vei, og det er at haabe, at de gjorde Forsøg atter ville optages.

Jeg tillader mig nedenfor nærmere at omhandle endel af de vigtigere af disse Artikler i den Udstrækning, hvortil ihændekomne Oplysninger give Anledning.

Trælaster. Den officielle Statistik meddeler følgende Opgave over Importen til Belgien af Trælaster under Aaret 1889: Fra Sverige-Norge m^3 296 560, fra Rusland 83 866, fra Holland 39 468, fra Nordamerika 16 693, fra andre Lande 41 793, tilsammen m^3 478 380, mod 562 452 m^3 i 1888 og 490 795 m^3 i 1887, hvoraf resp. 361 937 og 341 504 m^3 fra de forenede Riger. Tidligere havde Antwerpen næsten et Monopol paa den Import; Gand har imidlertid i de sidste Aar begyndt at gjøre denne Havn en stærk Konkurrence, delvis efterfulgt af Ostende; til Louvain, der tidligere modtog forskellige, navnlig mindre Ladninger, er paa den anden Side alle direkte Skibninger ophørt. Under nævnte Konkurrence begunstiges Gand ligeoverfor Antwerpen af forskellige Forhold, navnlig af lidt lavere Fragter, mindre Udgifter for Oplagssteder og ved Expeditioner til det Indre, vel indrettede Sagmøller etc.

Af den af Antwerpens Handelskammer offentliggjorte Statistik over Importen til denne Havn fremgaar, at der i 1889 indførtes til Antwerpen 279 499 m^3 af alle Sorter Trælaster eller 48 642 m^3 mindre end i 1888 og 62 097 m^3 mindre end i 1887; heraf var 198 361 m^3 fra Hovedexportlandene Norge, Sverige og Finland.

Sidstnævnte Import fordelte sig efter Dimensionerne paa følgende Maade:

Fra	Planker.			Battens.			
	3" & 4" × 10 —13.	3" × 9".	3" × 6 1/8".	2 1/2" × 8 1/8".	2 1/2" × 7".	2 1/2" × 6 1/2"	2 1/2" × 6". og mindre.
Norge	3 214	54 221	22 578	2 439	177 319	139 901	71 491
Sverige . . .	4 358	47 084	8 353	1 277	235 953	50 548	78 492
Finland . . .	134	5 539	4 648	410	159 359	59 062	56 192
Ialt	7 706	106 844	35 579	4 126	572 631	249 511	206 175
1888	17 829	135 632	80 545	14 213	630 169	308 939	355 102
1887	18 262	208 958	52 036	11 179	773 536	293 963	421 148

Fra	Bord.					Planchetter ¹⁵ / ₁₆ m. m. Tykkelse.
	Skaarne.				Høvlede.	
	2".	⁶ / ₄ ".	⁵ / ₄ ".	³ / ₄ "— ⁴ / ₄ ".		m ³ .
Norge . .	19 950	1 875	2 444	145 319	478 365	46 032
Sverige .	123 712	278 064	155 269	1 204 360	230 727	20 578
Finland .	21 784	59 509	44 024	517 002	—	6 759
Ialt	161 446	339 448	201 737	1 866 681	709 092	73 369
1888 . .	259 162	613 665	376 523	3 252 785	742 190	60 328
1887 . .	290 297	475 725	354 403	3 569 804	801 450	63 359

Denne Oversigt antyder en Tilbagegang af Importen i 1889 mod de tvende forudgaaende Aar for næsten alle Dimensioners Vedkommende. Særlig fremtrædende er denne Tilbagegang hvad angaar 3" $\times$ 9" Planker, 2 $\frac{1}{2}$ " $\times$ 6" Battens og $\frac{3}{4}$ " $\frac{4}{4}$ " skaarne Bord. Underskuddet i Importen af høvlde Bord er derimod ubetydeligt og Indførselen til Antwerpen af Plan-chetter har endog steget i 1889 i Sammenligning med 1888 og 1887.

Ogsaa til Ostende har Importen af Trælast i 1889 været mindre end tidligere Aar; den ansættes til noget over 6 500 Std., hvoraf 2 500 Std. fra Norge og 2 350 Std. fra Sverige.

I Modsætning hertil oversteg i 1889 Importen af Trælast til Gand forudgaaende Aars Indførsel. Der opgives, at der i nævnte Aar importeredes dertil i det Hele 75 165 Tons eller ca. 35 000 Pet. Std. (hvortil kommer 2 500 Std. i regelmæssige Steamers) mod 65 244 Tons eller 30 000 Pet. Std. i 1888. Af denne Import kom 27 748 Tons fra Sverige, 24 065 Tons fra Rusland, 14 250 fra Tydskland og 5 570 fra Norge.

I forrige Aar viste den i tidligere Rapporter fremhævede Import af 3" $\times$ 9" Planker fra Riga en yderligere Opgang, idet den fra 134 000 Stk. i 1888 steg til 150 000 Stk. i 1889. Denne Opgang havde saavel sin Grund i de lavere Priser, der betaltes for russisk Virke i Sammenligning med svensk og norsk, delvis som Følge af Kursforholdene, som ogsaa i de Lettelser i Fragterne, som de mellem Antwerpen og Riga etablerede regelmæssige Dampskibe kunne yde; det har saaledes hændt, at disse, forat completere sin Ladning, have modtaget Trælast til frcs. 30 pr. Std. Der anføres dog, at Qualiteten af det russiske Virke ofte er høist utilfredsstillende.

Naar hensees til at under forrige Aar næsten alle Forretningsbrancher i Belgien stærkt har udviklet sig, kan det ikke andet end vække Forundring, at Importen af Trælast viser ovenomhandlede Tilbagefald. Hovedgrunden er at søge i den under Aarets Løb indtraadte Indskrænkning i Byggevirksomheden rundt omkring i Landet. I de tidligere trange Aar med sine lave Priser paa Bygningsmateriel og Arbeide fandt Kapitalister det at være i deres Interesse at sætte sine Penge i Byggeforetagender. I de fleste store Byer opstod derved en Overproduktion, der havde haft en tryk-kende Indflydelse saavel paa Priserne paa Huse som paa Leierne. Efter den i de sidste Aar indtraadte Bedring i Omsætningerne have derfor Kapitalister fundet at andre Brancher yde større Udbytte og have draget sig bort fra Byggeforetagender.

Det antages at endnu nogen Tid vil hengaa inden det rette Forhold mellem Tilbud og Efterspørgsel naaes og inden Kapitalen atter vil søge hen til denne Virksomhed.

En anden Grund til den formindskede Import angives ogsaa at være de Hindringer, Told- og Jernbanetarif-Satser opstille for Export til Frankrig og Tydskland.

Tidligere fandt en livlig Transit af Trælast til disse Lande Sted over Antwerpen; i de senere Aar er den mere og mere aftagen og er for Tiden indskrænket til kun delvis at omfatte de franske Ardenner.

Aaret aabnedes imidlertid under ganske gode Auspicier. I 1888 havde Priserne været nogenlunde jævnt opadgaaende og stode ved Aarets Slutning bedre end paa mange Aar, paa samme Tid som Beholdningerne saavel i de belgiske Havne som i det Indre af Landet vare temmeligt medtagne. De første Maaneder af Aaret under hvilke navnlig Aarskontrakter afsluttes, hengik derfor tillidsfuldt, og de af vore Udslibere, som paa denne Tid opgjorde sine Salg, opnaaede i Almindelighed tilfredsstillende Priser. Neppø

var imidlertid de første Ladninger fra Østersøen ankomne, førend et Tryk i Omsætningerne begyndte at gjøre sig gjældende, der efterhaanden indvirkede paa Priserne. Man haabede stadigen at dette Tryk blot vilde være forbigaaende, men dette Haab skuffedes. Gjennem hele den sidste Halvdel af Aaret var Efterspørgselen efter Trælaster yderst træg, og for flere Importørers Vedkommende kunde Salg blot opnaaes ved Indrømmelser, der for dem selv neppe kunde være andet end tabbringende og som demoraliserede det herværende Marked. At Priserne desuagtet ikke faldt mere end hvad blev Tilfælde skyldes hovedsagelig de høie Fragter, som betales i Aarets Løb; uden denne Modvægt vilde betydelige Tab have været uundgaaelige for de Importører, som havde gjort sine Indkjøb tidligt og under Indtrykket af et opadgaaende Marked.

I Lighed med hvad er skeet i tidligere Aarsrapporter giver jeg mig den Ære at hidsætte en Oversigt over de i Antwerpen 1889 betalte Priser ved Salg til Forbrug, beregnede for skaaren Last i francs pr. løbende Antwerpen Fod, hvoraf $3\frac{1}{2}$ paa 1 Meter, og for høvlet Last pr. superficiel Kvadratmeter. Der betales for:

3×9 Furu lma, Juli 1888 42 à 43 c., Juli 1889 43 à 45 c., Februar 1890 40 à 44 c., 2da, resp. 30 à 32 c., 31 à 35 c. og 30 à 35 c., 3a & 4a, resp. 23 à 25 c., 27 à 29 c. og 27 à 29 c., 3×9 Gran lma, resp. 29 à 31 c., 31 à 33 c. og 31 à 32 c., ordinær, resp. 22 à 24 c., 26 à 27 c. og 26 à 27 c., $2\frac{1}{2} \times 7$ Furu lma, resp. 18 à 20 c., 18 à 21 c. og 18 à 21 c., 2a, resp. 16 à 17 c., 17 à $17\frac{1}{2}$ c. og $16\frac{1}{2}$ à 17 c., 3a & 4a, resp. 15 à $15\frac{1}{2}$ c., $15\frac{1}{2}$ à 16 c. og $14\frac{3}{4}$ à $15\frac{1}{4}$ c., $2\frac{1}{2} \times 7$ Gran 1a, 2a, 3a & 4a, resp. $14\frac{1}{2}$ à $17\frac{1}{2}$ c., 15 à 16 c. og 15 à $15\frac{1}{2}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ Furu lma, resp. 15 à 16 c., $16\frac{1}{2}$ à 17 c. og $16\frac{1}{2}$ à 17 c., 2a, 3a & 4a, resp. 15 à $15\frac{1}{2}$ c., 14 à 15 c. og 14 à $14\frac{1}{2}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{2}$ Gran lma, 2a, 3a & 4a, resp. 13 à 14 c., 14 à 15 c. og $14\frac{1}{2}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6$ Furu lma, resp. 14 à 15 c., 15 à $15\frac{1}{2}$ c. og 15 à $15\frac{1}{2}$ c., 2a, 3a & 4a, resp. 12 à 13 c., 13 à $13\frac{1}{2}$ c. og $12\frac{1}{2}$ à $13\frac{1}{4}$ c., $2\frac{1}{2} \times 6$ Gran lma, 2a, 3a & 4a, resp. 12 à 13 c., 13 à $13\frac{1}{2}$ c. og 13 à $13\frac{1}{2}$ c., 2×9 Furu lma, resp. 33 à 34 c., 35 à 37 c. og 35 à 37 c., 2a, resp. 24 à 25 c., 24 à 26 c. og 24 à 26 c., 3a & 4a, resp. 15 à 16 c., 15 à 16 c. og 16 à 18 c., $\frac{6}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 26 à 28 c., 28 à 30 c. og 28 à 30 c., 2a, resp. 21 à 22 c., 22 à 24 c. og 22 à 24 c., 3a & 4a, resp. 12 à 13 c., $13\frac{1}{2}$ à 16 c. og 14 à 16 c., $\frac{6}{4} \times 6$ Furu lma, resp. 14 à 15 c., 15 à 16 c. og 15 à 16 c., 2a, resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., $11\frac{1}{2}$ à $12\frac{1}{2}$ c. og $11\frac{1}{2}$ à $12\frac{1}{2}$ s., 3a & 4a, resp. 7 à $7\frac{1}{2}$ c., 7 à $8\frac{1}{2}$ c. og $7\frac{1}{2}$ à $8\frac{1}{2}$ c., $\frac{5}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 21 à 22 c., 22 à 24 c. og 22 à 24 c., 2a, resp. 16 à 17 c., $16\frac{1}{2}$ à 18 c. og $16\frac{1}{2}$ à 18 c., 3a og 4a resp. 10 à 11, 10 à 12 og 11 à 13, $\frac{5}{4} \times 6$, 1a resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., 12 à 13 c. og 12 à 14 c., 2a 16 à $10\frac{1}{2}$, 10 à $10\frac{1}{2}$ og 10 à 11, 3a & 4a, resp. 7 à $7\frac{1}{2}$ c., 7 à $8\frac{1}{2}$ c. og $7\frac{1}{2}$ à $8\frac{1}{2}$ c., $\frac{5}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 21 à 22 c., 22 à 24 c. og 22 à 24 c., 2a, resp. 16 à 17 c., $16\frac{1}{2}$ à 18 c. og $16\frac{1}{2}$ à 18 c., 3a & 4a, resp. 10 à 11 c., 10 à 12 c. og 11 à 13 c., $\frac{5}{4} \times 6$ Furu lma, resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., 12 à 13 c. og 12 à 14 c., 2a, resp. 10 à $10\frac{1}{2}$ c., 10 à $10\frac{1}{2}$ c. og 10 à 11 c., 3a & 4a, resp. 6 à $6\frac{1}{2}$ c., $6\frac{1}{2}$ à $7\frac{1}{2}$ c. og $6\frac{1}{2}$ à $7\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 9$ Furu lma, resp. 16 à 17 c., 17 à 18 c. og $16\frac{1}{2}$ à $17\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. 14 à 15 c., 14 à 15 c. og $13\frac{1}{2}$ à $14\frac{1}{2}$ c., 3a & 4a, resp. $7\frac{1}{2}$ à 8 c., $7\frac{1}{2}$ à $8\frac{1}{2}$ c. og $8\frac{1}{4}$ à 9 c., $\frac{4}{4} \times 8$ Furu lma, resp. $11\frac{1}{2}$ à 12 c., 12 à 13 c. og $11\frac{1}{2}$ à $12\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. 10 à $10\frac{1}{2}$ c., 10 à 11 c. og $9\frac{1}{2}$ à $10\frac{1}{2}$ c., 3a & 4a, resp. $6\frac{1}{2}$ à 7 c., $6\frac{1}{2}$ à 7 c. og 7 à $7\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 7$ Furu lma, resp. 10 à 11 c., $10\frac{1}{2}$ à $11\frac{1}{2}$ c. og $10\frac{1}{2}$ à $11\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. $7\frac{1}{2}$ à 8 c., $8\frac{1}{2}$ à 9 c. og $8\frac{1}{2}$ à 9 c., 3a & 4a, resp. $5\frac{1}{2}$ à $5\frac{3}{4}$ c., $5\frac{1}{2}$ à 6 c. og $6\frac{1}{4}$ à $6\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 6$ Furu

1ma, resp. 8 à 9 c., $8\frac{1}{2}$ à $9\frac{1}{2}$ c. og $8\frac{1}{2}$ à $9\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. $6\frac{1}{2}$ à 7 c., 7 à 8 c. og 7 à $7\frac{1}{2}$ c., 3a & 4a, resp. $4\frac{1}{4}$ à $4\frac{1}{2}$ c., $4\frac{1}{2}$ à 5 c. og $5\frac{1}{4}$ à $5\frac{1}{2}$ c., $\frac{4}{4} \times 5$ Furu 1ma, resp. 6 à $6\frac{1}{2}$ c., 7 à 8 c. og $6\frac{1}{2}$ à $7\frac{1}{2}$ c., 2a, resp. $5\frac{1}{2}$ à $5\frac{3}{4}$ c., 6 à $6\frac{1}{2}$ c. og 6 c., 3a & 4a, resp. $3\frac{1}{4}$ à $3\frac{1}{2}$ c., $3\frac{1}{2}$ à 4 c. og 4 à $4\frac{1}{2}$ c.; høvlede Bord, $\frac{4}{4}$ Furu 1ma, resp. fr. 1.90 à 2.25, fr. 2 à 2.35 og fr. 2 à 2.30, 2a, resp. fr. 1.45 à 1.80, fr. 1.65 à 1.90 og fr. 1.60 à 1.85, ordinær, resp. fr. 1.20 à 1.30, fr. 1.35 à 1.50 og fr. 1.40 à 1.45, Gran blandet, resp. fr. 1.15 à 1.30, fr. 1.35 à 1.45, fr. 1.40 à 1.45.

Kassebord. Den betydelige Import af denne Artikel, der i 1889 med 13 000 m³ oversteg den i 1888 stedfundne, kan ikke andet end vække Opmærksomhed. Den skriver sig mindre fra en stærk Forøgelse af Konsumtionerne end fra Rivaliseren mellem enkelte Huse i denne Forretning. Den er derfor ikke bygget paa et Grundlag, som lover yderligere Udvikling, og der er ngen Anledning til at antage, at det indeværende Aar, hvad denne Branche angaar, vil følge sine Forjængere.

Opriidelsen til denne Import daterer fra Slutningen af 1888. Den ved dette Tidspunkt indtraadte Stigning i Priserne bragte endel herværende Importører af Kassebord til at afslutte betydelige Kontrakter for Levering under Løbet af 1889. For ikke at blive fortrængt, fandt andre Huse Opfordring til at følge Exemplet, og paa denne Maade gjordes Bestillinger udover det virkelige Behov. Ved Aarets Udgang fandtes derfor ogsaa paa de herværende Oplagssteder Beholdninger, der ansloges til 1 500 Std. De vilde have været endnu større, hvis de i 1888 sluttede Kontrakter i 1889 havde fundet sin fulde Opfyldelse; endel ere først i Løbet af indeværende Aar blevne afvundne, saaledes at en større Ophobning derved er bleven hindret.

Disse Forhold have naturligvis ikke kunnet undlade at have Indflydelse paa Priserne; i Slutningen af 1888 vare de naaede op til fr. 185 cif.; i Vaarmaanederne faldt de til fr. 175, for under Sommerens Løb end yderligere at synke til fr. 160; senere indtraadte imidlertid en Bedring og ved Aarets Udgang kunde fr. 175 opnaaes for gode Specifikationer.

Sverige, som tidligere har været meget tilbageholden i denne Forretning, begynder at tage mere ivrig Del i samme, og navnlig er der i 1889 fra Hernøsand bleven skibet ikke ubetydelige Kvanta. Handelen med Kassebord kræver imidlertid, som bekjendt, nøie Kjendskab til og lagttagelse af forskellige Detailler, og der klages over, at disse Detailler, navnlig fra svensk Side, endnu oversees, hvorved Foranledning gaves til mangehaande Vanskeligheder og Tvistigheder.

Træmasse. Det er vanskeligt at meddele en nøiagtig Opgave over Importen til Belgien af denne Vare, da den officielle Statistik optager den under Rubriken „Vegetabilier og vegetabiliske Substanser ikke specielt tarifferede“, under hvilken Rubrik den opfører en Mængde forskjelligartede Artikler.

Importen til Belgien fra de forenede Riger af Træmasse, som i Aarenes Løb har været i stigende Proportioner, har i forrige Aar ikke været tidligere Aars underlegen, og kan efter private Opgaver antages at være gaaet op til 33 000 Tons, hvoraf 24 000 Tons indførte fra Norge og 9 000 Tons fra Sverige.

Til denne Import maa føies ikke ubetydelige Kvanta af chemisk Masse for finere Papirsorter, der er bleven indført fra Tydskland og Østerrig, hvortil i forrige Aar tillige er kommen endel Træmasse fra Finland, hvilket Land nu optræder som en ikke ufarlig Konkurrent, efterat en direkte Dampskibsforbindelse mellem Antwerpen og finske Havne er bleven istandbragt.

Handelen med denne Artikel er i forrige Aar foregaaet under trykkende Forhold og Priserne gik for de fleste Slags Træmasse ned i en betænkkelig Grad, navnlig i Aarets sidste Maaneder. Der betaltes for cif. Antwerpen pr. 100 Kilos tør:

Vaad mekanisk Masse, Januar fr. 14.75, December fr. 11.50 à 11, tør Do. resp. fr. 16.50 og fr. 13 à 12.50, brun halv-chemisk vaad fr. 14.50, fr. 14 à 12.50, bleget Bisulphite lma vaad fr. 40.50, fr. 41, ubleget Do. vaad fr. 32.50 à 27, fr. 27.75 à 26.75, bleget Soda fr. 41.50 à 37, fr. 40 à 34.50, ubleget Do. fr. 32.50 à 29.50, fr. 30.50 à 28.50. Grundene til denne Nedgang ere vistnok hovedsagelig at søge i den Konkurrence, som de talrige i Norge og Sverige nyoprettede Fabriker fremkaldte, men skyldes dog ogsaa de mindre heldige Forhold, hvorunder de herværende Papirfabriker arbeidede.

Efterat der nu i denne Henseende er indtraadt et Omslag, og efterat Beholdningerne af Træmasse i de fleste Fabriker ere blevne absorberede, synes der atter at indtræde en noget livligere Efterspørgsel efter Varen, og der har i indeværende Maaned (Marts) gjort sig gjældende navnlig for chemisk Masse, en Prisstigning, der synes at antyde bedre Tider ogsaa for Artiklen overhovedet.

Man fremhæver, at Indpakningen af norsk Træmasse lader tilbage at ønske, og at derfor Varen, som Følge af de hyppige Manipulationer og Omladninger, den under Transporten er underkastet, ofte fremkommer i mindre god Tilstand, hvad der bidrager Sit til at den ligger under i Konkurrence med tysk Træmasse.

Man gjør tillige opmærksom paa, at der fra herværende Papirfabrikers Side klages over den lange Tid, der hengaar inden Ordres kunne udføres fra de forenede Riger, idet som oftest en Maaned forløber, inden en bestilt Vare kommer tilhænde. Grunden hertil anføres hovedsagelig at være Mangel paa Skibsleilighed, da de mellem Norge og Antwerpen farende Dampskibe ofte mangle Plads til at modtage den Last, der fra Norge tilbyder sig.

Først maa der drages bedre Omsorg for Indpakningen og først naar Expeditionerne kunne foregaa med større Hurtighed og Regelmæssighed, anføres der, at de norske og svenske Træmasse-Fabriker med Held ville kunne konkurrere med de tyske.

Af Tjære indførtes i 1889 fra de forenede Riger omtrent samme Kvantum som i 1888 eller 6 160 fulde Fade. Det er næsten udelukkende Umeå, hvorfra denne Import er hentet; fra Skellefteå, der i tidligere Aar var Hovedexportstedet af Tjære til Belgien, kom i forrige Aar kun 400 fulde og 600 halve Fade. Priserne have i Aarets Løb vist en opadgaaende Tendents og stode ved Aarets Udgang i 30—35 pr. Fad med ringe Beholdninger.

Is. Denne Artikel indføres fremdeles udelukkende til Ostende. 28 norske Fartøier bragte i 1889 derhen 9 590 Tons, et Kvantum, der omtrent svarer til tidligere Aars Import. Størsteparten kom fra Kragerø, kun 8 Ladninger skibedes fra Brevigs- og Christianiafjorden.

Den største Del af den importerede Is anvendtes i Fiskeribedriften. Endel solgtes til Hoteller og endel forsendtes dels til det Indre af Belgien, dels til det nordlige Frankrig og det vestlige Tydskland, hvor den navnlig anvendes i Bryggerierne.

Der klages over, at den fra Christianiafjorden importerede Is ofte er fuld af Sagmug og derfor mindre tjenlig til Preserveren af fersk Fisk; af denne Grund foretrækkes i Ostende Kragerø-Is, der paa Udskibningsstedet

opbevares i de saakaldte Patenthuse og som derfor ikke kommer i direkte Berøring med Sagmug eller andre Urenligheder.

I der forløbne Aar dreiede Priserne for Aarskontrakt sig som 14 à 15 fr. pr. Ton. cif. Ostende; i Maanederne August og September betaltes dog for enkelte Laster fra 16—18 og en enkelt opnaaede endog fr. 19. Salgpriserne i Ostende har vexlet mellem fr. 20—25 pr. Ton, leveret til Fiskerne og paa Jernbanevogn, samt fr. 25—30 til Hotellerne.

Beholdningen var ved Aarets Udgang 500 Tons. Da Vinteren i Belgien har været mild og følgelig Produktionen af indenlandsk Is har været ubetydelig, er det sandsynligt, at der i Løbet af indeværende Aar vil tiltrænges en større Import end under tidligere Aar. Der er derfor Opfordring for vore Udskibere til at være tilbageholdne i Salg og at søge at holde Priserne oppe. Der angives, at endel Kontrakter ere afsluttede til frs. 14 à 16 pr. Ton, men naar hensees til denne Saisons ringe Ishøst saavel i Europa som i Amerika, tør det med megen Sikkerhed antages, at der i Sommerens Løb vil kunne opnaaes meget bedre Priser end disse.

Fragterne vare i det forløbne Aar fra 11 à 11 $\frac{1}{2}$ pr. udlosset Ton à 1 015 Kilos. Der opgives, at der iaar for Vaarskibning er sluttet til frs. 9 $\frac{1}{2}$ à 10.

Fisk. Importen til Belgien af denne Vare ere betydelig, om end ikke Fiskespiser har vundet en saa almindelig Udbredelse blandt den lavere Befolkning som til Ex. i Storbritanien. I Henhold til den officielle Statistik indførtes saaledes i 1889 henimod 22 Mill. Kilos Fisk, hvoraf 11 $\frac{1}{2}$ Mill. Kilos Sild og 10 $\frac{1}{2}$ Mill. andre Fiskesorter, hvortil endnu komme de Qvanta, som Landets egne Fiskere indfange. Det er hovedsagelig England og Holland, som deltager i denne Import; fra de forenede Riger komme endnu relativt ubetydelige Qvanta; medens der saaledes i 1889 sendtes fra Storbritannien 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kil. Sild og fra Holland omtrent 8 Mill. Kil., indførtes fra Norge-Sverige kun 472 000 Kil. Af andre Fiskesorter kom 6 Mill. Kil. fra Holland, 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kil. fra Storbritannien og blot 640 000 Kil. fra de forenede Riger. Endel af hvad der paa denne Maade staar angivet som engelsk eller hollandsk Vare er dog oprindelig svensk eller norsk, idet ikke lidet indføres fra vore Lande til Belgien over Hull og Rotterdam.

Der findes saaledes i Belgien et temmelig vidt Feldt for vor Fiskeexport. Det gjælder kun at anvende de rette Midler til at udvikle vor Virksomhed inden samme. Disse Midler ere de overalt gjældende: Studium af de lokale Forholde, som knytte sig til Bedriften, nøie Efterfølgelsen af de Fordringer, som de lokale Forholde opstille, solide og virksomme Forbindelser paa Pladserne, hurtige og regelmæssige Forbindelser mellem Udskibnings- og Importstederne.

I førstnævnte Henseende er der i den sidste Tid truffet enkelte Skridt. Flere med vore Fiskerier praktisk kjendte Mænd have saavel hersteds som i Ostende delvis sat sig ind i den herværende Bedrift og under nogen Tid studeret disse Markeders Fordringer. Resultaterne heraf har ogsaa vist sig i enkelte Tillempninger af Behandlingsmaaden efter den herværende Smag og i en større Import af enkelte Sorter. Meget staar imidlertid endnu tilbage at gjøre og betragtelige Fremskridt ville kun naaes ved en mere direkte og vedholdende Indskriden fra vor Side. Ingen Forholdsregel vilde i denne Henseende formentlig virke gavnligere end Ansættelse hersteds, i alle Fald for nogen Tid, af en Agent, der i Lighed med de i Storbritannien ansatte, kunde gaa vore Fiskeexportører tilhænde med allehaande praktiske Oplysninger vedkommende Fiskeribedriften og gribe virksomt ind under de for-

skjellige Transaktioner. Hvis det skulde kunne lykkes at finde en Agent, der forener alle de Betingelser, som et saadant Hverv kræver, og hvis denne Agent fandt fra vore Exportørers Side Tilslutning og Understøttelse, er der neppe nogen Tvivl om, at vor Export til Belgien og over Belgien til Nabolandene inden nogen Tid vilde vinde en Udvikling, der fuldt ud vilde dække de med en saadan Ansættelse forbundne Udlæg.

Hertil hører imidlertid ogsaa at Forbindelserne mellem Rigerne blive hurtigere og regelmæssigere end fortiden er Tilfælde. Linien fra Christiania behøver 4 Dage og dens Baade ankomme om Vinteren, — den vigtigste Saison for Salg af Fisk — høist uregelmæssigt; Vignæsbaadene anløbe ingen større Exporthavn og deres Router ere end mere uregelmæssige end hines. Istedetfor at ankomme i Midten af Ugen, forat Fisken kan sendes til Marked inden Fredagen — den vigtigste Dag for Afsætningen — ankomme de stadigen i Begyndelsen eller i Slutningen af Ugen. Fartøjerne ere derhos lidet indrettede for Transport af Fisk, og der klages over, at Udlosningen hersteds ikke foregaar med nødvendig Hurtighed. Det er imidlertid liden Tvivl om, at vedkommende Dampskibsselskaber i sin egen Interesse vilde vise sig imødekommende i de forskjelligste Retninger, naar kun Udsigt gives til Oparbeiden af en vigtig Branche af vor Exportvirksomhed.

Vor Export til Belgien har hidtil væsentlig bestaaet af Sild — fersk, røget og saltet — samt af Torsk — fersk, saltet og tørret.

Den ferske Sild er dels ankommen i Borsyre dels i Is. Førstnævnte Behandlingsmaade vinder mere og mere Indpas og passer sig navnlig for Sild, bestemt til Røgning. Af røget Sild bliver Afsætningen stadigen større, men der paastaaes, at man i de forenede Riger endnu ikke har det rette Greb paa Røgning af Sild passende for det belgiske Marked. Den bliver enten for stærkt røget og derved haard og tør, eller for svagt og derved uholdbar. Fersk Sild, røget hersteds og bragt umiddelbart paa Markedet, foretrækkes derfor.

Saltet norsk eller svensk Sild har liden Efterspørgsel; man er vant til den hollandske Saltning og den hollandske Qvalitet og vrager derfor saavel vor som den skotske Artikel.

Af fersk Torsk (og Torskearter) er der i Aarets Løb ankommen enkelte Forsyninger, udenat dog denne Forretning paa langt nær har naaet den Udvikling, hvortil den under en skjønnsom og forsigtig Ledelse kunde give Anledning. Heller ikke af saltet Torsk har Importen fra de forenede Riget været synderlig stor. De i mine tidligere Rapporter fremhævede Indvendinger mod vor Behandlingsmaade gjøre sig fremdeles gjældende, og først naar disse fjernes vil vor Artikel her finde Afsætning. Torsk, fanget af belgiske Fiskere under det i Sommermaanederne i Nordsøen paagaende Bankfiske og saltet efter hollandsk Mønster, solgtes derimod med Lethed ved Auktion i Ostende til frcs. 80 à 90 pr. Tønde (ca. 120—125 Kilos netto d. v. s. foruden Salt, Lage og Tønde).

Der har i Aarets Løb raadet en høi Grad af Usikkerhed i Priserne paa vore Fiskesorter. I Begyndelsen af Aaret stod fersk Sild temmelig høit, men herved fremkaldtes en saa betydelig Export, at Priserne faldt til et Lavmaal, som blot kunde bringe Exportørerne Tab. Det samme gjentog sig delvis ved Aarets Slutning, saaledes at Priserne, der noteredes med frcs 18 pr. Tønde Sild i Borsyre, i Løbet af nogle Uger faldt til frcs. 5 à 6 pr. Tønde.

Ogsaa for anden fersk Fisk har Priserne været yderst foranderlige; der angives dog, at man i Almindelighed kan regne paa at opnaa frcs. 2 pr. Stk. for vor Torsk, og at denne Pris kan betragtes som Gjennemsnitsprisen under det forløbne Aar.

Tørfisk. Beholdningerne af gammel Vare var ved Saisonens Begyndelse i Juli Maaned som vanlig oprømte. De første Tilførsler af 1889 Aars Fisk, væsentlig bestaaende af vestre Hollænder Rundfisk, ankom i smaa Seilskibsladninger til Antwerpen, Louvain, Malines og St. Nicolas under den anden Halvdel af August.

Indkjøbspriserne fra Exportstedet. Bergen stillede sig for de belgiske Importører for vestre Hollænder fra først af om ca. frcs. 70, men steg paa Grund af de i Bergen raskt aftagende Beholdninger af dette Assortiment efterhaanden til frcs. 82 pr. 100 Kilos cif. Antwerpen. For fin Hollænder betaltes fra ca. frcs. 65 til frcs. 73, for almindelig Hollænder frcs. 58 til frcs. 66. De øvrige Tørfisksorter som samfængt og Bremen Rundfisk, Titling og Røds kjær saavel Fisk fra Finmarken er i Belgien ikke gangbare, delvis med Undtagelse af Bremer Rundfisk.

Qualiteten af den hidkomne vestre Hollænder Rundfisk har været tilfredsstillende, medens der klages over at fin og almindelig Hollænder ofte er bleven skibet i mindre god Forfatning, hovedsagelig fremkaldt ved Mangel paa omhyggelig Behandling og Tørring af Fisken i Lofoten. Der gjøres opmærksom paa Nødvendigheden af udelukkende at hidsende god og upaaklagelig Vare, da under den raadende jævne Tilgang paa fersk Fisk Befolkningen ellers let vil opgive Tørfisk for kun at holde sig til Ferskfisk. Det har hidtil været sædvanligt, at Betaling af Tørfisk, skibet til Belgien er skeet ved 3 Maaneders direkte Tratte paa Kjøberen, der accepteres ved Connossementets Udlevering. I den sidste Tid har det imidlertid hændt at Salg er afsluttet paa Betingelse af at Trattaerne først skulle accepteres efter Varens Ankomst og Besigtelse. Det behøver ikke at fremhæves at Sælgeren derved kan udsætte sig for de største Ubehageligheder, og det er at haabe, at de givne Exempler ikke ville finde Efterfølgelse.

Tran. Denne Artikel finder i Belgien til enhver Tid af Aaret en jævn Afsætning. De Sorter, der mest kjøbes, er brun og delvis brunblank til Brug ved Garverierne og i andre industrielle Øiemed, samt almindelig raa Medicintran til Droguister og Apothekere, hvorimod blank og dampkogt Medicintran finder færre Kjøbere.

Indkjøbspriserne paa de forskjellige gangbare Sorter have for herværende Kjøbere i Aarets Løb stillet sig paa følgende Maade:

Brun, der ved Aarets Begyndelse betaltes med frcs. 40¹/₂, steg i Marts og April Maaneder til ca. frcs. 48, men faldt derpaa efterhaanden, indtil den i Aarets sidste Maaneder betaltes med frcs. 40 à 41.

Brunblank, der i Aarets første Maaneder stod i frcs. 58¹/₂, gik senere op til frcs. 65¹/₂, for derefter, ved Tilførselen af ny Vare, at synke ved Aarets Udgang til frcs. 55¹/₂.

Raa Medicintran stod først i ca. fr. 60¹/₂, hævde sig derpaa til fr. 75 à 76 og faldt i Høstens Løb efterhaanden ned til fr. 57.

Nævnte Noteringer forstaaes cif. Antwerpen pr. almindelig Egetønde med fr. 2 billigere Pris pr. 100 Kilos i Petroleumsfade.

Udsigterne for Artikelen angives at være de bedste. Der anføres at de talrige herværende Industrier, der benytte vor Tran, fortrinsvis ville holde sig til denne saalænge Priserne ikke overskride sit nærværende normale Standpunkt. Først naar som Følge af feilslaaet Fiske eller af andre Grunde

Tranpriserne hæve sig udover det normale, tye disse Industrier til andre Tran- og Oliesorter som Substituter.

Kvaliteten af den hidkomne Vare har gennemgaaende været god; der fremhæves dog at undertiden og navnlig fra Bergen forsendes hertil under Navn af Torsketrans en Vare, der ikke er udvunden af Torsk, men af forskellige andre Fiskesorter og navnlig af Sei.

I Sommerens Løb ankom hertil direkte fra Bergen nogle Partier brun Hvaltran, der solgtes til fr. 33 à 34 pr. 100 Kil. i Petroleumsfade. Derimod kom af blank raffineret og uraffineret Intet paa Markedet. Der synes at være Grund til at antage, at der i det industrielle Belgien skulde kunne findes fordelagtig Afsætning for denne Artikel, paa hvilket hidtil Glasgow har havt et Monopol.

Kornvarer. Forrige Aars gunstige Høst indskrænkede de forskellige Landes Trang til Forsyning med Kornvarer, og som Følge deraf viste de internationale Omsætninger i disse Artikler i 1889 et meget ringere Omfang end under det forudgaaende Aar. Dette var ogsaa Tilfælde for Belgiens Vedkommende. Naar undtages Mais viste der sig i Indførselen af alle Kornarter et Underskud mod 1888, der for den vigtigste Havn, Antwerpen, Vedkommende opgik til $3\frac{1}{2}$ Million Hektoliter. Det var især fra de forenede Stater og La Plata, at Underskuddet var stærkest. De førstnævnte Stater, der tidligere var det vigtigste Kornkammer, hvorfra Belgien hentede sin Forsyning, og som dannede Basis for de internationale Omsætninger, der ledes fra Antwerpen, har i de sidste Aar mere og mere maattet vige Pladsen for Donaulandene. Grunden hertil maa væsentlig søges i de daarlige Kvaliteter, de forenede Stater i de sidste Aar har bragt paa Markedet, medens paa den anden Side Donaulandene have gjort stadige og hurtige Fremskridt i sin Produktion og i Behandlingen af Varen. Fra Donau kom saaledes i 1889 til Antwerpen 5 Millioner Hektoliter Hvede mod 704 000 Hektl. fra de forenede Stater. Paa lignende Maade bliver Byg fra Donau mere og mere efterspurgt. Bryggerierne finde i de talrige indførte Varieteter udmærkede Produkter af usædvanlig Vægt, ydende et rigt Udbytte. Af Havre kom i 1889 Størsteparten fra det nordlige Rusland; dansk og svensk Havre har i forrige Aar været lidet efterspurgt og saavel denne Kornsort som Byg synes her ganske at ville tabe sit Marked.

Kaffe. Den i mine tidligere Beretninger fremhævede Omformen af Handelen med denne Vare som Følge af de paa de større Handelspladse gjængse Terminspekulationer har i det forgangne Aar end yderligere udviklet sig paa det herværende Marked. Disse Spekulationer bevirke en Usikkerhed i alle Priser, som ikke tillader Handlende i effektiv Vare at sidde inde med større Beholdninger. Fortiden indskrænker derfor disse sine Indkjøb til kun at omfatte Kvanta, for hvilke de i den allernærmeste Fremtid kan finde Afsætning. Uden at det kan paastaaes, at Konsumtionen af Varen i ringeste Grad har aftaget, er den effektive Handel dog derved bleven ikke lidet trægere end tidligere, og det bliver vanskeligere at følge dens Gang.

I de sidste 10 Aar har Prisen paa Santos good average stillet sig hersteds paa følgende Maade ved Udgangen af de respekt. Aar: 1880 $36\frac{1}{2}$, 1881 29, 1882 $22\frac{1}{2}$, 1883 33, 1884 26, 1885 $22\frac{1}{2}$, 1886 36, 1887 $48\frac{1}{2}$, 1888 45, 1889 $48\frac{3}{4}$ Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kilo i Entrepôt, eller gennemsnitlig i Tiaaret $34\frac{7}{8}$ Cents pr. $\frac{1}{2}$ Kilo i Entrepôt.

Som fremgaar af foranstaaende Oversigt er altsaa Aaret 1889 gaaret ud med en høiere Pris paa Kaffe end noget tidligere Aar i nævnte Tidsrum.

Denne Pris, der svarer til fr. 103 pr. 50 Kil., har imidlertid i Aarets Løb undergaaet forskellige Fluktuationer. Begyndende med fr. 95 pr. 50 Kil. steg Prisen temmelig jævnt til fr. 105 i April, for derefter i Juni pludselig at falde til fr. 86. En Reaktion indtraadte dog temmelig hurtigt, saaledes at Santos good average ved Slutningen af August gjenvandt en Pris af fr. 96 og i September af fr. 99. Gjennem forskellige Fluktuationer naaede derpaa Artikelen en Pris af fr. 106 for, som angivet, ved Aarets Udgang at falde til fr. 103 pr. 50 Kil. Entrepôt.

Som Følge af de mange modsigende Meddelelser om Skibninger, Beholdninger og Udsigter, der modtoges fra Produktionsstederne og de vigtigste Markedspladse, — i de fleste Tilfælde i Terminspekulanter Interesser — er det en yderst vanskelig Sag at danne sig en begrundet Mening om Artikelens rette Stilling og nærmeste Udsigter. Det er dog at antage, at den i indeværende Aar neppe vil kunne falde under forrige Aars Gjennemsnitspriser i Betragtning af den ringe Beholdning, hvormed Aaret gik ud paa Produktionsstederne.

Uld. Omsætningerne paa vort Marked af denne Artikel har i 1889 været livlige og foregaaet under heldige Betingelser. Ved Aarets Udgang var derfor den herværende Beholdning reduceret til en Ubetydelighed.

Det er endnu hovedsagelig fra La Plata, at Antwerpen modtager sin Forsyning; dog er i de senere Aar Importen fra Australien tiltaget i nogen Grad, saaledes at den engelske Presse ved forskellige Anledninger, men vistnok med ringe Grund, har udtalt Frygt for at det Monopol i australisk Uld, som London hidtil stadigen har nydt, staar i Fare for delvis at tabes. Af Aarets Import kom 129 098 Baller (13 500 Baller mere end i 1888) fra La Plata, 6 360 Baller fra Australien og 3 212 Baller fra Cap.

De forholdsvis lave Priser, som raadede ved Aarets Begyndelse, begunstigede i høi Grad Indførselen; den Udvikling, som Uld-Industrien antog i Aarets Løb, den stadige Stigen i Priserne for det færdige Produkt, den relative Sikkerhed, som raadede i den politiske Verden, Alt bidrog til end mere at fremme denne Import og til at gjøre Aaret indbringende saavel for Skibere og Sælgere som for Forbrugere.

Priserne, som i Slutningen af 1888 og i Begyndelsen af 1889 viste nogen Svagthed, fik i Februar d. A. en vægtig Impuls opad ved de Efterretninger om Hausse, der indløb fra London og La Plata, og fraregnet enkelte mindre Fluktuationer havde de en stadigt opadgaaende Tendents, saaledes at der ved hver af de 5 store offentlige Auktioner, som holdtes i Aarets Løb, viste sig en Stigen af 5—15 Centimes fremfor den nærmest forudgaaende.

Den indtraadte Prisstigning fremgaar end yderligere af følgende Oversigt. Der betales for:

	God Middels- Udbytte 33 %. Buenos Ayres.		God Middels- Udbytte 40 %. Montevideo.	
	1889. Francs.	1888. Francs.	1889. Francs.	1888. Francs.
Merinos.	1.85 à 1.90	1.55 à 1.60	2.25 à 2.30	1.90 à 1.95
Prima	1.75 à 1.80	1.45 à 1.50	2.20 à 2.25	1.85 à 1.90
Secunda.	1.65 à 1.70	1.40 à 1.45	2.10 à 2.15	1.80 à 1.85
Lam	1.50 à 1.55	1.30 à 1.35	1.75 à 1.80	1.50 à 1.55

Ved Saisonens Udgang i November vare Beholdningerne reducerede til 365 Baller, i December begyndte imidlertid Uld af den nye Klipping at ankomme fra La Plata og senere har Tilførselen regelmæssigen gaaet for sig.

Det angives at den nye Uld er tørrere og finere end den tidligere, men ligesaa fuld af Borrer som denne.

Terminspekulationerne i uvasket Uld have i Aarets Løb aftaget meget, da Erfaringen har vist at de vare underkastede altfor store Tilfældigheder, og det er ikke sandsynligt, at de for det første ville gjenoptages i synderlig Udstrækning.

Huder. Udførselen heraf til de forenede Riger er i forrige Aar atter gaaet op, idet der skibedes fra Belgien 750 Tons mod 529 i 1888 og mod 292 Tons i 1887.

Tidligere dækkede de forenede Riger sit Forbrug af Huder som oftest med direkte Import fra La Plata-Landene. Forholdene have medført at det er bleven fordelagtigere for vore Garverier at gjøre sine Indkjøb over Antwerpen, hvor man har lettere Adgang til at faa alle Fordringer til Kvalitet, Kvantitet og Remisser tilfredsstillede.

Artikelen har hersteds under afvigte Aar fulgt en regelmæssig Gang. I Januar indtraadte en Prisstigning af 1 à 2 fr., som holdt sig uforandret indtil September, da talrige Ladninger ankom, der trykkede Priserne; dette Tryk var dog ikke af lang Varighed; i Oktober hævede Priserne sig atter og under Resten af Aaret vare de i stadig Opgang med meget livlige Omsætninger.

Disse Forhold fremgaar end yderligere af nedenstaaende Oversigt. Der betaltes:

		Slutn. Decbr. 1888.		Slutn. Decbr. 1889.	
		Francs.		Francs.	
Saladeros B/A Oxehuder	$\frac{20}{25}$ Kil.	50 à 54		55 à 59	
— " —	$\frac{25}{32}$ "	57 à 62		65 à 70	
— " —	$\frac{32}{40}$ "	52 à 57		57 à 62	
— Uruguay —	$\frac{25}{32}$ "	55 à 60		62 à 67	
— Plata Kohuder	$\frac{20}{25}$ "	57 à 62		60 à 65	

Navnlig var Saladeros Oxehuder af god Kvalitet efterspurgt, medens Mataderos Oxehuder og saltede Kohuder, der viste sig at lide af forskellige Mangler, afsattes trægt.

Omsætningerne paa herværende Marked af tørre Huder indskrænkes med hvert Aar; hertil bidrager ikke lidet den daarlige Forfatning, hvori disse Huder ofte skibes fra La Plata.

De under Aarets Løb afholdte 5 Auktioner, under hvilke 85 000 Huder solgtes, har været lidet besøgte.

Talg, Fedt og Olier. Exporten fra Belgien til de forenede Riger af disse Artikler var i 1887 og 1888 stegen høist betydelig; i afvigte Aar gav en Tibagegang sig tilkjende mod 1888, men af saa ringe Betydning, at det i de tvende nævnte Aar af Belgien gjenvundne Standpunkt som Marked for vor Indførsel af derhenhørende Artikler tør antages at have faaet faste Holdepunkter og at kunne være Gjenstand for yderligere Udvikling.

Al Talg, produceret i Belgien selv, consumeres inden Landet, navnlig af de talrige og betydelige Lysfabriker; hvad der udføres er hentet fra andre Lande og navnlig fra La Plata. I forrige Aar steg denne Import til 7 502 Piber mod 4 528 i 1888.

Priserne har i Aarets Løb været meget vekslen; begyndende med 82 fr. for disponibel Oxetalg faldt de efterhaanden ned til fr. 59 i Marts, for i Juli atter at stige og i Oktober at naa fr. 66, hvorfra de ved Aarets Udgang vare sunkne ned til fr. 62 for Oxe- og fr. 60 for Faaretalg.

Petroleum. Af denne Artikel har i tidligere Aar kun lidet været indført til de forenede Riger over Antwerpen. Som fremgaar af den før indtagne Opgave er imidlertid i de forløbne 3die Aar denne Import jævnt tiltaget og steg i 1889 til 1 277 Tons.

Som i tidligere Rapporter fremhævet undergaar Transportmaaden af denne Vare en væsentlig Forandring. Større og større Qvanta indføres nu i Tanks, og det vil neppe vare nogle Aar, inden denne Forsendelsesmaade bliver den ene brugelige og inden Seilskibe blive fuldstændigen udelukkede fra denne Fart.

Konsumtionen af Artikelen tiltager overalt i stærk Grad og Produktionen viser sig delvis ude af Stand til at holde Skridt med Konsumtionen; de ældre Beholdninger saavel i Amerika som i Rusland begynde derfor at udtømmes og medmindre nye Kilder skulle opdages tør en Prisstigning være at vente.

Paa den herværende Plads var Stemningen for Artikelen i Begyndelsen af Aaret lidt trykket, saaledes at amerikansk Petroleum i Januar noteredes fr. 17³/₈ og yderligere faldt til fr. 16 i April; fra Mai af indtraadte imidlertid en Stigning, som fortsattes indtil August, da Prisen naaede fr. 18³/₈ for disponibel. Senere fandt et Tilbagefald Sted og ved Aarets Udgang solgtes disponibel Vare for fr. 17⁵/₈.

Der indførtes i 1889 til Antwerpen 855 000 Fade Petroleum fra de forenede Stater og 231 500 Fade fra Rusland.

W. Christophersen.

Generalkonsul.

Christchurch (New Zealand).

Der ankom fra fremmede Steder to norske Seilskibe dr. 1 650 Tons i Ballast, hvilke afgik til australisk Havn med Trælast.

Der ankom 1 svensk Skib, dr. 854 Tons.

I Aarets Løb har Koloniens finansielle Stillmg efterhaanden forbedret sig og Befolkningen har langt bedre Sysselsættelse end for nogle Aar siden.

Udførselen af New Zealandske Produkter for 1888 var £ 7 767 325 og i 1889 £ 9 339 000. Importen for 1889 var £ 6 297 000 mod £ 5 941 900 i 1888.

Skulde Udførselen fremdeles vedblive at være saa stor i Forhold til Importen kan man trygt vente, at Landets Velstand snart vil vende tilbage.

F. E. Wright.

H å v r e.

Norske Fartøier.	Med Ladning.				I Ballast.				Tilsammen.		Bruttofragter i Kroner.	
	Seilfartøier.		Dampskibe.		Seilfartøier.		Dampskibe.					
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Seilfartøier.	Dampskibe.
I. Ankomne.												
Fra Norge til Hovedstationen . . .	11	3 233	20	13 234	-	-	-	-	31	16 467	37 548	53 950
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	166	46 661	79	34 753	-	-	2	829	247	82 243	599 501	474 761
„ andre Lande til Hovedstationen	80	33 690	20	11 652	1	292	5	2 902	106	48 536	1 144 292	146 052
„ andre Lande til Vicekonsulssta- tionerne	282	105 216	140	64 923	-	-	26	12 245	448	182 384	2 564 263	884 543
Ialt	539	188 800	259	124 562	1	292	33	15 976	832	329 630	4 345 604	1 569 306
II. Afgaaede.												
Til Norge fra Hovedstationen . . .	-	-	21	13 815	27	10 112	1	457	49	24 384	-	66 136
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	5	687	16	7 376	204	60 026	14	6 389	239	74 478	4 842	44 352
„ andre Lande fra Hovedstationen	8	3 347	17	9 181	64	28 936	6	4 335	95	45 799	39 024	49 320
„ andre Lande fra Vicekonsulssta- tionerne	60	21 725	123	53 031	194	77 278	95	46 579	472	198 613	193 478	386 446
Ialt	73	25 759	177	83 403	489	176 352	115	57 760	855	343 274	237 344	546 254

Aarsberetning dateret 18de April 1890.

Under de 5 senest forløbne Aar har den norske Skibsfart paa Distriktet havt det Omfang, som udvises af nedenstaaende Ziffre, hvilke indbefatte ankomne lastede og ballastede Fartøier.

1889 832 dr. 329 630 Tons, 1888 1 080 dr. 405 222 Tons, 1887 935 dr. 358 971 Tons, 1886 861 dr. 343 762 Tons, 1885 960 dr. 370 825 Tons.

Med Hensyn til Forholdet mellem Seilfartøier og Dampskibe under Perioden 1885—1890 vil dette sees af nedenanførte Ziffre:

Seilfartøier. 1889 540 dr. 189 092 Tons, 1888 801 dr. 287 063 Tons, 1887 676 dr. 244 537 Tons, 1886 622 dr. 229 501 Tons, 1885 765 dr. 279 702 Tons.

Dampskibe. 1889 292 dr. 140 538 T., 1888 279 dr. 118 159 T., 1887 259 dr. 114 434 T., 1886 239 dr. 114 252 T., 1885 195 dr. 91 123 T.

Ved Granskning af de ovenstaaende Ziffre vil det bemærkes, at den norske Skibsfart paa Distriktet under sidstledne Aar har i sin Helhed været underskattet en Formindskelse mod 1888 af 248 Fartøier og 75 592 Tons. Nedgangen falder her paa Seilfartøierne, hvilke fra i 1888 at have udgjort et Antal af 801 og en Drægtighed af 287 063 Tons, for 1889 kun beløber sig til 540 og 189 092 Tons, eller en Aftagen af 261 Fartøier og 97 971 Tons. Derimod viser de norske Dampskibes Antal og Drægtighed en Forøgelse mod 1888 af 13 Fartøier og 22 379 Tons, samt mod 1887 af 33 og 26 104 Tons og mod 1886 af 53 og 26 286 Tons, eller med andre Ord, den norske Dampskibsfart paa Distriktet har i de sidste Aar været i stadig, om end ujævn Tilvæxt.

Af 1889 Aars hele norske Fartøistonnage faldt ca. 43 % paa Dampskibenes Andel og ca. 57 % paa Seilfartøierne.

Ved Sammenligning af den svenske og norske Skibsfart paa Distriktet for Aaret 1889 findes den sidstnævnte at omfatte et Antal af 478 Fartøier og en Drægtighed af 135 281 Tons mere end den svenske, idet nemlig Forskjellen mellem de svenske og norske Seilskibes Tonnage beløber sig til et Antal af 463 Fartøier og 162 266 Tons, hvorimod for Dampfartøiernes Vedkommende det svenske Flag fremdeles har beholdt sin Overlegenhed, da nemlig de norske Dampskibes Drægtighed er 26 985 Tons mindre end de svenskes, ihvorvel de norskes Antal overstiger de svenskes med 15 Fartøier.

Under Aaret 1889 indkjøbtes i Distriktets Havne, for norsk Regning, 9 Seilfartøier dr. tils. 7 190 Tons.

Efterfølgende Opgave viser Omfanget af den norske Skibsfart paa de vigtigste Havne inden Distriktet i 1889, hvorved er at bemærke, at de fra hvert foregaaende Aar overliggende Fartøier ere indbefattede i de anførte Ziffre:

Håvre 147, 71 413 Tons, Bordeaux 100, 47 581 T., Calais 42, 12 827 T., Dieppe 59, 22 008 T., Dunkerque 67, 27 425 T., Honfleur 37, 13 027 T., Rouen 155, 17 547 T.

Den norske Skibsfart paa Hovedstationen under Aaret 1889 repræsenteres af 147 Fartøier dr. 71 413 Tons, deraf 45 Dampskibe dr. 27 788 Tons samt 102 Seilfartøier dr. 43 625 Tons. Sammenlignet med Fartøiernes Antal og Tonnage under 1888 har en Formindskelse fundet Sted af 16 Fartøier og 5 881 Tons. Den samme Forskjel er paa det nærmeste tilstede

mellem Aarene 1889 og 1887, hvorimod Antallet og Tonsdrægtigheden for 1889 og 1886 næsten viser Ziffre af samme Størrelse.

Af norske Dampskibe ankom i forrige Aar til Hovedstationen: fra Christiania 20 dr. 13 234 Tons med Ladninger fornemmelig af Trælast, Træmasse, Hesteskosøm, Stykgods m. V.; fra Sverige med Trælast 1 dr. 692 Tons og fra andre Lande med Ladninger 19 dr. 10 960 Tons, deraf fra spanske, portugisiske eller algerske Havne med Vin, 14 dr. 6 347 Tons, fra Hamburg med Stykgods 1 dr. 1 294 Tons, fra Stettin med Rugmel 1 dr. 329 Tons, fra Porto Rico med Kaffe en dr. 1 294 Tons, fra Odessa med Hvedemel og Rapssæd 1 dr. 1 372 Tons samt fra Cardiff med Stenkul 1 dr. 324 Tons. I Ballast ankom til Havre fra diverse udenlandske Havne 5 norske Dampskibe dr. 2 902 Tons.

Til Håvre ankom endvidere under Aaret 1889 af norske Seilfartøier: med Ladninger fra Norge 11 dr. 3 233 Tons, deraf med Is 9 dr. 2 618 Tons og med Trælast 2 dr. 615 Tons; fra Sverige 9 dr. 2 933 Tons, ligeledes med Trælast, fra diverse vestindiske Havne med Farvetræ 41 dr. 17 728 Tons, fra Montevideo eller Rio de Janeiro med saltede Huder 5 dr. 1 340 Tons, fra Levika med Kokusnødkjerner 1 dr. 602 Tons, fra resp. Manzanillo, Minatitlan, Tuspan og Porto Plata med Mahogny 5 dr. 1 439 Tons, fra Kobe (Japan) med Stykgods 1 dr. 456 Tons, (hvilket Fartøi afgik med Restladning til London), fra Martinique med Stykgods 1 dr. 301 Tons, fra Bahia med Hvalolie 1 dr. 273 Tons, fra Pascagoula med Pitch Pine 1 dr. 606 Tons, fra Galveston med Bomuld 3 dr. 1 290 Tons, fra resp. New York eller Philadelphia med Petroleum 4 dr. 4 172 Tons. Endvidere ankom fra Riga med Trælast eller Hamp 3 dr. 1 107 Tons, samt fra Wiborg med Trælast 1 dr. 286 Tons. Af det ovenstaaende vil det bemærkes, at de hid ankomne norske Seilfartøier fornemmelig anvendes i den transatlantiske Fragtfart.

Fra Hovedstationen afgik under Aaret 1889 af norske Dampskibe: til Christiania med Ladning, væsentlig Stykgods, 21 Fartøier dr. 13 815 Tons, idet Arendal som oftest anløbtes under Reisen; til udenlandske Havne med Ladning 17 dr. 9 181 Tons, deraf til Colon med Stykgods, kompletterende Ladning indtaget i Hamburg, 1 dr. 1 294 Tons, samt til St. Thomas, ligeledes efter at have indtaget Fyldningslast, 1 dr. 1 345 Tons, til Spanien eller Portugal 10 dr. 4 519 Tons (tomme Fade m. v.) under Maanedsbefragtning, til Oran 3 Do. dr. 1 371 Tons samt til dansk Havn 2 dr. 652 Tons. I Ballast afgik 6 norske Dampskibe dr. 4 335 Tons, deraf til engelsk Kulhavn 4 dr. 2 349 Tons, til Fowey 1 dr. 692 Tons og til Hamburg (med Restladning fra Vestindien) 1 dr. 1 294 Tons.

Samtlige de i Fart mellem Håvre og Christiania gaaende norske Dampskibe tilhørte det søndenfjelds-norske Dampskibsselskab, som med 5 af sine Fartøier under hele Aaret har underholdt en regelmæssig Fart paa Håvre med Afveksling af 5 nævnte Skibe.

Endvidere afgik fra Hovedstationen til Norge i Ballast: 27 norske Seilfartøier dr. 10 112 Tons, til Sverige 5 Do. dr. 1 471 Tons, til britisk Kulhavn 44 dr. 18 504 Tons, til Canada 3 dr. 2 128 Tons, til New York eller Philadelphia 4 dr. 4 112 Tons, til finske Havne 3 dr. 1 028 Tons, til Riga 1 dr. 423 Tons og til Archangel 1 dr. 309 Tons. Med Ladning afgik fra Hovedstationen til udenlandske Havne 8 norske Seilskibe dr. 3 347 Tons, deraf til Progreso 1 dr. 383 Tons, til St. Pierre (Martinique) 1 dr. 365 Tons, til Philadelphia 1 dr. 935 Tons, til Riga 2 dr. 920 Tons, til St. Petersburg 1 dr. 265 Tons og til dansk Havn 2 dr. 979 Tons.

De forenede Rigers Vicekonsul i Bordeaux anfører i sin Rapport for Aar 1889 følgende, (her gengivet i Oversættelse) angaaende den svenske og norske Skibsfart under sidstledne Aar paa nævnte Havn:

Under det sidst forløbne Aar har Bordeaux Havn — med Indberegning af de Fartøier, som have losset eller lastet paa Reden ved Laroque med Ind- og Udklarering ved Toldkammeret hersteds — været besøgt af 12 svenske og 18 norske Dampskibe med en Drægtighed af tilsammen 17 186 Tons, nemlig 6 987 Tons for de svenske og 10 144 Tons for de norske Fartøier — mod 13 svenske og 26 norske Dampskibe under Aaret 1888, dr. resp. 7 516 Tons og 12 550 Tons, tilsammen 39 Fartøier dr. 20 066 Tons — samt af 9 svenske og 47 norske Seilfartøier dr. resp. 3 754 og 21 722 Tons, eller tilsammen 56 Seilfartøier dr. 25 476 Tons — mod 63 Fartøier dr. 31 615 Tons, deraf 2 svenske dr. 1 255 og 61 norske dr. 30 360 Tons under det nærmest foregaaende Aar. Af de norske Dampskibe er foretaget 52 Ind- og 53 Udklareringer eller tilsammen 105 Klareringer med 51 134 Tons — mod 133 Klareringer og 58 474 Tons under Aaret 1888, — samt af de norske Seilfartøier 42 Ind- og 45 Udklareringer eller tilsammen 87 Klareringer og 38 664 Tons, medens Antallet Klareringer af norske Seilfartøier det foregaaende Aar havde beløbet sig til 123 med tilsammen 57 329 Tons.

Et norsk Seilfartøi, dr. 289 Tons, har i April Maaned, under Indbugsering til dets Kaipalads i herværende Havn, været udsat for en Kollision, hvilken har givet Anledning til en Proces, som i August Maaned blev af herværende Handelstribunal afgjort med lige Fordeling af den stedfundne Skade og Tab, da det ansaaes, at Feil var bleven begaaet paa begge Sider. Denne Dom er af herværende Overret bleven stadfæstet i December Maaned. Det omhandlede Fartøi er som Følge af nævnte Dom bleven lagt i Beslag og det kommer sandsynligen at blive solgt ved Auktion.

Den herværende udenlandske Handelsomsætning har under det sidstledne Aar aftaget endel, da Skibsfartens Ziffre ifølge franske officielle Op-gaver udviser: for 1888 2 107 693 lastede Tons (deraf indgaaende 1 129 462 og udgaaende 978 231 Tons) og for 1889 2 074 322 lastede Tons (deraf indgaaende 1 106 433 Tons og udgaaende 967 889 Tons, heraf med franske Fartøier, det førstnævnte Aar 836 093 Tons ($39\frac{2}{3}\%$) det sidstforløbne Aar 820 296 Tons ($39\frac{1}{2}\%$) og med udenlandske Fartøier det førstnævnte Aar 1 271 600 Tons ($60\frac{1}{3}\%$) og det sidstforløbne Aar 1 254 026 ($60\frac{1}{2}\%$). Af den paa de indenlandske Fartøier faldende Tonnage har de forskellige Flags Andel under det sidstledne Aar været følgende: britiske Fartøier $71\frac{1}{3}\%$, svenske og norske $10\frac{1}{2}\%$ (resp. $5\frac{1}{2}\%$ og 5%) spanske $4\frac{1}{3}\%$, hollandske og tyske hver ca. 3% , danske $2\frac{1}{2}\%$, belgiske $1\frac{1}{2}\%$, østerrikske 1% , nordamerikanske $\frac{1}{2}\%$ samt øvrige Nationers Fartøier tilsammen 1% .

Fra Norge ankom med Ladning: 1 svensk Seilfartøi med 1 Indklarering, 426 Tons, Bruttofragt fr. 11 300, 2 norske Dampskibe med 14 Do., 6 846 Tons, Bruttofragt fr. 166 900, 7 norske Seilfartøier med 7 Do., 2 132 Tons, Bruttofragt fr. 50 250, tilsammen 22 Indkl., 9 404 Tons, Bruttofragt fr. 228 450 mod i 1888 28 Do., 10 767 Tons, Bruttofragt fr. 206 800.

Det norske Dampskib „Garonne“ har under Aaret 1888 vedligeholdt en stadig Fart mellem Christiania og Bordeaux, og fra førstnævnte Havn ankommet hid 13 Gange, hvoriblandt 1 via Santander og de øvrige 12 med Kompletteringsladning fra en eller flere Havne i det sydlige Norge. Ladningerne have bestaaet af Trælast, Træmasse, Hestekosøm, Spiritus m. m. Et andet Dampskib (usædvanligt nok under Maanedsbefragtning) ankom fra

Throndhjem med Træløst, hvilken sidstnævnte Slags Ladning ogsaa medførtes af det ovennævnte svenske og 5 af de norske Seilfartøier. To norske Seilskibe ankom med Is. Et norsk Dampskib, som var under Maanedsbefragtning, ankom i Aarets Løb fra Norge med Ballast.

Fra fremmede Lande og Steder er med Ladning ankomne: 6 norske Dampskibe med 7 Indklareringer, 4 371 Tons, Bruttofragt fr. 111 400, 31 norske Seilfartøier med 31 Do., 13 256 Tons, Bruttofragt fr. 562 850, samt under Maanedsbefragtning: 11 norske Dampskibe med 24 Indkl., 9 836 Tons, approx. Fragt fr. 133 500, tilsammen 120 Do., 55 399 Tons, Bruttofragt fr. 1 362 500.

Mod Aar 1888: 138 Indklareringer, 68 917 Tons, deraf 93 Indklareringer, 49 437 Tons, Bruttofragt fr. 1 347 600, 45 Do., 19 480 Tons i Maanedsbefragtning.

De norske Dampskibe ere ankomne 47 Reiser fra Lissabon, 1 Reise fra Lissabon og Oporto, 1 fra Lissabon og St. Ybes, 5 Reiser fra Algier, 3 Reiser fra Algier og spanske Middelhavshavne, 3 fra Nordspanien (Pasages), 1 fra Spalato og 1 fra Triest, Fiume og Spalato — samtlige med Vinladning og delvis Stykgods — videre 3 Reiser fra Smyrna og andre Havne i Lilleasien med Stykgods (Rosiner m. m.), 1 Reise med Stenkul og 1 med anden Slags Ladning (Kreosot) fra England, 1 Reise fra Danzig med Egestav og 1 Reise fra Bryssel med tomme Fade.

Af de norske Seilfartøier ere 3 ankomne fra Finland, 1 fra Kronstadt, 10 fra britisk Nordamerika, hver af disse 1 Reise, med Træløst, 4 Fartøier fra New York med Petroleum og Naphta (hvilke som sædvaaligt have losset paa Reden ved Laroque og ikke indkommet i herværende Havn), 11 fra Vestindien med Sukker, Rum, Kakao og Farvetræ, 1 fra Mozambique-Kysten med Arachidrødder og 1 fra St. Ybes med Sardiner. I Ballast (eller med Ladning, som ikke er bleven udlosset hersteds) ere ankomne fra andre franske Havne, 4 svenske og 5 norske Dampskibe, samt 1 svensk og 2 norske Seilfartøier, efter Losning af Petroleum for Bordeaux Regning paa Laroques Red, St. Loubés) og fra udenlandske Havne, 1 svensk og et norsk Dampskib samt 1 norsk Seilfartøi.

Til Norge er afgaaet med Stykgodsladninger: 1 norsk Dampskib med 13 Udklareringer, 6 396 Tons, Bruttofragt frcs. 55 000 mod 1888 12 Udklareringer 5 904 Tons, Bruttofragt frcs. 62 400.

Det nævnte norske Dampskib har under 11 af disse Reiser anløbet Southampton. 2 svenske og 13 norske Seilfartøier ere under Aaret afgaaede til Norge i Ballast.

Til fremmede Lande og Steder ere med Ladning afgaaede: 5 norske Dampskibe med 5 Udkl. 3 029 T., Br. Fragt Kr. 39 900; 23 norske Seilfartøier 23 Udkl. 11 366 T., Br. Fragt Kr. 146 550, samt under Maanedsbefragtning: 12 norske Dampskibe med 26 Udklareringer, 11 099 Tons, approxim Fragt fr. 194 600, tilsammen 109 Udkl., 52 425 Tons, Fragt fr. 720 100, mod Aar 1888 130 Udkl., 60 234 T. deraf: 93 Udkl., 44 662 T. med Br. Fragt Kr. 488 500; 37 Udkl., 15 572 T. i Maanedsbefragtning.

I den fra de forenede Rigers Vicekonsulat i Rouen til Generalkonsulatet indsendte Aarsberetning for 1889 meddeles om den svenske og norske Skibsfart paa nævnte Havn, at den under nævnte Aar i sin Helhed er forøget med 12 Fartøier og 16 557 Tons mod Antallet og Drægtigheden for 1888, nemlig 14 svenske Fartøier dr. 10 731 Tons samt for de norske, i Drægtighed 5 826 Tons mere, hvorimod Antallet af Fartøier er aftaget

med 2. Ved Sammenligning mellem 1889 og 1887 Aars Skibsfart viser sig en Tilvæxt for Aar 1889 af 52 Fartøier og 30 743 Tons.

Sammenlignes Antallet af de norske Dampskibe, som under de 2de sidstforløbne Aar er ankommet til Rouen, viser sig en Forøgelse under Aaret 1889 af 21 Fartøier. De norske Seilskibe ere derimod aftagne med det betydelige Ziffer af 23 Fartøier eller henved 50 % af det Antal, som besøgte Rouens Havn Aar 1888. Denne Nedgang i Seilskibenes Antal maa fornemmelig tilskrives den formindskede Kornvareimport; men den har ogsaa været forårsaget ved, at Indførselen af Petroleum nu for en stor Del foregaar med særskilt for denne Transport konstruerede Dampskibe, som føre Ladninger i dertil indrettede Beholdere.

De med svenske og norske Dampskibe til Rouen ankomne Ladninger have, ligesom under Aaret 1888, fornemmelig bestaaet af Trælaster, Jern eller Havre fra Sverige, Trælaster og Træmasse fra Norge, samt Vinladninger fra Spanien og Portugal. De i Vinimporten anbragte Dampskibe have ligesom tidligere gaaet i Maanedsfart. Det antages imidlertid, at, om end denne Slags Befragtninger skulde tiltage i Antal, vil i sin Helhed neppe opstaa en forøget Skibsfart paa Rouen af svenske og norske Fartøier, da Seilskibenes Antal viser sig at være i stadigt Nedgaaende. For Vinimporten befragtes sædvanlig Dampskibene for et Tidsrum fra 2 til 6 Maaneder; i Træmassebranchen engageredes Fartøierne oftere for hele Aaret. I Begyndelsen af indeværende Aar er saaledes, specielt for Træmassetransport, men ogsaa for anden Godstrafik, aabnet en regelmæssig Dampskibslinie mellem Christiania, Drammen, Skien og Rouen med det norske Dampskib „Normandie“, som opgives at kunne indtage 1 500 Tons Ladning.

I nævnte Vicekonsulats Rapport omnævnes i Forbindelse hermed, at, dersom Træmasse fremdeles skulde forblive en toldfri Artikel ved Indførsel til Frankrige, synes en regelbunden Dampskibsfart mellem Gøteborg og Rouen at maatte kunne drives med Fordel, da der ikke savnes Grund til at antage, at en saadan Rute skulde give Anledning til betydelige Skibninger af Træmasse, hvorhos et Foretagende af dette Slags forøvrigt turde give Stødet til en ikke ubetydelig Transport af andre Varer. En saadan Dampskibslinie vilde imidlertid neppe komme istand uden den nødvendige Medvirkning af nogle af de større Træmasseexportører, hvilke ved at afslutte Aarskontrakter med Konsumenter i Frankrige kunde opnaa Sikkerhed for Afsætning af visse Partier, med Rouen som Losseplads. Et saadant Dampskib antages ogsaa at burde være beregnet paa at kunne medtage Passagerer, hvorhos Afgangstiden saavel fra Rouen som fra Gøteborg skulde foregaa til fast bestemt Dag.

Med Hensyn til den svenske og norske Skibsfart paa Calais, Dieppe, Dunkerque og Honfleur under forrige Aar viser sig for alle disse Havne en Nedgang mod Aaret 1888 i de svenske og norske Fartøiers Antal og Tonnage, med den Undtagelse, at Dunkerque for de sidstnævnte Fartøiers Vedkomende viser en Tilvæxt af 698 Tons, medens Fartøiernes Antal er aftageet fra 74 til 67. De fornemste Aarsager til denne Nedgang har dels været en formindsket Trævareimport og dels, at engelske Dampskibe i større Antal end tidligere have været anbragte i Trælasterfart fra Østersøen til de her nævnte Havne.

Antallet af Tonnagen af norske Fartøier, som tilsammenlagte ere ankomne til Havnene Calais, Dieppe, Dunkerque og Honfleur under de 3de seneste Aar var: i 1889 205 dr. 75 282 T., i 1888 280 dr. 100 740 T., i 1887 245 dr. 102 855 Tons.

De af den svenske og norske Skibsfart paa dette Konsulatdistrikt fortjente Bruttofragter under Aaret 1889 har været, som følger:

For svenske Fartøier: ankomne Kr. 2 598 043, do. afgaaede Kr. 660 820, tilsammen Kr. 3 258 863, og for norske Fartøier: ankomne Kr. 5 914 910, do. afgaaede Kr. 883 598, tilsammen Kr. 6 798 508.

Under de 3 næst forudgaaende Aar var det sammenlagte Bruttofragtbeløb for svenske og norske Fartøier: Aar 1888 Kr. 10 914 884, 1887 Kr. 8 953 698, 1886 Kr. 8 504 675.

Fragtfortjenesten befindes saaledes for Aar 1889 at have været Kr. 857 513 mindre end for Aar 1888, men derimod henholdsvis Kr. 1 103 673 og Kr. 1 552 696 mere end for 1887 og 1886. Tages det imidlertid i Betragtning, at den svenske og norske Tonnage under 1889 var 83 078 Tons mindre end i 1888, viser Bruttofragtbeløbet for sidstledne Aar sig at have været proportionsvis endog Kr. 636 229 større end for 1888. Det tør derfor antages, at Rederiernes Nettofortjeneste af Farten paa dette Distrikt maa have været god under forrige Aar, især naar der tages Hensyn til, at Fartøjernes Reiser under Slutningen af Aaret foregik under gunstigere Veirforholde, end hvad Tilfældet var i de Par sidste Maaneder af Aaret 1888.

De under forrige Aar opnaaede Fragtnoteringer paa Distriktet udvises af nedenstaaende Oversigt:

Fra Sverige: For Trælast pr. Petersburg Standard, til Havne ved Kanalen: Med Seilfartøier 35 fr. fra Gøteborg, 53 à 54 fr. (Juli—August) og 55 à 57 fr. (Oktober—November) fra norrlandsk Havn. Med Dampskibe 48 à 55 fr. (Juli—November) fra norrlandsk Havn. Til Rouen med Seilfartøier 33 fr. fra Gøteborg, 59 fr. fra Sundsvall. Med Dampskibe 50 à 55 fr. (Mai—August) og 48 à 65 fr. (September—November) fra nordlandsk Havn.

Til Havn ved Atlanterhavet: Med Seilfartøier 49 à 50 fr. fra Vester-vik, 46 à 48 fr. fra Norrkøping, 60 fr. fra norrlandsk Havn. Med Dampskibe 50 fr. fra Stockholm, 50 à 52 fr. fra norrlandsk Havn. Til Bordeaux med Dampskibe 30 fr. fra Gøteborg, 70 à 80 fr. fra norrlandsk Havn.

Til Bordeaux fra udenlandske Havne: Med Seilskibe 70 à 76 fr. fra Finland, 88 fr. fra Archangel, 67 à 82 fr. fra Britisk Nordamerika.

Fra Norge: til Havn ved Kanalen: Med Seilfartøier 30 à 37 fr. (Begyndelsen af April) fra østlandsk Havn, 34 à 49 fr. (Juli—November) fra østlandsk Havn. Med Dampskibe 54 fr. fra Trondhjem. Til Havn ved Atlanterhavet: Med Seilfartøier 35 à 46 fr. fra østlandsk Havn. Til Bordeaux: Med Seilfartøier 45 à 54 fr. fra østlandsk Havn, 60 fr. fra Namsos.

Fra Amerika og Vestindien: Med Seilfartøier £ 6 pr. Ptbr. Std. Pitchpine fra Pascagoula, 30 sh. pr. Ton Farvetræ fra Savannah, 50 fr. 45 og 47 sh. 6 d pr. Ton Farvetræ fra Cap Haitien, 33 sh. 6 d à 35 sh. pr. Ton Farvetræ fra Black River, 38 sh. pr. Ton Farvetræ fra San Domingo, 48 sh. pr. Ton Farvetræ fra Aux Cages, 32 sh. 6 d pr. Ton Farvetræ fra Campeche, 55 fr. pr. Ton Mahogni fra Tuspan, 37 sh. 6 d à 40 sh. pr. Ton Mahogni fra Manzanillo, 57 sh. 6 d pr. Ton Mahogni fra Minatitlan.

Træmasse fra Norge pr. Ton 11 fr. 50 c. à 12 fr. 50 c., Is fra Norge til Havn ved Kanalen 11 à 14 fr., do. ved Atlanterhavet 18 à 20 fr.

Jern fra Sverige pr. Ton 15 à 20 fr., Havre fra Sverige pr. qv. 1 sh. 3 d à 2 sh. til Rouen, Havre fra Sverige pr. qv. 1 sh. 7½ d à 1 sh. 9 d til Håvre, Sukker fra Vestindien pr. Ton 40 à 47 fr. til Rouen, Mais fra Sydamerika pr. Ton 23 à 26 fr. til Rouen, Hvede fra Portland (Oregon) pr. Ton 45 sh.

til Rouen, Ris fra Rangoon pr. Ton 33 sh. til Rouen, Petroleum fra New York eller Philadelphia pr 40 Gallons 3 sh. 6 d til Håvre, 4 sh. 6 d à 4 sh. 7 d til Rouen, 3 sh. 9 d à 4 sh. 6 d til Bordeaux, Træmasse (vaad) fra svensk Havn pr. Ton 15 à 20 fr. til Bordeaux, Træmasse (tør) fra svensk Havn pr. Ton 30 fr. til Bordeaux, Bomuld fra Galveston pr. eng. $\text{Th } \frac{7}{16}$ d. til Håvre, Bomuld fra New Orleans pr. eng. $\text{Th } \frac{3}{4}$ Cent til Håvre.

Det Opsving i Fragterne, som under det sidste Halvaar af 1888 fandt Sted paa saa godt som alle Farvande, bibeholdt sig næsten uforandret under 1889, under hvilket sidstnævnte Aars Høstmaaneder, modsat hvad ellers pleier at være Tilfældet, en vigende Tendents var tilstede i Trælast-fragterne fra østersøiske Havne.

Efter hvad tidligere er anført i denne Aarsberetning, deltog et større Antal svenske og norske Dampskibe under Maanedsbefragtning i 1889 Aars Vinimport til Rouen, Bordeaux og Håvre. Til Rouen indklareredes saaledes 52 svenske Dampskibe dr. 23 173 Tons og 62 norske Dampskibe dr. 26 674 Tons. Til Bordeaux ankom af nævnte Dampskibe et Antal af 47 svenske dr. 22 490 Tons samt 20 norske dr. 7 976 Tons og til Hovedstationen 1 svensk Dampskib dr. 763 Tons samt 13 norske dr. 5 890 Tons. Fragtbe-tingelserne have varieret mellem ca. 11 à 20 fr. pr. Netto Register Ton og pr. Maaned, hvilke Noteringer paa det nærmeste ere af den samme Størrelse, som fandt Sted under det foregaaende Aar. Maanedsbefragtningernes Varighed har sædvanlig varieret mellem 1 til 6 Maaneder. Om Vinimporten til Bordeaux anfører de forenede Rigers Vicekonsul dersteds, at denne, fra at have udgjort 208 449 652 Liter for 1888, nedgik under sidstledne Aar til 176 404 034 Liter, hvilket udviser en Formindskelse for 1889 af 32 005 618 Liter. I Forbindelse hermed berøres, at Sysselsættelsen for Dampskibe i denne Transport selvfølgelig ikke har været saa stor som Aaret forud.

Om Udfragterne fra Distriktets Havne gjælder fremdeles, hvad herom i foregaaende Aarsrapporter har været omnævnt. Et mindre Antal svenske og norske Skibe har under 1889 fra forskellige af Distriktets Havne afgaaet med Ladninger saasom Klid, Stykgods, Phosfat, Halm, Sand, Oliekager m. v.; men disse Befragtninger have, som hidtil, været af underordnet Betydning. De i Maanedsbefragtning i Vinfarten gaaende Dampskibe have i Regelen afgaaet med tomme Fade til Lasteplassen.

Export af Pitprops fra Bordeaux opgives imidlertid at danne en Undtagelse fra ovennævnte Bemærkning om Udfragterne i sin Almindelighed. Ifølge derværende Vicekonsuls Meddelelser om denne Udførsel, var den samme i 1889 steget til 271 475 Tons (mod 218 977 Tons for 1888). I denne Fart deltog under sidstledne Aar 2 svenske og 6 norske Dampskibe, samt 1 svensk og 20 norske Seilskibe. Om Pitpropsfragterne anfører bemeldte Vicekonsul, at den Stigning, som begyndte i Aaret 1888, i det Hele har fortsat at gjøre sig gjældende, idet der sædvanlig har været betalt 7 à 8 sh. pr. Ton og i flere Tilfælde lige til 9 sh., hvorimod disse Fragter aldrig have været noterede under 6 sh. pr. Ton.

Med Hensyn til de Fragter, som betales af Varer, der have afgaaet med de i regelmæssig Fart fra Håvre, Rouen og Bordeaux til svenske og norske Havne anbragte svenske og norske Dampskibe, retter Fragtsatserne sig efter Varepartiernes Slags og Størrelse, samt efter Aarstiden, idet nemlig en Fragtforhøjelse finder Sted for de svenske Skibe med 20 % fra den 1ste November til den 1ste April og for norske med 25 % fra den 1ste Oktober til den 1ste Marts.

Udsigterne for indeværende Aars Fragter synes for Trælastfartens Vedkommende ikke at love saa høie Noteringer som under det foregaaende Aar. Efter hvad der for Generalkonsulatet er oplyst, er saaledes et norsk Fartøj bleven befragtet til 41 fr. pr. Petersburg Std. fra Sundsvall til Håvre, medens der opnaaedes 45 à 50 fr. ved Fartens Aabning i 1889.

Derimod har de hidtil under indeværende Aar til Håvre ankomne Seilfartøier med Farvetræ fra Vestindien og Mellemamerika havt lige saa gode Fragtbetingelser som under forrige Aar.

Søfarten paa hele Frankrige af lastede franske og udenlandske Fartøier (Kystfarten ikke medregnet) har under de 4 seneste Aar havt nedenstaaende Omfang:

	1889.		1888.		1887.		1886.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Franske Fartøier .	8 464	4 661 433	8 291	4 797 627	8 147	4 674 209	8 186	4 489 392
Fremmede Do. .	18 298	8 383 926	19 885	8 751 751	20 186	8 291 909	19 544	8 065 002
Tilsammen	26 762	13 045 359	28 176	13 549 378	28 333	12 966 118	27 730	12 554 394

Ovenstaaende Ziffre for 1889 udviser, mod Aar 1888, en Nedgang i de franske Fartøiers Drægtighed af 136 194 Tons, hvorimod Antallet under 1889 er tiltaget med 173 Fartøier, samt for de fremmede Fartøier en Formindskelse, saavel i Antallet som i Drægtigheden, nemlig 1 587 Fartøier og 367 825 Tons.

Under de 3 næstforegaaende Aar havde derimod Søfarten paa hele Frankrige været i stadig Tilvæxt.

De forenede Rigers Søfart paa Frankrige opgives i sin Helhed at have havt følgende Omfang under Femaarsperioden 1884—1888. (De modsvarende Ziffre for 1889 ere endnu ikke tilgængelige).

	1888.		1887.		1886.		1885.		1884.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
Svenske Fartøier	436	211 056	421	190 590	386	178 276	384	167 615	478	202 999
Norske Do.	1 637	604 548	1 405	520 156	1 322	504 334	1 340	488 011	1 471	529 072
Tilsammen	2 073	815 604	1 826	710 746	1 708	682 610	1 724	655 626	1 949	732 071

Af ovenstaaende Ziffre vil det bemærkes, at saavel den svenske som den norske Skibfart fra 1885 har været i stadig Tilvæxt.

De ved Generalkonsulatet under Aar 1889 oppebaarne Konsulat- og Expeditionsafgifter udgjorde i fr. nedenstaaende Beløb:

Af svenske Fartøier ved Hovedstationen fr. 2 921.85, ved Vicekonsulstationerne fr. 11 536.45, hvoraf tilfaldt Konsulskassen fr. 7 151.95. Af norske Fartøier ved H. fr. 4 915.05, ved V. fr. 21 905.35, hvoraf tilfaldt Konsuls-

kassen fr. 12 696.25. Ialt tilfaldt Konsulskassen af svenske Fartøier fr. 1 073.80, af norske fr. 17 611.30. Expeditionsafgifter (efter Fradrag af 20 %) af svenske Exp. ved H. fr. 172.65, ved V. fr. 89.50; af norske, ved H. fr. 762.65, ved V. fr. 199.20; fælles ved H. fr. 45.20, ved V. fr. 49.60. Ialt fr. 1 318.80.

Den Staten tilfaldende Del af Konsulatafgifterne, har siden Aar 1885, da dette Distrikt erholdt sin nuværende Størrelse været som følger: i Aaret 1889 fr. 27 685.10, 1888 fr. 32 341.80, 1887 fr. 29 574.70, 1886 fr. 28 682.05 og 1885 fr. 27 957.65.

Nedgangen i forrige Aars Konsulatafgifter har altsaa været fr. 4 656.70 mod Aar 1888.

Under de 3 sidste Aar har den Konsulskassen tilfaldende Andel af Expeditionsafgifterne beløbet sig til: For Aar 1889 fr. 1 318.80, 1888 fr. 1 044.65, 1887 fr. 1 514.30.

Under 1889 hjemsendtes gennem Generalkonsulatet indsparede Hyrebeløb for 58 norske Sømænd Kr. 9 827.35.

Af Mønstringsforretninger forefaldt under 1889 paa norske Fartøier 257 Paamønstringer og 256 Afmønstringer.

Til 71 forliste, syge eller nødlidende svenske og norske Sømænd udbetaltes af Generalkonsulatet Aar 1889 i Understøttelse ialt fr. 3 910.15.

Under Aaret 1889 indtraf ved Hovedstationen 4 Rømningstilfælde, nemlig 3 Sømænd fra 2 svenske Fartøier og 1 fra et norsk Skib.

Af Generalkonsulatet er under det sidstledne Aar indsamlet fr. 878.75 til Underhold af den herværende norske Sømandskirke.

Generalkonsulatets Adresse er fremdeles Quai d'Orléans 59. Kontoret holdes aabent fra Kl. 10—12 Form. og fra Kl. 2—4 Efterm., herfra Helligdage undtaget.

Betræffende forrige Aars Vareindførsel fra Sverige og Norge til Distriktets Havne har Generalkonsulatet fra det herværende Toldkammer og vedkommende Vicekonsuler modtaget adskillige Opgaver, som her meddeles i Uddrag.

Det sidstledne Aars Import af Trævarer (uforarbejdede) skal ifølge nævnte Opgaver kunne approximativt anslaaes til: Fra Sverige Petbg. Std. 149 291 og fra Norge Do. 29 194, tils. Do. 178 485.

Den modsvarende Indførsel var Aar 1888: Fra Sverige Petbg. Std. 174 536 og fra Norge Do. 36 306, tils. Do. 210 842.

Aar 1887: Fra Sverige Petbg. Std. 183 183 og fra Norge Do. 23 229, tils. Do. 196 412.

Aar 1886: Fra Sverige Petbg. Std. 144 798 og fra Norge Do. 29 396, tils. Do. 174 142.

Aar 1885: Fra Sverige Petbg. Std. 161 376 og fra Norge Do. 29 334, tils. Do. 188 710.

Af Importen i 1889 udgjorde Tilførselen af høvlede Bord (frises à parquet): Fra Sverige Petbg. Std. 5 412 (mod Do. 1 252 Aar 1888 og fra Norge Do. 6 350 (mod Do. 8 508 Aar 1888).

De anførte Importziffre for 1889 tilkjendegive i sin Helhed en Aftagen mod det foregaaende Aar af 25 245 Petbg. Std. for den svenske Træløst og 7 112 Petbg. Std. for den norske.

Den hele Indførsel af Træløst til Distriktet kan for 1889 beregnes til 259 992 Petbg. Std. fordelte paa de forskellige Havne, saaledes som nedestaaende Tabel udviser:

Fra:	Håvre.	Hon- fleur.	Bor- deaux	Dieppe.	Calais.	Dunker- que.	Øvrige Vicekon- sulater.	Til- sammen.
	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.	P. Std.
Sverige . .	7 192	24 440	8 671	22 685	18 622	12 718	54 963	149 291
Norge . . .	1 277	682	3 960	2 775	1 040	1 888	17 572	29 194
Rusland . .	2 160	13 452	7 725	6 454	5 335	4 823	21 396	61 345
Amerika . .	1 497	847	2 935	2 015	464	270	6 613	14 641
Tydskland .	261	380	3 667	—	—	95	1 118	5 521
Tilsammen	12 387	39 801	26 958	33 929	25 461	19 794	101 662	259 992

Heraf indførtes under svensk og norsk Flag 82 182 Petbg. Std. eller omkring 32 % af den hele Import.

Ved at sammenligne de ovenstaaende Ziffre med de modsvarende for Aaret 1888, befindes Indførselen fra Rusland at have aftaget med 20 614 Petbg. Std; derimod viser sig en Tilvæxt at have fundet Sted i Importen fra Amerika (912 Petbg. Std.), samt fra Tydskland (1 312 Petbg. Std.).

Om dette Distrikts Træmarked under forrige Aar kan anføres, at de franske Importører maatte i Begyndelsen af Sæsonen finde sig i at betale Varen dyrere, hvorhos Fragterne ogsaa holdt sig paa et høiere Niveaue, end det var Tilfældet under den modsvarende Tid af 1888. Markedet var i Begyndelsen livligt og Importørerne gjorde derhos Regning paa, at Forbruget af Trævarer skulde betydelig forøges, da det antoges, at der vilde blive stort Behov af samme til Pariserudstillingens Bygningskomplekser; men det viste sig snart, at det kun var Artiklen Jern, som anvendtes i en større Maalestok.

Importørerne saa sig imidlertid snart nødsagede at forlange høiere Priser hos sine Kunder; men dette havde kun til Følge, at Ordrene udebleve. Importørerne sad derfor i Juni Maaned inde med større Beholdninger end sædvanligt og da enkelte af de omhandlede Firmaer samtidigt befandt sig i den Nødvendighed at maatte realisere en Del af sine Oplag for at skaffe Penge til at indfri sine Akcepter ved Forfaldstid, dalede Priserne, uden at der paa denne Maade fremkaldtes nogen Livlighed i Markedet, som fremdeles forblev mat.

Det saaledes af Importørerne lidte Tab gik især ud over dem af disse, som havde opereret for stærkt i Forhold til sine Ressoursser. For de franske Importører har derfor det sidstledne Aar ikke været heldigt. Derimod antages de skandinaviske Trælastexportører, isærdeles under forrige Aars 1ste Halvdel, at have haft en god Fortjeneste, paa Grund af de opnaaede høie Priser for de Kvantiteter, som de ifølge Kontrakt skulde levere. Det franske Markeds Tilstand maatte imidlertid i Længden ogsaa udøve sin Virkning paa Exportørerne, som senere hen paa Aaret ikke saa sig istand at holde Priserne oppe, da ikke alene de franske, men ogsaa de engelske Importører viste afgjort Uvillighed til at akceptere Afskibernes høie Fordringer. Paa Grund af de relativt høie Priser paa nordisk Trælast samt de ligeledes høie Fragter under forrige Aar har det franske Forstvæsens Produkter i større Udstrækning kunnet konkurrere med fremmed Trævirke. Det er for Generalkonsulatet endog bleven oplyst, at Trælast fra Schweiz, Tydskland og Østerrige har til billigere Pris kunnet erstatte nordisk Virke,

og under disse Omstændigheder maa det ikke forundre, at Trælastimporten fra Sverige til Frankrige nedgik, efter hvad der er opgivet, med ca. 50 000 Petbg. Std.

Det indeværende Aars Trælastmarked i Frankrige synes slet ikke at have særdeles lysende Udsigter. Vidtomfattende Arbeider med stort Forbrug af Træ forefindes ikke og det antages derfor af kompetente Personer, at Kjøbelysten vil blive liden, trods det allerede stedfundne Prisfald. Et herværende større Trælastfirma har for Generalkonsulatet endvidere oplyst, at ved forrige Aars Udgang forefandtes usolgte, i østersøiske Havne, store Beholdninger af Trælast, samt at en Nedgang i Prisen har fundet Sted med 25 à 50 fr. pr. Standard, hvilket imidlertid ikke har udøvet nogen Indflydelse paa Kjøberne, som fremdeles indtage en reserveret Holdning.

Under Aaret 1889 opnaaedes for Produkter fra Sundsvalls og Hernø-sands Distrikter nedenstaaende Gjennemsnitspriser: (pr. Ptbg. Std.) 9"—12" brede Furuplanker 1ste Kvalitet 290 à 300 fr., 2den Kv. 250 fr., 3die Kv. 200 fr., 4de Kv. 175 fr.; 9"—12" brede Gran 175, 2a 160, 3a 145, 4a 125; 8" brede Furu 165, Gran 145; 7" brede Furu 160, 6 $\frac{1}{2}$ " brede Furu 150, Gran 137 $\frac{1}{2}$; 6" brede Furu 140, Gran 130; 5 à 4" brede Furu 135 fr., Gran 125 fr.

Indeværende Aars Priser opgives at have været indtil nu: 4 à 5" Furu 105 fr., Gran 90 fr. 6" Furu 120 fr., Gran 110 fr. For 9" brede Furu-planker imødesees en modsvarende Prisdifferentse at skulle finde Sted.

Angaaende den Import, som fra Sverige og Norge har foregaaet til Distriktets Havne af diverse andre Varer under det sidstledne Aar, kan bemærkes, at, med Undtagelse af Træmasse, Havre, Is og Jern, har denne Indførsel været af underordnet Betydning. Denne Import har til Hovedstationen, under det sidstledne Aar, fornemmelig bestaaet af de nedenfor anførte Varer.

Fra Sverige: Saltet Kjød 8 867 Kg., Huder og Skind 313 618, Havre 3 560 965, Brændevad 299 000, Træmasse 5 937 139, Rujern, Stangjern og Pladejern 1 732 699, Staal 16 075, Buteljer (fyldte) 1 424, Pap 25 978, Omslagspapir 5 018, Maskiner og Maskindele 1 645, forarbejdet Træ 63 738, Fyrstikker 12 Kg., Øl 953 Liter.

Fra Norge: Saltet Kjød 214 Kg., hermetisk nedlagt Kjød 38, saltet Smør 166, Huder og Skind 67 243, Sild, røget, tørret eller saltet 172, røget, tørret eller saltet Fisk 229, Fiskefedt 9 057, Hvaltran 139 015, Torske-tran 47 845, Hvalfinner 4 207, Havre 29 817, Brændevad 23 000, Træmasse 14 263 649, Is 3 445 000, Slibestene 9 859, Rujern, Stangjern og Pladejern 5 964, Staal 3 969, Kemikalier 87 040, Buteljer (fyldte) 18 093, Pap 69, Tapet- og Omslagspapir 6 184, Maskiner og Maskindele 2 964, Hesteskosøm og Jern 1 162 315, forarbejdet Træ 8 131 Kg., Øl 33 386 Liter.

De anførte Ziffre over Importen fra Sverige til Hovedstationen udviser, at Artiklen Havre under 1889 er aftaget med 889 235 Kg. mod foregaaende Aars Indførsel; men at den samme har været 1 196 365 Kg. større end Importen for 1887. Af Jern er Indførselen aftaget med 1 257 297 Kg. mod den tilsvarende for 1888 og med 1 196 365 Kg. mod 1887. Et herværende Firma i Jernbranchen har for Generalkonsulatet oplyst, at forrige Aars formindskede Indførsen til Håvre af svensk Jern bør tilskrives den indtrufne Prisstigning, som foranledigede, at de franske Konsumenter ei videre fornyede sine Kontrakter om Levering af Varen. Som en medvirkende Aarsag til Nedgangen i den omhandlede Import angives, at det franske Staal i stigende Grad erstatter Anvendelsen af svensk Jern. Af

Staal udviser Importen for 1889 en Formindskelse af 7 404 Kg. mod Tilførselen i 1888. De samme Aarsager, som have bevirket Nedgangen i Jernimporten, er efter al Sandsynlighed ogsaa tilstede for det svenske Staals Vedkommende. Af forarbejdet Træ (fornehmelig Vinduer og Døre) er Indførselen nedgaaet fra 249 396 Kg. i 1888 til 63 738 Kg. for sidstledne Aar; denne Formindskelse er dels foranlediget ved en aftagende Byggevirksomhed og dels deraf, at herværende Snedkere, efter hvad det er oplyst, nu se sig istand til at kunne fabrikere de nævnte Artikler lige saa billigt som de fra Sverige indførte af samme Slags. Af saltet Kjød, Huder og Skind, Brændeved, Pap, Omslagspapir og Fyrstikker er ligeledes Importen aftaget under det foregaaende Aar. Af Beg og Tjære samt Kobberaffald fandt ingen Tilførsel Sted.

Derimod er Importen fra Sverige til Hovedstationen tiltaget for Artiklerne: Buteljer (fyldte), Træmasse, Maskiner og Maskindele samt Øl. Indførselen af Træmasse sees saaledes at være næsten fordoblet mod 1888, og Forskjellen mellem de 2de Aar beløber sig til ikke mindre end 2 831 245 Kg. Forøgelsen i Importen for de øvrige nys nævnte Artikler er derimod af mindre Betydning, dog med Undtagelse af Øl, hvis Indførsel er tiltaget med 935 Liter mod 1888.

Om Importen til Hovedstationen af norske Artikler kan anføres, at Træmasse er indført med 443 124 Kg. mere end under 1888, da denne Import beløb sig til 13 820 525 Kg., medens den samme Slags Vare i 1887 blot indførtes med 4 088 842 Kg. Af Is har Importen været ca. 3 445 000 Kg. mod ca. 2 Millioner Kg. Aar 1888. De under 1889 indførte øvrige Artikler, som udvise Merimport mod det nærmest foregaaende Aar, ere: saltet Smør, Sild, Torsketran (fornehmelig Medicintran), Buteljer (fyldte), Maskiner og Maskindele samt Øl, af hvilken sidste Vare Indførselen udgjorde 33 386 Liter mod 22 342 Liter under Aaret 1888.

Importen fra Norge til Håvre under sidstledne Aar befindes at være nedgaaet for: saltet Kjød, Huder og Skind, Fiskefedt, Hvaltran og Hvalfinner, Havre (for 1889 29 817 Kg. mod 993 500 Kg. for 1888), Brændeved, Slibestene, Rujern, Stangjern og Pladejern, Staal, Kemikalier, Pap, Tapet og Omslagspapir, Maskiner og Maskindele, Hesteskosøm og Jern, samt forarbejdet Træ. Af Vildt, fersk Fisk og Svineister indførtes Intet under forrige Aar.

Til de i efterfølgende 2de Opgaver opførte Vicekonsulsstationer indførtes fra Sverige og Norge af de ovennævnte Artikler nedennævnte Kvantiteter:

Indførsel fra Sverige: Til Bordeaux, Zinkmalm 938 000 Kg., Jern og Staal 1 992 992 Kg., Træmasse 398 400 Kg.; til Boulogne s/m., Havre 661 200 Kg.; til Caen Jern og Staal 129 692 Kg., Havre 143 915 Kg.; til Calais, Jern og Staal 252 000 Kg.; Dieppe, Jern og Staal 464 867 Kg., Havre 1 174 978 Kg.; til Dunkerque, Jern og Staal 204 300 Kg., Tjære 854 821 Kg.; til Honfleur, Jern og Staal 137 000 Kg., Havre 2 021 000 Kg.; til Rochefort Jern og Staal 425 280 Kg.; til Rouen Jern og Staal 3 827 735 Kg., Træmasse 1 167 900 Kg., Havre 13 519 200 Kg., Huder og Skind 6 180 Kg.; tilsammen Zinkmalm 938 000 Kg., Jern og Staal 7 433 866 Kg., Træmasse 1 566 300 Kg., Tjære 854 821 Kg., Havre 17 520 293 Kg., Huder og Skind 6 180 Kg.

Indførsel fra Norge: Til Bayonne, Is 774 Tons; til Bordeaux, Is 770 Tons, Træmasse 5 971 557 Kg., Spiritus 30 224 Liter, Hesteskosøm 162 000 Kg., Hvaltran 8 696 Kg., Huder og Skind 14 880 Kg.; til Boulogne

s/m., Is 3 274 Tons, Træmasse 48 787 Kg.; til Caen Is 307 Tons, Træmasse 300 000 Kg.; til Calais Is 2 180 Tons; til Dieppe Is 2 448 Tons; til Dunkerque Is 1 048 Tons, Træmasse 3 211 000 Kg., Hval- og Torsketran 353 170 Kg.; til Fécamp Is 670 Tons; til La Rochelle Is 916 Tons; til Rouen Is 865 Tons, Træmasse 39 021 040 Kg., Hval- og Torsketran 4 390 Kg.; til Trouville, Deauville Is 1 315 Tons; tilsammen Is 14 567 Tons, Træmasse 48 552 384 Kg., Spiritus 30 224 Liter, Hestekosøm 162 000 Kg., Hval- og Torsketran 366 256 Kg., Huder og Skind 14 880 Kg.

Den i berørte Opgave omnævnte Import til Vicekonsulsstationerne har foregaaet direkte fra Sverige og Norge, med Undtagelse af det til Dunkerque indførte Parti Tran, som ankom via Hull eller Rotterdam.

Foruden den i Opgaverne for 1889 angivne Import indførtes af forarbejdet Træ (ouvrages en bois) fra Sverige til Bordeaux, Dunkerque og Rouen resp. 1 943 Kg., 1 599 Kg. og 100 Kg., samt fra Norge til Boulogne-sur-Mer 462 526 Kg.

Havreindførselen til dette Distrikt nedgik betydeligt under forrige Aar, som Følge af, at der i Frankrige var bleven indhøstet en rig Afkastning, medens det modsatte skal have været Tilfældet i Sverige og Norge. De raadende Priser paa det sidste Aars Vare umuliggjorde nogen Transaktion med franske Konsumenter, idet denne Kornart noteredes 3 à 5 fr. lavere i franske Havne, end hvad den kunde leveres for fra svensk eller norsk Havn. Til Distriktets Havne indførtes fra Sverige af denne Artikel af 1888 Aars Høst 21 851 343 Kg. (deri indbefattet det til Hovedstationen ankomne Kvantum). Fra Norge indførtes blot en ubetydelig Kvantitet, nemlig til Hovedstationen 29 817 Kg. (mod 993 500 Aar 1888). Indførselen af Varen fra Sverige, Aar 1888, beløb sig til 65 758 575 Kg., saa at Nedgangen i denne Import har mod foregaaende Aars ei været mindre end 43 907 232 Kg. Den samme Formindskelse har ogsaa under sidstledne Aar gjort sig gjældende med Hensyn til Havreimporten fra Rusland. Som Exempel kan anføres, at medens der til Rouen under 1888 indførtes fra Rusland 123 703 500 Kg. var Importen til nævnte Sted i 1889 ei større end 42 923 400 Kg. Af Vicekonsulatet dersteds ere Priserne opgivne at have varieret mellem fr. 15 à 15.50 for 100 Kg. svensk sort Havre leveret i Rouen, og fr. 12 à 12.50 for sort Libau Havre.

Lokalpriserne hersteds er af et Firma opgivet at have været for 100 Kg. leveret fra Magasin fr. 17.75 à 18 fr. (heri indberegnet Tolden 3 fr. pr. 100 Kg.) under Januar—Juli, 20 à 19.50 fr. under August—Oktober, 19 fr. under November og December 1889.

Isimporten til Havne i Distriktet har for 1889 været 17 961 Tons mod 13 564 Tons under 1888.

I Begyndelsen af forrige Aar bleve mange Salg effektuerede til yderst lave Priser, nemlig 13 fr. Vaarskibning, senere paa Aaret betaltes 15 fr., men det kan befrygtes, at Exportørerne især for Høstskibningernes Vedkommende har lidt Tab. Høstnoteringerne steg derfor, men Kontrakter for Leverans i indeværende Aar er ikke destomindre bleven afsluttet til lave Priser.

Af Træmasse angives Indførselen fra Sverige til Distriktets Havne (Hovedstationen indberegnet) at have været 7 503 439 Kg. mod 8 337 849 Kg. i 1888, og fra Norge 62 516 033 Kg. mod 44 252 449 i 1888. Importen fra Sverige er altsaa nedgaaet med 874 410 Kg., hvorimod den for Norge viser en Tilvæxt af over 18 000 000 Kg.

Priserne holdt sig i Begyndelsen af forrige Aar ganske godt, men gik gradvis ned til fr. 11*) cif. Håvre og Rouen, hvilken Pris aldrig har været seet tidligere. Grunden er at søge i forceret Overproduktion; thi dersom Forøgelsen af Produktionen havde staaet i Forhold til Forøgelsen i Forbruget, havde denne Industri kunnet vedblive at være indbringende, medens den nu for mange har bragt Tab. Varen skibes hovedsagelig til Rouen og Håvre, for derfra at expederes videre til de rundt om i Landet liggende Fabriker.

Kemisk Træmasse fabrikeres nu saa billigt og i saa store Kvantiteter her i Landet, at det er vanskeligt for den fremmede Vare at kunne konkurrere; men denne Industri skal heller ikke være lønnende for de franske Producenter; en af de største af disse er gaaet over til Fabrikation af Papir, og flere andre arbeide med Tab. Markedets Stilling for den skandinaviske Vare synes derfor alt andet end god.

Af den mekaniske Træmasse vil Forbruget efter al Sandsynlighed holde sig, forudsat Varen fremdeles skulde blive toldfri.

Af svenek Jern er Importen til Rouen betydelig forøget, nemlig fra 1 768 272 Kg. i 1888 til 3 827 735 Kg. i 1889 eller en Tilvæxt af ca. 65 %. Den under Aaret 1889 stedfundne Prisstigning har altsaa ikke for Rouens Vedkommende havt nogen Indflydelse paa Tilvæksten i Importen. Herved maa imidlertid erindres, at det lokale Forbrug af Jern dersteds er af liden Betydning, den største Del af Varen forsendes fra Rouen videre til det Indre af Landet. Til Rouen indførtes i forrige Aar fra Sverige 3 811 Kg. Hestekosøm og Jern, hvilket Parti er medregnet i det ovennævnte Importziffer for 1889. (Angaaende Indførselen af svensk Jern til Bordeaux, henvises til, hvad derom nedenfor er indtaget af Vicekonsulens Aarsberetning.)

Priserne paa svensk Jern, inkl. Fragt og Assurance, leveret fra Skibsborde har i Håvre været, som følger:

For 100 Kg. exclusive Tolden, som er 5 fr. pr. 100 Kg:

1889 April 17.50 fr. for valset Jern og 19.50 fr. for hamret Jern, August 19 fr. og 21 fr., Oktober 22 fr. og 21.50 fr., November 24.50 fr. og 23.50 fr., December 24.50 fr. og 24 fr.

Med Hensyn til sidstledne Aars Indførsel til Bordeaux af saadanne Varer, som for Sveriges og Norges Handel eller Skibsfart kan have særskilt Interesse, har de forenede Rigers Vicekonsul dersteds i sin Aarsrapport udtalt sig saaledes, som nedenstaaende Oversættelse udviser:

1) Jern og Staal. Indførselen af Staal har tiltaget fra 112 713 Kg. Aar 1888 til 214 277 Kg., hvoraf 172 992 Kg. fra Sverige, 18 000 Kg. fra Østerrige, 14 000 Kg. fra England og 7 500 Kg. fra Belgien (Aar 1888 var den direkte Indførsel fra Sverige 81 480 Kg.). Af Stangjern (tilberedt med Trækul) er derimod Importen nedgaaet med ca. 35 %, eller fra 2 982 969 Kg. Aar 1888, til 1 910 000 Kg. det sidstledne Aar. Denne Artikel er under begge Aar ankommet hovedsagelig fra Sverige under direkte Import (resp. 2.9 Mill. Kg. og 1.8 Mill. Kg.) med svenske Dampskibe fra Stockholm og Gøteborg (Aar 1889 3 Dampskibe 16 Reiser med tilsammen 1 820 Tons Jern).

2) Trælaster a. Af Bjelker og firhugget Virke har Importen — i Modsætning til, hvad der har været Tilfældet med skaaret og høvlet Last — tiltaget ret betydeligt, idet denne ifølge Toldopgaverne for 1889, har ud-

*) Beregnet efter 100 Kg. tør Træmasse.

gjort: for Virke af Gran og Furu 7 188 000 Kg. (mod 6 040 000 Kg. 1888) samt af Eg 1 554 000 Kg. (mod 403 000 Kg. Aar 1888). Denne Indførsel sker hovedsagelig fra Tydskland, hvorfra Aar 1889 hidførtes hele den nævnte Kvantitet af Egelast og over $\frac{9}{10}$ af den øvrige Import.

b. Skaaren Trælast af Gran og Furu udviser derimod en Nedgang af over 20 %, da Importen ifølge sidstledne Aars Toldopgaver har udgjort 58 020 100 Kg. mod 83 034 000 Kg. Aar 1888 — eller reduceret (efter 600 Kg. pr. Kbm.) til Ptbg. Std. 20 921 Std. mod 29 634 Std. 1888. Ifølge private Opgaver over Aarets Trælastimport, hvilke Opgaver, da den gjælder en toldfri Artikel som denne, bør kunne ansees som baade nøiagtigere og mere fuldstændig udarbejdet, har den omhandlede Import beløbet sig til 23 291 Ptbg. Std. — mod 35 683 Ptbg. Std. Aar 1888 — nemlig (for det sidstledne Aar): med 30 Fartøier fra Sverige 8 671 Ptbg. Std., 23 fra Norge 3 960 Do., 14 fra Finland 4 034 Do., 4 fra Rusland (Østersøen) 965 Do., 11 fra Do. (det hvide Hav) 2 726 Do., 11 fra britisk Nordamerika 2 735 Do. og 1 fra de forenede Stater (N. A.) 200 Do., tilsammen 94 Ladninger og 23 291 Ptbg. Std.

I den nævnte Indførsel have de forenede Rigers Fartøier deltaget, som følger:

Fra Sverige 16 svenske Dampskibe, efter Førernes Opgaver 4 109 Ptbg. Std. og 1 norsk Seilfartøi, 190 Do. tils. 4 299 Do.

Fra Norge 2 svenske Dampskibe, 292 Ptbg. Std., 11 norske Do., 741 Do., 1 svensk Seilfartøi, 213 Do. og 5 norske Do., 420 Do., tils. 1 666 Do.

Fra Finland 3 Seilfartøier, 426 Ptbg. Std., Rusland: Østersøen 1 Do., 145 Do., Archangel 2 svenske Do., 504 Do. og fra britisk Nordamerika 10 norske Do., 1 956 Do., tils. 52 Fartøier og 8 996 Ptbg. Std.

I Forbindelse hermed fortjener at omnævnes, at Indførselen af Egeplanker og Stav (bois de chène sciés) ifølge Toldopgaverne for 1889 er nedgaaet til 1 995 000 Kg., (deraf 1.6 Mill. Kg. fra Tydskland og 300 000 Kg. fra Østerrige — mod en Import af 2 897 000 Kg. Aar 1888 — medens den hele Indførsel af Egevirke, indberegnat Planker og Stav, fra Stettin og Danzig, ifølge nævnte private Opgaver, skulle under det sidstledne Aar have bestaaet af 25 Ladninger og 7 334 tyske Læster — mod lige saa mange Ladninger og 5 888 Læster Aar 1888. Fra Danzig ankom under forrige Aar 1 norsk Dampskib med 220 Tons Egestav.

c. Artikelen høvlede Bord, som Aar 1888 havde nedgaaet med 20 % mod Indførselen under 1887, udviser for det sidstledne Aar en yderligere Nedgang med næsten samme Procentantal, eller ifølge Toldopgaverne fra 4 220 634 Kg. til 3 445 200 Kg., eller (à 500 Kg. pr. Kbm.) fra 1 809 Ptbg. Std., Aar 1888, til 1 475 Ptbg. Std., Aar 1889.

Deraf importeredes fra Norge 1 066 Ptbg. Std. (ca. 70 %), fra Sverige 97.5 Do. og fra Rusland (Østersøen) 303 Do.

I denne Import har et norsk Dampskib (2 Reiser) og et norsk Seilfartøi hidført tilsammen 521 Ptbg. Std. fra Norge, samt et norsk Seilfartøi 228 Ptbg. Std. fra Finland.

3) Træmasse. Indførselen er aftaget endel, nemlig fra 7 794 421 Kg. til 7 141 364 Kg.; men har imidlertid været større end noget af de foregaaende Aar, med Undtagelse af 1888. Af sidstledne Aars Indførsel er efter Toldopgaverne ankommet: fra Norge 5 971 557 Kg., Sverige 398 400 Kg., Belgien 662 215 Kg., Rusland (Finland) 25 750 Kg. og fra andre Lande 83 352, tils. 7 141 364 Kg.

Med svenske og norske Fartøier er ifølge vedkommende Føreres Opgaver ankommet:

	Vaad Masse.	Tør Masse.	Reduceret til vaad Masse. Tilsammen.
	Kg.	Kg.	Kg.
Fra Norge med 13 norske Dampskibe .	4 742 000	888 500	6 519 000
„ Sverige „ 9 svenske — .	230 000	197 000	614 000
Summa	4 972 000	1 085 500	7 143 000

mod, efter de tilsvarende Opgaver for 1888: fra Norge 6 014 000 Kg. og fra Sverige 823 000 Kg., tils. 6 837 000 Kg.

4) Is. Deraf ankom fra Norge 2 Ladninger (med 2 norske Seilfartøier) tils. 770 Tons, mod 1 Ladning 380 Tons, Aar 1888.

5) Hesteskosøm. For denne Artikel findes ingen særskilt Rubrik i den franske Toldtarif, da Artiklen nemlig indgaar under Kategorien „clous forgés“, af hvilken Vare indførtes 425 613 Kg. mod 513 895 Kg. Aar 1888. Af forrige Aars Import ankom fra Norge 161 519 Kg. og fra Tydskland 211 315 Kg., medens Importen fra Norge for 1888 oversteg den samme fra Tydskland (fra Norge 256 000 Kg. og fra Tydskland 201 000 Kg.). Den nævnte Import fra Norge fandt Sted med 1 Dampskib (12 Reiser) udlosende hersteds tils. 162 Tons Hesteskosøm.

6) Torskerogn. Indførsel 144 095 Kg. — deraf intet fra Norge, uagtet den største Del af Importen fra Holland (61 113 Kg.) og fra England (8 493) antagelig har været af norsk Oprindelse. Omtrent Halvparten af denne Import tilførtes fra Nord Amerika. Aar 1888 udgjorde Indførselen af Torskerogn 620 303 Kg.

7) Stokfisk. Importen, som for Aar 1888 blot beløb sig til 88 000 Kg. er steget til 1 350 000 Kg., hvoraf 109 000 Kg. ankom fra Holland og 26 000 Kg. fra England.

8) Havre. Import 14 410 300 Kg. mod 12 584 900 Kg., Aar 1888. Den største Del af sidstledne Aars Import er ankommet fra Rusland (10 634 700 Kg.), medens $1\frac{1}{2}$ Mill. Kg. indførtes fra Tydskland, 1.2 Mill. Kg. fra Portugal og 1 Mill. Kg. fra Provindsen Algier. Et svensk Dampskib hidførte fra Libau, ifølge vedkommende Førers Opgave, 960 Tons.

9) Tjære. Af Tjære, udvunden af Træ, indførtes fra Tydskland og England 1 104 Kg. — mod 125 100 Kg. Aar 1888. Derimod er Importen af mineralsk Tjære steget fra 1.7 Mill. Kg. 1888 til $7\frac{1}{2}$ Mill. Kg., for den største Del fra England (7.4 Mill. Kg.).

En mindre Kvantitet, 10 000 Kg., opgives at være ankommet fra Norge.

10) Huder og Skind. Indførsel 25 851 366 Kg. (mod 19 301 251 Kg. 1888), hovedsagelig fra Sydamerika (Argentina og Uruguay) med $24\frac{1}{2}$ Mill. Kg., samt fra Australien $\frac{3}{4}$ Mill. Kg. Ifølge Toldopgaverne ankom fra Norge 13 405 Kg. (mod 20 400 Kg. 1888). Et norsk Dampskib har ifølge meddelt Opgave fra sammes Fører hidført af denne Artikel 14 880 Kg. (Kohuder og Kalveskind).

11) Gadesten. (Pavés de grés). Indførsel (fra Belgien) 7 081 200 Kg. — mod 5 625 000 Kg. Aar 1888.

12) Spiritus. Indførselen af denne Artikel, som allerede Aar 1888, sammenlignet med Importen for 1887, var reduceret til en Ubetydelighed, er under sidstledne Aar yderligere nedgaaet med fulde 33 %, nemlig fra 469 315 Liter („alcool pur“ = 100 %) til 310 466 Liter. Deraf er fra Tydsk-

land ankommet 253 000 Liter mod 384 000 Liter Aar 1888; Norges Deltagelse i denne Import er derimod forøget fra 19 608 Liter 1888 til 30 224 Liter, hvilket Kvantum er ankommet fra Kristiania med 1 norsk Dampskib (3 Reiser). Herved maa imidlertid bemærkes, at i de af det norske Toldvæsen for nævnte Export udfærdigede Dokumenter, hvilke ere blevne foreviste i Vicekonsulatet i Bordeaux, er Kvantiteten opgivet at udgjøre tils. 31 375 Liter.

13) Petroleum. Denne Artikel, af hvilken en ikke ubetydelig Indførsel finder Sted fra Amerika til Bordeaux, turde ogsaa fortjene at omnævnes, da der for denne Import udfordres Seilfartøier af større Tonnage, ligesom ogsaa adskillige saadanne norske Fartøier samt et og andet svensk Skib har deltaget i denne Fart. Af raa Petroleum indførtes under forrige Aar 22 019 345 Kg. mod 17 375 521 Kg. Aar 1888 og 20 488 964 Kg. Aar 1887. Sidstledne Aar indklareredes i Bordeaux, i denne Fragtfart, 2 norske Fartøier dr. resp. 1 194 og 678 Tons, samt under 1888, 5 ligeledes norske Fartøier dr. gjennemsnitlig 926 Tons. Foruden disse Fartøier har imidlertid i den nævnte Indførsel deltaget flere andre norske Seilskibe, hvilke under de nuværende Forholde ikke forekomme i Vicekonsulatets Skibslistes.

Om eventuel Indførsel til Rouen af svenske eller norske Landbrugsredskaber omnævnes i den fra derværende Vicekonsulat indsendte Aarsberetning for 1889, at ihvorvel Udsigterne til Salg af saadanne Produkter ikke kunde siges at være særdeles store, er der efter de autillede Undersøgelser Anledning til at formode, at mindre Redskaber, saasom Plouge, muligens skulde finde et Marked dersteds, under Forudsætning af at Exportørerne vare villige til at overtage Resikoen med det ved et Introduktionsforsøg forbundne Udgifter. Lykkedes man at kunne faa Omegnens Landbrugere til at erkjende Fabrikaternes Godhed, turde det antages, at et ikke ubetydeligt Parti kunde afhendes paa Pladsen, aldenstund Rouen udgjør Middelpunktet for et ganske vidtomfattende Landdistrikt, hvilket bedst synes at belyses deraf, at Stedet er Sædet for flere Foreninger, hvis Virksomhed gaar ud paa at understøtte og forfremme Landbrugsvæsenet. Disse Foreninger ere: „Comices Agricoles“, „Syndicat Agricole“ og „Chambre Consultative d'Agriculture de la Seine Inférieure“. I Rouen er endvidere den kemiske Landbrugskontrolstation for Departementet Seine Inférieure etableret.

Ifølge det franske Toldvæsens statistiske Tabeller, som ikke ere tilgængelige længere end for Aaret 1888, har den direkte Indførsel af svenske og norske Varer til hele Frankrig opgaaet til nedennævnte Værdier:

Indførselen fra Sverige Aar 1888: Uforarbejdede Trævarer fr. 40 126 281, Kornvarer (uformalede) fr. 9 483 418, Rujern, Stangjern og Staal fr. 2 974 961, Træmasse (drilles) fr. 2 205 366, forarbejdet Træ fr. 904 199, utilberedede Huder og Skind fr. 438 586, Porcelænsleer fr. 244 229, Sirup fr. 136 120, andre Varer fr. 343 450, tilsammen fr. 56 856 610.

Ved Sammenligning med Sveriges hele Import af Frankrige under Aaret 1887 bemærkes, at for 1888 er Værdien af Tilførselen tiltaget for følgende Artikler: for uforarbejdede Trævarer med fr. 56 645, for Kornvarer fr. 3 082 736, for Jern og Staal fr. 341 513, samt for Træmasse fr. 1 421 268.

Derimod er Værdien for 1888 Aars Import til Frankrige af svenske Produkter aftaget: for forarbejdet Træ med fr. 190 683, for Huder og Skind med fr. 222 162.

Den hele Indførselsværdi for Sveriges Import til Frankrige viser en Tilvæxt for Aar 1888, mod den samme for 1887 af fr. 4 335 002.

Indførselen fra Norge Aar 1888: Uforarbejdede Trævarer fr. 13 675 425, Træmasse (drilles) fr. 9 132 958, forarbejdet Træ fr. 3 317 238, Torske- og Makrelrogn fr. 2 137 946, Kobbermalm fr. 1 271 865, Verktøier og Metalarbejde fr. 788 607, utilberedede Huder fr. 293 878, Fartøier, søgaaende fr. 247 720, Hval og Torsketræn fr. 229 536, Hvalfinner uforarbejdede fr. 242 828, Fiskelim fr. 222 960, Is fr. 205 413, Havre (uformalet) fr. 141 787, Oxalsyre fr. 76 496, andre Varer fr. 643 100, tilsammen fr. 32 627 757.

Den hele Import fra Norge til Frankrige for Aar 1888 viser en Tilvæxt i Værdien mod det foregaaende Aars af fr. 11 022 228.

Ved Sammenligning mellem Importzifferne for Aarene 1887 og 1888 sees Værdien af Indførselen under sidstnævnte Aar at have tiltaget for nedenstaaende Varer: for uforarbejdet Træ med fr. 6 223 584, for Træmasse fr. 3 460 252, for forarbejdet Træ fr. 615 549, for Torske- og Makrelrogn fr. 229 234, for Kobbermalm fr. 436 615, for Fartøier fr. 13 000, samt Oxalsyre fr. 22 792.

For Aaret 1888 bemærkes derimod en Nedgang i Værdierne af Norges Import til Frankrige, mod 1887 Aars, for nedennævnte Artikler: for Verktøier og Metalarbejde med fr. 14 364, for utilberedede Huder med fr. 24 085, samt for Hval- og Torsketræn med fr. 58 283.

Frankriges Export til Sverige angives i den franske Toldstatistik at have for Aar 1888 havt en Værdi af fr. 8 915 866, mod i 1887 fr. 8 038 017, 1886 fr. 9 624 030, 1885 7 800 124, 1884 8 040 285, 1883 7 660 691, 1882 7 529 545.

De ovennævnte Aar omfatte den Periode, hvis Exportziffre ere tilgængelige, siden den med Frankrig afsluttede seneste Traktat traadte i Kraft.

Frankriges Export til Norge har under 1888 havt en Værdi af fr. 5 223 151, mod for Aar 1887 fr. 4 667 162, 1886 fr. 5 465 355, 1885 fr. 5 297 653, 1884 fr. 7 767 731, 1883 fr. 8 174 517, 1882 fr. 7 374 013.

Om Udførselen af Vin og Druebrændevin fra Bordeaux under sidstledne Aar anfører derværende Vicekonsul i sin til Generalkonsulatet afgivne Aarsberetning følgende, her i Oversættelse gjengivet:

Udførselen af Vin fra Bordeaux, har under Aaret 1889 opgaaet til 118 125 707 Liter, deraf 110 181 714 Liter paa Fade og 7 943 993 Liter paa Flasker, imod en Udførsel under det foregaaende Aar af 111 307 702 Liter, hvoraf 104 068 893 Liter paa Fade og 7 238 809 Liter paa Flasker.

Deraf exporteredes:

			1889. Liter.	1888. Liter.
Til Sverige paa	Fade	1 093 155		324 489
" — "	Flasker	178 844		149 011
			1 271 999	473 500
" Norge "	Fade	355 303		230 575
" — "	Flasker	60 293		41 998
			415 596	272 555
			Tilsammen 1 687 595	746 055

Af Druebrændevin har Udførselen under det sidstledne Aar udgjort 6 354 302 Liter („alcool pur“) — deraf 3 978 629 Liter paa Fade og

2 375 673 Liter paa Flasker — imod. for Aar 1888 5 874 789 Liter deraf paa Fade 3 603 028 Liter og paa Flasker 2 271 761 Liter.

Heraf exporteredes:

		1889. Liter.	1888. Liter.
Til Sverige paa Fade	550 810		484 774
" — " Flasker	51 104		38 464
	602 914		523 238
" Norge " Fade	213 355		181 421
" — " Flasker	6 520		6 644
	219 875		188 065
Tilsammen	822 789		711 303

For direkte Export af Druebrændevin, som søveis udførtes til Sverige, er under sidstledne Aar ved Vicekonsulat i Bordeaux, i Henhold til Art. 8 af den gjældende Handelstraktat, bleven legaliseret et Antal af 974 Certifikater og Erklæringer, samt undtagelsesvis for Norge (Christiania) 2 Toldcertifikater og 1 Deklaration, imod 930 lignende Legalisationer for Sverige og 1 for Norge under det foregaaende Aar. Blandt de omhandlede Legalisationer vedkommende 1889 Aars Export til Sverige, angik 299 Toldcertifikater og de øvrige Oprindelsesbeviser Exportører etablerede i de 2de Departementer Charente (mod 269 Toldcertifikater Aar 1888). Den saaledes angivne Udførsel søveis til Sverige har udgjort 2 523 Fade af varierende Størrelse, indeholdende, efter hvad der er bleven opgivet, 816 702 Liter saakaldet Cognac (af varierende Alkoholstyrke for de forskjellige Slags Fade m. v.) mod 2 401 Fade, indeholdende 814 063 Liter Aar 1888.

Den Paanyfødelse, som i Aaret 1887 tog sin Begyndelse med Hensyn til Departementets (Girondes) Vinproduktion — idet at Resultatet af 1888 Aars Vinhøst i kvantitativ Henseende med fulde 67 % oversteg Gjennemsnitsafkastningen for Aarene 1879—87 (som havde andraget til ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Hektoliter), medens 1887 Aars, hvad Kvaliteten angaar, udmærkede Vinhøst havde været 33 % under nævnte Gjennemsnitsafkastning, hvorimod 1889 Aars Vinhøst med omtrent samme Procentantal havde oversteget denne — har endnu ikke kunnet gjøre sig gjældende i den Grad, at den udenlandske Vinimport for det herværende Exportmarkeds Behov i væsentlig Mon har kunnet aftage — ligesom det ogsaa turde være usikkert, om det overhovedet vil blive Tilfældet, da den forøgede Produktion snarere kan ventes at foranledige en tiltagende Export til Udlandet, end en Formindskelse af en Tilførsel, som allerede har henvend 10 Aars Hævd — uagtet en vis Indflydelse, fremkaldet ved de forandrede Forholde, uden Tvivl har vist sig. Den omhandlede Import har nemlig for Aar 1889 været omtrent 16 % mindre end den modsvarende Indførsel for hvert af Aarene 1887 og 1888, samt en Ubetydelighed (25 000 Hektoliter) under 1886 Aars Import. I Lighed med, hvad Tilfældet har været under de 2de nærmest foregaaende Aar, har denne Indførsel alligevel fremdeles været større end det modsvarende Aars Export, nemlig 32 %, hvorimod det omhandlede Procentantal for 1886, 1887 og 1888 har været resp. 30, 62 og 87 %. For Aarene 1882—1885 har denne Tilførsel været noget lavere end den modsvarende Export (omtrent 10 % for hvert af Aarene), medens Importen Aar 1881 for første Gang viste sig at være større end Exporten.

Den omhandlede Import har fra nedennævnte Lande udgjort:

	Aar 1889:	Aar 1888:
Fra Spanien	67 559 548 Liter	64 269 420 Liter
„ Portugal	62 265 273 —	84 480 379 —
„ Provindsen Algier . .	25 940 763 —	26 902 317 —
„ Østerige	16 127 302 —	17 376 142 —
„ Tyrkiet	1 616 409 —	997 161 —
„ Italien	1 452 939 —	13 745 421 —
„ andre Lande	1 441 800 —	678 812 —
Tilsammen	176 404 034 Liter	208 449 652 Liter“.

Om Bordeaux Klipfiskmarked anfører bemeldte Vicekonsul, at Stedets Udførsel af Varen under det sidstledne Aar har beløbet sig til 9 857 197 Kg. mod 11 048 119 Kg. Aar 1888 (af hvilken Kvantitet blot en ringe Mængde — 63 044 Kg. Klipfisk Aar 1889, mod 41 256 Kg. Aar 1888), er bleven exporteret enten som Proviant til Fartøier eller under udenlandsk Flag, og for hvilken Kvantitet saaledes ingen Exportpræmie er bleven godtgjort. For den øvrige under 1889 udførte Kvantitet er til Bordeaux Exportører udbetalt i Præmie et Beløb af frcs. 1 567 072, mod 1 761 098 frcs. Aar 1888. Tilførselen fra det franske Havsfiske (som ifølge Toldopgaver anslaaes til 26 897 501 Kg. Aar 1889, mod 26 915 927 Kg. Aar 1888) har, efter de for Bordeaux Marked udarbejdede specielle Opgaver, udgjort 27 185 475 Kg. for Aaret 1889, mod 26 276 923 Kg. Aar 1888.

Angaaende de i Distriktets Havne udførte eller i Arbejde værende Havneforbedringer under sidstledne Aar, kan omnævnes, at Calais nye Dokker m. v. efter henved 12 Aars Arbejde og et Udlæg af ca. 60 Mill. frcs. ifjor Sommer aabnedes for Skibsfartens Benyttelse. Nævnte Havn er derved bleven en af de bedste i Nordfrankrige samt tilgængelig for de største Fartøier 3 Timer før og efter Høivande.

I Fécamps Havn fortsættes fremdeles med Forbedringen af derværende Dokker. Til Fuldførelse af nævnte Arbejder bemyndigedes Handelskammeret dersteds ved Regjeringsdekret af den 23de August f. A. at optage et Laan paa indtil frcs. 615 000.

I Rouen aabnedes under sidstledne Aar et nyt Havnebassin for de Skibe, som losse Petroleum dersteds. En Ophalningsbedding, Slipen „Labat“ toges i Brug under forrige Aar i nævnte Havn; men ifølge Indberetning fra derværende Vicekonsulat, synes det som at man ikke altid kan paaregne at kunne benytte samme, aldenstund Sand og Mudder trænger sig ind ved Høivande, hvorved Ophalningsmateriellet gjøres ubrugeligt. Flere Dampskibe, deriblandt et Par norske, saa sig derfor satte i den Nødvendighed at begive sig til Håvre for at reparere. Den omhandlede Ophalningsbedding er 90 Meter lang og kan optage et Fartøi af 95 Meters Længde.

I Trouville-Deauville er Arbeidet med Forbedring af det ydre Havnebassin (Sas éclusé) nu paabegyndt og det antages, at denne Udbedring vil være afsluttet til Foraaret 1891. Fartøier af større Drægtighed ville da kunne besøge Havnen.

Fra Vicekonsulen i Caen er bleven indberettet, at Seilleden til Stedets Havn fremdeles er god. Derværende Havne- og Brobygningsautoriteter ere beskæftigede med at udarbejde Forslag til Arbejder, hvorved Havnen skulde gjøres tilgængelig for Fartøier af større Tonnage. Endvidere omnævnes bemeldte Vicekonsul, at Stadens Myndigheder har ladet konstruere nye Dokker for Skibe med Petroleums- og andre Olieladninger. Disse Bassiner er beliggende lige ved Havnen og langs med Jernbanelinien.

I Staden Rocheforts Havn forlænges den derværende Tørdok; til Bestridelse af de dermed forbundne Udgifter bemyndigedes nævnte Stad at optage et Laan, hvorhos, ved Regjeringsdekret af 29de Juli f. A., en Tarif for den Betaling, som skal erlægges for Benyttelsen af Tørdokken, udfærdigedes. (Skrivelse til det Kgl. Departement for det Indre af den 8de August 1889 No. 114).

I sin til Generalkonsulatet indsendte Aarsberetning for 1889 omnævner de forenede Rigers Vicekonsul i La Rochelle, at den nye Havn ved La Pallice, som er beliggende 5 Kilometer fra La Rochelle, kan ventes at blive færdig for Trafik mod Slutningen af dette Aars Sommer. Havnen La Pallice har dybt Vande, ligesom Adkomsten til samme er let og sikker samt Seilleden dyb, hvorfor det antages, at saavel Handelen som Skibsfarten vil faa store Fordele af denne Havn, som har kostet Staden La Rochelle, derværende Handelskammer og den franske Stat en Udgift af over 19 Mill. frcs. Dampskibsselskabet „La Compagnie Générale Transatlantique“ har allerede erholdt en Konsession paa 300 Meters Kailængde i den Bassin, som danner en Fortsættelse af den omhandlede Havn, og dette ansees som et godt Varsel for La Rochelles kommercielle og maritime Fremtid.

Om de under Arbejde værende Havneudbedringer i Bordeaux meddeler Vicekonsulen i sin Aarsberetning følgende, her gjengivet i Oversættelse:

„De Arbejder, som allerede siden flere Aar tilbage er bleven foreslaaet, og som delvis ere paabegyndte, saavel for at gjøre Indløbet til Bordeaux dybere, som for at bringe i Orden den herværende Havn, saaledes som den moderne Skibsfarts Krav udfordrer, fortsættes indtil nu temmelig langsomt men alligevel, efterat Arbeidet inde i det egentlige Havneomraade Aar 1888 paabegyndtes for Kaibygningernes og for Ordningen af den herværende Doks („bassin à flot“) Vedkommende, noget livligere end forhen. For Udførelsen af disse Arbejder har det herværende Handelskammer, ved Lovene af den 5te Juli 1885 og den 2den August 1887, erholdt Bemyndigelse til at optage Laan, samt til Forrentning og Amortering af disse Laan at oppebære Afgifter af Skibsfarten, med 12 centimes pr. Ton, efter den førstnævnte Lov og med 60 centimes efter den sidstnævnte. Den Oppebørsel, som i Henhold til den ældre Lov har fundet Sted under det sidstledne Aar, har opgaaet til frcs. 156 134 (mod frcs. 151 467 for Aar 1888) og frcs. 658 611 efter Loven af 1887 (mod frcs. 641 461 Aar 1888). I Forbindelse hermed kan jeg ikke undlade at berøre, at Bordeaux, med Hensyn til den Betydning, denne Plads hidtil har indehavt, synes at have at frygte en farlig Konkurrent i La Rochelle, hvor storartede og netop for den større Skibsfart beregnede Dokarbejder nu finde Sted og inden kort Tid kunne forventes at blive afsluttede, paa samme Tid som man her synes at forsinkes af Diskussioner om den ene eller den anden Detail i gamle Forslag, hvilke vanskelig kunne ansees for at modsvare vor Tids Fordringer, — med Risiko at gaa Glip af Tiden“.

Om Forandringer i Seilleden paa Seinefloden mellem Honfleur og Rouen anføres i Aarsberetningen fra Vicekonsulatet i sidstnævnte Plads følgende, her gjengivet i Oversættelse:

„Under Aaret 1889 har Flodsen forandret sit Leie, i Retning mod den s. k. Ratierbank, og det hidtil befulgte System for Nedlægning af Bøierne er i et og alt bleven underkastet Ændring. Efterat det engelske Dampskib „Border Chieftain“ den 28de Marts 1889 havde forlist lige udenfor Honflur, besluttedes det at forøge Bøiernes Antal betydeligt, saa at Afstanden mellem dem i væsentlig Grad blev formindsket. For nærværende

er Flodsengens Rende afmærket med 30 à 40 uligeartede Bøier, alle af let Konstruktion, for at Omflytning uden Vanskelighed kan finde Sted. Disse Bøier ere udlagte paa en Afstand mellem hverandre af 800 à 1 000 Meter langs Seilleden og fra 300 til 400 Meter mellem Seilledens begge Sider. Bøierne paa Rendens ene Side ere desuden anbragte saaledes, at et Fartøi altid befinder sig paa 500 Meters Afstand fra en anden. Dette System synes at være hensigtsmæssigt, paa samme Tid som der udfordres megen Opmærksomhed og Nøiagtighed til at ved Hjælp af Bøierne følge Rendens Ændringer. For at lettere kunne udføre sit Hverv, ere de Personer, som have at vaage over Bøiernes Nedlægning, blevne forflyttede fra Quillebeuf til Honfleur.

Kort efter ovennævnte Dampskibs Forlis forandrede Seilleden sin Retning. Efter tidligere at have fulgt Flodsengens sydlige Bank forbi Honfleur, tog den en nordlig Vending ind imellem Amfard og Katierbankerne og derefter gik den sydlig om den sidstnævnte Bank, idet den bibeholdt denne Retning under Resten af Aaret. Denne Forandring har foranlediget, at Renden har været i mere ret Linie samt dybere, end hvad under flere Aar har været Tilfældet. Paa de grundeste Steder har Vanddybet ved lav Høivandsstand været 6 Meter og ved høi Flod 8 Meter.

Den forsøgsvis i Amfardbugten udlagte Fyrbøie er bleven slukket. Den kommer antagelig atter at tændes og gjøres flyttelig, ligesom de andre Bøier. Det skal ogsaa være Vedkommendes Mening med Tiden at forøge Fyrbøiernes Antal. Saa længe som vor Havneforordning foreskriver, at Dampskibe ved Nattetider ikke kunne frit og uhindret opgaa til og indtage sine Pladse i Havnen, er det jo imidlertid klart at saadanne Fyrbøier ikke ere af synderlig Nytte for at hindre Tidsspilde, hvorfor, dersom det er Meningen, at dette skal være deres Opgave, det nu gjældende Havnereglement maa forandres for at Øiemedet skal kunne opnaaes.

Reparationerne af Seineflodens Strandbredder er bleven fortsat i Overensstemmelse med de under Aaret 1883 fattede Beslutninger. Det halve Beløb af det, som da voteredes (fr. 9 400 000), er nu bleven anvendt. En yderligere Sum af fr. 800 000 skal under Aaret 1890 nedlægges i Arbeidet. Bardonvillepassagen er under Aaret bleven gjort 50 Centimeter dybere. Fordybningen af Grande Courronnepassagen i Nærheden af Rouen er ligeledes bleven fortsat under f. A. Det er Meningen at forøge Dybden paa de grundeste Steder af nævnte Passage med 1 Meter. Halvdelen af denne Fordybning atages at kunne erholdes Aar 1890. Skjøndt den omhandlede Passage ikke er farlig, foraarsager den alligevel Tidsspilde. Det er ligeledes Ingeniørernes Hensigt at opmuddre de grundre Dele af „Le Trait“, i Nærheden af Caudebec, hvorefter alene de ved „Flaques“, beliggende ikke langt fra Aizier, komme at forblive i deres nuværende Tilstand, indtil Kamrene have bevilget de nødvendige Summer til Opmudring og Fordybning af sidstnævnte Sandbank,.

I Forbindelse med Ovenstaaende kan anføres, at der af den franske Regjering under 8de November 1886 var bleven afgivet et Forslag om Bevilgning af ei mindre end 73 112 500 fr. til Udbedringer af Seinens nedre Løb og af Håvres Havn samt Indseilingsled. Disse betydelige Arbejder ere beregnede at skulle koste tilsammen 96 150 000 fr., nemlig 22 965 800 fr. for Seineflodens Vedkommende og 73 184 200 fr. for Håvres Havn m. v. Af den hele til de omhandlede Arbejder fornødne Sum skulde Departementet Seine Inférieure samt Stæderne Rouen og Håvre og deres respektive Handelskamre bidrage med en Fjerdedel eller 24 037 500 fr. Forslaget an-

toges af det franske Deputeretkeammer den 26de Januar 1889; men under Lovens Behandling i Senatet fremkom flere Ændringsforslag, hvilke vare af den Natur, at, om de havde blevet bifaldte, vilde baade Rouens og Håvres Import have lidt betydeligt deraf, idet nemlig Senatet vilde indføre for disse Havne en Tillægstold, hvis Beløb skulde tjene til Afbetaling af de af Staten forskudte Midler. Forslaget kommer sandsynligvis under fornyet Behandling under indeværende Aar, men der synes at herske stor Tvivl om, at det vil blive antaget.

Frankriges Kornhøst under forrige Aar angives at have været som følger: Hvede 112 150 192 Hektoliter, mod i 1888: 89 274 828 Hktl., Blandsæd af Hvede og Bug 5 034 400 Hktl., mod i 1888: 4 381 903 Hktl. Rug 24 499 500 Hktl., mod i 1888: 15 711 511 Hktl.

Det sidstledne Aars Afkastning ansees at have været særdeles god baade for Kvantitetens og Kvalitetens Vedkommende. Priserne paa Hvede inden Departementet Seine Inférieure har siden August forrige Aar fluktueret mellem 23 à 25 fr. pr. 100 Kg. For Rug har Noteringerne varieret fra fr. 13.50 indtil fr. 14.50, hvilken sidste Pris fremdeles opnaaes.

Udsigterne for indeværende Aars Høst i Frankrige siges at være særdeles lovende, da Vexten af Sæden overalt har været begunstiget af godt Veir og passende Regnmængde.

I den Hensigt at beskytte Landets Jordbrugere indgaves i Januar d. A. af endel Medlemmer af det franske Deputeredekammer et Forslag om fr. 1.50 Told af Mais, hvilken Artikel hidtil havde været toldfri. Dette Forslag blev overgivet til Behandling af en af Kammeret udnævnt Toldkommission, hvilken skal have afgivet Forslag om, at Tolden paa Mais skal erlægges med 3 fr. pr. 100 Kg. Det nævnte Forslag vil efter al Sandsynlighed snart komme til at behandles af Kamrene. For Rouens Vedkommende er dette Toldspørgsmaal af ikke liden Betydning, da der nemlig dersteds indføres store Kvantiteter af Varen for at anvendes til Destilleri af Brændevin, hvorved et stort Antal Personer ere sysselsatte og have sit udelukkende Livsophold.

Et andet endnu mere omfattende privat Lovforslag indleveredes den 19de November f. Aar af endel af Medlemmerne i det franske Deputeretkammer, ifølge hvilket Forslag dels nye og dels forhøjede Toldafgifter skulle i den franske almindelige Toldtarif fastsættes for endel fremmede Artikler, som paa en eller anden Maade berøre Frankriges Jordbrug eller i Forbindelse dermed værende Industrigrene. De i nævnte Lovforslag omnævnte Artikler, som berøre Sveriges og Norges Import til Frankrige, ere: Saltet Kjød, utilberedte Huder, Havremel, Brændevod, Trækul, Bygningstømmer, skaaren Trælast, Træmasse, samt Alkohol, Brændevin og Likører. Da man i Frankrige, saavidt det paa nogen Maade lader sig gjøre, søger at beskytte den indenlandske Produktion mod Konkurrentse fra Udlandet, er det at befrygte, at det omhandlede Forslag vil, om end ikke i sin Helhed, blive definitivt antaget af Kamrene.

Angaaende Frankriges Vinhøst under forrige Aar tillader jeg mig at medtage efterfølgende Uddrag af en fra Generalkonsulatet til det Kgl. Departement for det Indre af den 8de Januar d. A. afgiven Indberetning desangaaende:

I de officielle Opgaver over Vinhøsten for 1889 anslaaes Afkastningen at have været 23 223 600 Hl., hvilket Ziffer udviser en Formindskelse mod foregaaende Aar af 6 878 500 Hl., samt 6 708 100 Hl. mindre Udbytte end Middelhøsten for de 10 seneste Aar. Fjoraarets mindre Udbytte turde dels være at tilskrive den Skade, som er forvoldt af Phylloxeraen, i For-

ening med „Mildew“ og „Blackrot“ samt endnu en anden Parasit benævnt „Cochylis“, og dels af Veiret var ugunstigt under Vinrankens Blomstringstid samt Druernes Udviklingsperiode. Den nye Vins Kvalitet skal have vist sig at være god i det sydlige Frankrige, Champagne og Bourgogne, medens i visse andre Egne det skal have været nødvendigt at tilsætte Vinen med Sukker for at forbedre Varen. Fra de under dette Generalkonsulat hørende Vicekonsuler, som have sin Station i Departementer, hvor Vindyrkning finder Sted, er bleven indberettet, at i Departementet Charente havde Afkastningen været fordelagtig paa de Steder, hvor Vingaardene havde undergaaet methodisk Behandling mod Parasiter. Vinstokken havde saaledes for de bedst stelte Eiendommers Vedkommende givet et Produkt med en Gehalt af indtil 7 à 8° Alkohol, hvorimod andetsteds, hvor Jorden enten slet ikke eller blot i kortere Tid havde været underkastet Behandling mod Skadeinsekter, Vinen gav en Styrke af knapt 3 %. I det nævnte Departement var Vinens Beskaffenhed udfalden mere tilfredsstillende end under forrige Aar; men Kvantiteten havde været mindre. Vinstokkens stigende Forbedring synes derhos at være tilstede. Paa Øen Oléron viser Phylloxeraen at have udbredt sig end yderligere, men ved at anvende Midler mod „Mildew“ har man opnaaet en Høst af vel modne Druer, og Vinen har, isærdeleshed for den hvides Vedkommende, været af god Beskaffenhed. Paa Øen Ré har Udfaldet fornemmelig for den røde Vin været gunstig og Kvaliteten fremragende.

Vinafkastningen for Departmentet Gironde under Aaret 1889 kan anslaaes til 2 148 516 Hl. mod 2 666 535 Hl. Aar 1888 samt 1 154 519 Hl. Aar 1887. Om den nye Vares Beskaffenhed i sin Helhed er bleven udtalt, at de røde Vine har lykkedes godt, da de ere fyldige og rige paa Farve samt af fin Smag og passende Styrke, hvorfor de ansees at være 1888 Aars overlegne, hvorimod de ikke komme op mod den Vare, som produceredes Aar 1887. Det omnævnes i Forbindelse hermed, at det isærdeleshed har været de høit beliggende Vingaarde i Distriktet Médoc, som begunstigedes af en god Afkastning, medens de lavere beliggende Vinmarker ofte have givet et uheldigt Resultat. I det Hele taget turde det kunne siges, at Vinproduktionen viser sig at være i Fremadskridende.

I Departementet Landes var Vinhøsten større end det foregaaende Aar, men i Departementet Basses Pyrénées, hvor Udsigterne til en god Høst havde været de bedste, var Afkastningen paa mange Steder ujævn, paa Grund af det under Indsamlingen herskende skadelige Veir. Kvantiteten blev derfor kun som en Middelhøst, men Beskaffenheden opgives overhovedet at være god.

Frankriges Indførsel fra Kolonierne og Udlandet for Aar 1889 repræsenteres af nedenstaaende Værdier, sammenlignet med Importen for Aar 1888: Næringsstoffer 1889 1 407 279 000 fr., 1888 1 485 186 000 fr., Raavarer 1889 2 060 185 000 fr., 1888 1 906 752 000 fr., Manufakturvarer 1889 574 905 000 fr., 1888 545 053 000 fr., andre Artikler 1889 132 646 000 fr., 1888 115 914 000, tilsammen 1889 4 175 015 000 fr., 1888 4 052 905 000 fr.

Det vil af ovenstaaende Opgave bemærkes, at Indførselen af Næringsstoffer er aftaget med ca. 77 Mill. fr., hvorimod for de øvrige 3 Kategorier en Tilvæxt er tilstede med henholdsvis ca. 153½ Mill., 30 Mill. og 16¾ fr. Tilvæksten i Indførselen af Raavarer synes at vidne om en betydelig forøget Virksomhed for den franske Industri under det foregaaende Aar.

Sammenlignet med Aar 1888, har Værdierne af Udførselen fra Frankrige været for de 2de Aar, saaledes som følger: Næringsstoffer 1889

816 758 000 fr., 1888 669 270 000 fr., Raavarer 784 927 000 fr., 690 478 000 fr., Manufakturvarer 1 793 522 000 fr., 1 656 317 000 fr., andre Artikler 213 375 000 fr., 194 665 000 fr., tilsammen 1889 3 608 582 000 fr., 1888 3 210 730 000 fr.

Ifølge ovennævnte Talstørrelser, har altsaa 1889 Aars hele Export været ca. 398 Mill. fr. større end for 1888. Merexporten er tilstede for samtlige de 4 nævnte Kategorier, nemlig med ca. 147½ Mill. fr. for Næringsstoffer, 99½ Mill. fr. for Raavarer, 137¼ Mill. fr. for Manufakturvarer og 18¾ Mill. fr. for andre Artikler.

Nogen Forandring i de i dette Distrikt etablerede svenske og norske Firmaer har ikke fundet Sted. Som nyt oprettet norsk Handelshus i Håvre kan nævnes Firmaet Mikkelsen & Jolly, som indehaves af Nordmanden Tellef Michael Mikkelsen, og som driver Handel med Kul og Brændevad samt Stentøi.

Jens J. G. Nicolaysen.
t. f. Generalkonsul.

Melbourne.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	14	11 198	-	-	14	11 198	-	-	-
„ Sverige til Hovedstationen	3	2 303	-	-	3	2 303	-	-	-
„ Sverige til Vicekonsulationerne	1	644	-	-	1	644	-	-	1 664
„ andre Lande til Hovedstationen	19	16 055	-	-	19	16 055	-	-	33 765
Ialt	37	30 200	-	-	37	30 200	-	-	65 634
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hovedstationen	11	8 068	36	30 608	47	38 676	-	-	5 736

Af svenske Skibe ankom 14 dr. 8 989 Tons. Bruttofragt for Indgaaende £ 18 589, for Udgaaende £ 410.

Aarsberetning dateret 28de Februar 1890.

Af foranstaaende Tal, sammenlignet med Opgaverne for det foregaaende Aar, fremgaar at Norges Skibsfart paa Distriktet aftog med 13 Fartøier og 10 391 Tons og Sveriges med 2 Fartøier og 2 428 Tons.

Almindelig økonomisk Oversigt. Ved Siden af de nærmest foregaaende Aars rivende Udvikling og voldsomme Fluktuationer, tager det sidst forløbne Aar sig nærmest ud som en Stillestandsperiode, og dog kan det rettere betegnes som en Periode af jevn og ganske tilfredsstillende Fremgang. Vistnok har, som man kunde vente, Følgerne af de foregaaende Aars Overspekulation i visse Retninger først nu ladet sig føle og ville endog tildels strække sin Virkning ud over kommende Aar, men den Lethed, hvormed dette hidtil bæres, viser noksom Koloniens økonomiske Kraft. Der manglede ved Aarets Begyndelse ikke paa mørke Spaadomme om, at de glimrende Tider skulde blive efterfulgte af Kriser og Tilbagegang. Forholdene syntes ogsaa fra først af ganske truende; thi ikke alene vare Priserne paa faste Eiendomme og Sølvmineaktier, efter at være drevne op til en, som det antoges, overdreven Høide, atter sunkne ned til et Lavmaal, men Hvedehøsten havde ogsaa slaet feil, Guldminerens Udbytte var aftaget, og Importen, navnlig af Luxusvarer, tiltaget i foruroligende Grad. Det viste sig imidlertid snart, at de økonomiske Forhold i dette unge Land, med en Elasticitet, som er ukjendt i de gamle Samfund, hurtig kunde rette paa sig. De mangfoldige individuelle Tab, som Overspekulationen foranledigede, vare i de fleste Tilfælde kun en Flytning af Værdier fra en Haand til en anden, men ikke nogen Tilintetgjørelse af Kapital, og medens nogle faa ruineredes, havde Samfundets store Flertal jevnt forbedret sin Stilling. Bankinstitutterne, som i Begyndelsen af Aaret i væsentlig Mon havde maattet indskrænke Kreditten, saa sig senere istand til at vise en Skaansomhed, der vistnok var lige heldig for dem selv som for Kunderne. Indehaverne af de kostbareste Eiendomme i City formaaede at ride Stormen over og holde Priserne oppe; et glimrende Udbytte af de fleste Sølvminer i Broken Hill beviste efterhaanden, at de i „Silver Booms“ Tiden betalte Priser for Aktier neppe havde været synderlig overdrevne; og tilslut kom en lang Periode af rigeligt Regn, hvilket her i Kolonien pleier at være ensbetydende med et godt Aar for Landmanden. I det hele taget tør man sige, at Aaret, uagtet begyndt under mindre heldige Auspicier, afsluttedes under en fuldt berettiget Fortrøstning til Fremtiden.

Kolonien Victorias Finantser. Det ordinaire Budget, som fremlagdes den 30te Juli, viste et Overskud af £ 1 607 559, idet Indtægten for det forløbne Aar, tillagt Ballancen fra det nærmest foregaaende udgjorde £ 9 779 505 og Udgifterne £ 8 171 946. Af Indtægterne androg Tolden alene til £ 2 794 101, Salg og Bortleie af Staten tilhørende Jordegods £ 581 183, Afgift paa indenlandsk tilvirket Brændevin £ 95 710, Afgift af Arv £ 391 055 og Jernbanernes Bruttoindtægt £ 3 064 158. Stigningen i Afgift paa Arv, fra £ 137 545 i 1887 og £ 220 169 i 1888, er især mærkelig som Maalestok for Mængden af den inden dette Samfund opsamlede Kapital. Af de Dødsboer, som i Aarets Løb kom under Behandling, udviste tvende hver en Formue af ganske nær £ 1 000 000, tvende andre hver ca. £ 350 000, 8 andre Formuer paa mellem £ 175 000 og £ 270 000, og i det Hele var der 58 Dødsboer paa over £ 20 000 og 839 paa over £ 1 000.

Pengemarkedet var gennem hele Aaret stringent, men den af Bankinstitutterne viste Forsigtighed og Tilbageholdenhed anerkjendes at have været fuldt berettiget og heldig i sine Virkninger. De større Banker indrømmede 5 % Rente for Deposita paa mindst 12 Maaneder, hvilket har havt den Virkning at betydeligt forøge Summen af saadanne Deposita. Discontoen var $6\frac{1}{2}$ à 7 % for første Klasses commercielle 3 og 4 Maaneders Vexler, medens 8 % var Minimumsrenten for „overdrachts“. Banknoteringerne for 60 Dages Sigtvexler paa London var i Aarets Løb:

Fra 1ste Januar, for Salg $\frac{5}{8}$ % Præmie, for Kjøb $\frac{1}{4}$ % Disconto, 14de Februar, Salg $\frac{3}{4}$ % Præmie, Kjøb $\frac{1}{4}$ % Disconto, 29de April, Salg $\frac{7}{8}$ % Præmie, Kjøb pari, 11te September, Salg $\frac{3}{4}$ % Præmie, Kjøb pari, 22de Oktober, Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie, Kjøb $\frac{1}{8}$ % Disconto, 16de November Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie, Kjøb $\frac{1}{4}$ % Disconto, 10de December, Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie, Kjøb $\frac{3}{8}$ % Disconto, 17de December, Salg $\frac{1}{2}$ % Præmie og Kjøb $\frac{1}{8}$ % Disconso.

I det Hele har Bankvirksomheden i Aaret 1889 givet et for Aktieeierne tilfredsstillende Resultat; for Laantagerne formodes det nu paabegyndte Aar at ville medføre lempeligere Vilkaar, naar Betalingen for den udskebete Uld og Hvede strømmer ind.

Antallet af Fallitter i 1889 var 372, hvilket er et større Antal end i noget af de foregaaende Aar med Undtagelse af 1871, 1872 og 1879, men kun faa af dem havde Virkning i videre Kredse. Det samlede Beløb af alle Passiva var ca. £ 2 220 000, hvorimod fandtes Activa til angivelig Værdi af ver £ 2 500 000, hvilken Værdi dog maa ventes at ville blive betydelig reduceret, da de fleste af Fallitterne havde sin Grund i Landkjøb til overdrevne Priser. Et stort „Building Society“, hvis Kapital i videre Udstrækning end tilbørligt var anvendt til Spekulation i Byeendomme, maatte standse sine Betalinger, og tvungen Realisation befrygtet at ville for Aktieeierne medføre Tab af hele den indskudte Kapital, men nogen Mistillid til denne Slags Pengeinstituter i det hele synes ikke herved at være fremkaldt.

Guldexporten i 1889 androg til en Værdi af £ 2 269 476, hvoraf £ 287 326 i Barrer og Guldstøv, £ 1 982 150 i Specie.

Post og Jernbaner. Fra 1ste Januar 1890 er Portoen for Breve inden Victoria nedsat fra 2 d pr. ounce til 1 d pr. $\frac{1}{2}$ ounce, en Forandring, som modtoges med enstemmig Bifald, og som antagelig vil have heldige Følger. Korrespondencen inden denne Koloni er i de sidste 10 Aar tiltaget fra 27 Breve aarlig pr. Individ til 45 Breve, altsaa paa lidt nær det samme som inden Storbritannien. Tarifen for Bog- og Pakkepost samt for intercoloniale Forsendelser har ikke undergaaet nogen Forandring, men synes der at være en stedse stærkere Opinion for Indførelsen af almen intercolonial Pennyporto.

Jernbanebygning inden Kolonien fortsættes med stor Kraft, og er til saadan hidtil anvendt over £ 28 000 000, hvilken Kapital allerede nu mere end forrenter sig, uagtet, som det paastaaes, Anlæggene i flere Tilfælde have været unødigt kostbare, og Linievalgene foretagne snarere af politiske end af økonomiske Grunde. Den lille ifjor aabnede Bane fra Lilydale til Healesville viste sig at koste ca. £ 150 000 istedetfor, som først beregnet, £ 50 000; denne og lignende Overskridelser, i Forbindelse med flere Forhold inden Jernbanestyrelsen, have naturligen fremkaldt skarp Kritik. Kolonien kan nu siges at være forsynet med et komplet Net af Hovedbaner, og hvad der staar tilbage at bygge, er væsenlig kun Bibaner for at lede Trafikken hen til disse.

Handel og Næringer. Omsætningen i fast Eiendom var meget begrundet i 1889. De foregaaende Aars storartede Reklamer for Landsalg, i Forbindelse med fri Reiser til og fra Auktionsstedet, gratis Beværtning for alle Liebhabere o. s. v., var ganske gaaet af Mode. Eiendommenes Indehavere havde vistnok ofte vanskeligt ved at klare sine Terminer; men der viste sig ingen Tilbøielighed til at sælge med Tab, selv om dette kun var ringe.

Varehandelen led tildels under forceret Import, dette var særlig Tiifældet i Handelen med vævede Stoffe. I Bygningsmaterialier, navnlig Cement, gjordes meget lønnende Forretninger; vistnok var den private Byggevirksomhed indskrænket, men stor Kvantum medgik, dels til offentlige Bygninger, dels til Anlæg af nye Tramways. Omsætningen i Chemikalier var slæbende. Parrafinolie, Kaffe og Kakao bleve ved den nye Tarif toldfri, og importeredes henimod Aarets Slutning i betydelige Kvanta. Themarkedet paavirkedes stærkt af Usikkerheden om, hvad den nye Tarifs Toldsatser for denne Vare vilde blive; den blev tilsidst ansat til kun 1 d pr. $\mathcal{L}$. Sukkermarkedet led under stærke Fluktuationer; betydelig Kapital fra Victoria er nedlagt i andre australiske Koloniers, især Queenslands og Fijis Sukkerplantager, hvilke i senere Tider have givet utilfredsstillende Udbytte.

Handelen med Trælast og andre Varer, som særlig have Betydning for de forenede Rigers Export, skal nærmere omhandles nedenfor.

Agerbrug og Fædrift. Veiriget var i 1889 særdeles gunstigt for Fædriften, og navnlig gav Faarestationerne et udmærket Udbytte. Uld, — Koloniens vigtigste Exportartikel — holdt sig hele Aaret igjennem i høi Pris. Uldsaisonen aabnedes den 2den Oktober under favorable Vilkaar, og viste det sig snart at Udbyttet af sidste Uldklipping var udmærket saavel i kvantitativ som kvalitativ Henseende. Omsætningen i Saisonen androg til 214 000 Baller eller 29 000 Baller mere end i 1888 og 55 000 mere end i 1887. Herved er dog at mærke, at en Mængde Uld fra New South Wales og Queensland finder Afsætning i Melbourne, Værdien af den solgte Uld opgives til £ 3 250 000. Saavel Exporten af Uld fra Victoria som Forbruget inden selve Kolonien er i jevnt Tiltagende, og da man i Slutningen af foregaaende Aar og Begyndelsen af det indeværende har haft rigeligt Regn samt Rapporterne fra de andre uldproducerende Lande ikke lade befrygte nogen overdreven Konkurrence, imødesee Eiere af Faarestationer inden Victoria den nærmeste Fremtid med de lyseste Forhaabninger.

Paa Grund af det yderst mislige Udbytte af den foregaaende Høst holdtes alle Kornvarer gjennem hele Aaret 1889 i høi Pris. Markedet var udsat for ret stærke Fluktuationer, fremkaldte dels ved Agitationen for Toldbeskyttelse for Agerbrugets Produkter, dels ved de vexlende Udsigter for den nye Høst. I Vinterens Løb faldt en rigelig Mængde Regn, og fra først af tegnede den nye Høst udmærket, men senere ugunstigt Veir har i flere Distrikter, især i Koloniens nordøstlige Del, tilintetgjort Landmændenes store Forhaabninger, og Afkastningen i det hele blev under et Midtelsaars. Rust har paa flere Steder gjort stor Skade. En foreløbig Beregning angiver det i 1889 med Hvede besaaede Areal til 1 180 000 Akres, Gjennemsnitsudbyttet pr. Akre til ca. 9.53 bushels og Totalafkastningen til 11 254 000 bushels. Heraf antages 8 500 000 at ville medgaa til at dække Behovet inden Kolonien, saaledes at 2 754 000 bushels skulde blive disponible for Export. Prisen naaede sit Maximum, 6 sh. pr. bushel, i Marts Maaned, efterat Agerbrugsstatistiken for den forrige Høst var bleven offentliggjort, og sit Minimum, 3 sh. 8½ d, i Begyndelsen af December Maaned, da Udsigterne for den nye Høst stillede sig bedst.

Mølleindustrien i Victoria har i senere Aar gjort mægtige Fremskridt, idet man har skaffet sig store og tidsmæssige Møller, og en stedse større Del af Hvedehøstens Udbytte skibes i Form af Mel. Hidindtil har denne Export næsten udelukkende gaaet til Nabokolonierne, men det ansees ikke usandsynligt, at det australiske Hvedemel paa Grund af sin fortrinlige Kvalitet inden faa Aar i betydelig Udstrækning vil vinde Plads ogsaa paa de Europæiske Markeder. Prisen aabnede i Januar med £ 10. 5. 0 à £ 10. 10. 0 pr. Ton, og fluktuerede i Aarets Løb meget stærkt mellem Grændserne £ 12. 10. 0 og £ 9. 0. 0.

Det foregaaende Aars mislige Afkastning foraarsagede gennem de første 9 Maaneder af 1889 meget høie Priser paa Havre, Hø og andre Foderstoffer ledsaget af aktiv Spekulation, der i mange Tilfælde paaførte Kjøbmændene betydelige Tab. Havre betingede i Januar op til 4 sh. 9 d pr. bushel, men sank i Oktober, da rigeligt Regn havde forbedret Græsgangene og givet Udsigt til en god Høst, ned til 3 sh. 5 d. Til at trykke Prisen bidrog ogsaa betydelige Tilførsler fra Tasmania, New Zealand og endog fra Californien. I Aarets første Maaneder forefandtes derimod kun mindre Partier Havre fra New Zealand, Calcutta og Danmark, hvilken sidste angivelig realiseredes til 4 sh. 2 d. Den nye Høst af Havren har ogsaa lidt af Rust, medens Bygget er frit derfor. Gjennemsnitsafkastningen af disse to Kornsorter beregnes til resp. 22 og 16 à 20 bushels pr. Acre, og det med samme besaaede Areal til resp. 200 000 og 80 000 Acres. Afkastningen af Hø og Grønfoder var sidste Aar større end nogensinde tilforn, nemlig 720 000 Tons, givende omtrent $1\frac{1}{2}$ Ton pr. Acre. Mais og Humle, hvilke især dyrkes i Koloniens østligste Del, gave kun middelmaadig Høst.

Under Aarets Løb reistes saa stærke Krav paa forøget Toldbeskyttelse for Agerbruget, at man snart var paa det Rene med, at disse til nogen Del maatte blive imødekomne. Spørgsmaalet var blot, i hvilken Udstrækning og fra hvilket Tidspunkt. Regjeringen var her i en vanskelig Stilling, idet mange stridende Interesser gjorde sig gjældende. Som Resultat af den om Sagen i Parlamentet og Pressen førte, temmelig skarpe, Diskussion undergik den gjældende Toldtarif følgende Forandringer:

Mel 5 sh. pr. Cental mod tidligere 2 sh., Hvede 2 sh. 11 d pr. Cental mod tidligere 2 sh., Byg 3 sh. pr. Cental mod tidligere 2 sh., Mais 2 sh. 11 d pr. Cental mod tidligere 1 sh., Havre 3 sh. pr. Cental mod tidligere 2 sh., Malt 4 sh. 6 pr. bushel mod tidligere 3 sh., hvoraf den forøgede Told paa Mel skulde træde i Kraft samme Dag, som Beslutningen fattedes, og de øvrige nye Toldsatser fra og med den 24de Oktober 1889.

Staten har i Aarets Løb anvendt store Summer, dels til Præmier for Landbruget, dels til Ansættelse af Lærere i specielle Brancher af Agerdyrkning, og endelig som Laan til Vandledningsarbejder i stor Skala. Et af de mærkeligste Arbejder af sidstnævnte Art er foretaget af et Amerikansk Firma, Brødrene Chaffey, som er ifærd med at forvandle 25 000 Acres forhen næsten værdiløst Land, i Mildura i Koloniens nordvestlige Hjørne, til udmærket Haveland skikket for Frugtav. Trods sin fjerne Beliggenhed sælges Landet, efterhvert som det bliver færdigt, med Lethed til £ 15 pr. Acre. Over 1 000 Acres, heraf solgtes ifjor og beplantedes med Frugttrær, og mindst andre 2 000 Acres antages at ville blive beplantede i Løbet af indværende Aar. I Bairnsdale Distrikt, Gippsland, paabegyndes iaar et lignende storartet Irrigationsarbejde, omfattende Anlæg af over 100 miles Kanaler, samt en Aquaduct over Mitchell Floden. De hidtil besluttede Vandledningsarbejder omfatte Arealer, som tilsammen have en Udstrækning af

1 224 000 Acres, og de af Staten bevilgede Laan til disse Arbeider andrage til £ 981 222.

Bestræbelserne for Udryddelse af Kaniner medfører fremdeles Nødvendigheden af adskillige kostbare Foranstaltninger, skjøndt Dyrenes Antal i senere Aar skal have aftaget betydelig.

Bergværksdrift. Udbyttet af Victorias Guldminer var i 1889 646 359 ounces, mod 634 999 i 1888. Den stadige Nedgaaen i Udbyttet, som har fundet Sted lige siden 1880, er altsaa nu standset, og man har Haab om en opadgaaende Bevægelse, væsentligen grundet paa, at man ved Dybboringer har opdaget flere nye Gange af guldholdig Kvarts.

Boringen efter Stenkul foretages med stor Kraft, men uagtet man har fundet, at Victorias Kulleier strække sig over et Areal af 3 000 Engelske Kvadrat-mile og omfatte mindst 9 forskellige „seams“ af Tykkelse fra 20 til 60 Tommer, er dog hidtil ingen nævneværdig Drift aabnet uden ved Mirboo og Moe, hvor nogle relativt ubetydelige Miner allerede i flere Aar have været drevne. Der er dog mange, som tro, at Kulproduktionen i Victoria inden ret mange Aar vil have naaet en betydelig Høide.

En Masse Kapital fra Victoria er anbragt i Broken Hil Sølv- og Blygruber, hvilke geographisk tilhøre New South Wales, men i kommerciel Henseende Victoria og South Australia. For at give en Ide om disse Grubers Rigdom anføres, at ved en enkelt af dem, „The Proprietary Mine“, uddrives i 1889: 6 077 845 ounces Sølv og 25 631 Tons Bly, hvilket efter en Pris af 3 sh. 7 d pr. ounce Sølv og £ 12 pr. Ton Bly, giver de respektive Værdier af £ 1 088 947 og £ 307 572, og ingen Mindskning spores i Malmens Mængde eller Righoldighed. Den gennemsnitlige Udvinding af hver Ton Malm ved denne Grube er 40 ounces Sølv.

Skibsfarten og Fragtmarkedet. Naar bortsees fra den meget betydelige intercoloniale Skibsfart, hvorom mere nedenfor, ankom i 1889 til Koloniens Havne 541 Fartøier, dr. 901 446 Tons, mod 563 Fartøier, dr. 840 804 Tons, i 1888 og 465 Fartøier, dr. 669 495 Tons i 1887.

Af disse Fartøier, hvilke alle, med nogle faa Undtagelser, lossede og ladede i Melbourne, ankom fra engelske Havne 142 Seilskibe dr. 226 594 Tons og 104 Dampskibe dr. 264 085 Tons, fra Bremen og Hamburg 12 Seilskibe dr. 13 383 Tons og 15 Dampskibe dr. 81 580 Tons, fra belgiske, franske og hollandske Havne 5 Seilskibe dr. 5 808 Tons og 13 Dampskibe dr. 35 132 Tons, fra Østersøhavne, norske og svenske Havne 64 Seilskibe dr. 67 062 Tons og 3 Dampskibe dr. 5 969 Tons, fra Puget Sound 42 S. dr. 42 232 Tons, fra andre Havne i Nordamerika 37 Seilskibe dr. 44 306 Tons, fra Havne i Sydamerika 2 Seilskibe dr. 879 Tons, fra Indien, China og Japan 49 Dampskibe dr. 81 684 Tons, fra Java 8 Seilskibe dr. 5 119 Tons, 2 Dampskibe dr. 2 646 Tons, fra Mauritius 38 Seilskibe dr. 17 252 Tons, 1 Dampskib dr. 2 029 Tons og fra Malden, Island og Sydafrika 2 Seilskibe dr. 1 006 Tons og 2 Dampskibe dr. 4 680 Tons, ialt 352 Seilskibe dr. 423 641 Tons og 189 Dampskibe dr. 477 805 Tons.

Gennemsnitstonnagen af de til Victoria fra oversøiske Lande ankomne Fartøier udgjorde af Seilskibe i 1887, pr. Fartøi Gennemsnitsdrægtighed 1 041, 1888 1 157, 1889 1 204. Af Dampskibe, 1887 2 223, 1888 2 284, 1889 2 528. Deraf ankom i 1887 af Seilskibe 312, 1888 393, 1889 352 og af Dampskibe i 1887 153, 1888 170, 1889 189.

Af ovenanførte Opgaver sees, at medens Fartøiernes Antal i 1889 aftog med 22, tiltog dog Tonnagen med 58 642 Tons samt, at medens Seilskibenes Antal aftog med 41, tiltog Dampskibenes med 19. Ligeledes sees at

Gjennemsnitstonnagen af saavel Damp- som Seilskibe har været i stærkt Stigende.

Den Andel, som de forenede Rigers Fartøier tage i Farten paa Kolo-nien, er siden 1888 hurtigt aftagende. De tidligere anførte Opgaver ud-vise, at den fra 1888 til 1889 aftog med tilsammen 15 Fartøier og 12 819 Tons; men Forholdet udhæves skarpere, naar tilføies, at af de i 1889 an-komne Fartøier hørte nogle egentlig til foregaaende Aars Sæson, samt at der til Dato i 1890 kun er ankommet 3 norske og 1 svensk Fartøj, og at der i de følgende 4 Maaneder neppe vil ankomme mere end 2 eller 3 andre hertil, medens der i første Halvdel af 1889 ankom 21 norske og 9 svenske Fartøier. Dampskibenes gradvise Fortrængen af Seilskibene har ingen Del i dette mærkelige Forhold; thi denne viser sig mest i Farten herfra paa China, Japan og Indien samt i Stykgodstransporten til og fra Storbritanien, medens den omtrent er forbleven uden Virkning i den Fart, hvori vore Skibe mest fandt Anvendelse, nemlig i Trælastransporten fra Hjemlandene samt fra Puget Sound. Af større Betydning er, at Melbournes Handels- og Havneforhold efterhaanden have medgivet Anvendelsen af langt større Fartøier end tidligere, thi det er tydeligt, at uden en kjendelig For-skjel i Fragtraterne, hvilken Handelsverdenen hersteds ikke har synderlig Grund til at indrømme, kunne smaa Skibe ei udholde Konkurencen med store. At vi mangle tidsmæssigt Materiel, det vil sige større, og i Forhold dertil ei altfor dybgaaende Fartøier, synes virkelig at være Hovedgrunden til, at vi fortrænges fra denne Fart, thi nogen Aftagen af Trælastimporten har ikke fundet Sted. Medens i 1886 det norske Flag var stærkest repræ-senteret næst det britiske, ankom i 1887, 88 og 89 kun 37, 48 og 36 norske Skibe, mod resp. 67, 66 og 76 tyske Skibe. I de samme Aar ankom til Melbourne resp. 17, 14 og 12 svenske Skibe. Ei alene i Træ-lasttransporten fra Østersøen, men omtrent i al Fart paa Victoria, hvori de forenede Rigers Skibe hidtil fandt Sysselsættelse, alene med Undtagelse af Puget Sound Farten, synes de paa god Vei til at fortrænges af de tyske, hvilket fremgaar af følgende Opgave over fra hvilke Havne de 45 tyske Seilskibe, der i 1889 besøgte Melbourne, ere ankomne: fra Norge og Sverige med Trælast ankom 26 tyske Skibe, fra Californien med Do. 1, fra Clarence River med Do. 3, fra Mauritius eller Java med Sukker 8, fra tyske Havne med Stykgods 3, fra engelske Havne med Do. 3 og 1 fra amerikansk Havn med Do. I denne Forbindelse kan tilføies, at omkring 20 tyske Fartøier atter skulle være underveis hertil med Trælast fra Nordenropa eller befrag-tede for saadan Reise, og at flere af disse, saavelsom af de ifjor ankomne, ere Fartøier paa over 1 500 Register Tons, et endog paa 2 700 Tons.

Ogsaa britiske Fartøier tage stedse større Del i denne Fart, medens paa den anden Side et stedse stigende Antal amerikanske tre- og firmastede Skonnerter finde Sysselsættelse i Puget-Sound Farten, og ved sin hensigts-mæssige Konstruktion og Udstyr synes at kunne seile med langt større Fordel end alle Konkurrenter, hvorfor man maa undre sig over, at de hid-til ei have fundet Efterlignere. Ogsaa i Trælastfarten mellem New Zealand og Australias Fastland have flere af nævnte amerikanske Fartøier deltaget, og det med saadant Held, at et Par af dem angivelig skulle være omtrent optjente i Løbet af 12 Maaneder, uagtet Fragterne kun have været de samme, som i flere Aar have staaet alene ogsaa for vore Fartøier. Samt-lige disse Skibe ere grundtgaende, brede og lange, samt have en i Forhold til Registertonagen usædvanlig stor Bæreevne, og ere saaledes byggede, at de kunne tage en enorm Dækslat. (Exempelvis anføres, at et iaar hertil

ankommet amerikansk Fartøi paa ca. 500 Tons indehavde samme Standard-tal Trælast som et samtidig ankommet norsk Fartøi paa over 900 Tons). De ere altid forsynede med Dampwinch, anvendelig saavel under Arbeide med Lasten som ved Ankerhivning og Seilsætning, en Foranstaltning, om hvis Hensigtsmæssighed for australisk Fart alle norske og svenske Skibsførere, med hvem man har talt om Sagen, have været enige, idet de samtlige udtale, at en Dampwinch sandsynligvis vilde være optjent paa ca. et Aar — og dog har blandt alle de forenede Rigers Fartøier, som ifjor besøgte Melbourne, kun et været forsynet med en saadan.

Ved Siden af Mangelen paa passende Fartøier tør man formode, at til-dels nogen Misregning fra vore Rederes Side er Grund til, at de have draget sig tilbage fra Australiafarten. De i den nærmest foregaaende Tid noterede Fragtsatser paa Sydamerika maa visselig indrømmes at have været relativt betydelig højere end i de australiske Farvande gjældende, men det tør vel befrygtes, at førstnævnte Fragter igjen ville falde lige hurtigt, som de ere stegne, medens det paa den anden Side af de bedste Autoriteter her ansees sikkert, at de australiske Fragter, der for Tiden ere gode, ville holde sig længe eller endog stige, maaske alene med Undtagelse af Frag-terne for direkte Retourreiser fra Melbourne til England.

Man tror at burde anbefale Redere, som tage Trælastfragter til Austra-lien, at spekulere i pig-iron; thi der er god Udsigt til at tjene paa Varen, og selv om man i Undtagelsesfald skulde have noget Tab paa den, vil dette vanskelig kunne gaa op til mere, end hvad man indsparer i Ballast og for-øget Lasterum for Trælast. Hosfødte Beregning giver et, som man tror, korrekt Gjennemsnit af, hvad man under de i senere Tider gjældende Note-ringer og følgende de her givne Vink vil kunne paaregne at tjene med et Seilskib paa 1 100 Tons ved en Reise fra England til Norge, Melbourne, Honolulu, Puget Sound og tilbage til England.

Beregning over Udbyttet af en Reise fra London til Fredriksstad, Mel-bourne Newcastle N. S. W., Honolulu, Puget Sound og tilbage til London med Skib paa 1 100 Reg. Tons; Skibet forudsat hjemmefra forsynet med Dampwinch:

Indtægter:	£	sh.	d.
Fragt fra Fredriksstad til Melbourne, 480 Std. Trælast à £ 5. 10. 0	2 640	—	—
Fragt fra Melbourne til Newcastle: 400 Tons Mel à 1 sh.	20	—	—
” ” Newcastle til Honolulu: 1 675 Tons Kul à 15 sh.	1 126	5	—
” ” Puget Sound til London: 800 000 sup. Fod Træ à 75 sh.	3 000	—	—
Salg af 250 Tons Rujern i Melbourne à 75 sh. Netto	937	10	—
Tilsammen	7 853	15	—
Udgifter:			
Mandskabets Hyre i 15 Maaneder, incl. Kapteinens	680	—	—
Kost for 18 Mand i 15 Maaneder à 1 sh. pr. Mand pr. Dag	405	—	—
Faste Udgifter, incl. Bugsering: i Fredrikstad ca. £ 100 (?), i Melbourne ca. £ 150, i Newcastle ca. £ 150, i Honolulu ca. £ 125, i Puget Sound, incl. Losning med Sjouere ca. £ 250, i London ca. £ 250. 0. 0, tilsammen	1 025	—	—

	£	sh.	d.
Kjøb af 250 Tons Rujern (No. 1 og 3) i England à 55 sh.	687	10	—
5 % Caplaken af ovenanførte Fragter £ 6 916. 5. 0	345	16	—
5 % Courtage og Adressekommission af do.	345	16	—
Assurance af Fartøiet 6 % p. a. af antaget Værdi £ 6 000	450	—	—
Reiseudgifter for Kapteinen i de forskjellige Havne, diverse			
Kurstab og % af Fragtforskud, tilsammen	50	—	—
Seildug, Tougværk, Requisita etc.	350	—	—
Tilsammen	4 339	2	—
Altsaa Nettofortjeneste	3 514	13	—
Ialt	7 853	15	—

Af de norske og svenske Skibe, som i 1889 besøgte Distriktet ankom fra Norge 14, fra Sverige 13, fra Puget Sound 14, fra Hamelin Bay 2, Clarence River 1, Archangel 2, Miramichi 1, samtlige med Trælaster; med Sukker ankom 2 fra Mauritius og 1 fra Samarang og 1 Skib bragte Stykgods fra Hamburg.

Hidfragterne fra Norge varierede mellem £ 5. 0. 0 og £ 7. 0. 0, fra Sverige mellem £ 5. 10. 0 og £ 7. 10. 0 og fra Puget Sound mellem 57 sh. 6 d og 62 sh. 6 d.

Sidstnævnte Fragter ere stadigt stegne og senest skal være sluttet Fartøier til 67 sh. 6 d.

Af de hidkomne norske og svenske Fartøier befragtedes for Retourreisen et forholdsvis meget større Antal end i de foregaaende Aar — nemlig 30 norske og 9 svenske — her i Melbourne, uden Mellemkomst af Mæglere i Europa, og maa dette Forhold i Almindelighed ansees at have været til betydelig Fordel for Rederne. Der var gennemgaaende mange og gode Fragter i Markedet.

Coprafragterne fra Stillehavssøerne til Europa holdt sig godt, varierende mellem 40 sh. og 62 sh. 6 d pr. Ton, dog ofte betinget som „lump sum“, og sluttedes 7 af vore Fartøier for saadan Fart.

Ogsaa Sukkerfragterne holdt sig godt. Et norsk Fartøj paa 920 Tons sluttedes hersteds for Kul til Java à 14 sh. og Sukker tilbage til Melbourne à 22 sh. 6 d, hvilken Reise gav et meget tilfredsstillende Resultat. Tidligere i Aaret bragte et andet norsk Fartøj Sukker fra Java à 27 sh. 6 d. Et svensk Fartøj paa 370 Tons sluttedes for Stykgods herfra til Mauritius à £ 400 og Sukker tilbage à £ 500. Reisen medtog 113 Dage.

Uldfragterne fra Melbourne til Europa pr. Seilskib noteredes i Aarets første 6 Maaneder til $\frac{1}{4}$ d for uvadsket og $\frac{3}{8}$ d for vadsket, de følgende 5 Maaneder til $\frac{1}{2}$ d for uvadsket og $\frac{5}{8}$ d for vadsket og i December Maaned til $\frac{7}{16}$ d for uvadsket og $\frac{9}{16}$ d for vadsket. Dampskibsfragterne for samme Vare naaede sit Minimum i Februar, da de vare jevnstore med Seilskibsfragterne, og sit Maximum i December, da der noteredes $\frac{3}{4}$ d for uvadsket og $\frac{7}{8}$ d for vadsket. Til Boston med Uld befragtedes kun 5 Skibe, af hvilke de 3 vare norske, til Fragter af £ 1 250,

£ 925 og £ 1 250 for respektive 873, 556 og 826 Reg. Tons. Et norsk Fartøi paa 1 006 Tons befragtedes til Antwerpen à £ 1 950, og et do. paa 967 Tons til Hull à £ 1 850.

Af Guanofragter var der usædvanlig faa i Markedet.

Kulfragterne fra Newcastle, N. S. W., stode ret høit, eksempelvis til Java 14—16 sh., til San Francisco 13—20 sh., Shanghai 16—26 sh., Mauritius 16—22 sh. 6 d og til Honolulu skal i Begyndelsen af Aaret være betalt 27 sh. 6 d; senere faldt sidstnævnte Fragter, indtil de i Juni, Juli og August vare nede i 12 sh. (hvilket dog er høiere, end der nogensinde betaltes i 1886 og de første Maaneder af 1887), hvorefter de atter steg til 18 sh. I Melbourne sluttedes bl. a. et svensk Skib til Honolulu à 24 sh., to norske til Batavia à 15 og 16 sh., et Do. til Mauritius à 17 sh. og et Do. til Padang à 21 sh.

Tvende norske Skibe befragtedes hersteds at laste Stykgods i Auckland, N. Z., for New York til Fragter £ 1 800 og £ 2 050 for resp. 796 og 920 Reg. Tons. Et norsk Jernskib paa 1 064 Tons indtog hersteds Stykgodslast for Antwerpen til Fragt £ 1 950.

Den intercoloniale Fragtfart er meget betydelig og beskæftiger for Kolonien Victorias Vedkommende, medregnet Flodfarten paa Murray, omtrent dobbelt saa stor Tonnage som den oversøiske. Fragterne i denne Fart have hidtil holdt sig høie, og formenes dette Forhold at ville vedvare endnu i adskillige Aar, men for at drage fuld Fordel af Deltagelse i samme, vil det i Almindelighed være nødvendigt at møde frem med specielt herfor byggede Fartøier. Enkelte norske og svenske Skibe fandt dog i det forløbne Aar ret fordelagtig Anvendelse i denne Fart. Et norsk Fartøi paa 828 Tons befragtedes med Stenkul à 27 sh. 6 d fra Newcastle, N. S. W., til Roebuck Bay, en hidtil lidet kjendt Havn i Western Australia, hvilken dog skal være god endog for større Fartøier. Et norsk Fartøi paa 1 100 Tons gik fra Melbourne til Bluff Harbour, N. Z., for at tage Trælaster til Port Pirie à 35 sh. pr. 1 000 Fod. hvilket formenes at have givet et godt Resultat. Et Do. bragte Mel fra Melbourne til Sydney, og flere andre toge Mel som Ballast til Newcastle, N. S. W. Et svensk Fartøi paa 370 Tons afgik herfra med Mel til Newcastle, hvor Stenkul indtoges for Corinna Bay i Western Australia. Derefter lastedes Tømmer i Rockingham for Adelaide à 24 sh. pr. Load. Et norsk Fartøi paa 769 T. gjorde en lignende Reise med Fragt af 17 sh. 6 d for Kul fra Newcastle, N. S. W., til Freemantle, W. A., og Retur til Melbourne med Tømmer à 27 sh. 6 d pr. Load. Et svensk Fartøi afgik fra Melbourne til Circular Head, Tasmania, at dersteds laste Poteter for Sydney, gik derfra til Clarence River og indtog Rundtømmer for Melbourne à 1 sh. 4 d pr. løbende Fod.

Clarence River omtaltes nærmere i forrige Aarsberetning, uagtet Farten paa denne Havn da var forholdsvis ubetydelig, idet den regelmæssig kun beskæftigede fire Fartøier. Iaar have 18 Fartøier været anvendte i denne Fart. Et for denne specielt bygget australisk Fartøi, 309 Reg. Tons stort, gjorde i Aarets Løb 8 Reiser paa Clarence River, og har man faaet opgivet følgende Beregning for Reiserne Resultat:

Frugt af 8 Ladninger Trælaster fra Clarence River til

Melbourne	£ 4 800. 0. 0
---------------------	---------------

Faste Udgifter i Melbourne og Clarence River:

Første og femte Reise, hver Gang . . .	£ 75. 19. 0
--	-------------

og 6 andre Reiser, hver Gang	56. 13. 0 tils. „ 491. 16. 0
--	------------------------------

Tilbage £	4 308. 4. 0
-----------	-------------

Som efter Dækning af Udgifter til Hyre, Proviant, Assurance og mindre Reparationer, maa antages at give et udmærket Udbytte. Vedkommende Fartøi er forsynet med Dampwinch, stikker lastet kun 12' 6", har ingen Mellemdæksbjelker samt er ca. 135' langt i Kjølen. Fragterne paa Clarence River stode i hele 1889 i 1 sh. 4 d pr. løbende Fod for Rundtømmer (60' langt og 2" s Diameter i den tykke Ende.)

Richmond River, noget nordenfor Clarence River, strømmer gennem et andet Skovdistrikt, der hidtil kun er lidet udnyttet. Fartøier kunne ikke flyde ind her med større Dybgaende end 9'. Stedet antages dog snart at ville faa adskillig Export til Melbourne.

Havneforhold. Muddring i Yarra Floden og Hobson Bay fortsættes med stor Kraft, hvilket ogsaa er nødvendigt, da Floden beregnes at afsætte over 250 000 Kubikyards Dynd aarligen. Under extraordinær Vandstand kom i indeværende Maaned et norsk Skib op til Melbourne Wharf med et Dybgaende af 20' og 4", men er dette første Gang, at man har lykkedes at naa op med saa stort Dybgaende, og i Almindelighed tør man endnu ikke gjøre Regning paa at komme op med mere end 18' 6" à 19'.

Konkurrence mellem forskellige Dampskibseiere bevirkede i Slutningen af forrige Aar en yderligere Reduktion i Betalingen af Bugsering, og erholdes saadan nu for 6 d pr. Ton fra Ankergrund i Hobson Bay til Losseplads og tilbage; mindre Fartøier skulle kunne opnaa endnu billigere Beregning.

Der yttres sig en stedse stærkere Opinion for Lodspegens Nedsættelse. Ligeledes har man fremhævet Nødvendigheden af, at der udenfor Indseilingen til Port Phillip holdes mindst en Lodskutter til, og helst en Lodsdamper. Et nylig indtruffet Forlis af et britisk Skib, som ikke havde kunnet erholde Lods og derfor søgte at seile ind uden en saadan, har atter hendraget Opmærksomheden paa denne Sag og vist dens Betydning.

Trælastermarkedet. Omsætningen var mindre end i 1888, men antages i det hele at have givet et tilfredsstillende Resultat. Priserne holdt sig jevnere end i det foregaaende Aar, uagtet til en Tid adskillig Usikkerhed fremkaldtes ved Forventningen om betydelige Forandringer i Trælaster-tolden; tilslut bibeholdtes dog de gamle Toldsatser uforandrede undtagen for Artikelen „Colonial Hardwoods“ Vedkommende.

Angaaende Importen af de forskellige Sorter Trælaster og de Priser, som samme have betinget, opgives:

„Baltic & Scotch Floorings og „Weatherboards“. Importen androg til 48 558 989 superficial feet. Omsætningen var ganske livlig og Beholdningen til ingen Tid overdrevent stor, dog trykkedes Priserne enkelte Gange ved samtidig Ankomst af flere store Ladninger fra Scotland. Der skal være betalt for:

Floorings 6" $\times$ 1 $\frac{1}{8}$ " Furu 10 sh. 3 d—14 sh., Gran 9 sh. 3 d—11 sh. 3 d, do. 6" $\times$ 7 $\frac{7}{8}$ " Furu 9 sh.—10 sh. 9 d, Gran 8 sh.—9 sh., do. 6" $\times$ 3 $\frac{3}{4}$ " Furu 6 sh. 9 d—8 sh., Gran 6 sh. 3 d—7 sh. 6 d, do. 6" $\times$ 1 $\frac{1}{2}$ " Furu 5 sh. 3 d—6 sh. 6 d, Gran 4 sh. 8 d—5 sh. 6 d, Weatherboard Furu 5 sh. 3 d—6 sh., Gran 4 sh. 8 d—5 sh. 9 d.

Af Furuplanker og Battens importeredes 13 493 Standard mod 13 957 Standards i 1888, og af Granplanker 155 548 Stk. mod 72 977 Stk. i 1888. Omsætningen var ingenlunde livlig og Beholdningen stor, saavel ved Aarets Begyndelse som ved dets Slutning. For Furuplanker „mixed“ betaltes 6 d à 7 d, do. tertia 5 $\frac{3}{4}$ d à 6 d, Battens 5 à 5 $\frac{1}{4}$ d, og for Granplanker 3 $\frac{1}{2}$ d à 4 $\frac{1}{2}$ d, alt beregnet pr. Fod 3" $\times$ 9". I Oregon fandt til en Tid en meget aktiv Spekulation Sted, idet alt, som

fandtes disponibelt af denne Sort Trælaster, samledes paa nogle faa Hænder. Importen androg kun til 33 456 039 superficial feet, mod 54 981 783 i 1888. I Begyndelsen af Aaret vare lange Dimensioner, 40 til 80 Fods, stærkt efterspurgte og betingede fra £ 7. 0. 0 til £ 9. 15. 0 pr. 1 000 sup. feet, medens kortere solgtes til £ 5. 10. 0 à £ 6. 10. 0. Senere gik Priserne betydelig ned, især for de lange Dimensioners Vedkommende.

De importerede Mængder af andre amerikanske Træsorter og de for samme betingede Priser opgives at have været:

	Import i sup. feet.	Pris pr. 1 000 sup. feet.
Clear pine	2 878 041	£ 16. 10. 0—£ 17. 10. 0
Shelving	5 520 795	„ 13. 0. 0— „ 14. 0. 0
Ceiling	442 430	„ 10. 10. 0
Sugar pine	1 517 374	„ 14. 10. 0— „ 15. 10. 0
California Redwood	1 554 415	„ 9. 10. 0— „ 10. 10. 0

Sugar Pine, der væsentligen ligner Clear Pine, men er ca 10 % billigere, noget blødere i Veden samt let at forarbejde, finder allerede adskillig Anvendelse her, især til Forarbejdelse af Døre og vil maaske komme til at importeres i stigende Mængde.

Kauri. Det i forrige Aarsberetning omtalte, i Melbourne dannede Actieselskab, der har erhvervet Størsteparten af New Zealands Kauriskove, har iaar med stor Kraft lagt an paa at skaffe denne Træsart Indpas i Storbritannien, hvortil adskillige Ladninger afskibedes især fra Kaipara Distriktet; flere norske og svenske Fartøier befragtedes i Melbourne for denne Fart. Til Melbourne importeredes i 1889 omtrent samme Kvantum Kauri som i det nærmest foregaaende Aar, nemlig 16 386 874 sup feet, hvilket synes at være ei ubetydeligt over Markedets Behov, uagtet Forbruget er i Tiltagende. Gjennemsnitlig angives følgende Priser opnaaede: Logs 10 à 11 sh., Flitches 16 sh. 6 d, Bord 16 à 18 sh., alt pr. 100 sup feet.

Af Ceder importeredes, mest fra Queensland, 1 246 459 sup. feet, hvilket er noget mindre end i 1888.

Den i de tvende foregaaende Aarsberetninger omnævnte, som det synes lidet begrundede Toldbegunstigelse for visse amerikanske Træsorter samt Kauri og Ceder, naar de ere af Dimensioner under $7'' \times 2\frac{1}{2}''$, er trods Forestillinger fra Konsulatets og herværende Trælastagenters Side bibeholdt ogsaa i den reviderede Toldtarif.

Trælastmarkedets Udsigter for indeværende Aar tage sig ei særdeles lyse ud, og synes der for Tiden, under indskrænket Byggevirksomhed, at gjøre sig gjældende en Tendents til nedadgaaende Priser.

Fisk. Markedet for saltet og serveret Fisk holdt sig roligt med nogen Stigning henimod Slutningen af Aaret. For Sild opnaaedes, under indskrænket Tilførsel bedre Priser end i det foregaaende Aar; ligesaa holdt California Lax sig i forholdsvis høi Pris. I Sardinier spekuleredes endel uden at man dog formaaede at drive Priserne iveiret. De talrige Præmier, som ved Udstillingen tilkjendtes forskellige Slags norske og svenske Fiskekonserver, i Forbindelse med Agenternes ihærdige Arbejder, har henledet Publikums Opmærksomhed paa disse Sagers fortrinlige Kvalitet, og er Omsætningen af samme allerede ret betydelig og tilsyneladende i jevn Stigning. Forskellige Sorter nedlagt Sild, især fersk, samt „kippered“ Sild i Blikdaaser, synes at vinde mest Favør. Klipfisk af Lange — hvilken her foretrakkes fremfor Torsk og Hyse — betingede ret gode Priser, nemlig fra 4 til 5 d pr. $\mathcal{B}$, mod kun $2\frac{1}{2}$ à $3\frac{1}{2}$ d i 1888. Tilførselen var knap, for-

mentlig især paa Grund af, at det foregaaende Aars Operationer i denne Vare tildels havde bragt Tab. Amerikansk „boneless cod“, der er en særdeles holdbar Vare, sælges i stedse større Mængder, og synes nu at være mere efterspurgt end tørret Lange. Totalimporten i næstforegaaende Aar androg til: af alle Slags preservevet Fisk (hvilken er belagt med en Told af 2 d pr H) 3 167 823 H til Værdi £ 100 524, og af saltet Fisk (der er toldfri) 23 276 Cwt. til Værdi £ 40 788. Melbournes Forsyning med fersk Fisk er fremdeles langt fra, hvad den burde være, naar Hensyn tages til Kysternes og Indsøernes Fiskerigdom. Her mangler endnu en tilstrækkelig øvet, fast Fiskerbefolkning, samt især Adgang til billig Is. De faa med Afkjølingsapparat forsynede Jernbanevogne, som man forsøgsvis har anskaffet for Transport af Fisk fra Gippesland Lakes til Melbourne, have vist sig hensigtsmæssige, ihvorvel Forsendelsen med dem falder kostbar. Nogle i Aarets Løb anstillede Forsøg paa Fiske med Damptrawler udenfor Victorias Kyster synes ikke at have været kronede med Held, formentlig især af den Grund, at her ei findes tilstrækkelig store Banker med jævnt og passende Dyb.

De fleste norske Mærker af Medicintran findes repræsenterede her, men Omsætningen af denne Vare som af simplere Sorter Fisketran er ikke betydelig; Tolden paa Medicintran i Flasker er forøget fra 1 sh. til 2 sh. pr. Dusin „pint“ Flasker, medens den for Tran i Tønder er uforandret.

Fyrstikker. Voxfyrstikker fik i senere Aar mere og mere Indpas paa Sikkerhedsfyrstikkernes Bekostning. Forholdet er imidlertid nu forandret ved den sidste Toldlov, som gjør Importen af Sikkerhedsfyrstikker fri, medens Voxfyrstikker og almindelige Svovlstikker fremdeles maa bære samme Told som før. Omsætningen af Sikkerhedsfyrstikker gik i Aarets første Halvdel slæbende under til sine Tider overfyldt Marked til Priser omkring 1 sh. 8½ d å 1 sh. 9 pr. Gros, fortoldet. Senerehen, da Artikelen var bleven toldfri, opnaaedes fordelagtigere Priser, nemlig fra 1 sh. 3 d til 1 sh. 4½ d pr. Gros, og for nærværende betinges antagelig 1 sh. 5 d. Almindelige Svovlstikker, hvilke hidtil fandt et ret betydeligt Marked i Melbourne, antages herefter at ville blive omtrent usælgbare. Enkelte Fabrikanter bruge at skaffe sig nogen Indtægt ved at sælge Retten til Avertering paa Æskernes Omslag og sættes derved istand til at sælge billigere, men det paastaaes af sdskillige, at dette Forhold virker menligt paa Fyrstikhandelen i det hele. Totalimporten til Melbourne af alle Slags Fyrstikker tilsammen androg i 1887 til en Værdi af £ 55 292, og antages i de følgende 2 Aar at have været omtrent lige stor.

Glas, Porcelain. Prøveordres for Smaaglas ere indsendte herfra saavel til Norge som til Sverige, ligesom Prøvesendinger af nogle specielle Glasvarer ere ankomne, og ville disse Varer formentlig vinde Indpas. Af Porcelain fra Fabriken i Porsgrund har man hidforskrevet nogle Prøver.

Tapeter, Papir, Træmasse. Af Tapeter er en Prøvesending hidkommet fra Sverige. Benyttelsen af de vanlige engelske Dimensioner 12 yards $\times$ 20 inches synes at være en ueftergivelig Betingelse for denne Vares Indpas her. Af brunt Pakpapir importeredes endel fra Norge, men af Træmasse hidkom intet og heller ikke af Trykpapir, for hvilket der dog antagelig turde være et stort Marked hersteds; man tror at burde anbefale Forsøg med nogle Prøvesendinger, naar Adgang til billig Fragtleilighed gives. Træpap forsøges introduceret, og vil antagelig nogen Prøveordre for denne Vare snart kunne indsendes.

Af Mursten hidførtes ogsaa iaar et Parti (ca. 50 000 Stk.) pr. norsk Skib; men da Priserne her stode lavt, befandtes det fordelagtigt at lade Stenen forblive ombord som Ballast, under Skibets Reise herfra til Bluff, New Zealand. Prisen i Melbourne var iaar knap 35 sh. pr. 1 000 mod ca. 50 sh. i 1888.

I huggen Granit fra de forenede Riger er endnu ingen Forretning gjort her paa Stedet, men formenes saadan ikke at være umulig.

Af dampselemmet Kridt fra Malmø hidførtes ca. 10 Tons, der solgtes à £ 4. 5. 0, frit i Pakhus her.

Af svensk Tjære skal nogle mindre Partier være importerede ad indirekte Vei. Prisen var angivelig omkring £ 1. 12. 0 pr. Tønde.

Af norsk Hesteskosøm sælges endel, men har Varen endnu ikke faaet den Udbredelse, som dens udmærkede Kvalitet fortjener.

Nogle faa mindre Baade, som Skibsførere medhavde paa Spekulation, solgtes til nogenlunde gode Priser. En dækket Hvalørbaad skal forsøgsvis være bestilt fra Norge.

Af Handsker hidkom Prøver fra Norge, men Priserne synes at have stillet sig for høie.

Af svensk Punsch samt norsk og svensk Øl importeredes mindre Kvanta. Ifølge den ny Toldtarif er „Lager Beer“ belagt med en Told af 1 sh. 6 d pr. Dusin Flasker („pints“), medens for „Ale“ og „Porter“ kun betales 9 d. At definere Forskjellen mellem Ale og Lager Beer turde have sin Vanskelighed, men formentlig vil denne af herværende Toldmyndighed løses saaledes, at Øl, brygget i England, faar indgaa som Ale, medens alt andet Øl vil blive henregnet til Lager Beer, og saaledes rammes af den høiere Told.

Fra Sverige skal være bestilt et Parti Skriveblæk og Amykos Aseptin; fra Norge importeredes et mindre Parti Brynestene samt nogle „Lubricators“.

Af Fiskeguano har endnu intet Firma fundet sig foranlediget at hidsende Prøver eller Analyser, uagtet der synes at være en Mulighed for, at Marked kan beredes denne Vare saavel i Victoria som især i Tasmania.

Tasmania.

Om Forholdene i Tasmania og specielt om de Fordele, som denne Koloni byder Immigranter af Jordbrugernes Klasse, har man havt den Ære i det forløbne Aar at indsende en udførlig Beretning.

Koloniens Finantser ere i god Orden. Budgettet for sidste Finantsaar udviser en Indtægt af £ 677 922 eller £ 38 108 mere end i det nærmest foregaaende Aar, og Udgifterne beløb sig til omtrent samme Sum.

Statsgjælden andrager til noget over £ 4 000 000, hvoraf ca. tre Fjerdedele er anvendt til Anlæg af Jernbaner.

Handel og Næringer have i det forløbne Aar i det hele givet tilfredsstillende Resultater og befinde sig i jevn Udvikling.

I Slutningen af 1888 og de første Maaneder af 1889 herskede stor Regnmangel, hvilket foranledigede at Høstens Udbytte blev under middels. Rigeligt Regn fra Slutningen af Mai Maaned og gjennem alle de følgende Maaneder af 1889 gjorde, at Ager og Eng for den følgende Høst fra først af tegnede udmærket, men forvoldtes senere adskillig Skade ved Rust, saaledes at Udbyttet af Høsten 1889—90 antagelig kun kan anslaaes til lidet over middels.

Uldklipningen gav et udmærket Udbytte, saavel hvad Mængde som Kvalitet angaar. Et skadeligt Insect, „Codlin moth“, har hærjet Frugthaverne, men disses pecuniære Udbytte ansees desuagtet forøget paa Grund af lettere Adgang til Afsætning saavel paa det australiske Fastland som i Europa, og billigere Fragtsatser for Frugtexport til disse Lande.

Bergværksdriften florerer og er for Tiden Koloniens vigtigste Næringsvei, Aktierne i de fleste større Miner have været i jevnt Stigende, og Spekulationen i samme livlig, uden at man dog har været udsat for saadanne Fluktuationer i Priserne som i Victoria. Til Drift af de fleste nye Fund har man i stor Udstrækning søgt og erholdt engelsk Kapital. En stærk Impuls har Minedriften i Aarets Løb faaet ved at der bevilgedes de fornødne Midler til Anlæg af en Jernbane fra Maquarie Harbour paa Vestkysten til Mount Zeehan. Denne Jernbane, som bygges af Hobart-firmaet Reynolds & Co., og som skal fuldendes hurtigst muligt, kommer til at gaa gjennem et hidtil ubebygget, vildt Skov- og Bjerglandskab, og er dens nærmeste Hensigt at aabne Adgang til Udnyttelse af de Mineralrigdomme (væsentlig Sølverts), som man allerede har fundet og venter at finde ved Mount Zeehan.

I senere Aar er anlagt en Slags Ridevei fra Mount Zeehan til Mount Bischoff, hvorfra en privat Jernbane fører til Nordkysten, samt en lignende Vei fra Sydenden af Maquarie Harbour til Huon-Dalen, hvor Landeveien til Hobart begynder, saaledes at det nu er muligt at reise gennem Tasmanias vestlige, før næsten utilgængelige Landskaber.

Den under 22de November forrige Aar afsluttede Sæson af Parlamentet besluttede Oprettelsen af et Universitet i Hobart. Koloniens tidligere Toldtarif bibeholdtes tiltrods for kraftige Forsøg paa at faa den forandret i protectionistisk Retning.

Fyrrpengene for Seilskibe i Koloniens Havne nedsattes fra 6—3 d pr. Ton, at regne fra 1ste Januar 1890.

Vicekonsulsstationen Launceston besøgtet i Aarets Løb kun af et norsk og et svensk Skib og Vicekonsulsstationen Hobart kun af et svensk Skib, hvilke samtlige bragte Trælaster fra Sundsvall. Nogen anden direkte Handelsforbindelse med de forenede Riger fandt ikke Sted, men kunde antagelig de fleste Varer, som finde Afsætning i Victoria, ogsaa sælges direkte til Tasmania. Markedet er vistnok for Tiden kun lidet, men dets Betydning tillægger hurtigt, og det vil stedse være en stor Fordel at have været først paa Pladsen. De forenede Rigers Vicekonsuler I. Macfarlane i Hobart og Alfred Harrap i Launceston, Medinteressenter i de gode Huse: Macfarlane Brothers og Alfred Harrap & Son, ville stedse beredvillig saavel foretage Salg af Varer som bistaa Exportører i Norge og Sverige med alle fornønskede Oplysninger om Detailspørgsmaal ved tilsigtet Export til Tasmania.

Diverse Oplysninger. Besætningerne paa de svenske og norske Skibe, som i 1889 besøgte Melbourne, androg inclusive Skibsførerne til 685 Mand. Paa norske Skibe paamønstredes 1889 123, afmønstredes 78 og rømte 33 Mand.

For at hindre Rømninger i Havnen er af de lokale Autoriteter i Aarets Løb truffet forskjeillige Foranstaltninger, blandt hvilke som den vigtigste kan nævnes, at der er oprettet en ny Post, hvis Indehaver, „the overseer of seamen“, har til Opgave, gratis at være Mellemmand mellem Skibsførere og Sømænd ved Forhyringer saavel paa britiske som paa fremmede Skibe. Derhos er alle fremmede Magters Konsuler ved Cirkulærskrivelse opfordret til af al Magt at medvirke til Modarbejdelse af Rømnings-

uvæsenet. Angivelig skal Antallet af Rømninger fra britiske Skibe være betydelig reduceret; fra norske Skibe rømte kun 33 og fra svenske 25, mod resp. 79 og 44 i 1888, og forhaabentlig vil Antallet i det kommende Aar end yderligere formindskes. Naar hertil føies, at Hyrerne i de sidste Par Aar hersteds have været forholdsvis lave, iaar paa norske og svenske Skibe gennemsnitlig kun £ 3. 0. 0 pr. Maaned, vil sees, at vor Skibsfart paa denne Havn nu langt fra er udsat for saadanne Tab ved Rømning, som i tidligere Dage. Alligevel bør ved Forhyring for disse lange Reiser Kontrakterne affattes med Tydelighed og Omtanke, og navnlig indtages Bestemmelse om, naar Hyrerne skal betales, og derhos bør særlig sørges for, at man kun faar friske Folk ombord, i hvilken Forbindelse man tror at burde gjentage, hvad i en tidligere Indberetning er udtalt, at Kur og Pleie paa Hospital hersteds er kostbar, samt at ret mange sygelige Søfolk, især Brystsyge, tage Hyre til Australien med Hensigt at rømme her, i den, sandsynligvis feilagtige, Tanke, at Klimatet her vil helbrede dem. Ved Vicekonsulsstationen Hobart rømte 3 Mand, og ved Vicekonsulsstationen Launceston rømte 3 og paamønstredes 3.

Sundhedstilstanden i Distriktet har i det hele taget været god, dog har ogsaa iaar Nervefeber og tildels Diphterit til sine Tider optraadt saa hyppigt, at Hospitalerne have været overfyldte. Sygdommene have dog været af relativt mild Karakter. Dødelighedsprocenten i Melbourne City var i 1888 1572, men naar Forstæderne medregnes 2052, hvilket omtrent er Gjennemsnittet af Forholdet i senere Aar.

Fra den 1ste Juli 1888 til den 1ste Juli 1889 døde i Victoria 11 Norskfødte og 35 Svenskfødte Individuer; af disse døde 13 i Hospital eller andre Velgjørenhedsanstalter, og 5 omkom ved Ulykkeshændelser. Over Halvparten af samtlige efterlod ei tilstrækkeligt til at bekoste sin egen Begravelse; disse vare næsten alle ugifte Folk. Af de øvrige vare de fleste gifte og efterlod Familier i nogenlunde gode Kaar.

Til Søfolk ombord i norske og svenske Skibe samt til i Kolonien bosatte Landsmænd ankom der under Konsulatets Adresse ca. 3800 Breve, hvoraf over 200 vare utilstrækkelig betalte.

Af 36 norske og svenske Undersaatter, som Konsulatet paa hjemmeverende Slægt og Venners Anmodning i Aarets Løb efterlyste, lykkedes det kun at finde de 9.

Den 14de Januar aabnedes i Melbourne et Møde af australiske Videnskabsmænd, tilhørende „The Australasian Association for Advancement of Science“, under hvis Forhandlinger flere Gange fremhævedes Ønskeligheden af at Expeditioner til Forskning i de antarktiske Farvande snart maatte blive udrustede.

Et „Federative Council“, bestaaende af Udsendinge fra hver af de australiske Kolonier mødtes i Begyndelsen af indeværende Maaned i Melbourne og vedtog Resolution gaaende ud paa, at der bør arbeides henimod en nærmere Sammenslutning af disse Kolonier, saaledes at de kunde faa fælles udøvende Magt, fælles Post- og Telegrafvæsen, Enhed i Ledelsen af Koloniernes Forsvar og ensartet Toldsystem. Om dette sidste Punkt synes det vanskeligt at opnaa Enighed.

Victorias Befolkning angives af the Government Statist ved Udgangen af 1889 at have udgjort 1118000 Indbyggere, hvoraf i Melbourne med Forstæder 437700.

Melbourne hjemsøgttes i 1889 af 295 Ildebrande, hvoraf Enkelte, uagtet begrænsede til en eller nogle faa Bygninger, ødelagde store Værdier, og tydelig lagde for Dagen Utilstrækkeligheden af Byens Brandvæsen.

I Aarets Løb har en Skandinavisk Menighed konstitueret sig i Melbourne og kaldet en Præst fra Norge. Indsamling af Midler til Bygning af egen Kirke fortsættes.

Konsulatkontoret er i William Street No. 278 og holdes aabent hver Søndag fra Kl. 10 til 4¹/₂, om Lørdagene dog kun fra Kl. 10 til 2.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen £ 135. 4. 4, af svenske ved H. £ 38. 15. 5, ved Vicekonsulsstationerne £ 1. 15. 3, hvoraf tilfaldt Konsulen £ 0. 17. 7. Ialt tilfaldt Konsulen £ 174. 17. 2, Gebyrer for norske Expeditioner £ 18. 8. 6, for svenske £ 11. 19. 10. ialt £ 30. 8. 4.

H. Gundersen.

Barcelona.

Norske Fartsier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant. ^t	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge til Hovedstationen	35	12 084	-	-	35	12 084	-	-	119 600
” Norge til Vicekonsulsstationerne	73	25 783	-	-	73	25 783	-	-	167 200
” Sverige til Hovedstationen	4	4 393	-	-	4	4 393	-	-	119 600
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	6	3 181	-	-	6	3 181	-	-	92 300
” andre Lande til Hovedstationen	26	16 523	5	2 071	31	18 594	-	-	352 300
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	195	90 549	77	35 926	272	126 475	-	-	605 300
Ialt	339	152 513	82	37 997	421	190 510	376	171 979	1 456 300
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	1	508	1	508	-	-	73 600
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	13	4 520	1	401	14	4 921	-	-	-
” Sverige fra Hovedstationen	-	-	-	-	-	-	-	-	-
” Sverige fra Vicekonsulsstationerne	6	2 618	-	-	6	2 618	-	-	37 400
” andre Lande fra Hovedstationen	16	6 742	51	27 013	67	33 755	-	-	57 100
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	211	195 005	116	50 098	327	145 103	-	-	801 700
Ialt	246	108 985	169	79 120	415	186 905	375	171 451	969 800

Af svenske Skibe ankom 94 dr. 57 845 Tons.

Bruttofragt for Indgaaende Kr. 590 500, for Udgaaende Kr. 279 300.

For at reparere eller for Ordre ankom 2 norske Skibe dr. 1 056 Tons.

Aarsberetning dateret 26de April 1890.

Den norske Skibsfart paa Distriktet fordeltes paa følgende Havne: Barcelona 70, Tarragona 58, Valencia 127, Denia 5, Alicante 97, Torrevieja 23, Cartagena 14, Almeria 4, Malaga 20, Palma 3.

Af norske Skibe ankom i 1888 459 Damp- og 45 Seilskibe, 1887, 389 D. og 65 S., 1886, 355 D. og 114 S., 1884 213 D. og 118 S. Hver Reise til en enkelt Havn i Distriktet er her beregnet som et Fartøj, skjøndt disse Reiser alene iværksattes af 67 Dampskibe i 1889, 59, 1888, 59, 1887, 57, 1886, 54, 1885, 61, 1884, 46. Middeldrægtigheden for hver af de ankomne Dampskibe var 1889, 486 Tons, 1888, 442 T., 1887, 463 T., 1886, 417 T., 1885, 443 T., og for Seilskibene, 1889, 440 T., 1888, 460 T., 1887, 486 T., 1886, 455 T., 1885, 453 T.

Barcelonas Havn besøgte i 1889 af 3 817 Fartøier paa 2 334 557 T., hvoraf 2 071 Dampskibe. Af de ankomne Skibe var spanske 2 746, norske 70, svenske 11, britiske 324, italienske 317, franske 190, tyske 58, danske 29, russiske 27, østerrikske 16, græske 23, nordamerikanske 1, argentinske 2, hollandske 2, portugisisk 1. I 1888 ankom 3 727 og 1887 3 604 paa resp. 1 905 246 og 1 591 177 Tons.

Til alle spanske Havne ankom fra udenrigske Steder og de spanske Besiddelser følgende Antal Fartøier i 1889. Med Ladning: Dampskibe: spanske 5 092 dr. 4 001 099 T., fremmede 4 007 dr. 2 965 178 T. Seilskibe: spanske 1 882 dr. 1 888 831 T., fremmede 1 162 dr. 340 378 T. I Ballast: Dampskibe: spanske 972 dr. 677 971 T., fremmede 3 598 dr. 3 055 195 T. Seilskibe: spanske 660 dr. 50 346 T., fremmede 981 dr. 249 100 T. Ialt 18 724 dr. 11 528 398 T., mod 1888 18 754 dr. 11 443 457 T., og 1887, 19 431 dr. 11 164 976 T.

Middeldrægtigheden var af de spanske Dampskibe, 1889, 771 Tons, 1888, 748 T., 1887, 722 T., do. Seilskibe 1889, 94 T., 1888, 78 T., 1887, 90 T. Af de fremmede Dampskibe, 1889, 784 T., 1888 763 T., 1887, 777 T., af do. Seilskibe, 1889, 241 T., 1888, 215 T., 1887, 227 T.

Fragtfart. De af norske Skibe optjente Bruttofragter for Indgaaende var Kr. 1 456 300, mod i 1888 Kr. 1 365 000, 1887 Kr. 1 266 400, og 1886 Kr. 1 536 400, og for Udgaende 1889 Kr. 969 800, mod 1888 Kr. 893 400, 1887, Kr. 538 300, og 1886 Kr. 729 600. Af de i 1889 optjente Fragter, ialt Kr. 2 426 100, kom paa Dampskibene Kr. 1 979 200.

De norske Fartøiers fornemste Fragtsysselsættelse paa dette Distrikt var i 1889: Ved Indførselen: 36 Damp- og 2 Seilskibe, der anløb Haynene Malaga, Cartagena, Alicante, Valencia, Tarragona og Barcelona for at udlosse Partier Klipfisk fra Bergen Christianssund og Aalesund til en Fragt af pesetas $2\frac{1}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ pr. 54 Kilo:

7 Damp- og 18 Seilskibe fra Sverige, Norge og Finland med Trævarer til Middelfragt fra Østersøen af 87 pesetas pr. Ptb. Std.:

16 Dampskibe fra det sorte Hav med Hvede til Barcelona, Tarragona, Alicante og Cartagena til Fragt 2.50—2.80 pr. Charge; 1 Seilskib fra Newfoundland og 1 fra Island med Klipfisk;

2 Seilskibe fra Charleston med Bomuld til 7 sh. 16 d pr. $\mathcal{B}$.

Den fornemste Sysselsættelse har dog været for 30 Dampskibe mellem 400 og 600 Tons i s. k. „time charter“, udleiet til mellem 6 900 og 10 000 fr. i Maaneden med fri Havneudgifter og Kul.

Ved Exporten var Forholdet af mindre Betydning, saa at foruden de omtalte 30 Dampskibe i Maanedstjeneste indskrænkede Sysselsættelsen sig

til Export af Salt fra Torrevieja til Norge og Sverige med 6 Dampskibe og 13 Seilskibe, til Finland med 1 Dampskib og 1 Seilskib og til New York og Santos 1 Seilskib til hver.

Skjøndt Fragten til norske Havne var Kr. 1.50 og mere pr. Td. Salt, har dog den største Del af Skibene taget Ladningen for Rederiernes Regning.

Saalænge Exporten af Vin til Frankrige kan fortsættes fra Havnene mellem Alicante og Tarragona, vil de mindre norske Dampskibe finde Syssel-sættelse i „time charter“, især for at føre fra de forskjellige franske Havne tomme Fade til Spanien og tilbage med Vin, i hvilken Trade de foretrakkes for andre Nationer.

Som det var at vente, har den finansielle Stilling i Spanien endnu mere forværret sig i det forløbne Aar, og Guldmynten er ganske forsvundet fra Omsætningen, samt betales for Tiden med 6 % Præmie, idet Landet er oversvømmet af de 750 Millioner Pesetas Papirmynt, som den spanske Bank har sat i Omløb med en Beholdning i klingende Mynt af kun 178 Mill. i Sølv og Guld og 8 Mill. i Bronze Skillemynt. Endnu indløses Sedlerne med Sølv, men der er til Cortes indgivet Lovforslag om Tilladelse for Banken til at forøge Seddeludstedelsen til 1 000 Mill. mod en Reservebeholdning i klingende Mynt af kun $\frac{1}{3}$ deraf. Hvis dette antages vil Præmien paa Guld og Kurserne paa udenlandske Vexler endnu mere komme til at stige. Med den mindre Værdi, som en Pesetas saaledes repræsenterer, opstaar for de Fragter, som stipulerer i denne Myntsort, et Tab af 6 %. Det eneste Middel for Rederierne til at undgaa denne for dem i Almindelighed upaaregnede Reduktion, er at betinge Fragten i francs eller sh. Sterling, betalbar kontant efter gjældende Kurs for Sigtvexler paa Paris eller London.

Import. Importen af Klipfisk til Distriktet i 1889 udgjorde Kg. 8 676 000 fra Norge, 1 237 000 fra Frankrige, 1 428 000 fra Island, Færøerne, Skotland etc., 7 020 000 fra New Foundland etc., 95 000 Kg. Tørfisk fra Norge, ialt Kg. 18 456 000 mod 1888 Kg. 8 368 000 Klipfisk og 82 000 Do. Stokfisk fra Norge, 1 646 000 Kg. Klipfisk fra Frankrige, 1 257 000 Do. fra Island, Færøerne, Skotland etc., 6 585 000 fra New Foundland etc., ialt Kg. 17 938 000, 1887 Kg. 21 215 000, 1886 Kg. 20 220 000.

I alle Spaniens Toldkamre toldbehandlede 1889, 43 548 184 Kg. Klip- og Stokfisk, 1888 39 755 834 Do., 1887 45 863 257 Kg., 1886 44 387 114 Do.

De fornemste Havne, hvortil denne Import fandt Sted, var i 1888: Barcelona Kg. 6 218 706, Tarragona Kg. 2 011 150, Valencia Kg. 2 485 010, Alicante 4 230 370, Cartagena 1 002 656, Malaga 1 964 023, Bilbao 9 458 295, Santander 4 486 450, Pasajes 3 952 692, Vigo 1 077 827, Coruna 513 426, San Sebastian 61 434, Gijon 90 437, Cadiz 252 748, Sevilla 1 334 399, Huelva 136 860, andre Havne 51 118, Landeveien over den portugisiske og franske Grændse og Gibraltar 428 233.

Efter samme statistiske Opgaver fandt Indførselen Sted fra følgende Lande i 1888:

Norge Kg. 20 986 112, Island og Danmark 2 846 107, Tydskland (Transit fra Norge og Danmark) 113 348, Frankrige og dets Besiddelser i Nordamerika 7 579 829, Storbritanien 1 666 579, Do. Besiddelser i Nordamerika 6 180 597, andre Lande i Transit 383 262.

I den sidste Tid har der paany været Klager over Kvaliteten af den norske Klipfisk af forrige Aars Fiske, og hvis ikke større Omsorg tages ved Tilberedningen, vil Forbruget deraf komme til at lide. Derimod er den i

Frankrig tilberedte, saavel den paa New Foundlandsbankerne som ved Island fiskede, hvert Aar bleven bedre i Kvalitet, og nu opnaar i Barcelona og Tarragona den islandske samme Pris og endog mere end den fra Norge indførte. Bankfisken har begyndt at finde Anvendelse i Catalonien, og i de øvrige Havne i Distriktet har nu den franske et godt Marked, hvilket ikke var Tilfældet for nogle Aar siden.

Den fra Norge til Distriktet ankomne Klipfisk, har med faa Undtagelser været beordret for Detailhandlernes Regning. I de sidste Maaneder har disse lidt kjendelige Tab derved, at Detailprisen har maattet nedsættes.

Til Havnene i Distriktet indførtes af alle Slags ordinært Trævirke: Fra Norge Kbm. 1 600, Sverige 54 600, Finland 109 300, Nordamerika 31 500, andre Lande 15 100, ialt Kbm. 212 100. I 1888, 1887 og 1886 var denne Indførsel henholdsvis: Fra Norge Kbm. 600, 1 600 og 2 700, Sverige Kbm. 42 600, 60 100 og 57 600, Finland Kbm. 83 100, 81 500 og 94 900, andre Lande Kbm. 36 100, 73 600 og 41 900, ialt 1888 Kbm. 162 400, 1887 Kbm. 216 800, 1886 Kbm. 197 100.

I alle Spaniens Havne toldbehandlede 1889 Kbm. 566 210 mod 1888, Kbm. 346 467, 1887 Kbm. 406 174, 1886 Kbm. 496 216.

De fornemste Havne, hvortil denne Indførsel fandt Sted var i 1888, Barcelona Kbm. 62 463, Bilbao 54 289, Valencia 36 796, Santander 22 819, Sevilla 16 168, Cartagena 15 742, Alicante 13 719, Huelva 14 919, Gijon 11 660, Cadiz 10 907, Malaga 10 366, Palma 4 945, Tarragona 6 129, Coruna 5 299, San Sebastian 4 582, Almeria 2 713, Aviles 3 022, Ferrol 1 417, Denia 1 131, andre Havne 14 178, landveis over den portugisiske og franske Grændse 33 203.

Importen foregik i 1888 fra følgende Lande: Norge Kbm. 30 005, Sverige Kbm. 103 257, Finland og Rusland Kbm. 99 843, Storbritanien og dets Besiddelser i Nordamerika Kbm. 16 112, Nordamerikas forenede Stater Kbm. 16 572, Frankrige Kbm. 52 535, Portugal Kbm. 15 292, Østerrige Kbm. 1 294, andre Lande Kbm. 11 557.

Indførselen af Planker til Distriktets Havne har i forrige Aar, sammenlignet med det foregaaende, været noget større fra Sverige, skjøndt mindre end i 1887 og 1886, men derimod betydelig større fra Finland end i de foregaaende Aar paa Grund af de lave Priser, hvortil Lasten derfra blev udbrudt og Kontrakter blev sluttet ved Aarets Begyndelse, medens de svenske Sagbrugseiere fastholdt langt høiere Noteringer. Hertil bidrog ogsaa, at da de stigende Fragter fra Canada ikke gav Anledning til derfra at rekvirere „Spruce“, maatte denne Sort erstattes ved Gran fra Finland. Saalænge Træhandlerne kan opnaa at i Ladningerne fra Finland en betydelig Del bestaar af det i denne Del af Landet saa efterspurgte uflødede Virke og haandsagede 3×9 Toms 14 Fods Planker, vil det finske fremdeles blive mest efterspurgt, medens derimod i Nordspanien det svenske er i mest Begjær.

Fra Norge er fremdeles Indførselen af Træl原因 til Distriktets Havne ringe. Ingen Ladning Træl原因 fra Norge eller Sverige kom i Konsignation, men alle var kontraheret paa Forhaand. Fra Finland solgtes flere Ladninger enten flydende eller ved Ankomsten, hvilket bidrog til at trykke Markedet og nedsætte Prisen.

„Pitch Pine“ bruges nu ikke i samme Grad som for nogle Aar siden til Snedkerarbejde og heller ikke til Bjelkelag, hvortil Jern hvert Aar mere anvendes. Af færdige Døre, Jalusier etc. har heller ikke i det forløbne Aar nogen Indførsel fundet Sted, og noget Marked derfor er ikke at vente i de spanske Middelhavshavne.

Den direkte og indirekte Import til Distriktet af svensk Stangjern og Staal er i det sidste Aar kun opgaaet til ca. 1 000 Tons. Ingen Forøgelse i Forbruget er at vente for Nærværende, da det spanske Jerns Kvalitet, især fra Biscaya, Aar efter Aar forbedres, og samtidig falder det billigere, ogsaa efter de i Handelstrkataten fastsatte Toldsatser Pesetas 8.65 pr. 100 Kilo.

Da de svenske Smeltestykker falder for dyre, uagtet de lave Toldsatser af Pesetas 3.50 pr. 100 Kilo, har ingen Indførsel deraf kunnet ske i de sidste Aar.

Fra Norge og Sverige har siden Udstillingen hersteds Importen tiltaget af Træmasse, Hesteskosøm, Øl, Punsch, Møbler etc., men ikke i den Udstrækning som man ventede paa Grund af den Anseelse, disse Produkters Kvalitet erhvervede sig, og de Medaljer som de erholdt.

Ligeledes er fra Norge importeret Tran, Fiskeguano, Skind etc., og fra Sverige Tjære og Beg, men i samme indskrænkede Skala som de foregaaende Aar.

Importen af Sprit til Distriktet var i 1889, fra Sverige Hekt. 71 400, Tydskland Hekt. 155 100, andre Lande undtagen de spanske Besiddelser 8 700, ialt Hekt. 235 200, mod 1888 og 1887 henholdsvis fra Sverige H. 72 800 og 88 700, Tydskland H. 198 800 og 159 100, andre Lande H. 15 800 og 18 200, ialt 1888 H. 287 400, 1887 H. 566 000.

I alle Spaniens Havne toldbehandles følgende Partier Sprit og Brændevin:

Fra Sverige 1889 Hekt. 84 168, 1888 H. 85 359, 1887 H. 99 568, fra Tydskland 1889 H. 231 925, 1888 H. 351 364, 1887 H. 646 417, Frankrige 1889 H. 4 465, 1888 H. 8 470, 1887 H. 10 116, andre Lande 1889 H. 19 271, 1888 H. 13 959, 1887 H. 20 242, Cuba, Puerto Rico og de phillipinske Øer 1889 H. 25 438, 1888 H. 47 593, 1887 H. 66 576. Ialt 1889 H. 365 267, 1888 H. 506 745, 1887 H. 842 929.

De fornemste Havne, hvortil denne Import fandt Sted, var i 1888: Barcelona H. 85 247, Tarragona H. 58 363, Valencia H. 89 880, Alicante H. 21 427, Cartagena H. 10 709, Malaga H. 18 963, Palma H. 11 511, Bilbao H. 17 661, Santander H. 11 440, Pasajes H. 22 647, Coruna H. 13 929, Vigo H. 10 709, Cadiz H. 38 152, Sevilla 27 515. Huelva H. 8 938, andre Havne H. 6 054, landveis H. 5 977.

Indførselen af Sprit var næsten ganske ophørt efterat ved Lov af 26 Juni 1888 den høie Konsumtionsafgift peseta 0.75 c. pr. hver Procent Alkoholgehalt var sat i Kraft. Efterat denne Lov, der modsvarede et Indførselsforbud, var ophævet og i Stedet derfor den nye Lov af 21 Juni 1889 var publiceret, hvorved Afgiften var nedsat til 25 pesetas pr. Hekt. af hvilkensomhelst Alkoholgehalt, og den til Forstærkning af Vin bestemte Sprit fritaget fra den yderligere Afgift paalagt ved Forbruget i Byerne, begyndte atter Importen deraf fra Udlandet, skjøndt ikke i samme Omfang, som i 1887. Ved Bestemmelsen i den sidstnævnte Lov om Frihed for Konsumtionsafgift ved Tilvirkningen af Vinsprit, for derved at begunstige denne Industri, næredes Frygt for at Produktionen deraf vilde blive saa stor, at Importen af udenlandsk Sprit vilde hemmes i betydelig Grad. Dette har ikke fundet Sted, da Tilvirkningen af Vinsprit bliver for kostbar, og ikke har tiltaget betydeligt, hvorfor den fuldstændig rensede Sprit fra Sverige og Tydskland fremdeles, som før, næsten udelukkende anvendes ved Forstærkning af de til Export bestemte ordinære Vine. Ved forceret Import og Konkurrence mellem Carlshamns Spritförädlings Aktiebolag og de tyske

Fabrikanter er Prisen derpaa gaaet ned, og noteres for Tiden efter Mærke pesetas 80—86 pr. Hekt. à 40° Cartier paa Pakhus, Told og de nævnte Konsumtionsafgifter betalt og inklusive Fadet. Siden Aarets Begyndelse til den 22 April er der til Barcelona indført 4 065 Fade udenlandsk Sprit. De Partier Vinsprit à 35° Cartier, der er kommet paa Markedet i de forskellige Havne, er solgt til Pesetas 85—87 pr. Hekt.

Foruden de nævnte har blandt de til Spanien i 1889 indførte Artikler været følgende:

Stenkul, met. Tons 1 335 809, Cokes 278 743, Tjære, Beg, Asphalt 24 926, fossile Olier, raa 35 185, do. rektificeret 3 408, Glas i Flasker etc. 4 028, Ru- og Skrabjern 27 936, Jernrør 7 235, Støbegods i ordinær Vare 4 282, do. i fine Varer 1 237, Jernbaneskiner af Jern og Staal 27 279, Jern- og Staalplader fra og med 6 m. m. Tykkelse 3 357, do. paa 6 m. m. og i Stænger 19 154, Jern og Staal i store Stykker 1 965, Jern- og Staaltraad 4 172, Jern- og Staalspiger og Skruer 4 771, do. smedet Arbeide 7 911, Papir i lange Stk. til Trykning 3 079, do. andre Slags 1 665, Karduspapir 1 530, Ost 1 202, Tran- og Dyrefedt 10 225, Guano og andre Gjødningsstoffer 36 432, Smør 222, Agerbrugsmaskiner 756, Motorer 6 710, Jern og Staalartøier Stk. 28, Tons 28 761, Træskibe over 300 Tons 2 Stk., 1 122 Tons.

Værdien af de fornemste til Spanien indførte Varer i 1889 er pesetas 668 600 000, og af hele Importen i 1888 p. 716 085 000, og 1887 p. 811 212 000.

Export. Som i det foregaaende Aar begrændsede Exporten fra dette Distrikt til Norge og Sverige sig til Følgende:

Fra Tarragona mindre Partier ordinær Vin, Olie og Fjær, fra Denia Rosiner, fra Torrevieja Salt, fra Almeria Vindruer og fra Malaga hvid og sød Vin, Rosiner, Mandler, Apelsiner, Citroner, Pomerantsskaller, Figen og andre Slags Frugter. Kun endel deraf afsendes direkte med svenske Lloyds Dampskibe, der paa Hjemreisen anløbe Tarragona og Malaga, og en anden Del er sendt til Kjøbenhavn, Hamburg, Antwerpen, Liverpool etc., hvorfra Varerne videre er befordret til Destinationsstedet. Da Varerne i Toldkamrene noteres som udført til den Havn, hvorfra Fartøiet udklarerer, kan ikke Opgave erholdes over det Kvantum, der har været bestemt for de forenede Riger.

Endnu er ikke Spørgsmaalet om Salget af Saltværket ved Torrevieja afgjort, hvorfor den paaklagde Ligegyldighed fra Administrationens Side ved ikke at forbedre Kvaliteten af Saltet og lette Afskibningen vedbliver uforandret, hvilket medfører, at Exporten til Udlandet snarere aftager hvert Aar. Derimod er ved de Foranstaltninger, Eierne af Saltværket ved Iviza har truffet for at paaskynde Aflastningen og forbedre Saltets Kvalitet, og derved modsvare Afladernes Fordringer, Exporten betydelig tiltaget.

De fornemste Artikler, der udførtes fra Spanien til udenlandske Steder, og som kan være af nogen Interesse fra Norge og Sverige, var i 1889:

Jernmalm met. Tons 5 067 144, Kobbermalm 762 250, Jernkis (pirita de hierro) 121 928, Blymalm 12 646, Zinkmalm 36 108, Rujern 65 471, Kobber 34 811, Kviksølv 1 975, Bly 136 957, Zink 2 494, Salt 323 402, Espartogræs 43 793, Korkebark 3 015, Olivenolie 30 130, Apelsiner 97 772, Citroner 5 194, Vindruer 16 942, Rosiner 28 899, Vin, ordinær Hekt. 8 405 80, do. fin 254 800.

Værdien af de fra Spanien exporterede Artikler var, 1889 pesetas 780 651 600, 1888 pes. 763 104 400, 1887 pes. 722 181 800.

Følgende Forordninger om Handel og Søfart af Interesse for de forenede Riger er udfærdiget i 1889:

Den 22 April, at den Fritagelse for Oprindelsesbeviser for Klipfisk, som ved Traktat er tilstaaet Norge, alene anvendes for saadan, som ankommer direkte fra begunstigede Nationer, hvor denne Vare fiskes eller tilberedes; men ikke for den, som kommer fra andre Lande; at Importørerne af Klipfisk kommende fra Steder, hvor den ikke tilberedes, bør til Toldkammeret afgive Attest om Varens Oprindelse fra begunstiget Nation for at kunne nyde godt af de lavere Toldsatser, og at de spanske Konsuler skal, naar de visere Manifestet for Fartøier, som transportere Klipfisk, opgive det Land, hvor denne er produceret.

Den 29 Juni, hvorved ophæves Lov af 26 Juni 1888 om Konsumtionsafgift paa Alkohol og spritholdige Drikkevarer, og i Stedet paalægges en anden speciel Extraafgift ved Indførselen fra Udlandet af 25 pesetas pr. Hekt., af hvilkensomhelst Alkoholgehalt, samt derhos en Konsumtionsafgift i Byerne paa Sprit, Brændevin og Likører bestemt for personligt Forbrug.

Fartøier som i Udlandet indtage Ladninger eller Partier Alkohol, Brændevin eller spritholdige Drikkevarer bestemt til Spanien skal i Manifestet angive, foruden de i Toldlovens Art 45 foreskrevne Detaljer:

Antal og Bruttovægt af de Kollis, som indeholde de omhandlede Fluida. Antallet Liter og Alkoholgehalten, efter Gay Lussacs 100 gradige Areometer, af de spritholdige Drikkevarer, som hvert Kar indeholder.

Den 22 Juli, en ny Expeditionstaxt for de spanske Konsuler, hvorefter Afgiften for Udfærdigelse af følgende Dokumenter, hvormed de til Spanien med Ladning bestemte Fartøier bør være forsynet, nemlig: Visa paa Manifestet (naar saadant fordres), paa Fortegnelse over Passagerernes Sundhedspas eller Bekræftelse derpaa, og paa Fortegnelsen over Besætningen (Bemandingslisten), fastsættes til pesetas 15 for Skibe under 100 Tons netto, 40 p. fra 101—500 T., 75 p. fra 501—1 000 T., 100 p. for Skibe paa 1 001 T. og mere. Denne Afgift erlægges i alle europæiske Stater, paa Asiens Kyst ved Middelhavet og det sorte Hav, Afrikas Kyst ved Middelhavet og Oceanet til Guineabugten. Derimod erlægges i alle Stater i Amerika og Oceanien og paa Afrikas og Asiens Kyster ved Oceanet resp. pesetas 25, 65, 100 og 150. Alene Halvdelen af disse Afgifter erlægges naar Ladningen bestaar udelukkende af Varer, hvorfor alle Toldudgifter ikke overstige 50 pesetas pr. metr. Ton.

Den flydende Udstilling af Prøver paa spanske Produkter og Industri-frembringelser, som afgik til Sydamerika, og omtaltes i Rapporten den 23 April 1889, er ganske mislykket.

Ogsaa i forrige Aar har det været udgaaet for Førerne af norske og svenske Skibe at erlægge Bøder for Overtrædelse af Told-, Karantæne- eller Havnereglementer i Distriktets Havne.

Paa Grund af den udviklede politiske og økonomiske Stilling, hvori Landet befinder sig, er Udsigterne til Forbedring i Handels- og Søfartsforbindelserne med Udlandet desværre ikke at vente, hvorfor den største Varsomhed tilraades.

Fra norske Fartøier er anmeldt Rømning af 6 Mand.

Vexelkurserne i Barcelona varierede i 1889 mellem pesetas 25.60 og 26.30 pr. £ 3 Maaneders Dato paa London, og pesetas 102 og 104.15 pr. 100 fr., 8 Dages Sigt paa Paris, og er for Tiden pesetas 26.50 paa London og 106.05 paa Paris. Diskontoen har været og er fremdeles 4—4½ % p. a.

Konsulatafgifterne var i 1889: Ved Hovedstationen af norske Skibe pesetas 2 509.75, af svenske 649.15, ialt pesetas 3 158.90. Ved Vicekonsuls-

stationerne: Af norske Skibe pes. 8 994.75, af svenske pes. 3 808.50, ialt pes. 12 802.80, hvoraf Halvdelen, pes. 6 401.40 tilkommer Konsulsfondet. Expeditionsafgifter ved Hovedstationen for norske Expeditioner pes. 239, for svenske 125.40, fælles 26.50, ialt pes. 390.90, hvoraf tilk. Konsulsf. 80 % med pes. 312.72.

C. A. Dahlander.

Port au Prince.

Der ankom til Hovedstationen med Ladning 12 norske Skibe dr. 9 694 Tons og i Ballast 7 dr. 7 709 T. og til Vicekonsulsstationerne med Ladning 32 dr. 28 185 T. og i Ballast 29 dr. 11 812 T. Heraf 42 Dampskibe dr. 37 512 T. Bruttofragt £ 11 870. Der afgik med Ladning 62 Skibe dr. 44 027 T., og i Ballast 7 dr. 3 123 T. Bruttofragt £ 29 730.

Af svenske Skibe ankom 8 dr. 3 972 T.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen § 73.81, ved Vicekonsulstgitionerne § 213.20, hvoraf tilfaldt Konsulen § 106.59. Af svenske Skibe ved V. § 38.56, hvoraf tilfaldt Konsulen § 19.28. Ialt tilfaldt Konsulen § 199.68.

Aarsberetning dateret 25de Februar 1890.

Handelen var ringe i 1889 paa Grund af de politiske Forhold; Revolutionen føltes over hele Landet og Indførselen tog af formedelst Mangel paa Tillid.

Udførselen var ialt ca. 12 Mill. Guld §; Formindskelsen skyldes den ringere Kaffehest.

Kaffehesten var liden; kun ca. 50 Mill. H udførtes. Priserne var i Begyndelsen af Aaret $12\frac{1}{2}$ — $14\frac{1}{2}$ § pr. 100 lbs. og i Slutningen § $17\frac{1}{2}$ — $18\frac{1}{4}$. Logwood. Tilførslerne vare gode. Priserne var fra § 16—24 for superior og 24—30 for inferior Kvalitet pr. 2 000 lbs. f. o. b., o: Told og Transport ombord betalt. Kakao. Tilførselen var mindre end forrige Aar. Priserne $6\frac{1}{2}$ —9 § pr. 100 lbs. Bomuld. Tilførslerne var meget smaa og Priserne § 10—11 pr. 100 lbs. Hugst af Mahogni er næsten ophørt siden Revolutionen i de større Skove, da Veiene er ubrugelige. Tilførslerne ansloges kun til ca. 40 000 Fod. Ingen Forsøg synes at fremgaa paa at forbedre Veiene. Priserne var for Logs § 46—140—160 og for Crutches § 52—220 efter Kvalitet pr. 1 000 superficial Fod 1 Tomme tykke. Sukker er fremdeles forsømt; 2—3 nye Fabriker er anlagt, men slet bestyret, da de styres af Haitiere, som forsømme Arbeidet i den Grad, at intet godt Sukker kan faaes, og skjøndt Maskineriet er forbedret, er Produktet slet; der beholdtes 7—9 ct. pr. H . Honning har modtaget lidt mere Opmærksomhed. Af andre Exportartikler, som Lignum Vitæ, Huder, Vox, Ceder etc. gaar Tilførslerne efterhaanden ned, især paa Grund af den stadige Revolution. Priserne følger i det Hele de, som betales i Europa.

Exportpriserne er angivet i haitisk Mynt.

Import. Værdien anslaaes for 1889 til 6 Mill. Guld §. Handelen blev meget hindret ved Revolutionen.

Manufakturvarer. Af finere Varer indførtes mere fra England og Frankrige i 1889. Dog sælges fremdeles mest af de simple Sorter. Skjøndt den største Indførsel kommer fra England, fremgaar dette ikke af

Statistiken, hvilket kommer af, at Fragterne er saa billige mellem England og de forenede Stater, at store Kvantiteter skibes over New York og figurerer som amerikanske. Galanterivarer kommer især fra Frankrige, dog tiltog tyske billige Varer, Efterligning af franske, forrige Aar atter i Kvantitet og er bleven farlige Konkurrenter for de franske. Af Fødevarer blev Mel, saltet Flesk og Fisk, saltet Kjød etc. indført i store Mængder fra Amerika. De høie Kaffepriser i Europa modvirkede til en vis Grad Revolutionens uheldige Virkninger, saa Indførselen af Fødevarer var større i 1889 end ventet. Af Ris kom den største Indførsel fra England og Hamburg, meget lidt fra Amerika. Sæbe, Fedt og Smør kommer i stor Mængde fra Amerika. Næsten hele Indførselen af Træl last er fra Wilmington og andre amerikanske Havne. Indførselen af Øl og Porter er vedblevet at være god i dette Aar; det tyske Øl har taget den første Plads paa Markedet. Det norske Øl forekommer iaar ikke i Importen, Priserne er for høie, men Kvaliteten afholdt. Svenske Fyrstikker indføres endnu over Amerika og Hamburg. Vine, Likører etc. indføres fra Frankrige, direkte med franske Damp- og Seilskibe.

Landets finansielle Stilling er alt andet end god, som venteligt, naar man betænker det Tab som enhver Revolution foraarsager, men Regjeringen gjør alt hvad den kan for at ordne Finantserne. Den største Vanskelighed er at Udstedelsen af Papirpenge nu udgjør ca. 5 Mill., nemlig af Solomons Emission \$ 2 600 000 og ca. 2½ Mill. udstedt af den nordlige Revolution, og derhos ca. ½ Mill. i 5 % Anvisninger af Legitimes Regjering, som den nuværende Regjering nu negter at acceptere, skjøndt den har givet en Lov, hvorved den nordlige Revolutions Noter erklæres legale. Paa Grund af Protester herimod agter Regjeringen at forelægge Sagen for de sammentrædende Kammere, men Tingen har havt en slet Indflydelse paa dens Kredit og gjør det vanskeligt for den at skaffe Penge uden til høi Rente.

Kursen var ved Aarets Begyndelse 19—24 %, medens lige til President Legitimes Fald noteredes 70—78 %. Derpaa faldt den igjen og var ved Aarets Slutning 17 % for siden at stige til 30 %.

Landets politiske Stilling er god og Alt roligt, ligesom man almindelig venter at faa Fred i nogen Tid. Legitimes Regjering holdt Byen Port ou Prince og Syden mod Resolutionen i Nord, saalænge Syden blev paa hans Parti; men da dette som det synes skrækkedes for Rygterne om at det Nordlige Parti søgte at opnaa Hjælp af Nordamerika ved at love Afstaaelse af St. Nicholas og andre Fordele, sluttede det sig til Revolutionen, tvang General Legitime til at gaa af som Præsident, og, ved at slutte sig til den foreløbige Regjering, hindrede det det nordlige Parti fra i øieblikkelig Fortvivlelse af antage Amerikas Tilbud om Hjælp mod General Legitime. Havde ikke Syden grebet til Vaaben er der ikke Tvivl om, at Norden aldrig havde kunnet styrte Legitime, og en lang og blodig Krig var bleven ført mellem de to Partier. Legitime abdicerede strax ved at erfare Sydens Beslutning. Efter hans Fald mødte Kamrene i Gouaine og valgte General F. Hyppolite til Præsident for Hayti. Senere har de valgt Deputerede til det nye Kammer, der samles i Slutningen af April.

En ny Lov er udfærdiget 3 Oktober 1889, der forhøier Tolden paa Kaffe, Kakao og Logwood som følger: For Kaffe 50 c. extra pr. 100 ₧, Kakao 25 c. pr. do., Logwood \$ 1 pr. 1000 ₧, Alt i Guld. Til disse extra Toldpaalæg lægges ikke den sædvanlige Surtax, der alene gjælder den gamle Told.

Helbredstilstanden var i det Hele god i 1889. Dog optraadte Sygelighed i August og September paa Grund af den uforsigtige Maade, hvorpaa de Døde blev begravet under Kampene rundt Byen, og Soldaternes forkomne Tilstand. I det Hele var imidlertid 1889 fri for smidsomme Sygdomme og et sundt Aar.

Hugh Tweedy.

Papeete (Tahiti).

Der ankom 3 norske Skibe, dr. 2059 Tons, hvoraf 2 med Kul, og 1, dr. 489 T. i Ballast, alle fra fremmede Steder. Samtlige afgik til fremmede Steder, 2 med Ladning, 1 i Ballast.

Den i forrige Rapport omhandlede Forretningsstilhed vedblev i 1889 undtagen paa Tuamotu Øerne, hvor ved de høje Priser, som de Indfødte fik for de sortrandede Perlemoderskal, en større Varekonsum har fundet Sted. Denne Ø lider især ved den i 1869 her optraadte Kokusnøddus *Aspidiotus Vastatrix*. Paa de nu indlemmede Øer Rajatea, Huahine og Bora Bora hersker ganske samme Tilstand; i Landet gjælder de Indfødtes Love, og de franske Krigsskibe, som der altid ligge i Havnen, synes mere at være der til Beskyttelse for de faa franskvenlige Indfødte end i noget andet Øiemed. Admiral Lefevre, der, som meldt, var der i Juni 1888, er nu paa Veien til Frankrig og har siden ikke været der.

For vort Hovedprodukt, Kopra, var Priserne i Europa meget daarligere; den solgtes under £ 13 pr. Ton; før nogle Maaneder siden er dog en Bedring indtraadt saa at nu Prisen nærmer sig £ 15. Produktionen af Kopra er meget aftaget; det var Kjøbmændene umuligt her at betale de forrige Priser, hvilket altid bevirker, at de Indfødte ikke arbejder.

Bomuld stillede sig ret gunstig i Europa; desværre er Produktionen gaaet endnu mere tilbage. I de sidste Maaneder er vistnok meget plantet, dog er det meget at befrygte, at naar Priserne i Europa ikke holde sig, og de gaar tilbage her, vil de Indfødte overalt slutte Arbejdet.

Sukker produceres næsten ikke, uagtet den høje Beskyttelsestold. Det Lidet, som frembringes, forvandles fordetmeste til Rum.

Perlemoderskal stiller sig, som nævnt, fremdeles godt i Europa og Priserne her er steget betydelig; det er den eneste Artikel, som virkelig i enhver Henseende er tilfredsstillende; dog er Priserne her nu paa en meget farlig Høide.

Udførselen var 1889: Bambus, Værdi M. 3 150, Bomuldsfrø, M. 13 111, Vox M. 3 030, Kokusnødder, M. 47 503, Kokusnøddemel M. 15 842, Kopra M. 912 921, Filler M. 113, Bomuld M. 182 171, gl. Kobber M. 802, Skildpadde M. 1 147, spiselige Svampe M. 21 378, Citronsaff M. 1 537, Arrowroot M. 4 383, Perlemoderskal M. 519 037, Apelsiner M. 641 631, Huder M. 2 564, Vanille M. 48 447, Apelsinskal M. 46, Kaffe M. 60 466, Uld M. 2 751, Béche de mer M. 3 591, Bananer etc. M. 1 855, ialt M. 2 487 531.

H. F. Jørss.

Genua.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tona.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	24	8 582	-	-	24	8 582	-	-	131 712
” andre Lande til Hovedstationen	55	55 002	-	-	55	55 002	-	-	1 016 438
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne . .	12	11 001	2	826	14	11 827	-	-	173 174
Ialt	91	74 585	2	826	93	75 411	88	73 530	1 321 324
II Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hovedstationen	6	2 707	72	60 525	78	63 232	-	-	25 920
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne . .	2	826	11	10 309	13	11 135	-	-	8 640
Ialt	8	3 533	83	70 834	91	74 367	87	72 838	34 560 og Maanedes- fragt

Af svenske Skibe ankom 6 dr. 3 332 T.

For at reparere eller for Order ankom to Skibe dr. 2 173 Tons.

Aarsberetning dateret 6te Juni 1890.

Genuas Havn besøgte i 1890 af 4 493 Seilskibe dr 374 398 Tons, og 2 996 Dampskibe dr. 2 853 382 Tons, ialt 7 489 Fartøier dr. 3 227 780 Tons. Heraf var italienske 5 855, svenske 4, norske 79, engelske 1 001, franske 180, tyske 101, østerrigske 22, græske 51, nordamerikanske (N. S.) 2, andre 194. Der ankom i 1880 5 675, 1881 5 553, 1882 5 728, 1883 5 770, 1884 5 950, 1885 6 290, 1886 4 991, 1887 5 793, 1888 5 889 Skibe.

Den stærke Forøgelse af Dampskibsfarten paa Genua vedkommer for en stor Del Italiens egen Handelsflaade, idet Stedet i 1880 sees at have været besøgt af 901 indenlandske Dampskibe af 605 334 Tons Drægtighed og i 1889 af 1 491 med 1 133 780 Tons. Af fremmede Dampskibe er det især de engelske, hvis Antal er forøget saa betydeligt i de sidste Aar. Medens Havnen saaledes i 1880 besøgte af 513 engelske Dampskibe af tilsammen 469 975 Tons Drægtighed, var det i 1889 steget til 960 Dampskibe af tilsammen 1 088 761 Tons. Ogsaa tyske Dampskibe er i de senere Aar ankommet i betydelig forøget Antal. I 1880 ankom der saaledes kun 40 tyske Dampskibe af 36 273 Tons Drægtighed, medens der i 1889 indklareredes 99 Dampskibe af 162 333 Tons. Genua er optaget som regelmæssigt Anløbssted saavel for den fra Bremen udgaaende store Dampskibslinie paa Østasien og Australien (Norddeutscher Lloyd) som for Sloman-Linien, der underholder regelmæssig Fart paa Middelhavet med Hamburg som Udgangspunkt.

Af svenske og norske Dampskibe ankom der i 1880 alene 8 af tilsammen 4 060 Tons Drægtighed (Vicekonsulstationerne sat ud af Betragtning), medens Besøget af Dampskibe i de sidste 5 Aar har udgjort: 1885 svenske 4 dr. 2 319 Tons, norske 62 dr. 29 064 Tons, 1886 norske 55 dr. 28 169 Tons, 1887 svenske 3 dr. 2 903 Tons, norske 26 dr. 11 381 Tons, 1888 norske 53 dr. 33 548 Tons, 1889 svenske 1 dr. 1 314 Tons, norske 74 dr. 61 703 Tons. Der vil af disse Tal bl. a. bemærkes en ganske betydelig Forøgelse af Gjennemsniidsdrægtigheden.

Besøget af franske Dampskibe, der i 1880 udgjorde 479 af Drægtighed 251 207 Tons, steg indtil 1883 op til 663 Skibe af Drægtighed 513 861 Tons, men er senere jevnt gaaet nedad i Antal, idet der saaledes i 1887 kun ankom 306 (af 271 557 Tons), i 1888 257 (af 247 363 Tons) og i 1889 174 (af 158 345 Tons). Samtidigt med at Antallet er gaaet saa betydeligt tilbage, sees dog den gjennemsnitlige Tonnage siden 1880 at være betydeligt forøget.

Besøget af Seilfartøier gik fra 1880 indtil 1886 stadigt og jevnt nedad, nemlig fra et Antal af 3 682 af 474 287 Tons Drægtighed til 2 611 af 347 216 Tons, men er igjen i de tre sidste Aar steget op over sin forrige Højde (1889 4 493 Skibe af 374 398 Tons).

Af de norske Fartøier ankom 24 Dampskibe fra Norge med Fiskevarer. Dette var udelukkende mindre Fartøier, de fleste paa mellem 300 og 400 Reg. Tons, sjelden over 500 Reg. Tons. Saagodtsom samtlige disse Dampskibe ankom først hertil efterat have udlosset endel af sin Ladning i spanske og portugisiske Havne og fortsatte hyppigt herfra med Restladning til andre italienske Havne. I Almindelighed tage disse Fartøier paa Tilbageturen Saltfragt fra Middelhavet eller indtræde af og til i Maanedsbefragtning her. Fiskefragterne fra Bergen udgjorde i 1889 for Stokfisk i Almindelighed ca. Fr. 1,70 pr. Vog, fra Hammerfest ca. Fr. 1,75, Klipfiskfragterne ca. 60 Centimer pr. Vog. Samtlige øvrige norske Dampskibe ere ankomne hertil med Varer fra andre Lande, dels fra England med Stenkul, dels fra det sorte Hav med Korn, dels fra Japan og endelig i saakaldet Maanedsfragt fra Middelhavet. De Dampskibe, der have havt Kulfragter fra England, have for det meste været store Fartøier af en Drægtighed fra 1 300 til 1 900 Reg. Tons. De fleste af disse Dampskibe have været paa Udreise og have alene taget Kulfragterne fra England for herfra at indtræde i anden Fragtfart, enten paa Sortehavet eller paa asiatiske Farvande. Kulfragterne fra England udgjorde i 1889 9 sh. à 9 sh. 6 d og noget derover pr. Ton. Mere og mindre regelmæssigt har der i 1888 faret omkring 20 norske Dampere i Kornfragt mellem Havne ved det sorte Hav (Berdiansk, Novosassisk, Odessa, Taganrog) og Liguriens samt øvrige italienske Steder. Fragterne have, som ovenfor anført, udgjort Fr. 2,30 à Fr. 2,40 pr. Charge. Dette har været store Fartøier fra 800 lige op til 1 800 Reg. Tons. To større norske Dampere (1 650 og 1 250 Reg. Ton) ankom i 1889 fra Japan med Ris, Rapssæd og Hvede. 50 sh. pr. Ton for Ris, 37 sh. 6 d for Rapssæd og 35 sh. for Hvede. Endelig har, som anført, endel mindre Dampskibe været engagerede i Maanedsfragt i Middelhavet (Vin, Olie, Tunfisk etc.). Dette har været Fartøier paa omkring 300 à 400 Reg. Ton. Maanedsfragten for Fartøi med Mandskab, men Kul og øvrige Omkostninger afholdt af Befragteren, har dreiet sig om 4 500 à 5 500 Kroner pr. Maaned eller noget derover.

Seilfartøierne have været befragtede med Bomuld (Kr. 66 pr. Ton) og Farvetræ (Kr. 41 pr. Ton) fra Amerika, Gaskul fra Australien (Kr. 27 pr.

Ton), Lerjord fra England (Kr. 15 pr. Ton) og Beg fra Arkangel (Kr. 31 pr. Ton).

Da Udførselen her fra Genua kun spiller en liden Rolle i Forhold til den betydelige Indførsel, er det en Selvfølge, at det altid vil vise sig vanskeligt at erholde Udfragter herfra og i saa Henseende er der i det sidst forløbne Aar ikke skeet nogen Forandring. De Fragter, som vore Seilskibe erholde herfra, er ialmindelighed Stykgods eller Marmorfragter til Syd- og Nordamerika.

Nogen fast eller nogenlande regelmæssig Fart paa Genua fra de forenede Riger har ikke været underholdt af noget af de hertil ankommende Dampskibe. Da der imidlertid af og til fremkommer dertil sigtende Projekter, og der ikke saa sjelden rettes direkte eller indirekte Forespørgsel til Generalkonsulatet, turde det være af Interesse noget nærmere at omhandle dette Spørgsmaal, seet fra herværende Standpunkt. — Med engang at sætte et saa stort Apparat igang som en 3 ugentlig eller maanedlig — eller som det endog har været nævnt, 14 daglig Dampskibsfart fra Svenske og Norske Havne hertil, vilde vistnok være et temmelig risikabelt Foretagende. De Forholde, hvoraf en saadan Sags Gjennemførelse afhænger, ere saa mangeartede og vekslede, at det er overordentlig vanskeligt paa Forhaand at have nogen bestemt Formening derom. Det vilde under enhver Omstændighed være i høieste Grad at anbefale at begynde forsøgsvis og til en Begyndelse ikke at vove for store Kapitaler, da det, selv i bedste Fald, neppe er at vente, at der allerede fra Begyndelsen skulde tilfalde en saadan Linie saa stor regelmæssig Varetransport, at den straks skulde lønne sig. Foretagendet maatte i lang Tid være forberedt, Forbindelser sluttede og Erfaringer indhentede. Men begyndes der, som sagt, forsigtigt, saa at Foretagendet ikke betynges med for store Tab fra den første Tid, tør der vistnok være Plads for en saadan Linie, og dens Fremgang vilde selvfølgelig betegne et overordentlig glædeligt Fremskridt i vor kommercielle Udvikling.

De Steder der i de forskjellige Alternativer have været nævnte som eventuelle Anløbssteder, ere med Gøteborg eller Christiania som Udgangssted, følgende: Antwerpen, Bordeaux, Bilbao, Oporto, Lissabon, Cadiz, Gibraltar, Malaga, Valencia, Taragona, Barcelona, Marseille, Genua, Livorno, Neapel, Messina, Trapani og muligens Algier. — De nuværende Linier, der have optaget Genua som Anløbssted, og som kunne sammenlignes med den paa Bane bragte Skandinaviske Linie, ere følgende: 1. Wilson Linie, 2 Gange maaanedlig Hull—Genua—Neapel—Retur. 2. Norddeutscher Lloyd, statsunderstøttet Linie mellem Bremerhafen og Østasien samt Australien. Skibene anløbe Genua omkring hver 20de Dag i hver Retning. 3. Sloman-Linien, 3 Gange maanedlig Hamburg—Barcelona—Genua og Kysten nedover til Sicilien—Retur. 4. Forenede Danske Dampskibsselskab. 1 Gang maanedlig (Stettin)—Kjøbenhavn—Antwerpen—Barcelona—Genua—Livorno—Civita vecchia—Neapel—Sicilien—spanske Havne—Retur Kjøbenhavn. Denne Linie har Dampskibe, der laste 1 200 à 1 800 Tons. Det lader til, at Linien er i god Udvikling. Dampskibene bringe Stykgods. Her paa Pladsen udlosse de dog sjelden større Kvantar af Varer. Det, som de bringer hertil, er væsentlig Sukker, Staal og Jern fra Antwerpen. 5. Société John Cockerill de Seraing i Antwerpen (Repræsentant Edgard Sadoine, Antwerpen). Dette Selskabs Skibe begyndte at anløbe Genua i 1878. Dengang anløb de Pladsen 4 à 5 Gange aarlig. Der begyndtes med 1 Damper, men der forøgedes stadig, indtil Farten i 1888 stod paa sit Høidepunkt. Dampskibene anløb da Genua og andre italienske Havne ca. 20 Gange aarlig. Selskabet skal have besiddet

12 Dampskibe. De ere af temmelig forskjellig Størrelse, laste fra 1 100 til 2 500 Tons. Selskabet har Jernværker i Belgien, og det var for at føre dets Produkter, væsentlig Jernbaneskiner, at Farten oprindelig igangsattes. De føre Stykgods, Jern og Staal, Mineralolie, Stearinlys, Stivelse, Papir o. s. v. og anløbe i Regelen Savona, Genua, Livorno, Neapel, Sicilien, gaa derpaa over til Nordafrika (Oran), hvor væsentlig hentes Jernmalm fra Selskabets egne Gruber for at tjene som Raastof ved Selskabets Jernværker i Belgien. Det synes, som om dette Selskab nu i nogen Grad har indskrænket sin Fart her paa Italien, af hvilke Grunde vides ikke. Det eiendommelige ved dette Foretagende er, at det væsentlig er igangsat og underholdt for at befordre Selskabets egne Produkter og Raastofte og alene ved Siden deraf har overtaget Transport af andre Varer.

De Artikler, som for Tiden komme hertil fra Sverige og Norge, og som kunne antages at ville blive Gjenstand for en eventuel svensk- norsk Linies Transport, ere for Tiden ikke mangeartede og bestaa væsentlig af svensk Jern og Staal, Trælaster og norske Fiskeprodukter samt endelig endel Træmasse fra begge Lande. Af andre Artikler gaar der endnu saa ubetydeligt, at dermed ikke kan gjøres nogen Beregning. Da alt svensk Jern kommer hertil i fremmede Skibe (over Hamburg og Hull), er det vanskeligt at angive Kvantiteten, idet nemlig Toldkammeret i sine Opgaver alene klassificerer Varen efter det Flag, hvorunder den importeres; men efter underhaanden anstillede Undersøgelser kan dog angives følgende, approximative, Tal: 1887: 1 400 000 Kg. Jern, 32 000 Kg. Staal, 1888: 900 000 Kg. Jern, 110 000 Kg. Staal. I 1889 importeredes hersteds over Hull 496 414 Kg. svensk Jern og over Hamburg til Genua, Livorno, Neapel, Messina, Palermo og Catania tilsammen 4 129 108 Kg. svensk Jern (hvormeget der udlossedes paa hvert af disse Steder, har ikke med fuldkommen Sikkerhed kunnet erholdes oplyst). Af gamle Jernbaneskiner kom hertil fra Sverige i 1888 i direkte Fart 900 Tons. Den svenske Trælaster kommer altid hertil i hele Skibsladninger fra Østershavnene, og der vilde saaledes neppe kunne paaregnes synderlige Trævarer med en Dampskibslinie for Stykgods uden muligens med Tiden en Del færdige Døre og Vinduer, naar disse Artikler kunde indarbejdes paa Pladsen. Af norske Fiskevarer befordres den aldeles overveiende Del af direkte mindre Dampskibe, og da denne Fart er i god Udvikling, er der ingen Sandsynlighed for, at en Stykgodslinie kunde faa synderlig af de Kvanta, der befordres med disse, hvorimod der vel vilde være Udsigt til, at Linien kunde overtage en Del af de norske Fiskevarer, som komme hertil via Hull og Hamburg, og som i 1889 udgjorde: a) via Hull Klipfisk 11 390 Kg., Stokfisk 120 165 Kg., Tran 266 Tdr., b) via Hamburg Klipfisk 197 235 Kg., Stokfisk 1 164 987 Kg., Tran 77 Td. Her maa dog bemærkes, at en stor Del af den Fisk, som kommer over Hamburg, er Finmarksfisk, og da Finmarksexportørerne ikke hersteds have synderlig direkte Forbindelse, er det vel sandsynligt, at Hamburglinien her fremdeles vilde beholde en stor Del af denne Transport. Det, som kommer hertil af svensk og norsk Træmasse og Hesteskosøm samt andre Jernvarer, vilde vel imidlertid fortrinsvis tilfalde en eventuel skandinavisk Linie, men disse Artiklers Import hertil er endnu temmelig ubetydelig.

Da der som eventuelle Anløbssteder for en svensk- norsk Linie har været nævnt Antwerpen, Bordeaux, spanske og portugisiske Havne samt Marseille, bør det til det her behandlede Spørgsmaals grundige Udredning ogsaa undersøges, hvad der fra disse Steder indføres her paa Pladsen, til Bedømmelse af, hvilke Varer der kunde tilfalde en ny skandinavisk Linie. Efter det sidst foreliggende Opgaver kom der hertil aarlig under følgende Flag:

	Belgisk Flag.	Fransk Flag.	Spansk og Portugisisk Flag. Kilgr.
	Kilgr.	Kilgr.	
Mineralske Olier	177 558	952 784	—
Sprit, Vin, Olie	—	500 000	857 088
Sukker	696 283	384 393	—
Andre Kolonialvarer, Droguer og Tobak	—	200 000	173 157
Chemiske Produkter, Apothekervarer, Harpix, Parfumerier	349 515	—	—
Farvesager, Garver-Artikler	—	1 309 706	—
Hamp, Lin, Jute og andre lignende Produkter (undtagen Bomuld) . . .	47 158	392 440	—
Bomuld	2 307	260 372	137 483
Uld, Haar	23 173	1 700 232	57 551
Silke	—	11 892	—
Træ, Straa	1 210	6 079 271	51 612
Papir, Bøger	7 649	72 257	133
Skind, Læder, Huder	8 039	637 174	16 862
Mineralier, Metaller, Gjenstande af Metal	4 176 613	1 710 146	3 173 630
Sten, Ler samt Gjennstande deraf, Glas og Krystal	9 314 790	22 562 413	179 300
Vegetabiliske Produkter, saasom Mel, Korn, Gryn, Stivelse, Frugter . .	248 703	4 099 597	385 714
Kjød, Fisk, animalske Fødevarer .	266 604	3 821 410	3 577 805

Det er da sandsynligt, at en eventuel skandinavisk Linie, som anløb Belgiske, Franske, Spanske og Portugisiske Havne, vilde kunne gjøre Regning paa Befordring af en hel Del af disse Varer. Nogen synderlig Varetransport herfra vilde der formentlig neppe kunde paaregnes. Genua er et stort Importsted, men Exporten spiller i Forhold dertil, som det nedenfor vil findes oplyst, kun en underordnet Rolle. At der vilde tilfalde en eventuel Linie nogen Varetransport fra Genua til de andre Steder langs Kysten, er vel sandsynligt, men dette bør dog ikke opstilles som nogen betydelig Faktor i Beregningen.

Stykgodsfragterne fra Skandinavien til italienske Havne ere ikke ganske lette at opgive, men tilnærmelsesvis kan dog opgives følgende Fragter paa enkelte Artikler: Jern 20 sh. pr. Ton, Bly Do., Tegl Do., Træmasse (vaad) 25 sh., tør 30 sh., Beg 5 sh. pr. Fad, Benmel 27 sh. 6 d pr. Ton, Cement 20 sh., Droguer 30 à 40 sh., Klipfisk i pressede Baller 30 sh., Stokfisk 45 sh., Huder, vaade saltede 25 sh., tørre 40 sh., Manufakturvarer 25 sh. pr. Kubikmeter, Læder i Kasser 20 sh. pr. Kubikmeter, Møbler 20 sh. pr. Kubikmeter, Papir i Baller 25 sh. pr. Ton, Papir i Kasser 25 sh. pr. Kubikmeter, Planker og Bord efter Akkord pr. Standard, Fyrstikker 20 sh. pr. Kubikmeter eller 30 sh. pr. Ton, Øl i Kasser 20 sh. pr. Kubikmeter eller 30 sh. pr. Ton, paa Fad 30 sh. pr. Ton. alt med 10 % Kaplake. Fragterne fra italienske Havne til Skandinavien synes for Stykgodsets Vedkommende at være noget højere.

Om end disse Exempler ikke ere udtømmende og om de opgivne Priser end kunne være Gjenstand for større og mindre Modifikationer, saa turde de dog indeholde nogen Veiledning.

Havne-Afgifterne for Dampskibe, der komme fra udenlandske Havne til Genua, er 1 Lire pr. Ton for hvert Anløb, ved Abonnement 4 Lire aarlig pr. Ton. Seilskibe, der kommer fra Havne udenfor Middelhavet, betale: a. Fartøier under 100 Tons 50 Centimer pr. Ton. b. Fartøier over 100 Tons 80 Centimer pr. Ton. Seiskibe, der komme fra Havne ved Middelhavet betale: a. Fartøier under 100 Tons 50 Centimer pr. Ton. b. Fartøier over 100 Tons 60 Centimer pr. Ton *). Lods penge udgjøre: for Fartøier, der stikke indtil 3 Meter dybt, fast Taxt 35 Lire om Dagen og 40 Lire om Natten; for dyberegaaende Fartøier dertil for hver Meter derover 20 Lire om Dagen og 21 Lire om Natten. For Tjeneste over 12 Timer 5 Lire pr. Dag. Til den Lods, som fører Fartøiet ud af Havnen, betales Halvdelen af de ovenfor staaende for Indløbet bestemte Taxter. Der paahviler ikke de hertil ankomende Fartøier Lodspligt.

Ballast koster i Almindelighed: Grus-Ballast for Dampere Lire 2,50 pr. Ton, for Seilskibe Lire 2,25 pr. Ton. Stenballast Lire 3 à 4 pr. Ton.

Vand koster fra Vandbaadene 4 Lire pr. 1000 Liter, fra Vandledningen 1 Lire pr. 1000 Liter.

Handelsbevægelsen til og fra Genua har i det forløbne Aar, sammenlignet med de foregaaende Aar, stillet sig saaledes:

Indførsel og Udførsel af Varer, opgivet efter Vægt i Tons:

Indførsel: 1885 1 817 102, 1886 1 850 682, 1887 2 074 601, 1888 2 003 342
1889 2 209 107.

Udførsel: 1885 112 561, 1886 141 180, 1887 115 061, 1888 61 958,
1889 73 794.

Indførsel og Udførsel af Varer, opgivet efter Værdi i Lire:

Indførsel: 1885 391 645 875, 1886 340 706 525, 1887 376 415 690, 1888
303 287 040, 1889 384 373 789.

Udførsel: 1885 82 929 192, 1886 98 198 183, 1887 79 572 755, 1888
67 932 752, 1889 87 247 091,

— Ziffre, der vel i og for sig opretholde Genuas hævdvundne Plads som fremragende Handelscentrum, men dog ikke betegne en saa stor Fremgang, som kunde ventes. Den tiltagende Konsumtionsevne i de Egne, der forsynes med fremmede Varer over Genua og Stedets egen Tilvæxt i Folkemængde **) skulde have forudsat en større Fremgang. Paa denne Plads, hvor Industri og anden Produktion er mindre betydelig, og hvor Forretningslivet væsentlig er

*) Samtlige Havneafgifter tilfalde Staten, der er Eier af Havnen. Hverken af Fartøier eller Varer er nogen kommunal Afgift at erlægge til Bestridelse af Udgifterne til det lokale Havnevæsen, Bryggeanlæg m. v. Af Dokanlæggene for Reparation af Fartøier tilhører den saakaldte „Darsena“ Genuas Kommune. To andre store Dokanlæg ere under Arbejde og ere koncessionerede Entreprenører for 30 Aar, fra hvilken Tid de skulle overgaa til Staten, som har tilskudt henvend 7 Millioner Lire til deres Udførelse. En i Havnen værende Flydedok tilhører et privat Selskab, som herfor betaler Staten en aarlig Afgift.

Af Havnevæsenets Udgifter tilskyder Staten 80 %, Provinsen Genua 10 % og Byen Genua 10 %. Dette gjælder alle Udgifter, almindelige og ekstraordinære, Vedligeholdelse og Nybygning. Staten bestemmer Anlæggene ved Lov, og Kommunerne maa herefter kontribuere de nævnte Kvotadele. I Udredelsen af de enorme Udgifter ved de storartede og vanskelige Havne-Anlæg i Genua har imidlertid Stat og Kommune havt en god Støtte i den betydelige Dotation, som i 1876 gjordes af Hertugen af Galliera, og hvis samlede Beløb gik op til 20 Millioner Lire.

**) 31te Decembr 1888 udgjorde Folkemængden 187 000 Indbyggere.
31te — 1889 — — 191 000 —

Transit-Handel i indskrænket og egentlig Forstand, hemmes imidlertid selvfølgelig for Tiden den raskere Udvikling i ganske væsentlig Grad af de høie Toldsatser, som det under Italiens finansielle Vanskeligheder og de enorme Militærbyrder har været nødvendigt at paalægge Importen. Naar Tolden har naaet en saadan Høide som for Tiden i Italien, hvor der i Gjennemsnit for de importerede Varer falder en Told af 9—12 Centimer paa hver Lires Værdi, er det selvsagt, at Indførsel og Forbrug af sig selv holdes nede paa et lavere Niveau end det naturlige efter Konsumtionsevnen.

Nogen livligere Handelsforbindelse med de forenede Riger vil ikke lettelig kunne udvikle sig, saalænge der endnu mangler en regelmæssig og nogenlunde direkte Kommunikation, idet Omladningen i dansk, tysk eller engelsk Havn baade medfører Tidsspilde og følelige Omkostninger. Indførselen fra den skandinaviske Halvø har da ogsaa i 1889 fremdeles i det væsentlige indskrænket sig til de Varer, som allerede længe have vundet Indgang paa Pladsen, nemlig svensk Trælast, der kommer i direkte Seilfartøier, svensk Jern, der kommer over Hamburg og Hull, samt norske Fiskevarer, hvoraf den største Del indføres i direkte Dampskibe samt ikke ubetydelige Partier derhos ogsaa i tyske og engelske Dampskibe. Hvad der udenfor disse Hovedartikler indføres hersteds af svenske og norske Produkter, er endnu temmelig ubetydeligt, hvorvel der synes at være Tegn til, at en livligere Handelsforbindelse ved driftig Benyttelse af Konjunkturerne skulde kunne oparbejdes, alt forudsat nødvendige Kommunikationsmidler.

Jern og Staal. Da, som nævnt, alt svenskt Jern og Staal kommer hertil i fremmede Skibe, er det ikke let med Nøjagtighed at komme efter det importerede Kvantum, idet de officielle Opgaver angive Varernes Oprindelse efter det Flag, hvorunder de ere indførte. Det svenske Jern, som er indført via Hamburg, vil saaledes i Toldvæsenets Opgaver her være opført som tysk Vare. Ved privat Imødekommenhed har det imidlertid lykkets Generalkonsulatet ogsaa iaar at faa saavidt brugelige Opgaver, at Indførselen for det sidste Aar, sammenlignet med de foregaaende, approximativt kan beregnes. Der indførtes saaledes af svensk Jern og Staal: 1887 ca. 1 425 000 Kg., 1888 ca. 970 000 Kg., 1889 ca. 2 100 000 Kg. Af 1889 Aars Indførsel kom 500 000 Kg. over Hull og anslagsvis ca. 1 600 000 Kg. over Tydskland (den samlede Import via Hamburg til Genua, Livorno, Neapel, Messina, Palermo, Batavia var 4 129 108 Kg.).

Fra andre Lande er i 1889 ifølge Handelskamrets Opgaver indført følgende Kvantum Jern, angivet efter det Flag, under hvilket det er kommet eller den Jernbanelinie ad hvilken det er importeret:

Hamret og valset Jern: Østerrige 157 315 Kg., Belgien 1 922 638 Kg., Frankrige 64 489 Kg., Tydskland 1 603 348 Kg., England 6 362 106 Kg., Holland 212 514 Kg., Schweitz 10 248 Kg.

Jern i Plader: Belgien 1 175 651 Kg., Tydskland 1 354 108 Kg., England 4 080 678 Kg., Holland 619 783 Kg.

Fra de fleste af disse Lande har der ogsaa fundet en ikke ubetydelig Import Sted af forarbejdede Jernvarer og Støbegods.

Grund-Prisen paa de forskellige Sorter Jern af almindelige Dimensioner noteres saaledes pr. 100 Kg.: Massiaux: svensk 20 Lire, engelsk 16 Lire, tysk 16 Lire. Billettes: svensk 22 Lire, engelsk 18 Lire, tysk 18 Lire, Barres: svensk 25 Lire, engelsk 20 Lire, tysk 21 Lire, alt selvfølgelig med de større eller mindre Modifikationer efter Plads-Usance udover de almindelige Dimensioner.

I Almindelighed staar hamret Jern $\frac{1}{2}$ Lire over valset.

Det tyske Jern begynder paa det italienske Marked i det hele at gjøre den engelske Vare stærk Konkurrence, dog væsentlig i det Indre af Nord-Italien, hvor det har en lettere Forbindelse ad Jernbane. I Genua og Syd-Italien har England endnn den største Import.

En Indførsel, som i forrige Aar tiltog i ganske betydelig Grad, var Importen af gamle Jernbaneskiner. Efterat der i 1886 var indført 24 000 Tons, i 1887 29 000 Tons og i 1888 30 000 Tons, skal der i 1889 være ankommet til Genua og Savona 70 000 à 80 000 Tons.

De betydeligste Jernstøberier her i Egnen, der anvende dette Raamateriale, ere: Tassara Filippo & Figli i Voltri, Ratto Gerolamo i Pra, A. Raggio & Ratto i Sestri-Ponente og Tardy-Beneck i Savona. For at toldbehandles som Raamateriale maa de brugte Skinner være opskaarne i Smaastykker, med mindre de ere bestemte til et Støberi, der arbejder under Toldvæsenets Opsigt. Gamle Staalskiner anvendes ogsaa som Raamateriale for Støberierne. Ved enkelte Fabriker i Lombardiet skulle Staalskinerne dog alene hamres paany. Varen var i 2det Halvaar 1889 i stærk Stigning og noteredes ved Aarets Slutning: Double headed: Jern 89 sh., Staal 92 sh. Bull headed, Vignoles (Flange) Bridge: Jern 87 sh., Staal 87 à 90 sh. Barlow: Jern 84—85 sh., Staal 87 à 90 sh. pr. Ton cif. Genua *). Det er sandsynligt, at der blandt de gamle Jernbaneskiner, som ankomme hertil fra England, er ikke ganske ubetydelige Kvanta svenske og norske brugte Skinner, idet denne Artikel efterhaanden for en stor Del har samlet sig i større Londonerfirmaers Hænder, hvilke, efter hvad der meddeles, ogsaa optræde som Kjøbere ved Auktionerne over brugt Jernbanemateriel i Sverige og Norge.

Indførselen i Italien af Hesteskosøm fra de forenede Riger synes i 1889 at være gaaet noget fremad. For den svenske Vares Vedkommende mangler fuldkommen sikre Data, men der er antagelig indført omkr. 60 000 Kg. (mod 40 000 Kg. i foregaaende Aar). Af norsk Hesteskosøm importeredes 50 000 Kg. (mod 40 000 Kg. i 1886, 56 000 Kg. i 1887 og 32 000 Kg. i 1888). Den skandinaviske Vare erkjendes overalt at være den bedste, men har dog vanskelig for at bestaa Konkurrencen med det tyske, schweitziske og østerrigske Fabrikat, der indføres i store Masser og til lave Priser. Den skandinaviske Hesteskosøm har i 1889 været solgt til forskjellige Priser, dog har den ikke kunnet erfares at være leveret under 105 og 100 Lire Netto pr. 100 Kg., franco Kjøberens Jernbanestation **).

Trælast. Af svensk Trælast er her i Distriktet importeret omtrent samme Kvantum som i foregaaende Aar, nemlig omtrent 2 000 Standard. Den største Tilgang paa Trævirke var fra Nordamerika, hvorfra der er kommet omtrent 22 000 Kubikmeter Pitch-pine (mod 14 600 Kubikmeter i 1888). Der er i det hele indført: svensk Trælast 9 300 Kubikmeter, østerrigsk Trælast 5 200 Kubikmeter, nordamerikansk Trælast 22 000 Kubikmeter, tils. 36 500 Kubikmeter. (De officielle Opgaver, der for Tiden ere tilgængelige, angive den samlede Import til noget over 40 000 Kubikmeter, men dette synes efter de fra Importørerne erholdte Opgaver ikke at være fuldt korrekt).

Indførselen stiller sig i de 4 sidste Aar saaledes: 1886 samlet Import 39 076 Kubikmeter, deraf fra Sverige 7 659 Kubikmeter. 1887 resp. 36 000 og 5 099 Kubikmeter. 1888 29 650 og 9 000 Kubikmeter. 1889 36 500 og 9 300 Kubikmeter.

*) Varens Pris er i 1890 sunket betydeligt.

**) I de forløbne Maaneder af 1890 har Prisen været oppe i 114 Lire og £ 106,50 og derover, efter de forskjellige Mærker.

Svenske Planker 3×8 og 3×9 Tommer er, alt efter Kvaliteten, betalt med 70 à 72 Lire pr. Kubikmeter (mod 63 à 66 Lire i 1888).

Den her magasinerede østerrigske Trælast, der væsentlig skriver sig fra Tyrol, forefindes i forskellige Former: Bjælker, tilhugne med Øxe, 13 à 24 Cm., 40 à 44 Lire pr. Cm. Bjælker, sagede, 25 Cm., 48 à 50 Lire pr. Cm. Bjælker, utilhugne, 10 Cm. Diameter (Top), 35 à 40 Lire pr. Cm. Bord, 1ste Kvalitet, 1 Cm., 70 à 75 Lire pr. Cm., $1\frac{1}{2}$ Cm., 58 à 60 Lire pr. Cm., 2, $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$, 4 à 6 Cm., 55 à 56 Lire pr. Cm. Bord, 2den Kvalitet, 1 Cm., 58 à 60 Lire pr. Cm., $1\frac{1}{2}$ Cm., 45 à 47 Lire pr. Cm., 2, $2\frac{1}{2}$, 3, $3\frac{1}{2}$ til 6 Cm., 43 à 46 Lire pr. Cm.

Amerikansk Pitch-pine 1, $1\frac{1}{4}$, $1\frac{1}{2}$, 2 Tommer (Bord og Planker) 68 à 70 Lire, 3, 4, 5 Tommer 66 à 68 Lire pr. Kubikmeter (med Tendents til Stigning).

Af Canadisk Træværk (Spruce), Planker paa 3×8 og 3×9 Tommer indførtes der i 1889 alene et meget lidet Parti. For Tiden findes der næsten Intet af dette Træværk paa Magasinerne, hvorimod der ventes et Par Ladninger. Prisen har været 52 à 55 Lire pr. Kubikmeter.

Samtlige ovennævnte Priser ere beregnede for Trælasten, losset paa Waggon fra Magasinerne.

Den ovenfor nævnte østerrigske runde Last benyttes væsentlig til Spærværk og Stilladser. De skaarne og tilhugne Bjælker af større Dimensioner skjæres ofte atter efter Konsumenternes Behov paa Oplagsstederne. Hertil har hidindtil alene været benyttet Haandsag, men er der nu i Sampierdarena, nærmeste By paa Genuas Vestside, anlagt en Dampsag med 50 Hestes Kraft, paa Lig. Fratelli Feltrinellis Oplagstomt. De østerrigske Bord af 1 Cm. Tykkelse anvendes væsentlig i Snedkerværkstederne og tjene til indre Udstyr i Møbler af haardt Træ, (Skillevægge, Bund i Skuffer etc.). Disse Materialiers høiere Pris er selvfølgelig begrundet ved det betydelig større Arbejde ved deres Tilsugning samt derved, at det samme Kubikmaal afgiver en større anvendbar Kvantitet end Bord af større Tykkelse. De øvrige østerrigske Bord af $1\frac{1}{2}$ à 2 Centimeters Tykkelse anvendes væsentlig til Pakkasser, hvoraf der især til Vinforsendelse er et stort Forbrug.

Norsk Trælast vides aldrig at være indført hersteds. Generalkonsulatet har til herværende Importører opgivet flere norske Exporthuse, og Korrespondance er indledet, men hvorvidt disse Underhandlinger have ledet til nogen Forretningsforbindelse, er Generalkonsulatet endnu ubekjendt.

Af større Trælastforretninger kan nævnes: Fratelli Feltrinelli (Hovedforretning i Milano med Filialer i Rom, Venedig, Desenzano, Verona, Sampierdarena (nær Genua) og Neapel samt Bozen i Tyrol; Sanguinetti Andrea, Via del Rivale 18 (Foce) i Genua, Campanella Stefano, Via Assarotti 13, int. 18 i Genua, og Zanotti & Forni, Via Luccoli 20, Genua. Trælastagenturer: Carl, O. Lindholm Succ., Mura delle Grazie 10 (svensk Firma) og Oscar Gøtzlof, Piazza Pellicceria i Genua.

Generalkonsulatet har i sin Aarsberetning for 1888 indgaaende behandlet Spørgsmaalet om Udsigterne for her med Held at kunne indføre færdige Træhuse, men er, væsentlig af Hensyn til Temperaturforholdene, Byggetomternes overordentlige Kostbarhed og Befolkningens ringe Tilbøjelighed til at forsøge noget nyt, kommet til det Resultat, at der hverken i Genua eller langs den liguriske Kyst vil være noget Marked derfor. Senere erhvervede Udtalelser og Erfaringer har i høi Grad tjent til at bestyrke denne Anskuelse,

der dog, som anført, alene gjælder denne Egn. Muligt, at Forholdene for andre Steder vil stille sig anderledes.

En anden Gren af Træindustrien antages derimod at ville have en Fremtid i Italien, naar alene et Forsøg kunde blive gjort, nemlig færdige Døre og Vinduer, samt Persiennner (Lemmer, hvormed her ethvert Vindu paa den ydre Side er forsynet) og andet Bygnings-Inventar. Disse Artikler forfærdiges her udelukkende paa Snedkerværksteder uden Spor af fabrikmæssig Forarbeidelse, og Frembringelserne i denne Branche staar derfor ogsaa gennemgaaende paa et temmelig lavt Trin. Det tarvelige og høist ufuldkomne Snedkerarbeide i de fra Arkitekturens Side ofte rigt udstyrede Bygninger maa vække enhver Fremmeds Forundring, og det ligger nær at antage, at der i denne Retning kunde være noget at gjøre for de skandinaviske Fabriker, naar Sandsen her først kunde vækkes for et fuldkomnere Arbeide. Her bygges fremdeles stærkt, og der er alle Tegn til, at dette fremdeles vil vedvare. Nogen Import af denne Artikel vides ikke nogensinde at have foregaaet til Nord-Italien, men vistnok til sine Tider til Byerne længere sydpaa. Generalkonsulatet, der har forskaffet sig endel Priskuranter og Tegninger fra Sverige og Norge, har forelagt disse for forskellige Arkitekter og Bygherrer, og der er Haab om, at der fra disses Side vil blive gjort et Forsøg. Det er imidlertid at anbefale, at de Trævarefabriker, der maatte ønske sine Fabrikata introducerede hersteds, vilde overdrage en driftig Agent her eller i Milano, at arbeide derfor. Generalkonsulatet vil i saa Henseende staa til Tjeneste med Tilviebringelse af fornødne Referencer.

Træmasse. Indførsel af Træmasse har i de sidste Aar taget et betydeligt Opsving i Italien. Det er først fra 1884, at der egentlig har været nogen Import deraf. Indførselen stiller sig i de sidste Aar saaledes: 1886 mekanisk 7 097 400 Kg., chemisk 1 794 600 Kg., 1887 mekanisk 5 310 900 Kg., chemisk 3 282 200 Kg., 1888 mekanisk 4 416 546 Kg., chemisk 3 989 130 Kg., 1889 mekanisk 4 715 400 Kg., chemisk 6 477 800 Kg. Som det vil bemærkes, gaar Indførselen af mekanisk Træmasse for Øieblikket tilbage, samtidigt med at Indførselen af den chemiske gaar særdeles raskt fremad. Dette Forhold forklares væsentlig derved, at der i Italien ikke findes Fabriker for chemisk Træmasse, medens her produceres mekanisk. Den indførte Træmasse skriver sig for den væsentligste Del fra Østerrige, hvorhos der ogsaa kommer en Del Partier fra Schweiz og Tydskland. Der vides ogsaa at være indledet Forhandlinger om Leverance af svensk Træmasse til Fabriker i Lombardiet, hvortil der er antaget en Agent i Milano. Der solgtes i Slutningen af 1889 et Parti norsk Træmasse (vaad) til et Hus sammesteds for en Pris af 100 Lire pr. Ton cif. Genua. Partiet kom imidlertid frem til Genua i havareret Tilstand og maatte ved Generalkonsulatets Mellemkomst søges solgt hersteds, selvfølgelig ikke uden betydeligt Tab for Afsenderen.

Paa en Vare som Træmasse er det ikke let med fuldkommen Nøiagtighed at angive de almindelige Salgspriser, da disse selvfølgelig variere efter Varens Egenskaber, Massens Renhed, Produktets Styrke og fremfor alt den Grad, hvori den er bleget.

For mekanisk Træmasse (tør) varierer Prisen mellem 13 à 15,50 pr. 100 Kilogram, leveret franco ved Italiensk Grændsestation (Luino, Chiasso eller Ala) eller Genua. For Cellulose betales, ligeledes leveret franco Grændsestation eller cif. Genua: for bleget indtil Lire 44,25 for ubleget Lire 31,20 à Lire 33 pr. 100 Kilogram. Speditions- og Transportudgifterne mellem Genua og Milano, i hvis Omegn de største Papirfabriker ligger, kan beregnes til omkr. Lire 1,50 pr. 100 Kilogram, idet et større Speditionsfirma hersteds

har opgivet Generalkonsulatet at ville beregne Lire 15 à 15,40 pr. 1 000 Kilogram for Transport i fulde Waggons paa 6 000 Kilogram, heri indbefattet alle Omkostninger ved Omladning med Undtagelse af Konncssements-Stempel og Afgifter til Toldvæsenet.

Tolden paa Træmasse er 1 Lire pr. 100 Kilogram (Tarifens § 182: pasta di legno, di paglia ed altre simili sostanze). For at indføres under denne Toldsats maa dog Træmassen være gennemhullet eller paa anden Maade gjort utjenlig til at tjene som Karton. Ved Siden af Fordringen om, at den ved sit Udseende tydelig skal tilkjendegive sig som Raastof for Papirtilvirkning, kræves ogsaa Oprindelsesbevis for, i hvilket Land den er produceret.

De Papirfabriker, der væsentlig benytte Træmasse til Raamateriale, ere som anført, for den største Del i Nord-Italien og væsentlig i Omegnen af Milano. Følgende ere de betydeligste: 1) Binda, A. & C., 2) Maffioletti Ercole & Soci, 3) Van Willer & Co., 4) Molina, Paolo Andrea, 5) Tensi Fratelli, 6) Vitta Fratelli, 7) Foresti Eugenio, 8) Sonzogno Edoardo, 9) Pigna Paolo, 10) Andreoli & Co., samtlige med Kontorer i Milano, derhos 11) Ferrario Francesco-Maslianico (Lecco).

Som Agenter for Træmasse er opgivet: M. Bøtner, Corso Pa. Romana 9, A. von Arthur, Piazza Cavour 7 og Nicola Entholt Via Unione 13, samtlige i Milano. Som Kommissionærer i Genua kan anbefales 1) H. Trumpy, 5 Vico dei Conservatori del Mare og 2) Schenone & Thoeni, Piazza Demarini.

Generalkonsulatet, der allerede forrige Aar foranledigede udstillet Prøver af svensk og norsk Træmasse i Handelsmusæet i Milano, maa anbefale, at saadan Udstilling fremdeles vedligeholdes. Prøverne kunne sendes direkte til „Museo Commerciale“, 16 Via Santa Marta, Milano, men det vilde være nødvendigt, at vedkommende Udstillere paa Forhaand underrettede nærværende Embede derom, for at Tilladelse for hvert enkelt Tilfælde kan blive udvirket. Prøverne bør være ledsaget af Prisopgave cif. Genua.

Fyrstikker. Som nærmere forklaret i forrige Aars Indberetning, ere Udsigterne for Import af svenske og norske Fyrstikker hersteds lidet lovende, dels paa Grund af den høie Udvikling, Fabrikationen af Voxfyrstikker her i Nord-Italien har faaet, dels fordi de skandinaviske Sikkerhedsstikkers overalt andetsteds skattede Egenskaber ikke kommer til sin Ret hersteds, hvor alle Huse med Gulve og Trapper ere af Sten, og hvor Frygten for Ildebrande saaledes ikke er saa stor som i de Lande, hvor Husene bestaa mere eller mindre af Træ. De Betæneligheder, som ifjor maatte næres mod Betimeligheden af at forsøge Import af Fyrstikker, have ved fortsat Observation af Forholdene vist sig at være end mere begrundede. Voxfyrstik-Industrien her i Italien gjør stadige Fremskridt, og Priserne paa dette Fabrikat ere nu end yderligere nedsatte. Der sælges nu paa Genuas Gader gode Voxstikker for 35 Centimer pr. Dusin Æsker, og det er klart, at det ligeoverfor saa yderst lave Priser paa et godt Fabrikat er lidet opmuntrende at forsøge en Konkurrence.

Fiskevarer. Importen af saltede og tørrede Fiskevarer i Genua udgjorde i 1889: Norsk Vare: a. i norske Fartøier 3 254 834 Kg., b. i fremmede Fartøier 1 493 774 Kg., tils. 4 748 608 Kg. (1887 3 304 084 Kg., 1888 5 883 595 Kg.). Fransk Vare 419 705 Kg. (1887 1 587 005 Kg., 1888 526 297 Kg.). Labrador 2 417 548 Kg. (1887 6 033 659 Kg., 1888 4 510 263 Kg.). Forenede Stater 2 111 474 Kg. (1887 721 111 Kg., 1888 522 294 Kg.). Islandsk 1 023 468 Kg. (1887 ikke opgivet, 1888 1 118 000 Kg.). Spansk og Portugisisk 517 418 Kg. (1887 674 014 Kg., 1888 1 468 901 Kg.), tils. 11 238 221 Kg. (1888 14 029 350 Kg.).

Af den indførte norske Vare udgjorde i 1889: Stokfisk 3 039 198 Kg., Klipfisk 1 709 410 Kg., tils. 4 748 608 Kg.

Fiskepriserne vare i 1889:

Bergensvare: „Vestre“ begyndte i Juni med Lire 80, men steg jævnt opover til 90 Lire, som betaltes i Slutningen af Aaret, efterat der endog en Tid i November var noteret 92 Lire. „Fine“ begyndte i Juni med 70 Lire og gik opover til 82 Lire. „Ordinaire“ 60 à 63 Lire, „Italiener“ 50 à 60 Lire, „Mager“ 45 Lire, Sei 35 Lire. Finmarksfisk: Titling begyndte med 78 à 80 Lire, men gik i Aarets Løb ned til 70 Lire (ja endog til 64 Lire), „regolare“ 74 à 75 Lire, „Hyse“ fra 45 og nedover til 35 Lire. Klipfisk: Norsk i Juni 58 Lire, September 55 Lire, November 56 Lire, December 61 Lire. Islandsk 54—60—55—50 Lire, Labrador begyndte med 58, men sank ned til 48 Lire i Aarets Slutning, Fransk 55 à 56 Lire.

Alle disse Priser for Varen ufortoldet og beregnet for Partier paa 40 à 100 Baller; Escompte 3 %.

Den over Genua importerede norske Stokfisk finder, foruden hersteds, i Ligurien og andre norditalienske Steder, ogsaa Afsætning over en stor Del af det øvrige Italien. Til Venedig og Ancona expederes den herfra pr. Jernbane waggonvis. Forøvrigt omexpederes Stokfiskbeholdningerne herfra væsentlig til Toscana (Livorno), Neapel, Kalabrien, Messina og Bari. Af norsk Klipfisk konsumeres der i selve Genua kun ganske ubetydeligt. Den Klipfisk som sælges her i Detail, er Labrador, fransk og islandsk, medens den herover importerede norske Klipfisk omexpederes til Rom og Omegn, Livorno, Ancona, Neapel og Bari.

Røgesild. Indførselen af norsk Røgesild kan dreie sig om 400 à 500 Tønder aarlig, hvoraf den største Del kommer over Hamburg. Siden Juli 1889 har der dog været liden Efterspørgsel efter den norske Vare. Skjønt denne er ulige bedre end den konkurrerende engelske, har den dog vanskeligt for at holde sig paa Markedet ved Siden af denne, der falder adskillig billigere i Detailhandelen, idet den engelske Sild er meget mindre. Hvad der ogsaa bidrager sit til at vanskeliggjøre Afsætningen af Røgesild her i Italien, er dens ringe Holdbarhed i Klimatet, hvilket medfører altfor stor Risiko for Importørerne. Den norske Røgesild, der er nedlagt i Tønder paa 50 Kg., betales i Almindelighed med 27—31 Lire pr. Tønde, men har ogsaa under Frygt for Varens Bedærvelse været betydelig lavere nede. Den engelske Sild er nedlagt i Tønder paa omkring 70 Kilogram og sælges under regelmæssige Omstændigheder for 24 à 25 Lire paa Entrepôt ufortoldet. Generalkonsulatet har erhvervet en Opgave over Priserne paa engelsk Sild for de sidste 3 Aar, hvorefter den under de forskjellige Sæsoner har varieret lige fra 8 til 26 Lire. Alene denne betydelige Prisforskjel viser, i hvor høi Grad denne Handelsartikel her i Italien er forbundet med Hasard, og det turde kanske være tvivlsomt, hvorvidt det i det Hele er anbefalelsesværdigt under saadanne Omstændigheder at arbejde for denne Vares Introduktion paa de italienske Markeder.

Tran. Indførselen af norsk Tran var i 1889 815 Tønder, hvoraf noget over Halvdelen i direkte Dampskibe. Priserne have været: Brun Tran Lire 40, 42, 44. Lys Tran Lire 48, 50. Medicin-Tran, almindelig, Lire 50, 52. Medicin-Tran, rensat, Lire 57. Varen ufortoldet her i Genua. Disse Priser have Udsigt til at holde sig.

Konserver af Fisk & Hummer. Forskjellige Prøver have været hidsendte og ere befundne særdeles gode, men da Priserne ere adskilligt høiere end for de amerikanske og engelske Konserver, har det hidtil været meget vanskeligt at introducere den skandinaviske Vare paa Markedet. Opmærksom-

heden bør dog fremdeles være henvendt derpaa, da Forbruget af Fiskekonserver her er i stadigt Tiltagende, hvilket har sin væsentligste Aarsag i den Vanskelighed, hvormed det her, trods Stedets Belliggenhed, er forbundet at erholde fersk Fisk. Vistnok ere Priserne paa de skandinaviske Fiskekonserver som oplyst høiere end paa den konkurrerende Vare, men da vort Produkt tillige er saa meget bedre, turde det være al Sandsynlighed for, at et Forsøg paa Import her kunde lykkes, om der sørgedes for stadig og regelmæssig Tilgang. En Ting bør imidlertid bemærkes, nemlig at Varens Nedlægning og Indpakkingsmaade her spiller en meget vigtig Rolle, vistnok vigtigere end paa de fleste andre Steder. Den engelske og amerikanske Lax og Hummer, som her importeres, kommer i Almindelighed i Boxer paa $\frac{1}{2}$ Kilogram og nedlægges i Kasser paa 48 Stykker. De Størrelser og Kvantiteter, som engang have vundet de Handlendes Bifald, bør, saavidt muligt, bibeholdes.

Som aktive Agenter i denne Branche opgives Signori Borgarello & Guglielmetti, Piazza San Siro 6, Genua. En meget søgt Handel for deslige Varer er G. B. Sacco Via Roma, Genua.

Ølimporten er fremdeles i Stigende. Der indførtes saaledes i Genua:

Fra	1886.		1887.		1888.		1889.	
	Paa Fad Hkl.	Paa Flasker Stk.	Paa Fad Hkl.	Paa Flasker Stk.	Paa Fad Hkl.	Paa Flasker Stk.	Paa Fad Hkl.	Paa Flasker Stk.
Østerrige . .	1 189	13 433	1 427	61 830	745	35 384	1 595	65 812
Tydskland . .	739	19 930	910	36 906	1 797	45 239	2 042	20 805
England . .	63	9 729	18	7 473	148	6 364	74	9 011
Frankrige . .	42	510	-	262	13	156	-	-
Schweitz . .	-	879	-	90	-	-	-	-
Holland . .	-	-	-	3 524	-	-	-	-
Tils.	2 033	43 481	2 355	110 085	2 703	87 143	3 711	95 628

Det i 1889 paa Fad indførte Kvantums Værdi anslaaes til 148 440 Lire og det paa Flasker indførte Kvantum til 71 901 Lire.

Generalkonsulatet har fremdeles havt sin Opmærksomhed henvendt paa Oparbejdelse af et Marked for svensk og norsk Øl og har i Aarets Løb foranlediget flere Prøver forsendte hertil. Disse have altid faaet en rosende Omtale, og de mindre Partier, som ere ankomne hertil for at sælges, have altid rundet rask Afsætning. Det er derfor sandsynligt, at der hersteds med den stigende Ølkonsumtion maatte kunne findes Kunder for vor Vare. Vanskeligheden er imidlertid, som tidligere indberettet, Flaskens Form. Det forlanges her altid, at Øllet skal være tappet paa Burgunder- eller Champagneflasker. I modsat Fald er selv det bedste Øl uafsætteligt her. Men hvis denne Betingelse opfyldes, kan der ikke skjønnes at være nogen Hindring for det svenske og norske Øls Indførsel her paa Pladsen. Med Henvisning til den udførligere Fremstilling af denne Sag i Generalkonsulatets Aarsrapport for 1888 skal her alene nævnes, at Detailprisen for Münchener Øl er 1 Lire pr. Flaske eller 20 Cent mere, Tomflasken iberegnet. For samme Pris sees ogsaa dansk Øl at have Afsætning i Detailhandler og Kaféer, uden at der dog har kunnet erfares noget bestemt om Størrelsen af den danske Indførsel. Tolden er 12 Lire 60 C. pr. Hektoliter eller pr. 100 Flasker, hvortil kommer Oktroi, der for Genuas Vedkommende udgjør 3 Lire pr. Hektoliter.

Fiskeguano. Som bekjendt, drives der paa den smale Strækning mellem Søalperne og Havet langs den liguriske Kyst kun lidet Jordbrug. Dyrkningen indskrænker sig væsentlig til Vin, Olivener og Agrumer (Oranger og Citroner), og Landbovæsenet staar i det Hele visselig endnu i det store taget paa samme Punkt som for Hundreder af Aar tilbage. I den nærmeste Egn omkring Genua vil der saaledes ikke være synderlig Tale om Indførsel af kunstige Gjødningsstoffer, men saa meget mere nordligere paa den lombardiske Slette, hvor Jordbruget har taget et stort Opsving. Generalkonsulatet, der har havt Anledning til at blive bekjendt med, at en større Jordegodsbesidder skulde ønske at anstille et Forsøg med norsk Fiskeguano, har for nogen Tid siden foranlediget Prøver af saadan hidsendt, og har senere sat sig i Forbindelse med Agenter i Milano. En af disse underretter nu Generalkonsulatet om, at han, efter at have indført endel norsk Fiskeguano over London (formodentlig fra Brettesnæs), har ladet anstille en Række Forsøg dermed paa forskellige Slags Jordsmon og med forskjellig Dyrkning, samt at de hidtil vundne Resultater have vist sig fortrinlige for Græsmarkens Vedkommende. For Agrene antager Agenten, at Fiskeguanoen vil være ikke mindre heldig. En anden Agent udtaler, at Varen efter hans Forarming vil kunne vinde Indgang, da der blandt Eiendomsbesidderne har været sporet Kjøbelyst, men Afsetningen har stødt paa flere Vanskeligheder fra de norske Producenters Side, hvilke have vanskeligt for at gjøre bestemte og garanterede Offerter og derhos have vægret sig for at holde et Depôt i Italien, uden hvilket Agenten anser det umuligt at opnaa nogen Søgning, forinden Varen er mere bekjendt. Heri turde Agenten vistnok have Ret. Det er klart, at der fra Producenternes Side for at vinde et nyt Marked maa voves noget; det er ikke at vente, at Agenterne skulle tage Varen paa Lager for egen Regning, og haves intet Lager, vil det være vanskeligt i en saa stor Afstand og med saa besværlig Kommunikation som fra Norge at effektuere eventuelle Ordres, der erfaringsmæssig først gives henimod den Tid, Varen tiltrænges. Som Pris har været nævnt 23 à 24 Lire pr. 100 Kg. cif. Genua eller Venedig.

Græsfrø. Der har ogsaa været Spørgsmaal efter svensk Græsfrø, uden at der dog vides endnu at være skeet nogen Indførsel.

For samtlige svenske og norske Produkter, der maatte ønskes indførte i Nord-Italien, gjælder det at faa dem bekjendt gennem Prøver. Som nævnt, er Genua i og for sig ikke noget synderligt Konsumtionscentrum, og en Udstilling hersteds vil ikke have synderlig Betydning, da Kjøbmændene her væsentlig maa tage Hensyn til Smag og Mening paa de større Konsumtionssteder. En Udstilling hersteds vil derfor, som nævnt, ikke have synderligt Gavn, men saa meget mere i Milano og Turin. For Milanos Vedkommende er der allerede opnaaet en almindelig Tilladelse til i det derværende Museo commerciale, Via S. Marta Nr. 16, at udstille svenske og norske Produkter. Saadanne Prøver ville kunne sendes direkte, men er det nødvendigt, at der samtidigt meddeles Genuas Generalkonsulat Underretning, for at det fornødne i hvert enkelt Tilfælde kan blive ordnet ligeoverfor Direktionen. Alle Prøver bør være ledsagede af Prisopgaver og for chemiske Produkters Vedkommende af Analyse.

Italienske Vine som Importartikel i Norden. Den italienske Vinhøst gav i 1889 et ringe Udbytte, 22 200 000 Hektoliter eller 61 % af et Middelsaars. Den hele Produktion beløb sig i de tre foregaaende Aar til: 1886 35½ Million, 1887 31½ Mill. og 1888 32 Mill. Hektoliter. Som rimeligt er, steg Priserne efter den daarlige Høst ikke ubetydeligt. De almindelige Priser paa følgende Vine ere:

a. Endnu ikke færdige Vine i Sæsonens Begyndelse (pr. Hektoliter): Sicilianske: Scoglietti L. 12 à 13 (1889 20 à 23). Pachino L. 9—10 (1889 18—20). Riposto L. 11—12 (1889 18—20). Milazzo L. 25—30 (1889 30—32). Calabriske: Gallipoli L. 15—20 (1889 20—22). Givia Tauro L. 15—20 (1889 20—22), St. Eufemia L. 20—25 (1889 24—30). Barletta L. 25—35 (1889 30—40). Piemontesiske L. 15—25. b. Færdige Vine pr. Hektoliter: Sicilianske: Scoglietti L. 13—15 (1889 22—24). Pachino L. 10—12 (1889 20—22). Riposto L. 10—12 (1889 20—25). Milazzo L. 20—25 (1889 35—40). Calabriske: Gallipoli L. 15—20 (1889 20—30). Givia Tauro L. 15—20 (1889 20—25). St. Eufemia L. 22—25 (1889 30—32). Barletta L. 25—30 (1889 35—45). Piemontesiske L. 15—25.

Foruden ovennævnte ordinære Vine, hvis Pris her væsentlig er anført for at vise en daarlig Høsts Indflydelse paa Vinpriserne det Hele, sælges her kraftigere Vine, hvoraf kan nævnes Retorbido, rød og hvid (den røde er ikke ulig Bordeaux Vin) 70 Lire pr. Hektoliter (kan muligens faaes for 60 Lire). Barolo, en Vin der har meget tilfælles med Burgunder, Lire 25 à 30 pr. 12 Flasker. Barbera d'Asti Lire 18—20 pr. 12 Flasker. Lacrime Christi spumante (ital. Champagne) Lire 50 *) pr. 12 Flasker. Spumante Torretipo, Torlonia di Roma Lire 45 pr. 12 Flasker. Chianti og Montepulciano (Toscanske Vtne, der sælges paa hele og halve Fiascher med Kurvfletning paa henholdsvis 2½ og 1¼ Liter) Lire 50 for Kasse paa 24 halve Fiascher.

For samtlige de nævnte Flaskevine gives der ved Kjøb af 25 Kasser og derover en større Rabat.

Saavidt vides, er det alene de italinske hede Vine, som hidtil have vuudet nogen større Indgang i Sverige og Norge, medens de almindelige Bordvine vistnok i det hele er en temmelig lidet kjendt Vare. Det er den almindelige Antagelse i Norden, at disse Vine ere temmelig lidet holdbare og saaledes ikke synderlig egne sig Export. Denne Mening kan tidligere have havt sin Berettigelse, men der er i de senere Aar i Italieu lagt en overordentlig Flid paa Vindyrkning, specielt med Export for Øie, og der er i saa Henseende gjort ganske betydelige Fremskridt. Hvorvidt disse ere fuldt tilfredsstillende ligeoverfor en eventuel Export til de nordiske Lande, kan uden nogen Tids Erfaring vanskelig bedømmes, men det vides, at enkelte mindre Forsøg, der ere foretagne herfra, tildels efter Generalkonsulatets Tilskyndelse, ere faldne meget heldigt ud. Den tyske Handel sees i den senere Tid at have rettet sit Blik paa fremtidig Vinforsyning fra Italien, og der erfares at være indrettet ganske betydelige Depoter for italienske Vine paa forskellige større Steder i Tydskland — en Import, der endog skal være stærkt anbefalet fra de tyske Myndigheders Side.

Med Hensyn til Stedet, hvorover de italienske Vine i Tilfælde burde rekvireres, er selvfølgelig Genua den rette Plads for Indkjøb af Piemontesiske og øvrige norditalienske Vine. Ligesaa har de høit anseede Toscanske Vine — Chianti og Montepulciano — hersteds et stort Depôt for Export. Hvorvidt imidlertid ogsaa andre italienske Vine burde tages over Genua, turde være tvivlsommere. Muligt, at Rekvisition fra andre Pladse, nærmere Produktionsstederne vilde være hensigtsmæssigere, men Genua frembyder som Anlæbssted for det største Antal Dampskibslinier en ubestridelig Fordel gennem en bedre Kommunikation. Med flere af de bergenske Fiskedampskibe kunde vistnok opnaaes moderate Fragter. Det bemærkes dog, at disse Fartøier i Almindelighed ikke gaa direkte hjem herfra, men deres Anløb af en eller

*) Kan muligens faaes noget billigere.

anden Middelhavshavn for Indtagning af en Saltladning vilde imidlertid ikke foraarsage nogen Forsinkelse, der egentlig vilde være til stor Skade for denne Vare.

De her paa Pladsen etablerede betydeligere Firmaer for Export af Vin ere: Filippo Lavagnino, Fratelli Beccaro, Bovone Raffaele di Matteo, Luigi Laborel Melini (Toscanske Vine), Canepa e Soci og Bartolomeo Pittaluga. Det Firma, der forhandler den ovenfor nævnte og særdeles anbefalelsesværdige „Retorbido“, er Arturo Negrotto & Cie. Et yngre Firma, der ved Siden af andre Forretninger ogsaa har begyndt Vin-Export, og som kan anbefales for Dygtighed og Aktivitet, er Axel Bødtker (norsk), Piazza Cernaia 8, Genua.

Efter hvad der er berettet i Genueser-Aviser, skulde et større Firma i Stockholm nu være begyndt at arbejde for Indførsel af italienske Vine saavel til Hovedstaden som til Kystbyerne.

Export fra Genua af Kraftfoderstoffer. Som indberettet ved særskilt Rapport, udføres herfra ikke ubetydelige Kvanta af et ved Oliefabrikerne fældende Biprodukt, der afgiver et særdeles kraftigt Næringsmiddel for Kvæg. Dette er de saakaldte Sesamkager (af Sesamfrø), Arachides-Kager (af den saakaldte Jordnød, ground-nut) og Coprah-Kager. Den væsentlige Udførsel heraf foregaar til Tydskland, Frankrig og Schweitz. Ogsaa til England, Holland og Danmark afskibes der aarlig endel Partier, og Generalkonsulatet har derhos havt Anledning til at bemærke, at flere Sendinger er foregaaet til Gøteborg. Efter den chemiske Analyse af disse Kager, hvorom der er indeholdt detailleret Oplysning i særskilt Indberetning, skulde de indeholde særdeles tjenlige Stoffer til Kreaturfoder. Priserne ere: For Arachides-Kager Fr. 14—14,75. For Sesamkager Fr. 11,50—12,50. For Coprahkager Fr. 12—13 pr. 100 Kilogr. „in bulk“ f. o. b. Genua, at betale i Guld eller Vexel paa Paris. For at levere Kagerne i Sække paa 80 Kg. beregnes for Sække og Arbeidsløn 6 Fr. mere pr. 1 000 Kg., og for at male Kagerne paa Fabrikantens Mølle og pakke Melet i Sække paa 70 à 80 Kg. beregnes 8 Fr. pr. 1 000 Kg. Fragterne for disse Oliekager opgives til 16 à 20 sh. pr. Ton for Sendinger fra 50 til 300 Tons. For hele Skibsladninger formener Fabrikanten hersteds, at der skulde kunne opnaaes Befordring til Gøteborg for 10 sh. pr. Ton, og under ingen Omstændighed højere end 15 à 16 sh. Hovedfabriken for denne Artikel tilhører Huset Scerno Gismondi & Cie., Genua.

Arbejderforholde og Udvandring. Paa nærværende Tidspunkt, da Arbeiderspørgsmaalet er saa stærkt oppe i den offentlige Diskussion, turde forskjellige Data vedkommende de italienske Arbejderforholde være af Interesse. De desangaaende af de offentlige Myndigheder indhentede Oplysninger gaar i den Retning, at Arbeidslønnen i de sidste 25 Aar er steget ganske betydeligt. Normal-Arbeidsdagen har hidtil været ti Timer, dog saaledes at den er underkastet Forandringer efter Aartiden og vedkommende Arbeides større eller mindre Hast. De virkelige Arbeidsdages aarlige Antal er 300 à 305. I Jernværkerne og Staalfabrikerne, ligesom ved Skibsværfterne er Arbeidslønnen siden første Halvdel af 60 Aarene gennemsnitlig steget med 20 til 25 pCt., ved enkelte endog med 35 pCt. og derover. I Bomuldsspinderierne viser Spindernes Dag-Løn i samme Tidsrum en Forhøjelse fra £ 1.10 til £ 2.05 og for de kvindelige Arbeidere fra 50 Cent til £ 1.12. Væverierne erholde nu £ 2.38 (istedetfor i Begyndelsen af 60 Aarene af £ 1.35), og de kvindelige Arbeidere £ 1.17 (istedetfor £ 0.65). I Uldvarefabrikerne er den gennemsnitlige Dagløn siden 1867 steget i

samme Forhold. Øvede Uldvævere faa nu £ 4.95 (istedetfor før £ 2.75); mindre øvede Arbeidere £ 3.96 (istedetfor før £ 2.30).

Udvandringen til Sydamerika herfra udgjorde 1889: til Buenos Aires 80 137 Individer, til Montevideo 15 076, til Rio de Janeiro 8 471, til Santos 8 685, til andre Steder 197, tilsammen 112 566.

Emigrationen udgjorde i de foregaaende Aar: 1880 26 303, 1881 28 416, 1882 39 666, 1883 44 036, 1884 50 000, 1885 71 110, 1886 52 852, 1887 101 280, 1888 187 807, *).

De Provindser, der afgive den største Tribut til Udvandringen, ere Venetien og Lombardiet. Den overveiende Del af Emigranterne overførtes til Sydamerika i italienske Dampskibe. Som det vil sees, er Udvandringen i 1889 gaaet tilbage, og dette turde vistnok for en væsentlig Del være at tilskrive den i forrige Aarsberetning omhandlede, fra Begyndelsen af 1889 gjældende Udvandrerlov, der ved forskellige administrative Forskrifter, væsentlig Skjærpelse af Fordringerne til at kunne virke som Emigrationsagent, har til Øiemed at modvirke den massevisse uoverlagte Udvandring af Landbefolkningen, og som ogsaa i høi Grad har vist sig skikket til at regulere Emigrationen. Ved Siden af denne Lov er der ogsaa gjort en anden særdeles virksom Foranstaltning, idet der nemlig til samtlige italienske Konsuler paa Steder, hvortil Udvandring herfra foregaar, er udgaaet et Cirkulære, som paalægger Konsulerne stadig at holde Regjeringen underrettet om Emigranternes Kaar, og hvori der er opstillet en Række detaillerede Spørgsmaal, hvis Besvarelse til enhver Tid giver italienske Myndigheder alle nødvendige Oplysninger.

Den største Del af Emigrationen gaar nu, som det vil sees af ovenstaaende Opgave, til den argentinske Republik, medens Udvandringen til Brasilien er i Tilbagegang. Efter Ophævelsen af Slaveriet i Brasilien opstod dersteds de samme Vanskeligheder som i sin Tid i de forenede Stater i Nordamerika for at skaffe den fornødne Arbeidskraft, og der blev gjort de største Anstrængelser for at didføre Arbeidere fra Europa, fornemmelig fra Italien. I dette Øiemed bereiste Agenter de overbefolkede Lande og gjorde den uvidende Landbefolkning tillokkende Beskrivelser af Forholdene i Brasilien, hvilket her i Italien bevirkede en saadan Tilstrømning til Emigrationsbureauerne, at disse ofte endog havde Vanskelighed for at overføre de talrige Udvandrere, hvoraf de fleste desværre bittert fik erfare, at det dem foreholdte Billede ikke svarede til Virkeligheden. Den forandrede Retning, som Emigrationen nu har begyndt at tage, sees her i Almindelighed med Tilfredshed paa Grund af den tiltagende kommercielle Forbindelse med den argentinske Republik, der vistnok mere end de fleste andre Lande i Sydamerika har Betingelserne for at give en arbeidssom Indvandrerbefolkning en sorgfri Existens.

Pengevæsen. Koursen paa rentebærende Statspapirer var i det Hele i 1889 lavere end det foregaaende Aar. Den høieste Pris, som naaedes i Mai Maaned, gik over 98.50, medens Koursen i August Maaned, da en Krise i Turin vakte adskillig Uro paa Pengemarkedet, sank ned under 94. Siden gik det dog stadig fremad, og Prisen var ved Aarets Slutning 96.70 eller kun ubetydeligt under Koursen ult. 1888. Det fortjener dog

*) Naar denne store Udvandring ikke har medført betænkelige Følger for Moderlandet, men tvertimod har været betragtet som et Gode, maa dette tilskrives den italienske Befolknings stærke Tilvæxt, idet Italiens Folkemængde i de syv sidste Aar er steget fra 28 460 000 til 30 565 300. Det aarlige Antal Fødsler er 36 pr. Tusinde Indbyggere og Dødsfaldenes alene 26 pr. Tusinde.

Opmærksomhed, at de italienske Statspapirer ikke have lidt større Nedgang, naar tages i Betragtning den betydelige Synkning af en stor Del Aktier i italienske Pengeforetagender i 1889. Denne Tilbagegang skyldes væsentligt det slette Udfald af Jordegods- og Byggespekulationer, som i de senere Aar havde naaet et betydeligt Omfang i Rom og Neapel, og som for den største Del var fremmet ved laante Penge, saaledes at da tilsidst Laangiverne bleve ængstelige og pressede paa for Tilbagebetaling, de uheldige Følger ikke kunde udeblive. To store Bygge-Kompagnier, Tiberino og Esquilino med tilsammen en Kapital af nær 40 Millioner, ere de stærkest rammede. Andre Foretagender ere, om de end have kunnet holde sin Stilling, dog trufne ganske føleligt i sin Virksomhed og have seet sine Aktier gaa betydeligt tilbage i Cours efter de store Tab, de have lidt. Nedgangen i de store italienske Pengeinstituters Aktier, saasom Banca Nazionale, Credito Mobiliare og Societa immobiliare har været betydelig og repræsenterer tilsammenlagt betydelige Kapitaler. Paa Grund af den almindelige Mistillid som efter de stedfundne Kriser raadede blandt Publikum, blev betydelige Midler, som hidtil havde været indsat i Bankerne, opsagte, og den derved opstaaede usædvanlig stærke Søgen efter Placering for ledige Midler har antagelig været den væsentligste Aarsag til den forholdsvis høje Pris paa rentebærende Statspapirer.

Coursen paa Guld og Vexler var i 1889 i Forhold til tidligere Aar ikke ugunstig for Landet, Den høieste Pris, nemlig $1\frac{1}{2}$ % holdt sig kun en kort Tid, medens Gjennemsnitskursen for det hele Aar var noget under 1 %. Dette maa ansees saameget mere tilfredsstillende, som — ifølge af den opstaaede Krisis i Byggeforetagenderne — betydelige Kvantiteter af italienske Papirer som før solgtes og bragte Penge paa Markedet, nu vendte tilbage for at indfries, og det derved opstaaede Tryk maatte mødes med forøget Emission af Noter fra Hovedbankerne. Det samlede Beløb af Noter i Cirkulation fra Banca nazionale og Banco di Napoli ved Udgangen af 1889 var 883 Millioner Lire imod 857 Millioner ved Udgangen af 1888. Uagtet disse Forstyrrelser paa Pengemarkedet i ikke ringe Grad rammede Genua, hvor Aktier i Banca nazionale og Credito mobiliare ere temmelig udbredte, er hersteds dog ikke at notere nogen større Kalamitet, idet Tabene væsentlig have rammet Huse, der have været istand til at bære dem. Genuas commercielle og finansielle Forbindelse med de øvrige større Stæder, fornemmelig Rom og Turin, har den samme Stadighed og Fasthed som før.

Bank-Renten, der i Marts 1889 gik ned fra $5\frac{1}{2}$ til 5 %, steg atter i November til 6 %, men Discontoen paa det almindelige Marked var dog adskilligt lavere, endog indtil 1 % under de angivne Rater.

(I de første Maaneder af 1890 sank Kursen paa de rentebærende Statspapirer gradvis og har endog været indtil 2 % lavere end ved Udgangen af 1889, og Bankaktierne viste i den første Tid af 1890 lidet Tegn til Stigning, men den akutte Periode af Uro paa Pengemarkedet fra 1889 maa nu i det hele siges at være over, og en gradvis Tilbagevenden af den almindelige Tillid maa kunne forudsættes, alt forsaavidt ingen politiske Forviklinger skulde opstaa. Et mørkt Punkt paa Horizonten er dog altid Budgettets Stilling, der ved Udgangen af Budgetaaret 1889—1890 forudseelig vil være end vanskeligere end dets Begyndelse. En Fremgang af Landets commercielle Forholde vil vistnok i ikke ringe Grad hjælpe paa Budgettets Stilling ved de forøgede Afgifter, som tiltagende Handel vil indbringe i Statskassen, men den egentlige Hovedaarsag til de finansielle Vanskeligheder er selvfølgelig at søge i de enorme militære Byrder, som Landet har

at bære; saalænge der maa anvendes saa store Midler paa Armé, Flaade og Befæstninger, er visselig budgetmæssige Vanskeligheder undgaaelige).

Generalkonsulatet gjorde i Slutningen af 1889 en særskilt Indberetning om det her særdeles hyppigt forekommende Tilfælde, at Ladningsmodtagere, der have at betale Fragt for ankomne Varer efter Fragtbreve, hvori denne er fastsat til saa og saa mange Francs pr. Ton, forlange at se Betaling i italienske Papirpenge tagen for god. Som videre indberettet, henvendte Generalkonsulatet sig til Handelskammeret med Anmodning om at erholde dettes Udtalelse i Sagen og fik herpaa det Svar, at der ved „Francs“ maatte forstaaes fransk Mynt og ikke italiensk, saaledes at Varemodtageren i deslige Tilfælde enten maatte betale i fransk Valuta, eller hvis Betaling sker i italienske Penge, da efter Kurs à vista paa Frankrige den Dag, Betaling finder Sted. Vistnok vil en saa klar Udtalelse fra Stedets Handelskammer under opstaaende Differencer være en god Støtte for vore Skibsførere, men det er dog ikke at vente, at alle Varemodtagere bøje sig for Handelskamrets Auktoritet, især da det i lang Tid i en Flerhed af Tilfælde har lykkets dem at faa den for dem gunstigere Opfatning respekteret af adskillige Skibsførere, for hvem nemlig en hurtig Afvikling af Sagen som oftest er af den Vigtighed, at de ikke gjerne indlade sig i en Retstvist, hvis Omkostninger derhos sjelden vil staa i rimeligt Forhold til det Beløb, hvorom Differentsten dreier sig.

Da der fremdeles sees at gjøres Vanskeligheder i saa Henseende fra Varemodtagernes Side, maa Generalkonsulatet atter fremholde Ønskeligheden af, at der i Certepartier og Konnossementer for Fragter til Genuas Generalkonsulats Distrikt, for hvilke Betalingen fastsættes i Francs og Centimes, paa tydelig Maade anføres, i hvilken Valuta Fragten bliver at udbetale, — at der altsaa tilføies „i Guld“, „i Avista paa Paris“ eller lignende.

Sundhedstilstanden var i 1889 tilfredsstillende, og der har altid kunnet udfærdigedes rene Sundhedspas*). Det i forrige Aarsberetning omhandlede Hospital, der var en Gave fra den i 1889 afdøde og for sin storartede Godtgjørenhed bekendte Hertuginde af Galliera, er nu taget i Brug og maa betegnes som et Mønsterhospital, hvis Lige kun faa af Europas Hovedsteder kan opvise.

Svenske og norske Firmaer i Genua.

Arfwedson, John, Agenturforretning fornemmelig i Jernvarer og Fisk (Mura delle Grazie 10).

Bødtker, Axel, Import af Fiskevarer, Vinhandel en gros. Agentur (Piazza Cernaia 8).

Lindholm, Carl O., Successor, Agentur i Trævarer, Skibsmægler og Speditionsforretning, Handel med Skibsprovisioner (Mura delle Grazie 10).

Mowinkel, F. W., Agenturforretning, fornemmelig i Fiskeprodukter og Trævarer (Piazza Pellicceria).

Trumpy, H., Agentur og Speditionsforretning (via dei Conservatori del Mare 5).

Afmønstringer og Paamønstringer. Der er i 1889 afmønstret fra svenske Fartøier 4 Mandskaber og fra norske Fartøier 31. Paamønstret paa svenske Fartøier 14 og paa norske Fartøier 34. Anmeldt to Rømningstilfælde, begge fra norske Fartøier. I forrige Aarsberetning udtaltes det, at, naar der ikke forekommer flere Tilfælde her, hvor Rømning i det Hele

*) I de første Uger af 1890 optraadte ogsaa hersteds Influenza-Epidemien, dog ikke i nogen særdeles stærk Grad.

er temmelig hyppig, og hvor Fristelsen dertil for vore Folk er saa meget større, som Hyrerne ere betydelig højere end de ved Forhyringen i Sverige og Norge betingede Beløb, saa havde dette efter Generalkonsulatets Formening sin væsentligste Grund i den Strenghed, hvormed der hersteds er bleven optraadt ligeoverfor Rømning paa vore Fartøier eller Forsøg derpaa. Efter hvad der var Grund til at antage, bidrog den Slaphed, som fra mange Skibskapteiners Side vises ligeoverfor Rømningstilfælde, i betydelig Grad til at forøge disses Antal. Nærværende Embede har fundet det rigtigt efter Skibskapteinernes Anmeldelse konsekvent at lade vedkommende Rømningsmænd efterspore og anholde, og da det ialfald her paa Pladsen er umuligt for en rømt Sømmand at faa ny Hyre uden at henvende sig til en Forhyringsagent, vil Adgangen til paany at erholde Sysselsættelse saagodtsom altid være ham lukket, da enhver saadan Agent er fuldkommen å jour med, fra hvilke Konsulaters Side der jevnlig skrider ind i Rømningstilfælde.

Sammenkomster for svenske og norske Sømænd. De i forrige Aarsberetning omhandlede Sammenkomster have været fortsatte ogsaa i 1889, og har dertil været benyttet det til Generalkonsulatets Disposition velvilligen stillede skotske Missionslokale ombord paa det dertil indrettede Fartøi Caledonia. Ved disse Samlinger, der dels have været afholdte paa Søndage og paa Høitidsaftener, dels paa Aftener i Ugen, har der for Søndagenes Vedkommende været læst en Andagt og paa Ugeaftenerne været holdt Foredrag af belærende eller underholdende Art. Reisende, der have besøgt Genua, have undertiden med Velvillie ydet personligt Bidrag til disse Sammenkomsters Afholdelse gennem Foredrag og lignende. To Sømmandsfester have været afholdte, nemlig 4de November og Juleaften (den første paa Caledonia, den sidste i Generalkonsulens Bolig). Til Uddeling blandt Sømændene ved Juletræet havde saavel Evangeliska Fosterlandsstiftelsen i Stockholm som norske Sømmandmission i Bergen sendt værdifulde Gaver, ligesom der fra samme Foreninger stadig ogsaa modtages Skrifter til Uddeling. Der afholdtes i 1889 (Festerne iberegnet) 13 Samlinger, der besøgte af 385 Mand.

Harald Asche.

Santo Domingo (Hayti).

Ingen norske Skibe ankom hertil i 1889. Af andre Nationers Skibe ankom Seilskibe 98, dr. 13 663 Tons, og Dampskibe 70 dr. 77 669 Tons.

De væsentligste Udførselsartikler var i 1889, Logwood Tons 1 678, Lignum vitæ T. 754, Mahogni 73 742 Fod, Fustiktræ 528 Tons, Bivox lbs. 32 524, Honning Gal. 13 475, Ceder 14 670 Fod, Skildpaddeskal lbs. 124, Kaffe Do. 238 262, Rosiner Do. 4 536, Huder Do. 5 673, Kakao lbs. 209 923, Rum Gal. 799 704, Sukker Tons 10 244, Værdi ialt £ 194 602 mod i 1888 £ 117 580.

Indførselsartiklerne var væsentligst Bomulds- og Linvarer, Kortevarer, Lervarer, Glasvarer, Kornvarer, Levnetsmidler, Vin, Ris etc. til Værdi £ 197 675, heri ikke indbefattet Sukker, Maskiner m. M., der som toldfri ikke indgaar i Statistiken.

A. C. Leon.
kst.

Buenos Ayres.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	1	581	-	-	1	581	-	-	1 140
” Norge til Vicekonsulsstationerne	1	420	-	-	1	420	-	-	-
” Sverige til Hovedstationen	6	3 233	-	-	6	3 233	-	-	7 465
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	1	418	-	-	1	418	-	-	-
” andre Lande til Hovedstationen	373	226 805	5	2 396	378	229 201	-	-	527 721
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	183	79 072	23	6 927	206	85 999	-	-	84 310
Ialt	565	310 529	28	9 323	593	319 852	4	5 654	620 636
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hovedstationen	22	10 549	346	209 905	368	220 454	-	-	11 097
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	77	27 380	122	54 352	199	81 732	-	-	17 778
Ialt	99	37 929	468	264 257	567	302 186	4	5 654	28 875

For Havari eller Ordre ankom 80 Skibe dr. 34 825 Tons.

Af svenske Skibe ankom 110 dr. 48 320 Tons. Bruttofragt £ 109 238.

Oppebaarne Konsulatafgifter: Af norske Fartøier, ved Hovedstationen Kr. 13 998.01, ved Vicekonsulsstationerne Kr. 3 053.15, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen K. 1 526.57. Af svenske Skibe ved H. Kr. 1 516.52, ved V. Kr. 822.87, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen Kr. 411.16. Expeditionsgebyrer, af norske Fartøier Kr. 3 158.60, af svenske Kr. 1 232.40.

Aarsberetning dateret 31te Mai 1890.

For den norske Skibsfarts Vedkommende viser det forløbne Aar en fortsat Stigning saavel i Antallet af ankomne og afgaaede Fartøier som af den seilende Tonnage nemlig ialt en Forøgelse af 83 Fartøier med 62 261 Tons. Dette Aar har ogsaa 4 Dampskibe dr. 5 654 Tons at opvise, der har gaaet her leiede pr. Maaned af fremmed Befragter og derunder gjort forskellige Besøg i Distriktets Havne. Med Hensyn til det opseilede Fragtudbytte viser Bruttofortjenesten en Forøgelse af noget over 3½ Million Kr. Ligesom tidligere er det imidlertid at mærke, at den i Virkeligheden er større, idet Oplysningerne fra nogle Steder, hvor Vicekon-

suler ikke er ansatte, og hvor de kun erholdes ved Vedkommendes Velvillie, enten mangle, hvad Fragten angaar, eller ere meget ufuldstændige.

De svenske Seilskibe ankom, som tidligere, væsentlig fra engelske Havne med Kul eller fra nordamerikanske med Trælast. Nogle ankom fra forskjellige Steder med Stykgods, nogle ogsaa direkte fra Sverige med Trælast, nemlig 9 dr. 4 609 Tons.

Kulfarten mellem de engelske Havne og Buenos Ayres synes, bortset fra Italienerne næsten udelukkende at tilhøre de norske Skibe, der desuden, som tidligere sysselsættes ved Transport af Trælast fra Kanada og Staterne, af Stykgods fra tyske og engelske Havne (hvoriblandt Artikler, bestemte for de paagaaende Kloakanlæg og offentlige Arbejder), samt af Yerba Maté (Paraguay The fra Brasilien). 7 norske Fartøier dr. 3 651 Tons ankom fra Sverige med Trælast, 2 dr. 1 001 Tons fra Norge med Trælast og Stykgods.

De afgaaende Fartøier udklærede væsentlig til Barbados og St. Thomas i Vestindien, til Havne i Georgia, Florida og Mississippi for der at indtage Trælast (enkelte have gjort 5 Reiser mellem disse Havne og Buenos Ayres, nogle ogsaa til europæiske Havne med saltede Huder eller Korn. Tre norske Skibe (Rebekka, Immanuel og Hereward) gik i Aarets Løb tabt inden Distriktet.

De til Havnene Buenos Ayres, Rosario, Bahia Blanca, La Plata, San Nicolas, Baradero, Zarate, Empedrado, Campana, Santa Fé, ankommende Skibe vare saaledes bemandede: Ankomne svenske Skibe tils. 1 086 Mands Besætning, afgaaede 991 Mands Besætning. Ankomne norske Skibe 6 198 Mands Besætning, afgaaede 5 803 Mands Besætning. De til Buenos Ayres ankomne norske Skibe vare i Aarets Løb udsatte for følgende Rømninger: 51 Nordmænd, der havde tilgode Kr. 735, 29 Svenske, der havde tilgode Kr. 463 og 43 Udlændinge, der havde tilgode Kr. 1 037, tilsammen 123 Sømænd, Tilgodehavende Kr. 2 235. Heraf var 19 mønstrede i Norge, 104 i Udlandet. Dette Faktum, at af Rømlingerne kun faa havde tilhørt de hjemmeforhyredes Klasse er glædeligt og værd at bemærke, ligesom overhovedet Rømningen dette Aar er betydelig mindre end tidligere. Man turde for en ikke ringe Del tilskrive denne Omstændighed den af den norske Sømandsmissions Udsending udviklede Virksomhed, idet der i det for Sømændene hersteds aabnede Lokale er skabt dem et Tilhold og et Samlingssted; thi Hyrerne have snarere været højere end lavere, sammenlignet med tidligere.

Der paamønstredes: Paa norske Skibe 413 Nordmænd, 119 Svenske og 197 Udlændinge, tilsammen 729. Der afmønstredes: Paa norske Skibe: 268 Nordmænd, 79 Svenske og 100 Udlændinge, tils. 447.

Hyrerne have været højere end under forrige Aar. For 1ste Styrmand betingedes ved Paamønstring hersteds fra Kr. 60—80 pr. Md.; for 2den Styrmand fra Kr. 54—70; for Steward fra Kr. 60 helt til Kr. 90; for Tømmermænd Kr. 55 à 64; for Seilmager Kr. 40 à 60; for Baadsmand Kr. 52 à 58; for Matroser Kr. 48 à 63; for Letmatrosnr Kr. 36 à 40; for Dæksgut Kr. 20; for Maskinist Kr. 90 à 100; for Fyrbøder Kr. 30 à 40.

Paa Hospital indlagdes: fra norske Skibe 266 syge Sømænd, for det meste Nordmænd, og fra svenske Skibe 36, næsten udelukkende Svenske. Disse ere, forsaavidt de alle inden Aarets Slutning vare helbredede, dels hjulpne til ny Forhyring, dels hjemforskaffede.

Af opsparede Hyrebeløb er der i Aarets Løb indbetalt til og hjemsendt gennem Generalkonsulatet for 106 norske Sømænd Kr. 14 904.08 (Pesos Papir 6 607.00), og kommer dette Generalkonsulat med Hensyn til de opsparede Hyrebeløbs Mængder lige efter Londons og Newyorks.

Til Søfolk samt her i Landet bosiddende Svenske og Norske ankom i Aarets Løb under Generalkonsulatets Adresse ligesom tidligere en Post, der kan anslaaes til ca. 26 000 Breve, hvoraf henimod 1 200 utilstrækkelig frankererede. Som tidligere, lade de paategnede Addresser meget tilbage at ønske saavel i Korrekthed som Tydelighed, hvad der foraarsager Vanskeligheder og Misforstaaelser ligeoverfor Postvæsenet og usikker Befordring. Angaaende Tryksager skal det særlig bemærkes, at talrige Pakker have saa daarligt Omslag, at den halve eller hele Adresse er borte ved Fremkomsten eller at Omslaget ankommer og Indholdet er borte.

Fragtmarkedet. Aaret 1889 har for Fragternes Vedkommende til og fra La Platafloden opvist store Fluktuationer. Hvad Korn angaar, viste den sidste Sommers vedvarende Regn sig ligesaa uheldsvanger for Høsten som det tidligere Aars Tørke. Som Følge heraf vare Kornfragterne det hele Aar igjennem lave og faa i Antal, for Seilskibe varierende mellem 17 og 19 fr. fra Buenos Ayres og forholdsvis mere fra Panamafloden. Mod Aarets Slutning viste der sig en Stigen for Maisfragterne til 22 fr. fra Buenos Ayres og henimod 30 fr. fra de øvrige Havne i Floden. Dampskibene have i Aarets Løb optaget næsten Alt, hvad der kunde bydes af Kornfragter med Undtagelse af nogle enkelte Ladninger. Den næsten endte Høst er derimod bleven saa rigelig, at en betydelig Mængde Korn under den begyndende Befragtningssæson allerede er under Skibning i Seilfartøier til fordelagtige Rater, især og hovedsageligen fra Paranafloden.

Saltede Huder. Fragterne for denne Vare have i Aarets første Maaneder holdt sig mellem 20 og 30 sh. fra Buenos Ayres og op til 40 sh. fra Floderne. Dampskibene optog som sædvanlig Alt, hvad der udførtes af denne Vare saavelsom tørrede Huder til Europa i den sidste Halvdel af Aaret. Derimod afskibedes adskillige Ladninger tørre Huder til de forenede Stater i Seilskibe, hvilke befragtedes i rund Sum for omkring 4 amerikanske Dollars pr. Reg. Ton. Disse Fragter komme hovedsageligen amerikanske Skibe tilgode.

Befragtninger for Ben og Benaske ere afsluttede nu og da i det hele Aar, og vare Raterne 18 à 23 sh. fra Buenos Ayres og 4 à 8 sh. mere fra Floderne.

Quebracho. Med dette Træ (der bruges ved Garvning) befragtedes en Del Fartøier fra Empedrado og øvrige Steder højt oppe i Floden i de første og sidste Maaneder af Aaret og betaltes der fra 45 til 55 Frcs. pr. Ton. Ligeledes er en Del saadanne Ladninger afgaaede fra Rosario og Buenos Ayres til Rater fra 17 til 25 Frcs. pr. Ton.

Lumber. Med denne Vare fandt livlige Befragtninger Sted fra Aarets Begyndelse til September Maaned til Rater helt op til \$ 21.50 for Pitch Pine og \$ 19.00 for Spruce pr. 1 000 Fod. Men da September Maaned medførte en fuldstændig Omvæltning i Guldets Værdi og Papirpengenes Kurs, bleve de herværende Importører forsigtige og droge sig tilbage, saaledes at Fragterne bleve 4 à 5 Dollars lavere og der næsten ingen Tilbud var at opnaa. Dette var foraarsaget ved, at Importørerne hersteds købte sin Forsyning af Lumber for Guld; i den sidste Tid have de solgt samme til Papir her paa Stedet med fra til 4 til 6 Maaneders Kredit. I de 3 sidste Maaneder af Aaret ere saagodtsom ingen Befragtninger afsluttede for denne Vare.

Jeg har i min forrige Beretning nævnt, at herværende Dampskibssagenter havde indgaaet Overenskomst om en fælles Tarif for Befordring af en Del forskellige Exportartikler til forskellige oversøiske Havne. Denne Overenskomst stod kun ved Magt i meget kort Tid. De regulære Liniers Damp-

skibe have senere indladet Varer til omtrent samme Rater som i det forrige Aar. Af denne Grund er der vistnok neppe Exempel paa, at en eneste Udførsel af Uld er foregaaet med Dampskib.

Certepartier. Foruden de Klausuler i Certepartierne, der i forrige Aarsberetning ere paa pegede som uheldige eller ligefrem skadelige, kan ogsaa nævnes en ny, der i senere Tid er forekommet i engelske Kulcertepartier. Den lyder saaledes: „The Charterers' liability under this charter is to cease when the ship is loaded and advance paid, ship having a lien on cargo for freight, deadfreight and demurrage. The Captain and owners shall look to the Colliery Guarantee only in respect of any claim for demurrage or delay in providing or shipping Cargo at port of loading. Any such claim for demurrage at port of call or discharge shall be settled without recourse to Charterers between Consignee and Captain personally, the latter having no authority to dispose of the benefit of any such claim to any other person“. Paa Grund af Forholdene i en Havn, hvor Trafikken er bleven for stor baade i Forhold til den Kaipads og de Lægtere, Slæbebaade, Magasiner etc., der findes, bliver der særdeles ofte Spørgsmaal om Overliggedage og Tvist om Betaling for disse. Klausulen har til Hensigt at hindre Kapteiner fra at seile og lade sit Tarv varetage af en Advokat eller anden Befuldmægtiget; specielt er den vistnok fremkaldt ved Stiftelsen af den saakaldte „Buenos Ayres Demurrage Club“, en international Forening af Skibsførere (Majoriteten dog norske) til Inddrivelse af Liggedagspenge enten gennem mindeligt Arrangement eller Proces. De Skibe, der indmelde sig i denne Klub, have fri Sagfører stemplede Papirer etc., og den Afgift, som erlægges, ere 3 Cents Guld pr. Register Ton. Foreningen var oprindeligt tænkt at skulle staa under de fremmede Konsulers Kontrol, men have disse ingen Befatning dermed, ligesaa lidt som den af de herværende Autoriteter gennem Foretagelse af de dertil nødvendige Skridt har ladet sig anerkjende som juridisk Person. Hvilken Rækkevidde dens Oprettels i paa-kommende Tilfælde kan faa, er det derfor umuligt at afgjøre.

En anden Bestemmelse har ogsaa vist sig at være uheldig. Et Skib ankom hertil med Certeparti, der lød paa Buenos Ayres, Boca del Riachuelo eller Ensenada. Konsignatøren beordrede Skibet at afgaa til Punta Lara, der ligger nogle faa Mile fra Ensenada, men mere ubeskyttet, som om begge Steder vare et og det samme. Der opnaaedes en Udtalelse af Havnevæsenet i Buenos Ayres, hvorefter begge Steder vare 2 forskellige Lossepladse, hvorved Kapteinen gaves Medhold i sin Nægtelse af at gaa til Punta Lara. Sagen undergaves, for at slippe Proces, Voldgiftskjendelse i Børsens Camera de Comercio, der erklærede sig for, at Punta Lara og Ensenada er et og det samme, saa at Skibet ikke kunde undslaa sig for at losse paa første Sted. Dette Tilfælde giver derfor et Vink om utrykkelig at udelukke Punta Lara som Lossested i Certepartier medmindre særskilt Erstatning gives.

Det maa atter fremhæves, at Skibsførere bør opnaa tydelige Udtryk om, naar Liggedagene begynde at dreie, særlig for La Boca's Vedkommende. De bør endvidere, som ofte nævnt, om muligt forsøge i Certepartier for Buenos Ayres at faa stipuleret „running days“ for Losning og ikke „working days“ grundet derpaa, at Veirforholdene paa Rheden ere meget usikre, og at der er mange Fest- og Helligdage; opnaa de ikke dette, turde det i ethvertfald være at anbefale ikke at antage Klausuler som: „to deliver according to the custom of the port“ eller „at the diligence of the master“ eller „as fast as the ship can deliver“; ved disse vage Udtryk opnaaes kun

Ophold og Forhalinger, hvorfor Lastemodtageren vanskelig kan gjøres ansvarlig.

Da det gjentagende har hændt, at vore Skibsførere have forespurgt om de Skridt, de bør tage, naar Afskiberen i en nordamerikansk Afgangshavn opgiver at have indlastet et meget mindre Kvantum, end Skibet ellers rummer, naar det er fuldt lastet, skal her oplyses, at en Skibsfører, der tror sig saaledes udsat for Tab, bør optage Protest mod vedkommende Aflader i Afgangshavnen, oversende Kopi deraf til Ladningsmodtageren hersteds, og om Sagen ikke kan opklares anderledes eller ordnes paa mindelig Maade, lade Lasten maale op i denne Havn ved en af det Offentlige autoriseret Maaler. Er Modtageren ikke villig til at betale en Del af Udgiften ved saadan Maaling, maa vedkommende Skibsfører, der vil gjøre gjældende, at hans Skib indeholder mere Last end Konnossementet angiver og vil erhverve Bevis herfor, foreløbig betale alle de dermed forbundne Omkostninger.

Skibsfarten. Det forløbne Aar viser en øget Skibsfartsbevægelse. Der ankom til Buenos Ayres Havn fra Udlandet af Dampere 827 dr. 1 362 350 Tons med 203 466 Passagerer. De seilede under følgende Flag: Argentinske 11, tyske 95, belgiske 18, spanske 27, franske 137, hollandske 8, engelske 376, italienske 126, uruguayske 10, norske 4, østerrikske 7 og brasilianske 28.

Af Seilskibe ankom der fra Udlandet 1 301, hvoraf 2 i Ballast, dr. 312 Tons og 1 299 med Ladning dr. 759 993 Tons under følgende Flag: Engelske 299, italienske 220, norske 380, spanske 17, tyske 94, østerrikske 64, svenske 52, danske 9, russiske 11, amerikanske 120, hollandske 8, franske 19, brasilianske 2, argentinske 2, uruguayske 2, portugisiske 2.

Ogsaa Skibsfarten paa Floden og dens forskjellige Arme har tiltaget, især med mindre fladbundede Seil- og Dampskibe, der føre Landets Produkter samt Stykgods. Heri ere ved Siden af engelske og franske Skibe ogsaa sysselsatte en Del mindre svenske Dampskibe. Skibsfarten paa Republikken i sin Helhed er gaaet fremad, omend paalidelige statistiske Data ikke foreligge. De ankommende Skibe have ligesom tidligere som Regel væsentlig bragt Kul, Træ, Maskiner og Stykgods, medens de afseilende have medtaget Huder, Ben, Aske, tørret Kjød, Mais eller ere afgaaede i Ballast for Vestindien eller Ordrehavn i Staterne.

Havne. Arbeiderne paa Buenos Ayres's Havn skride jævnt frem. Den ydre Kailinie er allerede optrukket ved Pæle, og Opfyldningsarbeiderne foregaa regelmæssigt. Herved vil indvindes Plads til en Række Bassiner, der ligge beskyttede mod haardt Veir i Floden samt Grund til Magasiner og Vareskur. Foruden den saakaldte „Antepuerto“ er ogsaa et af Bassinerne (Dique No. 1) aabnet for den offentlige Trafik. Man havde ventet, at den indvundne Grund, der sælges ved offentlig Auktion skulde have betinget en særdeles høi Pris. Den paagaende Krise og Markedets trykkede Stilling har dog hidtil forhindret saa fordelagtigt Salg som ventet, idet kun ca. 20 Pesos Guld pr. Kvadratmeter er opnaaet.

Ianledning Forespørgsler fra Interesserede skal her nævnes, at Buenos Ayres endnu savner et tidsmæssigt Skibsværft og Tørdok. Dog forefindes der Materialier til større og mindre Reparationer. Disse ere imidlertid særdeles kostbare, hvorfor det vilde være tilraadeligt her kun at lade foretage midlertidige Udbedringer, der af Besigtigelsesmænd maatte findes forsvarlig.

I denne Forbindelse kan ogsaa nævnes, at under de i Havnen nødvendige Operationer ville Skibsførere kunne erholde den ønskelige Mægler-

bistand hos følgende af de nordiske Fartøier mest benyttede Firmaer: Erfjord & Bugge, Calle Cuyo No. 341, Williams & Co, Calle Cuyo No. 528, Morgan & Smith, Calle Cangallo No. 326, Delfino Hermanos, Cuyo No. 442, E. Peltzer & Co., Calle Reconquista No. 212, Ch. Reynolds, Calle Pedro Mendoza No. 925, Boca. Af her virkende Assurance-Agenter kan nævnes: A. E. Adde, Hjørnet af Calle Belgrano og Calle Piedras, (for „Ocean“ og „Norrland“) A. M. Arentzen, Calle Cangallo 326 (for Arendals Assurance-forening og „Protektor“) og John M. Bugge, Calle Cuyo No. 341 (for „Reform“).

Angaaende den i forrige Aarsberetning omhandlede nye Havn i La Plata kan anføres, at samme er gaaet langsommere fremad end beregnet, hvorfor dens endelige Aabning først fornylig har fundet Sted, medens dog meget endnu mangler. En stor Del af de paa La Platafloden trafikerende Dampskibe ville uden Tvivl benytte denne Havn, der er tilgængelig for de største Fartøier, og hvor flere fremmede Krigsskibe ere gaaede ind.

Angaaende Havneforholdene i Santa Fé, et Sted, der vinder i Betydning, har Kapt. Sivertsen, Fører af Skonnertskeib „Correo“ af Christiania velvilligen meddelt Følgende: I Tidsrummet fra Juli til December Maaned hænder det ofte, at der ikke er mere Vand over Lorenzo og Palmas Passage end ca. 10 Fod; dog indtræffer i de nævnte Maaneder smaa periodiske Stigninger af Floden, saaledes i Slutningen af September og i November. I 1887 gik jeg op til St. Fé med 12½ Fod. Diamante Bar, som dengang havde mindst Vand, er nu ikke længere grund; for Tiden stiller Lorenzo og Palmas Passage sig ugunstigst. I December stiger Floden betydeligt, holder sig med smaa Fald og Stigninger indtil Februar og Marts, da den er paa det Høieste. Som oftest bevarer den sin høieste Vandstand indtil Juni Maaned, begynder da at synke og er paa sit Laveste i August.

Santa Fé ligger 3 Leguas i vestlig Retning for Flodbredden; en meget bugtet Arm af Floden gaar op til selve Byen; ved dens Munding, der kaldes Boca St. Fé, er der med den lave Vandstand fra 5 til 8 Fod Vand paa Barren, medens der er 13 à 14 Fod den hele Vei op til St. Fé. Derfor bør Certepartierne indeholde, at Losning skal foregaa i Boca St. Fé, da i modsat Fald Lasten nemlig maa lægtres, hvad der falder kostbart. Naar der er losset saameget, at Skibet er lettet nok til at gaa helt op til St. Fé, har det at betale en Afgift af £ 30 pr. Lods og Dampbaad til den nævnte By. Ved høi Vandstand kan der være 12 à 13 Fod Vand paa Barren, hvad der sætter smaa Skibe, der ikke stikke dybere end 13 Fod, istand til at gaa op. 2 engl. Mile ovenfor Boca St. Fé ligger et nyt Losse- og Ladested ved Navn „Colastine“, anlagt af et Jernbanekompani. Under den høie Vandstandtid kunne Skibe, der stikke 17 Fod, komme herop. Der findes gode Bekvemmeligheder, hvor Losning og Ladning kan foregaa let og hurtigt, ligesom Fortøiningsindretningerne er forsvarlige. Med St. Fé er der let Forbindelse med Jernbane. Her lastes Hvede, Linder, Mais og Mel. Skibsfarten er ret betydelig og de fleste Skibe føre skandinavisk Flag; selv store Dampskibe paa 2500 Tons ligge her og laste; ganske nylig lossede den norske Damper „Siggen“ paa 3200 Tons*). Her losses allehaande Jernbanemateriel samt Transitvarer, der skulle sendes videre op ad Floden eller ind i Landet. Certepartier burde indeholde en Klausul om, at Losning skal foregaa enten i Boca St. Fé eller i Colostiné; i andet Fald betinges fri Lægtring, fri Bugserbaad op og ned samt fri Lods.

*) o: dog kun 1478 Register Tons.

Det hændte nemlig Skib Lorma af Arendal, der havde Certeparti direkte til St. Fé og forefandt 9 Fod Vand paa Barren, at det maatte lægtre Lasten til 9 Fods Dybgaaende og derefter fortsætte op til St. Fé, hvilket kostede det £ 100 i Extraudgift. Med et 300 Fods Fartøi ere Udgifterne i Colostine følgende: Lods fra Buenos Ayres £ 330.20, Stempler og Manifest £ 25.00, Fyrpenge £ 26.64, Havnelods £ 12.00, Petty Expenses £ 5.50, Ind- og Udklarering £ 50.00 eller tilsammen faste Udgifter £ 449.36. I selve St. Fé ville Udgifterne være de samme, hvortil kommer Udlæg til Bugsering og Lods, og hvis Lægtring nødvendiggjøres, ogsaa denne Udgift. Ikkedestomindre er Frekventsen ret betragtelig; i December Maaned lastede 5 norske Skibe her; i Hvede-Sæsonen er her mange flere. Hvad Forretninger angaar, er man ofte uheldigt stillet, idet man er udsat for at konsigneres til daarlige Mæglere og ublu Konsignatører, hvad der medfører Tab, uden at man tilstrækkelig respekteres, muligens fordi et Vicekonsulat i St. Fé mangler. Og dog tiltager vor Skibsfart her betydeligt, ja det er næsten blot Nordmænd og Svenske, der vove sig didop. Stedets Virksomhed øges, blot i Aar vil der muligens blive udskibet $1\frac{1}{2}$ Mill. Tons Hvede derfra. Der er nu paabegyndt en ny Kanal til St. Fé, der med Udmunding noget nedenfor Boca St. Fé skal sætte de største Dampere istand til at gaa op til Byen, hvorved der uden Tvivl vil skabes den en betydelig Fremtid som Handels- og Søstad.

Forretningsrørelsen har i 1889 trods Markedets vanskelige Stilling været livlig. Importen var større end Exporten ligesom tidligere og ogsaa nu vare en hel Del af de indførte Varer Artikler, der benyttes ved offentlige Arbejder, Materialier til Jernbaner, Broer og Veie. Dette var imidlertid mere end sædvanlig betydningsfuldt i 1889, da alle Værdier oscillerede, saa at det for Kjøbmænd maatte stille sig særdeles vanskeligt at beregne sine Indkjøb- og Udsalgspriser. Guldagioen vexlede mellem 150 i Aarets Begyndelse og 230, ja 240 i dets Slutning. Regjeringen forsøgte efter Initiativ af en ny Minister, M. Varela, at standse Guldets Stigen og Papirpengenes Fald ved at forbyde Kjøb og Salg af Guld saavel paa Termin som kontant paa Børsen. Dette Skridt forbedrede Intet og viste sig frugtesløst. Idet alle Forretningskredse viste sig forsigtige og gjensidig bistod hverandre, kom man ud af de øieblikkelige Vanskeligheder uden nogen større Betalingsstandsninger, og Handelen gik nogenlunde roligt sin vante Gang.

Sammenligner man Republikens Udenrigshandel i 1889 mod 1888, finder man følgende Værdier:

Import 1888 toldpligtige Varer £ 105 165 887, 1889 £ 129 258 139, toldrie Varer 1888 £ 23 212 625, 1889 £ 34 987 289, Guld og Sølv 1888 £ 44 810 150, 1889 £ 11 749 759, tilsammen 1888 £ 173 188 662, 1889 £ 175 995 187.

Export 1888 toldfri £ 99 974 832, 1889 £ 122 596 563, Guld og Sølv 1888 £ 8 734 500, 1889 £ 28 431 251, tilsammen 1888 £ 108 709 332, 1889 £ 151 027 814.

Totalværdien af Ind- og Udførselen i det sidst forløbne Aar udviser saaledes en Forøgelse af 45 Mill. Pesos sammenlignet med 1888. Denne Forøgelse fordeles saavel paa Varer som paa ædelt Metal. Toldindtraderne repræsentere derfor et Beløb af £ 56 516 477 i 1889 mod £ 43 134 385 i 1888 og £ 44 113 357 i 1887.

Værdierne af de vigtigste Ind- og Udførselsartikler stille sig i det forløbne Aar som følger:

Import: Levende Dyr § 153 933, Fødevarer 18 278 169, Drikkevarer 15 300 085, Tobak 1 895 345, Tilvirkninger af tekstil Industri 24 135 373, færdigsyede Klæder og Konfektionsartikler 8 068 390, Chemikalier 4 745 518, Træ og Trævarer 12 083 031, Papir og Tilvirkninger deraf 4 876 775, Læder og Lædervarer 2 439 070, Jern og Tilvirkninger deraf 20 697 872, Materialier til offentlige Arbejder 24 090 450, Metaller og Tilvirkninger deraf 15 618 570, Sten, Glasvarer og Porcelæn 5 484 056, Kul, Cokes, Lys og Lysolier 7 592 805, forskellige Varer 5 556 738, tilsammen § 175 995 187.

Export: Produkter af Kvægavl og Fædrift § 89 282 702, Agerbrug 16 935 546, Industri 11 709 350, Skovbrug 793 258, Mineralriget 1 626 613, Jagt 313 430, forskellige Produkter 30 366 915, tilsammen § 151 027 184.

Sammenligner man Mængden af indførte Varer med den i 1888, opdager man atter samme Fænomen som i 1887: Forøgelsen i Importen falder fremdeles paa Fødevarer, Drikkevarer, Garn, Tøier, færdige Linnedvarer, Træ, Jern og Brændematerialier (Kul og Lysolier). Ligesom tidligere svarede de fire første Poster til et større Forbrug, der lettelig forklares ved den overordentlig hurtige Forøgelse i Befolkningen, medens de tre sidste ubestridelig betegne et Fremskridt i Landets Industrivirksomhed. Trods Øieblikkets økonomiske Vanskeligheder forfleredes Byggearbejderne, hertil behøves Træ og Jern, til Jernbanerne Kul og Jern; alle disse Artikler maa hentes udenfra, fordi Landet selv mangler dem.

Ogsaa Exporten er steget betydelig. Der bemærkes en væsentlig Tilvæxt i Mængden af udførte Varer, ca. 20 Mill. Pesos. Men paa samme Tid er der udført ca. 20 Mill. mere ædelt Metal end i 1888 og ca. 16½ Mill. mere end der i 1889 er indført, et altfor tydeligt Tegn paa en begyndende Mistillid til Landets Økonomi og en Bestræbelse for itide at drage disponible Midler bort.

Medens Exporten hidtil kun i ringe Grad har sysselsat vor Fragtfart, er Importen af de ovennævnte omfangsrige Raamener af den største Betydning for os. Skibslisterne vise til Overflod dette. Hvad Betydning disse Artikler have for Markedet fremgaar af følgende Data: Fra et af de heroverende største Mæglerfirmaer for Salg af Kul, Salt og Tømmer foreligger en Opgave over den Udvikling, Indførselen heraf har taget i La Plata-Floden.

Der ankom af Kul til Montevideo: Fra Cardiff 1888 250 000 Tons, 1889 385 700 T., andetstedsfra 1888 48 000 T., 1889 68 000 T., ialt 1888 298 000 Tons, 1889 453 600 Tons.

Der ankom af Kul til Buenos Ayres: Fra Cardiff 1888 195 000 Tons, do. for Floderne 78 000 T., fra Glasgow 22 000 T., fra Newcastle 29 000 T., fra Liverpool 22 000 T., fra forskellige Steder 3 500 T., ialt 349 500 Tons. Fra Cardiff 1889 382 500 Tons, do. fra Floderne 128 547 Tons, fra Liverpool 125 000 Tons, ialt 636 047 Tons.

Det er værd at lægge mærke til, hvorledes Priserne i de to Aar have varieret. De stillede sig nemlig paa følgende Maade: Cardiff til Riachuelo 1888, Guld § 8 til 13, 1889 § 12 til 14½, Cardiff for Floderne 1888 § 8½ til 15, 1889 § 14 til 27, Glasgow for Riachuelo 1888 § 9½ til 10½, 1889 § 10 til 14½, Newcastle for Riachuelo 1888 § 9 til 14, 1889 § 12 til 14½.

Der ankom af Salt fra Cadiz til La Plata Floden: Til Montevideo i 1888 Læster 13 000, 1889 Læster 18 500, til Buenos Ayres 1888 Læster 7 000, 1889 Læster 10 500, for Uruguayfloden 1888 Læster 6 500, 1889

Læster 14 000, for Parana 1888 Læster 5 000, 1889 Læster 8 000, tils. 1888 Læster 31 500 og 1889 Læster 51 000.

Priserne pr. flydende Ladninger vare: I 1888 til Buenos Ayres og Montevideo 9—11½ Realer, i 1889 9—12 Realer og til Steder oppe i Floden i 1888 10—12 Realer og 1889 12—14 Realer.

Af Tømmer ankom der ifølge samme Kilde fra Brunswick, Pensacola, Montreal, Portland, Boston, Quebec, Fernandina, Halifax, St. Mary, Wilmington, Canada etc., i 1888 108 112 811 Fod (superficielle) og i 1889 136 760 600 sup. Fod. Dele af denne Indførsel gik op Floden. Den Beholdning af Trælast, der nu er oplagt ved Riachuelo, er betydelig. De i den sidste Tid (indtil medio Februar 1890) solgte Ladninger stillede sig til følgende Priser, der giver en Ide om Markedets Udseende:

White Pine No. 2 § 165—175, Do. No. 5 § 145—147, Do. No. 7 § 115—120, Do. No. 8 § 100—102, Salado § 90—92 og Spruce § 92—94, Papir pr. 100 Meter ombord, Told betalt. Pitch Pine 41—42 § Guld pr. 100 Meter ombord, ikke toldklareret.

Samme Kilde giver følgende Oversigt over de sidste Priser paa Kul: Cardiff Kul: I Montevideo for ventende Ladning 8—8½ § Guld. I Buenos Ayres ligeledes 9—10 § Guld. Op Floden 11½—11 § Guld. For Santa Fé og Paraná 13—14 § Guld. Beholdningen af Kul er betydelig baade i Montevideo og paa Oplag. De sidste Priser vare § 9.25 à 10 Guld. For Glasgow Kul: I Montevideo for ventende Ladning § 8½ à 9 Guld. I Riachuelo for Do. 11—11½ §. Beholdningen er betydelig. Omsætningen i Cadiz Salt stillede sig betydelig og til følgende Priser: I Montevideo for ventende Ladning 7½ à 8 Realer. I Riachuelo for Do. 9 à 9½ Realer. I øvre Flodhavne 11 à 11½ Realer. Da talrige Salg ere foregaaede, er Efterspørgselen imidlertid nu ikke stor.

Kaster man efter disse Bemærkninger om Varer af Betydning for Fragtfarten et Blik paa de enkelte Artikler, der kunde have nogen Betydning for vore Landes Industri, stiller Indførselen deraf i de to sidste Aar sig saaledes:

Klip- og Stokfisk, i 1888 1 036 223 Kg., Værdi § 176 073, 1889 1 251 359 Kg., Værdi § 204 351, Grøntsager, tørrede og konserverede 1 943 778 Kg., § 324 020 og 2 892 704 Kg., § 318 140, hermetiske Fiskevarer 1 616 331 Kg., § 682 768 og 1 775 885 Kg., § 740 276, Ost 1 578 805 Kg., § 998 169 og 1 652 077 Kg., § 954 682, Brændevine og Likører 1 036 106 Liter, § 188 359 og 242 011 Liter, § 39 658, Do. 19 173 Dusin Fl., § 84 272 og 29 183 Dusin Fl., § 127 042, Øl 524 792 Liter, § 89 214 og 647 456 Liter, § 110 067, Do. 248 681 Dusin Fl., § 579 426 og 462 245 Dusin Fl., § 1 077 030, Tjære 230 238, § 12 314 og 131 832, § 6 729, Lim 223 560, § 33 395 og 187 449, § 27 941, Sæbe, alm. 59 018, § 17 699 og 34 287, § 8 646, Do. parfumeret 84 730, § 37 292 og 55 602, § 40 249, Krudt og Explosivstoffer 144 587, § 73 784 og 102 087, § 37 378, Skriveblæk 139 777, § 13 977 og 66 987, § 6 697, Furutræ, m³ 11 904 388, § 5 025 886 og 18 274 749, § 7 813 897, Baade 5 Stk., § 10 450 og 34 Stk., § 113 360, Møbler 1888 § 1 080 292 og 1889 § 1 385 837, Skrivpapir 1888 622 358 Kg., § 192 186 og 1889 560 107 Kg., § 176 767, Pakpapir 36 459 Kg., § 18 229 og 801 895 Kg., § 171 498, Staal 2 710 053 Kg., § 326 554 og 3 971 192 Kg., § 282 788, Søm 1 924 070 Kg., § 167 005 og 2 417 404 Kg., § 218 613, Jernrør 3 313 156 Kg., § 296 477 og 7 494 822 Kg., § 570 166, Ovne, Komfurer 311 826 Kg., § 31 183 og 343 653 Kg., § 34 365, Ploge 26 932 Stk., § 253 738 og 39 245 Stk., § 362 452, Harve

124 530 Kg., § 36 127 og 104 720 Kg., § 30 714, tomme Flasker 365 899 Dussin, § 109 771 og 387 641 Dussin, § 116 289, Stearinlys 708 401 Kg., § 176 252 og 407 510 Kg., § 122 263.

Gjennemgaaes den sidst udkomne „Tarifa de avalúos“, der altsaa skal gjælde i 1890, det vil sige den Tarif, hvor den for hver Vare fastsatte officielle Værdi er anført, der (sædvanlig noget mindre end den vanlige Markedspris) lægges Grund for Toldens procentvise Beregning, vil man se, at der er foretaget en Del mindre væsentlige Ændringer i de Artikler, der for os have Interesse, fra hvad der gjaldt i 1889 og hvormed det turde være af Interesse at gjøre Afskiberne bekendt:

Klipfisk og lignende tilberedt Fisk, officiel Værdi i 1889 pr. Kg. § 0 170, 1890 m.§ 0 150, Toldafgift i 1889 30 %, 1890 25 %, Klipfisk, opskaaret, indbefattet Pakning, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 180, 1890 m.§ 0 200, konserveret Fisk i Olie eller Lage, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 600, 1890 m.§ 0 600, kondenseret Melk, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 520, 1890 m.§ 0 520, Smør, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 520, 1890 m.§ 0 520, Stokfisk i Bundter, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 200, 1890 m.§ 0 200, Ost, ligegyldig hvorfra, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 600, 1890 m.§ 0 500, Toldafgift i 1889 45 %, 1890 50 %, Sardiner i Olie eller Lage, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 370, 1890 m.§ 0 370, Toldafgift i 1889 30 %, 1890 25 %, Do. Do., officiel Værdi i 1889 m.§ 0 240, 1890 m.§ 0 240, Do. Do. i Kasser, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 400, 1890 m.§ 0 400, Staal i Barrer, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 150, 1890 m.§ 0 150, Toldafgift i 1889 25 %, 1890 10 %, Staal i Plader, store eller smaa, officiel Værdi i 1889 m.§ 0 070, 1890 m.§ 0 070.

Hvad Sveriges og Norges Handel med Argentina angaar, er der fremdeles Grund til at gjentage Bemærkningen om, at kun den mindste Del af de indførte Varer finde Plads i den officielle argentinske Statistik. Jeg har derfor ladet det være mig magtpaaliggende gennem Henvendelse til de i denne Handel interesserede at søge tilveiebragt nøiagtige Data, der ere det statistiske Bureaus Direktør Dr. Latzina meddelte.

Af disse Data fremgaar, at der fra Sverige i 1889 indførtes til Buenos Ayres direkte 486 Ptb. Std. Trælast, 470 Tons Træmasse, 50 Tons Jern, 30 Tons Hesteskosøm, 105 Tons forskellige Maskiner, 60 Tons Cognac, Punsch & Øl (1 000 Dus. Fl.), 9 Tons Fyrstikker, 5 Tons Frø, 1½ Ton Øxer, 2½ Ton Staal, 6½ Ton konserverede Erter, 3 Tons Hesteko, 34½ Ton Kridt, 50 Tons Diverse, eller tils. 357 Tons Varer foruden Trælast og Træmasse. Disse Varer angives indførte i følgende Skibe: En svensk Damper paa 365 Tons, 10 svenske Seilskibe paa 4 587 Tons, 9 norske Seilskibe paa 5 406 Tons, 2 finske Seilskibe paa 1 187 Tons, 2 hollandske Seilskibe paa 1 505 Tons og 1 østerrigsk paa 795 Tons eller 24 Seilskibe paa tils. 13 480 Tons.

Den direkte Export herfra til Sverige omfattede: 675 Baller Uld (290 Tons), 19 100 Stk. saltede Huder (650 Tons), 1 200 Stk. tørre Huder (20 Tons), 600 Piber Talg (280 Tons) eller tilsammen ca. 1 250 Tons Varer.

Fra argentinske Havne anføres som afseilede til svenske Havne i 1889 2 Skibe, dr. 308 Tons hver, ladede med 160 366 Kg. Uld, 264 000 Kg. Talg og 12 000 Kg. Horn. Kun en Del af de argentinske Varer gaa imidlertid direkte. Meget mere end det opgivne turde saaledes være kommet til Sverige fra Argentina. Følgende tilnærmelsesvis rigtige Opgave over de til Sverige indførte Kvanta Uld, Huder og Talg, Varer, der netop ere argentinske Exportartikler, turde derfor ei savne Interesse:

Uld. 1889 2 588 000 Kg., 1888 2 140 000 Kg., 1887 1 963 000 Kg., 1886 1 854 000 Kg., 1885 2 084 000 Kg.

Oxe- og Kohuder tørre og saltede. 1889 3 000 000 Kg., 1888 3 148 000 Kg., 1887 2 124 000 Kg., 1886 2 227 000 Kg., 1885 2 389 000 Kg.

Talg. 1889 1 756 000 Kg., 1888 476 000 Kg., 1887 847 000 Kg., 1886 1 874 000 Kg., 1885 2 257 000 Kg.

Fra Norge indførtes i 1889 direkte til Buenos Ayres 292 Ptb. Std. høvlet Træl原因 og 172 Ptb. Std. uhøvlet, samt 200 Tons Træmasse.

Fra Argentina exporteredes 12 à 14 000 Stk. saltede Huder til Norge, (ca. 410 Tons) mod 8 000 i 1888 og 10 000 i 1887.

Fra Norge indførtes desuden endel andre Varer af mindre Betydning. Et herværende Handelshus har saaledes modtaget: Konserver 854 Kg., Hestekosøm 544 Kg., Tapeter 1 040 Kg. (3 616 Ruller), Øl 50 Kasser, Klipfisk 53 000 Kg. Dog maa det bemærkes, at den til Argentina indførte Fisk omtrent i sin Helhed var af norsk Oprindelse, indført indirekte dels over Genua, dels over Hamburg og Bremen. Andre Huse her og i Rosario have ogsaa indført mindre Kvanta norske Varer, hvorover Opgave mangler.

Tolden paa Træmasse er bleven ophævet. Den nordiske Indførsel af Varen turde derfor tiltage, tiltrods for at Landet selv har Stoffer som Espartogræs, Linhalm til Papirfabrikation.

Af nordisk Træl原因 ankom i 1889 passende Ladninger under gunstige Vilkaar bestaaende af $\frac{1}{3}$ Battens og $\frac{2}{3}$ Bord, for hvilke opnaaedes 30.32, ja 36 Pesos Guld cif. pr. 1 000 sup. Fod, ja stundom endog noget mere. Mod Aarets Slutning viste der sig faldende Tendents, der holdt sig i det nye Aar, hvad der nærmest maa tilskrives Pengekrisen og ikke Mangel paa Behov. De større Kjøbere have erklæret ikke at ville købe, saalænge Situationen ikke bedrer sig, hvorfor det endnu er vanskeligt at effektuere noget Salg.

Ligesom tidligere have Udførselsartiklerne fundet sin Afsætning væsentlig paa Englands, Frankrigs, Italiens og Belgiens Markeder. Men ogsaa Nordamerika har nu erhvervet sig betragtelige Handelsforbindelser hersteds, ligesom Tydskland med en beundringsværdi Energi her har banet sig Vej til et betydeligt Marked.

Kvægavl. Sees der hen til den Rolle, Kvægavlen spiller for Argentinas Udførsel, finder man, at den for hvert Aar vinder i Betydning. Blandt dens Produkter kræver Ulden særlig Opmærksomhed. Udførselen deraf har i de sidste 5 Aar oscilleret, men er dog idethele gaaet fremad og har i 1889 naaet sit høieste Ziffer, nemlig over 141 Mill. Kg. Paa samme Tid er Uldens Finhed bleven betydelig bedre. Handelen med Kjød er lidt efter lidt steget, er i 1889 noget stationær for frossent Kjød, men er, hvad Talg og Tasajo angaar, øget med 60 %. Tages Produkterne Talg og Fedt, Tasajo og frossent Kjød underet, i Aarene 1885, 1886, 1887 og 1888, er Udførselen deraf resp. 58, 56, 43 og 60 Mill. Kg., i 1889 75 Mill. Kg.

I de samme Aar 1885 til 1888 var Udførselen af Oxe- og Hestehuder 2 000 000, 2 800 000, 3 500 000 og 3 700 000 Huder; i 1889 noget mindre, især hvad Oxe- og Kohuder angaar.

Alle Produkter af Kvægavl tilsammen (Oxehuder undtagne) udgjorde i de samme Aar resp. 160 900 000, 262 500 000, 215 500 000, 267 500 000 og 280 000 000 à 300 000 000 Kg. i 1889. Her spores altsaa en jævn Fremgang, der, om Produkterne end ikke stige i Pris, frembringer en stedse stigende Kapitalforøgelse, der efterhaanden maa blive af den største Betydning for Landets Kredit.

Kvægavlens Produkter udgjør ca. 70 % af den hele Republiks Frembringelser. Argentinas Dyrbestand er allerede betragtelig. Der beregnes at skulle findes:

Af Træk- og Arbejdsdyr: Heste 1 047 769, Oxer 962 699, Muldyr 118 757, Æsler 49 348, Lamaer 6 946. Af Avlsdyr, hjemlig Race: Faar 24 317 214, Kjør 17 574 572, Hopper 2 951 182, Heste 1 952 679, Svin 310 928, Æsler og Muldyr 246 962, Strudse 149 550, Lamaer 40 792. Krydset Race: Faar 42 002 867, Kjør 3 388 801, Heste 259 009, Svin 88 678, Strudse 25 406, Æsler og Muldyr 15 716. Ren Race: Faar 381 010, Kjør 37 858, Heste 4 957, Svin 3 597, Strudse 2 119 (indførte), Gjeder 1 617, Æsler og Muldyr 121 eller tilsammen: Faar ca. 70 000 000, Oxer og Kjør 2 300 000, Heste 4 500 000, Gjeder 2 000 000, Æsler og Muldyr 500 000, Svin 400 000, Strudse 200 000, Lamaer 50 000. Værdien af alt dette Kvæg ansættes til 495 Mill. Pesos. Nævnte Ziffre ere dog lave. Af andre Opgaver fremgaar, at Faarene kunne ansættes til maaske 80 à 100 Mill., Oxer og Kjør til 23½ Mill. Stk.

Af Oxer og Kjør regnes der i Forhold til Overfladen paa hver Kvadratkilometer: Entrerios 55 Stk., Buenos Ayres 28, Santa Fé 23, Corrientes 22, Cordoba 12, Tucuman 8, San Luis og Santiago 6, og af Faar: Buenos Ayres 171, Entrerios 65, Santa Fé 23, Jujuy 14, Cordoba 13, la Pampa 12, Corrientes 8, Santiago 8. Det har ved statistiske Sammenligninger vist sig, at den hele Republiks Bestand af Heste og Faar er formindsket siden 1885, hvorimod den er steget for Oxer og Kjørs Vedkommende. Værdien er i sin Helhed forøget. Man beregner, at Republiken i 1885 ialt havde 99 Mill. Dyr (Oxer, Kjør, Heste og Faar tilsammentagne) med en Værdi af 255 Mill. Pesos og i 1889 97 Mill. Dyr med en Værdi af 495 Mill. Pesos, der dog maaske er noget lavt ansat. Da Argentina som nævnt har ca. 28 Mill. Stk. Oxer og Kjør, vilde den kunne forsyne en Mængde Markeder i Europa med Kjød. Uagtet en hel Del Forsøg ere gjorte, er dog Sagen endnu ikke kommen i rigtig Gjænge. Hidtil frembringes væsentlig kun Tasajo, en simpel Vare med begrændset Efterspørgsel. Hvad der i Argentina gjør Kjødexport i europæisk Forstand vanskelig er, at man maatte fede Kvæget, hvortil kunstige Foderstoffer vilde udkræves, og maatte beskytte det mod Uveir. Derfor bidrage Rgjeringsens Præmier kun i begrændset Grad til at forbedre Forholdet, idet Udførselen betinges af Efterspørgselen og denne søger det gode Kjød, lægger Vægten paa Kvaliteten og mindre bryder sig om Kvantiteten. Præmierne komme ikke direkte Producenten tilgode, hvis ikke denne selv samtidig er Exportør. Man har ogsaa forsøgt at udføre levende Dyr. Det argentinske Kvæg fra det Indre er dog lidet tæmmet, er daarlig fedet og befinder sig langt fra ethvert Udsbilsted.

Da forskellige Dampskibsselskaber have indrettet Dampere med specielle Fryserum for Overførelsen til Europa af frossent Kjød er det imidlertid at forvente, at større og større Kapital vil vende sig til denne Virksomhed. Man ser efterhaanden flere og flere saakaldte „Saladeros“ reise sig, vistnok mest paa uruguayisk Territorium af fiscale Grunde, men indkjøbende Kvæg i Mængde fra Argentinas Estancias. Hidtil ere Produkterne (Kjødpulver og Extrakt) fra Fray Bentos (Liebig), fra Cibils Fabrik og fra Kemmerichs i Sta Elena vel kjendte i Europa og vinde stigende Afsætning. Blandt Exportfirmaer for frossent Kjød kan nævnes: The River Plate Fresh Meat Co. Limited (i 1889 udført 394 066 Kroppe); Nelsons River Plate Meat Co. Lim. (i 1889 udført 471 269 Kroppe); Sansinena & Co. (i 1889 udført

380 000 Kroppe). Frossent Faarekjød har hidindtil ikke vundet den store Indgang paa Paris og Londons Markeder, som man havde ventet. Da imidlertid Engelskmændene have indrettet Pramme med Fryserum, hvori denne Vare kan udlosses og bringes til Magasinernes Kjældere uden at tøj op underveis, vil formentlig Salget blive sikrere, ligesom ogsaa de lavere engelske Klassers Fordom mod dette Næringsmiddel synes at aftage. Landets Udenrigsminister omfatter Idéen om Udførsel af levende Kvæg med stor Interesse ligesom det argentinske Landhusholdningsselskab støtter den. Der er allerede gjort forskellige Forsøg, efterat man havde seet, at Udførsel af levende Dyr fra Nordamerika til Europa var lykkedes, og have de indbudt til Gjen-tagelse. Den første Sending afgik i April 1889 til Frankrig pr. Dampskib „Entrerios“ (Chargeurs Réunis) bestaaende af 48 Dyr i mager Stand, af halvt, kvart og ottendels rent Blod, tilhørende forskellige Estancie-Eiere. Dyrene vare indsatte i Boxer af Træ; de erholdt under Overfarten daglige Rationer af 8 Kg. kogt Maismel, 2 Kg. kogt Havremel, 2 Unzer Salt blandet i Melet, 1 Kg. Alfalfa, (Grøntfoder) og 35 Liter Vand. Til Drikkerationerne benyttedes Dampskibets Vandballast. Dyrene udskibedes strax ved Ankomsten til Håvre uden Vanskelighed og førtes indsatte i Jernbanevogne til Parisers Slagtermarked La Villette. Kun et Dyr døde underveis og et beskadedes. Dyrene havde ved Fremkomsten til La Villette, et Vægttab af $5\frac{1}{2}$ %. Solgte ved offentlig Auktion udbragtes hvert Dyr gennemsnitlig til fr. 379.80 medens Udgifterne opgik til fr. 256.23, hvorved Nettoudbyttet blev ca. fr. 122. Den betingede Fragt var imidlertid ret høi. Der gjordes derefter nok et Forsøg i September 1889 med 41 Dyr, udførte pr. Dampskib St. Fé. Dyrene tabte denne Gang i Vægt paa Reisen ca. $5\frac{1}{2}$ %. Transportomkostningerne vare meget mindre end første Gang. Medens Nettoudbyttet da var ca. 32 Pesos Guld pr. Dyr, var det efter den anden ca. 40. Senere er atter en tredje Sending afgaaet, med noget høiere Nettoudbytte. Herved er det godtgjort, at der, om hensigtsmæssige Skibe benyttes, kan aabnes Afsætning for argentinsk Kvæg i stor Skala i de andre Verdensdele. Naar imidlertid optimistiske Landeiere hertilands strax forudse en gylden Tid for Estanciaer med stor Kvægbestand, (og denne beregnes for hele Argentina til ca. 23 Mill. Hoveder) er dette maaske noget overilet. Endnu kan den indenlandske Race hverken, hvad Blod, Vægtmængde, Fedme eller Kjødets Finhed angaar, maale sig med det Slagtekvæg, der frembydes paa europæiske Markeder. Afsætning i mindre Skala vil kunne blive regelmæssig, Salg i større vil vistnok kun trykke Prisen ned.

Den i forrige Aarsberetning omhandlede Bestræbelse for i Argentina at indføre ordnet Meieridrift og opsætte Racekvæg, fortsættes og vil vistnok erholde yderligere Opmuntring ved den Landbrugsudstilling, der snart vil aabnes i Buenos Ayres efter Initiativ af Landhusholdningsselskabet. Der sees oftere afholdt Auktioner over enkelte Stamdyr og hele Hjorder og opnaaes der gode Priser. Ogsaa Sanden for at forbedre Hesteracen er allerede ret livlig. Der indføres adskilligt Fuldblod med store pekuniære Opofrelser, ihvorvel vistnok mere med Hensyn paa en eventuel Gevinst i Væddeløb end paa den mulige Nytte i Landbrngets Tjeneste.

Agerbrug. Af Produkter af Agerbruget er Mais og Hvede de vigtigste. Udbyttet deraf har dog vexlet meget, idet enkelte af Aaringerne have været slette, saasom 1886 og 1888. Udførselen af Mais er jævnt tiltagen i de sidste 5 Aar. Den udgjorde resp. Kg. 198 000 000, 231 000 000, 362 000 000, 162 000 000. I 1889 var Udførselen som nævnt særdeles betydelig.

Udførselen af Hvede har været endnu mere ujævn. I de samme Aar var den respektive Kg. 78 500 000, 38 000 000, 238 000 000, 179 000 000, i 1889 ca. 22 Mill. Kg.

Tages hele Udførselen af Agerbrugsprodukter under et, udgjorde den i de samme Aar: Kg. 380 000 000, 340 000 000, 710 000 000, 400 000 000, og i 1889 750 000 000. Udførselen af Hvede i 1890, der svarer til Høsten i 1889, lover at blive af meget stor Betydning.

Fra 1884 til 1888 er der ialt udført 2100 Mill. Kg. Agerbrugsprodukter, hvoraf 1 067 falder paa Mais, 640 paa Hvede, 260 paa Lin, 70 paa Hø og Foder, 63 paa Havre, Mel, Mani etc.

Republikkens Agerbrug har følt Indflydelsen af den finantsielt trykkede Situation; af at Emigranternes Hovedmasse ikke som paaregnet, lægger sig efter Agerbrug, men efter allehaande andre Beskæftigelser, samt af at Spekulationen har drevet Jordens Værdi op til en saa urimelig Højde, at den er vanskelig at erhverve. Den sidste Agerbrugscensus for Argentina for 1888 viser et dyrket Areal af 2 422 955 Hektarer saaledes beplantede: Hvede Hekt. 815 380, Mais 801 583, Alfalfa 390 009, Lin 121 073, Foderhavre 28 672, Vin 23 345, Sukkerrør 21 062, Poteter 14 137, Bønner 6 775, søde Poteter 3 757, Tobak 3 234, Rug 2 371, Grøntsager 3 093, Ris 1 286, Erter 609, andre Bælgrugter 550, Bomuld 12, Kaffe 8, Krydderier og Diverse 185 999.

Af disse dyrkede Hektarer komme følgende paa de forskellige Provindser: Buenos Ayres Hekt. 932 591, Santa Fé 586 537, Entrerios 136 151, Corrientes 46 361, Cordoba 234 395, San Luis 19 869, Mendoza 85 546, San Juan 79 715, La Rioja 22 217, Catamarca 44 618, Santiago 120 400, Tucuman 35 943, Salta 40 256, Injuy 18 994, og Resten paa Nationalterritorierne. Dette Antal Hektarer har dog lidet at sige i Forhold til den hele Republiks Fladeindhold, idet det heraf kun udgjør 1 — en — Procent (medens de Forenede Stater allerede i 1887 vare naaede til et dyrket Areal af 10 %). Sammenligner man med Forholdet i 1886, opdyrkedes der i de to Aar 1887 og 1888 530 000 Hektarer, en Tilvæxt i det dyrkede Areal paa kort Tid, der røber stor Energi men naturligvis ogsaa maa tilskrives Immigrationens og Kapitalens Tilstrømning.

Af Agerbrugsprodukter, der paaregnes til Udførsel i 1890 (men altsaa egentlig avlede i 1889) synes der at ville blive en Mængde. Man har saaledes seet anført, at der af Hvede skal være avlet ca. 820 Mill. Kg., hvoraf 420 Mill. Kg. repræsenterende en Værdi af 13 Mill. Pesos Guld skulde udføres, og af Mais ca. 2 000 Mill. Kg., hvoraf 1 200 Mill. skulde komme til Udførsel, med antagen Værdi 15 Mill. Pesos Guld. Disse Ziffre ere dog ikke sikre. Af Lin synes derimod kun lidet at være høstet.

Jordens Værdi i den argentinske Republik er i de sidste Aar steget betydeligt. Følgende Oversigt kunde maaske derfor være af Interesse:

Jordens Middel-Værdi pr. Hektar i \$, Hovedstaden 61 065.48, Provindser: Buenos Ayres 30.00, Santa Fé 7.66, Entrerios 20.00, Corrientes 2.94, Cordoba 6.50, San Luis 2.19, Mendoza 2.28, San Juan 2.22, La Rioja 1.34, Catamarca 1.78, Santiago 2.00, Tucuman 7.25, Salta 1.41, Injuy 1.70. Gouvernementer: Misiones 1.02, Formosa 1.00, Chaco 1.09, Pampa 2.78, Neuquen 1.00, Rio Negro 1.00, Chubut 0.50, Santa Cruz 0.25, Tierra del Fuego 0.10.

Man regner, at Jordens Værdi har fordoblet sig i de sidste tre Aar. I England har i et helt Aarhundrede Stigningen i Jordens Værdi været 64 %. I Santa Fé, hvor Jorden er meget frugtbar og Produktionen overordentlig stor, er den meget billigere end i Buenos Ayres og Entrerios. I Provindsen Buenos Ayres er Jordens Værdi drevet op ved Spekulation, frembragt ved

Laan, tilstaaede af Hypothekbanken i Cédulas, givne efter en Værdi paa Jorden, der var 5 à 6 Gange større end den virkelige. Denne Bank har i to Aar hævet den cirkulerende Masse Sedler fra 88 Mill. til 242 Mill. Pesos Papir og $4\frac{1}{2}$ Mill. Pesos Guld. De ere faldne betydeligt i Værdi.

Grubedrift. I Aaret 1887 repræsenterede Udførselen af Mineralier en Værdi af 185 356 Pesos, i 1888 af 1 526 000 Pesos og i 1889 noget over 2 Mill. Pesos. I 1890 begynder man at exploitere en i Mendoza fundet Petroleumsaare.

San Juan er en af de paa Mineralier rigeste Provindser. Der er ca. 1 100 Miner, saaledes fordelte: 116 Guldminer, 854 Sølvminer, 61 for Drift efter Guld og Sølv, 5 for Drift efter Guld, Sølv og Kobber, 26 for Drift efter Sølv og Kobber, 23 Kobberminer, 1 Kviksølvmine, 11 Kulminer, 3 Jerngruber, 1 Tierra Romana-Brud, 1 Alunmine og 1 Svovlmine; desuden findes der Kalk, Marmor og Gibs. Til at udnytte de udvundne Ertser findes fem metallurgiske Etablissementer. Fornøden Kapital og Arbeidskraft mangler dog endnu. De færreste af de nævnte Miner ere derfor virkelig aktiv Drift undergivne.

Vinavl. Vin dyrkes nu i San Juan, Mendoza, Santiago, Buenos Ayres og Santa Fé. Uagtet i teknisk Henseende en meget vanskelig Industri, griber den om sig, støttet af en stigende Efterspørgsel. Som før nævnt er der mellem 23 og 24 000 Hektarer beplantede med Vin i Argentina.

Sukkeravlen tiltager ligeledes. Der er nu ca. 22 000 Hektarer beplantede med Rør, Halvdelen deraf i Tucuman, Resten i Santiago, Santa Fé og Corrientes. Værdien af Sukkerproduktionen (Sukker og Alkohol) beregnes til ca. 18 Mill. Pesos.

Ramié. En ny Industri er paabegyndt i Chaco; Dyrkningen af Ramié, en Plante, der frembringer Fibrer, som behandlede paa en særegen Maade, kunne tilvirkes til Stoffer, der i Handelen let forvexles med Silketøier. Denne Plante trives overordentlig godt i den argentinske Republik.

Kolonisation. Foruden de i forrige Beretning omhandlede Kolonisationselskaber have enkelte andre begyndt at arbejde, medens nye ere under Dannelse. Et belgisk Selskab, La Société de protection aux émigrants, har grundet en Koloni Santa Rosa i Provindsen Buenos Ayres, hvor det har anbragt Emigranter der ankomme og ere i Forlegenhed for Jord. Disse modtog 50 Hektarer, samt det Sædekorn, Redskaber og Husdyr, der ere nødvendige til den første Installation og blive Eiére af sin Jord efter 16 Aar. Dette Selskabs Virksomhed synes at være baade regelmæssig og klog. Paa samme Tid Jorden bortsættes til Emigranter sælges der andre Lodder ved Auktion til andre Liebhabere; herved stige de øvrige Lodder i Værdi.

Man har i senere Tid talt om to Koloniprojekter i Patagonien, der, om de udføres, ganske vist ville faa Betydning. Mr. Bickert, tidligere Eier af et Bryggeri hersteds, har søgt den argentinske Kongres om at maatte faa købe til lav Pris Land i Patagonien, der skulde strække sig fem Mile til hver Side af en anlæggendes Jernbanelinie, der skulde gaa fra Puerto San Antonios søndenfor Rio Negro for at gennemskjære Territoriet Rio Negro fra Øst til Vest indtil Søen Nahuel-Huapi, ved Foden af Andesbjergene, for derfra at løbe mod Syd langs Andesbjergene mod Chubut og Sta. Cruz indtil Rio Gallegos med tre Sidelinier, der fra Andesbjergene skulde følge Floderne Rio Deseado; Sta. Cruz og Gallegos indtil Atlanterhavet. Mr. Bickert og det Selskab, han repræsenterer vilde fuldende nævnte Jernvei i 10 Aar og bosætte idetmindste 30 000 jorddyrkende Familier paa den afstaaede Grund. Afgjørelse er endnu ikke truffen. — Mayer & Co. have andraget om at maatte

kolonisere et Terræn stort 3 Mill. Hektarer i Chubut, idet der til dette Øie-med skulde dannes et Selskab med en Kapital af 12 Mill. Papirpesos.

Idet de private Eiere, der fra gammel Tid have besiddet Land i Milevis i Republikken, i de senere Aar have seet dets Værdi stige betydeligt, have de søgt dels at afhænde deraf til spredte indvandrede Familier, dels at danne hele Kolonier. Paa denne Maade findes der nu inde i Landet mindre Ansamlinger af næsten alle Nationaliteter. Man har saaledes belgiske Kolonier i Tres Arroyos, Bahia Blanca, Azul, Chivilcoy i Provindsen Buenos Ayres, — i Calquin og Arteaga i Sta. Fé, — i Gualaguay og Concepcion i Entrerios — i Belleville i Cordoba; en østerrigsk Koloni Franz-Josephsland findes i Corrientes; en dansk paa ca. 1 000 Individer i Tandil i Provindsen Buenos Ayres; nogle russiske i Prov. Entrerios omkring den lille By Diamante samt omkring Stationerne Hinoja og Olavarria i Prov. Buenos Ayres; en engelsk i Chubut; nogle spanske i argentinsk Chaco; nogle tyske ved Bahia Blanca og omkring Stationen Tornquist i Prov. Buenos Ayres.

Med Hensyn til den Koloni, der af Regjeringen tænktes dannet i Yeruá i Provindsen Entrerios ved Bredden af Floden Uruguay og hvortil Land var indkjøbt til høi Pris, foreligger der Oplysninger i et officielt Dokument af 7 Februar d. A., hvorefter der er lagt Plan til en By og givet Concession paa en Tramway dersteds samt er opmaalt og indhegnet Lodder, bestemte til Salg til Emigranter. Det er ved Dekret bestemt, at Lodderne skulle sælges til jorddyrkende Emigranter; at disse for Jord, Hus og Indhegning underet skulle betale 57 Pesos Papir; for at komme i Betragtning skulle de godtgjøre at de ere hæderlige Emigranter, at de ere Jordbrugere, at de have idetmindste en Kapital af 500 Papirpesos til at købe Rødskeer og Sædekorn for. Hver Lod er i Regelen 100 Hektarer. Betalingsfristen skal være 10 Aar. Afbetalingen begynder med Begyndelsen af det 3die Aar, med en Ottendedel om Aaret. Kjøberen behøver kun at give et simpelt Gjældsbrief med 8 % Rente uden anden Garanti, modtager derfor af „la Comision de Tierras“ en Legitimation, der berettiger til Besiddelsestagelse, og erholder efter endte Afbetalinger Skjøde af el Eseribano del Gobierno. Kjøberen kan ogsaa betale kontant, dog først efter at have dyrket Eiendommen et Aar. Man har imidlertid erfaret, at der ved offentlig Auktion er solgt af Lodderne i Yeruá til høiere Pris end den nævnte og til Mænd, der ganske vist ikke tænkte at dyrke dem personlig. Ved dette Misgreb er Koloniens Fremtid mindre sikker, ligesom det har vist sig for de egentlige Emigranter vanskeligt at erholde Jord der. Det er til denne Koloni Regjeringen har tænkt at sende ankommende svenske og norske Emigranter, omhandlede i en Skrivelse fra den herværende Udenrigsminister til Indenrigsministeren af 18de November 1889, hvorom jeg ved anden Anledning har indberettet, ligesom i andre Kolonier, der skulde anlægges langs Atlanterhavets Kyst.

Immigration. Det er i forrige Aarsberetning omhandlet, hvorledes Indvandringen i de senere Aar er steget dels ved Jordens billige Pris, dels ved de Oplysninger, Regjeringen gennem sine Oficinas de Information har givet, dels ved den lette Adgang til at lade Familier komme over, der er aabnet ved den rundelige Bevilgelse af saakaldte Pasages subsidiarios, foreløbige Fribilletter, der tilbagebetales i smaa Afdrag og med 8 % Rente, naar Emigranten er ankommet og har taget Ophold her i Republikken. Medens den officielle Statistik opgiver for 1888 et ankommet Antal Emigranter af ikke alene 120 000 men ca. 181 000 (indbefattet ogsaa dem, der ere ankomne over Montevideo) kan den for 1889 angive et endnu høiere Ziffer, 290 000. Immigration i sig selv alene bidrog til at forøge det hele Lands Befolkning

med 8 %, et Forhold intet andet Land kan opvise Magen til, ikke engang de forenede Stater. Man kan saaledes ikke nægte, at Immigrationen her har gjort Fremskridt, skikkede til at forbause. Medens den ifølge foreliggende Data i 1857 var 4 951 Personer, i 1860 5 656, i 1865 11 767, i 1870 39 967, i 1875 42 066, i 1880 41 651, i 1885 108 722, var den i 1886 96 116, i 1887 142 786, i 1888 180 939 og i 1889 som nævnt 290 000. Disse 290 000 fordelte sig saa: fra oversøiske Havne 218 744, over Montevideo 42 054, fra andre Steder 111, tilsammen 260 909, som Passagerer endvidere 28 105 tils. 289 014. Disse havde væsentlig indskibet sig i Genua, Bordeaux, Coruna, Barcelona, Havre, Antwerpen, Malaga, Cadiz, Marseille og Neapel, foruden i mindre Antal i en Del andre Havne.

Blandt de 218 744, der ankom som Emigranter, vare følgende Nationaliteter repræsenterede: Italienere 88 647 (40.50 %), Spaniere 71 151 (32.90 %), Franskmænd 27 173 (12.45 %), Belgiere 8 666 (3.90 %), Engelskmænd 5 967 (2.70 %), Østerrigere 4 225 (1.90 %), Hollændere 4 007 (1.80 %), Tydskere 2 599 (1.10 %), Tyrkere 2 002, Schweitzere 1 571, Russere 1 332, Danske 394, Svensker og Nordmænd 269, Argentinere 230, Portugisere 160, Nordamerikanere 117, Rumæniere, 70, Grækere 61, Brasilianere 28, Uruguayere 21, Marokkanere 18, Peruanere 7, Araber 3, Chilener 3, Bolivianere 2, Paraguayere 1, Columbiere 1 og Mexicanere 1.

Af de Ankomne vare 123 519 voxne Mænd, 26 756 Guttebørn, 47 309 voxne Kvinder og 21 160 Pigebørn; 147 028 vare ugifte, 70 103 gifte, 1 613 Enker eller Enkemænd. Med Hensyn til Religion vare 204 999 Katholikker, 13 745 tilhørte andre Bekjendelser, 119 345 kunde læse og skrive, 99 399 kunde ikke læse eller skrive.

Af de Ankomne vare 19 125 uden Profession, 106 111 vare Agerbrugere, medens de øvrige vare fordelte mellem en Mængde forskellige Haandværk og Beskæftigelser. For Statens Regning landsattes af disse fra de forskellige Dampskibe 185 923, hvoraf 135 666 erholdt Herberge i det saakaldte Emigranthotel. Dette, en større ved Kaierne liggende Bygning, giver frit Hus og Kost for fire à fem Dage, indtil Emigranten enten sendes videre eller erholder Arbeide. Der er fremkommet Klager ved forskellige Anledninger over dets Renslighed og Stel; efter afholdte Undersøgelser at dømme synes de dog kun i mindre Grad at være beføiede.

Det under Emigrantvæsenet virkende Arbeidsbureau har i Aarets Løb skaffet følgende af disse Emigranter Arbeide i følgende Provindser og Territorier: I Hovedstaden 9 734, Provindsen Buenos Ayres 41 987, Entrerios 4 687, Corrientes 1 651, Santa Fé 24 003, Cordoba 11 440, Tucuman 2 330, Santiago 742, Salta 955, Jujuy 162, Catamarca 717, La Rioja 162, San Luis 447, Mendoza 4 552, San Juan 3 568, Chabo 785, Misiones 208, Rio Negro 84, Chubut 9, Neuquen 8, Formosa 56, Pampa Central 12, eller tilsammen 108 299.

De Immigranter, der her have størst Fremtid og de bedste Udsigter, ere naturligvis de, der ere vant til Jordarbeide samt medføre nogen Kapital til at købe eller forpagte Land. Af Haandværkere, især Murere, Snedkere, Tømmermænd, Skomagere, Skræddere og Malere, samt Professioner, der have med Huses Opførelse eller Bearbejdelse af Materialier dertil, saasom Teglbrænderi eller Metalstøbere. Tjenestefolk kunne erholde en Løn af fra 20 til 25 Papirdaler med Kost pr. Maaned og 50 uden Kost; Kudske 40 à 60 Papirpesos. For Handelsmænd og Kontorfolk ere Udsigterne daarligere, noget bedre, hvis de medføre nogen Kapital og kunne Sproget. Advokater, Læger, Apothekere og Dentister maa underkaste sig ny Examen. Ingeniører, Land-

maalere, Arkitekter og Agronomer kunne som Regel paaregne at faa noget at gjøre og lidt efter lidt at skabe sig en Stilling. Mænd med blot den foreløbige Universitetsdannelse ere udsatte for Nød, idet disse Emigranter gjerne tilbyde at gjøre hvadsomhelst, medens de af Arbeidsgiveren tilsidesættes for den vanlige simple Arbeider, der ingen Fordringer har. Hvorvel de fleste, der her have studeret Immigrationsforholdene, ere komne til det Resultat, at en fornuftig og vel ledet Emigration vil være sikker paa at finde og kunne grunde en sorgfri Fremtid her, saaledes en af den belgiske Regjering udsendt Emigrationsinspektør, hvis Beretning er offentliggjort, tør Generalkonsulatet dog ikke tilraade Emigranter fra Norden at komme hid netop nu, da de økonomiske Forholde ere trykkede af en længere Krise, frembragt ved Overspekulation fra Privates og uøkonomisk Administration fra Regjeringens Side, medmindre de allerede ere vante til fremmede Forholde, let gjøre sig fortrolige med disse og medbringe nogen Kapital. For den mindre bemidlede Haandværker eller Arbeider kan der med den nu raadende Stilstand i Forretningerne let skabes en vanskelig og af Forlegenhed trykket Existence.

Jernbanebygning. Jernbanerne baade lette og fremme Immigrationen, erholde ogsaa selv gennem denne en væsentlig Del af sin Trivsel. Man kan derfor forstaa, omend fra økonomisk Standpunkt ikke altid billige de store Ofre, Regjeringen bringer, dels i Form af Privilegier, dels af konstant Garanti for at fremme Anlæg af nye Linier. Der er i de sidste 5 Aar bleven bygget mere end i de 28 Aar fra 1865 til 1884. Denne øgede Aktivitet staa i Forbindelse med Immigrationen. Fra 1856 til 1884 byggedes der 4 100 Km. og 1884 til 1889 8 260 Km. eller en Forøgelse af 4 150 Km. i 5 Aar. (I 1856 til 1884 var den samlede Immigration 896 480 Individuer, medens den fra 1884 til 1889 var 780 000). Jernbanefarten i Republiken er bleven fremmet af 14 Kompanier, der repræsentere en Kapital af 200 Millioner Pesos Guld med 640 Lokomotiver, 1 050 Personvogne og 16 000 Lastevogne til sin Raadighed. Man beregner, at Republiken i 1890 vil besidde 13 350 Km. Jernbane.

Blandt de Linier, der ere under Bygning, er især den saakaldte Ferrocarril Trasandino af Interesse. Dens Længde mellem Mendoza (i Argentina) over Cordilleras til Santa Rosa de los Andes (i Chili) er 250 Km. med 1 Meter bredt Spor. I 1889 har man udført Arbeidet paa 72 Km. og gruslagt disse i vanskeligt Terræn. 8 store Broer over Floden Mendoza paa fra 45 til 129 Meters Spænd ere næsten færdige. De ligge i en trang Dal, Uspallatapasset, hvorigennem Linien uundgaaeligen maatte føres, sammen med vanskelige Vei-slyngninger og Tunneller. 9 mindre Tunneller ere færdige, og Hovedtunnelen, der skal ligge i de øvre Regioner af Cordilleras og skal være 5 065 Meter lang, er paabegyndt, medens to andre af 1 700 og 900 Meters Længde i samme Høide staa for Tur. Man tænker i Løbet 1890 at kunne naa til Punta de las Vacas eller henimod Toppen af Fjeldovergangen. Arbeidsstyrken har bestaaet af 200 Mand, væsentlig Minerere og Stenhuggere, med 100 Mand overordnet Personel. Foruden svenske og norske Ingeniører, der her have været beskjæftigede, ere i den sidste Tid ogsaa ankomne en Del norske Skiløbere, der have opnaaet Sysselsættelse paa rimelige Vilkaar. Ved Aabningen af hele denne Linie vil man erhverve en Stillehavsbane af stor Betydning. Den hele Afstand fra Buenos Ayres til Valparaiso er 871 eng. Mile. Paa Buenos Ayres Side er 651 eng. Mile færdige, paa Valparaiso's 82; 149 Km. staa igjen, men Tredieparten deraf er næsten færdig. Den hele Linie ventes derfor aabnet i 1892 efter 19 Aars Arbeide. Selve Overgangen over Andesbjergene ligger i Passet la Cumbre, der har en Høide af 13 045 Fod over

Havet. Linien kommer dog ikke saa høit, idet den nævnte Tunnel blot ligger 10 450 Fod over Havet, medens f. Ex. St. Gothardsbanen kun ligger 3 783 Fod og Rigibanen 5 733 Fod over Havet. Paa en kort Strækning er Stigningen meget skarp, nemlig 1 Fod paa $12\frac{1}{2}$ Fod; her er der benyttet Tandhjulssystem. Den hele Linie fra Buenos Ayres til Valparaiso har desværre ikke ensartet Sporvidde men repræsenterer Stykker af 3—4 forskellige Systemer. Naar Linien er færdig, vil en Del af Farten gennem Magellaensstrædet og om Cap Horn blive overflødig, paa samme Tid som Buenos Ayres's Betydning vil stige. Chili vil faa sine Metaller, især Kobber, let afsatte i Argentina, ligesom dette Land vil kunne udføre af sine Produkter med Fordeel ogsaa til Stillehavskysten.

Bankvirksomheden er end yderligere tiltaget. Ved Siden af de allerede eksisterende og i forrige Beretning nævnte Banker er der opstaaet en hel Række nye, enkelte utvivlsomt solide, andre med nominel Kapital, der hverken er eller kan ventes at ville blive indbetalt. De større udenlandske Banker have vist, at de bestyrede med Forsigtighed kunne gjøre gode Affører selv i vanskelige Tider, og enkelte af dem have uddelt helt til 60 % til sine Aktieeiere, uagtet de have afholdt sig i dagevis fra at diskontere; og specielt, hvad de engelske angaar, da disse ere Filialer af større i London virkende Etablissementer, den i senere Tid hos nordiske Skibsrhedere opstaaede Frygt for deres Soliditet vise sig ugrundet. Ved den af Regjeringen fulgte Finantspolitik og specielt ved den misbrugte Seddelemmission har Banco Nationals Stilling været særlig ugunstig, ihvorvel den har uddelt til sine Aktionærer 20 % Dividende.

Provindsbankernes Stilling har ogsaa været ugunstig, da de for at kunne gjøre nye Emissioner i Henhold til den nye Banklov have optaget Laan i Europa, der medføre Byrder, og siden med sin Kapital kastet sig ind i Spekulationer og rundelig bevilget Personalkredit, der har formindsket deres effektive Evne. I den hele Republik virker nu noget over 50 store Banker. I Forbindelse med Foranstaaende kan paapeges, at det ikke kan andet end opvække Forundring, hvor lidet nordiske Banker gjøre for her at knytte Forbindelser, især naar sees hen til de betydelige Kapitaler, der herfra remitteres for Last og for Fragter, og for her direkte gjorde Indkjøb, for at gjøre den i sidste Fald nødvendige Bankkredit, der ellers maa aabnes i London, overflødig.

Børsen. Ved Udgangen af 1888 betaltes Guld med Agio af 146. Der viste sig snart en stigende Tendents, idet Priserne paa Uld vare faldne i Europa, Hvedehøsten ansaaes ødelagt paa Grund af Regn, Bankerne havde ilet med at kaste Millioner af Sedler ind i Omsætningen uden at man havde nogen Udsigt til at se dem indløste. Banco Nacional's Aktier stode dengang i 275 Cédulas, saavel Hipotecarias Nacionales som Provinciales noteredes ikke synderligen i Pris. Private Papirer, saaledes Banco Constructors, viste Tegn til Fald og gik ned fra 142—134. Allerede i Februar var Guld oppe i 156. Istedenfor at afvente bedre Tider, udstedte Hypothekbanken nye Serier. Serie N (nominelt paa 50 Mill.) var endnu ikke helt opbrugt, men desuagtet kastedes Serie O, paa andre 50 Mill., ind i Omsætningen. Banco Nacional's Aktier noteredes da i 266, men med Tendents til Fald. I Marts begyndte der at gaa Rygter om, at den nye Finantsminister Rufino Varela skulde iværksætte gennemgribende Planer. Der blev almindelig Bestyrrelse, da man erfarede, at en af dem var at forbyde Operationer i Guld paa Børsen. Denne Forholdsregel medførte Gjæring i Børskredsene og for en kort Tid Børsens Lukning. Efter den 30te Marts 1889 var Guldets Stigning sikker og ved-

varende. Det noteredes 1ste Juli i 175, 1ste August i 175, 1ste September 174, 1ste Oktober 225, 1ste November 215, 1ste December 223 og 31te December 230. Paa samme Tid vare de vigtigere Papirer faldne, Banco Nationals Aktier næsten til sin halve tidligere Værdi. Da mange med Regjeringen interesserede Spekulanter opererede i disse, mærkedes der snart lige saa uventede som haardt følte Tab. Aaret sluttede med en almindelig Usikkerhed i alle Forholde, der især for Handelen viste sig meget generende, idet Kjøbmændene ikke længere vidste, hvorledes de skulde beregne sine Priser, paa den ene Side vare nødte til at bevilge Kredit paa flere Maaneder til Udsælgere, paa den anden Side selv maatte være beredte paa at afgjøre sin Gjæld i Europa i Guld.

Handelsmuseum. Det i forrige Beretning omhandlede Handelsmuseum har udviklet sig jævnt under en forstandig Ledelse. Det har saavel fra de forskjellige Provindser modtaget Tillæg til sine Samlinger som ogsaa indledet Bytteforbindelser med lignende Institutioner i Europa samt dersteds gennem Oficinas de Informacion ladet forevise mindre Prøveudvalg af argentinske Produkter.

Som ovenfor antydte, er den økonomiske Udvikling fælles for de fleste af Republikkens Provindser. Jeg forudser allerede nu, at det vil blive nødvendigt at forflere de bestaaende Vicekonsulater, saasnart det vil blive muligt at finde dertil skikkede Elementer. Som Steder, der i saadan Henseende allerede nu træder i Forgrunden, kan nævnes La Plata, Campana, San Nicolas, Santa Fè, Zárate, ligesom Cordoba allerede flere Gange har paakrævet Intervention herfra.

Hvad de allerede bestaaende Stationer angaar, er Rosario gaaet uhyre frem, især hvad Skibsfarten angaar, saaledes som det i Skibslisterne forekommende store Antal svenske og norske Skibe viser, ligesom Handelen takket være Provindsens store Produktion og støttet af private Banker, kan glæde sig ved lønnende Virksomhed, i hvilken dog Krisen sluttelig greb hemmende ind. Vicekonsulen anfører angaaende Stedet: „Hvad de herværende Forholde betræffer, er der i de sidste Aar ikke forekommet væsentlige Forandringer, i hvad der angaar Skibsfarten. Skibene have her ingen andre Afgifter at betale end Stempelgebyr og nogle Lodspenge, hvis de skulle bytte Ankerplads. Ved deres Expedition forekommer der ingen særlige Vanskeligheder. De eneste af saadan Art, der kunne frembyde sig, ere ved Fragtreguleringerne fordi det stedse er bemærket i Certepartiet, at Fragten skal betales efter Vexelkurs og der her ikke eksisterer nogen Børs, hvorefter Kurs kan beregnes; af denne Grund er der derfor en stor Forskel mellem Bankvexelkurs og Privates Kurs. Dette uheldige Forhold vilde let være rettet, hvis den Vexelkurs der noteres i de herværende engelske Banker paa Skibets Ankomstdag eller den Dag, det er udlosset, fastsættes som Basis. Fragtforholdene stille sig her som i Buenos Ayres og betinges delvis af Høsten; lader denne et stort Kvantum disponibelt for Export, bliver der Brug for mange Seilskibe, og Fragterne stige og falde, alt efter Trangen til Skibsrum.

Den anden Station Bahia Blanca voxer ligeledes stadig i Betydning; da Stedet synes at have Fremtid, ville følgende Data samlede af Vicekonsulen have Interesse.

Bahia Blancas Grundlæggelse daterer sig fra 1830. Det anvendtes først som Deportationssted og som Grændsefæstning mod Indianerne, der beherskede det hele Land omkring den lille Forbryderkoloni helt til 1878, da de af Regjeringstropperne bleve fordrevne for aldrig mere at vende tilbage. I 1880 udgjorde Refolkningen i Bahia Blanca og det hele Distrikt (dengang udgjør-

rende ca. 600 Leguas Overflade, senere sønderdelt) ca. 1 000 Individer. Nu antages alene Bybefolkningen at udgjøre ca. 10 000. I 1884 erholdt Bahia Blanca sin første Jernbaneforbindelse med Buenos Ayres gennem den s. K. Ferrocarril del Sud (Sydbanen) tilhørende et engelsk Selskab.

Staden ligger paa ca. 39° S. B., nogle faa Km. fra Bugten af samme Navn og omkring 10 Mile fra dens Udmunding i Havet. Den er omgivet af Sandhøider i Nord og Øst, og liggende paa en Sandslette, er den ganske beskyttet mod de herskende Vestenvinde, som imidlertid føre ind over Byen en Mængde Røg og Støv til Gene for dens Indbyggere. Hvad dens topografiske Beliggenhed angaar, behøver man blot at kaste et Blik paa Kartet for at overtøye sig om de store Landstrækninger, som Bahia Blanca behersker og den Betydning, som den gennem sin Havn vil vinde.

Angaaende Indløbet til Havnen tjener Følgende til Veiledning. Udenfor Bugtens Munding paa den høire Bred ligger Monte Hermoso Fyrtaarn, synligt paa ca. 10 Miles Afstand. Tolv Mile fra Fyrtaarnet i Retning S. 17° O. ligger den yderste Bøie (No. 1). Saavel denne Bøie som Fyrtaarnet er efter Kapteinens Udsagn vanskelige at finde, især om Natten, da man heller ikke skal nære altfor stor Tillid til, at Fyret skjøttes ordentligt. Fra Bøie No. 1 gaar Leden forsynet med 8 fra hverandre synlige Bøier i næsten ret Linie ind til Havnen. Strax før Ankomsten i denne paatræffes Napostabanken, den eneste Hindring for Fartøier med over 18 Fods Dybgaaende. Denne Banke, bestaaende af Dynd og Slam, og saaledes ufarlig, er ca. 400 Fod bred og strækker sig tvertover Bugten, der paa dette Sted er ganske smal. Der har længe været Tale om denne Bankes Opmudring, hvilket antagelig kommer til at finde Sted i en nær Fremtid, idet Muddermaskine og Pramme ere ankomne og man blot venter paa Bugserbaad for at kunne begynde Arbeidet. Strax efter at denne Banke er passeret, paatræffes Floden Naposta Grandes Munding, ved hvis Bredder, Losning og Ladning tidligere fandt Sted ved Lægtene, da de nuværende Havneanlæg ikke endnu fandtes. Denne Plads kaldes nu Puerto Viejo i Modsætning til Puerto eller Puerto Nuevo eller Nueva Liverpool, den nuværende Havn. Ved Puerto Viejo har Selskabet Aug. Linck & Co. erholdt Koncession paa Bygning af 3 større Skibsdokke, Dokke for Krigsskibe og Tørdokke for Reparation af Fartøier. Omkostningerne derved anslaaes til 35 Mill. Pesos Guld. De forberedende Arbeider og Maalinger ere paabegyndte, og det hele Arbeide paastaaes at skulle blive færdigt paa 5 Aar.

De Havneanlæg, som for Øieblikket existere og benyttes ved Nueva Liverpool, og ere aldeles utilstrækkelige. De bestaa af en lang, i Vandet udskydende Jernbanebrygge, konstrueret af Jern og forsynet med hydrauliske Kraner. Blot 4 større Kraner kunne paa en Gang bekvemt losse og laste ved denne Brygge.

Inden jeg gaar over til en Redegjørelse for de herværende Havneafgifter og Usancer, kan jeg ikke undlade at anføre Mangler ved Lods væsenet, hvorover alle Kapteiner beklage sig. Foruden de hos Havnekapteinen ansatte Marine-lodse, der ikke have med Handelsskibe at gjøre, findes der i Bahia Blanca kun to Lodser, der ere bosatte i Byen, i Stedet for ved Monte Hermoso ved Indløbet til Bugten, hvorfor Fartøier ialmindelighed selv maa søge sig frem helt til Napostabanken, hvor Lods først erholdes.

De Afgifter et Fartøi har at betale, ere blandt andre: 7 Cents Papir pr. Registerton i Fyrpenge og Sundhedsafgift. „Wharfage“ beregnes hidtil af Jernbanebolaget efter følgende Regler: m.\$ 4 for de første 100 Reg. Tons samt 1 Cent for hver overskydende Registerton med Paalæg af den halve Guldagio, alt pr. Dag. F. Ex. et Fartøi paa 200 Reg. Tons betaler pr. Dag

\$ 5.00, (antag, at Kursen er 100 % over Pari, saa paalægges blot 50 %). Fartøiet betaler følgelig \$ 5 00 + 50 % = \$ 7.50 Papir eller \$ Guld 3.75. Dertil kommer 50 Cents engang for alle (efter samme Kursberegning paa hver Tons à 1 000 Kg.) for Stuvning og Brug af Kraner.

Ballastens Pris varierer mellem \$ 1.50 og \$ 3.00. Lodspenge beregnes efter følgende Tarif:

Skibe stikkende 12 Fod fra Bøie No. 1 \$ 35 Guld, Bøie No. 4 \$ 25 Guld, Bøie No. 7 \$ 15 Guld; 13 Fod fra Bøie No. 1 \$ 40 Guld, Bøie No. 4 \$ 35 Guld, Bøie No. 7 \$ 20 Guld; 14 Fod fra Bøie No. 1 \$ 45 Guld, Bøie No. 4 \$ 35 Guld, Bøie No. 7 \$ 25 Guld; 15 Fod Bøie No. 1 \$ 50 Guld, Bøie No. 4 \$ 40 Guld, Bøie No. 7 \$ 30 Guld; 16 Fod Bøie No. 1 \$ 55 Guld, Bøie No. 4 \$ 45 Guld, Bøie No. 7 \$ 35 Guld; 17 Fod Bøie No. 1 \$ 60 Guld, Bøie No. 4 \$ 50 Guld, Bøie No. 7 \$ 40 Guld; 18 Fod Bøie No. 1 \$ 65 Guld, Bøie No. 4 \$ 55 Guld, Bøie No. 7 \$ 45 Guld; 19 Fod Bøie No. 1 \$ 70 Guld, Bøie No. 4 \$ 60 Guld, Bøie No. 7 \$ 50 Guld; 20 Fod Bøie No. 1 \$ 75 Guld, Bøie No. 4 \$ 65 Guld, Bøie No. 7 \$ 58 Guld og opover, til Ankerplads indsidet Naposta Bar. Taxten for at tage et Skib fra eller til Ankerpladsen til eller fra Jernbanebryggen \$ 5 Guld.

Fartøier, der ere komne med Kulladning for Sydbanelselskabet ansvarliggøres for Vægten, hvorved der i Regelen paabyrdes dem et Tab af $1\frac{1}{2}$ % à 2 % af Fragten, og desuden maa erstattes Prisen paa det Manglende.

Hidtil har Expeditionen af Fartøier gaaet ganske hurtigt for sig, men nu er Forholdet som nævnt blevet ganske det modsatte, da Jernbanebryggen ikke kan rumme alle de Skibe, der paa Grund af den øgede Trafik nu ankomme. For at undgaa Strid og Tvist ved Beregning af Liggedage, Wharfage og andre Ulemper er det raadeligst, at Fartøier ved Fragtslutninger i sit Certeparti faa indført „free Wharfage“, saa meget mere som intet trykt Reglement forefindes.

Hvad Skibsfarten i forrige Aar angaar, kan det anføres, at medens det hele Antal af ankomne og afgaaede Fartøier i 1879 udgjorde resp. 20 paa 4 178 Reg. Tons og 19 paa 4 051 Reg. Tons, var det i 1889 142 paa 58 728 Reg. Tons og 102 paa 53 848 Reg. Tons.

Bahia Blancas Export udgjorde i forrige Aar: Tørret Kjød Kg. 1 005 587, tørre Oxehuder 12 338, saltede Oxehuder 16 122, Faareskind 446 353, Uld 8 584 435, Hestehaar 25 670, Talg 51 000, konserverede Oxetunger 20 407, Benaske 265 766, Ben 22 632, Hø Kg. 326 232, hvilke Varer for den allerstørste Dels Vedkommende er bleven udført med Dampskibe, hvorfor det er umuligt med nogenlunde Nøjagtighed at bestemme Noteringerne paa de udgaaende Fragter for Seilskibe, idet de faa saadanne, der ere gaaede med Last, have opgjort sin Fragt pr. „lump sum“.

Import. De eneste Artikler, der hidtil ere blevne direkte indførte fra Europa og Nordamerika, ere: Stenkul, Jernveismateriel, Bord og Tømmer, hvoraf det Meste er ankommet med Seilfartøi. Fragterne for Stenkul have varieret mellem 30 og 36 sh. pr. Ton, for Bord og Tømmer 17 à 22 nordam. Dollars pr. Tusind Fod, alt efter de forskellige Træsarter og Hugststeder.

Hvad Kommunikationsvæsenet angaar, har jeg allerede nævnt den direkte Jernbaneforbindelse med Buenos Ayres ved Sydbanen. Det samme Bolag har desuden under Bygning en anden Linie, der løbende i mere østlig Retning skal sammenbinde Bahia Blanca med Tres Arroyos. Videre ere forberedende Arbejder vedtagne for Udstagning af en tredje Linie, ligeledes for det samme Bolag, der skal gaa i ret Linie til Buenos Ayres passerende Byen Pringles ved Sierra Ventana. Den store Nordvestbane er siden nogle Maaneder un-

der Bygning, og Arbejderne gaa raskt fremad. Banens hele Længde er beregnet til 1200 Km. og skal gennemskjære de frugtbare Strækninger mellem Villa Mercedes og Bahia Blanca. Desuden er der foreslaaet adskillige andre Jernveie, f. Ex. til Patagones. Paa Grund af disse Jernbanebygninger, der erholde den største Del af sit Materiel over Bahia Blanca, beregner man for indeværende Aar en langt større Skibsfart end før.

Næringsveie. Kvægdrift er ligesom det hele Lands ogsaa Bahia Blancas fornemste Næringsvei; men ogsaa Agerbrug har i det sidste Aar begyndt at drives i større Omfang. Nævneværdige Agerbrugs-Kolonier i Nærheden af Bahia Blanca ere: Tornquist, Arroyo, Corto, Piguè samt la Viticola Argentina. Desuden ere andre Kolonier under Dannelse. Rundt omkring Staden Bahia Blanca drives specielt Vindyrkning i større Skala. Foruden adskillige mindre industrielle Etablissementer kan nævnes en storartet Saladero, (Slakteri og Salteri for Export) samt et Saltværk „Las Salinas,“ der ligger ved Nueva Liverpool og har et Omraade af 1 067 Hektarer. Dets Produktion i Sæsonen 1889—90 beregnes at opgaa til ca. 600 000 Centner Salt, der maa kunne drives op til $1\frac{1}{2}$ Million, naar Saltværket bliver fuldt færdigt.

Bankvæsen. Foruden Filialer af National- og Provindsbankerne findes der hersteds to Privatbanker, der alle dog ikke have nogensomhelst Forbindelse med udenrigske Steder.“

Den Argentinske Republik vinder, trods de ikke sjældne Kriser, hvert Aar i Betydning. Man overbeviser sig let herom ved at iagttage den Stilling, den allerede nu indtager mellem sydamerikanske Gebeter. Nedenstaaende Tabel, hvor ogsaa den spanske Koloni Cuba er medtaget, giver i saa Henseende god Veiledning med Zifre, hentede fra den indbyrdes Stilling i 1888.

1888.	Indbyggere.	Udførsel. \$	Indførsel. \$
S. Salvador	651 130	5 242 696	3 275 024
Peru	3 000 000	8 200 880	3 585 615
Paraguay	1 337 430	1 885 273	2 295 589
Venezuela	2 198 320	10 781 882	8 181 393
Nicaragua	400 000	2 185 695	1 311 160
Uruguay	596 463	23 139 040	16 551 680
Ecuador	1 201 651	6 880 252	7 794 516
Brasilien	12 932 375	143 793 316	114 251 913
Mexico	10 447 974	48 895 904	35 839 009
Honduras	458 000	628 109	1 221 401
Guatemala	1 357 900	9 030 391	4 241 408
Argentina	3 800 000	100 111 903	128 412 110
Bolivia	1 952 000	729 725	423 073
Costarica	182 000	6 018 283	5 405 182
Chili	2 800 000	57 465 709	48 630 862
Columbia	—	13 323 232	8 414 719
Cuba	2 400 000	64 800 000	46 170 000
Sum	45 715 243	503 112 281	436 004 654

Af denne samlede Handelsomsætning repræsenterer Brasilien 27 %, Argentina 24 %, Cuba 12 %, Chile 11 %, Uruguay 5 %, de øvrige 21 %, fordelt paa de andre 12 Stater.

Sundhedstilstanden i Argentina har i det forløbne Aar idethele været god. Der gik Rygter om Tilfælde af gul Feber, Cholera og Beri-Beri, hvorved Opmærksomheden henleddes paa Mangler ved de hygiæniske Forholde; disse Rygter viste sig dog ugrundede.

Den offentlige Orden er ikke bleven forstyrret, hvad der er et glædeligt Løfte om Fremskridt. Grundene til Misnøje kunne være lige saa hyppige som før, men de materielle Interesser ere blevne for store til at kunne udsættes for en Forstadsrevolutions Muligheder, og de forskjellige udenlandske Elementer stille sig kolde ligeoverfor lokale Bestræbelser, der ikke tilsigte at ændre System men kun Styrer, og hvor de Intet have at vinde.

S. A. Christophersen.

Montevideo.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra fremmede Steder til Hovedstationen . .	155	127 389	2	882	157	128 271	4	5 646	4 732 704
” fremmede Steder til Paysandu	12	3 588	3	623	15	4 211	-	-	184 959
Ialt	167	130 977	5	1 505	172	132 482	4	5 646	4 917 663
II. Afgaaede.									
Til fremmede Steder fra Hovedstationen . .	31	15 979	132	117 801	163	133 780	4	5 646	275 651
” fremmede Steder fra Paysandu	9	2 302	7	2 110	16	4 412	-	-	66 012
Ialt	40	18 281	139	119 911	179	138 192	4	5 646	341 663

29 Skibe dr. 11 036 T. anløb Distriktet for Ordre, og et dr. 389 T., for at reparere.

Af svenske Skibe ankom 14 dr. 6 732 T.

Aarsberetning dateret 15de April 1890.

Af norske Skibe forliste Bark „Kaptein Peter Dahl“ paa 551 T. ved Angostura, Bark „Newcastle“ paa 498 T., grundstødte paa den engelske Bank og sattes senere paa en Sandbank ved Maldonado, hvorefter den indbugseredes hid og solgtes ved offentlig Auktion, Bark „Stella“ strandede paa ovennævnte Bank, kondemneredes og solgtes, Bark „Lindoro“, 813 T. blev forladt i

synkende Tilstand paa Høiden af Rio de Janeiro, og Besætningen hidført af et engelsk Fartøi.

Sammenholdt med 1888 udviser den norske Skibsfart en Forøgelse af 29 323 T., eller ca. 29 %, af de med Ladning ankomne Fartøier og 1 180 T., eller ca. 7 %, af de med Ladning afgaaede. Bruttofragterne for norske Fartøier var 1889 tilsammen Kr. 5 259 326, mod i 1888 3 258 273, altsaa en Forøgelse af Kr. 2 001 053, eller ca. 61½ %. Derimod aftog den for svenske Skibe med Kr. 11 034, eller ca. 4 %.

Som i 1888 ankom de fleste af de forenede Rigers Skibe med Kulladninger fra England, Hermed ankom hid 81 norske Skibe paa 82 257 T. med Middelfragt 41 sh. 7 d pr. Reg. Ton, eller en Forøgelse af 9 sh. 1 d. 22 Skibe ankom fra Nordamerikas forenede Stater med Træ, med 47 sh. 2 d pr. Reg. Ton i Middelfragt, eller 11 sh. 2 d pr. Ton mere end i 1888, 5 med Jernbanemateriel fra England med 39 sh. 11 d pr. Ton i Middelfragt, 9 med Stykgods fra de forenede Stater med 60 sh. 1 d pr. Ton i Do., 3 med Stykgods fra Marseille med 45 sh. 3 d pr. Ton i Do., 2 med Stykgods fra Hamburg med 50 sh. 3 d pr. Ton i Do., 2 med Stykgods fra Antwerpen med 45 sh. pr. Ton, og 2 med Salt, Middelfragt 33 sh. 6 d pr. Ton.

Til Paysandu kom 6 norske Skibe med Jernbanemateriel fra England til 59 sh. 3 d Middelfragt, 4 med Træ fra de forenede Stater til 53 sh. 10 d pr. Ton, 1 med Stykgods fra Do. til 50 sh. 7 d pr. Ton, og 1 med Stykgods fra England til 60 sh. 6 d pr. Ton.

Udgaende Fragter var i 1889 for Seilskibe noget fordelagtigere end i 1888, og stillede sig saaledes:

15 norske Skibe til europæiske Havne med 27 sh. 2 d pr. Reg. Ton i Middelfragt, 6 Do. til de forenede Stater til 18 sh. 8 d pr. Ton og et svensk Skib til europæisk Havn til 30 sh. pr. Ton.

De store Emigrantdampskibe, hvis Antal og regulære Ture maanedlig tiltager, og hvis fornemste Fortjeneste er beregnet paa Udførsel af Passagerer, (1 000—1 500 for hvert Dampskib), har for en stor Del monopoliseret Returfragterne. Rederierne finder det fordelagtigere at antage Hjemfragter til næsten hvilkensomhelst Pris, hellere end at lade dem vende tomt hjem.

Fragter for Dampskibe var pr. Ton:

England tørre Huder 80—60 sh., salte Do. 40—30 sh., Talg 32—25 sh., Uld i Baller 38—12 sh. Håvne tørre Huder 100—60 frcs., salte Do. 50—30 frcs., Talg 40—30 frcs., Uld i Baller 39—10 frcs. Hamburg tørre Huder 80—56 M., salte Do. 40—28 M., Talg 32—24 M., Uld i Baller 38—8 M., Middelhavshavne, tørre Huder 100—50 frcs., salte Do. 35—30 frcs., Talg 40—15 frcs., Uld i Baller 38—10 frcs.

Paa de til Distriktet ankomne norske Fartøier var forhyret, Kapteinerne undtaget, 2 141 Mand. Der paamønstredes 155 og afmønstredes 166 Mand, samt rømte 42 Mand.

Paa Barmhjertighedshospitalet indlagdes frit 70 Mand fra norske Skibe. Her betingede Maanedshyrer var for Matroser fra £ 2.15 til £ 4.5, Tømmermænd £ 3.10 til £ 4.10, Letmatroser £ 2 til £ 3.5, Jungmænd £ 1 til £ 2, Kok & Stuart £ 3.10 til £ 4.10.

Antallet af de til Stationen ankomne Skibe var iberegnet Kystfarten, 2 735 Dampskibe paa 3 491 459 Tons, og 2 643 Seilskibe paa 665 476 Tons, hvilket sammenholdt med det foregaaende Aar viser en Forøgelse af 520 Dampskibe paa 845 838 Tons, men en Formindskelse af 39 Seilskibe, og med en Forøgelse i Seilskibenes Drægtighed af 236 394 Tons.

Skibsfarten paa hele Distriktet udgjorde 17 890 Fartøier paa 6 151 365 Tons.

Den i min forrige Aarsberetning indberettede Prisstigning paa Ballast er lykkeligvis atter forbi, og Konkurrentsen har nu drevet Prisen ned til 60 cents pr. spansk Ton, hvilken dog ikke kan holdes, da Sælgerne taber ca. 20 cents pr. Ton derpaa.

For Landets materielle Fremgang i alle Retninger har det forløbne Aar været gunstigt. Indførselen, især af Udlandets Industriprodukter, har fremdes været meget livlig og indbringende for Importørerne, i hvilket gunstige Forhold dog en Forandring begyndte at indtræde mod Aarets Slutning, hvilken Tilbagegang desværre er vedblevet i dette Aars to første Maaneder. Grunden hertil er især den i Nabolandene, og navnlig i Argentina herjende Handelskrise, der har overfyldt vort Marked med Overskuddet af Indførselen og tilbagetrukket de betydelige argentinske Kapitaler, der var placeret her i Republiken, hvilket Alt har bevirket en Stagnation i Affærerne, og en Reduktion af den alt for høit opdrevne Værdi af Eiendom saavel i By som paa Land. Udførselen, standset ved formindsket Faaremængde, hvoraf næsten $\frac{1}{3}$ tabtes under sidste Vinters stormfulde og kolde Veir og daarlige Beite, samt den i Kvantitet daarlige Høst af Hvede og Rodfrugter, har fundet nogen Erstatning i de høje Priser, der er erholdt for adskillige af Landets Produkter.

Industrien udvikler sig langsomt paa Grund af Drivkraftens og Arbeidslønnens Dyrhed.

Flere nye Jernbaner er under Arbeide. Den som sammenbinder Hovedstaden med Paysandu, er nu færdig, og om nogle Maaneder, naar Stykket Paysandu-Satto overgives til Trafiken, vil Montevideo endelig komme i Berørelse med det brasilianske Jernbanenet, hvilket uden Tvil vil have en mægtig Indflydelse paa vor Handels Udvikling. Ogsaa Centralbanen vil om 2 Aar naa Brasiliens Grændse. Der bygges med Iver paa Banen til Kystbyen Maldonado ved La Platas Munding, som paaregnes at blive færdig i Løbet af næste Aar.

Ingen direkte Indførsel fra eller Udførsel til de forenede Riger fandt Sted i 1889. Klipfisk er den eneste Artikel, som i nævneværdig Kvantitet indførtes over Hamburg (i 1888 353 985 Kil., og 14 715 Kil. Tørfisk), hvorfor betales fra 9 til 11 \$ pr. Qv. Smaa Partier af norske Konserver, Øl og Fiskelevertran, samt af svensk Karlstadlaks og Ansjois er hidkommet i Aaret samme Vei, men Afsætningen af disse Artikler var med Undtagelse af Levertran, langsom og lidet indbringende.

Indførselen af Furu fra Nordamerikas Havne, var ret livlig. Noterede Priser var White Pine 35—72 \$, Pitch pine 40—55 \$, Spruce 36—40 \$. Disse Priser gik ved Nytaar betydeligt ned paa Grund af vort af et stort Antal for Buenos Aires bestemte Ladninger overfyldte Marked, hvilke Ladninger lossede her som Følge af Krisen i Argentina.

Indførselen steg i 1888 til \$ 29 477 448 og Udførselen til \$ 28 008 254. Omsætningen med Udlandet var altsaa i 1888 \$ 57 485 702, modsvarende Kr. 221 900 000, hvilket jo er betydeligt for et Land med kun ca. 650 000 Indvaanere. Omsætningen i det sidstforløbne Aar antages at have været endnu større, men herover savnes endnu paalidelige Oplysninger.

Priserne paa Republikens fornemste Exportartikler var i 1889: for salte Oxe og Kohuder pr. 75 $\mathcal{H}$ 4.50 til 6 \$, tørre do. pr. 40 $\mathcal{H}$ \$ 4.40—5.50, Mestizo Uld pr. 25 $\mathcal{H}$ \$ 3.40—4.65, Talg pr. do. 1.1925—1.50, Tagl pr. 100 $\mathcal{H}$ \$ 16—18.50.

Hvedehøsten, der ikke strak til for Landets eget Behov, noteredes fra \$ 3.50 lige til \$ 9 pr. fanega.

Kolonisationen har i Aaret udviklet sig kraftigere end hidtil. Adskillige

private Selskaber har indkjøbt store Strækninger Land, som allerede for en Del er bleven befolket, især med italienske Emigranter.

En Folketælling foretoges i November sidstl. i Hovedstadens Departement. Befolkningen opgik da til 214 000 Personer, hvoraf 180 000 i selve Byen med Forstæder. Ved Undertegneds Hidkomst 1855 antoges Montevideo at have ca. 55 000 Indvaanere.

Republikens Folkemængde er i 1889 ved Indvandring forøget med 25 494 Personer, hvoraf 16 691 kom fra Europa og 8 803 fra Argentina, for største Del Europæere, som der ei fandt lønnende Arbeide.

Ved Landets Slagterier slagtedes 708 923 Stk. Hornkvæg til Export mod 773 449 i 1888.

Statens Told indbragte 1887 \$ 8 671 243, 1888 \$ 8 845 776, 1889 \$ 10 786 602.

Kursen paa de fornemste europæiske Bankpladse varierede for London fra 50 $\frac{1}{2}$ til 52 $\frac{1}{4}$ d, Paris 5.34 til 5.50 frcs., Antwerpen 5.35 til 5.52 fr., Hamburg 4.32 til 4.38 M. pr. \$.

S. Blixén.

T a n g e r .

Aarsberetning dateret 30te April 1890.

Fra fremmede Lande ankom af norske Skibe til Hovedstationen med Ladning 2 norske Skibe dr. 208 Tons, og til Vicekonsulsstationerne med Ladning 9 Skibe dr. 1 404 Tons, og i Ballast 50, dr. 6 668 Tons, ialt 61 dr. 8 280, hvoraf Dampskibe 8 dr. 2 378 Tons. Bruttofragt for Hovedstationen Kr. 3 708, for Vicekonsulsstationerne Kr. 25 434, ialt Kr. 29 142.

Der afgik i Ballast til fremmede Steder fra Hovedstationen 2 Skibe dr. 208 T., og fra Vicekonsulsstationerne med Ladning 61 dr. 8 641 T., tils. 63 dr. 8 849 T. Bruttofragt 222 930 Kr.

Af svenske Skibe ankom 4 dr. 728 T.

To norske Skibe led Skibbrud og blev Vrag i 1889, nemlig Galeas „Alda“ af Stavanger ved Mazagan, og Galeas „Sensus“ af Haugesund ved Indløbet til Larache.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Fartøier ved Hovedstationen Kr. 13.20, ved Vicekonsulsstationerne etc. Kr. 522 62, hvoraf tilfaldt Konsulen eller Konsulskassen Kr. 261.31. Af svenske ved V. Kr. 41.01, hvoraf tilf. Konsulen eller Konsulskassen Kr. 20.50. Ialt tilf. Kons. eller Konsulskassen Kr. 295.01.

3 norske Seilskibe ankom med Kulladning fra England, 3 med Sukker fra Antwerpen, Brüssel og Liverpool, 1 med Stykgods fra Liverpool og 1 med Jernskrab fra London, 1 norsk Dampskib hidkom med Planker fra Søderhamn. Alle de øvrige norske Skibe kom i Ballast. 1 norsk Seilskib afgik med Ladning af Ærter til Barcelona. Alle de andre norske Seilskibe afgik med Last af Bønner, Mais, Ærter, Kanariefrø m. M. til England. 1 norsk

Dampskib afgik med Ladning af Mais til Nantes, de øvrige norske Dampskibe til England med Last af Bønner og Mais.

Fragterne fra Distriktets Havne til England var $4\frac{1}{2}$ til 6 sh. pr. eng. Quarter.

Det samlede Beløb af indseilede Bruttofragter for norske og svenske Skibe var 245 394 Kr. mod 175 027 Kr. i 1888.

Dette Distrikt besøgtes tilforn kun undtagelsesvis af de forenede Rigers Fartøier, men i de senere Aar er vor Skibsfart paa dette Land betydelig tiltaget, hvilket fremgaar af følgende Tal:

Ankomne Fartøier, norske: 1884 1 dr. 72 T., 1885 2, 423 T., 1886 9, 1 086 T., 1887 11, 1 247 T., 1888 48, 6 812 T., 1889 61, 8 280 T. Svenske: 1885 1, 244 T., 1886 1, 269 T., 1887 4, 1 002 T., 1888 1, 199 T., 1889 4, 728 T.

Opgaverne over forrige Aars Søfart i det Hele i dette Lands Havne kan ikke faaes før længere hen, men efter Opgaver ankom i 1888 til Havnene i dette Distrikt ialt 2 050 Skibe paa 613 517 Tons.

Fra Norge indførtes forrige Aar, efter Opgaver, mindre Partier Hesteskosøm, Medicintran, Øl, m. M.

Norske og svenske Trævarer og mindre Partier norsk Klipfisk og svensk Stangjern hidkom fra andre Lande, men det er umuligt at give sikre Opgaver derom. Disse Varer forekommer i de Landes Indførsel, hvorfra de er hidkommet. Fra Sverige indførtes direkte til Casablanca og Saffi tilsammen ca. 525 Std. Planker. Mindre Partier Hestesko, Hesteskosøm, Øl, Punsch etc. hidkom fra Sverige.

Nogen direkte Indførsel til de forenede Riger fandt ikke Sted.

I det Hele er Opgaverne over Ind- og Udførsel høist upaalidelige i dette lidet fremskredne Land, og de Opgaver, som kan faaes for 1889, erholdes ikke før senere. Efter de modtagne Opgaver var Værdien af Keiserriget Marokkos Indførsel i 1888 £ 1 492 780, og af Udførselen £ 1 125 840.

Det bør paany nævnes, at dette Distrikts Havne er aabne og farlige, samt Indløbene til Larache og Rabat besværet af vanskelige Sandbanker. I Mogadors Havn ligger endnu til Fare for Søfarten Jernskroget efter et for nogle Aar siden der opbrændte fransk Dampskib.

Det italienske Dampskibsselskab i Genua „La Veloces“ store Dampskibe, der gaa paa Sydamerika, har siden forrige Aar begyndt at anløbe Tanger saavel paa Ud- som Hjemreisen.

Høsten var ogsaa i 1889 meget god og Helbredstilstanden i Landet tilfredsstillende.

N. E. Cassel.

Quebec.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	1	667	5	4 632	6	5 349			200
„ Norge til Vicekonsuls- stationerne	-	-	12	8 274	12	8 274			-
„ andre Lande til Hoved- stationen	62	53 405	106	92 677	168	146 082			13 686
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	79	39 415	374	214 187	453	253 602			26 537
Ialt	142	92 487	497	319 820	639	413 307	27	27 806	40 423
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hoved- stationen	168	144 748	6	6 594	174	151 342			242 247
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	449	249 353	17	11 623	466	260 976			370 531
Ialt	617	394 101	23	18 217	640	412 418	28	28 905	612 778

For Ordre eller for at reparere ankom 12 Skibe dr. 8 205 Tons.

Der ankom 26 svenske Skibe dr. 18 364 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe ved Hovedstationen § 2 566.21, ved Vicekonsulaterne § 4 296.52, hvoraf tilfaldt Konsulen § 2 148.26. Af svenske Skibe ved Hovedstationen § 65.54, ved Vicekonsulaterne § 245.48, hvoraf tilfaldt Konsulen § 122.74. Ialt tilfaldt Konsulen af norske Skibe § 4 714.47, af svenske § 188.28, tils. 4 902 75. Expeditionsgebyrer for norske Exp. § 169.50, for svenske § 1.80.

Aarsberetning dateret 10de April 1890.

Den i min Beretning for Aaret 1888 omhandlede Ordre for norske Glasvarer blev effektueret med tilfredsstillende Resultat, og er ogsaa blevet efterfulgt af en ny, men Manglen paa direkte Forbindelser viser sig altid at træde hindrende iveien, og uagtet denne Artikel hermed tør ansees som introduceret og har vundet Tilfredsstillelse og Anseelse, er det dog at frygte for at Sagen ei vil kunne have nogen Fremtid. Ifølge velvillig Opgave fra den ligeledes i min forrige Beretning omhandlede Importør i Halifax, vinder fremdeles Taagehorn af Hr. O. C. Hansens Fabrik i Skudenæs dersteds god Afsætning, i Aarets Løb til Beløb af Kr. 6 426, hvorhos dog ogsaa endel andre Artikler af svensk og norsk Fabrikat dersteds er blevet afsat, som Skindtrøier, røgede Sardinere, Reenhaar, Redningsapparater af M. C. Møllers Fabrik i Drammen, strikkede Uldtrøier, Hansker, Sikkerhedsfyrstikker, Medicintran, og af Knivsmedarbeide, og af hvilke Artikler han tror, flere kunne

vinde større Afsætning blandt hvilke han specielt nævner Sikkerhedsfyrstikker, hvilket dog ei stemmer med den her gjorte Erfaring. Saaledes blev af et herværende Handelshus i Aaret 1888 hertil importeret 18 Kasser Sikkerhedsfyrstikker af Nitedals Fabrikat, men hvoraf kun 2 eller 3 hidtil er afsat. Som en væsentlig Hindring for disses Afsætning angives deres Indpakning i altfor stor Emballager (50 Gros i Kassen), og der vil derfor nu blive gjort Forsøg paa at vinde bedre Afsætning ved Ompakning i mindre Kasser.

Ifølge for Finantsaaret 1888 og 1889 udkomne Handelstabeller fandt videre forskellige svenske og norske Varer Afsætning inden Distriktet, hvoraf særligt kan nævnes som angivet indført fra Norge 6 452 Gallons Medicintran til Værdi § 3 924, Glasvarer til Værdi § 1 331, 224 100 ₧ Jerntraad til Værdi § 4 002, Forskellige andre Artikler til Værdi 1 430, tilsammen § 10 687.

Angivet indført fra Sverige 344 cwt. Stangjern til Værdi § 594, 4 158 cwt. valset Jern til Fabrikation af Hesteskosøm til Værdi § 7 488, 179 cwt. Staalvarer til Værdi § 3 192, forskellige andre Artikler til Værdi § 178, tilsammen § 11 452.

Angivet som indført fra Norge og Sverige. Indvandrede Effekter til Værdi § 116.

Saaledes fra begge Riger tilsammen § 22 255.

I Exporttabellerne repræsenteres de forenede Riger med:

Til Norge og Sverige 4 800 ₧ nedlagt Hummer til Værdi § 650, 8 Skibe drægtige 6 776 Tons til Værdi § 102 322, og til Norge 600 Tons Kul til Værdi § 1 200, tilsammen § 104 172.

Distriktets samlede Handelsomsætning androg under Finantsaaret 1888—89, som følger: Import til indenlandsk Forbrug § 109 673 447, mod i Aaret 1887—88 § 102 847 100, Export § 89 189 167, mod i Aaret 1887—88 § 90 203 000, tilsammen Handelsomsætning § 198 862 614 mod i Aaret 1887—88 § 193 050 100. Importen oversteg saaledes Exporten med § 10 484 280, mod i Aaret 1887—88 § 12 644 100.

Importen, der indbefatter alle Slags Manufaktur- og Kolonialvarer, Vin, Spirituosa, Øl og Porter, Ris, Kornvarer, Sydfrugter, m. m. m., var fordelt over de forskellige Markeder med følgende Værdier: De forenede Stater ca. § 50.5 Millioner, Storbritannien ca. 42.5, Tyskland ca. 3.7, Frankrig ca. 2.2, Spansk Vestindien ca. 2.2, Japan ca. 1.2, Brasilien ca. 1.1, Britisk Vestindien ca. 1.1, Alle andre Markeder ca. 5.4, tilsammen § 109.7 Millioner.

Exporten var fordelt over de forskellige Industribrancher, saaledes: Produkter af Bjergværkdrift § 4 419 179, Fiskeri § 7 212 208, Skovbrug § 23 043 007, Fædrift § 25 894 707, Agerbrug § 13 414 111, Manufakturvarer § 4 434 949, Andre Artikler § 783 652, ansat Værdi for manglende Opgave fra forskellige Indlandtoldsteder § 3 070 652, Penge og ædle Metaller § 1 978 256, Transitvarer § 6 939 455, tilsammen § 89 189 167 og var fordelt til de forskellige Markeder som følger: De forenede Stater ca. § 38.5 Millioner, Storbritannien ca. 38.1, Britisk Vestindien ca. 1.7, Newfoundland ca. 1.3, Spansk Vestindien ca. 1.0, argentinske Republik ca. 0.7, Australien ca. 0.7, Frankrig ca. 0.3, Brasilien ca. 0.3, Alle andre Markeder ca. 6.6, tilsammen § 89.2. Mill.

I ovenstaaende Opgaver indgaar Provindsen Britisk Columbia med en Exportværdi af ca. § 4.3 Mill., hvorimod særskilt Opgave mangler for Importværdien til nævnte Provinds.

Til Handelsomsætningen er anvendt for Indgaaende 4 611 392 Reg. Tons Skibsrum med indlastede Varer, Tons Vægt 264 262, Tons Maal 1 026 672, og for Udgaaende 4 685 209 Reg. Tons Skibsrum med indlastede Varer, Tons Vægt 2 025 224, Tons Maal 2 114 649, der er fordelt over Konfederationens forskellige Landsdele som følger:

Provincen Quebec, for Indgaaende 1 078 499 Reg. Tons, for Udgaaende 1 038 234 R. T., Prov. New Brunswick I. 838 036, U. 855 459, Prov. Nova Scotia I. 1 516 924, U. 1 542 772, Prov. Prinds Edward Ø I. 62 955, U. 75 177 og Prov. Britisk Columbia I. 1 114 978 R. T., U. 1 175 672 R. T.

De under Aarets Løb dels under Indgaaende optjente, og dels under Udgaaende forventede Fragtbetøb af norske og svenske Skibe andrager som følger:

Norske Skibe for Indgaaende £ 40 423, for Udgaaende £ 612 778, Summa £ 653 201 mod i Aaret 1888 £ 396 737.

Svenske Skibe for Indgaaende £ 1 050, for Udgaaende £ 34 066, Summa £ 35 116 mod i Aaret 1888 £ 11 518.

Fordelt over de forskellige Havne stiller den norske Skibsfart paa Distriktets Konsulsstationer sig som følger:

Montreal 25 dr. 18 510 T., deraf Dampskibe 7 dr. 7 939 T., Three Rivers 5 dr. 5 146 T., Chicoutimi 17, 12 364, St. Etienne 10, 5 925, Sault au Cochon 8, 3 930, River Quelle 1, 790, Metis 3, 1 342, Bersimis 8, 4 445, Escoumains 1, 656, Matan 6, 3 787, Campbello 21, 10 216, Dalhousie 18, 10 092, Bathurst 24, 13 169, Buctouche 8, 2 545, Chatam 34, 21 056 T., deraf Dampskibe 1 dr. 1 146 T., Newcastle 23 dr. 11 905 T., Richibucto 16, 4 954, Shediac 27, 11 322, Baie Verte 28, 13 542, Tidnish 6, 3 122, St. John 23, 19 578, Pictou 1, 675, Northport 14, 6 912, Parrsboro 24, 14 806, Halifax 56 dr. 24 004 T., deraf Dampskibe 3 dr. 1 137 T., St. Margareta Bay 3 dr. 1 470 T., Yarmouth 2, 1 529, Pugwash 8, 4 261, Sheerbrooke 3, 985, Ship Harbour 4, 1 818, Sheet Harbour 14, 8 514, Liscomb 1, 482, Sydney 18 dr. 15 239 T., deraf Dampskibe 11 dr. 12 089 T., Glace Bay 1 dr. 280 T. og St. John's 6 dr. 2 525 T.

Medens den hele Tonnage af svenske og norske Skibe har nydt en Fremgang af 82 136 T., falder heraf paa norske Skibe 73 586 T. og paa svenske 8 550. Seilskibsfarten viser en Forøgelse af 89 911 T., medens Dampskibsfarten har lidt en Tilbagegang af 7 775 T. Denne Tilbagegang skyldes vist nok forskellige Omstændigheder, men dertil har uden tvivl været medvirkende, dels det, at de af vore Dampskibe der har været anvendte i Kulfarten mellem Havne i Nova Scotia og Montreal ei have været velskikkede for denne, og saaledes dels ei under sædvanlige Befragtningsbetingelser have opnaaet paaregnet Afkastning, eller under Sæsonbefragtning kunnet opnaa samme Fragt som bedre skikkede Fartøier, og dels ogsaa synes at have været forfulgt af ganske usædvanlige Uheld, og hvorefter i allefald det senest indtrufne ved mislig Behandling har foranlediget et ganske uforholdsmæssigt Tab.

Foruden de ved Søulykker foranledigede Afmønstringer ere følgende Forandringer foregaaede ved Skibsbesætninger paa norske Skibe:

Ved Hovedstationen, Afmønstringer 73, Desertioner 155, tils. Afgang 228, Paamønstringer 165, Forskjel 63. Ved Vicekonsulsstationerne, Afmønstringer 106, Desertioner 170, tils. Afgang 276, Paamønstringer 173, Forskjel 103.

Afgangen i disses Antal under Tilbagereisen til Europa andrager efter ovenstaaende Tabel saaledes til 166 paa norske Skibe, og for hvilke saaledes er indsparet Hyre og Underhold under Reisen.

I Aarets Løb er paa 15 Sømandsanvisninger hjemsendt Ø 345.00 til Norge og paa 6 Do. Ø 205.10 til Sverige.

Rønningsondet har under det forløbne Aar ei været i samme Grad omfattende som i Aaret 1888, og stiller sig for de forløbne 5 Aar som nedenstaaende Tabel vil udvise:

1885 293, pr. Skib 0.47, 1886 305, pr. Skib 0.43, 1887 417, pr. Skib 0.45, 1888 317, pr. Skib 0.60, 1889 345, pr. Skib 0.51.

Deraf var ved Hovedstationen i 1885 131, pr. Skib 0.62, 1886 137, pr. Skib 0.80, 1887 125, pr. Skib 0.76, 1888 121, pr. Skib 0.90, 1889 162, pr. Skib 0.88.

Paa Distriktets Kyster og i nærliggende Farvande ere følgende Søulykker af større Betydning indtrufne blandt de forenede Rigers Skibe: „Borghild“ af Sarpsborg, strandet paa Magdalene Øerne i St. Lawrence Bugten, „Færder“ af Drammen, strandet paa Sable Øen i Atlanterhavet, „Herøen“ af Porsgrund, strandet paa New Foundland, „Metsola“ af Christiania, strandet sammesteds, hvilke samtlige bleve kondemnerede og solgte som Vrag, medens Besætningerne, efterat være landsatte i Distriktets Havne, blev ydet forskriftmæssig Understøttelse.

Videre er Besætningen paa det i Farsund hjemmehørende, og i Atlanterhavet i ramponeret Tilstand forladte Skib „Elisa Lines,“ blevet land-sat paa Distriktets Kyster, og ved vedkommende Konsulatbetjent ydet fornøden Bistand.

Det i min Beretning for Aaret 1888 omhandlede ved Matan strandede, og senere hertil indbragte og under Reparation værende Dampskib „Bratsberg“ af Porsgrund, Skpr. Nilsen, blev efter tilendebragt Istandsættelse, der iberegnet Indbjergningsomkostninger efter Forlydende har kostet henved \$ 70 000, ved Sæsonens Begyndelse atter sat i Fart.

Af andre Søulykker der medfører større Tab, er indtruffet.

1. Stranding i Juni Maaned i Nærheden af Cape Rosier ved St. Lawrencebugten af Barkskibet „Anna“ af Christiania, Skpr. Gudmundsen; og 2. Stranding i October Maaned i Nærheden af Mille Vache ved det nedre Løb af St. Lawrencefloden af Barkskibet „Terpsichore“ af Sandefjord Skpr. Lorentsen, hvilke begge bleve indbragte hertil, og hvoraf Førstnævnte er repareret og igjen sat i Fart, medens sistnævnte overvintrer og undergaar Istandsættelse, men hvortil i begge Tilfælde, dels er og dels vil medgaa Beløb, der repræsenterer mere end deres Værd i repareret Tilstand, og mere end nyt Indkjøb fra Udlandet af Fartøier af lignende Størrelse og Godhed, en Sag som i første Instance selvfølgelig kun angaar de direkte interesserede Parter, men som ved Siden deraf ogsaa er af almindelig Interesse, som skadegjørende for vort Flags Agtelse og Anseelse.

I Aarets Løb er af et herværende Rederi for norsk Regning indkjøbt Barkskibet „Gaspé“ drægtig 944 Tons.

Ved herværende Marine Hospital har under Aarets Løb været indlagt under Lægebehandling 105 Sømænd, henhørende til de forenede Riger, hvoraf fra norske Skibe 62 norske og 14 svenske Sømænd, fra svensk Skib 1 svensk, og fra fremmede Skibe 18 norske og 10 svenske. Af disse ere 103 igjen udskrevne som helbredede, og 2de afgaaede ved Døden. Videre har fra norske Skibe været indlagt under Lægebehandling 24 fremmede Sømænd.

Ifølge Beslutning fattet ved vedkommende Myndighed blev det her etablerede Marine Hospital nedlagt ved Udgangen af forrige Aar, og hvorefter Kur og Pleie af syge Sømænd vil blive besørget paa anden Maade.

Betræffende Distriktets Handel og Søfart i det forløbne Kalenderaar foreligger ikke officielle Opgaver anderledes end Værdiansættelser af Export fordelt over de forskjellige Industrigræne samt af Importværdierne og hvortil jeg nedenfor skal komme tilbage.

Hvad Trælastforretningerne specielt angaar kan efter et af et herværende Handelshus udgivet Cirkulære, der omfatter Forretningerne ved Hovedstationen, anføres at Exporten herfra har andraget 10 415 160 Cubikfod Tømmer og 4 892 310 Quebec Standard Planker, mod 8 551 840 Cubikfod Tømmer og 3 637 646 Quebec Standard Planker i Aaret 1888, og som saaledes for begge Artikler viser en betydelig Tilvæxt. Og et Handelscirkulære omfattende den oversøiske Fart fra Provindserne Nev Brunswick og Nova Scotia angiver en samlet Export af ca. $461\frac{1}{2}$ Millioner superficielle Fod mod i Aaret 1888, blot ca. $362\frac{1}{3}$ Millioner, hvilket for disse to Provindser giver en Forøgelse af henved 100 Millioner superficielle Fod, ekvivalent med ca. 50 000 Peterburger Standard eller ca. 112 500 Tons Skibsrum, i hvilken Forøgelse de forenede Rigers Skibe deltog med ca. $\frac{1}{3}$ Del.

De for kommende Sæson overvintrende Beholdninger angives ved ovenomhandlede Handelscirkulære for Quebecs vedkommende til ca. $6\frac{7}{10}$ Millioner Cubikfod Tømmer og $1\frac{9}{10}$ Millioner Quebec Standard Planker mod henholdsvis $5\frac{6}{10}$ Millioner Cubikfod Tømmer og henved 2 Millioner Quebec Standard Planker i foregaaende Aar. Og som sædvanlig henligger større Beholdninger tilgængelige for Vaarafskibning andetsteds.

For de fornemste Exportartikler stillede Priserne sig ved Aaret Udgang som følger: White Pine Tømmer fra 20—44 cts. pr. Fod, Waney Do. 38—45 cts., Red Do. 18—35 cts., Eeg Do. 45—52 cts. og Alm Do. 30—33 cts. pr. Fod, alt efter Kvalitet og Dimensioner m. m., og hvilke Priser overhovedet tør ansees at kunne sidestilles med de ved samme Tidspunkt gjældende Priser i foregaaende Aar; og for Planker Pine tørre pr. Ptbg. Std. 1ste Sort \$ 115—120, 2den Sort \$ 78—80, 3die Sort \$ 38—41, Pine tørre Michigan pr. Ptbg. Std. 1ste Sort \$ 125—130, 2den Sort \$ 90—95, Spruce Michigan pr. Ptbg. Std. 1ste Sort \$ 42—45, anden Sort \$ 26—27, 3die Sort \$ 23—24, som kuns for Michigan Produktioner og de lavere Sortimentter af Spruce viser nogen Prisstigning.

Fragtmarkedet aabnede sig med omtrent de samme lønnende Noteringer som var gjældende ved Sæsonens Slutning det foregaaende Aar, og holdt sig overhovedet vedvarende paa samme Standpunkt indtil Skibsfartens Ophør; til ledende Havne som Greenock og Liverpool var saaledes de gjældende Noteringer 28—29 sh. pr. Load Tømmer.

Som for Trælastexporten saaledes gjælder ogsaa for Fiskeriernes Vedkommende, at ingen anden Oplysning foreligger eller er tilgængelig ved Værdiopgaver over den hele Export for Canadas Vedkommende. For Newfoundland's Vedkommende indberetter Vicekonsulen, at Udbyttet har været meget daarligt. Kun Kystfiskerierne var noget bedre end det foregaaende Aar, som ogsaa var daarligt, og Bankfiskeriet anslaaes til ca. 40 %, og Labradorfisket til ca. 30 % under et Middelsaar.

Confederationen Canadas Handelsomsætning i Kalenderaaret 1889 angives ifølge officielle Opgaver, som følger:

Export. Produkter af Bjergværksdrift \$ 4 428 568 mod i Aaret 1888 \$ 4 231 018, Fiskeri \$ 8 486 083 og \$ 7 214 146, Skovbrug \$ 27 269 308 og \$ 22 456 943, Dyreriget \$ 24 769 499 og \$ 23 939 482, Agerbrug \$ 11 627 824 og \$ 13 961 684, Manufakturvarer \$ 4 762 906 og \$ 3 857 706, andre Artikler \$ 626 005 og \$ 880 772, tilsammen egne Produkter \$ 81 970 193 og \$

76 541 751, Transitvarer \$ 13 247 726 og \$ 6 134 469, Total Export \$ 95 217 919 mod 1888 \$ 82 676 220.

Import \$ 110 010 120 mod 1888 \$ 101 983 675.

Total Handelsomsætning \$ 205 228 039 mod 1888 \$ 184 659 895, og viser saaledes en Fremgang af ca. \$ 20.6 Mill. Dollers, hvoraf \$ 12.6 Mill. falder paa Export og ca. \$ 8.0 paa Importværdierne. Af Fremgangen i Exportværdier falder ca. \$ 0.2 Mill. paa Bjergværkprodukter, \$ 1.2 Do. paa Produkter af Fiskeri, \$ 4.8 paa Produkter af Skovbrug og \$ 0.8 Do. paa Produkter af Dyreriget, \$ 0.9 Do. paa Manufakturer og \$ 6.1 Do. paa Transitvarer, medens Produkter af Agerbrug viser en Tilbagegang af ca. \$ 1.2, og andre Artikler af \$ 0.3 Mill. Af Transitvarerne bestaar ca. \$ 0.3 Mill. af Produkter af Bjergværksdrift, ca. \$ 1.3 Do. af Produkter af Skovbrug, \$ 1.3 Do. af Produkter af Dyreriget, ca. \$ 5.3 Do. af Produkter af Agerbrug, ca. \$ 0.7 Do. af Manufakturvarer og ca. \$ 4.3 Do. af Penge og ædle Metaller.

Toldintraderne androg \$ 23 219 334.48 mod i Aaret 1888 \$ 21 840 785.63, ca. 21 % af Importværdien.

Nedenstaaende Tabel vil give en Oversigt over Aktiemarkedets Stilling og Fluktuationer for endel af de væsentligste Bankinstitutioner og andre Værdipapirer:

(Se Tabel Side 407).

Forsaavidt heraf kan sluttet til den kommercielle Tilstand inden Distriktet, skulde denne synes at være uforandret og tilfredsstillende som ved Aarets Begyndelse, thi om end nogen Tilbagegang i Værdi finder Sted i endel Værdipapirer, opveies denne vistnok fuldt ud i Værdiforøgelse af andre. Imidlertid giver andre Tegn et mindre tilfredsstillende Indtryk. Saaledes viser Statistik over Fallisementer en Forøgelse af disses Antal af 97, og af Passiva af ca. \$ 500 000, eller et Antal for det hele Distrikt af 1 764, med Passiva \$ 14½ Mill., mod i 1888, 1 667 med Passiva ca. \$ 14 Mill. Denne beklageligere Stilling skriver sig dog udelukkende fra Provindsen Quebec, hvor Fallisementernes Antal er forøget med 169 og henved \$ 2½ Mill. i Passiva mod i foregaaende Aar. Dette beklagelige Forhold tilskrives en Periode af uheldige Veirforholde gennem de sidste 3 til 4 Aar, og derved foranlediget daarlig Afkastning af Jordbruget, hvorved Jordbrugernes Stilling efterhaanden er blevet forværret i den Grad, at de i stor Udstrækning ei har seet sig istand til at opfylde sine Forpligtelser, hvilket selvfølgelig har havt sin Gjenvirkning paa andre Næringsdrivende. I andre Dele af Distriktet stiller Forholdene sig langt bedre, navnlig gjælder det de maritime Provindser, hvor Agerbruget er af mindre væsentlig Betydning.

Fyr-, Mærke-, Havne- og Lodsvæsen. Under Aarets Løb ere følgende Forandringer af Betydenhed for de forenede Rigers Skibsfart foregaaet:

1. To Ledfyrer anbragte ved Indløbet til Store Shippigan Gully ved St. Laurencebugten og som holdte overet vil lede i dybeste Vande over Barren. De ere anbragte paa en Distance af 444 Fod fra hinanden i en Linie Nord 31° 15' W. Det yderste vil vise et rødt Lys 28 Fod, over Høivandsmærke og det inderste et hvidt Lys 35 Fod over samme. Udenfor Barren er videre anbragt en Bøje i Fyrenes Synsline.

2. 2de Kystfyrer, 42 Fod fra hinanden i en vertikal Linie, ere anbragte i et Fyrtaarn paa St. Lawrence Pynten, det nordligste Yderpunkt af Øen Cap Breton paa 47° 2' 55" N. B., 60° 35' 10" Længde vest fra Greenwich. Begge vise hvide Lys, det højeste 137 Fod over Høivandsmærke,

(Fortsættes Side 408).

Bankaktier.	Indbetalt Kapital.	Første No- tering.	Sidste No- tering.	Høist.		Lavest.	Udbetalt Ud- bytte.	Reserve Fond.	Ak- tie Be- løb.
		%	%				%	%	§
Montreal .	12 000 000	226 $\frac{1}{4}$	226 $\frac{1}{4}$	13de Sptbr.	237 $\frac{1}{2}$	21de April.	221	10	6 000 000 200
Ontario .	1 500 000	126 $\frac{1}{2}$	133 $\frac{1}{2}$	1ste Aug.	143	16de Jan.	126	7	575 000 100
Peoples .	1 200 000	102	98 $\frac{3}{8}$	13de Febr.	108	12te Decbr.	98	6	350 000 50
Molsoms .	2 000 000	160	157 $\frac{1}{2}$	30te Juli.	180	30te Novbr.	155	9	1 075 000 50
Toronto .	2 000 000	215	215 $\frac{1}{2}$	11te Sptbr.	223	8de Jan.	215	11	1 400 000 100
Merchants .	5 799 200	135 $\frac{1}{4}$	140	26de Juli.	149 $\frac{1}{2}$	2den Jan.	134 $\frac{1}{2}$	7	2 135 000 100
Commerce .	6 000 000	117 $\frac{3}{4}$	125	12te Sptbr.	131	12te Jan.	117 $\frac{3}{4}$	7	700 000 50
Andre Aktier.									
Montreal Telegraf .	2 000 000	94 $\frac{1}{2}$	95 $\frac{1}{4}$	23de Febr.	97	3die Jan.	87 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	— 40
— Gas .	2 000 000	207 $\frac{3}{4}$	203 $\frac{1}{4}$	19de Sptbr.	210 $\frac{1}{2}$	8de Jan.	195	12	— 40
— Sheet R. R. .	600 000	207	200	10de Juli.	210	28de Jan.	190	9	— 50
Canada Pacific R. R. .	65 000 000	66 $\frac{1}{4}$	74	31te Decbr.	75 $\frac{1}{2}$	16de Marts.	47 $\frac{1}{4}$	3	— 100

synlig 17 Sømile over en Bue af $191\frac{1}{4}^0$ fra W $\frac{1}{2}$ N. gennem Syd til Øst $\frac{1}{2}$ N., og det laveste 95 Fod over Høivandsmærke, synlig 15 Sømile vil lyse over en Bue af $185\frac{2}{3}^0$ fra W. $\frac{1}{4}$ N. gennem Syd til Ø. $\frac{1}{4}$ N.

Fyrene ere anbragte i rødmalet Jernlanterne anbragt over et hvidmalet firkantet Taarn 56 Fod høit fra Grunden til Lanternens Underkant, og med Fyrvogterbolig ved Siden.

3. Taageklokken tidligere anbragt ved Magher's Beach Fyrstation ved den østlige Side af Indløbet til Halifax N. S. er blevet remplaceret med et Damp Taagehorn, der vil give Stød af 5" Varighed med Mellemtid af 25".

4. Taagehornet tidligere anbragt ved St. Martins Head paa Nord-siden af Chiguecto Indløbet Fundybugten, N. B., er blevet nedlagt, og til-sigtet flyttet til Fyrstationen paa Hettypynten paa den sydlige Side af samme Indseiling.

5. Grønt Fyr, 24 Fod over Høivandsmærke, synligt 3 Sømile, er anbragt paa den østlige Havnedæmning i Bellevean Bugten, St. Mary's Bugt N. S. paa $44^0 24' 20''$ N. B., $66^0 3' 10''$ L. W. f. G.

6. Grønt Fyr 30 Fod over Høivande og synligt 4 Sømile er anbragt paa den yderste Ende af de gjenværende Dele af Brooklyn Havnedæmning N. S., paa $44^0 2' 25''$ N. B., $64^0 41' 20''$ L. W. f. G., som Advarsel for de bortskylte Dele af denne, der strækker sig 500 Fod udenfor Fyret, hvor til videre Advarsel ogsaa er anbragt en rød Kandeboie.

7. Istedetfor den tidligere ved Cape Euragé Fyrstation ved Fundybugten paa $45^0 35' 40''$ N. B. $64^0 47'$ L. W. f. G. anbragte Taage-pibe, er blevet anbragt et Damp Taagehorn, der giver Stød af 8" Varighed, med 27" Mellemtid.

8. Den blaa Sektor i Fyret ved Victoria, Crapaud ved Northumberlandstrædet, Prinds Edwards Ø paa $46^0 15' 5''$ N. B., $63^0 29' 10''$ L. W. f. G., er blevet opgivet, og Fyret vil herefter vise et uforandret hvidt Lys.

9. Det midlertidige nedlagte Fyr ved Port George, Fundybugten er atter blevet sat i Virksomhed ganske som forhen.

10. En Taageklokke er bleven anbragt paa Øen George i Halifax Havn, og vil lyde 7 Gange hvert Minut.

11. De to Ledfyre tidligere i Virksomhed ved Syd eller Lille Rustico, Prinds Edwards Ø paa $46^0 26' 25''$ N. B., $63^0 13' 38''$ L. W. f. G. ere blevne ledlagte og de ved Indløbet anbragte Bøier ere blevne optagne paa Grund af Farvandets Opgrunding, saa det er ubrugbart som Skibsløb.

12. Fast rødt Lys anbragt paa den ydre Ende af Havnedæmningen ved Souris Prinds Edwards Ø paa $42^0 20' 50''$ N. B. $62^0 5'$ L. W. f. G. 45 Fod over Høivande og synligt 8 Sømile.

13. Det yderste Ledfyr ved Nord- eller Store Rustico paa Prinds Edwards Ø ved St. Lawrencebugten er flyttet omtrent $\frac{1}{2}$ Sømil i nord-vestlig Retning. Paa Grund af Forandring i Farvandet kan Fyrene kuns benyttes til Veiledning til Bøien paa Barren.

14. Taagekanonen ved Father Point Fyrstation, ved St. Lawrencefloden, som hidtil kuns har været affyret til Svar paa Dampskibenes Signal efter Lods, er optaget som regulært Taagesignal ved Affyren hver $\frac{1}{2}$ Time i tykt Veir.

15. Et fast rødt Ledfyr 25 Fod over Høivande synligt 6 Sømile over en Bue af $56\frac{1}{2}^0$ fra N. Ø. $\frac{1}{2}$ N. til N. til W. $\frac{1}{D}$ W. er anbragt paa Havnedæmningen ved Andusone Hallow N. B. paa $45^0 37' 30''$ N. B. $64^0 49' 45''$ L. W. f. G.

16. Det i 1887 sunkne Nedre Traverse Fyrskib paa $47^{\circ} 22' 10''$ N. B., $70^{\circ} 14' 50''$ L. W. f. G., er blevet remplaceret med et andet, der viser 3 faste Fyre, anbragt saaledes: et paa Stormasten 31 Fod over Havfladen, et andet paa Fokkemasten 25 Fod over samme, og et tredje paa et Stag mellem begge Master 49 Fod over Vandet, Skibet er malet rødt med Ordene „Lower Traverse“ i hvide Bogstaver paa hver Side. Om Dagen vises en rød Kugle fra Stormasten og i t,kt Veir vil der ved en Damppipe blive givet Stød af 12" Varighed, med 48" Mellemtid.

17. Det paa Campbell Øen, Dipper Havn, ved Fundybugten anbragte Mærkefyr er blevet forandret fra fast hvidt til fast rødt.

18. Ledfyrene paa Oak Point ved Richigauchefloden paa $48^{\circ} 2' 40''$ N. B. $66^{\circ} 36' 30''$ L. W. f. G. er blevet nedlagt.

19. En i sorte og hvide Firkanter malet Kandeboie er anbragt ved Meide Klippen sydvestlig af Øien Bie i St. Lawrencefloden paa $48^{\circ} 20' 5''$ N. B., $68^{\circ} 56' 15''$ L. W. f. G. Bøien er opankret i 9 Favne Vand og i en lige Linie med tvende hvide Mærker anbragte paa Sydkysten.

20. Det røde omdrivende Fyr paa Little Hooppe Øen paa den sydlige eller Atlanterhavskysten af Nova Scotia paa $43^{\circ} 48' 30''$ N. B., $64^{\circ} 47' 15''$ L. W. f. G., er blevet forandret til hvidt omdreieende, og viser 3 Blus med 10" Mellemtid mellem deres stærkeste Lysstyrke, og vil saaledes fuldende hver Omdreining i 50".

21. Et Taagehorn er anbragt ved Fyrstationen Hetty Point Fundybugten paa $45^{\circ} 28' 20''$ N. B., $68^{\circ} 51' 30''$ L. W. f. G. ved den nordlige Side af Applefloden, og som vil give Stød af 14" Varighed og med 46" Mellemtid.

22. Taagehornet paa Miscon Øen i St. Lawrencebugten paa $48^{\circ} 1' 0''$ N. B., $64^{\circ} 29' 10''$ L. W. f. G., hvis Virksomhed temporært var op-
hørt for Reparation, er igjen sat i Virksomhed.

23. Taagehornet paa Greenly Øen i Belle Isle Strædet paa $51^{\circ} 22' 35''$ N. B., $57^{\circ} 10' 50''$ L. W. f. G. er blevet forandret saaledes, at det nu giver Stød af 10" Varighed med Mellemtid af 80 istedetfor tidligere blot 50".

24. Klipper opdagede i Nærheden af St. Mary paa den sydlige Kyst af Newfoundland:

a. Lamb eller Gulnare Rock paa $46^{\circ} 28' 5''$ N. B. $54^{\circ} 1' 30''$ L. W. f. G. og med Cape St. Mary i N. 11° O. paa en Distance af $22\frac{1}{2}$ Sømil. Det bestaar af en enkelt Top med 33 Fod Vand over ved almindelig Vandstand.

b. Delany Rock paa $46^{\circ} 47' 30''$ N. B. $54^{\circ} 5' 15''$ L. W. f. G. med Lance Point i O. S. O. paa $1\frac{1}{2}$ Sømile Distance. Det bestaar af to Klippetoppe med $2\frac{1}{2}$ og 3 Favne Vand over.

c. Greet Rock paa $46^{\circ} 52' 45''$ N. B. $53^{\circ} 37' 45''$ L. W. f. G. og med Vanddybde 4 Favne.

d. Doly Rock paa $46^{\circ} 58' 30''$ N. B. $55^{\circ} 47' 45''$ L. W. f. G. og med Vanddybde 5 Favne.

Kuns det første ligger i eller i Nærheden af Farvandet for Skibe, der søge ind eller ud af St. Lawrencebugten.

25. To Ledefyre anbragte ved Indløbet til Charlottetown, Prinds Edwards Ø paa $46^{\circ} 11' 50''$ N. B. $63^{\circ} 4' 5''$ L. W. f. G. det yderste er anbragt ved Hazard Pynt, er fast rødt 45 Fod ophøiet over Høivande og vil være synligt paa en Distance af 8 Sømile, og det andet i N. O. $\frac{1}{4}$ N. fra dette paa en Distance af 2 244 Fod, ophøiet 125 Fod over Høivande og vil

være synligt paa en Distance af 12 Sømile. Det er iøvrigt i alle Dele af samme Karakter som førstnævnte.

26. Et rødt Mærkefyrt er anbragt ved Annapolis i Nova Scotia paa 40° 44' 51" N. B., 65° 31' 6" L. W. f. G. ophøiet 30 Fod over Høivande og vil være synligt paa en Distance af 7 Sømile.

27. Seiladsregler mellem Quebec og Montreal. Ved Order in Council ere approberet følgende Seiladsregel i nævnte Farvand:

Intet Skib skal passere et andet, der gaar i samme Retning, under Seilads gennem noget opmudret Skibsløb mellem Quebec og Montreal, undtagen i Løb der gaar i lige Linier, eller Dele af saadanne Løb inden Grændserne af Lake St. Peter; og i alle Tilfælde naar et Fartøj indhenter et andet, og har til Hensigt at passere dette, skal det indhentende Fartøj signalisere det andet med et længere Stød i dets Damppebe, naar det er paa en Afstand af $\frac{1}{2}$ Sømil, hvortil det andet uopholdelig skal svare med et lignende Stød, og derpaa og medens det ene Fartøj indhenter og passerer det andet, skal det sidste standse Farten til netop Styrefart (dead slow) og det førstnævnte skal ogsaa minske Farten ned til det nødvendige for at kunne gaa det andet forbi.

28. Følgende Lodstaxter etableret for Lodsning. a. Mellem Quebec og Søen: Fra Bic eller hvilketsomhelst andet Sted nedenfor Ankeragen ved Brandy Pots ved Hare Øen, til Anker- eller Fortøielsesplads i Skibsdokken eller i Quebec Havn, 1 Mai til 10 Nov. for hver Fod dybgaaende \$ 3.87, 10 Nov. til 19 Nov. \$ 4.95, 19 Nov. til 1 Marts \$ 6.02, 1 Marts til 1 Mai \$ 4.41.

Fra Ankerplads ved Brandy Pots til hvilkensomhelst andet Sted ovenfor denne og nedenfor St. Rocks Pynt til Anker- eller Fortøielsesplads i Skibsdokken eller i Quebecs Havn for hver Fod dybgaaende $\frac{2}{3}$ af ovennævnte Beløb.

Fra St. Rocks Pynt eller hvilketsomhelst andet Sted ovenfor denne og nedenfor Pointaux Pens ved Crane Øen til Anker- eller Fortøielsesplads i Skibsdokken eller i Quebecs Havn for hver Fod dybgaaende $\frac{1}{3}$ af ovennævnte Beløb.

Fra Pointe au Pins ved Crane Øen eller hvilketsomhelst andet Sted nedenfor St. Patrick Hole, til Anker- eller Fortøielsesplads i Skibsdokken eller i Quebec Havn $\frac{1}{4}$ af ovennævnte Beløb.

Fra Anker- eller Fortøielsesplads i Skibsdokken eller i Quebec Havn, til Bic Øen eller hvor Lodsens kviteres i Floden nedenfor Quebec, 1 Mai til 10 Nov. \$ 3.40, 10 Nov. til 19 Nov. \$ 4.46, 19 Nov. til 1 Marts \$ 5.54, 1 Marts til 1 Mai \$ 3.93.

No. 2. Fra hvilkensomhelst Brygge i Quebec Havn mellem Point à Carcy og den vestre Ende af Allans Brygge ovenfor begge inclusive til hvilketsomhelst Brygge inden disse Grændser \$ 2.50.

Fra hvilketsomhelst Sted i Quebec Havnen, som ikke er en Brygge, inden ovenfor bestemte Grændser, til hvilketsomhelst Sted i Havnen som ikke er en Brygge inden de nævnte Grændser \$ 5.00.

Lods, som betjener Fartøier fra St. Patricks Hole eller ovenfor, skal ikke være berettiget til mere end det Beløb, der er bestemt ved Tabel No. 2 for Lodsning af Fartøier fra en Del af Havnen til en anden.

Partistillingen inden Distriktet er fremdeles uforandret, og deler sig hovedsagelig mellem dels fuld og uindskrænket Reciprocitet i Vareudbytte med de forenede Stater, og dels Toldforbund med disse. Vistnok høres ogsaa enkelte Stemmer at reise sig for Opløsning inden en nærmere eller

ffjernere Tidsgrændse af Baandet med England, og enten Selvstændighed eller Tilslutning til de forenede Stater, men ingen af disse har endnu samlet noget Parti om sig hvilket rimeligvis ei heller vil ske i nogen nærliggende Fremtid uden forsaavidt ydre Omstændigheder truende for Distriktets Handel og Skibsfart maatte støde til.

Af saadanne har i tidligere Beretninger været berørt, Stridspørgsmaalet med de Forenede Stater angaaende Fiskerierne paa Atlanterhavskysten, hvortil i den senere Tid er tilkommet og stedse blevet mere og mere fremtrædende lignende Stridigheder angaaende Sælfangsten i Behringshavet, og hvis østlige Del, eller østenfor en Linie trukket fra sammes Midpunkt til den vestligste af de alnotiske Øer, uden international Anerkjendelse gjøres Krav som paa et amerikansk Indlandshav, hvorved britiske Undersaatter, der i god Tro paa Rettighed til at deltage i denne Bedrift har sendt sine Fartøier dertil, er blevet lidende i større Udstrækning ved dissers og den indvundne Fangsts Konfiskation af amerikanske Krydsere. Begge disse Spørgsmaal ere fortiden under Forhandling mellem den britiske Gesant i Washington og de forenede Staters Regjering og til hvilke Forhandlinger den kanadiske Marineminister har været tilkaldt som Bisidder.

Foruden det i tidligere Beretninger omhandlede Forbud mod Opkøb og Indsamling af Agn af fremmede Landes Undersaatter paa Newfoundlands Kyster, er nu ogsaa opstaaet et andet Spørgsmaal, der indeholder Spirer til Forviklinger og som er truende for et venskabeligt Forhold. Som bekjendt blev Frankrig ved Traktaten i Utrecht i Aaret 1783 tilstaaet en Del Privilegier paa Øens Kyster, hvoriblandt foruden Fangst af Fisk og andre Sødyr, Rettighed til Landstigning, til Fangstens Tilberedning og Opbevaring, samt til Etableren af temporære Anlæg til saadant Øiemed. Dette er nu under Støtte af den franske Regjering af franske Fiskere benyttet til Etableren af Anlæg til hermetisk Nedlægning af Hummer, hvilket har vakt stærk Ophidselse blandt Befolkningen, og foranlediget Henvendelse til den britiske Begjering med Krav paa Beskyttelse og endelig Forhandlinger mellem denne og den franske Regjering.

Hvad endelig angaar Udsigterne for indeværende Aars Fragtfart, da tør det paa den ene Side vistnok antages at Kravet paa Tonage vil blive af omtrent samme Omfang som i de senere Aar, men under en betydeligere Reduktion i Fragtsatserne, der for Vaarskibning ifølge foreliggende Beretninger, synes at ville nærme sig 20 til 25 % under hvad var gjældende ved Sæsonens Begyndelse i forrige Aar.

W. A. Schwartz.

New York.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne:									
Fra Norge	4	4 300	1	935	5	5 235	-	-	1 865
- Sverige	5	3 756	-	-	5	3 756	-	-	1 948
- andre Lande	274	147 913	68	50 392	342	198 305	-	-	102 417
Tilsammen	283	155 969	69	51 327	352	207 296	174	76 579	106 250
II. Afgaaede:									
Fra Norge	12	6 329	-	-	12	6 329	-	-	10 394
- Sverige	21	12 166	-	-	21	12 166	-	-	21 383
- andre Lande	173	121 635	145	65 050	318	186 685	-	-	202 767
Tilsammen	206	140 130	145	65 050	351	205 180	173	75 863	234 544

For Ordre eller for at reparere ankom 6 Skibe dr. 4 281 Tons.

Af svenske Skibe ankom 20 dr. 15 377 Tons.

Oppebaarne Konsulatafgifter af norske Fartøier \$ 3 022.55, af svenske \$ 234.45.

Aarsberetning dateret 26 Marts 1890.

Et Fartøi dr. 366 Tons kjøbtes for norsk Regning for \$ 2 000.

Af 283 med Last ankomne norske Fartøier var 168 Dampskibe, hvoraf 149 med Frugt hovedsagelig fra Baracoa og St. Anns Bay, Cuba, 8 med Sukker fra Cuba og 11 med Stykgods, Logwood og Hamp fra forskellige Havne i Vestindien og Central Amerika.

Af 115 Seilskibe ankom 1 fra Porsgrund og 2 fra Gøteborg med Træmasse, 23 fra det nordlige Europa med Petroleumsfade og Jern, deraf 2 fra Christiania, 2 fra Gøteborg og 1 fra Helsingborg, 21 med Stykgods, hvoraf 1 hver fra Padang, Shanghai, og Buenos Aires, de øvrige fra det nordlige Europa, 25 med Sukker fra Sydamerika og Vestindien, 11 med Huder fra Sydamerika og Vestindien, 11 med Huder fra Sydamerika, 7 fra Sydamerika og 1 fra Padang med Kaffe, 1 fra Farsund og 7 hovedsagelig fra Stettin med Cement, 5 med Kridt fra London og 11 fra forskellige Havne. Af 68 i Ballast ankomne Skibe var 5 Dampskibe fra Boston og 1 fra Bermuda, 15 Skibe fra Buenos Ayres, 14 fra Rio Janeiro, 8 fra Montevideo, 6 fra Barbados og 19 fra forskellige andre Steder.

Af de afgaaede 173 norske Dampskibe gik 15 til Vestindien og 5 til Central-Amerika med Stykgods, 9 med Petroleum, deraf 1 til Christiansund f. o., 2 med Hvede og 1 med Stav til Europa; de øvrige afgik i Ballast til Cuba. Af 174 med Last afgaaede norske Seilskibe gik 11 til Norge med Petroleum og 1 med Sirup til Sverige, 87 til det øvrige Europa, 14 til Ostindien og 3 til Sydamerika ligeledes med Petroleum, 14 til Sydamerika, 8 til Pt. Natal, 4 hver til Pt. Elisabeth og Australien og 1 til Central-Amerika med Stykgods, 3 til Lissabon med Hvede og 1 til Østersøen med Mais, 2

til Spanien og 1 til Cuba med Stav. I Ballast afgik 1 til Philadelphia, 2 til Portland, Maine og 1 til Canada.

Der ankom til New York i 1890 5 570 Skibe, hvoraf 2 540 Dampskibe. Heraf tilhørte de forenede Stater 1 532 Fartøier, Storbritanien 2 651, Tyskland 437, Norge 352, Italien 152, Frankrige 92, Belgien 80, Holland 78, Spanien 77, Østerrige 38, Danmark 30, Portugal 20, Sverige 20, Rusland 4, Brasilien 3, Argentinske Republik 2, San Domingo 1, Columbia 1.

Fra Havne i de forenede Stater ankom 13 491 Fartøier mod 13 710 i 1888.

Cisternedampskibsflaaden paa New York, som i 1888 bestod af 14 Fartøier, var i 1889 voxet til 20 engelske, 12 tyske og 2 belgiske, eller ialt 34 Dampskibe med en Capacitet af ca. 705 000 Fade Petroleum, hvilke gjorde tilsammen 108 Reiser paa denne Havn. 8 Cisternedampskibe skal desuden nu være under Bygning i England. Seil-Cisterneflaaden bestod fremdeles blot af 5 Fartøier, hvoraf 3 norske. Uagtet den forøgede Udførsel, ca. 5 Mill. Kasser mere end i 1888, til Calcutta, Ostindien, China og Japan anvendtes blot 66 Dampskibe for Petroleum i Tønder og Kasser mod 56 i 1888.

Fragtmarkedet, som i de sidste 4 à 5 Maaneder af 1888 havde taget et betydeligt Opsving, stod fremdeles i Begyndelsen af Januar 1889 ganske høit paa Grund af en livlig Efterspørgsel efter Dampskibe for Sukker fra Havana og for Petroleum til China og Ostindien. For Seilskibe for Petroleum var der derimod saagodtsom intet Forlangende, og da der i Løbet af Maaneden dertil ankom flere ubefragede Seilfartøier, faldt Fragterne henimod Begyndelsen af Februar til næsten det samme urimelig lave Punkt som i Begyndelsen af 1888 og vedblev flau i Februar og Marts, idet det forøgede Antal Cisterne-Dampskibe var tilstrækkeligt til at besørge Udførselen til Europa i nævnte Maaneder, men i April opstod der atter Forlangende efter Skibe „to arrive“, som imidlertid holdtes høiere end Afskiberne paa Grund af den stedse voxende Cisterne-Tonnage turde betale. Da saaledes faa Skibe sluttedes og Antallet af fragtsøgende Skibe hertil vedblev ubetydeligt, steg Fragterne tidlig i Juni til 4 sh. 6 d U. K. og 5 sh. til Østersøen, og der opstod samtidig en livlig Efterspørgsel efter Fartøier for Juli—Septbr. Lastning; disse høie Fragter bragte en uventet stor Dampskibstonnage i Markedet, og da der henimod Slutningen af Juni dertil ankom mange Seilskibe, fulgte dalende Rater, og fra Midten af August var Markedet for Seilskibsleilighed til Europa atter flaut og stille. For Dampskibe til China og Ostindien opstod der derimod et livligere Forlangende i Slutningen af September og Begyndelsen af Oktober. De laveste og høieste Rater til Continentet var 1 sh. 6 d i Marts og 4 sh. i Juni mod i 1888 1 sh. 4 $\frac{1}{2}$ d i April og 4 sh. 6 d i December.

Skjøndt Petroleumsraterne til Europa saaledes har været temmelig ustadige, har den betydelige forøgede Cisternedampskibsflaade dog ikke havt den svækkende Indflydelse paa Markedet, som man kunde have ventet. Grunden dertil er dels at søge i den ualmindelig store Petroleumsudførsel til Calcutta, China og Ostindien — ca. 5 Mill. Kasser over Udførselen i 1888 — som bragte et stort Antal Fartøier i Activitet til lønnende Rater i hele Aarets Løb, og dels deri, at mange af de tidligere Petroleumsskibe fandt fordelagtig Beskæftigelse paa Australien, Afrika og Sydamerikas Vestkyst og i den forøgede Tømmertrafik fra Atlanterhavs- og Golfhavnene. 500 à 1 000 Tons Fartøier som egne sig for Stykgods til fjernere Markeder som Sydafrika og Australien, berettes ogsaa at blive stadig vanskeligere at

opdrive, da Formindskelse af disse Seilskibe ved Forlis og Forringelse ikke oprettes i tilstrækkelig Grad. Skibe af denne Størrelse og god Klasse betingede derfor forholdsvis gode Fragter for Stykgods paa længere Farvande.

Farten paa La Plata, som i de sidste Par Aar har været af stadigt tiltagende Omfang, led i Høstmaanederne et Afbræk paa Grund af finansielle Forviklinger og en mislykket Hvedehøst i den argentinske Republik. Raterne for Tømmer herfra til Rio Janeiro var 16 à 18 $\frac{1}{2}$ Cnt. pr. 40 Kbf.

Nogle Ladninger Tobak udførtes pr. Seilskib til Neapel og Genua à 35 sh. pr. Kentucky Hogshead.

Liniedampskibsfragterne for Korn og Stykgods til Europa holdt sig ganske fordelagtige i hele Aarets Løb; Kornhøsten var nemlig ualmindelig rig og Udførselen led ikke noget Afbræk, som ellers oftest har været Tilfælde, ved Spekulanter forenede Forsøg paa at aftvinge de korntængende Lande højere Priser end de kunde betale.

Dampskibsfragterne for Sukker fra Cuba var 12 à 17 pr. Sæk og \$ 3 $\frac{25}{100}$ à \$ 4 pr. Hogshead til Havn mellem Cape Hatteras og New York, skjøndt der i Juni sluttedes et Par Dampskibe à 10 c. og \$ 2 $\frac{25}{100}$. Fra Porto Rico var Fragten 23 à 27 c. pr. Sæk. For Dampskibe i Maanedsfart paa Cuba for Sukker og Jernmalm var Fragterne 10 sh. 6 d à 13 sh. pr. Ton. For Logwood fra Haity betingedes \$ 5 à 6 $\frac{50}{100}$. Nogle Dampskibe sluttedes i Aarets Løb for Stykgods til London à 18 sh. 6 d.—21 sh. pr. Ton, men Stykgods- og Kornexporten til Europa foregaar forøvrigt for den største Del med Liniedampskibene. Nogle faa Dampskibe afgik ogsaa med Petroleum til det nordlige Europa à 4 sh. 3 d—5 sh. For nærmere Oversigt over Dampskibs og Seilraterne paa de forskellige Farvande henføres forøvrigt til nedenstående Tabeller.

Maanedsfrafterne for Dampskibe i Fragtfarten paa Cuba vare fra 5 til 10 % højere end i 1888 og har for kommende Saison avanseret yderligere ca. 10 % og da der dertil er befragtet et næsten dobbelt saa stort Antal Dampskibe som i 1889, viser denne Trafik et meget glædeligt Fremskridt, som for en stor Del skyldes vore Rederes Foretagsomhed ved Bygning af flere for denne Fart specielt konstruerede hurtige Dampskibe, som vil blive sat i Fart paa Jamaica. De norske Frugtfarere paa New-York, som begyndte i 1885 med 3 Dampskibe, tiltog til 9 i 1886, 15 i 1887, 18 i 1888, 23 i 1889 og vil i 1890 have voxet til 43 Fartøier, hvoraf 10 ere sluttede for 36 Maaneder, 12 for 12 Maaneder, 4 for 9 Maaneder, 1 for 8, 5 for 6 og 11 for 5 Maaneder.

For nærmere Oplysning angaaende Maanedsfrafterne for Saisonen 1890 henføres til nedenstaaende Fortegnelse over Skibsmæglerfirmaet Funck Edye & Co.'s Befragtninger. Nedenstaaende Oversigt over Fragterne i 1887 til 1890 turde ogsaa i Forbindelse hermed være af Interesse.

Af de 23 Dampskibe som besøgte Havnen i 1889 under Maanedsfartepartier, blev 7 efter Certepartiernes Udløb reengagerede for et Aar mod en Reduction af op til 15 % i tidligere Maanedsfart, og 3 sluttedes for 4 à 7 Maaneder til omtrent samme Fragter som tidligere; et blev sat i Fart fra Savannah og et andet fra New Orleans paa Central Amerika og Sydamerikas Nordkyst; de øvrige afgik dels med Petroleum til det nordlige Europa à Rater rangerende mellem 4 sh. 4 $\frac{1}{2}$ d og 5 sh. og dels til Lisabon med Stav à \$ 60 fra Newport News og \$ 70 herfra, eller Korn à 4 sh. 6 d.

Matroskyrerne vare med skandinaviske Fartøier til Europa gennemsnitlig \$ 20 pr. Maaned og for længere Tidsrum Kr. 48 à 55; med amerikanske Fartøier i Kystfarten gennemsnitlig \$ 25 og for længere Reiser \$ 18.

Der afmønstredes fra norske Fartøier 519 Mand, rømte 401 Mand, og paamønstredes 957 Mand.

Paa Hospitalet indlagdes fra norske Fartøier 191 Mand, hvoraf 177 udskreves helbredede, 10 hjemsendtes og 4 vare gjenliggende ved Aarets Slut, fra svenske Fartøier 13 Mand, hvoraf 11 udskreves helbredede og 2 hjemsendtes. Fra forliste norske Fartøier ankom 150 Mand, hvoraf 43 hjemsendtes, 60 skaffedes Hyre og 47 foretrak at sørge for sig selv. Af 8 syge Søfolk forsendte fra forskellige Consulater bleve 6 hjemsendte og 2 forhyrede.

Gjennem Consulatet hjemsendtes af Sømænd Kr. 18 378.62 til Norge og Kr. 13 290.84 til Sverige. Endvidere hjemsendtes gennem det skandinaviske Sømændshjem ifølge Bestyrerens Opgave Kr. 206 837.52 til Norge og Kr. 11 711.64 til Sverige.

Gjennem den norske Sømandskirke hjemsendtes Kr. 12 613.40 til Norge. For den norske Sømandsmissionskirke i Brooklyn modtoges som Bidrag fra Skibsførere \$ 388.57.

Af Arvemidler indkasseredes for norsk Regning Kr. 8 270.14 og for svensk Regning Kr. 22 020.44, mod 1 700 i 1888, 1 488 i 1887 og 1 430 i 1886.

24 Nordmænd indskreves i Nationalitetsmatriklen for Bibeholdelse af deres norske Statsborgerret, ifølge Lov af 21de April 1888.

Oversigt over Dampskibsfragterne for Korn i 1889. Til Cork f. o. Januar 4 sh. 6 d à 5 sh. 3 d og Continentet 4 sh. 3 d à 5 sh., Februar 5 sh. à 5 sh. 3 d og 5 sh. à 5 sh. 3 d, Marts 4 sh. 6 à 5 sh. og 4 sh. 3 d à 5 sh., April 3 sh. 6 d à 4 sh. og 3 sh. à 4 sh., Mai 3 sh. 9 d à 4 sh. og 3 sh. 6 d à 4 sh., Juni 3 sh. 6 d à 3 sh. 9 d og 3 sh. 3 à 4 sh., Juli 3 sh. 6 d à 4 sh. og 3 sh. 6 d à 4 sh., August Continentet 3 sh. 9 d à 4 sh. 4¹/₂ d, September Continentet 4 sh. 4¹/₂ d à 4 sh. 6 d, Oktober Continentet 5 sh., November Cork f. o. 4 sh 10¹/₂ d og Continentet 4 sh. 10¹/₂ d à 5 sh., December Cork f. o. 4 sh. 9 d à 4 sh. 10¹/₂ d og Continentet 4 sh. 9 d à 4 sh. 10¹/₂ d.

Oversigt over Maanedsfrafterne i Frugtfarten paa Cuba Aar 1887—1890.

Dampskibenes Navn.	Ton- na- ge.	1887.		1888.		1889.		1890.	
		Tids- rum.	Frgt. £ Stg.	Tids- rum.	Frgt. £ Stg.	Tids- rum.	Frgt. £ Stg.	Tids- rum.	Frgt. £ Stg.
		Mdr.		Mdr.		Mdr.		Mdr.	
Stamford	379	4 ¹ / ₂	400	4	400	12	320	5 ¹ / ₂	460
Amicitia	582	12	380	4	430	5	475	6	510
Victoria	403	4	385	12	290	12	320	5	470
Welhaven	483	5	430	12	320	5	440	12	480
Bergenseren	492	5	400	4	430	6	475	5	510
Carl Konow	379	5	400	4	400	4 ¹ / ₂	430	12	470
Bratten	503	3 ¹ / ₂	420	4	430	—	—	6	580
Idun	362	5	395	4	395	4 ¹ / ₂	410	12	420
Viking	362	4	395	4	395	4 ¹ / ₂	410	5	475
Gambetta	404	—	—	3	400	4 ¹ / ₂	410	5	470

Oversigt over Petroleumsfragterne i 1889.

	U. K.		Cont.		Øster-søen.		Middel-havet.		Japan.		Shang-hai.		Rangoon.		Java.		Calcutta.		Hong-kong.		La Plata.																
	s.	d.	s.	d.	s.	d.	s.	d.	s.	s.	s.	s.	s.	s.	s.	s.	s.	s.	s.	s.	s.																
Januar	3	1½	à	4	9	3	-	à	4	-	21	à	22½	39	à	42	40	à	52	34	-	40	à	42	25	à	27½	38	à	40	-	-					
Februar . . .	1	8	à	2	10	1	7½	à	3	9	3	-	à	5	-	20	à	20½	34½	à	39½	40	-	33	à	35	35	à	41	25	à	26	-	-	33	-	
Marts	1	9	à	3	-	1	6	à	2	1½	2	6	à	3	1½	20	à	21	35	à	36	40	à	41¾	34	-	36	à	39½	23	à	38	34	-	33	-	
April	2	10½	à	3	-	1	7½	à	3	-	2	6	à	3	6	20	à	21	35	à	36	41	-	31½	à	35	35	à	41	25	à	29	-	-	-	-	
Mai	2	6	à	4	-	2	9	à	3	9	3	6	à	5	-	19	à	25	35	à	38	41	-	31	à	34½	35	à	38	25	-	33	à	34	35	à	36
Juni	3	1½	à	4	6	3	6	à	4	-	4	3	à	5	-	-	-	35½	-	40	-	31	-	33	à	38	24½	à	25	35	-	39	à	40			
Juli	2	1½	à	4	3	3	3	à	3	9	4	3	à	5	-	20½	à	26½	33	-	40	-	-	-	33	à	37	24½	à	26	32	-	40	à	41½		
August	3	-	à	4	1½	2	4½	à	3	9	3	4½	à	4	9	24	à	26	32	à	34	41	-	-	-	32	à	34	25	à	26	32	à	33	-	-	
September . .	2	10½	à	4	-	3	-	à	3	9	4	-	à	4	3	19	à	21	35	à	37	41	-	-	-	32	à	35	26½	à	27½	34	-	-	-		
Oktober . . .	2	6	à	3	6	2	6	à	2	9	-	-	-	-	-	-	-	36	à	37	40	à	41	-	-	33	à	35	25	à	26½	34½	à	35	41	-	
November . .	2	-	à	3	6	2	3	à	2	9	3	6	-	-	-	-	-	35½	à	36	39	à	41	-	-	34	à	38	25	-	33	à	34	35	-		
December . .	2	-	à	3	-	2	3	à	2	6	-	-	-	-	-	-	-	32	à	35	37	-	-	-	33	à	35	21	à	23	31	à	32	-	-		

Oversigt over Stykgodsfragterne pr. Seilskib i 1889.

	Bris- bane.	Mel- bour- ne.	Ade- laide.		New Zealand.		En Lon- don.	Kap- staden.		Port Natal.		Pt. Eli- sabeth.		Valpa- raiso.		Buenos Aires & Monte- video.	Rosa- rio.	Sidney.	
	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. s.	s. s.	s. d	s. d
Januar	45 -	40 -	-	-	50 -	-	41 3	35 -	-	48 -	-	36 - à 45 -	40 -	-	19 -	19 à 23	36 -	-	
Februar	45 6	40 6	47 6	-	47 6	-	-	-	-	-	-	-	35 - à 37 6	17 à 20	-	-	-	-	
Marts	45 -	40 6	-	-	46 -	-	41 -	-	-	-	-	-	40 -	-	20 -	-	-	-	
April	45 -	-	-	-	42 6	-	40 -	-	-	40 -	-	-	37 6 à 40 -	20 -	22 -	-	37 6	-	
Mai	-	42 -	-	-	-	-	47 6	30 - à 32 6	40 - à 42 6	37 6 à 42 6	35 - à 42 6	19 à 21	22½	-	-	-	-		
Juni	47 6	35 -	31 3 à 37 6	45 - à 47 6	47 6	-	-	42 6	-	-	-	35 - à 37 6	20 à 24½	25 -	-	-	-		
Juli	-	32 6	34 6	-	42 6 à 45 -	-	35 -	-	41 10 à 44 -	-	-	40 -	-	20 à 22½	24 -	32 6 à 35 -	-		
August	45 -	37 6	-	-	-	-	51 6	32 6	-	42 6	-	42 6 à 44 -	35 - à 40 -	20 à 21	-	-	-	-	
September	-	-	-	-	-	-	-	-	-	41 - à 42 6	40 - à 43 9	-	-	18 à 22½	22 -	32 6	-		
Oktober	41 9	-	37 6	-	42 6 à 45 -	40 -	-	-	37 6 à 41 3	40 -	-	35 -	-	19½ a 20	22 -	35 6	-		
November	42 6	-	37 6	-	40 - à 45 -	-	32 6	-	35 - à 42 6	37 6 à 40 -	34 - à 36 6	16 à 21½	22 -	-	-	-	-		
December	-	32 6	37 6	-	40 - à 42 9	41 3	30 -	-	37 6 à 40 -	-	-	35 - à 40 -	17½	-	-	-	30 -	-	

Oversigt over Dampskibsliniefragterne i 1889.

	Kjøbenhavn.						Liverpool.						Hull.						Hamburg.																				
	Korn.		Provi- sions.		Maale- gods.		Korn.	Provi- sions.		Mel i Sække.		Korn.	Provi- sions.		Mel i Sække.		Korn.	Provi- sions.		Mel i Sække.																			
	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	s. d	pence pr. Bushel.	s. d	s. d	s. d	s. d	pence pr. Bushel.	s. d	s. d	s. d	s. d	pfen- nige.	pfennige.	Cents.	M.																			
Januar . . .	5	-	à 5	6	35	-	-	25	-	à 27	6	4½—5	20	-	à 25	-	15	-	à 17	6	5¼—5½	22	6	à 30	-	20	-	à 25	-	80—	95	1.25—	1.50	22½—	25	50			
Februar . . .	4	9	à 5	-	32	6	à 35	-	25	-	à 27	-	3¾—4½	17	6	à 25	-	12	6	à 15	-	5	-	5¼	22	6	à 25	-	20	-	-	85—	90	1.25—	-	24	-	-	50
Marts	4	9	à 5	-	27	6	à 35	-	25	-	à 27	-	2¾—3¼	15	-	à 20	-	10	-	à 11	3	4½—4¾	22	6	à 30	-	17	6	-	84—	85	1.25—	-	24	-	-	50		
April	4	-	-	-	25	-	à 27	6	25	-	à 27	-	2—2¾	15	-	à 20	-	10	-	-	-	4¼—4½	20	-	-	-	17	6	-	70—	75	1.25—	-	20	-	24	50		
Mai	4	-	-	-	25	-	-	25	-	à 27	-	2¾—3¼	15	-	à 17	6	10	-	-	-	3½—4¼	20	-	-	15	-	-	-	60—	70	1.00—	-	20	-	24	50			
Juni	3	9	à 4	-	25	-	-	25	-	à 27	-	2½—3¼	12	6	à 20	-	8	9	à 10	-	3½—4¼	17	6	à 22	6	15	-	-	55—	65	0.85—	0.90	20	-	-	50			
Juli	3	9	à 4	6	25	-	à 27	6	25	-	à 27	-	3—3¾	17	6	à 20	-	10	-	à 11	3	3½—5½	17	6	à 22	6	12	6	à 17	6	65—	90	0.85—	1.40	20	-	24	50	
August	-	-	-	-	-	-	-	4	-	4½	17	6	à 20	-	11	3	-	5	-	5½	17	6	à 22	6	15	-	à 17	6	80—	90	1.40—	1.50	24	-	-	50			
September . .	4	-	-	-	30	-	-	22	6	à 25	-	4½—5¼	17	6	à 30	-	11	3	à 17	6	5—5¼	17	6	à 22	6	15	-	à 17	6	85—	90	-	-	24	-	-	50		
Oktober . . .	4	3	à 6	-	37	6	à 40	-	22	6	à 25	-	5½—5¾	30	-	à 40	-	17	6	-	-	6—6¼	17	6	à 22	6	15	-	à 17	6	95—	100	1.50—	-	24	-	-	50	
November . .	5	6	à 6	-	25	-	à 40	-	25	-	-	4—5	35	-	à 40	-	17	6	-	-	5½—6	17	6	à 22	6	15	-	à 20	-	90—	100	1.50—	-	24	-	-	50		
December . .	5	3	à 5	6	35	-	-	25	-	-	-	4¾—5	35	-	à 40	-	17	6	-	-	6—6¼	17	6	à 22	6	17	6	à 20	-	100—	-	1.50—	-	24	-	-	50		

Oversigt over Frugt-fragterne for 1890. Dampskibe sluttede ved Herrer Funch Edye & Co. „Yumuri“ ny for 36 Mdr. fra Marts 1890 Maanedsfragt *) £ 610, „America“ do. £ 600, „George Dumois“ do. £ 600, „Banes“ do. £ 600, „Baracoa“ do. £ 575, „Italia“ 711 Tons 12 Mdr. fra August 1889 £ 620, „Christian Johnsen“ 345 Tons 12 Mdr. fra Septbr. 1889 £ 425, „Banan“ 9 Mdr. fra Marts 1890 £ 750, „Cuba“ 9 Mdr. fra Marts 1890 £ 550, „Dovre“ 9 Mdr. fra Marts 1890 £ 500, „Signe“ 9 Mdr. fra Marts 1890 £ 575, „Bratten“ 503 Tons 6 Mdr. fra Januar 1890 £ 580, „Kong Frode“ 6 Mdr. fra Marts 1890 £ 755, „Victoria“ 403 Tons 5 Mdr. til Juli 31 1890 £ 470, „Stamford“ 379 Tons 5½ Mdr. til Aug. 5 £ 460, „Gambetta“ 404 Tons 5 Mdr. til Aug. 15 £ 470.

Overblik over de kommercielle Forholde. Med Hensyn til Handelsrørelsen opviser Aaret 1889 i det Hele taget et tilfredsstillende Resultat.

En overmaade rig Høst af alle de vigtigere Agerbrugsprodukter, Fremskridt i Fæavlen, stor Udvinning af alle Mineprodukter med Undtagelse af Kul, der faldt 3 Mill. Tons tilkort for Produktionen i 1888, en forøget Udslibning af Petroleum til Orienten, hvor man havde frygtet, at den russiske Petroleum vilde tage stadig større Overhaand, Opsving i de fleste Brancher af Fabriksdriften, en livlig Jernbanetraffik med lønnende Indtægter og dertil en ualmindelig Moderation i Børsspekulationer har alt bidragt til en livlig Handelsrørelse paa en sund og tryk, om end med Hensyn til Profit maaske forholdsvis beskednen Basis. Den fra et gunstigt Aar flydende almindelige Velstand yttrede sig ogsaa i Handelen med Udlandet, som sammenlignet med 1888 viser en Forøgelse i Ind- og Udførselen af henholdsvis 37 og 46 Mill. Dollars.

Uagtet disse Tegn paa Trivsel i Handelslivet var der dog ifølge Broadstreets Oplysningsbureaus Rapport 1 464 Fallitter i New York Stat med 18½ Mill. Dollars Passiva, hvoraf 673 med 10½ Mill. Dollars Passiva i New York By, hvorimod der i 1888 opgaves blot 1 139 med den rigtignok forholdsvis meget større Gjæld af 24½ Mill. Dollars. Broadstreets antager, at dette større Antal Fallitter tildels bør tilskrives den ulige Concurrence med de i sidste Aarsberetning omtalte „Trusts“, i Kampen med hvilke mange mindre Forretninger har maattet bukke under. Som i nævnte Aarsberetning omtalt blev Publikums Uvilie mod disse stadig i Antal tiltagende Trusts saa stor, at Statens Regjering saa sig saa nødt til at skride ind og derfor anlagde Sag mod, „North River Sugar Refining Co.“ for at have ladet sig indlemme i „the Sugar Trust“ med det Resultat, at førstnævnte Compagni dømtes til at have sit Charter forbrudt, medens the Trust erklæredes ulovligt, som stiftet i et for Handelen skadeligt Øiemed. Denne Dom blev sidstledne November stadfæstet af Supreme Court, og haabede man heraf en gunstig Virkning i Retning af at opbryde disse for Handelen skadelige Organisationer. Sagen appelleredes imidlertid til Statens Høieste Ret og Trust Aktier vedblive fremdeles at omsættes paa Fondsbørsen.

Pengemarkedet var i Januar til September lidt ujævnt, dog uden større Fluctuationer, men paa Grund af den store Udførsel af Kornvarer fra Vesten og Bomuld fra Syden, som i Aarets sidste Maaneder borttrak store Capitaler fra New York, maatte temmelig høi Rente betales i enkelte Tilfælde for Laan i September til December; der var dog til ingen Tid nogen egent-

*) Kul og Havneudgifter betales af Befragteren.

lig Pengemangel i Markedet. For „Call“ Laan indkaldelige uden foreløbigt Varsel betales 1 à 11 % pr. annum i Januar til Septbr., 2 à 20 % i Septbr., 3 à 30 % i October, 1 à 20 % i November og 1 à 40 % i December. Vexel Discontoen var 4 à 6 $\frac{0}{10}$ for 60 à 90 Dage, $4\frac{1}{2}$ à 7 for 4 Mdr.

Coursen for Kroner var $27\frac{1}{4}$; for £ Sterling varierede den mellem \$ 4.80, og \$ 4.88 for 60 Dage og \$ 4.84 à $4.89\frac{1}{2}$ for Sigt Bank-Vexler og 4.78 à $4.86\frac{5}{8}$ for kommercielle Vexler.

Omsætningen paa Fondsbørsen beløb sig til 72 Mill. Aktier og Obligationer til Værdi af 403 Mill. Doll. mod 65 Mill. Aktier og Obligationer til 353 Mill. Dollars Værdi i 1888. Paa Consolidated Stock og Petroleum Exchange omsattes desuden 65 Mill. Aktier og Obligationer til Værdi af $38\frac{1}{4}$ Mill. Doll. New Yorks Handelsbanker udvexlede gjennem New Yorks Clearinghouse 35 895 Mill. Doll. og indehavde den 31te Decbr. paa Depositum $400\frac{1}{4}$ Mill. Doll. samt havde udestaaende paa Laan og Diskonto $388\frac{3}{4}$ Mill. Doll.

Toldintraderne beløb sig til \$ 147 820 770 mod $142\frac{1}{2}$ Mill. Doll. i 1888.

Ved Bygning af en Jernbanebro over Sundet „Arthur Kills,“ der adskiller New-Jersey fra Øen Staten Island i New-Yorks Havn og ved Opførelse af flere store Varehuse i St. George, Staten Island har Baltimore og Ohio Jernbane erhvervet et Endepunkt ved Udløbet fra New-York, hvorved der for Fragtgoods fra Vesten, som paa Mangel, af tilstrækkelige Lagringsbekvemmeligheder i Jersey-City, de vestlige Jernbaners Endepunkt, ofte maa transporteres først over Vandet til Brooklyn for Lagring og senere tilbage til New-York for Afskibning, nu pr. nævnte Jernbane kan undgaaes de hermed forbundne ikke ubetydelige Omkostninger. Flere Dokanlæg berettes ogsaa at skulle bygges paa Staten Island hvilket vil blive til stor Lettelse for Fremmedhandelen.

Vareindførselen beløb sig til \$ 493 030 980 mod 456 Mill. Doll. i 1888 og Udførselen herfra til \$ 345 859 615 mod 300 Mill. Doll. i 1888.

Blandt de vigtigste Indførselsartikler vare Manufacturvarer til Værdi af \$ 136 693 000, Kaffe \$ 62 652 000, Sukker \$ 49 242 000, Drogerier \$ 32 634 000, Huder & Læder \$ 20 120 000, Metaller \$ 20 110 000, Frugter \$ 13 417 000, Juveler \$ 13 150 000, Hamp \$ 12 562 000, Gummi \$ 11 252 000, Tobak \$ 11 112 000, Vine og Spirituosa \$ 9 802 000, The \$ 9 713 000, Porcelain og Glasvarer \$ 8 248 000, Uld \$ 6 502 000, Pelsverk \$ 6 272 000, Papirmateriale \$ 3 075 000.

De vigtigste Udførselsartikler vare Bomuld til Værdi af \$ 50 504 000, Bomuldstøj \$ 7 720 000, Mineralolier \$ 39 130 000, Flæskevarer \$ 25 666 000, Smult \$ 19 949 000, ferskt, preserveret og saltet Kjød \$ 12 801 000, levende Kvæg \$ 11 408 000, Smør og Ost \$ 9 211 000, Kornvarer og Mel \$ 42 486 000, Tobak \$ 16 220 000, Maskindele og Agerbrugsredskaber \$ 13 106 000, Læder og Lædervarer \$ 6 493 000, Peltsværk \$ 5 297 000, Bord Planker & Tøndestav etc. \$ 5 063 000, Kobber \$ 3 787 000, Æbler, tørrede og friske \$ 1 571 000, Whiskey \$ 732 410, Hvalbarder \$ 729 640, Hval og Fisketran \$ 423 880.

Følgende fra New Yorks Toldbod indhentede Opgave viser de forenede Rigers Handel paa New York i Sammenligning med Aaret 1888.

Indførsel fra de forenede Riger. Jern og Staal 1889 \$ 1 080 948, 1888 \$ 1 063 054, Jern og Staalvarer 9 326, 5 617, andre Metaller 13 049, 14 776, Maskindele 24 472, 18 057, Træmasse 659 049, 470 487, Filler 1 625, 1 541, andet Papirmateriale 9 972, 12 245, Papir og

Papirvarer 2 048, 4 702, Sild, lagesaltet 25 462, 28 755, Sild røget 6 480, 3 486, andre Fiskevarer 27 397, 40 028, Medicintran 38 353, 57 402, Tændstikker 42 493, 8 579, Skind 26 258, 36 822, Kemikalier 1889 12 185, Glasvarer og Flasker*) 1889 9 355, 1888 3 507, Bøger 3 767, 3 493, Spirituosa 2 782, 1 144, Frugter 2 743, 1 679, Glimmer 1889 1 887, Tjære 1889 1 273, Ost 1889 1 681, 1888 1 562, Handsker 1 253, 4 150, Kunstgjenstande 1889 579, Peltsværk 1889 491, 1888 784, Porcelain 1889 449, Maltedrikke 370, Snus 234, Heste 197, andre Dyr 161, Fabrikata af Træ*) 11 444, andre Artikler, ikke specificerede 1889 11 726, 1888 459 262, tilsammen 1889 \$ 2 029 389, 1888 \$ 2 241 132.

Udførsel til de forenede Riger. Flæsk 1889 \$ 372 483, 1888 \$ 370 365, Smult 40 329, 20 421, Kjød lagesaltet 52 729, 84 426, Kjød konserveret 4 262, 175, Talg 1889 1 488, Margarinolie 1889 15 950, Margarinsmør 1889 10 841, 1888 840, Petroleum 390 534, 274 834, Bomuld 115 552, 273 649, Bomuldstøi 4 385, 2 797, Hvedemel 25 012, 60 896, Mais 1889 32 525, andre Kornsorter 1889 1 736, Frøsorter 1889 15 117, Saalelæder 1889 602 434, 1888 491 721, Bladtobak 82 692, 57 126, Cigaretter 30 449, 22 593, Cigarer 1 400, 375, andet Tobaksfabrikat 1 215, 545, Smør 53 871, 1 261, Sirup 43 606, 71 047, Maskindele 42 747, 3 360, Agerbrugsredskaber 18 692, 16 501, Værktøi 9 540, 15 068, Bomolie 14 019, 4 375, 342 Stk. Hornqvæg 1889 25 650, 1 Svin 1889 460, Skjælfisk 1889 8 921, 1888 627, 1 Lokomotiv 1889 7 850, musikalske Instrumenter 1889 5 337, 1888 1 623, videnskabelige Instrumenter 1889 1 003, Maling og Fernis 1889 5 591, 1888 4 933, Bøger og Papir 4 359, 5 168, Gummi 3 917, 3 232, Husholdningsgjenstande 3 741, 6 354, Klokker 3 409, 6 324, Spirituosa og Vine 2 689, 7 496, Glucose 2 682, 500, Frugter 2 645, 2 168, Droguier 1 503, 190, pletterede Sager 1 247, 970, Huder 1889 550, Trykkepresser 1889 412, 1888 1 026, Ovne 728, 4 658, Lamper 447, 255, andre Artikler, ikke specificerede 6 721, 23 262, tilsammen 1889 \$ 2 073 470, 1888 \$ 1 841 161.

Jern. Indførselen af Jern var ifølge Toldbodens Opgave for 1889 og de 3 næstforegaaende Aar som følger:

Stangjern 1889 11 793 Tons, 1888 9 030 T., 1887 14 171 T., 1886 11 816, Wire Rods 1889 14 156 T., 1888 13 947 T., 1887 16 891 T., 1886 11 086 T., Rujern 1889 1 160 T., 1888 5 161 T., 1887 2 138 T., 1886 504 T., Jernskrot 1889 500 T., 1888 1 991 T., 1887 7 981 T., 1886 1 674 T., Stangstaal og Ingots 1889 2 113 T., 1888 942 T., 1887 734 T., 1886 255 T., Staalplader og Baand 1889 21½ T., 1888 32 T., 1887 9¾ T., Staalskrot 1888 181 T., Staalkabel 1889 22½ T., 1887 ¼ T., total 1889 29 766 T., 1888 31 285 T., 1887 41 915 T., 1886 25 335 T.

Af ovenstaaende Opgave fremgaar, at Indførselen hertil af Stangjern og Wire-Rods, som for nogle Aar siden frygtedes at skulle aftage, har holdt sig gennemsnitlig paa samme Standpunkt, nemlig henholdsvis ca. 11 700 Tons og 14 000 Tons aarlig, og der er for Nærværende ingen Grund til at antage, at der vil indtræde nogen Forandring heri.

Indførselen af Rujern, som i 1887 og 1888 var i Stigende, indskrænkedes derimod i det forløbne Aar til blot 1 160 Tons, eller 4 000 Tons mindre end i 1888, men som nedenstaaende Tabel over Total-Indførselen af Jern og Staal viser, var der en Formindskelse af 31 300 Tons i Total-Indførselen af denne Artikel. Ogsaa Jernskrot viser en betydelig Reduk-

*) Flasker indeholdende Drikkevarer og Æsker for Pakning (Tændstikæsker).

tion skjønt Total-Indførselen forøgedes med 3 600 Tons; med Hensyn til den store Indførsel heraf i 1887 er dog at bemærke, at denne skyldtes en kortvarig Toldreduktion af over \$ 15 pr. Ton forårsaget ved en forandret Fortolkning af Toldtariffen, som dog kun 5 Maaneder senere fandtes at være feilagtig. Staal Ingots, som i 1886 - 1888 har arbeidet sig langsomt fremad, vandt derimod ikke saa lidet Grund i 1889. Skjøndt svenske Wire Rods som oven nævnt stod omtrent paa samme Standpunkt som tidligere, har Total-Indførselen i det sidste Aar aftaget noget over 22 %, hvilket falder paa tyske Wire Rods, der fortrænges mere og mere af amerikanske Rods, idet flere Wire Rods Værk ere opstaaede her i Løbet af sidste Aar. Konkurrencen er imidlertid meget skarp og de amerikanske Fabrikanter klage over 1889, som et høist misligt Aar i pekuniær Henseende.

Priserne for svensk Jern undergik en ganske betydelig Stigning i det sidste Halvaar af 1889 i Sympathi med amerikansk Jern, Bessemer, Pig og Staal, Blooms og Billets etc. I de første 6 Maaneder var Prisen her for svensk Stangjern i Partier af almindelig assorterede Størrelser \$ 58 à 60 pr. Ton ex Skib, men fra Juli steg den stadig til den stod i \$ 80. For Wire Rods, som op til Slutningen af Juni noteredes à Doll. 52 til 53½ pr. Ton ex Skib, betaltes ved Aarets Slutning Doll. 75. Senere er dog Prisen gaaet Doll. 2 pr. Ton tilbage.

Med Hensyn til amerikansk Jern synes 1889 at have været særdeles tilfredstillende. Stor Efterspørgsel fra Jernbaneselskaber for forskellige

Oversigt over Indførselen af Jern

	Jernmalm.		Rujern.		Jernskrot.		Staalskrot.	
	Tons.	Doll.	Tons	Doll.	Tons	Doll.	Tons.	Doll.
Sverige	-	-	1 160	23 949	500	7 790	-	-
England	30	310	45 043	1 087 197	2 466	39 813	300	3 321
Skotland	26 470	298 932	-	-	-	-	670	8 773
Newfoundland og Labrador	14 450	43 100	-	-	-	-	-	-
Tyskland	-	-	27 325	421 726	1 942	26 499	-	-
Brasilien	-	-	-	-	2 774	33 430	-	-
Belgien	-	-	394	8 127	-	-	-	-
Frankrige	5 850	16 160	-	-	-	-	-	-
Danmark	-	-	-	-	965	10 870	-	-
Holland	-	-	-	-	3 017	47 701	-	-
Portugal	5 487	12 531	-	-	-	-	-	-
Andre Lande	7	69	-	-	1 295	11 425	-	-
Total	52 294	471 102	73 922	1 540 999	12 959	177 528	970	12 094
Total i 1888	23 605	-	105 205	-	9 313	-	-	-

Øiemed, en forøget Anvendelse af Jern for Byggeforetagender og stort Forbrug for Broanlæg og for Gas og Vandrør skabte en overmaade livlig Omsætning og bevirkede en Stigning i Priserne af fra 10 - 15 %, medens samtidig Produktionen af amerikansk Rujern ifølge Iron and Steel Associations Rapport, steg til 6 489 000 Tons (2 240 $\text{\textit{t}}$), eller 17 % mere end i 1888.

Priserne var: Rujern Anthraciti No. 1 Januar Doll. 18, Decb. Doll. 20 pr. Ton fra Varehus i New York, do. No. 2 Januar Doll. 17, Decb. Doll. 19 pr. do., Gray Forge Januar Doll. 16, Decb. 18 pr. do., Staal Billets & Blooms Januar Doll. 27 à 27.50, Decb. Doll. 36 à 37 fra Værk, Bessemer Pig Januar Doll. 15.75, Decb. Doll. 23.50 à 24.50 fra Værk, Am og tyske Wire Rods Januar Doll. 42, Decb. Doll. 54.50 à 55 leverede i New York.

Paa Grund af de højere Priser er i de sidste 6 Maaneder et stadigt større Antal Masovne blevne sat i Gang, hvilket har bevirket en Overproduktion og lavere Priser saaat der den 1ste Marts 1890 noteredes for: Staal Billets & Blooms Doll. 33 à 33.50 leveret fra Værk, Bessemer Pig Doll. 19.50 à 20 do., Wire Rods Doll. 53 à 53.50 leveret New York. Rujernpriserne ere omtrent uforandret.

Der opgives at være udført fra New York i 1889. 416 Tons Rujern værd Doll. 7 438, 10 Tons Jernbaand værd Doll. 676, 135 Tons Stangjern værd Doll. 7 531, 11 Tons Stangstaal værd Doll. 1 799, 980 Tons Jernbaneskiner værd Doll. 34 388, 143 Tons Jernplader værd Doll. 11 920, 7 480 Tons Gjærdetraad værd Doll. 559 226, ialt værd Doll. 662 978.

og Staal til New York Aar 1889.

Stangjern.		Staalbaand og Plader.		Staal-Ingots og Stangstaal.		Wire Rods.		Staal-kabel.	
Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.	Tons.	Doll.
11 793	477 867	211½	2 529	2 113	77 291	14 156	489 089	22½	2 423
273	14 001	5 779	446 252	2 497	250 730	7 493	290 640	1 383	210 051
-	-	1 835	51 862	10 053	170 998	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
412	15 672	36	3 076	12 771	279 519	22 995	678 445	235½	96 072
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
476	11 320	46	1 452	491	5 680	3 460	90 650	-	-
24	579	23	1 999	-	-	-	-	4	3 340
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12 978	519 439	7 740½	507 170	27 926	784 218	48 104	1 548 824	1 645	311 841
14 324	-	12 230	-	26 878	-	71 096	-	-	-

Fiskeprodukter. Ifølge Toldbodens Opgave stillede sig Indførselen hertil fra de forenede Riger i de to sidste Aar som følger: Sild lagesaltet 1889 7 590 Tdr., 1888 6 437 Tdr., Sild røget 1889 132 491 Kgr., 1888 40 480 Kgr., Ansios og Hermetik 1889 18 128 \$, 1888 16 461 \$, Makrel 1889 475 Tdr., 1888 276 Tdr., Stokfisk 1889 14 230 Kgr., 1888 192 462 Kgr., Medicintran 1889 94 316 Gallons, 1888 122 919 Gallons. Angaaende den 1889 opførte Quantitet Stokfisk maa bemærkes, at den utvivlsomt er feilagtig da der saavidt kan erfares indførtes nogenlunde nær samme Quantitet som i 1888.

Nedenstaaende Opgave, velvilligen tilstillet Consulatet af et herværende Importfirma, der har compileret samme, viser Importen til og via New-York af norske Fiskevarer, Makrel og hollandsk Sild: Norsk Fedsild 1889 23 668 Tdr., 1888 20 556 Tdr., Brisling 1889 2 878 Tdr., 1888 1 898 Tdr., Ansios 1889 3 099 Halvtldr., 1888 2 957 Halvtldr., Makrel 1889 2 564 Tdr., 1888 784 Tdr., Hermetik 1889 1 368 Kasser, 1888 2 844 Kasser, Tørfisk 1889 323 200 Kgr., 1888 403 700 Kgr., Medicintran 1889 3 989 Tdr., 1888 6 032 Tdr. Do. Kasser à 50 Flasker, 1889 364, 1888 443, Irsk Makrel 1889 4 600, Fransk Makrel 1889 591. Indførselen af hollandsk Sild fra den 1ste Juni 1888 til 1ste Juni 1889 var 4 596 Tdr., 739 Halvtønder og 501 420 Dunker.

En Oversigt over Total-Indførselen til New-York følger herved: Fedsild. Prisen var for KKK \$ 9 à 10 pr. Tønde, KK \$ 7 à 7.50 pr. Tønde, Hollandsk Sild \$ 8 à 10 pr. Tønde, do. \$ 1.10 à 55.4 pr. Dunk, = $\frac{1}{16}$ Tdr., Skotsk Sild \$ 8 à 10 pr. Tdr., Norsk Brisling \$ 4 à 5 pr. Tdr., Røgesild (Bøklung) \$ 4.50 pr. Halvtønde.

Som fremgaar af ovenstaaende Tabel tiltog Indførselen hertil med 1 153 Tdr. Sild og ca. 1 800 Halvtønder Røgesild og der er utvivlsomt Anledning til en betydelig Forøgelse i den norske Sildeimport, dersom vore Exportører ville i Lighed med Hollænderne være villige til at consignere første Klases Vare hertil i større Maalestok. Skjønsmhed i Valget af Forbindelser her turde ogsaa være at anbefale. Man vil utvivlsomt i Længden være bedst tjent med at holde sig til de regulære Import og Commisionshuse, gennem hvem det største Feldt opnaaes for Varens Realisation, heller end at stifte Forbindelser med Grossister og Høkere, hvis Betingelser for hurtigt Varesalg er indskrænket til en mindre Kundekreds, som dertil kjøber i smaa Quantiteter. At ville sælge til alle Klasser Consumerter, baade til Importøren og dennes Kunder, gaar selvfølgelig ikke an, skjønt man her klager over at det ofte forsøges af norske Exportører. Hvad man end kan have at udsætte paa Amerikanernes Forretningsmethode saa forlanger han selv i ethvert Tilfælde absolut reel Behandling. Naar han saaledes kjøber KKK Sild, saa insisterer han paa at faa dette Mærke og lader sig ikke nøie med KK ledsaget af den Forklaring at KKK ikke er at erholde og at KK virkelig er den delikatere Vare af de 2 Mærker. Man besværer sig over at nogle norske Exportører have fyldt dem sendte Ordres forrige Saison paa denne Maade. Silden sælges her efter Størrelse og Antal i Tønden, fuldt saa meget som efter Fiskens Finhed, og man vil derfor let kunne indse, at KK ikke vil kunne gjøre Tjeneste for KKK.

Makrel. Prisen var i Oktober til Decbr. for No. 1 \$ 23 à 30, No. 2 \$ 15 à 20, No. 3 \$ 10 à 13, Rund Makrel \$ 18 à 20.

Da alt hvad der nedsaltes i New England Staterne i 1889 beløb sig til 21 918 Tønder mod 48 205 Tønder i 1888 og 478 076 i 1884 eller

mindre end i noget af de foregaaende 75 Aar, stod Prisen ved Saisonens Begyndelse endda ca. § 5.00 pr. Tønde høiere end oven anført, men Tilførselen fra Norge og Island reducerede Værdien til ovennævnte Noteringer. Fra en Makrelfisker, som skal være afreist til Afrikakysten for der at forsøge sin Lykke, skal der være indløbet Rapport om Fangst af udmærket Vare, men det er endnu vanskeligt at vide hvor paalideligt dette er. Om end Fisket til næste Saison slaar feil, er der dog ingen Sandsynlighed for at Prisen vil gaa høiere end i 1889, da Middelklassen, for hvem Makrel hovedsagelig tjener til Føde, vistnok heller vil holde sig til andre Fødemidler end købe Makrel for extravagante Priser. Irsk Makrel vinder ikke noget specielt Bifald da Fisken, skjønt stor, findes at staa tilbage for den amerikanske i Qualitet. Den norske Vare omtales derimod som særdeles tilfredstillende, rundsaltet er den dog vanskelig at sælge her.

Ansios. For prima Qualitet var Prisen § 4.50 à 5 pr. Halvtønde; d. 1ste Marts 90 stod den i § 4.85. Salget af Ansios i Halvtønder har været tiltagende, hvorimod den i Kagger og især i Blikdaaser er mindre søgt, da den importeret i Tønder kommer billigst og Fisken er mere udsat for at bedærrer i Blikdaaserne, som da svulmer op og bliver usælgelig.

Røgede Sardiner i Olie vinder adskillig Favør blandt Tydskerne, som hovedsagelig consumere hvad indføres. Prisen var § 9 à 10 pr. Kasse mod § 12 à 13.50 i 1887.

Russiske Sardiner, hvoraf en stor Mængde nedlægges i Hamburg for Import hertil sælges for 40 à 42 Cent pr. Dunk; for samme Vare nedlagt her betales ca. 35 c.

For Stokfisk — Røds skjær har Prisen varieret mellem 6 og 9 cent. Enkelte Huse rapportere et større Salg af Sei à $3\frac{1}{4}$ à $3\frac{1}{2}$ c., medens Salg af Røds skjær har været proportionelt mindre.

Medicintran. For prima Qualitet forlangtes fra § 18 til 24 pr. Td., men sidstnævnte Pris opnaaedes neppe; den virkelige Salgspris var nærmest § 18 à 21 pr. Td. Den fra Japan indførte lille Quantitet Medicintran var uklar og af slet Qualitet. Den kommer i Blikkasser af 10 Gallons og solgtes à 35 c. pr. Gall.

Ifølge Toldbodens Opgave udførtes af Fiskevarer herfra: Sild, lagesaltet 2 057 Td. værd Doll. 9 073, Sild ikke specificeret 23 441 Td. værd Doll. 115 228, Sild, tørret, 1 147 712 Kilos værd Doll. 80 311, Klipfisk 6 364 858 Kilos værd Doll. 670 090, Lax conserv. 304 839 Kilos værd Doll. 101 453, anden Fisk conserv. værd Doll. 79 763, fersk Fisk conserv. 3 628 Kilos værd Doll. 998, Østers værd Doll. 629 048, anden Skjælfisk værd Doll. 123 542, tilsammen Værdi Doll. 1 818 045.

Den „ikke specificerede“ Sild skal for den største Del have været den saakaldte „Alewife“ som mest forsendes til Haiti. Forøvrigt sker Udførselen af disse Fiskevarer hovedsagelig til Central- og Sydamerika og Vestindien med Undtagelse af hermetisk Lax og Østers, som for en stor Del sendes til Europa.

Af Menhaden og Hvaltran udførtes herfra 1 442 609 Gallons til en samlet Værdi af Doll. 423 881, hvoraf ca. 75 % var Menhadentran. Ifølge „Menhaden Oil Associations“ Rapport fangedes i 1889 555 Mill. Muhaden, hvoraf produceredes 3 327 624 Gall. Tran, 25 859 raa og 24 359 tørret Guano; heraf henlaa 341 200 Gall. Tran og 7 475 Tons raa og 3 265 Tons tørret Guano udsolgt ved Aarets Slut. Der var i 1889 84 Dampskibe og 29 Fabrikker med ialt 4 700 Mand beskæftigede i Menhaden Industrien. Den større Del af den exporterede Menhadentran sendtes til Glasgow, hvor

den anvendtes istedetfor Hvalolie, hvorpaa der var Mangel paa Grund af den feilslagne Hvalfangst fra Dundee. Prisen for Menhadentran var i Januar 30 à 32 c. pr. Gall., men den faldt efterhaanden til 21 à 22 c. i Decbr.

Prisen for Hvaltran var 35 à 38 c. og for Spermacettran 60 à 73½ c. pr. Gall.

Af Hvalbarder udførtes 213 594 Pund til Værdi af Doll. 729 763. Prisen var i Februar til Oktober Doll. 3 à 5 50 pr. Pund, da den ved Underretning om mislykket Hvalfangst steg til Doll. 4 à 4.25 og i December til Doll. 4.50.

(Se næste Side).

Træmasse. Totalindførselen beløb sig til \$ 1 330 287 mod \$ 998 819 i 1888, Indførselen fra de Forenede Riger til \$ 659 049 mod \$ 470 487 i 1888.

Af mekanisk Træmasse var Totalindførselen ialt circa 2 400 Tons, mod 12 590 Tons i 1888, der ankom i Aarets første 6 Maaneder paa Contractor sluttede i 1888. Senere har Indførselen af denne Sort Træmasse aldeles ophørt paa Grund af de lave Priser for den amerikanske Artikel, hvilket skyldes den forøgede Production her, der nu er saa stor at man har gjort Forsøg paa Udførsel herfra til England, der imidlertid til Dato kun har indskrænket sig til smaa Prøvepartier. Hvorvidt de Forenede Riger herefter vil faa de Forenede Stater som Concurrent i det europæiske Marked er for Nærværende vanskeligt at sige, men forhaabentlig vil Transportomkostningerne stille sig hindrende iveien herfor.

Indførselen af kemisk Træmasse har derimod tiltaget i betydelig Grad, idet den beløb sig til 32 086 Tons mod 22 820 i 1888.

Heraf ankom fra: Gøteborg 5 119 Tons, Stockholm 1 165 T., Christiania & Christiansand 3 769 T., Throndhjem 1 387 T., Porsgrund 930 T., Kjøbenhavn (Malmø?) 1 700 T., Stettin 10 158 T., Hamburg 1 579 T., Hull 2 958 T., London 610 T., Newcastle 364 T., Liverpool 41 T., Glasgow 369 T., Dundee 40 T., Amsterdam 167 T., Rotterdam 400 T., Antwerpen 1 210 T., Fiume 120 T., tilsammen 32 086 Tons.

Der er for Nærværende i De Forenede Stater 15 Natron Cellulose Fabrikker, der producerer circa 120 Tons pr. Dag og 12 Sulfitfabrikker med en Capacitet af 90 Tons daglig; desuden er der flere Fabrikker under Opførelse, som maa ventes at ville have en skadelig Indflydelse paa Indførselen hertil, men paa den anden Side er der ogsaa flere Papirfabrikker under Bygning ligesom ogsaa kemisk Træmasse vinder stedse større Anvendelse i Papirfabrikationen. Den amerikanske Masse ansees heller ikke at være af saa tilfredstillende Qualitet som den importerede, hvad enten dette har sin Grund i den Granart, „Spruce“ som anvendes her eller i mindre Omhu ved Fabrikationen.

Hvad der ogsaa vil have en vigtig Indflydelse paa Indførselen er Afgjørelsen af Toldspørgsmaalet, som er sat paa Bane af de amerikanske Fabrikanter i Haab om at faa den fremmede Vare udelukket. Det af Toldkomiteen indgivne Forslag angaaende Træmasse lyder paa \$ 6 pr. Ton, (tør Vægt) for ubleget kemisk, \$ 7 pr. Ton, for bleget kemisk, \$ 2.50 pr. Ton for mekanisk, hvilket er en Forøgelse i nuværende Tarif af 25 % for kemisk og 100 % for mekanisk Masse. Det er imidlertid tildels Meningen her at Toldspørgsmaalet vil henstaa uafgjort for iaar, da der sy-

Oversigt over Indførselen af Fiskevarer til New York Aar 1889, ifølge Opgave fra New Yorks Toldbod.

	Sar- diner.	Torsk, tørret eller saltet.		Sild, tørret eller røget.		Sild lage- saltet.		Makrel.		Lax.		Al anden Fisk. Doll.	Medicintran.	
	Doll.	Kgr.	Doll.	Kgr.	Doll.	Tdr.	Doll.	Tdr.	Doll.	Tdr.	Doll.		Gall.	Doll.
De Forenede Riger . .	18 128	14 230	1 518	132 491	6 480	7 590	25 462	475	7 721	-	-	-	94 316	38 353
Holland	55 820	-	-	-	-	33 396	414 025	-	-	-	-	-	-	-
Nova Scotia	-	1 378 440	125 841	778 319	47 032	1 196	2 695	1 183	22 824	386	6 824	27 035	-	-
Labrador & Newfoundland	-	537 400	49 592	74 264	4 634	363	1 485	11	176	349	5 140	65	20 818	5 962
England	2 822	45	8	-	-	1 495	10 798	5 156	73 564	-	-	1 573	3 500	1 306
Skotland.	-	-	-	424	38	6 430	46 582	594	7 586	-	-	1 259	-	-
Irland.	-	-	-	8 932	730	170	706	-	-	-	-	-	-	-
Frankrige	363 939	-	-	-	-	-	-	591	3 215	-	-	2 560	-	-
Tydskland	3 448	-	-	11 680	690	9 912	67 663	-	-	-	-	6 617	15 704	5 616
Portugal.	47 985	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Japan.	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1 800	465
Andre Lande	5 665	74	5	-	-	225	2 154	1	16	7	100	3 242	-	-
Total	497 807	1 930 189	176 964	1 006 109	59 624	60 777	571 570	8 011	115 084	742	12 064	42 351	136 138	51 702

nes at være meget Misnøje saavel blandt Fabrikanter som Importører over de af Komiteen foreslaaede Forandringer for flere af de ledende Import Artikler.

Priserne for amerikansk Træmasse var: Mekanisk $\text{§ } 1.10$ à 1.25 pr. 100 Pd. tør Vægt, leveret til Papirfabrikkerne; Sulfit, ubleget $\text{§ } 3\frac{1}{8}$ à 3.304 pr. Pd. tør Vægt, leveret til Papirfabrikkerne.

Blot en Fabrik leverede bleget Sulfitmasse og denne fallerede paa Grund af Brugets upraktiske Construction; Bygning af flere saadanne Fabrikker skal dog være paatænkt.

Priserne for importeret kemisk Træmasse var: Sulfit bleget $4\frac{1}{2}$ à 5 c. pr. Pd. ex Skib i New-York, Sulfit ubleget $2\frac{3}{4}$ à 3.65 c. pr. Pd., Natron Cellulose og Sulfat extra bleget $4\frac{1}{8}$ c. pr. Pd., bleget 3.60 à 3.75 c. pr. Pd., halv bleget 3.30 à 3.50 c. pr. Pd., kvart bleget 3.10 à 3.30 c. pr. Pd., ubleget 2.60 à 3.05 c. pr. Pd. et Skib i New-York.

Tændstikker. Indførselen beløb sig ifølge Toldbodens Opgave til $8\,057$ Kasser værd $\text{§ } 57\,558$ mod $\text{§ } 35\,540$ i 1888, hvoraf fra de Forenede Riger, saavidt vides udelukkende Sverige, $\text{§ } 42\,493$ mod $\text{§ } 8\,579$ i 1888. Opgave for 1888 er dog antageligvis ikke correct, som tidligere meldt. De opgivne Værdier er blot for selve Tændstikkerne, Æskerne ikke indbefattede.

Tolden for Tændstikkerne betales fremdeles under Protest med 100% af Æskernes Facturaværdi, idet den desangaaende af en af Importørerne anlagte Sag mod the Treasury department fremdeles henstaar uafgjort og der af samme Grund ikke er Anledning til nogen større Forøgelse i Indførselen. De hertil importerede Tændstikker ere hovedsagelig Parafinstikker, dernæst kommer Sikkerheds, Svovl og en Del Voxstikker.

Priserne vare: Parafinstikker $45-50$ sh. pr. Gros, Sikkerhedsstikker $45-50$ sh. pr. Gros, Svovlstikker $40-44$ sh. pr. Gros.

Fra Belgien importeredes en Parafinstikke under Mærket „Vulture“, med Etiketter, som Importøren af Vulkan-Parafinstikkerne fandt at være en Efterligning af disse, hvorfor han lod anlægge Søgemaal desangaaende, som dog afvistes, da Efterligningen ikke fandtes skuffende nok til at kunne skade Salget af Vulkanstikkerne.

Tyttébær. Indførselen har efter de Oplysninger, der kunde indhentes — statistisk Opgave fattes — været heller større end mindre end i 1888. Importørerne klage over at Tønderne meget ofte indeholder en altfor stor Proportion Vand, hvilket giver Grund til Ubehageligheder, da Køberne tro at man har lagt an paa at besvige dem. Endvidere bør Blade og Stilke omhyggeligere bortrenses, saa at Bærrene kan være saa rene som muligt. For raa Bær, som mest sælges her, var Prisen cå. 25 c. pr. Gallon; for kogte circa 35 c.

Kaal. Paa Grund af Forespørgsler angaaende Importen af denne Vare kan oplyses at Prisen for Hvidkaal som alene indføres, har i Høst været fra $\text{§ } 8$ til 12 pr. 100. Saisonen 1889-90 var imidlertid en Undtagelse, thi det har i tidligere Saisoner hændt, at Prisen har været nede i $\text{§ } 4$ pr. 100, som selvfølgelig har bragt Exportøren Tab. Der er desuden ikke saa ubetydelig Risico forbunden med Forsendelse hertil af denne Vare, da den saa let bedæres og det hænder hyppigt at store Quantiter strax ved Ankomsten maa transporteres til Affaldsdokken. Lige gyldig Pakning er imidlertid for en stor Del Skyld heri, Kaalen kommer nemlig ofte pakket i Sække og da disse ikke altid lægges øverst i Lasterummet, er det en Selvfølge at de undre Kaallag lider og bedæres. Varen bør derfor pakkes

i Foustager eller helst „Crates,“ Kasser af Spiler som giver Circulation af Luft paa samme Tid, som de beskytte Kaalen mod Tryk af paahvilende Fragtgoods. Saisonen for Indførsel hertil er November til Marts.

Glimmer, Mica. Af en Total Indførsel til Beløb \$ 31 340, hovedsagelig fra Calcutta, kom \$ 1887 fra Sverige og Norge. Størstedelen af den her forbrugte Glimmer kommer dog fra North-Carolina og New-Hampshire, men Forbruget berettes at være i Tiltagende og for god Vare, fri for Jernpletter og i Stykker af c. 30 à 60 c. m. Længde og 8 til 15 c. m. Bredde er her tiltagende Forlangende. Prisen for saadan Vare er \$ 1 à 1.25 pr. Pd. Calcutta Glimmer kommer sædvanligvis sorteret i Stykker 10 à 12¹/₂ cm., 15 à 23 cm., 25 à 37¹/₂ cm., og større i Kasser paa 125 Pd., altsaa omtrent 56 Kilog. For mindste Størrelse er Prisen blot 12 c. pr. Pd. Der er for Nærværende ingen Told paa denne Vare, men der forsøges at faa paalagt den en Told af \$ 1.00 pr. Pd. for at forhindre Indførselen, hvilket dog neppe vil lykkes.

Petroleum. Hvad der især er at bemærke med Hensyn til denne Artikel er Misforholdet mellem Forbrug og Production, som især i det forløbne Aar har været øinefaldende. Forbruget i de Forenede Stater og Udførselen beløb sig i 1889 til 28 660 000 Fade raa Petroleum, medens der blot produceredes 21 Mill. Fade. Den lagrede Qvantitet i Oliedistrikterne, som i Decbr. 1887 udgjorde 28 Mill. Fade, var derfor d. 1ste Januar 1889 bleven reduceret til 19 Mill. Fade og d. 30te Novbr. 1889 til 11 412 772 Fade; med samme Proportion af Forbrug og Production vil man altsaa før 2 Aar er omme ikke længere være istand til at møde Forlangendet. Forudseende dette har man i det forløbne Aar meget ivrigt boret efter nye Petroleumskilder, men Resultatet har ikke svaret til Forhaabningerne. Ifølge statistiske Opgaver viser det sig nemlig, at der i 1889 boredes 6 674 nye Kilder mod 1 868 i 1888 og opførtes 3 937 Oprigninger mod 1 125 i 1888; at der var 5 471 Kilder i Operation mod 1 504 Kilder i 1888, men at den daglige Production af raa Petroleum desuagtet beløb sig gennemsnitlig til kun 58 876 Fade, mod 44 429 Fade i 1888, saa at den gennemsnitlige Production pr. Kilde kun udgjorde 10.76 Fade mod 29.36 i 88.

Som en Følge af denne tydelige Formindskelse i Productionen af raa Petroleum skulde man have ventet en tilsvarende Stigning i Prisen, som dog ikke fandt Sted, og hvortil Grunden antageligvis er Standard Oil Co.s Frygt for at den russiske Vare skulde ved Prisforhøjelse af den amerikanske faa altfor stort Indpas i Markedet. Ved Transport i Cisterne Dampskibe og Ansættelse af Agenter paa forskellige Steder i Europa for direkte Salg til de mindre Handlende erobrede den russiske Petroleum saa hurtigt Territorium fra Amerikanerne, at disse saa sig nødt til at følge i samme Fodspor, og „The Standard Oil Co.“ har derfor bygget Cisternedampskibe og anlagt Oplagssteder i forskellige Havne i Europa for derved at kunne konkurrere med Russerne i Pris; om Prisforhøjelse kunde der saaledes ikke for Nærværende være Tale. Der er paa den anden Side ogsaa Udsigt til at den saakaldte „Lima“ Petroleum, der er af en saa ringe Qvalitet, at den sælges for 15 à 25 c. pr. Fad, skal kunne raffineres og gjøres brugbar som Lysolie. Det paastaas endog, at den allerede nu bruges for Opblanding, og om saa er Tilfældet vil dette give en yderligere Forklaring af Prisens Vedligeholdelse, idet der skal være over 15 Mill. Fade af denne Olie lagret.

Oplagssteder for amerikansk Petroleum fra Cisterneskebe findes nu foruden i Bremen, Hamburg, Antwerpen og Rotterdam paa 10 forskellige Steder i England.

Petroleumsbørsens Rapport viser, at Markedet hvad Speculationer angaar har været ualmindelig roligt, idet der omsattes blot $443\frac{3}{4}$ Mill. Fade i 1888. Paa Fondsbørsen omsattes desforuden 82 Mill. Fade mod 150 Mill. Fade i 1888.

Priserne vare i New-York:

Januar Cents pr. Gallon, Raff. Standard 7 à 7.10, Raa „Crude“ 7.10 à 7.20, Naphta 7.70 à 7.75, Februar R. S. 7 à 7.20, R. C. 7.15 à 7.25, N. 7.75, Marts R. S. 7 à 7.15, R. C. 7.20 à 7.25, N. 7.75, April R. S. 6.75 à 7, R. C. 7.05 à 7.25, N. 7.75, Mai R. S. 6.85 à 6.90, R. C. 7.10 à 7.15, N. 7.75, Juni R. S. 6.90 à 7.20, R. C. 7.10 à 7.30, N. 7.75, Juli R. S. 7.20 à 7.40, R. C. 7.30 à 7.60, N. 7.75 à $7.87\frac{1}{2}$, August R. S. 7.20 à 7.40, R. C. 7.35 à 7.60, N. $7.87\frac{1}{2}$, Septbr. R. S. 7.10 à 7.20, R. C. 7.60, N. $7.87\frac{1}{2}$ à 8, Oktober R. S. 7 à 7.35, R. C. 7.45 à 7.70, N. 8, Novbr. R. S. 7.30 à 7.50 R. C. 7.70 à 7.80, N. 8 à 8.10, Decbr. R. S. 7.50. R. C. 7.80, N. 8.10, Marts 1ste 1890 R. S. 7.40, R. C. 7.60, N. 8.10.

Der udskibedes ialt 376 963 200 Gall. raff. Petroleum mod $321\frac{1}{2}$ Mill. Gall. i 1888, hvoraf til:

Sverige og Norge 3 944 358 Gall. mod 3 216 921 i 1888, det øvrige Europa, 211 142 633 Gall. mod 203 306 818 i 1888, Indien og Siam 41 034 081 Gall. mod 24 026 880 i 1888, China og Japan 40 470 300 Gall. mod 29 027 220 i 1888, Ostindien 38 055 040 Gall. mod 21 433 892 i 1888, Afrika 8 098 929 Gall. mod 3 258 447 i 1888, Australia og N. Zealand 4 953 486 Gall. mod 8 543 167 i 1888, Sydamerika 20 064 320 Gall. mod 19 138 514 i 1888, andre Lande 9 228 144 Gall. mod 11 566 841 i 1888.

Af „crude“ Petroleum udskibedes 42 950 000 Gall. mod 52 470 000 i 1888 — hvoraf til Sverige 170 805 Gall. mod 187 230 i 1888 — og af Naphta 11 592 000 Gall. mod 7 652 900 Gall. i 1888, deraf 753 382 Gall. mod 342 909 Gall. i 1888 til Sverige.

Kornvarer. Gjennemsnitspriserne for 1889 var fra 10 til 25 pCt. lavere end i 1888 paa Grund af den overordentlig rige Høst af alle Sorter Kornvarer. Udførselen af Mais, som i de senere Aar har faldt af under Konkurrencen med andre kornproducerende Lande, blev paa Grund af de lave Priser atter engang af nogen Betydenhed, idet den beløb sig til 28 566 000 Bushels mod 14 509 000 Bushels i 1888; af Hvede exporteredes kun 10 916 614 Bushels mod 12 609 212 Bushels i 1888. Der udførtes endvidere 1 562 903 Bushels Havre mod 125 705 i 1888 og af Mel de følgende Kvantiteter: 3 710 566 Tdr. Hvedemel mod 3 753 067 Tdr. i 1888, 376 105 Tdr. Havremel, 147 850 Tdr. Maismel og 4 516 Tdr. Rugmel.

Ogsaa „Produce“ Børsens Rapport viser, at der heller ikke i Kornvarer har yttret sig den Tilbøielighed til Speculation som i tidligere Aar, idet Transaktionerne der beløb sig til kun: 1 123 Mill. Bush. (à 60 Pd.) Hvede mod 1 557 Mill. Bush. i 1888, 253 Mill. Bush. (à 56 Pd.) Mais mod $331\frac{1}{2}$ Mill. Bush. i 1888, 90 Mill. Bush. (à 32 Pd.) Havre mod $85\frac{1}{4}$ Mill. Bush. i 1888, $1\frac{1}{4}$ Mill. Bush. (à 48 Pd.) Byg mod $1\frac{1}{2}$ Mill. Bush. i 1888.

De maanedlige Gjennemsnitspriser vare som følger:

Januar Cents pr. Bush. „No. 2 red Winter“ Hvede $98\frac{9}{16}$, „No. 2 mixed Mais $44\frac{1}{4}$, „No. 2 mixed Havre“ $31\frac{1}{2}$, Februar resp. $97\frac{5}{8}$, $44\frac{3}{4}$ og $31\frac{1}{8}$, Marts resp. $93\frac{1}{4}$, $43\frac{3}{4}$ og $31\frac{3}{8}$, April resp. $86\frac{1}{16}$, $43\frac{7}{8}$ og $31\frac{3}{16}$, Mai resp. $88\frac{3}{16}$, $43\frac{1}{4}$ og $29\frac{1}{2}$, Juni resp. $83\frac{11}{16}$, $42\frac{1}{8}$ og $28\frac{1}{4}$, Juli resp. $88\frac{1}{4}$, $43\frac{7}{16}$ og $27\frac{13}{16}$, August resp. $88\frac{1}{8}$, $43\frac{15}{16}$ og $27\frac{1}{8}$, Septbr. resp. $85\frac{1}{8}$, $41\frac{3}{4}$ og $26\frac{1}{8}$, Oktober resp. $84\frac{7}{8}$, $39\frac{7}{8}$ og $25\frac{9}{16}$, Novbr. resp. $84\frac{7}{16}$, $42\frac{13}{16}$ og $27\frac{11}{16}$, Decbr. resp. $85\frac{3}{4}$, $42\frac{3}{8}$ og $28\frac{3}{4}$,

den 1ste Marts 1890 resp. $86\frac{3}{4}$, $35\frac{3}{4}$ og 28; den 1ste Januar 1889 „2 rowed State“ Byg 79 à 80, „State“ Rug 60 à 62, den 13te Decbr. 89 resp. 53 à 54 og 60 à 62, den 1ste Marts 90 resp. 47 à 52 og $57\frac{1}{2}$ à $58\frac{1}{2}$.

H vedemel*)

	Extra No. 1.		Extra No. 2.	
	Vaarhvede. Doll.	Vinterhvede. Doll.	Vaarhvede. Doll.	Vinterhvede. Doll.
Marts høieste Pris i Aarets Løb	3.65 à 5.75	3.75 à 6.00	3.15 à 3.75	
Decbr. laveste — - — —	3.00 à 3.75	2.85 à 3.75	2.35 à 2.85	
Den 1ste Marts 1890 . . .	2.85 à 3.75	2.85 à 3.85	2.15 à 2.75	
	Extra No. 2.		Superfine.	
	Vinterhvede. Doll.	Vaarhvede. Doll.	Vinterhvede. Doll.	Vaarhvede. Doll.
Marts høieste Pris i Aarets Løb	3.35 à 3.85	2.50 à 3.10	2.65 à 3.35	
Decbr. laveste — - — —	2.40 à 3.15	2.00 à 2.60	2.25 à 2.75	
Den 1ste Marts 1890 . . .	2.35 à 3.00	1.90 à 2.40	1.90 à 2.50	

Flæskevarer. Paa Grund af den rige Maishøst var Produktionen af Flæskevarer ualmindelig stor; der beregnes at være bleven slagtet ca. 22 % flere Svin end i 1888. Som en Følge heraf faldt Priserne i Aarets Løb omtrent $37\frac{1}{2}$ % for Mess Pork, 35 % for Bacon og 25 % for Smult.

Priserne i New York vare:

	„Mess Pork“.		„Extra Prime Flæsk“.		„Short Ribbe Mds“		Raff Smult.		„Steam“ Smult.	
	pr. Tdr. Doll.		pr. Tdr. Doll.		pr. 100 Pund. Doll.		pr. 100 Pd. Doll.		pr. 100 Pd. Doll.	
Januar 14	à 14.50		13.50 à 14		7 leveret Chicago		8.20 à 8.30		7.75 à 7.90	
Decb. 31	10.25 à 10.50		9.50 à 9.75		4.60 — —		6.15 à 6.60		5.75 à 6.15	
(den 1ste										
Marts 90	10.25 à 11.50		9.25 à 9.75		4.75 — —		5.90 à 6.45		5.65 à 5.80	

Der udførtes herfra:

	1889.		1888.	
	Til de for- enede Riger. Pund.	Total. Pund.	Til de for- enede Riger. Pund.	Total. Pund.
Flæsk bacon . .	5 252 919	242 369 991	4 694 000	171 560 000
— i Tønder . .	10 000	41 336 502	30 000	31 475 000
Skinke	—	27 494 090	13 000	22 803 000
Smult	596 392	265 232 655	236 685	170 151 000

Levende Kvæg og Kjød. Paa Grund af en cirka 12 % større Kvægavl end i 1888 faldt ligeledes Priserne for levende Kvæg fra $\text{§ } 5.15$ pr. 100 Pd. (levende Vægt) til $\text{§ } 3.25$ pr. 100 Pd. for Hornkvæg og fra $\text{§ } 7.25$ til $\text{§ } 5.75$ pr. Tønde for „Mess Beef.“ For at forebygge Smitte blandt Hornkvæg for Export blev der sidstleden Juli paabudt Disinficering af Fragtvoogne og Stalde, brugt for sygt eller som besmittet mistænkt Kvæg, ligesom ogsaa alle Jernbanecompagnier opfordredes til at disinficere Fragtvoogne bestemte for Transport af Kvæg før Ombordtagelsen. Endvidere blev en speciel Plads sat tilside for Losning af alt hertil ankommende Kvæg bestemt for Export.

*) Prisen indbefatter Sække à c. 145 og Tdr. à c. 196 Pd.

Der udførtes: 125 094 St. Hornqvæg mod 56 942 i 1888, 10 542 St. Faar mod 5 752 i 1888, 2 132 St. Mulæsler, 722 St. Heste, hvoraf til Sverige og Norge 342 St. Hornkvæg og 1 Svin:

Af Kjødvarer udførtes: til de forenede Riger, Kjød i Tønder Pd. 990 800, total 39 277 154, Kjød konserveret resp. Pd. 52 420 og 31 107 216, Kjød ferskt Pd. total 110 561 262 Kjød, Talg til de forenede Riger Pd. 35 600, ialt 61 149 081.

Saaletæder. Udførselen til Europa var ca. 33 % større end i 1888. Der udførtes ialt fra New York 34 231 319 Pd. mod $25\frac{1}{2}$ Mill. Pd. i 1888 — hvoraf 67 % til England og 33 til Continentet — deraf 3 350 199 Pd. til de forenede Riger mod 2 681 680 Pd. i 1888.

Priserne vare som følger:

Januar Cents pr. Pd. Buenos Aires Hemlock 20 à $21\frac{1}{2}$, „Common“ 20 à 21, Februar resp. 20 og 20, Marts 19 og 19, April 20 og 17 à 18, Mai resp. 19 og 16 à 17, Juni 19 og 16 à 17, Juli 20 og 17 à $17\frac{1}{2}$, August 19 og $16\frac{1}{2}$ à $17\frac{1}{2}$, September resp. $18\frac{1}{2}$ à 19 og $16\frac{1}{2}$ à $17\frac{1}{2}$, Oktober resp. $18\frac{1}{2}$ à 19 og $16\frac{1}{2}$, Novbr. resp. $18\frac{1}{2}$ à 19 og $16\frac{1}{2}$ à 17, Decb. resp. 18 à 19 og 16 à 17, den 1ste Marts 90 resp. 18 à $18\frac{1}{2}$ og $16\frac{1}{2}$ à 17. I 1888 var Prisen 20 à $21\frac{1}{2}$ c. for Buenos Aires og 19 à $20\frac{1}{3}$ for „Common“.

Af Gjedeskind anføres at være indført til New York 17 660 000 Skind, hvoraf 7 668 800 fra Syd- og Central Amerika og ca. 10 Mill. fra Europa, hvoraf omtrent 33 000 fra Sverige og Norge, for hvilke Prisen her angives at have været $\$ 5$ à 9 pr. Dusin.

Bomuld. Af herfra exporterede 1 050 124 Baller mod 993 300 i 1888 indførte de forenede Riger 2 325 Baller mod 5 690 i 1888. Ballernes Gjennemsnitsvægt var derhos 497.06 Pd. mod 488.05 Pd. i 1888.

Omsætningen paa New Yorks Bomuldsbørs var for fremtidig Leverance 18 683 000 mod 21 751 400 i 1888 og 29 647 000 i 1887, og for prompt Leverance 358 327 Baller eller 41 188 Baller mindre end i 1887. Prisen, som i Januar stod i $9\frac{3}{4}$ c. for „Middling uplands“ steg i August til $11\frac{1}{2}$ c. og faldt i Septbr. til $10\frac{1}{4}$ c., hvilken Pris vedblev næsten uforandret i Høstens Løb og noteredes ved Aarets Slut. Ifølge „Bradstreets“ er der nu Udsigt til en 4 pCt. større Høst end i 1889, men paa Grund af store Indkjøb paa Spekulation hovedsagelig for engelsk Regning steg Prisen i Januar og Februar og stod den 1ste Marts 90 i $11\frac{5}{16}$ c., hvormed den dog antages at have naaet sit Høidepunkt.

Af Bomuldstøi udførtes 99 263 000 Yards mod 113 762 000 Yards i 1888. Prisen for figureret Calico var i Januar $3\frac{15}{16}$ c. pr. Yard, steg til $4\frac{1}{16}$ og faldt til $3\frac{1}{2}$ c. ved Aarets Slut.

Sukker. Udførselen af raffineret Sukker indskrænkede sig til 3 690 Tons, hvoraf Intet til de forenede Riger, mod 6 642 Tons i 1888 og 45 698 Tons i 1887, idet Raffinaderierne ved „The Sugar Trusts“ Manipulationer har været istand til at disponere over deres Produkt til bedre Fordel her end i Europa. „The Trust“ har nemlig selv direkte importeret Raamaterialet for de i samme associerede Fabrikker, som indbefatter næsten alle Raffinaderierne i New York, har reguleret Produktionen og gjort Sit til at hjælpe paa den, paa Grund af feilslagen Sukkerhøst i Cuba og Brasilien og tildels ogsaa i Louisiana følgende naturlige Stigning i Prisen for raffineret Sukker. Medens Raffinaderierne stadig i de sidste Aar skal have arbejdet med Tab betalte saaledes „the Trust“ i 1889 10 pCt. Dividende. Trust Certifikater som har været negociable paa Fondsbørsen, steg derfor fra $72\frac{1}{2}$ til 126 pCt., men er nu paa Grund af den ovenomtalte af Retten

stadfæstede Kjendelse faldne til 50 pCt. Det berettes, at de oprindelige Indehavere af Raffinaderierne benyttede sig af de høje Værdier til at sælge en stor Del af deres Aktier. „Granulated“ haardt Sukker var $6\frac{3}{4}$ à $7\frac{3}{8}$ cent pr. Pund.

Sirup. Uagtet den feilslagne Sukkerhøst ankom hertil fra Vestindien og Louisiana 14 502 000 Gallons mod ikke 14 Mill. Gall. i 1888. Der udførtes herfra 3 690 000 Gall., hvoraf 234 360 Gall. til de forenede Riger mod 334 000 Gall. i 1888. Det synes at være en afgjort Sag, at Forfalskning af Sirup foregaar her i temmelig stor Maalestok, hvilket ogsaa fremgaar deraf, at skjøndt Produktionen af Sirup i New Orleans paa Grund af den der feilslagne Sukkerhøst var 10 pCt. mindre end i 1888, tilveiebragte man der en større Kvantitet Sirup end i 1888, hvilket forklares ved en rigelig Tilførsel af Glucose, hvoraf der paa Grund af den store Maishøst var Overflod. 50 Mill. Gall. Glucose angives som den aarlige Tilvirkning. Desuden opblandes den ægte Vare med Sorghum Sirup, hvoraf der ogsaa produceres store Kvantiteter.

Prisen for 50⁰ Test Sirup var i Januar 20 à $20\frac{1}{2}$ c., steg gradvis til 30 à 32 i Juni og faldt henimod Aarets Slut til 30 à 31 c. For Prima New-Orleans betales 38 à 48 c., Porto-Rico 22 à 42 c. og Barbados 26 à 37 c. Drawback for Export er som før ø 3.60 pr. 100 Gallons.

De første Transaktioner i ny 50⁰ Test Sirup for iaar afsluttedes i Februar à $20\frac{3}{4}$ à 21 c., hvilket er en noget højere Pris end i Februar 1889. Man formener at Sukkerhøsten vil blive bedre end i 1889, men angaaende Markedets senere Stilling er det endnu for tidligt at kunne have nogen Mening.

Tobak. Udførselen herfra var som følger:

Til de Forenede Riger Hogsheads 1889 Bladtobak 1 231, Stilke 116, Storbritanien Bladtobak 17 397, Italien Bladtobak 16 955, Frankrige Bladtobak 15 660, Tyskland Bladtobak 14 240, Stilke 2 868, Spanien Bladtobak 12 912, Belgien Bladtobak 6 865, Stilke 20, Holland Bladtobak 4 766, Stilke 181, Andre Lande Bladtobak 5 705, total 1889 Bladtobak 95 731, Stilke 3 185 Hogsheads.

Priserne for Kentucky Bladtobak vare: Lugs 1889 3 à 5 c., d. 1ste Marts 1890 $2\frac{1}{2}$ à 4 c., Common resp. $6\frac{1}{3}$ à $7\frac{2}{3}$ og $4\frac{1}{2}$ à 5, Medium $7\frac{1}{2}$ à $9\frac{1}{3}$ og 6 à $7\frac{1}{2}$, Good 9 à 11 og 8 à $9\frac{1}{2}$, Fine $10\frac{1}{2}$ à 13 og 10 à 12, Selections 12 à 14 og 12 à 14.

Priserne for Virginia Tobak var d. 1ste Januar 1890 og var fremdeles d. 1ste Marts:

Common Lugs $2\frac{1}{2}$ à 3 c., Good $3\frac{1}{2}$ à $4\frac{1}{2}$, Common to Medium Leaf $4\frac{1}{2}$ à $5\frac{1}{2}$, Medium to Good Leaf dark 6 à 8, do. light $8\frac{1}{2}$ à 10, Good to Fine dark 10 à 11, do. do. light 11 à 13 c.

Tobakshøsten i 1880 anslaaes til blot 65 pCt. af Høsten 1888 og saavel Kentucky som Virginia Tobak berettes at være af noget mindre god Kvalitet end sædvanligt, skjøndt der hvad Farven angaar Intet skal være at udsætte paa den.

Smør. Ifølge The Mercantile Exchange udførtes herfra fra den 1ste Mai 1888 til den 1ste Mai 1889 317 338 Kagger Smør mod 141 000 det foregaaende Aar og 233 500 det næstforegaaende. I Juli og August 89 var Produktionen saa stor, at den ugentlige Forsendelse hertil beløb sig til 3 à 4 Mill. Pund, og i Begyndelsen af August fandtes i New York 13 Mill.

Pund paa Lager. Udførselen skal samtidig have beløbet sig til 500 000 à 700 000 Pd. pr. Uge.

The Farmers Review beretter, at det kun er den simplere Kvalitet Smør der exporteres til Europa, hvor det paa kunstig Maade „doctoreres og forbedres“. Prisen for Export Smør rangerede i Sommer fra 10 til 16 c. pr. Pd. og var den 1ste Marts 90 6 à 12 c. pr. Pd.

Total Udførselen i 1889 beløb sig til 20 158 000 Pd., hvoraf til de forenede Riger 433 655 Pd. værd \$ 53 871.

Immigrationen. Ifølge „The Commissioners of Emigrations“ Rapport ankom der i 1889 i New Yorks Havn fra Udlandet ialt 420 444 Passagerer, hvoraf 71 211 vare amerikanske Borgere, 49 122 fremmede Kabytspassagerer og 300 111 3die Klasses Passagerer; af de sidstnævnte opgives 2 518 at have været Tourister.

De 297 593 Immigranter vare af følgende Nationalitet: Norske 9 677, Svenske 24 638, Tydskere 67 950, Irlændere 38 640, Englændere 28 779, Skotlændere 6 276, Østerrigere 36 998, Russere 27 852, Italienere 27 710, Danske 7 273, Schweitzere 7 130, Hollændere 5 394, Franskmænd 4 747, Polakker 3 009, Belgiere 2 238, Andre 1 739. 57 447 vare under 15 Aar, 211 631 mellem 15 og 40 og 31 033 over 40 Aar. 186 254 vare mandlige og 113 857 kvindelige, og af de mandlige Immigranter var 92 665 Daglønnerne 16 472 Landbrugere, 5002 omreisende Kræmmere, 3 991 Minearbejdere, 2 540 Tømmermænd, 2 976 Skræddere, 2 378 Skomagere, 1 646 Grovsmed, e, 1 335 Bagere, 1 329 Murere, 1 264 Maskinister, 1 271 Malere, 1 249 Slagtere, 1 102 Snedkere, 1 082 Gartnere, 920 Vævere, 852 Cigararbejdere, 779 Musikanter, 694 Møllere, 609 Opvartere o. s. v.

Af 3die Klasses Passagerer ankom 95 140 via Bremen og Hamburg, 109 450 via Liverpool, 20 306 via Glasgow, 22 300 via Håvre, 25 000 via Antwerpen, 15 916 via Rotterdam og Amsterdam og 4 809 pr. Thingvallalinien.

422 Emmigranter forbødes Landstigning som tilbøielige til at falde det Offentlige til Byrde; 432 hjemsendtes ifølge egen Anmodning gennem Castle Garden, da de fandt ikke at kunne ernære sig her.

Antallet af Immigranter, som tilbagesendes fordi deres Landstigning fandtes at ville være en Overtrædelse af Loven mod „Contrakt Arbeideres“ Indvandring har ikke været at erholde. Denne Klasse Indvandrere møder en meget streng og tildels temmelig vilkaarlig Behandling, idet de endog beordres retournerede for blot at være blevne lovede Arbeide uden at have indgaaet nogensomhelst fast Contrakt, hvilket dog Loven neppe bestemmer. Forøvrigt gives denne Lov den strengest mulige Fortolkning; saaledes formenes Professorer og Lærere ikke at kunne indvandre under fast Engagement med Universiteter eller Skoler, en fremmed Præst kan ikke indvandre under Kald fra en amerikansk Menighed, og nu synes der at være Spørgsmaal om hvorvidt det bekjendte Strauss Orchester, som skal være engageret for Concerter her, kan blive tilladt at landstige; idetmindste berettes „The Musical Protective Union of New York“ at ville lægge Hindringer iveien derfor under Forklaring af, at disse Musikere ikke kunne ansees som Artister i Ordets egentlige Forstand, og kun Artister, Skuespillere, Sangere og Forelæsere, Haandværkere, som ikke kan engageres her i Landet for ny oprettede Industrigrene, samt Hustyende er tilladt Indvandring under Contrakt.

Det er fremdeles vanskeligt at finde lønnende Beskæftigelse i New-

York og Østen overhovedet i alle Næringsgrene. Tjenestepiger er de eneste, som altid kan gjøre Regning paa Arbeide og god Løn.

Konsulat-Kontorets Adresse er fremdeles No. 41 Broad Street; Kontortiden fra Kl. 10—4.

Chr. Ravn.

p. t. Konsul.

A k y a b.

Der ankom hertil 2 norske Skibe dr. 2 684 Tons fra fremmede Lande i Ballast, hvilke afgik til Havne i Europa med Ris.

I 1888 ankom 8 norske Skibe dr. 13 520 Tons. Intet svensk Skib ankom hid i 1889.

Udførselen herfra bestaar udelukkende af Ris og Paddy. 75 014 Tons Ris gik til Europa og 19 295 Tons Ris og Paddy langs Kysten til Europa.

Paddyhøsten 1889 var den mindste siden 1871 paa Grund af Oversvømmelser i Oktober 1888, paafulgt af stor Tørke Resten af Aaret.

Prisen paa Paddy ved Sæsonens Aabning var Rs. 32, men steg snart til 40, da de Indfødte holdt sine Varer tilbage, og naaede Rs. 40 midt i Marts, da en stærk Efterspørgsel fra indiske Havne indtraadte. Kjøbmænd og Rismøllere opnaaede at reducere Priserne igjen til Rs. 35 under Regnen, til hvilken Pris de faa Tilførsler kjøbtes for indiske Havne. Gjennemschnittsprisen for Paddy i Sæsonen anslaaer jeg til ca. Rs. 34, lige med omtrent 4 sh. 3 d pr. Cnt. Ris f. o. b.

Fragter. Dampskibsbefragtninger sluttedes til 35 sh. pr. Ton ved Sæsonens Begyndelse, medens der betaltes 30 sh. pr. Ton for Seilskibe, men senere blev Dampskibe knappere, og i nogle Tilfælde er betalt saameget som 50 sh. Gjennemschnittsfragten vil dog blive ca. 40 sh. for Damp- og 35 sh. for Seilskibe.

Fyre. Fyrtaarnet af 2den Klasse paa Savage Island ved Indseilingen til Akyabs Havn er under Udvidelse og vil herefter vise 1ste Klasses Lys. Ligesaa vil Fyrtaarnet paa Oyster Island i dette Aar blive forandret til et 1ste Klasses Fyr.

I det forløbne Aar fandt ingen direkte Indførsel Sted fra Europa til denne Havn.

F. Müller.

Venedig.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	9	3 523	-	-	9	3 523			112 000
” Norge til Vicekonsuls- stationerne	5	1 643	-	-	5	1 643			15 400
” andre Lande til Hoved- stationen	4	4 134	-	-	4	4 134			115 000
” andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	4	4 713	-	-	4	4 713			237 000
Ialt	22	14 013	-	-	22	14 013	22	14 013	479 400
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hoved- stationen	-	-	13	7 657	13	7 657			
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	-	-	9	6 356	9	6 356			
Ialt	-	-	22	13 013	22	13 013	22	13 013	

Erlagt Konsulatafgift ved Hovedstationen Kr. 367.47, ved Vicekonsulatet Kr. 351.90, hvobaf tilfaldt Konsulen Kr. 175.85. Ialt tilfaldt Konsulen Kr. 543.32. Expeditionsafgiften for norske Exp. Kr. 83, for svenske Kr. 4.

Intet svensk Skib ankom til Distriktet.

Aarsberetning dateret 25de Marts 1890.

Alle de ankomne norske Skibe afgik i Ballast eller med Rest af indehavende Ladning.

Sammenholdt med 1888 viser Tontallet en Forøgelse af 268 Tons, men Skibenes Antal en Formindskelse af 2. Bruttofragten var ca. Kr. 345 000 mod ca. Kr. 259 000 i 1888.

Den norske Skibsfart i de sidste 5 Aar stiller sig saaledes: Der ankom i 1885, 29 Skibe paa 15 453 Tons, 1886, 26 paa 14 001 Tons, 1887, 14 paa 7 166 Tons, 1888, 24 paa 13 745 Tons, 1889, 22 paa 14 013 Tons. I denne Periode ankom kun 2 Seilskibe til Distriktet.

Den direkte Indførsel af norske Fiskevarer var sidste Aar mindre end i 1888. Af norsk Tørfisk indførtes til Distriktet i 1889 ca. Kg. 1 900 000 mod Kg. 2 657 200 i 1888. Ogsaa den direkte Klipfiskimport til Ancona, i 1888 ca. 342 000 Kg. og 1889 ca. 244 000 Kg., var noget mindre.

Hvad Kvaliteten angaar, var den ankomne Tørfisk temmelig forskjellig. Bergensvaren var af udmærket Beskaffenhed, men Kvantiteten altfor ringe til at modsvare det herværende Markeds Behov. Derefter, men i nogen Afstand,

kom Tromsøfisk, senere Vardø, derefter Vadsø og Hammerfest. I Vardøfiskens Kvalitet kan i den sidste Tid konstateres en stadig Forbedring.

Paa Grund af ugunstigt Veir var desværre en stor Del af Finmarksfisken kun bleven tør udvendig, men bibeholdt Fugtigheden indvendig, hvorved der under Transporten forekom Mug, hvilket ikke lidet vanskeliggjorde Salget af denne Vare.

Priserne stillede sig for Bergensvare paa Lire 82—87, for allerfineste erholdtes Lire 94—95, naar Kjøberne erfarede, at der kun kunde faaes lidet deraf. Tromsøfisk opnaaede Lire 72—85, Vadsø Lire 68, Vardø Lire 62, Hyser Lire 40, alt ufortoldet pr. 100 Kg. i større Partier fri Vagon og med sædvanlig Diskonto.

Foruden den direkte Import er, som sædvanlig Tilfældet, hidført med Jernbane fra Genua ca. 200 000 Kg., mest af lavere Kvaliteter.

Angaaende Fiskemarkedet i Ancona skriver Vicekonsulen dersteds, at Bergensvare, holl. Sortiment, der opnaaede ca. Lire 73—75, do. ital. Sortiment ca. Lire 68—72, Hammerfest Lire 68—73, Hyser Lire 40—43, ufortoldet, pr. 100 Kg., med Diskonto.

For norsk Klipfisk betales i Ancona Lire 64—70 ufortoldet pr. 100 Kg.; Udsigterne dersteds og i Omegnen er for denne Vare ganske gode paa Grund af dens lave Priser og Holdbarhed i den varme Aarstid. Især fandt en endnu billigere Sort, s. k. Musdee fra Christianssund, i Ancona kaldet „Volpe“, stærk Afsætning til Lire 41—43, og er deraf indført flere Partier dels direkte, dels via Hamburg med de Freitaslinien, dels fra Genua ca. 60—70 000 Kg.

Forbruget af engelsk Klipfisk, Newfoundland- og Islandsorter, hvoraf kun ca. 20 000 Kg. indførtes i 1889, aftager fremdeles, da den norske almindelig foretrækkes.

Af Gaspefisk ankom 2 Ladninger, hvoraf Halvdelen af den ene Ladning sendtes til Corfu. Gaspes er den Sort, som egentlig konkurrerer med den norske Klipfisk, som fuldkommen holdbar i den varme Aarstid, men dens Pris er ofte noget højere end den sidstnævntes, hvilket er af største Vigtighed, især i Ancona og i det Hele i Mellem- og Syditalien, hvor Folket for hvert Aar bliver fattigere og altsaa mere Hensyn maa tages til billig Pris end til fin Vare.

Paa Grund af den store Sygelighed i en stor Del af Italien i indeværende Vintersæson har Paven givet Dispensation for Fastereglene, hvilket delvis har virket hemmende paa Forbruget af Fiskevarer.

Indførselen af engelsk Sild var forrige Aar ikke saa betydelig som det foregaaende, nemlig til Venedig ca. 6 200 Tdr. og til Ancona ca. 3 000 Tdr., mod 16 000 resp. 3 600 Tdr. i 1888. Priserne, varierende mellem Lire 20—35, var i Nedgaaende. Indførselen til Distriktet af norsk røget Sild indskrænker sig fremdeles til nogle ubetydelige Forsøg, men burde dog kunne blive betydelig, hvis vore Exportører søgte, saavidt muligt, at efterligne Yarmouthvaren i Røgning, Forpakning og tillige i Pris, da denne finder Publikums Smag. Man foretrækker her, som bekjendt, let og lyst røget middelstor Sild, samt at Pakningen giver fuld Vægt. Konsumenterne er især den fattigere Befolkning, hvorfor Priserne ikke bør være for høje.

En større Import foregaar her af saltede Sardeller, især fra Tunis, men ogsaa fra England: de førstnævnte kommer dels direkte, dels via Triest. I 1888 indførtes til Byen Venedig ca. 17 500 Bariler sø- og landveis, i 1889 søværts ca. 818 000 Kg. saltede Sardeller.

Jern og Staal fra de forenede Riger er fremdeles lidet efterspurgt, da den engelske, i Venezien ogsaa østerrikske, Vare her er almindelig kjendt og

forholdsvis billig. Hvis vore Exportører vilde hidsende vel sorterede Prøvelagre, var det vel ikke umuligt lidt efter lidt at vinde Afsætning i disse Egne, fremfor Alt i Ancona, for vore Jern- og Staalvarer. De Vanskeligheder, hvormed Fabrikkanterne i de store Industrilande nu har at kæmpe som Følge af Stenkullenes og i det Hele Arbeidslønnens Forhøielse, samt den Omstændighed, at der ved Husbygninger i Italien nu anvendes Jern i stedse større Udstrækning i Stedet for Træ, bør jo kunne blive til Fordel for vor Jernproduktion, der for en stor Del sker med Trækul, altsaa uafhængig af Stenkulspriserne.

Af andre Exportartikler fra de forenede Riger, som Træmasse, Papir, færdige Døre og Vinduer etc., burde ogsaa kunne hidsendes Prøvelagre for at gjøre dem bekendt. For Tøndestav skulde muligens kunne vindes Afsætning i Ancona i de Kvaliteter og Størrelser, som anvendes af de der-værende Bødkere i visse Øiemed. Prøver bør sendes med Opgave paa Pris cif. Ancona.

Da det statistiske Værk om Venedigs Skibsfart og Handel i 1889 ikke kan ventes at udkomme før næste Høst, tillader jeg mig at meddele nogle Opgaver for 1888.

I sidstnævnte Aar ankom til Venedig 3 022 Skibe paa 908 938 Tons, hvoraf 1 952 Seilskibe paa 127 597 Tons, og 1 070 Dampskibe paa 781 341 Tons. Mod 1887 er dette en Formindskelse af 58 677, paa Grund af Ophøret af den direkte Peninsularlinie. Af de ankomne Skibe var 1 705 italienske, 320 engelske. 913 østerrigske. 33 tyske, 13 norske, 15 græske, 3 russiske, 3 belgiske, 1 dansk, 11 tyrkiske, 4 montenegrinske. Tontallet af de fremmede Skibe var næsten dobbelt saa stort som af de italienske, hvori indbefattes en stor Mængde smaa Seilfartøier i Kystfart.

Skjøndt Drægtigheden af de i 1888 ankomne Skibe var noget mindre end i 1887, er dog ikke Handelsomsætningen, hverken land- eller søværts, i 1888 aftaget, tvertimod tiltaget, saavel i Vægt som Værdi.

I 1888 var Indførselen sø- og landværts ialt 10 676 518 Qvintaler (à 100 Kil.), Udførselen 7 597 343 Qvint., hvilket viser en Forøgelse i Indførselen af 1 095 294 Qvint. og i Udførselen af 1 338 823 Qvint. mod 1887. Værdien af Indførselen beregnes til Lire 229 378 974, og af Udførselen til Lire 191 367 701, ialt en Forøgelse af Lire 6 646 886 mod 1887.

Værdien af de væsentligste Importartikler i 1888 var som følger i runde Tal: Bomuld Lire 20 602 000, Korn L. 19 291 000, vegetabiliske Olier L. 13 353 000, Stenkul og andet Brændemateriale L. 12 835 000, Spirituosa og Vine L. 10 747 000, Metaller, raa og bearbejdede, L. 6 429 000, Kolonialvarer L. 5 883 000, Frugter, tørre og friske, L. 5 099 000, Manufakturvarer L. 4 529 000, Fiskevarer, tørre, tilberedte og ferske, L. 3 015 000, Huder, raa og forarbejdede, L. 3 822 000, Petroleum og andre mineralske Olier L. 3 595 000, Uld L. 3 696 000, Raasilke L. 2 656 000, Oliefør L. 2 459 000.

Saavel i og i Nærheden af Venedig som paa andre Steder inden Distriktet er der i den sidste Tid opstaaet nye industrielle Etablissementer; blandt de betydeligste er et Sukkerraffinaderi ved Ancona, som sysselsætter over 300 Personer og importerer Raasukker fra Egypten, Ostindien, Cuba, Odessa etc. Derhos Bomuldsspinderier i Venedig, sysselsættende ca. 600 Arbeidere, mekanisk Værksted ved St. Elena ligeved Venedig, foruden de to eller 3, som fandtes der før; en Torpedofabrik i Venedig, Dampmøller og Risskalfabriker i Provindsen Venezien. De sidstnævnte Etablissementer har bevirket, at der nu kun indføres her uskallet Ris fra Udlandet.

Storartede Arbejder udføres for Tiden ved Lidos Havn for at gjøre denne, det nærmeste og direkte Indløb til Venedig, tilgængelig selv for de største

Skibe. Den ene af de 2 projekterede Havnearme af kolossale Dimensioner, den nordøstlige, er nu næsten færdig, og paa den sydvestlige er Arbeidet begyndt og tør blive færdig om 2—3 Aar. I den nye „Punto franco“ eller Frihavnsafdeling er Arbeiderne nu paa det nærmeste fuldført, og denne for Venedigs Handel særdeles vigtige Indretning vil antagelig om ikke lang Tid blive aabnet til Afbenyttelse.

Høsten i Distriktet var i det Hele under middels, især Vinterhøsten.

I det første Halvaar var Helbredstilstanden ikke daarlig, men forværredes mod Høsten, da Koppepidemien sluttelig i December Maaned fik en uhørt Udstrækning i og omkring Byen Venedig. Nu er den dog aftaget. Neppe nogen By i Distriktet blev forskaanet for Influenzaen; værst hjemsøgtes Verona, Venedig og Ancona.

Konsulatets Adresse er frømdes Campo S. Stefano 2807 (ca. 7 Minuter fra Marcus Pladsen og ligesaa langt fra Havnen ved „Zattere“); det officielle Navn for denne Plads er dog nylig forandret til Campo Francesco Morosini, men det gamle Navn er mere benyttet. Konsulatet er aabnet Kl. 12—3.

C. V. Lexow.

R i g a .

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	29	4 564	6	1 033	35	5 597	-	-	51 150
” Norge til Vicekonsulsstationerne	17	2 078	8	2 022	25	4 100	-	-	26 320
” Sverige til Hovedstationen	1	68	10	2 645	11	2 713	-	-	900
” Sverige til Vicekonsulsstationerne	1	68	8	1 852	9	1 920	-	-	450
” andre Lande til Hovedstationen	79	20 335	41	14 401	120	34 736	-	-	250 710
” andre Lande til Vicekonsulsstationerne	30	7 569	44	10 659	74	18 228	-	-	126 700
Ialt	157	34 682	117	32 612	274	67 294	131	37 678	456 230
II. Afgaaede:									
Til Norge fra Hovedstationen	22	3 321	1	431	23	3 752	-	-	44 580
” Norge fra Vicekonsulsstationerne	30	8 094	5	498	35	8 592	-	-	88 750
” Sverige fra Hovedstastationen	6	780	3	1 054	9	1 834	-	-	8 500
” Sverige fra Vicekonulsstationerne	7	1 516	1	420	8	1 936	-	-	11 850
” andre Lande fra Hovedstationen	135	37 807	1	304	136	38 111	-	-	544 500
” andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	57	11 409	7	2 011	64	13 420	-	-	133 410
Ialt	257	62 927	18	4 718	275	67 645	131	37 678	836 590

For at reparere eller for Ordre ankom 5 Skibe dr. 655 Tons.

Af svenske Skibe ankom 551 dr. 132 285 Tons.

Oppebaarne Konsulatafgifter af norske Fartøier ved Hovedstationen Rubel 1 280.55, ved Vicekonsulsstationerne R. 744.33, hvoraf tilfaldt Konsulskassen R. 377.16. Af svenske Fartøier ved H. R. 1 564.90, ved V. R. 1 874.15, hvoraf tilfalder Konsulskassen R. 937.08. Ialt tilfaldt Konsulskassen R. 4 159.69. Expeditionsafgifter af norske Exp. R. 53.60, af svenske R. 40, fælles R. 21.60

Aarsberetning dateret 31de Marts 1890.

Den af norske Skibe optjente Bruttofragt var ialt 1 292 820 Kroner mod 1 778 180 Kr. i 1888 og 1 117 620 Kr. i 1887. De svenske Skibes Bruttofragt var 843 230 Kr. i 1889 mod 841 480 Kr. i 1888 og 752 160 Kr. i 1887.

Det samlede Beløb af de Konsulskassen tilfaldende Læste- og Expeditionsafgifter var i 1889 R. 4 251.85, 1888 R. 5 705.08, 1887 5 096.85, 1886 R. 3 591.46, 1885 R. 4 138.64.

Paa Konsulatet foregik i 1889 24 Paamønstringer med norske Skibe og 14 Afmønstringer; 2 Mand rømte. For 2 norske Sømænd hjemsendtes 60 Rubel.

Konsulatets Kontor er fremdeles No. 1 Küterstrasse, og aabent Kl. 10—4.

I 1889 ankom til Distriktets Havne fra udenrigske Steder 3 920 Skibe paa 1 636 744 Tons mod 4 403 paa 2 013 526 Tons 1888 og 3 561 paa 1 405 670 Tons i 1887. Af de ankomne var 1 123 tyske, 877 britiske, 551 svenske, 499 russiske, 492 danske, 274 norske, 79 hollandske, 16 franske, 5 belgiske, 2 spanske, 1 italiensk og 1 østerrigsk. De forenede Rigers Skibe deltog saaledes i Fragtarten paa Riga Distrikt, hvad Antallet angaar med 21.05 % og i Drægtigheden 12.19 % af alle ankomne Skibe; deraf kom paa de norske Skibe resp. 6.99 % og 4.11 %, og paa de svenske resp. 14.06 % og 8.08 %. Skibsfarten paa Distriktet viser i det Hele en Formindskelse mod 1888 af 483 Skibe og 376 782 Tons.

Af de ankomne norske Skibe medførte 61 Fiskevarer, 52 Stenkul og Cokes, 17 Kridt og Ler, 13 Farvetræ, 5 Harpix, 3 Gjødningsstoffer, 2 Cichori, 2 Stykgods, 1 Jern og 1 Frugt. Af de afgaaede udførte 104 Trævarer, 94 Korn, 31 Hamp og Lin, 23 Oliekager, 2 Stykgods, 2 Bjergolie og 1 Ben.

Af de fra fremmede Lande ankomne norske Skibe kom 4 fra Tydskland, 7 fra Danmark, 74 fra Storbritanien, 2 fra Belgien, 5 fra Frankrige, 1 fra Italien, 16 fra Nordamerika og Vestindien. Der afgik til Tydskland 25, Danmark 54, Storbritanien 85, Holland 4, Belgien 4, Frankrige 10 og Portugal 10.

Følgende udgaaende Fragter er noteret i 1889: Bord og Planker pr. Std. til tyske Østersøhavne Rm. 27—28, Belgien fr. 42½—45, Vestfrankrige fr. 63—68, Englands Østkyst sh. 21—40, Do. Sydkyst sh. 28—42, Do. Vestkyst sh. 35—40; Bjelker pr. Load, Englands Østkyst sh. 10½

—12, Do. Sydkyst 15 sh. Lathwood pr. Favn til Englands Østkyst sh. $67\frac{1}{2}$, Do. Sydkyst sh. 70— $72\frac{1}{2}$, Do. Vestkyst sh. 83; Aspetræ pr. Kbf. til Norge Øre 24—25, Sverige Øre 18, Danmark Øre 25, tyske Østersøhavne pf. 22; Rug pr. 2 000 Kg. til Norge Rm. 16—18, Sveriges Østkyst Rm. 10—16, Do. Vestkyst Rm. 13—16, Danmark Rm. 14—17, tyske Østersøhavne Rm. $11\frac{1}{2}$ —17; Havre pr. 2 000 Kg. til Danmark Rm. 15—16, tyske Østersøhavne Rm. 14—15, Do. Nordsøhavne Rm. 24; Klid pr. 2 000 Kg. til Sveriges Østkyst Rm. 23; Hamp pr. Last til Norge Rm. 27, Sverige Rm. 25, Danmark Rm. 20, pr. Ton til Englands Østkyst sh. $26\frac{1}{2}$ —29; Linfrø pr. 2 000 Kg. til Sveriges Østkyst Rm. 18, Danmark Rm. 13—14, tyske Østersøhavne Rm. $13\frac{1}{2}$ —17; Oliekager pr. 2 000 Kg. til Sveriges Østkyst Rm. 17—18, Danmark Rm. 17—18, tyske Østersøhavne Rm. 14— $16\frac{1}{2}$, pr. Ton til England sh. $10\frac{1}{2}$ —11 sh. $7\frac{1}{2}$ d; Bjergolie pr. Fad til tyske Østersøhavne Rm. 1.75, tyske Nordsøhavne Rm. 2.75.

I Begyndelsen af Aaret viste Fragtmarkedet stor Fasthed og gav Haab om et for Aarets Skibsfart fordelagtigt Resultat. Men i Aarets sidste Halvdel gik Fragterne atter betydelig tilbage, og denne faldende Tendents er fremdeles vedblevet, saa meget mere, som paa Grund af den foregaaende fordelagtige, men korte Konjunktur Virksomheden paa Skibsbyggeriets Omraade har antaget en ingenlunde i Skibsfartens sande Interesse ønskelig Udstrækning.

Indførselen til Distriktet af norsk og svensk Sild var i 1889 109 892 Tdr., mod 65 715 Td. 1888 og 117 380 Td. 1887. Deraf indførtes til Riga 58 769 Td. og til Libau 47 953, hvoraf svensk Sild resp. 6 407 og 36 113 Td. Til Riga indførtes fra de forenede Riger 32 770 Td. Fedsild, 6 438 Td. Vaarsild, 19 352 Td. Slosild og 209 Td. Brisling. Af skotsk Sild indførtes, især til Libau 130 944 Td. mod 118 966 Td. 1888 og 91 779 Td. 1887. Af fransk Sild fandt i 1889 ingen Indførsel Sted.

Nedenstaaende Tabel viser, fra hvilke Steder den til Riga ankomne Sild er bleven indført og det Resultat, den har givet efter Vragningen.

Norsk og svensk Sild.	Før Vrag- ningen.	Efter Vrag- ningen.	I.	II.	III.	IV.	Be- dær- vet.
	Tdr.	Tdr.	Td	Tdr.	Tdr.	Tdr.	Tdr.
Fra Bergen	27 201 $\frac{1}{2}$	24 110 $\frac{3}{4}$	—	17 577 $\frac{1}{4}$	6 113 $\frac{1}{2}$	420	13
„ Haugesund	5 016 $\frac{3}{4}$	4 382 $\frac{1}{2}$	—	4 154 $\frac{1}{2}$	228	—	—
„ Stavanger	4 681 $\frac{1}{2}$	4 225 $\frac{1}{2}$	—	3 785	424 $\frac{1}{2}$	16	1
„ Kjøbenhavn	3 415	3 001 $\frac{1}{4}$	—	922 $\frac{1}{4}$	1 796	282	9
„ Stettin	3 328 $\frac{1}{2}$	2 829 $\frac{1}{2}$	—	1 910 $\frac{1}{4}$	726 $\frac{1}{4}$	193	42
„ Königsberg	2 620 $\frac{1}{2}$	2 342 $\frac{3}{4}$	—	2 224 $\frac{3}{4}$	118	—	—
„ Christiansund . . .	2 247	1 930	—	1 524	400	6	—
„ Libau	1 991	1 930	—	1 833	97	—	3
„ Gøteborg	1 463	1 359	—	1 292	67	—	—
„ Danzig	1 303	1 274	—	1 273	1	—	—
„ Skudsnæs	955	827	—	815	12	—	—
„ Sjøen	949	777 $\frac{1}{2}$	—	—	657 $\frac{1}{2}$	120	1
„ Hvaløerne	703	639	—	460	177	2	—
„ Smøgen	544	488	—	227	255	6	—

Norsk og svensk Sild.	Før Vrag- ningen.	Efter Vrag- ningen.	I.	II.	III.	IV.	Be- dær- vet.
	Tdr.	Tdr.	Td	Tdr.	Tdr.	Tdr.	Tdr.
Fra Fjellbacka . . .	526	465	—	439	26	—	—
„ Fredrikshald . . .	516	458	—	433	25	—	—
„ Egersund . . .	414 ¹ / ₂	350	—	289	61	—	—
„ Stockholm . . .	370	326 ¹ / ₂	—	134	172 ¹ / ₂	20	—
„ Lübeck . . .	289	238 ¹ / ₂	—	15	201 ¹ / ₂	22	5
„ Hamburg . . .	162	133	—	71	50	12	4
„ Tvedestrand . . .	73	65	—	64	1	—	—
Summa	58 769 ³ / ₄	52 152 ³ / ₄	—	39 443	11 609 ³ / ₄	1 100	78
Skotsk Sild.							
Fra Fraserburgh . . .	7 713	7 288	—	5 884	1 404	—	—
„ Libau . . .	1 534	1 530 ¹ / ₂	—	1 396 ¹ / ₂	134	—	—
„ Aberdeen . . .	1 408	1 389	—	875	514	—	—
„ Montrose . . .	998	980	—	130	850	—	—
„ Buckie . . .	911	888	—	747	141	—	—
„ Wick . . .	836	819 ¹ / ₂	—	536	283 ¹ / ₂	—	—
„ Stettin . . .	630 ³ / ₄	613	—	443 ¹ / ₄	161 ³ / ₄	8	1
„ Kjøbenhavn . . .	80	78 ¹ / ₂	—	74 ¹ / ₂	4	—	—
„ Hull . . .	71	68	—	43	25	—	—
„ Leith . . .	25	24 ¹ / ₂	—	24 ¹ / ₂	—	—	—
„ Lübeck og Hamburg	5	5	—	1	3	1	—
„ Irwine . . .	37	32	—	7	25	—	—
Summa	13 948 ³ / ₄	13 716	—	10 161 ³ / ₄	3 545 ¹ / ₄	9	1
Tilsammen	72 718	65 868 ³ / ₄	—	49 604 ³ / ₄	15 155	1 109	79

Følgende Priser, indbefattet Told og andre Omkostninger, noteredes paa efternævnte Slags Sild, nemlig stor, middels og smaa Vaarsild, April—Mai resp. Rub. 11—12, 11 og 10, Decbr. Rub. 9—9¹/₂ for alle Slags smaa Sild; norsk Fedsild KKK, KK, K, MK og M, i April—Mai resp. R. 13—14, 15—16, 13—14, 12—13, 11—12 og i December R. 16—17, 14¹/₂—15¹/₂, 13—14, 12—12¹/₂ og 10—11. Svensk Sild KKK, KK og K i April—Mai resp. R. 12—13, 11—12, 10—11¹/₂, og i December resp. R. 11, 10—10¹/₂ og 9¹/₂—10. Skotsk Maatjes i April—Mai R. 16—17 og i December 12—13.

Ved Slutningen af 1889, opgaves Beholdningerne af Sild i Riga til ca. 23 000 Tdr. og i Libau til ca. 20 000 Tdr.

Den samlede Indførsel af Sild oversteg i 1889 det foregaaende Aars Indførsel med 53 866 Tdr., og Middelindførselen i de 5 Aar 1885—89 med 39 622 Tdr. Indførselen af Sild fra de forenede Riger viser forrige Aar en Forøgelse af 44 177 Tdr. mod Aar 1888 og af 22 375 Tdr. mod Middelindførselen i de førnævnte 5 Aar. Denne Forøgelse falder især paa svensk Sild, hvoraf i 1889 indførtes 33 400 Tdr. mere end i 1888 og 27 281 Td. mere end i de 5 Aar 1885—89 i Gjennemsnit. Men desuagtet

har vistnok Resultatet af Omsætningen ikke været synderlig glædeligt, da de i 1889 betingede Salgspriser var betydelig lavere end det foregaaende Aar. Spørgsmaalet om Forhøielse i den allerede nu høie Told paa Sild er endnu hvilende; men skulde en saadan, til forslaaet Beløb af 50 Kopek i Guld pr. Pud. anslaaet Forhøielse, uagtet de af de fornemste Børskomiteer derimod udtalte Betænkeligheder dog vinde Stadfæstelse, er der Fare for, at Indførselen af Sild betydelig vil blive indskrænket, om ikke blive rent umuliggjort. Som Forholdet allerede nu er, kan nogen Fordel af Sildehandelen paa Rusland neppe ventes, hvis man ikke i højere Grad end hidtil har været Tilfælde, lægger sig efter bedre Pakning af Varen. At denne fremdeles efterlader meget at ønske, fremgaar af det Resultat, som efter den ovenfor indtagne Tabel er erholdt ved Varens Vragning hersteds, og hvorefter Pakningen, (Fyldningen) i Gjennemsnit for norsk Sild er opgaaet til 11.68 pCt. og for svensk Sild til 7.82 pCt., men for skotsk Sild kun til 1.67 pCt.

Foruden Sild indførtes 1889 fra Norge til Riga ca. 4 300 Pud. Gadesten.

Til Norge udførtes fra Riga og Libau af Rug resp. Pud. 140 268 og 854 677, Byg 12 280 og 19 139, Hamp 47 562 og 2 617, Linfrø 28 400 og 23 700; fra Riga alene Lin Pud. 4 576, Oliekager 20 165, Mineralolie 6 246, Aspetræ Kbf. 53 200, og fra Libau Havre Pud. 63 639.

Fra Sverige indførtes bl. A. til Riga Ru- og Støbejern Pud. 11 714, Redskaber og Maskiner Pud. 2 283, Tegl og Mursten St. 160 000, tomme Fade St. 37 610 og Gadesten Pud. 63 422. Til Sverige udførtes fra Riga og Libau bl. A. Rug, Pud. 2 081 757 og 3 204 632, Hvede 192 452 og 39 902, Byg 30 352 og 27 364, Havre 85 250 og 93 019, Hamp 20 073 og 6 536, Linfrø 192 546 og 30 393, Oliekager 207 020 og 79 376, Mineralolier 30 851 og 303 195, Aspetræ Kbf. 96 800 og 4 881; fra Riga alene Lin Pud. 26 781, og fra Libau alene Mel Pud. 128 570, Klid 78 655, Sprit wedro 15 753 og Æg St. 1 022 040.

Sammenholdt med 1888 tiltog Udførselen 1889 fra Riga og Libau til Norge af Havre, Lin og Oliekager, men aftog af Rug, Byg, Hamp, Linfrø, Mineralolier og Aspetræ. Til Sverige tiltog Udførselen af Hvede, Rug, Havre, Klid, Linfrø, Oliekager, Mineralolier og Aspetræ, men aftog af Byg, Mel, Hamp, Sprit og Æg.

Nedenstaaende Opgave viser Salgs- og Markedspriser i Riga paa forskellige Slags Korn og Frø, samt Forandringerne i Kursen 1889.

Hvede s. h. Saxonka pr. 1 000 Kg. f. o. b. Riga Rm. 147—152. Markedspris i Riga pr. Pud. R. 1.02—1.07.

Rug 120 Pund Vægt Salgspris f. o. b. Riga pr. 1 000 Kg. Rm. 93—120. Markedspris i Riga pr. Pud. 66—82 Kopek.

Byg, kurlandsk, toradet Salgspris pr. 1 000 Kg. f. o. b. i Riga Rm. 91—110. Markedspris i Riga pr. Pud. 62—76 Kopek.

Vexelkurs i Rubel pr. 100 Rm. 43.85—47.95.

Havre, middels Kvalitet Salgspris pr. 304 lbs. cif. London 13 sh. 6 d—16 sh. 9 d. Markedspris i Riga pr. Pud. Kopek 61—79, Vexelkurs i Rubel pr. £ 10 89.60—98.

Linfrø 93³/₄ % Steppefrø Salgspris i Rm. pr. 1 000 Kg. f. o. b. Riga à 194—213. Markedspris i Riga pr. Pud. Rubel 1.39—1.55.

Hampefrø. Salgspris i Rm. pr. 1 000 Kg. f. o. b. i Riga, 142—157. Markedspris i Riga pr. Pud. Rm. 1.02—1.14.

Vexelkurs pr. 100 Rm. Rubel 43.85—47.95.

Værdien af de til Distriktets Havne i 1889 indførte Varer ansloges approximativt til R. 50 779 000, og Udførselen til R. 107 732 000 eller tilsammen R. 158 510 000 mod R. 159 454 000 i 1888 og R. 123 559 000 i 1887. Den samlede Værdi af Ind- og Udførselen 1889 er omtrent som i 1888, men overstiger Middeltallet for de fem sidste Aar med 23 280 000 R. Forrige Aars Indførselsværdi overstiger 1888 med 3 895 000, hvorimod Udførselsværdien var 4 838 000 R. lavere, men overstiger Middeltallet for ovennævnte 5 Aar med 12 074 000 R.

Rubelens Pris paa Verdensmarkedet var fastere end 1888. Kursen paa Berlin for 100 Reichsmark var i Januar høiest 46.20, lavest 45.75, Februar 46.20 og 45.55, Marts 45.85 og 45.62½, April 45.85 og 45.55, Mai 47.05 og 45.40, Juni 47.95 og 46.85, Juli 47.85 og 47.17½, August 46.95 og 46.60, September 46.87½ og 46.57½, Oktober 46.87½ og 46.35, November 46.17½ og 45.30, December 45.42½ og 44.65. Høiest i Aaret 47.95, lavest 44.65, middel 46.24¹⁵/₁₇ mod 1888 52.70¹⁷/₂₁.

Den i Slutningen af 1888 paabegyndte Bedring i Rubelens Værdi er vedblevet i 1889, hvortil vistnok, væsentlig har bidraget, dels adskillige vel planlagte og udførte Foranstaltninger, dels den overmaade rige Høst 1887 og 1888. Selv om Høsten 1889 har stillet sig mindre fordelagtigt, kunde dog en større Stadighed i Kursen gjøre sig gjældende, da Finantsforvaltningen forstod at drage størst mulige Fordel af den gunstige Konjunktur, som en lav Rentefod i det vestlige Europa frembyd. Derhos var Beholdningerne fra Høsten 1888 tilstrækkelige til ogsaa i 1889 at muliggjøre Kornudførsel i stor Skala. Efter den af den statistiske Centralkomite udgivne Redegjørelse for Høstforholdene i Rusland forrige Aar, er Høsten i europæisk Rusland med Undtagelse af Finland opgivet til 260 884 000 Tschetwert mod 334 235 000 T. 1888. Høsten udgjorde særskildt af Høst-Hvede 8 669 000 T. mod 36 454 000 1888, Vaarhvede 22 986 000 mod 31 105 000 T. 1888, Rug 98 900 000 mod 126 658 000 1888, Byg 20 723 000 mod 28 443 000 1888, og Havre 85 807 000 mod 97 188 000 i 1888.

Paa Grund heraf kunde heller ikke Udførselen fra hele Riget naa det forrige Aars. Desværre savnes endnu Opgaver for hele det forløbne Aar, men indtil den 6/18 Decbr. udførtes af nævnte fire Sædsorter 330 533 000 Pud mod 437 172 000 Pud i hele 1888, hvorfor Udførselen af Korn i 1889 med Sikkerhed kan antages ikke paa langt nær at have naaet Udførselen i 1888.

Blandt de i 1889 trufne Foranstaltninger af omfattende Betydning for Udvikling af Ruslands Kornomsætning maa nævnes, at ved Forordninger 21 Juni og 8 Juli meddeltes Styrelserne for det sydvestlige Jernbaneselskab i Odessa, og Rjäsan-Koslow Jernbaneselskab Tilladelse til at opføre s. k. Elevatorer, Lagerhuse, førstnævnte ved 9, den sidste ved 4 Stationer; en saadan er opført i St. Petersburg til almindelig Afbenyttelse; i Riga er besluttet og Midler anvist til at opføre en saadan paa Andreasholm, hvortil Udgiften anslaaes, for selve Indretningen til 350 000 R., og for Anlæg af en Tilkytningsbane til Riga-Dünaburg Jernbane 450 000 R.

Af ikke mindre Betydning for Kornhandelens og Jernbanetrafikens Udvikling er Ansættelse af nye Myndigheder til Behandling af Spørgsmaal om Fragttarifer paa Jernbanerne. De af den saaledes nydannede Tarifikonferentse foreslaaede og af Finantsministeren fastsatte Tarifer paa Korn, der har været gjældende siden 15 Sptbr. 1889, og ikke før 1 Juli 1891 skal kunne underkastes væsentlige Forandringer, er i det Hele lavere end de før for Udførsel over Riga gjældende og er kun bleven forhøiet i faa Tilfælde, saa

at Byen nu lettere er i Stand til at konkurrere med de nærliggende Havne, selv paa Steder i det indre Rusland, hvor dette ikke hidtil har været muligt.

I 1889 er den i flere Aar under Bygning værende Jernbane Riga-Pskow i hele sin Længde bleven aabnet for almindelig Trafik, og paa Grund heraf er i herværende Handelskredse Interessen paa ny vaagnet for Fortsættelse af Banen fra Pskow til Bologoje, Beslutning siges ogsaa at være taget om Riga-Tuckum Jernbanens Fortsættelse til Windau og denne Havns tidsmæssige Forbedring.

Helbredstilstanden blandt Befolkningen har i 1889 i det Hele været god. I Midten af November tog dog Influenzaen stedse værre Overhaand og krævede ogsaa adskillige Ofre. I de senere Aar er Tilfælde af Spedalskhed (lepra) stedse hyppigere fremkommet, saa at der fra Vedkommendes Side er vakt Spørgsmaal om Oprettelse af særskilte Sygeanstalter for de at denne Sygdom Angrebne.

Blandt Kreatursygdomme er fra Tid til anden forekommet Tilfælde af Mule og Klovesyge, Miltbrand og Vandskræk; men ved kraftige Forholdsregler fra Myndighedernes Side er disses videre Udbredelser forebygget.

Sluttelig bør nævnes, at i forrige Aar flere Førere af norske og svenske Skibe er bleven idømt høie Bøder hersteds, naar de ikke ved Undertegning af Konnosement har holdt sig de her gjældende Forskrifter nøie efterrettelige. Saaledes har paa Konnosementer over medførte Sildeladninger Op-gave manglet over Varens Navn, eller dens Vægt og Kvantitet været opgivet alene med Tal, og ikke baade med Bogstaver og Tal; de paa Bagsiden op-givne Mærker har ikke modsvaret de paa Tønderne anbragte og den i Specifikationen optagne Slutningssum ikke stemmet mod den i Konnosemen-tet forekommende. Vistnok er efter Henvendelse til St. Petersburg i et Tilfælde de ilagte Bøder ganske eftergivet, og i andre Tilfælde forandret til s. k. accidentier, modsvarende 10 % af det oprindelige Bødebeløb; men dette Resultat har ikke kunnet opnaaes uden Tidsspilde og Udgifter. Ved at nævne dette finder jeg at burde tilraade Skibsførere, for Fremtiden at ofre større Opmærksomhed paa Indholdet af de dem til Undertegning fore-lagte Konnosementer.

C. Aug. Tietz.

Victoria (Britisk Columbia).

Der ankom i Ballast 4 norske Seilskibe dr. 4 354 Tons fra fremmede Steder, hvoraf 3 dr. 3 232 Tons afgik med Ladning og 1 dr. 1 122 T. med Ballast til fremmede Steder.

Der ankom 1 svensk Skib dr. 717 Tons.

Fiskeriet af sort Torsk eller Skil, der omtales i min sidste Rapport faldt ikke ud efter Forventning, da der nu ikke er noget Marked for denne Fisk, der dog skattes meget af dem, som har prøvet den. Før gjensidige Handelsforbindelser knyttes med Nordamerika med fri Indførsel af Fisk og Fiskeprodukter, er det ikke rimeligt, at Udviklingen af denne Industri vil gaa frem.

Mange Nordmænd og Svensker er sysselsat med Sælfangst, der udgjør en hovedsagelig Næringsvei for Landet; 17 Skonnerter gik ud af Havnen i de sidste 2 Maaneder for et sex Maaneders Togt paa Kysten og i Behringshavet. Fangsten sælges her i Havnen.

I 1889 var Britisk Columbias Handel meget gunstig, især her paa Stedet. Laxefangsten var i 1889 hidtil uovertruffet, ikke mindre end 414 291 Kasser, hvoraf det Meste gik til fremmede Lande, især til England og Australien.

Udførselen af Kul og Træløst overgik ogsaa tidligere Aars, og Provindsens Udvikling har i det Hele været meget stor.

Man venter, at i 1890 Jernbanebygning i flere Dele af Provindsen, samt Bjergværksforetagender betydelig vil forøge Landets Velstand.

En stor Mængde Emigranter ankom i 1889, Haandværkere og Arbeidere var efterspurgt; ligesaa Tjenestefolk. Kontorister er der flere af end behøves, men dygtige Folk med lidt Kapital kan i Regelen komme godt frem i denne Provinds.

Rob. Ward.

Honolulu.

Der ankom 4 norske Skibe dr. 3 248 Tons med Ladning fra fremmede Havne. Bruttofragt \$ 24 507. Alle afgik i Ballast til fremmede Havne. Erlagt Konsulatafgift \$ 59—71.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 1 477 Tons. Erlagt Konsulatafgift \$ 55.10.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

Udførselen 1889 af inden- og udenlandske Produkter var \$ 14 039 941 eller 2 136 543 mere end i 1888. Indførselen var \$ 5 438 790 eller \$ 897 903 mere end i 1888.

Den meste Handel var med de forenede Stater, nemlig Indførsel og Udførsel tilsammen \$ 18 820 975.

De fornemste Exportartikler var: Sukker til Værdi \$ 13 089 302, Ris \$ 451 134, Bananer \$ 135 278, Huder \$ 72 973, Uld \$ 23 874, Kaffe \$ 8 626, Sirup \$ 6 185, Gjedeskind \$ 5 460, Talg \$ 4 214, Betelblade \$ 2 387, Kvæg \$ 2 250, Faareskind \$ 732, Tøromel \$ 364. Sammenholdt med 1888 aftog bl. A. Export af Ris med \$ 126 449, hvilket skyldes forøget Konsumtion deraf af indførte japanesiske Arbeidere.

Under hawaiiisk Flag var registreret i 1889 57 Skibe dr. 15 403 Tons mod i 1888 61 dr. 15 406.

Der ankom til de hawaiiske Øer i 1889 271 Skibe dr. 218 785 Tons, hvoraf 6 svenske og norske, 6 tyske, 20 britiske, 41 hawaiiske, 192 amerikanske, 6 andre. I 1888 ankom 247 Skibe dr. 220 216 Tons. Af de ankomne Skibe afgik til de forenede Stater 207, Australia 14, China og Japan 22, andre Stillehavs Havne 26.

Den eneste Export af Vigtighed for Øerne er til S. Francisco, og Skibe bestemt til andre Stillehavs Havne maa næsten altid gaa i Ballast. Den eneste større Exportartikel er Sukker, navnlig i Tiden fra Decbr. til Juni.

19 Hvalfangere paa 4 997 Tons anløb Øerne i 1889. Øernes Befolkning tiltog i 1889 med 2 637 Japanesere og 10 Andre, og aftog med 1 059 Kinesere og 230 Portugisere.

Det sidste Aar var det heldigste der her har været kjendt. De høje Sukkerpriser, grundet paa Spekulation i Europa, skaffede alle Plantager stort Udbytte, nogle over 50 %, og selvfølgelig havde alle Næringsgrene sin Del heraf. Denne Velstand har hvirket nye Anlæg, saaledes 3 Sukkerplantager i stor Stil, der fordre henved 2 Mill. § Kapital.

Arbejdsspørgsmaalet synes at være den største Hindring for andre nye Anlæg, da det antages, at Sukkerplanterne iaar vil behøve ca. 10 000 flere Arbeidere. Der er en stor Antipathi mod kinesiske Coolies, og, skjøndt i mindre Grad, mod større Mængde af andre mongolske Arbeidere (Japanesere). Dog har hidtil alle Forsøg paa at beholde europæiske Arbeidere her i Landet vist sig unyttige. Naar Kontrakten udløber forlader de fleste portugisiske og andre hvide Arbeidere Landet og gaar til de forenede Stater.

Der føles nogen Uro i Anledning af Bevægelsen i de forenede Stater mod den høje Sukkertold; en Nedsættelse deraf ventes, hvilket betyder forholdsvis Tab for Sukkerproducenterne. Af denne Grund har de hawaiiske Ministre søgt at træde i nærmere Forbindelse med de forenede Stater ved en yderligere Traktat, hvilken Plan dog hverken billiges af Kongen eller hans indfødte Undersaatter.

H. W. Schmidt.

Malta.

Aarsberetning dateret 27de Marts 1890.

Der ankom med Ladning fra fremmede Steder 73 norske Dampskibe dr. 84 038 Tons og i Ballast 24 Dampskibe dr. 22 389 Tons og 2 Seilskibe dr. 524 Tons, ialt 99 Skibe dr. 106 951 Tons. Bruttofragt for 2 Skibe Kr. 4 248.49.

Der afgik med Ladning til Norge 12 Dampskibe dr. 15 598 Tons og til andre Lande 61 do. dr. 68 440 Tons, samt i Ballast 1 Seilskib dr. 240 Tons og 24 Dampskibe dr. 22 389 Tons, ialt 98 Skibe dr. 106 547 Tons.

Af svenske Skibe ankom 16 dr. 12 362 Tons. Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe Kr. 96.76, og af svenske Kr. 65.35. Expeditionsafgifter af norske Exp. Kr. 9 84, af svenske Kr. 3.94.

Efter en nøie Gjennemgaaelse af Forholdene paa Øen i det forløbne Aar beklager jeg alene at kunne fremlægge Fakta af mindre Betydning. Skibsfarten i Havne kan, som Opgaverne udvise, næsten ansees som stationær og viser ingen Forskjel der tyder paa en Forøgelse af Transiten. Der ankom til Malta i 1889 4 307 Dampskibe dr. 5 195 501 T. og 1 323 Seilskibe dr. 103 401 T., ialt 5 630 Skibe dr. 5 298 902 T. Af de ankomne var engelske 3 589, italienske 1 005, tyske 126, franske 118, norske 99, maltesiske 204, østerigske 50, græske 275, tyrkiske 83, svenske 16, danske 12, hollandske 10, belgiske 2, russiske 5, spanske 4, montenegriske 10, tunisiske 8, samiotiske 3, portugisiske 2, jerusalemitiske 2. I 1888 ankom 5 853 Skibe dr. 5 252 628 T.

Kul. Indførselen var i 1889 næsten den samme som i 1888, eller 599 699 Tons. Der inførtes i 1888 589 071 T., 1887, 379 968 T. 1886 506 322 T. Fragterne for Kul fra England til Malta var 8—10 sh. pr. Ton. Priserne var 24 sh. for Cardiff og 22 for Newcastle, fra Januar til Marts, og 25 sh. for Cardiff og 23 for Newcsstle fra Marts til December pr. Ton f. o. b.

Olivenolie. Indførselen har i de 3 sidste Aar været næsten stationær, i 1888 82 478 caffises, 1887 78 682 c., og i 1886 75 731 c., langt mindre end de Kvantiteter, der indførtes i de foregaaende Aar. Udførselen af Olie i 1888 var næsten ingen, kun 3 692 caffises. Indførselen medgik næsten ganske til den lokale Konsumtion. (1 caffise = $4\frac{1}{2}$ imperial Gall. eng.)

Korn. Indførselen i 1888 var 134 936 Salmer mod i 1887 kun 101 828 S. (1 Salma = 1 eng. Quarter.)

Mel. Heraf er Indførselen ligeledes tiltaget og bliver hvert Aar vigtigere. I 1886 var den kun 8 330 Kvintaler, mod 24 512 Kv. i 1887 og 28 431 i 1888. Næsten hele Indførselen var fra Donau. Det maltesiske Kvintal lig 80 Kilo.

Vin, Spirituosa og Øl. Indførselen heraf, ligesom af Korn, vedbliver at tiltage gradvis. Indførselen af simplere Vine var i 1888 268 194 Barils mod 228 807 B. i 1887. Af Spirituosa indførtes i 1887 26 273 B. og i 1888 32 818 B., og af Øl i 1888 62 524 B. mod i 1887, 50 490 B. Den maltesiske Baril er $9\frac{2}{4}$ eng. imperial Gallons.

Petroleum. I 1888 indførtes 115 466 Kasser mod 45 268 i 1887.

Udførsel af Øens Produkter var større i 1888 end de foregaaende Aar.

Poteter. Af de af Øens Produkter, der er mest søgt i Udlandet, maa først nævnes Poteter, hvis Dyrkning hvert Aar tiltager, men som det sidste Aar ikke har svaret til Forhaabningerne formedelst Mangel paa Regn. Udbyttet af de to aarlige Høster i 1889 anslaaes til ca. 6 000 Tonnes, hvøraf ca. $\frac{2}{3}$ udførtes indtil 31 Decb., især til Triest. Salgsprisen paa Markedet her begyndte med £ 10—11 pr. Tonne og gik siden ned til £ 6 og endog til £ 4.10 pr. Ton, Emballagen indbefattet. Poteter til Udsæd indførtes især fra England, i 1889 ca. 3 000 T. til en Pris af £ 4—7.10.

Løg. Heraf udførtes 66 711 Kvintaler i 1888 og 26 657 i 1887. Denne Artikel gaar fremad formedelst hyppige Efterspørgsler fra England.

Karve. Udførselen var 4273 K. i 1888 mod 3 940 i 1887.

Apelsiner. Der udførtes i 1888 kun 121 685 Dusin og 110 070 Dusin i 1887, mod i 1886 182 720. Formindskelsen skyldes en Sygdom, som i de sidste Aar har angrebet Frugten og som man nu søger at bekjæmpe.

Cotonin. Udførselen heraf, Øens eneste virkelige Industri, gaar hvert Aar frem, og var 1884 kun 277 Kolis, mod i 1887 510 og 1888 590 Kolis. Til denne Industri synes at have sluttet sig Bomuldsgarn for Klæder og Møbler, der synes at have vundet Bifald har Konsumenterne ved sin Soliditet og Mønstrernes Smag.

I de sidste Aar er nogle Sæbefabriker oprettet, der synes at have givet tilfredsstillende Resultater.

James Gollcher.

Helsingfors.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. F. M.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	4	396	-	-	4	396	-	-	8 400
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	16	1 808	20	11 452	36	13 260	-	-	17 986
„ Sverige til Hovedstationen	1	409	1	1 418	2	1 827	-	-	1 500
„ Sverige til Vicekonsulsstationerne	2	354	11	3 268	13	3 622	-	-	2 300
„ andre Lande til Hovedstationen	20	6 430	7	2 100	27	8 530	-	-	83 050
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	37	14 015	153	56 424	190	70 439	-	-	145 475
Ialt	80	23 412	192	74 662	272	98 074	23	16 289	258 711
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstationen	-	-	1	71	1	71	-	-	-
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	-	-	-	-	-	-	-	-	-
„ Sverige fra Hovedstationen	-	-	1	409	1	409	-	-	-
„ Sverige fra Vicekonsulsstationerne	2	1 774	1	1 404	3	2 278	-	-	22 060
„ andre Lande fra Hovedstationen	23	7 879	8	2 394	31	10 273	-	-	199 405
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	222	85 465	14	3 578	236	85 043	-	-	2 156 207
Ialt	247	91 118	25	6 956	272	98 074	-	-	2 377 672

Af svenske Skibe ankom 305 dr. 72 177 Tons. Bruttofragt for Indgaaende Fm. 245 185, for Udgaende Fm. 887 084.

Konsulatafgift af norske Fartøier: for Hovedstationen Fm. 948.25, for Vicekonsulsstationerne Fm. 7 522.23, og af svenske Fartøier Fm. 4 141.24.

Aarsberetning dateret 26de Marts 1890.

Det forløbne Aar kan betegnes som et godt Aar for de forenede Rigers Skibsfart paa Finland, mindre vistnok med Hensyn til Tonstallet, men saa meget mere hvad angaar de opseilede Fragter. Antallet og Drægtigheden af de norske Skibe var næsten det samme som i 1888, medens Fragterne oversteg dettes med ca. 100 000 Fm., og Middeltallet for Femaarsperioden med ca. 335 000 Fm. Saavel de svenske som de norske Dampskibe tiltog i Aarets Løb, de sidstnævnte med 9, dr. ca. 7 000 Tons. Af de ankomne norske Skibe ankom til Helsingfors 33 dr. 10 753 T., Bjørneborg 40, dr. 11 569, Borgå 16, dr. 4 967 T., Ekenäs 3 dr. 1 193 T., Fredrikshamn 15 dr. 6 243 T.,

Kotka 51 dr. 24 202 T., Kristinestad 10 dr. 2 736 T., Lovisa 5 dr. 1 032 T., Nystad 2 dr. 981 T., Raumo 2 dr. 393 T., Torneå 5 dr. 2 624 T., Uleåborg 14 dr. 5 989 T., Wasa 4 dr. 1 184 T., Wiborg 51 dr. 14 910, Åbo 21 dr. 9 298 T.

Trælastfragterne i Distriktets vigtigste Havne har været følgende, beregnet i Ptb. Standard eller ca. 165 engelske Kubikfod, naar ingen anden Maalestok angives:

Fra Helsingfors til tyske Østersøhavne 26—30 Rm., do. Nordsøhavne 38—42 Rm., danske Øer 27—30 Rm., Kjøbenhavn 26—28 Rm., Holland 20—24 Gylden, Belgien 47—50 frcs., Nordfrankrige 45—55 frcs., Bordeaux 67—72 frcs., London 32 sh. 6d—35 sh., Englands Østkyst 32 sh. 6 d—35 sh., do. Kanalhavne 40—45 sh., Leith 27 sh. 6 d—32 sh. 6 d, Wisbeach 35 sh—42 sh. 6 d, Nordspanien 68 pes., Cadiz 77—80 pes. (Dampskibe 82 pes.), Sevilla 79—85 pes., Malaga, Almeria, Cartagena, Alicante, Valencia og Tarragona Seil 82—92 pes., Damp 83—92 pes., Barcelona Seil 87—92 pes., Damp 90—92 pes. Fra Bjørneborg: til Aberdeen Damp 37 sh. 5 d, Arbroath 40 sh., Ayr 50 sh., Dundee 42 sh. 6 d, Damp 33 sh. 6 d—36 sh. 3 d. Firth of Forth 32 sh. 6 d—34 sh., Grangemouth 34—36 sh., Granton 32 sh. 6 d., Inverness 40 sh., Montrose 31 sh. 6 d—33 sh. 6 d, Damp 32 sh. 6 d., Leith 32 sh. 6 d, Tayport Damp 34 sh., Berwick on Tweed Damp 37 sh. 6 d, Goole 40 sh., Grimsby 32 sh. 6 d—35 sh., Damp 33—35 sh., Gt. Yarmouth 40 sh. 6 d—50 sh., Hull 35 sh. 6 d, Damp 30 sh.—32 sh. 6 d., King's Lynn 35 sh., London 42 sh. 6 d—44 sh., Damp 32 sh. 6 d, Medway 40 sh., Stockton on Tees 39 sh., Tyne 36 sh. 3 d—37 sh. 6 d, Westhartlepool Damp 31 sh. 6 d—34 sh. 6 d, Exmouth 40 sh., Plymouth Damp 40 sh., Portsmouth 40 sh., Seaham 38 sh. 9 d, Bristol 47 sh. 6 d, Charlestown 44 sh. 3 d, Perth 50 sh., Sharpness Damp 47 sh. 6 d, Calais 49 fr., Dunkerque 45 fr., Damp 44 fr., Honfleur 49 fr., Kiel 26 Rm., Lübeck 23—25 Rm., Flensburg 28 Rm., Kjøbenhavn 25—26.50 Rm.; fra Fredrikshavn til Terneuzen 55 fr., Lübeck 28 Rm., London 42 sh. 6 d, Grimsby 34 sh., Leith 33 sh., Dunkerque 43 fr., Cette 88 fr. Fra Kotka til Lübeck 27—28 Rm., Kjøbenhavn 28—29 Rm., Harlingen 23 fl, andre danske Havne 29—31 Rm., Amsterdam 25 fl, Rotterdam 37 fl, Antwerpen 45—48 fr., Gent 45—48 fr., Ostende 50 fr., London 37 sh. 6 d—42 sh. 6 d, Hull 35—40 sh., Grimsby 35 sh.—37 sh. 6 d, Westhartlepool 35 sh.—36 sh. 6 d, Rochester 38 sh. 9 d—40 sh., Leith, Wisbeach, King's Lynn og Newcastle 37 sh. 6 d—40 sh, Havre og Calais 43—45 fr., Marseille og Cette 87—90 fr., Bordeaux 70—75 fr. Fra Viborg til Lübeck 26—30 Rm., Papenburg 43 Rm., Hamburg 40 Rm., Marseille 80—85 fr., Brest 60 fr., Grimsby 32 sh. 6 d—37 sh. 6 d, London 42 sh. 6 d—45 sh., Blyth 35 sh., Westhartlepool 32 sh. 6 d, Hull 31 sh. 3 d—35 sh., Cardiff 35 sh. Rudkjøbing 34 Rm., Odense 32 Rm., Bogense 32 Rm., Faaborg 32 Rm., Dortrecht 22 fl, Amsterdam 23½—24½ fl, Nizza 85—90 fr.

Fra norske Skibe afmønstredes ved Hovedstationen 16 og paamønstredes 16 Mand. Betingede Maanedshyrer var for Styrmand 60—75 Kr., Tømmermænd 50—58 Kr., Matroser 35—45 Kr., Letmatroser 28—30 Kr., Jungmænd 14—25 Kr. Ingen Rømnings anmeldtes.

Ved Vicekonsulaterne i Kotka, Lovisa, Torneå, Wasa og Viborg afmønstredes fra norske Skibe 19 og paamønstredes 44 Mand. Hyrerne opgives for Tømmermænd i Kotka til 54—57 Kr., Viborg 65—70 Fm., Matroser, Kotka 36 Kr., Viborg 45—56 Fm., Letmatroser, Kotka 17—32 Kr., Viborg 30—40 Fm., Jungmænd 10—24 Kr., Viborg 20—35 Fm.

Konsulatets Kontor er fremdeles No. 2 B Manègegatan og aabent alle Søndage Kl. 10—2.

Den for svenske og norske Arbeidere i Finland grundede Kasse for Syge- og Begravelseshjælp er i 1889 gaaet noget frem. Kassen, der ved Udgangen af Regnskabsaaret 1888 havde en kontant Beholdning af Fm. 4 764—27 med 23 Deltagere, viste ved sidste Regnskabs Afslutning en Beholdning af Fm. 4 996—32 med 22 Deltagere. I Sygehjælp eller tilfældig Understøttelse er af Kassens Midler udbetalt Fm. 284—35. Intet Dødsfald er i Aarets Løb indtruffet blandt Medlemmerne.

I Forbindelse hermed maa jeg endnu en Gang fremholde Ønskeligheden af, at de svenske og norske Arbeidere hersteds i høiere Grad end hidtil søge ved at indtræde i Kassen, selv at skaffe sig og sine i Tilfælde af Sygdom eller Dødsfald, den værdifulde Understøttelse, som har været Øiemedet med denne Indretning. Efter Kassens Love er ethvert af dens Medlemmer, som har erlagt Fm. 1—50 i Maanedsafgift, i Tilfælde af Sygdom, der gjør Vedkommende uskikket til Arbeide i over en Uge, berettiget til en Sygehjælp af 12 Fm. for hver Uge Sygdommen varer, indtil 3 Maaneder, samt i Dødstilfælde en Begravelseshjælp af Fm. 100, der for dem, som har tilhørt Kassen i 15 Aar, kan forhøies til 150 Fm. Hvert Medlem, som har tilhørt Kassen i 15 Aar og gjort de skyldige Indbetalinger, er derefter fri for alle videre Afgifter til Kassen, men dog berettiget til alle dermed forbundne Fordele.

Det „Svensk-Norske Gillet“ i Helsingfors har i 1889 fremdeles havt Tilvæxt. Medlemmernes Antal, der ved sidste Aarsberetning opgaves til 146 er i Aarets Løb uagtet flere Dødsfald ikke lidet tiltaget, og opgaar nu til nærmere 160. Som Understøttelse til 31 nødlidende Svenske og Nordmænd har Gillet i Aaret kunnet uddele Fm. 755—10.

Finlands Søfart og Vareudbytte med fremmede Lande. Da som i tidligere Rapporter fremhævet de officielle statistiske Opgaver herom for det forløbne Aar ikke blive tilgængelige før Sommeren, kan jeg heller ikke nu give yderligere Oplysninger herom end de nedenstaaende, hentet dels fra flere Vicekonsulers Meddelelser, dels fra Pressen og privat Hold.

Bjørneborg (fra Vicekonsulen). Allerede i Rapporten for 1888 kunde paapeges større Liv i den almindelige Trafik end i tidligere Aar, og denne Forøgelse har i endnu høiere Grad udmærket det nu forløbne Aar. Stedets hele Import er Fm. 3 965 649 og Exporten Fm. 9 061 890. Den største Export var nu som før Trævarer. Af saget Virke udførtes 8 062 272 eng. Kubikfod til Værdi Fm. 7 329 338 mod i 1888 8 012 203 Kbf. til Værdi Fm. 6 555 433.

Ogsaa Vareudbyttet mellem dette Sted og de forenede Riger er paavirket af dette Liv. Vistnok nedgik Exporten til Sverige og Norge, der i 1888 opgik til en Værdi af Fm. 371 505, i 1889 til Fm. 198 313. Nedgangen falder næsten udelukkende paa Artikelen Smør, hvoraf i Aarets Løb udførtes 70 251 Kil., værd Fm. 140 502 mod 167 249 Kil. værd Fm. 334 498 i 1888. Det er dog lidet antageligt, at en mindre Kvantitet af denne Vare skulde have søgt Veien over Sverige til England end før, men snarere tvertimod. Den tilsyneladende Mindskning turde helt og holdent kunne forklares derved, at efterat flere Dampskibslæiligheder er sat i Gang paa Stockholm, er en Del af Smørret afsendt med Dampskibe, som passere flere finske Havne og kun udklarere i den sidste, hvorfor de Varer som afsendes dermed herfra, ikke anmeldes ved dette Toldkammer.

Blandt andre Exportartikler er Rug næst vigtigst. Heraf udførtes 126 700 Kil. for Fm. 21 400, mod Fm. 11 552 i 1889.

Værdien af Importen fra de forenede Riger opgaar til Fm. 741 683 mod Fm. 689 095 i 1888, altsaa en Stigning af ca. 8 %, uagtet iaar en ny Værdiberegning er fulgt. Før regnedes Priserne inklusive Told- og Pladsudgifter, medens man iaar ved nogle større Exportørers Velvillie har kunnet beregne den rene Importværdi. Af Hovedartiklerne var Jern og Staal for Fm. 467 781, diverse Metaller Fm. 25 559, Farver og Farvestoffe Fm. 18 167, Agerbrugsredskaber Fm. 14 700, Fisk Fm. 14 489, Vine Fm. 13 564, Høfrø Fm. 11 523. Efter Opgave udførtes til Sverige og Norge gennem Bjørneborgs Toldkammer i 1889: Birkeved, 576 m. F., Fm. 6 500, Hornkvæg, 52 St., Fm. 3 640, Krebs, 75 435, Fm. 1 132, Lax 959 Kil., Fm. 1 645, Kjødt 16 852 Kil., Fm. 11 776, Tyttebær 22 476 Kil., Fm. 2 248, Rug Kil. 126 700, Fm. 21 400, Smør 70 251 Kil., Fm. 140 502, Trækul 1 180 Kil., Fm. 2 950, diverse, Fm. 6 500. Derimod indførtes fra de forenede Riger 1889: Apparater Fm. 10 975, Bøger, Fm. 4 200, diverse Metaller og Arbeider deraf 9 853 Kil., Fm. 25 559, Færner, diverse Slags, 2 598 Kil., Værdi Fm. 3 112, Fisk, diverse Slags, 28 978 Kil., Værdi Fm. 14 489, Fosfor 469 Kil., Værdi Fm. 3 987, Farver og Farvestoffe Kil. 30 278, Værdi Fm. 18 167, Høfrø 16 462 Kil., Værdi Fm. 11 523, Jern og Staal i Takker 221 002 Kil., Fm. 15 470, i Stænger og Plader 344 913 Kil., Fm. 241 439, Søm og Spiger 36 226 Kil., Fm. 21 736, Skinner 22 840 Kil., Fm. 9 136, diverse Arbeider 183 993, Fm. 180 000, Jernmalm 124 950 Kil., Fm. 4 685, kemiske Præparater Fm. 4 900, Klæder, færdige, Fm. 4 500, Kridt 142 147 Kil., Fm. 14 215, Ler 29 375, Fm. 3 525, Olier, diverse Slags, 3 793 Kil., Fm. 3 603, Arrak 989 Kil., Fm. 1 780, Cognac 1 935 Kil., Fm. 3 870, diverse Spirituosa Fm. 258, Tegl, ildfast, 129 950 St., Fm. 15 290, Bødkerarbeider Fm. 7 200, Vine 588 But., 7 375 Kil., Fm. 13 564, Vævner, Silke, Uld og Bomuld, 690 Kil., Fm. 20 700, Agerbrugs- og Meieriredskaber Fm. 14 700, diverse Varer Fm. 69 100, tils. Fm. 741 683.

Havnen besøgte i Aaret af 185 Dampskibe paa 83 789 Tons og 282 Seilskibe paa 65 531 T. Middeldrægtigheden pr. Skib bliver saaledes 320 T. mod 308½ Aaret forud. Norske var 40 Seilskibe paa 11 487 T. og 1 Dampskib paa 191 T., altsaa Middeldrægtighed 284⅘/10 T. Fra Norge ankom 10 Skibe.

De høje Fragter i Slutningen af 1888 vedblev vistnok ikke helt i 1889, men uagtet stor Tilgang paa Tonnage forblev Fragterne dog forholdsvis høje og var hele Aaret meget faste. Om Sommeren og Høsten blev der knappere Tilgang paa Tonnage uden dog at bevirke nævneværdig Stigning af Raterne.

Borgå. Indførsel. Værdien heraf, hvoraf 22 081 Kil. Sild, delvis fra Norge, 27 033 Kil. Tørfisk fra Norge, 73 223 Kil. Jern- og Staalvarer, delvis fra Sverige, 16 633 Kil. Huder og Lædervarer, delvis fra Sverige, 23 398 Kil. Farver og Kemikalier, delvis fra Sverige, 8 064 Kil. Høfrø, delvis fra Sverige, samt Maskiner og Telefonter, delvis fra Sverige for Fm. 20 462, udgjorde ialt Fm. 1 953 996.

Udførsel. Trævarer, sagede, til Belgien 193 205 Kubfod, Danmark 105 608 Kbfod, Frankrige 367 013 Kbfod, Holland 247 149 Kbfod, Spanien 852 318 Kbfod, Storbritanien 270 197 Kbfod, Tydskland 99 634 Kbfod, ialt 2 135 124 Kbfod, modsvarende Ptb. Std. 12 940.15, til Værdi 2 064 244 Fm. Huggede Trævarer til Holland 97 028 Kbfod (808.57 Ptb. Std.), Værdi 41 993 Fm. Til England Havre, 1 625 237 Kg., Værdi 191 204 Fm., til Tydskland Kummene, 125 176 Kg., 50 069 Fm., Masur 51 797 Kg., 2 072 Fm. Hele Exportens Værdi 2 349 582 Fm.

Af sagede Trævarer udførtes ialt 392 000 Kbfod mere end i 1888. Forøgelsen falder paa Spanien med 230 000, Belgien 190 000 og Frankrige og

Holland hver ca. 60 000 Kbfod. Exporten af Bjelker til Holland aftog med ca. 140 000 Kbfod mod 1888.

Skibsrørelsen i Havnen, uberegnet kystfarende Dampskibe og Bugserbaade, udgjorde 111 Fartøier, hvoraf 54 findske, 1 russisk, 18 svenske og norske (4 Dampskibe), 12 danske, 1 hollandsk, 2 franske, 15 engelske, 8 tyske, hvoraf 33 Dampskibe.

Fredrikshamn (fra Vicekonsulen). Aaret begyndte med lyse Forhaabninger, der ogsaa for største Delen opfyldtes. I alle Forretningssgrene har et mærkbart større Liv gjort sig gjældende, hvis Grunde vistnok er at søge i den almindelige Velstand, der nu gennem næsten 25 gode Aar efterhaanden er kommet ind i Landet.

Den vigtigste Exportartikel fra Stedet, Trævarer, var paa Grund af livlig Efterspørgsel allerede i 1888 steget betydeligt i Pris; Noteringerne holdt sig paa samme Høide hele Sæsonen, skjøndt Exportørerne her som ellers tilvirkede flere Trævarer.

Skibsfarten aabnedes den 14 Mai, og Distriktet besøgte af 114 Skibe hvoraf 1 svensk og 1 norsk Dampskib og 14 norske Seilskibe.

Importen var i 1889 lidt større end i 1888 og bestod især af Kaffe, Sukker, Vine, Salt, Russemel, Gryn og Tobak, ialt til Værdi ca. 46 000 Fm. Exporten bestod, som nævnt, især af Trævarer, nemlig rundt Tømmer 2 173 Kubikmeter, saget eller hugget 27 047 do., samt mindre Kvantiteter Tjære, Mel og Gryn.

I Aarets Løb er bygget to mindre Sagbrug i Wederlaks Socken, hvilke antagelig allerede næste Aar vil udskibe anseelige Kvantiteter Trævarer.

Med Undtagelse af den overalt forekommende Influenza er Distriktet ikke hjemløst af større Epidemier i 1889.

Kotka (fra Vicekonsulen). Havnen aabnedes 16 Mai og besøgte i Sæsonen af ialt 336 Skibe, Kyst- og mindre Skibe iberegnet, hvoraf 52 norske paa 24 202 T.

Importen var: Kaffe 39 770 Kg. Sukker 236 681 Kg., Cognac paa Fad 1 902 Kg., do. paa Flasker 661 St., Fisk tørret og saltet 6 376 Kg., Skind og Huder 10 422 Kg., Jern og Staal 1 753 Kg., Takjern 91 440 Kg., Petroleum 174 606 Kg., Tobak 40 168 Kg., Vine 5 956 Kg., Korn, umalet 134 356 Kg., Mel og Gryn 1 821 718 Kg., Vævner 13 074 Kg., Salt 48 Hl., Jern- og Staalarbeider samt Maskiner og Modeller, Værdi 23 168 Fm., Summa Fm. 425 733.

Exporten var samtidig: Fisk, fersk og saltet, 52 561 Kg., Glasarbeider 168 621 Kg., Jern og Staal 105 224 Kg., Træmasse og Pap 2 902 929 Kg., Trævarer, 264 612 Kg., Ved 825 m. F. Samlet Exportværdi Fm. 8 865 883.

Den 2 December tilfrøs Havnen og Søfarten ophørte.

Hangø (fra Vicekonsulen). Importen bestod af Bomuld 2 233 787 Kg., Brændevin og Sprit etc. paa Fad 15 943 Kg., paa Flasker 3 477 St., Fisk, levende, fersk, tørret og røget 2 067 Kg., do. saltet 13 577 Kg., Garn 17 415 Kg., Skind og Huder 213 845 Kg., Jern og Staal 679 715 Kg., Jern- og Staalarbeider 253 600 Kg., Kaffe 444 551 Kg., Maskiner og Modeller, Værdi 374 043 Fm., Petroleum og andre Olier 27 616 Kg., Kogsalt 336 Hl., Sukker 576 452 Kg., Korn, umalet 321 221 Kg., Mel og Gryn 200 259 Kg., Takjern, uarbeidet 299 575 Kg., Tobak 6 456 Kg., Vine, alle Slags paa Fad 32 690 Kg., do. paa Flasker 2 077 St., Vævner 25 710 Kg.

Exporten var Fisk 2 673 Kg., saltet do. 171 404 Kg., Flesk og Kjød 122 230 Kg., Glas- og Krystalarbeider, alle Slags 11 923 Kg., Skind og

Huder 30 671 Kg., Jern og Staal 305 556 Kg., Jern- og Staalarbeider 615 Kg., Kreaturer, levende: Heste 1, Horn- og andre 8, Papir, alle Slags 2 400 787 Kg., Smør 2 432 636 Kg., Korn, umalet, 28 495 Kg., Tjære m. m. 180 Hl., Trævarer, saget eller hugget, 22 786 Kbm., rundt Tømmer 966 Kbm., Træmasse og Pap 232 052 Kg., Ved 907 m. F., Vævner 3 340 Kg.

Ligesom i 1888 har ogsaa i 1889 Exporten herfra til Sverige paa Grund af de følelige Toldafgifter i dette Land betydelig aftaget, især med Hensyn til Landmandsprodukter. Transittrafiken via Sverige til England er ogsaa saa godt som ophørt paa Grund af den stærke Konkurrence, der er opstaaet ved den regulære Forbindelse mellem Hangø og Kjøbenhavn, idet Fragten stiller sig betydelig gunstigere søværts.

Emigrationen fra Finland til Amerika, der ogsaa holdt paa at tage Veien via Kjøbenhavn og Hamburg, er nu ved Nedsættelse af Billetpriiserne paa de svenske Jernbaner og Dampskibe og Hullerskibene paa Gøteborg atter overgaaet til den gamle Rute via Stockholm.

Importen fra Sverige, især af Jern, var ganske livlig. Angaaende Dampskibet Express og dets Andel i denne Trafik, har Rederiet givet følgende Meddelelser:

Dampskibet, der efter Kontrakt forrige Vinter skulde have gjort 26 Reiser, blev ved ugunstige Isforhold i Østersøen hindret fra at udføre mere end 17. Den 6te Februar afgik den som sædvanligt fra Stockholm, og var næste Dag $\frac{3}{4}$ svenske Mil fra Hangø Fyr, da den pludselig omringedes af grov Drivis, hvori den snart ganske sad fast, og i denne Tilstand med Ismassen af Strømmen førtes nordlig langs de finske Skjær; den havde allerede faaet nogle Grundstød, hvorefter man ombord beredte sig til at forlade Skibet, da Isen noget aabnede sig og Express efter tre Døgns svært Arbejde næsten uskadt kom frem til Sandhamn og Stockholm. Her laa den siden indefrosset til Midten af April, da det lykkedes den at forcere Isen saavel paa den svenske som finske Kyst, og atter naaede Hangø den 19de April i den samme Dag af den danske Isbryder optagne Rende. Under Skibets ovennævnte 17 Reiser befordredes 1 781 Passagerer til og 732 fra Sverige foruden Varer efter vedføjet Opgave.

Srm antydet var ogsaa i dette Aars Vinter Hangø Havn i længere Tid spærret af Is, nemlig fra Begyndelsen af Februar til Midten af April. I Begyndelsen af April gjorde „det forenede Dampskibsselskab“ i Kjøbenhavn det finske Senat Tilbud om at sende Isbryderen „Bryderen“ til Hangø for at søge at aabne Indløbet til Havnen, mod at den finske Regjering skulde forpligte sig til at bestride de dermed forbundne direkte Udgifter, beregnet til 3—4 000 Kroner og derhos betale Rederiet et Honorar i Forhold til den af Fartøiet opnaaede effektive Nytte. Senatet, der mente at man herved vilde opnaa, ikke alene at faa den i to Maaneder paagaende Isblokade af Hangø Havn sprængt, men ogsaa praktisk at studere en kraftig Isbryderbaads Evne til at forcere grov Havis af den Art, der forekommer i Østersøens nordlige Del, hvilket er af særlig Betydning for Løsningen af det i min sidste Aarsberetning omtalte Spørgsmaal om Fastsættelse af den bedste Art af den fra Hangø Havn bestemte nye Isbryder, ilede med at antage det gjorte Tilbud, hvorefter „Bryderen“ den 16de April ankom udenfor Hangø. Isforcingen begyndte strax og fortsattes følgende Dag, indtil Dampskibet, der allerede havde gennemtrængt ikke alene det stærke Belte af Drivis udenfor Hangø Red, men ogsaa passeret halvveis mellem Hangø Fyr og Byens Havn, gennem delvis lige til 30 Tommer Is, ved en Bakning var saa uheldig at faa alle Propelblade afslaaet mod Iskanten. Skaden repareredes dog snart, og den

20de forceredes uden Vanskelighed den gjenstående Strækning ind til Hangø i Overvær af den dertil afreiste finske Isbryderkommission. Denne Kommission, om hvis Sammensætning og Virksomhed nærmere Redegjørelse findes i min Aarsberetning for 1888, afgav kort derpaa sin Betænkning om Isbryderbaaden for Hangø, hvori henstilledes, at Fartøiets Bygning skulde overlades til et svensk Værksted, og en Maaned senere sluttedes ogsaa Kontrakt med Bergsunds mekaniske Værksted om Leverance ved Slutningen af Februar Maaned 1890 af den omhandlede Isbryder til en Pris af ca. 440 000 Kr. og væsentlig efter følgende Beskrivelse: Dampskibet skal være 160 Fod langt fra Stævn til Stævn, 37 Fod bred og kan naar behøves sænkes til 20 Fods Dybgaaende. Det bliver h. o. h. overbygget, Hoveddækket af Jern klædt med Træ og øverste Del af Fordækket ligesaa af Jern. Skibet bygges saa stærkt som muligt, og navnlig skal alle tilgængelige Midler anvendes for at gjøre den stærk nok til at modstaa Istryk. Materialet bliver det bedste, om muligt Puddelplader. Skibet inddeles i 10 vandtætte Rum og forsynes med Maskiner, som skal udvikle 1 200 Hestekræfter. Pandernes Antal bliver fire. Rummet til Kulforraadet bliver saa stort, at den kan gaa med fuld Fart 8 Dage i Træk uafbrudt. Ved Baadens Indredning tages Hensyn til Muligheden af, at den skal kunne herbergere Passagerer. Den udrustes med 2 Livredningsbaade og 2 Isbaade. Dens Centrifugalpumpe bør med Lethed kunne opteres for Udpumpning af andre Skibe, og skal kunne pumpe 1 150 Tons Vand i Timen.

Da det imidlertid viste sig, at Værkstedet vilde have vanskeligt ved at udføre Bestillingen til fastsat Tid, hvis Arbeidet skulde udføres alene med det udsøgte Material og Nøjagtighed i Detaljer, der ansees ønskelig for Fartøier af denne Slags, nedsattes Leveringstiden med en Maaned, eller til Slutningen af Marts 1890.

Helsingfors. Havnen besøgte i Aaret af 6 591 Skibe paa 413 143 Tons, hvoraf 98 russiske, 29 svenske, 33 norske, 46 engelske, 46 tyske, 20 danske, 6 hollandske, 2 franske, 2 italienske og 1 spansk. Det første Seilskib indkom 6 Mai, og 31 December var Havnene endnu isfrie.

Ogsaa i 1889 er den regelmæssige Dampskibsforbindelse mellem Sveriges og Finlands Hovedstæder underholdt af syv udelukkende finske Dampskibe, hvoraf to den største Del af Sommeren en Gang ugentlig afvekslende afgik direkte fra hver af Endestationerne, medens de øvrige ogsaa anløb en eller flere af de mellemliggende finske Byer. Mellem alle disse Dampskibe, hvoraf de fleste tilhørte forskjellige Selskaber, var paany bleven dannet en Forening, hvorved flere af de i min sidste Aarsberetning paa pegede Misforhold vedkommende Underholdning af Kommunikationerne blev afhjulpet. Mangelen af al fremmed Konkurrence bevirker dog, at Fragtsatserne for Foreningens Baade fremdeles holder sig meget høie, og dette Forhold er især mærkbart ved Trafiken mellem Steder, hvor der ikke er at frygte Konkurrence med Jernbaneforbindelser, altsaa især mellem samtlige finske Steder og Stockholm. Passagertaxten mellem Helsingfors og Stockholm er for de fire forskellige Klasser Fm. 45, 36, 26, og 20, medens den derimod for den næsten ligesaa lange Strækning mellem Helsingfors og St. Petersburg blot er Fm. 22, 18, 12, og 9. Paa Linien Abo—Stockholm erlægges i Pasagerfragt Fm. 32, 26, 20, og 15, men derimod paa den ligesaa lange Linie Abo—Helsingfors kun Fm. 15, 12, 10, og 8.

Efter Opgaver, velvillig meddelt af Toldkammeret hersteds, indførtes fra Norge 130 988 Kg, norsk Sild, til Værdi Fm. 45 845.80, og 80 580 Kg. Graasider, Værdi Fm. 36 261, og fra Sverige følgende Varer til efternævnte Værdier:

Apothekervarer Fm. 10 597, Fotografiapparater Fm. 1 237, Asfalt fast, Fm. 1 058, Bagværk, Ovnsbrød, 982, Benkul, 11 985, Blanksværte 202, Blæk 4 950, Bogtrykkertyper 11 207, dito Sværte 5 929, Bomuldsvat 3 906, Bøger 93 567, Cement 60 972, Cementgulvplader 7 398, Chokolade 6 012, Kjør 1 700, Arrak 7 056, Cognac paa Fad 10 004, paa Flasker 2 700, Rum paa do. 296, Likør paa do. 2 180, Punsch 4 136, Vin paa Fad 33 737, do. paa Flasker 2 619, do. mousserende 336, Fajance og Porcelainsarbeider 3 314, to Dampskibe kjøbt for Fm. 18 109 og 10 447, Oliefernis 13 340, Ansjovis 13 849, Sei 30 460, Saltet Sild, norsk (kg. 503 896) Fm. 176 363, Brisling, saltet 2 390, Høfrø 48 102, Farver: Blyhvidt 13 283, Farvetræ, raspet 8 625 Kjørnørø 1 254, slammet Kridt 18 693, Mønje 372, Oker 2 246, Rødfarve og Rødmuld 8 011, Zinkhvidt 444, andre Slags 14 424, Galanterivarer 4 420, Gibsarbeider 7 550, Glasarbeider, hvide uslebne 9 126, do. slebne 2 380, Gravurer 1 127, Gjødningstoffer 1 718, Harpix 741, Straa og Spaan 837, Handsker 18 135, Huder, raa 107 589, beredte, Saalelæder 44 925, Stenkul 110, raa Kridt 186, Kurvmagerarbeider, simple 1 645, finere 3 120, Lugtevand 2 258, Digler 330, andet Pottmagerarbeide 27 341, Ler 26 015, Lim 1 150, Maskiner af Jern og Staal 123 709, elektrotekniske do. 4 968, Meieriredskaber 24 240, Takjern 9 270, Stangjern 105 855, Finjern 5 202, Jernplader paa 3 m. m. og derover 72 171, under 3 m. m. 61 916, Jernbaneskiner 2 184, Tuber og Rør 774, større Pladearbeider 5 257, Støbegods, grovt uarbejdet 7 690, uarb. grovt smedet 4 747, mindre Støbegods og simpleste Sortsmede 14 140, sædvanligt Sortsmede 76 852, filet Smede 23 985, Slebne do. og Støbegods 7 428, poleret Smede 4 635, Spiger, 5 ctm. og mere 14 476, andre 5 ctm. og Traadspiger 17 718, Jern og Staalplader fortrinnet 150 100, Arbeider af do. uden Maling 1 917, Jern og Staaltraad 2 450, do. galvaniseret 7 186, Liner af Jern eller Staaltraad 3 474, Kobber og Messing uarb. 23 712, Husgeraadssager 12 956, Maskinolie 1 769, Parafin 2 713, Tran 13 477, Sæbe 2 343, Skrivpapir 174, Tryk do. 160, Tapeter 19 437, Tegnepapir 692, Pres- og Forhudnings do. 455, Papirarbeider 12 750, Præparater, Fosfor 1 240, Svovl 1 248, andre Kemikalier 25 821, Bergsalt 4 725, Valnødtræ 596, Egevirke 1 143, Snedkerarbeider, ubeitset 1 892, beitset 9 109, forgylde 3 839, Honning 2 862, Bygmalt 14 687, Dynamit 31 948, Antændningsrør 2 698, Marmor 31 081, Møllestene 500, Slibe- og Brynestene 4 276, Gade- og Trappesten 2 312, Feldspat og Kvarts 17 979, Tegl 10 800, Bødkerarbeider: Drifler 9 268, Lommeuhre af Sølv 120, Vognsmørelse 940, vævede Varer: Bomuld, ensfarvede 504, brogede 735, Uld, valkede 2 637, andre Slags 24 848, Maskinfilt 3 699, Agerbrugsredskaber 32 580.

Totalbeløbet af Hovedstadens Import var i 1889 32 620 965, Fm., og af Exporten 7 596 728 Fm. Mod 1888 tiltog Importen med noget over 5 Mill. og Exporten med ca. 1 Million. Importen bestaar som sædvanlig først og fremst af Manufaktur, Korte og Galanterivarer for 3 412 000 Fm., dernæst Kaffe med 2 329 000 Fm., Sukker 1 718 000 Fm., Hvedemel og Dampskibe hver ca. 1 500 000 Fm. og færdige Klæder 1 342 000 Fm. Den største Andel af Exporten indtager Trævarerne med 4½ Mill. Fm., Papir og Papirmasse 1 200 000 Fm., Garn og Vævninger 593 000 Fm., og Smør ca. 290 000 Fm.

Kristinestad. Importen udgjorde tilsammen en Værdi af 1 051 309 Fm., deraf Fisk, tørret og saltet 68 000 Fm. Exporten udgjorde 1 378 000 Fm. Der ankom 110 Skibe paa 33 352 Tons, deraf 57 finske, 28 svenske, 10 norske, 9 danske, 2 tyske, 3 engelske og et fransk.

De Forhaabninger, man i Vaar stillede til Søfartens Oplivnen synes i det Hele at være bekræftet. Exportørerne er blevene kvit sin gamle Trælast, Tjære og Korn. Oplagspladsene staa tomme og færdige til atter at fyldes i den kommende Vinter, og Landmanden kan derfor vente Efterspørgsel paa disse Produkter.

Havre, den nu mest efterspurgte Kornsort til Export, vinder her, ligesom i hele Østerbotten og forøvrigt i hele Finland, hvert Aar større Terræn. Efterspørgselen derefter bliver ogsaa hvert Aar større, ialfald her i Egnen, paa Grund af at svenske Kornhandlere søger Opkjøbere baade blandt Kystboerne og paa Landet, eller rettere, nogle Faa af de sidste har søgt Kjøbere paa den anden Side af Bottenhavet, der har givet dem Forskud til Opkjøb af Havre. Denne Forretning har efterhaanden udvidet sig saaledes, at den nu turde være til temmelig Fortrængsel for de indenlandske siden ældre Tid deri interesserede Kjøbmænd. For Landmanden er den derimod særdeles heldig, da han altid ved den forøgede Konkurrentse opnaar nogle Penni mere for Lispundet.

Senhøstes udskibedes herfra ca. 100 000 Pund Havre; dog bør det i Sandhedens Interesse nævnes, at det ikke fuldt 4 Mil herfra liggende Kaskö heri har naaet et høiere Exporttal. Hvis der i Gjennemsnit er betalt for Havren 1 Mark pr. Lispund, er det en anseelig Sum, som er fordelt paa de omliggende Landsbygder, der, at dømme efter den store Tilstrømning af Havrelæs ved Aarets Slutning, ikke endnu synes at have udtømt sine Forraad.

Lovisa (fra Vicekonsulen). Søfarten aabnedes 12 Mai og ophørte 28 November. Distriktet besøgte af 5 norske og et svensk Seilskib, samt et svensk Dampskib med Kornlast.

Saavidt vides har ingen Handelsforbindelse med Norge fundet Sted i Aarets Løb.

Tammerfors (fra Vicekonsulen). Ogsaa 1889 kan fra vor Egn og særlig vor By noteres som et i det Hele meget godt Aar. Vistnok var Vaarsæden mindre god og Græsvoldenes Afhøstning under middels — Høstsæden gav derimod bedre Udbytte — men Liv og Rørelse herskede hele Aaret ved alle Fabrikker og i alle Affærgrene. De første var saa at sige overlæstet med Ordre fra baade Ind- og Udlandet og kunde arbeide uafbrudt med fuld Kraft, hvorunder en jevnere Vandstand end vi har haft paa flere Aar, var en værdifuld Hjælp, og Kjøbmændene havde næsten uden Undtagelse en jevn og god Omsætning, saavel paa Pladsen som i Egnen heromkring. Exempelvis kan anføres nogle statistiske Opgaver over to af vore betydeligste Industrigrene, Bomuldsvarer og Papir.

Det herværende Bomuldsspinderi (Firma Finlayson & Co.) med en Arbeidsstyrke af ca. 1 950 Personer, forbrugte i Aaret: 9 216 Baller amer. Bomuld, Nettovægt 4 230 468 $\mathcal{B}$ (eng.) og tilvirkede deraf 3 640 346 $\mathcal{B}$ Garn, 356 734 Stk. Tøier, 201 900 $\mathcal{B}$ Vat, hvoraf atter blegedes og farvedes 917 637 $\mathcal{B}$ Garn, 210 319 Stk. Tøi. Den største Del af Tilvirkningen forblev inden Landet, og kun ca. 21 500 Pund (129 436 St. Tøier) udførtes til Rusland.

Nokia Aktiebolag, Træsliberi og Papirmølle, ca. 16 Km. fra Byen, tilvirkede og exporterede til Rusland, Spanien, Brasilien, Peru, Japan etc., ca. 5 000 Tons Tryk- og Tapetpapir.

De i sidste Aarsberetning udtalte Forhaabninger om en livlig og lønnende Trælastudskibning, bekræftede sig forsaavidt, at der var rask og let Afsætning til samme høie Priser som i det forrige Aar indtil Begyndelsen

af August, da en vis Træghed indtraadte ved Salg til Høstskibning og bevirkede nedgaaende Priser; især syntes Frankrige og Belgien at have helt fyldt sine Behov, og yderst faa Kontrakter sluttedes til disse Lande (med mindst 10 sh. Afslag pr. Std).

En i 1888 meget efterspurgt Artikel, Planchetter $1'' \times 4''$, $1'' \times 4\frac{1}{2}''$ og $1'' \times 5''$ fandt endnu i Aarets første Halvdel villige Aftagere, men havde da ogsaa i den Grad fyldt de udenlandske Markeder, at nogle faa Salg for Senhøsten kun kunde ske til betydelig reduceret Pris, og at al videre Efter-spørgsel for vor Udskebning udeblev.

Dampsagene her i Egnen sage nu i Stedet $2''$ Battens $\times 3$, $3\frac{1}{2}$ og $4''$, og siges at have god Afsætning deraf til England til normale Priser, især for $2'' \times 4''$.

Med Hensyn til nye Kontrakter for Vaar- og Sommerskibning, der Aaret før opgjordes i stor Skala tidlig om Høsten, saa iagttog Kjøberne iaar en meget reserveret Holdning derved, i Hensigt at paatvinge Sælgerne endnu lavere Priser tvertimod sidstnævntes Pretentioner paa nogen Forhøielse; høist faa Salg sluttedes ogsaa under disse Forhold, og Aaret sluttede med en vis Spænding mellem Parterne. Dog tør det antages, at der ialfald for Vaarskibning vil naaes fulde 1888 Aars Priser for de uomgjængelige Behov. For Sommerskibningerne synes derimod Udsigterne at være mindre gunstige.

Skovdriften hindredes i Vinter i høieste Grad ved Mangel paa Sue og Kulde, og antagelig vil Vaarens Tømningsliste vise en betydelig Deficit i det Antal Stokke, som Eierne har haabet at kunne faa fremdrevet. Arbeidskraft savnedes i det Hele ikke, men var desværre ikke altid ved Haanden netop naar den behøvedes, da Folk paa Grund af det omskiftende Veir som oftest flyttede fra Sted til Sted.

Exporten af Skovfugl var iaar endnu mindre end i 1888, da Tilgangen paa Grund af den milde Vinter kun blev ubetydelig. Til Sverige udskibedes herfra kun mindre Partier, og noget mere til Norge, Danmark og Rusland, hvilket sidstnævnte Land især efterspurgte Hjerpe og Snertype; sidstnævnte Fugleart didsendtes for det Meste uden Vinger, da disse fandt et godt Marked i Paris som Prydelser for Damehatte. De gjængse Priser var for Tiur Fm. 4—4.50 pr. Par, Aarfugl Fm. 2.30—2.50, Hjerpe Fm. 1.25—1.50, Snertype Fm. 1.25—1.50.

For gode Arbeidsheste optraadte Rusland mer og mere som livlig Kjøber, og et større Antal saadanne kjøbtes paa Markederne hersteds for Naborigets Regning; til Sverige solgtes ogsaa, og uagtet den høie Indførselstold, nogle Tital, et Bevis paa at den finske Vare der har fundet Bifald.

Dyreskind gik herfra som før mest til Rusland, dog var Kvantiteten langt mindre end 1888 og oversteg neppe 10 000 Stk. Ekornskind, 5 000 Stk. Hareskind, 600 Stk. Ræv og 200 Stk. Maar og Odder, samt et Snæs Stk. Hermelinskind, der dog nu mindre efterspørges.

Smørexporten er nu ikke heller saa ubetydelig herfra, og udgjør Vægten af til England udskibet Meierismør mindst 45 000 Kg., betingende en Pris af Fm. 2.25—2.35 pr. Kg.; saakaldet Bondesmør omarbeidet og pakket i større Fjerdinger er meget efterspurgt baade fra Sverige og Norge (sidstnævnte Land har to faste Opkjøbere her), samt ogsaa fra Rusland. De herfra solgte Partier antages at gaa op til ca. 140—150 000 Kg. og betinge Fm. 1.70—1.75 pr. Kg.

Tammerfors By har nu over 18 000 Iudbyggere og er saaledes Landets fjerde By.

Torneå (fra Vicekonsulen). Exporten udgjorde af Renkjød, røget, 7 500 Kg., Renhuder 5 000 Stk., Trævarer 23 182 Kbm., og Importen væsentligst Sukker, Kaffe, Salt, Rugmel, Hvedemel, Managryn, Rugmalt og Bladtobak.

Uleåborg (fra Vicekonsulen). Fra 6 Juni da Skibsfarten aabnedes, til 13 November, da sidste Skib afgik, indklarerede ved Toldboden 151 og udklarerede 155 Skibe, uberegnet Kystdampskibe. Heraf var 29 engelske, 27 danske, 14 norske, 6 svenske, 4 russiske, 2 østerrigske, 2 tyske, 71 finske.

Af indførte Varer var Fisk, tør 240 Kg. og saltet 17 742 do.

Exporten var sagede Trævarer, Planker, Battens og Bord 68 183 Kbm., do. Planker og Bordender 10 935 Kbm., Bjelker 841 do., Tjære 55 097 T., Beg 234½ T., Tjæreborne 230 T., Grankvade 3 100 Kg., Granved 350 Kbf., Skind og Huder, uberedte 6 336 Kg., beredte 272 105, Lax, saltet 31 491, Renkjød 1 571, Smør 744 Kg.

Af Exporten af sagede Trævarer 71 118 Kbm., gik til England 74 135, Frankrige 3 294, Tydskland 912, Danmark 777 Kbm.

Af den udførte Tjære, 55 097 T., gik til England 25 185 Tdr., Frankrige 7 945, Holland 7 112, Tydskland 5 467, Danmark 2 007, Sverige 1 758, Norge 970, Belgien 1 300, Italien 1 070, Rusland 2 283 Tdr.

Wasa (fra Vicekonsulen). Samfærdselen mellem dette Sted og Sverige skeede ogsaa iaar ved 4 regelmæssig gaaende Dampskibe. Da i dette Aar ingen Trafik har fundet Sted over „Qvarken“, der var islagt, begyndte Samfærdselen den 19 Mai. Ogsaa i dette Aar har kun et ringe Antal norske og svenske Seilskibe besøgt Havnen. Der ankom 161 finske Skibe, 41 danske, 8 tyske, 8 engelske, 2 russiske og 68 norske og svenske, ialt 288 Skibe dr. 70 740 Tons, hvoraf 201 Dampskibe. Nogen Konkurrentse med de forenede Rigers Fartøier i Fragtmarkedet kan ikke bemærkes.

Den svenske Bark „Superior“ forliste iaar nær „Mellankallan“.

Importen fra Sverige og Norge var temmelig livlig; de fornemste Artikler var Spiger, Staal, Hestekosøm, Grovsmedarbeide, Plader, Kridt, Rødfarve, ildfast Tegl, Tomdritler, Meieri- og Agerbrugsredskaber, og fra Norge Sei og Sild.

Til Sverige udførtes Kjød og Flesk, Kg. 401 307, Smør 964 208, Fisk, fersk 36 951, do. saltet 28 624, Skind og Huder 11 387, Havre Td. 14 000, Rug do. 4 000, Heste 32 St., Hornkreaturer 3 010 St., Svin 3 980.

Det i Aarsberetningen for 1888 omhandlede Havnespor er nu færdigt og opladt for Trafik, og har allerede mange Gange været til Nytte.

For at lette Exporten af Meierismør, der er drevet i temmelig stor Skala, er der ogsaa i Aar stillet Afkjølingsvogne til Disposition af Jernbanen, og Smørret paa en bestemt Dag i Ugen bleven afsendt med Dampskibet „Carl v. Linné“ indtil dette i September udstrakte sine Ture til gamle Karleby, hvor det om Høsten har gjort 5 Reiser.

Høsten faldt godt ud i det Hele, og især for Havre. En lykkelig Omstændighed er det, at Høsten har været saa lang og tilladt Udførsel af ca. 70 000 Tdr. Havre af Aarets Høst, thi ellers var antagelig Opkjøb af denne Artikel blevet forhindret af Mangel paa Pakhusplads hos Exportørerne.

Udvandringen var som i foregaaende Aar særlig stor for disse Egne; de fleste Emigranter havde Amerika til Maal.

Det sidste Seilfartøi forlod Havnen 19 November, og med Dampskibet „Gustav Wasa“, der gik ud af Havnen den 4 December, kan Skibsfarten ansees afsluttet for Aaret.

Wiborg (fra Vicekonsulen). Efter en forholdsvis streng Vinter 1888 —89 kunde Søfarten hersteds først uhindret aabnes 16 Mai. Det sidste Fartøi udklarerede herfra 3 December. Der ankom med Ladning 31 norske Skibe dr. dr. 7 569 Tons og 5 svenske dr. 1 088 Tons. Opseilet Bruttofragt udgjorde for norske Skibe, ankomne 87 440 Fm., og afgaaede 347 480 Fm. Af norske Fartøier ankom i det Hele i 1889 47 Seil- og 4 Dampskibe, 1888 49 Seil- og 1 Dampskib, 1887 72 Seilskibe, 1886 50 Seil- og 1 Dampskib, 1885 57 Seil- og 2 Dampskibe, 1884 63 Seil- og 5 Dampskibe, 1883 75 Seil- og 2 Dampskibe, 1882 91 Seil- og 3 Dampskibe.

Medens Antallet af de forenede Rigers Fartøier i 1889 oversteg det foregaaende Aars med 1, har det samlede Tonsstal, med Undtagelse af Aarene 1884 og 1887 stedse været mere og mere i Nedgang, hvilket vistnok tydelig viser, at store Dampskibe, især engelske og tyske, Aar for Aar mere anvendes ved Transport af vor Hovedexportartikel Trælaster.

Forholdet mellem de forenede Rigers og andre Landes Søfart paa Wiborg i 1889 fremgaar af Følgende: Skibsfarten besørgetes af 237 finske Dampskibe, 40 894 T., 665 Seilskibe, 49 949 T.; russiske 16 Dampskibe, 718 T., 10 Seilskibe 808 T.; svenske 6 Dampskibe, 2 660 T., 6 Seilskibe, 1 090 T.; norske 4 Dampskibe, 2 114 T., 47 Seilskibe, 12 796 T.; tyske 35 Dampskibe, 13 134 T., 8 Seilskibe 1 522 T.; engelske 40 Dampskibe, 30 588 T., ingen Seilskibe; hollandske 3 Dampskibe, 2 334 T., 9 Seilskibe, 3 024 T.; danske 7 Dampskibe, 2 741 T., 12 Seilskibe, 1 947 T.; franske 4 Seilskibe, 938 T.; spanske 3 Dampskibe, 2 558 T.; italienske 4 Seilskibe, 1 335 T.; østerrigske 2 Seilskibe, 892 T.; ialt 351 Dampskibe, dr. 97 741 Tons, 767 Seilskibe dr. 74 301 Tons.

Ved Transport af Trævarer anvendtes 246 Skibe heraf 101 Dampskibe; deraf var 2 norske, 4 svenske og 95 fremmede Dampskibe, og 5 svenske, 40 norske og 100 fremmede Seilskibe.

I ovennævnte Opgave indgaaar ogsaa kystfarende Dampskibe, som har tiltrængt Toldklarering, og et temmelig stort Antal smaa Fartøier til Vedtransport til St. Petersburg.

Wiborgs Import udgjorde i Vægt Kg. 45 690 444 og i Værdi Fm. 16 076 960, heraf tørret Fisk Kg. 29 344, og saltet do. (Sild) Kg. 1 775 370. Værdien af Exporten var Fm. 10 391 916. Af Trælaster udskibedes 6 130 245 Kbf., deraf til England 1 997 985, Frankrige 1 390 290, Tyskland 962 445, Danmark 793 650, Holland 591 690, Spanien 143 385, Belgien 132 000, Afrika 115 500, Norge 3 300.

Af færdigsagede Trævarer henligger i Trångsund til Udslibning i dette Aar ialt ca. 2 772 000 Kbf.

Fragterne var i Begyndelsen af Sommeren høje, men faldt allerede i Slutningen af Juni, og vedblev dermed til Høsten, da atter en Stigning begyndte at mærkes, hvilken kun dog viste sig i enkelte Tilfælde. Med Trælaster afgik til Udlandet 72 finske Skibe, hvorfor Fragten udgjorde Fm. 427 232.

Åbo (fra Vicekonsulen). Indførselen 1889 var ialt af Værdi Fm. 24 520 112 og Udførselen Fm. 9 163 643, hovedsagelig Trævarer og Korn. Høsten, der i 1888 og 1889 var mindre god, bevirkede en betydelig formindsket Udførsel af Korn i det forløbne Aar. Derimod viser Trælasterudførselen fremdeles er stigende Tendents. Der udførtes af saget Træ i 1889 33 660 Std., af Havre 14 843 205 Kg., Byg og Rug 1 907 265 Kg.

Af de forenede Rigers Produkter indførtes Fisk, saltet Kg. 494 797, do. tørret Kg. 169 682, Cement Kg. 167 100, Rødfarve Kg. 37 908, Jern-

malm Kg. 5 573 114, Jern og Staal Kg. 1 581 766, Jernplader Kg. 604 649, Grovsmedarbeide Kg. 273 178, finere Smedearbeide Kg. 9 525, Jerntraad Kg. 18 755, Jernspiger Kg. 69 558, Kridt Kg. 264 640, Maskiner Kg. 175 457, Byg Kg. 258 360, Ler og Tegl Kg. 352 900.

Til de forenede Riger udførtes Linfrø Kg. 34 723, Høfrø Kg. 23 112, Hornkvæg 139 St., Trykpapier Kg. 87 660, Sædekorn, Rug Kg. 788 215, Smør Kg. 196 996.

Den udenrigske Skibsfart formidledes af 1 232 Skibe, paa 352 786 T., hvoraf 784 finske, 106 russiske, 36 svenske, 42 norske, 146 danske, 46 tyske, 62 engelske, 8 Hollandske, 2 franske.

Skibsrederiet 1889.

Finlands Skibsrederi har i det forløbne Aar arbeidet under særdeles gunstige Forhold. De under en længere Række af Aar i høi Grad nedtrykte Fragter opnaaede i 1889 at beholde den fordelagtige Stillig, som de delvis allerede i 1888 havde naaet, og en livlig Omsætning i Skibe viste sig af den Grund ogsaa, især i de første Maaneder af 1889. Mange Skibsredere, hvis Forretning i de sidste Aar kun havde bragt dem Tab, kunde nu pludselig med Fordel sælge Fartøier, som de kort Tid før kunde være tilbøielige til at afhænde for Spotpris. Atter andre, med Erfaring om den Afkastning, de gunstige Konjunkturer allede havde givet i 1888, ønskede nu endnu yderligere at forøge sin Bedrift. Saaledes opstod en livlig Efter-spørgsel efter Skibe, hvorfor Priserne derpaa ogsaa hurtig steg. Exempler findes paa Skibe, der i 1889 solgtes 2—300 % dyrere end den for dem det foregaaende Aar betingede Pris. Fra Udlandet er flere Skibe blevne indkjøbt, hvoraf nogle til virkelig Pryd for den finske Handelsflaade. Især i Wasa har et der nylig dannet Rederiselskab, hvorfor en af Landets driftigste Forretningsmænd har stillet sig i Spidsen, i kort Tid indkjøbt ikke mindre end 9 større Seilskibe, deraf nogle specielt skikket for Fart paa fjernere Farvand.

Ogsaa den finske Dampskibsflaade har i det forløbne Aar paa en tydelig Maade gaaet frem. Den første Plads indtages ubestridelig af „Finska Ångfartygs Aktiebolaget“ med Sæde i Helsingfors. Selskabet disponerer for Tiden over 8 store søgaaende Dampskibe med en Drægtighed af fra 600—700 Tons, hvormed der underholdes direkte Forbindelser mellem de finske Havne og England, Frankrige, Bremerhaven og Antwerpen, hvortil i det forløbne Aar ogsaa er kommet Spanien. Denne nyaabnede Dampskibslinie, der naturligvis i Begyndelsen arbeider under de Vanskeligheder, der sædvanlig viser sig ved Begyndelsen af alle nye Foretagender, og som har maattet underkaste sig endel uundgaaelige Extraudgifter, idet, før Ruten var bleven fuldt oparbeidet, Dampskibene nødtes til ikke alene at besøge en Mængde forskellige Steder for at opsamle Ladning, men ogsaa at indtage saadan for en Mængde forskellige Destinationssteder, synes dog at ville udvikle sig til en særdeles indbringende Affære, medens samtidig Trafiken paa de andre Linier har givet et saa heldigt Resultat, at Selskabet har kunnet give Aktionærerne en Dividende af 10 %.

De fra tidligere bestaaende regulære Dampskibsforbindelser med Tydskland, har kunnet glæde sig ved en særdeles livlig Trafik i det forløbne Aar, og det samme Forhold har antagelig fundet Sted for de indenlandske Kystlinier, især for de mindre Kystfarere, om end paa Grund af den stærkt

opdrevne Konkurrentse den rene Gevinst ikke har kunnet vise sig lige tilfredsstillende for alle.

At man ogsaa inden denne Branche hersteds med Tillid gaar Fremtiden imøde viser sig ikke alene deri, at Skibsbygningsindustrien, der i Finland længe har ligget i Dvale, igjen er vaagnet til Liv, men ogsaa deri, at der flere Steder stadigt forekommer Forslag om Indkjøb af nye og større Lastedampskibe.

Det er ogsaa disse, der har Fremtiden for sig, efterat det nu ogsaa har vist sig, at de i Trælastfarten ikke alene med Fordel kan optage Konkurrentsen med Seilskibene, men ogsaa delvis ganske fortrænge disse, der endnu for nogle Aar siden syntes at have saa godt som Monopol derpaa.

Nedenstaaende Tabel viser Slags og Mængde af de i 1889 Aars Handelsomsætning mellem Finland og Udlandet indgaaende Artikler:

Exportartikler: Fisk, levende, frisk, tør og røget Kg. 2 269 431, Do. saltet 3 599 415, Kjød og Flesk Kg. 1 179 440, Garn Kg. 397 405, Glas- og Krystalarbeide, alle Slags Kg. 2 986 415, Skind og Huder Kg. 578 605, Jern og Staal Kg. 11 121 092, Jern og Staalarbeider Kg. 1 420 916, Kreaturer, levende, Heste Stk. 2 557, Hornkvæg og andet Stk. 44 153, Papir, alle Slags Kg. 12 475 511, Smør Kg. 8 187 424, Korn, malet Kg. 44 202 624, Mel og Gryn Kg. 534 343, Tjære etc. Hekt. 152 790, Trævarer, saget og hugget Kbm. 1 398 369, Do. rundt Tømmer Kbm. 164 338, Træmasse og Pap Kg. 16 227 263, Ved, met. F. 151 843, Vævneder Kg. 1 160 967.

Importerede Varer: Bomuld Kg. 3 988 639, Brændevin og Sprit, Cognac etc 384 372, Do. paa Flasker Stk. 86 524, Fisk, levende, fersk, tør og røget Kg. 863 024, saltet Kg. 2 773 785, Garn Kg. 625 166, Skind og Huder 2 425 304, Jern og Staal Kg. 18 765 691, Jern- og Staalarbeider Fm. 4 507 012, Kaffe Kg. 5 218 077, Maskiner og Modeller Fm. 3 293 368, Petroleum og andre Olier Kg. 14 767 280, Kogsalt Hekt. 700 239, Sukker Kg. 11 502 866, Korn, malet Kg. 26 645 822, Mel og Gryn Kg. 83 922 937, Rujern Kg. 6 367 538, Tobak Kg. 3 129 654, Vin Kg. 1 336 812, Do. paa Fl. Stk. 68 244, Vævneder Kg. 1 120 582.

Af de 20 Artikler der i Udførselstabellerne er optaget, viser i Sammenligning med 1888, 13 en Forøgelse, 7 en Formindskelse. Den største Tilvæxt falder paa Træmasse og Pap med ca. 2 500 000 Kg., Jern- og Staalarbeider med ca. 1 000 000 Kg. hver, Glasarbeider ca. 800 000 Kg., Papir ca. 500 000 Kg. og Trævarer ca. 400 000 Kbm. Formindskelse viser sig i Artiklen malet Korn ca. 9 800 000 Kg., usaltet Fisk ca. 800 000 Kg. og Jern og Staal ca. 500 000 Kg.

Indførselen viser en ikke ubetydelig Tilvæxt for næsten alle Artikler, for Jern og Staal ca. 7 000 000 Kg., Petroleum ca. 6 000 000 Kg., umalet Korn ca. 2 300 000 Kg., Bomuld ca. 1 600 000 Kg., Rujern ca. 1 400 000 Kg., Mel ca. 900 000 Kg., Huder og Kaffe ca. 600 000 Kg. hver, samt for Maskiner ca. 600 000 Fm. En Aftagen mærkes for Tobak, ca. 900 000 Kg., saltet Fisk ca. 400 000 Kg. og Jern- og Staalarbeider ca. 600 000 Fm.

Paa Grund af det ufuldstændige Materiel, som efter hvad jeg allerede i forrige Beretning har paapeget, paa denne Aarstid endnu er tilgængeligt angaaende Finlands Handelsomsætning, er jeg ogsaa nu ude af Stand til at levere nogen udførligere Redegjørelse enten for Handelsforholdene i sin Helhed i Distriktet i 1889, eller de forenede Rigers Andel deri. Jeg maa saa-

ledes indskrænke mine Medelelser til nogle af de Artikler som har været Gjenstand for den største Export fra Finland, eller fra de forenede Riger til Distriktet, hvorom jeg ved privat Velvillie har modtaget enkelte mere detaljerede Oplysninger.

Trævarehandelen. 1889 kan med Rette betegnes som et for Finland i det Hele særdeles gunstigt Aar, ikke mindst for Trælasterporten. De høje Trælastpriser i 1888, som allerede da ydede Sagbrugseierne god Fordel paa deres Tilvirkninger, ikke alene holdt sig, men steg end yderligere, og fortsatte med faa Undtagelser med stigende Tendents hele Salgsæsonen. De i 1889 opnaaede Priser for gode og paa Markedet velkjendte Mærker, kan fuldt sammenlignes med det høieste, der betingedes i Begyndelsen af 1870, under de da raadende gode Trækonjunkturer. Priserne holdt sig oppe hele Aaret undtagen for Planchetter til Frankrige, der om Høsten var vanskelige at sælge og ved forcerede Salg betingede lige til 15 fr. mindre end hvad man om Vaaren kunde erholde for samme Vare. Paa Grund af Udlandets høje Priser for Trælaster steg ogsaa samtidigt hjemme i Finland Indkjøbsprisen for Skov- og Sagtømmer meget betydeligt. Ved de for den finske Stats Regning afholdte Auktioner betaltes de høieste hidtil kjendte Priser, der i enkelte Tilfælde, hvor Terrænforholdene var gunstige, kunde stige lige til 40 penni pr. Kubikfod for Furustokke paa Roden for 10 Toms opover.

Skovene i Finland er ogsaa i de sidste Aar steget ikke lidet i Værdi, ikke alene paa Grund af de nu raadende fordelagtige Konjunkturer, men ogsaa paa Grund af det tiltagende Forbrug inden Landet, men dog maaske mest som Følge af, at Trælaster af mindre Dimensioner, der før ringeagtedes af Sagbrugseierne, nu er begyndt at spille en betydelig Rolle ved Skovbruget hersteds. For 15—20 Aar siden sagedes i Almindelighed kun Tømmer fra 10 Toms opover, og kun undtagelsesvis 9 Toms, og kun Topstokkene toges under 9 Tommer. Blandt de større Sagbrugseiere var den Mening almindelig, at det ikke lønnede sig at sage mindre Stokke. Denne Opfatning er dog med Aarene betydelig modificeret. Ikke alene bestaar den Stok, der nu nedflødes til de større Sagbrug, som f. Ex. Kotka og Bjørneborg, for en meget betydelig Del af saadan som ikke holder mere end 8 Tommer og til og med derunder, men flere Sage er ogsaa anlagt, udelukkende baseret paa Sagning af saadanne smaa Dimensioner. I 1889 opstod en Mængde saadanne Sagbrug i Finland, fordetmeste kun med en og to Rammer samt oftest anlagt oppe i Landet af private Eiere eller Gaardbrugere. Det er ikke alene Tømmerskoven, der saaledes nu har faaet forøget Værdi her, men ogsaa al anden Skov er steget betydelig i Pris, dels paa Grund af forøget Efterspørgsel derfor, saavel for Forbrug inden Landet, som Export til Udlandet, dels ogsaa paa Grund af den Anledning som er givet til Afsætning af Trævarer, hvis Brug ikke før har været kjendt hersteds. Først heraf maa nævnes den saakaldte Papirsved eller barked Granprop fra 4 Tommers Top opover og i Længder af 6 Fod og derunder. Det største Forbrug af denne Vare finder Sted ved de mange Træmassefabriker i Finland, men ogsaa til Udlandet har den begyndt at finde Veien og der betinge Priser, hvorved Skoveierne bliver godt betalt for Mærker, som før havde lidet eller ingen Værdi. I England og Frankrige betaltes derfor i det forløbne Aar resp. 24—26 sh. samt 25—28 fr. pr. Kubikfavn f. o. b. Ligesaa forholder det sig med Birkeskoven, og mere end en af de smaa Sage, som i den senere Tid er anbragt her, er opsat for Sagning af Birketræ. Ikke alene Bord og Planker sages af Birk, men ogsaa de saa-

kaldte Birkesquares, eller firkantede Birkestykker 1—2 Tommer i Diameter og 2—4 Fod lange. Disse squares anvendes til Tilvirkning af Traadruller og Spindler og finder betydelig Afsætning saavel ved de indenlandske Trærullefabriker som i Udlandet. Dens Skibningsværdi noteredes til £ 7 pr. Std. f. o. b.

Veiret var med faa Undtagelser særdeles gunstigt for Trælastexporten, tørt og smukt Veir fra Søfartens Begyndelse hele Forsommeren eller den egentlige Skibningstid og aabent Vand helt til Aarets Slutning.

Fallissementer blandt Trælastexportørerne har ikke fundet Sted i Finland i Aarets Løb. To Firmaer kom vistnok i Vanskeligheder, begge paa Grund af Overspekulation, men deres Stilling ordnedes hurtigt, den enes ved en Administration, og den anden ved Tilstaaelse af Henstand fra Kreditorerne.

Den hele Export fra Finland af Trævarer i 1889 udgjorde 1 388 000 Kubikmeter eller paa det Nærmeste 300 000 Std. og heri viser sig for Aaret en Tilvækst af nær 60 000 Std. mod 1888.

Efternævnte Opgaver viser Skibningerne af Trælast fra de forskellige Havne i det forløbne Aar:

Torneå Kbm. 23 182, Kemi 41 419, Uleåborg 71 887, Brahestad 1 949, Gamla Karleby 4 694, Jakobsstad 14 768, Ny Karleby 1 319, Nikolaistad 3 939, Kaskø 4 113, Kristinestad 23 198, Bjørneborg 245 587, Raumo 53 462, Nystad 15 172, Nådendal 1 137, Åbo 157 633, Mariehamn 2 972, Degerby 3 154, Hangö 22 786, Helsingfors 143 833, Borgå 49 014, Lovisa 36 885, Kotka 252 634, Fredrikshamn 29 708, Wiborg 170 441, Kuopio 376, Bevakningerne mod Rusland 11 744, med Jernbane 1 020, ialt 1 388 026.

Smørmarkedet. Tilvirkningen af Smør i Finland har i 1889 været i stærk Tilvæxt, og Aarets Statistik viser ogsaa, at Exporten deraf er betydelig steget. Den naturlige Grund hertil er at søge i det jevne Fremskridt paa Meieribedriftens Omraade og den forøgede Erfaring om Afsætningsstedernes Fordringer med Hensyn til Kvalitet og regelmæssig Leverance. Den Anerkjendelse, som Kjøberen i England har ydet de finske Meierieieres Bestræbelser i denne Retning ved at lade deres Smør mere og mere, hvad Klassificeringen angaar, nærme sig de for svensk og dansk Smør noterede Priser, har ansporet dem til videre Anstrængelser for Kvalitetens Forbedring. De har efterhaanden lært at indse Nødvendigheden af en god og rigelig Fodring, og af en næsten pedantisk Nøiagtighed ved Melkens Behandling, hvis de vil faa sig godt betalt for sin Smørproduktion og være i Stand til at udholde Konkurrentsen med andre allerede mere fremskredne og med hurtige Kommunikationer bedre udrustede Lande. Det bedste Bevis for, at Finland er paa god Vei til at naa dette turde være det Faktum, at der allerede gives nogle finske Mærker, som i England, uagtet den lange Transport, har naaet de høieste der for svensk eller dansk Smør noterede Priser, og at Afsætningen ved større Efterspørgsel dette Aar ogsaa der har været adskilligt lettere.

Aarets Middelpris i England, der pr. engelsk Pund kan ansættes til 110 penni for prima og 104 penni for secunda, skulde uden Tvivl have stillet sig endnu højere, hvis ikke ogsaa dette Aar Trafiken via Hangø blev stængt ved Is og det finske Smør følgerlig med store Udgifter maatte sendes via St. Petersburg og Hamburg, hvorved det i længere Tid fandtes udestængt fra det engelske Marked, medens samtidig Kvaliteten ikke lidet forværredes ved den tidsspildende Transport. Stagnationen i Hangø varede fra 5 Februar til 26 April. I den første Maaned steg Smørprisen fra 124 til 141 sh. pr. Cwt., men i Marts Maaned, da Februartilvirkningen fra Fin-

land ankom, sank Prisen til 116 sh., og vedblev siden i samme Retning, til i Begyndelsen af Juni, da atter en Stigning viste sig, som derefter med faa Undtagelser fortsattes i jevn Proporsion til Juletiden. Smørpriserne i England, der i en længere Række af Aar stadig var synkende, viste i 1889 en Stigning af ca. 5 pCt., og ved Sammenligning af de betalte Middelpriiser i England for finsk Smør i 1888 og 1889 finder man for det sidste Aar en Prisstigning af ca. 9 pCt., hvilket vel er et talende Bevis paa den Forbedring i Kvalitet, som dette Smør ogsaa i den sidste Tid har naaet.

St. Petersburg, hvor der kun anvendes Smør lavet af sød Fløde, har ogsaa i 1889, paa Grund af den høiere Rubelkurs, været et godt Marked for finsk Smør. Priserne have gennemgaaende været 13—20 Rubel pr. Pud.

Tilvirkningen af Bondesmør, der endnu for nogle Aar siden udgjorde en saa vigtig Exportartikel fra Finland, er nu betydelig aftaget, antagelig især paa Grund af den store Tilvæxt af Bymeierier, der er i Stand til i større Skala at forædle den af Bonden leverede Mælk og følgelig ogsaa kan betale høiere Pris derfor. Prisen for denne Vare har ogsaa i Aarets Løb holdt sig temmelig høit, og steget lige til 85 penni pr. Pund.

I Trafikforholdene er ogsaa i 1889 vundet adskillige Lettelser, dels ved at de indenlandske Rederiselskaber har anskaffet sig flere direkte paa England gaaende Dampskibe, og dels ved at „det forenede Dampskibsselskab“ har underholdt en regelmæssig Trafik paa Kjøbenhavn, hvorfor den hidtil sædvanlig benyttede Vei til England over Stockholm og Gøteborg kun undtagelsesvis er bleven anvendt for Smørexport herfra.

Sildemarkedet. Som det allerede blev antydnet i min forrige Aarsberetning, havde man Grund til at antage, at den fra 4 Juni 1888 her indførte forhøiede Indførselsstold paa Sild ikke i større Grad vilde virke paa Konsumtionen i Finland af denne Vare, og denne Mening er ogsaa i det forløbne Aar fuldt bekræftet. Forbruget af Sild har i 1889 her været ligesaa stort som det foregaaende Aar, og der er ingen Grund til at formode, at Forbruget deraf for Fremtiden skulde aftage, saafremt ikke Varen paalægges yderligere Toldforhøjelse.

Den største Del af den i Aaret hidførte Sild var Bohusläns Sild KKK og KKKK, der i Regelen paa Forhaand var opkjøbt. Kvaliteten deraf synes ogsaa i det Hele at have været ret god og Konsumenterne vel tilfreds dermed. Paa Pakningen har vistnok Intet været at sige, hvorimod de anvendte Emballager delvis var noget brøstfældige. Det bør bemærkes, at hvis et godt Marked her skal kunne paaregnes, bør Tønderne være stærke og med gode Baand; sikkert vil en Besparelse heri af nogle Øre i Arbeidspenge i Længden vise sig som en daarlig Økonomi. Der er i Aaret ikke ankommet mange af de saakaldte „Aventur-Laster“, ikke saa meget paa Grund af Mangel derpaa, som snarere formedelst modtagne Meddelelser om at dette Marked var overfyldt og saaledes ikke noget godt Resultat her at forvente. To Ladninger norsk Fedsild ankommet hid i Sommer, maatte sælges til lave og tabbringende Priser.

De herværende Lagere af gammel Sild er fortiden temmelig store, hvorfor intet Behov derfor findes til første aabne Vand; derfor maa Hidsendelse af Sild paa Spekulation for Tiden paa det Bestemteste fraraades.

Tørfisk. Om denne Artikel er Intet at berette, og Forbruget deraf holder sig omtrent paa samme Standpunkt som forrige Aar.

Jordbrugs- og Meieriredskaber. Importen til Finland af Jordbrugsredskaber og Maskiner fra Sverige har i 1889 i det Hele holdt sig paa

samme Hvide som de nærmest foregaaende Aar, dog er Indførselen af visse Redskaber, som Plauge, Harve, Tærse- og Kastemaskiner m. M. betydelig aftaget, da, som allerede paapeget i forrige Rapport, alle saadanne Redskaber, der i Forhold til sin Vægt og Størrelse er relativt billige, og hvori Træarbeide indgaar for en større Del, nu efter den forhøiede Tolds Indtræden, neppe længere kan indføres til Finland, men i Stedet derfor er blevet Gjenstand for Tilvirkning inden Landet selv. Derimod har, uagtet de høie Toldsatser, Indførselen af større Dampmaskiner, Dampkjedler, Sage, Lokomobiler, Damptræskeværk m. M. og i det Hele Maskiner og Redskaber, der ikke sælges i Masse, og som ved et mere omhyggeligt Arbeide stiller sig dyrere, betydelig tiltaget. Grunden hertil turde være, at en stor Del Gaardbrugere i Finland allerede af Erfaring har lært at indse, at den bedre Kvalitet ofte mere end opveier den billigere Vare.

I Aarets Løb er ogsaa fra Sverige indført en stor Mængde Meieriredskaber, som Kjærner, Smørknadningsborde, Smørtraug, Ostepresser, m. M., samt især de Lavals Separatorer, hvoraf 200 Stk. er indført hid og nu næsten har fortrængt alle andre saadanne Maskiner.

Under den atter opblomstrende Sagbrugstrafik har Efterspørgselen og Afsætningen for Ram- og Kantsage, Stavværk, m. M. fra de velkendte Værksteder i Sverige været temmelig stor, ja endog større end hvad disse Værksteder har kunnet levere i rimelig Tid.

I Forbindelse hermed tror jeg at burde paapege et Forhold, som i den senere Tid af de finske Importører af vedkommende svenske Artikler stedse oftere begynder at fremholdes, nemlig den Art „Nonchalance“, hvormed de svenske Tilvirkere undertiden synes at ville betragte Afsætningen af sine Varer til Finland. Fra flere Hold høres nemlig Klager om, at i de senere Aar hid indførte svenske Agerbrugsredskaber og Maskiner, uagtet de derfor betingede forholdsvis høie Priser, ikke altid har vist sig at være af den prima Beskaffenhed, som man kunde have Ret til at fordrø, og hvortil man altid før har været vandt, og tillige, at de i Sverige gjorde Bestillinger ikke altid er blevet helt leverede til bestemt Tid. Skulde her i Finland den Mening med Grund kunne fæste Rod, at de did exporterede svenske Agerbrugsredskaber kun er saadanne Udskudsartikler, hvorfor Afsætning ikke kan faaes i Sverige, turde der være Fare for, at det gode Marked, disse vel renomerede Artikler med Grund har tilvundet sig her, om kort Tid gaar tabt.

Emigrationen. Udvandringen fra Finland til Amerika synes ogsaa i 1889 at have været ret betydelig, uagtet ganske nøiagtige Opgaver derom ikke endnu foreligge. Som sædvanlig er det Østerbotten, som har ydet den største Kontingent til den store Emigrantstrøm. Alene fra Wasa Län er af vedkommende Myndigheder Pas til Amerika udfærdiget for 3 421 Personer, hvoraf 2 541 Mænd, 692 Kvinder og 181 Børn; derhos er et stort Antal Emigranter afreist til Amerika kun forsynet med Forpasning til Sverige, hvorfor hele Antallet Emigranter fra dette Län alene kan beregnes til ca. 5 000 og fra Uleåborgs til ca. 1 500. Grunden til Udvandringen opgives almindelig at have været, dels trykkede økonomiske Forhold i Hjemlandet og Haab om bedre Udkomme paa den anden Side af Atlanterhavet, dels, og dette ikke mindst, indgroet Modvillie mod Efterkommelse af Værnepligten.

Af de i Aarets Løb i Finland vedtagne vigtigere Foranstaltninger paa Handelens og Søfartens Omraade, tillader jeg mig her at nævne:

Udfærdigelse under 11 Februar 1889 af en Forordning om Beskyttelse for Varemærker, gjældende fra 1 Mai næsteft.

Kundgjørelse af 4 April samme Aar om Registrering af Varemærker.

Lov af 15 April s. A. om Thinglæsning og Indtegning af private Jernbaner for almindelig Samfærdsel.

Forordning af s. D. om Beskyttelse for Arbeidere i de industrielle Næringsveie.

Forordning af 11 November s. A. om Skibsregistre.

Kundgjørelse om Kjendingssignaler for finske Skibe.

Iblandt de Forandringer i de finske Toldsatser, som har fundet Sted i Aaret, tillader jeg mig at bringe i Erindring Kundgjørelse af 13 Februar 1889, hvorved fastsættes, at i Finland udgivne, men i Udlandet eftertrykte Bøger ved Indførsel til Finland skal erlægge Told, uindbundne med 2 Fm., indbundne i Kloth eller Papir uden Guldsnit med Fm. 2.50, samt i andre Bind, ogsaa med Guldsnit, med Fm. 3, alt pr. Kg.; samt at i Finland trykte, men i Udlandet indbundne Bøger ogsaa skal erlægge Indførselstold af resp. 50 penni og 1 Fm. efter Indbindingen.

Ligesaa tør erindres Ikraftsættelsen, fra 29de Juli 1889 af de nedsatte Toldafgifter, som ved den mellem det russiske Rige og Spanien forrige Aar afstuttede Handels- og Søfartstraktat er fastsat for Korketilvirkninger, Olivenolie, Vine og Salt fra Spanien, samt ved direkte Indførsel af disse Varer til Finland fra Italien.

Af nye Kommunikationsveie, der er aabnet i 1889, kan nævnes Statsbanen gennem Savolax til Kuopio, der i Begyndelsen af Oktober blev aabnet for almindelig Trafik, samt det nye Havnespor i Wasa By. Derhos har der i Aaret været arbeidet saavel paa den nye Statsbane gennem Karelens over Sordavala til Imatra, som dels paa den nye Bane fra Konvola Station paa Rikimaki — St. Petersburg Banen til Kotka.

Konsulatafgifter 1889: Af svenske Skibe ved Hovedstationen Fm. 539.10, ved Vicekonsulsstationerne 3 602.14, hvoraf tilfaldt Konsulskassen Fm. 1 801.10. Af norske Fartøier ved H. Fm. 948.25, ved V. Fm. 7 522.23, hvoraf tilfaldt Konsulskassen Fm. 3 761.22. Ialt tilfaldt Konsulskassen af svenske Skibe Fm. 2 340.20, af norske Fm. 4 709.47, tils. Fm. 7 049.67. Expeditionsafgifter ved Hovst. for svenske Exp. Fm. 606, norske 95.40, fælles 198, tils. 899.40.

M. Bjørnstjerna.

Lissabon.

Skibsfarten 1889.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Tilsammen.		Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	
I. Ankomne.							
Fra Norge til Hovedstationen .	48	14 477	1	135	49	14 612	106 956
- Norge til Vicekonsulsstationerne	42	13 249	1	725	43	13 974	118 296
- Sverige til Hovedstationen .	19	9 771	-	-	19	9 771	226 494
- Sverige til Vicekonsulsstationerne	2	388	-	-	2	388	8 874
- andre Lande til Hovedstationen	112	33 332	5	1 550	117	34 882	564 552
- andre Lande til Vicekonsulsstationerne	55	14 060	116	32 665	171	46 725	246 942
Ialt	278	85 277	123	35 075	401	120 352	1 272 114
II. Afgaaede.							
Til Norge fra Hovedstationen .	29	9 158	2	608	31	9 766	88 668
- Norge fra Vicekonsulsstationerne	100	29 143	-	-	100	29 143	485 910
- Sverige fra Hovedstationen .	3	1 346	-	-	3	1 346	13 806
- Sverige fra Vicekonsulsstationerne	14	3 822	1	355	15	4 177	51 300
- andre Lande fra Hovedstationen	37	11 514	113	36 455	150	47 969	154 404
- andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	17	4 661	84	22 887	101	27 548	58 194
Ialt	200	59 644	200	60 305	400	119 949	852 282

Af de ankomne var 187 Dampskibe dr. 65 068 Tons.

Af svenske Fartøier ankom 190 dr. 72 426 Tons, deraf 70 Dampskibe dr. 35 866 Tons.

Der solgtes til Udlandet 2 norske Skibe dr. 1 348 Tons.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

Nedenstaaende af officielle Kilder hentede statistiske Opgaver over Handelen mellem de forenede Riger og Portugal er desværre i mange Tilfælde ikke af nyere Datum, men har dog den Fortjeneste at være mere paa-
lidelige end hidtil. Ligetil ganske nylig beroede Opgaverne om Varernes Oprindelse paa den Havn, hvorfra de senest afskibedes, saa at f. Ex. svensk Jern eller norsk Klipfisk omlastet i Hamburg i mange Tilfælde optoges som af tysk Oprindelse; men nu iagttages større Omhu ved Paavisning af det oprindelige Udskibningssted, hvorved Varerne klassificeres efter deres virkelige Oprindelse. Dog hænder det endnu, skjøndt langt sjældnere end før, at svenske og norske Varer finder Veien til Portugal, eller portugisiske til Sverige og Norge, uden saadan Klassificering, naar de fra først af er afskibet til Hamburg og der atter opkjøbt til yderligere Handelsoperationer. Saaledes er uden Tvivl Tilfældet med svensk og norsk Træmasse for Tilvirkning af Papir, der sikkerlig anvendes her i Portugal i endnu højere

Grad end de statistiske Opgaver formode, og ligeledes med portugisiske Vine og Frugter, der efterat være afskibet til Hamburg der opkjøbes for svensk eller norsk Regning.

Denne Aarsberetning er bleven noget forsinket for at kunne meddele Opgaver fra 1888, der først nylig er offentliggjort, og de Oplysninger for 1889, som Generalkonsulatet har kunnet erholde, anføres ogsaa her.

Det er let nok for norsk Klipfisk, der stedse ankommer næsten udelukkende i norske Skibe, derimod er det umuligt at meddele noget tilnærmelsesvis paalideligt om Indførsel til Portugal af svensk Jern og Trælast, der indføres i engelske Dampskibe Aar efter Aar i alt større Kvantiteter.

Al portugisisk Toldstatistik, hentet af officielle Kilder, optager Sverige og Norge sammen, saa at det kun er, naar den nævner de i svenske og norske Skibe ankomne Varer, om hvis Oprindelse Generalkonsulatet derfor har fuld Vished, at de optages hver for sig.

Indførsel. Følgende Opgave viser Værdien af Indførselen fra Sverige og Norge til Portugal 1886—1888:

Klipfisk 1886 Kr. 1 594 844, 1887 1 566 924, 1888 1 666 484, Trælast 1886 848 968, 1887 1 096 296, 1888 1 419 044, Jern og Staal 1886 457 080, 1887 567 340, 1888 554 704, Stoffe opført som vegetabiliske, deriblandt Tjære, 1886 8 116, 1887 5 536, 1888 11 376, Mineralier 1886 22 100, 1887 2 304, 1888 3 080, Glas og Porcelæn 1886 12 012, 1887 124, 1888 92, Diverse Varer, deriblandt Fyrstikker 1886 7 032, 1887 3 248, 1888 8 060, Is 1887 7 000, 1888 20 600, Punsch 1887 724, Maskiner, diverse 1887 30 520, 1888 1 224, Jernbanemateriel 1887 124 608.

Af nedenstaaende Tabel fremgaar, at de forenede Riger i 1888 indtog 8de Plads blandt de 13 Lande, hvorfra den væsentligste Indførsel til Portugal finder Sted.

Der indførtes fra England for Kr. 50 754 472, Frankrige Kr. 19 922 104, de forenede Stater Kr. 17 935 136, Tydskland 18 848 636, Spanien 10 202 696, Brasilien 8 592 880, Belgien 5 979 528, Italien 2 138 956, Sverige og Norge 3 931 028, Rusland 3 557 068, Nederlandene 1 474 764, Østerrige 1 483 436, Danmark 160 816.

Nedenstaaende Tabel viser Tilvæxt eller Aftagen af nogle Importartikler og Udførselsartikler til Sverige og Norge i de sidste 18 Aar:

Indførsel:

Klipfisk 1869 Kil. 1 012 200 Værdi Kr. 368 000, 1888 Kil. 5 154 095, Kr. 1 666 484, Trælast, 1869 Meter 614 347, Værdi Kr. 406 000, 1888 51 945 M. Bjelker, Planker, Bord, 635 St. Spirer, 152 000 St. Stav. 84 948 Kil. diverse, Værdi Kr. 1 419 044, Jern og Staal 1869 Kil. 3 498 000, Værdi Kr. 722 000, 1888 Kil. 4 449 401, Værdi Kil. 554 704.

Udførsel:

Salt 1869 Kil. 57 021 000, Værdi Kr. 331 600, 1888 Kil. 86 355 000, Værdi Kr. 518 644, Portvin, 1869 Dekaliter 4 710, Værdi Kr. 56 000, 1888 Do. 35 765, Værdi Kr. 285 964, andre Vine 1889 Dekaliter 1 974 Værdi Kr. 3 471.

I det sidstforløbne Aar er ingen Forandringer skeet i den portugisiske Toldtarif vedkommende Handelen med de forenede Riger, der fremdeles indskrænker sig til nogle faa Nødvendighedsartikler, som til Indførsel Jern, Trælast og Klipfisk, samt andre af mindre Betydning, som Tjære, Træmasse

til Papirtilvirkning og Fyrstikker, og til Udførsel Salt, Kork, Vine og Frugter, hvorom senere ved de særskilte Rubriker.

Med Tilfredsstillelse bør fremholdes, at der i 1887 indførtes fra de forenede Riger til Portugal Maskiner af flere Slags og Jernbanemateriel til Værdi 155 128 Kr.

Denne Indførsel vilde sandsynligvis tiltage, hvis ikke Varerne tiltrængte særskilt Indpakning, og norske Handelsagenter for at udbyde saadanne Artikler, besøgte Portugal, hvad de hidtil ikke har gjort.

Konkurrancen om Indførsel af alleslags Manufakturvarer, især Isenkramvarer, er nu saa stærk, at kun erfarne Handelsagenter med Prøver, illustrerede Kataloger og Myndighed til ved Ankomst paa Stedet at opgjøre Kontrakter om Leverancer, har Udsigt til Held. Det indsees let, at det ikke lønner sig for en Fabrikant af et vist Slags Varer alene at udsende Handelsagenter til flere Lande for at finde Afsætning kun for sin egen Tilvirkning, men vel burde Fabrikanten af Varer af forskellige Slags, der saaledes ikke konkurrere indbyrdes, kunne forene sig om fælles Anvendelse af samme Agent.

Klipfisk. Handelen med denne Vare, ubestridelig den vigtigste, der indføres fra Norge til Portugal, har været usædvanlig lønnende i 1889, med Hensyn ikke alene til den indførte Kvantitet, men ogsaa — skjøndt i mindre Grad — til Priserne. Hele den i 1889 til Portugal indførte Kvantitet Klipfisk var 7 400 000 Kilos mod 5 450 000 i 1888 og 5 230 000 i 1887. Den laveste Prisnotering i Lissabon i 1889 var Reis. 8 900 pr. Kvintal à 60 Kilos fortoldet Vare, mod 8 600 i 1888 og 7 200 i 1887. Den højeste i 1889 var Reis. 9 800 mod 9 700 i 1888 og kun 8 600 i 1887, eller naar man tager Middeltallet af alle Noteringer, som Generalkonsulatet har meddelt det kongelige Departement for det Indre i de nævnte tre Aar, Reis 9 080 i 1889 mod 9 035 i 1888 og kun 7 970 i 1887. Uagtet dette er det et ubestrideligt Faktum, at baade i Lissabon og Porto klagedes der oftere i 1889 end ellers over den norske Klipfisks daarlige Beskaffenhed og Vanskeligheden ved at opbevare den. Man kan derfor antage, at hvis disse Klagemaal ikke havde fundet Sted, havde Priserne været meget højere.

Som sædvanlig falder den allerstørste Del af denne forøgede Klipfiskindførsel paa Porto, da i Portugals nordlige Provindser Fastedagene nøie iagttages af den i sine Vaner simplere og mere religiøse Befolkning, hvilket derimod ikke er Tilfældet i de sydligere Provindser. I det nordlige Portugal ser man ofte meget talrige Helgenbilleder ved Korsveie og paa offentlige Pladse. De pleies med Omhu og holdes meget hellige, men i det sydlige Portugal er saadanne Billeder, som aabenbart der har været ligesaa talrige som i det øvrige Land, nu for det Meste forfaldne og næsten altid i en bedrøvelig Tilstand.

Mangel paa fersk Fisk erstattes i det nordlige Portugal ved forøget Forbrug af Klipfisk, ligegyldig til hvilken Pris, medens derimod i og omkring Lissabon og andre Byer i det sydlige Portugal denne Mangel tjener som passende Undskyldning for at fortære Kjød paa en Fastedag.

Det har i 1889 i hele Portugal været meget vanskeligt at erholde Sardiner, og dette har især været mærkbart i de nordlige Provindser, hvor (f. Ex. i Aveiro) Fiskerne næsten er bleven ruineret. Men ogsaa i de sydlige, især i Setubal og Algarverne, maatte man lukke mange nylig oprettede Fabriker for Konservering af Sardiner i hermetiske Tindaaser.

I Porto udgjorde Indførselen af norsk Klipfisk i 1889 4 758 000 Kil. mod 3 130 000 i 1888 og 2 506 000 i 1887 eller en Forøgelse af ca. 90

pCt. i 3 Aar — unægtelig et ganske godt Resultat. Hele Forbruget af denne Nødvendighedsartikel var i Porto 1889 13 855 000 Kil., hvoraf over $\frac{1}{3}$ fra Norge. I 1887 og 1888 var Forholdet ikke saa gunstigt for Norge, som nedenstaaende Tal vise:

1887, Newfoundlandsfisk 7 378 000 Kil., norsk 2 506 000 K., = 22 %,
1888, Newfoundlandsfisk 8 079 000 K., norsk 3 130 000 K. = 28 %.

Paa Grund af de Forviklinger, som nylig er opstaaet mellem Portugal og England, har man her begyndt et formeligt Korstog overalt i Landet mod alle engelske Varer. Man kan derfor vente, at Newfoundlandsfisk vil blive vraget, ialfald i den nærmeste Fremtid, og at den norske for en Del kommer til at indtage den første Plads, hvis kun Exportørerne vil lytte til de velbegrundede Klager over den norske Fisks underlegne Beskaffenhed, da den saa ofte udføres for at sælges til Priser, som kun god Fisk kan opnaa.

Den portugisiske Fisk vedbliver at vinde forøget Efterspørgsel til gode Priser, og vilde sikkert blive en farlig Medbeiler for den norske, hvis ikke dens Kvantitet var saa begrændset paa Grund af det ringe Antal Fartøier, som anvendes til Fangsten. Om den Told som i længere Tid har truet med at ramme portugisisk Fisk er der nu ikke engang Tale. Hele Kvantiteten af den til Portugal i 1888 indførte Klipfisk, var 21 099 787 Kil. mod 21 467 982 i 1887. Deraf kom 5 154 095 Kil. fra Norge, 14 580 190 fra Newfoundland (altsaa af engelsk Oprindelse), hvorhos 923 122 fangedes af Portugisere paa Newfoundlandsbankerne, men senere behandledes i Portugal.

Med Hensyn til mulig Forskjel mellem nogle af de ovenstaaende Opgaver, og den, som meddeles i Generalkonsulatets Aarsberetning for 1888, maa bemærkes, at de i sidstnævnte anførte Oplysninger var hentet af Fartøjernes Manifeste, og at først nu, et helt Aar senere, opgives nøie Vægt af Klipfisk, som er losset og har erlagt Told.

Hele Kvantiteten af den i 1889 (Januar—November, 11 Maaneder) til Portugal indførte Klipfisk var 22 050 848 Kil. mod 18 897 406 i modsvarende Tid 1888.

Trælastindførselen fra de forenede Riger til Portugal (specielt Lissabon) i 1889 overstiger langt den i 1888 og foregaaende Aar; dog kan dens virkelige Beløb endnu ikke med Sikkerhed opgives, da en saa betydelig Del deraf er ankommet i fremmede Fartøier, at man maa afvente den af den portugisiske Regjering herom offentliggjorte Statistik, der hidtil ikke er udkommet længere end til og med 1888, da Trælastindførselen fra de forenede Riger til Portugal var 51 945 m³ Bjelker, Planker og Bord, 635 St. Spirer, 152 000 St. Stav, 84 948 Kil. Døre, Vinduer m. M.

Den store Tilvæxt i denne Indførsel i 1889 hidrører næsten udelukkende fra de mange nye Bygningsforetagender i Lissabon, hvor man som Forsigtighedsregel mod Jordrystelser pleier at opføre Huse ved at reise en fuldstændig Stamme af Tømmer, ja endog lægge Taget, inden Ydermurene begyndes et Par Fod fra Marken. Derfor ligner Huse under Opførelse her uhyre Fuglebure, og Anvendelse af sagede Bjelker til at sammenholde Væggene er meget større end i andre Lande, hvor Væggene er solide og Gulvbjelkerne kun hvile paa Mur.

I 1889 var Indførselen af høvlede Vinduskarme, Døre, Dørbord, Dørposter etc. ligesaa usædvanlig stor. De i 1889 ankomne Trælastladninger viser sig i det Hele at have været af god Beskaffenhed og Priserne højere end i 1888, eller tilnærmelsesvis for Planker, 1ma Kvalitet 12 250 Reis (Kr. 49) pr. Tylvt 16"—9" $\times$ 3", i Land toldbehandlet, 2da 11 000 Reis

(Kr. 44) pr. do., 3die Sort 9 750 Reis (Kr. 39) pr. do. Heri iberegnet Toldsatsen 2 100 Reis eller Kr. 8.40 pr. Tylvt.

Bjelker af 1ma Kvalitet 12 500 Reis (Kr. 50), 2da 10 500 Reis (Kr. 42) pr. 35' = 1m³. Iberegnet Tolden ca. 1 060 Reis eller Kr. 4.24 Øre pr. m³.

Den Kvantitet Træmasse, der i 1889 indførte til Portugal fra Januar til November, var 575 231 Kilos til Værdi 112 940 Kroner mod 732 715 Kil. værd 118 344 Kroner i modsvarende Tid 1888. Udentvivl var den største Del deraf af svensk og norsk Oprindelse.

Maskinerne ved Papirfabrikerne her i Portugal har nylig undergaaet den Forandring, at de nu anvende Træmasse i Stedet for Filler, hvorved der er Udsigt til forøget Indførsel fra de forenede Riger af førstnævnte Material. Træmasse bærer ingen Told, men erlægger den extra Afgift af 2 pCt. ad valorem, som rammer alle til Portugal indførte Varer og er bestemt til Bygning af nye Havne.

Fyrstikker. Paa Grund af gjældende høi Toldsats paa denne Vare indføres nu høist ubetydeligt. Skjøndt det er at beklage, at denne Indførsel siden nogle Aar har været i Aftagende, er det dog et glædeligt Faktum, at adskillige Fyrstikfabriker i Portugal ikke blot anvende svenske og norske Bestyrere og Arbeidere, men ogsaa i nogle Tilfælde har forskrevet sine Maskiner fra de forenede Riger. I 1889 anlagdes to saadanne Fabriker, en i Lissabon og en anden i dens Nærhed, hvoraf den første er forsynet med svenske, og den sidste med norske Maskiner.

Udførsel.

Salt. Den væsentligste Udførselsvare fra Portugal til de forenede Riger er Salt, hvilken Industri nylig forholdsvis har undergaaet en Krise. Den vaade og kolde Sommer 1888 bevirkede, at Salthøsten for Aaret blev utilstrækkelig, men da betydelige Forraad fandtes fra det foregaaende Aar blev Prisforskjellen i Begyndelsen høist ubetydelig, og Priserne vedblev at være de sædvanlige officielle Noteringer af 1 300 Reis. i Lissabon og 1 400 i Setubal pr. Moi. Ved forøget Udførsel til Frankrige og andre Lande blev Forraadet af gammelt Salt Forsommeren 1889 saa formindsket, hvorved Priserne betydelig forøgedes, at med Undtagelse af gamle Kontrakter, der gik med Tab, ingen nye Forretninger afsluttedes. Vistnok vedblev Udskibningen af Salt, men i mindre Kvantiteter til høie Priser, saa at mange Fartøier, som under sædvanlige Omstændigheder havde indtaget Ladning i Lissabon, i Stedet gik til Cadiz og andre Steder. Salthøsten 1889 medførte ingen Forbedring i denne Henseende, idet Kvantiteten, paa Grund af mindre Sommervarme end sædvanligt, var under middels, skjøndt iøvrigt af god Beskaffenhed, og da der intet Forraad var af gammelt Salt, kunde Høsten ikke strække til for alle formodede Rekvisitioner. For Tiden er Priserne derfor meget høie eller officielt 2 200 Reis. pr. Moi. Nogen materiel Stigning deraf kan dog neppe ventes, da Kjøberne i saa Fald sikkert vilde foretrække at hente Salt fra Cadiz eller de Middelhavshavne, hvor Salt tilvirkes.

Kork. I 1889 har ingen nævneværdig Forandring fundet Sted i Korkudførselen, og Priserne har været de samme som i 1888 eller ca. 10 000 Reis (40 Kroner) pr. 100 Kg. for sædvanlig Kork, som mest efterspørges, medens derimod for meget god er betalt indtil 23 000 Reis pr. 100 Kg. I 1889 fra Januar til November udførtes 138 853 Kg. værd 31 828 Kroner, men hvormeget deraf er udskibet til de forenede Riger er endnu ubekjendt.

Vin. Vinhøsten 1889 var med Hensyn til Kvantiteten langt under middels, men med Hensyn til Kvaliteten i det Hele taget god, hvilket har forøget Priserne med ca. 30 %. Udførselen til Frankrige af lette portugisiske Vine, især Bordeaux, til Forandring til Bordeauxvin er uhyre stor og var i 1888 10 480 467 Dekaliter, medens 14 238 Dekaliter afskibedes til Sverige og Norge. En stor Del af denne Vinudførsel til Frankrige sker i svenske og norske Dampskibe, saa at de forenede Riger deraf høste en indirekte, om end ubetydelig Fordel, hvilken dog vilde forøges i høi Grad, hvis portugisiske lette Vine oftere udførtes direkte til Sverige, inden de i Bordeaux undergik en unødig Behandling for siden at udføres som Bordeauxvin til meget høiere Priser. De mere ordinære Vine, som udskibes fra Portugal til Frankrige, maa blandes, inden de straks kan konsumeres eller opbevares; men i Nærheden af Lissabon voxer fortræffelige Vine, som f. Ex. Collares, Torres, Termo tinto m. fl., der fuldkommen godt kan drikkes som de udskibes, naar de kun korkes med Omhu paa Flasker, der er bleven skyllet med Cognac. Disse Vine kan afskibes her i Lissabon (inklusive Fragt men ikke Fadene) for 180—220 Kroner pr. Pibe à 450 Liter, og kan konkurrere med franske Vine til høiere Priser.

Høsten. Hvedehøsten 1889 var middels. Fra Nordamerika og britisk Indien vedbliver Portugal at indføre det hovedsagelige Forraad af Hvede som det behøver til Forbrug, og skjøndt der ikke er nogen Handel med denne Vare mellem Portugal og Norge kan det dog ikke være uden Interesse for sidstnævnte Land, at erholde nogle Opgaver om den store Beskyttelse, Agerbruget i Portugal nyder. I mange Aar har de portugisiske Toldsatser paa Hvede og Hvedemel værre særdeles høie, nærmest under Angivelse af det Øiemed at forøge Statsindtægten. Dog har ikke altid Resultaterne retfærdiggjort disse Beregninger, hvorfor Mølleieiere og Bagere, der foretrække udenlandsk Hvede og Hvedemel, der er de indenlandske Produkter overlægne, vedbliver at betale de stedse forøgede Toldsatser paa disse Artikler, uden at Priserne eller Forbruget af den indenlandske Hvede derved er undergaaet nogen væsentlig Forøgelse. Tid efter anden truede Bagerne med at forhøje Priserne paa Brødet, hvilket de ogsaa gjorde i kort Tid; men da Regjeringen lod indføre Mel for egen Regning og paabød Bygning af Møller, gik Priserne snart ned til hvad de havde været i mange Aar eller 35—40 Reis (14—16 Øre), alt efter Kvaliteten af det sædvanlige Brød, som veier $\frac{1}{2}$ Kg.

Da Landbrugerne vedblev at klage, tog Regjeringen i 1889 endnu mere protektionistiske Forholdsregler ved faktisk at forbyde Indførsel af Mel under noget Paaskud, samt begrænse Tilladelsen til Indførsel af Hvede til dem, som havde indkøbt den dobbelte Vægt indenlandsk Hvede, hvilken sidste til Undgaelse af Underslæb maa føres til Møllen under Eskorte af en Toldembedsmand, hvem det paaligger at kontrollere, at det males til Mel. Tolden paa denne ringe Kvantitet indført Hvede er nu 16 Reis (6.40 Øre) i Stedet for 20 Reis (8 Øre) pr. Kg. mod 0.22 Øre i Norge. Selvfølgelig er disse Forholdsregler ikke alene til Hinder for Handelen, men indskrænker ogsaa i høi Grad den personlige Frihed, og kan derfor ikke i og for sig forsvares, men desuagtet er det et Faktum, at der ved dem ikke er foranlediget nogen Stigning af Brødpriserne; heller ikke kan man paa-staa, at, om de ikke var truffet, Brødpriserne havde været lavere, thi medens i Amerika og Rusland Priserne paa Hvede var uforandret eller omtrent hvad de nu er, og før disse strænge fiskale Forholdsregler toges, kostede Brødet det samme som nu.

Efterat ovenstaaende blev skrevet er Pligten til at købe indenlandsk Hvede indtil Videre ophævet, da der for Tiden ikke forekommer noget deraf paa Markedet.

I Generalkonsulatets foregaaende Aarsberetninger fandtes Opgaver om den artificielle ca. 5 Kilometer nord for Portos Fyr liggende Havn ved Leixoes, et unegtelig storartet og vel udført Bygningsværk. Den er nu næsten færdig og benyttes allerede, er rummelig, meget dyb, fri for Rev og Skjær og helt begrændset af to langstrakte Havne med en i Sydvest anbragt Aabning for Indseilingen. Bunden er god som Ankergrund, og Skibene ligger fuldkommen beskyttet i roligt Vand. Endnu er intet Fyr tændt dersteds, men ved Dagslys kan Skibe uden Fare løbe ind ogsaa uden Lods. En liden Jernbane er anlagt fra denne Havn til Toldboden i Porto, hvorved Skibe, som ikke kan gaa opad Dourofloden, snart vil kunne losse i Leixoes for Porto.

Nylig er udfærdiget en Karantæneforordning for at erstatte den gamle, der var overdrevent streng og vakte Forargelse, men paa Grund af manglende Indretninger til Desinfektion har den endnu ikke kunnet anvendes. I den gamle Forordning toges ikke Hensyn til Reisens Længde, saa at Skibe kommende fra et for Smitte mistænkt Sted blev tvunget til at undergaa 5 Dages Observationskarantæne, og de fra et smittet Sted mindst 7 Dages streng Karantæne og derover, alt efter Omstændighederne. Den nye Forordning fastsætter 14 Dages Karantæne for Skibe kommende fra smittet Sted og 7 Dage for Fartøi ankommet fra mistænkt Sted; under gunstige Forhold medregnes dog Reiserne i Karantænetiden. Dog maa Fartøier i ethvert Fald undergaa mindst en Dags Observationskarantæne. Hvor lang Karantæne et Fartøi skal undergaa beror derfor for en stor Del paa 1) de sidste Telegrammer om Helbredstilstanden paa Fartøiets Afgangssted; 2) den almindelige Helbredstilstand blandt Besætning og Passagerer; 3) om Kapteinen i Skibsdagbogen har antegnet virkelige Sygdomstilfælde ombord; 4) om Fartøiets Agent iland er erfaren og har tilstrækkelig Indflydelse til om fornødent at fremholde hvert enkelt Fartøis Sag fra Myndighederne.

Redere og Skippere bør specielt være opmærksomme paa efterstaaende Punkter:

a) Ethvert til portugisisk Havn kommende Fartøi maa fremvise et af den portugisiske Konsul paa Afgangsstedet undertegnet Sundhedspas, der maa være udfærdiget ikke tidligere end 48 Timer før Fartøiets Afgang.

b) Hvis ingen portugisisk Konsul findes paa Afgangsstedet, skal Sundhedspas erholdes af en anden Konsul fra en venskabelig Nation.

c) Hvis ingen Nation dersteds er repræsenteret af Konsul skal Sundhedspasset udfærdiges af nærmeste lokale Myndighed, men under alle Omstændigheder maa hvert Fartøi være forsynet med noget Slags Sundhedspas.

d) Foruden at undergaa saadan Karantæne, som Omstændighederne ansees at foranledige, rammes Fartøier, som mangle Sundhedspas, af Bøder indtil 10 000 Reis (40 Kr.) for hver hundrede Registerton af Drægtigheden.

e) Enhver Person, som rømmer fra et i Karantæne værende Fartøi skal straffes med 30 Dages Fængsel og Bøder af 20 000 Reis (80 Kr.)

Forbindelse med Land før Sundhedsautoriteterne har været ombord medfører Bøder af 20 000 Reis (80 Kr.)

Med Undtagelse af Influenza, der har udbredt sig her som overalt, har ingen smitsomme Sygdomme af epedemisk Natur raadet inden Generalkonsulatets Distrikt i 1889.

Ingen Forandringer af Navn eller Adresse paa hervørende Handelshuse med svenske og norske Interessenter er forekommet siden Generalkonsulatets sidste Aarsberetning afsendtes.

Fragtmarkedet vedblev i Aarets første Halvdel at være temmelig livligt, men aftog om Høsten paa Grund af højere stegne Saltpriser.

Ved Aarets Slutning noteredes følgende Fragter fra Lissabon til Norge:

Med Seilskibe 96 Øre à 1 Kr. pr. Tønde à 140 Liter, med Dampskibe 1 Kr. pr. do. Til Sverige: Med Seilskibe 95 Øre à 1 Kr. pr. Hktl. Fra Setubal til Norge med Seilskib 90 Øre pr. Tønde à 140 Liter, do. med Dampskib 1 Kr. pr. do. Fra Setubal til Sverige med Seilskib 90 Øre à 1 Kr. pr. Hektoliter.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Fartøier ved Hovedstationen Reis 840 340, ved Vicekonsulsstationerne R. 824 025, hvoraf tilfaldt Konsulen eller Konsulskassen R. 412 015. Af svenske Fartøier ved H. R. 569 350, ved V. R. 344 850, hvoraf tilfaldt Konsulskassen R. 172 425. Ialt tilfaldt Konsulen eller Konsulskassen af norske Fartøier R. 1 252 355, af svenske R. 741 775. Expeditionsafgifter af norske Exp. R. 35 300, af svenske 21 550.

Otto Steenbock.

Washington.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Vicekonsuls- stationerne	3	2 608	-	-	3	2 608	-	-	725
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	181	96 508	551	377 852	762	474 360	101	49 031	53 836
Tilsammen	184	99 116	551	377 852	765	476 968	101	49 031	54 561
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Vicekonsuls- stationerne	6	3 681	-	-	6	3 681	-	-	6 040
„ Sverige fra Vicekon- sulsstationerne	1	447	-	-	1	447	-	-	770
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	673	423 929	86	38 408	759	462 337	99	46 031	902 731
Tilsammen	680	428 057	86	38 408	766	466 465	99	46 031	909 541

For at reparere eller for Ordre ankom 13 Skibe dr. 5 963 Tons.

Af svenske Skibe ankom 75 dr. 44 433 Tons.

For norsk Regning solgtes 1 Skib dr. 591 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af svenske Skibe ved Hovedstationen 0.0,

ved Vicekonsulsstationerne § 755.28, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen 377.64. Af norske Skibe ved H. O., ved V. § 7760.61, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen § 3880.30. Ialt tilfaldt Generalkonsulen § 4257.91. Expeditionsafgifter: For Legalisationer § 32, for Udfærdigelse af midl. Nat.beviser § 35, Kommission af hjemsendte Arvebeløb § 150.98, ialt § 217.98.

Aarsberetning dateret 28de Februar 1889.

Almindelig Oversigt.

Under den Tiaarsperiode, som med 1889 har faaet sin Afslutning, er der paa Næringslivets Omraade inden de forenede Stater foregaaet større Omvæltninger end under noget tidligere Tidsafsnit. Aarsagerne hertil er vel kjendte; det betydelige statistiske Materiale, som samles dels ved Unionsregjeringens, dels ved de forskellige Statsstyrelsers Foranstaltning og endelig ogsaa ved privat Foretagsomhed, bearbejdes af talentfulde Forfattere, som ved Hjælp af Tal og Fakta have kunnet drage Slutninger, der ere egnede til at kuldkastrø økonomiske Axiomer, som tidligere ansaaes for uimodsigelige. Det kan saaledes her strax anføres, at man har kunnet paavise, at med lave Priser for Produktet følger „høi Arbejdsløn“; og dog har der vel tidligere neppe paa noget Hold været Tvivl om, at en naturlig økonomisk Følge af Produktets Prisfald ogsaa maatte være Nedgang i Arbejdslønnen.

De forenede Stater frembyde et særdeles gunstigt Felt for økonomiske Studier, med sin uhyre territoriale Udstrækning — der gives enkelte af de 42 Stater, som have større Fladeindhold end noget europæisk Land, Rusland alene undtaget —, sine rige naturlige Hjælpekilder, sin betydelige og altid stærkt tiltagende Befolkning danner dette Land ligesom en Verdensdel for sig selv; det indenlandske Marked er dertil af overveiende Betydning, da nemlig Handelen med Udlandet gaar op til kun $\frac{1}{25}$ af den indenlandske Omsætning, en Omstændighed, som selvfølgelig høiligen bidrager til at lette en theoretisk Oversigt. Men endskjønt den i sig selv er forholdsvis ringe, har dog Handelen med Udlandet tilstrækkelig Betydning til, at Verdensmarkedets Indflydelse kan gjøre sig gjældende ogsaa paa de amerikanske Prisforhold, og det ikke blot for Udførselsartiklernes og de toldfrie Varers Vedkommende. Naar man derfor undersøger de Momenter, som have været bestemmende for Forretningslivets nuværende Tilstand, vil man ogsaa delvis have at tage Hensyn til internationale Forholde.

Uagtet den Fremgang, som flere Næringer begyndte at vise i 1888 og som ogsaa er vedbleven under 1889, har dog Forbedringen ikke været betydelig nok til at øve nogen særdeles Indflydelse paa de trykte Priser, som under de foregaaende Aar af Decenniet i Almindelighed tilskrives den saakaldte Overproduktion, men som i Virkeligheden hidrørte fra en Sammenvirken af flere eller færre Aarsager, forskellige for hver enkelt Vares Vedkommende. Den Omvæltning i Verdenshandelens Forholde, som forarsagedes ved Suezkanalens Aabning og ved Indiens Optræden som Konkurrent paa det europæiske Marked, har vist sin Virkning paa den amerikanske Export, især under de sidste 10 Aar; Bessemerstaalets Prisbillighed og deraf følgende udstrakte Benyttelse, Jernets lave Pris og endelig Maskinernes tiltagende Anvendelse har ogsaa under denne Periode øvet sin største Indflydelse. Ingen Faktor har dog havt en mere indgribende Virkning i forskellige

Retninger end den Forandring, som i de senere Aar er foregaaet med Hensyn til Varetransporten; saaledes har Nedgangen i saavel Jernbane- som Dampskibsfragt, i Forening med Benyttelsen af billige Sække à 13 cts. istedetfor Tønder à 50 cts., været Aarsag til, at en Pris af 34 sh pr. quarter Hvede paa det engelske Marked giver den amerikanske Producent den samme Fortjeneste, som 54 sh. for adskillige Aar siden gav ham. Paa de større Jernbanelinier, hvor Fragterne for 20 Aar siden udgjorde 3 à 3½ Doll. pr. Ton og Mil, beregnes disse nu til kun omtrent 60 cts. Denne Jernbanetransportens Billighed er ogsaa tildels foranlediget ved de omtalte lave Priser paa Bessemerstaal, som nu noteres omkring 20 Doll. pr. Ton imod 80 Doll. for ikke mange Aar tilbage; de i Længden billigere Staalskinner anvendes ogsaa nu overalt, og en Jernskinne er nu en forældet og ukjendt Gjenstand; medens Anlægget af Jernbaner for 15 à 20 Aar siden kostede 40 000 Doll. pr. Mil, kunne de nu bygges for 20 000, uagtet Lønnerne, de høiere som de laveste, ere stegne. Man har beregnet, at i hver Indbyggers Konsumtion indgaar der et aarligt Beløb af 10 Doll. for Jernbanefragt; om det Arbeide, som her er repræsenteret, havde været udført med Hestekraft, vilde Kostendet have været 200 Doll. pr. Person, — med andre Ord, Alt, hvad de forenede Staters Indvaanere fortjene i et Aar, vilde uden Jernbanernes nuværende lave Fragt ikke have været tilstrækkeligt til at betale alene Transporten af den Føde og de Varer, som forbruges.

Arbeidsbesparende Maskiners Anvendelse ved Kulbrydningen og bedre Metoder ved selve Brændingen have selvfølgelig ogsaa havt sin Virkning paa Ocean- ligesaavel som paa Jernbanefragterne; hertil kommer endvidere Benyttelsen af „compound“ Maskiner og Hjælpemaskiners Anvendelse ved Losning, Pumpning, Hejsen af Seil og Styring. En Oceandamper paa 3 000 Tons, som for 10—15 Aar siden behøvede 2 200 Tons Kul og altsaa kun havde 800 Tons Lasterum, behøver nu kun det sidste Rum for Kul og kan altsaa tage 2 200 Tons Varer; dertil har Mandskabets Antal kunnet betydelig indskrænkes.

De her nævnte Forhold ere, som oven antydet, til en vis Grad Aarsagen i, at Korn fra de fjerntliggende Stater i Vesten kan konkurrere med det indenlandske Produkt i de europæiske Lande; men den Andel, som de ved Produktionen anvendte Maskiner og Arbeidsmetoder have i dette Resultat, maa ei heller oversees, — den er maaske endnu betydeligere end Fragtfaktoren. De Plouge, som benyttes paa de større Eiendomme, drives med Damp, og andre, som ere forspændte med 8 til 14 Muldyr, pløje 4 til 6 Furer ad Gangen. Anvendelsen af enhver af de Høstemaskiner, som selv binde det afskaarne Korn, har gjort 7 til 8 Mands Arbeide overflødigt og har reduceret Produktionsomkostningerne med 6 %, paa enkelte Steder endog mod 10 %. En Gaardbruger i Californien har nyligen opfundet endnu bedre Redskaber, ved hvis Hjælp han alene og altsaa uden Bistand af andre Arbeidere paa sin forholdsvis lille Eiendom paa 3 000 acres aarligen kan producere 9 000 bushels Hvede, hvilket Kvantum svarer til 1 800 Personers aarlige Hvedeforbrug paa Stedet eller, om alle andre Beregninger gøres, til tilstrækkeligt Brød for 1 000 Personer i Europa under et Aar. Det er antageligt til denne Maskine en Taler paa Kongressen i disse Dage sigtede, da han omtalte det Agerbrugsredskab, ved hvis Hjælp man nu i hans Hjemstavn, Californien, kunde høste, tærsk og fylde i Sække 100 $\text{\textdollar}$ Hvede for en Pris af 1 cent (3.7 Øre). Endvidere anvendes paa de vidtstrakte Eiendomme i Vesten perfektioneret Maskineri ved Opfedning af Kvæg i en saadan Maalestok, at en eneste Arbeider er tilstrækkelig for 200 Kreaturer; og dog behøver denne

ikke at arbejde saa haardt som den almindelige Gaardbruger, som ved Hjælp af de sædvanlige Arbeidsmethoder opføder 15 til 20 Stykker Kvæg.

Under saadanne Forhold kan det ikke vække Forundring, at statsøkonomiske Lærere opstille den Sætning, at det er Forbruget, som er begrændset, medens Produktionen er ubegrændset, — og ikke omvendt, som Malthus og andre tidligere have lært.

Det bør i denne Forbindelse anføres, at man beregner, at kun $\frac{1}{3}$ af det Terræn, som i de Forenede Stater kan benyttes til Kornproduktion, for Tiden er under Dyrkning, samt at Landets hele nuværende Hvedehøst kunde voxe alene paa en saa stor Del af Staten Texas, som denne Stat er større end det tyske Rige. Ifølge de af Agerbrugsdepartementet givne Meddelelser er Befolkningen fra 1849 til 1884 tiltagen med 140 %, medens Hvedeproduktionen i samme Tidsrum tiltog med 410 %. I 1881 produceredes ikke en eneste bushel Hvede i Dakota; i 1887 høstedes der derimod $62\frac{1}{2}$ Million bushels, eller $\frac{1}{3}$ af Aarets hele Hvedeproduktion i de Forenede Stater.

Omtrent $\frac{1}{5}$ af de samlede Agerbrugsprodukter udføres. Det kan her anføres, at man beregner, at den hele Befolkning udgiver 5 000 Mill. Doll. om Aaret for sin Føde; heri indgaar dog 700 Mill. Doll. for spirituøse Drikke.

Den tiltagende Benyttelse af Maskiner paa Muskelarbeidets Bekostning er dog, hvor betydelig den end stiller sig for Agerbrugets Vedkommende, langt overveiende paa Industriens Omraade. De Talstørrelser, som her kunne angives, variere selvfølgelig for hver Industrigren. Man har saaledes fundet, at ved Hjælp af Maskinerne kommer der nu et fire Gange større Udbytte paa hver Bomuldsspinder, end for en Del Aar tilbage. Endvidere kunde en Arbeider i Rhode Island Fabrikerne i 40 Aarene væve 9 600 yards Bomuldstøi aarligen; Arbeidstiden var da 14 Timer; i 1886 var Produktionsmængden for hver Arbeider, med kun 10 Timers daglig Arbeidstid, 30 000 yards; i 1840 fortjente han 176 Doll., i 1886 285 Doll. aarligen. I Silkefabrikationen kan man nu spare 50 % Haandarbeide, i Vognfabrikationen 65 %, i Maskintilvirkningen 70 til 80 %; i Fabrikationen af Agerbrugsmaskiner kunne nu 600 Mand udrette det samme Arbeide som 2 145 Mand for 15 à 20 Aar siden. I Skofabrikationen, som er dreven op til en saa betydelig Høide i flere Distrikter i Massachusetts, viser der sig en endnu større Fremgang; hver Arbeider kunde i 1845 gjøre $1\frac{1}{2}$ Par Sko daglig; i 1885 kunde han gjøre 4 Par, og i de sidste Aar endog 7 Par; for at man kunde naa et saadant Resultat er Arbeidet bleven til det yderste delt, nemlig i ikke mindre end 64 Dele. Førend Maskiner benyttedes ved Guld- og Sølvvarers Forarbeidelse, kunde en duelig amerikansk Guldsmed forfærdige 3 Dusin Ærme-knapper dagligen; nu kan han ved Maskinernes Hjælp gjøre 9 000 Par om Dagen; Guldarbeider udføres derfor endog til Tydskland, trods Haandarbeidets Billighed dersteds. I gamle Dage ansaaes det for en mærkelig Sag, at en Mand kunde fabrikere 4 800 Knappenaale pr. Dag, nu kan en Arbeider dagligen fabrikere 2 500 000, som dertil ere af langt bedre Kvalitet end hidtil.

Til Fabrikationens Billighed bidrager den tiltagende Brug af Gas som Brændemateriale; en Fabrik, som tidligere behøvede 90 Mand til at passe Kjedler og Maskiner, da Kul anvendtes, har kunnet reducere dette Antal til kun 3 ved at benytte Gas. Det kan forresten her anføres, at mange Tegn tyde paa, at Dampmaskinens Dage ere talte; ikke blot er Antallet af elektriske Motorer i stærkt Tiltagende — 7 à 8 000 vare i Gang i 1888 — men man begynder allerede at anvende andre Maskiner, hvortil der bruges hverken Kul eller Vand. Det vil altsaa sandsynligvis være en ikke altfor fjern Frem-

tid forbeholdt at se Dampmaskinen, „som har været en saa fremragende Faktor i Nutidens Civilisation, fungere alene i vore Museer som en Gjenstand af antikvarisk Interesse“.

Maskinens størst mulige Anvendelse og den deraf følgende Indskrænkning af Haandarbeidet har forresten været en nødvendig Følge ikke blot af den skarpe Konkurrence, men ogsaa af de talrige „Striker“, som gjøre det ønskeligt for Arbeidsherrerne at, hvorsomhelst de kunne det, anvende en Maskine istedetfor en Mand; Aaret 1889 har dog i denne Retning været ligesaa roligt, som de foregaaende Aar vare det modsatte.

Det er en bekjendt Sag, at intetsteds er Arbeidslønnen saa høi som i de forenede Stater, og istedetfor at Maskinerne, saaledes som man kunde vente det, skulde bidrage til at trykke den ned, er den tvertimod stegen, som oven antydte, samtidigt med Produktets tiltagende Billighed. Denne Omstændighed finder til en vis Grad sin Forklaring i de stadigen større Fordringer, som stilles til Maskinarbeidernes Ædruelighed og Paapassenhed; men paa den anden Side tiltager Kvinders og Børns Anvendelse i Fabrikkerne i en saadan Grad, at Mændene i flere Byer i Nord England ikke kunne finde Arbeide, medens der ikke mangler rigelig Sysselsættelse for deres Hustruer og Børn. Ifølge de Opgaver, som hidrøre fra den sidste officielle Folketælling i 1880, skulde Arbeidslønnen over det hele Land i Gjennemsnit være stegen 40 % fra 1850 til førstnævnte Aar; om alle Omstændigheder tages med i Betragtning, skulde Landbrugsarbeiderne fortjene 100 % mere end for 30 Aar siden. Ifølge statistiske Meddelelser fra Staten Massachusetts tiltog Landarbeidernes Løn der 56 % mellem de samme Aar, medens andre Arbeideres Løn tiltog 28 %; i Connecticut forøgedes fra 1860 til 1887, ifølge Opgaver fra det derværende statistiske Bureau, Mænds Arbeidslønner med 43 %, Kvinders med 57 %. I Minnesota og andre vestlige Stater beregnes Stigningen at have været 10 % fra 1875 til 1886.

I 1887 var der ved Fabrikkerne over det hele Land beskæftiget 400 000 Arbeidere mere end i 1885, samtidigt vare Lønnerne stegne, i Uld- og Klædefabriker 10 à 15 %, i Bomulds- og Silkefabriker samt Metalværksteder 15 %, i Fleskpakningsmagasinerne 12 %, i Kulminerne 20 %.

Medens saaledes Forretningstilstanden under Tiaaret har været ufordelagtig for Arbeidsherrer og Handlende, ere Arbeidernes Kaar stadigen blevne bedre. Desuagtet paastaaes det, at stor Misfornøjelse raader inden de arbejdende Klasser i Landet, uden at herfor anden Grund angives, end at de aldrig ville blive tilfredse, saalænge de ikke fortjene ligesaa meget som deres Arbeidsgivere; Smagen for Luxus og høit Levesæt paastaaes at være mere udbredt her end andetsteds. Og dog har en ordentlig og intelligent Arbeider de bedste Udsigter; i en Fabrikstad i Massachusetts findes saaledes 176 Fabrikere; af disse ere ikke mindre end 161 forhenværende Arbeidere, som alle begyndte som almindelig Daglønnere.

Som oven antydte har Tiaaret, naar kun en ringe Undtagelse gjøres for 1889 og en Del af 1888, været uheldigt for Handelen og Industrien i sin Almindelighed. Med Muligheden af ved Maskinernes Hjælp at frembringe enhver Artikel i saagodtsom hvilken som helst Mængde er fulgt Overproduktion og Prisernes deraf følgende overdrevne Nedgang for talrige Varers Vedkommende. De Industridrivende have søgt at vinde i Kappetriden ved uophørligt at indføre nye arbeidsbesparende Metoder, og da Besparelserne blive mærkbare især i de større Anlæg og i mange Tilfælde kunne siges at udgjøre den eneste Fortjeneste, har ogsaa her Tidens Retning vist sig at være en størst mulig Udvidelse af alle Anlæg og Anvendelsen af Kapitaler i Stort. De mindre Anlæg, som ikke ere saa kapitalstærke og ikke kunne ombytte

sine Maskiner, som efter kun faa Aar ere blevne utidsmæssige, maa lukke efter i aarevis at have solgt med Tab og forgjæves ventet paa bedre Tider. Paa Grnd af de forbedrede Arbeidsmetoder kunne ogsaa de Felter, som ikke tidligere kunde udnyttes, bearbejdes, og større Konkurrence er deraf Følgen. Endelig findes, hvad Kul- og Metalindustrien angaar, uophørligt nye Leier; saaledes har Syden, som hidtil kun var et agerbrugende Land og alene frembragte Bomuld og Sukker, nu begyndt at gjøre Norden Konkurrence ved med Fordel at aabne Jern- og Kulminer; Fabrik anlæg gjøres ogsaa i de sydlige Stater, men ville, hvad Bomuldsindustrien angaar, formodentlig ikke kunne gjøre Norden megen Skade paa Grund af en tilsyneladende ringe Omstændighed; for at Bomulden skal blive vel spunden behøves nemlig en ikke ubetydelig Grad af atmosfærisk Fugtighed, og i denne Henseende ere Ny England Staterne, hvor Regnmængden er betydelig, bedre stillede end Syden, hvor Luften er varm og tør.

Følgerne af de nye Vilkaar for Produktion og Fordeling have altsaa efter Sagkyndiges Formening trykket Markedet ligesaa meget som Misforholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel. I denne Sammenhæng kan anføres et Exempel, som maaske klarer end noget andet tilkjendegiver, hvorledes Overproduktionen kan opstaa; Exemplet er hentet fra Metallet Nikkel; Verdensbehovet af dette Metal er 8 à 900 Tons aarligen; men et eneste Bjergværk i Ny Kaledonien kan, om det behøves, aarligen producere 2 à 3 000 Tons. Som Tilfældet er med Nikkelen i det Smaa, har det i det forløbne Tiaar været med talrige Varer paa Verdensmarkedet i det Store.

En ny Theori om Kapitalens og Arbeidets Andel i det færdige Produkt er ogsaa i de sidste Aar bleven opstillet og har vundet almindelig Tilslutning. Den gaar ud paa, at af det færdige Produkt har Arbeidet erholdt $\frac{9}{10}$, medens Kapitalens Andel altsaa kun er $\frac{1}{10}$; man beregnede nemlig, at Værdien af den kommercielle Produktion i det sidste Folketællingsaar, 1880, var 9 000 Mill. Doll., og at heraf repræsenterede de 8 100 Mill. Lønner og Gager, medens 800 Mill. tilfaldt de anvendte Kapitaler. Her, ligesom i Europa, er forøvrigt Rentefoden i de senere Aar gaaet betydeligt ned; før Krigens var den almindelige Rente i Handelsforhold over 10 %, i Vesten endog 20 %; nu derimod kunne garanterede Laan optages til $2\frac{1}{2}$ %. Sparebankrenten i Massachusetts var omtrent 7 % i 1877; ti Aar senere gik den ikke engang op til 5 %. Prisen paa faste Eiendomme synes ogsaa at være i Nedgaende, idetmindste i adskillige Stater; men fuldstændige og paalidelige Opgaver i denne Henseende ville først foreligge, naar Resultaterne af Aarets Folketælling engang blive kjendte.

Naar Hensyn tages til Kapitalernes forringede Afkastningsevne og til Markedets trykte Stilling i de senere Aar, burde det ei have vakt Forundring, at Producenterne her, som i Europa, have sluttet sig sammen og dannet Syndikater eller, som de her henævnes, „Trusts“. Disse sidste ere i Almindelighed dannede paa saadan Maade, at enhver Fabrik, som indgaar deri, værdsættes til et bestemt Beløb, som derpaa fordeles i Aktier; i Spidsen for den hele Forening staa de saakaldte „Trustes“, sædvanligen i et Antal af 9, og disse have fuld Raadighed over alle Fabrikers Drift og Indkjøb af Raamateriale og bestemme vel tillige Salgspriser, endskjønt dette sidste nægtes af dem selv. Man kan gjøre sig en Forestilling om Udstrækningen og Betydningen af flere af disse Trusts, naar det anføres, at f. Ex. the Standard Oil Trust — Petroleumsforretninger — disponerer over en Kapital af 165 Mill. Doll.; det har 25 000 Arbeidere i sin Tjeneste. Selvfølgelig kunne disse Foreninger, ialfald for en Tid, dominere Markedet inden de forskellige

Brancher; men de er naturligvis ogsaa udsatte for de samme Tilfældigheder og den samme Konkurrence, som alle andre merkantile Foretagender. En Udenforstaaende har derfor noget vanskeligt for at forstaa den Uvillie, som de have vakt i de forenede Stater; ikke alene have adskillige Stater vedtaget Love, som gaa ud paa at ophæve de bestaaende og forbyde Dannelsen af nye Trusts; men paa Kongressen er der ogsaa just nu under Behandling et Lovforslag, som fastsætter Mulkt af indtil 10 000 Doll. eller Strafarbejde indtil 5 Aar for blot at være Aktieeier i et Trust. Love, som saaledes indskrænke Handelens og Næringsveienes Frihed, vilde vel være en Utænkelighed i Sverige eller Norge; men her i de forenede Stater er Lovgningen allerede naaet et godt Stykke paa denne Vei; en Lov, the Inter State Commerce Lov af 1887, innskærper i væsentlig Grad Jernbaneselskabernes Handlefrihed; andre Love forbyde en Fabrikeier, under strenge Straffe, at engagere Arbeidere fra fremmede Lande, et Forbud, som gjør det umuligt at indføre en ny Industri i Landet; det er ifølge samme Love, saaledes som det ogsaa bemærkes i Finantsministerens Embedsindberetning for 1889, tilladt at lade Sangere og Skuespillere komme hertil under Kontrakt, hvorimod Præster, Videnskabsmænd eller Profesorer, som forud ere engagerede, ikke faa Adgang til de forenede Stater. Naar saadanne Love antages af Unionsregjeringen, kan det ei undre, at de enkelte Stater gaa endnu længere i Retning af Indskrænkninger i den personlige Handlefrihed.

De forenede Staters rentebærende Statsgjæld udgjorde den 1ste Juli 1889 829 Mill. Doll.; den udgjorde i 1865, da den var paa sit Høieste 2 381 Mill.; i 1870 var den 2 046, i 1875 1 722, i 1880 1 723 (en nominel Stigen tilfølgende af Konverteringen), i 1885 1 196 Mill.

Om Budgettets Overskud, saaledes som hidtil, i Forening med „the sinking fund“ fremdeles skulde anvendes til Indkjøb af Statsobligationer, vilde selvfølgelig den hele Gjæld være udslukket inden faa Aar. Af Frygt for den Forstyrrelse, som vilde opstaa paa Pengemarkedet, saafremt Indkjøbene af de forholdsvis faa tilbageblevne Obligationer fortsættes i samme Maalestok som hidtil, har man søgt en anden Anvendelse for Overskuddet, der for den kommende Budgetperiode anslaaes til 44 Mill. Finantsministeren foreslaar i dette Øiemed Ophævelse af Tolden paa Tobak, hvorved Statskassen vilde tabe omkring 32 Mill., samt Ophævelse af den indenrigske Tilvirkningsafgift for Alkohol som anvendes i Industrien, hvorved ogsaa en formindsket Indtægt af 5 $\frac{1}{2}$ Mill. vil opstaa.

Handel.

Den indenlandske Vareomsætning var i 1889 betydeligere end under noget foregaaende Aar; Jernbanerne havde under de sidste Maaneder af Aaret den største Vanskelighed for at tilfredsstille de Fordringer, som gjordes paa dem for Transport af Varer mellem Østen og Vesten; og dog er Liniernes rullende Materiale særdeles betydeligt; et af de større Jernbaneselskaber i Østen, som har 1 800 Lokomotiver og ligesaa mange Personvogne, har ikke mindre end 42 000 Godsvogne.

Et andet Bevis paa Omsætningens kvantitative Tiltagen er, at Bank „clearingerne“ over det hele Land vare 13 % højere end under 1888.

Bomulds-, Mais- og Byghøsten var større end i noget foregaaende Aar, og Hvedehøsten kun en Ubetydelighed ringere end i 1888. Produktionen af Bomuldsvarer og af Jern var ogsaa betydeligere end nogensinde. Jernbanebygningen, omtrent 5 000 Mil, var dog ringere end i 1888, da 7 000 Mil anlagdes. I det Hele taget viste der sig under Aaret en tiltagende Virksomhed i Agerbrug, Industri og almindelig Vareomsætning, og Arbejde og dermed

god Dagløn var let at finde. En Undtagelse maa dog gjøres for Uldindustriens Vedkommende; Kulproduktionen gik ogsaa tilbage; lave Priser paa Mais og Byg havde en Krise blandt Gaardbrugerne i Vesten tilfølg. Her maa ogsaa nævnes de store Oversvømmelser i Juni, som blandt Andet ødelagde Johnstown i Pennsylvanien, samt større Ildebrande mod Slutningen af Aaret i saavel Østen som Vesten.

Værdien af den samlede Import 1889 anslaaes til 770 000 000 Doll. mod 730 000 000 Doll. i 1888.

Exporten for 1889 anslaaes til en Værdi af 810 000 000 Doll. mod 680 000 000 Doll. i 1888, altsaa i begge Retninger en betydelig Tilvæxt.

De importerede Varemængder indførtes overland til en Værdi af 39 Mill. Doll., i amerikanske Dampskibe 67, i do. Seilskibe 61, i fremmede Dampskibe 541, i do. Seilskibe Værdi af 62 Mill. Doll.

Exporten foregik omtrent for Varer til Værdi af 30 Mill. Doll., i amerikanske Dampskibe 37, i do. Seilskibe 41, i fremmede Dampskibe 614, i do. Seilskibe til Værdi af 88 Mill. Doll.

Den udenlandske Dampskibsflaades overveiende Andel i Vareførselen fra og til de Forenede Stater fremgaar tydeligt nok af ovenstaaende Tabeller.

De betydeligste Indførselsartikler vare:

Kaffe, hvoraf indførtes til Værdi af 77 938 000 Doll., Raffineret Sukker do. 88 774 000, Brunt Sukker do. 13 355 000, Kemikalier do. 39 865 000, Hamp, Stry og Varer deraf do. 50 560 000, Uld do. 18 696 000, Uldvarer do. 54 080 000, Bomuldsvarer do. 27 822 000, Raasilke do. 22 240 000, Silkevarer do. 36 343 000, Sølvets do. 7 584 000, Vine do. 8 268 000.

Hvad specielt Jern- og Træimporten angaar, indeholde de officielle Lister følgende Opgaver:

Af Jernerts indførtes 853 000 Tons til Værdi af 1 852 000 Doll., Takjern 142 000 Tons, 2 863 000 Doll., Gammelt Jern 36 000 Tons, 447 000 Doll., Staal 2 200 Tons, 34 000 Doll., Stangjern 66 235 000 Tons, 1 097 000 Doll., Staalskinner 6 200 Tons, 163 000 Doll.

Uforarbejdet Træ indførtes til Værdi af 8 700 Doll., Hugget og saget Tømmer 4 200 Doll., Bord og Planker 7 957 000 Doll., Forarbejdede Trævarer 2 643 000 Doll.

Toldbestemmelserne om Jern og Jernvarer ere særdeles detaljerede og optage flere Sider i Tariffen; heraf hidsættes følgende:

Tolden paa Jernerts er 75 cts. pr. Ton; paa Takjern $\frac{3}{10}$ cts. pr. $\mathfrak{H}$, paa Stangjern $\frac{8}{10}$ cts. pr. $\mathfrak{H}$, paa Staalskinner 17 Doll. pr. Ton. Tolden paa Staal- og Jernvarer er i sin Almindelighed 45 % ad valorem.

Af Tariffens Bestemmelser om Tolden paa Træ og Trævarer hidsættes:

Hugget og saget Tømmer 20 % ad valorem; Bord og Planker 2 Doll. pr. 1000 Fod, med Tillæg af 50 cts., om Plankerne tillige ere høvlede. Træarbejder have en almindelig Told af 35 $\frac{0}{10}$ ad valorem.

Det bør her strax anføres, at Værdien af Jern og Jernvarer, som udførtes, var 23 712 000 Doll. og af Træ og Trævarer 28 936 000 Doll.

Blandt Udførselsartiklerne bør endvidere fremhæves: Mais, 81 Mill. bushels til Værdi af 36 Mill. Doll.; i 1888 var Udførselen 34 Mill. bushels til Værdi af 19 Mill., Hvede, 46 Mill. bushels (50 Mill. i 1888,) til Værdi af 39 Mill. Doll., (44 Mill. i 1888,) Hvedemel, 10 Mill. bushels til Værdi af 50 Mill. Doll., Udførselsværdien af samtlige Kornsorter anslaaes ialt til 129 665 000 Doll. Bomuld, 5 411 788 Baller, eller 2 656 300 000 $\mathfrak{H}$, til Værdi af 266 650 000 Doll. (I 1888 var Udførselsmængden 4 627 000 Baller til Værdi af 225 122 000 Doll.) Mineralolier udførtes til Værdi af

53 273 000 Doll., Flesk og andet tilberedt Svinekjød til Værdi af 77 774 000 Doll., Oxekjød til Værdi af 27 645 000 Doll., hvortil kommer levende Kvæg, hvoraf der udførtes 329 000 Stk. til en Værdi af 25 673 000 Doll., Tobak exporteredes for 25 807 000 Doll., Lædervarer do 12 228 000 Doll., Klædevarer do 10 353 000 Doll., Agerbrugsmaskiner do 4 246 000 Doll., Ost do 8 482 000 Doll., Smør do 3 961 000 Doll.

For de forskellige Næringsveies Vedkommende stille Udførselsværdierne sig saaledes.

Agerbrugsprodukter 419 Mill. Doll., Fabrik do 133 Mill. Doll., Skov do 25 Mill. Doll., Bjergværk do 20 Mill. Doll., Fiskeri do 7 Mill. Doll.

Udførselen af Hvede foregik fornemlig til England, nemlig 32 Mill. bushels, Værdi 27 Mill. Doll., til Frankrig udførtes 3 Mill. bushels, Værdi $2\frac{1}{2}$ Mill. Doll., til andre europeiske Lande 4.7 Mill. bushels, Værdi 4 Mill. Doll.

Af Mais udførtes ogsaa den største Del til England, nemlig 45 Mill. bushels, mod 9.5 Mill. til Frankrige, 5.5 til Tydskland og 9 til andre Lande i Europa

Bomulden gik ogsaa hovedsagelig til England, ialt 3.2 Mill. Baller; til Tydskland udførtes 0.8, til Frankrige 0.5, til andre europæiske Lande 0.7.

Af Mineralolier gik den største Andel til Tydskland, nemlig 148 Mill. Gall., til England 91 Mill., til Frankrige 9, til det øvrige Europa 135 Mill.

Ifølge de officielle Opgaver foregik Udførselen af Bord, Planker og lignende Trævarer til følgende Lande:

England til Værdi af 2 017 000 Doll., Tydskland 251 000, Frankrig 173 000, andre Lande i Europa 714 000, Britisk Nordamerika 370 000, Mexiko 363 000, Vestindien 1 129 000, Argentina 2 065 000, Brasilien 365 000, andre sydamerikanske Lande 1 261 000, Britisk Australien 850 000 Doll.

En tilsvarende Oversigt for Jernudførselens Vedkommende findes ikke; Symaskiner og Dampmaskiner opgives imidlertid at være blevne hovedsageligen udførte til England, Vestindien, Mexico, Argentina og Canada, Agerbrugsredskaber til Argentina, England og Australien.

Guldbarrer udførtes til et Beløb af 40 Mill. Doll., Sølvbarrer for 27 Mill. Guldproduktionen i Fiskalaaret 1888 — det sidste, for hvilket Opgaver foreligge — gik op til 33 Mill. Doll., Sølvproduktionen til 59 Mill.

Skibsfart.

Ifølge officielle Opgaver fandtes der i de forenede Stater i 1889 1 681 „registrerede“ Skibe — det vil sige Skibe, som kunne gaa i udenrigs Fart — med en Drægtighed af ialt 1 021 594 Tons, samt 21 942 „indrullerede“ Skibe — Kyst-, Kanal- og Flodskibe — paa ialt 3 285 880 Tons. Disse sidste kunne paa Indsøerne afgaa til Havne i Canada.

Om ikke Hvalfangstskibene regnes med, er den udenrigske Tonnage ialt 999 618, hvoraf 190 960 Tons ere Damp- og 809 422 Tons Seilskibe.

Om de „indrullerede“ Skibe, alssaa Indsø-, Flod-, Kyst- og Kanalfartøier regnes med, er Damptonnagen ialt 1 765 551.

Den registrerede Tonnage er i de sidste 2 Aar tiltagen med 6 032 Tons.

Tonnagen paa de nordlige Indsøer var den 30te Juni 1889 972 271, fordelt paa 3 412 Fartøier; paa Floderne i Vesten var den 299 427, og paa det stille Havs Kyst 436 272.

Af de ind- og udførte Varer transporteredes der i 1858 af udenlandske Skibe for 213 Mill. Doll., af amerik. Skibe for 510 Mill. Doll., = 73.7 %, 1860 udl. 155, am. 507, = 66.5 %, 1865 udl. 437, am. 167, = 27.7 %, 1870 udl. 638, am. 352, = 35.6 %, 1875 udl. 884, am. 314, = 35.8 %, 1880

udl. 1 224, am. 258, = 17.8 %, 1885 udl. 1 079, am. 194, = 14.7 %, 1889 udl. 1 217, am. 202, = 13.7 %.

De ovenanførte Aar ere Fiskalaar, som altsaa gaa fra 1ste Juli til 30te Juni.

Antallet og Drægtigheden af ankomne Skibe i udenrigs Fart stiller sig paa følgende Maade:

Amerikanske Seilskibe, 1888 3 319 paa 1 281 341 Tons, 1889 3 269 paa 1 304 136 Tons, Do. Dampskibe, 1888 1 793 paa 1 632 657 Tons, 1889 2 025 paa 1 823 701 Tons, ialt 1888 5 112 paa 2 913 998 Tons, 1889 5 294 paa 3 127 837 Tons. Udenlandske Seilskibe, 1888 7 700 paa 3 441 967 Tons, 1889 7 008 paa 3 088 127 Tons, Do. Dampskibe, 1888 4 309 paa 6 600 194 Tons, 1889 4 498 paa 7 095 688 Tons, ialt 1888 12 009 paa 10 042 161 Tons, 1889 11 506 paa 10 183 815 Tons. Tilsammen ankom altsaa 1888 17 121 paa 12 956 159 Tons og 1889 16 800 paa 13 311 652 Tons.

Om Indsøhavnene medtages i Beregningen, er Antallet af Skibe 31 846 med en samlet Drægtighed af 15 952 119 Tons.

Af ovenstaaende Tal fremgaar det, at Skibenes Antal aftog, medens Drægtigheden tiltog, samt at Seilskibenes Antal aftog, medens Dampskibene forøgedes, med andre Ord: Tidens Tendens gaar i Retning af Anvendelsen af større og større Dampskibe.

De ankomne Skibe fordelte sig paa følgende Maade for de betydeligere Søhavnes Vedkommende:

New York 5 596 821 Tons, Boston 1 399 384 Tons, Philadelphia 1 104 032 Tons, San Francisco 1 048 703 Tons, New Orleans 770 047 Tons, Baltimore 489 874 Tons.

De forenede Rigers Skibsfart paa Distriktet har følgende Tal at opvise for de sidste 5 Aar:

Ankomne Fartøier: 1885 108 svenske paa 57 968 Tons, 686 norske paa 398 408 Tons, tilsammen 794 paa 456 376 Tons, 1886 72 svenske paa 43 745 T., 727 norske paa 428 052 T., tilsammen 799 paa 471 797 T., 1887 89 svenske paa 51 896 T., 708 norske paa 438 643 T., tilsammen 797 paa 490 539 T., 1888 68 svenske paa 37 786 T., 632 norske paa 385 393 T., tilsammen 700 paa 423 179 T., 1889 75 svenske paa 44 433 T., 765 norske paa 476 968 T., tilsammen 840 paa 521 401 T.

De under sidstafvigte Aar ankomne Fartøier fordelte sig saaledes paa de forskellige Havne inden Distriktet:

Apalachicola 24 norske Fartøier, Baltimore 8 norske og 2 svenske. tilsammen 10, Beaufort 10 norske, Boston resp. 94, 4, 98, Brunswick resp. 82, 8, 90, Charleston 30, 5, 35, Darien resp. 11, 1, 12, Galveston 6 norske, Mobile resp. 18, 8, 26, New Orleans 16 norske, Newport News 2, Pascagoula resp. 91, 8, 99, Pensacola resp. 139, 21, 160, Philadelphia resp. 71, 2, 73, Portland resp. 19, 2, 21, Richmond 3 svenske, Savannah resp. 99, 8, 107, Wilmington resp. 45 norske, 3 svenske, tilsammen 48 Fartøier.

Fragterne, som under Aaret have været forholdsvis fordelagtige, ere i de sidste Maaneder gaaet noget ned; fra Golfhavnene, hvor de noteredes £ 6 5 sh. og £ 6 10 sh. for England og Kontinentet samt \$ 20 for sydamerikanske Havne, angives de nu at være £ 5 15 sh. og \$ 19 à 20 (Pensacola), samt £ 5 17 sh. 6 d og \$ 18 (Pascagoula). Fra atlantiske Havne have de i Gjennemsnit udgjort 3 sh. 8 d for Bomuld til Liverpool, og endnu fordelagtigere Fragt er bleven noteret for Terpentin og Harpix.

Fra norske Skibe rømte under Aaret 428 Mand, hvoraf 255 vare Nordmænd, 32 Svensker og 141 Udlændinger.

Fra svenske Skibe rømte 36, hvoraf 18 Svenske, 11 Nordmænd og 7 Udlændinge.

Emigration.

I 1889 ankom til de forenede Stater 426 738 Emigranter mod 518 526 i 1888. Heraf var 42 419 fra Sverige og Norge mod 66 023 i 1888. Det bør bemærkes, at Indvandrerens Nationalitet angives særskilt i de større officielle Fortegnelser; i den kortere og foreløbige, men forøvrigt ogsaa officielle Oversigt, som her er benyttet, ere kun forholdsvis faa Lande angivne, hvorhos de forenede Riger ere opførte under samme Rubrik.

Fordelt paa de forskjellige Nationaliteter stiller Indvandrerens Antal under 1889 sig saaledes:

Det britiske Rige 137 824, Tydskland 95 947, Østerrige-Ungarn 42 174, Rusland 33 474, Italien 29 606, Danmark 8 594, Holland 6 339, Frankrige 6 117.

Under Løbet af Aaret udkom en statistisk Oversigt over Antallet af ankomne Emigranter fra 1820 til 1888; indtil 1861 opførtes Nordmænd og Svensker under samme Rubrik; senere ere de angivne hver for sig.

Ifølge denne Fortegnelse ankom der i 1820 kun 3 Nordmænd og Svensker til de forenede Stater, hvorimod der ialt kom 7 691 fra det hele Europa. I 1821 kom 12 Nordmænd og Svensker og 5 935 ialt fra Europa, i 1822 10 do. og 4 418 do., i 1823 1 do. og 4 016 do., i 1824 9 do. og 4 965 do., i 1825 4 do. og 8 543 do., i 1826 16 do. og 9 751 do., i 1827 13 do. og 16 719 do., i 1828 10 do. og 24 729 do., i 1829 13 do. og 12 523 do., i 1830 3 do. og 7 217 do., i 1831 13 do. og 13 039 do., i 1832 313 do. og 34 193 do., i 1833 16 do. og 29 111 do.

Indtil 1842 var Antallet oftest 30 til 40 aarligt, under nogle Aar dog 3 til 500. I 1843 kan den egentlige Indvandring siges at have begyndt: der ankom da fra de forenede Riger 1 748 Emigranter mod ialt 49 013 fra Europa. I 1849 er Antallet steget til 3 473, medens 286 501 ankom fra det hele Europa. Indtil 1860 ankom derpaa fra 800 til 3 300 aarligen.

I 1861 ankom 28 Nordmænd, 588 Svensker, fra Europa ialt 81 200, i 1862 66 N., 826 S., 83 710 E., i 1863 227 N., 1 400 S., 163 733 E., i 1864 70 N., 2 179 S., 185 233 E., i 1865 3 258 N., 2 851 S., 214 048 E., i 1866 7 849 N., 4 784 S., 278 916 E., i 1867 1 739 N., 5 316 S., 283 751 E., i 1868 6 461 N., 13 958 S., 265 853 E., i 1869 17 718 N., 24 115 S., 335 364 E., i 1870 12 356 N., 12 009 S., 288 591 E., i 1871 11 307 N., 11 659 S., 296 754 E., i 1872 10 348 N., 14 645 S., 381 459 E., i 1873 18 107 N., 11 351 S., 369 486 E., i 1874 6 518 N., 4 336 S., 208 059 E., i 1875 4 465 N., 6 031 S., 144 178 E., i 1876 6 031 N., 5 204 S., 114 548 E., i 1877 4 333 N., 4 774 S., 94 791 E., i 1878 5 216 N., 6 176 S., 111 382 E., i 1879 9 488 N., 16 659 S., 184 211 E., i 1880 23 054 N., 46 723 S., 442 096 E., i 1881 26 967 N., 55 892 S., 600 331 E., i 1882 27 197 N., 60 413 S., 603 086 E., i 1883 21 295 N., 32 596 S., 498 497 E., i 1884 13 906 N., 24 017 S., 407 606 E., i 1885 11 692 N., 21 508 S., 327 202 E., i 1886 13 859 N., 32 222 S., 385 448, i 1887 18 322 N., 51 236 S., 508 260 E., i 1888 17 178 N., 48 854 S., 518 526 E.

De Havne, hvortil Emigranterne ankom under 1889, vare: New York, hvortil ankom 335 553 Udvandrere, Boston 31 823, Baltimore 28 361, Philadelphia 24 128, San Francisco 3 526, New Orleans 3 347.

Beløbene af de Arvemidler, som i 1889 inkasseredes og afsendtes, udgjorde: til Departementet for det Indre: Kr. 36 312.18, til Udenrigsdepartementet: 81 131.82, til Kommersekollegium: 904.74, tilsammen Kr. 118 348.74.

I ovennævnte Summer ere ikke de indkrævede og oversendte Pensionsbeløb medregnede.

A. Grip.

S y d n e y.

Til Hovedstationen ankom følgende norske Fartøier, alle med Ladning: Fra Norge 3, dr. 2 379 Tons, fra Sverige 3 dr. 2 078 T, fra fremmede Lande 8 dr. 5 080 Tons Til Vicekonsulsstationerne ankom med Ladning 13, dr. 9 437 T., og i Ballast 14, dr. 11 677 T. Summa ankomne 41 dr. 30 651 T., alle Seilskibe Bruttofragter fra Norge £ 4 850, fra Sverige £ 3 420, fra andre Lande £ 15 363, ialt £ 23 633.

Der afgik til fremmede Lande fra Hovedstationen med Ladning 7 dr. 4 623 T, og i Ballast 9 dr. 6 283 T, og fra Vicekonsulsstationerne med Ladning 31 dr. 23 840 T. Bruttofragter £ 40 000. Erlagte Konsulatafgifter ved Hovedstationen £ 38. 2. 11., ved Vicekonsulaterne £ 79. 1. 1.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 1 617 Tons.

Aarsberetning dateret den 15 Marts 1890.

Kolonien New South Wales Handel overstiger i Værdi alle andre under det britiske Rige hørende Besiddelser med Undtagelse af Indien og britisk Canada. Indien, med en Befolkning næsten 250 Gange større, har en Handel, der neppe er 4 Gange saa stor som denne Kolonis, medens Canada, hvis Befolkning er 5 Gange Indvaanerne i N. S. W., i Værdien af sin Handel neppe overstiger Koloniens, hvis Statistik for hvert Aar viser en betydelig Forøgelse i Ud- og Indførselen og kun sjelden føler nogen mærkbar Indvirkning af Prisforandringer paa de europæiske Markeder eller af ved langvarig Tørke mislykket Høst. En Sammenstilling af Værdien af Ind- og Udførselen i 1887 mellem de ovennævnte Lande viser følgende Resultat:

Indien: Import 77 799 844, Export 94 921 983, ialt 172 721 867.
 Britisk Canada: Import 21 706 732, Export 18 393 660, ialt 40 100 392.
 New South Wales: Import 18 806 236, Export 18 496 917, ialt 37 303 153.

Tonstallet af de til alle Havne i Australasien i 1888 ankomne og derfra afgaaede Fartøier var 14 689 766, hvoraf 4 765 419 eller $\frac{1}{3}$ kommer paa N. S. W. Forholdet mellem de syv Kolonier er følgende: N. S. W. 4 765 419, Victoria 4 307 883, S. Australia 1 973 651, Queensland 996 229, Western Australia 812 393, Tasmania 776 278, New Zealand 1 057 913 Tons.

De til de vigtigste australiske Byer ankomne Skibes Tonsdrægtighed var følgende: Sydney 1 692 268, Newcastle 633 119, Melbourne 2 015 876, Brisbane 410 358, Rockhampton 231 828, Townsville 207 963, Port Adelaide 770 846.

Sydney er faktisk den største Handelsstad paa hele den sydlige Hemisphære; skjøndt Melbourne viser at større Antal Ton, beror dette derpaa, at et stort Antal Dampskibe kun anløbe Melbourne paa Reisen til det endelige Bestemmelsessted — Sydney —, hvor den største Del af Lasten losses. Sammenlignet med nogle af de vigtigere Handelssteder i Storbritanien indtager Sydney en betydelig Stilling. Drægtigheden af ankomne Skibe var saaledes: til London 6 880 187, Liverpool 5 186 393, Cardiff 2 536 129, Newcastle (Engl.) 1 592 166, Hull 1 816 296, Sydney 1 692 268, Glasgow 977 032, Newport 950 743, Sunderland 748 182, Southampton 809 162, Dover 698 171, Middlesbrough 729 714.

Kolonien Handel er for største Delen i britiske Hænder, skjøndt en mærkbar Forøgelse har gjort sig gjældende i den fremmede Søfart siden 1881; saaledes var Tontallet for de under britisk og fremmed Flag ankomne Skibe: I 1872, britiske 1 400 672, fremmede 187 368, 1875 b. 2 001 641, f. 166 546, 1880 b. 2 259 924, f. 172 855, 1885 b. 3 615 582, f. 517 495, 1886 b. 3 746 725, f. 511 879, 1887 b. 3 836 527, f. 486 231, 1888 b. 4 141 551, f. 623 868, 1889 b. 4 659 798, f. 661 381. Af de under britiske Fartøier opgivne Antal Tons eies i Kolonierne for Tiden ca. 58 pCt. mod 66 pCt. i 1876 og 60 pCt i 1881.

Blandt de fremmede Nationer, der drive Handel med New South Wales, kan mærkes: Amerikas forenede Stater, Frankrige, Tydskland, Sverige og Norge og Chili. Tontallet af ankomne og afgaaede fremmede Fartøier var i 1888: nordamerikanske 173 331, franske 167 797, tyske 159 899, svenske og norske 79 846, chilenske 11 646, andre 31 349, og i 1889: nordamerikanske 175 262, franske 151 117, tyske 88 264, svenske og norske 69 860, chilenske 2 138, andre 6 223.

Foruden Nordamerika, Frankrige og Tydskland er Sverige og Norge de eneste fremmede Lande, hvis Handel med Kolonien er af større Betydning.

Uagtet de store franske (Messageries Maritimes) og tyske (German Lloyd) Dampskibsliniers Fartøier visselig har bidraget til at forøge Værdien af den fremmede Handel, udgjør dog Skibe under britisk Flag ca. 87 pCt. af Tontallet, og heraf eies, som nævnt, den største Del i Kolonierne. Hvilke store Fordele, der i New South Wales tilbyder sig for Skibsredere, viser sig tydeligst ved det betydelige Antal Skibe, som indkomme i Ballast og det forholdsvis ringe Antal, som udgaa derfra uden Last. En stor Del af disse Skibe kommer fra de tilgrændsende Kolonier efter der at have lossat Lasten uden i samme Havn at kunne faa ny Fragt. Det største Tontal af de siden 1878 i Ballast til Kolonien indkomne Skibe naaedes i 1889 med 704 267. I 1879 ankom saaledes 337 696, 1880 217 763, 1881 271 343, 1882 325 480, 1883 384 645, 1884 395 900, 1885 345 366, 1886 353 969, 1887 597 177, 1888 628 732, 1889 704 267.

Australiens i kommerciel Henseende fremragende Stilling grunder sig paa de tre naturlige Hovedindustrier, Kvægavl, Bjergværksdrift og Jordbrug. Blandt Landets rige Ressourcer indtager Uldproduktionen den største Betydning. Udførselsværdien af denne Artikel alene opgaar til over Halvdelen af Totalexporten og har siden den gode Sæson 1886—87 aarligen antaget et mere storartet Omfang. Den var i 1879 lbs. 123 710 450, Værdi £ 6 491 198, 1880 lbs. 154 871 832, £ 8 040 625, 1881 lbs. 139 601 506, £ 7 149 787, 1882 lbs. 146 221 182, £ 7 433 091, 1883 lbs. 188 161 710, £ 9 598 761, 1884 lbs. 173 968 303, £ 8 953 100, 1885 lbs. 168 151 659, £ 7 246 642, 1886 lbs. 173 985 640, £ 7 028 596, 1887 lbs. 216 450 343, £ 8 911 155, 1888 lbs. 235 848 944, £ 9 089 776, 1889 lbs. 261 853 484, £ 10 620 635. Ikke

alene har Produktionen af Uld tiltaget, men ogsaa Priserne paa de europæiske Markeder er gaaet frem, hvoraf følger, at Værdien forholdsvis er tiltaget mere end Produktionen. Middelpriisen pr. Balle var i 1887. £ 11. 5. 0, 1888 £ 12. 10. 0 og 1889 £ 15. 0. 6. Uldexporten fra alle Kolonier var i Gjennemsnit ca. 1 350 000 Baller af samlet Værdi ca. £ 20 283 750, eller £ 3 408 750 mere end 1888 og £ 5 163 750 mere end Middelpriisen i 1887. I Faareavlen er ogsaa gjort betydelige Forbedringer; saavel Importen af Avlsdyr som Export af indfødte Faar er betydelig forøget. Saaledes var Antallet af Faar i 1879 30 062 910, 1885 37 820 906, 1886 39 169 304, 1887 46 965 152, 1888 46 503 469. I 1888 indførtes 254 018 Faar til Værdi £ 146 709, og udførtes 2 327 406, Værdi £ 935 668.

Den anden store, til Dannelsen af Landets Velstand medvirkende Faktor, Bjergværksdriften, har ogsaa i det forløbne Aar naaet en Udvikling, som i flere Henseender er mærkværdig. Denne Industri er ofte usikker og udgjør ikke sjelden et passende Feldt for Børsspekulanter og Aktiespilleres Virksomhed. Resultaterne ere ikke desto mindre solide, thi for at naa Maalet maa Arbeide og Dygtighed af flere Slags anvendes i stor Skala. Bjergværksdriften i Australien er i det Hele en lønnende Industri og dens Produkter kan lettest forvandles til rede Penge. Totalværdien af Guld udgivet af de to Kolonialbrancher af den Kongelige Mynt (Melbourne og Sydney), var i 1887 £ 5 167 428, 1888 £ 5 231 445 og 1889 £ 6 354 035. Hvis hertil lægges noget for Export af Guld, der ikke er gaaet gennem Mynten, faar man en nogenlunde rigtig Forestilling om, hvilken Betydning Guldproduktionen alene har for Australiens Handelsforhold.

Blandt Sølvgruberne indtager „Broken Hill“ i N. S. W. den første Plads. Udbyttet af denne Grube var i Driftsaaret afsluttet 30 November 1880 den forbausende Sum 6 003 299 Unzer Sølv og 25 076 Tons Bly.

De uhyre Kulleier i Newcastle og nogle mindre i Kolonien er en Kilde til store Indtægter, der efter skeede Beregninger ikke vil uddø i flere Decennier. I 1888 udførtes 1 923 872 Tons til Værdi £ 1 064 472, 1889 steg Exporten til 2 387 702 Tons, Værdi £ 1 279 271 eller en Tilvæxt af resp. 463 830 Tons og £ 214 799.

Kobbergruberne har i Almindelighed lidt under usunde Spekulationer, der bl. A. bragte en større fransk Bank til Fallit. Udførselen af Kobber var i 1888 115 193 Cwt., 119 Collys til Værdi £ 407 607 mod 127 186 Cwt., 173 Collys til Værdi £ 308 703 i 1889, udvisende en Tilvæxt af 11 993 Cwt. og 54 Collys; den derfor opnaaede Pris repræsenterer en Formindskelse af £ 98 904.

Den store Tingrube „Mount Bischoff Tin Mining Company“ indbragte i Aaret 1 713 Tons af dette Metal og har derhos af Malm fra andre Gruber udmeltet en endnu større Mængde. Udbyttet af Bjergværksdriften beregnes for 1889 til ca. 2 Mill. £ mere end i 1888.

Jordbrugets Afkastning, heri iberegnet de Produkter for 1888, som ikke kom paa Markedet før i 1889, var i det Hele ikke tilfredsstillende. Produktionen af Sukker var f. Ex. meget mindre og Hvedehøsten ansaaes næsten som mislykket. Paa Grund heraf forskreves fra Nabokolonierne, og især fra New Zealand, store Partier Korn og Rodfrugter. Beholdningen for Aaret, sammenholdt med Middeltallet for nogle foregaaende Aar, viser en Formindskelse af mellem 2 og $2\frac{1}{2}$ Mill. £.

De foreliggende statistiske Opgaver er med Hensyn til Import fra andre Lande temmelig utydelige; for en Vare, som f. Ex. afsendes direkte til Kolonien, angives isaaftald det rette Produktionssted, men i Tilfælde af Omlastning,

som Tilfældet er med største Delen af de fra Sverige og Norge indførte Manufakturvarer, der omskibes enten i England eller Tydskland for videre Befordring til Bestemmelsesstedet, angives sidste Lastningssted som Varens Produktionssted; det har dog lykkedes mig fra muligst paalidelige Hold at faa største Delen af de ufuldstændige Opgaver.

Koloniens Import af Trævarer var betydelig mindre end det foregaaende Aars, hvortil Aarsagen ligger i de større Opkøb, der blev gjort før 1889 uden at Salget modsvarede Forventningerne. Mængden og Værdien af de fra de forskellige Lande udelukkende af de øvrige Kolonier indførte Trævarer i 1888 og 1889 sees af nedenstaaende Opgave:

Indførsel 1888.

Saget eller høvlet Trælaster. Fra Norge Fod 5 947 228 £ 40 582, Storbritanien Fod 4 877 941 £ 38 078, de forenede Stater Fod 1 971 637 £ 23 532, Canada Fod 1 378 176 £ 6 212, Sverige Fod 61 432 £ 679, Tydskland Fod 532 £ 18, ialt £ 109 101.

Hugget Trælaster. Tydskland Fod 10 414 £ 223, de forenede Stater Fod 21 430 524 £ 119 707, Canada Fod 8 896 204 £ 45 578, Storbritanien Fod 2 404 678 £ 17 265, Norge Fod 1 709 113 £ 10 481, ialt £ 194 254.

Lægter. De forenede Stater Stk. 5 280 000 £ 7 564, Canada Stk. 724 500 £ 664, Sverige Stk. 200 000 £ 814, Storbritanien Stk. 101 150 £ 156, Norge Stk. 60 000 £ 75, ialt £ 9 273.

Tagspaan. De forenede Stater 909 600 £ 1 579, Canada 545 £ 80 ialt £ 1 659,

Indførsel 1889.

Saget eller høvlet. Storbritanien Fod 5 158 321 £ 40 164, Norge Fod 2 510 289 £ 17 096, de forenede Stater Fod 1 898 067 £ 16 325, Sverige Fod 1 273 571 £ 11 630, Canada Fod 475 700 £ 4 425, Tydskland Fod 680 £ 9, ialt £ 89 549.

Hugget. De forenede Stater Fod 16 636 204 £ 92 050, Canada Fod 5 121 501 £ 29 625, Sverige Fod 1 064 367 £ 4 550, Norge Fod 935 765 £ 5 636, Storbritanien Fod 931 687 £ 7 950, Tydskland Fod 5 574 £ 44, ialt £ 139 855.

Lægter. De forenede Stater Stk. 4 370 877 £ 4 554, Canada Stk. 861 610 £ 946, Sverige Stk. 623 880 £ 651, Norge Stk. 44 000 £ 41, ialt £ 6 192.

Hele Værdien af de til N. S. W. i 1888 indførte Trævarer, deri ogsaa indbefattet fra de øvrige Kolonier, opgik til £ 527 834, og i 1889 til £ 416 749, en Formindskelse af £ 111 085.

Exporten af Trælaster produceret og forarbejdet inden Kolonien aftog ligeledes: den værdsattes i 1888 til £ 121 552 og paafølgende Aar til £ 102 714; Formindskelsen var £ 18 838.

Af Agerbrugsredskaber indførtes i 1888 fra Storbritanien Collys 2 816 £ 18 653, de forenede Stater C. 1 625 £ 11 268, Tydskland C. 1 £ 5, ialt £ 29 926, og i 1889:

Fra Storbritanien Collys 3 233 £ 19 489, de for. Stater C. 970 £ 5 703, og Tydskland C. 3 £ 66, ialt £ 25 258.

Blandt de Redskaber af vor Tilvirkning, som baade i Godhed og Pris bør kunne konkurrere med Fordel med de allerede i det herværende Marked indførte, er især Staalplouge. De Prøver, som er udsendt fra Sverige, har dog ikke ledet til noget Resultat, da de i Form mere eller mindre skillede

sig fra de her brugelige; først naar denne Hindring udjævnes kan vore Tilvirkere regne paa en god Afsætning.

Af Sprængstoffer forbruges i Australien hvert Aar en anelig Mængde. Nobels Dynamit har hidtil været mest anvendt, men i den senere Tid er flere Slags lignende Stoffer indført paa Markedet.

I 1888 indførtes af Dynamit og Lithofracteur 40 000 lbs. til Værdi £ 3 500, fra Victoria lbs. 12 850 £ 699, South Australia lbs. 146 385 £ 13 144, Tydskland lbs. 55 000, £ 3 850, Queensland lbs. 15 380 £ 1 368, New Zealand lbs. 6 920 £ 547, ialt lbs. 276 535 £ 23 109.

Af Sprængkrudt: Fra Storbritanien lbs. 1 643 900 £ 30 975, Victoria lbs. 2 945 £ 117, S. Australia lbs. 173 013 £ 5 289, Queensland lbs. 58 £ 5, de for. Stater lbs. 5 000 £ 90, ialt lbs. 1 824 916 £ 36 476.

I 1889 indførtes en betydelig mindre Del Sprængstoffer end i det foregaaende Aar, nemlig af Dynamit og Lithofracteur: Fra Storbritanien 75 000 lbs. Værdi £ 4 950, fra Victoria lbs. 85 050 £ 7 204, S. Australia lbs. 147 625 £ 13 533, Tydskland lbs. 106 000 £ 7 052, de for. Stater lbs. 2 000 £ 81, Belgien lbs. 15 000 £ 793, tils. lbs. 430 675 £ 33 613, og af Sprængkrudt fra Storbritanien lbs. 637 506 £ 14 133, Victoria lbs. 2 828 £ 108, S. Australia lbs. 45 002 £ 1 060, Queensland lbs. 17 932 £ 623, Tydskland lbs. 36 950 £ 918, Norge lbs. 10 000 £ 142, tils. lbs. 750 218 £ 16 984.

Blandt de i 1889 som britiske eller tyske angivne Sprængstoffer, indbefattes fra Sverige indført „Bellit“, til Værdi £ 3 000.

Som nævnt har hidtil Nobels Dynamit indtaget første Plads blandt de her brugelige Sprængstoffer, men da den ved Explosioner afsondrer ubehagelige Gasarter, som efter Sprængning i dybe Skakter for længere Tid umuliggjør Arbeidets Gjenoptagelse og derhos ofte foraarsager Ulykkeshændelser, har man søgt at indføre en Mængde mere eller mindre hensigtsmæssige Sprængstoffer. I 1887 indførtes fra Sverige et mindre Parti „Bellit“, som efter en Række omhyggelig udførte Experimenter fik de bedste Anbefalinger og af Fagmænd ansaaes at have alle de for første Sort Sprængstoffer nødvendige Egenskaber. Bestillinger optoges paa betydelige Partier, og alle Tegn tydede paa en stor Fremtid for Bellitten. I Slutningen af 1888 klagedes dog over, at endel af Patronerne ikke paa nogen Maade kunde exploderes, og i 1889 indkom saadanne Klager fra alle Kanter. Følgen blev, at Forretningen helt og holdent ruineredes. Skjodesløshed i Tilvirkningen er siden fundet at være Grunden til at endel af Patronerne ikke exploderede.

I 1889 indførtes til New South Wales af Manufakturmedejern 1 185 Collys til Værdi £ 44 322, deraf fra Storbritanien for £ 35 460, Victoria £ 1 583, Queensland £ 408, South Australia £ 1 092, New Zealand £ 150, Tasmania £ 8, de for. Stater £ 786, Frankrige £ 318, Tydskland £ 3 336, Belgien £ 148, Sverige £ 959, Norge £ 50.

Den i det senere Aar vedholdende Tørke havde en skadelig Indflydelse paa flere Forretningsgrene, hvilken dog ikke før i Slutningen af 1888 begyndte at gjøre sig gjældende. Paa denne Tid fandtes saaledes betydelige Partier paa Lager, som siden maatte sælges til nedsat Pris, hvilket atter havde til Følge, at de sidst ankomne Varer maatte standse paa Kjøberens Haand eller sælges til Underpris. At dette ogsaa har været Tilfældet med de ovennævnte Varer viser sig af den betydelige Nedgang i Importen mod 1888, nemlig 274 Collys til Værdi £ 2 803. Af de fra Sverige forskrevne Fabrikater har grundsløbne Barberknive (hollowground) og s. k. Patentfoldekknive bedst Afsætning, hvori- mod Salg af Bordknive m. M. blev mindre tilfredsstillende; denne bør dog ved Forandring af Façon i Lighed med den engelske kunne opnaa et bedre Resultat. Hele Indførslen af andre Jern- og Staalvarer var ca. £ 210 183

under det foregaaende Aars; herfra undtages dog Isenkramvarer, hvoraf Indførselen tiltog med £ 47 202.

Som det fremgaar af nedenstaaende Opgave indtager Storbritanien næsten udelukkende første Plads blandt de exporterende Lande.

Der indførtes i 1889 til N. S. Wales: Rujern 8 482 Ton, Værdi £ 29 454, deraf fra Storbritanien for £ 28 244, Jernskrab for £ 1 634, Jernrør 20 698 Tons, £ 119 311, deraf fra Storbritanien for £ 108 324, andet Støbegods 1 008 Tons, £ 13 195, deraf fra Storbritanien for £ 3 746, Borestaal, Stangjern, Jernplader etc. 17 865 Tons, Værdi £ 141 297, deraf fra Storbritanien for £ 122 508, Bolter, Møttrikker, Skruer og Nitter for £ 20 526, deraf fra St. B. for £ 17 941, andet smedet Jern 10 991 Tons, £ 80 269, deraf fra St. B. for £ 58 840, Cisterner for £ 13 589, deraf fra St. B. £ 9 050, Kjetting for £ 2 929, Pengeskabe og Døre for £ 14 044, deraf fra St. B. for £ 11 119, Jerntraad 10 680 Tons, £ 102 557, deraf fra St. B. for £ 54 459, Tydskland for £ 22 441, galvaniserede Plader og Stænger 18 826 Tons, £ 230 652, deraf fra St. B. for £ 196 563, galvaniseret Jerntraad for £ 6 924, galvaniserede Manufakturvarer for £ 72 786, deraf fra St. B. for £ 35 987, Jerntraadnet for £ 3 147.

Forbruget af Hestekosøm er i Australien ganske betydeligt, dette Marked har hidtil næsten udelukkende været behersket af „Globe“ Selskabets Fabrikat samt et Par tyske og amerikanske Mærker, men siden Begyndelsen af 1888 er Uddeholms Selskabets Søm indført til Sydney, hvor de nu, efterat store Vanskeligheder ved Begyndelsen af deres Introduktion er bleven besejret, indtager en fremragende Plads ved Siden af andre Tilvirkninger og daglig viunder større Efterspørgsel. Værdien af de fra Sverige indførte Hestekosøm opgik til £ 1 658.

Fra Norge er indført et mindre Parti „Stjerne“ Søm, der ansees for at være af god Kvalitet.

Nogle mindre Partier Borestaal er i Aaret indført fra Sverige, og denne Artikkel bør baade i Prisbillighed og Godhed kunne konkurrere med de bedste Mærker og synes at ville vinde et godt Marked. Prisen har hidtil varieret mellem 16—19 £ pr. Ton.

De store Fragttudgifter gjør Importen af Jern i nævneværdig Skala næsten umulig. Nogle Smaapartier Hestekojern er som Ballast udskibet fra Sverige, men uagtet dets erkjendte gode Kvalitet mener man ikke at kunne betale højere Priser for dette Slags Jern end for andre Tilvirkninger.

Fra Sverige indførtes 1889 74 Tons Borestaal og 33 Tons Hestekojern.

De fra Sverige hidsendte Prøver paa Glasvarer er af Fagmænd erkjendt at være af udmærket Kvalitet, men Formen skiller sig fra den her brugelige, hvorfor hidtil ingen Bestillinger har kunnet optages. Dog tror jeg, at en ikke ubetydelig Export skulde kunne aabnes fra Sverige, hvis vore Fabrikanter søgte saa meget som muligt at tilvirke Varen i samme Størrelse og Form som den engelske; derhos bør al mulig Omsorg anvendes paa Pakningen for saavidt gjørligt at forekomme Knusning under Lastning og Losning.

Hele Værdien af Indførselen af Glas i 1889 var £ 98 773 mod £ 103 441 i 1888, altsaa en Formindskelse af £ 4 668.

Af Husholdningsglas indførtes i 1889 fra følgende Lande, ikke iberegnet de øvrige Kolonier: fra Storbritanien, Collis 5 379, Værdi £ 31 886, de for. Stater C. 1 161, £ 2 017, Frankrige C. 44, £ 503, Tydskland C. 2 814, £ 11 010, Belgien C. 2 273, £ 6 079.

Fyrstikindførselen fra Sverige er bleven betydelig vanskeligere, for ikke at sige umulig paa Grund af den store Konkurrentse i de senere Aar;

især fra China indføres Fyrstikker, som i Prisbillighed langt overgaar den svenske Vare.

Af Fødevarer indført fra andre Lande kan især mærkes preserveret Kjød. Heraf indførtes i 1888 271 206 lbs. til Værdi £ 10 379, og i 1889 501 301 lbs. til Værdi £ 14 089, deraf fra Storbritanien 80 687 lbs., £ 3307, de for. Stater 408 379 lbs., £ 10 007, Hong Kong 9 464 lbs., £ 603, Frankrige 932 lbs., £ 78, Tydskland 675 lbs., £ 29, Norge 1 164 lbs., £ 65. Heraf fremgaar, at den fra Frankrige indførte Vare betingede den høieste, og den amerikanske den laveste Notering; den norske erholdt noget over Middelpriis.

Preserveret Fisk er i 1889 indført i større Mængde end i 1888, nemlig 4 632 018 lbs., Værdi £ 113 947, mod i 1888 3 935 524 lbs., £ 99 387 i 1888. Af den i 1889 indførte kom fra Storbritanien lbs. 2 051 000, £ 46 405, de for. Stater lbs. 2 198 558, £ 56 555 Hong Kong lbs. 157 452, £ 6 559, Frankrige lbs. 6 995, £ 434, Tydskland lbs. 14 267, £ 558, Norge lbs. 16 853, £ 481, Canada lbs. 185 865, £ 2 872, Indien lbs. 1 048, £ 83.

Ølkonsumtionen, er i de fire Aar 1885—88 noget aftaget, uagtet Folkemængden i samme Tid er ikke lidet forøget. Følgende Tal belyse nogle af disse Forhold: Koloniens Produkt i 1885, 11 Mill. Gallon, 1886, 10 Mill. 1887, 9 720 000, 1888, 9 300 000 Gallons.

Indført i 1885, 1 839 500, 1886, 2 075 000, 1887, 2 126 000, 1888, 2 413 000 Gallons ialt: 1885, 12 839 550, 1886, 12 075 000, 1887, 11 846 000 1888, 11 713 000 Gallons. Procent pr. Indvaaner: 1885, 13.79, 1886, 12.32, 1887, 11.69, 1888, 11.01.

I 1889 indførtes: Paa Fad fra Storbritanien 789 693 G, Værdi £ 79 133 Victoria, 73 557 G, £ 6 151, Quensland 60 G, £ 5, S. Australia 269 225 G, £ 21 982, New Zealand 1 864 G, £ 153, Tasmania 2 279 G, £ 223, Tydskland 5 160 G, £ 545. Paa Flasker, fra Storbritanien 1 412 306 G, £ 279 408, Victoria, 49 963 G, £ 11 663, Quensland 327 G, £ 82, S. Australia 69 835 G, £ 14 779, New Zealand 10 756 G, £ 2 026, de forenede Stater 47 509 G, £ 8 647, Tydskland 59 492 G, £ 10 599, Belgien 11 382 G, £ 2 167, Frankrige 526 G, £ 94, Italien 120 G, £ 22, Norge 2 740 G, £ 414. I Beløbet for Storbritanien afgaar 2 400 G. indført fra Sverige via England.

Paa Grund af, at en stor Mængde Øl af forskjellige Mærker forekommer paa Markedet, har det næsten vist sig umuligt at kunne indføre en ny Vare, uden i Begyndelsen at anvende Annoncering i stor Maalestok. Derhos stiller Fragt og øvrige Udgifter fra Produktionsstedet til Omskibningshavn i England eller Tydskland sig altfor høit i Forhold til Udgifterne derfra til Bestemmelsesstedet, hvorhos deraf følger, at en stor Del Flasker under Omlastningen knuses. Baade svensk og norsk Øl er her meget afholdt og vilde sikkert ved Kapital og Energi kunne indføres og faa god Afsætning.

Høstudsigterne for 1889 var paa Grund af den tørre Vinter alt andet end lovende. Pløiningen vanskeliggjordes betydeligt, ja umuliggjordes i flere Egne. 1888 var ligesaa mærkeligt paa Grund af den raadende Tørke som det følgende Aar for sin store Nedbør. Nedbøren var paa 28 Stationer 38 % under middels. Middeltemperaturen i den varmeste Maaned var noget over 82° Fahr., men oversteg paa nogle Steder 100°. I 1889 var derimod Nedbøren 22½ % over middels og Middeltemperaturen i den varmeste Maaned ca. 87.81° Fahr.

I 1888—89 produceredes i N. S. Wales: Hvede 1 450 503, Havre 109 931, Byg 36 760. Mais 4 910 404, andre Slags 12 899 bushels.

Kommunikationsvæsenet er i alle Grene forøget og forbedret, især Jernbanerne. Parlamentet har bevilget Midler til Bygning af yderligere 1 450 Mil Jernbane.

Paa Grund af den hvert Aar tiltagende Søfart har Behov gjort sig gjældende for flere Dokker. Dette er ogsaa imødekommet, baade af Regjeringen og Private, saa at der f. Ex. alene i Sydney er 3 s. k. graving Dokker, 4 flydende Dokker og 5 Patent Glips, nemlig af graving Dokker (Statens) to paa Cockatoo Island og en paa Balmain, af Kjøllængde henholdsvis 475, 635 og 410 Fod, Bredde 59, 84 og 68 Fod, Dybde 20, 32 og 20 Fod, Af Flydedokker to i Johnstons Bay, Waterview Bay og Woolwich, Kjøllængde resp. 100, 320, 164 og 300 Fod, Bredde 23, 57, 42 og 73 Fod, Dybde 7, 27, 12 og 25 Fod, Løftkraft, 150, 1 400, 600 og 2 000 Tons, Af Patentslips Balmain, Pyrmont, Balmain, Kjøllængde 180, 250 og 200 Fod, Løftkraft 600, 1 500, 1 000 og 40 Ton.

Den nye Gravingdok „Biloea“ bliver den største Enkelt dok i Verden; den modtager Skibe paa indtil 32 Fods Dybgaaende.

Længden af de inden Sydneys Havn værende Kaier er ialt 6 Mil.

Folkemængden i N. S. Wales antages ved Slutningen af 1889 at have været 1 127 800 og i de øvrige Kolonier ved Slutningen af 1888: Victoria 1 090 869, New Zealand 607 380, Queensland 387 463, S. Australia 313 065, Tasmania 146 149, W. Australia 42 137, ialt for hele Australien 3 672 803.

Det største Antal Immigranter, 78 138, ankom i 1885. Ved Slutningen af 1881 var der inden Kolonien 1 755 Skandinaver, hvoraf 1 668 Mænd og 87 Kvinder, de sidste for største Delen fra Norge.

C. A. Falstedt.

Newcastle. (Vicekonsulens Beretning). Produktionen af de 22 Kulgruber i Arbejde var 2 607 564 Tons til Værdi £ 1 288 892 eller 544 813 Tons mere end det foregaaende Aar. Gruberne var fuldt sysselsat i Aarets første 9 Maaneder, men arbejdede i den sidste Tid af Mangel paa Skibsrum tildels kun halv Tid. Prisen paa Kul er endnu 11 sh. for stor og 5 à 6 sh. for smaa pr. Ton. f. o. b. i Havnen, samme Priser vil sandsynligvis gjælde i 1890. To nye Gruber vil endnu blive aabnet og bidrage meget til Havnens Udførsel.

Af Cokes produceredes i Aaret, 18 341 Tons, Værdi £ 29 804. Smeltehytterne paa Grændsen bruger fremdeles en stor Del heraf, Prisen er f. o. b 32 sh. 6 d. pr. Ton.

Der produceredes 3 050 Tons Kobber til Værdi £ 183 000. Da Priserne var gode i Aaret var Udbyttet meget tilfredsstillende.

Af Uld udskibedes til Storbritanien kun 51 000 Baller. Nedgangen skyldes især de høje Priser i Kolonierne, hvorfor Producenterne sendte sin Uld til Sydney for at sælges. Fragterne har været de samme som fra Sydney og den sædvanlige Dødvægt af Kobber, Talg, Antimon, Huder etc. er bleven givet.

Dyke Kai er udvidet 400 Fod vestlig for Skibe lossende Ballast. Regjeringen foretager Arbejder paa Indsiden og en stor Sandpumpe anvendes til at uddybe Bassinet. Det er Hensigten at opføre syv nye hydrauliske Kraner derpaa, efter Fuldførselen.

Broen over Hawkesbury Floden aabnedes for Trafik den 1 Mai, hvorved Jernbanen fre Brisbane til Adelaide er bleven fuldført. Sporveien til Wall-send er bleven meget benyttet og Anbud er modtaget for Udstrækning deraf

gjennem Byen til Jernbanestationen. Andragende er indgivet om Udstrækning af Linien gennem Forstæderne Wickham, Waratah og Merewether.

Gode Priser er betalt for Grund i Byen og Omegnen, og flere store Lagere og Pakhuse er opbygget. Den største Del af Gaderne er bleven brolagt med Asphalt, hvilket vil blive fortsat efter Leilighed.

Det har været udmærket Regn og Høsten var god. Fødevarer var tilstrækkelige og betaltes med Priser, der maa have været lønnende for Jordbrugerne.

Fragterne var høje den største Del af Aaret, men gik ned fra Oktober af. Der har været mange Ordres for Kul men Forretningen standsedes ved den store Mangel paa Tonnage i Kolonien. Havde ikke dette været Tilfældet vilde et langt større Antal Skibe være ankommet hid end Tilfældet var i 1889. Det samlede Antal var 1 489 dr. 1 378 812 Tons. Til næste Aar vil der antagelig ikke blive et mindre Antal.

Robert B. Wallace.

Manilla.

Aarsberetning dateret 4de Marts 1890.

Af norske Skibe ankom fra fremmede Lande med Ladning 1 Dampskib dr. 1 389 Tons, Fragt £ 2 062, og et Seilskib dr. 757 Tons, der begge afgik med Ladning til fremmede Lande. For Ordre ankom 3 norske Fartøier.

Af svenske Skibe ankom 2 dr. 1 429 Tons.

Det eneste af de forenede Rigers Produkter, som regelmæssig kommer paa Markedet paa Philippinerne, er norsk Klipfisk. Den kommer i Zinkkasser og Toldstatistiken klassificerer den blandt tørrede, saltede, røgede eller marinerede Fiske og Mollusker; nu indføres der meget tør Fisk fra China til Brug for Chineserne, og det er derfor umuligt at opgive Størrelsen af Klipfiskindførselen.

Svenske Fyrstikker er ganske forsvundet fra Markedet, hvor man nu kun finder japanesiske og chinesiske Fyrstikker. Øl, som ogsaa blev indført i nogen Tid, har ikke kunnet udholde Konkurrencen.

Trælast fra Norden, som let angribes af Termitterne, anvendes kun i meget smaa Kvantiteter til Orlogsmarinens Brug.

Uagtet denne Mangel paa Handelsforbindelser besøges Philippinernes Havne ganske hyppig af Seilskibe fra de forenede Riger, der indtager Sukker og Hamp eller gaar til Carolinerne for at lade Koprah.

Udførselen af Sukker var i 1889 Kg. 72 848 967 fra Manilla, 28 712 143 fra Ilo og 8 931 023 fra Cebu og af Hamp Kil. 58 513 896 fra Manilla, og Kil. 13 238 621 fra Cebu.

Fragterne for Sukker og Hamp fastsættes altid pr. Ton à 16 piculs. 16 piculs Hamp svarer omtrent til 90 Kubikfod. Heraf følger, at Skibsførerne ofte faar meget mindre Fragt end den som de havde regnet paa. Hvad Sukkeret angaar fastsættes ogsaa Fragten pr. leveret Ton, hvorpaa ogsaa her bliver et Tab efter Reisens Længde.

I 1889 besøgte Manillas Havn første Gang af et norsk Dampskib.

Udenfor de ovennævnte Havne, er for Handelen paa Philippinerne kun aabnet Havnen Zamboanza, der ikke er af nogen Vigtighed. Toldvæsenet tillader dog Skibene at tage fulde Ladninger af Træ paa andre Steder i Luçon mod at erlægge Told i Manilla.

Havnen Jolo, der erklæredes fri den 16 November 1876, besøgte i Aaret 1889 af 86 Skibe, hvoraf 49 spanske og 37 engelske.

Marianerne har kun 4 Gange aarlig Forbindelse med Manilla. Disse Øer besøges af engelske Skibe, som fører til Yokohama Koprak og Balat (Holothuria), som frembringes paa disse Øer. De vestlige Caroliner og Palaos (Pelen Islands) udfører de samme Produkter. De østlige Caroliner udfører derhos Ibenholt og Elfenbensnødder. Carolinerne exploiteres især af to tyske Selskaber, som der har sine Agenter for Kjøb af Koprak. Amerikanerne forsyner de østlige Caroliner med Mel, Vaaben etc. og erholder til Gjengjæld det i San Francisco meget skattede Finertræ.

George Nyssem.
kst.

H a v a n a.

Der ankom fra fremmede Steder med Ladning 14 norske Skibe dr. 6 401 Tons, og i Ballast 137 dr. 56 813 Tons, heraf Dampskibe 138 dr. 57 211 Tons.

Til fremmede Steder afgik, med Ladning 142 Skibe dr. 58 661 Tons og i Ballast 8 dr. 4 936 Tons, alle til fremmede Steder.

Vi havde den Fordel at faa et Besøg af den Kongelige norske Kanonbaad „Ellida“, der ankom her den 27 Januar og afreiste 3 Februar, samt af den svenske Korvet „Saga“, som ankom her den 20 og afreiste den 26 Februar.

Fuldkommen Ro har fremdeles fundet Sted paa Øen.

Den kommercielle Situation forbedres fremdeles, og skjøndt Sukkerhøsten paa Grund af vedvarende Tørke ikke vil blive saa stor som forventet for nogle Maaneder siden, vil den dog sandsynlig i det Hele udgjøre 600 000 Tons, hvilket alligevel er en god Middelshøst. Priserne er dog betydeligt lavere end forrige Aar paa Grund af den store Rødhøst i Europa.

Der har ikke været nogen direkte Import fra de forenede Riger. Af Høsten er intet afgaaet direkte til disse Riger, eller noget andet Land i Europa undtagen Spanien. De fleste Afskibninger af Sukker har som sædvanlig været til de forenede Stater. Frugtudskibningen til sidstnævnte Land er fremdeles i Tiltagende og foregaar, især fra Havnen Baracoa, fornemmelig i norske Dampskibe.

Om Tobakshøsten forbyder ufordelagtige Efterretninger, baade med Hensyn til Kvalitet og Kvantitet.

Edvard Francke.

Georgetown, Demerara.

Aarsberetning dateret 11 April 1890.

Der ankom hertil fra fremmede Steder 69 norske Skibe dr. 28 827 Tons, hvoraf i Ballast 6 dr. 2 407 Tons. Der afgik til fremmede Steder 32 Skibe med Ladning og 37 i Ballast.

Der ankom 4 svenske Skibe dr. 1 135 Tons.

De udgaaende Ladninger bestod af Greenheart, Sukker, Sirup og 1 Risladning. For Greenheart var der god Efterspørgsel, og Fragterne bevægede sig mellem 1 sh. 3 d og 1 sh. 6 d pr. Fod.

Sirupsudførselen til Holland og Belgien sysselsatte ogsaa adskillige Skibe og dette foranlediger Spørgsmaal om, hvorvidt ikke Fabrikanterne i de to Riger ligesaa vel kan benytte den billige Sirup, der kjøbes her i saa stor Maalestok af hollandske Fabriker. Om dette vil jeg gjerne meddele enhver forønsket Oplysning.

Sukker. Udførselen var især i Hænderne paa Dampskibe gaaende til England og de forenede Stater; Fragterne var i Regelen gode. De Priser, som opnaaedes for denne Vare, der er Koloniens Hovedprodukt, var i Aarets Løb over Gjennemsnit, og da Høsten steg til over 116 000 Tons, maa Kolonien have havt megen Fordel.

Udførselen af Guld, hvilken ikke er 3 Aar gammel, tiltager hurtig og synes at ville udgjøre en væsentlig Faktor i Koloniens Velstand.

Import. Herom har jeg intet Nyt at meddele. Direkte Indførsel fra de to Riger angives endnu ikke i Toldopgaverne, og indirekte Indførsel synes begrændset til Fyrstikker og lidt Øl og Havre.

L. H. de Jonge.

San Francisco.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £.
	Ant.	Tons.	Ant	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra fremmede Lande til Hovedstationen . .	3	4 177	-	-	3	4 177	-	-	9 300
” fremmede Lande til Vicekonsulstationerne	7	5 610	14	11 883	21	17 493	-	-	8 558
Ialt	10	9 787	14	11 883	24	21 670	-	-	17 858
II. Afgaaede.									
Til fremmede Lande fra Hovedstationen . .	2	3 413	1	764	3	4 177	-	-	8 200
” fremmede Lande fra Vicekonsulstationerne	16	13 923	7	5 610	23	19 533	-	-	32 040
Ialt	18	17 336	8	6 374	26	23 710	-	-	40 240

For Ordre eller for at reparere ankom 2 dr. 2 160.

Af svenske Skibe ankom 17 dr. 14 469 Tons. Bruttofragt £ 6 777.

Erlagt Konsulatafgift af norske Skibe ved Hovedstationen § 71.10, ved Vicekonsulsstationerne § 332.63.

Aarsberetning dateret 27de Marts 1890.

De forenede Rigers Skibsfart viser en Tilbagegang fra 1888 af 19 Skibe drægtige 15 376 Tons, som udelukkende falde paa norske Skibe, da der af svenske var 5 Skibe drægtige 5 245 Reg. Tons mere end i 1888.

Aarsagen til denne temmelig store Tilbagegang i den norske Skibsfart paa denne Kyst, maa udentvivl søges i den Omstændighed, at de fleste af de norske Skibe, som i de senere Aar have seilet her i det stille Hav, trængte til større Reparationer, og derfor toge Trælastfragten fra Puget Sound til Europa, eller fandt sin Vei dertil fra Australia for hjemme at kunne reparere saameget billigere. Maaske har ogsaa de høiere Fragter i Atlanterhavsfarten lokket dem, men er det min Formening, at de snart vil søge herudigjen, da det ikke er Tvivl underkastet, at de neppe i Længden kan finde bedre regningssvarende Engagement end de høiere Trælastfragter for Tiden. Savnet af den svenske og norske Flaade her paa Kysten har nemlig vist sig i opadgaaende Fragter til næsten alle Trælast importerende Havne, og noteredes saaledes ved Aarets Slutning 67 sh. 6 d. til Melbourne, 70 sh. til Shanghai, 62 sh. 6 d. til Chili & 75 sh. til Europa, alt pr. 1000 superficielle Fod (1"×12"×12").

Paa den i mine tidligere Rapporter omtalte Rømning af Mandskaber, tror jeg der kunde sættes en betydelig Dæmper derved, at man bemandede sine Fartøier saa vidt muligt med gifte Mænd og stipulerede en noget høiere end den fra Hjemmet almindeligvis betalte lave Hyre, saa længe de foer

paa denne Kyst, hvad selvfølgelig vilde komme alle Parter tilgode, selv Rederiet, som i modsat Tilfælde jo bliver tvungen at betale de her gjældende høie Hyrer.

Fra de til Hovedstationen ankomne Skibe rømte ialt 13 Mand, afmønstredes 1 Mand og paamønstredes 15 Mand. En -- Styrmanden paa den i Bergen hjemmehørende Bark „Australia“ — omkom ved Drukning her ved Bryggen.

Fragterne. Fra San Francisco for Hvede pr. Jernskib til U. K. for Ordre have været under: Januar høiest £ 2. 2. 6., lavest £ 2. 0. 0., Februar £ 2. 0. 0., £ 2. 0. 0., Marts £ 1. 16. 3., £ 1. 10. 0., April £ 1. 12. 6., £ 1. 3. 9., Mai £ 1. 11. 3., £ 1. 8. 0., Juni £ 1. 13. 9., £ 1. 12. 6., Juli £ 1. 18. 9., £ 1. 12. 6., August £ 1. 19. 6., £ 1. 12. 6., September £ 1. 18. 3., £ 1. 13. 3., Oktober £ 2. 0. 0., £ 1. 15. 0., November £ 1. 18. 9., £ 1. 12. 6., December £ 1. 18. 9., £ 1. 13. 9.

For directe Havn eller Træskibe som sædvanligt 2 sh. 6 d. mindre.

Disse Fragter kan man saaledes sige have holdt sig temmelig godt hele Aaret rundt, og vistnok ogsaa bragt de forskjellige Rederier, især de af dem, som møde frem med store tidsmæssige Jernseilskibe, en ganske anseelig Profit, og kan det neppe være Tvivl underkastet at San Francisco, saavel som de andre Hvede-exporterende Havne her paa Kysten endnu i mange Aar vil forblive nogle af Seilflaadens bedste Pladse.

Skade kuns at vort Lands Skibe ere for smaa, og tildels for gamle at være med i Concurrencen.

Trælastfragterne fra Puget Sound have holdt sig jevnt hele Aaret rundt: Til Storbritanien 72 sh. 6 d. à 75 sh., til La Plata Floden 62 sh. 6 d. à 65 sh., til Chili & Peru 55 sh. à 60 sh., til Shanghai 65 sh. à 70 sh., til Sydney 47 sh. 6 d., à 52 sh. 6 d., til Hobsons Bay 55 sh. à 60 sh., Melbourne 62 sh. 6 d., à 65 sh., Brisbane Adelaide & Port Pirie 60 sh. à 67 sh. 6 d., alt pr. 1000 superficielle Fod (1"×12"×12").

Da Kystfarten her i Begyndelsen af 1889 var mindre god bleve flere af de deri beskæftigede større amerikanske Fartøier anvendte for Trælast i trans-pacific Farten, og toge Pladsen af de svenk-norske Skibe som manglede; ellers vilde Fragterne udentvivl være gaaet endnu høiere. Eftersom Kystfarten sidenefter blev bedre gik disse tilbage dertil, og som Følge heraf er der Udsigter for høie Trælastfragter herifra i 1890.

Indgaaende Fragter varierede betydeligt i Løbet af Aaret, men stode den meste Tid temmelig høie. Fra Europa vare de overhovedet fra 25 sh. til 35 sh., og fra Australia for Kul 20 sh. à 25 sh. hertil med 1 sh. à 2 sh. 6 d. høiere til San Pedro & San Diego. Fra Humboldt Bay med Trælast til Australia, Chili & Europa kunne Fartøier, som laste 4 à 600 Fod Rødtræ, og ikke stikke dybere lastet end 15 Fod, finde god Beskæftigelse, da saadanne ere vanskelige at finde her, og der som oftest ikke er over 16 à 18 Fod Vand paa Humboldt Bar. Hidtil er derfor Afskiberne blevne tvungne til at bringe Ladninger ned her med smaa Kystfartøier, og lade sine Skibe laste her for ovennævnte Steder, hvad selvfølgelig forarsager betydelige Extraudgifter.

Skibsfarten. Nedenstaaende Opgave viser Antal & Tonage af ved San Francisco Toldsted indklarerede Skibe i 1889, Kystfartøier ikke iberegnet: Fra Storbritanien 70 Skibe 114 455 Tons, fra Britisk Columbia 265 Skibe 359 127 Tons, fra Australien 145 Skibe 230 353 Tons, fra Sandwich Øerne 168 Skibe 96 062 Tons, fra Andre Øer i det stille Hav 44 Skibe 26 393 Tons, fra Mexico 40 Skibe 18 246 Tons, fra Amerikanske Havne

48 Skibe 79919 Tons, fra Central Amerika & Panama 40 Skibe 57511 Tons, fra China 48 Skibe 108260 Tons, fra Japan 8 Skibe 5815 Tons, fra Belgien 8 Skibe 12224 Tons, fra Tydskland 10 Skibe 12959 Tons, fra Italien 1 Skib 474 Tons, fra Brasilien 4 Skibe 5205 Tons, fra Chili 11 Skibe 6651 Tons, fra Uruguay 2 Skibe 2416 Tons, fra Ostindien 6 Skibe 8695 Tons, fra Asiatisk Rusland 4 Skibe 1015 Tons, fra Hvalfangst 48 Skibe 13902 Tons, Jagt & Fiskeri 12 Skibe 650 Tons, tilsammen 982 Skibe 1160332 Tons.

I samme Tidsrum ere følgende udklarerede til: Storbritanien 226 Skibe 366898 Tons, Britisk Columbia 233 Skibe 327228 Tons, Australia 37 Skibe 48207 Tons, Sandwich Øerne 131 Skibe 73324 Tons, andre Øer i det stille Hav 34 Skibe 8826 Tons, Mexico 48 Skibe 21797 Tons, Amerikanske Havne 30 Skibe 39159 Tons, Central Amerika & Panama 40 Skibe 59827 Tons, China 40 Skibe 96602 Tons, Peru 4 Skibe 3545 Tons, Chili 2 Skibe 1007 Tons, Frankrige 7 Skibe 11145 Tons, Belgien 4 Skibe 5912 Tons, Tydskland 1 Skib 838 Tons, Brasilien 3 Skibe 5323 Tons, Uruguay 2 Skibe 3669 Tons, Asiatisk Rusland 7 Skibe 2074 Tons, Cap Verdes Øerne 1 Skib 857 Tons, Hvalfangst 48 Skibe 15218 Tons, Jagt & Fiskeri 16 Skibe 847 Tons, tilsammen 914 Skibe 1092303 Tons.

Skibsbyggeriet i det forløbne Aar staar tilbage for 1888 saavel i Antallet af de byggede Skibe, som især i Tonnagen. Medens der nemlig i det Aar byggedes 54 Fartøier med en Gross Tonnage af 17629 Reg Tons, kan 1889 kuns fremvise 46 Skibe drægtige tilsammen 8544 Reg Tons, en Tilbagegang af 8 Skibe og omtrent 9000 Tons. I dette er dog ikke indbefattet de to Pandser Krigsskibe „Charleston“ & „San Francisco“, som bleve byggede her for de Forenede Staters Regning og hvoraf Charleston blev leveret og antaget f. A. og „San Francisco“ meget snart vil blive færdig. De nybyggede Skibe, hvoraf de fleste ere Dampskonnerter, ere saagodtsom udelukkende byggede for Trælastfarten paa denne Kyst og for Trafik paa Floderne her.

Hvalfangst. Mod 47 Skibe i 1888 deltog i 1889, 48 Skibe. Udbyttet var alt andet end tilfredstillende, idet flere af dem, der siges 5, retournerede uden at have faaet det allerringeste, og de andre kuns bragte 12834 Tdr. Tran, 221981 H Hvalben & 1500 H Elfenben. Fangstens hele Værdi tør sættes til § 724148.

Torskefiskeriet. Viser ogsaa iaar en betydelig Tilbagegang. Som i 1888 deltog 8 Skibe i Fangsten, der beløb sig til 812000 Fisk hvoraf falde paa: Choumagin Øerne 485000 Fisk & Okotske Havet 327000 Fisk, tilsammen 812000 Fisk.

De billige Priser paa Fisk paa Atlanterhavskysten forbundet med billig Fragt hertil gjør at Fisk kan leveres billigere derifra end den kan produceres her. Fisk er der nok af, men Udgifterne med Fangst, Tørring etc. stiller sig for høie, hvorfor denne aarlige Tilbagegang.

Laxefiskeriet. Dette er nu en fremragende Næringsgren her paa Kysten, især efter det betydelige Opsving Fiskeriet i Alaska tog f. A. Foruden et mindre Kvantum nedsaltet blev der paa den amerikanske Del af denne Kyst ialt hermetisk henkogt 1235000 Kasser à 4 Dusin 1 H Daaser pr. Kasse mod 933000 Kasser i 1888 eller omtrent 25 % mere end der nogensinde tidligere har været preservevet. Priserne stode imidlertid lave og kan overhovedet ikke anslaaes til mere end § 1.52 pr. Dusin eller ialt til § 6178000.

Af det opfiskede Kvantum falde paa: Alaska 675000 Kasser, Colum-

bia Floden 328 000 Kasser, andre Floder i Oregon & Washington 178 300 Kasser, Sacramento Floden California 57 300 Kasser, tilsammen 1 235 600 Kasser.

Tidligere har Columbia Floden altid været den, som har ydet den største Skjærv i denne Industri, men nu er Alaska No. 1, og enorme vare de Udrustninger, som ifjor vare gjorte for Fisket der. „Canneries“ sprang op baade her og der i Territoriet, og paa faa Undtagelser nær viste det sig, at der var Fisk nok at sysselsætte dem alle; men hvad vi nu mangler er Consumenter, thi naar vi til ovennævnte lægger en overmaade stor Fangst i Britisk Columbia, hvor der blev indpakket 414 000 Kasser, saa gjør dette et uhyre Total af 1 650 000 Kasser, og da det forhen ikke har været muligt at afsætte over hele Verden mere end 1 à 1 $\frac{1}{4}$ Million Kasser p. a. er det ikke at undres over, at her ved Aarets Udgang fandtes næsten $\frac{1}{2}$ Million Kasser Lax usolgt. Endog til \$ 1.00 pr. Dusin er det nu vanskeligt at sælge Alaskæ Lax, men da den antages ikke at have kostet mere end 80 à 90 cent pr. Dusin ere Udrustningerne herfra for Alaska igjen store, om de end ikke kommer op i Linie med f. A.

Metaller. Af Minerne i Staterne og Territorierne vestenfor Missouri Floden, samt i Britisk Columbia, og paa Vestkysten af Mexico blev i 1889 udvundet: Guld til en Værdi af \$ 32 974 643, Sølv \$ 65 316 107, Kobber \$ 14 793 763, Bly \$ 14 593 323, tilsammen \$ 127 677 836.

Heraf kommer paa: California \$ 12 842 757, Nevada \$ 11 908 961, Oregon \$ 785 361, Washington \$ 217 000, Alaska \$ 845 000, Idaho \$ 17 344 600, Montana \$ 31 726 923, Utah \$ 9 830 013, Colorado \$ 28 074 888, New Mexico \$ 3 937 677, Arizona \$ 5 803 027, Dakota \$ 3 407 177, Mexicos Vestkyst \$ 502 288, Britisk Columbia \$ 442 164, tilsammen \$ 127 677 836.

Af Guldproduktionen falder ikke mindre end \$ 10 300 000 paa California alene, derefter kommer Montana med \$ 4 500 000, og Idaho, Nevada Colorado og Dakota med c. 3 Millioner Dollars hver.

Kviksølv. Produktionen heraf for 1889 beløber sig til kuns 25 500 Flasker mod 33 250 Flasker i 1888. Priserne vare gode varierende mellem \$ 45 & \$ 50 pr. Flaske. Udførselen til fremmede Lande beløb sig til c. 5200 Flasker, og gik der til de østlige Stater omtrent 10 000 Flasker. Hele Udførselens Værdi tør ansættes til \$ 700 000.

Af Mynt prægede i San Francisco i 1889 \$ 20 495 267, mod \$ 26 281 500 i 1888.

Hvede. 1889 Aars Høst var den bedste i California siden 1880 og anslaaes Udbyttet til 26 Millioner Centals mod 18 Millioner Centals i 1888. Taget til en Gjennemsnitspris af \$ 1.30 pr. Cental, skulde Værdien altsaa udgjøre 33 800 000 Dollars. Uagtet saaledes Priserne vare lavere i 1889 end i de foregaaende Aar, var dog Aaret fordelagtigt for vore Landbrugere. Udførselen beløb sig til 12 115 000 Centals værd \$ 16 641 000, mod 11 720 100 Centals værd \$ 17 318 477 i 1888. Af det udskibede Kvantum gik 10 583 000 Centals til Storbritanien, 540 000 Centals til Frankrige og Belgien, og tog Australien 360 000 Centals. Den Masse Regn vi i denne Vinters Løb have havt over hele Staten California lover saa vidt et godt Kornaar for 1890.

Hvedemel. Udførselen heraf i 1889 beløb sig til 1 131 000 Tdr. af en Værdi af \$ 4 755 000 mod 822 347 Tdr. værd \$ 3 392 182 i 1888. Heraf gik til Storbritanien 434 000 Tdr., til China & Japan 401 000 og til Central America 131 000 Tdr.

Byg. Ialt høstedes der af Byg i California c. 8 Millioner Centals. Omendskjønt Høsten maa ansees god hvad Kvantiteten angaar saa lod dog Kvaliteten meget tilbage at ønske, saa at Gjennemsnittsprisen pr. Cental neppe tør sættes over \$ 1.00 og altsaa hele Høstens Værdi til 8 Millioner Dollars. Det bedste af den saakaldte „Chevalier Barley“ gik alt til England og New-York, med Undtagelse af en liden Ladning for Australia, og af den bedste „Brewing“ adskillige Ladninger til New-York. Ialt blev der udført 833 000 Centals mod circa 1 Million Centals i 1888. Grundet paa den store Beholdning her og den ringe Kvalitet ere Priserne nu meget lave, No. 1 „Feed Barley“ solgtes saaledes ved Aarets Udgang villigt til 75 c. pr. Cental.

Vin og Brandy. Udbyttet af 1889 Aars Vinavl tør neppe sættes høiere end til 14 Millioner Gallons, og en Værdi af $3\frac{1}{2}$ Million Dollars mod 17 eller maaske nærmere 18 Millioner Gallons i 1888. Grunden til denne betydelige Nedgang af ialt 4 Millioner Gallons ligger nærmest i at en Mængde Druer bleve ødelagte af Regn, som overraskede Planterne netop under Indhøstningen, og deri at flere Druer end tidligere bleve tørrede. Af de 14 Millioner Gallons Vin produceret, blev mindst 4 Millioner Gallons destilerede til Brandy, hvorved vi altsaa kuns have 10 Millioner Gallons Vin tilovers. Da Hjemmeforbrug kræver 6 Mill. og vi sandsynligvis kan finde Marked for c. 8 Millioner Gallons i de østlige Stater, vil der blive 4 Millioner Gallons forliden, som altsaa vil have at suppleres af tidligere Beholdninger. Dette har selvfølgelig ikke havt saa ringe Indflydelse paa Priserne, og disse ere derfor gaaede op, saaledes at Planterne derved have mere end dækket det Tab de led ved den tidligere Regn. Af Vin udførtes ialt 7 984 897 Gallons til en Værdi af \$ 3 269 498, og af Brandy 399 940 Gallons værd \$ 424 589, Foustager og Told indbefattet. Mestdelen gik til de østlige Stater.

Rosiner. Grundet paa den tidligere omtalte Regn blev Rosin Høsten ikke hvad man havde ventet, men omtrent den samme som i 1888 eller med et rundt Tal 900 000 Kasser à 20 lb og til en Gjennemschnittspris af \$ 1.65 pr. Kasse, udgjørende en Værdi af omtrent $1\frac{1}{2}$ Million Dollars. Denne Industriegren, som først blev begyndt med her i 1873 med 6 000 Kasser, har tiltaget hvert Aar siden, og vil vistnok vedblive at tiltage, da vore bedste Sorter nu concurre stærkt i de østlige Stater med de indførte fra Malaga, og der bliver udført deraf til Australien, Mexico, Japan etc. Vingaardscierne lægge sig ogsaa mere og mere efter at forbedre sin Produktion, og bliver der saaledes nu en Masse af simplere Sorter Vinranker indpodede med bedre, som om et Par Aar vil vise gode Resultater

Frugtavl. I Lighed med 1888 var 1889 et for Frugtavlerne meget fordelagtigt Aar, uagtet enkelte Sorter Frugt, hvoriblandt især Ferskener, gav et mindre Udbytte end Aaret før, men saa avledes af andre Sorter igjen saa meget mere. Af fersk Frugt og hovedsagelig Appelsiner, Apricoser, Ferskener, Pærer, Blommer, Druer, Kirsebær og Jordbær, sendtes i Aarets Løb c. 62 850 000 lb til de østlige Stater mod 52 160 000 lb i 1888, og af saakaldet „Canned Fruit“ 34 268 500 lb , samt af tørret Frugt, Rosiner iberegnet c. 50 Millioner Pund. Desuden exporteredes søværts 13 547 580 lb „Canned Fruit“.

Af de Frugter, der tørredes bør især nævnes: California Franske Blommer med 15 000 000 lb , Ferskener 3 200 000 lb , Apricoser 2 000 000 lb , Druer i Sække 3 000 000 lb , samt Æbler, Pærer, Figener etc. med fra 500 000 til 1 Million Pund.

Den saakaldte „California French Prune“ vinder mere og mere Grund, og maa ogsaa siges at være en fortrintlig Frugt, der uden Vanskelighed kan concurre med, ja maaske ganske fordrive den indførte Franske Blomme fra amerikanske Markeder. Appelsinhøsten gav omtrent samme Udbytte som i 1888 nemlig c. 1 Million Kasser værdsat til \$ 2 200 000.

Honning. Deraf blev der avlet i 1889 c. 2 Millioner Pund, som var $\frac{1}{2}$ Million mindre end i 1888, da Avlen var $2\frac{1}{2}$ Million istedetfor som opgivet $1\frac{1}{2}$ Million Pund. Kvaliteten var meget god, og den solgtes til $6\frac{1}{2}$ cent pr. $\mathcal{H}$, som udgjør \$ 130 000.

Humle. Heraf høstedes ialt paa denne Kyst 87 230 Baller eller 2 230 Baller mere end i 1888, hvormed Høsten altsaa bliver den rigeste vi nogensinde have haft her. Prisen der i Begyndelsen af Sæsonen var 12 c. pr. $\mathcal{H}$ for choice, formaaede ikke at holde sig, men gik gradvis nedad til 7 cent i Oktober. Mod Slutningen af Aaret kom der imidlertid lidt mere Liv i Markedet og med jævn god Søgning gik Prisen op til 10 cent for god Vare. Medium var næsten hele Aaret kuns meget lidet søgt til Priser ikke over fra 5 til 7 cent pr. $\mathcal{H}$. Af Høsten falder paa California 35 230 Baller, Oregon 17 000 Baller, Washington 35 000 Baller, tilsammen 87 230 Baller, à omtrent 200 $\mathcal{H}$ pr. Balle. Taget til en Gjennemsnitspris af 8 cent pr. $\mathcal{H}$ udgjør Værdien af Humlehøsten omtrent \$ 1 400 000.

Sukkerbeder. Dyrkningen af disse har, da den har vist sig at være regningssvarende, tiltaget saa meget, at det i min Rapport for 1888 omtalte Rafinaderi har maattet udvides, og, skulde der imidlertid ingen Nedsættelse blive i Told paa Sukker, vil sandsynligvis flere snart blive byggede.

Uld. Heraf klippedes i California 34 008 770 $\mathcal{H}$ mod 32 567 972 $\mathcal{H}$ i 1888, og modtoges fra Oregon 8 568 000 $\mathcal{H}$. Udførselen beløb sig til ialt 33 444 401 $\mathcal{H}$, værd \$ 5 500 000.

Trælast. Mod 1500 Millioner Fod i 1888 anslaaes det i mit District opskaarne Kvantum af Trælast i 1889 at beløbe sig til 1930 Millioner Fod fordelt saaledes: Staten Washington 1 000 000 000 Fod, Oregon 400 000 000 Fod, California 450 000 000 Fod, Territoriet Alaska 80 000 000 Fod, tilsammen 1 930 000 000 Fod, som vel kunde ansættes til en Værdi af 25 Millioner Dollars.

Hele Aaret igjennem var der en jevn Efterspørgsel efter Last saavel for Lokal-Forbrug, som for Export. Sidste kunde imidlertid ikke tilfredsstilles af Mangel paa Skibe, hvorfor Møllerne inden Aarets Udgang bleve tvungne at arbeide blot 4 à 5 Dage i Ugen. Endnu høiere Fragter vilde vel bragt Fartøier her, men til for høie Fragter kan her ei concureres i fremmede Markeder med Svensk og Norsk Last. Ti Ladninger Oregon Pine gik i Begyndelsen af Aaret til Storbritanien og bragte ved Auction 2 sh. 3 d. à 2 sh. 6 d. pr. cub. fod. Flere Bestillinger ere paa Grund heraf siden komne derfra for større Ladninger til 2 sh. à 2 sh. 3 d. pr. cub. fod cif, og som med rimelige Fragter let vil kunne udføres. At større Marked snart vil kunne blive fundet for vor Trælast i Europa har man nu godt Haab om.

Følgende viser Udførselen i 1889 fra: Washington 118 508 046 sup Fod værd \$ 1 320 079, Oregon 934 505 do værd \$ 10 500, San Francisco 17 671 425 do værd \$ 408 981, Eureka (Humboldt Bay) 4 997 764 do værd \$ 88 613, tilsammen 142 111 740 sup Fod værd \$ 1 828 173.

Af dette gik 107 Millioner Fod til Australien, hvoraf igjen 1 387 152 Fod var Rødtræ. Foruden ovennævnte blev 6 143 279 Fod exporteret fra Britisk Columbia.

Vort Rødtræ synes at vinde mere og mere Bifald ogsaa i Australien, Chili og Peru, og blot den samme Hindring, nemlig Mangel paa Skibe, er Aarsagen til at ikke mere blev udført.

At Fartøier som lastede trække over 15 Fod Vand ofte have at vente længe inden de kunne komme ud fra Humboldt Bay, vanskeliggjør meget Udførselen af denne Træsart. Den maa nemlig af denne Grund blive bragt hertil i smaa Skonnerter og saa omladet, hvad der forøger Priserne betydeligt. Disse, som blive regulerede af en Combination her af alle Mølle-eierne, have været for Export f. o. b. ved Møllerne her: Rough merchantable Rødtræ \$ 11 pr. 1000 sup Fod, do clear \$ 22 pr. do, Dressed clear \$ 24 pr. do og for Oregon Pine: Rough merchantable alm. Dimensioner \$ 10 pr. 1000 sup. Fod, do. extra Dimensioner \$ 11 til \$ 25.00 pr. do, do clear alm. Dimensioner \$ 16 pr. do, Dressed clear alm. Dimensioner \$ 18.00 til \$ 20.00 pr. do.

Udførselen af „Sugar Pine“ og „Hvid Cedar“ synes ogsaa at tiltage, dog mest i forarbejdet Stand, i Døre, Vindueskarmer etc. etc.

Kul vedbliver at være en Hovedartikkel, hvormed Skibe kommer her for vor Hvedeudførsel. Priserne paa udenlandske Kul beror mestendels paa Fragten, og denne igjen paa hvad Fragt Skibe kunne erholde ud herfra. Saaledes er Kul i Almindelighed billigere her naar Hjemfragterne ere gode. Da disse f. A. vare bedre end Aaret forud, og vi ingen Strike eller Brand havde i nogen af vore locale Gruber, vare Priserne overhovedet \$ 3.00 pr. Ton lavere end i 1888 eller omtrent \$ 7.00 pr. Ton. Ikke desto mindre indførtes der c. 200 000 Tons mindre end i 1888, hvad dog havde sin væsentligste Grund deri, at Beholdningerne her ved Aarets Begyndelse vare meget store. De høje Priser paa Kul i England og de lave her, gjorde Indførselen derfra næsten umulig, hvorfor ogsaa, som af nedenstaaende Tabel vil sees, Indførselen derfra i Sammenligning med 1888 var meget liden, derimod kom en hel Del fra Australien, hvor der paa Grund af feilslagen Kornhøst næsten ingen Hjemfragter var at faa for Skibene, som derfor toge Kulladninger herop.

Vor Indførsel beløb sig til: Til San Francisco 1 213 000 Tons, San Pedro 66 700 Tons, San Diego 72 300 Tons, tilsammen 1 352 000 Tons.

Fra Kulminerne i Washington kom 372 500 Tons, do. i California 87 500 Tons, do. i de østlige Stater 19 000 Tons, tilsammen 479 000 Tons,

og Resten fra fremmede Lande, nemlig: Fra Australien 408 000 Tons, Storbritanien 45 600 Tons, Britisk Columbia 418 000 Tons, Japan 1 400 Tons tilsammen 883 000 Tons, tilsammen 1 352 000 Tons.

Træmasse. Det i min sidste Rapport nævnte nye Træliberi i Oregon begyndte sin Virksomhed i September, og producerer nu al den mekaniske Træmasse som bruges her paa Kysten, som Følge hvoraf Indførselen blot beløb sig til 500 Tons fra Norge i Begyndelsen af Aaret, og nu er aldeles ophørt. Af Chemisk blev omtrent 1 000 Tons indført fra Norge, Sverige og Tydskland, som bragte $3\frac{3}{4}$ à 4 cent pr. $\mathcal{M}$, men ovennævnte Sliberi har nu forbundet dermed en Fabrik for chemisk Masse, som ventes at være i Virksomhed om nogle faa Dage, saa at Indførselen af denne Sort ogsaa vil ophøre. Da det er et rigt Interressentskab som eier Sliberiet, og alt er indrettet paa at fordoble Produktionen saa snart Marked kan findes derfor og Kvaliteten af hvad nu bliver, og kan blive produceret siges at være langt bedre end af hvad hidtil har været indført, og desuden kuns koster lidt over det Halve, er der desværre ingen Udsigter mere for et Marked for svensk eller norsk Træmasse.

Svensk Jern. Indførselen deraf beløb sig til det sædvanlige Kvantum af 1000 à 1500 Tons, da det meste var contraheret for inden Priserne i Sverige steg, og blev solgt her til 3 à $3\frac{1}{4}$ cent pr. $\mathcal{W}$ for valset Stangjern, men til de høiere Priser der siden, er her ingen Tilbøilighed til at operere, hvorfor Indførselen indtil Priserne atter maatte declinere sikkerlig vil blive liden, saa meget mere som man her for adskilligt Brug substituerer Pennsylvania Jern, for hvilket Priserne saa vidt kuns have avanceret meget lidet. Af det indførte Parti var et Par hundrede Tons uvalset Stangjern og ogsaa et lidet Parti Rujern, som bragte omtrent $\$ 62\frac{1}{2}$ & $\$ 32\frac{1}{2}$ pr. Ton, men som til nuværende Priser heller ikke kan sælges her.

Stockholm Tjære. Paa Grund af den høie Pris derfor i Sverige blev kuns c. 500 Fade, eller Halvdelen af hvad kom i 1888, indført hertil. Amerikansk blev for en stor Del benyttet istedetfor den svenske.

Norsk Medicintran kommer der de sædvanlige smaa Kvantiteter af, mestendels fra New-York. Prisen dreier sig om $\$ 25.00$ pr. Td.

Svenske Fyrstikker kommer blot i smaa Kvantiteter fra New-York. Tolden paa dem er for høi til at de kan concurre med Amerikanske. De Smaapartier, som komme hertil directe fra Europa, ere for Export igjen til Stillehavssørerne.

Stokfisk kommer der lidt af til Brug blandt Nordmændene og Italienerne.

Skandinaviske hermetisk indlagte Fiskeretter kommer for dyre for den almindelige Handel, derfor er kuns Ubetydeligheder deraf consumeret her, og kuns kan man sige brugt som en patriotisk Ret iblandt Skandinaverne.

Norsk Sild & Anchovis er der ogsaa kuns lidet Salg for her.

Indførselen af udenlandske Varer til San Francisco beløb sig til: Fra China 1889 $\$ 5353364$, Sandwich Øerne $\$ 14074151$, Central Amerika $\$ 2810010$, Storbritanien $\$ 4634584$, Frankrige $\$ 1755343$, Japan $\$ 11438830$, Mexico $\$ 816048$, Tydskland $\$ 1179766$, Syd Amerika $\$ 335251$, Franske Besiddelser $\$ 182039$, Australien $\$ 1621931$, Britisk Columbia $\$ 1911475$, Ostindien $\$ 1663373$, Italien $\$ 149337$, Spanske Besiddelser $\$ 2081653$, Belgien $\$ 592655$, Asiatisk Rusland $\$ 103258$, Cuba $\$ 532523$, andre Lande $\$ 52718$, tilsammen $\$ 51288309$.

Vore Indførsler fra de forenede Kongeriger kom via Storbritanien, Tydskland, Belgien eller de østlige Stater.

Udførselen af Varer søværts fra San Francisco beløb sig til i 1889: Til Storbritanien $\$ 19286386$, New-York etc. $\$ 6010147$, China $\$ 2656866$, Sandwich Øerne $\$ 3353053$, Mexico $\$ 1786990$, Britisk Columbia $\$ 908305$, Frankrige $\$ 570156$, Belgien $\$ 205280$, Central Amerika $\$ 1406320$, Australia $\$ 2231984$, New-Zealand $\$ 167421$, Japan $\$ 635617$, Selskabs Øerne & Philippinerne etc. $\$ 655533$, Panama $\$ 130844$, Syd Amerika $\$ 963523$, Asiatisk Rusland $\$ 113101$, Ostindien $\$ 53844$, Tydskland $\$ 76568$, andre Lande $\$ 37983$, tilsammen $\$ 41250921$, hvortil kommer af Guld og Sølv $\$ 25983067$, ialt $\$ 67233988$.

California er i det Hele taget et næsten i enhver Henseende sjælden begunstiget Land. Dets ypperlige Klimat og frugtbare Jordbund gjør, at næsten alt kan trives og voxe. Dets Naturskønheder, saavelsom dets milde og behagelige Vintre bringer Tusinder af Reisende hertil, især fra de nordlige og østlige Stater, og ansees det med Rette som Amerikas „Italien“. Reisen hertil kan med største Bekvemmelighed gjøres fra New-York i 5 Dage for omtrent $\$ 100$ paa første Plads, og paa Emmigrantplads for c. $\$ 60$. Denne sidste Pris er imidlertid endnu for dyr til at bringe Emmi-

granter „en masse“ hertil og Mangel paa Befolkning er det eneste, som holder Landet tilbage. Indvandringen af Chinesere er det nu forbi med og er der derfor bedre Udsigter for europæiske Arbeidsfolk, som maatte komme hertil. Hvad denne Stat især trænger til er Folk med lidt Penge, som ville slaa sig ned og dyrke Jorden og for hvem der endnu findes billigt Land at faa kjøbt.

Oregon. Indvandringen til denne Stat var ifjor meget betydeligere end forhen, og er dens Handel og Skibsfart i en jævn Tiltagende.

Vice Consulen i Portland skriver:

„Nogen directe Søfartsforbindelse mellem Sverige, Norge og Oregon fandt i det forløbne Aar ikke Sted, ligesom heller ikke noget svenskt eller norskt Fartøi besøgte Portland. 79 Seilskibe af forskellige Nationers lastede der i Aarets Løb for udenlandske Havne.

Fragterne til Cork for Ordre vare i Januar 47 sh. 6 d, i Februar 37 sh. 6 d à 40 sh., Marts 36 sh. 6 d à 40 sh., April 35 sh., Mai 40 sh., Juni 40 sh., Juli 42 sh. 6 d à 45 sh. 6 d, August 43 sh., September 45 sh., Oktober 45 sh., November 40 sh. à 42 sh. 6 d, Decbr. 40 sh. à 42 sh. 6 d.

Exportens Værdi gik op til et Beløb af \$ 13 746 381, og bestod hovedsagelig af Hvede, Meel & Lax.

Paa Columbia Floden pakkedes omtrent 330 000 Kasser Lax, og udskibedes 427 262 Kasser.

Af Svenske og Norske Varer have Tændstikker, Sild, Ansjois og Punch været synlige i Markedet.

Hvad Columbia Floden og dens „Bar“ angaar, da har Regjeringen dermed under det forløbne Aar gjort store Forbedringer. Der er saaledes nu ingen Vanskelighed forbundet med for Fartøierne at gaa ind og ud, og har desuden Staten Oregon reguleret Afgifterne for Lodsning og Slæbning saaledes, at disse Udgifter nu kuns komme op til det Halve af hvad de vare for nogle Aar siden.“

Washington, som nu har ophørt at være Territorium, og er bleven optaget som Stat i „Unionen“ gaar fremad med Kjæmpeskridt, og var Indvandringen dertil i 1889 meget stor. Blandt Emmigranterne var en Masse Norske og tildels ogsaa Svenske, især fra de østlige Stater, som i og i Nærheden af Byen Tacoma danner en hel Coloni.

Byerne Seattle & Spokane Falls deroppe nedbrændte næsten totalt forrige Aar, men ere allerede opbyggede igjen bedre end nogensinde før. Af Hvede blev f. A. udført fra Tacoma til Europa 16 Skibsladninger med 525 000 Centals til en Værdi af \$ 690 000. Fragterne herfor var fra 32 sh. 6 d til 42 sh. 6 d.

Trælaster som før nævnt heri Hovedartikelen for Udførselen og ere Skovene, som bestaar af de mest mageløse, store delige Furu Træer (Oregon Pine) af umaadelige Udstrækninger.

Landet er godt skikket for Kvægavl, saavel som for Agerbrug & Humledyrkning, og er Udbyttet af sidste udmærket, saavel med Hensyn til Kvalitet som Kvantitet. Rig paa Stenkul er Staten ogsaa, og California faar sin største Forsyning derfra.

Alaska Territoriet. Denne umaadelige store Landstrækning, som for faa Aar siden næsten var et „terra incognita“ og endnu beboes saagodtsom udelukkende af Indianere, er særdeles rigt paa Mineralier, Skov, Fisk, Pelsværk etc. etc. og har vakt megen Opmærksomhed, hvorfor ogsaa mere og mere Capital herfra er anbragt der. Regjeringen er nu beskæftiget

med Undersøgelser & Opmaalinger af Kysten & Floderne der.

Sundhedstilstanden i mit District har med Undtagelse af at den verdensomvandrende „La Grippe“ ogsaa var følt her i Slutningen af Aaret, været almindelig god.

Af Arvemidler hjemsendtes gennem dette Consulat: Til Sverige \$ 3 648.69, til Norge \$ 7 874.34, tilsammen \$ 11 523.03.

K. H. Lund.

Valparaiso.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

Der ankom til Hovedstationen med Ladning fra England 1 norsk Skib dr. 764 Tons, Fragt £ 1 750, der afgik i Ballast til Huanillos. Erlagt Konsulatafgift Kr. 51.80 (pesos 26.70).

To norske Skibe dr. 1 735 Tons, anløb Valparaiso for Ordre.

Republikken Chili, hvis Territorium bestaar af den Landstrækning, der ligger mellem Anderne og det stille Ocean, fra 18—56° s. B., har paa Grund heraf flere forskellige Klimater. Den nordlige Del fra 18—27° mangler al Vegetation, men her findes flere værdifulde Produkter, især langs Kysten Guanoleier, noget længere inde i Landet Leier af Salpeter, Borax og Iod, og endnu høiere op rige Guld, Sølv og Kobbergruber. Mellem 27° og 43° er den for Dyrkning skikkede Jord, rigelig vandet ved Kanaler fra de fra Anderne flydende Bjergstrømme. I denne Del af Landet findes en langs Kysten gaaende Bjergkjæde, betydelig lavere end Anderne, men dog med ca. 2 000 Meters Høide, og det er i den 150—200 Kilometer brede Dal mellem Anderne og Kystbjergkjæden, at Landets frugtbareste Del findes, hvor alle Slags Landbrugsprodukter dyrkes. Vindruen voxer her ogsaa meget godt, og dens Dyrkning er i det sidste Decennium gaaet betydelig frem, hvorhos den her producerede Vin har vundet Anerkendelse i Europa. Her findes ogsaa Leier af Stenkul, hvorefter aarlig optages ca. 1/2 Million Tons.

Den fra 43°—57° liggende Del af Chili bestaar af et Archipelagus af større og mindre Øer, hvorefter de fleste er ubeboet. Chilis Udstrækning er 750 000 Kilometer eller større end noget af Europas Lande. Befolkningen bestaar af den oprindelige, indianske, og Spaniere, som stedse stræbe at holde den indfødte Befolkning i en underordnet Stilling. De fleste Jordarbeidere er endnu Efterkommere af Landets indianske Befolkning, vistnok blandet med spansk Blod, men Raceforskjellen gjenfindes dog tydelig, baade i Ansichtsform og Karakter. Af de endnu uafhængige, ikke underkuede Indianere eller Araucaniere findes kun ca. 50 000, der bebo Landets sydlige Del. Af Chilis Befolkning, over 3 Millioner, bor 1/3 i Byerne, hvorefter de fornemste er Hovedstaden Santiago med 200 000, Valparaiso med 110 000, Concepcion 30 000, Talca 25 000, Chillan 25 000, Iquique 20 000, Serena 20 000, Tacna 15 000, Autofagasta 8 000 og Valdivia 8 000 Indbyggere.

Kun ca. 700 000 eller 1/4 af Befolkningen kan læse eller skrive. Ved Folketællingen 1885 fandtes følgende Antal Udlændinger: Tydskere 6 808, Englændere 5 303, Franske 4 198, Italianere 4 114, Spaniere 2 508, Schweitsere 1 275, Østerrigere 675, Svenske og Norske 434, Danske 193.

Siden Magellanes 1520 passerede gennem det efter ham opkaldte Stræde, og Almagro 1536 fra Peru havde opdaget Chili og taget det i Besiddelse, samt Valdivia siden til sin Død 1554 fortsat Undersøgelsen af den indianske Befolkning, vedblev Chili som spansk Koloni, indtil ved den spanske Regerings Opløsning under den franske Okkupation af Spanien dets Kolonier besluttede at organisere sin egen Styrelse og Chili den 18 Spt. 1810 installerede sin Nationalregjering. Intriger fra den spanske Vicekonge i Peru for at tilintetgjøre denne nye Organisation havde til Følge, at Chili den 1 Januar 1818 erklærede sig fri og uafhængig af det spanske Herredømme, og stadfæstede dette yderligere ved Seiren ved Maipo, hvor de chilenske Tropper eller Patrioter førtes af General Bernardo O'Higgins, som siden styrede Landet med Titel af Director. Under hans Styrelse 1817—1823 afskaffedes Slaveriet, proklameredes Religionsfrihed og foretoges 1819 en Expedition til Peru for at bistaa dette Land med at afryste det spanske Herredømme. Under hans Efterfølgere fortsattes Ordningen af Landets Styrelse; den 25 Mai 1833 antoges den endnu idag gjældende Konstitution. Lige til 1851 valgtes til Præsidenter kun Militære, men siden ogsaa civile Medborgere. Blandt mærkeligere Tildragelser var Konflikten med Spanien i 1866, da Valparaiso bombarderedes, hvorefter de diplomatiske Forbindelser var afbrudt med dette Land lige til 1883. I April 1879 erklærede Chili Krig mod Peru og Bolivia for at forsvare visse ved Traktater Chili tilsikrede Rettigheder. Chili seirede overalt, Lima kapitulerede i Januar 1881, og ved Freden Decbr. 1883 afstod Peru sin Provinds Tarapaca mellem 19°—22°, hvorhos de to peruanske Provindser Tacua og Arica mellem 18°—19° i 10 Aar skulde styres af Chili, og derefter ved Folkeafstemning afgjøres, til hvilket Land de skal høre, og har dette Land da i Løsepenge at erlægge 10 Millioner Dollars. Ved Vaabenstilstand med Bolivia Novbr. 1884 afstod dette Land sin Provinds Atacama mellem 22°—24°. Chilis Territorium forøgedes hermed med 250 000 Kv. Kilometer og 110 000 Indvaanere.

Under den nuværende Præsidents Styrelse er især meget gjort for Udvikelse af Landets Jernbanenet; saaledes er Kontrakt sluttet med et Konsortium om at bygge 969 Kilom. Jernbaner i flere Dele af Landet med en approximativ Udgift af 3½ Mill. £.

Chilis Regjering er populær repræsentativ, og Republiken er en og udelelig. Nationens Suverænitet udøves af 3 Magter, som arbejder uafhængigt og i Harmoni: 1) den lovgivende, der udøves af en Nationalkongres bestaaende af et Deputerkammer, hvis Medlemmer vælges umiddelbart af hvert Departement i Forhold som 1 Deputeret for 30 000 Indvaanere, og af et Senat, ligeledes valgt direkte af hver Provinds med en Senator for 3 Deputerede. Valgene holdes hvert 3die Aar, hvorved Deputerkammeret fornyes helt og Senaten halvt, saa at saaledes hver Senator fungerer i 6 Aar. 2) Den exekutive Magt udøves af Præsidenten, der vælges af Elektorater, udvalgt direkte af hver Provinds i Forhold som 3 Elektorater for hver Deputeret. Hans Regjeringstid er 5 Aar og han kan ikke gjen vælges for næste Periode. Administrationen sker ved et Ministerium paa 6 Ministre, og et Consejo de Estado af 11 Medlemmer, sex valgte af Kongressen og 5 af Præsidenten. 3) Den judicielle Magt udøves uafhængigt af Dommere udnævnt af Præsidenten, nemlig en Højesteret i Santiago, fem Appellationsretter og 77 Domstole i 1ste Instants. Republiken er delt i 23 Provindser, hver bestyret af en Intendent efter Reglerne i Konstitutionen af 1833. Provindserne inddeles i Departementer, bestyret af Guvernører.

Statens for Trafik aabnede Jernbaner har en Længde af 1 068 Kilometer, samt under Bygning 969 Km., der beregnes at skulle blive færdige om 5 Aar; en af disse er Jernbanen over Anderne til den argentinske Republik. Derhos er der private Jernbaner af en Længde af 1 641 Kilometer. Dampskibsforbindelsen mellem Republikens Dele opretholdes af et chilensk Selskab „Compania Sud Americana de Vapores“, der har 19 Dampskibe paa ialt ca. 20 000 Tons og faar en aarlig Subvention af 200 000 Pesos med Skyldighed, at i Krig dets Dampskibe skal kunne disponeres af Staten.

Der er flere europæiske Dampskibsselskaber, som opretholde regulære Forbindelser mellem Chili og Europa. Det betydeligste er det engelske Selskab „Pacific Steam Navigation Company“, der har 39 Dampskibe paa ca. 95 000 Tons, der afgaar hver 14 Dag fra Liverpool med Anløb af Bordeaux, Lissabon, Bahia, Pernambuco, Rio-Janeiro og Montevideo. Det har en Subvention af 50 000 pesos aarlig mod at befordre Posten.

Derhos er der et andet engelsk Selskab, „Gulf Line“, hvis Dampskibe ogsaa gaa fra Liverpool omtrent maanedlig. Den franske Linie „Maritime du Pacifique“ har 12 Dampskibe, ca. 17 000 Tons, de to tyske Linier „Kosmos“ og „Hamburg Pacific“ har omtrent samme Antal.

Republikens Statsindtægter var i 1889 \$ 80 671 484, hvoraf Reservefond fra forrige Aar ca. 33 Mill. og Told ca. 35 Mill. Overskud af Indtægter over Udgifter var \$ 28 152 909, der opføres som Reservefond for 1890. Den udenlandske Statsgjæld var i 1889 \$ 47 448 500, den indenlandske \$ 24 886 579 og Seddelemmissionen \$ 22 487 916.

Chili producerer aarlig ca. 10 Mill. Hektoliter Hvede og 3 Mill. Hekt. andre Kornsorter. I 1888 udførtes over to Mill. Hekt. Hvede. Af Vin udførtes ca. 300 000 Liter. Aarlig fødes i Landet ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Hornkvæg og 2 Mill. Faar og Gjeder. Ved Lov af 30 August sidstl. er alle Maskiner og Værktøier for Agerbrug og Grubedrift fri for Indførselstold.

Industrien er i de sidste Aar begyndt at gaa frem; der er saaledes 3 Sukkerraffinaderier, 2 Bomuldsspinderier, 1 Klædesfabrik, 2 Porcelænsfabriker, 1 Spigerfabrik og en Mængde Dampmøller; Regjeringen er meget imødekommende mod at bevilge Privilegier for nye Industri anlæg.

Importen til Chili 1888 bestod af Fødevarer \$ 13 494 896, Vævninger \$ 12 682 012, Raastoffe \$ 8 507 462, Luxusartikler \$ 3 604 004, Maskinerier \$ 7 916 277, Husgeraadsartikler \$ 3 925 972, Jernbane- og Telegraf do. \$ 1 232 954, Tobak, Snus etc. \$ 448 889, Artikler vedk. Videnskaber og Kunster \$ 902 730, Droguer for Medicin og Industri \$ 746 228, Vaaben \$ 113 687, Diverse \$ 4 352 699, ialt \$ 60 717 698, eller over 12 Millioner, ca. 25 % mere end i 1887.

Exporten var i 1888: Kobber \$ 13 878 439, Sølv \$ 7 723 957, Guld \$ 748 596, Salpeter \$ 33 866 196, Iod \$ 913 750, Guano \$ 1 535 035, Stenkul \$ 1 314 259, Hvede \$ 4 548 729, andre Agerbrugsprodukter \$ 4 235 634, Manufakturvarer \$ 48 812, diverse \$ 4 276 929, ialt \$ 73 089 935, eller $13\frac{1}{2}$ % mere end i 1887.

Ligetil 1879 var Chili den fornemste Producent af Kobber med en Kvantitet af ca. 50 000 Tons i nævnte Aar, medens de forenede Stater kun producerede ca. 25 000 Tons og Spanien ca. 30 000 Tons af en Totalproduktion paa hele Jorden af ca. 150 000 Tons; men i 1888 havde Forholdet helt forandret sig, idet Chili dette Aar kun producerede ca. 30 000 Tons, medens de forenede Stater producerede 105 000 Tons og Spanien 50 000 Tons af en Totalproduktion af 260 000 Tons. I 1879 producerede Chili $\frac{1}{3}$, men i 1888 kun $\frac{1}{9}$ af Totalproduktionen.

Prisen paa Kobber, som paa det engelske Marked i 1887 havde været £ 39, steg efter Dannelsen af det franske Kobbersyndikat i November til £ 43, 15 sh., og i December til £ 58, 10 sh. I Januar 1888 var Prisen oppe i £ 79, 2 sh., og vedblev siden i Aarets Løb at stige, saa at der i September betaltes £ 87, 7 sh., hvilket var den høieste Notering, som naaedes; thi i December var Prisen nede i £ 78, og efter Kobbersyndikatets Katastrophe i Marts kvoteredes £ 52, 13 sh., og i April £ 39, 3 sh., og senere har Prisen varieret mellem £ 40 og £ 50.

Omtrent Halvdelen af Chilis hele Export bestaar af Salpeter. Først i 1878 begyndte denne Export at tage stor Udstrækning med Salpeterens Anvendelse til Gjødningsstof. Prisen er i de senere Aar gaaet ned, fra 14 til 9½ sh. pr. Kvintal. For Tiden noteres 8 sh. pr. engelsk Kv. (112 $\mathcal{W}$) leveret Liverpool, der er Hovedpladsen for denne Vare. I 1878 havde Perus Regjering Monopol paa Salpeter, og indskrænkede Produktionen for ikke at konkurrere med Guanoexporten, hvilket selvfølgelig fremkalte Prisstigning. I 1879 udbrød Krigen, der fremkaldte Formindskelse i Produktionen, og tillige Adgang til Spekulation; Prisen steg derfor og var i Oktober 1879 oppe i 19 sh.

Uvisheden om den Chilenske Regjerings Hensigter angaaende Salpeterindustrien, som vedblev under Chilis Okkupation af Tarapaco Provindsen og tillige efterat dette Territorium var bleven definitivt afstaaet til Chili, ligesom Formindskelsen af Lagrene i Europa bevirkede høie Priser endnu i nogen Tid, men efterat Industrien atter engang regelmæssig var kommet igang, ønskede Producenterne at drage Fordel af de høie Priser, Produktionen tiltog uhorrt og Følgen blev naturlig et betydeligt Prisfald. Producenterne kom da overens om at formindske Produktionen, hvilket ogsaa blev nødvendigt paa Grund af en anden Omstændighed, som truede med at tilintetgjøre Salpeterindustriens Fremtid. Tydskland var dengang som endnu den første Konsument af Salpeter, der anvendes som Gjødningsstof for Sukkerroer. I 1884 opdagedes, at skjøndt Salpeter forøgede Plantens Volum, var dette dog paa Bekostning af dens Sukkergehalt, og at den derhos gav Sukkeret en vis bitter Smag, som ikke kunde borttages med de bedste Rafineringsmetoder, Sukkerfabrikanterne nægtede nu at købe Sukkerroer der var dyrket med Salpeter, og i Kontrakterne indsattes en Klausul forbydende Brug af dette Gjødningsstof. Dette bevirkede Tab af hele det tydske Marked, Forraadene i Europa kunde ikke finde Afsætning, og Prisen gik betydelig ned. Salpeterproducenterne forenede sig da om at indskrænke Tilvirkningen og sætte en høj Pris for den bedste Afhandling om Salpeter som Gjødningsstof. Prisen tildeltes en tydsk Professor Wagner, som havde opdaget, at Dyrkerne af Sukkerroer havde anvendt Salpeter i altfor høj Grad og at dette var Grunden til de daarlige Resultater, og som tydelig beviste, at Brugen af Salpeter i forholdsmæssige Kvantiteter var meget gunstig for Planten. Følgen var at Sukkerfabrikanterne ikke blot tillod, men ogsaa opmuntrede til Anvendelse af Salpeter i det Forhold og den Form, som anbefalede af Professor Wagner, og Prisen steg pludselig fra 9 til 11 shillings. Landbrugerne kjende iøvrigt nu kun lidet til Salpeterens Værdi som Gjødningsstof, saavel i Europa som de øvrige Værdsdele.

Chili har Udførselstold paa Salpeter, med 80 cents i Guld pr. engelsk Kvintal, og paa Iod med \$ 3 i Guld pr. Kvintal. Denne Told udgjorde i 1888 for Salpeter \$ 17 838 980, for Iod \$ 78 317, ialt altsaa omtrent ligesaa meget som Indførselstolden. Denne Told er derfor en af Statens vigtigere Indtægter.

Chilis Havne besøgte i 1888 af følgende Antal Skibe: Engelske 1 119 dr. 1 293 844 Tons, tyske 344, 400 410 T, franske 134, 198 352 T, nord-amerikanske 61, 47 632 T., italienske 17, 26 470 T., spanske 11, 7 862 T., norske 7, 5 832 T., peruanske 8, 2 616 T., belgiske 3, 1 787 T., svenske 2, 1 277 T., danske 2, 782 T., Honduras 2, 690 T., russiske 1, 683 T.

Kursforholdene har i det sidste Tiaar vexlet betydelig paa Grund dels af Krigens Omvexlinger, dels af de betydelige Prisforandringer, hvorfor de fornemste Exportartikler har været udsat. Ved Krigens Begyndelse faldt Kursen fra 39 engelske pence pr. chilinsk peso til $24\frac{1}{2}$ d., men efterat Chilinerne havde vundet nogle Fordele, især efter Erobringen af det peruanske Pantserfartøj Huascar, steg Kursen atter til $36\frac{1}{2}$ d. Under Krigens Løb varierede den mellem 27 og 35 d., men efter dens Slutning faldt den som Følge af den lave Pris paa Kobber lige ned til $21\frac{1}{2}$ d., indtil Dannelsen af det franske Syndikat, der medførte de høje Kobberpriser, bevirkede Kursens Stigning til 30 d. Efter Syndikatets Bankerot i Marts 1889 faldt den atter pludselig ned til $24\frac{1}{2}$ d., og har senere vexlet mellem 25 og 26 d. De højeste og laveste Kurser var i Aarene 1877—1889: 1877 $42\frac{1}{2}$ og 41 d., 1878 41 og 37 d., 1879 39 og $24\frac{1}{2}$ d., 1880 $36\frac{1}{2}$ og $25\frac{1}{2}$ d., 1881 $35\frac{3}{4}$ og 27 d., 1882 $36\frac{3}{4}$ og 34 d., 1883 $35\frac{3}{4}$ og 33 d., 1884 $34\frac{1}{2}$ og $27\frac{3}{4}$ d., 1885 27 og $22\frac{3}{4}$ d., 1886 $26\frac{3}{4}$ og $21\frac{1}{2}$ d., 1887 27 og $24\frac{1}{2}$ d., 1888 30 og $25\frac{1}{2}$ d., 1889 30 og $24\frac{1}{2}$ d.

I de sidste Aar har den chilinske Regjering truffet endel Foranstaltninger for at lette Indvandringen fra Europa. Kontrakter er sluttet med de forskellige Dampskibslinier om for den ringe Godtgjørelse af £ 6 pr. Person at befordre fra Europa til Chili de Emigranter, der afsendes gennem en af Staten aflønnet Emigrationsagent. Denne Agent, der bor i Paris, har dels direkte, dels gennem Subagenter i de af Europas Lande, hvorfra Emigration især er skeet i de senere Aar, saasom Italien og Spanien, givet fri Reise til alle dem, der har fremstillet sig; i 1889 er saaledes ialt ca. 10 000 Emigranter befordret til Chili. Det synes imidlertid som om man ikke har været særdeles nøie med de Folk, man saaledes har givet Adgang til Emigration, og man er i Chili snart kommen underveir med, at de hidkomne Emigranter i Almindelighed har været dovne Personer med overdrevne Fordringer. Omtrent det halve Antal af disse hid ankomne Emigranter har siden, dels manglende Arbeide, dels misforføiet med ikke at finde de af Agenterne i Europa stillede glimrende Udsigter realiseret, begivet sig over Anderne til den argentinske Republik, og den chilinske Regjerings Anstrængelser for Immigrationen kan ikke ansees for at have ledet til synderlig heldige Resultater, og ingenlunde svarende til den store Udgift, den har paadraget sig for denne Sag i det sidste Aar.

I Statsbudgettet for 1890 er til samme Øiemed bevilget en Sum af $1\frac{1}{2}$ Million pesos, og Regjeringen har indgaaet Kontrakt med et Firma Luis Llanes & Co. om at skaffe og hidbefordre i dette Aar ikke mindre end 25 000 Emigranter paa samme Vilkaar som før med Dampskibsselskaberne, og denne Gang med Antydning om, at den største Del af Emigranterne skal være fra de nordeuropæiske Lande. Allerede for ca. 40 Aar siden etablerede der sig en Koloni af Tydskere i Byen Valdivia og dens Nærhed. I Begyndelsen havde de uhørte Vanskeligheder at bekjæmpe, da Landet just ikke kan ansees for at være særdeles begunstiget af Naturen. Jorden var ikke skikket for Agerbrug og den tyske Befolknings Hovednæringer er Kvægdrift og 2 Industrier, Ølbryggerier og Garverier, hvilke sidste især er talrige, da der i Eggen frodig trives en Træsart „Lingue“,

hvis Bark er fortrinlig til Tilberedning af Læder. I 1888 udførtes fra Valdivia til de øvrige Dele af Landet 1 730 Stk. Hornkvæg til Værdi \$ 135 400. Til Valdivia indførtes fra de andre Dele af Landet uberedte Huder til Værdi \$ 659 230 og fra Valdivia udførtes til Tydskland beredt Læder til Værdi ca. 1 Million Pesos. Af Øl udførtes fra Valdivia 6½ Million Liter til Værdi \$ 730 574. Hele Indførselen til Valdivia i 1888 fra Tydskland repræsenterede et Beløb af \$ 463 861 og Exporten et Beløb af \$ 1 012 441.

Den sydlige Del af Chili er, som før nævnt, endnu næsten ubeboet og for største Delen skovbevoxet. Regjeringen synes at være særdeles interesseret i at faa Immigranter til disse Egne, vant ved Skovdrift, og Tanken er naturlig henledet paa Ønskeligheden af at kunne faa Skandinaver til at bosætte sig der. Af de Oplysninger jeg har kunnet erholde, fremgaar imidlertid, dels at Træsorten ikke er af god Beskaffenhed og af ringe Værdi i Forhold til det som føres hid fra Nordamerikas Vestkyst, og at Jorden er uskikket til Agerbrug; der turde derfor være liden Udsigt til der at kunne vinde Velstand eller endog Udkomme.

Noget længere nord i de Egne, som grændse til det af de før uafhængige Indianere (Araucanierne) endnu beboede Omraade, er i de sidste Tider en ikke ubetydelig Landstrækning lagt under Dyrkning. Landet sælges ved offentlige Auktioner for Statens Regning, og Indtægten heraf var forrige Aar ca ½ Million Pesos. Endel af de europæiske Immigranter har bosat sig her, men Usikkerheden for Liv og Eiendom er meget stor. Neppe en Uge gaar hen, uden at Mord begaaes, og Tyverier høre til Dagens Orden. Disse Overtrædelser begaaes dog ikke af Indianerne, der i Regelen er fredelige, men af en løs chilinsk Befolkning, som under Krigen har vænnet sig til Plyndringer og senere ikke har tabt Smagen for denne Levemaade; da hertil ofte kommer Emigranternes egen hensynsløse Optræden, tør man ikke kunne anbefale denne Del af Landet til Bosted for Folk, som i Fred og Ro vil hengive sig til Landets Dyrkning, ialfald ikke før Regjeringen gjør Noget for at beskytte Liv og Eiendom og gjenoprette almindelig Orden.

C. Belinfante Østberg.

S m y r n a.

Der ankom fra fremmede Steder 6 norske Dampskibe, dr. 5 550 Tons, hvoraf med Ladning 3 dr. 3 129 Tons. Fragt £ 2 095. 5, dr. 4 450 Tons, afgik til fremmede Steder, hvoraf med Ladning 4 dr. 3 426 Tons. Fragt £ 4 030.

Opkrævet Læsteafgift og Konsulatafgifter: Kr. 342.60.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

Efter medfølgende Opgaver indkom i 1889 i Havnen 1 653 Skibe dr. 1 616 241 Tons, og afgik 1 663 dr. 1 623 259 T. Derhos ankom ca. 11 000 smaa Dampskibe under græsk eller tyrkisk Flag paa 250 000 T., der gaar i Kystfart mellem Smyrna, Byerne paa Lilleasiens Fastland og Øerne i Archipelet. De forenede Rigers Flag repræsenteredes af 6 Dampskibe paa 5 550 T., mod 2 paa 1 714 T., i 1888.

Indførselen var i 1889 frcs. 72 650 707 mod fr. 67 761 455 i 1888 og Udførselen fr. 113 470 185 mod fr. 96 691 596 i 1888.

Følgende Varer der navnlig interessere de forenede Riger, nemlig Jern, Træ, saltet Fisk, Tran, Fyrstikker er altid meget eftersøgt og Priserne vil nedenfor blive opgivet.

Det er navnlig Udførselen, der er tiltaget paa Grund af Efterspørgselen efter røde Druer til Frankrige. Vedlagte Opgave viser tydelig Vigtigheden af denne Artikel og den aarlig forøgede Efterspørgsel. Der vil endnu gaa mange Aar, før Følgerne af Phyloxera forsvinder i Frankrige, og i hele denne Tid vil Frankrige blive nødt til at købe Druer fra Lilleasien for at fabrikere sine røde Vine.

Indførselen af Jern og Metaller er betydelig aftaget paa Grund af de forhøiede Priser fremkaldt ved de høie Fragter, Kullenes Dyrhed og Strikene i England og Belgien.

Medens Jernpriserne steg i Sverige fra £ 8. 15 sh., til £ 13. 10 sh., pr. Ton, forblev de stationære i Smyrna og tilhørende Markeder. Først efterat Oplagene var rømmet begyndte Importørerne at give nye Ordre paa smaa Kvantiteter, bestandig haabende et stort Prisfald. Priserne paa Metaller i Smyrna er saaledes steget. Bygningsjern, der især indføres fra Belgien, er ligeledes steget i Pris og mange Ordre paa saadant har maattet annulleres.

Kjøbere af Metaller i det Indre af Lilleasien, der sælger til Bønderne, nøle med at købe, ligesom tidligere, større Partier, af Hensyn til Tørken; thi hvis Bønderne ikke faar god Høst, faar de ikke Penge til at betale sine Indkjøb.

Prisen paa Metaller steg ikke alene paa Grund af de smaa Lagere, men ogsaa formedelst faa Tilførsler. Følgende Priser noteres, alle Udgifter betalt:

Almindeligt Stangjern P 65 pr. Quintal, svensk do. 82 P, N ordinær 62 P, svensk do. 87 P, Plader $\frac{1}{4}$ enkelte 79 P, $\frac{5}{10}$ dobbelt 90 P, $\frac{11}{14}$ tredobbelt 97 P, Hoops 76 P, Rod 76 P, franske Søm 15—48, 58 P pr. Baril, Girders 60 P pr. Quintal, Staal do. P 116 pr. Kasse, Tin i Stænger £ 7 pr. Quintal, i Plader P 201 pr. double, Kobber, Blad P 13 pr. Oke. 1 Quintal = 44 Oker, 18 Quintal = 1 Ton.

Priserne regnes efter P 20 pr. Médjid, og 110 pr. £, men da Kurserne altid er højere bevirker dette en Forskjel af 2—3 % til Skade for Sælgeren.

Zink i Blade frcs. 83 pr. 100 Oker.

Dampskibsfragter fra Smyrna til Liverpool og London: Byg 2—3 sh. pr. Quarter, Bønner 2 sh. 6 d—3 sh. 6 d pr. do., Ben 30 sh. pr. Ton Vægt, Tepper 15 sh.—20 sh. pr. Ton Maal, Bomuld 12 sh. 6 d pr. do., Smergel 10 sh. pr. T. Vægt, Frugt 15 sh.—35 sh. pr. do., Galæbler 25 sh. pr. do., Gjedeuld 60 sh. pr. do., Gummi 20 sh. pr. do. Maal, Lakritsdeig 20 sh.—25 sh. pr. do. Vægt, Kraprod 12 sh. 6 d pr. do. Maal, Oliefrø 3 sh. 6 d pr. Quarter, Olivenolie 25 sh. pr. T. Vægt, Opium 80. 120 sh. pr. do. Maal, Filler 25 sh. pr. do. Vægt, Skammonium 1 % ad valorem, Faareuld 9 sh. pr. Balle, Skind 40 sh. pr. Ton Vægt, Svamp 20 sh. pr. Ton Maal, Tobak 15 sh.—20 sh. pr. do. Valonea 17 sh. 4 d—25 sh. pr. Ton Vægt, do. i Sække 17 sh. 6 d—25 sh. pr. do., Yellow Berries 25 sh. pr. do.

Smyrnas Handel. Bomuldsmarkedet var meget stille, der er solgt i de sidste 14 Dage 1 000 Baller à P 348 pr. Quintal. Valonea stedse fast uagtet meget begrændsede Salg; Priserne P 134 for halvarbeidet og

124 for raa Vare. Af Byg er solgt 280 000 Kilo til P 9— $10\frac{3}{4}$ —11 for gul Kvalitet og P 13—15 for Uchak Vare. Paa Grund af god Regn i sidste Uge er Priserne gaaet ned med 4 P pr. Oke og en yderligere Nedgang ventes. De sidste Tilførsler er betalt med 50—64 Paras Oken efter Kvalitet. Hvid Dari er solgt at leveres Kuluk til 38 P Oken f. o. b., Mèdjidi à 33. Hirse uden Tilførsel, fast til 20 P Oken. Opium i Nedgang, der er solgt 250 Kurve, naturlig Kvalitet, til P 105 pr. chequi. Valmuefrø 20 P Oken. Olivenolie, lokal betalt med $11\frac{1}{2}$ Mèdjidié pr. Kvintal. De forskellige Markeder for Druer er fremdeles livlige og naa samme gode Priser som i hele Sæsonen. Salget fra Sultanine indbefatter 35 000 Quintaler Yerli og 2 000 Quintaler Vourla til en Pris af $3\frac{1}{2}$ P for simplere Yerli, $4\frac{1}{4}$ for kurant do., $4\frac{3}{4}$ la do., 5 for extra do., Alt pr. Oke. Vourla i Kasser har erholdt P 223 pr. Quintal.

Røde Druer er ligeledes efterspurgt under Indflydelse af Søgning fra de konsumerende Markeder. Der betaltes $1\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ pr. Oke for Yerli, 3— $3\frac{1}{2}$ for Karabournon, 112—115 pr. Quintal f. o. b. Vourla, 109—110 do. Tchesmé. Røde Rosiner faste til Priser: P 76 pr. Quintal for Yerli, 79 for Aidin, 77 for Thyra, 80 for Scala Nuova, 95 for Phoea, f. o. b.

Kurser: London 3/M $137\frac{1}{2}$ — $137\frac{7}{8}$, kort $138\frac{3}{4}$ —139, à viso $139\frac{1}{2}$ —140, £. Frankrig 3/Md. 218 $\frac{1}{2}$ —219.40, kort $220\frac{1}{2}$ —231.40, 222—222 $\frac{1}{4}$, franc. Triest 3/Md. 462—464.10, kort 467—469.40, Florin, Berlin, kort 272—274.40, Mark.

Pengekurser: Tyrkisk Pund 125 $\frac{1}{2}$, engelsk do. 139.20 franc Stykke 110, Mèdjidié 23 $\frac{6}{40}$, Metal 62 $\frac{1}{2}$, Guld opgaaende.

Offentlige Arbejder. Følgende Arbejder er udført i Smyrna og dets Distrikt: Sidebane fra Magnesia til Akhissar og til Soma, projekteret Vei fra Soma til Pergamus og til Balukesser.

Jernbanevei fra Aidin: Forlængelse af Hovedlinien fra Nazli til Dinair og Cheril med Sidebane til Tireh og Odemieh.

Jernbanen fra Iaffa til Jerusalem er under Bygning, ligesom Søhavnen i Beyrouth. Aidin Jernbanens Indtægter udgjør i Gjennemsnit 4 336 548 i Halvaaret. Udgifterne ved Drift etc. er 67 %. Banen Cassaba-Alascheir, sidste Halvaars Indtægt £ 49 550, Udgifter 56 %.

Industri og Agerbrug. Før Anvendelsen af Damp i Skibsfarten, der bidrog til at skabe direkte Forbindelser, var Smyrna ved sin Beliggenhed Oplagsstedet for hele Anatolien, Bagdad og Persiens Grændser til det sorte Hav. Ligesaa foregik Transiten til alle Archipelets Øer og Rumelien næsten udelukkende over Smyrna. Angorahaar, Sesam, Uld og Skind fra Caramanien, Volo og Saloniki, Silke og Tobak, persiske Tepper og mange andre Produkter fra asiatiske Havne og det sorte Hav kjendte ingen anden Vei end den over Smyrna. Stadens Departement producerede indtil 1861 i Gjennemsnit 260 000 Kilo tørre Kokoner, der udførtes til Frankrige og Italien, og næsten Halvdelen fabrikeredes til Silke paa selve Stedet. I Smyrna og Omegn var 7 store Spinderier, der producerede indtil 35 000 Kilo Silke. Udbruddet af Sygdommen paa Silkeormen i Europa i 1857 drog til Lilleasien mange Europæere som her skaffede sig sunde Æg. Som Følge heraf steg Prisen paa Kokoner fra 3—4 frcs. Oken, efterhaanden til 10, 15 og 20 frcs., saaat Handelen hermed, der neppe udgjorde 600 000 frcs. aarlig, i Løbet af 3 Aar oversteg 8 Mill. frcs. Efter 1859 viste de første Spirer til Smitten sig i Orienten, og Sygdommen tog saadan Overhaand, at Produktionen faldt til neppe 1 000 Kilos tørre Kokoner. Nu blev alle Spinderier, der underholdt et stort Antal Arbeidere, nødt til at standse.

Alle Forsøg paa at ophjælpe denne Industri ved Indførsel af Æg fra Japan, Bagdad, Bokara og andre Lande er mislykket.

Provindsen Smyrna er helt agerdyrkende, men Landbruget er endnu i den mest primitive Tilstand, især formedelst Mangel paa Omhu fra Statens Side. Den værste Hindring, der afskrækker og ofte ruinerer Bønderne og Agerdyrkningen, er Skatteopkrævningssystemet. Jordbrugeren saar, og naar Naturen er ham gunstig og tillader ham at høste Udbyttet af hans Sved og Vindskibelighed, maa han ikke tage hvad Forsynet har givet ham, før Skatteopkræveren har indfundet sig for at maale og optegne til Optrævelse Tiendedelen af Avlingen. Da denne Funktionærs Besøg sædvanlig lader vente meget længe paa sig, vil Regn og Uveir kunne indtræffe, saaat den stakkels Bonde efter dette Besøg ikke har andet igjen end en bedærvet eller raaden Vare. Heraf følger uoprettelige Tab for Jordbrugerne, der i sin Modløshed kun dyrker meget smaa Strækninger. Paa Grund heraf ligger særdeles frugtbar og dyrkbar Jord brak. Faa Aar vilde behøves til at faa Agerbrug, Industri og Handel til at blomstre, og saaledes skabe Velstand hos Folket og forøge Statens Indtægter; men der behøves Sikkerhed for Kapitalen og Opmuntring for Entreprenørerne.

Med Hensyn til Fabrikdrift gives der uheldigvis i Tyrkiet Fordomme, som først gradvis vil forsvinde. I 1863, under den amerikanske Borgerkrig, havde saaledes en Kapitalist i Vilajetet Aidin den gode Ide, der at ville anlægge et Bomuldsvæveri. I Stedet for Opmuntring blev der gjort ham Vanskeligheder under Paaskud af, at Bomuldslerred, fabrikeret i det Store og for Landet med dettes egen Bomuld, ikke vilde komme til at erlægge den Told af 8 %, der hviler paa Bomuldstøi indført fra Frankrig, England og Amerika. Garn og Bomuldstøi er ligesaameget Nødvendighedsartikler som Brød, og dog har man kun et Spinderi i Landet.

Offentlige Sundhedsforanstaltninger. I Smyrna er der ikke nogen egentlig Sundhedsadministration. Hospitalerne er ikke underkastet nogen offentlig Kontrol, og Skolerne er i Alt hvad der angaar Hygien, udenfor enhver Opsigt. I 1889 lod Sundhedstilstanden meget tilbage at ønske; 90 % af Befolkningen var syg af Feber og Influenza, og Dødeligheden var større end sædvanlig. Hjerne- og Rygmarvsbetændelse er optraadt epidemisk i Smyrna, blandt Børn ca. 40 %, hvoraf mange dødelige Tilfælde. I det Indre af Lilleasien er den offentlige Hygiene endnu mere forsømt end i Smyrna; i denne By hænder det dog ialfald undertiden, at Guvernøren af egen Drift eller efter Paatryk af de fremmede Konsuler, anordner en og anden Sundhedsforanstaltning.

Buxbom.

Tyrkisk Buxbom kommer fra Lilleasien og især fra Omegnen af Bartine og Rizé. Udførselen har tabt meget af sin forrige Betydning og er nu, om ikke ganske nede, saa dog reduceret til smaa Kvantiteter alene bestemt til Brug i Landet. Den benyttes i Husflid til Forfærdigelse af Kamme, Skeer og nogle Artikler der gjøres af Snedkere og Dreiere. Alene Kammene udgjør 90 % af hele Udførselen. Der indføres af Buxbom ca. 1 000 Ton aarlig, som kommer dels med Karavane, dels med Dampskib fra Trapezunt. Prisen varierer fra 3 til 4 tyrkiske Pund (à 23 frcs.) for 1 000 Kilos franco ombord i Smyrna. Udførselen af „persisk Buxbom“ udgjør nu kun $\frac{1}{4}$ af hvad den var for 10 Aar siden, da den i sidste Aar er faldt fra 8 000 til 6 000 Ton, altsaa henved 1 000 Ton aarlig. Før Bygningen af Jernbanen Batum, Tiflis, Baku, som nu er den Vej, der foretrækkes,

førtes Varen fra Astrakan til Rostow og derfra til Taganrog, hvorfra den udskibedes til England, Konstantinopel eller Smyrna. Fra 12 £, den tidligere Pris, er den faldt til 6 Pund pr. Ton, leveret frit i Liverpool.

Den russiske Buxbom leveres fra Poti og Omegn over Batum. Udførselen er gaaet betydelig tilbage, hvilket, ligesom for den persiske Buxbom, skyldes, at man mere og mere i Europa anvender amerikansk Buxbom. Prisen er nu fra 4 til 5 £ Ton leveret frit i Liverpool. Hele Udførselen fra Poti er ca. 14 000 Tons. De fornemste Kjøbere er England, Frankrige og Tydskland. Den persiske Vare gaar for at være bedre, og en god Del deraf gaar med Jernbane fra Odessa til Petersburg og Nordtydskland, der alene konsumerer 6—7 000 Tons af bedste Sort persisk Buxbom. Kvaliteten af den tyrkiske Buxbom er ikke mere den samme som før, da Hugsten sker paa en lidet rationel Maade, og de nye Skud er smaa og knudet.

I de sidste 2—3 Aar har Markedet i Baku modtaget persisk Buxbom over det kaspiske Hav, hvoraf de første Kvaliteter udføres til Udlandet og 2den og 3die til Rusland. Denne Buxbom er sædvanlig i Diameter 13—22 centimeter og fra 70 cm.—2 Meter lang.

Rapport

om Stensalt og Søsalt, dets Produktion, Omkostninger og Pris, frit ombord i Phoea, samt frit paa Bryggen i Arendal og Christiansand, Norge.

Lilleasien er uimodsigelig det rigeste Land i Orienten paa Saltstoffer af forskjellig Art. Det har Leier af Stensalt af allerbedste Sort og den største Rigdom, Søsalt i ubegrændset Mængde, af udsøgt Godhed og stor Renhed, frit saavel for Kalk som Salpeter. Eneretten til Produktion af denne værdifulde Vare, der er saa nødvendig til Husbrug, tilligger den tyrkiske Regjering, som har overdraget den til sine Kreditorer (tyrkiske Statsobligationseiere). Den er et Monopol og udgjør en af de sex indirekte Kontributioner, som bestyres af en Direktion i Konstantinopel; med denne maa der forhandles om Kjøb af større eller mindre Partier. Jeg har gjennem Direktøren i Smyrna kontraheret for et Skib paa 1 000 Tons og opnaaet en Salgspris af 6 frcs. i Guld pr. Ton frit ombord, kontant, og tvivler ikke om at man kunde erholde en endnu lavere Pris for en større Kvantitet. Indtil nu har man ikke udført noget Søsalt til Europa; nogle Seilskibe købe det som Ballast til de russiske Sortehavshavne. Flere svenske Huse har bedet mig om Oplysninger om Søsalt, dens Indkjøbspris, Detalier om Phoeas Havn, Søens Dybde, og Bekvemmeligheder for Indskibningen; jeg haaber at naar jeg fuldstændig har tilfredsstillet deres Forespørgsler, vil de finde Grund til at gjøre nogle Forretninger, som kan blive af Interesse for de norske Torskefiskere.

Leier af Stensalt. Stensalt findes i utrolig Mængde i Kianguri ved Sinope ved Bredden af Floden Halys (Kisyl Irmak). Kiangurileiet indeholder 3 Slags Salt, nemlig Stensalt, Iagh Tusu eller Oliesalt, og Aina Tusu eller Krystalsalt. Stensaltet danner regelmæssige Lag, meget rent, af en gulagtig Farve og indeholdende en ringe Del Sand. Iagh Tusu, eller Oliesalt, saakaldet paa Grund af dets Overflades olieagtige Udseende, ligger temmelig dybt under Stensaltet; ved Destillation udskiller det endel klar Olie, farveløs og brændende med et klart og stærkt Lys. Aine Tusu, eller Krystalsalt, er fuldkommen gjennemsigtigt, ligner Bjergkrystal og har ikke

det almindelige Salts Bitterhed, samt anvendes kun til Bordsalt. Det overgaar det bedste engelske Bordsalt i Hvidhed og Renhed.

Dette Saltleie, der ligger omtrent tre Timers Gang fra Byen Kianguri, er beliggende i en stor Bjergkløft. Saltarbeiderne gaar flere Timers Vei ind i Fjeldhulerne, medførende sine Pakheste og paa et Sted kaldet Odschak eller Arnen, tænder de sine Fakler og udhugger Saltet, som her findes i regelmæssige Leier af sjelden Renhed, i firkantede Stykker, der læsses paa Lastdyrene, hvoraf ethvert bærer omtrent 8 Quintaler. Ved Udgangen af Hulen erlægges en Afgift af 10—20 Paras pr. Quintal, eller fr. 1.50 pr. Ton. Denne meget interessante Grube er 100 Kilometer lang og 85 Kil. bred; hele det store Fjeld, hvori denne Udhuling findes, er kun en massiv Saltblok, dannet ved et forhistorisk Havs Fordampning, hvilket godtgjøres af de nærliggende Saliner. Udførselen af Stensalt fra denne Grube udgjør aarlig 400 000 Quintaler = ca. 23 000 Tons.

I en Times Afstand findes følgende Saliner, dannet af 390 Søer og Sumpe: 1) Akoku, 2) Scheich Osman, 3) den store Saline Iskelió, eller Skilip. Den første af disse Saliner giver aarlig 240 000, den anden 800 000, og den tredje 4 520 000 Oker rent Salt. 78 Oker lig 100 Kilos. Den store Saline Skilip dannes af 5 andre Saliner, alle beliggende i en stor Sump. Disse Egne og deres Sumpe, Saliner og Fauna er lidet kjendt, da europæiske Reisende kun sjelden besøge denne Del af Landet der har saamegen Interesse for Geologien, Archæologien og Handelen. Hele Sletten har megen Lighed med Apscheron ved det kaspiske Hav, og jeg har Grund til at tro, at Boringer og Undersøgelser, forstandig udført, vil bringe for Dagen rige Oplag af Naphta og Petroleum. Nogen Handel med Salt paa Udlandet finder ikke Sted. Det konsumeres og sælges i selve Landet, og transporteres paa Muldyr til Byerne og Landsbyerne i det Indre, hvor det sælges til 6 Metallique pr. Oken lig 16 fr. pr. Quintal.

Havsalt.

Salinerne er den tyrkiske Regjerings Monopol; denne sælger Produktet for sin Regning, Udførsel til Europa finder for Tiden ikke Sted. Alene italienske og græske Seilskibe gaaende til russiske Sortehavshavne tage ofte Saltladninger i Phoea som Ballast.

Søsalinerne i Lilleasien ligger som følger: I Ismid, aarlig Produktion 1 500 000 Kil., Gemlek 800 000 Kil., Phoea og Aivaly, 30 000 000 Kil., Lemnos og Imbros, 12 000 000 Kil.

Produktionen af Søsalt sker ved at man om Sommeren leder Søvand ind i Basiner eller Flodleier, hvis Niveau ved Sluser er bragt under Havets. Ved den store Hede fordampes Vandet hurtig og Saltet udskilles paa Bunden. Om Høsten optages hele Udbyttet med Spader og magasineres. Den lettest tilgængelige Saline er den i Fogia, det gamle Phoea, der har en udmærket Havn, hvor de største Skibe kan ligge for Anker uden at foruroliges af Vind eller Uveir. Vandet er saa dybt, at Skibe paa 2—3 000 Tons kan fortøje ved Bryggerne for at indtage Ladning. Salinerne ligger ved Havbredden. I Pakhusene findes altid 15—20 000 000 Kil. af udmærket Kvalitet færdig til Indskibning. Vandets Dybde vexler fra 66—200 Fod. Saltet maa kjøbes af Staten og betales i den Keiserlige tyrkiske Bank i Smyrna. Mod Kvittering udleveres Varen af Direktøren for Salinen i Phoea. Den nuværende Pris for 1 000 eller 2 000 Tons Salt til Forsendelse til Europa er frcs. 6 i Guld pr. Ton leveret ombord. Om Sommeren kan man laste et Skib paa 1 000 Tons i 2 Dage. Om Vinteren behøves der 4 Dage,

men hvis Skibet har Hastværk, kan man endog laste 1 000 Tons daglig. Udgifterne for et Skib, der laster Salt i Phoea, bestaar i Kvarantæneafgifter og Fyrafgift. Et Skib paa 1 000 Reg. Tons erlægger i Fyrafgift 15 Paras pr. Ton. For et Skib paa 500—800 Tons, 30 Paras eller ca. fr. 0.17 pr. Ton.

Kvarantæneafgifterne er følgende: 20 Paras pr. Ton for Skibe paa 500 Tons, 12 Paras for Skibe paa 500—1 000 Tons, 8 do. for Skibe over 1 000 Tons, kontant i Guld. 1 Piaster = 40 Paras, 1 franc = 4 Piastre og 10 Paras i Guld, 1 Krone = 6 Piastre i Guld.

Man kan let faa Seilskibe at laste Salt til norske Havne under italiensk Flag, som følger: Arendal til Ordre, for en Havn mellem Christianssand og Fredrikshald, begge inklusive, 10 sh. pr. leveret Ton. Stavanger, eller en Havn mellem samme og Christiansund, do. Throndhjem, direkte eller Ordre, for en god Havn mellem Throndhjem og Vardø, begge iberegnet, 11 sh. pr. leveret Ton.

Fingeret Faktura for 1 000 Tons Søsalt indladet i Phoeas Havn, frit ombord, udvisende Skibets Udgifter, Fyrafgift, Kvarantæneafgift etc.

Kostende for 1 000 Tons Salt à 1 000 Kilos pr. Ton à fr. 6 i Guld pr. Ton leveret frit ombord i Phoea	"	6 000	i Guld
Kommission, Veining etc. 2 %	"	120	- —
Vexelkurtag 1/4	"	15	- —
			fr. 6 735 i Guld

Skibets Udgifter i Phoea:

Fyrafgift $\frac{15}{40}$ P pr. Ton	fres. 83	
Kvarantæneafgift $\frac{12}{40}$ P pr. Ton	" 69	
		" 152 - —
		fr. 6 887 i Guld
Fragt 10 sh. pr. R. T.		" 12 500 - —
		fr. 19 387 i Guld

eller fr. 19.38 pr. Ton leveret franco paa Brygge Arendal eller Christianssand.

Conditions of Charter.

1. Ship to load according to custom of place of loading after being well washed and cleaned.
2. Freight is paid cash on right delivery of the cargo.
3. Cash advance upon $\frac{1}{3}$ d of the freight againsts 5 % insurance, interest and Commission.
4. All ships must be classed & classification inserted into charters.
5. Ship to find mats and dunnage for cargo.
6. The salt to be measured by ship's crew on deck at shippers satisfaction.
7. Discharge 35 Tons dead weight pr. working day for Sailor & 100 Tons for steamer.
8. Ten days of demurrage af 3 pence Sterling pr. Register Ton per working day.
9. Orders to be given at port of order within 24 hours after Captain has wired his arrival.

F. W. Spiegelthal.

Alexandria.

Aarsberetning dateret 15de April 1890.

Der ankom med Ladning fra Norge 1 norsk Skib dr. 383 Tons, fra Sverige 2 dr. 4 570 Tons, og fra andre Lande 9 dr. 9 544 Tons. Bruttofragt ca. 384 500 frcs. Heraf afgik 4 dr. 4 327 Tons med Ladning til fremmede Steder, Resten i Ballast. Bruttofragt ca. 85 750 frcs.

Af svenske Skibe ankom 3 dr. 4 567 Tons.

De herværende Europæere klage over daarlige Tider, formindsket Import og ringe Fortjeneste. Hermed forholder det sig dog ikke ganske som de sige. Khediven Ismails Millioner cirkulerer ikke mere, han skabte nye Behov og satte tusinde Kjøbmænd, smaa og store, i Bevægelse. Men denne Stilling var abnorm. Alle disse Aagrere og Kommissionærer har ikke noget mere at gjøre. Der findes ikke mere noget ødselt Hof eller europæiske Eventyrere. Fellahen er bleven sparsommelig og hans Behov er smaa. Den europæiske Befolkning kan ikke betinge en saa stor Import som før. Sandheden er, at Handelen som under Khediven Ismails lange Regjering kom paa en urimelig Høide paa Grund af de uophørlige Statslaan og Sudans Annektion, er bleven tilbageført til Proportioner forholdsmæssige for Landet. Exporten er anselig forøget. Le Credit foncier har sidste Aar (1889) solgt over 6 000 feddan Jord til Bønder. Dette Bankinstitut maatte nedsætte Rentefoden fra 12 %, først til 6 % og siden til 5 %. Snart maa den, efter Direktionens Udsagn, holde Rentefoden lige med Europa. Dette beviser just ikke daarlige Tider. Ærligt Arbeide fordres nu ogsaa her for at slaa til.

Forrige Aars Kornhøst var ikke saa god som ellers, hvorimod Bomulds-høsten var betydelig bedre end de tre sidste Aar paa Grund af det af Englænderne forbedrede og udvidede Vandingssystem. 3 250 000 Kantar er indhøstet og har bragt Landet en Indtægt af næsten 10 Mill. £, Bomuldsfrø og andre Produkter deri ikke iberegnet.

Bomuldsfrøet, som nu er en Nødvendighedsartikel, giver over en og en halv Mill. £ til en Middelpriis af £ 6. 2. 6 pr. Tonne. Denne gode Stilling vil anselig forøges, naar Sudan atter aabnes og Jernbanen i Sydegypten er bleven færdig. Her i Landet er endnu for en hæderlig Kjøbmand meget at gjøre.

En Grund til Fellahernes gode Stilling er ogsaa den, at de ikke mere behøve at købe saa meget af de dyre engelske Kul, da de for at vande sin Jord ikke er nødt til at benytte Dampkraft saa meget som før. Vandings-systemet er ledet i andre Baner; er dette godt, er Landets Finantser gode.

Hvad de forenede Rigers Handel med Egypten angaar, er det vanskeligt at faa et Overblik derover, da Alt undtagen Trælast omlastes i udenlandske Havne, især Hull og Antwerpen, uden at de officielle Rapporter konstatere deres svenske eller norske Oprindelse. Træhandelen er tiltaget, og det er antageligt, at den kommer til at gjøre det endnu mere, thi Landet har absolut ikke Træ. Her bygges temmelig meget, og færdige Vinduer og Døre, efter de i Landet brugelige Maal, vilde unegtelig kunne finde god Afsetning. Da Alt, undtagen Korn og Bomuld, maa indføres, finder her meget ofte og regelmæssigt Adjudikationer Sted, hvorved ogsaa Svenske og Nordmænd med Fordel vilde kunne gjøre Anbud. Det som hindrer de forenede Rigers Handel fra at tage Fart og større Udvikling her, er to Omstændigheder: 1) Den dyre Fragt med Losning i Mellem-

havn, 2) Mangel af Handelshuse fra Sverige og Norge, eller ialfald en Agent af svensk eller norsk Nationalitet og fuldt hjemme i de forenede Rigers merkantile Forhold. Hvis en saadan havde nogen Driftskapital, vilde han sikkert her gjøre gode Forretninger, forudsat at han har den nødvendige Energi.

En udmærket Indførselsartikel vilde steriliseret Melk være i et Land, hvor de faa Kjør, som findes, næsten alle er tuberkuløse. Jeg har i mit Hus alene saadan, indført fra Drammen, og jeg kan paa det Bedste rose dens Godhed og Holdbarhed. Ved en vel ordnet Detailhandel vilde denne Melk finde betydelig Afsætning blandt den europæiske Befolkning.

Is vilde ligeledes være en god Artikel, og der er gjort Forsøg dermed, som er faldt fordelagtigt ud, men dertil fordres: 1) særskilt dertil indrettede Skibe, som 2) faa Returlast, 3) Pakhuse ad hoc i de større Byer, og 4) en fra Hjemlandet udsendt i denne Branche kyndig Mand.

Flere hæderlige Kommissionærer har henvendt sig til Generalkonsulatet med Anmodning om at blive sat i Forbindelse med svenske eller norske Firmaer, men saalænge der ikke findes direkte Dampskibslinie, er kun ringe Resultat at forvente. Generalkonsulatet vil gjøre alt sit til for at den nye Linie, som er etableret mellem Hjemlandet, Spanien, Tunis, Piræus og Konstantinopel, ogsaa kan berøre Alexandria.

Fartøier, der har passeret Suezkanalen:

Tyske 194 dr. 289 268 Nettotons, amerikanske 5, 1 909 T., engelske, 2 611, 5 352 886 T., østerrigske 54, 116 568 T., belgiske 2, 2 081 T. kinesiske 1, 1 008 T., danske 1, 847 T., egyptiske 8, 4 425 T., spanske 33, 71 719 T., franske 168, 361 813 T., italienske 103, 187 055 T., japanesiske 3, 4 064 T., nederlandske 146, 262 460 T., norske 48, 66 139 T., tyrkiske 22, 25 916 T. (mest Transport af Pilgrimme til Djeddah), portugisiske 3, 801 T., russiske 23 120 T.

Ved dette Sammen drag er at mærke, at alle norske Skibe er virkelige Handelsfartøier, hvorimod et stort Antal af de øvrige Nationer er Skibe, som ikke har noget at gjøre med Handel.

Landberg.

Galatz.

Der ankom til Galatz 8 norske Dampskibe dr. 8 322 Tons og til Sulina og Braila 7 do., dr. 6 366 T., alle fra fremmede Steder. Af de til Hovedstationen ankomne var 1 dr. 1 108 Tons og af de øvrige var 4 dr. 4 176 T., med Ladning. 2, dr. 2 216 Tons, afgik i Ballast fra Vicekonsulstationerne, Resten med Ladning, alle til fremmede Steder.

Intet svensk Skib ankom. I det Hele afgik fra Donau 1 870 Skibe, dr. 1 473 345 Tons, hvoraf 15 tyske, 109 østerrigske, 1 belgisk, 2 spanske, 57 franske, 842 engelske, 240 græske, 74 italienske, 12 norske, 2 rumænske, 88 russiske, 1 samisk, 427 tyrkiske.

Aarsberetning dateret Mai 1890.

Kornhøsten var i det Hele i 1889 svag undtagen for Hvede, for hvilken den kan ansees som middels. Vinen, der delvis var angrebet af Phylloxera og iøvrigt har lidt af Veirliget, gav et daarligt Udbytte.

Udførselen fra Sulinamundingen bestod i 1889 især af Korn af den saa overflødige Høst i 1888. Navigationen paa Sulina, der i 1889 udgjorde 1 870 Skibe, var i 1885 1 432 Skibe paa 895 824 Tons, 1886 1 379 paa 950 567 T., 1887 1 678 paa 1 203 683 T., 1888 1 771 paa 1 332 907 T. Heraf norske Dampskibe 1885 12, 9 962 T., 1886 11, 9 141 T., 1887 7, 7 750 T., 1888 13, 13 800 T., 1889 12, 11 519 T. Det svenske Flag har ikke vist sig i dette Farvand siden 1881.

Udførselen var i 1889 af Kornvarer 10 638 929 Qur, Trævarer: Planker 6 354 018 Stk., Bygningstømmer 817 184 Kubikmeter, Bord 78 965 Stk., Stav 3 440 469. Derhos Mel etc. 17 704 Tonnes, Vin 3 584 do., Alcohol 1 110 do., Stensalt 545 do., Kvæg 385 Stkr., Uld 8 Tonnes, diverse 9 400 do. Den tiltagende Udførsel af Korn fra Sulina udgjør væsentlig Korn fra Bulgarien, hvor Produktionen regelmæssig tiltager.

Indførsel over Sulina. Af Kul indførtes 1889 134 790 Tonnes, Petroleum 5 035 do. fra Rusland.

Havnen i Galatz besøgte i 1889 af 268 Dampskibe paa ialt 263 751 Tons. Udførselen fra denne Havn var ialt ca. 400 000 Tonnes, hvoraf Hvede 60 750, Mais 102 700, Rug 129 800, Byg 49 400, Havre 6 250, Mel 575, Vin 6 250, Sprit 370, Træ, Furu og Gran 12 200, Eg 8 500, Petroleum 1 563. Indførselen var 122 125 Tonnes.

Braila besøgte af 872 Dampskibe. Udførselen var 1 558 966 Tonnes og Indførselen 1 214 942 T. Til Constanza kom 204 Skibe paa 168 172 T. Indførselens Værdi var fr. 4 600 000 og Udførselen 9 323 000 fr.

Rumæniens Budget viser en Indtægt af fr. 166 100 012, og en Udgift af fr. 163 110 136. Indtægterne var i 1880—81 117 545 944 fr., i 1885—86 138 237 695 fr. Rumæniens Finantspolitik har i det sidste Aar havt stort Held. Efter Laanet af Januar paa 32½ Mill. til 4 % efter Kurs 80 % og som dækkedes 9 Gange ved Tegning inden Landet, fulgte i August et nyt Laan paa 50 Mill. fr. til 4 %, sluttet med et Consortium af tyske Banker og Bankierer til en Kurs af ca. 84 %. Dette Laan er bestemt til at forøge Jernbanernes Materiel og andre Udgifter til almindelig Nytte. En anden finantsiel Begivenhed, der nylig er foregaaet, kaster ogsaa Lys over Situationen. Byen Bucearest har aabnet Subskription for et Laan af 16 Mill. fr., som den er bemyndiget til at gjøre for nyttige Arbejder og Hovedstadens Forskjønnelse. Resultatet af Tegningen, der fandt Sted den 23 Mai, var 438 494 500 fr., altsaa en Overtegning af Beløbet næsten 28 Gange.

Den nuværende Kurs for 4 % rentebærende Obligationer er 85½ %, og det er af Interesse at sammenholde dette med det Faktum, at de for ikke 13 Aar siden af den nuværende Regjering udstedte Skatkammer-Anvisninger lød paa 12 % Rente, hvilket giver en Ide om det store økonomiske Fremskridt, der er gjort i saa faa Aar af dette frugtbare Land. Præmien paa Guld, hvis Forsvinden jeg noterede i min sidste Rapport, er ikke kommet igjen; naar Efterspørgselen er stor, betales en liden Præmie, fra ½ til 3 pr. mille.

Rumæniens Statsgjæld var 1 April 1890 900 682 891 fr. I Indskud-Depositum- og Sparekassen blev i 1888—89 indsat 391⅓₁₀ Millioner og

udtaget 178 $\frac{7}{10}$ Mill. Der udlaantes i 1888—89 til Staten 22 916 329 fr. til Distrikter 5 271 187, Kommuner 31 264 845, iøvrigt 5 905 639 fr., Netto-udbyttet var 1 033 863 fr.

Den i Sparebanker den 30 Septbr. 1889 indsatte Kapital var 10 742 707 fr. for 51 811 Indskydere.

Rumæniens Nationalbank gav i Aaret et Overskud af 2 893 865 fr.

Monopoler. Tobakmonopolet indbragte i Aaret 31 254 951 fr., hvorfra gaar Udgifter 9 808 669 fr. Bruttoindtægten var i 1879—80 20 957 053 og 1884—85 27 937 345 fr. Udgifterne, der indbefatte Kjøb af Tobak og Fabrikation, er gaaet ned fra 39 % i 1879—80 til 31 % i 1888—89. I sidste Regnskabsaar solgtes 3 149 461 Kilos Røgtobak, 17 183 Snustobak, 8 636 336 Stk. Cigarer og 89 539 339 Cigaretter.

Salt. I 1888—89 konsumeredes i Landet 57 164 Tons og udførtes 26 100 T. Staten driver følgende 4 Saltværker: Doftana med aarlig Produktion 22 930 T., Slanic 30 351, Targu Ocna 17 697, Ocnele mari 12 296. Udførselen af Rumænsk Salt gaar til Serbien og Bulgarien. Produktet af Salget 1888—89 var for Konsumtion i Landet 5 641 156 frcs., og for Udførsel 1 110 002 frcs. Prisen var for Udførsel frcs. 4—4.70, og for Konsumtion i Landet frcs. 10—11 pr. Kilo.

Fyrstikker og Spillekort. Staten har monopoliseret disse to Artikler siden 1ste Juli 1886. Salget udbragte 1888—89, af de førstnævnte 41 234 200 og af de sidstnævnte 479 000 frcs. brutto, netto tilsammen 1 442 935 frcs.

Hypotheksselskaberne for By og Land virker regelmæssigt, Hypotheksselskabet i Iassy har været i Vanskeligheder, der er udjævnet ved Regeringens Intervention.

Den rumænske Bank, den største private Bank i Rumænien, har reduceret sin Aktiekapital fra 10 til 7 $\frac{1}{2}$ Mill. fr. og overført sin Underafdeling fra Galats til Braila.

Kurserne paa Statspapirer og gode Værdipapirer, Kommuneobligationer og Nationalbankens Aktier er gaaet regelmæssig og stadig opad. En stor Hausse har fundet Sted for de to Assuranceselskabers Aktier. Kursen paa de vigtigste Papirer var 1 April 1890: 5 % uopsigeligt Statslaan, 101 $\frac{1}{2}$, 5 % amortisabelt do. 98, do. 4 % 85, 6 % Statsobligationer 101 $\frac{1}{2}$, Hypothekobligationer for Landet 7 %, 104, 5 %, 98 $\frac{1}{2}$, for Byer 7 %, 105, 6 % 103, 5 % 95 $\frac{1}{2}$, 5 % Iassy 81. Nationalbankaktier nominelt 500 fr. 1 200; Assuranceselskab Dacia Rum, indbetalt 200 fr., 325, do. Nationales, indb. 200, 325.

Vexelkurs paa Udlandet ultimo April: London 3 Mdr. Dato, 24.95, Frankrige do. 99.10, Tydskland do. 122.25.

Pengevæsen. Guldmyntfoden er definitivt indført i Rumænien ved Lov; Finantsministeren er bemyndiget til at sælge for en Værdi af 25—30 Millioner francs i 5 francs Stykker, der skal sættes ud af Kurs og erstattes ved 20 fr. Guldstykker. Heraf er solgt 10 Mill. fr. i Sølv til et Bankierhus i Wien til en Kurs af 73 $\frac{3}{4}$ %. Huset har til 1 Juni Adgang til at erholde Resten af Sølv for 75 %. Nationalbanken beholder sit Privilegium til at udgive Banksedler til Ihændeleveren, der skal modsvares af let realisable Værdier; den skal have en Metal-Reserve i Guld af mindst 40 pCt. af de udstedte Banknoter.

Kursen paa fremmede Guldpenge i Rumænien er: tyske 20 Markstykker fr. 24.70, et Pund Sterling (Sovereign) fr. 25.22, tyrkisk Pund fr. 22.70, 5 Rubelstykker i Guld, fr. 20.60, østerrigsk Dukat fr. 11.75.

Jernbaner. Ultimo 1889 var hele Længden af rumænske Jernbaner 2 409 Kilom.; flere Linier er under Bygning og vil snart blive færdige. De rumænske Jernbaners Indtægter var 1889—90 fr. 39 765 000 og Udgifterne fr. 26 773 750, eller en Udgift pr. Kilometer af over 11 000 fr.

Agerbrug og Handel. Den dyrkede Jord i Rumænien anslaaes til 6 Mill. Hektarer. De indhøstede Kvantiteter var i 1888 Hvede 15 783 000 Hektol., Byg 10 122 000, Mais 29 582 000, Havre 4 209 000, Rug 3 632 000. Da Mais, paa Grund af den stedse voxende Produktion i Amerika, er gaaet meget ned i Pris, vil Dyrkningen deraf efter Landmænds Sigende ophøre at lønne sig og aftage.

Vin dækkede i 1887 en Overflade af 161 400 Hektarer, der i 1888 var gaaet ned til 135 800 Hekt. paa Grund af de mod Phyloxera og andre Snyltesygdomme tagne Forholdsregler. Vinproduktionen var i 1887 8 726 600 Hektol., i 1888 6 590 000 Hektol. Prisen var 8—15 centimes pr. Liter paa Stedet. Udførselen var i 1888 94 000 Hekt., hvoraf 9 000 til Frankrig.

Kreaturer. Efter Census var der i Rumænien i 1888: 2 406 000 Oxer, Kjør og Bøfler, 563 747 Heste, 6 044 Æsler og Muldyr, 5 138 485 Faar og Gjeder, 797 000 Svin. Indførselsforbudet fra Østerrige-Ungarn veier fremdeles tungt paa denne Del af den rumænske Produktion. Der udførtes 1879 30 654, 1880 20 503, 1885 11 821 og 1888 6 394 Stk., hvoraf til Italien 1 078. Sidstnævnte Udførsel foregaar kun ved store Prisnedslag og opveier ikke Tabet af det østerrigske Marked. Ogsaa Italien har i sin Tid gjort strænge Indførselsforbud, men har dog nylig atter hævet disse. Staten har anordnet to Kvægmarkeder, i Twenu Severin og Constanza. Priserne er for Tiden: for Oxer 160—200 fr. Parret, do. magre 100—125, Kjør 70—100, do. magre 50—65.

Vinsprit etc. Der fabrikeredes i 1888 122 971 Hekt. Vinsprit og 33 868 Ølsprit. Der betaltes som Udførselspræmie fr. 789 523. Udførselen var ca. 32 259 Hektol.

Petroleum. Produktionen er blomstrende, men jeg er ikke i Besiddelse af nøjagtige Opgaver derover. Af raa Olie udførtes 1888 18 125 Tonnes.

Fiskeri. Kvantiteten af Fisk fanget i Rumænien anslaaes til ca. 40 Mill. Kilos, der for største Delen konsumeres i Landet; leilighedsvis udføres større eller mindre Partier til Serbien og tilgrænsende Provindser i Østerrig-Ungarn. Stør og Lax fanget i St. Georgsarmen og nær denne Munding danner en betydelig Del af dette Fiskeri; Vægten af disse Fiske er fra 50—300 Kilos og deraf faaes indtil 8 % Kaviar. Statens Indtægt af dette Fiskeri er ca. 1 200 000 fr. og de private Eieres ca. 2 000 000 fr.

Rumæniens Handel med Udlandet var i 1888 310 378 000 fr. Indførsel og 256 789 000 fr. Udførsel.

Indførselen omfatter Textilvarer frcs. 136 385 500, Metaller og Arbejder deraf 52 411 000, Kolonialvarer, exotiske Frugter frcs. 19 408 000, Huder, Skind, Sko og Skindvarer frcs. 16 967 000, Keramik, Glas etc. frcs. 15 291 000, Papir, Pap etc. frcs. 15 149 000, fede Olier etc. frcs. 6 689 000, kemiske Stoffe og Produkter frcs. 6 439 000, Trævarer frcs. 4 865 000, brændbart Mineral etc. frcs. 5 629 200, Fødemidler, Fedevarer, Ost etc. frcs. 5 101 000, Farver, farvede og ferniserede Stoffe etc. frcs. 4 390 000.

Udførselen omfatter Kornvarer frcs. 206 721 000, Frugter, Grønsager, Vegetabilier frcs. 15 280 000, levende Dyr frcs. 3 475 000, Fisk og andre Fødemidler frcs. 2 360 000.

Rumæniens Handel med andre Lande stiller sig saaledes, i Mill. frcs.: Østerrige Ungarn, Indførsel 1888 50, Udførsel 13, (1885 120 og 83), Tydskland 83 og $6\frac{1}{2}$ (1885 41 og 28) Belgien 16 og 31 (1885 6.6 og 9), Storbritanien 85 og 144 (1885, 52 og 85), Rusland 7 og 5 (1885, 9 og 13), Frankrige 28 og $18\frac{1}{2}$ (1885 14 og 11.6) Italien 4 og 10 (1885 3 og 13), Schweiz 19 og 0.2 (1885 4 og 0.1), Tyrkiet $10\frac{1}{2}$ og $9\frac{1}{2}$ (1885 10 og 17).

Sverige og Norge figurerer i den almindelige Statistik kun med meget smaa Beløb. Forsendelser fra de forenede Riger kommer hid efter at have transiteret en mellemliggende Havn, og deres Oprindelse undgaar Statistiken.

Skibsfart. Minimum af Donaus Dybde i den navigable Kanal ved Sulina var 17 Fod 3 Tommer eng. ved Tramontana, 11 Mil ovenfor Sulina. Den 12te Juni 1889 aabnedes en ny Udskjæring i Sulinakanalen for Skibsfarten, forkortende Afstanden til Sulina omtrent 260 Yards. En ny Tarif for Skibsafgifter opkrævet af den europæiske Donaukommission i Sulina er traadt i Kraft 1ste Januar 1890; heraf vedlægges et Aftryk.

Fragter. Høieste Fragter til Storbritanien fra Donau var i Marts 4 sh. 9 d og i September Minimum 3 sh., Gjennemsnit 4 sh. 3 d. Fra Sulina var høiest 4 sh. 3 d i Marts, lavest 2 sh. 6 d i September, middels 3 sh. $4\frac{1}{2}$ d.

Fragter ult Mai 1890: Fra Donau til Storbritanien 2 sh. $10\frac{1}{2}$ d pr. Imp. Quarter, Do. direkte Havn 2 sh. $7\frac{1}{2}$ d, Middelhavet frcs. 1.50 pr. 100 Kilos, Adriaterhavet frcs. 1.40 pr. Do., fra Sulina til Storbritanien 2 sh. $4\frac{1}{2}$ d pr. Imp. Quarter, Do. direkte Havn 2 sh. $1\frac{1}{2}$ d.

Rumænsk Skibsfartsselskab. Dannelsen af dette Selskab, der var bestemt i 1887, er ikke realiseret, men Planen er ikke opgivet og vil sandsynlig iværksættes i dette Aar.

Russisk Skibsfartsselskab. Prinds Gagarins russiske Skibsfartsselskab har udstrakt sin Virksomhed paa Floden og bygget Pramme særskilt for Transport af Petroleum der paafyldes fra et Reservoir liggende ved Donaus venstre Bred, ved Reni.

Det tyske Selskab, kaldet „Deutsche Levante-Linie“, Hamburg. Et Selskab af tyske Redere vil sandsynligvis snart aabne regelmæssig Fart med Dampskibe mellem Braila—Galatz og Hamburg med Anløb af mellemliggende Havne i Levanten. Efter hvad der siges vil Reiserne allerede begynde i Juli og foregaa regelmæssig hver 3die Uge. Denne Linie vil blive den mest direkte Forbindelse mellem Rumænien og Sverige-Norge.

Transport over Regensburg. Det østerrigsk ungarske Donau-Dampskibsselskab har aabnet Fart med Slæbebaade fra Nedre-Donau til Regensburg, hvorfra Varerne sendes til Schweiz, Tydskland og Frankrig. Temmelig store Mængder Hvede, Byg, Mais etc. tage denne Vei, benyttende sig af den nedsatte Tarif, som Selskabet har indført for denne Fart.

Dokker og Kaier. Anlægget af Dokker med Bassiner i Galatz og Braila er gaaet frem normalt og nærmer sig til sin Fuldendelse. Staten har derhos afskaffet Kaiafgiften i Galatz indtil Aabningen af dette Foretagende.

Donau mellem Braila og Sulina blev isbelagt 18de December 1889 og aaben for Skibsfarten 19de Marts 1890.

Industri. Loven til Beskyttelse af den nationale Industri, hvorefter store Fordele tilstaaes visse Næringsbrancher, har faaet Anvendelse flere Gange i 1889. Særlig har Fabriker for Cement og ildfast Sten, Dampmøller, Garverier, Rebslagerier, Skotøifabriker etc. havt Fordel deraf. Det er dog paa Grund af Arbejdslønnens Dyrhed i Rumænien, lidet rimeligt at saadanne Anlæg vil kunne fylde Landets Behov, og flere af dem skylder

kun sin Tilværelse de overordentlige Toldsatser der beskytter deres Produkter, samt Leverancer til Staten. Blandt de Industrier, der synes at trives, bør nævnes Papirfabriker, hvoraf der er 4 i Landet, hvoraf en producerer ca. 5 000 Kilos Papir daglig. Ligesaa maa selvfølgelig Sagbrug kunne lønne sig, da der er Overflod af Raastoffet inden Landet. Denne Industri vil kunne faa en stor Udvikling, naar Forbindelsen med Østerrige-Ungarn lettes. Det største af disse Anlæg, Aktieselskabet for Sagbrug og Skovdrift i Galatz, der indfører meget Naaletræ fra Skovene i Bukowina, har lidt meget af Toldbindringer og har i 3 Aar ikke givet Udbytte. I 1889 oprettede det en Underafdeling i Sulina for at drage Nytte af Frihavnens Fordele.

Bro over Donau. Den egentlige Licitation for dette Foretagende fandt Sted 15de Januar d. A. Tilslag blev givet det franske Selskab Fives-Lille for 7 657 617 frcs. Broen skal overleveres til Afbenyttelse i 1894 og skaffe uafbrudt Forbindelse mellem Rumænien og dens transdanubianske Provinds Dobrogea, hvilket vil blive til stor Fordel for Rumæniens Export, da Havnen Costanza er aaben for Skibsfarten hele Aaret, medens Forbindelse med Sulina afbrydes af Is om Vinteren. Regjeringen har Planer til Forbedring og Udvidelse af Costanzas Havn, hvilket er nødvendigt for Udviklingen af Skibsfarten dersteds. Broen mellem Fetesti og Czernavoda vil blive den eneste over Donau nedenfor Budapest, og det vil blive anden Gang at en permanent Bro bygges over Nedre Donau. Den første, af Sten, byggedes i Tourou Severin Aar 102—106 under Keiser Trajan, af hvis Piller endnu nogle ere synlige. Costanza, det gamle Toms, har nu 5 000 Indbyggere; med Hensyn til Magasiner og andre Indretninger for en virksom Handel er der endnu Alt tilbage at udrette.

Salg af Statseiendom til Bønder. En Lov er udkommet i 1889, hvorefter Statens Eiendomme skal udparcelleres til Salg til Bønder. Landbankerne bemyndiges i dette Øiemed til at bevilge Bønder Laan indtil 600 frcs. Flere Eiendomme er allerede delt og man lover sig meget Udbytte af denne Lov til Forbedring af den rumænske Bondes Stilling.

De endnu i Kraft værende Handelstraktater mellem Rumænien og fremmede Magter udløbe i 1891, og det er sandsynligt, at en parlamentarisk Kommission vil blive nedsat for at forberede Grundtrækkene for nye Traktater. De bestaaende Traktater er opsagt. Med de Stater, hvis Traktater er udløbet, er foreløbige Konventioner afsluttet, undtagen med Østerrige-Ungarn. Stillingen ligeoverfor denne Stat er ikke forandret; de østerrigske Fabrikanter naturalisere sine Produkter i andre Lande og indfører dem derpaa til Rumænien med Tillæg af mellemkommende Udgifter og Told, der ikke er af Betydning i Forhold til den rumænske Toldtarif; for at nævne et Exempel fastsætter denne for Skotøi 600 frcs. pr. 100 Kilos, medens samme Artikel efter den konventionelle Tarif med andre Lande svarer 30 frcs. i Told.

Den nye Høst lover godt. Høst- og Vaarsæd er kommet godt frem, og da man indtil Mai har faaet rigelig Regn, venter man en stor Høst, idet en stor Udsæd har fundet Sted. Rugen staar mindre godt end det øvrige Korn. Raps, der lover godt, tiltrænger tørt Veir, der nu haabes.

Sundhedstilstanden er tilfredsstillende og ingen smitsom Sygdom hersker.

Lonis Mendl.

Triest.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	4	1 843	-	-	4	1 843	-	-	48 840
„ andre Lande til Hovedstationen	9	3 406	3	1 877	12	5 283	-	-	58 900
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne . . .	2	1 916	-	-	2	1 916	-	-	-
Ialt	15	7 165	3	1 877	18	9 042	17	8 797	107 740
II. Afgaaede.									
„ andre Lande fra Hovedstationen	14	6 314	2	812	16	7 126	-	-	49 870
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne . . .	2	1 916	-	-	2	1 916	-	-	-
Ialt	16	8 230	2	812	18	9 042	17	8 797	49 870

Af svenske Skibe ankom 3 dr. 1 535 Tons.

Konsulatafgift af norske Fartøier ved Hovedstationen Kr. 436.94, af svenske Do. Kr. 56 33.

Aarsberetning dateret 20de Mai 1890.

De med Ladning til Triest ankomne 13 norske Fartøier hidførte: 756 090 Kilog. Rundfisk; 35 866 Kasser Apelsiner og Citroner; 2 168 Fade Vin; 4 000 Sække Kaffe og 143 Kolli diverse Varer; de herfra med Ladning afgaaede 14 norske Fartøier udførte: 74 214 Bord og Planker; 30 569 Lægter; 10 921 Bjelker; 170 410 Stav og 1 924 diverse Træsorter.

De til Triest ankomne 16 norske Fartøier havde en sammenlagt Besætning af 227 Mand, heraf var 220 Normænd, 3 Svensker og 4 Udlændinger. Paamønstrede blev 5 Mand.

Konsulatet har under Aar 1889 oppebaaret følgende Afgifter:

Konsulatafgift fra 16 norske Fartøier Kr. 452.50, for 16 Udklaringsattester Kr. 32, for 5 Paamønstringer Kr. 7.50, for 1 Søforklaring Kr. 10, for 2 Legalisationer af Underskrifter Kr. 8, tilsammen Kr. 510.

Konsulatafgift fra 1 svenskt Fartøi Kr. 26.23, for 1 Udklaringsattest Kr. 2, for 1 Paamønstring Kr. 1.50, tilsammen 29.73.

Halvdelen af Konsulatafgifter i Spalato Kr. 30.10, Kr. 15.05.

Tilsammen Kr. 554.78, eller i østerigsk Mynt fl. 368.73.

Fra Norge direkte hidførtes, med de 4 opgivne norske Dampskibe, Rundfisk ca. Kilg. 756 090, indirekt, via Hull og Hamburg ca. Kilg. 428 040, do. fra Venedig ca. Kilg. 171 180, tilsammen ca. Kilg. 1 355 310, samt 205

Tønder Sild og 203 Tønder Tran, det Hele af et Værdi af ca. Kr. 505 400, mod Kilg. 1 210 196 Rundfisk og 47 Tønder Tran Aar 1888, vurderet til Kr. 425 500.

Nogen direkte Hidførsel fra Sverige forekom ikke i Løbet af Aaret; nogle mindre Partier Staal og Jern hidkom fra Hull, men det er vanskelig at opgive Kvantiteterne, der sjelden opgives som omlastede i Hull fra Sverige, men kun som hidkommende fra Hull.

Til Norge udførtes herfra via Hull: til Christiania, Kilg: 14 469 tørrede Frugter, 3 108 Lakrits, 1 677 Gummi, 1 527 Papir, 1 000 Bønner, 676 Laurbærblade, 363 Insektpulver, 156 Kaffe, 775 diverse Varer. Trondhjem Kilg. 19 266 tørrede Frugter, Bergen Kilg. 1 083 Laurbærblade, vurderede tilsammen til Kr. 21 735 for tilsammen Kilg. 44 120 mod i 1888 Kilg. 65 811 vurderede til Kr. 33 700.

Til Triest i Løbet af Aaret 1889 ankomne og derfra afgaaede Fartøier:

Ankomne Dampskibe med Last 2 869, Tons 1 159 808, do. i Ballast 1 150, T. 114 785, Seilfartøier med Last 3 330, T. 123 577, do. i Ballast 864, T. 49 770, ialt Fartøier 8 213, Tons 1 447 940 mod Aar 1888 do. 7 670, Tons 1 368 706, saaledes mere i Aar 1889 Fartøier 543, Tons 79 234.

Afgaaede Dampskibe med Last 3 639, Tons 1 157 705, do. i Ballast 356, T. 106 540, Seilfartøier med Last 3 359, T. 158 653, do. i Ballast 838, T. 18 352, ialt Fartøier 8 192, Tons 1 441 250 mod Aar 1888 do. 7 676, Tons 1 365 845; saaledes mere i 1889 Fartøier 516, Tons 75 405.

Af de ankomne var Østerigsk-Ungarske Dampskibe 3 431, Seilskibe 2 557, Danske D. 1, Engelske D. 219, S. 3, Franske D. 3, Græske D. 29, S. 140, Italienske D. 264, S. 1 412, Montenegro S. 17, Nederlandsk D. 1, Norsk-Svenske D. 16, S. 2, Russiske D. 10, S. 1, Samos S. 2, Spansk D. 1, Tyrkiske D. 18, S. 59, Tyske D. 26, S. 1.

Ind- og Udførselen af Varer overland opgik i 1889 til: Indførsel metr. Kvintaler 7 370 511, Udførsel 3 778 824 mod i 1888 resp. 7 225 395 og 3 590 429.

Triest. Hovedindførselen 1889. Kornvarer Kvintal 1 068 675, Sukker 683 695, Kaffe 368 600, tørrede Frugter 161 903, Ris 199 155, Bønner 100 278, Olivenolie 111 450, Peber og Piment 21 080, Gummi 8 170, Kryderi 6 394, The 5 121, Kanel og Cassalignea 2 423, Stokfisk 13 553, salt Fisk Kolli 8 194, Sild Kolli 8 617, Apelsiner og Mandariner Kasser 561 415, Citroner Kasser 309 930, Vin Kolli 22 837, Spiritus og Alkohol 17 974, Tobak 61 402, Schumak 18 339, Svampe 1 944, Bomuld 284 196, Hamp, Lin og Jute 33 942, Uld og Haar 18 236, Huder og Skind Stk. 627 240, Petroleum Rusland Kvintal 254 670, Harpix Kolli 44 796, Bernstein Kolli 11 513, Indaco Kolli 6 376, Farvetræ Kvintal 29 556, Farvestofte 800, Vallonea 94 050, Svovl 84 299, Jern, svensk, engl. 36 050, Kobber 2 965, Staal Kolli 17 890, Blik 13 505, Tin 6 334, Bly 9 390, Rujern 330, Stenkul østr., ung. Tons 69 570, do. engl. og andre Sorter Tons 66 684, Kokes østr., ung. Tons 240, do. engelsk Tons 808.

Hovedudførselen søveis 1889. Italien, Bord og Planker Stk. 3 884 904, Lægter 1 743 924, Bjelker 376 466, Halvbord til Frugtkasser 1 698 342, Do. (Testoni) Do. 365 381, sammenbundne Frugtkasser 138 042, Stav 5 227 732, Sleepers 27 902, Aaremner 21 025, diverse Træsorter 81 039,

tomme Olie- og Vinfade af Ler 9 224, Staal Kolli 4 702, Papir 1 634, Manufakturvarer 3 059, Glasvarer 7 811, Stenkul Kg. 1 475 095, Klid 928 800, Bønner 3 630 400, Stokfisk 237 600, Mel Kolli 2 840, Kaffe 20 881, Sukker 41 902, Vin 1 003, Øl 14 181, Spiritus og Alkohol 1 915, Mineralvand 4 989; Grækenland, Bord og Planker Stk. 1 857 207, Lægter 292 012, Bjelker 17 621, Stav 1 543 311, diverse Træsorter 113 274, tomme Fade og Tønder 23 407, Staal Kolli 1 794, Papir 19 559, Tændstikker 1 755, Manufakturvarer 13 818, Glasvarer 3 485, Mel 4 387, Kaffe 14 338, Sukker 75 641, Øl 2 559, Spiritus & Alkohol 1 276; Tyrkiet, Bord og Planker Stk. 166 487, Lægter 85 907, Bjelker 2 169, Stav 30 951, diverse Træsorter 44 889, tomme Fade og Tønder Kolli 22 012, Staal 6 114, Papir 84 880, Tændstikker 40 826, Manufakturvarer 52 505, Glasvarer 11 623, Mel 5 736, Kaffe 23 492, Sukker 375 615, Øl 38 984, Spiritus og Alkohol 10 585; Albanien og Montenegro, Bord og Planker Stk. 53 678, Lægter 25 792, diverse Træsorter 10 360, Bjelker 1 567, tomme Fade og Tønder 8 287, Staal Kolli 341, Papir 2 747, Tændstikker 521, Manufakturvarer 3 849, Glasvarer 1 607, Mel 26 653, Kaffe 7 038, Sukker 24 563, Øl 1 513, Spiritus og Alkohol 4 770; Alexandrien, Egypten, Bord og Planker Stk. 138 083, Lægter 358 436, Bjelker 493 258, diverse Træsorter 105 193, Papir Kolli 17 761, Tændstikker 6 090, Manufakturvarer 11 891, Glasvarer 2 571, Mel 4 695, Sukker 19 118, Kaffe 759, Øl 51 713, Spiritus og Alkohol 1 201; Bulgarien Staal 100, Tændstikker 1 523, Papir 4 979, Manufakturvarer 3 424, Glasvarer 421, Kaffe 200, Sukker 21 505, Krydder 324, Øl 1 335, Spiritus og Alkohol 4 871; Galatz, Ibrail & Sulina, Papir 1 449, Manufakturvarer 2 976, Kaffe 8 259, Sukker 1 110, Olivenolie 1 201, Krydder 1 720, Spiritus og Alkohol 327; Rusland, det sorte Hav, Staal 278, Papir 2 793, Manufakturvarer 2 067, Glasvarer 764, Kaffe 2 740, Krydder 1 889, Olivenolie 804, preserv. Sardinier 1 096; Malta, Bord og Planker Stk. 118 369, Lægter 37 228, diverse Trævarer 6 741, Stav 11 660, Papir Kolli 431, Manufakturvarer 365, Glasvarer 432, Mel 954, Sukker 9 728, Spiritus og Alkohol 938; Tunis og Tripolis, Bord og Planker Stk. 38 847, Lægter 14 193, Bjelker 6 073, diverse Trævarer 65 700, Stav 19 635, Staal Kolli 90, Papir 292, Manufakturvarer 267, Glasvarer 317, Mel 480, Sukker 11 258, Spiritus og Alkohol 2 400; Algeriet, Bord og Planker Stk. 115 540, diverse Trævarer 6 293, Stav 94 300; Gibraltar, Mel Kolli 205, Sukker 100; Spanien, Stav Stk. 6 550, diverse Trævarer 15 343, Staal Kolli 218, Papir 40, Bønner 300, Spiritus 830; Portugal, Stav Stk. 125 643; Frankrige Do. 6 013 565, Bord og Planker 9 183, Gulvparketter 9 637, diverse Trævarer 194 660, Staal Kolli 3 849, Papir 195, Insektpulver 791, Mineralvand 6 841, Mel 3 369, Bønner 8 083, tørrede Frugter 2 002, Vin 16 412, Spiritus og Alkohol 1 863; Storbritanien, Stav Stk. 166 278, Gulvparketter 69 087, diverse Trævarer 60 003, Staal Kolli 1 353, Papir 2 740, Insektpulver 2 600, Medicinaler 1 431, Krydder 1 741, Mineralvand 265, Gummi 676, Laurbærblade 1 206, Schumak 2 177, Vallonea 917, Klude 429, Uld 458, Hamp 1 193, Olivenolie 778, Johannesbrød 3 013, Mel 110 778, Bønner 3 120, tørrede Frugter 16 457, Maccaroni 3 286, Sukker 73 150, Vin 684, Øl 180, Likør 2 623, Hvede Kg. 750 410; Hamburg Erts Tons 1 150, Staal Kasser 595, Farvetræ Kg. 38 000, Schumak Kolli 2 213, Vallonea 1 253, Papir 379, Medicinaler 283, Gummi 175, Laurbærblade 232, Olivenolie 68, tørrede Frugter 632, Vin 300, Likører 475; Antwerpen, Erts Tons 500, diverse Træsorter Stk. 39 803, tørrede Frugter Kolli 159, Olivenolie 517; Holland, Oliekager Kg. 100 000;

Port Said, Suez, Aden, Ostindien og Kina, Bord og Planker Stk. 95 608, Lægter 80 225, Bjelker 12 202, diverse Træsorter 42 936, Staal Kolli 1 693, Papir 30 688, Tændstikker 11 519, Sæbe 3 516, Møbler 17, Manufakturvarer 6 840, Glasvarer 4 674, Mel 23 524, Kaffe 133, Sukker 11 375, tørrede Frugter 4 816, Vin 9 765, Øl 18 294, Spiritus og Alkohol 1 854; Massana, Bord og Planker Stk. 75 059, Lægter 55 225, Bjelker 325, diverse Træsorter 3 003, Glasvarer Kolli 107, Sæbe 176, Sukker 1 690, Mel 2 271, Vin 468, Øl 3 040, Spiritus og Alkohol 199; Nordamerikas forenede Stater, Svedsker 79 841, tørrede Frugter 3 082, Bønner 11 750, Maccaroni 2 456, Senep 360, Krydderi 1 286, Gummi 463, Olivenolie 546, Vin 1 573, Likører 158, Mineralvand 25, Medicinaler 4 253, Laurbærblade 279, Insektpulver 964, Schumak 170, Hamp 129, Klude 1 184, Staal 105, Jernerts Kg. 20 320; Brasilien, Mel Kolli 116 320, Maccaroni 800, Bønner 4 279, Øl 4 949, Vin og Likør 405, Papir 143, Staal 1 356; Buenos Ayres, Hvede Kg. 32 250, tørrede Frugter Kolli 66, Vin 137, Likør 259; Montevideo, Hvede Kg. 100 000, tørrede Frugter Kolli 200, Vin 60 og Likør Kolli 261.

J. C. Lindman.

Cagliari.

Der ankom til Hovedstationen fra fremmede Lande med Ladning 1 norsk Skib dr. 901 T., og i Ballast 6 dr. 2 911 T., samt fra Norge med Ladning 1 dr. 306 T., ialt 8 dr. 4 118 T., hvoraf 1 Dampskib dr. 901 T. Bruttofragt Kr. 30 000, hvoraf fra Norge Kr. 7 000.

Der afgik med Ladning: Til Norge 1 Skib dr. 379 T., til Sverige 1 dr. 306, til fremmede Lande 7 dr. 3 967 T., ialt 9 dr. 4 652 T. Bruttofragter: til Norge Kr. 6 200, til Sverige Kr. 4 700, til andre Lande Kr. 105 100, ialt Kr. 116 000.

Af svenske Skibe ankom 12 dr. 4 615 T.

Erlagte Konsulatafgifter: Ved Hovedstation af svenske Skibe Kr. 293.56, af norske Kr. 295.47. Expeditionsafgifter: svenske Expeditioner Kr. 135, norske Kr. 26.

Aarsberetning dateret 15 Mai 1890.

Skibsfart. Aarets Skibsfart paa Cagliariis Konsulatdistrikt viser en Forøgelse mod Aar 1888 af 1 svensk og 4 norske Fartøier. Denne Forøgelse, hvad norske Fartøier vedkommer, bestaar deri at Saltudskibningen til Brasilien har tiltaget betydeligt og indføres for det meste i norske Skibe. Hvad svenske Fartøier angaar, er som det vil sees af ovenanførte, Forskjellen

ubetydelig. Dog antages at i kommende Aar vil der blive større Fart af svenske Skibe, da Indførselstolden paa Salt fra Italien i Finland, hvortil en stor Del svenske Fartøier herfra almindeligt afgaa, nu er ligestillet med den som falder paa Salt der indføres fra Spanien, medens Tolden før var større for det italienske.

Til Cagliaris Havn ankom i 1889 568 Skibe paa 159 897 Tons, hvoraf 449 Seilskibe paa 66 823 og 119 Dampskibe paa 93 074 Tons. Der afgik 375 Seilskibe paa 73 054 Tons og 150 Dampskibe paa 118 772 do.

Fra Norge indførtes direkte kun en Ladning Is af ca. 400 Tons. Fra Sverige en do. Trælast af ca. 200 Std. Andre Varer som Jern, Fisk, Beg m. m. indførtes indirekte over Italien.

Indførsel til Cagliaris Provinds fra Udlandet beløb sig til Lire 6 344 686 udvisende saaledes en større Import end foregaaende Aar af Lire 309 010.

Udførselen til Udlandet naaede Lire 14 641 086 mod Lire 12 696 943 i 1888, altsaa en Eorøgelse af 1 944 143. Aarsagen dertil var, for Indførselen en større Omsætning af Kolonialvarer, Farver, Træ og Hvede og for Udførselen af Vin, Mineralier, Salt, Kvæg og Læder.

Nedenstaaende Opgave viser Omfanget heraf: Spirituosa, andre Drikkevarer og Olier Indførsel i Lire 238 378, Udførsel i Lire 283 978, Kolonialvarer, Krydderier og Tobak I. 908 439, U. 2 201, Chemikalier, Fabrikat af Talg m. m. og Parfumer I. 28 820, U. 353 771, Farver og Farvestofte I. 10 668, U. 44, Hamp, Lin og andre Fabrikat deraf I. 44 004, U. 1 472, Bomuld I. 114 714, Uld og Haar I. 61 891, U. 3 360, Silke I. 17 690, Trævarer og Halm I. 461 458, U. 1 426 140, Papir og Bøger I. 11 931, Skind I. 93 802, U. 373 599, Mineralier, Metaller og deraf tilvirkede Varer I. 454 965, U. 10 481 090, Stentøi, Porcellæn, Glas og Krystalarbeider I. 857 899, U. 15 309, Kornvarer og Mel I. 2 857 349, U. 93 742, Dyr og Madvarer deraf I. 193 952, U. 261 479, diverse Varer I. 47 600, U. 1 394, Guld og Sølv I. 104, ialt I. 6 403 584, U. 13 297 579.

Ind- og Udførsel mellem Cagliaris Provinds og Italiens Fastland samt Sicilien udgjorde: Indførsel Lire 23 000 000, Udførsel 22 000 000.

Den hele Omsætning har altsaa været: indlandsk Handel Lire 45 000 000, udlandsk do. 20 000 000, total Lire 65 000 000.

Salthøsten var ogsaa iaar rig og af god Kvalitet samt ansattes til 148 000 Tons til Værdi ca. Lire 1 300 000, hvoraf for Statens Regning udskibedes til Italiens Fastland ca. 60 000 Tons og til Udlandet 31 572 Tons, som fordelte sig saaledes: med østerrigske Fartøier Tons 5 254, italienske 6 495, norske 4 516, svenske 6 415, britiske 1 624, tyske 480, russiske 5 275, danske 141, græske 1 200, hollandske Tons 172, tilsammen Tons 31 572 mod 24 310 under foregaaende Aar, altsaa en Forøgelse af 11 582 Tons.

Saltpriserne varierede mellem Lire 9 à 10 pr. Ton.

Kul. Til Cagliari indførtes fra England, og navnlig Cardiff, ca. 27 000 Tons Kul. Som allerede nævnt i forrige Aars Rapport er denne Fart nu udelukkende optaget af engelske Dampskibe. Forsøg har været gjort af norske og svenske Skibe at komme igjen i denne Trafik; men forgjæves. De Sorter Kul som hertil importeres er Vælsk og Newcastle samt Patent fuel.

Hvede. Fra Sortehavet ankom hertil 16 Ladninger Hvede, hvoraf med Dampskibe ca. 6 000 Tons og med Selskibe ca. 7 000 Tons, tilsammen Tons 13 000. Heri deltog et norsk Dampskib. Nogle af de fra Sortehavet ankomne Kornladninger lossede en Del af Lasten her og Resten i Genua eller Spezia.

Landbruget gav i Almindelighed godt Udbytte saavel med Hensyn til Hvede og Byg som til alle andre Kornvarer.

Hvedehøsten beregnes til ca. 1 700 000 Hektoliter og Byg ca. 675 000 do. Vinhøsten var ogsaa tilfredsstillende, og udskibedes en stor Del til Udlandet, med Undtagelse af Frankrige, hvortil Skibningen paa Grund af Handelstraktatens Opsigelse er omtrent ophørt. Udførselen af sardinske Vine til Udlandet og Italiens Fastland tiltager fremdeles og dette skyldes Regjeringens store Opmærksomhed paa denne Vare. Hele Udførselen fra Cagliaris Provinds anslaaes i 1889 til 147 000 Hekt.

Grubedriften. Under Aar 1889 have 86 Gruber været i Drift og udbragte 144 000 Tons til Værdi Lire 16 671 333, altsaa en Forøgelse mod foregaaende Aar af 11 255 Tons til Værdi Lire 1 036 890; deraf udskibedes ca. 120 000 Tons. I Driften sysselsattes 10 260 Arbeidere, hvoraf 9 323 Mænd og 937 Kvinder.

Tunfiskfangsten indbragte et større Udbytte end Aar 1888. Der udskibedes fra Carloforte til Genua, Livorno og Alassis 1 191 700 Kil. til Værdi ca. Lire 1 608 795 Tun nedlagt i Olie, mod 9 995 i 1888 til Beløb Lire 1 300 000.

Skovdriften anslaaes til ca. 7 000 000 Lire Aar 1889, hvoraf ca. Lire 4 000 000 kommer paa Trækullene, som exporteres til Italien og Udlandet og særdeles til Spanien, ca. Lire 1 600 000 paa Korkeproduktionen og Resten ca. Lire 1 400 000 paa Snedkermaterialier samt Brænde.

Meieriproduktionen udbragte i 1889 800 000 Kg. Ost. Middelprisen var 80 à 100 Lire pr. 100 Kg. Af Smør tilvirkedes 150 000 Kg. Der udskibedes fra Cagliari til Neapel, Sicilien, Genua, Livorno og Venedig ca. 156 100 Kg. Ost samt ca. 260 000 Kg. til Tunis og Malta.

Kvægudskibningen fra Sardinien til Sicilien, Neapel og Livorno var ca. 31 000 Stkr.

Koralfangsten var samme som foregaaende Aar, omkring 3 à 350 Kil til Værdi ca. 40 000 Lire.

Havnarbeider. Den i foregaaende Aars Rapport omtalte Bølgebryder fra Østsiden samt Kaianlæg er nu fuldført. Til Bølgebryder paa Vestsiden er bevilget Lire 600 000 og skal snart paabegyndes.

Saltfragter til Østersøen holdt sig under Aarets Omløb høie og varierede imellem 28 à 32 Øre pr. Kubikfod; til Santos 27—32 sh. pr. Ton af 1 100 Liter.

Andre Fragter noteredes: Kul fra England 11—12 sh. pr. engelsk Ton. Hvede fra Sortehavet 2.20—2.50 fr. pr. charge.

Kursen paa London varierede imellem 25.20—25.50 pr. £ à vista, paa Paris al pari.

P. Pernis.

Budapest.

Aaret 1889 gav stort Udbytte paa det statsfinansielle, legislative og industrielle Gebet, men var ikke gunstigt paa det rent kommercielle og for Landbruget.

I Budgettet er der Ligevægt mellem Indtægt og Udgift. Rentebetaling af Statsgjælden er lettet ved Opsigelse af de tidligere $4\frac{1}{2}$ og 5 % og Udfærdigelse i Stedet af 4 og $4\frac{1}{2}$ % Obligationer samt Udsættelse af Betalingsterminerne efter Overenskomst med Indehaverne, medens de, som anmeldes til Udbetaling, fuldt erstattedes ved nye Anmeldelser. Hele Summen er 381 Mill. Gulden. En anden Finantsoperation, hvorved de til Regalier Berettigede skal udløses, vil kræve 70 Mill. Gulden, men Forrentningen heraf vil blive mere end dækket ved Regalie- og Kroholdafgiften.

Til Beskyttelse mod Vandskade yder Staten nu Forskud og Garanti for Laan som hertil optages hos Hypothekindretningerne. Af Betydning er ogsaa en ny Veilov, hvorefter Anlæg af de mindre Veie lægges over paa Kommunerne og Komitaterne. Til Regulering af „Jernporten“ er opført 880 000 fl. Der skal anlægges aabne Kanaler gennem de Flodsengen gennemskjærende Klipper. For Handelen paa nedre Donau har den ungarske Handelsminister for Staten selv lagt Grunden til en Handelsflaade.

Jernbanernes Indtægter er betydelig tiltaget, hvortil Indførselen af den i forrige Beretning omtalte Zonetarif har bidraget ikke lidet. Med Budapest som Middelpunkt indbefatter Tarifen 14 Kredse, og man kan nu komme til Ungarns yderste Grændse for $\frac{1}{5}$ af den tidligere Taxt. Paa Grund heraf er Persontrafikken tiltaget overordentlig. Til dette af Staten opstillede System har ogsaa Privatbaner sluttet sig. Af Ungarns 10 400 Kilom. Jernbaner staa 51 % under Statens Forvaltning.

Kurser. Guldkursens Fald til 18 % blev ikke uden Virkning paa Guldrenten, medens 5 % Papirrente hævede sig fra fl. 90.50—fl. 98.35

Traktater. Med Italien er sluttet Traktat om gjensidig Understøttelse af nødlidende Søfolk. Underhandlingerne er paa ny optaget om Reduktion af Toldtariferne med Rumænien, efterat dette Land havde overbevist sig om, at det ikke havde naaet sin Hensigt, og at kun Holland har Fordelen af ungarske Fabrikaters Transit da formedelst Hollands Nationaliseringsret paa denne Vei ikke kan paalægges høiere Told end paa hollandske Varer. Vistnok betaler saaledes den ungarske Fabrikant to Gange Told og høiere Fragt, men slipper dog meget billigere derfra end ved direkte Indførsel til Rumænien, og Konsumenterne dersteds som behøve Varerne, bliver Ofrene.

Børsen. Lokalpapireernes Værdi steg paa den herværende Børs med $33\frac{1}{2}$ Mill., medens endel viste en Værdiformindskelse af fl. 988 000, der staa i Forbindelse med de slette Forretninger, som Møllerne gjorde. Under den voxende Efterspørgsel efter Penge maatte Nationalbanken i Aarets Slutning forhøje Rentefoden til 5 %. Den har nu udlaant til Ungarn 5 Mill. fl. mod for 30 Aar siden 4—5 Mill.; medens dengang Indskuddene i „Vaterländische Sparecassa“ var nogle 100 000 fl., er de nu 80 Millioner, uden at regne andre Banker.

Ud- og Indførsel. Udførselens Værdi var 1888-89 fl. 464 553 297, og Indførselen 463 994 377. Overskuddet betinges især af forrige Høst. De fornemste Udførselsartikler var Kornvarer fl. 115 300 000, Kvæg 63 600 000, Trævarer 27 100 000, Vine 18 600 000, Faareuld 17 400 000, Oliefrø, Frugt og andre Planter 16 935 000, Tobak 8 432 000, Uldvarer 6 200 000. Indførselen bestaar især af Fabrikater, især Textilvarer, hvori Ungarn relativt

producerer mindst. Af Søprodukter kom endel fra Sverige og Norge, direkte eller over tyske Søstæder; men hvor meget, kan ikke opgives. Indførselen var Fisketran og lignende Fædstofte fl 774 447, Sild 307 769, Tørfisk 255 600, Thunfisk og anden nedlagt eller marineret Fisk 686 172, Caviar og Caviar-surrogater 74 700, Fiskeben 54 600.

Høsten 1889 var ikke god, saa at der flere Steder endog har været Nød tilstede. Af Hvede fik man kun 30 %. Høsten af Hvede, Rug, Byg, Havre og Raps anslaaes til 340 Mill. mod 411½ i 1888.

Kornforretning. De store Forraad af Hvede fra 1888 strak alene til for at dække Høstens Underskud og der blev Intet til Export. Priserne steg fra fl 7.15—9.50 i Juli. Gjennemsnitspris 8.63, en stor Forskjel fra 1874—fl 14.30. Af Rug var det gamle Forraad allerede opbrugt i Juli. I Januar betaltes fl 5.25, April indtil 6.10. Da Høsten blev daarlig steg Priserne indtil fl 8.10 i December. I Gjennemsnit fl 7.12, 1874 fl 11.60. Op-lagene af Byg til Export var allerede udtømt i Marts. Først i August begyndte Export af den nye Høst til England og Holland, samt Schweiz, Bøhmen og Sydtyskland. Prisen steg fra fl 7.60 i Begyndelsen til fl 9.50—10 for prima Bryggeribyg i Slutningen af Aaret, og for Foderbyg fra fl 5.50—fl 6.85. Gjennemsnit fl 9.40, 1874 fl 11.10. Den tørre Sommer for-mindskede Udbyttet og skadede tildels Kvaliteten. Priserne paa Havre af bedre Kvaliteter var i Begyndelsen af Aaret fl 5.50—5.85 og i Slutningen fl 7.85—7.95, Commerzhavre fl 8—8.10, og prima Havre fl 8.15—8.20. Paa Priserne indvirkede Exporten til Østerrige og endnu mere et Hausse-Consortium, der havde dannet sig i Wien. Gjennemsnitspris fl 6.61, 1874 fl 9.40. I Mais var der fra før af altfor store Forraad. Maisringen fra forrige Aar, der ogsaa indbefattede meget fornemme Herrer af Adelen, kunde ikke naa sin Hensigt og maatte tilsidst opløse sig og realisere for enhver Pris, hvorved 3 Millioner Gulden gik tabt. Denne var saaledes Grund til at Priserne ikke mere kunde komme op; de vaklede mellem fl 4—5, og ult. December 5.40. De første Sendinger af Nymais naaede kun fl 3.30—3.40. Næst Hvede udførtes af alt Korn mest Mais, til Tydskland, Italien og Schweiz og især Østerrig. Den ubetydelige Udførsel til Frankrig er standset ved den nye Told. Misforholdet mellem Kornpriserne her og i Udlandet hindrede en stor Del af Aaret Udførsel af Mel, især til England, der kjøber vore fineste Sorter. Man maatte derfor sælge med Tab, og Arbeidstiden reduceredes med ¼. Melexporten til Schweiz hindredes ogsaa ved det nye Toldpaalæg. Priserne var ved Aarets Slutning: No. 0 fl 15.60, No. 1 fl 15.20, No. 2 fl 14.90, No. 3 fl 14.60, No. 4 fl 14.20, No. 5 fl 13.70, No. 6 fl 13.20, No. 7 fl 12.80, No. 8 fl 12.50, No. 8½ fl 12, No. 8¾ fl 10.50, fin Klid fl 4.60, ordinær fl 4.30.

Bælgfrugter og Oliefrø. Dyrkningen er tiltaget og Høsten tilfredsstillende. Der udførtes til alle Kanter ialt 403 674 MCtr. til Værdi fl 3½ Mill. Priserne var ved Aarets Slutning for Bønner fl 7.25—8.45, Lindser efter Kvalitet fl 8.25—15.60, Ærter fl 8.10—8.95, raa Hirse fl 5—5.35, Linfrø fl 10.50—11.35, Hampefrø steg fra fl 8.25—9.60, Valmue fra fl 20—21.25 til i December fl 25.50, blaa endog fl 31.75, Raps fl 11½ pr. MCtr. til 19½ i September. Vinhøsten var meget under forrige Aars. Phylloxera og Hagel ødelagde store Strækninger, og Kvaliteten var gjennemgaaende ringere. Ringere Sorter hvid Vin betaltes med fl 8—12 bedre med fl 15—25. Af rød Vin ordinære Sorter fl 12—15, bedre fl 20—30. Frugttræerne led meget af Utøi. Til Beredning af Æblevin gik 300 Jernbaneladninger Æbler til Würtemberg. Af Kirsebær og Aprikoser begjærede Udlandet mere end vi kunde

skaffe. Af Meloner, hvoraf vi har Overflod, udføres Intet, da Resikoen er for stor. Af Blommer solgtes i det første Halvaar allerede 116 000 MCtr. til Værdi fl 1 398 000 til Udlandet. Den nye Høst havde lidt af Tørke, og Utøi. For større betaltes fl 16—21, mindre fl 9—13. Af Tobak, hvoraf det Meste er bestemt for Statens Regie, gik 20 080 MCtr. til Værdi fl 719 200 til Udlandet, navnlig Østerrige, Tydskland, Italien, Schweitz og Frankrige. De billigere Tarifer bevirkede en bedre Anvendelse af Hø, Halm, Strøelse, Poteter og Løg, hvoraf der ialt sendtes tusinder af Jernbaneladninger til Udlandet. Dyrkning af Runkelroer har vist sig meget lønnende og Anlæg af nye Sukkerfabriker har bevirket, at Dyrkningen heraf er udvidet med et Omfang af to Kvadratmile. Silkeavl. Udbyttet er allerede steget til 815 659 K. Kokoner, af Værdi fl 792 000, der beskæftigede 51 122 Familier. Filanderne producerede 13 300 Kvs. Garn.

Skovprodukter. Tydsklands stigende Behov for Bygningstømmer bødede paa mange andre Uheld. I Triest har vi en stor Konkurrent i østerriksk Træ til Levanten. Et Triesterhus har ogsaa i Siebenbürgen kjøbt et Komplex af 20 000 Joch Skov, bestemt til Udførsel over Galatz til Italien og Frankrige. Exporten af Trækul tiltager stedse; den gaar mest tilsøs til Italien og var i 1888 allerede 273 000 MCtr. til Værdi fl 545 000. Af Weichselrør udførtes til Wien, Tydskland og England i 1888 7 551 MCtr., til Værdi fl 453 000. Produktion af Cellulose for Papirfabriker gjør gode Fremskridt, ligesaa af Tanin ved Benyttelse af Affaldet i Slavoniens Egeskove, der bl. A. levere Tøndestav til Frankrig, i 1889 61 Mill. Stk., til Italien 8 Mill. Af Egebark omsattes 1889 ca. 500 000 MCtr., især til Tydskland. Priserne var fl 4.80—5.10 for Prima, fl 2.70—3 for Sekunda, fl 1.60—1.90 pr. MCtr. for Tertia. Træmel begynder at anvendes som Kvægfoder, blandet med Hakkelse eller Klid etc.

Kvægdrift. Sygdom foranledigede Indførselsforbud fra Udlandet. For Afsætning af Hornkvæg er dette Marked det største med 166 000 Stk.; dog har Wien og Prag i 1889 ialt faaet 123 000 Stk. Af Heste er i de sidste Aar mange solgt til England. For Forædling af Racen gjør Landet store Ofre. For Bulgarien solgtes 700 Stk. til Militærbrug. Udførselen af Faar hindres af Toldpaalæg, især i Frankrige; Udførselen dertil er gaaet ned fra $\frac{1}{4}$ Mill. til Halvdelen. For Svin betaltes indtil 57 Kr. pr. Ko, men da Tydskland paa Grund af Klovesyge lukkede Grænsen, gik Prisen ned til 45 Kr. Det ungarske Svin er bekendt for Fedme. Af Smult produceredes 90—100 000, af Flæsk 60—70 000 MCtr. Priserne var resp. fl 64—54 og for Tafelflæsk fra fl 54—46.

I Uld var Forretningen meget levende. Prisforhøielsen paa Londons Marked virkede ogsaa her, og Antwerpens Terminforretning var ikke resultatløs for os. Især efterspurgtes Uld til Kamgarn, hvorfor betaltes efter Kvalitet fl 68—84 pr. Wiener Ctr. Meget fin Klædeuld gik op til 150 fl, middels 90—102, ringe fl 71. Vinteruld 53—76, Sommeruld 51—76, Sanduld 46—68, Bacskaer 50—58, Zigaja 45—53, Zackeluld 36—37.

Af Skind solgtes af Faar 574 000, Lam 500 000, Gjeder 71 500, Kid 262 000. Priserne var for Lammeskind fl 50—130 pr. 102 Stk., for Faar pr. Par fl 2.40—3.40, tyrkiske fl 60—66 pr. 100 Kilo, Gjød fl 70—110 pr. 102 Kilo, aabne ungarske og siebenbürgske fl 170—175 pr. 100 Stk., Kid til Handsker fl 70—75, Sko fl 130—140 pr. 102 Stk., bosniske og kroatiske noget billigere.

Fiskeri. Med Sildefiskeriet gaar det kun smaat, og Aarets Udbytte naaede ikke 3 000 MCtr.

Bjergværksdriften udbragte 1889 fl 22 300 000 inkl. Hyttedriften, heraf Guld for fl 2 575 000, $\frac{1}{2}$ Million mere end i 1888. Saltproduktionen var fl 14 336 000.

Industri. I dette Aar er opstaaet mange nye Fabriker, navnlig er Sukkerfabrikerne af Vigtighed, idet Ungarn tænker paa at emancipere sig fra Sukkerindførsel fra Østerrige. I de fleste Brancher arbejdedes med Fordel; i Metalindustrien drog de store Fabriker megen Nytte af de indbyrdes afsluttede Carteller. Ogsaa den lille Industri støtter Staten ved at delagtiggjøre den med 20 % af Leverancer til Armeen.

Spiritus. Den nye Spirituslov af 1ste September 1888 forvandler den tidligere Produktions- til en Konsumtionsafgift. Afgiften er fl 35 pr. Hktil. Alkohol, mod før kun fl 11. Denne Sats gjælder dog kun for et vist Kvantum, nemlig for Østerrig 997 458, Ungarn 872 542, og de okkuperede Provindser 8 000 Hktil. Hvad der er derover maa erlægge en Afgift af fl 45. Afgiften gjælder ikke Spiritus som exporteres eller anvendes til visse industrielle og andre Øiemed. Ved denne Lov tages især Hensyn til Landbrænderierne, der efter Produktionsevne faar visse Skattenedsættelser fra fl 3—5. Forat den indenlandske Spiritus skal kunne konkurrere i Udlandet, tilstaaes en Exportpræmie af fl 5 pr. Hktil. Det samlede Beløb heraf maa dog ikke overstige 1 Mill. fl. De Forventninger om en betydelig finantsiel Merindtægt og Ophjælpelse af Spiritusindustrien, der knyttede sig til denne Lov, er ikke opfyldt. Fabrikerne arbeide med Tab, og Afsætningen svarer ikke til Produktionen. Priserne gaar abnormt nedad. Dette kommer især af, at Loven ikke har taget Hensyn til de store Oplag der fandtes ved dens Ikrafttræden.

S. Altschul.

Trinidad.

Aarsberetning dateret 21 Juni 1890.

Der ankom fra fremmede Steder med Ladning 22 norske Skibe dr. 9 011 Tons og i Ballast 10 dr. 3 603 Tons. Heraf afgik med Ladning 21 dr. 6 667 T., Resten i Ballast. Erlagt Konsulatafgift £ 38. 16. 7.

Fragterne var som i 1888. Mange norske og svenske Skibe er befragtet her og i Barbadoes hertil. Sukker, vort Hovedprodukt, har ikke stillet sig saa gunstigt som sædvanlig. Af Kakao udførtes i 1889 betydeligt, skjøndt til noget lavere Priser. Af Kokusnødder gik store Skibninger til England; i denne Fart anvendtes især norske og svenske Skibe. Handelen med Asphalt er gaaet frem i 1889.

Helbredstilstanden var god. Øens Dyrkning gaar stedse fremad.

Christian Schoener.

St. Petersburg.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Rubel.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.			
							Ant.	Tons.		
I. Ankomne.										
Fra Norge til Hovedstation- nen	22	3 715	1	197	23	3 912	-	-	32 830	
” Norge til Vicekonsuls- stationerne	28	4 217	-	-	28	4 217	-	-	36 975	
” Sverige til Hovedstation- nen	1	109	1	133	2	242	-	-	500	
” Sverige til Vicekonsuls- stationerne	1	180	1	327	2	1 507	-	-	1 000	
” andre Lande til Hoved- stationen	44	17 474	7	2 503	51	19 977	-	-	305 390	
” andre Lande til Vicekon- sulsstationerne	111	43 658	28	8 961	139	52 619	-	-	235 075	
Ialt	207	69 353	38	12 121	245	81 474	57	18 522	611 770	
II. Afgaaede:										
Til Norge fra Hovedstation- nen	10	3 137	1	408	11	3 545	-	-	23 600	
” Norge fra Vicekonsuls- stationerne	1	300	2	105	3	406	-	-	1 500	
” Sverige fra Hovedstasta- tionen	5	478	7	3 588	12	4 066	-	-	2 950	
” Sverige fra Vicekonuls- stationerne	3	417	1	720	4	1 137	-	-	2 500	
” andre Lande fra Hoved- stationen	27	5 016	26	11 503	53	16 519	-	-	33 970	
” andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . . .	144	49 573	22	8 248	166	57 821	-	-	339 500	
Ialt	190	58 922	59	24 572	249	83 494	57	18 522	463 020	

Af svenske Skibe ankom 218 dr. 61 071 Tons. Bruttofragter for Indgaaende R. 195 135, for Udgaaende R. 284 450.

Erlagte Konsulatafgifter: Af svenske Fartøier ved Hovedstationen R. 1 243.17, ved Vicekonsulsstationerne R. 727.94, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen R. 357.20. Af norske Fartøier ved H. R. 803.24, ved V. R. 2 007.43, hvoraf tilfaldt Generalkonsulen R. 981.77. Ialt tilfaldt Generalkonsulen R. 3 385.38. Expeditionsafgifter af svenske Expeditioner ved H. R. 14, ved V. R. 5.20, af norske ved H. R. 27.60, ved V. R. 28.60, af fælles ved H. R. 105.25.

Aarsberetning dateret 17/29 Marts 1890.

Sammenholdt med den norsk-svenske Skibsfart 1888 viser dette Aar atter en Formindskelse, nemlig af 11 med Ladning ankomne Skibe og 10 820 Tons og af 53 med Ladning afgaaede og 29 516 Tons. Den norske Skibsfart viser en Forøgelse af Skibenes Antal med 7, men en Formindskelse af Tons-tallet med 15 823. Den samlede Bruttofragt af svenske og norske Skibe for

Ind- og Udgaende var R. 1 554 375, efter Kurs af 55 Kopek for 1 Krone Kr. 2 826 140. I 1888 var Bruttofragterne for begge Lande Kr. 3 503 400, og 1887 Kr. 2 911 760.

Paa norske Skibe paamønstredes 20 og afmønstredes 37 Mand.

I 1889 ankom til St. Petersburg og Kronstadt 1 208 Damp- og 446 Seilskibe, drægtige resp. 906 755 og 111 714 Tons. Heraf var 668 engelske, 244 tyske, 229 danske, 181 norske, 160 svenske, 104 russiske, 43 hollandske, 11 franske, 5 spanske, 4 østerrigske, 4 italienske, 1 belgisk.

Søfarten i Kronstadt varede fra 13 Mai til 4de December Den 14/26 April satte Isen paa Newaflodden sig i Bevægelse, men først 12 Dage senere begyndte den direkte Dampskibsforbindelse med Kronstadt. Fra russiske Havne ankom 1 408 Skibe dr. 31 953 Tons, og fra finske 3 400 dr. 41 667 Tons.

Det er en eiendommelig Omstændighed, at uagtet den fortræffelige, med saa store Udgifter anlagte petersburgske Søkanal, ikke mindre end 796 udenlandske Skibe har losset i Kronstadt det betydelige Kvantum af 59 Mill. Pud Varer, hvoraf over 55½ Mill. Pud Stenkul. Et lignende Forhold møder os ved Exporten. Af 1 618 for Udlandet lastede Skibe indtog 465 fuld Last i Kronstadt og 629 i Newafloden nedenfor Bryggerne. Ved selve Søtolden (Børsen) lossede kun 192 og lastede 112 Skibe. At der for saa store Kvantiteter Import- og Exportvarer fremdeles forekommer den kostbare og tids-spildende Omlastning i Pramme maa tilskrives Mangel paa passende Magasiner og Elevatorer.

Forrige Høst aabnedes den af Ingeniørerne Boreischa og Maximowitch i den nye Havn opførte Elevator; Afgiften for Magasiner og dersteds af Korn udgjør, for over 40 Dage 0.12 Kopek pr. Pud pr. Dag. De samlede Udgifter for Korn, der ankommer med Jernbanen og lagres 40 Dage i Elevatoren samt derefter lastes i Skibe er 2.8 Kopek pr. Pud.

Værdien af de til St. Petersburg indførte Varer er ca. 68 Mill. Rubel, hvoriblandt foruden Stenkul, kan nævnes 2 600 000 Pud Rujern, 1 150 000 Pud Bomuld, 133 000 Pud Jute, 736 000 Pud Soda, 640 000 Pud Svovel, 336 000 Pud Salpeter, 384 000 Pud Syrer og kemiske Produkter, 491 000 Pud Farvetræ, 500 000 Pud Harpix, 311 000 Pud Cement, 778 000 Pud Jern, 103 000 Pud Kobber, 230 000 Pud Metalfabrikater, 525 000 Pud Maskiner og Apparater, 356 000 Pud Bomolie, 828 000 Pud Sild, 124 000 Pud Kaffe, 134 000 Pud Frugter, 20 000 Pud The.

St. Petersburgs Export repræsenterer en Værdi af 70½ Mill. Rubel, hvoraf kan nævnes 3½ M. Pud Hvede, 22¾ M. P. Havre, 46 M. P. Rug, 1 140 000 M. P. Gryn, 2 M. P. Oliekager, 5.8 M. P. Linfrø, 1 270 000 M. P. Lin og Hamp, 780 000 M. P. Ben, 83 000 M. P. Smør, 52 M. Stk. Æg, 46 000 Pud Børster, 68 000 P. Talg, 60 000 P. Tagvirke, 34 000 P. Lærred, 40 000 P. Jern, 1 174 000 Pud Naphtoprodukter.

Uagtet disse i og for sig vistnok ikke ubetydelige Summer, klages ikke-destomindre over aftagende Export fra vor Havn, til Fordel for sydrussiske og andre Havne; det er især Kornhandelen, hvor den største Tilbagegang viser sig. St. Petersburg indehavde før en betydelig Rolle i den russiske Kornexport, og ligesaa de russiske Østersøhavne, Reval, Riga, Libau. Under Løbet af den sidste Halvdel af dette Tiaar, har dette Forhold, især hvad St. Petersburg angaar, betydelig forandret sig. Som Exempel kan anføres Hvede, Rug og Havre, der stedse har udgjort Petersburgs fornemste Export-artikler. Der udførtes saaledes af Hvede og Rug, i 1883 35 Mill. Pud, 1884 24 Mill., 1885 29 Mill., 1886 34 Mill., 1887 27 Mill., 1888 19 Mill. og

1889 8 Mill. Pud. De tre Østersøhavne Reval, Riga og Libau har derimod i samme Tid vist en mere uforandret Export, nemlig tilsammen i 1883 24½ Mill. Pud, 1884 22 Mill., 1885 23½, 1886 19½, 1887 23½ Mill. Pud. Disse Havne exportere derhos Byg til Beløb 4—6 Mill. Pud aarlig, hvorimod Petersburg saa godt som ikke har Export af Byg. Af Havre udførtes 1884 fra St. Petersburg 21 Mill. Pud, og fra de 3 baltiske Havne 27½ Mill. Pud, 1885 resp. 13⅞ og 13¾ Mill. P., 1886 14¾ og 12¼ Mill. P., 1887 17¾ og 33¼ Mill. P., 1888 26 og 47½ Mill. P. og 1889 23¾ og 39¾ Mill. P., hvilket viser, at ogsaa i denne Artikel gaar St. Petersburgs Export tilbage.

Ruslands samlede Kornexport, indbefattet Linfrø, Gryn og Mel, sammenholdt med St. Petersburgs, viser følgende Forhold: I 1883, Hele Ruslands 339 Mill. Pud, St. Petersburg 60 Mill. Pud, 1884 resp. 331 og 54 Mill. Pud, 1887 377 og 47 Mill. Pud, 1888 532 og 50 Mill. Pud og 1889 391 og 32 Mill. Pud.

De Grunde, der saaledes i nogle faa Aar har formindsket Petersburgs Kornexport fra 30 Mill. Pud aarlig til kun 8 Mill. Pud i 1889, er meget vanskelige at udrede, saameget mere som Petersburg disponerer over en Vandvei til det Indre af Landet, som ingen anden russisk Havn kan opvise. Denne Vandvei fører til de kornrigeste Steder i de sk. Sortjordsprovincer. Petersburg er derhos ved et fortræffeligt Jernbanenet forbundet med de ligeledes kornrige Stepper, og har siden 1883 den bedste Havn i hele Rusland, der i Forening med Forbindelsesbanen har kostet Staten 20 Mill. Rubel. St. Petersburg er Centralstedet for det russiske Bank og Kreditvæsen, kortsagt alle Vilkaar er forhaanden, som i Modsætning til den før skildrede Tilbagegang burde bidrage til en kolossal Forøgelse af dets Kornhandel.

Til alle Ruslands Havne i Europa ankom i Tiden fra 1 Januar til 1 December 1889, 12 147 Skibe dr. 7 270 000 Tons, hvoraf med Ladning 5 407 dr. 2 887 000 Tons, og afgik 12 033 Skibe, dr. 7 281 000 Tons, hvoraf med Ladning 10 536 dr. 6 499 000 Tons.

Fra Sverige indførtes til St. Petersburg med svenske Skibe i 1889, 3 308 Tdr. Sild, 3 540 Ctr. Rujern, 91 279 Ringe, 6 647 Bundter, 1 460 Kolly og 145 St. Stangjern, 14 207 St. Plader, 1 935 Fade Rødfarve, 6 125 Fade Kridt, 10 000 Fade Cement, 1 053 709 St. ildfast Tegl, 64 355 tomme Fade, 7 375 Ctr. Feldspath, 340 St. Plouge, 1 107 Fade Vitriol.

Fra Norge indførtes 43 329 Fade Sild.

Vicekonsulen i **Narva** meddeler, at under Skibsfarten 1889, der varede fra 28 April til 7 November, ankom dertil 108 Skibe dr. 35 419 Tons, hvoraf 41 Dampskibe. De fornemste Importartikler var Bomuld 312 000 Pud, Jute 78 550 Pud, Rujern 52 400 Pud, Cokes 40 000 Pud, Bomolie 2 800 Pud, Sild 25 800 Pud, Maskiner 10 600 Pud.

Exportartikler var Linfrø 3 900 Pud, Lin 3 150 Pud, Træløst, Props og Sparrer 60 450 Stk., Bord 13 950 Std.

Skibsudgifterne i Narva er 49 Kopek pr. Ton, og derhos 12 R. 50 Kopek Toldekspektion for hvert Skib. Disse Afgifter er lige, saavel for Damp- som Seilskibe. Vandstanden paa Banken ved Narva er 14 eng. Fod. I Udhavnen Hungerburg indtil 20 Fod, og i Floden frem til Byen 10 eng. Fod.

St. Petersburgs Export til Sverige foregik med 123 Fartøier, hvoraf til Stockholm 24, Gefle 19, Mem 11, Malmø 10, Carlskrona 8, Gøteborg 8, Helsingborg 5, Åhus 5, Lidköping 4, Kalmar 4, Ystad 4, Norrkøping 4, Jönköping 4, Nyköping 3, Sødertelje 2, Uddevalla 2, Oscarshamn 2, Landskrona 2, Halmstad 1, Kåge 1.

Til følgende norske Byer udførtes efternævnte Varer: Til Christiania 13 Skibe, 110 581 Pud Petroleum, 27 931 Tschetw. Rug, 83 000 Kubikfod Aspetræ, til Laurvig 3 Skibe, 11 000 Tschetw. Hvede, 12 220 do. Rug, til Christianssand 1 do. med 1 500 Tschetw. Rug, Arendal 1 do. med 3 535 do.

Den samlede Udførsel af russiske Varer fra europæisk Rusland i de første elleve Maaneder af 1889 opgik til en Værdi af 697 609 000 Rubel eller for 21 696 000 R. mindre end i 1888. Guld og Sølv i Mynt og Barrer udførtes i samme Tid til Værdi af 19 635 000 R. mod 34 282 000 i 1888. Formindskelsen af Exporten bestaar især af Fødemidler, hvoraf udførtes 393 385 000 i 1889 mod 458 951 000 i 1888. I 1889 udførtes 3 982 624 Vedro vandfri Sprit, hvoriblandt rensed Sprit ikke under 95 %, 870 270 Vedros. Exporten understiger den i 1888 med 1 350 819 Vedro. Af Bord og Splitved udførtes samme Aar: Til Tydskland 117 380 Std. Dussin Bord, Holland, 214 890 do, Belgien 5 226 do., Frankrige 58 000 do., England 866 000 do. og 814 500 St. Splitved.

Af Smør udførtes: til Danmark 980 Pud, Tydskland 68 790, Holland 1 540, England 1 440 Pud, og af Margarin: til Danmark 1 580 Pud, Tydskland 3 390 Pud, Holland 15 970 Pud.

Importen til Rusland af udenlandske Varer var i 1889, fra 1 Januar til 1 December 360 227 000, eller 41 655 000 R. mere end i 1888. Af Indførselsartikler nævnes her saadanne, som ogsaa indføres hertil fra Sverige og Norge, skjøndt Opgave for disse Lande ikke haves: Fisk, marineret for R. 766 000, Sild, saltet og Stokfisk R. 7 624 000, anden Fisk, fersk og saltet R. 126 000, Cement R. 605 000, ildfast Tegl R. 669 000, sædvanligt do. R. 50 000, Tagtegl R. 47 000, Drænrør, R. 90 000, Rujern R. 4 180 000, Stangjern 5 535 000, Jernplader 4 046 000, Jernblik 3 012 000, Staalplader og Staalblik 706 000, Staal i Stænger 2 222 000, Bly i Klumper og Rør 3 041 000, Kobber og Kobberplader 2 116 000, Gjenstande af Støbejern 873 000, do. af Jern og Staal 11 359 000, Landbrugsmaskiner og Redskaber og andre Maskiner og Apparater 20 957 000, Jernskibe 4 476 000, Træskibe 204 000.

Ruslands Toldindtægter i nævnte Periode var 126 246 000 R. mod i 1888 122 672 000 R. og 1887 86 413 000 R.

Ruslands samlede Statsindtægter fra 1 Januar til 1 Decbr. 1889 var 817 094 000 R. og Udgifterne 733 279 000 R. De russiske Jernbaners Indtægter var i samme Tid 246 277 278 R. Middelindtægten pr. Verst var 9 408 R.

Kornhøsten 1889 i Rusland opgik ialt til 260 884 000 Tschetwert eller 73 352 000 Tschetw. mindre end i 1888. Poteteshøsten i europæisk Rusland gav i 1889, 77 919 000 Tschetwert mod 75 466 000 i 1888.

Ruslands Tobaksindustri. I 1888 fandtes i Landet 646 042 Plantager, optagende et Areal af 56 331 Dessjatin. Høsten udgjorde 4 878 672 Pud eller 232 846 Pud mere end i 1888. Denne Høst leverede 21.1 % tyrkisk Tobak, 5.8 % amerikansk do. 73.1 % lavere Kvaliteter. Udførselen til Udlandet var 312 546 Pud. I 1888 fandtes i Rusland 345 Tobaksfabrikker i Virksomhed, deraf i Guvernementerne Kiew og Cherson 24 og i Transkaukasien 19, samt i St. Petersburg 17. Til Udlandet udførtes samme Aar 29 025 000 St. Papirosser og 64 000 St. Cigarer, 1 965 000 Pud Røgtobak, 282 700 Pud Snus og 357 900 Pud. presset Tobak.

Bergværks- og Jernindustri. Af tilgængelige statistiske Opgaver fremgaar at der i 1887 var i Virksomhed i Rusland, Polen og Finland ialt

261 Jernværker, der sysselsatte en Befolkning af 194 000 Mand og forbrugte til Driften 924 200 Kubikfod. Ved, 176 140 000 Kubfod. Trækul, 46 525 000 Pud Stenkul, 2 882 300 Pud Cokes, 120 000 Pud Naphta og 21 500 Kubikfod Torv. Af 660 Gruber med et Antal af 30 600 Arbejdere, udbrødes 82 753 500 Pud Malm, der leverede 37 389 200 Pud Rujern.

Kobber vandtes af 28 Værker med samlet Arbeidskraft 5 500 Mand. Den udbrudte Malm var 7 009 800 Pud, der gav 304 600 Pud Rukobber og 83 700 Pud bearbejdet Kobber.

Staalindustrien sysselsatte 33 Brug med 419 Martin-Bessemer- og Digelovne. Den samlede Produktion var 13 765 500 Pud sorteret Staal, 5 309 600 Pud rails og 1 635 700 Pud Plader og Blik.

Stenkul. Produktionen af Stenkul i Rusland og Polen var i 1887 276 778 000 Pud; største Del deraf brugtes af Jernbanerne, hvorved der opnaaedes en Besparelse af over 769 000 Kubikfod Ved.

Asphaltindustrien koncentrerer sig ved Ssysran i Guvernementet Simbirsk; Tilvirkningen var 150 000 Pud Asphalttjære og 606 000 Pud. Asphalt.

Vexelkurserne paa St. Petersburgs Børs var den 29 Decbr. følgende: London Rubel 90.50, 89.75, 90.15 for 10 £; Amsterdam R. 75—74.85 pr. 100 hfl., Berlin, R. 44.10—44 pr. 100 Rm., Paris R. 36—35.85, 35.92½ pr. 100 frcs.

For Guld (½ Imperialer af den nye Prægning), noteredes samme Dag R. 7.28, 7.30. Sølv Rubel til Rubelpapir 1.09 c.—1.11 c.

Handelshuse i St. Petersburg og Cronstadt, hvori Svenske eller Nordmænd er Indehavere eller Interessenter i Firma: Gustav Sterky & Son, Indehaver G. L. Sterky, svensk, Adresse St. Petersburg, Bankforretning, etableret 1805.

Ludwig Nobel. Indehavere Emanuel Nobel, Karl Nobel, svenske, St. Petersburg, mekanisk Værksted etabl. 1862.

Naphta Produktions Gesellschaft Gebrüder Nobel, Aktieselskab, Deltagere Emanuel Nobel, Karl Nobel, St. Petersburg, Petroleum-export, etabl. 1877.

Nicolai C. Smith, norsk, St. Petersburg, 13 Linie No. 2, Dampskibsagentur og Klareringsforretning, etbl. 1885.

C. F. Heisler, svensk, St. Petersburg, 2 Linie No. 15, Agenturer, etabl. 1859.

Arthur Wessblad, svensk, St. Petersburg, 8 Linie No. 27, konsulterende Ingeniør, Lloyds Agent.

Hans A. N. Olsen, norsk, St. Petersburg, 8 Linie No. 15, Kommissionsforretning.

Emil Heilborn, svensk, St. Petersburg, Konnogvardeisky Boulevard No. 11, Træexport.

Hans Smith, Indeh. Sivert N. Smith, norsk, Kronstadt, Assuranceagent og Expeditør, etabl. 1850.

Radau & Co., Deltager Peter Wigius, svensk, Kronstadt, Expeditør, etabl. 1884.

G. L. Sterky.

Rio de Janeiro.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. £
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedsta- tionen	6	2 031	-	-	6	2 031	-	-	4 988
„ Sverige til Hovedsta- tionen	12	4 318	-	-	12	4 318	-	-	11 340
„ andre Lande til Hoved- stationen	163	99 819	1	178	164	99 997	-	-	198 009
„ andre Lande til Vice- konsulsstationerne . .	349	148 268	13	4 451	362	152 719	-	-	279 426
Ialt	530	254 436	14	4 629	544	259 065	-	-	493 763
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Hovedstatio- nen	-	-	1	1 066	1	1 066	-	-	-
„ andre Lande fra Hoved- stationen	16	4 462	163	102 385	179	106 847	-	-	7 002
„ andre Lande fra Vice- konsulsstationerne . .	63	18 380	300	134 683	363	153 063	-	-	22 037
Ialt	79	22 842	464	238 134	543	260 976	-	-	29 039

Af svenske Skibe ankom 94 dr. 34 740 Tons.

I ovenstaaende Fortegnelse mangler Opgaver fra Vicekonsulen i Parana-
gua, Aracaju og Ceara.

Aarsberetning dateret 31te Marts 1890.

Den norske Skibsfart tiltog mod 1888 med 68 789 Tons. Især tiltog Skibsfarter paa Vicekonsulsstationerne, navnlig Santos, hvortil ankom 124 norske Skibe. Uheldigvis maatte de Fleste gaa derfra i Ballast paa Grund af Dampskibenes stærke Konkurrence. Sammenlignelsesvis meddeles at til Santos ankom af Seilskibe 128 norske, 8 svenske, 13 nordamerikanske, 19 tyske, 5 danske, 40 engelske, 1 hollandsk, 2 franske, 2 argentinske 6 italienske, 4 østerrigske, 8 portugisiske og 2 russiske, men af Dampskibe, ingen norske og svenske, 13 nordamerikanske, 98 tyske, 94 engelske, 4 hollandske, 52 franske, 28 italienske, 2 belgiske, 21 østerrigske og 1 portugisisk.

Fragtfortjenesten for norske Skibe var i 1884 £ 90 211, 1885 £ 191 303, 1886 222 366, 1887 291 350, 1888 299 115 og 1889 522 802.

Erlagte Konsulatafgifter var af norske Skibe ved Hovedstationen R. 3 360 780 og ved Vicekonsulsstationerne R. 4 236 617, og af svenske ved H.

R. 448 940 og ved V. R. 275 075. Herved tilfaldt Konsulskassen ialt ved H. R. 3 809 720 og ved V. R. 2 255 846. Expeditionsafgifter R. 656 280.

Paa norske Skibe paamønstredes 83, afmønstredes 48 og rømte 54 Mand. 7 norske Skibsførere afgik hersteds ved Døden. Der udfærdigedes 19 norske Sømandsanvisninger for 2 153 Kr. 59 Øre.

Til Rio ankom i 1889 i Havari 2 norske Seilskibe, nemlig Skib „Seladon“, der ankom hid læk, lossede Lasten (Kul) og gik tilbage til Stavanger i Ballast, og Skib „Egerø“, der ankom, fik Dykker her og fortsatte Reisen til Buenos Aires.

Kystfarten med Seilskibe paa Brasilien er i Aaret aftaget noget paa Grund saavel af udenlandske, som indenlandske Dampskibes stærke Tilvæxt, og derved forøget Konkurrence; dog har som sædvanlig de forenede Rigers Skibsfart indtaget en fremragende Plads blandt fremmede Nationers Kystfart paa Brasilien. Som Exempel herpaa kan nævnes Kystfarten paa Hovedstationen, hvor i Aaret ankom fra indenrigsk Sted 76 fremmede Skibe paa 21 440 Tons og 316 brasilianske paa 42 667 Tons, og afgik til indenrigske Steder 117 fremmede og 380 brasilianske Seilskibe paa resp. 43 944 og 48 460 Tons. Af de nævnte ankomne fremmede Skibe var 17 norske, 3 svenske, 2 argentinske, 2 østerrigske, 7 danske, 4 franske, 4 hollandske, 3 spanske, 13 engelske, 1 fra Uruguay, 16 portugisiske og 4 italienske.

En af de vigtigste Artikler i denne indenrigske Fragtfart er Salt fra Macau og Messoro i Nordbrasilien. Efter Forhøielsen af Tolden paa udenlandsk Vare den 1ste Juli 1887 tiltog den indenlandske Salttilvirkning dersteds i en særdeles storartet Grad, og over Halvdelen af den i indenrigsk Fragtfart anvendte Tonnage sysselsattes med at føre Saltet til de øvrige Dele af Riget. Andre Artikler er det tørrede Kjød fra Rio Grande Do. Sul og Landmandsprodukter, som gaa mod Nord derfra og fra Santa Catharina, samt Sukker og Brændevin, som sendes fra Rigets nordlige Provindser, især Pernambuco, sydover. I de sidste Aar har de skandinaviske Skibe ogsaa havt en ganske lønnende Sysselsættelse med at føre levende Kvæg fra Havnene Camocim og Ceara til Para.

Fragtmarkedet i Rio de Janeiro stiller sig i Aaret saaledes:

Seilfartøier: Kanalen for Ordre 20—35 sh., Lissabon f. O. 27 sh. 6 d—37 sh. 6 d, Gibraltar f. O. 27 sh. 6 d—32 sh. 6 d, de forenede Stater (nordlige) 15—25 sh., Do. sydlige 17 sh. 6 d—27 sh. 6 d.

Dampskibe: London 20—30 sh., Liverpool 30 sh.—30 sh. + 5 %, Antwerpen 20—25 sh., Hamburg 20—30 sh., Havre 25—30 fr., Bordeaux 25—30 fr., Marseille 15—30 fr., Genua 15—25 fr., Triest 20—30 fr., New York 25—30 Cts., New Orleans 30—40 Cts.

Det Meste af Rio de Janeiros Export gaar med Dampskibe, især Kaffe, da Konkurrentsen mellem Selskaberne stille Fragterne meget lavt, og Forsikringspræmien er meget billigere end med Seilskibe. Hvad Seilskibe her kan paaregne, er mindre Kaffelaster til Kap og Østkysten af Afrika, Kanalen og Lissabon f. O. samt til de forenede Staters Havne, især til Galveston. Huder findes undertiden til Kanalen f. O., men de fleste gaa pr. Chargeur Remis Dampskibe til Havre. Gammelt Jern skibes ogsaa til de forenede Stater.

Handel. Aaret 1889 begyndte med særdeles gunstige Udsigter for Handelen. Kursen holdt sig i de første Maaneder stadig over pari, som er 27 pence; saavel Export som Import blomstrede. Penge kunde med Lethed

erholdes mod en Rente af 7—9 %. Statskassens Stilling var god. Guld overstrømmede Markedet og Dekretet af 18de November 1888, der paabød at i Told skulde modtages engelske Pund Sterling à par sc: Rs. 8 890 efterfulgtes snart af et nyt at 24de April 1889, der bestemte, at engelske Pund Sterling skulde være lovligt Betalingsmiddel efter Rs. 8 890, ikke alene i offentlige Kasser, men ogsaa Mand og Mand imellem. Denne Pengemarkedets Stilling vedblev til den 15de November, da Keiserdømmet faldt og Republiken traadte i dets Sted. Omstyrningen var ligesaa uventet som hurtig i sin Udbredelse og dybtgaaende. Overrasket og forskrækket ved den pludselige Forandring blev Forretningsvirksomheden i de første Dage indstillet, men da Post, Telegraph og Told arbejdede regelmæssigt, og kun nogle af de højere Embedsmænd ombyttedes, samt Orden og offentlig Sikkerhed overholdtes med militær Strenghed, blev allerede nogle Dage derefter Spekulationerne gjenoptaget. Kursen holdt sig oppe i ca. 27 pence til omkring Slutningen af Maa-neden. I Begyndelsen af December indtraadte dog en Reaktion, idet Kursen gik ned til $24\frac{1}{4}$ d, paa Grund af de strenge Forholdsregler, som Regjeringen som Følge af sin abnorme Stilling nødsagedes til at træffe, men denne Reaktion var dog forbigaende, og den 31te December noteredes Kursen atter 25 pence pr. Milreis. De højeste og laveste Kurser var i efternævnte Aar: 1885 $17\frac{7}{8}$ — $19\frac{1}{2}$ d, 1886 $17\frac{13}{16}$ —22 d, 1887 $21\frac{5}{8}$ — $23\frac{3}{16}$ d, 1888 $23\frac{7}{16}$ — $27\frac{1}{16}$ d, 1889 $25\frac{13}{16}$ — $27\frac{9}{16}$ d, og Middelkurserne i de nævnte 5 Aar resp. $18\frac{5}{16}$, $20\frac{5}{8}$, $22\frac{3}{8}$, $25\frac{1}{4}$ og $26\frac{13}{16}$ d.

Værdien af Pund Sterling i Guld har ogsaa vexlet betydeligt, som følgende Opgaver viser: 1887 fra 10 270 til 11 200 Rs., 1888 fra 8 940—10 430 R. og 1889 fra 8 780—10 000 Rs. Man kan med Rette sige, at Rørelsen paa Pengemarkedet i 1889 var livlig, ja man kunde næsten sige feberagtig, og neppe har vel Brasilien havt et Aar, hvor saa mange industrielle Foretagender og Bankinstitutioner, især de sidstnævnte, er grundlagt.

Importen var ogsaa særdeles livlig og oversteg betydelig Værdien af den i 1888; men da ved Revolutionen alle Opgaver derom overførtes fra Toldvæsenet til et nyt Embedsværk, savnes endnu alle officielle Opgaver. Som sædvanlig bestod Importen fra de forenede Riger især af Trævarer, Fyrstikker, Tørfisk, Tjære, Jern og Staal. Heraf er det dog kun Trævarer, der indføres direkte; de andre Artikler gaar over Hamburg gennem tyske Agenter, hvilket ofte foraarsager Feiltagelser ved Bestemmelsen af deres Oprindelse.

Trævarer. Importen heraf fra de forenede Riger i Aaret bestod af 32 Ladninger, hvoraf 25 fra Sverige og 7 fra Norge, paa ialt $25\,897\frac{9}{12}$ Tylvter, hvoraf $20\,527\frac{7}{12}$ fra Sverige og $5\,330\frac{2}{12}$ fra Norge, mod i det foregaaende Aar 14 Ladninger, hvoraf 13 fra Norge paa ialt $18\,721\frac{4}{12}$ Tylvter. Konsignatører for Aarets 32 Ladninger var Chr. Heckscher & Co. af $19\,074\frac{4}{12}$ Tylvter, og C. W. Gross & Co. $6\,823\frac{3}{12}$ Tylvter. Priserne for Granplanker varierede i Aaret mellem MR. 31—32 og Furu MR. 34—35, Alt pr. Tylvt, mod R. 30 500—34 000 for Gran og R. 32 500—36 000 for Furu i 1888. Den skandinaviske Træexport har en stærk Konkurrent i de nordamerikanske, hvorom her til Sammenligning meddeles, at derfra udførtes i Aaret til Brasilien 21 331 969 løbende Fod mod 10 846 199 i 1888. Prisen vexlende mellem 80 og 115 Rs. pr. løbende Fod.

Fyrstikker. Importen heraf bestod i Rio de Janeiro hovedsagelig af Jønknøpings Fyrstikfabriks Fabrikat, hvoraf 8 152 Kister indførtes; dog fandtes paa Markedet ogsaa andre Mærker i mindre Partier, deriblandt „Vulcans“ fra Tidaholm. Fra de andre Importsteder mangler nærmere Oplysninger; dog skal Lidknøpings Fyrstikfabrik have et ganske godt Marked i Bahia. De

svenske Fyrstikfabriker har nu faaet Konkurrenter i indenlandske, hvoraf der for Tiden er tre, en i Sao Paolo og to nær ved Rio de Janeiro. Alle tre arbeide med brasiliansk Kapital, men to af dem, hvoriblandt den i Sao Paolo, er anlagt og ledes af tyske Ingeniører, hvorimod den tredie er anlagt og stiftet af en Svensk efter svenske Principer, og arbeidede godt. Denne Fabrik er dog paa Grund af Misundelse og Stridigheder mellem Aktionærerne selv kommet i Likvidation og overtaget af et brasiliansk Firma, som siges at ville drive den. Sammenlignet med den store Import er dog denne Konkurrentes endnu ringe, da alle tre Fabriker tilsammen ikke kan tilvirke mere end ca. 8 000—10 000 Kister aarlig. Det er dog nu lykkedes, i Brasilien at finde adskillige Træsarter, som for Ex. Furu fra Parana, der giver et passende Virke fra Fyrstikfabrikationen, hvorfor de fra Europa kun behøve at hente de nødvendige Kemikalier, hvorfor Industrien betydelig lettes, da Tolden paa det nødvendige er meget høi, og fordyrede Fabrikatet, som allerede var betyngtet af den herværende høie Arbeidsløn og alene under Beskyttelse af en umaadelig høi Told kunde optræde som Konkurrent paa Markedet for de udenlandske Fyrstikker.

Ø1. Importen fra de forenede Riger var høist ubetydelig; kun mindre Partier ankom til Private, og tyske, danske og engelske Ølsorter dominerede Markedet og betingede følgende Priser: Bass (pale ale) Rs. 6 500—7 000 pr. Dussin, Burke, do. 7 000—7 200, andre engelske Mærker 5 800—6 000, Guinness (stout) 6 300—6 500, dansk (Carlsbergøl) 7 250—7 500, tyske Mærker 6 750—7 500. Importen var 553 Fade og 44 040 Kister, hver paa 4 Dussin $\frac{1}{4}$ Flasker fordelte saaledes: Fra Tydskland 35 212 Kister, England 553 Fade, 4 789 Kister, andre Lande 4 039 Kister.

Tørfisk. Indførselen af Tørfisk i Aaret oversteg med 13 995 Volumer den i 1888. Importen fordelte sig saaledes: Fra Canada: 64 823 Bøtter, 2 187 Kasser, 36 Fade, 1 110 Halvfade. Fra Norge 170 Halvkasser, 58 559 Kasser, 120 Bøtter, 12 Baller. Forbruget var i Aaret regulært; dog bemærke Importørerne, at de siden Juli Maaned har havt stadig Tab paa den norske Vare, skjøndt den ankom i god Stand, paa Grund af at den let og inden kort Tid tog Skade, hvilket ikke er Tilfælde med den, som kommer fra Canada. Prisen paa Tørfisk har i Aaret vexlet saaledes i Januar, Bøtter MR. 22—26, Kasser 20—22, Februar B. 22—27, K. 20—21, Marts B. 17—25, K. 18—20, April B. 18—25, K. 22—23, Mai B. 18—25, K. 22—24, Juni B. 16—24, K. 23—24, Juli B. 16—24, K. 17—19, August B. 15—23, K. 16—18, September B. 18—24, K. 15—17, Oktober B. 18—24, K. 16—18, November B. 17—23, K. 16—18, December B. 20—25, K. 18—20. Fadenes Pris varierede mellem MR. 17—19, og Halvfadene mellem MR. 9—10.

Tjære. Importen aftog i Aaret med 239 Fade. I 1889 indførtes 1 327 Tdr. mod 1 566 i 1888. Priserne varierede mellem Rs. 15 500—17 000 pr. Td., og de sidst noterede Priser var Rs. 16 300—16 600. Markedet var flaut hele Aaret. I de sidste 5 Aar stillede Indførselen og Markedet sig saaledes: 1885 2 064 Tdr., Rs. 18 000—24 000, 1886 1 358 Tdr., Rs. 16 500—19 500, 1887 1 348 Tdr., Rs. 16 500—17 500, 1888 1 566 Tdr., Rs. 16 500—17 500, 1889 1 327 Tdr., Rs. 15 500—17 000.

Smør. Indførselen var i Aaret 47 476 Kister mod 60 811 i 1888, altsaa en Formindskelse af 13 335 K. Dette turde komme af, at de af Kolo-nierne, der driver Kvægavl, har begyndt mere og mere at lægge sig efter Forbedringer af Fremstillingen af Melkeprodukter som Melk, Smør og Ost. Deres nu i Blikæsker paa europæisk Vis pakkede Smør staar lidet eller

intet tilbage for det udenlandske i Godhed. Det indførte Smørs Nationalitet fordelte sig saaledes: Fransk 45 474 Kasser, dansk 902, italiensk 681, engelsk 186, New zealandsk 6, amerikansk 5 Fade. Priserne var følgende: Fransk Smør: Demagny Isigny smaa Æsker Rs. 0 940—1 044, store Rs. 1 000—1 020, sorterede Rs. 0 920—1 030. Bretel Frère smaa Æsker Rs. 1 000—1 020, store 0 980—1 000, andre franske Mærker, sorterede Æsker Rs. 0 800—0 900. Dansk Smør smaa Æsker Rs. 0 880—0 940, store Rs. 0 880—0 940. Italiensk Smør, A. Faccioli, sorterede Æsker Rs. 0 900—0 940, amerikansk do. do. Rs. 0 620—0 750, Alt pr. engelsk Skaalpund.

Salt. Indførselen viser en betydelig Formindskelse. Under Aaret indførtes kun 4 411 528 Liter, hvoraf fra Cadiz 2 904 900, og fra Lissabon og Oporto 846 628 Liter. Den vigtigste Grund til Formindskelsen er den uhyre Told, 400 Reis pr. 40 Liter der paaagdes den 1 Juli 1889, hvorved en indenlandsk Saltindustri er opstaaet paa Landets Nordkyst, der forsyner det med grovere Salt. Af dette indførtes i 1889 til Rio ikke mindre end 23 934 560 Liter eller over 5 Gange saa meget som den udenlandske Import.

Jern og Staal. Importen var ubetydelig og bestod af Stangjern 26 620 Kil. Baandjern 25 000 Kil., Alt via Hamburg, 79 084 Kil. Stangjern fra Gefle direkte, og 68 960 Kil. do. direkte fra Sundsvall.

Export. I de 3 første Maaneder af Aaret solgtes 334 700, 314 434 og 322 600 Sække under aftagende Tilførsel og stigende Priser. I April var Omsætningen 192 840, i Mai 388 758, og i Juni 142 147 Sække. I 1ste Halvaar 1889 var Tilførselen 745 632 Sække mere end i 1ste Halvaar 1888. Af Høsten 1888—89 kom til Rios Marked 4 188 669 Sække. I Juli var Omsætningen saa ringe, at ingen Priser noteredes. Senere blev Markedet fastere, og i September omsattes 241 101 Sække, med en Beholdning af 336 982 Sække. Priserne faldt i Oktober men steg atter i November, da Beholdningen kun var 215 150 Sække. I December steg Priserne med 130 —200 Reis pr. 10 Kil. Aaret sluttede med følgende Noteringer: 1ste regulær pr. 10 Kil. Rs. 6 740—6 810, 1a ordinær Rs. 6 530—6 570, 2a god Rs. 6 060—6 330, 2a ordinær R. 4 900—5 990.

Ved Aarets Slutning fandtes paa Lager 193 456 Sække. Hele Aarets Udførsel var 2 910 325 Sække, nemlig til Nordamerika 1 797 530, Kanalen og Nordeuropa 547 209, Middelhavet 260 064, diverse Havne 138 947, brasilianske Nordhavne 127 101, do. Sydhavne 39 474.

Sukker. Markedet var regulært og sluttede i det Hele med høje Priser. Tilførselen oversteg 1888 med 47 105 Sække. Afsætningen var 608 734 Sække i 1889 mod 620 456 i 1888.

Huder. Værdien af Exporten var i Aaret Rs. 691 200 000 mod 789 709 420 i 1888 og 879 645 520 i 1887. Formindskelsen tilskrives den slette Beredning af Huderne hersteds, som har ødelagt Markedet for dem i Europa.

Mahogny. Priserne har altid været gode i Europa, og god Kvalitet kan altid regne paa Efterspørgsel. Værdien af Exporten var i 1889 Rs. 150 000 000, hvoraf det Meste til Frankrige.

Agerbrug. Den 13 Mai 1889 var et tungt Slag for Brasiliens Agerbrug. Mangelen paa Arbeidskræfter, der altid har været stor, blev endnu mere følbar ved at en stor Del af de frigivne Slaver ikke kunde formaaes til mod Betaling at blive paa Landet ved sit Arbeide, men dels af barnlig Nysgjærighed, dels i Haab om med mindre Besvær at kunne ordne sig bedre, begav sig ind til Byerne, som overfyldtes af Arbeidesløse og endnu

lider deraf, medens mangen Høst er bleven ødelagt og endnu uhyre Strækninger udmærket Jord ligger ubrugt af Mangel paa Arme. Det varer længe, om nogensinde, før den europæiske Kolonist kan erstatte Slaver i Dyrkningen af Kulturplanterne, som Kaffe, Sukker, Bomuld, Tobak etc., skjøndt disse er mere lønnende. Man ser ogsaa at Kolonisterne, selv om de er bosat paa Jord som egner sig for Kulturplanter, efter nogen Tid trække sig op paa Høiderne og slaa sig paa Dyrkning af europæiske Kornsorter, skjøndt disses Afkastning er mindre lønnende. Grunden dertil er vel dels Vanen ved Arbeidet dermed, dels at Kulturplanterne, for at man ret skal kunne gjøre sig dem til Nytte, fordre til Maskiner etc. en Kapital langt større end hvad de sædvanlige Kolonister besidde. Det eneste Forsøg, der er faldt noget bedre ud, er med Italienerne, som hjemmefra er vant til stor Nøisomhed; disse har isaafald solgt Raavaren til nærmeste større Godseier, der siden gjør den færdig og sender den paa Markedet. For at understøtte Jordbruget er meget gjort i det forløbne Aar. „Banco Brazil“ har mod Sikkerhed i Jordeiendom og Inventarier givet store Laan.

Emigrationen. Der ankom i Aaret 65 151 Indvandrere mod 131 268 i 1888. Grundene til Formindskelsen er antagelig dels den store Sygelighed i Aaret, der har skræmt mange fra Reisen, dels visse betydelige Indskrænkninger, som den italienske Regjering har gjort i Retten til at udvandre, da som bekendt den italienske Udvandring er størst af alle. Udvandrerens Nationalitet var følgende: Italienere 36 124, Portugisere 15 240, Spaniere 9 012, Østerrigere 550, Franske 602, Belgiere 387, Engelske 76, diverse 1 267. Emigrationen fra de forenede Riger er høist ubetydelig. Den har især vendt sig til de sydlige Provindser, hvor Klimatet bedre passer for Nordboere. I Rio Grande do Sul har Kolonien „Caxias“ en svensk Bestyrer, og Generalkonsulatet har lykkedes at formaa den brasilianske Regjering at disskaffe adskillige svenske Familier, der havde bosat sig i Provindsen Minas Geraes og der ved Ubekjendtskab med Forholdene, og angrebne af Klimatfeber, var nær ved at bukke under. Emigranterne faar endnu fri Reise saavel fra Hjemstedet som senere inden Brasilien for sig og sine Effekter. Ved Ankomsten til Rio de Janeiro modtages de ombord af Emigrantvæsenets Funktionærer, der fører dem til Emigrantherberget, hvor de nogen Tid faar fri Underholdning, og om nødvendigt fri Lægehjælp og Medicin, hvorefter de paa Statens Bekostning transporteres til det Sted, hvor de selv ønske at bosætte sig. I de fleste Provindser findes ogsaa god Statsjord tilsalgs i Lodder paa 30 Hektarer til Priser fra MR. 150—450 pr. Lod. Betalingen kan, om ønskes, ske i 5 Aar, og man kan faa Udsættelse dermed de tre første Aar. Disse er de væsentligste Fordele som siden den forrige Regjerings Tid er bevilget Emigranterne, og disse gjælde endnu. Den nuværende provisoriske Regjering har endnu ikke bestemt Noget herom, men har mundtlig erklæret at begunstige og paa enhver Maade at ville fremme Emigrationen til Brasilien.

Vicekonsulen i Pernambuco rapporterer, at der i det forløbne Aar dersteds sporedes en Tilbagegang i Forretningslivet, der især turde være at tilskrive den betydelig aftagne Produktion af Provindsens Hovedexportartikler, nemlig Sukker og Bomuld, men da Høsten nu ser lovende ud haaber man, hvis ingen politiske Omstændigheder hindre, paa et godt Affærsaar i 1890. Exportens Værdi i 1889 var Rs. 26 969 790 247. Tilførselen af Sukker var i Aaret ca. 34½ %, og af Bomuld 20 %, og Udførselen af Sukker ca. 43 % og af Bomuld 6 % mindre end i 1888. Konkurrentsen af Røesukker var meget stærk i Europa og Nordamerika, og havde der ikke inden

Landet og i Laplastaterne været saa stærk Efterspørgsel efter Sukker, vilde Pernambuco uagtet den mindre Høst have lidt mere af trykkede Priser. Skibningerne til Europa og Nordamerika var ogsaa forholdsvis smaa. Sukkerhøsten var 1889 91 550 971 Kil. og 1888 161 243 526 Kil. Middelprisen i 1889 var pr. 15 Kil. Rs. 2 842 mod Rs. 2 177 i 1888.

Bomuldsexporten var i 1889 4 073 657 Kil. til brasilianske Havne og 13 527 146 Kil. til Europa mod i 1888 resp. 3 262 595 og 15 458 634 Kil. Middelprisen pr. 15 Kil. var i 1889 Rs. 5 562 mod i 1888 Rs. 5 314. Skibningen til andre brasilianske Havne tiltager stadig, paa Grund af Spinderiernes og Væveriernes dagligt tiltagende Behov for Raastof i Maceio, Bahia, Rio de Janeiro og Rio Grande. Værdien af den i 1889 exporterede Bomuld var Rs. 6 472 689 719 mod i 1888 Rs. 6 676 920 924.

I Aaret ankom til Pernambucos Havn 286 Damp- og 254 Seilskibe paa 456 104 og 91 848 Tons i udenrigsk Fart, og 269 Damp- og 225 Seilskibe paa 306 018 og 42 486 Tons i indenrigsk Fart.

Fra Santos meddeler Vicekonsulen, at Fragtmarkedet ved Aarets Begyndelse var meget gunstigt, da der i Januar noteredes 40 sh. og 5 pCt. pr. 1 000 Kil. til Europa. Dette vedblev til Marts, da Fragterne faldt til 20 sh. og 5 % til Europa og holdt sig deromkring til Slutningen af Oktober, da en Stigning indtraadte, og sidst i Aaret noteredes for Kaffe 30 sh. og 5 pCt. pr. 1 000 Kil. til europæiske Havne. 6 Kaffeladninger afgik med Seilfartøier, deraf 1 norsk Skib (5 000 Sække) til følgende Fragter: Baltimore 20 sh. + 5 %, New York 30 sh. og 20 sh. + 5 %, Kanalen for Ordre 30 sh. og 25 sh. + 5 %. Fra Santos udskibedes i Aaret 2 705 864 Sække, hvoraf til Europa 1 951 618, Nordamerika 752 675 og brasilianske Havne 1 571.

Helbredstilstanden. I 1887 var der især i Begyndelsen megen Sygelighed, og Klimatfebrene optraadte under før ukjendte dødelige Former og høstede i Rio de Janeiro daglige Ofre i hundredevis. Flere døde endog bogstavelig paa Gaden uden at faa Tid til at komme hjem. At Dødeligheden var stor, viser sig ogsaa af de store Tab, de forenede Rigers Handelsflaade led her, trods de storartede sanitære Forbedringer, som Rio de Janeiro er undergaaet og daglig undergaar. Et nyt meget godt indrettet Febersygehus (Hospital de S. Sebastiao) indviedes i Stedet for det før benyttede Juru Juba Sygehus (Hospital de Marinha de Sta Isabel) der for Tiden staaar øde, og kun skal benyttes efter omfattende Forandringer. Det nye Sygehus er opført efter Pavillonsystemet og er særdeles luftigt og forsynet med alle moderne Opfindelser og Forbedringer. Hospitalet er frit for alle, dog findes nogle mindre Afdelinger for saadanne Syge, som ønsker speciel Behandling. De forenede Rigers Skibsførere er uden nogensomhelst Erstatning bleven pleiet paa en saadan Afdeling. Forøvrigt raader overalt i alle Afdelinger en saadan Orden, Komfort og Renlighed, at man kan se at Alt er gjort for de Syges Velbefindende. Dog synes vore Søfolk, især Skippere, at have stor Skræk og Modvilje mod Alt hvad der heder Sygehus, og foretrække at blive ombord i det Længste og behandle sig selv i Stedet for hurtigt at paakalde Hjælp ved at heise Nationalflaget paa Fortoppen, hvorefter en Dampslup med Læge strax kommer og undersøger den Syge, og, hvis hans Tilstand kræver det, strax bringer ham paa Hospital. Betydningen af hurtig Lægebehandling kan iøvrigt ikke noksom indskjærpes ved de her hurtigt herjende Klimatfebre, saa at ikke, som det ofte hænder, Lægen først tilkaldes i sidste Øieblik og den Syge kommer døende til Hospitalet, saa at alle Forsøg paa Redning er forgjæves. Febrene hjemsøgte i Aaret ogsaa Byerne Santos, S. Paolo og

Campinas, dog ikke saa stærkt som det forrige Aar. De synes nu at ville vise sig der aarlig.

Generalkonsulatet vil specielt paapege Uleiligheden af de Mængder dels ufrankerede, dels ufuldstændig frankerete Breve, som hver Post bringer fra de forenede Riger, især fra Sverige, adresseret til Konsulatet. De forsinkes hele Veien ved Postbehandlingen og ankommer ofte først efter Skibets Afreise, og ved Returneringen er det ofte vanskeligt at faa tilbage de engang erlagte Udgifter for dem. Her findes heller ikke noget andet Konsulat end dette, som tager mod saadanne Breve og sender dem videre, men man lader dem ligge som poste restante Breve. Er da Skibet allerede seilet, kommer de naturligvis aldrig Adressaten ihænde.

Konsulatets Lokale er Rua Theophilo Ottoni No. 45, 2den Etage, aabent Kl. 10—3.

W. Weselius.

Shanghai.

Der ankom fra fremmede Steder til Hovedstationen med Ladning 27 norske Skibe dr. 14 222 Tons, og til Vicekonsulsstationerne med Ladning 5 Skibe dr. 2 425 T., og i Ballast 2 dr. 1 014 T., ialt 34 dr. 17 661 T., hvoraf Dampskibe 33 dr. 16 401 T. Der afgik fra Hovedstationen med Ladning 3 norske Skibe dr. 2 318 T., og i Ballast 24 dr. 11 904 T., og fra Vicekonsulsstationerne med Ladning 4 dr. 1 984 T., og i Ballast 3 dr. 1 455 T. De fleste Fartøier havde Maanedsfrafter. Oppebaaret Konsulatafgift ved Hovedstationen mex. \$ 162.80, ved Vicekonsulsstationerne mex. \$ 81.56.

Intet svensk Fartøi ankom.

Aarsberetning indløbet 18de Juli 1890.

Den norske Skibsfart under Aaret 1889 til Generalkonsulatets Distrikt udgjorde 34 Fartøier dr. 17 661 Tons, der viser en Nedgang i Tonnagen paa 6 658 T. medens Antallet af Skibe viser en Stigning af 6 Fartøier. Det lader dog til, at dømme efter de mange Forespørgseler fra Hjemlandet, at Skibsfarten snart vil tiltage. Samtlige Fartøier paa et nær, var Dampskibe. Bruttofragten for den norske Skibsfart kan ikke opgives, da alle Dampskibe var under maanedlig Befragtning, som imidlertid var og er meget lønnende, saaledes havde „Johannes Brun“ som er 485 Tons \$ 3 000 pr. Maaned (c. 36 000 pr. Aar) og „Bankchef Henriksen“ dr. 529 Tons 3 300 pr. Maaned (c. 39 600 om Aaret). For første Gang har det norske Flag været synlig i Corea, idet „Bankchef Henriksen“ blev befragtet af den koreanske Regjering at transportere Tribut Ris fra Massampo og andre lukkede Havne til Chemulpo.

Hvad Dampskibsfarten paa Shanghai betræffer, saa viser den en Tilvæxt baade i Antal og Tonnage, medens Seilfartøier er i ganske betydelig Aftagende. Hovedmarkedet for Seilfartøier er fortlærende Amoy, hvor Kineserne

foretrækker at befragte Seilskibe grundet paa de flere Laste- og Lossedage de erholde, som ikke gives af Dampbaadene, hvilket betydelig letter deres Forretning, og blot Mangel paa Tonnage har tvunget dem at sende deres Last med Damper, som Del af Ladning. Omendskjøndt det gaar fortere med Damp, billigere Assurance og fri Stuvning af Lasten ombord paa Dampskibene, medens alle Udgifter for Lastning, Stuvning og Losning af Seilfartøier ifølge Kotume i Amoy falder paa Befragteren saa har det sine Ulemper fordi Dampbaadene ofte ikke bringer Lasten direkte til Destinationspladsen, og Varerne omskibes t. Ex. i Shanghai hvorved de ikke alene beskadiges men som oftest taber i Vægt en Demonstration af kinesisk Fingerfærdighed! Endvidere maa det tages i Betragtning at de fleste Seilfartøier paa Kysten er af en passende Størrelse for Befragterne, som i de fleste Tilfælde foretrække at have et Skib for dem selv, medens at smaa Dampbaade paa Grund af deres forholdsvis større løbende Udgifter behøver en højere Fragt-Rute, og de større Dampere er ikke bekvemme hvad Expedering angaar. Den største Del af Seilfartøier som besørgede Kystfarten mellem Newchwang Tientsin, Chefoo, Foochow og Amoy, hører hjemme i Shanghai og Amoy, og Flaaden bestaar for detmeste af gamle Skibe, som snart er tvungen til at blive remplaceret af nye, eller Seilfartøier paa Kysten af Kina vil forsvinde. De i Shanghai hjemmehørende Seilfartøier har væsentlig været befragtet i Trælastfarten mellem Foochow og Tientsin, lastet med saakaldte Foochow „Poles“.

Fragterne fra de nordlige Havne, Chefoo og Newchwang holdt sig meget lønnende, naar undtages Sommermaanederne, som altid viser de laveste Noteringer. Den tiltagende Mangel paa Tonnage af Seilfartøier for Trælast-Tradene (Foochow Poles) mellem Foochow og Tientsin har ikke alene holdt Fragterne oppe og givet gode Resultater, uagtet de store Udgifter i begge Havne, men lover ogsaa fremtidig at være lønnende Emploi for Skibe i Forbindelse med Retour Certeparti fra Newchwang og Chefoo.

Fragterne har i 1889 været for Seilfartøier, Taiwanfoo—Chefoo—Amoy fra 31—32 cents pr. Kurv Sukker lig $1\frac{1}{4}$ picul, Taiwanfoo—Tientsin 55 cents, Chefoo—Amoy 13—18 cents pr. picul, Newchwang—Amoy $14—27\frac{1}{2}$ cent pr. picul, Amoy—Newchwang tilbage til Amoy $24\frac{1}{4}$ —32 cent pr. picul, Keelung—Amoy $8\frac{1}{2}$ cent pr. picul, Foochow—Tientsin 22—24 cent pr. picul. Medens Skibsfarten fra Amoy til de nordlige Havne for en Del blev besørget af Seilfartøier er Coolie Trafiken med Syden — Singapore—Bangkok—Sumatra næsten udelukkende bleven udført af Dampskibe. Den store Opposition i denne Trade (Coolies — kinesiske Arbeidere) som blev vedligeholdt af flere Firmaer i Singapore og Penang var Aarsag til at Farten ikke betalte sig. Gjennemschnittsfragterne for hver Coolie til Singapore var fra $4\frac{1}{2}$ — $6\frac{3}{4}$ mex. Dollars pr. Hoved iberegnet Mad.

Til New York via Suezkanalen blev den første Damper befragtet til 75 sh. pr. Ton, men Raterne dalede hurtigt og forblev 45 sh. for Resten af Sæsonen. Det er bedrøveligt, at der ikke er flere Dampere herude paa Kysten, og aldeles ingen Seilfartøier, for Udsigterne for et godt Fragtaar i 1890 er forhaanden, begrundet paa en god Ris Høst, som er at forvente i de sydlige Provindser, en overflødig Sukkerhøst som er sikret i Formosa, og Export-Produkterne i de nordlige Havne er tilstrækkelig, saa Forventningerne er derved berettigede, saameget mere som Fragtnoteringerne allerede er i Stigning. Det er at ønske og haabe, naar Sverige og Norge har Raad til at sende ud saamange Missionærer til Kina, at de ogsaa vil finde Anledning til at tjene Penge herude, ved Dannelsen af flere Dampskibs-

selskaber til Kystfart paa Kina — det er og bliver Fremtidslandet for en lønnende Skibsfart og Handel.

Hvor lønnende end Kystfarten har været, gjælder dette ingenlunde Flodfarten paa Yangtze, der har lagt i Hænderne hovedsagelig paa 3 store Dampskibsselskaber: Jardine, Matheson & Co., Butterfield & Swire og „China merchants Steam Navigation Co.“, som havde dannet en Ring sammen med en flereaarig Kontrakt, for at holde andre Dampere ude og vedligeholde de gode Rater. Den gamle Kontrakt var udløben ifjor og ingen af Parterne var tilbøielig at fornye Overenskomsten, saa der er i de sidste 6 Maaneder ført en uheftig Krig, en Konkurrence mellem disse tre store Selskaber, som vel næsten er enestaaende. De har til Dato ikke kunnet forliges, hvert af Selskaberne har allerede tabt flere hundrede tusinde Tael, de var forberedte derpaa og har sat saamangen Kapital tilside, som de vil offre paa Foretagendet, de har reduceret Fragterne 80 pCt. og endnu er ingen Overenskomst truffen. De har gjort alt for at holde andre Dampere ude, men forgjæves. Disse mindre Dampbaade som underholder regelmæssig Fart mellem Shanghai og Hankow og som udelukkende er bygget for Floden gaar under engelsk og tysk Flag, og den meste Kapital i disse „fremmede“ Baade tilhører Kinesere, som nok søger for at faa Last og Passagerer (Kinesere) til sine Dampbaade og holde Fragterne nogenlunde oppe; til Ex. er Hs. Ex Taotai (Guvernøren) stærkt interesseret i flere Dampere paa Floden. Det er dog sandsynlig at denne vanvittige Reduktion i Fragt og Billetpriser (for kinesiske Passagerer udelukkende) snart vil ophøre.

Nagasaki—Shanghai Kulfragter noteredes for Dampskibe fra § 1 til 1.70 pr. Ton.

Ifølge de af Toldvæsenet udgivne statistiske Tabeller stiller Antallet og Drægtigheden af ind- og udklarerede Dampskibe i Shanghai sig saaledes, under hvert Flag: Britiske 2 544 dr. 2 662 801 T., tyske 587 dr. 402 069 T., franske 125 dr. 265 238 T., danske 9 dr. 5 364 T., svenske og norske 54 dr. 24 322 T., russiske 13 dr. 7 787 T., italienske 2 dr. 4 416 T., japanesiske 322 dr. 291 302 T., kinesiske 1 418 dr. 1 446 746 T., tilsammen 5 074 dr. 5 100 045 T.

Seilskibe. Britiske 85 dr. 48 940 T., amerikanske 58 dr. 34 027 T., tyske 9 dr. 2 906 T., svenske og norske 1 dr. 1 260 T., japanesiske 26 dr. 11 435 T., siamesiske 4 dr. 1 484 T., kinesiske 530 dr. 77 075 T. tilsammen 713 dr. 177 127 T.

Af ovennævnte Opgaver fremgaar, at Antallet af tyske Dampskibe er forøget ganske betydelig, dette kommer sig af, at Tydskerne har et vaagent Øie for den profitabile Kystfart, og har i de sidste Aar fordoblet deres Flaade. Detaillerede Indretninger om Kystfarten har Generalkonsulatet gjentagne Gange skrevet om i de sidste tre Aar.

Hvad Antallet af Seilskibe angaar, er ogsaa det britiske Flag først — dette vilde aldeles ikke være Tilfældet, hvis den Kgl. svenske Regjering var at bevæge til at udstede lempelige Interimsfribrev, da den største Seilflaade her eies af en Svensk, som flere end en Gang har gjort Forsøg paa at faa seile under sit eget Lands Flag. Det amerikanske Flag, som ganske mangler blandt Dampskibene, er stærkt repræsenteret blandt Tonnagen i Seilfartøier, de besørger næsten udelukkende en anden meget lønnende Fart, Petroleumsfragterne fra New York—Philadelphia til Kina og Japan, dertil udfordres store Seilfartøier, blot et norsk har været befragtet i denne Trade — „Isabel“ dr. 1 260 Tons, som gjorde 18 570 Dollars Guld i Fragt.

Kurserne paa Shanghai Taels og mexikanske Dollars var for å vista Vexler paa London efter sidste Notering ved hver engelsk Posts Afgang to Gange maanedlig:

	pr. Shanghai Tael.				pr. 100 mex. Doll.	
Januar	4 sh.	$2\frac{1}{2}$	d	4 sh. 3	d	Taels 73.00 à 73.75
Februar	4 -	$1\frac{7}{8}$	- -	4 -	$2\frac{1}{2}$ -	— 72.60 - 73.00
Marts	4 -	$1\frac{3}{4}$	- -	4 -	$1\frac{7}{8}$ -	— 72.70 - 73.10
April	4 -	$1\frac{1}{2}$	- -	4 -	2 -	— 73.10 - 73.50
Mai	4 -	$1\frac{5}{8}$	- -	4 -	$2\frac{5}{8}$ -	— 74.10 - 74.80
Juni	4 -	1	- -	4 -	$2\frac{3}{8}$ -	— 73.80 - 74.40
Juli	4 -	$2\frac{3}{8}$	- -	4 -	$2\frac{5}{8}$ -	— 73.20 - 73.70
August	4 -	$2\frac{1}{8}$	- -	4 -	$2\frac{5}{8}$ -	— 73.10 - 73.40
September	4 -	$2\frac{1}{2}$	- -	4 -	$2\frac{7}{8}$ -	— 73.30 - 74.00
Oktober	4 -	$2\frac{7}{8}$	- -	4 -	$4\frac{1}{4}$ -	— 74.25 - 74.60
November	4 -	$4\frac{1}{4}$	- -	4 -	$4\frac{5}{8}$ -	— 74.00 - 74.05
December	4 -	$4\frac{5}{8}$	- -	4 -	$4\frac{3}{4}$ -	— 74.15 - 73.80

Den aarlige Værdi af hele Kinas Vareomsætning med Udlandet var 207 832 187 Hwk. Taels mod i 1888 217 183 960 Hwk. Taels, altsaa en Formindskelse paa 9 351 773 Hwk. Taels, som ogsaa har været følelig paa Toldintraderne, der beløb sig til 21 823 762 Hwk. Taels mod i 1888 23 167 892 Hwk. Taels.

Kystfarten fordeler sig mellem de forskjellige Nationers Flag saaledes: Britisk 56.10 pCt., kinesisk 32.27, amerikansk 0.47, tysk 5.32, fransk 2.58, dansk 0.37, spansk 0.5, svensk og norsk 0.8, russisk 1.8, italiensk 0.2, japanesisk 1.65, andre Nationers 0.1, tilsammen 100 pCt.

Man ser heraf, at den kinesiske Skibsfart er gaaet alvorlig tilbage — 10 pCt. fra 1888 — medens den engelske har steget omtrent 4 pCt.

De vigtigste Import-Artikler: Bomuldstøier og Garn Værdi Hwk. Taels 36 135 596, Opium, Piculs 76 040, Hwk. 30 444 869, Uldtøier af alle Slags Hwk. 3 975 476, Spigerjern (nailrod) pcls. 359 528, Hwk T. 699 725, Stangjern (Bariron) pcls. 117 048, Hwk. 270 614, gammelt Jern pcls. 496 435, Hwk. 612 414, forarbejdede diverse Jernvarer pcls. 32 314, Hwk. 121 614, Bly pcls. 259 371, Hwk. 1 188 674, Anilin Farver Hwk. 683 252, Fisk og Fiskeri Produkter, ikke iberegnet Bechedemer og Søgræs (Tang) pcls. 279 750, Hwk. T. 2 634 563, Bechedemer pcls. 33 150, Hwk. T. 863 674, Søgræs og Agaragar pcls. 437 188, Hwk. T. 887 493, Petroleum, amerikansk Gallons 14 999 942, Hwk. T. 2 178 722, Petroleum, russisk Gallons 5 655 471, Hwk. T. 696 768, Sæbe Hwk. T. 205 843, Paraplyer, Stk. 575 974, Hwk. T. 209 557, Sy- og Knappenaale mille 1 873 873, Hwk. T. 242 375, Flintesten pcls. 67 952, Hwk. T. 34 636, Vin, Øl og Spirituosa Hwk. T. 306 076, Maskiner Hwk. T. 345 863, Vindueglas Kasser 69 098, Hwk. T. 158 735, Mel Hwk. T. 612 285.

Fyrstikker, hvoraf tidligere de forenede Riger og navnlig Sverige, leverede den langt overveiende Del af hvad som importeredes til Kina, er bleven betydelig fortrængt af de japanesiske Fabrikata, og truer det haardt med, at Japans Fyrstikker vil erobre Markedet i Kina, de tilgrændsende Lande, Siam Tonkin o. s. v. I Begyndelsen var der god Grund til at klage over de japanesiske Tændstikker, især da de ikke kunde modstaa Fugtighed, men efterhvert som deres Varer fik Indpas i Landet, har Japaneserne ogsaa fulgt med at forbedre deres Fyrstikker, de bedste skal staa omtrent paa Høiden med de fra Europa. I Swatow, Amoy og paa Formosa har Japaneserne aldeles monopoliseret Markedet af Fyrstikker. I Amoy har Kineserne

oprettet en Fyrstikfabrik, der bestyres af japanesiske Fagmænd. Etiketterne trykkes i Japan, og er en Efterligning af vel kjendte japanesiske Mærker, og Kvaliteten er i Lighed med de mere almindelige Sorter fra Japan. Udelukkende paa Grund af daarlig Styrelse, formange Udpresninger, og for stor Uærlighed er det sandsynlig at Forretningen gaar overende, medens Major brothers Fabrik i Shanghai er en udmærket Affaire.

Importen af Fyrstikker tiltager ganske betydeligt hvert Aar, saa Fabrikanterne burde overveie det bedste Middel at raade Bod paa atter at gjenvinde et uhyre Marked. Priserne paa Fyrstikker spiller jo en væsentlig Rolle, og de japanesiske er 20 til 30 % billigere end de almindelige svenske og tyske Tændstikker. Kan nu ikke Fabrikanterne hjemme med Fordel konkurrere i Priser med Japaneserne, saa er der vel blot én Udvei — men den forekommer at være god — nemlig som allerede antydnet i Generalkonsulatets Aarsberetning for 1887 Side 457 ved at oprette én eller flere Fyrstikfabrikker i Kina.

Følgende Tabel viser Kinas Import af Fyrstikker for 1889: Til Shanghai Vøxtændstikker 2 230 Gross, Værdi 2 185 Hwk. Taels. Til do. europæiske Trætdstikker fra Europa 257 382 Gross, Værdi 63 048 do. Til do. europæiske do. fra Hongkong 278 015 Gross, Værdi 93 983 do. Til do. japanesiske fra Japan 813 225 Gross, Værdi 166 055 do. Til do. japanesiske fra Hongkong 21 950 Gross, Værdi 4 390 do. NB. Største-parten atter udført. Newchwang 132 019 Gross, Værdi 90 643 do. Tientsin 391 618 Gross, Værdi 259 388 do. Chefoo 219 426 Gross, Værdi 157 919 do. Hankow 540 105 Gross, Værdi 130 018 do. Kiukiang 28 005 Gross, Værdi 8 266 do. Wuhu 101 300 Gross, Værdi 21 333 do. Chinkiang 248 760 Gross, Værdi 63 526 do. Ningpo, europæiske 101 579 Gross, Værdi 26 252 do. Do. japanesiske 129 375 Gross, Værdi 27 006 do. Wenchow 40 600 Gross, Værdi 10 991 do. Foochow europæiske 11 361 Gross, Værdi 7 956 do. Do. japanesiske 13 650 Gross, Værdi 3 039 do. Do. do. 49 944 Gross, Værdi 11 416 do. Tamsiu japanesiske 86 594 Gross, Værdi 19 314 do. Takow 3 022 Gross, Værdi 2 151 do. Amoy europæiske 30 419 Gross, Værdi 13 918 do. Do. japanesiske 238 095 Gross, Værdi 44 106 do. Swatow europæiske 3 925 Gross, Værdi 1 989 do. Do. japanesiske 231 948 Gross, Værdi 50 380 do. Canton europæiske 5 141 Gross, Værdi 1 299 do. Do. japanesiske 187 807 Gross, Værdi 37 368 do. Kowloon 261 506 Gross, Værdi 52 302 do. Lappa 10 457 Gross, Værdi 2 903 do. Kiungchow japanesiske 48 025 Gross, Værdi 9 700 do. Do. europæiske 1 135 Gross, Værdi 830 do. Pakhoi japanesiske 100 920 Gross, Værdi 22 980 do. Do. europæiske 13 950 Gross, Værdi 5 674 do. Mængtzu 1 216 Gross, Værdi 431 do. Seoul (Corea) 105 909 Gross, Værdi 32 788 do.

Prisen paa Fyrstikker for 1 Kasse med 50 Gross: Swedish safety, black & red dip Taels 11 à 14. Phosphor 13 à 13.50, Parafine 13 à 15. Japanese og Shanghai 8 à 13.50. Vienna Brilliant pr. 25 Gross 16.25 à 17.75.

Det har tydelig vist sig, at de Produkter som under Aaret exporteredes fra de forenede Riger let kunde omsættes og vinder begjærlig Efterspørgsel, og at det blot fordes Villie og Imødekommenhed fra D'Hrr. Exportørers Side, for i nær Fremtid at skaffe sig et Marked i dette fremadskridende, store Land. Det er naturligt at en Del Vanskeligheder maa opstaa inden vore Artikler bliver saa vel kjendte at Bestillinger løber ind af sig selv, men med Taalmodighed og ihærdigt Arbeide vil sikkert Resultatet kronnes med Fremgang.

Svensk Jern spørges nu mere og mere efter og Kineserne synes endelig at begribe at der virkelig eksisterer et saadant Land som Sverige, hvorfra det svenske Jern kommer. „Nailrod“ (Spigerjern) er mest efterspurgte af den Grund, at de i stor Maalestok forarbejder sine egne Kanoner. Da Kineserne er vante til at købe sine Varer her paa Pladsen, var det bedst at sende nogle maanedlige Konsignationer som en Begyndelse, efter følgende Specifikation omtrent:

Rundt Jern:

Dim.	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{5}{8}$ "	$\frac{3}{4}$ "	$\frac{7}{8}$ "	1"
	1	1	1	1	1 Tons.

Dim.	$1\frac{1}{4}$ "	$1\frac{1}{2}$ "	$1\frac{3}{4}$ "	2"
	10	8	3	2 Stænger.

Flat Jern:

Dim.	$1" \times \frac{1}{2}"$	$1\frac{1}{4}" \times \frac{1}{2}"$	$1\frac{1}{2}" \times \frac{1}{2}"$	$1\frac{3}{4}" \times \frac{1}{2}"$	$2" \times \frac{1}{2}"$	$3" \times \frac{1}{2}"$
	2	2	2	2	2	2 Tons.

Firkantet Jern:

$\frac{1}{4}$ "	$\frac{3}{8}$ "	$\frac{1}{2}$ "	$\frac{5}{8}$ "	$\frac{3}{4}$ "	$\frac{7}{8}$ "
3	3	5	5	5	5 Bundter.
1"	$1\frac{1}{4}$ "	$1\frac{1}{2}$ "			
10	10	5	Bars.		

Røggede norske Sardinier i Olie finder stadig Afsætning. I Løbet af Aaret importeredes til Shanghai 8 600 Tins, af Fiskekager og Fiskeboller indførtes 1 200 Tins, derimod er der ingen Kjøbelyst for konserverede Supper, muligens paa Grund af den billige Pris paa Kjød og Grønsager. Af „Amykos“ solgtes 2 500 Flasker; denne Artikel er nu godt kjendt, takket være den Reklame som der er gjort for denne Vare baade paa kinesisk og engelsk.

De svenske Parfumerier er for dyre at konkurrere med de for længst indførte engelske og franske Mærker, uagtet de svenske Parfumerier hvad udmærket Kvalitet angaar samt elegant udstyrede Kataloger og Etiketter staar fuldkommen paa Høiden med de udenlandske; det gjælder om en Prisnedsættelse; derimod lader det til at de vellugtende Sæber lover et godt Marked for Fremtiden. Priserne svarer omtrent til de engelske.

Punsch. En liden Prøvebestilling paa 25 Kasser fra Stockholm solgtes strax, ligesaa den anden Faktura paa 100 Kasser. Kineserne elsker alt der er „sødt“ — „nevermind how strong“ — og denne svenske Punsch er noget aldeles nyt for dem samt billigere end daarlig Champagne, hvorfra der konsumeres enorme Kvantiteter.

Øl er og bliver en Modesag hvad Sort der drikkes, hvem som forstaar at gjøre bedst Reklame kan ogsaa regne paa størst Afsætning. D'Hrr. Agenter her sender dagligen ud saakaldte „Expresser“, desuden er der i de kinesiske Butikker og paa andre Steder udstillet en Mængde kunstnerisk udførte Chromolithografier t. Ex. af en „glad Student“ — „eine hübsche Kellnerinn“ — Vyer af Ølbryggerier o. s. v. for at gjøre Varen kjendt.

Münchener Øl „Zum Löwenbräu“ har nu størst Afsætning, det detailleres ud her til en Pris af § 10 pr. Kasse af 4 Dusin hele Flasker (quarts) og § 12 pr. Kasse af 8 Dusin halve Flasker (pints).

Det norske Pilsener Øl som ogsaa findes i Markedet, vinder ringe Salg, § 5 pr. Kasse paa 3 Dusin quarts, det er for stærkt og for bittert, desuden er Flaskerne ikke saa gode som de tyske, Glasset af daarligere Fabrikat, noget som ogsaa bør tages i Betragtning, da Kineserne driver en udstrakt Handel med tomme Flasker. „Bergedorf Export Bier“ sælges for § 9 pr. Kasse af 4 Dusin hele Flasker. „Pilsener“ Bier Tls 7 for 4 Dusin hele Flasker og Tls 7.50 for 6 Dusin halve Flasker.

Export. Paa Grund af Hungersnød i de nordlige Provinser og store Oversvømmelser i Yangtsze Dalen samt vedvarende Regn, som for en stor Del ødelagde Bomulds- og Rishøsten rundt Shanghai, har det forløbne Aar været mindre godt for Handelen, og Shanghai er Hovedcentrum for det nordlige Kina.

The, som er Kinas største Udførselsartikel, beløb sig til 1 356 554 Piculs sort, Værdi 22 013 926 Hwk. Taels. 192 326 do. grøn, Værdi 3 819 035 do. 310 178 do. sort brick tea, Værdi 2 229 583 do.

De største Konsumenter er England og Rusland, men Exporten til England er i Løbet af de to sidste Aar formindsket med over 30 Procent, medens Exporten til Rusland og Mantschuriet var 55 600 000 Pund, som viser en Stigning af 3 Millioner Pund The. Grunden til denne aarlige Formindskelse i Udførselen til England er let at forklare, idet nemlig Exporten fra de britiske Kolonier Ceylon og Assam viser en overordentlig Tilvækst og Kvaliteten bedre. Fagmænd paastaar at The fra sidste Høst var overhovedet meget omhyggelig tilberedt og af tilfredsstillende Kvalitet; men medens Kineserne er saa hyggelige at fortsætte med at beskytte Indiens Thehandel ved at trykke deres eget Produkt med tunge Skatter (paa almindelig The over 50 % af Værdien) maa de ikke blive forundret over at deres Thehandel er i et Tilbagegangs Stadium, og at deres ubeskattede Rivaler har en modsvarende Fremgang. Paa The har navnlig de kinesiske Kjøbmænd ikke spundet Silke.

Silke. Dette er Kinas mest værdifulde Exportartikel, som foruden at have været en meget lønnende Affaire viser en gradvis Stigning. Af gul Raasilke udførtes 9 263 Piculs, Værdi 1 995 725 Hwk Taels. Af hvid do. 65 516 Piculs, Værdi 20 835 854 do. Af Silkeaffald 59 455 Piculs, Værdi 3 049 046 do. Af Silketøier 12 779 Piculs, Værdi 6 874 690 do. Af Pongees 1 901 Piculs, Værdi 300 348 do. Af vild Raasilke 17 827 Piculs, Værdi 1 951 615 do.

Exporten af Bomuld fra Shanghai er paafaldende, uagtet en stor Del af Høsten blev ødelagt er den fordoblet. I Anledning af de talrige Bomuldsspinderier som i de sidste Aar er oprettet i Japan, blev det meste Bomuld udført did; af de 503 456 Piculs som blev exporteret, tog Japan 489 699; det er ogsaa værd at lægge Mærke til, at 10 000 Piculs skibedes til Liverpool. Den kinesiske Bomuld, som er af fortrinlig Kvalitet, er billigere t. Ex. end den indiske. Kineserne har ogsaa faaet Øinene op for denne Industri og her er oprettet et storartet Bomuldsspinderi og Væveri, som er i fuld Sving med kinesiske Arbeidere og Kapital. Da Theexporten er i hurtig Nedgang maa Tabet ophjælpes ad andre Veie, og ved at fremme Bomuldsindustrien er Opgaven løst. Man antager at Kina forbruger 60 000 000 ₧ Bombay Garn om Aaret til en Værdi af 9 Millioner Taels, og dersom Kineserne nu vilde spinde sit eget Garn, vilde denne Industri give Arbeide for over 130 000 Mennesker.

Kinesisk Bomuld har langt større Fordele fremfor den som kultiveres i Indien, for det første er den billigere, desuden spinder den 10 % bedre end

den indiske, og Kul til Dampspinderi er 40 % billigere i Kina; endvidere er Klimatet meget bedre for at spinde Garn her end i Indien.

Halmfletninger. Exporten beløb sig til 88 403 Piculs til en Værdi af Hwk. Taels 2 033 775. Fjær, And og Høns Pcl. 38 099, 216 522. Vifter, Stykker 28 256 437, 226 115. Papir Pcls. 191 140, 1 422 825. Rhubarber 6 039, 206 978. Porcelain, Fayance o. s. v., 638 428. Tobak Pcls. 69 569, 905 935. Kamel-Uld Pcls. 102 181, 934 106. Skind 750 892. Sukker, brunt, Pcls. 776 753, 1 847 701. Do. hvidt, Pcls. 196 583, 774 587. Do. Candis, Pcls. 16 681, 100 774.

Sukkerexporten var væsentlig til Japan, men en Del fandt ogsaa Veien til Europa.

Tobak har ligeledes gaaet betydelig fremad, for 10 Aar siden exporteredes blot 19 000 Piculs medens 1889 viser den store Udførsel 69 570 Pcls., en stor Del deraf skibedes til Europa, Bremen, London og Antwerpen; men det ikke var Umagen værd for D'Hrr. Tobaksfabrikanter at gjøre et Forsøg med kinesisk Tobak, som skal være af fortrinlig Kvalitet.

Shanghai er bleven forøget med en ny Bank „Deutsch-Asiatiske Bank“ med en Grundkapital paa fem Millioner Shanghai Taels, og da Hongkong og Shanghai Bank som gjør de største Forretninger herude, fik nys herom, oprettede de straks en Filial i Hamburg for at imødekomme deres tyske Kunder og da de tyske Huse bliver honnet behandlet af Hongkong og Shanghai Bank, har endnu ingen gaaet over til „Deutsch-Asiatiske Bank“, saa patriotiske end Tydskerne ere, det forlyder ogsaa, at den tyske Bank væsentlig er oprettet for at skaffe sig nogle af de store kinesiske Laan. En anden Bank, som siges at være i Formation og som sikkert vil blive en ubehagelig og uvelkommen Gæst for de mange Banker allerede i Shanghai, er Oprettelsen af en kinesisk Bank med en Grundkapital paa 10 000 000 Dollars. Kinesiske Banker gives der nok af, men dette er en kinesisk Bank efter europæisk Mønster og Drivkraft men med kinesisk Kapital. Skaberen af denne geniale Idé er det store amerikanske Hus Hr. Russell & Co. og Meningen er næsten udelukkende at gjøre Affairer med Regjeringen.

Fra norske Fartøier afmønstredes 9 og et lige stort Antal paamønstredes.

Af Sømandsanvisninger er indbetalt og befordret: 2 til det Kgl. Kommerskollegium Kr. 200, 2 til det Kgl. Indre-Departement 155.60, ialt Kr. 355.60.

Expeditionsafgifter erlagdes med § 23.70 lig Kr. 65.88.

Kul og Jern, især Kul ere uundværlige Faktorer i Kina. Regjeringens hele Energi er nu atter rettet paa at gjøre Kina stærk ind og udadtil, med dette Øiemed i Sigte er der i Løbet af de sidste femti Aar gradevis anlagt Arsenaler, Dokker, Kanonstøberier og Geværfabriker efter europæisk Mønster, der er vel neppe nogen Provins som ikke besidder en eller flere af nævnte Institutioner, for disse er Kul og Jern aldeles nødvendige. Kinesiske Dampskibsselskaber konsumerer dagligen en Masse Kul, og Jernbaner hvis Bygning er tilsidesat, men ikke bortglemt, kommer baade til at behøve Jern og Kul. Det er derfor naturligt, at den kinesiske Regjering vil gjøre alt i deres Magt, for at forhindre den Udstrøm af Penge, for at erholde Mineralier, hvorpaa Kina selv er saa rigt.

Ifølge statistiske Opgaver købte Kina fra England, Japan og Australien i 1889 268 000 Tons Kul til en Værdi af over to Millioner Dollars. Kina indser nu Nødvendigheden af, at have Kulforraad ved Haanden i Tilfælde t. Ex. at Krig skulde udbryde, for at forsyne sine Orlogsfartøier, naar en

stræng Iagttagelse af Neutralitetslovene skulde gjøre det umuligt at erholde Forraad fra andre Lande.

Jernbaner er et staaende Thema. Efter Opfordring fra „Thronen“ i Peking til 13 Vicekonger og Guvernører i de forskjellige Provindser, at give deres Meninger om Jernbane Anlæg, kom Svar fra 3; deres Rapporter er alle gunstige, men med Betingelser. Vicekongen Li Hung Chang, som anlagde den første Jernbane fra Tientsin til Kulgruberne, er naturlig ivrig for at forlænge Banen, og fortsætte i andre Retninger. En vigtig Støtte erholdt han i den lærde Vicekonge Chaug Chi-tungs Rapport, som dengang var Vicekonge i Canton, og som udtalte sig for Anlægget af en stor vestlig Bane fra Hankow til Peking, en Strækning paa 2 500 Li (Længden af en „Li“ varierer i de forskjellige kinesiske Provindser, man regner 443 M. paa 1 Li), som slog an hos Li Hung Chang, der ogsaa forstod at skaffe Anklang for Anlægget hos „Thronen“. Chang antager at det vil tage 8 Aar at bygge en saadan Bane, og foreslaar at bruge Jern fra Pingting Minerne i Shansi, men fastholdes denne Betingelse faar vi ikke Jernbanen færdig i dette Aarhundrede.

Pengene til Jernbaneprojektet vil Vicekongen nødig laane fra Udlandet, men kinesiske Kapitalister findes ikke som vil laane Regjeringen, og han bliver tvungen til at gjøre et eller flere Laan, og de udenlandske Banker vil gjerne avancere til Kina da Regjeringen giver god Rente og er meget nøiagtig at refundere naar Beløb er forfalden.

Den tredje Rapport, som var mesterlig skreven, vakte ogsaa megen Opsigt, var fra Guvernøren i Kiangsu, Hs. Excl. Huang Peng-Nien, som bor i Soochow, i Nærheden af Shanghai, hvor han har havt Anledning at blive fortrolig med fremmede Opfindelser og Vestens Civilisation. Han siger, der er fem materielle Resultater som er Arbeidet af denne Aandens Alder: Dampskibe, Telegrafer, Maskiner, Skoler med teknisk Undervisning og Jernbaner. Kina har allerede adopteret de fire, og den femte har Landet ikke Raad til at undvære. England, Frankrig og Rusland, som alle er Kinas Naboer og som ikke er de gode Naboer de skulde være, har Jernbaner; mistænkelige Karakterer er paa vor Plads, som ser ind gennem vore Døre og Vinduer med maalte Øine! Guvernør Huang betragter Rusland som den farligste Fiende, hendes venstre Øie ser begjerlig paa Corea, hendes høire paa Mongoliet, hun er færdig til at springe paa vort Central Gebet og de tre østlige Provindser i Mantchuriet, hun bygger en Jernbane til det stille Hav og det er der i disse nordlige og østlige Provindser af Kina at de første Jernbaner bør bygges. Han vil ikke laane Penge fra Udlandet; et saadant Skridt er uværdigt et stort Lands Prestige som Kina. Guvernøren er forsigtig i sit Memorandum, han slutter med, man maa holde sig til de to gode gamle conservative Principer: „Økonomi og Respekt for Folkets Følelser“.

Fremmed Indflydelse, især russisk, kommer nok til at paaskynde Jernbane Anlæg, og inden Kineserne drømmer om det, er de ude af deres Sneglefart.

Carl Boch.

Kapstaden.

Der ankom fra Norge med Ladning 36 norske Skibe dr. 14 045 Tons, fra Sverige med do. 66 dr. 28 094 Tons og fra andre Lande med do. 76 dr. 36 891 Tons, ialt 178 dr. 79 030 Tons. Til andre Lande afgik med Ladning 7 norske Skibe dr. 1 921 Tons, og i Ballast 160 dr. 70 125 Tons. Optjente Bruttofragter £ 213 220.

Af svenske Skibe ankom 78 dr. 30 631 Tons.

For Ordre eller for at reparere ankom 8 norske Skibe dr. 3 320 Tons og 10 svenske dr. 3 763 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Skibe: Ved Hovedstationen £ 53. 2. 2. Ved Vicekonsulsstationerne £ 197. 12. 0. Af svenske: Ved Hovedstationen £ 23. 16. 5., ved Vicekonsulsstationerne £ 81. 4. 4.

Aarsberetning dateret 3 Juni 1890.

Mod 1888 tiltog de norske Fartøiers Antal med 52 og de svenskes med 26. De forenede Rigers Skibsfart 1889 overstiger den i 1888 med 78 Skibe paa 31 810 Tons, og Bruttofragt £ 155 596.

Ved Hovedstationen er paamønstreret 52 og afmønstreret 18 Mand, hvorhos fra norske Skibe rømte 3 Mand.

Handel. Siden min Rapport for 1888 har Koloniens Handel betydelig forbedret sig Maaned for Maaned, og Toldsummen af saavel Import som Export viser en meget stor Tilvæxt. I Aaret indførtes Varer til Værdi £ 8 448 065 mod £ 5 458 774 i 1888, samt myntet Guld for ikke mindre end £ 2 395 389. Den samlede Import af Mynt og Handelsvarer oversteg alle tidligere Aar.

Exporten, iberegnet uforarbejdet Guld, viser ogsaa en meget tilfredsstillende Forøgelse. I Aaret udførtes Landets Produkter til en Værdi af £ 9 405 958 mod i 1888 £ 8 876 657. I det Hele var Handelen i Kolonien god og sund, og det ved Aarets Slutning raadende tilfældige Forretningstryk i Transvaal, paa Grund af Overspekulationer i Aktier og Guldminerne, hvori Kolonien har store Interesser, synes ikke at have haft nogen særdeles Indflydelse derpaa. Jordbrugerne har erholdt høje Priser for sine Produkter, især for Vin, Korn og Uld. Ogsaa Industrien er gaaet frem og sysselsætter en Mængde Arbeidere. Derhos foregaar Jernbanebygning og andre offentlige Arbejder, der skaffe tusinder af Mennesker stadigt Arbejde. Transvaal er uden Tvivl Koloniens største Hjælpkilde, og Konjunkturernes dersteds indvirke meget paa Handelen, men lykkeligvis er vi nu ikke udelukkende afhængige af Diamant- og Guldspækulationer. Jordbrugerne har benyttet sig af de gode Tider, saa at hvad vi nu muligens tabe ved Stilstanden i Grubeforetagender i Transvaal, gjevvinde vi ved Udvidelsen af Handelen nordpaa samt paa Jernbane- og andre offentlige Arbejder.

Indførsel af Trævarer har i det forløbne Aar steget til en aldrig før naaet Høide, som dog senere viste sig at overstige Behovet. Importen i Aarene 1887—88 var uhørt stor, men paa Grund af Grube- og Bygningsforetagender i Transvaal var den dog utilstrækkelig. Saa liden var Beholdningen af 3 × 9 i Slutningen af 1888, at Planker af større Længder ikke kunde faaes. Midt i 1889 sendtes Planker med Dampskib hid fra London (i Kvantitet omtrent lige med 2—3 sædvanlige Ladninger). Prisen steg efter-

haanden fra $4\frac{1}{2}$ d til 5 og $7\frac{1}{2}$ d, og var tilsidst 8 d pr. løbende Fod. Herpaa fulgte en enorm Forøgelse i Importen baade til Kolonien og Natal. Totalimporten til disse to Kolonier af forskjellige Slags Trævarer i 1889 opgik til over 6 Mill Kubikfod mod $2\frac{3}{4}$ Mill i 1888. Som Følge af denne store Indførsel og det paa samme Tid raadende Tryk i Grubeforetagender i Transvaal er Lagrene af Trævarer baade her og i Natal blevet meget store og Priserne er sunket til ca. 6 d ved Aarets Slutning.

Følgende Artikler indførtes i 1889: Smør, inkl. Margarin, til Værdi £ 34 806, Lys £ 42 450, Fyrstikker £ 1 511, Trævarer, uforædlede, £ 108 644, forædlede £ 138 469, Agerbrugsredskaber £ 41 932, Maskiner £ 362 889, Uldvarer £ 267 943, Jernvarer £ 141 819, Bomuldsvarer £ 745 616, Læder og Lædervarer £ 411 096, Sprængstoffer £ 126 117.

Udførselen var; Aloe £ 1 049, Angorahaar £ 351 544, Diamanter £ 4 325 137, Elfenben £ 2 495, Horn £ 6 131, Huder £ 68 575, Gjedeskind £ 123 784, Faareskind £ 241 939, Strudsfjær £ 365 884, Uld £ 2 251 375, Vin £ 23 120, Guld £ 860 495.

Guldexport. Forhaabningerne om Produktion og Export af dette Metal er ikke paa langt nær realiseret. Totalsummen af det fra Kolonien og Natal exporterede raa Guld var ca. £ 1 500 000. Der er dog al Grund til at antage, at Produktionen af Guld vil tiltage betydeligt i 1890, og et Bevis derpaa er den Mængde Grubemaskiner, som dels er paa Veien, og dels vente paa Transport til Guldfeldternes Centralstad Johannesburg. Det er glædeligt, at uagtet tilfældig Stilstand i Handel og Grubeforetagender Kolonien dog viser saa stor Rigdom og Velstand. Med en Befolkning af ca. 600 000 hvide Indvaanere viser den samlede Import og Export et Beløb af ca. £ 30 pr. Hoved. Koloniens Statsindtægter var næsten 44 Mill. £, og dens Statsgjæld er £ 21 Mill., hvoraf 15 200 000 er anvendt til Jernbane-, Telegraf-, Havne- og andre offentlige Arbejder. Jernbanerne giver en Nettoindtægt af næsten 6 % af dens indlagte Kapital. I Parlamentets forrige Session bevilgedes et Beløb af £ 300 000 til Fuldførelse af Breakwateren ved Kapstadens Havn samt Anskaffelse af hydrauliske Maskiner etc. Havnestyrelsen, der indsaa Nødvendigheden af at skaffe Plads for de stedse større Skibe, som anløbe, har besluttet at anlægge 2 Jernjetter af 550 Fods Længde og 70 Fods Bredde, der skal placeres mellem den under Bygning værende østre Kai og Breakwateren. Naar de bliver færdige vil de ialt give 2 200 Fod ny Losse- og Ladeplads. Et andet nyttigt Arbejde ved Havnen er Anlægget af en sydlig Pier, 800 Fod lang. Naar disse Arbejder er fuldført om 3—4 Aar, kan Table Bays Havn maale sig med enhver anden paa den sydlige Halvkugle.

Det under den britiske Regjerings Beskyttelse staaende Handelskompagni, The British South African Company, (dannet i Aaret efter det gamle ostindiske Kompanis Mønster), har allerede vedtaget omfattende Udrustninger til Aabningen af sit vidtstrakte Omraade, den nordlige Del af Bechuanaland, Matabeleland og Machualand til Zambezifaldet. Ca. 2 000 Mand er hvervet eller vil snarest blive hvervet for at tjenstgjøre som Politi etc., og Undersøgelser er allerede skeet om en besluttet Jernbane fra Koloniens Grændse gennem Bechuanaland mod Nord til det Indre.

Jernbanen til Transvaal, der gaar igjennem the Orange Free State, antages at blive færdig til den sidstnævnte Stats Hovedstad, Broemfontein, ved Slutningen af 1890.

Helbredstilstanden i Kolonien har ligesom det foregaaende Aar været god.

A. Ohlsson.

Lourenço Marques (Mozambique).

Der ankom til Hovedstationen fra Norge 1 norsk Skib dr. 271 Tons, og fra andre Lande 6 dr. 1 846 T., alle med Ladning, og til Mozambique fra fremmede Steder med Ladning 5 dr. 1 567 T., og i Ballast 5 dr. 1 420 T., ialt 17 dr. 5 104 T. Til fremmede Steder afgik med Ladning 13 dr. 3 944 T., og i Ballast 4 dr. 1 162 T., deraf fra Mozambique med Ladning 10 dr. 2 987 T.

Der ankom et svensk Skib dr. 436 Tons.

Erlagt Konsulatafgift £ 15 19 sh. 6 d.

Til Fuldstændiggjørelse af min Aarsberetning af 1 Mai 1889 for 1888 har jeg den Ære at fremsende endel statistiske Oplysninger angaaende denne Havn. Importen til Lourenço Marques beløb sig i 1888 til 865 Contos med Indførselstold, som androg til 176 Contos. I Transit forsendtes en Værdi i Varer 176 Contos, hvorpaa betaltes en Told af 3 Contos. Exporten androg 108 Contos Værdi, medens Tolden beløb sig til 616 Milreis. Udførselsartiklerne beløber sig til 90 Contos kontante Penge (british Sovereigns) og 18 Contos Huder, Elfenben, Bivox, Gummilast, Faareuld, hovedsagelig Huder til Beløb af 12 Contos.

To norske Skibe, kommende fra udenrigske Steder med Stykgods, besøgte denne Havn i 1888 og udklarerede henholdsvis til Hongkong og Pernambuco i Ballast, medens et svensk Skib med Trælaster for denne Plads udklareredes for Belize i Ballast.

Af Indførselsartiklerne indtages Alcohol, (90° C. eller 40 Cartier) den fremragende Plads, idet en omtrentlig Værdi af 80 Contos deraf indførtes, medens Tolden derpaa var 68 Contos. Vævede Bomuldstøier udgjorde ca. 200 Contos og Tolden 32 Contos.

Paa Grund af Blokaden ved Zanzibar forbød den portugisiske Regjering i Slutningen af 1888 Indførsel af Genever, Krudt og Munition, hvilke Artikler altid udgjorde de vigtigste Handelsartikler, hvorfor Handelen led betydelig af dette Forbud mod Indførselen. Den 24 Juni 1889 lagde den portugisiske Regjering Beslag paa den Jernbane, der bygges af Delagoa Bay & East African Railway Co., som, uagtet forpligtet efter Kontrakten til at have Jernbanen færdig til den Tid, ikke havde kunnet fuldføre sit Værk, som Regjeringen nu selv lader fuldføre. Konfiskationen af det engelske Kompagnis Eiendomme, som kun var lov- og retmæssig, fremkaldte blandt Englænderne her som i England stor Harme, som endog gik saa vidt, at 3 engelske Krigsskibe blev sendt hid, forat stationere nogen Tid, men de er nu atter hjemreist.

Regjeringen vedbliver med Energi sine Forbedringer af denne Plads, og en Mængde nye Bygninger have udfordret et betydeligt Forbrug af alt Bygningmateriale, og da navnlig ogsaa Trælaster, hvoraf et Par direkte Ladninger forventes hid i disse Dage.

Johs. Bang.

L a r n a c a (Cypern).

Aarsberetning dateret 1ste August 1890.

Der ankom fra fremmed Havn 1 norsk Skib dr. 405 Tons, i Ballast, som afgik med Ladning til Udlandet.

Da den aarlige Beretning fra Toldvæsenet endnu ikke er offentliggjort, tillader jeg mig at sende nogle Bemærkninger om Øens Produkter og deres Gjennemsnitspris frit om Bord de sidste 12 Maaneder til 31 Marts.

Johannesbrød. Udførtes hovedsagelig til England. Pris 120 Piaster pr. Aleppo Cantar eller pr. 250 Kg. Byg er mest blevet udskibet til Storbritanien og Frankrige. Gjennemsnitspris 11½ Piaster pr. Kileh. Vikker 24 Piaster pr. Kileh. Bomuld. Hovedsagelig udskibet til England og Frankrige Pris 9 Piaster pr. Oke. Uld, især udført til Frankrig, 9 Piaster pr. Oke. Silkekokoner. Kun udskibet til Frankrige 65 Piaster pr. Oke. Rød Vin. Hovedsagelig udført til Frankrige og dels til Egypten. Pris 2½ Piaster pr. Oke inclusive Fad. Commanderia. Pris 4 Piaster pr. Oke inclusive Fad. Vindruer 2 Piaster pr. Oke. Udført til Frankrige. Sumak. ½ Piaster pr. Oke. Terra Umbra. Udførtes til England og Italien. Pris 95 Piaster pr. Ton paa 20 Ctn.

Avlingen i dethæletaget og isærdeleshed af Byg var meget god og blev der i disse 12 Maaneder gjort store Forretninger. Der var ingen direkte Handel med Sverige og Norge. Der findes ingen directe Communication.

Der er ikke foretaget nogen offentlige Arbejder af Vigtighed i Aarets Løb og de Love, der har passeret det lovgivende Raad, er af mindre Interesse. Et lidet Fyrtaarn blev fra Midten af Oktober 1889 opført ved Capo Papho.

Med Hensyn til Communicationen til Søs har jeg at berette, at Dampskibene tilhørende den franske Messageries Maritimes nu anløber hver 14de Dag ved Limassol (en af vore vigtigste Havne) der ogsaa fjortendaglig anløbes af de Østerrigske Lloyds Baade. Bell's Asia Minor S. S. Company anløber ugentlig Limassol og Larnaca altid kommende fra Egypten. De Seilskibe, der besøge vore forskellige Havne, ere under følgende Flag: Italien, Grækenland, Tyrkiet. Til disse er der senere kommet 8 svenske og norske paa omtrent gjennemsnitlig 500 Registertons Drægtighed.

Følgende Opgave viser de forskellige Fragtsatser for Seilskibe i de sidste 12 Maaneder: Til Storbritanien og Irland: for Byg 22 sh. til 25 sh. pr. Ton, Johannesbrød 25 sh. til 30 sh. pr. Ton. Til Middelhavet: Byg 17—18 francs pr. 1 000 Kg., Hvede 15—16 pr. do., Johannesbrød 19—22 pr. do., og 5 fr. mer pr. 1 000 Kg. til Spanien.

Paa faa Undtagelser nær er dette de nu her herskende Fragter, og der er livlig Spørgsmaal efter Tonnage, isærdeleshed for Korn til England, Middelhavet og Spanien. Der betales 10 % extra for Continental Klausul indbefattet Håvre og Hamburg.

Følgende Tabel viser de gjældende Myntsorter. Kurs for 3 Maaneders Vexler og de forskellige Vægt og Maal. Mynt: Pound Sterling = 182 Piaster, Tyrkisk Lire = 164 P., 20 Francs = 144 P. Kurs: London Disconto ¾ %, Frankrig 1 %, Italien 1¾ %, Østerrig 1 %. Vægt og Maal: 78 Okes = 100 Kg., 78 Okes (flydende Varer) = 100 franske Lit.,

1 Kileh Hvede = 26 Kg., 1 Kileh Byg = 19 Kg., 1 Kileh Vikker = 28 Kg., 1 Aleppo Cantar = 230 Kg.

Handelsudsigterne ere meget gode, da Høsten af næsten alle Produkter i det løbende Aar er næsten bedre end i 1889. Forbedring er ogsaa synlig i Indførselshandelen.

Den almindelige Sundhedstilstand paa Øen har været og er udmærket.

G. D. Pierides.
fung. Consul.

Stettin*).

Aarsberetning No. 2 for 1889.

Vareomsætningen i Stettin udgjorde 1889 næsten 2 Mill. Tons, nemlig Import 1 384 049 Tons mod 1888 1 176 911, Export 568 268 mod 1888 606 484. Vareudbytte fandt hovedsagelig Sted mellem følgende Lande: Belgien Import 32 045, Export 8 204, Brasilien E. 654, Danmark I. 25 429; E. 44 585, Frankrige 21 964 og 17 048, forenede Stater 88 157 og 26 867, Italien 2 057 og 1 873, Nederlandene 28 814 og 41 512, Norge 45 557 og 21 328, Portugal 8 804 og 826, Rusland 190 185 og 40 548, Spanien 25 028 og 9 767, Storbritanien 496 376 og 147 737, Sverige 167 126 og 73 044, tyske Havne 223 185 og 134 257, Alt i Ton à 1 000 Kg.

Indførselen fra de forenede Riger er saaledes, som af ovenstaaende sees, øget i det foregaaende Aar med 87 000 Tons. Indførselen udgjorde nemlig fra Norge 45 557 Tons eller 12 490 T. mere end 1888, fra Sverige 167 126 T. eller 74 518 mere end 1888.

Udførselen til de forenede Riger, der ogsaa er øget, udgjør: Til Norge 21 328 T. eller 346 mere end 1888, Sverige 73 044 eller 21 902 mere end 1888.

De Artikler der hovedsagelig var Aarsag i Indførselens Stigning fra Norge var: Sten, hvoraf Importen er øget med Tons 2 396, Feldspat med 6 039, Fisk, saltet 1 520, fosforsur Kalk 1 471, Svovlkis 1 027.

Indførselen fra Sverige steg i følgende Artikler: Jernmalm med Tons 38 766, Sten 25 736, Sild, saltet 6 226, Feldspat 1 151, Kobbermalm 813, Tjære 203, fosforsur Kalk 788.

Indførselen af Klid fra Norge har aftaget med næsten 1 150 Tons og af Tjære med over 1 000, hvorimod i Indførselen fra Sverige ingen betydeligere Formindskelse har fundet Sted.

Efterfølgende Opgave viser Stettins hovedsagelige Import fra og Export til Norge i 1889. Varnes Mængde er angivne i Ton à 1 000 Kg.:

Indførsel fra Norge: Alabast og Marmor 0.1, Bly 14.8, Fisk, fersk 27.4, Tørfisk 73.9, Sild saltet i Tønder 20 579.4, i anden Pakning 341.4, og tørret 3.3, konserveret 0.2, Frugt og Bær 14.2, Frugtsaft 2.7, Feldspat, Quarts, Apatit 8 884, Huder og Skind 7.0, Is 305.0, Stangjern 0.4, fosforsur Kalk 1 827.0, Klid 1 905.7, Kobber 15.6, Lim 1.0, Kluder 28.0, Bly og Kobbermalm 97.5, Matter af Bast og Halm 1.1, Nøttehaar 16.5, Punsch og Brændevin 0.6, Smør 0.9, Kløverfrø 33.3, Sten raa eller huggen 7 813.9, Svovlkis 1 032.2, Terpentiniolie 0.6, Tjære 529.6, Tran 1 480.6, Bygnings- og Haandværksmaterialier 0.2, Træmasse 59.6, kemisk 350, Uld forarbejdet 19.4.

Udførsel til Norge: Æther 0.1, Alun 33.9, Ammoniak 4.8, Bark 62.4, Benkul 20.7, Blanksværte 6.7, Blyglands 1.3, Cement 1 583.9, Chlorkalium 0.1, Smeltedigler 106.8, Dertrin 49.9, Farver, Blyhvidt 3.7, Zinkhvidt 253.0, Farvetræ 300.1, Gibs 2.9, Glas, Flasker etc. 27.3, Grafit 3.7, friske Grøntsager 127.9, Frugt 520.9, Harpix, Terpentin 255.2, Jern, Stang- 22.4, -Rør 12.8, grove Jernvarer 79.6, Farvejord 7.5, andre Jordsorter 14.4, Kløverfrø 19.0, Pottemagerarbejde 0.2, Lim 21.3, Lys, Talg og Stearin 1.4, Filler 31.5, Symaskiner 18.6, andre Slags Maskiner 98.1, Natron 3.1, mineralske Olier 2.4, Roolie 138.6, Tagpap 15.3, Skriv- og Tryk-papir 19.3, Porcelain, hvidt 20.0, farvet 31.0, Poteter, friske, 238, Potetemesel 580.8, Potaske 155.1, Bær og Frugtsafter

*) Se 2det Hefte Pag. 201.

47.4, Salpeter, Chile-, 7.3, Salpetersyre 0.1, Kogsalt 117.9, Affald- 0.1, Saltsyre 2.3, Sirup 331.6, Smør, friskt 216.5, Sukker 1 999, Soda 116.9, Byg 47.7, Bønner 82.7, Ærter 94.5, Malt 1 386.0, Mel 9 524 9, Sprit 11.3, ildfast Sten 117.7, Mursten 12.2, Stenkul 5 609.0, Svovlsyre 2.6, Tagsten 10.0, Terpentinolie 7.5, Egestav 45.9, Bygings- og Haandværksmaterial 82.7, Kurvpil 2.3, Tungspat 10, Tøier 60.9, Faareuld 41, Uhre 1.9, mineralske Vande 4.8, Vandglas 53.4, Vin paa Fad 9.3, Zink 396.9.

Sild. Indførselen af Sild udgjorde:

		1889.	1888.	1887.	1886.	1885.	1884.
norsk	Tdr.	161 023	130 571	186 653	123 245	108 492	71 247
svensk	—	49 485	9 627	1 295	576	675	2 614
skotsk	—	338 744	292 105	310 191	371 954	402 932	389 391
hollandsk	—	9 447	11 610	5 876	21 771	13 905	12 993
fransk	—	2 210	1 137	—	—	—	6 378
bornholmsk	—	1 652	1 766	598	1 264	3 031	3 161
Tilsammen	Tdr.	562 561	446 816	504 613	518 810	529 035	485 784

hvilket viser en Stigning i Indførselen af tilsammen 115 745 Tdr. mod 1888 og 33 526 mere end det hidintil største Indførselsaar 1885. Det fremgaar ogsaa heraf, at Indførselen af svensk Sild steg fra 9 600 Tdr. til 49 500 og af norsk fra 130 571 til ca. 161 000.

Aarsagen til denne forøgede Indførsel kan vistnok tilskrives den Omstændighed, at Prisen for Kjød og andre Livsfor nødenheder var meget høi om Høsten, hvorimod Potetes stod meget lavt.

Afsætningen af norsk Sild fordelte sig paa 65 524 Tdr. gammel Fedsild, 91 772 Tdr. ny Fedsild. Handelen med gammel Fedsild led meget om Vaaren paa Grund af Mangel paa Mellemsorterne KK og K. Saavel Forraadene som Tilførselen bestod nemlig for størstedelen af de store Mærker KKK og KKKK, hvilke Sorter kun vanskelig kan afsættes i større Partier. Det lille Kvantum som kom paa Markedet af KK og K solgtes strax til forholdsvis høiere Priser, hvorimod de store Mærker til trods for at Prisen uophørlig nedsattes ikke helt kunde tømmes inden Aarets Slutning. Priserne stillede sig saaledes:

	1 Januar.	1 Februar.	1 Marts.
KKKK	16—17	16—16 $\frac{1}{2}$	16—16 $\frac{1}{2}$
KKK	17—23	17—23	17—23
KK	23—29	25—29	25—28
K	21—29	21—26	22—26
MK	16—18 $\frac{1}{2}$	16—18	15—18
	1 April.	1 Mai.	1 Juni. 31 Decbr.
KKKK	13 $\frac{1}{2}$ —15	12—13	12 8—9
KKK	15—21	13—18	12—18 8—9
KK	28—30	25—29	24—28
K	22—26	22—26	22—25
MK	15—18	15—17	15—17

Af ny Fedsild indtraf de første mindre Poster henimod Udgangen af Juli, men den regelmæssige Tilførsel begyndte først i August. Afsætningen var i Begyndelsen livlig, men stilnede noget af i Løbet af August og September. I Oktober tog Handelen en usædvanlig stor Udstrækning og var lige-

ledes i November og December forholdsvis temmelig betydelig. De store Sorter, hvoraf der var meget lidet, bleve stedse højt betalt, hvorimod Prisen paa de andre pludselig i September faldt meget lavt og er senere ikke steget. Priserne var:

	31 Juli.	31 August.	30 Septbr.	31 Oktbr.	30 Novbr.	31 Decbr.
KKKK			24—25	27—29	27—29 $\frac{1}{2}$	27—29
KKK		20—23	22—24	23—26	23—26	23—26
KK	30—31	26—29	18—20	18—20	18—20	18—20
K	24—26	22—24	13 $\frac{1}{2}$ —16	13—15	13—15	14—16
MK	16 $\frac{1}{2}$	17—20	10—12	10—11	10—11	10—12

Ult. Decbr. fandtes 2 374 Tdr. gammel og 29 592 Tdr. ny Sild.

Hvad specielt den svenske Sild angaar, saa har den i det sidste Aar været af stor Betydning i den herværende Sildehandel. Omsætningen beløb sig tilsammen til 43 480 Tdr. gammel og 3 634 ny Vare.

Afsætningen paa gammel svensk Sild lettedes meget om Vaaren ved den forbedrede Behandling, som den nu sædvanligvis faar i Sverige, ved den billige Pris og ved Mangelen paa smaa Sorter af skotsk og norsk Vare. Handelen var indtil Marts Maanedes Slutning meget livlig med Priser for Fulls à M $\frac{1}{2}$ 15—20 og for Spents eller Tomsild M $\frac{1}{2}$ 12—16. Da der indtraadte varmere Veir, sagtnede imidlertid Afsætningen og Priser paa Fulls faldt til 8—11 M $\frac{1}{2}$. Paa Grund af det samme Veir og utilstrækkelig Saltning blev adskillige Partier fra Sverige ødelagte. Ogsaa paa ny svensk Fulls udviklede sig, ligeoverfor den ringe Tilgang af Skotsk Crownfulls i første Halvdel af December en meget livlig Efterspørgsel, og fandt god Omsætning Sted til M $\frac{1}{2}$ 23—27 for Fulls og 18—21 for Medium Fulls, men ved disse Priser forholdt Indlandet sig afventende og blev næsten alle de Partier lagrede, der ankom i anden Halvdel af December. Spents blev endog ved de laveste Fordringer helt og holdent forsømt. Af fersk svensk Sild kom i Vintermaanederne betydelige Mængder paa Markedet, af hvilket alt omsattes til lave Priser.

Det kan antages som sikkert, at den svenske Sild, saavel i saltet som fersk Tilstand, kommer til at blive mere lagt Mærke til paa det herværende Marked, end før har været Tilfælde, i Særdeleshed da den, af de fleste svenske Saltre efter skotsk Methode antagne Tilberedning af Fisken, her vinder Kjøbernes Anerkjendelse.

Uagtet der i de senere Aar saavel i Norge som i Sverige er foregaaet mange Forbedringer i Sildens Behandling, Pakning, Sortering saavelsom i Tøndernes Beskaffenhed, saa er det, ligeoverfor Skotternes og Hollændernes store Anstrængelser, dog nødvendigt at Arbeidet med Iver fortsættes i denne Retning.

Af skotsk Sild omsattes forrige Aar 50 390 Tdr. gammel Østkystsild, 271 809 Tdr. ny do., 10 610 ny Matjessild. Lageret af gammel Østkystsild udgjorde den 1ste Januar 1890 49 144 Tdr., hvoraf 34 106 Tdr. Crownfulls og ustemplet Fuldsild. Siden indførtes blot 1 341 Tdr. Forraadene af de mindre Sorter solgtes allerede i de 3 første Maaneder til stigende Pris. Crownmatties betingede i Begyndelsen af Januar 24—26 M $\frac{1}{2}$ og steg i Marts til 26—28 M $\frac{1}{2}$. Crownmixed og Crownihlen, som i Begyndelsen af Januar betaltes med 22—24 M $\frac{1}{2}$, rømmedes i Slutningen af Mai til 25—27 M $\frac{1}{2}$. For Crownfulls var Stemningen i Begyndelsen af Aaret fast, og Priserne steg i Januar fra M $\frac{1}{2}$ 25—31 til 26—31, i Februar til 28—32.50 og

i Marts til 29—33. Fra Midten af sidstnævnte Maaned bleve Lagrene formindskede, men kun meget langsomt og Prisen gik i April tilbage til M $\frac{1}{2}$ 28—31, i Mai til 26—29, i Juni til 23—26 og i Juli til 22—24, til hvilken Pris Restlageret solgtes.

Handelen med Matjessild var som Følge af uheldig Fangst af begrændset Omfang. God Kvalitet var stedse knap, og Prisen opnaaede derfor en Tid en Høide af M $\frac{1}{2}$ 130—160 for Castlebay og M $\frac{1}{2}$ 80—100 for fortoldet Stornoway Saltning, paa samme Tid som der betales for fortoldet almindelig Vare ca. M $\frac{1}{2}$ 70—100 resp. 30—60.

Paa ny skotsk Østkystsild var der ualmindelig stor Efterspørgsel fra Slutningen af Juni, da den første større Tilførsel kom paa Markedet, til Udgangen af August, og blev de Laster, der hidkom i denne Tid, næsten uden Undtagelse solgt direkte fra Fartøierne. Senere bleve de Partier, der ankom, for store til strax at kunne afsættes, men Efterspørgselen vedblev dog at være temmelig stor og Lagrene udgjorde den 31te December kun 53 889 Tdr., hvoraf ca. 14 000 Tdr. Yarmouth Fuldsild var blevet importeret sidste Halvdel af December. Som Følge af rigeligt Udbydende af smaa Sorter var Prisen paa disse lav om Høsten og maadelig endog for Crownfulls og ustemplet Fuldsild, omendskjøndt Importen deraf var mindre end sædvanligt.

Prisen paa ufortoldet Vare den senere Del af Aaret:

	1. Juli.	1. August	1. Sept.	1 Oktbr.	1. Novbr.	1. Decbr.
Ustemplet Fulls	38—46	22—27	26—29	24—27	25—29	26—30
Crownfulls . . .		27—29	29—31	27—28 $\frac{1}{2}$	30—32	31—33
Mediumfulls . .		19—22	13—23	18—21	18—23	19—24
Crownmatties .		18	17—20	14—18	13—18	13—20
Crownmixed . .		17—18	16—18	16—17	18—16	14—16
Crownihlen . . .		16—18	18—19	17—18 $\frac{1}{2}$	16—18 $\frac{1}{2}$	15—17

Metaller. Jern. Handelen hermed var i Tydskland 1889 i Almindelighed meget livlig. Store Leverancer til Statens Jernbaner, til Marinen og til militære Øiemed havde givet Jern- og Staalværkerne, Maskinindustrien og Fabrikkerne for Jernartikler en Overflødighed paa Bestillinger og derigjennem ogsaa Sysselsættelse for en længere Tid. Paa Grund heraf og som Følge af de uheldige Arbejdsforholde og da desforuden saavel Kulgruberne som Jern- og Staalværkerne var efter med sine Leverancer og følgelig Efterspørgselen steg, har Prisen paa Raamaterialier, Kul, Coks og Rujern siden Slutningen af andet Kvartal steget betydeligt. Importen af Jern til Stettin har øgedes det sidste Aar mod det foregaaende og, hvad Rujern betræffer, er ca. 33 000 Tons mer blevet indført end 1888. Det svenske Stangjern har dog ikke kunnet deltage i den stigende Indførsel, men Importen deraf er gaaet ned med 625 T. mod Aaret før. Dette kommer vist af, at det valsede tyske Jern mængstedes træder i Stedet for det svenske Jern, da det tyske er 1 à 3 M $\frac{1}{2}$ billigere, naar Tolden for det svenske er betalt. Da det svenske Jern desuden 1888 stod lavt i Pris, men derimod i det foregaaende Aar høit, kan det ogsaa hændes, at dette har foranlediget Kjøberne til delvis at indtage en afventende Holdning, for imidlertid at realisere sine Lagere. Som Følge af den lange og strænge Vinter var Markedet for svensk saavel som andet Jern i Begyndelsen af Aaret meget stille. Prisen paa svensk Jern viste derfor i det første Halvaar ingen større Forandring, men fulgte derefter Stigningen paa andet Jern og steg Prisen inden Aarets Slutning

paa smedet og valset svensk Stangjern samt Spigerjern med 4—5 M $\frac{1}{2}$ pr. 100 Kg., alt efter Kvaliteten.

Skotsk Warrants som ved Aarets Begyndelse noteredes 42 sh., faldt første Maaned til 40 sh. 10 $\frac{1}{2}$ d, men tog Affærerne derefter et heldigere Forløb, hvorfor Prisen lidt efter lidt steg og noteredes i September med 47 sh. I Aarets sidste Kvartal begyndte imidlertid Spekulationen at gribe ind, og steg Prisen paa Grund heraf saa høit, at ved Aarets Slutning noteredes 64 sh. Prisen paa Cleveland Rujern steg fra 33 sh. 7 $\frac{1}{2}$ d til 68 sh. i Slutningen af November, men gik saa ned igjen til 62 sh. 6 d.

Bly har, naar undtages til enkelte Tider igjenvendende Tilbagegang, havt en fast Tendents.

Kobber har som Følge af Ringens Fald i Marts gaaet ned med ca. £ 50 pr. Ton, og viste Prisen ved Aarets Slutning ingen mærkbar Stigning.

Jernmalm. Importen til Stettin af Jernmalm fra Sverige har atter i 1889 øget betydelig mod Aaret før, og kommer Importen i 1890 sandsynligvis til at antage endnu større Dimensioner, da foruden Köping og Oxelösund ogsaa Luleå skal aflaste en større Kvantitet Malm.

Træ. Lagrene var ved Aarets Begyndelse af begrændset Omfang. Tilførselen var ogsaa i Aarets Løb ei saa rigelig, da Vandforbindelsen mellem Oder og Weichsel viste sig mer og mer utilstrækkelig. Paa Prisen paa Egeplanker virkede den ringe Tilførsel saaledes, at disse steg, og havde Varen en god Efterspørgsel, uden at Behovet kunde tilfredsstilles. Tynde Egeplanker som for det meste anvendes til Skibsbygning, blev yderst forsmøgte. De ovenfor nævnte tykke Egeplanker anvendes næsten udelukkende til Bygning af Jernbanevogne i England. Handelen med Furutræ var af stort Omfang. Efterspørgsel fra Udlandet var den første Del af Aaret meget stor og betingede de fleste Sorter 10 % høiere Priser. Endnu større var Efterspørgselen paa Furubjelker, og de smaa Forraad strak ikke til for at dække Behovet. Værdien af den Sort Vare har i de sidste to Aar steget 75 %.

Værdien af de fra Stettin til Udlandet exporterede Trævarer gik op til 4 059 819 M $\frac{1}{2}$. Stettins Import af Bygnings- og Haandværksvirke var 111 331 T., hvoraf 108 535 kom fra tyske Østersøhavne. Fra Sverige indførtes 1 046 T. mod 2 204 T. Aaret forud. Fra Norge importeredes intet. Den Trælast der indførtes fra Sverige, gik for det meste videre til Berlin. Ved Befragtning af Pitprops maa Opmærksomheden stærkt fæstes ved, at Propsen her kun maales efter Toppens smaleste Diameter, hvorfor Fartøi ofte laster 25 % mindre Antal load end deres Antal Nettoregister tons. Dette gjælder væsentligst kun Furuprops.

Korn. Af Korn, Mel og Malt oversteg Indførselen til Tyskland 1889 Udførselen med 2 491 599 Tons mod 1888 1 499 725, idet altsaa den Kvantitet, som den indenlandske Produktion ikke har kunnet dække, er ca. 1 Million større end 1888. Tolden paa Korn, Mel og Malt udgjorde det sidste Aar i Tyskland 93 887 377 M $\frac{1}{2}$. Rughøsten i Preussens 6 østlige Provindser udgjorde 2 533 571 Tons mod 2 864 026 T. i 1888, saaledes at en Middelshøst vurderes til 3 368 255 T. I den tyske Rugindførsel tilsøs kunde Stettin ikke paa langt nær deltage i samme Grad som ellers, da det nordlige Rusland havde en mindre tilfredsstillende Høst og saaledes ikke havde meget at tilbyde. Importen udgjorde kun 68 729 Tons, hvilket er over 100 000 T. mindre end 1888. Den for Berlin bestemte Indførsel fra det sorte Hav tog nemlig for det meste Veien over Hamburg, fra hvilken Plads endog sydrussisk og rumænsk Korn indførtes hid.

Foruden Hvede, hvoraf Indførselen ikke naaede 1 000 Tons, og Rug, udgjorde Stettins Import forrige Aar: Havre 84 911 T. mod 34 954 T. 1888, Korn 21 444 T. mod 6 920. Af Korn er kun ubetydelige Mængder indført fra de Forenede Stater.

Mel. Af Stettins hele Meludførsel, 50 733 Tons, gik 16 981 T. til Sverige og 9 525 T. til Norge, det øvrige for største Delen til Holland, Frankrige og tyske Havne. Stettins Export af Mel til Norge var som nævnt i 1889 9 525 T., 1888 11 596 T., 1887 10 929 T. og 1886 9 324 T. Til Sverige er Exporten bleven meget vanskeliggjort ved Meltolden, men uagtet dette gik Exporten sidste Aar op til 16 981 T., hvilket kun er 1 100 T. mindre end 1887. 1888 udgjorde Exporten kun 11 098 T. Aarsagen til at Stettins Møller hidindtil har kunnet konkurrere med de svenske og norske, turde kunne tilskrives: den store Omsætning, den store og billige Arbeidskapital, som Møllerne har havt at raade over, Tysklands store Kornhandel i Forening med en effektiv og udviklet Terminhandel og tilsidst den heldige Afsætning af Klid inden Landet.

Ved Melexport bliver den for Raavarerne erlagte Told restitueret og beregnes saaledes: 15 Ctr. Hvedemel pr. 20 Ctr. Hvede, 13 Ctr. Rugmel pr. 20 Ctr. Rug.

Sukker. Exporten fra Tyskland af Hvidbetesukker var 1889 349 440 Tons mod 337 558 i 1888, samt 172 930 raffineret mod 164 274. Stettin exporterede 1889 36 365 T. Raasukker og 28 964 raffineret mod 46 087 resp. 37 366 T. Aaret forud. Forraadene af Sukker i Stettin var ved Aarets Begyndelse smaa. Uagtet Produktionen nu er tiltaget, indtraadte i Aarets første Halvdel en betydelig Prisstigning, som vistnok hovedsagelig forarsagedes ved magdeburgiske Spekulanter betydelige Indkjøb. Da imidlertid en af disse Spekulanter dannet Ring senere opløste sig, gik Prisen hurtig ned. For Rend. 92 noteredes pr. 100 Kg.: Januar 37 M $\frac{1}{2}$, Februar 37.50, Marts 47, April 50, Mai 53, Juni 60, Juli 60, Septbr. 38, Oktbr. 33, Novbr. 32.50, Decbr. 32. Handelen med raffineret standsede i Løbet af Sommeren næsten helt af Mangel paa Efterspørgsel, først mod Aarets Slutning optraadte Udlandet som Kjøber.

Tran. Af forrige Aars Import kommer 1 481 Tons fra Norge, 667 T. fra Danmark og 157 T. fra England. Handelen med Tran var i Almindelighed hele Aaret temmelig rolig og har derfor ingen større Prisforandringer forekommet. Ved Aarets Begyndelse var Markedet fast og Priserne steg noget i Marts, da der kom Underretning fra Norge, at Sælfangsten var liden. Om Sommeren sank Priserne, men begyndte om Høsten igjen at stige. Ved Aarets Begyndelse kostede bergensisk, brun Levertran M $\frac{1}{2}$ 18.50 og ved Aarets Slutning M $\frac{1}{2}$ 19.50, lyshlank Vare 25.50 og 24.50, Københavnsk Sæltran 25.50 resp. 27, alt for fortoldet Vare.

Sten. Paa Grund af store Gadereguleringer i Stettin har Behovet for Gadesten og Trotoireplader steget betydeligt det sidste Aar. Gadestenen kom hovedsagelig fra Sverige og Granitblokkene fra Norge. Prisen for Gadestene var ca. 7.50 M. og for Granitblokkerne ca. 8 M. pr. □ Meter frit Stettin. Den til Berlin fra de Forenede Riger bestemte Sten lossedes dels i Stettin dels i Svinemünde. Importen af anden svensk Granit, saasom sort Granit etc. har ogsaa øget mod 1888, denne Sten har imidlertid næsten udelukkende gaaet videre til Sydtyskland og Østerrige.

Kridt. Som Følge af at en af herværende Interessenter dannet Ring, den s. k. Rügenske Kridtkonvention, er blevet opløst, havde Handelen med Kridt det sidste Aar at kjæmpe med mange Vanskeligheder. De betydelige

Forraad som denne Ring havde samlet, trykkede Markedet til den Grad, at Prisen sank paa nogle Uger 35 %. Importen af slemmet Kridt fra Sverige blev ogsaa ved dette meget vanskeliggjort, isærdeleshed da denne Vare er belagt med en Told af M. 3 pr. 1 000 Kg.

Stenkul. Importen fra Storbritanien til Stettin udgjorde 180 443 Tons, hvilket er 19 000 T. mindre end 1888. Exporten over Stettin af schlesisk og bøhmisk Stenkul har derimod tiltaget fra 11 000 i 1888 til 17 000 i 1889. Af disse 17 000 T. gik 5 609 til Sverige og 276 T. til Norge. Prisen paa schlesisk Stenkul steg forrige Aar fra 72—80 pfg. til 85—89 pfg. samt for bøhmisk fra 60—70 til 70—80 pr. 50 Kg. En hel Del norske og svenske Dampskibe fyldte her sine Behov af de udmærkede schlesiske Kul og var Prisen da ca. 15—18 M. pr. Ton frit i Boxerne.

Svovlkis. Importen til Stettin af Svovlkis øgedes 1889 med næsten 20 000 Tons, hvoraf fra Norge, som allerede nævnt, 1 000 T., fra Spanien 14 000 og fra Storbritanien 3 300 mer end 1888.

Feldspat. Som Følge af den ringe Tilførsel 1888 af gode Kvaliteter steg Prisen 1889 til 30 à 32 M. pr. Ton for bedste Vare.

Fyrstikker. Importen fra Sverige 1889 var 106 Tons. Uagtet den udmærkede Kvalitet bliver Afsætningen af svenske Fyrstikker meget vanskeliggjort ved de tyske Fyrstikkers Billighed og den paa udenlandsk Vare lagte Told af 10 M. pr. 100 Kg. To af Tysklands større Fyrstikfabrikker ligger i Zanow i Pommern.

Petroleum. Importen udgjorde 276 914 Barrels, hvoraf Størstedelen kom fra Amerika med næsten kun norske og tyske Seilfartøier. Bygningen af en Petroleumscisterne, som er omtalt i en tidligere Aarsberetning, kommer til at tage sin Begyndelse i 1891. Naar denne bliver færdig skal Importen hovedsagelig ske med Tankdampskibe.

Sprit. Udførselen søværts fra Stettin udgjorde 13 239 Tons, hvoraf 7 595 gik til Spanien. Exporten laa første Halvdel af Aaret næsten helt nede, da Toldforordninger i Spanien lagde Hindringer i Veien; da disse Forordninger bleve ophævede tog Exporten sin Begyndelse og fortsattes til Aarets Slutning.

Tyttebær. Importen fra Sverige var forholdsvis betydelig større end 1888. Denne Øgning kommer vistnok af, at Tyttebær Høsten var mindre heldig i Tyskland og at den i Beretningen for 1888 omtalte Forpakning mer og mer anvendes af de svenske Exportører.

Pengevæsen. Rigsbankens Vexelrente var fra 1ste til 11te Januar $4\frac{1}{2}$ %, til 3die Februar 4 %, til 3die September 3 %, til 2den Oktober 4 % og til Aarets Slutning 5 % eller gjennemsnitlig 3.976 % mod 3.324 % Aaret forud. Hele Omsætningen ved Rigsbankens Kontor hersteds udgjorde 867 Mill M., hvilket er 114 Mill. M. mer end i 1888.

Fabrikindustri. For Stettins Actiebolag „Vulcan“ kan Forretningsaaret 1889 ikke betegnes som godt, hvorfor ei Uddeling skeede til samtlige Actieieiere. Blandt leverede Arbeider maa nævnes Dobbeltpropeldampskibet „Augusta Victoria“ paa 7 661 Tons, to Dampskibe paa hver 4 375 Tons, alle til Hamburg, et Hurtigdampskib paa 6 990 Tons til Bremen, samt flere Fragtdampskibe mellem 1 300 og 400 Tons, alt Bruttoregistertons. Af de sidstnævnte var en paa 880 T. bestemt til Buenos Aires. Desuden leveredes 59 Lokomotiver. Ved Aarets Slutning var under Bygning 2 Dampskibe paa 7 000 T. begge til Norddeutsche Lloyd, 2 Hurtigdampskibe paa 9 000 T. til Hamburg samt to Pantserkorvetter til den tyske Marine. Fakturaværdien af samtlige i Aaret leverede Arbeider udgjør 15 263 910 M. og Værdien af de Ordre, der endnu ikke er udført, gaar op til ca. 33 Mill. Den flydende Dok benyttedes 1889 af 77 Fartøier. I Gjennemsnit beskæftiger dette Aktiebolag over 4 000 Arbeidere.

De 4 store Cementfabriker i og i Nærheden af Stettin havde i det forløbne Aar fuld Beskæftigelse da Efterspørgselen paa Cement saavel fra Indlandet som fra Skandinavien, Rusland, England og Amerika var særdeles stærk. Uddelingerne varierende mellem 27 og 7 %. Disse 4 Fabriker sysselsætter omtrent 2 300 Arbeidere.

Stettins 3 større Dampmøller formalede 1889 85 045 Tons Korn. Pri-serne varierede for Hvedemel mellem M. 13.25 og 12.50, Rugmel 12.25 og 10.25, grovt Hvedeklid 4.75 og 4.20, do. fint 4.90 og 4.40, Rugklid 5.00 og 4.40. Da der er indført Told paa Mel i Frankrige, er Exporten did næsten ophørt. En af disse Møller uddelte $6\frac{2}{3}$ % og en anden 30 %.

Det pommerske Provindssukkersyderi brugte 1889 17 750 Tons Raasukker. Udbyttet var 35 %.

For de kemiske Fabriker her var 1889, trods vanskelige Arbeidsforholde, et godt Forretningsaar. Udbyttet til Aktieeierne var 10 %.

De to større herværende Oliefabriker forbrugte sidste Aar 19 000 T. Raastof og erholdt deraf 6 800 T. Olie og 13 300 T. Olielager.

Rederivæsen. For Stettins Redere har 1889 været ganske heldigt. „Die neue Dampfercompagnie“, som i det Hele eier 20 Dampskibe med 11 353 Nettoregistertons, gav 10 %. Disse Dampbaade underholde hovedsagelig regelmæssig Forbindelse mellem Stettin og svenske, engelske, russiske og tyske Havne.

Dampskibsaktiebolaget Stettin-Stockholm (Dampskibet Schweden) uddelte 8 pCt. og de øvrige Rederiaktiebolag i Stettin mellem 5 og 12 pCt.

Af Fartøier paa over 60 Tons, omfattede Stettins Rederier i Slutningen af 1889 101 Fartøier med tilsammen ca. 39 000 Tons nemlig 71 Dampskibe paa 29 007 T. og 30 Seilskibe paa 10 078 Netto Registertons. De øvrige Rederier i Pommern havde af lignende Fartøier 8 Dampskibe paa 2 295 T. og 215 Seilskibe paa 50 962 T.

Af de større Rederipladse i Pommern kommer i første Række, foruden Stettin, den i Nærheden af Stralsund liggende By Barth med 77 Seilskibe paa 22 381 T. og derefter Stralsund med 59 Seilskibe paa 13 667 T.

I Linien Stettin-Newyork har nu et Rederi i Hamburg 3 samt Thingvallaselskabet i Kjøbenhavn ligeledes 3 store Dampskibe. Disse gjør regelmæssige Toure til og fra Newyork, hvorved dog ogsaa andre Havne anløbes.

Redningsvæsen. Paa Kysterne af Pommern og Rygen har den tyske Forening for Skibbrudnes Redning nu oprettet tilsammen 33 Stationer. Ved de fleste af disse findes saavel Redningsbaade af Jern som Raketapparater. Stationerne ere: Darserort med Raketapparat, Prerow med Jernbaad og Raketapparat, Zingst do. do., Hiddens-Oie do. do., Dranske (Rügen) do. do., Puttgarten (Rügen) do. do., Glowe (Rügen) Raketapparat, Lohm (Rügen) do., Sasnitz (Rügen) do., Göhren (Rügen) do., Binz (Rügen) Jernbaad, Raketapparat, Thiessow (Rügen) do. do., Greifswalde-Oie do. do., Stralsund Jernbaad, Wolgast do. Zinnowits Jernbaad og Raketapparat, Svinemünde Jernbaad, do. do. Raketapparat, do. do. do., Ziegenort Træbaad, Neuendorf Jernbaad, Raketapparat, Berg-Divenow do. do., Hoff do., Treptowerdeep do., Colbergermünde do. do., Funkenhagen do. do., Rügenwaldermünde do. do., Jershöft do. do., Stolpmünde do. do., Scholpin do. do., Leba do. do., Kop-palin Træbaad, Raketapparat.

Colberg. I 1889 ankom til denne Havn 223 Fartøier. De fra udenlandske Steder indførte Varer var: Gadesten 1 009 Tons, Sild 1 862 T., Stenkul 4 045 T., Superphosfat 603 T., Olielager 266 T., Petroleum

164 T., Mais 66 T., Rug 53 T. Som Exportartikel kan nævnes Pitprops, hvoraf exporteredes 1 070 T.

Greifswald. Greifswalds Havn pleier altid ellers at trafikeres af svenske og norske Fartøier, men det sidste Aar har intet været der. Importen fra Sverige var dog større end det foregaaende Aar. Der indførtes nemlig med 18 Fartøier 989 T. Kalksten, 1 Fartøi 300 T. Furuplanker, 1 Fartøi 80 T. Teglsten, 1 Fartøi 75 T. Granitblokker. Fra Norge var ingen Import. Der fandt heller ikke nogen Udførsel Sted til de forenede Riger.

Rügenwalde. I Løbet af 1889 besøgte Havnen af 12 norske og svenske Skibe, hvoraf 9 Damp- og 3 Seilskibe. De fleste af disse ankom fra og afgik til undenandske Steder. Importen bestod for største Delen af Aspetræ fra Rusland. Af Exportartiklerne maa nævnes: Træ til England samt Sprit, hvoraf en mindre Skibsladning ogsaa gik til Sverige. Havfisket var kun lønnende om Vaaren, da Veiret om Sommeren og Høsten var meget uheldigt. Fiskerne havde derfor en temmelig liden Indkomst. Vandstanden i Indløbet til Havnen er 15—20 Fod og i indre Havn 14 Fod.

Stolpemünde. Havnen besøgte af 6 norske Fartøier af tilsammen 512 Registertons og 7 svenske paa 941. Importen bestod hovedsagelig af Svovlkis og Stenkul, Exporten af Korn og Trævarer. Fra Stockholm ankom to Fartøier med tilsammen 461 Tdr. Kultjære. Til Carlshamn exporteredes med 3 Dampskibe 852 Fade Sprit.

Stralsund. Til Stralsund ankom 1889 foruden Kystfartøierne ialt 302 Dampskibe paa ca. 70 700 R. Tons og 202 Seilfartøier paa ca. 14 800 R. Tons. Import: Stenkul 15 739 Tons, sagede Planker 4 540 T., Bygnings- og Haandværksmaterialier 2 784, Petroleum 2 476, Linfrø 2 245, Byg 1 973, Linolie paa Fad 1 791, Guano, Superphosfat etc. 868, Tyttebær 836 (fra Sverige), Mais 824, Oliekager 555, Coks 454, fersk Fisk 345 (fra Sverige og Danmark), Slibestene 163, Tjære 114. Export: Hvede 6 070 Tons, Kridt raa 1 146, Havre 938, Rug 510, Malt 140, Oliekager 120, Olie 116, Fjær 9.

Wolgast. Besøgte 1889 af 20 norske og svenske Skibe. Disse have hovedsagelig hidført Granit, Svovlkis og Farvetræ, de fornemste Importartikler i Wolgast. De fleste Fartøier afgik i Ballast.

Svinemünde. I 1889 ankom for at losse eller laste ialt 365 Dampskibe paa 25 570 Tons og 21 Seilskibe paa 1 240 T. Importen bestod for største Delen af: Stenkul 275 634 T., Coks 17 108 T., svensk Sten 27 760, svensk Sild, fersk, 6 200, dansk do. 209, do. saltet 53, Kridt 300, ialt 327 264 T. Handelen med svensk fersk Sild har udviklet sig betydelig og er der godt Haab om at fremdeles endnu større Partier skulle importeres. Priserne varierede sidste Aar mellem 4 og 9 Mark pr. Kasse. Exporten fra Svinemünde er gaaet meget tilbage, hvilket turde være en Følge af at Trafiken mellem Stettin og Svinemünde nu ogsaa holdes aaben om Vinteren. De fornemste Exportartikler var: Sprit, Mel, Papir, Zink, Filler og Cement, hvoraf Exporten beløb sig til 18 000 T., eller 20 000 T. mindre end 1888. Som Transitgoods ankom 8 000 T. svensk Jern, der afskibedes med tyske og danske Dampskibe til Newyork.

Stettin—Svinemünde. Med Hensyn til Vinterforbindelsen mellem disse to Steder bør bemærkes, at siden den i Aarsberetningen for 1888 omtalte Isbryderbaad „Berlin“ paa 850 indicerede Hestekræfter er traadt i Virksomhed og har vist sig særdeles svarende til Øiemedet, ansees Søfarten sikker for alle kraftige Jernfartøier.

F. L. P. Ivers.

Nürnberg.

Aarsberetning dateret 27de August 1890.

Da tilforladelige Opgaver over de forskjellige Næringsveie er vanskelige og først sent at erholde, har jeg først nu kunnet sammenfatte min Beretning.

Blyantsindustrien. Om der end omsattes en større Mængde end det foregaaende Aar, saa kunde der dog ikke konstateres, at Varernes Værdi stod i Forhold til Omsætningen. Exporthandelens Tendents var rettet paa billig Vare og om der end kom en liden Del bedre Vare med, saa kunde den kun forceres med Opofrelser, hovedsagelig af den Aarsag, at mange Lande ved sin enorme Told snart sagt afstænger sit Afsætningsomraade. Heri staar de Forenede Stater først, paa samme Tid som de paa det europæiske Continent udbyder sine egne Fabrikater til utrolig lave Priser, tvungen dertil ved en altid stigende Overproduktion. Amerika oversvømmer ogsaa de fremmede Markeder med Blyanter med den aller mindste Gevinst. Det japanesiske Marked, resp. de for fremmed Handel aabnede Byer, er næsten tabt for den europæiske Blyantshandel. I Mexiko, Centralamerika, Vestindien og Canada er den ogsaa saa godt som udestrængt og kan kun ved Anvendelse af stor Bekostning endnu delvis holde sig oppe. Det ostindiske Marked, i flere Aar bekjendt for sine daarlige Priser, er nu blevet endnu mere trykket af de amerikanske Fabrikater, saa Nürnbergerindustrien snart ogsaa paa dette Sted turde blive nødt til at opgive Feldtet. Australien, de afrikanske og engelske Kolonier samt Sydamerika bruge alle det billige amerikanske Fabrikat og kun ved Ophydelse af al Energi kan endnu det engelske Marked opretholdes.

Broncefارve, Brokade og Bladmetalfabrikation. Omsætningen af Broncefارve og Metalbrokade var ikke mindre end de foregaaende Aar. Man kan endog med Bestemthed antage, at den er voxet. Imidlertid afsluttedes de større Forretninger, isærdeleshed til Amerika, til utrolig lave Priser. Kobberkrachen i Slutningen af Marts nedsatte Værdien paa Forraadene af saavel Raamaterial og færdig Vare saa u hørt, at foregaaende Aars Gevinst til en vis Del absorberedes. Man klager over den vedblivende Overproduktion og i Bladmetalindustrien over den følbare Mangel paa passende Arbeidere.

Tinfolie. Forretningerne i denne Branche led forsaavidt under uheldige Forholde, som Forbruget af Speilbelægningsfolier i dette Aar formindskedes til det Halve. Grunden hertil var, at den i Aarhundreder brugte og prøvede Kviksølvsbelægning, der falder noget dyrere end den saakaldte Sølvbelægning, blev aldeles opgivet af flere Glasexportører i Fürth, der istedet i større Skala indførte Sølvbelægningen; dog vil hele Glasforretningen lide paa Grund af dennes Upaalidelighed. Hvis man ikke gaar tilbage til den gamle Maade, Kviksølv med Tinfolie, saa kan befrygtes at Speilforretningen, hvoraf saa mange har havt sin faste Fortjeneste, vil gaa fuldstændig tabt for Nürnberg og Fürth.

Graveur- og Prægningsanstalter. Efter Anmeldelse af svensk Myndighed blev beslaglagt i en af de fornemste Anstalter en Masse Skue- og Legetøismynter, der efterlignede svenske Myntsorter, og blev der indledet retslig Undersøgelse mod Firmaet, der, hvad Bestemmelserne for Bayern angaar, endnu ikke er afgjort i sidste Instants.

Elektroteknik. Hele denne Industris overalt heldige Vilkaar, fandt sit Udtryk ved den hurtig tiltagende Indførelse af elektrisk Lys paa alle Omraader inden Handelens og Industriens Virksomhed. Ligeledes fandt det Anvendelse ved Havneanlæg, Jernbanestationer og lignende. Ogsaa Opførelse af elektriske Centralanlæg er i stigende Udvikling og lover at tiltage endnn mer i de kommende Aar. Commanditbolaget Schuckert & Co. hersteds fandt stigende Afsætning for sine Fabrikater paa samtlige Omraader af den elektriske Belysningsteknik ligesom paa Apparater til den tyske Marine og Hær, hvilket har foranlediget en Forøgelse af Arbeids- og Kontorpersonal samt betydelig Udvidelse af Værkstederne. For Tiden er over 800 Arbeidere og Montører og mer end 100 Tjenestemænd ansatte ved Hovedfabriken her, hvortil yderligere kommer 100 Tjenestemænd og Montører ved Filialerne i Köln, Leipzig, München og Breslau. Prisen paa næsten alle Raamaterialier til denne Industri steg betydelig i Aaret, kun for Kobber, der herved kommer mest til Anvendelse, bleve de, efter lang Tid, atter en Gang normale. Arbejdslønnen fulgte den jævnt stigende Tendents, omendskjøndt samtidig paa faa Undtagelser nær 10 Timers Arbeidstid indførtes.

Maskinbygningen. I første Halvdel af Aaret indkom endnu temmelig regelmæssig Bestillinger paa Jernbanevogne saavel fra Ind- som Udlandet. De billige Priser paa Materialier muliggjorde en fremgangsrig Konkurrence med Udlandet, trods de abnormt høie Indførselstolde. Ved Kulgrube-arbejdernes Streik skadedes hele Tysklands Industri i betydelig Grad, og som Følge af Kullenes Dyrhed steg Jernpriserne tilsidst til en saadan Høide, at Vognbygningen for Udlandets Regning paa en Gang maatte ophøre, og tør der behøves Aars Møie for igjen at kunne knytte de gamle Forbindelser. Forøvrigt var Maskinværkstederne og Jernstøberierne ialmindelighed tilstrækkeligt sysselsat.

Granit- og Syenitindustrien. De Stenhuggerier, der arbeider Trappetrin, Søiler, Kantsten samt Fortaugsten, tage sit Material fra Fichtelgebirge, ligesaa Stensliberierne, der dog ogsaa anvender en Del svensk og Lausitzer Granit. Forretningerne gik overalt tilfredsstillende. I den senere Tid har det fra Sverige leverede Material til polerede Arbeider konkurreret betydelig med det indenlandske, hvorfor man almindelig ønsker en passende Indførselstold paa bearbejdet Sten fra Sverige.

Chokolade- og Peberkagefabrikationen. Forretningen havde i Almindelighed hverken i Peberkage eller Chokolade at opvise noget afvigende fra det sidst forløbne Aar. Omsætningen fortsatte at forøges, men trods dette mindskedes Fortjenesten paa Grund af de ikke uvæsentlig høiere Priser.

Trævarehandelen. Denne var større end foregaaende Aar og Indkjøbspriserne stillede sig ved den høit opdrevene Bygningsspekulation ofte ligetil 20 % høiere end 1888. Handelen med Fadtræ øgedes ogsaa noget og de opnaaede Priser var tilfredsstillende. Det fra Østerrig-Ungarn indførte Træ bærer en Told af 100 M. for Bunddele og 20 M. for Stavtræ pr. 10 000 Kg., omendskjøndt begge Dele er kløvede med Øxe paa samme Maade.

Humleproduktionen 1889 var, som Følge af de yderst heldige Veirforholde, ikke blot i mit Distrikt men i alle humleavlende Trakter af Tyskland, saa usædvanlig stor, at Priserne sank til det næsten lavest tænkbare Niveau. I Oktober solgtes til og med brugbar Humle for 15—20 M. pr. 50 Kg., en Pris der ikke engang indbragte Producenterne Halvparten af deres Dyrkningsudgifter. Bedre Kvaliteter noteredes op ca. 45 M. og

de fineste Mærker, saasom Spalter og Hollidau, mellem 80 og 120 M. pr. 50 Kg. I Anledning af disse usædvanlig billige Priser ved Siden af den Omstændighed, at Humlen dette Aar gennemgaaende var af frisk, smuk Beskaffenhed, besluttede England og Amerika at optræde som Kjøbere af tysk Humle og gjorde efterhaanden dette i stor Maalestok, saaledes at ikke alene al Exporthumle rømmedes paa det tyske Marked, men at ogsaa en Prisstigning af 150—200 % kunde faststilles mod Sæsonens Slutning, eller i April dette Aar. For finere Sorter gik Priserne omtrent 20—30 % op. Ved de omfattende Exportforretninger opstod ogsaa en betydelig Omsætning af den fine Vare for det indenlandske Behov; de tyske og sikkerlig ogsaa en god Del af de udenlandske Bryggerier anskaffede temmelig store Forraad af 1889 Aars Hmle, og nu da 1890 Aars Høst staar for Døren, er al Vare fra ifjor næsten fuldstændig opkjøbt fra herværende Lagere. Aaret 1889—90 var for Humlehandelen kun derved af Nytte, at de lave Priser muliggjorde en saa betydelig Afsætning til England og Amerika, hvorimod ved højere Priser Forretningerne med disse Lande kun med Vanskelighed havde kunnet udvikle sig og i saa Fald en stor Del af Avlingen var blevet liggende usolgt hos Producenterne, som Tilfældet var 1888. Den samlede Udførsel af tysk Humle er vistnok ikke for høit anslaaet til 300 000 Ctr., medens hele Tysklands Humleavl vurderes til ca. 645 000 Ctr. Humleproducenternes Stilling er unegtelig fremdeles ialmindelighed mørk, og man har i Landmandens egen Interesse kun et Ønske, at Humleavlingen maatte indskrænkes. Vinder i Amerika Forslaget om Forhøielse af Told paa Humle Stadfæstelse, kommer Afsætningen af bayersk Humle til de Forenede Stater at formindskes i væsentlig Grad.

Tobaksbranchen. I denne klager man over en betænkelig Tilbagegang i Afsætningen af Røgtobak og Snus paa Grund af det stigende Forbrug af Cigarer. Som Hovedaarsag hertil meddeler man, at medens f. Ex. amerikanske Tobaksstikker i Bremen koster 7 à 13 Pf. pr. $\mathcal{R}$ og bærer en Told af $42\frac{1}{2}$ Pf. pr. $\mathcal{R}$ eller 85 Pf. pr. Kg., saa ere de fineste Sumatradækblade, Havanna og al til Cigar- og Tobaksfabrikationen nødvendigt middelsfin og fineste Bladtobak, hvis Pris vexler mellem 40 Pf. og 4 M. pr. $\mathcal{R}$. eller mer, kun belagt med samme Told, hvorved Cigarer forholdsvis kunne fremstilles billigere.

Nürnberg Ølbryggerier forbrugte i Aaret tilsammen 278 119 Hektl. Malt mod 258 302 i 1888, altsaa en Tilvæxt af 19 800 Hektl. Nedenfor meddeles yderligere nogle Tal for at belyse denne Industris Omfang her. Beregner man at paa en Hektl. Malt erholdes 210 Ltr. Øl, saa skulde Øltilvirkningen naa op til 584 049 Hl. i 1889, hertil kommer Indførsel 76 991 Hl. altsaa ialt 661 040 Hl. Fratrækkes Udførselen med 236 708 Hl. saa udgjør Forbruget 424 332 Hl.

Antallet af Arbejdsindstillinger i forskellige Grene var i Aarets Løb meget stort, men indskrænkede sig saavidt mig bekendt til Byerne, specielt Nürnberg og Fürth. Øiemedet var som oftest: Opnaaelse af kortere Arbejdstid, Afskaffelse af Akkordarbejde, højere Løn for Arbejde over Tiden, eller dettes fuldstændige Afskaffelse, Ophævelse af Afsked der var givet enkelte Ledere og Tiltvingelse af højere Løn. I Hovedsagen opnaaedes de fleste af disse Fordringer, men ved de sig ofte gjentagende Streiker er Forholdet mellem Arbejdsgivere paa den ene og Arbejdere paa den anden Side blevet meget spændt.

Nürnberg's Indbyggerantal var 1ste Januar 1890 129 218. Udvandringen fra Bayern udgjorde 1889 8 334 Personer.

Bernhard Lang.

Marseille.

Norske Fartøier.	Med Ladning		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	1	531	-	-	1	531	-	-	21 750
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	2	626	-	-	2	626	-	-	12 500
„ Sverige til Hovedstationen	6	3 719	-	-	6	3 719	-	-	142 400
„ Sverige til Vicekonsulsstationerne	1	528	-	-	1	528	-	-	15 000
„ andre Lande til Hovedstationen	76	44 213	3	1 907	79	46 120	-	-	2 137 585
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	177	74 615	16	7 110	193	81 725	-	-	702 110
Ialt	263	124 232	19	9 017	282	133 249	212	100 222	3 031 345
II. Afgaaede.									
Til Norge fra Vicekonsulsstationerne	3	1 107	-	-	3	1 107	-	-	16 800
„ andre Lande fra Hovedstationen	43	18 124	45	31 348	88	49 472	-	-	784 790
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	178	74 172	15	6 979	193	81 151	-	-	169 300
Ialt	224	93 403	60	38 327	284	131 730	213	100 014	970 890

Af svenske Skibe ankom 51 dr. 26 289 Tons.

Erlagt Konsulatafgift af norske Skibe ved Hovedstationen 4 297.40, ved Vicekonsulsstationerne 3 290.85, hvoraf tilfaldt Konsulen 1 645.45, af svenske ved H. 818.70, ved V. fr. 617.75, hvoraf tilfaldt Konsulen fr. 308.85. Expeditionsgbyrer af norske Exp. fr. 348.05, af svenske fr. 985.75

Aarsberetning dateret 20de Juni 1890.

Følgende Tal viser Omfanget af Skibsfarten paa Distriktet særskilt for Damp- og Seilskibe i de sidste 5 Aar:

	Tilsammen.		Dampskibe.		Seilskibe.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
1889	664	314 898	484	234 716	180	80 182
1888	932	459 303	736	372 396	196	86 907
1887	770	367 770	479	240 335	291	127 435
1886	766	350 931	441	210 594	325	140 337
1885	541	229 892	252	127 818	289	102 074
1884	441	180 140	95	47 018	346	133 122

En ikke ringe Formindskelse er saaledes indtraadt, nemlig for Dampskibe i Antal og Drægtighed resp. 94 % og 95 %, og for Seilskibe resp. 6 % og 5 %. For de første ligger Forskjellen i, at endel Dampskibe i Aarets Løb har ophørt med Fragtfart paa de franske Middelhavshavne; for de sidste er den en Fortsættelse af en siden flere Aar begyndt Nedgang.

For den norske Skibsfart stiller Forholdet sig saaledes:

	Tilsammen.		Dampskibe		Seilskibe.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.
1889	566	264 979	425	200 236	141	64 743
1888	827	400 579	686	339 108	141	61 471
1887	668	312 232	447	213 654	221	98 578
1886	649	296 608	413	198 322	236	107 286
1885	448	189 895	228	109 303	220	80 592
1884	340	138 879	65	28 574	275	110 305

Den store Aftagen i Totalomfanget falder saaledes især paa de norske Skibe, ikke mindre end 261 Skibe og 135 600 T. = 31.5 % og 33.8 %, alt paa Dampskibene. Seilskibenes Antal er uforandret, men Tonnaltallet er aftaget med 5 %. Denne store Nedgang, der forudsaaes i forrige Rapport, grunder sig, som nævnt, paa at endel Dampskibe, der i nogen Tid har opretholdt Varetransporten fra spanske til franske Middelhavshavne, er ophørt dermed; men da dette Forhold beror paa Omstændighederne, turde muligens denne Afbrydelse være tilfældig og Udsigter findes til Gjenoptagelse af denne Trade. Et Snes norske Dampskibe var sysselsat dermed mod ca. 30 i 1888. Den norske Skibsfart fordeler sig paa de forskjellige Vicekonsulater saaledes: Cette 181 Dampskibe, 8 Seilskibe, Port de Bouc 1 S., Toulon 1 D., Nizza 2 D., Cannes 1 S., Bastia 2 S., ialt 184 Damp- og 12 Seilskibe. Det er især over Cette, at den betydelige Vinimport finder Sted; de maanedsbefrægtede svenske og norske Dampskibe har i Aaret tilført Havnen ca. 121 000 Fade Vin. Indførselen af denne Vare har været i Aftagende, da Høsten inden Departementet Herault er forbedret.

Salthavnen Port de Bouc, der i 1887 besøgtes af 12 norske og svenske Skibe paa 5 301 Tons, hvormed udførtes ca. 6 000 Tons Salt, har i 1889 kun seet det skandinaviske Flag i sin Havn paa to Skibe. Denne Afbrydelse i Udførselen af dette ellers saa efterspurgt Salt skriver sig fra den under Aaret raadende høje Pris, som Saltselskabet har fastholdt; men da nu en betydelig Prisnedsættelse er indtraadt, turde paany udgaaende Fragter blive at erholde dersteds. Prisen staar for Tiden i fr. 12.

Efter Skippernes Opgaver var de af norske Skibe optjente Bruttofragter: 1889 4 022 235 fr., 1888 3 519 228 fr., 1887 3 164 075 fr., 1886 3 128 415 fr., 1885 3 052 360 fr., 1884 2 769 230 fr. Altsaa er Beløbet i 1889 betydelig tiltaget, skjøndt Skibenes Antal og Drægtighed er meget aftaget, et talende Bevis paa Fragtmarkedets gode Stilling i det forløbne Aar. Det hændte her, at Skibe fik over dobbelt saa høi Fragt som Aaret før. Dette gode Forhold har dog givet Plads for et mindre godt, og der klages ikke sjelden over den nuværende Stilling. Forøgelsen for de norske Skibe er 13.7 %, og mod 1884 44½ %.

Følgende Fragter er noteret: Trælast fra Sverige pr. Std.: Piteå Dampskibe fr. 98 (1888 68—83), Umeå 63—85 (65—75), Ørnskølvik 80—86 (82), Hernösand 85 (82), Sundsvall 85—90 (65—82½), Søderhamn 85 (65), Gefle 85—87 (67—70), Skutskär 82. Fra Archangel 110—115 (85—

100), Wiborg 82—88 (70—90), Kotka 88—90 (63—70), Mobile 125 (90—115). Jern pr. Ton fra Ørnskøldsvik 15, Søderhamn 10, Gefle 5—10, Gøteborg D. 8. Tjære Td. fra Uleåborg 6, Oliekager pr. Ton fra sorte Hav 19, Korn ch. fra do. 1.30—3.75, Korinter pr. Ton, Grækenland D. 17—20 + 5 %, Logwood fra Guadeloupe 25, Laguna 50, Palmolie fra Guineakysten 54.50—80. Sukker fra Martinique 40—45, Guadeloupe 35—50, St. Réunion 67, Java 45—68, D. 62.50. Huder fra Mozambique 49—54, Salpeter fra Chili 42, Coprah fra Fidschierne 56—68, Venskabsøerne 46—84, Samoøerne 50, Selskabsøerne 68, Celebes 68—77, Sumatra 62.50—65, N. Briton 60, Østafrika, Inhambane 38.50—42.50, Parapato 40—54, W. Afrika, Sierra Leone 62. Vin pr. Maal 4 000—7 000 fr.

Udgaaende Fragter fra Marseille: Stykgods pr. Ton Guadeloupe 19—21, Martinique 20—24, Hayti 31, Cuba 21—30, Rio 39—45, Santos 31—36, Montevideo 38—40, Buenos Ayres 39—45, Rosario 45, Guayaquil 57—50, Progreso 32—41, Mozambique 85 frem og tilbage, Half Iack (W. Afrik) fr. 20 000 f. o. b., Banxite, Philadelphia 12, Tegl, Lissabon 11—13, Oliekager, Vegesack 16, Bremen 15, Flensburg 17.50, Stettin 17.50—21, Danzig 17.

De med norske Skibe til Marseille indførte Varer var i 1889: Træ Std. 4 578, Korn Tons 20 480, Coprah T. 16 406, Sukker T. 6 810, Korinter T. 3 020, Oliekager T. 2 270, Salpeter T. 800, Logwood T. 656, Tjære T. 400, Huder T. 300, Palmolie T. 200, Vin T. 150, Vindruer T. 100, Ibenholt T. 85.

Fra Marseille udførtes i norske Skibe: Stykgods T. 27 535, Korn T. 3 100, Oliekager T. 2 605, Ler T. 1 020.

Med norske og svenske Skibe indførtes der 1 325 Std. Træ mindre end i 1888, og de norske Dampskibe hidførte kun Halvdelen saa meget Korn (Hvede) fra det sorte Hav som i 1888; derimod har Seilskibene gjort gode Fragter med Coprah; i Sukker er en Nedgang til noget under Tallet 1887. For udgaaende Laster er et godt Tegn den betydelige Mængde Stykgods, der er Marseilles eneste større Exportgjenstand.

Efter Toldkammerets Opgave hidførtes følgende Artikler fra Norge i 1889: Træ, saget eller høvlet Kg. 78 420 (1888 1 718 000), (fra Rusland Kg. 14 655 000, Nordamerika 5 817 000), Ved Kg. 10 000, Klipfisk Kg. 11 809, Tørfisk Kg. 7 832 (1888 4 269), Messingskrab Kg. 3 300, Fiskekroge Kg. 1 240, Tran Kg. 626 (1888 35 372) (England Kg. 13 986 mod 18 000 i 1888, Holland Kg. 35 084 mod 13 456 i 1888), forarbejdet Læder Kg. 80, Diverse Kg. 110, Tøndebaand St. 855 000.

Fra Sverige indførtes: Træ, hugget Kg. 563 000 (1888 1 366 000), saget eller høvlet Kg. 21 652 000 (1888 9 235 000), Jern Kg. 1 603 175 (1888 1 068 964), Tjære Kg. 51 515, Ved Kg. 13 000, Tran Kg. 10, diverse Kg. 296.

Det gjør sig fremdeles gjældende, at Mangel paa direkte Leilighed betydelig indvirker paa Importen.

Direkte herfra til Norge udførte Varer udgjorde: Olier Kg. 111 169, Gryn Kg. 2 727, Mandler og Nødder 3 582, Vin Ltr. 170, Oker Kg. 70 750, Uld 13 826, Farve 135, Kobber og Arbejder deraf 29 431, Gummi 675, Kopal 405.

Til Sverige udførtes: Olier Kg. 230 729, Oliekager 210 000, Gryn 42 617, Mandler og Nødder 37 488, Vin Liter 33 779, Sæbe Kg. 22 000, Oker 20 857, fulde Flasker Kg. 19 725, Uld 19 305, Oliekageaffald 8 700,

Farve 8 135, Oliven og Agurker 7 693, Kobber og Arbeider deraf 4 496, Kork 2 498, Lakrits 2 910. syltede Frugter 2 270, Sten og Ler til Kunst-industrien 2 100, Galæbler 1 403, saget Træ 1 000, Gummi 642, Kopal 570.

Af Vicekonsulshavnene indførte Dette under svensk og norsk Flag 2 Ladninger Træ fra Sverige, 1 fra Norge, 1 fra Finland, 4 do. Bitum, 1 Stav, 2 Kul, 3 Korn, 2 Korinter. Der udførtes 2 L. Salt til Sverige, 3 til Norge, 2 til Finland, 1 til Danmark, 5 til Santos, og en Ladning Banxit til St. Petersburg. Port de Bouc indførte 2 Ladninger, Toulon 2 L. Træ fra Sverige, Nizza 1 L. Tørfisk fra Bergen og Vin fra Alicante, Cannes en L. Træ fra Archangel, Bastia, 2 L. Kul fra Newcastle.

Inden Distriktet forliste i 1889 1 norsk Skib, der abandonneredes ikke langt fra den spanske Kyst. Besætningen reddedes.

For norsk Regning indkøbtes et engelsk Seilskib paa 322 Tons.

Paa norske Skibe afmønstredes 261 og paamønstredes 288 Mand; 38 Mand rømte.

Antallet af Rømlinger er desværre stort, da der endnu ikke er taget Skridt for at hindre dette Onde. Det i min forrige Rapport omtalte engelske Sømmandshus har i det forløbne Aar vedblevet sin Virksomhed og tildels udfyldt sin Plads; nogen Beslutning om dets Overtagelse af Komiteen for Indretning af et skandinavisk Sømmandshjem har dog endnu ikke kunnet fattes.

Til Norge hjemsendtes Hyrebeløb for 7 971.40. Konsulatets Adresse er rue de la République 24. Kontortid 10--12 og 3--5.

Til Marseille ankom 1889 8 555 Skibe, hvoraf franske 6 155. Heraf var 5 340 Damp- og 3 215 Seilskibe. Af de ankomne fremmede var 2 amerikanske, 25 danske, 585 engelske, 329 græske, 58 hollandske, 596 italienske, 10 russiske, 492 spanske, 112 svenske og norske, 75 tyske, 18 tyrkiske, 91 østerrigske, 7 andre. I Kystfarten deltog 1 998 fremmede Skibe.

Over Marseille emigrerede 27 723 Personer mod 41 765 i 1888.

Følgende Opgave viser Dampskibsrederiet i Marseille: Messageries Maritimes 62 Skibe dr. 108 538 Tons, Cie Generale Transatlantique 30 S. dr. 25 216 T., Nouvelle Cie Marseillaise de Navigation à vapeur (Fraissinet & Co.) 25 S. dr. 21 336 T., Cie Insulaire de Navigation à vapeur (F. Morelli) 7 S. dr. 1 904 T., Société Generale de Transports Maritimes 17 S. dr. 21 239 T., Cie de Navigation Mixte (Tonache) 10 S. dr. 6 833 T., Cie Francaise de Navigation (Cyp Fabre & Cie, 13 S. dr. 16 389 T., Cie Nationale de Navigation 8 S. dr. 21 126 T., Cie Armenienne et Marocaine (N. Paquet) 8 S. dr. 7 558 T., Cie Caillot et Saint Pierre 5 S. dr. 2 909 T., Cie Castaldi 4 S. dr. 543 T., Cie Francaise de l'Afrique occidentale 2 S. dr. 2 106 T., Cie Generale de Navigation du Rhône 2 S. dr. 499 T., diverse 47 S. dr. 3 309 T., tilsammen 240 S. dr. 239 505 T.

Handel. Da Statistiken for 1889 ikke er udkommet, gjengives Tallene for nogle af de vigtigste Artikler for 1888: Korn Import Tons 901 055, Export 234 218, Sukker I. 90 700, E. 78 556, Kaffe I. 15 849; Peber 1 574, Oliefrø 296 938, Oliekager E. 170 120, Bomuld, Baller I. 56 829, Uld do. 143 980, Kvæg Stk. 1 092 253, Huder do. 167 402, Olier I. Tons 24 800, E. 29 900, Vin og Likører, Liter I. 137 590 650, E. 46 509 161, Korinter, Tons I. 43 465, Alkohol, Liter I. 481 994, E. 2815 040, Øl, Liter I. 773 913, E. 2 640 256, Kautschuk I. Kg. 260 000, Talg og Fedtstoffer I. 8 270 000, E. 4 197 400, Vox I. 377 400, Lys E. 3 967 200,

Metaller, I. 46 365 200, Kul Tons I. 946 000, Lervarer E. St. 96 656 700, Stav I. St. 700 000, Sæbe I. Kg. 8 349 000, Mel E. Tons 56 826, Gryn, E. 20 235, Svovl I. 28 557, Salt E. 50 400, Campechètræ I. 9 000 Harpix I. Fade 8 000, Penge I. frcs. 52 593 000, E. 50 133 000.

Hele Importen til Marseille var T. 2 492 500, og Exporten 1 543 250.

Blandt vigtigste Spørgsmaal der foreligger til Behandling ved dette Handelskammer, tillader jeg mig nævne følgende:

De edsvorne Skibsmæglere har ved Skrivelse til Kammeret tilkjendegivet, at stadige Tvistigheder opstaa mellem Lastemodtagerne og Rederierne, især naar det gjælder fremmede Dampskibe, ved Mangel paa bestemte Regler for Fragtreguleringer. Ved det Møde, som fulgte herpaa, forklarede en af Mæglerne for Kammeret Sagens Betydning, og anførte som Exempel, at i 1888 29 fremmede Dampskibe i Gjennemsnit havde brugt 20 Dage til Losning, men først faaet Fragtopgjør efter 50, 55 og endog 60 Dage, aldrig under 30 Dage. Som Middel til Undgaaelse heraf fremholdes specielt Nødvendigheden af at anvende tydelige og klare Udtryk i Konnossementerne fra det sorte Hav; at bestemme en Tid for Losning af Korn, Sukker, Træ, Frø, etc., naar Certepartiet indeholder, at Losning skal ske „efter Skik og Brug eller saasnart Skipperen kan levere“; at fastsætte et Maximum for Fragtreguleringer for Korn. Disse Reguleringer trækkes undertiden ud i 60 Dage hvorunder Kornlasten ligger uveiet i Dokskur.

Spørgsmaalet vil blive nærmere undersøgt og Beslutning fattet.

Et andet vigtigt Spørgsmaal er Kammerets Anmodning til Finantsministeren om i Lighed med f. Ex. Genua at faa Ret til at bevilge de større Dampskibsrederier, hvis Skibe anløbe Marseille, Adgang til at erlægge Tonnageafgiften efter Aarsabonnement. Dette interessante Spørgsmaal er opstaaet ved at et af de store hollandske Selskabers Baade forlod Havnen som Anløbssted fra Genua, hvor denne Afgift lettes paa nævnte Maade. Det befryktes saaledes, at flere fremmede Selskaber, hvis Baade anløbe Marseille, vil følge dette Exempel. Kammeret ønsker, at Afgiften skal oppebæres som i de italienske Havne ved Abonnement efter fr. 4 pr. Aar og pr. Registerton. At Sagen er af større Vægt for Havnen er sikkert, da Konkurrentsen gjør, at hver Centim spiller en Rolle. Det er dog ikke her Tale om en liden Sag for de store Dampskibe, der efter nugjældende Lov har at betale fr. 1 eller 50 Centim pr. Registerton efter Afgangsstedet, hvad enten Lasten er fuld eller ei. Det hænder saaledes, at et Skib paa 2 000 Tons betaler i Kaiafgift fr. 2 000 eller fr. 1 000 efter Omstændighederne, og kun losses i Havnen nogle Tons Varer, ganske som om det lossede fuld Last 3—4 000 Tons. Sagen er undergivet Finantsministerens Erklæring og turde snart blive afgjort.

Ministeren for de offentlige Arbejder har i Aarets Løb raadført sig med Kammeret om Nødvendigheden af at oprette „des chambres de navigation;“ dette Behov er fremkommet ved den store Udvikling som Kanal- og Flodvæsenet har taget. Trafiken er næsten fordoblet siden 1882. Kammeret ansaa ikke saadanne nødvendige, ialfaldt for denne Del af Landet.

Kammeret har gennem Handelsministeren udvirket, at Tur- og Retturetbilletter fra Marseille til Paris og omvendt, herefter faaes paa Paris - Lyon og Méditerranée Banen paa alle Tog undtagen Luxustogene. Dette har før ikke kunnet ske.

Kammeret har korresponderet med Ministeriet om Byens Kloakvæsen. Sundhedsforholdene her lade meget tilbage at ønske. Dødeligheden i de sidste 7 Aar var saaledes: 1881 27.4, 1882 30.2, 1883 31, 1884 33.9, 1885

32.9, 1886 34.98, 1887 29.12 pro Mille. Af de i 1882—86 indtrufne 60 115 Dødsfald skriver over $\frac{1}{3}$ sig fra smitsomme Sygdomme.

Handelskammeret har paany tilskrevet Handelsministeren angaaende det vigtige Spørgsmaal om Marseilles Forbindelser med Rhonefloden ved en Kanal. De stedse tiltagende Forbindelser med det Indre af Landet gjør dette Spørgsmaal særdeles betydningsfuldt.

Et Forslag om Udvidelse af Havnen ved et nyt Bassin er forelagt Kammeret; den store Trafik har gjort dette nødvendigt og anslaaes de første Udgifter til 19—20 Mill. fr. Dette Tilskud forøger Udgifterne til Stadens Havnebygning til over 110 Millioner.

Claes G. Peyron.

Cadiz.

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.	
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.			
							Ant.	Tons.		
I. Ankomne.										
Fra Norge til Hovedstationen	-	-	3	589	3	589	-	-	-	
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	-	-	12	3 846	12	3 846	-	-	32 100	
„ Sverige til Hovedstasjonen	4	1 354	-	-	4	1 354	-	-	39 600	
„ Sverige til Vicekonulsstationerne	7	2 858	-	-	7	2 858	-	-	56 700	
„ andre Lande til Hovedstationen	23	8 966	44	15 301	67	24 267	-	-	113 460	
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	23	9 446	7	3 173	30	12 619	-	-	112 900	
Ialt	57	22 624	66	22 909	123	45 533	68	28 402	354 760	
II. Afgaaede.										
Til Norge fra Hovedstationen	39	13 502	-	-	39	13 502	-	-	256 200	
„ Norge fra Vicekonsulsstationerne	2	467	1	328	3	795	-	-	6 100	
„ andre Lande fra Hovedstationen	34	12 970	2	791	36	13 761	-	-	357 500	
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	31	13 266	16	5 614	47	18 880	-	-	68 700	
Ialt	106	40 205	19	6 733	125	46 938	68	28 448	688 500	

For at reparere eller for Ordre ankom 48 Skibe dr. 20 831 Tons.

Af svenske Skibe ankom 57 dr. 23 434 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter: Af norske Fartøier Pesetas 3 749.70, af svenske Pesetas 1 866.40.

Aarsberetning dateret 23de Juli 1890.

Søfart. Der ankom af svenske Skibe, iberegnet for Ordre etc., tilsammen 86 paa 32 398 Tons mod 1888 63 paa 28 114 Tons, 1887 80 paa 36 557 Tons, 1886 185 paa 51 066 Tons og 1885 84 paa 33 933 Tons.

Af norske Skibe ankom tilsammen 176 paa 69 154 Tons mod 1888 100 paa 40 216 Tons, 1887 133 paa 42 822 Tons, 1886 131 paa 49 952 Tons og 1885 178 paa 63 872 Tons.

Bruttofragter for Indgaaende udgjorde 1888 Kr. 199 720, 1887 Kr. 174 950, 1886 Kr. 262 930, 1885 Kr. 321 625.

Udgaaende Bruttofragter: 1888 Kr. 328 170, 1887 Kr. 236 720, 1886 Kr. 276 270, 1885 Kr. 318 690.

Vicekonsulatstationerne:

Til **Sevilla** kom 12 norske Dampskibe og 12 norske Seilskibe. De af disse opseilede Bruttofragter er: for ank. Dampskibe Kr. 31 600, for ank. Seilskibe Kr. 89 700, for afg. Dampskibe Kr. 89 700 og for afg. Seilskibe Kr. 31 200.

Huelva besøgt af 18 norske Dampskibe paa 9 051 Tons og 5 norske Seilskibe paa 2 012 Tons.

De af disse opseilede Fragter var for ank. Dampskibe 44 000 Kr., for ank. Seilskibe 24 400 Kr., for afg. Dampskibe 54 000 Kr. og for afg. Seilskibe 1 500 Kr.

Sanlucar de Barrameda besøgt af 2 norske Seilskibe paa 467 Tons med udg. Fragt 6 100 Kr.

Desuden har for Toldklarering til Sevilla Havnen været besøgt af 24 norske Skibe paa 7 229 Tons.

Til **St. Cruz de Tenerife** kom et norsk Dampskib paa 740 Tons med indg. Fragt 12 000 Kr.

Algeciras besøgt kun i Transit af 5 norske Skibe paa 2 236 Tons.

Cadiz har 1889 været besøgt af 2 707 spanske Skibe, 345 engelske, 183 italienske, 164 franske, 97 norske, 56 tyske, 47 russiske, 38 danske, 35 svenske, 33 portugisiske, 24 hollandske, 17 østerrigske, 12 amerikanske, 6 brasilianske, 1 argentinsk, 1 marokansk, tilsammen 3 766 Skibe. Derhos besøgt Havnen af den norske Kanonbaad Ellida.

Sevilla blev besøgt af 463 Dampskibe paa 217 856 Tons og 836 Seilskibe paa 113 239 Tons.

Til Huelva kom 851 Seilskibe paa 49 915 Tons og 935 Dampskibe paa 763 935 Tons.

Til Sanlucar kom 503 Skibe paa 217 888 Tons, næsten samtlige i Transit for Sevilla.

Fragterne har i Løbet af Aaret været:

Cadiz. Trævarer fra Sverige og Finland med Seilskibe 75 à 80 frcs. pr. Stand. Vin til Sverige og Kjøbenhavn, Dampskibe, £ 1. 5. 0. pr. Pibe, til Norge, Seilskib, £ 1 pr. Pibe, til Finland pr. Seilskib £ 0. 16. 0. pr. Pibe. Salt til Norge Kr. 1.50 à 1.90 pr. norsk Tønde, Finland frcs. 1.80 pr. finsk Tønde, Bahia sh. 20 à 21, Santos sh. 22—23, Pelotas sh. 40 à 45, Montevideo sh. 24—25, Buenos Ayres sh. 25—27, New Foundland sh. 13—15, alt pr. Ton.

Sevilla. Trævarer fra Sverige og Finland med Seilskibe frcs. 80—85 pr. Stand. Vin til Frankrige frcs. 23—25 pr. 1 000 Liter. Mineralier til England sh. 11—20 pr. Ton. Appelsiner til Frankrige frcs. 3 pr. Kasse. Olie til England med Dampskib sh. 25, med Seilskib sh. 20 pr. Ton. Kork

til de Forenede Stater 5 Pesetas pr. Balle. Lakrits til Newyork Pesetas 22.50 pr. Ton.

Huelva. Trævarer fra Sverige og Finland med Seilskib frcs. 75—80 pr. Standard.

Import. Trævarer til Cadiz 4 459 Pet. Stand., til Sevilla 7 637, til Huelva 1 300, af disse kom fra Sverige til Cadiz 927, til Sevilla 1 587, fra Norge til Sevilla 259. Af Resten er kommet til Cadiz, 3 028 Pet. Stand. fra Finland, 504 fra andre Lande, til Sevilla 5 496 fra Finland, 115 fra Frankrige, 91 fra England, 89 fra andre Lande.

Salt Fisk. Cadiz 269 968 Kg., Sevilla 1 228 805 Kg. fra Norge, 73 297 fra England, 99 750 fra Frankrige, 9 124 fra New Foundland, tils. 1 410 976 Kg. mod i 1888 889 931 Kg. fra Norge, 116 135 fra England, 113 200 fra Frankrige, tils. 1 119 266 Kg.

Sprit. Til Cadiz importeredes 1889 1 794 000 Liter, deraf 122 627 fra Sverige. 1888 3 815 153, deraf 351 918 fra Sverige. Til Sevilla 1889 1 664 907 Liter, deraf 160 475 fra Sverige. 1888 2 754 506, deraf 267 123 fra Sverige.

Export. Vin. Cadiz udførte 17 330 000 Liter, Sevilla 7 942 065, Sanlucar 6 354 222.

Salt. Cadiz udførte 119 435 Læster til Udlandet, 20 113³/₄ til Indlandet, tilsammen 139 548³/₄ Læster à 21¹/₈ eng. Ton eller 269 541 eng. Tons. Til Norge udførtes 1889 10 811¹/₂ Læster, 1888 5 192, saaledes i 1889 5 619¹/₂ mer.

Sanlucar. Aarets Indsamling udgjorde 1 974 Læster af hvilke 1 889 forbrugtes, hvorefter ved Aarets Slutning kun 75 var igjen. 1888 Indsamling udgjorde 1 981 Læster.

Af Olivenolie udførtes fra Sevilla 1889 4 037 174 Kg., 1888 714 289. Af Oliver udførtes fra Sevilla 1889 940 596 Kg. 1888 791 624.

Malm fra Huelva. Fra England importeredes for Fabrikationen af precipiteret Kobber 1889 94 078 Tons Rujern. 1888 79 406 Tons Rujern.

Exporten var i 1889 601 316 Tons Kobberpyrit og 39 982 precipiteret Kobber.

Kurser. Gjennemsnitskursen har i Aaret været: i Cadiz paa London 3/m Pesetas 25.85 à 26.50 = £ 1. Paa Paris 8 d. s. P.tas 102 à 105 = Frcs. 100. I Sevilla paa London 3/m P.tas à 25.80 à 26.30 = £ 1; paa Paris 8 d. s. P.tas 102—104 = Frcs. 100. I Huelva paa London 3/m P.tas 26.15 = £ 1; paa Paris 8 d. s. P.tas 103 = Frcs. 100.

Af Sømænd paamønstredes 32 og afmønstredes 22.

I Tonnageafgifter er oppebaaret:

	Ved Hovedstationen.	Ved Vicekonsulationerne.		Summen af hvad som tilfalder Consulatet.
		hel Afgift.	heraf tilfalder Consulatet.	
Af svenske Skibe	775.25	1 091.15	545.60	1 320.85
„ norske —	2 313.25	1 436.45	718.20	3 031.45
Pesetas	3 088.50	2 527.60	1 263.80	4 352.30

I Havari indkom i Løbet af Aaret i stort (Collision) norsk Dampskib „Nordkap“, i mindre, norsk Seilskib „Carl Pihl“.

Af skandinavisks Undersaatter er bosatte i Cadiz 10 svenske, i Sevilla 3 svenske, 2 norske, i Huelva 1 svensk, i Las Palmas 1 svensk.

C. Segerdahl.

Singapore.

Af norske Skibe ankom fra fremmede Lande med Ladning 18 dr. 23 325 Tons, hvoraf 4 dr. 4 364 Tons, afgik med Ladning, Resten i Ballast, alle til fremmede Lande. For Ordre eller for at indtage Kul ankom 7 dr. 7 919 Tons.

Ingen svenske Skibe ankom hid.

Aarsberetning dateret 5te Juni 1890.

De her herskende Fragtsatser ved Aarets Slutning var: til London med Seilskib; deadweight: Gambier og Sagomel 25 sh. pr. 20 Ctn.; light freight: Rotang 27 sh. 6 d pr. 7 Ctn., sort Peber og Kopra 30 sh. pr. 12 Ctn., Bøffel Huder 30 sh. pr. 10 Ctn., garvede Huder 30 sh. pr. 12 Ctn. Med Dampskib: deadweight: Gambier, Sagomel etc. 25 sh. pr. 20 Ctn., Sago og Perle Tapioca 25 sh. pr. 18 Ctn., Flake Tapioca 25 sh. pr. 14 Ctn.; light freight: Kopra og sort Peber 30 sh. pr. 12 Ctn., Bøffel Huder 30—32 sh. 6 d pr. 10 Ctn., garvede Huder 30—32 sh. pr. 12 Ctn., Gutta Percha 35 sh. pr. 12 Ctn., Rotang 25—27 sh. 6 d pr. 7 Ctn.; measurement: Gummi, Muskatnød etc. 30 sh. pr. Kf. Til Liverpool med Seilskib: deadweight 22 sh. 6 d, light freight 27 sh. 6 d, med Dampskib: 32 sh. 6 d --35 sh. i det heletaget. Der fortsættes med at afsende en betydelig Mængde Ladninger til continentale Havne med franske, tyske og andre Dampskibe. Med Hensyn til Seilskibe har jeg videre at tilføie, at 11 ladede for London, 9 for Liverpool, 13 for Newyork, 7 for Boston, 4 for Marseille og 2 for Hamburg, foruden hvilke 8 tog Tømmer for Hongkong og Shanghai og 9 ladede for Mauritius, hovedsagelig med Planker.

Med Hensyn til denne Havns Handel i Almindelighed saa ankom der 1889 3 867 Skibe paa 3 065 733 Tons, 1888 3 792 Skibe paa 2 912 651 T. Indførsel 1889 £ 110 746 590, 1888 108 112 271. Udførsel 1889 £ 88 683 134, 1888 87 143 305.

Fyrtaarne. Ingen Forandringer eller Forøgelse.

		Høiest.	Lavest.	Slutning.
Kurs paa London 4 M.	Bankvexler 3	sh. $3\frac{5}{8}$ d	3 sh. $\frac{3}{8}$ d	3 sh. 2 d
—	—	Sovereigns	£ 6.70	£ 6.50
—	Paris à vista	Bankvexler	fr. 4.09	3.77
—	Calcutta	Bankvexler	Rupees 230	219 $\frac{1}{2}$
—	Java	Gylden	197 $\frac{1}{4}$	181 $\frac{1}{2}$
				192

J. R. Cuthbertson.

Bangkok.

Der ankom fra fremmede Lande 1 norsk Skib dr. 570 Tons med Lading, og 10 dr. 8 235 Tons i Ballast. Bruttofragt £ 1 800. Deraf var 3 Dampskibe dr. 4 023 T. 1 dr. 570 Tons afgik i Ballast, Resten med Lading, alle til fremmede Steder. Bruttofragt £ 19 980. Erlagt Konsulatafgift af norske Skibe Kr. 387.42.

Aarsberetning dateret 12te Juni 1890.

Der afgik af fremmede Skibe 269 britiske, 56 tyske, 17 franske, 12 siamesiske.

Med Hensyn til Exporthandelen saa har Udførselen af Ris været liden, kun beløbende sig til omtrent 200 000 T. mod forrige Aar 440 000. Omtrent 70 000 T. udskibedes til Europa, Resten til China og Singapore. Denne Formindskelse i Kvantiteten skyldes helt det daarlige Veir, thi det er ingen Tvivl om at der hvert Aar bliver bragt mer og mer Land under Cultur. Paa Grund af den daarlige Høst har Priserne i Aarets Løb været høie og Risforretningen ufordelagtig.

Det samme kan siges om Teak, thi omendskjøndt Priserne hjemme var høie paa Grund af stor Efterspørgsel til Skibsbygning, havde Exportørerne paa denne Side at kæmpe med høie Fragter og høie Priser.

Indførselshandelen har været temmelig livlig og der opnaaedes god Fortjeneste. Handelen har dog været høist usund, forsaavidt som at indfødte Kjøbmænd for at erholde Penge pantsatte for omtrent halv Pris de Varer, som de havde betalt Importørerne høie Priser for. Omendskjøndt Importkøbmændene til en vis Grad vidste om dette, fortsatte de at sælge Varer til disse Kjøbmænd, øiensynlig haabende, da disse skyldte dem store Summer, derved at forhindre en Catastrophe eller frygtende ligeoverfor de store Beløb der skyldtes dem at fremskynde Udbrudet af en Catastrophe, der i April dette Aar tilsidst har fundet Sted foraarsagende et Tab af 50 000 £ for europæiske Huse. Det vil tage en lang Tid inden Handelen igjen opnaar en sund Basis.

Exportens hele Værdi var \$ 13 717 676, Importens \$ 9 559 540.

Aaret har udmærket sig ved en almindelig Storm paa Regjeringen om alle Slags Concessioner; flere er bleven bevilget for Guld-, Rubin og Kulminer.

Siam Gold field Company ved Bangtaphan, hvilket jeg omtalte i min sidste Beretning, har hidindtil ikke vist noget Resultat, omendskjøndt en Mængde Maskiner er sendt did. Actierne er endnu noteret ca. 30 % over pari, hvilket synes at betegne, at der endnu ventes Resultater.

Hvad Jernbaner angaar synes det, at alle Projekter for nærværende er blevet opgivet, baade for Linien til Norden og for den til Floden Bangpakon øst for Menam, hvilken sidste for kort Tid tiltrak sig megen Opmærksomhed.

Hr. Bildt, tilhørende det svenske Exportselskab, var forrige Aar i dette Land og samlede en Mængde Oplysninger med Hensyn til Handelen, hvilket der maa haabes vil bære nogle gode Frugter, skjøndt der paa Grund af de ovenfor omtalte talrige Uheld, ingen Resultater kan ventes i den nærmeste Fremtid.

O. Weber.

Madrid.

Aarsberetning dateret 30te Juni 1890.

Der raader stor Uro blandt Importørerne af svenske og norske Varer formedelst Usikkerheden om, hvorvidt disse Varer vil komme til at nyde samme Fordele i Toldbehandling som andre Nationers, og det vilde uden Tvivl være til stor Skade for de forenede Rigers Export paa Spanien, om den blev mindre begunstiget i Traktathenseende end andre industridrivende Lande. Jeg skal i denne Beretning nævne de vigtigste Artikler, der berøres i denne Henseende:

Træ. Som bekjendt er Forskjellen i Told paa begunstigede og ikke begunstigede Landes Ladninger ved Indførsel til Spanien Ptas 0.75 pr. Kubikmeter eller Ptas 3.50 pr. St. Ptb. Standard. Dette Beløb kan synes ubetydeligt i Forhold til Varens Værdi, ca. 2 % af Lastens nuværende Værdi i Gjennemsnit, men saa er dog ikke Tilfælde, da man maa tage i Betragtning, at der ved Opkøb af Trælaster ikke spørges efter mindre end Hundredevis af Standards paa engang, og Tusindvis aarlig, hvorved nævnte Forskjel bliver af Betydning, især da Konkurrentsen paa det spanske Marked er drevet til det yderste med Finland. Man har ofte havt Anledning til, paa den Tid Rusland ikke havde nogen Handelstraktat med Spanien, at se, hvorledes de herværende Importører alene formedelst den Forskjel, som da eksisterede i Told, foretrak svensk Last for modsvarende finsk til samme frit-ombord Priser. Skulde nu de forenede Riger ikke komme i samme Kategori som Rusland, vilde Forholdet blive omvendt. Her bør bemærkes, at finsk Virke sælges billigere end svensk f. o. b., navnlig efterat, som Tilfældet var i 1889, Prisstigning har fundet Sted i de producerende Lande. Saaledes fordrede man f. Ex. fra Sverige (Sundswall) i 1889 for 3" $\times$ 9" Furu sagfaldende Kvaliteter maskinsaget Virke £ 8 15 sh. til £ 9 5 sh. pr. Std., medens finsk modsvarende Virke solgtes til £ 8 til £ 8 10 sh. f. o. b., altsaa med en Prisforskjel af 10 sh. til 15 sh. pr. Std. Skulde hertil komme en Toldforhøjelse for svensk Virke, siger det sig selv, at det bliver saa godt som umuligt for svensk Virke at konkurrere med det finske.

Forudsætter man, at de forenede Rigers Traktat med Spanien opsiges og at Rusland beholder sin eller indgaar en ny, som fastsætter lavere Told for finsk Virke, vilde den umiddelbare Følge heraf blive, at det sidste blev foretrukket for det første paa Grund af lavere Pris formedelst lavere Told. Sæt nu at om en Tid de forenede Riger vilde blive ligestillet med Rusland. Er det da sandsynligt, at det Tabte vil gjenvindes? Det er ikke rimeligt, thi man maa tage i Betragtning den „Routine“, som her i høi Grad gjør sig gjældende, og som vil bevirke, at vore Importører, naar de ved en øiensynlig Fordel er bleven drevet til at købe finsk Virke, og først har faaet Smag derpaa, vil fortsætte at købe dette, saameget mere, som finsk Vare skal være bedre end svensk, da det i Almindelighed er mere kvistfri. Det bliver saaledes dobbelt vanskeligt at gjenvinde det tabte Terræn, thi foruden med „Routinen“ har man at kjæmpe med den, ialfald for spanske Øine, bedre Kvalitet af det finske Virke. Kun en stor materiel Fordel kunde bevirke, at det svenske Virke fik samme Afsetning som hidtil. Ovenstaaende gjælder svensk og finsk maskinsaget Virke.

I Finland produceres s. k. „handplank“ eller haandsaget Virke. Dette betingede 1889 for $3'' \times 9''$ Furu en Pris af £ 6 15 sh. til £ 7 5 sh. pr. Std., altsaa £ 2 billigere end svensk maskinsaget Virke. Denne Forskel er naturligvis stor, saameget mere, som det finske har den Fordel, at det fremfor det svenske har 80—90 % Længder af 14 Fod engelsk Maal, hvilke Længder her paa de fleste Steder, undtagen Havnene paa den spanske Nordkyst, foretrækkes for sagfaldende Længder, og har gjort sig saaledes gjældende, at ved Salgsopgjør Priserne nu ofte bestemmes til reduceret Tylvt $3'' \times 9'' \times 14'$, selv naar der spørges om maskinsaget Virke. Grunden hvorfor det finske haandsagede Virke kun naar en forholdsvis lav Pris er, at ligesom Finland er det eneste Land, som producerer dette Virke, er Spanien det eneste, hvor det finder et Marked, og hvor det maa afsættes, oftest samme Aar, som det er saget, da det ved Overvintring taber i Kvalitet og derved i Værdi.

Da Prisforskjellen her allerede er betydelig, vilde en eventuel Fordel i Told betyde mindre, men jeg har dog ikke villet undlade at omtale dette Slags Virke, da man muligens paa Grund af ovennævnte særskilte Forhold ved dets Produktion og Afsætning kunde slutte, at finsk Virke, skjøndt Rusland længe ikke havde nogen Handelstraktat med Spanien, i uformindsket Kvantitet indførtes dertil, og at man saaledes ikke behøvede at frygte for, at Indførselen af svensk Virke skulde aftage, hvis dette kom i samme Stilling som den, hvori det finske før befandt sig. Dette vilde være en feilagtig Opfatning, da Finland ikke har nogen Konkurrent i dette Slags Virke, medens Sverige i det finske maskinsagede Virke har en meget stærk saadan, hvis Produktion allerede er saa betydelig, at den aarlig skal kunne fylde Spaniens Behov firedobbelt.

Angaaende den Virkning, som Handelstraktatens eventuelle Opsigelse vilde have paa den norske Trælastimport til Spanien, da anser jeg den for at være af mindre Betydning, da $\frac{9}{10}$ af Norges Trælastimport paa Spanien bestaar af høvlede Bord, hvori der alene konkurreres fra Sverige. Virkningerne vilde kun blive mærkbare, hvis høvlet Virke paalagdes højere Told end saget eller hugget.

I Forbindelse hermed vil jeg nævne Bygningssnedkerarbeide. Ved Traktatens Ophør vil det simpelthen blive umuligt at indføre disse Varer til Spanien, da Tolden antagelig vilde blive 18.75 Pesetas pr. 100 Kilo i Stedet for 2 pr. Kubikmeter, hvilket vilde være det samme som Indførselsforbud. Det har vistnok vist sig, at der kun er indført meget ubetydelige Mængder Snedkerarbeide til Spanien fra de forenede Riger, men dette har sin Grund i, at Agenterne ikke har teknisk Uddannelse, idet det er nødvendigt at afpasse Modellerne efter de paa Pladsen gjængse, og der udkræves saaledes fuldstændige Tegninger, der kun kan opgjøres af en deri øvet Person efter de Maal, som gives af Arkitekterne eller Bygmestere. Snedkerivarer synes dog at kunne blive en Importartikel i Spanien af temmelig Betydning. Det har nemlig i disse Dage lykkedes mig at faa antaget for en større spansk Jernbanebygning, Snedkeri opgaaende til ca. 450 000 Pesetas, fra en svensk Fabrik, og der findes endnu flere saadanne Jernbanearbeider under Bygning, som fremholdt i forrige Rapport; det er ogsaa høist troligt, at naar Begyndelsen er gjort med et Jernbaneforetagende, vil alle de andre følge Exemplet; thi dels kan et bedre og solidere Arbeide udføres ved de forenede Rigers velordnede Fabriker end her, hvor de, som findes, kun er af mindre Betydning, og dels er Priserne fra vore Fabriker betydelig lavere end hvad de inden-

landske kan tilbyde. Jeg har beregnet, at der til de gjenstaaende Jernbanebygninger under Arbeide vil medgaa for ca. $1\frac{1}{2}$ Million Pesetas Bygnings-snedkerarbeide. Herved vilde vort Snedkerarbeide blive kjendt i vide Kredse, og dette vilde sikkert lede til Bestillinger for private Bygninger. Denne Artikel er af saameget større Betydning, da deri indgaar ikke alene Raavare, men i endnu højere Grad Arbeide og Forædling, der forholder sig til Raavarens Værdi omtrent som $2\frac{1}{2}$ til 1.

Jern i Form af Stangjern turde muligens i mindre Grad paavirkes af høi Told; thi dels er det svenske allerede nu saa meget højere i Pris end det spanske, at et Par Pesetas pr. 100 Kg. mere i Told end nu vistnok vilde formindske Importen, men det Forhold vedbliver endnu, at paa Landet, hvor Smedene er mindre duelige i sit Fag, er det næsten nødvendigt at anvende det let arbeidede svenske Jern, hvorimod Spanien med sin ringe udviklede Industri har liden Anvendelse for dette Jern til finere Brug.

Staal i Form af Borestaal, Stenredskaber og Staaltraadlinier, i hvilke Former den væsentligste Import antages at ske, har allerede nu saa stærk Konkurrence at udstaa fra de store Industrilande, at endog den mindste Forhøjelse i Told vilde tilintetgjøre dette Marked; det vilde være Skade om det maatte opgives efter saa meget Arbeide og Udgifter, der allerede er nedlagt, og som tog sin Begyndelse med den officielle Deltagelse fra Sveriges Side i Udstillingen 1883, tilfølg, hvoraf adskillige Brug i Sverige og Private slog sig paa dette Marked og nedlagde store Udgifter og Arbeide deri.

Agerbrugsredskaber vil ikke berøres af Opsigelse af Traktaten, da Tolden antagelig bliver 1 Peseta i Stedet for 95 cent pr. 100 Kg. Denne Vare tror jeg vil gaa et meget godt Marked imøde i Spanien; thi allerede nu har svenske Plouge et godt Navn i vide Kredse i dette Land.

Klipfisk. Hvis Handelstraktaten ikke fornyes med Spanien, antages det, efter hvad jeg har hørt af Importørerne af denne Vare, at den norske Fiskehandel og dermed den norske Søfart paa Spanien vil lide et betydeligt Afbræk paa Grund af Konkurrentsen med Frankrige, forsaavidt dette Land fornyer sine Traktater med Spanien. Den franske Fisk gjør allerede den norske Vare en høist generende Konkurrent ved den franske Regjering's Protektion ved de store Exportpræmier, og skulde den norske Fisk belastes med en højere Told end den franske, vil der uden Tvivl heraf følge en betydelig Reduktion i Konsumtionen af norsk Fisk; thi som bekjendt, er det netop grundet paa sin Prisbillighed at den norske Vare finder saa betydelig Afsetning. Den norske Fisk er allerede belagt med saa store Udgifter for dens Beredning og Export fra Norge, at den ikke bør taale yderligere Byrder, hvis den skal kunne konkurrere med den franske Labrador, Newfoundlands- og Islandsfisk.

A. Abrahamson.

Archangel*).

Norske Fartøier.	Med Ladning.		I Ballast.		Summa.				Brutto- fragter. Kr.
	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Ant.	Tons.	Deraf Dampskibe.		
							Ant.	Tons.	
I. Ankomne.									
Fra Norge til Hovedstationen	-	-	34	7 972	34	7 972	-	-	
„ Norge til Vicekonsulsstationerne	-	-	8	2 141	8	2 141	-	-	-
„ andre Lande til Hovedstationen	9	2 135	11	3 101	20	5 236	-	-	10 450
„ andre Lande til Vicekonsulsstationerne	-	-	4	1 838	4	1 838	-	-	-
Ialt	9	2 135	57	15 052	66	17 187	1	354	10 450
II. Afgaaede.									
Til andre Lande fra Hovedstationen	54	13 208	-	-	54	13 208	-	-	373 600
„ andre Lande fra Vicekonsulsstationerne	12	4 009	-	-	12	4 009	-	-	92 200
Ialt	66	17 217	-	-	66	17 217	1	334	465 800

1 Fartøj dr. 326 Tons anløb Distriktet for at reparere.
Af svenske Skibe ankom 6 dr. 2 439 Tons.

Aarsberetning No. 2 dateret 13de August 1890.

Fra Archangel afgik i 1889 til Udlandet udenfor norsk Finmarken 282 Fartøier, dr. 141 168 Tons, hvoraf 170 Dampskibe, dr. 113 655 Tons.

I Aaret 1888 afgik fra Archangel 335 Fartøier, dr. 143 072 Tons, hvoraf 142 Dampskibe, dr. 92 244 Tons.

Der ankom til Archangel 11 russiske, 5 svenske, 54 norske, 110 engelske, 65 tyske, 31 danske, 5 hollandske, 1 belgisk, 1 fransk Skib. Til Onega 1 russisk, 8 norske, 22 engelske, 5 tyske, 3 danske. Til Soroka 1 norsk, 8 engelske, 1 tysk. Til Kem 1 norsk, 6 engelske. Til Mesen 1 svensk, 5 norske, 13 engelske, 3 tyske.

Import. Fra norsk Finmarken indførtes i russiske Kystfartøier:

I. Til Archangel i 259 Fartøier, dr. 12 456 Tons, hvoraf 2 126 Tons i Dampskibe: Saltet og tørret Fisk 699 754 Pud, Værdi SR. 576 390, Sild 23 079 Pud, Værdi SR. 18 505, Salt 2 853 Pud, Værdi SR. 763, Vildtskind 137 Pud, Værdi SR. 12 821, Maskiner og Værktøj 1 504 Pud, Værdi SR. 5 423, Stenkul 4 402 Pud, Værdi SR. 418, Tran 859 Pud, Værdi SR. 1 652, Kolonialvarer, Kaffe & Vine 112 Pud, Værdi SR. 1 088, andre Varer 2 359 Pud, Værdi SR. 3 977, tils. SR. 621 037.

*) Se 1ste Hefte Pag. 1.

II. Til Onega, Suma, Soroka og Mesen indførtes i 33 Fartøier dr. 1 962 Tons: Saltet og tørret Fisk 86 993 Pud, Værdi SR. 69 386, Salt 2 610 Pud, Værdi SR. 687, Viltskind 15 Pud, Værdi SR. 150, andre Varer 24 Pud, Værdi SR. 83, tils. SR. 70 306.

Samlet Import fra norsk Finmarken SR. 691 343.

Fra andre udenrigske Steder, hovedsagelig fra England, indførtes:

I. Til Archangel: Mais 54 497 Pud, Værdi SR. 46 750, Salt 117 057 Pud, Værdi SR. 20 611, Kul 305 589 Pud, Værdi SR. 36 403, Kaffe 471 Pud, Værdi 6 337, friske og tørrede Frugter 500 Pud, Værdi SR. 2 771, Maskiner og Maskindele 1 565 Pud, Værdi SR. 11 114, forskellige Metaller 466 Pud, Værdi SR. 2 085, Vin, Brændevine og Øl 4 140 Pud, Værdi SR. 32 036, Olie og Malervarer 4 897 Pud, Værdi SR. 9 734, Fabrik- og Haandarbejder 2 277 Pud, Værdi SR. 4 132, Skindvarer 12 Pud, Værdi SR. 748, Cement, Ler og ildfast Sten 31 996 Pud, Værdi SR. 6 161, andre Varer 537 Pud, Værdi SR. 3 701, 1 Fartøi over 100 Ton SR. 3 985, tils. SR. 186 568.

II. Til Onega, Soroka og Mesen: Cement, Ler og ildfast Sten 1 597 Pud, Værdi SR. 616, Koks 1 389 Pud, Værdi SR. 175, Maskiner og Maskindele 224 Pud, Værdi SR. 1 540, andre Varer 20 Pud, Værdi SR. 213, tils. SR. 2 544.

Distriktets samlede Import fra Udlandet udenfor Finmarken SR. 189 112.

Distriktets samlede Import i 1889 SR. 880 455 mod i 1888 900 956, hvoraf fra norsk Finmarken 759 610.

Export. Til Finmarken udførtes i russiske Fartøier:

I. Fra Archangel i 248 Fartøier, dr. 12 426 Tons, hvoraf i Dampskibe 2 126 Tons: Rugmel 492 048 Pud, Værdi SR. 422 701, Havregryn og Havre 48 025 Pud, Værdi SR. 54 891, andre Melvarer 1 952 Pud, Værdi SR. 5 297, Poteter 1 850 Pud, Værdi SR. 614, Grønsager 406 Pud, Værdi SR. 218, Kjød (friskt, saltet og røget) 5 462 Pud, Værdi SR. 16 960, Smør 950 Pud, Værdi SR. 10 466, Træmaterialier 96 302 Pud, Værdi SR. 950, Tjære 804 Pud, Værdi SR. 512, Birkenæver 6 805 Pud, Værdi SR. 3 987, Tougværk 958 Pud, Værdi SR. 7 768, diverse Varer 1 735 Pud, Værdi SR. 1 200, tils. SR. 525 564.

II. Til Onega, Suma, Soroka, Kem og Mesen i 41 Fartøier, dr. 1 939 Tons: Mel og Gryn 4 978 Pud, Værdi SR. 5 714, Smør 464 Pud, Værdi SR. 4 104, Poteter 1 800 Pud, Værdi SR. 726, Trævarer 70 936 Pud, Værdi SR. 7 778, andre Varer 3 571 Pud, Værdi SR. 1 153, tils. SR. 19 475.

Samlet Export til Finmarken SR. 545 039.

Til andre udenrigske Steder udenfor Finmarken udførtes:

I. Fra Archangel: Havre 1 713 982 Pud, Værdi SR. 930 461, Kjød, saltet og røget 1 309 Pud, Værdi SR. 12 650, Smør 1 055 Pud, Værdi SR. 9 966, Linsæd 304 006 Pud, Værdi SR. 442 156, Oliekager 12 969 Pud, Værdi SR. 6 485, Hø 1 560 Pud, Værdi SR. 437, Lin 153 173 Pud, Værdi SR. 675 175, Codilla 123 749 Pud, Værdi SR. 385 275, Huder 3 406 Pud, Værdi SR. 29 060, Fyrsvamp 156 Pud, Værdi SR. 1 555, Tran 17 774 Pud, Værdi SR. 35 548, Fjær 1 122 Pud, Værdi SR. 15 355, Beg og Tjære 1 010 224 Pud, Værdi SR. 335 485, Terpentin 7 422 Pud, Værdi SR. 14 678, Matter 9 537 Pud, Værdi SR. 20 281, Skind og Peltsværk 4 376 Pud, Værdi SR. 18 196, Birkolie 100 Pud, Værdi SR. 100, Træløst 54 531 Standard, Værdi SR. 2 668 201, tils. SR. 5 601 064.

II. Fra Onega: Træløst 11 937 Standard, Værdi SR. 533 834.

III. Fra Soroka: Træløst 4 845 Standard, Værdi SR. 299 730.

IV. Fra Kem: Trælast 2 480 Standard, Værdi SR. 101 100.

V. Fra Mesen: Trælast 5 335 Standard, Værdi SR. 219 063, tils. SR 1 153 727.

Samlet Export til udenrigske Steder udenfor Finmarken SR. 6 754 791.

Distriktets samlede Export i 1889 SR. 7 299 830, i 1888 SR. 6 957 130, hvorefter til norsk Finmarken SR. 485 882.

	1885.	1886	1887.	1888.	1889.
Archangels Export til Udlandet	5 308 552	4 174 882	4 744 944	5 634 377	5 601 064
Onega, Soroka, Kems og Mesens Export til Udlandet . . .	844 446	878 235	816 212	836 871	1 153 727
Distriktets Export til Udlandet Finmarken undtagen . . .	6 152 998	5 053 117	5 561 156	6 471 248	6 754 791
Distriktets Export til Finmarken	499 981	542 397	537 851	485 882	545 039
Distriktets samlede Export . .	6 652 979	5 595 514	6 099 067	6 957 130	7 299 840

Nedenstaaende, efter Kjøbmændenes Exportlister udarbejdede Tabel, viser til hvilke Lande Archangels vigtigere Exportvarer i 1889 blev udført, Exporten til norsk Finmarken ikke taget i Betragtning:

Linsæd: England Tschetwert 31 175, Holland 6 000, Havre: England Tschetw. 259 591, Frankrige 8 000, Belgien 40 963, Holland 1 600, Flax: England Pud 97 312, Frankrige 49 540, Amerika 21 726, Toug og Codilla: England Pud 127 226, Frankrige 9 986, Tran: Tydskland Pud 19 840, Fjær: Holland Pud 99, Tydskland 738, Linkager: Holland Pud 12 969, Harpax: England Pud 940, Terpentin: England Pud 4 283, Holland 1 107, Tydskland 2 175, Tjære: England Td. 82 300, Frankrige 150, Holland 4 758, Tydskland 3 694, Italien 150, Amerika 50, Bøg: England Td. 5 796, Frankrige 200, Holland 1 499, Tydskland 1 490, Italien 4 492, Tunger: England Dussin 1 610, Holland 342, Tydskland 350, Skind: Holland Stk. 2 093, Tydskland 7 220, Matter: England Stk. 77 900, Frankrige 400, Belgien 300, Holland 6 700, Tydskland 260, Amerika 3 000, Trælast: England Std. 408 794, Frankrige 47 579, Belgien 19 412, Holland 54 070, Tydskland 14 406, Afrika 1 049.

Efterstaaende Tabel udviser Distriktets samlede Trælastexport de sidste fem Aar:

1885: Archangel 35 586, Onega 6 937, Soroka 8 610, Mesen 3 233, tilsammen 54 366; 1886: Archangel 40 075, Onega 7 747, Soroka 9 317, Mesen 3 184, tilsammen 60 323; 1887: Archangel 45 952, Onega 7 646, Soroka 5 927, Mesen 3 640, tilsammen 63 165; 1888: Archangel 52 396, Onega 8 107, Soroka 4 828, Mesen 5 408, tilsammen 70 730; 1889: Archangel 54 531, Onega 11 937, Soroka 4 845, Kem 2 480, Mesen 5 335, tilsammen 79 128; ialt Archangel 228 540, Onega 42 374, Soroka 33 527, Kem 2 480, Mesen 20 800, tilsammen 327 721.

I ovenstaaende Tabel er tilkommet som nyt Exportsted for Trælast: Kem.

I tidligere Rapporter er indberettet om Sagbrugsvirksomhedens Gjenoptagelse paa dette Sted, der beliggende paa omtrent samme Breddegrad som Uleåborg, og som ved Tømmerauktionerne vil komme til at konkurrere med sidstnævnte finlandske By, da flødbare Vasdrag fra Skovtrakterne paa Vandskillet føre ned baade til Uleåborg og til Kem.

Det økonomiske Udbytte af Omsætningerne i 1889 er gennemgaaende mindre tilfredsstillende, tildels endog flaut. Handelshuset Gribanon og Fontaines har afviklet sine Forretninger. Ligeledes har det ene af Onegas 2 Sagbrug indstillet sin Virksomhed.

Nedenstaaende Tabel giver en Oversigt over Samhandelen mellem norsk Finmarken og Konsulatdistriktet de sidste 5 Aar:

- 1885 Import, 278 Skibe dr. 16 963 T., forskjellige Fiskevarer Pud 685 738, til Værdi Rubel 702 521, samlet Importværdi 761 097. Export 302 Skibe dr. 17 817 T., forskjellige Kornvarer Pud 379 129, R. 384 067, samlet Exportværdi 499 981.
- 1886 Import, 300 Skibe dr. 19 114 T., forskjellige Fiskevarer Pud 869 938, R. 726 600, samlet Importværdi 804 364. Export, 279 Skibe dr. 17 795 T., forskjellige Kornvarer Pud 447 376, R. 452 540, samlet Exportværdi 552 397.
- 1887 Import 284 Skibe dr. 18 275 T., forskjellige Fiskevarer Pud 842 125, R. 634 962, samlet Importværdi 791 204. Export 270 Skibe dr. 16 824 T., forskjellige Kornvarer Pud 539 290, R. 460 356, samlet Exportværdi 537 851.
- 1888 Import 284 Skibe dr. 18 611 T., forskjellige Fiskevarer Pud 952 750, R. 734 259, samlet Importværdi 759 610. Export 267 Skibe dr. 18 129 T., forskjellige Kornvarer Pud 535 994, R. 405 246, samlet Exportværdi 485 885.
- 1889 Import 292 Skibe dr. 14 418 T., forskjellige Fiskevarer Pud 809 826, R. 664 281, samlet Importværdi 691 353. Export 289 Skibe dr. 14 365 T., forskjellige Kornvarer Pud. 547 003, R. 488 603, samlet Exportværdi 545 039.

Som det heraf vil sees, var Distriktets Udførsel af Kornvarer til norsk Finmarken i 1889 noget større end i de to nærmest foregaaende Aar, men overtraf Exporten i 1886 med hele 100 000 Pud og Exporten i 1885 endog med 150 000 Pud. Det synes derfor uden Grund, naar russiske Korrespondenter, der har besøgt Finmarken, i Ruslands Presse udtale Frygt for, at Samhandelen mellem Guvernementet Archangel og norsk Finmarken skal gaa tilbage og sidstnævnte Landsdel i stedse stigende Grad dække sit Behov for Kornvarer fra Bergen. Til det samme Resultat kommer man ogsaa ved Betragtning af det fra Norge til Guvernementet Archangel exporterede Kvantum Fiskevarer, der, uagtet det staaar tilbage for 1888 Aars exceptionelt store Fiskeimport til Archangel, dog udgjorde omtrent 810 000 Pud.

Naar de nævnte russiske Aviskorrespondenter derhos tale om Finmarkens Tendents til at „frigjøre“ sig for det russiske Mel, maa det ikke lades ud af Betragtning, at om nogen „Frigjørelse“ saaledes som dette Begreb opfattes fra det russiske protektionistiske Standpunkt, kan der ikke være Tale, al den Stund Markedets Overflyttelse til Bergen dog kun i andre Former ogsaa i Fremtiden vilde gjøre Finmarkens Befolkning afhængig af Udlandets Kornproduktion.

Naturlovene synes saaledes at paabyde en Omsætning af Finmarkens Sommerfisk mod Melvarer fra Archangelsk, enten denne Omsætning skal foregaa ved direkte Tuskning eller Handelsstandens Mellemkomst.

Skulde der komme en Tid, da Nordrusland ikke kunde paaregne en tilstrækkelig Import af Fiskekarer fra Norge, vilde Pomorernes Handelsflaade, der besørger denne Import, og som med en vis Selvfølelse omtales af alle Forfattere, der har behandlet det nordlige Ruslands Forhold, antagelig gaa tilbage, til Skade for Russerne, som i saa Fald i større Udstrækning vilde kaste sig over selvstændigt Fiskeri med russiske Baade, hvilket

i Tilfælde vilde kunne fremkalde ikke alene Konkurrence men ogsaa Konflikter med de norske Fiskere i Grændsedistrikterne.

I 1896 bliver det Hundrede Aar siden den direkte Tuskhandel mellem Finmarkens Almue og Pomorerne blev lovligt anerkjendt, og Resultatet af denne snart hundreaarige Samhandel ligger aabent for Alle, paa den ene Side i Form af en ganske respektabel Kystflaade hos Russerne med dertil knyttet aarlig Export af ca. en halv Million Pud Kornvarer, og paa den anden Side, for Finmarkens Vedkommende, en fordelagtig Udnyttelse af denne Landsdels Sommerfiskerier.

At ville rokke ved denne med de naturlige Forhold saa vel stemmende Ordning — ved f. Ex. at drive de russiske Fiskerier i Ishavet op til en saadan Høide, at Importen af Fisk fra Norge vilde blive overflødig — vilde, selv om man forudsætter dette muligt, neppe for noget af Grændse-landene være forbundet med Fordele.

At Norge, der raader over hele sin aabne Kysts samlede Fiskerbefolkning, for en stor Del overtager det med Varens Opfiskning forbundne Arbejde, selv om denne Vare er beregnet for Rusland, synes lige saa naturligt som at den samlede Vare ved Hjælp af de russiske Skibe, der først i Juni Maaned kunne slippe ud af Hvidehavet, tiltuskes for medbragte Indlandsprodukter og derpaa i samme Fartøier føres tilbage til Hvidehavet, inden dettes Tilfrysning om Høsten.

En mere gennemgaaende Ændring af disse Forhold er egentlig kun tænkelig, om Archangel engang i Fremtiden skulde komme i Jernbane-forbindelse med det Indre af Rusland, og let og billig Adgang til Videre-forsendelse af Fiskevarerne saaledes staa aaben hele Sommeren, uanseet Vandstandsforholdene i Dwinafloden.

Under saadanne forbedrede Kommunikationsforhold kunde det visselig komme under Overveielse, om ikke den norske Fiskehandel paa Archangel, der for Tiden udelukkende er Passivhandel, burde søge at antage en mere aktiv Karakter, f. Ex. ved at organisere en regelmæssig Export af Fisk til Archangel i norske Dampskibe. Deraf vilde antagelig tillige følge, at Exporten af Ruslands for Finmarken bestemte Indlandsprodukter ligeledes vilde overtages af disse norske Dampskibe.

En saadan Udvikling af Forholdene vilde den russiske Styrelse ikke kunne forhindre, saalænge Handelstraktaten af 1838 er gjældende; thi ifølge denne kan hverken de norske Skibe eller de i dem værende Ladninger paalægges større Afgifter end Ruslands egne Skibe.

Medens de første Tilførsler af Fisk efter Navigationens Aabning i Almindelighed betales forholdsvis høit — 2 Rubel Pudet for Torsk, og derover — var Vaaromsætningen i 1889 særdeles flau, idet der til en Begyndelse kun bødes SR. 1.20—1.40 pr. Pud. Dette uheldige Forhold søgte sin Begrundelse paa den ene Side i Dwinaens lave Vandstand og den dermed forbundne ringe Efterspørgsel, dernæst i den Omstændighed, at betydelige Fiskepartier vare overliggende fra 1888, i hvilket Aar Importen, som tidligere nævnt, var usædvanlig stor. Senere under Sommerens Løb flukterede Fiskepriserne noget, baade i op- og nedadgaaende Retning, indtil de fæstede sig ved de i Aarsrapportens første Del anførte Priser under Archangels Høstmarked.

Rugmelsspriserne i Archangel dreiede sig ved Skibsfartens Aabning om 78—82 Kopek for Wolgamel og 84—86 Kopek for Wjatkamel, men disse Priser steg dog snart som Følge af de truende Udsigter for Høsten i det sydlige Rusland. I Midten af Juli var Prisen for Wolgamel SR. 1.00—1.10

og for Wjatkamel 1.06—1.13. Havregryn betaltes paa denne Tid med SR. 1.30—1.40, medens denne Artikel ved Skibsfartens Aabning havde været betalt med SR. 1.10—1.20.

Denne høie Pris paa Havregryn holdt sig hele Sommeren og Høsten, medens derimod Melpriserne, som Følge af Aarsudsigternes Bedring i det Indre af Rusland, succesivt faldt ned under en Rubel pr. Pud og endte med en Pris af SR. 8.25 pr. 9 Puds Matte, eller ca. 92 Kopek pr. Pud.

Værdien af de til Finmarken exporterede Varer ansættes til SR. 545 039, deraf Kornvarer for SR. 488 603. Af andre Varer er altsaa exporteret til Finmarken for omtrent 77 000 Rubel, eller nogetnær for den samme Sum som i 1888. Blandt disse bør særlig mærkes Kjød (friskt, saltet og røget) for ca. 17 000 Rubel, Smør ca. 10 500 Rubel, Birkenæver ca. 4 000 Rubel og Tougværk ca. 7 800 Rubel. Værdien af de til Finmarken udførte Træmaterialier opgives til kun 950 Rubel. Ovenstaaende Værdiansættelser ere dog, som ofte fremhævet, ikke fuldt ud paalidelige.

Den murmanske Kyst og dens Fiskerier. Om Fiskerierne paa den murmanske Kyst have Meddelelserne for Aaret 1889 været mere end almindelig sparsomme. Det vides dog, at ogsaa i dette Aar Fiskets sent indtrufne Begyndelse gav Foranledning til, at et større Antal russiske Baade i Vaarmaanederne søgte over til Norge, navnlig Kiberg og Vardø. Ifølge Opgave fra Archangels Toldbod skal ifjor være indført hertil fra Murman forskellige Fiskevarer til en Værdi af SR. 118 319, hvoraf Saltfisk 131 060 Pud og 3 656 Pud Tørfisk, værdsat til resp. SR. 103 035 og SR. 2 681. Resten bestaaende af Lax for SR. 2 780 og Torsketræn SR. 9 823. Til Østersøhavnene opgives Udførselen fra Murman at have været ialt 203 238 Pud. Saaledes har den samlede Fangst paa Murman i 1889 udgjort omtrent 340 000 Pud.

Fra Kysten af Hvidehavet angives Tilførselen til Archangel af forskellige Fiskevarer ifjor at have udgjort 180 205 Pud, værdsat til SR. 198 462, hvoraf 15 887 Pud Lax, Værdi SR. 115 043. Resten hovedsagelig Sild. Ligeledes angives hidført til Archangel fra Novaja Semlja ialt 2 562 Pud, nemlig 730 Pud Lax, 1 662 Pud Spæk og 170 Pud Vildtskind og Huder til en samlet Værdi af SR. 6 140. Paa den murmanske Dampskibslinie har der fra Norge og Murman til Archangel været befordret 9 869 Pud og fra Archangel til Norge og Murman 21 201 Pud; alt i alt er saaledes befordret 31 070 Pud.

Skibsfarten paa Archangel aabnedes i 1889 den 27de Mai ved Ankomsten af to russiske Fiskefartøier fra Vardø. Det første udenlandske Skib, en dansk Skonnert, ankom den 28de Mai. Skibsfarten afsluttedes den 26de September med Afgang af et tysk Dampskib.

Under Fjoraaret udbetaltes Fragtforskuud til Skibene af Archangels Afladere efter følgende Beregning: 10 £ = SR. 88.00 (Mai—Juni), SR. 90.00 (Juni—August), SR. 87.00 (September).

Samtidig faldt St. Petersburger Børskurs successivt fra 10 £ = SR. 98.64 til 10 £ = SR. 95.52.

Af Paamønstringer foretoges ved Generalkonsulatet i 1889 8. Afmønstringer 12.

Opgave over det samlede Beløb af de ved Generalkonsulatet i Archangel i 1889 oppebaarne Afgifter: Ved Hovedstationen af svenske Fartøier SR. 73.88, af norske 446.28. Expeditionsafgifter for svenske Exp. R 13.12, norske 62, fælles 6.24.

Dresden.

Aarsberetning dateret Marts 1890.

Aaret 1889 vil altid beholde en fremragende Plads i Tydslands økonomiske Udvikling. Industri og Handel blomstrede paa alle Kanter. Dette viste sig ogsaa paa Børsen, hvor, især paa Grund af de gode Tider for Bankforretninger og Bjergværksdrift, den stærkt tilstrømmende Masse spekulerede i Hausse, hvilket naturligtvis, som saa ofte før, tilsidst bragte et Tilbageslag.

Bankerne gav i 1889 godt Udbytte, saaledes „Sächsiske Bank“: 5 % mod $4\frac{1}{6}$ % i Foraaret, „Dresdner Creditanstalt für Industrie und Handel“ 11 % som i 1888, tiltrods for at den forstørrede sin Kapital, „Dresdner Bank“ 11 % og en Coursstigning fra $143\frac{1}{4}$ % til $192\frac{1}{4}$ %. Aktierne i det herværende „Baugesellschaft“ steg til $186\frac{1}{2}$ % paa Grund af det projekterede Gjennembrud gennem Kronprinds Georg's Haver til Parken „Groszer Garten“, hvorved Adkomsten did bliver betydelig lettet.

I Sparekasser i Kongeriget Sachsen, hvoraf der nu er 213 mod i 1888 211, skeede i 1889 1420 974 Indbetalinger til en Høide af M. 121 479 507 mod M. 121 479 507 i 1888, og 812 248 Udbetalinger til en Høide af M. 111 825 744 mod M. 105 165 345 i 1888.

Maskinbygnings-, Jern og Staal-Industrien kunde i 1889 glæde sig ved et Opsving, der langt overtraf de nærede Forventninger; hvad der meget bidrog hertil var Anskaffelsen af Jernbanevogne paa Grund af udvidet Trafik, hvilket havde til Følge, at de forskellige Etablissementer næsten ikke kunde tilfredsstille de til dem stillede Krav. Salgspriserne steg først lidt efter lidt og ikke altid i Forhold til Priserne paa Raamaterialierne, Brændsel og Lønninger, men takket være den forhøiede Omsæt- og mangfoldige Forbedringer i de forskellige Bedrifter med deraf følgende billigere Fabrikation opnaaedes meget godt Udbytte. Nogle øieblikkelige Vanskeligheder var der jo paa Grund af udbrudt Arbeidsindstilling i Westphalen, Rhiinlandene og Schlesien, altsaa de Distrikter hvorfra den sachsiske Maskinindustri henter sine Raamaterialier, men ingen uheldige Følger heraf. De forskellige Aktieselskaber i denne Branche gav i 1889 fra 4 til 18 % til sine Aktionærer.

Den sachsiske Forening for Revision af Dampkjedler, som har sit Sæde i Chemnitz, har i det sidste Aar havt en Tilvæxt af 141 Dampkjedler og den tæller nu 619 Medlemmer med 1717 Dampkjedler. I Aaret 1889 blev der af Foreningens Ingeniører foretaget 3757 Revisioner paa Dampkjedler. Af Sammenstilling af de ved Indikatorforsøg forefundne Mangler paa Dampmaskiner ser man, hvilken Betydning Indikatorforsøgene har, og hvor vigtige de er for enhver Eier af Dampmaskiner.

Textilbranchen. Spinderiforretningen opnaaede glædelige Resultater ved sin stærkt forhøiede Produktion og sin udvidede Afsætningsevne og det tiltrods for høiere Priser paa Kul og stærkere Tilførsel paa Garnmarkedet. Kamgarn har bevæget sig omkring 10 % paa Grund af Terminmarkedet i Antwerpen, Chemnitz's Aktiespinderi giver for 1889 en Dividende af 13 % paa en Aktiekapital af $1\frac{1}{2}$ Million Mark. Ellers er de fleste Spinderier i Privathænder.

Juteindustrien har holdt sig paa det samme gunstige Standpunkt som begyndte i forrige Aar, saa Efterspørgselen paa Jutegarn ikke altid kunde tilfredsstilles. Det tyske Jutespinderi og Væveri i Meissen gav i 1889 en Dividende af 12 %, Oberlausitzer Jutespinderi i Ostritz 8 % Dividende; Geraer Jutespinderi og Væveri i Reusz siges at have givet den aarlige Dividende af 16 pCt.

Sytraadfabrikationen gaar det ganske godt efter den ifjor indtraadte Prisforhøjelse hos engelske Konkurrenter, og der er en i lige Grad forhøjet Produktion og Afsætning. Den Filial, som Dresden Symaskintraadfabrik har i Herrnskretsch en i Bøhmen, har vidst at faa et saadant Indpas paa det østerrig-ungarske Marked, at den ofte langt fra kunde tilfredsstille Efterspørgselen. Den giver i 1889 en Dividende af 7 pCt. Den sachsiske Traadfabrik R. Heydenrie ch i Witzschdorf bygges nu op igjen efter en Brand i 1888.

Klædefabrikationen har sit Hovedsæde i Grossenhain, men optræder næsten kun som Privatindustri. Bukkeskindfabrikationen havde atter glædelige Resultater at fremvise, saa at der flere Gange maatte anskaffes meksniske Vævestole af nyere Konstruktion.

Farveri- og Appretur-Anstalterne, hvilke mest har sit Sæde i Chemnitz, kunde ogsaa glæde sig ved lønnende Beskæftigelse. Efter en Streik blandt Farveri-Arbejderne ifjor Høst har vedkommende Etablissementer maattet lægge lidt paa de før knappe Lønninger. Farvningen af Tyrkiskrødt er nu traadt mere og mere i Baggrunden, derimod lønner nu Farvning af Diamantsort sig godt.

Netgarnfabrikationen havde nok Beskæftigelse, men led under det nuværende Sværmeri for Kamgarufabrikater.

Kniplings- og Gardin-Manufacturen gik det i Almindelighed meget godt; saaledes gav et i Dresden bestaaende Aktieselskab i den sidstnævnte Branche en Rente af 6 % med en Kapital af 900 000 Mark.

Strømpeforretningen har holdt sig temmelig stabil i 1889, Bestillingerne steg omtrent lige meget som i 1888.

Textil-Forbundet meddeler i sin Aarsberetning for 1889, at der i det forløbne Aar ved en Bestand af 5 038 Fabriker og Etablissementer omtrent 147 000 Forsikrede blev udbetalt et Beløb af 245 940 Mark i Skadeserstatning.

Fantasivarer kan ikke gjenindtage sin forrige Plads og deres Sag bliver skadet ved Brugen af glatte sorte Strømper.

Stofhandskebranchen giver endnu altid Anledning til Klage, idet Priserne paa Handskerne ikke staar i Forhold til den stegne Pris paa Ulden og Silken, hvorfra de tilvirkes. Det ser heller ikke ud til, at Prisen vil bedres. De forhaandenværende Lagre er endnu bestandig temmelig betydelige.

Perlearbejder synes atter at skulle begunstiges af Moden. Der fortælles, at amerikanske og engelske Opkjøbere har bestilt 6 000 Stk. Perleoverstykker til en Pris af 5—10 Mk. pr. Stk. Derved kommer Erzgebirge, hvor disse arbeides, til at faa nye Bestillinger. Som Besætning er vore Posementarbejder trængt lidt i Baggrunden paa Grund af Broderi, dog anvendes de endnu ofte.

Filtfabrikationen fandt god Afsætning med stadige Priser paa hjemlige Markeder, derimod led Afsætningen til de forenede Stater ved Uenighed med Toldvæsenet dersteds, paa Grund af at disse forlanger en

Forhøielse af den Værdi, som Fabrikanterne rigtig angiver paa Fakturaerne for Varerne og ogsaa som saadan forsikres, hvorved opstaar forøgede Toldudgifter.

Den mekaniske Kardefabrik i Mittweida havde en god og indbringende Afsætning, saa at Fabriken den største Del af Aaret maatte forlænge sin Arbeidstid. For 1889 betaler denne 15 % Dividende.

Læderfabrikationen led ved de endnu ikke helt bedrede Tilstande i Kalvelæderforretningen, men ser ud til for Fremtiden at ville lønne sig bedre. I Grotzsch i Sachsen eksisterer en Skofabrik som Aktieselskab og nyder megen Anseelse især for sin Udførelse af Børneskotøi. Denne Fabrik finder Afsætning foruden i Tyskland ogsaa i Sverige og Danmark. Dividenden var for 1888—89 10 %.

Fabriken for Læder & Militæreffekter Thiele, som i 1888 betalte en Dividende af 20 %, siges at give endnu mere for 1889. I Marts iaar har den ogsaa faaet en stor og formodentlig meget indbringende Bestilling paa Patrontasker og Remtasker til Armeen.

Straahatfabrikationen led endnu under den altid store Konkurrence og under Fordringen paa altid forskellige Façoners fra Detailhandlerne, hvilket i høi Grad fordyrer Tilvirkningen. Her bør nævnes, at Filthatsfabriken i Altenburg, som jo ligger udenfor det herværende Konsulats Omraade, opnaaede et gunstigt Resultat tiltrods for de høie Indkjøbspriser paa Raamaterialier, og gav dette Aktieselskab en Dividende af 7 %. Afsætningen var i 1889 39 874 Dusin Hatte til en Værdi af omtrent 1½ Million Mark.

Papirfabrikationen, der allerede i 3 Aar har staaet sig daarligt, har endnu ikke bedre Udsigter ivente, da Efterspørgselen fremdeles var størst efter billigere Papirsorter. Dertil sank i 1889 Prisen paa Papir, medens Prisen paa Raamaterialier steg; ved Slutningen af Aaret ophørte først denne Synkning. Uagtet disse uheldige Omstændigheder gav dog enkelte større Foretagender i denne Branche ikke mindre godt, men snarere bedre Udbytte end i Foraaret paa Grund af Besparelser i Driften ved Anskaffelse af bredere Maskiner og Forbedringer med Ildingen. De forskellige sachsiske Papirfabriker gav i 1889 fra 3 % til 13⅓ %. De Forenede Fabriker for fotografisk Papir gav ogsaa i 1889 et glimrende Resultat og formaaede at betale af 57½ Mk. paa hver af Grundstifternes 4 600 Aktier og en Dividende af 19 % paa deres 1 150 000 Mk. store Aktiekapital. Ligesaa heldig maa Dresdener Aktiengesellschaft für Cartonage-Industri siges at være; den gav i 1889 20 % Udbytte.

Dynamitfabrikationen. De i Nærheden af Dresden og Freiberg værende Dynamitfabriker tilhører kontraktmæssig Dynamitkompaniet „Trust Company Limited“ i London; alle dertil hørende Etablissementer har nylig lagt sig efter det Problem at frembringe røgfrit Krudt; Resultatet vides endnu ikke. En selvstændig, altsaa udenfor „the Trust“ staaende, Dynamitfabrik er for 1½ Aar siden bleven oprettet i Geyer i Sachsen, nemlig den Erzgebirgische, men har først netop begyndt med Fabrikation, saa der kan intet vides om Udfaldet.

Glasfabrikationen fremviste ogsaa i 1889 tilfredsstillende Udfald. Til Gjengjæld for at Bryggerierne synes at have dannet sig et Grundfond af Flasker til sin Flaskeøforretning, steg Priserne paa Glas efter Overenskomst mellem Hovedetablissementerne i Glasfabrikationsbranchen; herved og ved Produktion af Vinduesglas opnaaede de en 4 til 5 % høiere

Gjennemsnitsgevinst end i forrige Aar. Særdeles gunstige Resultater opnaaedes ved Produktion af Drivhusglas.

Træindustrien (Møbelfabrikationen), hvis største Etablissement er i Rabenau ved Dresden, havde et Opsving i sine Forretninger paa Grund af forhøiet Produktion; der indløb saa mange Bestillinger fra saavel Ind- som Udlandet, at den nævnte Fabrik blev tvunget til at anlægge en Filial i Nærheden af Dippoldiswald.

Bryggeriindustrien led under Priserne paa Raamaterialierne; Humlehøsten var det foregaaende Aar slet baade hvad Kvantitet og Kvalitet angaar, og ikke destomindre Prisen højere. Byg maatte betales dyrere og det tiltrods for at den hayde groet paa Laaven; dette gjorde Maltet dyrt og kunde ikke opveies ved den forøgede Ølkonsum. Hertil kommer for Dresdens Vedkommende en forøget Bryggeriskat og en Proces med Staden; som Bryggerierne tabte og som nu skal fordeles paa flere Aar. Saaledes var Dividenden lavere end ifjor, f. Ex. die Societätsbranerei Waldschlösschen ved Dresden 18 % imod 20 % i 1888 og det med en Formaltning 28 006 h. større end i 1888. To Etablissements, der udelukkende beskæftiger sig med Maltfabrikation, beretter om Fremgang; die Pirnaer Malzfabrik vorm. Lipps, som forføjer over en Aktiekapital af 550 000, uddelte en Dividende af 10 % imod 8 % i 1888, og Aktieforetagendet Dresdner Malzfabrik vorm. Paul König, oprettet i 1888, gav 10 % Dividende paa sin 1 250 000 Mk. store Aktiekapital.

Presgjær- og Kornspiritusfabriken i Dresden kunde ikke som før nyttiggjøre sig Spiritusprisernes Synken og Stigen. Kornpriserne var væsentlig højere, og det var ikke engang muligt for Foretagendet at skaffe sig Skadeserstatning ved forbigaende bedre Priser; tiltrods derfor er Aarsproduktionen og Afsætningen bleven større.

En Oversigt over Bjergværksdriften er endnu ikke udkommen, men man maa antage, at dens Rentabilitet er betydelig bedre ifølge de højere Priser. I 1888 havde den atter været i Tilbagegang ifølge dens forskellige Driftsgrenes store Omfang. Kun 4 Gruber gav Overskud, hvilket tilsammen beløb sig til 151 257 Mk., alle andre Gruber fordrede ikke lidet Tilskud, tilsammen 1 948 911 Mk. Kuldriften gav derimod bedre Udbytte; af Stenkul produceredes der saaledes 4 359 084 T. til en Værdi af 36 533 078 Mark, imod 4 293 416 T. til en Værdi af 35 215 939 Mk. i Aaret 1887.

De sachsiske Statsjernbaners samlede Indtægt var i 1889: 80 332 784 Mk. 91 Pf., altsaa 5 420 146 Mk. 42 Pf. større end i 1888. Af stor Vigtighed for det sachsiske Jernbanevæsens Udvikling er den ved et kongeligt Dekret foreslaaede og af begge Landdagens Kamre allerede antagne Omordning af Dresdens Banegaarde, som skal bringes til Udførelse inden 10 Aar, og hvortil Ständerforsamlingen har bevilget 34 870 000 Mk. Ved denne Omordning kommer Böhmischer Bahnhof i Altstadt til at være Hovedbanegaarden og de andre Banegaarde kun Gjennemgangsstationer; for at lette Færdselen skal al Persontrafik foregaa paa den mod Byen vendende Side af Banegaardene og Godstrafikken paa den ydre Side.

Skibsfarten paa Elben var ikke saa heldig af Mangel paa Beskæftigelse som Følge af Konkurrence og manglende Kommunikationsindretninger samt Jernbanevogne; tidligere stillede Klagen sig omvendt: for faa Skibe til Jernbanefragterne. Det eneste Godsdampskibsselskab, fra hvilket foreligger Aarsopgjør, er die Dampfschleppschiffahrts-Gesellschaft vereinigter Schiffer i Dresden; denne kunde trods alle Hindringer glæde sig ved et gunstigt Resultat. Dets Indtægter for Slæbning beløb sig

til Mk. 982 329.47 imod Mk. 805 914.39 i 1888 og det gav efter store Afskrivninger en Dividende af 12 %. Dette Selskab forføjer over 12 store Dampskibe og har en Kapital stor 800 000 Mk. Det Oesterreichische Nordwestdampfschiffahrts-Gesellschaft, som har sit Sæde i Wien men sin Generaldirektion i Dresden, antages at ville give 4 til $4\frac{1}{2}$ %, die „Kette“ Deutsche Elbschiffahrtsgesellschaft 1 til 2 % og det Sächsisch-Böhmische Dampfschiffahrts-Gesellschaft, som mest driver Persontrafik, antages at give 18 % Dividende.

Sporvognstrafiken i Dresden drives af et Selskab i London „Tramway Company of Germany, Limited“ som ogsaa driver den Hannoveranske Sporvognstrafik og giver kun et samlet Aarsopgjør for begge Linier; paa begge Steder er der saaledes sammen befordret 18 560 792 Passagerer i 1889 imod 16 864 166 i forrige Aar med en Indtægt af £ 127 524 imod £ 116 476 i 1888; til Gjengjæld for den forhøiede Indtægt var Driftsomkostningerne større paa Grund af Prisforhøielse paa Foder og Lønsforhøielse for Selskabets Funktionærer, saaat Selskabet ikke gav højere Dividende end i forrige Aar, $6\frac{3}{4}$ %.

Den nye „Deutsche Strassenbahn-Gesellschaft“, som har faaet Concession paa en ny Linie, har endnu ikke faaet hele Linien i Stand og lader paa enkelte Dele af den gaa Omnibusbefordring for Persontrafik. Sporvognsbanen i Chemnitz, der drives af et Selskab i Dortmund, siges at skulle give en Dividende af 5 % imod $4\frac{3}{4}$ % ifjor.

Af Forvaltningsberetningen for 1888 sees, at Dødeligheden i Dresden var i stadig Tilbagegang; dette tilskrives især Aftagendet af smitsomme Sygdomme, især Diphterit. Dødeligheden var i 1888 20.7 pro mille. Der blev udfoldet en stor Byggevirksomhed, saa der i 1888 var 2 322 Boliger (imod 1 583 i 1887). Haandværksforholdene var tilfredsstillende allerede paa Grund af den store Byggevirksomhed og den udvidede Folkemængde; ogsaa bidrog hertil Forordningen fra Slutningen af 1887 om at Værtshuse og Skjenkestuer kun maa oprettes hvor der virkelig føles Trang dertil; herved har denne Forretning faaet mindre Udvidelse end i de forrige Aar, og især blev de, som ellers vilde have søgt sit Underhold derved, henvist til andre Erhvervsgrene.

Efter Tælling af Fabrikarbeidere den 1ste Mai 1888 beløb disses Antal sig til 25 171, af hvilke 238 var mellem 12 og 14 Aar, 1 541 mellem 14 og 16 Aar og 23 392 over 16 Aar; disse er beskjæftiget i 673 Bedrifter, hvoraf 250 drives med Damp, 133 med andre, navnlig Gas-Motorer.

Ved 601 i Aaret 1889 afgivne Voldgiftskjendelser af Dresdens berufsgenossenschaftliche Schiedsgericht var Omkostningerne Mk. 19 544, de forsikrede Arbeidere 84 900.

Et Tilbageblik paa Kongeriget Sachsens økonomiske Liv i det forløbne Aar fremviser et Opsving, som holdt sig til Slutningen af Aaret, og ser det ud til, at denue Handelens og Industriens gunstige Stilling vil holde sig i det nye Aar. Det er at haabe, at det paa Børsen indtraadte Tilbageslag ikke denne Gang, som desværre ofte i tidligere Perioder, er en Forløber for økonomisk Tilbagegang paa Handelens og Industriens Gebet.

A. Rosencrantz.

Genf.

Aarsberetning dateret 19de August 1890.

Aaret 1889 har været heldigt for Schweiz's Handel. Landet har som andre Lande draget Fordel af den Tillid, som den politiske Situation medførte i Forretningsverdenen. Udførselen af Bijouterivarer har taget stort Opsving, væsentlig paa Grund af den store Udstillings Indflydelse. Fabrikationen af Guld kjæder, den væsentligste Branche, har med Held kæmpet mod Udlandets Konkurrence, skjøndt Bestillingerne fra Italien, der er et af de første Markeder derfor, var mindre betydelige. I Uhrfabrikationen viser 1889 en fornyet Virksomhed. Heraf er fulgt en Stigning af Arbejdslønnen, der opnaaedes ved Skridt fra de eksisterende Arbejderforeninger. Fabrikanterne har imidlertid ikke i høiere Salgspriser kunnet erholde Vederlag for de forøgede Produktionsomkostninger. I Sammenligning med tidligere Aar er især at lægge Mærke til Konkurrencen fra de forenede Stater og England.

Der er skeet en Sammensmeltning af Jernbanerne Suisse-Occidentale og Simplon, samt Jura-Bern-Luzern. Dette vil lette Konføderationen Indkjøb af Banerne og bevirke en Nedsættelse af Tariferne. I Kanton Genf gjør sig en stor Forbedring af Kommunikationerne kjendelig. Flere nye Dampsporveie eller smalsporede Baner er i det forløbne Aar kommet i Virksomhed omkring Byen Genf og forener den med Omegnen.

Katastrofen med Comptoir d'Escompte i Paris og Kobbersyndikatet har øvet et Tilbageslag i Schweiz. En af Direktørernes Bedrageri og Uddelingen af imaginære Dividender har foraarsaget flere Banker og mange Private betydelige Tab.

De politiske Begivenheder i Sydamerika synes ikke at have havt Indflydelse paa Pengemarkedet i Schweiz.

Følgerne af Verdensudstillingen har ogsaa været kjendelige i den schweitzerske Konføderation. Udsigterne for Saisonen var daarlige paa Grund af slet Veir, men Udstillingen bragte mange Reisende til Schweiz. Imidlertid synes Handelen med endel Luxusartikler at have lidt ved Udstillingens Naboskab. Til Gjengjæld har mange Udstillere solgt sine Varer til meget god Pris ved Slutningen af sit Ophold i Paris.

Vinhøsten i 1889 var bedre i Kvalitet end i Kvantitet. Paa flere Steder ødelagdes Høsten af Hagl. Phylloxeraen er stedse Gjenstand for uafsladelige Studier, og store Opofrelser er allerede gjort for at søge at udrydde dette Onde, men desværre uden tilfredsstillende Resultater. Den ved andre Vinsygdomme foraarsagede Skade har man kunnet hemme ved nogenlunde billige og itide anvendte Midler.

Indførselsartikler til Schweiz 1889. Farver fr. 460 620, Vinduesglas 579 546, Gravurer, Lithografier etc. 566 307, videnskabelige Instrumenter og Apparater, 1 326 954, musikalske do. 64 400, Uhre 749 654, do. af Sølv 316 260, do. af Guld 778 302, Uhrværk etc. 1 930 500, Uhrkasser 1 497 605, Maskiner 9 519 540, Bly i Stænger etc. 773 760, Jern, Ru- etc. 3 558 957, Skinner og Stangjern 9 536 213, Uhrværktøi 22 500, Guldsmedarbeide 5 232 582, Chokolade 24 089, Ost 2 488 326, Cigarer og Cigaretter 1 916 000, Bomuld 43 280 244, Bomuldsgarn 809 600, do. Tøi 5 887 025, Silke 53 354, diverse 7 739 521.

C. F. de Geer.

Leipzig.

Aarsberetning dateret 25de Juni 1890.

Følgende Dividender fordeltes for 1889 i endel paa Aktier grundede Bank- og industrielle Anstalter og Selskaber i Leipzig: Allgemeine Deutsche Credit Anstalt 12 %, Leipziger Bank $7\frac{1}{2}$ %, Leipziger Cassenverein, der imidlertid er traadt i Liquidation, $4\frac{1}{15}$ %, Leipziger Feuerversicherungs Anstalt M. 720 pr. Aktie indbetalt med M. 1 800, Leipziger Immobilien-gesellschaft 10 %, Leipziger Kammgarn Spinnerei 15 %, Leipziger Vereinsbier Brauerei 30 %, Communalbank für Sachsen 10 %, Leipziger Lebens-versicherungs Gesellschaft Teutonia 11 %, Leipziger Kammgarn Spinnerei Stöhr & Co. 12 %, Leipziger Wollkämmerei 40 %, Leipziger Credit und Sparebank 8 %.

Hovedsædet for den herværende Rigsbank opnaaede for 1889 en Om-sætning af: Lombardforretning 30 345 800 M., Vexelomsætning 613 348 400 M., Anvisninger 1 180 000, Giro 2 298 049 500, Omsætning med Rigs- og Statskasser 16 193 900, tils. 2 959 117 600 M.

Ved det herværende Universitet studerede i 1889 9 Svenske og Norske.

Det i den anden Halvdel af 1888 begyndte Opsving i alle vore Erhvervsgrene har i det forløbne Aar udviklet sig kraftigt videre, baaret af Tiltro til Freden med en Periode af roligt, uforstyrret Arbeide. Den politiske Horisonts Opklaring øvede en velgjørende Indflydelse paa Virksomheds-trangen og Foretagelseslysten i alle Forretningskredse. Kapitalen vendte sig igjen mer og mer til Industrien og dens Anlæg, og Produktionen blev større medens Forbruget villig optog det Frembudte og altid havde nye og større Fordringer til Kilderne for Produktionen. De i de sidste Aar herskende Begreber om Overproduktion og Pristryk blev næsten ikke mere hørt. Prisforhøjelse blev let gennemført og Foreninger for det Øiemed bestemte de enkelte Artiklers Pris. Varer, der tidligere kun kunde sælges paa de internationale Markeder til den mest trykkede Pris, fandt villige Kjøbere inden Landet.

Ved den store Pengemængde blev Privatdiskontoen i Begyndelsen af 1889 trykket ned til $1\frac{3}{4}$ %. Den steg saa i Juli, da ved Udbetaling af nye preussiske Consols betydelige Summer blev trukket fra Markedet, til 4 % og mer. Paa Grund af store Pengeafløb til Sydamerika maatte Rigsbanken i Begyndelsen af Oktober forhøje sin Diskonto til 5 %, medens der i Slutningen af Oktober maatte bevilges 6—7 % for Prolongationer i Effektforretning. I December stillede Prolongationsrentefoden sig paa $7\frac{1}{2}$ —8 %.

Industriens Udvikling har overtruffet forrige Aars, og Erhvervsgrene, der tidligere maatte betegnes som nødlidende, viste ialfald forbigaaende en Bedring. I Lervareindustrien blev foretaget flere Udvidelser af Bedriften og nye Anlæg. I den stærkt udviklede Byggespekulation kan ventes et Tilbage-slag, der vil foranledige en stærk Synken af Teglstenspriserne. Til trods herfor ser de Teglstensfabrikanter, der arbeider med Haandkraft, sig nød-saget til at gaa over til Maskiner, da det altid bliver vanskeligere at faa dygtige Haandstrygere. Jernstøberierne, Metal-, Bronze- og Blikvarefabrikerne, Kjedelmedene, Fabriker for Konstruktion af Jernbygning og Bygningssmedene var fuldt beskæftiget det hele Aar. Ogsaa Maskinfabrikerne havde lønnende og rigeligt Arbeide. Fabriker for Værktøismaskiner og Træforarbejdsles-maskiner maatte benytte Extratid. Fabrikerne for Musikinstrumenter viste stor Rørelse. De kemiske Fabriker viste livlig Rørelse, især de for ætheriske

Olier og Essentser. Textilindustrien viste i næsten alle Grene den livligste Forretningsvirksomhed. Uldkjæmmerierne og Kammgarvspinderierne overvældedes med Bestillinger. Ved tilfredsstillende Vandstand formaaede Træsliberierne, Pap- og Papirfabrikerne at arbejde med fuld Kraft størstedelen af Aaret, og der bemærkedes en liden Prisstigning i Træmasse og Pap. I Garverierne var livligt. Bogbinderierne, Cartonnage og Portefeuillefabrikerne var fuldt beskæftiget og maatte ofte bruge Extraarbeide. To Møller forstærkede Vandkraften ved Tilføielse af Dampkraft og der blev oprettet 2 Destillationer, 1 Meieri, 1 Brænderi og 1 Sukkervarefabrik. Der viste sig mod Midten af Aaret en Vending til det bedre i Vantefabrikationen, men uden Varighed. Blomsterfabrikerne gik godt, hvorimod de, der tilberedte Pelsværk, var mindre fornøiet. I Skotøjfabrikationen fortsatte Forandringen til det bedre, hvorved dog Forretningen til Indlandet var bedre end til Udlandet. De polygraphiske Industrier havde saa meget Arbeide, at der ofte maatte bruges Extratimer. Om Tilbagegang i Arbeidslønnen hørtes intet, i nogle Dele af Textilindustrien finder man de samme Lønninger, forresten er Arbeidernes Fortjeneste steget ikke ubetydeligt. I Jernstøberierne og Maskinfabrikerne steg Lønnen især betydelig, fra tidligere 27—35 pf. til 40—45 pf. pr. Time. Med Hensyn til Arbeidstiden bestaar der en Strømning blandt Arbeiderne i Retning af at faa 8 Timers eller endnu kortere Arbeidstid uden Afslag i Løn. Aaret viser intet Fremskridt med Hensyn til Natarbeide, tvertimod, foruden de Forretninger der havde Natarbeide, er der kommet flere til.

Paaske-Messen 1889. Da Paaske-messen kom saa sent var der Ugerne i forveien allerede foregaaet store Omsætninger i Over- og Underlæder. Tiltrods herfor var Messetilførselen stor, rigtignok mest i underordnede eller dog middels Kvaliteter, hvis Tilbagegang i Pris kun lidet vilde afficere de solide Garverier og Prima Sorter. Rhinlandsk Saalelæder solgtes hurtig, hvorimod daarligere Vare kun solgtes med Prisnedgang. For bedste Kvalitet Vachelæder var Priserne uforandret, de daarligere Sorter maatte vige 10 M. pr. 100 Pund. Af Eschweger Saalelæder var betydelige Poster, der efter Varens Tørring og Beskaffenhed forstørstedelen solgtes med passende Concession; ligeledes Brandsaalelæder i vild og tysk Vare. Af de sidste Sorter var til Fabrikanternes Skade store Mængder meget daarlig Raamaterial, der var næsten usælgeligt og blev overladt Commissionslagerne. Fahllæder med fin Appretur og let Vægt var efterspurgt til fulde Priser, medens tung Vare gik tilbage. Kips i alle Sorter, godt garvet og slagtet var livlig i Handelen, og kunde Behovet ikke dækkes trods fulde Priser. Mindre god Kips var mere end ønsket paa Markedet, dens Eiøre var ved daarligt Arbeide selv Skyld i sine Tab. De forskjellige Artikler i Hestelæder i tysk og Buenos Aires Vare var livlig i Handelen til noget højere Priser, og man kom til tilfredsstillende Afslutninger deri. Blanklæder var mindre i Handelen, da forrige Aars store Behov for Militærartikler for det meste var dækket. En stor Omsætning fandt Sted af barkede og alungarvede Faareskind. For godt Fabrikat højere Priser end forrige Aar; Avancen efter Kvalitet 10 delvis 15 pCt. for alungarvede og 5 pCt. for barkgarvede Skind. I tunge tyske Ox- og Kohuder gjælde de hidtilværende Priser, medens alle af middels og lettere Vægt bliver tilsidesat med altid vigende Priser. Raa tyske Kalveskind i svær Vare var mat med lave Priser; de lettere solgtes ogsaa bedre. Raa tyske Faareskind var siden sidste Messe fast i Pris og opnaaede Avance af 5—10 pCt. For denne Sort raa, tørret Vare var Priserne 40—45 M. pr. Ctn. Messebørsen for Læderindustri var besøgt af mere end 400 Interessenter og beviste paa nyt sin Tidsmæssighed

ved den livlige Deltagelse i Leipzigs Børs's elegante Rum. Priserne efter Kvalitet og Tørring omtrent følgende:

Tydsck Hestelæder prima Messepriser for Messesortimenter pr. Pund 150—165 pf., Børspriser for bedste Kvaliteter pr. Pund 185—200 pf., Buenos Aires prima Børspris 200—275 pf., brune Kips til Støvler ca. 5—7 Pd. 120—145 pf. og 180—230 pf., brune Kips til Pantiner Messepris 95—220 pf., sort Kips ca. 4 Pd., 165—205 pf. og 210—260 pf., sort do. 6 Pd. 130—160 pf. og 180—210 pf., brunt Fahlleder 19 Pd. 125—150 pf. og 160—180 pf., Vachelæder, tungt og stærkt fineste Vare, kun prima, Børspris 145—160 pf., tydsck og Vildbrandsaalelæder 90—115 pf. og 115—130 pf., Tamtsaalelæder 115—135 pf. og 142—158 pf., Trier Saalelæder 135—150 pf., og for tungt 155—158 pf., Siegener Saalelæder 130—145 pf. og 156—162 pf., Eschweger Saltleder prima 115—130 pf. og 140 pf., Middelsorter Messepris 95—100 pf.

Af Kips og vilde Huder var af de første Tilførselen som sædvanlig, men af de sidste var mindre Lagere end hidtil, da det ikke lønner sig at tage dem hid. Forretningsgangen i vilde Huder og Kips var træg og er vist lidet indkjøbt paa Grund af færdigt Læders daarlige Afsætning. Priserne holdt sig paa omtrent samme Niveau som forrige Messe: Uruguay, Montevideo saltede 42—48 pf., Rio Grande Oxer 38—44, do. Kjør 36—44, do. lette 28—30, tørre Buenos Aires 60—85, do. Ko 60—90, tørre Rio Grande 65—80, Guatemala, Angostura, Puerto Cabello 50—75, tørre saltede Ceara 58—66 pf. pr. Pd., Kips prima 100—135, do. secunda 75—100, do. tertia 50—75, do. quarta 30—40 pf. pr. Pd.

Klæde- og Uldvarer. Aachen havde endnu lang Tid Bestillinger, da billig Kamgarn og Eskimo endnu er en søgt Artikel. Først har i sin kjæmpemæssige Produktion, der altid stiger, ingen Vanskelighed for at sælge. Mange Fabrikanten var beskjæftiget til kort før Paaske, hvorfor lidet bragtes til Messen. Hvad kom, blev ogsaa hurtig solgt, naturligvis undtaget usolide Varer og upopulære Mønstre. Smukke strikkede Varer i sribet og rudet var efterspurgt, deraf kunde endnu mere været afsat. Ogsaa Traadstoffe til middels Priser var søgt. Svære Stoffe solgtes mindre paa Grund af Varmens Indtrædelse. Spremberg bragte smukke Kamgarnstoffe for Herreconfection; ogsaa til Dameconfection har denne faaet smukke Bestillinger. Crimmitschau solgte aldeles ud, hvorfor Størstedelen af Fabrikanten forlod Messen tidlig. Ogsaa for Werdau var Messen tilfredsstillende; selv de smaa Fabrikanten solgte deres Lagerartikler beregnet for koldt Veir. Cotthus Zeitz, Grafsenhayn og Linckenwalde bragte lidt af Sommervarelageret, men maatte paa Grund af fremrykket Aarstid sælge til nedsatte Priser. For sorte Varer, Klæde, Satins og Croisées var Messen for sent. For andre Artikler i Klædebranchen var Messen normal. Dette Aars Klædesmesse blev rost af Fabrikanten af bedre smukt mønstrede Sommer og halvsvær Vare og dadlet af dem der kun arbejder sorte og mindre svære Stoffe. Tilførselen var ikke større end sædvanlig. Sachsiske og lausitzer Pladse havde temmelig meget her i svære Strik og Traadsager. De hovedsagelige Kjøbere af disse Artikler, store Confectionshandlere fra Øst og Sydtydskland, var talrige tilstede og tog store Poster. Lysere mønstrede Stoffe i Velours og Cheviot Appretur var stærkt efterspurgt, Cottbuser, Peitzer og sachsiske Fabrikanten solgte hurtig det lidet Forhaandenværende. I sorte Stoffe hvilede Handelen næsten ganske. Den endnu stigende Efterspørgsel efter ensfarvede mørktmønstrede Kamgarnstoffe lader lidet Haab for sorte Klædes-

stoffes Afsætning. Selv paa Landet fortrænger Kamgarnantrækket de ærværdige Klædes Klæder. Saaledes udbreder Kamgarnfabrikationen sig og dette Materials Spinderier har fuldt op at gjøre.

Paa Omsætningen i Bomulds Strømpevarer havde den fremrykkede Aarstid daarlig Indflydelse, saavel Grosister som Detaillister havde tidligere dækket sine Behov og assorterede kun sine Lagere. En Undtagelse var kun diamantsorte Dame- og Børnestrømper. Denne Artikel vinder mer og mer Anklang, da den er aldeles vadskeægte, og kunde Behovet heraf ikke dækkes. Bomulds og pantinerede Silkevanter var til rigtignok endnu trykkede Priser meget mer efterspurgt. Til forestaaende Vintersaison var megen Efterspørgsel efter strikkede Vanter (Ringwoods), Huer, Tørklæder, Veste og strikkede Dame- og Børneunderskjørter. Ved Garnets betydelige Prisstigning maatte dog nogle Bestillinger tilbagevises ved for lavt satte Limitter.

For Lærreds- og Sengklædeindustrien var Messen flau. Trods liden Tilførsel beholdtes betydelige Mængder paa Lager, dog tror man senere at kunne sælge til forhøiede Priser. Detaillehandelen var ogsaa daarlig.

I Katunbranchen var der flere Kjøbere end paa mange Aar og opnaaedes stor Omsætning især i Mode-Genres. De forskjelligste Nyheder i rigeste Udvalg fristede Kjøberne til store Indkjøb. Med Forkjærlighed købtes Ramage paa glat og stribet Bund og Ruder i Madapolame og Satin, hvilken sidste Artikel vinder stigende Bifald. Fremdeles vandt usædvanlig Bifald, modefarvet glat Bund f. Ex. bordeaux, olive, jordbær og graa med sort Overtrykning i Arabesker og Ramage. Omtales maa endnu en ny Artikel; Branchen nemlig Uldtryk, der ogsaa egner sig for fine Fløielstoffer. Det samlede Resultat af Messen maa betegnes som meget gunstigt. Meerane beflitter sig paa at levere correct glatstribede Uld- og Halvsilkestoffer og prægtige Mønstre.

Pelsværk var steget saagar enkeltvis til det Dobbelte. Schupskind i mindre god Vare solgtes godt. Skunks var lidet højere i Pris men solgtes især i sort let. Tarvelig Bisam var dobbelt saa dyr som ifjor, men solgtes vanskelig. Los gik meget til England og Amerika. Forretningen med virginsk Odder var mindre livlig. Ilder havde langsom Afsætning. Ræve især deleshed i stor god Vare var søgt, rød Ræv solgtes temmelig godt og til høie Priser. Sølv- og Korsræv især til Rusland. Odder enkelte Sorter 100 pCt. dyrere end ifjor gik godt til Amerika. Amerikansk Zobel ca. 50 pCt. dyrere. Australisk Oppassum var forholdsvis billig og solgtes godt: Amerikansk Oppassum tilsidesat. Første Sort Bjørn solgtes til høie Priser til England. Nutria meget søgt og blev lidet raa Vare indført paa Grund af Oversvømmelserne i Sydamerika. Næsten alle russiske Pelsvarer ere blevne dyrere især deleshed Graaværk, der ved Messen solgtes ganske godt. Betydelig dyrere end ifjor var endvidere Hermelin, Persiana, Schiras, Salthuder og Dreibel.

Hvide Harer farvet sorte solgtes meget til Amerika. Pelsværksforretningen er ved de højere Priser blevet sundere.

Paaskemesse for Tøier. Der var livlig Omsætning hos de herværende Grossister, Tilførselen udenfra var liden. Geraa Stoffe solgtes bedst, meget søgt var halv og heluldne Plaids og strak Forraadene ikke til. Stribede Faconnes vandt Bifald ved sin Billighed, og er endog for Høsten store Bestillinger; dog er Hovedforretningen alle klædesagtige og heluldne Stoffe fra Gera. Inye Mønstre i silkeagtige Striber gjordes store Bestillinger fra Ind- og Udlandet. Der manglede større Lagere i Skjorteflaneller, ligesaa i Bomulds Benklædestoffer. Fabrikanterne er rigelig forsynet med

Bestillinger. Pladsforretningen i Tricotage var svag, ligesaa i Tæpper og Bordtæpper; dog kom der nogle Bestillinger fra Udlandet paa de sidste. Hæl og halvsilke Mohair var efterspurgt, derimod ikke Shawler og Tørklæder. Der gjordes Bestillinger paa lupos i Brillant, Moires, Flanel. Ligeledes fra Udlandet paa færdige Skjorter.

Leipziger Michaelis Lædermesse 1889. Tilførselen var normal og Forretningen udviklede sig temmelig livlig. Dette gjælder især for Prima tykt Saalelæder, hvorimod middels og underordnede Sortiments stod tilbage. I Almindelighed fandt gode Kvaliteter og omhyggelige Sortiments let Kjøbere og tilfredsstillende Priser, hvorimod de saakaldte Messesortiments med slet Tørkning og delvis meget mangelfuld Sortering bragte de betreffende Garvere store Tab, hvilket dog er uafvendeligt saa længe denne Del af Læderfabrikationen ikke opgiver det daarlige, „billig og slet“. En stor Del af denne Sort overgaves Consignationslagerne. Brunt Fahlælader vandt nogenlunde Afsætning, det samme gjælder brun og sort Kips. Virkelig fin Vare manglede, men var gjerne blevet kjøbt. Vachelæder, Brandsaalelæder og Blanklæder blev tilsidesat. Hestelæder kunde glæde sig ved hurtig Salg til hidtilværende og for Prima Vare stigende Priser. Meget livligt var Markedet for alungarvede Faareskind, der naaede indtil 12 % høiere end ved Paaske. Barkgarvede Faareskind steg ikke i samme Grad, men solgtes dog let. Raa tyske Huder noterede samme Priser, naar undtages svære Oxehuder, der i god kraftig Vare opnaaede høiere Priser. Raa, tørrede Kalvehuder i let Vægt, godt sorteret, fandt god Afsætning, ogsaa tung Vægt var bedre end tidligere. For tørrede Faareskind betaltes 44—48 M. pr. Ctn., for raa 20—23 M. pr. Ctn. Raa Vildhuder var faste og søgte. Prima korthaarede Buenos Ayres Saladeras Oxehuder paa 25—32 Kg., noteredes 52--54, lettere og tungere 45 M. Priserne paa Messen var følgende: Tysk Hestelæder, prima Messepriser for Messesorter pr. Th 155—170 pf., Børspriser for gode og bedste Kvaliteter pr. Th 190—205 pf. Buenos Ayres Hestelæder, prima, do. do. henholdsvis indtil 300 pf., brun Kips til Støvler ca. 5—7 $\frac{1}{2}$ Th 120—145 og 180—230, sort Kips ca. 4 Th 160—180 og 210—260, brun Kips til Pantiner 85—120, brunt Fahlælader ca. 6 Th 130—160 og 185—210, do. ca. 19 Th 125—140 og 160—180, do. 11—14 Th 180—210, Vachelæder pr. Hud ca. 30 Th 105—120 og 130—150, Vachelæder, fineste Ko, kun prima, 140—155, tysk og Vildbrandsaalelæder 85—110 og 110—130, Tamsaalelæder 110—135 og 142—185, Trier Saalelæder 130—145 og 155—158, Siegener Saalelæder 125—140 og 156—162, Eschweger Saalelæder I saltede Oxe 115—130 og 140, Eschweger Saalelæder Middelssort 90—110. Tilførselen af Kips var som sædvanlig, derimod ikke af Vildhuder, da det som tidligere bemærket ikke lønner sig mer. Forretningen var træg. Priserne var: Uruguay og Montevideo saltede 44—46, Rio Grande Oxer 38—42, do. Kjør 34—38, Rio Janeiro Oxer 32—38, do. Kjør 34—38, do. lette 28—30, tørrede Buenos Ayres 60—75, Guatemala, Angostura, Puerto Cabello 50—65, tørrede, saltede Ceara 58—65, Buenos Ayres Kjør 60—80, tørre Rio Grande 60—75 pr. 500 gr., alle pr. Th . Kips I a 100—130, II a 70—90, III a 50—70, IV a 30—40 pr. Th .

Manufakturforretningen i Stoffe for Høst og Vinter var ret god, da ikke altfor mange Varer kom til Messen. Greiz, Gera og andre Steder bragte smukke, sorte Cachemirstoffe, der hurtig solgtes, og i nye Mønstre gjordes store Bestillinger. Ogsaa Meeraner Artikler søgtes og bestræber Fabrikkanterne sig mer og mer for at skaffe smukt og smagfuldt Fabrikat.

Uldartikler fra Apolda og andre Steder var første Uge meget begjæret,

men var Forretningen vanskelig for Fabrikterne, da Kjøberne ikke gjerne betalte de af Uldgarnets Stigning betingede høiere Priser.

Klædemesse. De fleste Artikler købtes til gode og høiere Priser end sædvanlig. Tilførselen af bedre Klæde var ikke stor, da Fabrikterne havde nok at gjøre. Af mindre gode og daarlige Kvaliteter var meget og var Priserne ogsaa paa disse lidt bedre. Glatskaarne Traadstoffe gik lidet, det var fortrængt af Kamgarnstoffe. Disse var der kun lidet af med særdeles faste Priser, ligeledes den længe tilsidesatte blaa Cheviot. Der var ikke lidet Spørgsmaal efter Paletotstoffe, efter lang Pause spurgtes der igjen efter laaddent Tøi. I sorte og lignende Artikler var Forretningen som i Aarevis stille. I det Hele har Klædesindustriens gunstige Tilstand befæstet sig. Klædesmessebørsen var saa godt som ikke besøgt.

Pelsværk. Næsten alle Varer er steget. Korsræv sælges udelukkende til Rusland med 60 % Avance, Sølvræv er steget 35 %. Af virginsk Ilder sælges kun de bedste og middels Sorter og 50 % dyrere. Snødder fandt villige Kjøbere til 50 %, Odder til 15—20 % høiere Pris, men den sidste tilsidesattes. Blaaræv lidt billigere end forrige Aar. Russisk Zobel til amerikansk Marked blev betalt 60 % dyrere. Hvid Ræv Ia og II a Vare 70 % høiere bruges til Imitation af Blaaræv, ligeledes rød Ræv til Sølvræv med 60 % Avance, begge disse har dog ikke fuldstændig svaret til Forventningen, og ligger Poster usolgt.

Los gaar som Modeartikel til Amerika og England, secunda og tertia med 150 %, prima med 50 % Avance. Odder, som i Marts var 125 % dyrere end forrige Aar, gik ved Juniauktionen 30 % ned. Schuppen I og II solgtes til Odderimitation 20 % høiere. Skunks var ogsaa høiere. Bisam 100 % for tarveligere Sorter. Oppossum var trykket. Aber er efterspurgt til Amerika. Graaværk havde betydelig Avance, men er allerede ved Nishny Messe sunket 10 %. Ekornhaler beholdt de høie Priser. Messen var i det Hele stille, da Priserne var for høie.

Med Jernbanernes Indførelse er Messernes Betydning naturligvis sunket, men for en saa gunstigt beliggende Handelsstad som Leipzig er der intet at befrygte, tværtimod, den bliver mer og mer en permanent Messeplads.

Man kan desværre ikke nægte, at der (Juni 1890) ikke arbeides saa stærkt i Fabrikerne, som kunde ventes. De store Forventninger fra ifjor ere ikke blevne opfyldt, thi trods store Bestillinger fra Japan, Sydamerika og Australien er der ikke nok at gjøre. Der er et Tilbageslag i Engros-handelens og Storindustriens forhaabningsfulde Sikkerhed fra ifjor, der var at forudse. I de enkelte Forretningsgrene stiller Beskæftigelsen sig saaledes: Damp- og Vandmotorer, Ølbryggerier, Mel- og Sægmølleindretninger, har meget færre Bestillinger end ifjor, hvorimod Lokomotiv- og Jernbanevognbygning er godt beskæftiget. Lokomobiler er lidet efterspurgt. Jernmøbler arbeides temmelig meget. Smaa Jernvarer middels, Verktøismaskiner, Dreierbænke, Høvel- og Stødmaskiner ligge nede, hvorimod Specialmaskiner til Bearbejdelse af Metaller, til Amunitionsvaaben og Krudtvarefabrikation blev ret livlig forlangt. Symaskiner middelmaadig Afsætning. I Lampefabrikerne var der udpaa Høsten lidt livligere. Den kemiske Industri er bedre. I Væveriernes er lidt livligere, dog endnu slæbende, i Spinderierne er betydelig mindre at gjøre end ifjor. I Confektion er stille. Papir og Pap har normal Afsætning med smaa Priser. Lædervareforretningen er taalelig. Hos Møbel- og Bygningssnedkere er for Øieblikket meget roligt, ligeledes er der for alt, hvad der staar i Forbindelse med Bygningsvirksomhed, intet godt Forretningsaar.

Sundhedstilstanden har været tilfredsstillende, men blev Leipzig sen-
høstes hjemstøgt af Influenzaepidemi.

Julius Wilhelm Schmidt.

Algier.

Der ankom med Ladning fra Norge til Hovedstationen 7 norske Skibe dr. 3 174 Tons, til Vicekonsulsstationerne 5 dr. 1 605 Tons, fra Sverige til Hovedstationen 3 dr. 1 384 Tons, til Vicekonsulsstationerne 8 dr. 3 213 Tons, og fra andre Lande til Hovedstationen 15 dr. 8 238 Tons, og til Vicekonsulsstationerne 22 dr. 11 023 Tons samt i Ballast 7 dr. 3 165 Tons, ialt 67 dr. 31 802 Tons. Bruttofragt 507 360. Med Ladning afgik til Norge 2 dr. 651 Tons, til andre Lande 30 dr. 19 846 Tons, og i Ballast til Norge 2 dr. 1 454 Tons, og til andre Lande 18 dr. 7 434 Tons. Bruttofragt 215 886.

Erlagte Konsulatafgifter ved Hovedstationen 1 080.15, ved Vicekonsu-
laterne 1 526.05, tils. 2 606.20.

Af svenske Skibe ankom 20 dr. 9 865 T. Erlagt Konsulatafgift frcs.
732.80.

Aarsberetning dateret 26de Juli 1890.

1889 ankom til Distriktet fra de forenede Riger 99 Skibe paa tilsam-
men 46 644 Tons, hvilket er det højeste Tal der nogensinde er opnaaet.

I de sidste 3 Aar ankom af norske Fartøier: 1887 80 paa 34 163
Tons, 1888 69 paa 33 506 T., og 1889 75 paa 34 955 T., hvilket viser en
Fornindskning i Antal af 5, men Forøgelse i Tons af 792.

Fordelt paa de forskjellige Stationer ankom af norske Skibe: til Algier
25 paa 12 795 T., Oran 28 paa 13 261 T., Bougie 1 paa 162 T., Philippe-
ville 1 paa 307 T., Bône 5 paa 1 801 T., La Goulette 5 paa 2 722 T.,
Sfax 2 paa 691 T.

Af norske Skibe ankom 37 Damp- og 22 Seilskibe med Ladning,
hvoraf 3 med Trælaster fra Norge, 11 do. fra Sverige og 4 do. fra Nord-
amerika. Med Is 6 Seil- og 2 Dampskibe. Dampskibe, mestendels befrag-
tede pr. Maaned, ankom med Ladning af Stykgods.

I Ballast afgik 9 Damp- og 11 Seilskibe. Udfragt erholdt 8 med Alfa
til Skotland, 3 med Garverbark til Portugal, 2 med Krølhaar til Nord-
amerika, 2 med Kork til Skotland, 3 med Korn og diverse til Norge, 29
Dampskibe udfragtedes med Stykgods og Vin til Frankrige.

Indseilede Bruttofragter for norske Fartøier (fraregnet Havne uden
Vicekonsuler): 1889 indgaaende 507 360, udgaaende 215 880 tils. 723 240
fr. mod 1888 ialt 649 200, 1887 612 500, 1886 577 460 fr. Middelfrag-
terne i francs pr. Ton var i Almindelighed i 1889 følgende mellem nede-
nævnte Havne:

	Oran.	Algier.	Philippeville.	Bône.
Marseille . . .	9	8—10	8—15	8—12
Bordeaux . . .	16	16—20	15—20	18—20
Håvre . . .	18	25	18—23	22—30
Nantes . . .	18	25	18—23	22—23

	Oran.	Algier.	Philippeville.	Bône.
Gibraltar . . .	10	14	10—13	—
Lissabon . . .	20	20—30	15—20	20
Antwerpen . . .	20	15	15—20	20
Newcastle . . .	18	18—20	20—25	15—20
Cardiff . . .	18	15—17	15—20	15
Glasgow . . .	20	15—18	15—20	15—20

To Skibe forliste sidste Aar paa Algiers Kyst. Det ene var svensk „Sjøgudinden“ fra Gøteborg, det andet norsk „Galathea“ af Arendal. Det første solgtes som Vrag ved offentlig Auktion, det andet gik fuldstændig under. Besætningerne reddedes.

4 norske Sømand paamønstredes norske Fartøier. Ingen Rømning har forekommet, rimeligvis fordi det er saa vanskeligt at faa Hyre igjen.

Til Algier ankom 1889 3 792 Skibe paa 2 256 869 Tons, mod 1888 3 820 paa 2 252 997 T., deraf 1889: franske 2 136, engelske 569, spanske 628, svenske og norske 72, belgiske 27, tyske 28, italienske 185, hvorefter med Hensyn til Tonsantallet følger: østerrigske, græske, hollandske, danske, russiske, tyrkiske, portugisiske, tunesiske og marokanske.

De forenede Rigers Skibe indtog 1888 efter Tonsantallet 6te Plads, hvorimod i 1889 4de. Det er den italienske Skibsfart, der er formindsket i saa betydelig Grad; Grunden hertil maa man søge i den fransk-italienske Handelstraktats Ophør, der gjør det vanskeligt for italienske Skibe at besøge Algiriens Havne, da Havneafgifterne er for høje til at kunne konkurrere med de af Frankrige begunstigede Nationer. For Italien opstod ved Traktatens Ophør ogsaa den Vanskelighed, at det ikke godt kunde indføre sine Varer til Frankrige, hvoraf Algier har trukket den Fordel, at Moderlandet har mer bemærket og indkjøbt dets Produkter hvilke for en stor Del kunne erstatte de italienske. I den deraf følgende livligere Skibsfart deltog ogsaa Sverige og Norge med Dampskibe, der af franske Kompanier befragtedes i s. k. time-charters, da disse i Mangel af tilstrækkelig Tonnage maatte henvende sig til Udlandet for at faa sine Behov dækket.

Til Tunisien ankom $13/_{10}$ 1888— $12/_{10}$ 1889 7 024 Skibe paa 1 837 880 T. medførende 213 415 T. Varer og 44 000 Passagerer fordelt paa følgende Havne: La Goulette 1 076 Skibe, Sfax 1 228, Sousse 1 151, Djerba 758, Gabés 846, Medhia 806, Bizerte 507, Tabarka 258. Deraf var 1 169 franske, 2 015 italienske, 119 engelske, 3 474 tunesiske, 148 græske, 13 danske, 24 østerrigske, 9 svenske og norske, 6 spanske, 39 tyrkiske, 3 hollandske, 2 tyske, 3 russiske.

Import. De fornemste Artikler, der indførtes til Algerien 1889, var: Salt Kjød: Kg. 967 099, Fedt 1 522 069, Ost 2 194 979, Smør 435 236, Fisk 1 884 948, Hvede 100 Kg. 185 518, Mais 85 038, Byg 131 799, Mel 104 827, Risengryn Kg. 2 629 311, tørrede Grøntsager 4 790 989, Potetes 10 172 006, Frugt mest tørret 2 869 004, Sukker 13 843 635, Kaffe 3 798 641, Tobak 1 307 224, Olie oliv 2 862 528, do. andre Slags 3 460 239, Bygningstømmer ubearbejdet 1 000 Kg. 13 839, skaaret 30 910, Bygningsmaterialier 79 546 672, Mineralolie 4 851 062, Stenkul 100 Kg. 1 490 992, Vin af alle Slags Hl. 110 917, Brændevin og Sprit 37 388, Øl 9 102, Lerkar Kg. 1 904 060, Glas og Porcelæn 3 248 753, Vævninger: Bomuld 8 145 747, Hamp 443 306, Uld 561 945, Silke 27 471, Papir og Pap 3 255 597, Huder 1 510 807, Metalarbejder 11 301 650.

Af Trævarer indførtes direkte fra Norge til Algier: 2 Ladninger med

norsk Skib paa 1 161 T., 1 Ladning med svensk paa 540 T., og 2 med norsk til Sfax paa 691 T.

Hele Trævareindførselen til Algier 1889 var efter Toldvæsenets Opgivende: Algiers Tolddistrikt: Saget Vare fra Frankrige 1 000 Kg. 738, Sverige 6 102, Norge 313, Østerrige 892, forenede Stater 1 641, Tyrkiet 2 535, Rusland 345. Firkantet Virke: Frankrige 742, Sverige 319, Norge 15, Østerrige 205, de forenede Stater 1 641, Tyrkiet 131.

Orans Tolddistrikt: Saget Vare: Frankrige 1 017, Sverige 795, Norge 1 909, Østerrige 3 350, for. St. 870, Rusland 800, Rumænien 469. Firkantet Virke: Frankrige 859, Sverige 280, Norge 80, Østerrige 350.

Philippevilles Tolddistrikt: Saget Vare: Frankrige 741, Sverige 2 836, Østerrige 758, Rum. 405. Firkantet Virke: Frankrige 122, Sverige 3.

Bônes Tolddistrikt: Saget Vare: Frankrige 35, Sverige 1 001, Østerrige 751, Italien 26. Firkantet Virke: Frankrige 207, Østerrige 1 408.

Desuden udførtes efter Toldopgaver fra Sverige: Bjælker 24 Stkr., høvlede Gulvbord 108 000 Kg., Likører 410 Liter, Master 16 Stk. og fra Norge: Is 2 800 000 Kg., Likører 220 Lit., Spiger 1 420 Kg., Øl 387 Litr., saltet Fisk 487 Kg. Ovenstaaende Opgave over de forenede Rigers Import til Algier viser imidlertid kun hvad direkte er indført, da de Varer, der omlastes i nogen Havn, opgives af Toldvæsenet som kommende fra sidste Indlastningssted.

Export. De fornemste Exportartikler fra Algier var i 1889: Heste 1 431 Stk., Hornkvæg 35 367, Faar 7 040 182, Huder, uberedte, Kg. 2 380 237, Uld 9 459 054, Silke 1 722, Vox 69 465, Talg 161 438, Fisk 3 052 658, Koraller 14 990, Ben, Horn og andre Dyreprodukter 1 358 055, Hvede 1 066 628, Byg 100 Kg. 678 979, Havre 199 496, Mel 8 825, Grønsager, friske, Kg. 3 666 095, tørrede 4 680 407, Frugt, frisk 6 251 587, tørret 6 199 575, Tobak 2 776 881, Olivenolie 531 888, Linfrø 552 422, Alfa 66 968 881, Crin végétal 17 872 187, Korkebark 8 549 583, Garverbark 12 653 221, Foder 6 292 949, Filler 1 699 236, Jern 100 Kg. 4 408 249, Kobber 45 117, Bly 87 363, Bly, ubearbejdet 8 688, Vin Hl. 1 642 551, Sprit 11 477.

Værdien af Algiers Import og Export i 1889 er endnu ikke udarbejdet, men foreligger for 1888 og udgjorde Importen da 216 184 000 Fr., hvilket fra 1887 udviser en Formindskning af 3 910 000 Fr. Værdien af Exportartiklerne er derimod i Stigning. Saaledes udførtes 1888 for 210 638 000 Fr., hvilket udgjør 10 198 000 mer end 1887.

Saa vel med Hensyn til Import som Export indtager Frankrige den fornemste Plads. Importen derfra var 144 482 000 Fr. og 1887 157 035 000 Fr. Derefter følger England, Spanien, Italien etc. De Forenede Rigers Handelsudbytte var: Import til Algier 1888 1 295 993 Francs og 1887 847 060 Fr. Export fra Algier 1888 3 517 og 1887 229 890.

Exportens Øgning kommer af den store Opdyrkning, der finder Sted overalt i Algier, dog har Landet ogsaa været begunstiget af forholdsvis rige Avlinger. Hvedehøsten faldt godt ud, og begunstigedes Exporten deraf (den var 331 291 Quintaler større end Aaret forud) af den paa Hvede satte Indførselstold, hvorved den kan taale den udenlandske Konkurrence. Udførselen af Faar steg ogsaa i Løbet af Aaret. Algier sendte til det franske Marked 1 038 890 Stk. eller 245 775 fler end Aaret forud. Den væsentligste Grund til denne Øgning var den store Tilstrømning af Fremmede til Verdensudstillingen i Paris, men meget bidrog vistnok ogsaa Indførselsforbudet mod Faar fra Tyskland og Østerrige.

Exporten af raa Dyrehuder steg med 384 187 Kg. De foregaaende Aar

kunde de kun sælges med Vanskelighed, men finde nu stor Afsætning i Frankrige, da Exportørerne har nedsat sine Priser saa de kunne konkurrere med Australien, der tidligere havde det største Marked der.

Ogsaa de algerske Vine er i stigende Efterspørgsel, der tydelig vises ved den jevnt tiltagende Udførsel. Saaledes udførtes 319 211 Hl. mer end 1888 og haaber man paa endnu betydeligere Export. Nye Plantninger foretages altid og paa alle Hold opnaaes gode Resultater. Heldigvis er Algier endnu næsten forskaanet for Phyloxera, thi hidindtil er den kun forekommet i Nærheden af Philippeville og Tlemcen, paa hvilke Steder man ogsaa haaber at begrænse den. Medens Exporten af Vin tiltager, aftager Importen. De italienske Vine har man næsten ophørt at udbydes paa herværende Markeder og af spanske indføres kun mindre Kvantiteter. Algiers Vinproduktion fremgaar af efterfølgende Tabel:

	Beplantning. Hektarer.	Vinhøsten. Hektoliter.	Export. Hektoliter.	Import. Hektoliter.
1885	70 885	967 924	330 336	265 935
1886	79 041	1 665 995	461 608	238 349
1887	87 795	1 902 961	794 596	154 711
1888	103 408	2 761 178	1 323 340	132 391
1889			1 692 551	110 617

Ligesom forrige Aar oversvømmedes ogsaa iaar Dele af Algier af Græshopper. Den Skade de gjorde, var dog ikke saa stor som tidligere, da man havde opsøgt og ødelagt deres Æg og saaledes formindsket deres Antal. Paa denne Maade samledes omtrent 500 000 dobbelte Decaliter Æg, hvilket repræsenterer omtrent 4 Milliarder Æg eller 6 - 7 Gange saa mange som om man havde samlet dem efter Æggenes Udclækning. Græshopperne forekom dog i saadan Mængde, at den civile Befolkning, der udkommanderedes for at tilintetgjøre dem, ikke var nok, men omtrent 10 000 Mand Tropper maatte rekvireres til.

Til Tunisien indførtes hovedsagelig følgende Varer fra 13de Oktbr. 1888 til 12te Oktbr. 1889 til Værdier i Piastre: Levende Dyr 144 844, Træ 2 136 751, Tegl 396 751, Øl, etc. 140 382, Korn 10 433 820, Stenkul 527 290, Kalk, Cement 507 027, Kolonialvarer 3 894 089, Uld, Bomuld, Silke 1 111 253, Medikamenter 435 965, Mel 7 235 303, Jern 524 769, Metaller 1 520 847, Suedkerarbejder 293 986, Agerbrugsmaskiner 992 549, Konfektionsartikler 1 059 388, Huder, Skotøi 1 142 467, Papir, Pap 407 692, Petroleum 603 785, Fisk, saltet, 120 022, Madvarer 2 160 355, Sæbe, Lys 326 633, Vævninger: Bomuld 5 387 599, Uld 691 335, Silke 241 062, Vin, Sprit 2 902 413.

I denne Import deltog Frankrige for p. 27 892 097, Malta 7 674 976, Italien 5 434 068, Rusland 3 079 428, Østerrige 2 335 893, Algier 1 392 836, Tyrkiet 1 074 485, Tripolis 1 044 290, Belgien 480 798, England 431 630, Sverige og Norge 346 491, øvrige Lande 736 241, tils. 51 923 233.

Fra Tunisien udførtes: Mandler 85 680, Smør 27 200, Fisk, mest saltet, 1 140 210, Vox 182 100, Filler 37 250, Dadler 625 140, Svampe 1 040 000, Alfa og Arbejder deraf 4 425 145, Olivenolie 2 718 980, Uld 1 775 020, Dyrehuder 2 102 900, Sæbe 148 000, Garverbark 2 585 700, Hornkvæg 137 000, Faar 1 699 800, Korn 1 285 200, Hvede 6 086 560, Grønsager, tørrede, 1 034 560, Vin 66 270, Fezer 574 598, Vævninger: Uld 1 341 795, Bomuld, Silke 262 089, tils. 30 174 845 P.

Heraf exporteredes til Algierien 10 467 390, Frankrige 6 469 473,

Italien 5 609 382, England 3 686 788, Malta 1 248 896, Tripolis 1 111 893, øvrige Lande 1 581 023.

I Tunisien finder for Tiden en ganske vanskelig Krise Sted. Blandt Aarsagerne angiver den Komite, som nylig undersøgte dette Spørgsmaal blandt andet, det hos den franske Regjering meget almindelige Feiltrin, strax at ville behandle Folk, der er komne under dens Myndighed, som franske Undersaatter, og uden noget Overgangsstadium tillempe paa dem sine Love og Institutioner. Man betragter Araberne som franske Skatskyldige, og Skatterne fordres lige regelmæssig uden Forskaaning om der end er Uaar, i hvilke de under Beyernes Regjering sædvanligvis blev dem eftergivet. Araberne blive derfor i daarlige Aar saa fattige, at de ikke kan drage Fordel af de gode. Desuden anser Komiteen en Mængde dyre offentlige Arbejder for unyttige, og burde Pengene heller været brugt i Agerbrugets Interesse.

Mod det første af disse Argumenter maa imidlertid indvendes, at Araberne selv er fornøiet med det nye System, thi de ere nu idetmindste sikre paa ikke at betale samme Skat flere Gange til uærlige Kaider, og efter Misvæxt erholder de ialfald Hjælp til Udsæd.

Man haaber at Affærerne nu skulle blomstre, da Frankrige ved Lov af 19de Juli har tilladt toldfri Indførsel fra Tunisien af enkelte af dets Export-artikler saasom Korn, Kvæg, Fugl, Vin og Vindruer. Det er desværre fastsat, at Transporten kun maa ske med franske Skibe.

Under den niaarige franske Occupation har Tunisien unægtelig gjort store Fremskridt, takket være just Skatternes regelmæssige Inddrivelse og den strenge Kontrol dermed.

Offentlige Arbejder. Landeveiene har tredoblet sig I de sidste 3 Aar er næsten 1 000 Kil dels blevet nyt anlagt, dels repareret. Kontrakt er oprettet om endnu 349 Kil. Jernbane at aabnes for Trafik 1893. Flere Havne ere forbedrede, saaledes Sfax, Sousse, Goulette og Bizerte. Tuniskanalen, paa hvilken arbeides med al Hurtighed, og som skal være færdig Juli 1894, kommer til at koste 12 Millioner Fr. Det yderst daarlige Fyrvæsen er blevet forbedret ved Forstørring af Fyrene paa Cap Bon, Sidi Bou Saïd og Caniørerne og nye paa Plane-Øerne, Kaliba og Sousse. Kerkenabankerne er forsynet med et Bælte af lysende Bøier. Inden kort Tid vil der blive tændt Fyr paa Cap Serrat, Raz-Engelak og Mahedia.

Koloniseringen er overladt til enhvers Foretagsomhed. Den tunisiske Stat afhænder ingen Jord til Nybyggere og Frankrige eier ingen. 1871 besaaedes 29 000, 1884 55 000 og 1889 63 000 Mechias (= 10 Hektarer). Flere franske Kapitalister har indkjøbt og beplantet større Strækninger med Vin. Exporten af enkelte Artikler har øget betydelig, saasom: Dadler 1878 4 911 Quintaler, 1888 7 644, Olie 10 293 og 73 353, Sæbe 730 og 2 543, Uld 7 391 og 14 759, Kvæg 4 768 og 13 008 Stk., Vin 1888 32 600 Hl.

Generalkonsulatets Handelsmuseum. Den norske Afdeling er paa det nærmeste færdig og kan allerede nu modtage belovede Prøver paa de Vilkaar der opgaves i Aarsberetningen for 1885. Sagfører G. Henriksen i Christiania har ofte direkte Dampskibsforbindelse til Algier og vil ganske sikkert lade gratis transportere hid hvad som indsendes til ham.

Sundhedstilstanden baade i Algierien og Tunisien er udmærket god.

J. A. Nordstrøm.

Buenos Ayres.

Skrivelse dateret 7de August 1890.

Under ærbødig Henvisning til dette Generalkonsulats ved Skrivelse No. 49, af 21de Mai sidstleden indsendte Aarsberetning for 1889 giver jeg mig den Ære at indberette, at det Afsnit i samme, der omhandler Immigrationsvæsenet, forsaavidt modificeres, som Regjeringen nylig har udfærdiget to i saadan Henseende vigtige Dekreter, daterede 24de Juli 1890. Ved det ene af disse nedlægges de saakaldte Oficinas de Informacion, de to i London og Paris fra 31te December, de øvrige fra 30te September d. A. at regne, og henlægges derefter deres Forretninger til de argentinske Konsulater. Denne Forholdsregel er væsentlig begrundet i Budgettets trykkede Tilstand, idet de omhandlede Bureauers Funktionærer have en betydelig Løn i Guld, og med den raadende Guldkurs og Knaphed paa ædelt Metal dette hidfører betydelige Udlæg for Statskassen, men dog tillige deri, at nogle af disse Funktionærer ikke altid med Takt have skjøttet sine Stillinger. Det andet Dekret bestemmer, at de saakaldte Pasajes subsidiarios eller foreløbige Fribilletter mod senere Tilbagebetaling ikke mere skulle udstedes i Europa, men kun her i Landet selv, hvorved man opnaar, her at have Kautionister, der indestaa for, at den forudsatte Tilbagebetaling ogsaa virkelig finder Sted, paa samme Tid som man ikke saa let som før hidkalder Emigranter, der mangle Betingelserne for at kunne arbeide sig frem i Landet og derfor lettelig blive staaende hjælpeløse.

New York.

Skrivelse dateret 1ste April 1890.

Man skal herved tillade sig at anholde om, at vedlagte Beretning om Glimmer maa blive substitueret i Konsulatets Aarsberetning for hvad der er indført om denne Artikel, hvilket findes at være ved en Feiltagelse bleven afkopieret fra en urigtig Concept.

Glimmer, Mica. Af en Total Indførsel til Beløb \$ 31 340, hovedsagelig fra Calcutta, kom 1887 Doll.s værdi fra de forenede Riger. Størstedelen af det her forbrugte Glimmer kommer dog hovedsagelig fra North-Carolina og New-Hampshire, men Forbruget berettes at være i Tiltagende, og for god Vare — fri fra Jernpletter — i tilskaarne Stykker af 3 til 8 Tommers Længde og 4 à 10 Tommers Bredde betales \$ 1 til \$ 3 pr. Pund. Calcutta Glimmer kommer vanligvis utilskaaret, sorteret i Stykker af 5 Tommer og mindre, 5 til 9 Tommer og 9 til 15 Tommer og større, og i Kasser af ca. 56 Kg. Vægt. For mindste Stykker er Prisen 10 à 12 c. pr. Pund. Der er for nærværende ingen Told paa denne Vare, men 35 % ad valorem skal være foreslaaet af Toldkomiteen.

Tripoli.

Der ankom i 1889 1 svensk Skib dr. 1714 Tons, men intet norsk.

Veracruz.

Der ankom 15 norske Skibe dr. 4 981 Tons med Ladning fra fremmede Steder, der alle afgik til fremmede Steder. Bruttofragt £ 12 295.

Af svenske Skibe ankom 1 dr. 265 Tons.

Belize.

Der ankom i Ballast 23 norske Skibe dr. 8 119 Tons, der alle afgik med Ladning til fremmede Steder.

Af svenske Skibe ankom 9 dr. 3 311 Tons.

Fiume.

I Aar har Stedets Handel paa Grund af den slette Kornhøst i Ungarn indskrænket sig til Udførsel af alle Slags Træløst til Frankrige og Algier, Bord til Tunis, Mel til England og Brasilien, Vin til Frankrige og Blommer til Amerika. De to Regjeringer er kommet overens om at ophæve Frihavnen fra næste Aar, og man har derfor oprettet store Pakhuse paa Jernbanestationen. Havnearbejderne, der foregaar som privat Entreprise, skrider godt frem og man mener, at de vil kunne afsluttes før den af Ministeriet fastsatte Tid.

A. F. Luppis.

Port au Prince.

Der ankom fra fremmede Lande til Hovedstationen med Ladning 12 norske Skibe dr. 9 694 Tons, og til Vicekonsulsstationerne med Ladning 32 dr. 28 285 Tons, og i Ballast 29 dr. 11 812 Tons, ialt 73 dr. 49 791 Tons, hvoraf Dampskibe 42 dr. 37 612 Tons. Bruttofragt £ 11 870. Der afgik fra Hovedstationen med Ladning 6 dr. 6 179 Tons, og i Ballast 5 dr. 2 035 Tons, og fra Vicekonsulsstationerne med Ladning 56 dr. 37 848 Tons og i Ballast 2 dr. 1 088 Tons, ialt 69 dr. 47 510 Tons. Bruttofragt £ 29 730.

Af svenske Skibe ankom 8 dr. 3 972 Tons.

Erlagte Konsulatafgifter af norske Skibe ved Hovedstationen § 73.81, ved Vicekonsulsstationerne § 213.20, hvoraf tilfalder Konsulen § 106.59; af svenske Skibe ved Vicekonsulsstationerne § 38.56, hvoraf tilfalder Konsulen § 19.28. Ialt tilfaldt Konsulen § 199.68.

Wellington (New Zealand).

Der ankom hertil 8 norske Skibe, dr. 6 241 Tons fra udenlandske Steder, hvoraf med Ladning 3 dr. 1 838 Tons. Der afgik til fremmede Steder 6 norske Skibe, dr. 4 594 Tons, deraf i Ballast 1 dr. 749 Tons. For 3 af disse, dr. 2 756 Tons, opgives samlet Bruttofragt til 2 987 £.

Der ankom 2 svenske Skibe dr. 1 451 Tons.

Hongkong.

Der ankom med Ladning fra fremmede Steder 13 norske Skibe dr. 14 081 Tons og i Ballast 1 dr. 1 260 Tons. Heraf var Seilskibe 3 dr. 1 902 Tons. Der afgik med Ladning til fremmede Steder 6 dr. 5 751 Tons, og i Ballast 5 dr. 5 655 Tons.

Ingen svenske Skibe ankom.

Erlagte Konsulatafgifter ø 259.

Jeg beklager, at der for Tiden ikke gaar svenske eller norske Skibe i Kystfarten her, skjøndt Fragterne holder sig godt oppe, og især Dampskibe kunde faa fordelagtig Sysselsættelse.

Colombo.

Til Colombo ankom 3 norske Dampskibe dr. 4 150 Tons med Ladning af Kul fra Cardiff, hvilke afgik i Ballast til fremmede Steder. Point de Galle anløb med Ladning 21 norske Skibe dr. 40 427 T., der afgik med samme Ladning.

Til Colombo ankom to svenske Skibe dr. 1 102 Tons.

Yokohama.

Havnen blev i 1889 anløbet af 14 norske Dampskibe dr. 17 254 Tons, der ankom fra Nagasaki med Kul og afgik til samme Sted i Ballast.

Pointe à Pitre (Guadeloupe).

Af norske Skibe ankom fra fremmede Steder 24 norske Seilskibe dr. 8 115 Tons, deraf i Ballast 3 dr. 1 107 Tons. Med Ladning afgik til fremmede Steder 12 dr. 3 311 Tons, og i Ballast 8 dr. 3 289 Tons.

Af svenske Skibe ankom 6 dr. 1 812 Tons.

I Konsulatafgift erlagdes ved Hovedstationen af svenske Skibe fr. 40.94 og af norske fr. 108.85 samt ved Vicekonsulsstationerne fr. 54.43 og fr. 51.02. Ialt tilfaldt Konsulen fr. 485.56. Oppebaarne Sportler ved Hovedstationen fr. 60 og ved Vicekonsulsstationerne fr. 42.

Aden.

19 norske Dampskibe dr. 22 648 Tons anløb Havnen paa Reise fra fremmede Steder for at indtage Kul, og afgik til fremmede Steder uden her at have indtaget eller udlosset Ladning.

Ingen svenske Skibe besøgte Stedet i 1889.

Bermuda.

Af norske Skibe ankom fra fremmede Lande med Ladning i 1889 5 dr. 1 631 Tons, hvoraf 1 Dampskib dr. 379 Tons. Bruttofragt £ 2 082. Til fremmede Lande afgik med Ladning 1 dr. 455 Tons og i Ballast 4 dr. 1 176 Tons. Bruttofragt £ 600. 1 Skib dr. 1 054 Tons anløb Hovedstationen i Havari.

Ingen svenske Skibe ankom hertil i 1889.

En Telegraftraad vil blive lagt fra Halifax N. S. til disse Øer i April førstkommande, hvorved vor lille Ø vil bringes i direkte Forbindelse med Verdens store Byer, hvoraf vi uden Tvivl vil høste betydelige Fordele.

Madras.

Intet svensk eller norsk Skib besøgte denne Havn i 1889.

Brüssel.

Der ankom 4 norske Skibe dr. 476 Tons, deraf fra Norge i Ballast 1 dr. 76 Tons, de øvrige med Ladning fra fremmede Lande.

2 dr. 264 Tons afgik i Ballast, de øvrige med Ladning, alle til fremmede Lande. Bruttofragt for Indgaaende 6 250, for Udgaaende 5 000 fr.

Handelen, og især Indusrien, har taget et stort Opsving i det forløbne Aar, og man venter, at der forestaar en gunstig Periode. Dog er der endel Vanskeligheder at ordne med Arbejderne, hvis Fordringer er fremsat i Utide, forsaavidt som de ikke er ukjendt med, at Fabrikerne endnu har at fuldbyrde mange Kontrakter sluttet efter de gamle Priser. Der er nogle Streiker, men Orden hersker overalt.

La Paz (Bolivia).

Aarsberetning dateret Juni 1890.

Republiken Bolivia, hvis Territorium er beliggende mellem 10de og 22de Breddegrad og 62de og 72de Længdegrad, har en Udstrækning af omtrent 850 000 engelske Kv. Mile eller er omtrent 3 Gange saa stort som Sverige og Norge tilsammen.

Landet har det mest forskjellige Klima. Den sydvestlige Del er et Høiland, der udgjør en Fortsættelse af den Andiske Bjergkjæde med en Høide over Havet af fra 12—16 000 Fod; denne Del af Landet er uden nogensomhelst Vegetation og vilde sikkerlig være ubeboet, hvis ikke netop her fandtes de rige Sølv, Platina, Kobber og Tingruber, der udgjør Landets fornemste Rigdom. Paa den anden Side, hvor Høilandet afsluttes af den mellem 12—22 000 Fod varierende Bjergkjæde, gaar Landet pludselig ned til et Niveau af kun et Par Tusind Fods Høide, og denne nordøstlige Del

af Landet har fuldstændig tropisk Klima, hvor der voxer Kaffe, Bomuld, Sukker, Cacao, Coutchouk, Kinin, Vanille etc. etc. Det er her Amazonfloden og næsten alle dens Bifloder har deres Udspring, og i alle disse Flodleier findes Guld, dog er Udvaskningen indskrænket, paa Grund af Klimatfeberen, der gjør Opholdet i Nærheden af Floderne meget resikabelt. Ved Grænsen af Peru ligger Søen Titicaca, Sydamerikas største Indsø, beliggende 12 000 Fod over Havet og med en Udstrækning af 4 000 engelske Kv. Mil.

En stor Del af Bolivia er endnu beboet af vilde og krigerske Indianerstammer, og dette ved Siden af det i høieste Grad usunde Klima gjør, at de Expeditioner der er udgaaet for at udforske Landet, ei har lykkedes; senest blev 1883 den franske Expedition Crevaux tilintetgjort af Indianerne, de fleste af Medlemmerne myrdedes og kun et Par undkom. Om Antallet af disse vilde Indianere kan naturligvis ingen Beregning gjøres.

Bolivias civiliserede Befolkning ansees at være omtrent 2 Millioner, hvoraf $1\frac{1}{2}$ Million fuldblods Indianere af Landets oprindelige Indvaanere af Aymara og Quichua Racerne, hvilke kun tale deres eget Sprog, det samme der brugtes da Landet i Begyndelsen af det 16de Aarhundrede indtoges af Spanierne. Af den øvrige Del er 300 000 en Blanding af den indianske og spanske Race d. v. s. Halvblodsindianere, samt Resten, omtrent kun 200 000, Efterkommere af ren spansk Race. Efter Landets Underkuelse af Spanierne nedsatte kun faa af disse sig der, og en Del af Landets oprindelige Indvaanere bibeholdtes i en mere fremstaaende Samfundsstilling, hvorfor man her finder et Slags indiansk Aristokrati, hvilket ei er Tilfældet i de øvrige fordums spanske Kolonier i Sydamerika.

Landets officielle Hovedstad er Chuquisaca, nu ofte benævnt Sucre, i den sydlige Del af Landet, men Kongressen og Regjeringen forflytter sig imellem til La Paz, Oruro eller Cochabamba, hvilke Byer ligge mere centralt. De udenlandske Repræsentanter bor sædvanligvis i La Paz, der er Landets folkerigeste By med ca. 30 000 Indbyggere, Cochabamba har 20 000, samt Oruro og Sucre hver 10 000.

De i Bolivia bosatte Europæere er faatallige, kun et Par Hundrede, de fleste Tyskere, i hvis Hænder Landets Handel hovedsagelig ligger.

Bolivia, der tidligere udgjorde en Del af Incasriget, blev kort Tid efter at Pizarro 1532 landsteg ved Floden Beru og beseirede Incas Atahualpa samt bemægtigede sig Hovedstaden Cuzco, ogsaa lagt under Spaniens Herredømme. Chuquisaca eller Sucre grundlagdes allerede 1538, Potosi 1545 og La Paz 1548. Grubedriften blev strax af stor Betydning, og i Begyndelsen af 1600 skal ikke mindre end 80 000 Personer have været sysselsat alene i Potosi Sølvgruber. Spanierne tvang de Indfødte til at arbejde 5 Aar i Gruberne fra deres 18de til 23de Aar, og dette ved Siden af anden Undertrykkelse gjorde, at de af og til forsøgte at frigjøre sig fra Spaniernes Overherredømme, og det var kun med Vanskelighed og ved de største Anstrængelser, disse kunde holde sig i Landet. Da 1808 Underretningen kom at Napoleon havde gjort sig til Herre i Spanien, fortsatte den spanske Vicekonge i Lima, der var Kolonien Perus Hovedstad, sin Regjering som før, afventende Sagernes Udvikling i Spanien, men allerede 16de Juli 1809 udbrød en Revolution i La Paz og Stridighederne varede senere i mange Aar mellem Vicekongen i Lima og Patrioterne i Øvre Peru, hvilket da var Benævnelsen for det nuværende Bolivia. Ogsaa efterat Peru ved General San Martins (fra Chili) Hjælp havde frigjort sig og proklameret sin Selvstændighed den 28de Juli 1821, holdt Spanierne sig i Øvre Peru,

indtil General Simon Bolivar ankom med sin Arme af columbianske Hjelpe-tropper, og i den afgjørende Kamp ved Ayacucho 9de December 1824 vandt Patrioterne under General Antonio Sucre Anførsel en glimrende Seier over Spanierne. Ved Kongressen, der sammentraadte i Chuquisaca Juni 1825, erklæredes Øvre Peru for en selvstændig Republik og opkaldtes efter General Bolivar med Navnet Bolivia. General Bolivar, der blev den nye Republiks første Præsident, forlod allerede i Begyndelsen af 1826 Landet og efterfulgtes af General Sucre, der dog efter 2 Aars Forløb blev tvunget til at gaa af og nu begyndte en Række af Revolutioner, som ligesiden den Tid til nu har udbrudt næsten hvert Aar. Intet andet Land har været saa hjemsøgt af Partistridigheder, og de personlige Interesser synes her at indtage den første Plads. At Landets Udvikling under saadanne Forholde ei kan vise nogen Livlighed er tydeligt og man kan sige, at Landet i de fleste Henseender befinder sig paa samme Standpunkt som under Spanierne.

I Krigen mellem Bolivia og Chile, der udbrød 1879 paa Grund af dels Stridigheder vedrørende visse Udførselsafgifter paa Salpeter, dels Grændseforhold, seirede Chile, og i Vaabenstilstanden 1884 bestemtes der, at Bolivias Kystprovinds Atacama saa længe Stilstanden varede skulde administreres af Chile efter dets Love. Da senere den chilenske Regjering begyndte at omorganisere denne Provinds's Administration og gav dets Indvaanere politisk Stemmeret og Representation i den chilensiske Kongres ved Lov af Januar 1887, protesterede Bolivias Regjering mod den Fremgangsmaade at behandle og betragte denne Provinds som politisk udgjørende en Del af Chile paa samme Tid, som Bolivias Souverainitet endnu ikke var ophørt, men disse Protester ledede ikke til noget Resultat.

Bolivia har nu efter denne Krig ingen egen Havn men dets Import og Export maa finde Sted i Transit over Antofagasta, Tacna-Arica, Mollendo eller den argentinske Republik.

Da der om nogle Aar ved Folkeafstemning skal bestemmes, om de peruanske Provindcer Tacna og Arica skulle tilfalde Chile, turde der muligens være Haab om at Bolivia kunde faa disse Provindser mod definitivt at afstaa Atacama samt de til denne grændsende Omraaader Huanchaca og Lipez paa den anden Side af den andiske Bjergkjæde.

I administrativ Henseende er Bolivia inddelt i Departementer styret af Præfekter. Departementerne er efter deres Størrelse inddelt i forskjellig Antal Provindser, hvilke bestyres af Subpræfekter.

1. Den lovgivende Magt udøves af et Senat bestaaende af 18 Medlemmer og et Deputerkammer med 64 Medlemmer, hvilke sammentræde hvert Aar i Begyndelsen af August. Congressen varer sædvanligvis 4 Maaneder.

2. Den udøvende Magt udøves af en Præsident med et Statsraad paa 5 Ministre.

3. Den dømmende Magt udøves af en Høieste Domstol med Sæde i Sucre, og af Appellationsdomstole i Sucre, La Paz, Potosi, Cochamba, Oruro Santa Crus og Tarija d. v. s., en for hvert Departement samt af Dommere i første Instants i hver Provinds.

Statsgjælden udgjør ca 16 Millioner Bolivianos, deraf 11 Millioner inden Landet og 5 i Udlandet. I Forhold til Landets Ressourcer er denne Statsgjæld særdeles trykkende og Udsigterne til at erholde noget videre Statslaan er ikke meget lovende.

I Regjeringens Proposition for 1889 beregnes Indtægterne til 3 300 000 Bolivianos og Udgifterne til 4 750 000 B. Altsaa ovsrsteget de beregnede

Udgifter Indtægterne med 1 450 000 B. og da der ikke fandtes nogen Mulighed ved Laan eller paa anden Maade at kunne erholde de fornødne Penge, blev det nødvendigt at gjøre Indskrænkninger, saa at det virkelige Beløb der udgaves 1889, var 3 300 000 B.

Nogen statistisk Opgave over Bolivias Import og Export findes ikke og det er derfor umuligt at vinde noget sikkert Begreb om Landets Handelsforbindelser. De eneste Opgaver der foreligger i denne Henseende, er Regjeringens Proposition, hvori Indtægterne og Indførselstolden beregnes til 2 Millioner Bolivianos, Udførselstolden, der erlægges for exporteret Sølv, $\frac{3}{4}$ Mill. B. og øvrige Indtægter $\frac{1}{2}$ Mill. B.

En Boliviano er for nærværende lig 28 engelske pence eller 2 Kr. 10 Øre.

Udførselstolden paa Sølv udgjør omtrent 10 % af dets nuværende Markedsværdi.

Indtil for nogle Aar siden var Kinin en af Landets vigtigere Export-artikler, hvis Markedsværdi da var 300 B. pr. Quintal, men efterat Dyrkingen af Kinintræet er begyndt i Ostindien og store Kvantiteter exporteres derfra, er Prisen gaaet ned til 15 B. pr. Quintal, d. v. s. til $\frac{1}{20}$ af dens forrige Værdi og dette umuliggjør al Export fra Bolivia, da Transportomkostningerne er saa enorme.

Ingensomhelst Industri existeres i Bolivia.

Postkommunikationerne er faatallige. I de 5 større Byer ankommer og afgaar Posten en Gang om Ugen, men i de øvrige kun hver 14de Dag og til de fjernere Dele af Landet kun hveranden Maaned. Telegrafvæsenet bestaar af en Linie tilhørende et chilensk Selskab mellem Tacna og La Paz, samt den Linie der eies af Huanchaca Jernbaneselskabet langs Jernbanelinien fra Antofagasta til Huanchaca, og den Bolivianske Statstelegraf fra Huanchaca til Potosi og Sucre og derfra videre til Grændsen af den Argentinske Republik.

Den eneste Jernbane, der findes, er Huanchacaselskabets, hvoraf dog kun nogle faa Kilometer er beliggende inden Bolivia, men dette Selskab holder nu paa at fortsætte Bygningen af Jernbane til Oruro og muligens senere til Cochabamba.

De to Dampskibe, der befordre Passagerer og Gods over Søen Titicaca, tilhører et peruansk Bolag. Reisen over denne høist interessante Indsø varer omtrent 16 Timer.

C. Belinfante Østberg.

Constantinopel.

Aarsberetning dateret 28de Juli 1890.

Der ankom til Hovedstationen fra fremmede Lande 3 norske Dampskibe paa 3 136 T. med Ladning, hvilke afgik til andre Lande i Ballast. Erlagt Konsulatafgift Kr. 166.62. Til Vicekonsulstationerne ankom 1 Dampskib og 1 Seilskib, tils. 1 390 T. med Ladning, der afgik til fremmede Steder, 1 med Ladning, 1 i Ballast. Erlagt Konsulatafgift fr. 11 og Kr. 40.39

Der ankom et svensk Dampskib, dr. 875 T. Erlagt Konsulatafgift Kr. 55.56.

Fra Middelhavet ankom 1889 til Constantinopel 118 norske Dampskibe tils. dr. 128 927 T. samt 11 svenske Dampskibe dr. 12 097 T. og fra det Sorte Hav 121 norske paa 133 245 T. og 8 svenske paa 10 618 T.

Af ovennævnte 118 norske Skibe ankom 106 dr. 116 724 T. i Ballast paa Veien til det Sorte Havs Havne, 6 dr. 7 005 T. med Kul fra England til russiske Havne ved det Sorte Hav, 1 dr. 1 147 T. med Stykgods til Galatz, 1 dr. 485 T. med Kastorfrø til Odessa, 1 dr. 430 T. i Ballast for at indtage Boracit i en af Marmorahavets Havne, 2 dr. 1 887 T. fra England med Kul til Constantinopel samt 1 dr. 1 249 T. fra Singapore med Ris at losse delvis i Constantinopel.

De 121 norske og 8 svenske Dampskibe, som anløb Constantinopel paa Veien til Middelhavet, var samtlige befragtede, hovedsagelig med Korn med italienske, franske og spanske Havne som Bestemmelsessted. 7 Skibe dr. tils. 8 617 T. afgik dog med Korn til norske og 2 dr. 3 807 T. til svenske Havne.

Antallet af de Forenede Rigers Dampskibe, der anløber Constantinopel paa Veien til det Sorte Hav, har øgedes i de sidste to Aar og kommer sandsynligvis til i dette Aar at vise endnu højere Tal, da der ifølge seneste Efterretninger fra Odessa i Novorossisk, Havnene i det Azowske Hav og ved Donau finder stærk Efterspørgsel Sted efter Skibe at befragte isærdeleshed for Høsten. Fragten fra det Sorte Havs Havne til England og Belgien er nu £ 1. 1. 0 pr. Ton tallard og til Middelhavet og Adriatiske Hav fr. 1.95 pr. charge. Det er at formode at disse Priser holder sig Aaret ud. Fra Nicolajeff betales altid noget højere Priser.

Af Distriktets Vicekonsulsstationer har Canea været besøgt af 2 norske Dampskibe dr. 1 100 T. der lossede der, samt Saloniki af 1 norsk Dampskib dr. 1 272 T. som der lossede en Risladning fra Rangoon.

Som ovenfor nævnt lossede 3 Fartøier paa tils. 3 136 T. og lastede 1 svensk paa 875 T. 1889 i Constantinopel og erlagdes herfor i Afgift tilsammen 215 Kr. Konsulatet udleverede 154 Sundhedspas à 5 Kr. = 770 Kr. samt 262 Afgifter à 2 Kr. for Erholdelse af Tilladelse til at passere Bosphorus og Dardanellerne = 524 Kr.

1889 afmønstredes 1 Mand paa Konsulatet fra et norsk Skib.

Officielle Opgaver vedrørende Tyrkiets Import og Export i det den 28de Februar 1890. sluttede Finantsaar er endnu ikke offentliggjort. Nogen direkte Import fra de forenede Riger har, hvad betræffer Constantinopels Distrikt, vistnok ikke fundet Sted.

Opgave over det sammenlagte Beløb af de ved Generalkonsulatet i Constantinopel 1889 oppebaarne Afgifter: Ved Hovedstationen, Konsulatafgifter: svenske Skibe Kr. 55.56, norske Kr. 244.34. Ved Vicekonsulsstationerne Kr. 150.62, heraf tilfalder Consulen 75.31 eller tilsammen 319.65 af norske og 55.56 af svenske Skibe. Expeditionsafgifter: for svenske 235, for norske 1 320 Kr.

A. von Geijer.

St. Johns (Portorico).

Aarsberetning dateret 17de Juli 1890.

Der ankom til Hovedstationen med Ladning 4 norske Skibe dr. 1 447 Tons fra fremmede Havne. Bruttofragt £ 723. Heraf afgik 2 dr. 774 Tons med Ladning og 2 dr. 673 Tons i Ballast til fremmede Steder. Erlagt Konsulatafgift \$ 38.33.

Til Vicekonsulaterne ankom: til Ponce 4 norske Skibe dr. 2 347 Tons fra fremmede Steder, heraf med Ladning 2 dr. 775 Tons. Alle afgik med Ladning til fremmede Steder. Til Mayaguez 4 norske Dampskibe dr. 2 438 Tons fra fremmede Steder, hvoraf med Ladning 1 dr. 371 Tons. Sidstnævnte afgik i Ballast, de øvrige med Ladning til fremmede Havne. Til Aguadilla 1 Dampskib dr. 403 Tons med Ladning fra fremmed Sted, der afgik med Ladning. Af de ankomne var 3, dr. 953 Tons, Seilskibe.

Fra 1ste ds. er ved Kgl. Forordning af 18de Juni Tonnageafgifter paa Skibe, der kommer til denne Ø, fastsat til en ens Sats af \$ 1 pr. Ton af Ladningens Bruttovægt, at betales af Varernes Modtager og Afskiber i Stedet for som før af Skibet. Derhos skal Skibene fremdeles erlægge Mudringspenge 50 Cents pr. Ton Bruttovægt af ankommen Ladning.

Ved samme Forordning er Tolden paa Petroleum forhøiet til \$ 10 pr. 100 Kg. for raffineret og \$ 2 pr. 100 Kg. for raa og 6 % Tillæg af al Told, der hidtil er erlagt med 10 %.

Ponce (Vicekonsulens Beretning). I det forløbne Aar besøgte Ponce af intet svensk, men 3 norske Dampskibe og 1 norsk Seilskib dr. tils. ca. 2 347 Tons. Dampskibene Unita og Victoria bragte Ladning af forskellige Levnetsmidler tildels losset her, til en Værdi af \$ 31 817 mexikansk Sølv. De andre kom i Ballast for at lade Sukker og Kaffe. Desforuden indkom i denne Havn 399 Seilskibe og Dampbaade af følgende Nationaliteter: 148 spanske, 128 brittiske, 51 amerikanske, 37 tyske, 23 franske, 7 danske og 5 fra spanske Republikker. Af disse bragte 332 Ladning af Provisioner fra de forenede Stater, Canada, Spanien, England, Frankrige, Tydskland og Italien, Resten kom i Ballast fra St. Thomas og Barbadoes.

Resultatet af vore forskellige Høste i det forløbne Aar var omtrent følgende: Sukker 15 712 451 Kilo, af hvilket 1 848 056 Kilo exporteredes til de forenede Stater, 2 418 346 Kilo til brittiske Provindser, 6 022 547 Kilo til Storbritanien, 1 820 047 til Kjøbenhavn, 46 449 Kilo til Frankrige, 2 403 006 Kilo til Spanien og forbrugtes omtrent 1 154 000 paa Stedet, naaende med en gjennemsnitlig Pris af \$ $3\frac{3}{8}$ pr. 50 Kilo, tils. 1 139 152.68 \$. Kaffe 6 246 276 Kilo, af hvilken exporteredes til Kuba 1 148 055 Kilo, Frankrige 1 751 518, Spanien 345 958, Østerrige 832 847, Italien 444 874, Østersøen 847 024, hertil Forbrug paa Stedet 876 000 Kilo, hvilket med Gjennemsnitspris af \$ $22\frac{3}{4}$ pr. 50 Kilo bliver 2 842 055.58. Sirup 12 031 567 Kilo, af hvilken exporteredes til de forenede Stater 7 543 047 Kilo, brittiske Provindser 4 488 520 Kilo, efter Gjennemsnitspris \$ 3 pr. 50 Kilo, \$ 730 894.02. Tobak 111 794 Kilo, for størstedelen forbrugt paa Stedet, naar undtages en forholdsvis liden Del, der exporteredes til Kuba og Tyskland, efter en Pris af \$ 6.50 pr. 50 Kilo, \$ 14 533.22. Huder 45 445 Kilo, exporteret til Tyskland, efter en Pris af \$ 9 pr. 50 Kilo, \$ 8 180.10. Apelsiner 612 422 Kilo, exporteret til de Forenede Stater, efter en Pris af \$ 4 pr. 1 000, \$ 2 449.69. Cocosnødder 70 450 til de

forenede Stater, efter en Pris af \$ 25 pr. 1 000, \$ 1 761.25. Rum 660 500 Kilo, idetheletaget forbrugt paa Stedet, naar undtages lidt der exporteredes til Kuba og med en Pris af \$ 5 pr. 50 Kilo, \$ 66 050. Samlet Værdi \$ 4 805 026.54.

De herskende Fragter i Aaret har været: fra 35—40 sh. til Storbritanien med Tillæg af 2 sh. 6 d til Kontinentet og 5 sh. til Kjøbenhavn for Sukker og 30 tc. \$ til 35 for Sukker til Nordamerika, \$ 3—3 $\frac{1}{4}$ for Sirup.

Kurs paa London: 90 Dages Vexler fra \$ 5.85 til 6.25. Forenede Stater: Vexler paa 60 Dage Sigt fra 20—27 %. Paris: 17—25 %, ligeledes paa Spanien.

En betydelig Sukkerhøst ventes hvis Veiret bliver gunstigt for Møllevirksomhed.

Om Kaffehøsten kan man endnu ikke have nogen Mening, da Blomstringstiden ventes at komme sent.

Mayaguez (Vicekonsulens Beretning). Importen i det forløbne Aar har beløbet sig til omtrent £ 647 321 og bestaar hovedsagelig af: Ris 4 373 741 Kg., Værdi £ 76 000, Kerosinolie £ 6 600, Sæbe £ 10 250, Lys £ 2 500, Talglys £ 1 525, Halmpapir £ 22 250, Staver, Tøndebaand, Nagler £ 6 200, Trælast £ 11 250, Flesk og Skinker £ 10 750, røget Oxekjød £ 2 750, Smult £ 9 500, Torsk £ 43 080, saltet Sild £ 3 250, Mel: Hvede 2 148 403 Kg., Værdi £ 60 600, Havre 71 300 Kg., Værdi £ 710, Vermiceller £ 3 006, Olivenolie £ 3 625, Brændevin og Anisado £ 150, Gin £ 175, Cognac, Rum (Kuba) £ 3 250, fine Sorter Vine og Champagne £ 4 475, almindelige £ 12 000, Eddike £ 125, Cacao £ 1 250, hermetisk Frugt og Kjød £ 2 250, Ost £ 4 750, Apothekervarer £ 1 150, tomme Sække til Kaffe og Sukker £ 11 250, Poteter £ 6 250, Øl £ 5 750, Manufaktur- og Galanterivarer £ 310 750, Jern- og Staalvarer £ 10 100, tils. £ 647 321.

Indførselen af Fødevarer viser idethele en Aftagen, sammenlignet med forrige Aar, om end ikke stor. Paa den anden Side har Importen af Manufakturvarer tiltaget betydelig. Disse bliver hovedsagelig indført fra England. Importen af Gin og Anisado aftage under den høie Indførselstold paa al Alkohol, der bevirker at Hjemmefabrikationen af disse Artikler tiltager betydelig.

Forbruget af Øl har ikke destomindre tiltaget meget og saaledes har Indførselen heraf taget større Proportioner. En stor Del indføres fra Sverige og Norge.

Exporten var 1889: Kaffe 5 211 090 Kg., Værdi £ 521 250. Sukker 5 048 594 Kg., Værdi £ 109 750. Sirup 1 065 569 Kg., Værdi £ 17 500. Huder 74 415 Kg., Værdi £ 2 050. Trælast 40 485 Kg., Værdi £ 2 500. Salt 506 000 Kg., Værdi £ 3 000. Cocosnødder 569 800 Kg., Værdi £ 3 600. Apelsiner 4 861 000 Kg., Værdi £ 3 250. Ananas 58 092 Kg., Værdi £ 850. Achioter 60 416 Kg., Værdi £ 800. Det samlede Beløb, £ 664 550, er ikke lidet i Sammenligning med Importen.

Som Følge af det daarlige Veir under Væksten var Sukkerhøsten liden, men de høie Priser gjorde op for Forskjellen i Mængde. Gjennemsnitsprisen for raat Sukker var ca. 4 $\frac{1}{2}$ pr. 46 Kg. og for centrifugeret \$ 5 $\frac{1}{2}$.

De Stater der var Hovedforbrugere er: De forenede Stater og Spanien det sidste hovedsagelig let farvet centrifugeret Husholdningssukker.

Med Kæffe er omtrent samme Tilfælde som med Sukker, liden Høst, høie Priser, Gjennemschnittsprisen var ca. 22 $\text{\text{§}}$ pr. 46 Kg.

Exporten gik især til Sverige, Norge, Kuba og Spanien, derefter Italien, Østerrige, Frankrige og Tyskland. Sverige og Norge er blevet Hovedforbrugere af vor Kaffe.

Indførsels og lokal Afgift er uforandret.

Der ankom følgende Skibe: Sverige Norge 4 Dampskibe dr. 2 438 Tons, engelske 7 Dampskibe dr. 7 447 Tons, 35 Seilskibe dr. 6 416 Tons, spanske 21 Dampskibe dr. 28 862 Tons, 10 Seilskibe dr. 2 651 Tons, forenede Stater 25 Seilskibe dr. 4 908 Tons. De autoriserede Postdampskibe er ikke medregnede. Afgifterne for indgaaende og udgaaende Skibe er uforandret.

Skibe med rent Sundhedspas har iaar ikke behøvet at være i Karantæne.

Aguadilla (Vicekonsulens Beretning). Handelen har i Løbet af Aaret ikke forandret sig meget fra hvad jeg berettede 1888. Dog har der været betalt gode Priser for vore to Hovedartikler, Sukker og Kaffe. Exportmængden 1889 har været betydelig mindre end 1888, i Særdeleshed for Sukker.

Sammenligningen af Exporten i de sidste 9 Aar giver en bestemt Ide om hvorledes Dyrkningen og Produktionen af Sukkerrøret er gaaet ned.

Sukker. Der er kun udført 29 667 Quintaler af uraffineret og centrifugeret Sukker, hvortil kommer Forbruget paa Stedet 6—8 000 Qtls. Hele Høsten bliver omtrent 37—38 000 Qtls., hvilket er betydelig mindre end tidligere, heldigere Aar. De udmærkede Priser, der herskede i nogle Maaneder, har dog i nogle Tilfælde opveiet den mindre Produktion, omendskjøndt Planterne beklagede at den uventede Forhøielse af Prisen kom saa sent og efter at Størstedelen af de smaa Avlinger allerede var kommet i Kjøbmændenes Hænder. Dog have heller ikke disse vundet paa de udmærkede Priser af 5—6 $\text{\text{§}}$, da de ventede paa endnu høiere Satser og afslog at sælge i rette Tid og maatte paa Grund deraf i Aarets sidste Maaneder offre sine Forraad til meget mindre Priser, da Reaktionen var helt indtraadt. Under Indflydelse af denne spekulative Bevægelse, gjordes der betydelige Anstrængelser for at forhøie Sukkerrør dyrkningen, da Planterne haabede at være naaet til et Vendepunkt. Denne Forhaabning har dog slaaet Feil paa Grund af den enorme Rohøst i Europa, og da tørt Veir har været fremherskende i den senere Tid af Aaret er Udviklingen af Sukkerrøret hindret. Et daarligt Resultat for Høsten 1890 kan derfor forudses i dette Distrikt.

Sirup. Heraf er intet udført da den gjøres til Rum, for hvilken erholdes gode Priser. Forbruges paa Stedet.

Kaffe. Export: 1888—89 23 345 Qtls. 1889—90 18 290 Qtls. tils. 42 635 af hvilke 3 022 gik til Stockholm, Malmø og Gøteborg. Exporten vilde have naaet høiere Tal, hvis ikke meget af den Kaffe, der voxer i dette Distrikt, solgtes til Mayagüez og Arecibo, fra hvilke Havne en stærk Konkurrence føres mod de lokale Kjøbmænd. Priserne har hele Aaret været meget fordelagtige, fra 21—22 $\text{\text{§}}$ i Januar til 25 $\text{\text{§}}$ i Mai og i Begyndelsen af Høsten 1889—90 fra 21 og 22 $\text{\text{§}}$, stigende senere og sluttende ved Aarets Ende med omtrent 24 $\text{\text{§}}$ for mest udsøgte Kvalitet, Den nuværende Høst er god og det regnes, at omtrent 45 000 Qtls. vil blive udskibet fra denne Havn. Exporten er temmelig stillestaaende, men

Produktionen voxer hvert Aar, Kaffeplanterne driver Dyrkningen saa langt som muligt og uden Tvivl vil mere Kaffe udskibes i de kommende Aar.

Tobak. Export af Høsten 1888 8 550 Qtls., hele Høsten 1889 1 890 Qtls. Den sidste er slaaet fuldstændig Feil og de herskende Priser har været saa lave som $5\frac{1}{2}$ \$. Spørgsmaalet efter den engang saa berømte P. R. Tobak aftager. I dette Distrikt er intet gjort for at forbedre Kvaliteten, som paa Grund af mer Omhu eller bedre Jordbund er meget bedre paa andre Dele af Øen.

Af mindre vigtige Produkter er blevet exporteret: 849 322 Cocosnødder, 300 Qtls. Anotta, 34 Logs Satinwood, de sidste to Artikler neppe værdt at nævne.

Import. Forretninger i denne Gren kunne ikke være meget lønnende, dels paa Grund af Konkurrencen mellem de lokale Importører, og dels som Følge af de ihærdige Anstrængelser der gjøres af Mayagüezer og Arciboer Kjøbmænd for at forsyne Indlandet i dette Distrikt og hovedsagelig Kaffeentret Lares og Pepino, hvor Kjøbmændene køber paa 12 Maaneders Kredit. Alle Slags Fødevarer som Torsk, Ris, Mel, Olie, Spirituosa, Øl, samt Kortvarer, Trælaster, Staver etc. er den hovedsagelige Import. Fra Sverige og Norge er intet indført direkte. Jeg er ikke istand til at give statistisk Opgave over Indførselens Mængde, da Toldhusets Embedsmænd ikke vil give Detailler, foruden at meget kommer til denne Havn fra andre Havne paa Øen.

Søfart. Det norske Flag har kun været seet her en Gang i dette Aar. Aguadilla er i direkte Dampskibsforbindelse med Cuba og England (Liverpool) ved spanske Dampskibe, Tyskland og Venezuela ved Hamburg-Amerikanske Paketskibe, de forenede Stater ved amerikanske resp. engelske Dampskibe, der gjør temmelig uregelmæssige Reiser.

Offentlige Arbejder. Et Fyrtaarn er tændt ved Cap Borinquen, ($18^{\circ} 28\frac{3}{4}'$ N. B. og $67^{\circ} 7\frac{1}{2}'$ V. L.) visende et Glimt rødt og hvidt Lys vexlende engang hvert 30 Sekund, Omkreds 14 Mile, Høide 65' engelsk. Lyset brænder siden 15 September.

Arbejderne paa Vestdelen af Ringjernbanen rundt Øen siges der, skal snart begynde, da det franske Byggekompani har definitivt ordnet med Autoriteterne, hvor Jerbanen skal gaa og Beliggenheden af Depotet her i Havnen. Ingeniører har allerede været her flere Maaneder og flere ventes. Den stærkt tiltængte Jernbane herfra til det Indre forbliver endnu et fromt Ønske.

Sundhedstilstand. I de første 6 Maaneder af Aaret døde 600 Mennesker af Smaakopper, det samlede Beløb af Angrebne var over 1 500. Epidemien var temmelig stærk og var hovedsagelig begrændset til de farvede og fattige Folk. Efter Sygdommens Forsvinden har Sundhedstilstanden været god og har intet Tilfælde af gul Feber fundet Sted.

W. H. Latimer.

Port Louis. (Mauritius).

Aarsberetning dateret 31te Mai 1890.

Fra fremmede Lande ankom med Ladning 3 norske Skibe dr. 1 146 T., hvoraf de to afgik med samme Ladning og 1, dr. 328 T. lossede og afgik til fremmed Havn med ny Ladning.

Af svenske Skibe ankom 4 dr. 1 550 Tons.

Af ovenstaaende sees at Antallet af Skibe, der besøge Havnen er i Aarets Løb taget af.

Dampskibenes Overlegenhed over Seilskibe føles ogsaa her og vil lidt efter lidt bevirke en fuldstændig Revolution i Fragtfarten paa denne Havn.

Fragtsatserne for udgaaende har 1889 været: til Europa 25—40 sh. & 5 pCt. pr. Ton, Amerika 25—37 sh. 6 d 5 pCt., Australien 17 sh. 6 d—27 sh. 6 d 5 pCt., Ny Zealand 30—42 sh. 6 d 5 pCt., Cap Colonien (Dampskib) 32 sh. 6 d—37 sh. 6 d 5 pCt., do. do. (Seilskib) 22 sh. 6 d—25 sh. 5 pCt., Bombay fra Annas 4—13 pr. Sæk Sukker paa 75 Kg.

Disse Fragter er meget gunstige ved Siden af de fra 1888.

Sukkerexport. Følgende Sammenligning viser den hele Udslibning af Sukker fra denne Koloni de sidste 5 Avlinger: 1884—85 127 784 339 Kg., 1885—86 115 299 039 Kg., 1886—87 102 376 271 Kg., 1887—88 124 073 140 Kg., 1888—89 132 172 998 Kg.

Høsten, der slutter nu, lover at blive omtrent som forrige, og Udsigterne for Høsten der begynder 1 August lader lidet tilbage at ønske; der er enhver Udsigt til at den kan maale sig med de 3 foregaaende.

I Forbindelse med Sukkerfabrikationen skal der, under den lokale Regjerings Tilsyn, gjøres Forsøg med en „Diffusionsproces“. Denne Proces er vel kjendt i Europa og de sidste Aar indført i nogle af de Vestindiske Kolonier, efter Forlydende med udpræget Held. Hvis det lykkes vil denne betegne en vigtig Æra i Sukkerindustrien i denne Koloni.

De andre Hovedexportartikler er 1889: Rum 3 345 152 Lit. Værdi 365 112 R., Vanille 23 126 Kg. 360 458 R., Aloë Fibre 2 746 799 Kg. 402 351 R.

Post. Denne Koloni har hidtil for Befordringen af sin Post været afhængig af det franske „Messageries Maritimes“. Imidlertid er i sidste Samling af det lokale Regjeringsraad taget Skridt for at opnaa Postbefordring under engelsk Flag og Kontrakt er sluttet med „Britisk India Steam Navigation Company“ for en 4 ugentlig Befordring mellem Colombo og Mauritius og vice-versa, corresponderende i Colombo med de forskjellige Postskibe fra alle Dele af Verden, der konvergerer i denne Havn. Befordringen skal begynde i Løbet af de første Dage i Juni. Det er at vente at denne forbedrede Postforbindelse med Indien, Europa og Australien vil virke i sin Almindelighed heldbringende paa Handelen.

Om Handelen idethele kan der bemærkes, at da Øen de sidste Aar har været sparet for at plages af Cykloner er Jordbruget forbedret, og omendskjøndt Sukkeravlingen, der nu omtrent er indhøstet, ikke har svaret til Forventningen, har Prisen paa alt Slags kornet Sukker gjort det lønnende i det Hele, og Jordbrugernes Stilling har i det sidste Aar vundet i Styrke. Forresten er der desværre ingen bemærkelig Forbedring i Handelen.

Importen foregaar fremdeles i begrændset Maalestok og med liden Vinding, men efter Statistikken og Beretninger fra andre Handelscentrer, er der tydelige Tegn paa stadig Forbedring i Handelen og Forretningen i det Hele, og det er kun rimeligt at vente at Handelens Opsving paa andre Steder ogsaa snart naar denne Koloni.

Totalbeløbet af Gebyrer oppebaaret 1889 ved dette Konsulat er R. 58.89.

Hamilton Stein.

Trinidad.

Aarsberetning dateret 21de Juni 1890.

Fragterne er for alle Sorter Frembringelser de samme som i 1888. En hel Del svenske og norske Skibe har faaet Befragtning her, og i Barbados herhen.

For vort fornemste Produkt, Sukker, har 1889 ikke været saa gunstigt som det var ventet, det skulde være.

Af Cacao udskibedes i 1889 en meget betydelig Mængde fra Trinidad; Priserne er dog gaaet noget ned.

Af Cocusnødder gik meget store Skibsladninger til England, og har specielt svenske og norske Skibe været engageret i denne Handel.

Forretningen i Asphalt er gaaet frem i 1889.

Sundhedstilstanden paa Øen har været god.

Landets Dyrkning er gaaet fremad og der plantes paa mer og mer Land.

Christian Schøener.

Adelaide.

I Løbet af sidste Aar har 7 Skibe dr. 4 491 Tons losset Ladning direkte fra de forenede Riger i Sydaustraliske Havne. Ladningerne bestod helt af saget Tømmer (Bord, Planker og Battens). Spørgsmaal efter Tømmer var i Begyndelsen af Aaret liden, da der endnu var store Forraad, men som Følge af liden Tilførsel og stigende Efterspørgsel, blev Lagrene saa reducerede, at der ved Slutningen af Aaret var lidet Trælast. Priserne noteredes saaledes: Furu fra $4\frac{1}{2}$ — $6\frac{1}{2}$ for 9×3 , Gran 4 — $4\frac{1}{2}$ for do., $1\frac{1}{8}$ Bord 10—14 sh., $\frac{7}{8}$ do. 8—11 sh., $\frac{3}{4}$ do. 7 sh. 8 d til 10 sh., $\frac{1}{2}$ do. 4 sh. 6 d til 6 sh. 6 d., Weatherboards 4 sh. 6 d til 6 sh. 6 d, alt pr. løbende 100 Fod.

Det sees heraf, at Prisen for Tømmer er betydelig lavere end 1888 og for Bord højere, men Markedet bliver sandsynligvis overfyldt med de sidste, saa rimeligvis synker Priserne. Minerne ved Broken Hill fortsætter endnu at tage en stor Del af vort Tømmer, hvilket man haaber vil have en hævede Virkning paa Markedet i Adelaide.

En stor Del Bord kommer endnu fra Skotland, hvor østersøisk Tømmer forandres til Bord. Flere svenske og norske Skibe finder god Sysselsættelse i Trælastfarten. Der kommer hid store Mængder Oregon fra Puget Sound etc.

Af indirekte Indførsel fra Sverige og Norge via London, Antwerpen etc., hvorom nøie Opgave ikke kan erholdes, er ankommet efterhaanden Øl, Melk, Fyrstikker, Fisk etc.

Export fra Sydaustralien. Udførsel af Hvede og Mel var 1889 meget liden, paa Grund af feilslagen Høst i de fleste af Koloniens Hvededistrikter. Ifølge statistiske Opgaver blev kun exporteret 27 220 Tons Hvede og 52 755 Tons Mel, tils. i en rund Sum 80 000 Tons paa 2 240 $\mathcal{R}$, af hvilken det meste gik til andre australiske Kolonier og Cap. Paa Grund heraf blev de fleste Skibe tilhørende de forenede Riger nødt til at gaa herfra i Ballast for at søge Beskjæftigelse andetsteds.

Vor sidste Høst var meget tilfredsstillende, næsten 3 Gange saa stor. Der beregnes at være 1 913 000 Acres under Dyrkning for Hvede, hvilket giver gjennemsnitlig $9\frac{3}{4}$ bushels pr. Acre = 18 655 000 bushels, til en Gjennemsnitsværdi af 3 sh. 4 d pr. bushel, hvorefter Værdien af dette Aars Hvedehøst bliver £ 3 109 166. Af Hveden regnes der at behøves 2 100 000 bushels til Udsæd, 2 000 000 til Føde, levvende 14 555 000 bushels eller 390 000 Tons; naar derfra trækkes 120 000 Tons for Export til andre australiske Kolonier og Cap etc., refterer der endnu 270 000 Tons til at finde sin Vei til Europa, Rio Janeiro etc., saa Skibe der kommer her i Begyndelsen af 1890 let vil være i Stand til at faa Fragt tilbage istedetfor at reise i Ballast som forrige Aar. Den overflødige Høst skyldes Regnen, der faldt $30\frac{3}{4}$ Tommer mod $14\frac{1}{2}$ ifjor. Dersom alt havde været ligesaa gunstigt for Avlingen som Veiret, vilde Afkastningen været enorm, fra 12—14 bushels pr. Acre, men rød Rust angreb Avlingen og gjorde saa megen Skade, at 3 bushel pr. Acre ødelagdes, i et rundt Tal idethele 6 000 000 bushels.

Koloniens almindelige Forfatning er mere blomstrende end den har været i aarevis; dette er i stor Udstrækning den udmærkede Høsts Skyld, og Sandsynligheden af nok en god Høst næste Sæson, hvilket er tildels sikret ved den rige Regn som faldt i Begyndelsen af 1890.

Anden Industri som Uld, Vinfabrikation, Barkuing, Guld- og Sølvgrubedrift etc. fortsættes kraftig, saa dette Aar burde blive blomstrende.

A. v. Treuer,
fung. Konsul.

Helsingfors.

Skrivelse dateret 31te Juli 1890.

Herved fremsendes en paa Grundlag af Opgaver fra den herværende Toldstyrelse udarbeidet Fortegnelse over Handelsomsætningen mellem Finland og Norge 1889 og har jeg for Sammenligningens Skyld saavidt muligt tilføiet tilsvarende Opgaver for 1888.

Af denne Fortegnelse fremgaar, at Importen fra Norge til Finland, der 1888 udgjorde 413 585 Fm., steg 1889 til 770 647, medens Exporten fra Finland til Norge i samme Periode var resp. 149 400 og 28 186 Fm.

Øgningen i Importen falder næsten kun paa Varerne Sild og Sei, der efter i 1888 at have repræsenteret en Værdi af 304 475 og 86 168 Fm., 1889 steg til 655 734 og 112 511 Rm.

Formindskelsen i Exporten fra Finland til Norge 1889 bestaar egentlig deri, at i Aarets Løb kun et finsk Seilskib, Værdi 16 000 Fm., solgtes til

norsk Reder, hvorimod 1888 5 saadanne til Værdi 149 400 Fm. overgik til norske Eiere. Af Tjære udførtes i Aaret til Norge 1213 Hkl. til Værdi 12 130 Fm., hvorimod 1888 ingen Export fandt Sted.

Værdien af hele Indførselen til Finland fra Sverige var 1889 8 694 952 Fm. mod 1888 7 455 161 Fm., og Værdien af Finlands Udførsel til Sverige var i samme Perioder 8 830 522 og 8 727 174 Rm.

Export til Norge i 1889: Trævarer: Sagede Planker og Bordstumper Kbm. 8 Værdi 56 Fm., Tjære Hkl. 1213 Værdi 12 130, Seilskib 1 Værdi 16 000, 1888 5 Skibe Værdi 149 400.

Import fra Norge: Brød 1888 Kg. 551 Fm. 247.95, Bøger, Kontorsager 1888 Kg. 2 Fm. 7, Vin 1888 paa Foustager Kg. 55 Fm. 99, paa Flasker Stk. 74 Fm. 222, mousserende 1888 Stk. 12 Fm. 72, Sei 1889 Kg. 250 025 Fm. 112 511.25, 1888 191 458 og 86 168.25, saltet og røget 1888 165 og 280.50, Sild, norsk og andre Slags 1889 1 873 526 og 655 734.10, 1888 869 929 og 304 475.15, saltet Brisling etc. 1888 15 525 og 3 881, tørret 1889 1 105 og 773.50, 1888 2 790 og 1 953, Galanterivarer, 1889 1 og 10, Grønsager, saltede etc., 1888 2 og 1.20, Handsker 1888 3 og 351, Hvalroshuder 1888 4 og 12 60, Kaffe 1888 28 og 51.80, Overplag uden Pelsværk 1889 2 og 56.40, andre Klæder etc. 1889 10 og 352, 1888 2 og 70, Arbeider af Uld 1889 1 og 18.80, Kjød og Flesk saltet, tørret, røget 1888 163 og 146.70, Ost 1889 30 og 63, Lim 1888 3 og 285, Metalarbeider 1888 2 og 47, ditto Sølv 1889 4 og 1 040, Jern og Staal 1888 89 og 134, Tran og Spermacet 1888 3 606 og 3 065.10, Papirtapeter 1888 14 og 42, kemiske Materialier 1889 1 og 2.10, Sysilke 1889 1 og 75.30, Snedkerarbeider indb. Rammer 1888 Mtr. 8, Værdi 28, Sirup 1888 Kg. 15 og 4.65, raffineret Sukker 1888 22 og 10.78, Risengryn 1888 16 og 565, Sprængstof: Antændelsesrør 1888 100 og 95, Krudt, grovt 1888 2 525 og 2 676.50, fint 1888 3 612 og 8 488.20, The 1888 1 og 4.70, Tobak 1888 2 og 30 55, Bødkerarbeider 1888 Værdi 834, Tøier 1889 1 og 11, 1888 2 og 22, Seildug 1888 49 og 83.30, Eddike 1888 5 og 175, tils. 1889 770 647.45 Fm., 1888 413 585.38.

M. Bjørnstjerna.

Guatemala.

Aarsberetning dateret 30te Mai 1890.

Saavidt jeg ved, har der ikke fundet nogen direkte Forretning Sted mellem Norge og de 5 centralamerikanske Republiker, og det lille der er skeet indirekte, er fordetmeste gjort gennem hamburgske og bremenske Huse. Ingen direkte Forretning kan trives, derfor maa jeg anføre, at kun direkte Forbindelser kan oplive Handelen mellem Norge og disse Lande. Jeg er vis paa at hvis store og respektable Commissionsfirmaer vilde gjøre sig den Umage at sende ud Handelsreisende eller Agenter, saaledes som engelske, tyske, franske og amerikanske Huse gjør, kunde der lidt efter lidt bygges op en udstrakt Forretning, men det forstaar sig, at det ikke vilde betale sig, hvis en Agent kun skulde representere en Gren; det er absolut nødvendigt, at han repræsenterer al norsk Industri, der kunde konkurrere med England, Frankrige og Tyskland. Desuden ønsker jeg at henlede Opmærksomheden paa, at kontante Transactioner er aldeles ukendt i Central-

amerika, hvor europæiske Huse give idetmindste 6 Maaneder og i nogle Tilfælde indrømmes saa meget som 9. Nord Amerika, hvor 3 Maaneders Termin er Brug, er blevet nødt til at indrømme 6 for at kunne konkurrere med Europa.

Importen til Republiken Guatemala, der er den væsentligste, største og vigtigste Del af Central Amerikas, var 7 586 661 Pesos 27 cents. Importen var fordelt paa følgende Lande: England $\$$ 1 598 762.45, forenede Stater 1 332 398.56, Syd Amerika 1 207 624.32, Frankrige 929 580.93, Tyskland 715 239.65, Central Amerika 691 957.30, China 121 285.20, Spanien 112 459.05, Belgien 98 732.80, Schweiz 85 631.85, Belize (britisk Honduras) 70 846.92, Mexiko 62 758, Vest-Indien 31 564.26, Italien 20 631.95, tilsammen $\$$ 7 079 373. Hertil kommer Udgifter for Forsikring, Fragt og Commission 507 287.68, tilsammen $\$$ 7 586 661.27.

Disse Beløb er regnet efter følgende Kurser: England 1 £ $\$$ 5, Frankrig 1 fr. 20 c., Tydskland 1 Mark 25 c., Spanien 1 Peseta 20 c., Belgien 1 fr. 20 c., Schweiz 1 fr. 20 c., Italien 1 Lire 20 c., forenede Stater Dollar, Sydamerika Peso, Centralamerika Peso, China Dollar, Belize Dollar, Mexiko Peso, Vestindien Dollar = 1 $\$$.

Indførselen fra Frankrige er steget betydelig, uden Tvivl paa Grund af den sidste Pariserudstilling og den vil ogsaa utvivlsomt gaa tilbage til sine sædvanlige Grændser. Importen fra Sydamerika bestod næsten kun i myntet Sølv, for hvilket der gives Vexler paa Europa og forenede Stater. Paa den Mynt, der indføres fra Sydamerika, haves kun 1 % Udgift, hvorimod der paa Indførsel fra Resten af Central Amerika, Belize og Mexiko er omtrent 3 %.

Da den løbende Kurs er lavere her end i Sydamerika paa Grund af større Export end Import, drives der en hel Forretning med Myntindførsel. Pound Sterling noteredes i Aarets Løb gennemsnitlig med $\$$ 6 65. Den gangbare Mynt her bestaar af peruvianske Soles og chilensiske og indendlandske Pesos. Det kan formodes at £ i den sidste Del af 1890 og Begyndelsen af 1891 vil blive noteret en Smule lavere, da Exporten af Kaffe i næste Saison bliver omtrent 700 000 Quintaler (hver Quint. paa 100 Pund), mod forrige Aar omtrent 300 000 Quint. Kaffesaison, det vil sige den Tid hvor Kaffeen er færdig for Export, begynder omkring November og varer til omkring April.

Importen 1889 bestod hovedsagelig af: vegetablisk Olie, Spirituosa, Cognac, Whisky, Rum, Aniset, Gjørdetraad, Bomulds- og Uldvarer, Sølvbarrer, Dame- og Børnesko, Kanel, Karrer og Vogne, Byg, Bi og spermaceret Vox, hermetisk Fisk, Kjød og Frugt, Ost og Smør, Mais, Glas- og Porcelainsvarer, Medicin, Mel, Lys, Fyrstikker, Agerbrugsselskaber, Jern i Barrer og forarbejdet Materiale for Jernbane, Telegraf og elektrisk Lys, Træ til Bygninger, Kortevarer, Guld- og Sølvpenge, Møbler, Papir, Potetes, Lysolie, Pianoer, Læder for Skomagere, Uhre og Smykker, Sække, Salt, Silkevarer, Hatte, Hvede, galvaniseret Tagmateriale og Rør og Vin. Efter hvad jeg med Sikkerhed ved indføres en stor Mængde Fyrstikker, Klipfisk, Sild, Lax og anden Fisk i Blikdaaser og Tønder, Øl, Punsch, Tran, Jernbarrer, Smør og Ost fra de forenede Riger, men opføres i Stati stikken som fra Tyskland.

Guatemala er for nærværende i den mest blomstrende Tilstand paa Grund af de høje Kaffepriser, og som Følge heraf er alting steget i Værdi. Kaffe og Sukkerplanterne er i nogle Tilfælde steget til 10 Gange deres

forrige Værdi, medens Jord, der tidligere var næsten værdiløst, er helt bleven opkjøbt paa Speculation. Landet besidder kun to Jernbaner, af hvilke „Ferro Carril Central de Guatemala“ gaar mellem Havnen San José de Guatemala og Hovedstaden, omtrent 72 eng. Mile og „Compania Anonima del Ferro Carril Occidental de Guatemala“ mellem Havnen Champerico og Retalhulen 27 Mile; begge Havne er ved det Stille Hav. Concession er bleven givet paa en Jernbane fra Escuintla til Patulid og fra Retalhulen til San Felipe. Disse Linier er Sidegrene fra de to eksisterende Linier til det Indre af Landet for at lette Transporten af Kaffe og Sukker, som foregaar paa Kjærrer og Muldyr.

Da der ikke findes nogen Jernbane til atlantiske Havne, Landets naturlige Udskibningssteder, har Regjeringen truffet Aftale med Mr. Henry Louis Felix Cottu om et Laan paa \$ 21 312 500 i Guld, hvilket skal benyttes og fordeles paa følgende Maade: For Beløbet vil Regjeringen udstede Obligationer paa hver \$ 200. Disse Obligationer vil give en Rente af 6 % om Aaret. Indløsningsen begynder 4 Aar efter den første Udstedelse og betales i London, Paris, Berlin og Frankfurt. Laanet vil blive delt i 3 Serier hver med en særskilt Garanti. Mr. H. L. F. Cottu tager Laanet til 80 pr. Hundrede og vil udbetale det saaledes: Første Serie paa \$ 2 300 000: Regjeringen modtager 2 000 000 for at forbedre den finansielle Stilling. De 300 000 vil blive deponeret i en Londoner Bank for at bestride Udgifterne for 3 Personer, der danne Komiteen. Denne Serie garanterer Regjeringen med Indtægterne af Spirituosa og Monopoler, der beregnes til 1 650 000. Anden Serie paa \$ 10 000 000 er bestemt til at bygge en Jernbane paa 200 Mil fra denne By til Atlanterhavet. Denne Sum skal betales i Dele paa 2 000 000 hver 6 Maanedre; den første Indbetaling 30te November 1890. Denne Serie er garanteret ved Udbyttet af Jernbanen efter at den er aabnet for Trafik og med Resten af Spirituosa og Monopol-Indtægten. Med tredje Serie paa \$ 4 386 000 kan Regjeringen, hvis den ønsker, købe „Ferro Carril Central de Guatemala“. Dersom Regjeringen om 3 Aar ikke har været istand til at købe omtalte Jernbane, vil denne Serie ikke blive udstedt. For at garantere denne Serie giver Regjeringen 44 % af Bruttoindtægten af F. C. C. de G. foruden Overskud af Spirituosa og Monopoler, d. v. s. efterat 1ste og 2den Serie er tilfredsstillet. For at tilsikre bedre Garanti overlader Regjeringen til Obligationseierne sine Toldindtægter af Kaffe, for Nærværende \$ 1 pr. Kv. Regjeringen betaler Kommissionsudgifter, Obligationernes Trykning, Avertissementer etc. med tils. 364 000 \$. Regjeringen vil ikke udstede noget andet Laan, før Indfrielsen af dette er begyndt. Dersom Regjeringen ikke inden 30te Juni af Kontrahenten eller sine Ministre i England og Frankrig er blevet underrettet om at Laanet er kommet istand, bliver Kontrakten annulleret.

Naar denne Jernbane aabnes for Trafik vil enorme Strækninger af nu øde Land komme inden Jordbrugets Rækkevidde, men mest til Banan og Sukkerplantager, da Jernbanen vil gaa meget lavt over Havets Flade.

Regjeringens Gjæld bestaar, af \$ 1 130 000 i Papirpenge der cirkulerer i Republikken, af £ 922 700 konsolideret udenlandsk og \$ 6 495 062.04 konsolideret indenlandsk Gjæld. De uden- saavelsom indenlandske Obligationer er omtrent alle paa europæiske Hænder og Renterne har været regelmæssig betalt. Papirpengene er de eneste Penge der modtages i Regjeringens Kontorer og er af den Grund à pari med Sølv.

Guatemalas Export bestaar foruden af Kaffe, af Sukker, Aguardiente, Bananer, Huder, Cautschuk, præget og upræget Sølv, Uldvarer, Zarsaparilla etc. Hele Exporten beløb sig 1889 til 13 247 689.89 og ventes i 1890 at blive omtrent det samme, hvorimod 1891 vil vise et meget høiere Beløb, da den nærmeste store Kaffeavling for størstedelen vil komme ind i 1891's Statistik.

Efterat Terminforretning i Guatemala Kaffe er grundet i Hamburg, hvorhen størstedelen af Guatemala Kaffe skibes og hvorfra store Mængder igjen exporteres til Norge, faar Generalkonsulatet med næsten hver Post Breve fra Huse i alle Dele af Norge, hvori bedes om at blive sat i direkte Forbindelse med Plantere og Exportører af Kaffe. Til Lettelse for Folk, der maatte ønske at vide Navnene paa disse Firmaer, giver jeg her ved en Liste over de mest respektable Huse; de Navne, der er mærkede med *, betyder at de baade er Plantere og Exportører.

*Salvador Urruela, *W Urruela & Co., *Leon Avila, *Koch Hagmann & Co., *Emilio Goubaud, *Antonio Carrera, *Victor Matheu, *Vandeputte & Meister, *J. M. Samayoa, *Brama fréres, *J. J. Rodriguez, *Ignacio G. Saravia, *José E. Saravia, *Gaudara, Urruela & Co., Juan Pierri, Schwartz & Co., Grote-wold & Co., Hockmeyer & Co., A. Zadik & Co., Enrique Neutze, J. y. M. Ruis Co., Francisco Sosa, Aguirre & Co., Paul & Co., R. V. Kleinschmidt, *Francisco Camacho, *Juan Anderson, *Herrera & Co., A. Abrahamson, *Federico Chacon, *Manuel Lisandro Barillas, President i Guatemala. Alle disse er etableret i Byen. Desforuden er der følgende Firmaer: *Urruela hermanos & Co. i Amatitlan, Eduardo Vivas i Antigua, * Hockmeyer & Boy i Las Mercedes, * J. Aparicio é hijo i Quezaltenango, Arsenio Cellia do., Nicolas Rigaud do. Koch hermanos Co. do., E. de Sableá, San Pablo, Lacisz & Co. i Retalhulen, Gerhard Angener i San Felipe.

For at træde i direkte Handelsforbindelse med disse Kaffeexportører er det Sædvane at tillade dem, at trække Vexler paa Forhaand for idetmindste Halvparten af Værdien af den kjøbte Kaffe, ved 90 Dages Sigt paa London; uden dette aldeles nødvendige Punkt finder ingen Transaktion Sted. Da de indenlandske Udgifter er forskjellige efter Plantagernes Beliggenhed, anbefales det at betinge Prisen paa Kaffe frit ombord, for at være fri for Misforstaaelser, da alle Udgifter indtil ombord paa Dampskibet bestrides af Udskiberen, medens Fragten betales af Modtageren. Paa Grund af den store Konkurrence mellem to Hamburger Linier, Kosinos og Hamburger Pacific, er Fragterne nu paa disse Skibe 3 £ —3 £ 10 sh. pr. Ton à 2 240 Quintales. Med Pacific Postdampskibe via Panama i Forbindelse med de atlantiske Dampskibe fra Colon til Europa betales 4 £.

Centralamerikanske Havne har kun været besøgt af et Dampskib og et Seilskib hørende hjemme i Norge. Dampskibet var „Welhaven“ og gjorde, saavidt jeg ved 4 Toure, fra New Orleans til Irupillo (Honduras) mellem Septemder og December 1889, bringende tils. 704 Kolli forskjellige Varer. Der er ingen Opgaver over hvad den tog tilbage. Seilskibet var Barken „Wilhelm“ fra Laurvig, der kom til Corinto (Nicaragua) 3die April i Ballast fra San Diego og gik 8de Juni til Falmouth for Ordre med Gultræ.

Guatemalas Skibsfart har 1889 været: 334 Dampskibe, af hvilke 289 var amerikanske, 24 tyske, 20 engelske, 1 ecuadoriansk; 39 Seilskibe: 18 amerikanske, 11 tyske, 7 engelske, 2 danske og 1 mexikansk.

Et Regjeringsdekret udkommet 26 Mai d. A. fastsætter, for at ophjælpe Bygningsvirksomheden, Toldfrihed for 5 Aar for følgende Gjenstande: Tjære, Asphalt, Jernbalkoner, støbte og smedede, Gibs, Lerrør for Vandledninger, glaserede og uglaserede, Huse, af Træ og Jern, færdige eller i Dele, Vinduesskodder af Træ eller Jern, Jernovne med Skorsten, men uden Tilbehør, Waterclosets, Bygningsfilt, Marmor, glaseret og uglaseret, Ler og Porcelain, Mineraluld og Asbest, Gulvmaterial af Sten og Imitation, Træ af alle Slags eller kunstigt til Bygning, Marmor i Blokke, Søiler, Dørposte etc., Fontainer, polerede og upolerede, Pap maché til Bygning, Tagskifer, Bly til Tagtækning i Plader, Døre og Vinduer til Huse med og uden Glas, Tagtegl af Træ, Ler eller Glas, Kalk.

S. Ascoti.

Melbourne (Tasmania).

Historisk Oversigt. Uagtet Tasmania hører til de tidligst¹⁾ opdagede Dele af Australien, varede det længe, forinden der gjordes noget Forsøg paa at colonisere Øen, og det er først i de allersidste Aartier, at man er begyndt at blive nærmere bekendt med de mange naturlige Rigdomskilder, som den eier.

Ligesom det Australiske Fastlands Tørhed afskrækkede mange fra at bosætte sig der, saaledes var paa Tasmania Skovens Tæthed en længe uovervindelig Hindring for Landets Udforskning og Opdyrkning.

Uagtet Øen oftere besøgtes baade af Opdagelsesreisende²⁾ og af Hvalfangere, havde endnu ingen hvid Mand nedsat sig der før i 1803, da Gouvernøren i New South Wales sendte en Afdeling Straffanger, „convicts“, under militær Bevogtning over til Tasmania, i den dobbelte Hensigt at befri sig for nogle af de værste Forbrydere, som selv ikke den haarde Diciplin i Botany Bay kunde vinde Bugt med, og at komme den franske Escadre i Forkjøbet, som samme Aar krydsede i de syd-australiske Farvande, og som man antog, havde til Hensigt at tage nyopdagede Lande i Besiddelse.

Kort efter de første Colonisters Landstigning udbrød Krig mellem dem og de Indfødte, hvilken uden Ophør fortsattes til 1832, da de Indfødte vare omtrent udryddede. De overblevne af dem — en svag og lidet interessant Stamme — døde hurtig ud; i 1854 var der kun 16 af dem tilbage, og i 1876 døde den sidste. I 1803 antoges deres Antal at have været henimod 5 000. Den nye Coloni var ofte sin Undergang nær. Farligere end de Sortes Fiendskab var de forbryderske og oprørske Elementer inden selve Colonien. Man kunde i de første Aar ikke paa langt nær producere det nødvendige til Livsophold, og Tilførslerne vare knappe og ujevne, saa der oftere opstod Dyrtdid og tildels Hungersnød. I lange Perioder levede Colonisterne omtrent udelukkende paa Kængurukjød, og Prisen paa Hvedemel nærmede sig flere Gange £ 200 pr. Ton. I 1810, da Hobart anlagdes,

¹⁾ Det opdagedes i 1642 af Hollænderen Abel Jans Tasman, som var udsendt paa Opdagelsesreiser af den daværende Gouvernør over Hollands Besiddelser i Ostindien, Anthony Van Diemen.

²⁾ Blandt de dristigste af disse kan nævnes Lægen Bass og Kaptein Flinders, som i 1798 satte over det 120 miles brede Bass Stræde i en kun 8 Fod lang Baad.

ansloges den hvide Befolknings Antal til 1500. Launceston grundlagdes omkring 1812. I 1816 exporteredes for første Gang Hvede, nemlig et mindre Parti til New South Wales. Samme Aar begyndte man med Hvalfangst, der straks gav godt Udbytte, og for en lang Periode blev en af Tasmanias vigtigste Næringskilder. Fangsten fortsattes fremdeles, men nu kun med faa Skibe.

I 1818 var Befolkningen steget til 3240. Rømninger af „the convicts“ fandt hyppig Sted. I Begyndelsen vendte de fleste af disse frivilligt tilbage til Fængslet, for at undgaa Hungersnøden i den frygtelige tasmaniske „bush“, som end ikke den kraftigste Mand kan trænge igjennem uden at være forsynet med Fangstredskaber til at skaffe sig Bytte ved Jagt, og Øxe til at hugge sig igjennem det tornede Krat. Spiselige vilde Frugter og Bær findes der ikke. Senerehen da Colonisternes Tal var voxet, blev det muligt for de bortrømte Forbrydere at leve som Røvere, og i de nærmeste Aar efter 1818 tiltog Røveruvæsenet saaledes, at det truede Colonien med Undergang¹⁾. I de samme Aar kom imidlertid ogsaa en stærk Strøm af frie Indvandrere, af hvilke flere bragte med sig betydelig Kapital og større Mængder af finere Kvægracer. Det første Skib med Emigranter direkte fra England ankom i 1818; det første ubetydelige Forsøg paa Export af Uld til Europa gjordes i 1821.

Lige til 1825 stod Tasmania under Regjeringen i New South Wales og styredes med Jernhaand af militære Authoriteter, omtrent som en Leir i Krigstid. I nævnte Aar gjordes det til selvstændig Coloni. Neppe havde man vundet Bugt med Røveruvæsenet, før der indtraadte Begivenheder, som atter hemmede Coloniens Udvikling. I 1837 reiste et Par af Øens rigeste Familier over til Port Phillip, og da de her havde Fremgang, droge de snart flere efter sig. I 1853 ophørte Deportationen af Forbrydere til Tasmania, væsentlig paa Grund af stærkt Paatryk fra de andre australiske Colonier. Dette var et stort økonomisk Tab, thi dels havde Deportationen bragt mange Kontanter ind i Landet, væsentlig i Form af høje Lønninger, betalte til administrative, fra England udsendte Embedsmænd, dels havde man ved Forbrydernes Arbejde paa billig Maade kunnet faa istand mange udmærkede offentlige Anlæg, især Vei- og Havneanlæg; og endelig havde Colonisterne efter et heldigt og billigt System kunnet paa visse Vilkaar faa Forbrydere som Arbeidere paa sine Landsgaarde. Disse maatte nu erstattes med frie Arbeidere, hvis Aflønning ofte var høiere, end Driften kunde taale. Dette blev især føleligt, da Opdagelsen af rige Guldleier paa det australiske Fastland i Femtiaarene foranledigede en stærk Udvandring didhen fra Tasmania, hvilken fortsattes lige til de sidste faa Aar. Opdagelsen af de rige Tingruber i Mount Bischoff (i 1871), der henledede Opmærksomheden paa Tasmanias egen Mineralrigdom og snart efterfulgtes af flere betydelige Fund, især af Tin og Guld, standsede efterhaanden Udvandringen, og synes at skulde faa lignende Betydning for Tasmania, som Guldfundene i Victoria har havt for denne Coloni, og da Tasmania har et langt behageligere Clima og en frugtbarere Jordbund, synes det rimeligt, at denne Coloni gaar en glimrende Fremtid imøde.

Beliggenhed, Clima og naturlig Beskaffenhed. Tasmania ligger mellem 40° 33' og 43° 39' sydlig Bredde, og 144° 39' og 148° 23' østlig Længde, og har med tilliggende Øer et Fladeindhold af 26215 engelske Kvadratmil. Landet er altsaa omtrent $\frac{1}{6}$ mindre end Irland og

¹⁾ West's History of Tasmania.

lidt større end Ceylon, og kunde antagelig godt ernære mindst lige stor Befolkning som disse. Ved Folketællingen i April 1881 havde det endnu kun 115 705 Indbyggere. Senere, og særlig i de sidste Par Aar, har Befolkningen tiltaget betydelig hurtigere end tilforn.

	Mænd.	Kvinder.	Tilsammen.
Befolkningen udgjordes d. $31/12$ 86 af:	73 313	63 888	137 211
Tilvækst ved Overskud af Fødsler over Dødsfald	1 147	1 428	2 575
Tilvækst ved Overskud af Indvandring over Udvandring	1 775	917	2 692
Befolkning pr. $31/12$ 87	76 245	66 283	124 478

Heraf vare 80 000 fødte i Landet, 29 000 indvandrede fra Storbritanien og 4 000 fra de australiske Colonier. De øvrige vare af fremmed Nationalitet, mest fra Tydskland, China eller de forenede Stater.

Øens Flora og Fauna er paa det nærmeste identisk med det australiske Fastlands, med hvilket den sandsynligvis engang har været landfast. Det ca. 120 Mile brede Bass Stræde, som nu skiller Tasmania fra Fastlandet, er nemlig grundt og opfyldt af Øer, og der skal findes tydelige Tegn til, at Landet her jevnt synker. Det Indre af Tasmania er opfyldt af Bjerge, hvis Toppe hæve sig til en Høide af over 5 000 Fod, og som udgaa fra tvende Høidedrag, der strække sig i Retning fra Nord til Syd, den ene langs Østkysten, den anden og mægtigste langs Vestkysten. Landet mellem disse Høidedrag er noget jevnere, ihvorvel stærkt couperet, og her findes det meste af den hidtil opdyrkede Jord. Overalt gives en Rigdom paa Elve og Søer. Landskaberne er rigt vexlende og ofte af stor Skjønhed. Sydkysten er indskaaret af dybe Fjorde, der danne udmærkede Havne. Paa Nordkysten udmunde ikke mindre end 12 Elve, der ere seilbare for Smaafartøier flere engelske Mile op fra Mundingen. Paa Øst- og Vestkysten findes derimod kun faa naturlige Havne, og heller ikke mange Steder, hvor saadanne kunne bygges. Vestkysten er veirhaard og har i sine Bjergformationer meget, som minder om Scotland.

Climatet er særdeles behageligt og hører til de sundeste paa Jorden, skjøndt det er noget variabelt, Middeltemperaturen i Hobart er for Vintermaanederne (Juni, Juli, August) 47° , Vaarmaanederne 54° , Sommermaanederne 62° og for Høstmaanederne 55° Fahrenheit; Regnmængden ca. 29 Tommer.

De mange Syge, som af europæiske Læger tilraades at reise til Australien, burde visselig i de aller fleste Tilfælde vælge Tasmania til Opholdssted fremfor det australiske Continent. Statistiken lægger klart i Dagen, hvor fortrinlige Øens climatiske Forhold ere: Dødelighedsprocenten har i senere Aar kun været lidt over 1.5, og af samtlige Afdøde have ca. 25 % naaet en Alder af over 70 Aar. Af de 137 211 Personer, som pr. 1ste Januar 1887 udgjorde Øens Befolkning, vare 12 Individer over 100 Aar gamle, og 39 mellem 95 og 100 Aar.

Regjering. Finantser. Landet styres af en Gouvernør, valgt af den engelske Dronning og lønnet af Colonien med £ 6 000 aarlig, et „Executive Council“, bestaaende af alle, som ere eller have været Statsraader, et Kabinet bestaaende af 4 Statsraader, aflønnede med £ 900 aarlig, samt et Parlament, delt i to Kamre, nemlig „Legislative Council“ paa 18 Medlemmer valgte for 6 Aar, og af hvilke 3 udtræde aarligen, og „House of Assembly“ paa 36 Medlemmer, valgte for 5 Aar. Stemmeberettigede ved Valg til „Legislative Council“ ere kun de, som besidde fast Eiendom, der antages at give mindst £ 20 i aarlig Indtægt, eller forpagte saadan Eiendom af firedobbelt Værdi, eller som indehave visse Stillinger eller Titler og Universitetsgrader, der give Garanti for en højere Dannelse. Til „House of Assembly“ vælger enhver, som eier eller bruger offentlig opmaalt Jord, eller som har en Aarsindtægt af mindst £ 60. 6 134 Personer opfyldte Stemmeretsbetingelserne for „Legislative Council“, og 25 316 for House of Assembly.

Statsindtægterne udgjorde i det sidst forløbne Finantsaar, som endte den 30te Juni 1889, £ 683 052, hvoraf Tolden alene indbragte næsten Halvparten, og Udgifterne £ 670 000. Ved nylig vedtaget Lov er anordnet, at Finantsaaret herefter skal regnes fra 1ste Januar til 31te December, og ere Indtægter og Udgifter for 1890 beregnede til respective £ 717 225 og £ 705 592. Statsgjælden udgjorde i 1887 £ 4 109 370 eller £ 28. 16. 9 pr. Individ — heraf er henimod £ 3 000 000 anvendt til Bygning af Jernbaner.

Landet inddeles i 18 Provindser (counties), der atter ere inddelte i Sogne. For de fem vestligste Counties's Vedkommende er dog Inddeling i Sogne endnu ikke foretaget, da de ei ere opmaalte, og endnu paa det nærmeste ubeboede.

Handel og Næringer. Nedenstaaende Tabel viser Omfanget af Tasmanias Handel med Udlandet i 1887, samt med hvilke Lande Omsætningen hovedsagelig gjordes:

1887.	Import fra:	Export til:
	£	£
Storbritanien og Irland	435 557	350 274
Victoria	889 758	436 869
New South Wales	174 641	611 229
New Zealand	24 283	35 251
Queensland	2 772	6 628
South Australia	19 446	8 925
Andre Lande	50 360	195
Tilsammen	1 596 817	1 449 371

(Hvorved dog bemærkes, at denne Statistik er noget vildledende, idet en større Del af Tasmanias Handel med andre Lande foregaar over Victoria og New South Wales).

Heraf faldt paa de vigtigste Havne:

	Import. £	Export. £	Erlagt Told. £
Hobart	755 638	235 033	124 532
Launceston	741 974	974 047	146 848
Torquay	67 781	60 190	6 993
Emu Bay	15 367	3 898	2 135
Circular Head	8 615	16 992	815
Ulverstone	7 781	8 402	980

Ialt besøgtes Tasmanias Havne i det nævnte Aar af 690 Skibe, dr. 343 656 Reg. Tons og med 16 790 Mands Besætning. Landets Handelsflaade bestaar mest af Smaafartøier samt endel større Dampskibe. Ialt hørte hjemme i Tasmania 200 Fartøier, dr. 17 424 Reg. Tons, heraf 28 Dampskibe, dr. 5 030 Tons. Kystfarten voxer hurtig i Betydning.

De vigtigste Udførselsartikler vare:

Tin (Erts og Metal)	til Værdi £ 407 857½
Guld	— " 140 584½
Uld (9 740 200 $\mathcal{L}$)	— " 415 425½
Levende Faar (4 005 Stk.)	— " 54 337½
Frugt (nedlagt og frisk samt Grøntsager)	— " 217 939
Bark	— " 60 898
Trælast	— " 37 411
Korn, Mel, Ærter og Bønner	— " 15 354
Humle	— " 13 696
Læder	— " 12 161
Hvalolie	— " 10 450

Af denne Oversigt fremgaar at Bergværksdriften for Tiden er Landets betydeligste Næringsvei. Den er dog af ny Datum. Lige indtil 1869 var den af saa liden Betydning, at den end ikke nævntes i den officielle Statistik. For 1870 anføres en Guldexport af 2 141 ounces til Værdi £ 7 475; i 1885 var den steget til en Værdi af £ 141 319, og var da i de forløbne 15 Aar ialt exporteret 358 018 ounces Guld til Værdi £ 1 432 000. Af langt overveiende Betydning er dog nu Udvindingen af Tin, der fra en ringe Begyndelse i 1873, da der for første Gang exporteredes 4 Tons Tinnalm, i 1885 naaede op til et Udbytte af 5 461 Tons Malm. Fra 1873 til og med 1885 exporteredes ialt 41 522 Tons dels Malm dels rent Tin, til Værdi £ 3 168 936.

De bedste Guldminer findes paa begge Sider af Floden Tamar omtrent 35 engelske Mile nordenfor Launceston. Men ogsaa paa flere andre Steder har man fundet lovende Anvisninger, og navnlig næres der store Forhaabninger til nylig gjorte Fund i Montague County paa den næsten ubeboede og hidtil lidet undersøgte Vestkyst. Regjeringen lader nu bygge en Vei til Distriktet, og inden faa Aar vil man antagelig have en Jernbane fra Mount Zeehan, hvor der ogsaa er fundet rige Sølvanvisninger, til Maquarie Harbour. Gulddriften beskjeftigede i 1879 ca. 2 000 Personer, men nu neppe 900. Uagtet den har været drevet med meget vekslede Held, men idetheletaget givet tilfredsstillende Udbytte, har Spekulationen i Guldmineactier været forholdsvis rolig. Men da man havde fundet Tinminer, og disse snart gave et glimrende Udbytte, droges Interesser, Kapital og

Arbejde i den Grad hen til denne Drift, at Jordbruget helligt led derunder. Hertil bidrog ei alene Rygtet om let tjente Formuer, men ogsaa lige meget den Omstændighed, at man fandt Tinerts næsten i alle Dele af Landet. Mange rige Anvisninger have hidtil været umulige at drive paa Grund af manglende Transportmidler, men efterhvert som Jernbaner og Veie blive byggede, vil den ene Tinmine efter den anden kunne aabnes — maaske med den Virkning, at Overproduktion trykker dette Metals Værdi ned. Hidtil har det meste Tin i Tasmania været vundet ved Udvaskning af alluviale Lag. Landets betydeligste Tinmine, Mount Bischoff (ogsaa kaldet „Tasmanias Redning“, „Salvation of Tasmania“, fordi dens Opdagelse i 1873 reddede Landet ud af en finantciel Krise), er dog et virkeligt Bjergværk. Til 31te Marts 1886 var ved denne Mine uddrevet det betydelige Kvantum 26 582 Tons Erts, og udbetalt til Aktionærerne i Dividende £ 726 000. Troligvis har ved intet større Foretagende i Tasmania saa voldsomme Fluktuationer fundet Sted, som netop her. Driften aabnedes af et Aktieselskab med en Kapital af £ 60 000, fordelt paa 12 000 Aktier à £ 5, hvoraf 4 400 fuldt betalte, medens paa de 7 600 kun er indbetalt £ 1. Anlægget gjordes fra først af i temmelig storartet Maalestok, idet man gik ud fra den Forudsætning, som ogsaa siden har vist sig rigtig, at man her havde for sig, ikke en Gang af Erts, men et formeligt Tinbjerg. Minen ligner mere et vanligt Stenbrud end en Mine, idet man lige i Overfladen finder Masser af Sten, som efter Knusning og Udvaskning giver lige til 56 % Tinerts, hvilken atter ved Smeltehytten giver fra 50 % til 75 % rent Tin. Desuagtet var Resultatet i Begyndelsen, især paa Grund af den lange og vanskelige Transport, ganske misligt, saaledes at Aktiernes Værdi sank lige ned til 5 sh. Nu staa de i £ 60, og de, som enten have holdt paa sine Originalaktier eller kjøbt i det heldigste Øieblik, have en enorm Rente af sine Penge. Etpar Mænd, som, medens Aktierne stode paa det laveste, opkjøbte saadanne for henimod £ 200 hver, have nu i nogen Tid af dette ringe Udlæg havt en Aarsindkomst af mellem £ 4 000 og £ 5 000, og der er al Udsigt til, at den vil vedblive for lange Tider endnu. Det var især disse Forhold, som baade inden og udenom Colonien henledede Spekulanter Opmærksomhed paa Tasmanias Rigdom paa værdifulde Mineralier. Ved Tindriften beskæftiges nu omkring 2 260 Mand.

Ved Siden af Tin og Guld er det især Jern, som findes i rig Mængde, men hidtil er ingen lønnende Drift kommet igang. Et Melbourne Compagni med en Aktiekapital paa £ 80 000 aabnede i 1872 en Jerngrube ved Tamarfloden, men det viste sig snart, at alt det udyndne Jern var impregneret med fra 2 % til 6 % Chrom, hvilket man ei kunde bortskaffe, og som gjorde Jernet utjenligt for Støbning. Saavel dette Compagni som etpar andre i lignende Øiemed dannede Aktieselskaber havde store Tab, hvorfor Driften indstilledes, og Tasmanias Jernleier ligge for Tiden ubenyttede ventende paa bedre Tider eller nye Driftsmaader. Maaske er her et Feldt for Fagmænd fra de skandinaviske Riger?

Stenkul findes paa mangfoldige Steder, lige i Dagen og af god Beskaffenhed. Alligevel var der ingen Drift paa dem før i de aller sidste Aar. I 1885 uddreves kun 5 334 Tons, men i 1888, under den store Strike i New South Wales Kuldistrikt, fik denne Bedrift Fart, og der uddreves i nævnte Aar ca. 42 000 Tons. Som Brændemateriale i Husene benyttes Kul ikke, da der overalt findes Ved i rigelig Mængde. Men for Landets voxende Bergværksdrift, ligesom for Jernbane- og Dampskibstrafiken have Tasmanias Kulgruber en uberegnelig Betydning.

Ved Mount Bischoff udvindes siden 1873 Vismuth af en Gang, der skal høre til de rigeste hidtil kjendte. Den synes at være af betydelig Udstrækning og giver helt igjennem ca. 7 % af dette sjældne Metal, som optræder i Form af Krystaller og let udvindes ved Knusning og Vaskning.

Endvidere findes Kobber, Sølv, Kobolt, Nikkel og Asbest, men disse have hidtil ikke været Gjenstand for nogen nævneværdig Drift. Kalksten, Marmor, Skifer, Pottemagerler og Okkerjord findes i Mængde, men udnyttes hidtil næsten udelukkende for indenlandsk Behov.

Skovdriften har i senere Aar kun gjort ubetydelige Fremskridt. Der findes 67 Sagmøller, hvilke sysselsætte 734 Mand, men Maskineriet er oftest af enkleste Art. Denne Bedrift kunde utvivlsomt betydelig udvides, især langs Huon Elven, hvor der findes store Skove af den prægtige „Huon Pine“, en Furuart, der naar colossale Dimensioner, men er noget haard at arbeide. Ogsaa i forskellige Dalfører paa Vestkysten optræder saavel denne som andre Pinusarter, hvilke samtlige naa en betydelig Størrelse. Flere af Fastlandets Eucalyptusarter forekomme, men blive i Tasmania ei saa store som der. Sagbrugseierne behøve ikke at købe nogen Skov, thi de fleste Skove ere i Regjeringens Eie, og mod en ringe Afgift til Kronen, nemlig 5 sh. pr. Uge for hver ved Hugsten beskæftiget Mand, kan man erholde Ret til Afvirkning.

Hvalfangsten regnedes i Coloniens tidligste Dage blandt dens vigtigste Erhvervskilder; saa langt tilbage som i 1838 indbragte den £ 137 000, og i 1851 lige før Opdagelsen af Guldleierne i Victoria, havde Hobart en Hvalfangerflaade af 40 Skibe med 200 Baade og 1 000 Mands Besætning. I 1885 var der kun 7 Skibe med 167 Mands Besætning, og Udbyttet var kun 252 tuns Tran, til Værdi £ 12 600.

Tasmanias Fiskerier ere endnu i sin Barndom, men ville antagelig om kort Tid bringes op til større Betydning, da Kysterne ere overordentlig fiskerige, og Interessen for Udviklingen af denne Bedrift nu er vakt. Det har endog været foreslaaet, gratis at give større Strækninger af Jord til udenlandske Fiskere, som ville immigrere til Tasmania, men Forslaget strander paa en vistnok velgrundet Frygt for Misbrug. Med Undtagelse af nogle Hai- og Flyndrearter ere samtlige tasmaniske Fiske ganske forskellige fra de, som fanges ved Europas Kyster. Enkelte af dem f. Ex. „The Trumpeter“, en Saltvandsfisk af Størrelse og Form lig vor Lax, udmærker sig ved stor Velsmag, og flere ved glimrende Farver. Lax og Ørret fra Scotland er plantet over til flere Elve i Tasmania, hvor begge Arter trives og formerer sig stærkt, men tabe tildels sin elegante Form og faa mørkere Farver. Noget betydeligt Marked for Fiskeprodukter fra de skandinaviske Lande vil neppe findes i Tasmania, undtagen maaske for Artikelen Fiskeguanos Vedkommende.

De vigtigste Fabriker, næst Smeltehytterne for Tin i Launceston og Hobart, ere: 9 Fabriker for Nedlægning af Frugt, fra hvilke i 1885 exporteredes 2 741 737 $\mathcal{R}$ Frugt til Værdi £ 59 652; 2 Fabriker for Benmel; betydelige Garverier; Lys- og Sæbefabriker; Kornmøller og Teglværker; samt Fabriker til Forfærdigelse af Agerbrugsmaskiner. Sidstnævnte Artikel indføres dog i stor Mængde, og vilde paa dette Feldt maaske være noget at udrette for norsk og svensk Industri.

Næst Bergværksdriften er Agerbruget Landets vigtigste Næringsvei, og vil sandsynligvis i en nær Fremtid udvikles til det mangedobbelte. Jordsmonnet er af høist forskjellig Art, tildels ganske fattigt, men i Almindelighed frugtbart, og den største Del af Landet, navnlig dets vestlige

Halvdel, endnu uoptaget og tildels aldrig betraadt af Europæere. Ingensteds i Landet findes noget større Areal af ensartet Jordsmon, ja der gives neppe en Farm paa 200 acres, uden at man paa samme kan finde mindst to eller tre forskellige Slags Jord, hvilket i flere Henseender er en Fordel for Landmanden.

Samtlige de i Europa dyrkede Kornsorter samt Poteter, Roer og Bønner trives udmærket, og Frugttræerne, navnlig Æble- og Pæretrær, give et Udbytte som kanske neppe noget andet Sted. Der skal findes mange Trær, som have givet over 1 Ton Frugt om Aaret. Denne Rigdom paa Frugt var indtil for kort Tid siden af underordnet Værdi, idet Afsætningen inden Colonien og paa det australiske Continent var indskrænket, og Nedlægning eller Tørring ikke meget lønnende. Forsøgsvis havde man vistnok for adskillige Aar siden sendt friske Æbler fra Tasmania til England, men oftest mislykkedes det, og det er først i de sidste 3 Aar, at man med Held har foretaget saadan Export i stor Skala. Nu anlægges Æblegaarde i stor Udstrækning, ja hele Landsgaarde beplantes udelukkende med Æbletrær, hvilke i en nær Fremtid sikkert kunne paaregnes at ville give et udmærket Udbytte¹⁾). Humle trives godt overalt men især langs Derwent Floden, og synes at skulle blive en af de vigtigste Exportartikler. Produktionen er allerede ca. 800 000 $\mathcal{W}$ aarlig og øges stadig. Den overveiende Del heraf exporteres, og kun en mindre Del forbruges ved Landets egne, forholdsvis ret betydelige og vel anlagte Bryggerier.

Udsigterne for Emigranter. I samtlige de foran omnævnte Erhvervsgrene kunne indvandrede Arbeidere i Tasmania fortjene de samme Dagpenge som i Victoria, men Livsopholdet er ogsaa ligesaa kostbart som der. Hvad der imidlertid, ved Siden af det ulige bedre Klima, fortrinsvis gjør Tasmania til et Land, som bør søges af den agerdyrkende Del blandt vore Emigranter, er den rige Adgang, som dersteds gives til at købe godt Land for billig Pris, dels af Private dels af Regjeringen, der sælger Jord paa meget liberale Betingelser. Da de herhen hørende Forhold ere af væsentlig Betydning for Indvandrere og derhos tør antages mindre bekjendte, skal man tillade sig noget nærmere at redegjøre for samme.

Tasmanias Jordbund udgjør, naar Indsøernes Fladeindhold fradrages, 16 702 500 acres, hvoraf 4 461 013 acres²⁾) er afhændet, medens Resten tilhører Kronen og er tilfals med Undtagelse af endel for visse Øiemed reserverede Strækninger. Af det afhændede Land er imidlertid kun en meget liden Del opdyrket, og at et saa stort Areal er gaaet over i privat Eie kommer alene af, at man i Coloniens tidligere Dage var overmaade rundhaandet med Landet, ja tildels gav det bort. Store Strækninger solgtes til 5 sh. pr. acre — tildels paa Kredit, og andre paa specielle for Kjøberen lige fordelagtige Vilkaar. Disse første Kjøbere kunne derfor ved Salg

¹⁾ Consulen besøgte under sin Reise en Ø udenfor den lille By Georgetown ved Tamarfledens Munding. Denne Ø benyttes for Tiden alene som Græsgang for halvhundrede Faar, men det berettes, at i Coloniens første Dage blev den, ved „convict labour“, beplantet med Æbletrær af finere Sorter. Da Launceston tiltog i Betydning paa Georgetowns Bekostning fandtes ei noget Salg for Æblerne fra Øen, hvorfor man førte Faar did, for dog at have nogen Indtægt af den. Men da Lediggjængere fra Byen om Høsten pleiede at drage over til Øen for at forsyne sig med Æbler og derunder forstyrrede Faarene, hug man for ca. 20 Aar siden alle Træerne ned. Dette anføres som Bevis paa, hvor ringe Værdi en Frugthave lidt ud fra de mere befolkede Strøg den Tid havde.

²⁾ 1 acre = 0.404 671 Hektare.

godt konkurrere med Regjeringen, der nu ei mere sælger noget Land under £ 1 pr. acre, og hvis Land oftest ligger længere borte.

Angaaende Værdien af privat Land ville følgende tvende Exempler give en nogenlunde klar Ide: en Farm, som ligger ved Jernbane eller macadamiseret Vei, 25 til 35 engelske Mil fra Havn eller Stad, og har bedste Sort Jord, koster fra £ 10 til £ 15 pr. acre. Jorden er da fuldt opdyrket, Trærodder og Stene borttryddede, Markerne afdelte ved Gjærder og de nødvendige Bygninger opførte. Saadanne Farms ere i Almindelighed 100 til 300 acres store. Anden Klasses Land med forøvrigt samme Fordele — det vil sige, hvad man i Almindelighed kalder gode Farms for Hvededyrkning — kan kjøbes for £ 6 à £ 10 pr. acre. Den Kapital, som fordres for at drive en Farm paa den i Colonien vanlige Maade, det vil sige forsyne den med de nødvendige Redskaber og Dyr, købe Sædekorn og betale Arbeidspenge, indtil Jorden begynder at give Udbytte, kan anslaaes til ca. £ 300 pr. 100 acres for første Sort Jord og ca. £ 250 for anden Sort — har man 25 % mere, er det saa meget bedre. I aarlig Forpagtningsafgift af første Sort Land betales ca. 20 sh., og for anden Sort 7 sh. 6 d til 15 sh. pr. acre. Pløining, Harvning og Gjødning for Hvededyrkning koster angivelig ca. 12 sh. 6 d, Udsæd ca. 7 sh. 6 d, Indhøstning med Maskine 2 sh. 6 d, alt pr. acre. Men den kraftige og arbejdsvillige Mand, som disponerer over en liden Kapital, f. Ex. £ 100 à 200, og som har Mod og Udholdenhed nok til i endel Aar at føre „bush life“, at leve temmelig ensomt og give Afkald paa de fleste af det civiliserede Livs Behageligheder, har for sig den sikreste Vei til Velstand ved at købe Regjeringsland paa Kredit eller, som det her kaldes: „take a selection“.

De 10 000 000 acres, som Kronen disponerer, er inddelt i tre Klasser: „township land“, „agricultural land“ og „pastoral land“. Førstnævnte Klasse omfatter alt Land lige ved Byerne og paa Steder, hvor man forudser, at Byer ville blive anlagte. Det sælges aldrig anderledes end ved offentlig Auktion. „Agricultural land“ er alt Land, som er befunden eller findes skikket for Agerdyrkning. „Pastoral land“ omfatter alt Regjeringsland, som ikke gaar ind under nogen af de to førstnævnte Klasser. Det sælges eller bortforpagtes ved Auktion eller privat Kontrakt. Naar det forpagtes, sker dette vanligvis paa 14 Aar, og Leiesummen, der fastsættes i Forhold til det Antal Faar eller Kvæg, som Landet ansees at kunne ernære, pleier beregnes til 2 à 4 d aarlig for hvert Faar og 2 à 4 sh. aarlig for hvert Stykke Kvæg. Samtlige Øer rundt de tasmaniske Kyster ere klassificerede som „pastoral land“, men sælges ikke. En Undtagelse herfra er gjort for den store Flinders Island, der iaar er aabnet for „selection“.

Det bedste „pastoral land“ er allerede afhændet, og Resten er enten bortforpagtet eller ligger saa langt borte eller saa højt tilfjelds, at det for Tiden har liden Værdi. I 1885 var under Forpagtning:

Pastoral land paa Fastlandet	997 348 acres til aarlig Afgift	£ 8 397. 3. 5
— — — — —	Øerne	291 325 — — — — — 725. 5. 0
Tilsammen	1 288 709 — — — — —	£ 9 122. 5. 8

Det bliver altsaa væsentlig Klassen „agricultural land“, som har Betydning for Indvandrerne, men af saadant findes store Strækninger af fortrinlig Beskaffenhed, disponibelt til at møde Efterspørgselen for mange Aar endnu. Vanskeligheden for den, som vil dyrke det, bestaar i at det oftest er bevokset med tæt Skov og vanskeligt at komme til, og som Regel gjælder det, at jo bedre Jordsmonnet er, desto tættere er Skoven. Det er

vistnok ingen stor Vanskelighed at finde godt Land for „selection“ i Afstande af 10 til 30 engelske Mile fra Havneplads eller Jernbane, men at bryde Vei i Tasmanias Skovland er, selv naar det gjælder saadanne forholdsviis smaa Distancer, ingen let Sag. Regjeringen har dog sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold og strækker sig meget langt for at imødekomme rimelige Krav paa forbedrede Kommunikationer; og er ved den tasmaniske „Land Act“ af 1870 vedtaget den liberale og for Nybyggeren særdeles betydningsfulde Bestemmelse, at saasnart i et Distrikt er taget fem nær hinanden liggende „selections“ paa mindst 100 acres hver, skal Regjeringen anvende 10 sh. for hver „selected“ acre (o: den halve Kjøbesum) paa Anlæg af Vei til Distriktet. Desuden skal en Fjerdedel af alt, hvad der indkommer ved Bortleie af Regjeringsland samt ved andet Salg end paa „selection“ Vilkaar, anvendes til et Fond for offentlige Anlæg, og den væsentligste Del af dette gaar til Bygning af Veie og Broer.

Enhver Mand eller Kvinde, som har fyldt sit attende Aar, og som ei allerede besidder nogen paa „selection“ taget, og ei endnu fuldt ud betalt Jord, kan paa Kredit kjøbe af Kronen fra 15 indtil 320 acres „agricultural land“ og betale det saaledes som angivet i nedenstaaende for 100 acres udregnede Exempel:

	£	sh.	d.
100 acres à £ 1	100.	0.	0
Tillæg, $\frac{1}{3}$ for indrømmet Kredit	33.	6.	8
	133.	6.	8

Kjøbesummen erlægges saaledes:

Kontant ved Salget $\frac{1}{30}$ af Kjøbesummen	£	3.	6.	8
Første Aar	„	5.	0.	0
Andet Aar	„	5.	0.	0
Fra og med tredje Aar til og med fjortende Aar				
£ 10 pr. Aar	„	120.	0.	0
		133.	6.	8

og saaledes i Forhold for større eller mindre Arealer. Desuden har Kjøberen straks at erlægge Afgiften for Arealets Opmaaling, som udgjør:

	£	sh.	d.
For 25 acres eller mindre	3.	2.	6
For over 25 men ei over 50 acres	5.	0.	0
„ — 50 „ — 100 —	8.	15.	0
„ — 100 „ — 150 —	10.	0.	0
„ — 150 „ — 200 —	11.	5.	0
„ — 200 „ — 250 —	12.	10.	0
„ — 250 „ — 320 —	13.	15.	0
„ — 320 „ — 640 —	16.	5.	0
„ — 640 „ — 1 000 —	20.	0.	0
„ — 1 000 „ — 1 500 —	23.	15.	0
„ — 1 500 „ — 2 000 —	27.	10.	0
„ — 2 000 „ — 2 560 —	32.	10.	0
„ — 2 560 „ — 3 200 —	37.	10.	0

Hvad angaar de Formaliteter, som Nybyggeren har at iagttage, siges det almindelig, at han i Tasmania faar mere beredvillig Hjælp og Veiledning end i de andre Colonier, ligesom Farmerne ere enklere og vedkommende Autoriteter mindre nøieregnende med Hensyn til mulige Feil.

Saasnart Immigranten har bestemt sig til at tage en „selection“, henvender han sig i Almindelighed til den nærmeste offentlig ansatte Landmaaler, der gratis veileder ham ved Affattelsen af en Ansøgning om „selection“. Saadan maa skrives paa en Blanket, der koster 1 sh., og i samme angives saa nøiagtig som mulig Beliggenheden og Størrelsen af det Land, som han ønsker at optage. Skulde to Ansøgninger om samme Land samtidig indløbe, sættes Landet op til offentlig Auktion; ellers har den første Ansøger Prioritet og faar inden faa Dage fra Land-Departementet et Svar gaaende ud paa, at han har inden 30 Dage at indbetale Afgiften for Opmaalning, og at hans Ansøgning, dersom dette ikke efterkommes, vil blive betragtet som ikke indleveret. Naar Opmaalingsafgiften er indbetalt, faar vedkommende offentlig Landmaaler Ordre at opmaale Landet, og saasnart som han har udført sit Arbeide, og hans Rapport og Kart er indløbet, undersøgt og godgjendt, anmodes Ansøgeren at indbetale en Tredivtedel af Kjøbesummen inden 60 Dage, hvis han ei vil se Landet solgt ved Auktion eller anderledes disponeret. Naar denne Sum er indbetalt, undertegnes en Kjøbekontrakt, som maa indeholde de i „Land-Acten“ foreskrevne Vilkaar, hvoriblandt navnlig er at mærke, at Selectoren skal inden et Aar fra Salget under Rettens Fortabelse enten selv bo paa Landet eller lade sin Tjener eller Forpagter bo der, og vedblive hermed, indtil Kjøbesummen er fuldt ud betalt; samt at han ikke uden Tilladelse fra Land-Departementet maa afhænde Landet, forinden det er fuldt betalt. Saadan Tilladelse pleier dog altid at gives mod den herfor foreskrevne Afgift af 3 d pr. acre. Skulde en Selector finde sig istand til at betale den resterende Kjøbesum før Forfaldstid, erholder han Disconto for det for tidlig indbetalte Beløb efter 5 % pro Anno. Naar fuldt Skjøde meddeles, erlægges herfor en Afgift, som er ganske moderat, eksempelvis for 100 acres 10 sh. 4 d. Den hele Sum at erlægge for Erhvervelsen af et Areal af nævnte Størrelse er altsaa £ 142. 12. 0, fordelt over 14 Aar.

Saasnart Kjøbekontrakten er undertegnet, kan Nybyggeren tage sit Land i Besiddelse, og vil han da vanligvis under Arbeide hos andre Farmere have seet saa meget af Landet, at han forstaar at forsyne sig med det nødvendige af Redskaber etc. Landet vil han finde bevoxet med mere eller mindre tæt Skov, og da denne oftest har liden eller ingen Værdi, vil hans første Opgave være at faa den brændt af. Denne Opgave er ikke saa ganske let, og meget beror paa dens heldige Løsning. Først ringes de større Trær, det vil sige, man hugger en Stribe Bark af rundt Træet for at dræbe det. Træbregnerne, der ofte naa en Høide af 10 til 15 Fod og stedse ere et Tegn paa god Jord, afhugges med en skarp Spade i Toppen, just hvor Kronen begyndte at brede sig ud. Af mindre Trær og Buske fældes endel, dog sjelden mere end Halvdelen, for at give Ilden bedre Tag. Leiet Arbeide til Udførelsen af ovennævnte Arbeide vil koste fra 15 til 25 sh. pr. acre. Afbrænding er forbuden i Sommermaanederne før den 1ste Februar, og foretages vanlig i Midten eller Slutningen af denne Maaned.

Efter en heldig Afbrænding staar kun tilbage Stumper, samt Stammen af endel større Trær. Af disse indsamler man, hvad man behøver til Gjerdefang og Bygningstømmer. Resten, med Undtag af de sværere Stammer hvilke man lader staa til de raadne, eller til man faar Anvendelse for dem som Brændsel, lægges tilrette for en Efterbrænding. At leie Arbeide her til vil koste 8 à 10 sh. pr. acre.

Det næste Skridt er Indgjerding, hvilken man ser udført paa mange forskellige Maader, efter hvad Nybyggerne kan have lært i sine forskellige

Hjemlande. Udført ved leiet Arbeide angives simpleste Sort Gjærder at koste ca. 1 sh. 6 d pr. road (1 road = 16½ engelsk Fod), og solidere Gjærder („post and rails“), inclusive Arbeidet med Træværkets Kløvning, 2 sh. 6 d à 3 sh. pr. road. Paa fuldt opdyrkede Gaarde ser man oftere levende Hegn anvendte, især af Hvidtorn.

Saasnart Landet er indgjærdet, har Nybyggeren først af alt at saa Græs. De tasmaniske Græsarter er næsten alle saa skarpe og tørre, at de kun er lidet skikkede til Kvægfoder; paa enkelte Steder findes endog Græsarter, som ere giftige for Kvæget. Dette var for de første Immigranter en stor Hindring, men betyder ikke meget nu, da europæisk Græsfrø let kan faaes for billig Pris. Samtlige engelske Græsarter trives og holde sig, naar de engang ere udsaaede. Ønsker Nybyggeren allerede de første Aar at saa Korn, har han at benytte Hakken, da Pløining ikke vel er mulig, før Trærødderne ere raadnede bort eller fjernede. Denne Oprydning, som er det haardeste Arbeide, gjøres først efterhaanden, saaledes at nogle faa acres ryddes aarlig, og udføres dette enten ved simpel Udgravning eller ved saakaldte „stump extractors“, en Forbindelse af Kjettinger og Donkrafter, (Pris for et Sæt af vanlig Sort ca. £ 12), der fæstes til to Træstubber, hvorefter man skruer paa Donkrafterne med den Virkning, at en af Stumperne giver efter og skrues op af Jorden,

I det første Aar pleier Nybyggeren at nøie sig med at bo i et Telt, forsaavidt han ei kan faa indlogere sig hos en Nabo. Siden opfører han en Hytte, som, hvis hans Midler ei tillade noget bedre, bygges af Gummitræets Bark, med Tag og Dør af samme Materiale, og etpar Meter Lærred i Vinduesaabningerne. Har han noget bedre Raad, bygges Væggene af kløvet Træ (vanligvis „stringy bark“), der hugges i Længder paa 8 à 10 Fod og reises perpendiculært ved Siden af hinanden. Dette er det vanligste Slags Nybyggerhytte i Tasmania. Det bedste Slags Hytter bygges af tykke Bord, som faaes ved Kløvning af Gummitræet og spigres horizontalt til et Reisværk af solide Lægter. Taget tækkes med Tagspaan af „stringy bark“. Skorstenene ere i de færreste Tilfælde byggede af Sten, men oftest af Træ, overstrøget med Ler. Uagtet saadanne Skorstene kunne modstaa Ildens Virkning bedre, end man skulde tro, er dog en Pibebrand ingen Sjeldenhed; men da de her beskrevne Hytter gennemsnitlig høist kunne taxeres til en Værdi af respective £ 4, £ 8 og £ 10 à 25, er Resikoen jo ikke saa stor.

Den næste Omsorg er for Vei til Landet, og naar man med den ovenomhandlede Understøttelse fra Statens Side samt under Samvirken med Naboer har skaffet sig saa god Adkomst som muligt til Havn eller Jernbane-linie, har man kun at drive Jorden paa fordelagtigst Maade.

Om de forskellige Grene af Landmandens Bedrift bemærkes følgende:

Kvægholdet er i Almindelighed ikke saa stort, som man skulde tro, naar man ser hen til, dels de store Strækninger, hvorover Landmanden i Tasmania pleier at raade, dels til Landets climatiske Forhold, som tillader at holde Dyrene ude hele Aaret og ikke nødvendiggjør Opførelse af noget-somhelst Slags Stald eller Fjøs. Grunden hertil er væsentlig, at man i dette Land finder det fordelagtigere at opdrætte færre Dyr af de fortrinligste Racer, fremfor at holde et stort Antal. Mellem Victoria og Tasmania sendes stadigen Faar begge Veie, idet Avlsdyr exporteres og Slagtefaar importeres til Tasmania. Ogsaa Stamdyr af Heste og Hornkvæg exporteres. Ved Dyrskuer paa Fastlandet tilfalder stedse et forholdsvis stort Antal af Præmierne Dyr fra Tasmania, og ved de store Væddeløb, der i Australien

følges med endog livligere Interesse, end de tilsvarende i England, have tasmaniske Heste ofte gaaet af med Seiren.

Tasmania havde i 1887: 29 528 Heste, 147 092 Stykker Hornkvæg, 1 547 242 Faar og 52 408 Svin, hvoraf fremgaar, at specielt Faareholdet sammenlignet med, hvad det er i de andre australiske Colonier (i New South Wales 46 965 000, i Queensland 12 926 000 og i Victoria 10 624 000) maa kaldes lidet. Men herved er at mærke, at Tasmanias halvanden Million Faar — næsten alle af Merinos-, Leicester- eller Lincoln-Racen — repræsenterer en ganske anden Værdi end et tilsvarende Antal paa Continentet. Dette fremgaar blandt andet af den foranførte Værdi af de i 1887 exporterede 4 005 Faar, nemlig £ 54 337 eller gennemsnitlig over £ 13½ pr. Stykke. I 1886 exporteredes 2 207 Stk. taxerede til £ 32 689, og i 1885 3 249 Stk., taxerede til £ 58 105 eller næsten £ 18 pr. Stykke. Enkelte Dyr have ved Auktionssalg i Melbourne udbragt overordentlig høje Priser; saaledes solgtes for faa Aar siden hersteds to tasmaniske Vædere for respective £ 860 og £ 600. Exporten af Hornkvæg gaar i de senere Aar væsentlig til Queensland, opgives at være meget lønnende og kan utvivlsomt antage langt større Dimensioner. Devonshireracen synes at give de bedste Resultater. Fjærkræ af forskellige Sorter holdes i stor Mængde, og uagtet der er liden Adgang til Salg af Hønsegaardens Produkter, lønne de sig dog udmærket, da Underholdet absolut intet koster. Fuglene finde nemlig tilstrækkelig Næring i Skoven hele Aaret rundt og foranledige næsten intet Besvær.

Tasmanias Jordbrug maa vistnok i Sammenligning med det Europæiske kaldes temmelig primitivt, men er dog efter Australiske Forhold drevet ganske højt op. Naar tages i Betragtning den, i Forhold til det dyrkede Areal, ringe Kapital, som er nedlagt i samme, den høje Dagløn, som maa betales, og de lave Priser, som de fleste Landboprodukter betinge, kan man ei vente sig det bedre. Jordsmonnets Rigdom har paa forskellige Steder medgivet, at man mange Aar i Rad har dyrket Hvede eller Poteter paa samme Land uden at gjødsle; i senere Aar er dog Vexelbrug — ihvorvel maaske ei af nogen fuldkommen Art — blevet almindeligt, ligesom Gjødsling anvendes i stor Udstrækning. Men da Kvæget aldrig holdes i Stald eller Fjøs, er man henvist til at benytte kunstig Gjødning. Guano fra Maldon Island er meget benyttet, ligesaa Benmel, der dels produceres i selve Landet, dels importeres fra de andre Kolonier; tildels anvendes ogsaa Tang Importen af Gjødningsstoffer gik i 1885 op til en Værdi af £ 43 007. Man anser det ei usandsynligt, at der paa Tasmania kunde findes et Marked for norsk Fiskeguano, især da de mineralske Bestanddele, der passe som Tilblanding til denne Slags Gjødning, skulle findes paa Øen. Den svensk-norske Vicekonsul i Launceston, Herr Alfred Harrap, der har et grundig Kjendskab til tasmaniske Landboforhold samt vidtforgrene Forbindelser i nogle af de bedste Agerdyrkende Distrikter, vil beredvillig korrespondere med Exportører og give dem alle forønskede nærmere Oplysninger i denne Henseende.

Af de dyrkede Kornsorter indtager Hveden den fornemste Plads, der-efter kommer i Betydning Havre, medens Byg kuu dyrkes i ringere Grad, og Rug næsten slet ikke. Erter begynde at vinde Opmærksomhed som et nyttigt Led i Vexelbrug. Bønner, Vikker og Lin dyrkes i nogen Udstrækning. Poteter trives overalt udmærket, og særlig paa Nordkysten, hvorfra saadanne lige fra Koloniens første Dage stadigen have været exporterede til New South Wales og tildels til Victoria. Man har i senere Aar gjort

betydelige Anstrengelser for at udbrede Dyrkningen af Turnips, Sukkerroer og andre Rodfrugter, men har ikke altid været heldig hermed, væsentlig fordi det milde Klima gjør Anskaffelsen af Vinterfoder for Kvæget overflødig. Hvor Turnips dyrkes bruger man ei at indhøste den, men alene, naar den har naaet sin Modenhed, at pløje den op og lade den fortæres af Faarene, som man driver ud paa Ageren. Humlegaardenes og Frugttræernes Produkter ere foran omtalte. Druen modnes endog paa Sydkysten, men Vinavl har hidtil ikke været drevet som Forretning. For et Par Aar siden forpagtedes den 24,000 acres store Maria Island til et Kompagni, repræsenteret af Italieneren Signor Bernacchi, paa specielle Vilkaar, hvori blandt væsentlig, at Kompagniet aarlig skal anvende en vis større Sum paa at plante Vinstokke og Morbærtrær. Omkring 100 Arbeidere ere nu her beskæftigede, og ca. £ 1 200 anvendte for de angivne Øiemed. Morbærtræerne trives endog bedre end paa Kontinentet, og man antager, at saavel Silkeavlen som Vindyrkningen paa Maria Island vil blive særdeles lønnende. Ogsaa Figenen modnes paa Nordkysten, men giver hverken i Mængde eller Beskaffenhed saa godt Udbytte som paa Kontinentet. Valnødden og Hasselnødden trives derimod overalt, og Kirsebærtræet er saa udbredt og bærer saa rigeligt, at dets Frugt nogle faa Mile fra de større Steder næsten ingen Salgsværdi har.

Nedenstaaende Oversigt over Udbyttet af Høsten 1886—1887 angiver Totaludbyttet samt Afkastningen pr. acre i Tasmania af de vigtigste dyrkede Væxter:

Høsten 1886—87 gav:

	Totaludbytte.	Gjennemsnitsudbytte pr. acre.
Af Hvede	632 573 bushels	17.91 bushels
„ Havre	560 622 —	25.94 —
„ Byg	61 585 —	22.40 —
„ Erter	153 238 —	17.62 —
„ Bønner	8 559 —	18.98 —
„ Vikker	1 135 —	13.85 —
„ Poteter	75 773 Tons	4.71 Tons
„ Turnips	38 357 —	9.12 —
„ Mangold	12 767 —	14.68 —
„ Gulerødder	1 058 —	7.35 —
„ Løg	222 —	4.83 —
„ Æbler	315 128 bushels	— —
„ Pærer	22 434 —	— —
„ Humle	633 462 ℥	1 097.87 ℥

Blandt betydelige Binæringer for Landmanden bør nævnes Biavlen, der lykkes fortrinlig, samt Virkning af Bark for Garverierne, hvilken giver Anledning til en betydelig Export. Den bedste Bark faaes af „Black Wattle“ og „Silver Wattle“ (*accacia molissima* og *a. dealbata*), hvilke tildels endog plantes for Barkens Skyld og trives bedst paa tørt og stenet Jordsmon. Ogsaa andre Accasiaarter samt „Myrtle“-Træet (*fagus cunninghami*) give god, stærkt tanninholdig Bark.

Som Exempler paa, hvilket Udbytte Jordbruget i Tasmania kan give, anføres følgende: Konsulen besøgte i Nærheden af Formby en Farmer, som eiede kun 10 acres Land, alt optaget til Dyrkning af Poteter; af disse 10 acres opgav han forrige Aar at have havt et Nettoudbytte af £ 250,

medens hans Jord i fuldt opdyrket Stand neppe kostede ham mere end £ 10 pr. acre. Lignende Jord var ogsaaa at faa kjøbt lige i Nærheden til denne Pris. Ved Hobart drives en Landsgaard paa 100 acres for Regjeringsens Regning, væsentlig i den Hensigt at skaffe Hospitalerne god Melk, hvilken leveres til disse efter gangbar Pris. Af Gaardens 100 acres ere kun 58 under Dyrkning, medens 30 ere Skov, og 12 benyttes til Agerbrugsudstillinger etc. For 1887 udgjorde Indtægten af Gaarden £ 1 041. 17. 2. og Udgifterne £ 632. 9. 6., og gaves altsaa et Nettoudbytte af £ 409. 7. 8.

Af det ovenfor anførte fremgaar, at Nybyggeren i Tasmania kan erholde Jord paa billige Vilkaar, og at han tør gjøre Regning paa en rig Afkastning. Paa den anden Side maa erindres, at han har visse alvorlige Vanskeligheder at kæmpe mod, hvoriblandt den værste er Landets Uveisomhed og tynde Befolkning. Mangen som kjøber sig et Stykke frugtbart Land i en ubeboet Egn, haabende, at andre Nybyggere snart ville nedsætte sig i Nærheden af ham, finder sig skuffet i dette Haab og kan i lange Aar ikke faa sine Produkter frem til noget Marked, sine Børn sendte til Skole eller Læge hentet i Sygdomsfald. Paa Vestkysten og Øerne er man i saadan Henseende værst stillet. Eksempelvis kan nævnes, at paa den store Flinders Island i Bass Strædet (ca. 500 000 acres), hvor der lever ca. 150 Mennesker (som ernære sig af Jagt paa Kænguruh, „Mutton birds“, sorte Svaner og Sælhunde), findes hverken civil eller geistlig Øvrighed, intet Politi, intet Posthus og for Nærværende heller ingen Skolelærer. Dernæst lider Nybyggerne ofte under Følgerne af en Feil, som Jordens Billighed let frister ham til at begaa, nemlig at han tager en større „selection“, end hans Midler gjør raadeligt. Vistnok stiger Jorden vanligen ret hurtigt i Værdi, men saalænge intet Arbeide er lagt paa den, indbringer den intet; Afdragene maa aarlig betales, og Laan mod Pant i faste Eiendomme, særlig naar de kun ere delvis opdyrkede, ere yderst vanskelige at erholde, faaes kun for en mindre Del af Eiendommens Værdi og drage høiere Renter, end Jordbruget kan taale. De økonomiske Vanskeligheder hindrer da Nybyggeren fra at skaffe sig nødvendige Redskaber og Arbeidshjælp, hvorved han sættes saaledes tilbage, at han tilsidst kommer i mindre god Stilling end om han fra først af havde nøiet sig med en kun halvt saa stor „selection“. En anden Vanskelighed er den høie Dagløn, som han maa betale for alt leiet Arbeide paa Gaarden, nemlig omkring 15 sh. pr. Uge foruden Kost og Logis. Er han saa uheldig at maatte benytte Sagfører eller Læge, vil han finde de af disse beregnede Honorarer at udgjøre det mangedobbelte af, hvad han efter Hjemlandets Forholde kunde vente -- de ere dog vanligen i Tasmania neppe havt saa høie som i Victoria.

Misvæxt er man neppe nogensinde udsat for, kun Rust har enkelte Gange gjort Skade paa Hveden, dog ei i nogen stor Udstrækning.

„The native tiger“ et kjødædende Pungdyr, som tidligere gjorde stor Skade paa Faareflokkerne, er nu næsten udryddet, og af andre skadelige Pattedyr findes kun nogle ganske faa, og disses Hærjninger indskrænke sig mest til Hønsegaardene. Slangernes Antal er derimod temmelig stort, men de høre hverken til de større eller giftigsre Arter og det hænder meget sjelden, at Folk dør, som Følge af Slangebid. Efterhvert, som Jorden opdyrkes, forsvinde de.

Kommunikationsmidler. „Tasmanian Steam Navigation Company“ underholder nu med tidsmæssige Dampskibe regelmæssig Forbindelse mellem Hobart, Launceston samt Havnene paa Nordvest-Kysten og Sydney samt

Melbourne. Veien mellem Melbourne og Launceston tilbagelæges i 22 Timer, og Passagen koster £ 2. 5. 0. for første og £ 1. 0. 0. for anden Plads.

Landet havde ved Udgangen af 1887: 318 engelske Mile Jernbane, anlagt med en Omkostning af £ 2 318 482, samt 123 Mile under Bygning. Heraf vare Banerne mellem Hobart og Launceston (133 Mile) og mellem Emu Bay og Mount Bischoff i privat Eie, men Staten har Ret til at indløse dem efter et vist Antal Aar. Udbyttet har været ujevnt, og særlig hvad angaar Regjeringens Jernveie, ikke svaret til Forventningerne, men er dog i Stigende. Personbefordringen er temmelig dyr, nemlig 3 d pr. eng. Mil paa første, og 2 d paa anden Klasse. Med Undtagelse af Banen fra Launceston til Formby, der er bygget med den paa det australiske Kontinent almindeligst anvendte Sporvidde 5' 6", have samtlige tasmaniske Jernbaner 3' 6" Spor, hvilket synes at passe bedst til Terrain- og Trafik-Forholdene der. Langs Floden Don, der falder ud faa Mile Vest for Formby, er anlagt en 13 Mile lang Hestejernbane, som koster ca. £ 9 000, og paa hvilken aarlig befordres ca. 10 000 Tons Gods, væsentlig Trælast, Korn og Poteter. Af Landeveie haves 5 076 Mil, hvoraf henimod Halvdelen macadamiserede. De ere for det meste udmærket vel anlagte. Veien mellem Hobart og Launceston, som er bygget for meget længe siden og ved „convict labour“, udmærker sig desuden ved en usædvanlig Soliditet. Medens det saakaldte Expressstrai nu bruger næsten 6 Timer mellem disse Steder, tilbagelagdes Veien tidligere med Postvognen, forspændt med fire raske Heste, i 15 Timer, inclusive nødvendigt Ophold for Maaltider og Bytning af Heste. Den reglementerede Fart, hvormed der skulde kjøres, var 10 à 12 eng. Mil pr. Time.

Undervisningsvæsen. Der er indført almindelig Skolepligt, fra det 7de til det 13 Aar, men da Befolkningen bor meget spredt, kan Loven langt fra helt gennemføres. Undervisningen gives ikke gratis som f. Ex. i Victoria, men Betalingen er billig, nemlig £ 1. 4. 0. pr. Aar, med Reduktion i visse Tilfælde. Ret talrige Stipendier gives de flinkeste Elever i Statens Elementærskoler til fortsat Undervisning ved Gymnasier, og hvert Aar uddeles to Stipendier paa £ 200 aarlig i fire Aar til Studier ved engelske Universiteter. Skolelærerne aflønnes med fra £ 72 til £ 144 pr. Aar foruden Skolepengene.

Udsigterne til Omsætning af Varer fra de forenede Riger i Tasmania. Paa Grund af Befolkningens Faatallighed frembyder Tasmania for Tiden intet stort Marked; en da Landets relative Kjøbeevne er stor, og dets materielle Udvikling nu synes at tage stærk Fart, kan det gjælde at sikre sig Plads der i Tide. Man hører stadig i Tasmania udtalt, at Frihandelsprinciperne dersteds hyldes, og at man kun paalægger Told i Hensigt at skaffe Statskassen Indtægter, samt at de høieste Toldsatser kun ramme Luxusvarer. En Mængde Varer indgaa ogsaa toldfrit, men paa andre er lagt en næsten prohibitiv Told, og den for de forenede Rigers Handel vigtigste Artikel, Trælast, er høit beskattet. Følgende Uddrag af Tarifen omfatter de Artikler, som for os nærmest antages at have eller kunne faa Betydning:

20 % ad valorem (som er den høieste Værditold) betales af: forarbejdet Træ, hvorunder indbefattes færdiggjorte Døre, Vinduer, Listværk etc., Uhre, Juvelerarbejde af Guld og Sølv.

12 1/2 % ad valorem: Vinduesglas og andre Glasvarer, Tapeter, Omslagspapir, beskaaret Skriypapir, Legetøi, Kjættinger, Kliuknagler, Knivsmedarbejde, Geværer, Pianoforter, Porcelainsvarer, Parfumerier, Malerier,

flere Slags Kemikalier, Olier til medicinsk Brug (for andre Olier erlægges 1 sh. 3 d pr. Gallon), Fiskekonserver, Handsker.

10 % ad valorem: Øxeskafter Spadeskafter, Brynestene.

5 % ad valorem: Plouge, Harve, Hesteriver, Skrivpapir og Tryk-papir, ubeskaaret og i Originalomslag.

Høvlede Bord	5 sh. pr. 100 sup. feet
Skaaren Træløst under 3" Tykkelse	2 sh. 6 d pr. do.
Støbte Jernvarer	1 sh. 6 d pr. Cwt.
Spiger og Bolter	2 - 6 - - -
Salt	1 - 6 - - -
Cement	9 - - - -
Stenkul, Cokes	1 sh. pr. Ton
Tørret Fisk, Lim, Stivelse, Hagel	1 d pr. Pund
Minerkrudt	1 - - - -
Jagtkrudt	6 - - - -
Soda (Carbonat)	1 - - - -
do., crystalliseret	1/2 - - - -
Flere Frøsorter, alle Slags Maling	1/2 - - - -
Træfyrstikker	1 sh. pr. Kbf.
Voxfyrstikker	3 - - - -
Sprit, uanseet Styrken	15 - - Gall.
Methylalkohol	3 - - - -
Eau-de-Cologne	24 - - - -
Cigarer og Cigaretter	6 - - Pund
Anden Tobak	3 - - - -

Toldfrit indgaa følgende Varer: De fleste i Industrien anvendte Syrer, Agerbrugsmaskiner (med Undtagelse af de foran nævnte); Damp- og Gasmaskiner, electricke Maskiner, Maskinpakning, Forbudningspap, Jern (Stang-, Bolt-, Baand-, Plade- og Støbe-), galvaniserede Jernplader, Staaltraad for Gjærder samt for Bundtning af Hø og Halm (al anden 12 1/2 % ad valorem), Staal, Staaltraadtouge, Gartnerknive, Faaresaxe, Øxer, Skuffer og Spader, Skinner, med Tilbehør, for Jernbaner og Sporveie, samt Hjul og Hjulaxer for Do., Eger, Tolger og Naver for Hjul, de fleste Slags Værktøi, Hvalfinner, Hvalolie og Redskaber til Hvalfangst, Kirkeklokker, Bogtrykkerpresser og Tryksværte, Pap, Symaskiner, Kobber- og Messingspiger, Papir for Pakning af Frugt, af Format ei over 8"×10", Tjære og Beg, Harpix, Potaske, Kjønrøg, Alun, Gjødningsstoffer, Marmor i Blokke, Feldtspat, ildfast Ler, Møllesten, Læder og Skind, Drev, Oliekager, Havefrø, Vin- og Ølflasker, Kork, Tougværk, Is, saget Træløst af over 3" Tykkelse.

Af de nævnte Varer er det fornemmelig følgende, som man tror, der kan findes Marked for i Tasmania: Pakpapir, Omslagspapir, Tapeter, Træpap, Glasvarer, Handsker, Fyrstikker, Hesteskosøm, Plouge, Øxer og maaske endel andre Jern- og Staalvarer.

Som gode Firmaer, til hvilke vore Exportører kunne henvende sig, har man faaet opgivet følgende, ved Siden af hvilke dog kunne findes flere lige anbefalelsesværdige:

I Hobart: Macfarlane Brothers, Agenter for Dampskibs- og Assurance-selskaber, samt for flere europæiske Exporthuse. Firmaets ene Indehaver er svensk-norsk Vicekonsul i Hobart. A. Crisp, Importør af Træløst. Risby Brothers, Do. (samt Eiendomme af en større Dampsag i Hobart). P. O. Fysh, Elizabeth Street, Importør af Manufacturvarer (Firmaets Indehaver

er for Tiden Premierminister i Tasmania). I. Baily & Co., 46 Liverpool Street, Kolonialvarer og Konserver. R. Darling, 92 Liverpool Street, Glas- og Porcellainsvarer. Burgess Brothers, Agenter for Colonialvarer, Vine etc. A. P. Miller, Apotheker- og Droguerivarer en gros. R. R. Rex, Skibshandler.

I Launceston: Alfred Harrap, svensk-norsk Vicekonsul, Handel med Kornvarer og Agerbrugsmaskiner. Hatton & Laws, Droguerivarer en gros. I. & T. Gunn, Importører af Trælast. L. Tulloch & Co., Do. W. Gurr, Skibshandler og Skibssmed.

I Circular Head: I. W. Ford, Bestyrer for „Van Diemen's Land Company“.

Tasmanias Havne. Hobarts Havn er en af Verdens bedste, den er rummelig samt vel beskyttet fra alle Sider. De Afgifter, som der betales ere:

Kaipenge, hvilke erlægges af de lossede Varer efter en vis Tarif; for Trælast udgjøre de 1 sh. 6 d pr. Kbf., for Stenkul 6 d pr. Ton.

Havnepenge: 2 d pr. Ton pr. Maaned, erlægges kun af de Skibe, som hverken lade eller losse, men dog benytte Byens Kaier eller Brygger.

Fyrpenge: Seilskibe 6 d, Dampskibe 4 d pr. Ton, dog ei over £ 25 for noget Fartøj.

Lodspenge. Naar Lods benyttes, hvilket er en frivillig Sag, betales for Indgaaende 6 d pr. Ton for Seilskibe og 4 d for Dampskibe, samt for Udgaende Halvparten saa meget; dog er £ 15 Maximum for Indgaaende og £ 5 for Udgaende. Lodserne ere fast aflønnede og oppebære £ 300 aarlig.

Fritagne for alle Havneudgifter, undtagen Lodspenge, naar Lods benyttes, ere de Fartøier, som ankomme og afgaa i Ballast, eller som anløbe alene for at søge Ordre, eller for at udrustes til Hvalfangst eller losse Udbyttet af saadan Fangst.

Launceston. Opseilingen til denne Havn gjennem Elvefjorden Tamar er noget over 30 engelske Mile lang og besværliggjøres af Sandbanker og stærk Strøm. Fartøier, som stikke mere end 18 Fod, kunne vanskelig komme op. Skibsudgifterne er: Havnepenge 1 d pr. Ton for Indgaaende og lige meget for Udgaende, samt forøvrigt de samme Udgifter som i Hobart med Tillæg af Bugseringspenge, der udgjøre: for de første 100 Tons af Fartøjets Drægtighed 1 sh. 4 d pr. Ton, for hver følgende Ton op til 300: 1 sh., for hver derefter følgende Ton op til 500: 8 d, og for hver Ton over 500: 4 d. Konkurrance om Bugseringen findes ikke. Naar Bugserbaad benyttes, erlægges kun $\frac{1}{3}$ af de ordinære Lodspenge.

Af andre Havne bør især nævnes de paa Nordkysten liggende: Formby, Emu Bay og Circular Head (eller Stanley). Førstnævnte har alle Betingelser for at faa en stor Udvikling; den ligger midt i et rigt, skjønt hidtil lidet optaget Distrikt og kan med ringe Omkostning gjøres til en fortrinlig Havn. Indseilingen vanskeliggjøres ved en Bar, men denne kan dog passeres af Fartøier med indtil 14 Fods Dybgaaende, og man har nylig anskaffet et kraftigt Dampmudderapparat (bygget i Hobart), ved hvis Hjælp man haaber at kunne gjøre Havnen tilgængelig for Fartøier paa indtil 2 000 Tons. Emu Bay har især Betydning som Exporthavn for Grube-

distriktet Mount Bischoff. Fra Circular Head udskibes aarlig flere Tusinde Tons Poteter; Havnen besøgte iaar af et svensk Fartøi, der indtog saadan Last for Sydney.

Samtlige disse tre Havne ville maaske i en nær Fremtid faa en saadan Betydning, at det vil vise sig hensigtsmæssigt der at ansætte Vicekonsuler for de forenede Riger. Hidtil ere de ved Havnene anlagte Byer ikke stort andet end Nybygger, og ingen af dem have endnu over 1 000 Indvaanere. De øvrige smaa Elvehavne paa Nordkysten ville i den nærmeste Fremtid neppe have Betydning uden for Kystfarten.

Southport, Recherche Bay og Port Davey ere gode Havne paa Sydkysten. Førstnævnte, der er Exportplads for et nyoptaget agerdyrkende Distrikt, anløbes hidtil alene af Kystfarere; de to andre besøges kun af Hvalfangere, og Handel med disse udgjør den væsentligste Indtægtskilde for den ganske faatallige Befolkning, som har nedsat sig omkring dem.

Vestkysten har kun en nævneværdig Havn: Macquarie Bay, midt paa Vestkysten, er en stor Fjord, til hvilken Indseilingen er trang og vanskelig. Hidtil exporteres derfra kun nogle Ladninger Trælaster aarlig, og ingen anden Befolkning findes der end Tømmerhuggerne, men man antager, at Egnen paa Nordsiden af Fjorden snart vil blive et rigt Grubedistrikt. Mundingen af et Par Floder paa Vestkysten, nordenfor Macquarie Harbour, kunne med noget Udlæg omdannes til Havne, men de omliggende Distrikter ere endnu ubeboede.

Østkystens Havne ere faa og ikke meget gode; de besøges hidtil kun af Kystfartøier, men ville maaske i en nær Fremtid faa Betydning som Exporthavne for Stenkul.

Vedheftede Diagram udviser Gangen i Tasmanias Udvikling i forskellige Retninger fra Coloniens første Bebyggelse. Exporthandelens Culminering i 1839 og 1853 var begge Gange foranlediget ved stærk Udvandring til Victoria og derigjennem forbunden med Tab af Arbeidskraft og Kapital. Den tredie Culminering i Ottiaarene skyldes derimod Udviklingen af nye Erhvervs-kilder inden Landet selv, navnlig Tilgodegjørelse af dets mineralske Rigdomme, og vil forhaabentlig ikke blive fulgt af Tilbagegang i nogen Retning.

Et vedheftet Kart viser Fordelingen af det af Regjeringen solgte og det endnu uafhængede Land.

H. Gundersen.
